

“જાનવલ તોરો તિદારો કું દિંદર, મન વચ કર્મ કરી જપું નીત
“પ્રેમાનંદ કહે નાથ મેરો કહી ગ્રહો હાથ, ઉર ચિત્તપર ધરો ચરન

“પ્રેમાનંદ કહે તારો કે મારો, હો સમરથ અંતરંગમી.

“ગિહિ સિદ્ધિશો નાહી કનૌડો, નાહી ગરજ ધનમાલમું,”
“પ્રેમાનંદ કહે એક ગરજ મોયે, ભક્તિધર્મકે લાલમું.”

“પ્રીસર ન જાને મોરે મીત, મહ વર માયે નીત,”

“દીન જપું અતિ ચુકુલ સુલાહિ, ગાઉ નિવહિન મીત;”
“પ્રેમસખી સમજું નહિ હંડી, એક ભરોસો મીત.”

સર્વ હક્ક પ્રસિદ્ધકર્તાએ આપીન રાખેના છે.

પર ચોતાના ભક્તજનોનું પાલન કરવાને અવતરેલા છે, જે ઈશ્વરના પા
ઈશ્વર છે, જે અપાર એવા આનંદના સમુદ્રરૂપ છે, અને જે મંગળમૂર્તિ
છે, તે સુતિના પતિ ધર્મદેવના પુત્ર શ્રીહરિ અમને મંગળ આપો ! ૨

• સર્વ વેદના સારરૂપ જે ઉપનિષદ્ તેમાં જોમતી દિવ્ય મૂર્તિનું વર્ણ
કરેલું છે એવા, સુખ આપનારા, વિચિત્ર લીલા કરનારા, દિવ્ય ક્રાંતિવાળા
નામરમરણ કરવા માન્યી જ મનુષ્યોનાં પાપોને હરનારા, સર્વમાં શ્રેષ્ઠ, શુ
ચરિત્રવાળા અને પર આપનારા ધર્મદેવના પુત્ર જે શ્રીહરિ, તેમનું
હૃદયમાં રમરણ કરું છું. ૩

અત્યંત શુદ્ધ અને શ્વેત તેજવાળા, અક્ષરધામમાં વિરાજનારા, સંપૂર્ણ
સુકૃત એવા મુનિગણોથી સારી રીતે સેવાતા, નિર્મળ એવા પૂર્ણિમાના =
સમાન સુંદર મુખવડે શોભતા શ્રેષ્ઠ એવા શ્રીહરિવરને હું નમસ્કાર કરું છું. ૪

પ્રાસ્તાવિક નોંધ

સ્વચ્છનદુ રાનાશાય ધરાવતારધારિણમ્ ।

સદ્ધર્મસંસ્થાપક શ્રીમત્તિર્ધર્માત્મજ નમામ્યહમ્ ॥ ૧ ॥

જયિમત્તિર્ધર્માદીના શાપવિનાશહેતવે ।

યોઽવતારધારિણ સ શ્રીસ્વામી જયત્યધુના ॥ ૨ ॥

અર્થ—સ્વચ્છ ને પોતાના આશ્રિત બન્ન-જન, તેમના આધિ વ્યાધિ, અને હપાધિ જડેલા આધ્યાત્મિક, આધિદેવિક અને આધિભૌતિક એવા ત્રણે પ્રકારના દુ ખોનો નાશ કરવાને અર્થ ભૂમિપર અવતાર ધરનાર અને સદ્ કહેતા સાતુ પુરુષોએ એવાના યોગ્ય એના અનાનન ધર્મનું સ્થાપન કરનાર એવા શ્રીભક્તિધર્મના બાળ-પે પુશ્ચાપર વિરાજ રહેવા ને ધીરુદિ, તેમને હું નમસ્કાર કરુ છુ

પોતાને આતિશય મિત્ર એવા ભક્તિધર્મદિક મુનિઓના નાપનો નાશ નાને અર્થે જેમણે ધરાપર અવતાર લીરેલા છે, એના સર્વ અનતાસ્તા અનતારી ને શ્રીસદ્-ભનનદ આભિ, તે સામ્રાટમા જયકારી પ્રનંતે છે

“ સખડીકો આધાર શાર, રૂદર શીરુપુમાર ”

“ પ્રેમાનંદ ચારનાર, ચરનન શિર નાથને ”

એવાંસિ વાનુ વિદ્યાનિ એ કહેવતનો સાક્ષાત્કાર આ પુસ્તકના સમ-ધર્મા જેવો ગને થયો છે તેવો ભાગ્યે જ અન્યને થયો હશે અને તેથી આ પુસ્તકના પ્રકાશકરણમા કેવી રીતે વિનય થયો છે તે જણાવતુ આવ-રૂપક ધારું છુ.

શ્રીસ્વામિનારાયણ સપ્રદાયે ગુર્જર ભૂમિની જે ગ્રામ્યો કાધી છે તેમા સાહિત્યની એવા પશુ ન્હાની મુતી નથી, પરણ તે સપ્રદાય પ્રતિ જનન સમાજમાં-સાધારણપણે વિદ્વાન્ ગણના મરજોમા-કાર્ષક અણુમરો છે પણ તેથી વિરોધ જે અસ્તી છે તેને હીરો અદ્યારિ પર્વત, પર્વત, પર્વત, નર-રી. સ્ત્રીકાગયેલી નથી આમા સર્વની વિશેષ મહત્વનું કારણ તે તે સપ્રદાય નેતાઓની પોતાની જ સિધ્ધિના છે. સપ્રદાયના આત્મકાગથી આજ સુધીમાં

ન્હાના મ્હેટા ૭૫ થી વિશેષ લેખકો થયા છે અને તેમના લખેલા સંસ્કૃત
 તથા પ્રાકૃત ગદ્ય અને પદ્ય ગ્રંથોની સંખ્યા ઘણી મ્હેટી છે, પરંતુ શોકની વાત
 એ જ છે કે, સરસ્વતીની ઉપાસનામાં હેલ્લા પચવીસ વર્ષથી સંગ્રહાપના
 ત્યાગીઓ અને નેતાઓ પછાત પડી ગયા છે અને અમૂલ્ય રત્નોના સંગ્રહો
 જો મળતા જોયે પણ રહ્યા છે. સર્વ સમૂહને પ્રકાશમાં લાવવાનું કામ એકાદ
 જે વ્યક્તિથી અને તેનું નધી જ છતાં પણ તેમાંના ગુર્જર પ્રજામાં જાણીતા
 અને માનીતા યર્ષ પડેલા સાન કવિ રત્નોના કાવ્યો અને પદોનો સંગ્રહ તો
 અવશ્યે જ પ્રસિદ્ધિમાં લાવવો જોઈએ જોવા સંકલ્પ પ્રથમ અક્ષરનિવાસી
 બંધુઓ પ્રેદિસર કાશીરામ સેવકરામ દવે, અને મોતીલાલ ત્રિભુવનદાસ
 ફોજદાર સાથે થયો હતો, અને તે સંકલ્પને અંગે કાશીરામભાઈએ પ્રથમ
 સ્વામિની બ્રહ્માનેદની પદો સંગ્રહવા માંડ્યાં હતાં; પરંતુ ધણ જ જુજ કાળમાં
 તેમનો અવસાન થતાં તે સંગ્રહ મોતીલાલભાઈ પાસે આવ્યો. તેમણે મને
 તે વાંચવા આપ્યો તે વાંચીને તે પ્રકટ કરવાનો ઇરાદો થતાં તે ભાઈએ તેમ જ
 ધી ગુજરાતી પંચના આદ્યતંત્રી અને માસિક મ્હારા પિતૃવ્યવસ્થા વડીલ અક્ષ
 રચ ઈચ્છારામ સૂર્યરામ દેસાઈએ તેમાં સંમતિ આપી અને ઈ. સ. ૧૯૦૨ માં
 તે ગ્રંથની પ્રથમ આવૃત્તિ બાહર પડી. તે પછીથી પ્રેમાનંદ સ્વામિના ગ્રંથો ને
 પદોનો સંગ્રહ મેળવવાના પ્રયાસો કરતાં તેની મને બે નકલો મળી. તેમાંની
 એક શ્રીગદપુરના મંદિરના સંગ્રહમાંથી અને એક અતિશય સ્વચ્છતાથી લખા-
 વેલી પ્રત મ્હારા ગુરુવર્ષ અક્ષરચંદ્ર મહારાજ શ્રીચિહારી-
 લાલજીના પુસ્તક સંગ્રહમાંથી મળી હતી. આ સિવાય એક ત્રીજી પ્રતની
 અનુક્રમશ્ચિકા ગદ્યપુર મંદિરમાંના સદ્ગુરુ શાસ્ત્રી બ્રહ્મચારી શ્રીસુનીશ્વરનેદજી
 તરફથી મળી હતી.

આ સર્વને આધારે તપાસીને નકલ કરાવવાનું કામ ઇ. સ. ૧૯૦૪ માં આરંભ્યું પરંતુ તે પૂર્ણ થતામાં તો પૂર્વમાળના સ્ટેટી એવા મોનીલાલ બાપ્તેના અક્ષરવાસ થયો. ૧૯૦૫ના અંતે શોધવાનું કાર્ય પૂર્ણ થયું. અર્ધ પશુ આર્થિક અડચણોને લીધે તેને પ્રકટ કરવાનું કામ અપૂર્ણ જ રહ્યું. મને ૧૯૦૮ માં સુરતના “દેશીમિત્ર” ગ્રેસમાં તે કરાવવાનો આરંભ અક્ષર રચ ગેઠ રંજીતરાવલસ ધીરજીભણદાસના દરદારોની મદદથી કર્યો પણ

તે લોકાચ્ચ યેજ દ્વાર્મ જેટલું કામ કામું ને કામ પામું અટકી પડ્યું.
 ઉપર ૧૯૧૧ની અધવચ્ચમાં મ્હારા સ્નેહી ને અક્ષરસ્થ રોહ કરમશી દામ-
 જ્ઞતા ભગાતા રા. રા. લવજ્ઞભાષની તરફથી જરૂરી મદદ મળવાની
 આશા મળતાં સદ્ગત મુ. ઈન્દ્રાગમ દેસાઈની સલાહ પ્રમાણે પ્રથમ
 ધ્યાનમાં કાવ્યની દ્વિતીય આરતિ કાઢવાનું કર્યું અને તે કાર્ય જીનમાં
 આરંભી ૧૯૧૨ના આરંભમાં પૂર્ણ કર્યું. તે પછીના જીવાઈ માસમાં
 પ્રેમાનંદ કાવ્ય છાપવાનો આરંભ કર્યો હતો, પરંતુ દેવેન્દ્ર કાંધક જીદો જ
 નિવડી અને આજે ૭ વર્ષ ઉપર તેનો પ્રથમ ભાગ બાદેર પાડી શક્યો
 નહીં. પ્રેમલક્ષણા ભક્તિના અમૃતમય રસથી છલકાઈ જતાં સદ્ગુરુ પ્રેમાનંદ
 સ્વામિનાં પદોનો સંગ્રહ જેમ અને તેમ ત્વરાથી બાદેર પાડવાનો તેમજ તેની
 પછવાડે બીજી શકતી ત્વરાથી સદ્ગુરુ સ્વામિની મુક્તાનંદજીના ગાનથી પૂર્ણ
 તથા શ્રીનિધુજીનાંદજીનાં વેરાચ્ચથી વ્યાપ્ત પદોનો સંગ્રહ બાદેર પાડવાનો
 આગ્રહ અને ઉત્સાહ અક્ષરધામ નિવાસી મુ. ઈન્દ્રાગમભાષના હૃદયમાં ઉત્ત-
 રાઈ જતો હતો. પ્રેમાનંદ સ્વામિના કાવ્યોને માટે અક્ષરસ્થ કરમશી ગેહનો
 પ્રેમપણુ લેવો હતો અને સર્વથી વિશેષ આગ્રહ અને પ્રેરણાદન તે મ્હારા
 અક્ષરસ્થ પિતાશીની તરફથી હતું. દરેકના આગ્રહના હેતુએ જીદો જીન હતો
 પણ કાર્ય એક જ હતું. સાહિત્યપ્રેમી અને ગુર્જર ભાષાની પ્રેમમય ભક્તિમાં
 મેંથી રહેલા ઈન્દ્રાગમભાષના હૃદયમાં ભરેલા હેતુ તેમનો પ્રેમ અને
 ભાવજન્ય હોવા છતાં ગુર્જર સાહિત્યના અધારમાં પડી રહી અટકાઈ
 જતાં કવિરત્નોના પ્રસાદને સાક્ષરવર્મ સન્મુખ મુકવાનો મુખ્ય હતો.
 અક્ષરસ્થ મોતીલાલભાષનો તેમ જ અક્ષરસ્થ મ્હારા પૂજ્યપાદ પિતા-
 શીનો હેતુ સંગ્રહાવમાં એવા પ્રયોગના અધ્યયનથી નવીન જીવન, નવીન
 બળ અને નવીન ઉત્સાહ આવે અને તે દ્વારા સંગ્રહાવની થતી અનન્ય
 અટકીને ગુનરદાર થાય એ હતો. અક્ષરસ્થ કરમશી ગેહનો હેતુ ગર્વ
 સત્ત્વગીએને રત્નામિનાં પદો લેલક માર અને તે દ્વારા તેમનામાં સત્ત્વ
 ઉપરની યાદ અને ભક્તિ વધે એ હતો. પરંતુ આ સર્વ ઉત્સાહકો પેનાની
 પ્રેરણાથી આરંભાવેલા કામને પૂરું થતું જોઈ પદોમાં એક જ પદાને
 એકાગ્રિ માર્ગ આ છે અને તેમના ચરણમાં દાગર માર પડે તેમના

અંતરની આ હેલ્થી ઇચ્છાને પાર પાડવાની શક્તિ સર્વ નિયંત્રા શ્રીહરિ મને આપેા એટલીજ તેમની પ્રાર્થના છે. અનેક પ્રકારની દરકતો અને ઉપાધિઓમાંથી મુક્ત કરનાર પ્રગટ પુરુષોત્તમનારાયણ એવા આ સંપ્રદાયના અવર્તક શ્રીહરિની તરફની તેમ જ મહારા ઉક્ત વડીલો અને પૂજ્યો તરફની મહારી આ ફરજ બાળનીને મને ઋણુમાંથી મુક્ત થયેલા જે મહારા અવસાન પહેલાં હું જેમણે તેજ હું મને કૃતકૃત્ય માનીયા, અક્ષરસ્થ મુ. ઈચ્છારામભાઈના પુત્ર ચિ. મણિલાલે આ કાર્યમાં બનતી રીતે મદદ આપવાનું સ્વીકારેલું હોવાથી પ્રજા તે મહારા અંતરની ઇચ્છા પાર પાડશે એવી કાંઈક આશા રહે છે. કરનાર તેજ સમર્થ છે.

વ્રજની જોપીએના પ્રેમમય જીવનનો ગુર્જર ભક્તજનોને તેમજ સાક્ષર જનોને સાક્ષાત્કાર કરાવનાર ગુજરાતમાં જે પ્રેમશક્ષણ ભક્તિમાં તથિત્રિત્રિ થયેલા ત્રણ ભક્તરાજોનાં નામો પ્રાતઃસ્મરણીય ને ધરગતુ યર્થ પડ્યાં છે તેમાંના આ સ્વામિશ્રી એક છે. આવા પ્રેમમૂર્તિ સદ્ગુરુ સ્વામિશ્રી પ્રેમાનંદનું જીવનવૃત્ત આ ગ્રંથનું કદ મહોદું યર્થ જવાથી ખીજા ભાગમાં આપવાનું રાખવું પડ્યું છે, પરંતુ નિયમ પ્રમાણે સ્વામિના તેમ જ તેમના અને સંપ્રદાયના જનોના ઇષ્ટ દેવશ્રી પૂર્ણ પુરુષોત્તમ શ્રીસદ્ગુણાનંદ સ્વામિનાં પ્રતિમા પડેા તો આજ ગ્રંથમાં આપવામાં આવ્યાં છે. કાગળો જેમતા પ્રકારના નહિ મળી શકવાથી આનું કદ શ્રીગ્રંથાનંદ કાવ્યના જેવું રાખી શકાયું નથી અને તેથી જ આનાં પાનાં પણ થોડાં વધી ગયાં છે. જે ટાઇપો વાપરેલા છે તે કેટલીક સ્થળે ધણા જ કદંગા છે ને તેથી કેટલીક બૂલો રહી ગયેલી છે, તેમ જ મૂળ પ્રતોની અશુદ્ધિને લીધે પણ ક્ષેત્રી એક જ પ્રકારની આખા ગ્રંથમાં રહી શકી નથી, તે માટે વાંચકવૃંદની ક્ષમા માગું છું.

દ્વિતીય ભાગ શ્રીહરિ કૃપાથી ઘણી જ જલદીથી આપ સર્વના હસ્તકમળમાં મૂકવાની આશા રાખું છું. આ દ્વિતીય ભાગ થર્તા થોડો સમય લાગવાનો સંભવ છે તો તે દરમ્યાનમાં જે કોઈ ભક્તરાજ પાસે સ્વામિશ્રીનાં કાંઈ વિરોધ પડેા હોય વા જેને પણ સ્વામિશ્રીના સંબંધી કાંઈ ખબર હોય તો તે મને સત્વરે મોકલવાની કૃપા કરશે.

વિશેષમાં વિનંતિ એ છે કે, આની પછવાડે સદ્ગુરુ સ્વામિથી સુકતા-
નંદજીના સંગ્રહની પ્રસિદ્ધિનું કામ આરંભવાનું છે, તેથી તેમનાં પણ પદો ને
પુસ્તકો તથા તેમના સંબંધીની માહિતી જોને પણ હોય તેમણે પણ તે
મોકલવાની કૃપા કરવા વિનંતિ દેવત્ સહ જયશ્રી સ્વામિનારાયણે સહિત
કરું છું.

ગુર્જર વાંચકોને આવા મહાન પ્રેમભક્તિમાં મરત અનેકા સ્વર્ધર્મ
જ્ઞાન અને વૈરાગ્યના બળથી અભુચરણમાં એકાકાર થઈ રહેલા સુકતા-
રાજોની પ્રસાદી આપવાને તથા તે દ્વારા મહારું મહારા વડીલો પ્રતિનું
અને મિત્રો પ્રતિનું તેમજ મહારા ઇષ્ટ મહાપ્રભુ પ્રતિનું ઋણ અદા કરવાને
અને ગુર્જરી ગિરાની અદ્ય સરખી પણ સેવા કરવાને મને શ્રીઅક્ષરાતીત
અભુ શક્તિમાન કરો એ પ્રાર્થના સાથે

“આવી રીતે એને ભગવાનની મૂર્તિનું ચિતવન છે માટે એ સાધુને
તો ઉઠીને સાષ્ટાંગ દેવત્ અણામ કરીએ” એ પ્રમાણે જોમની પ્રસંસા
સ્વમુખે શ્રી ઇષ્ટદેવે કરેલી છે તેમના પદોમાં લખાણના હોયને લીધે કિંવા
મહારી સમજ શક્તિને લીધે, કિંવા પ્રેમની મદ્દતને લીધે, કિંવા ગાયત્ર
ચાત્રના મહારા અજ્ઞાનને લીધે કાંઈ હોયો આમાં રહી ગયેલા હોય તે
માટે હું તેમના ચરણકમળમાં સાષ્ટાંગ દેવત્ કરીને તેમની ક્ષમા પાવીને
એટલું જ ઉમેરીશ કે,

“ગુર્જરી ગિરાના જય શ્રીરંગ ચિરાલે”

વસંત પંચમી
સં. ૧૯૭૫

}

ઈશ્વરદાસ ઇચ્છારામ

આ ચયમાં સર્વ સત્સંગીઓની વિરામિત્રુપે રચેલું એક પદ મૂકવાને આગ્રહપૂર્વક ઇચ્છા દર્શાવવાથી આ અપ્રસિદ્ધ નૂતન પદ નીચે આપેલું છે. તે સ્વામિશ્રીનું નથી પરંતુ તેમની જ પ્રસાદીનું કૃપા છે.

સત્સંગ છે ગીરતાન,	અમારે સત્સંગ છે શીરતાન;	અમારે૦ ટેક.
સ્નેહથી સેવીએ આજ,		
મહા મુકો મોંઘેરો રુડો,	મળિયો સંત સમાજ;	
કન્ધ રજતથી અતિ અનેરો,	રોએ તેનો સાજ.	અમારે૦ ૧
વિદવ સ્વામિ રામાનંદ,	મગધ-યો મહા દીપ;	
શ્રીહરિએ પ્રેર્યું તેમાં,	જ્વન સુંદર રીત.	અમારે૦ ૨
મગદ પ્રભુએ જાને વાલી,	જાન્યો સુંદર બાળ;	
સુકેત મુનીના શુભ સિંચનથી,	આપ્યો રુડો કાગ	અમારે૦ ૩
આમુખાણુ જનુ અગ અગ સાર,	આપ્યાં પ્રેમ સહીત;	
ધર્મવલામાં વાણી થાકે,	મોઢે મનદસ્તામાં ચીત.	અમારે૦ ૪
વૈરાગ્ય રૂપી મહા જાગે તે,	દીધો મુની નિષકુલ;	
જ્ઞાનિ રૂપી તેને દીપતે,	જ્ઞાન સુનિનું દુકુલ.	અમારે૦ ૫
સાત રસની પાથ આરોપી,	દેવાનંદ મહાસત્;	
અજ્ઞ નિશ્ચયરૂપી ખોરો,	શતાનંદે તાજ.	અમારે૦ ૬
પ્રેમ રસમાં બીજવનારા,	સુંદર પુષ્પના દાર;	
પ્રેમસખીએ શુદ્ધી રાખ્યા,	આપણા કાજ આ વાર.	અમારે૦ ૭
હીર જાંઘે લીલી પામી,	તેનું નદિ આદિ કામ;	
દુરાચારી દુર્લભીયા હમવા,	છે હમેને હામ	અમારે૦ ૮
...	...	...
...	...	...
સિદ્ધાણુ મુત બુજે મરસો,	પાણુ કદી નહિ ખાતો ઘાસ;	
સાચો જે હરિજનનો જાગ્યો,	ખાગરો નહિ કઈ ત્રાસ	અમારે૦ ૧૦
...	...	...
...	...	...
મહા પ્રમુની આપણ ધારવા,	છે દેવે અમારે હાગ,	અમારે૦ ૧૧
જ્ઞાનની શુદ્ધી ધમી ધસીને,	પીનરાજવાનું છે કાગ.	અમારે૦ ૧૨

(ધાત્રી હાંસી આચાર્ય સૌ, મળે જાણે એનાર,
 સત્સંગમાંના કુર્મંગને આજે છેદી કાઢેઁ જહાર અમારે ૧
 .. .. .
 .. .. . અમારે ૧
 તારો નશારો બગારો જાણ્યો, અગમ દર્શ્યો ધન
 ધાત્રી વસાવો નિજ હૃદય મદિરે, દરિ મસ અન્ન અમારે ૨
 અવિદ્યાના જલ તિમિરન, સાર ૧ સૂં છેડો
 જાડ મરે છે કુસપ કુનીલિને, ધર્મશયવી બેરો અમારે ૩

આ અથર્માં સર્વ સત્સંગીઓની વિવિધરૂપે રચેલું એક પદ મૂકવાને આગ્રહપૂર્વક ઇચ્છા દર્શાવવાથી આ અપ્રસિદ્ધ નૂતન પદ નીચે આપેલું છે. તે સ્વામિશ્રીનું નથી પરંતુ તેમની જ પ્રસાદીનું કૃણ છે.

સત્સંગ છે શીરતાજ, અમારે સત્સંગ છે શીરતાજ;

સ્નેહથી સેવીએ આજ,

અમારે ૦ ટેક.

મહા મુસો મોંધેરા સ્ખરે, મળિયા સંત સમાજ;

કનક રત્નથી અતિ અનેરા, સોભે તેનો સાજ.

અમારે ૦ ૧

ઉદ્ધવ સ્વામિ રામાનંદે, મગધગ્યો, મહા દીપ;

શ્રીહરિએ પ્રેર્યું તેમાં, જ્વન સુંદર રીત.

અમારે ૦ ૨

અમદ મલુએ ભતે વાતી, બનાવ્યા સુંદર પાગ;

મુકત મુનીના શુભ સિંચનથી, આવ્યા સુડો ફાગ.

અમારે ૦ ૩

આશુપાલુ બહુ અંગ અંગ સારું, આપ્યા પ્રેમ સદીત;

પર્ણવતાર્માં વાણી થાકે, મોઢે મનહરતામાં ચીત.

અમારે ૦ ૪

ચોસરોનું સાંકળિયું

લક્ષ્મિવિદ્યાસ

પદ સંખ્યા	મુદ્રમ પદ્ધિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪ એ ગાને પીયા ખ્યારી, મુપદ૦ ...	...	સોહની-મુપદ-ચૌતાલ	૧
૪ છેલ્લા વારી છેલ્લો મીઠી જાણનીરે ...	...	સોહની તાલ ચંપક	૨
૪ લાગો વાસુ નેહ નહાણ લાલ, લાગો ...	...	મારુ સોહની	૩
૪ મનના માનેસ આવેરે, આવો વાલો મનના ...	...	પરજ	૪
૪ સ્વામ મુંદર ગિરિધારી હો, મીઠા ...	...	"	૫
૪ નેણામાં રાખુરે નેણામાં રાખુરે ...	...	"	૬
૪ શે માલ છોડ માણુ ચલિયા ...	...	"	૭
૪ હોડ મોરે છવન ખીસર ગત જાયેરે ...	...	"	૮
૪ આવો રાખુરે રાજેન્દ્ર નેણામાં ચારી ...	...	પરજદેશી	૯
૪ એકવાર આવો વાલો મંદિરમાંયેરે ...	...	"	૧૦
૪ મારે મંદિર પધારોને માવારે, મીઠા જોડો ...	...	"	૧૨
૪ લાગે ખ્યારી લાગે ખ્યારી, કહાન ...	...	"	૧૩
૨ મુને તારા મુખની માયા લાગીરે, સહુણા	...	...	...
સ્વામ સોહાની ...	...	"	૧૪
૪ નાથ આવેરે નેણામાં રાખું, હોરે ...	...	"	૧૫
૪ છબીપર વારીરે જાડે જાણીદારી ...	...	"	૧૬
૪ વારી વારીરે જાડે વારી ...	...	"	૧૬
૪ મુદર છેલ્લો જોડે છડું હું તો ...	...	"	૧૭
૪ મેળું ના પરત મેન એક ટક ચિતવન ...	...	પરજ-મુપદ-ચૌતાલ	૧૮
૪ છેલ્લો છોગાલો વાલો મને છેલ્લો છોગાલો ...	...	મારુ	૨૦
૩ બવા રગદેર સુનર રમરેજવા ...	...	કાર્તિકેય	૨૧
૪ લાગે માને ખ્યારી ચાસે નેણામાં નજારો ...	...	"	૨૧
૪ માન સમે શ્રીમમીતમજો, શ્રીમુખ ...	...	વિભાસ	૨૨
૨ રુચિમળી રમણુ મીઠામાં જાડુંનાથ ...	...	"	૨૪
૪ મેળું સાંવરે ખોલો મેન ...	...	વિભાસ ચૌતાલ	૨૪

पद संख्या	अर्थ	संगीत	पद
४	स्वामी नारायण स्वामी नारायण ...	...	५५
४	नमो वाच धर्मो मे भद्रं कर्णेभ्यः ...	...	५६
४	आम सभा सभास्थिता वाचो सुपनाम्य भने ...	...	५७
४	आनोरे वाचा हुतो तमास मोचीप्रपर मोचि ...	...	५८
४	अहन नरयित ने १ हवेर सुहर ...	...	५९
४	जल मन नरनारायण स्वामी ...	...	६०
४	आनोछ आनोछ अवलेखा भारी व्याजलीमां ...	...	६१
४	लोखि मोरि अग्रगन आयेके कोवा सष्ट सुनावेर ...	...	६२
४	वेदीरी उगे वाचाच्य वदन निडार ...	...	६३
४	नमो न्यु भयिरे हरा हानु धीरे ...	...	६४
४	नमो नमो नमो वाचा सुहर स्वाग ...	...	६५
४	भारु मन मेधुदे भा गोरथीने नाहे ...	...	६६
४	नो मितुं येदी आर भयिरे ...	...	६७
४	अहन कमणपर वासीरी हु तो ...	...	६८
४	नमो नमो नमो सार्य क्षण सदा ...	...	६९
४	सुम भीन असे होन हयाय ...	...	७०
४	नम नम हन दिनेरा भवाय ...	...	७१
४	होरे वाचयाहुरि, वाचवर लेखने नेधने ...	...	७२
४	मधुरी हाटीमाई हाडे नेना अन्ध वरदार ...	...	७३
४	वाचे हे ...	...	७४
४	पाहि मां पाहि मा भवतागाराय ...	...	७५
४	मात्र धनुदे भास भा गुसनेदि, नमो लजन ...	...	७६
४	पुन श्रीधर्मनय मधुर निवासी ...	...	७७
४	मने सुनेगार तेसादे, दो स्वाभीन मेरा ...	...	७८
४	लेखन हो गद्य दे तेरे दीये हो सेवा ...	...	७९
४	अग्रम अग्रध मात निजुवन नाथ तेरी ...	...	८०
४	पनस्वाग अग्रध हसि कडुष हरेणु नित ...	...	८१
४	लोणी रचना पनयामगी नामदी ...	...	८२
४	मोनी अंगी पांटे आगे रटो ...	...	८३
४	तेरी अग्रम मांता लगी आग्रदे ...	...	८४

	મધ્યમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
	મોરો મોરો કોયા મોરો મોરો ...	ભૈરવી	૫૮
૫૮	મોરો મોરો કોયા મોરો મોરો ...	"	૫૯
૨૧	મિ સહજનંદ કાયા બવપર મોડે આનંદ કંદ ...	ટોડી મુપદ ચૌતાલ	૬૦
૨૭	તો છાદેવ એક સ્વામિ હે, એક સ્વામિ ...	"	૬૧
૨૮	વરપર વારીરી હું તો ...	ટોડી	૬૨
૨૯	હો સંદુ સહજનંદ ચરનજી ...	આશાવરી	૬૩
૩૧	વે જીવન માન હમારેરી માર્ગ ...	"	૬૪
૩૨	તો આવોરે સુંદર છેલ જોડી મુખ તારું ...	"	૬૫
૩૩	તો આવોરે સુંદર સ્વામ આખડિયાં તાપુરે ...	સામેરી	૬૭
૩૪	તો આવોરે સુંદર સ્વામ મારે ઘેર આવોરે ...	"	૬૮
૪	હાંહારે અલખેલા મોહન ઘેર આવો ...	"	૭૦
૨૭	તો અલખેલા સુંદર મુખ નિરખુરે સન્મુખ રોને ...	"	૭૧
૨૮	તો મીલકમીનારામજી ઉપારી ...	સારંગ	૭૨
૨૯	તો દીનખંડો દીનાનાથ પુરોષોત્તમ ...	સારંગ ચૌતાલ	૭૩
૩૦	તો જ્યુ મીલે પીયા પ્રાન હો સતિયા ...	રોરક સારંગ	૭૪
૩૧	અહ મુંડી રહોભા હમને ...	મલ્હાર	૭૫
૪૦	હિ મુમડ મુમડ મુમ મુમ મુમ, અઠ આવો ...	મલાર મુપદ ચૌતાલ	૭૬
૪૧	જીવત ગાવત ગુનીજન ગાવત ...	ધુરિયા મલાર	૭૭
૪૨	તો સ્વામ પદારી રો જગપર ...	રોરક મલાર	૭૮
૪૩	તો મોરો બાલમ સરિયા રાજ ...	"	૭૯
૪૪	તો મોરો નેના નેદરો કીનો ...	નંદ	૮૦
૪૫	તો ધર્મમુત મીચે ન ભઈ ...	ધનાશી	૮૧
૪૬	તો કીસહજનંદ સુખદાર્ઠ ...	"	૮૨
૪૭	તો મોરો અપિનાશી ઘેર આવોરે, સુંદર જગમ ...	"	૮૩
૪૮	તો નંદ છળી નિત્ય મતિ નવલ બિહારી જ્યુકી ...	ધનાશી-મુપદ ચૌતાલ	૮૪
૪૯	તો નયન મુગ દરકત ખારહી ખાર ...	ધનાશી	૮૫
૫૦	તો મોરો મિતલી લગાધવે ...	દાકી	૮૬
૫૧	તો ચરન નખ ચંદ્ર સુધાર, ચરનું વિરાદ ...	"	૮૭
૫૨	તો મોરો મોરો મોરો મોરો ...	ધનાશી	૮૮
૫૩	તો મોરો મોરો મોરો મોરો ...	ધનાશી	૮૯

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પદ્ય	સંગ	પૃષ્ઠ
૪	બંધિધર્મસુત સ્વામી સંતન સુખદાર્ઠ...	... કાંધી	૯૦
૨	મોઈ ઘનખાસી તેરે સ્વયં ...	... "	૯૧
૪	આવોને મોહન અવખેસારે મંદિર મારેરે	... "	૯૧
૪	વારે વારે હું તો વારણે બંડેર...	... "	૯૨
૪	હાં રહો જ્યું મેરે મીતહો છવા ...	... "	૯૪
૪	હાંતરે કામલ કીધુ મા, કામલગરે ...	... "	૯૪
૪	સાધુ લોચનિયામે છવન મારાને સાધું ...	... "	૯૬
૪	મારા રસિયા વાંઘમ રોરે પીયા ગિરિધારી	... "	૯૭
૪	નિમખ ન મેલું નંદલાલને, લોચનીયાંથી	... "	૯૮
૩	ગંદિર આવો માળોગર માવા ...	... "	૯૯
૪	માનોછ માને દો રાવલા ચરણારી ખાસ	... "	૯૯
૮	દમરો લીનો ચિત મોર, સાવરીયા...	... લંગડો	૧૦૦
૪	સાવરા શુભાની તેરી પ્રીત અનોખીવે...	... "	૧૦૧
૭	ગોઝલનિધિ ગિરિવરધરી, સુને હવો દમરે ગોઝલ	...	૧૦૨
૪	ગોવિંદા યારા વગર દેખ બૂલ ગઈ કમલ	... "	૧૦૪
૪	દો મહારાજ તેરો બદન બગાડરે ...	... "	૧૦૬
૪	સનમોલ પદારો ફગલીનાછ ...	... "	૧૦૭
૪	દો રસિયા શુભાની બાલમરે, મોરો છન...	... "	૧૦૮
૩	દો રસિયાછ તુમરેં ને માની, પ્રીતિ છવન બની	...	૧૦૯
૪	દો નરનાથયલુ સ્વામી, બાલવે...	... "	૧૧૦
૪	બાલમજ આવો મ્યારે, બાલમજ...	... "	૧૧૦
૪	મેમોદી નોખે લગી સારદેહી સેશવે	... "	૧૧૧
૪	દમરે શ્રીકૃષ્ણ મવકે છજેવ હે	... "	૧૧૨
૪	મેના તેરે બીરદ બરાસે બહુનામી	... "	૧૧૪
૪	મેરી સુખયા જોગીયાને દરજહને	... "	૧૧૪
૪	પ્રીત લગીરો લગી, લગીવે મેરી	... લંગડો ખ્યાલ	૧૧૬
૧	ફગેલા આસરો અખ તેરો ...	... લંગડો ખ્યાલ સાખી	૧૧૭
૨	હીનદયાડે શન ગાયે શ્રીહીનદયાડે	... પુસ્તક	૧૧૮
૪	ભવ બાગો દો ચરન મતાપસો	... "	૧૧૮
૪	તે રો શ્રીકૃષ્ણ સ્વામિ બહુનામી	... પ્રથમ કથા: ચોગાલ	૧૨૦

ક્ર. સંખ્યા	મૂળમ પંક્તિ	સામ	પૃષ્ઠ
૪	સનેહરો કામરીવારેસો કીનો	... .. પુરુષ	૧૨૧
૪	મનુ તુમ મેરે જ્યન માન હો	... .. ગોડી	૧૨૨
૪	ચરન સરન ધનસ્યામ લીકારે	... ..	૧૨૩
૪	મોહન ખ્યારે શ્રીધર્મદુસારે	... ..	૧૨૪
૪	નેના તિહારે મોહન ખ્યારે	... .. ગોડી	૧૨૫
૪	ઝેરી મા દેખત કો કહાન ઝોટો	... ..	૧૨૬
૪	સ્થામજી સોહત મન મેરો	... .. ગોડી મુપદ ચૌતાલ	૧૨૭
૪	હન મોહનને મોહની ડારી ડારી હો	... .. કલ્યાણ	૧૨૮
૨	તેરોહી નામ રહત રસના	... .. કલ્યાણ-ચૌતાલ	૧૨૯
૪	હરિદુન ધનસ્યામ નારાયન, હું રહ મન મેરારે	... .. કલ્યાણ	૧૩૦
૧	ધરત્રકસાય ધરત્રકસાય, અખિલ ભુવનપતિ નાય	..	૧૩૧
૪	રે મોહન બનવારી, રે મોહન	... ..	૧૩૨
૨	મીન કુરમ શુકર નરસિંધ વધુધર	... .. હમત ક. તાલ મુલકાક	૧૩૩
૨	ગુનીજન ગાવે મુદંગ બનવે નારદ સારદ મલિ	.. હમન કલ્યાણ સંગીત	૧૩૪
૨	સ્થામ આજ શોભીત રૂખમરે	... .. કલ્યાણ બોપાળી	૧૩૫
૪	સુન સુન સગની સ્થામણી, બતીયાં મન માની	... હમરે કલ્યાણ	૧૩૫
૪	મમો મામ પાહી, મમો મામ પાહી	... .. કલ્યાણ	૧૩૬
૪	નરવરદી છબી દેખરી, અવહી વિરોખરી	... .. શ્રીગાદી	૧૩૭
૪	લાડીયા થાને ખમા હો લાલજી ખમા	... .. ખમાય	૧૩૮
૪	રાજ મારે મંદીર રહો રંગ હેલ નકવરજી	... ..	૧૩૯
૪	મન બમાયો હો મન બમાયો, ખ્યારો	... ..	૧૪૦
૪	હો મોરે ધર આજ તો રસિયા બાલમ આવો	... ..	૧૪૧
	મોહનરે	... ..	૧૪૨
૪	તોયે ગાવત સગલિ માત તોયે રીઝાવત	... .. શ્રીક-મુપદ-ચૌતાલ	૧૪૩
૪	નેહરો નીભાય લીજ્યેરે હો મોહનજી મેરો	... .. બીહામ	૧૪૪
(૧)	વાસીલાવ નાચતગત સાંકિતઝનનનનનનનનનનનન	..	૧૪૫
૨	લાડીલા માને પાલા લાગો રાજ	... ..	૧૪૬
૨	સાવરો બરસ રસ બન્યા ઝેરી કો	... ..	૧૪૭
૪	પીયાજી તેરો ચીતવની ચંચલ આરું	... ..	૧૪૮
૨	ચીયાજી મેરો ચીતવની	... ..	૧૪૯

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪ મેં તેરા શુન ગાણુંદે ધનસ્થામરે ...	... બીડાગ	૧૪૬	
૬ બોલીરી વચન કઠોર પીયસો સમજ વીના આલી ...	...	૧૫૦	
૪ સહનનંદ સહનનંદ સ્વામિ નારાયણ...	... કાનડો	૧૫૧	
૪ હું મેરો સિરદાર ધર્મકુવર કીસ્તાર ...	... કાનડો મુપદ—ચૌતાલ	૧૫૨	
૨ અબ નહીં છાડુ ચરન સરોજ નાય ...	... "	૧૫૪	
૪ મોહન માધુરી મૂરત સ્વામ સુદર૦ ...	... "	૧૫૪	
૬ બસત વરલાલ તખત ધનસ્થામ ...	... "	૧૫૬	
૧ જય જય જય પરમહા મનોહર ...	... અટક	૧૫૮	
૨ હું બલહારી શ્રીધનસ્થામ બદનપર ...	... અડાનો—મુપદ ચૌતાલ	૧૫૮	
૮ મગલ મૂશતિ માધુરી સહનનંદ મહારાજ ...	... અરગજ	૧૫૯	
૧ ચેતડીપવાસી સુખરાસી ચેત વાસુદેવ ...	... કવિત	૧૬૨	
૪ બલમા બીસરજ ન બબોરે બલમા ...	... કંદરવા	૧૬૪	
૪ નયનબરી મોહન દેખોરી આલી ...	... "	૧૬૪	
૪ હોજ ધાને રાખું નેનનકી પવમે રાજ ...	... "	૧૬૫	
૨ હોરે મેંતો ન બને મોહન કગાદાર ...	... "	૧૬૬	
૪ મોહન દેખી મગન બધરે હો મોરી અંખીયાં ...	... "	૧૬૭	
૮ જીવનમાન હુમરે ...	... "	૧૬૮	
૪ વડાલોરે વિકુલવર સખની ...	... ગરખી	૧૬૯	
૪ દીઠિ દિવાળીરે ગિરિધર દીઠિ દિવાળી ...	... "	૧૭૦	
૪ નંદલાલ બિહારી છખી વારીરે ...	... "	૧૭૧	
૪ છેલ છખીયોરે ઊગાલો નંદનો લાલો ...	... "	૧૭૨	
૪ આવો મોહન મારે ચોરગીચે ...	... "	૧૭૩	
૪ વારી ભડે વડાવાજ વારે વારણીચે ...	... "	૧૭૪	
૪ વારી ભડે વડાવાજનું સ્વપ્ન ...	... "	૧૭૬	
૪ આવો રમીયેરે વાસુદેવ વનમાળી ...	... "	૧૭૭	
૪ ચોરા આવોને છેલ ઊગાળોરે ...	... ગરખી—કેદારો	૧૭૮	
૪ મોલીડપર વારીરે, મોહન તારા૦ ...	... ગરખી	૧૭૯	
૪ હું તો વારીરે ગિરિધરલાલ મોલીડે વારીરે ...	... "	૧૮૦	
૪ મોહનરે આવો મને મળવા ...	... "	૧૮૨	
૪ ચોરા આવો મોહન ચિત મોર ...	... "	૧૮૩	

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	ત્રીજી	પૃષ્ઠ
૪	હું તો ભક્ષી ગિરિધર જોવારે, આ મુને પારીત માં ગરબી		૧૮૫
૪	મોહન મૂર્તિ તારીરે વહાલી લાગે છે	૨૨	૧૮૬
૪	મુને મળીયારે સહનંદ સ્વામી	૨૨	૧૮૭
૪	આવોને અલખેલારે અલખેલા	૨૨	૧૮૮
૪	સહનંદ સ્વામી આવ્યા મારે સહનંદ સ્વામી	૨૨	૧૮૯
૪	રસિયા આવોરે અલખેલા સહુ આંખડીમાં છેલા	૨૨	૧૯૦
૪	ધર આવોને શુભવંત વહાલા... ..	૨૨	૧૯૧
૪	આવ્યા રંગડા રંગલીનો, સહનંદજી... ..	૨૨	૧૯૨
૮	પુરુષોત્તમ પુરુષ બ્રહ્મ, સહનંદ સ્વામી	૨૨	૧૯૩
૪	આવો તો ગોઠી કોલે, ગોવિંદ ધર આવો તો... ..	૨૨	૧૯૪
૮	વહાલા તારી મૂર્તિ મનમાનીરે	૨૨	૧૯૫
૪	આજ મારે હરિ પદેજી ધર આવ્યા	૨૨	૧૯૬
૪	વહાલીને લાગેરે વહાલાઈની મૂર્તિરે... ..	૨૨	૧૯૭
૪	આલો જોવા રસિયા શુભોદનેરે	૨૨	૧૯૮

ભક્તિવિલાસ-મગદ મહિમા

૪	શ્યામ પદારો ધનશ્યામ પદારો	ગરબી	૨૦૬
૮	આદિત્ય હરિયારે, સહનંદજી જગજગ	૨૨	૨૦૭
૪	વંદુ શ્રીસ્વામીરે, ધર્મજી મગદ મહિ... ..	૨૨	૨૦૮
૮	ધન્ય ધર્મકુમાર વારવાર ધનશ્યામને જાઉં હું તો		
	વારજો	૨૨	૨૦૯
૧	જ્યોત્સના આવોને ધર્મકુમારે, શરૂ મારાં નેલામાં... ..	૨૨	૨૧૦
૪	મગદ હરિ મુળને મસ્વારે લોલ	૨૨	૨૧૧
૪	શામળિયા સુદેવર મારે, મંદિર પદારો સજ	૨૨	૨૧૨
૨	જીવન જોયા જોવારે કેસરિયાજી	૨૨	૨૧૩
૪	સહનંદજી સનેલી સુખધામ છે જો... ..	૨૨	૨૧૪
૪	શ્રીપુરુષોત્તમ બહુ નામીરે, મુને મળીયા	૨૨	૨૧૫
૪	ડોંગાળા સુદેવ છેવ, નંદના નંદનજી	૨૨	૨૧૬
૧	જેમ અગળિય વિશ્વ રચાય છે, સહનંદજી	ગરબી સાથે જોડે	૨૧૭
૧	અનિધર્મકુવર હરિજનને જાઉં વારોરે લોલ	ગરબી સાથે જોડે	૨૧૮

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પાંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪ ધર્મકુવર ધનસ્થામન, અદ્વૈતચિતિ અવિનાશ	...	ગરબી	૨૩૫
૪ ઓં નમો પરિવ્રજસરાયરે	... ..	..	૨૩૭
૮ મંદિર મુરારી, પધારો ગારે મંદિર મુરારી	.	..	૨૩૮
૪ શ્રીપુરુષોત્તમઽ પધારિયા	... ..	..	૨૩૯

આર રાશિ

૧ મેવ ન મારે મટકું મુનિવર વિન્યાની	”	૨૪૧
---	---	-----

સાત વાર

૧ દે સ્વામિ નારાયણ સાંભરે, આત્મ તે સારે વારે ..	”	૨૪૨
૪ મને મળ્યા સહજનન સ્વામિ	ગરબી ધોળ	૨૪૨
૧ સ્વપ્ન સહજનનના, વડુ ચરણ નખચંદ ...	દોહા	૨૪૩
૪ વલોડા વંદન કરી પદપાવન ...	ધોળની ગરબી	૨૪૪
૧ નયન્ય મહાસાગર રાગ, ધર્મકુવર મુનિવરહાં ...	છંદ ચર્ચરી	૨૪૫
૪ મેરે મહારાગ મેતો તોરી બસહારીરે ..	હુમરી	૨૪૭
૪ તેરી મુસકાનીમે મન લાગી રહોરે	”	૨૪૮
૪ મેં હેખી છપી સાંવરી	”	૨૪૯
૪ મેરા તો મન માધોનું માનરે	”	૨૫૧
૪ મેરે એક આરાસ તેસરે, ધરમકુવર ...	”	૨૫૨
૪ બજાસો અધિક આન દોડ નાલી ...	”	૨૫૩
૮ હમારે બજિતમજેસુત સ્યામ, હુમરે ...	”	૨૫૪
૪ અંખીયા ફરકન લાગીરે, અગરે સૈયા મોરી ...	હુમરી ખ્યાલ	૨૫૬
૪ દે સનેરી નેહા છુલી ના જૈયેરે	”	૨૫૬
૪ ખાસેતોરી મોરી પ્રીત ન છટેરે	બીહાગની હુમરી	૨૫૭
૨ તાલીમ તનનામ તાલીમ તનનામ તાલીમ ...	લીવાના	૨૫૮
૩ હો સાંવરા સોખા અરની ન બાઈ ...	દોહરા	૨૫૯
૪ મેં નાની પીયા મોરા દે પીયા મોરા	”	૨૬૦
૧ નિર્વિકાંપ અતિ ઉત્તમ, નિશ્ચય તવ ધન્યામ ...	દોહા	૨૬૧
૧ નયન્ય મંજવ કરન પ્રભુ, મંજવમય તવ નામ ...	”	૨૬૨
૪ ધર્મકુવર હરિકૃષ્ણ ચરણ નખ ચંદને	ધોળ	૨૬૩
૫ વડુ ધર્મકુવર હરિકૃષ્ણનેરે; લાગું	”	૨૬૫

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પદ્ય	રાગ	પૃષ્ઠ
૪	ગોકુલ ગામ અતિ સોભતાં ...	... ધોળ	૨૬૮
૬	વડુ હરિધ્વ મગટ પરમેશ્વરજી હો ...	... "	૨૭૦
૪	સખી ધન્ય ધન્યદે ભૂલજી ભગવાન ...	... "	૨૭૩
૪	વારી ભડ વહાણજીને વાતો ...	... "	૨૭૪
૧	પરમ પુરુષ અક્ષરપતિ, સ્વામિ સહજનંદ ...	... દોડા	૨૭૬
૧	કર પ્રથમ પ્રણામ સખારીરે, સહજનંદ સ્વામી	ધોળ	૨૭૬
૪	વડુ શ્રીરાધાકૃષ્ણ સકલ જગ કારન ...	... મગધ	૨૭૮
૨	આશોકોડી ચારીને, આશુક ન ભના ભૂચી	... રેખના	૨૮૧
૪	ગમીયારે માંદે મન ગિરિધારી	... સોરઠ	૨૮૨
૪	શામળીયા બેગા આગ્યોડ, મોહોલે આગ્યોદે ..	"	૨૮૨
૪	નેના મોદે ઉરકે રૂપ રસાલ ...	... "	૨૮૩
૪	વારને જી વારને જી વારને ભડેરી	... "	૨૮૪
૪	હો મુંદર સ્થામ માંદે મોહોલે આજે રાજ	... "	૨૮૫
૪	ધર્મસુત જીવન માન હમારે...	... "	૨૮૬
૪	અખતો સનેહી મુખ લીને જરી	... "	૨૮૭

થાલ

૧	હમીયે જન મુખદારી, ભોજન ...	... સારંગ રાજસોગનો થાલ	૨૮૮
૧	ભોજન હમીયે નાથ હમારે...	... "	૨૮૯
૨	આરંગો અવિનાશી ભોજન ...	... "	૨૯૦
૧	બીરી લીને સ્થામ મુખકારી	... સારંગ	૨૯૦
૪	જમોને ગોપીનાથજી સુન્દર લાડુરે	... હાડી થાલ	૨૯૦
૪	બ્યાર કરત નંદકે લાલ, કરત નંદકે લાલ બ્યાર ...	... બીહામ	૨૯૧
૨	મદન મોહનલાલ લીને બ્યાર	... બીહામ થાલ	૨૯૨
૨	કીલ્લે બક્ષીભડ બ્યાર ...	... "	૨૯૩
૪	માંદે મદિર પધારે મણુ પ્રીત કરી	... બીહામ	૨૯૪
૧	નરનારાયણ પ્યારે, હમલ ...	... બીહામ થાલ	૨૯૫
૨	બીરી લીને લાલ ગિરિધારી	... સોરઠી	૨૯૫
૧	ધન્ય ધન્ય આજ સખરો દહાડો	... વસંત થાલ	૨૯૬

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	સંગ	પૃષ્ઠ
૧ આજ સમી સામળીયો વહાલો, પદોણા ઘેર આવ્યા	વસંત થાવ		૨૬૭
૪ હમત પીયા માન હમાવતી ખારિર...	.. હુમરી થાવ ત્રિતાલ		૨૬૭
૨ પધારો લાલ, નદાના કુવર અલગેલડા	.. ગરબી થાવ		૨૬૮
૧ અવિનાશી આવોરે, જમવા કૃષ્ણ હરિ	... થાવ		૩૦૨
૪ લીન્યો લીન્યોરે બિહારી ખીરી પાનડી	... હુમરી		૩૦૬

આરતિઓ

૧ મંગળ આરતિ મુરલીધરકી ...	... ખટ	૩૦૭
૧ મંગળ આરતિ મદન મોહનકી ...	... "	૩૦૮
૧ મંગળ આરતિ કીચે નીકી ...	... આરતિ	૩૦૮
૧ આરતિ કરત શૃંગાર બનાઈ...	... બિલાવત	૩૦૮
૧ કર શૃંગાર આરતિ ઉતારું ...	... "	૩૦૮
૨ કરન શૃંગાર આરતિ માર્છ ...	... "	૩૦૮
૧ કરત રાજસોગડી આરતિ ...	... સારંગ આ. રાજસોગડી	૩૧૦
૧ આરતિ રાજસોગડી સાગે ...	... સારંગ	૩૧૦
૧ સંધ્યા આરતિ રાધાવરડી ...	... સંધ્યા આરતિ	૩૧૦
૧ સંધ્યા આરતિ શ્યામ તુમરી ...	... "	૩૧૧
૨ સંધ્યા આરતિ શ્રીસ્વામિની...	... ગોડી સંધ્યાકી આરતિ	૩૧૧
૧ સંધ્યા આરતિ શ્યામ મુંદરકી ...	... સંધ્યા આરતિ	૩૧૧
૧ આરતિ કીચે શ્રીકમલાવરડી ...	... "	૩૧૨
૪ નયદેવ નયદેવ, નય જન સુખકારી (૨)	... "	૩૧૨
૧ આરતિ નારાયણ સ્વામીડી...	... આરતિ	૩૧૨
૧ નયદેવ નયદેવ, નય જન ...	... "	૩૧૨
૧ માત જસોડા ઉતારે આરતિ ...	... બિહાર	૩૧૨
૧ સિતલ આરતિ કીચે, મસુલકી ...	... બિહાર આરતિ	૩૧૨
૧ કરત મૂરતિ મૈયા, આરતિ કરત મૂરતિ મૈયા	... "	૩૧૨
૨ કરત જસોડા મયા આરતિ...	... બિહાર	૩૧૨
૨ પોટે સુખસેન કૃપાનિમાન...	... બિહારગો	૩૧૨
પોદીયે સુખદેન, સેનમે, પોદીયે સુખદેન	... બિહાર	૩૧૨
સેન ખીજાયકે પંચ નિકારે...	... "	૩૧૨
પોટે સુખસેન શ્રીધનસ્થામ	... બિહારગો	૩૧૨

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	સમ	પૃષ્ઠ
૪ પોટે મધુ મદન મોહનસય...	...	બિહામડો	૩૧૯
૪ માઈ મોરો છનન કનવિહારી	...	બીલાવલ	૩૨૦
ગોપીનાથ બદનપર વારુ	...	કનડો ચારુ	૩૨૧
વંદુ દુર્ગપુરધામ, સુંદર શોભે ધનશ્યામવું બે	...	ગરબી	૩૨૨
વંદુ ગિરિધર મોહનસય, ગોપીનાથજી...	...	શ્રીગોપીનાથજીનો ગરબો	૩૨૪
અરણ વંદન કરી વર્ણવું શ્રીગોપીનાથ	...	,, પરજ-દેશી	૩૨૮
રંગબીનો રણુઝાડરાય, આઘ્યા વરતાયે	...	ગરબી	૩૩૬
ધન્યરે બાગ્ય ભૂગુણેનનાં, હરિશ્ચંદ્ર પધારયા	...	ધાન	૩૩૮
પાયે લાગુ પરમસનેહરે	...	ગરબી	૩૪૦
અતબેલો અમદાવાદરે, આઘ્યા અવિનાયી	...	,,	૩૪૩

લીલા વર્ણન

મદન રસ છાકે નેતાં છી	...	માલકોરા	૩૪૯
આવન કહુ ગયે ક્યોં નહિ આવે લાલ...	...	માલકોરા તાવ મુલકારી	૩૫૧
બંદ્રાબનમે બનઈ કહાને બાંસુરી	...	સોહાની	૩૫૨
રસિયાઝ બેાતું ધારી આવે રાજ	...	,,	૩૫૩
નવવારે મેલો દીનેરે લગ	...	,,	૩૫૪
રેન કહાં નગે હો બાલમ રેન કહાં નગે	...	,,	૩૫૫
છવન હુમ સુધે ક્યુ ન ભયો બાવમ મોરે	...	,,	૩૫૫
બેરન બાઝરો મા બેરન બાંસરી	...	,,	૩૫૬
માનની માન ભરી, માનત નાહી મોસરી	...	,,	૩૫૬
અંબાયાં રૂપ લોભાની રસિયા વરજે...	...	,,	૩૫૭
માનન કીલે મ્યારી, રસિક લાલ ગિરધારી	...	,,	૩૫૮
બેરી તોહ બેર બેર કહત સમુચેચેરી છય ખારી..	...	સોહાની મુપદ ચોતાવ	૩૫૯
બેક દો વીન મીટી, ચાર ખાલો બઈ...	...	પરજ દોરી	૩૬૦
સોહાન સહનનંદ દેખો આજ સોહાન સહનનંદ	...	પરજ	૩૬૦
બેરી મોહે લૂટી છન મોહન ચોરવાને...	...	,,	૩૬૧
મારો મારમ મેલોને રસિયારે, રગ છેલ છજિલા...	...	,,	૩૬૨
છલ લઈરે રગ છેલ લેઈ	...	પરજ દેશી	૩૬૩
નવવાસ્ય છવે મોલીયા-મોલી, ધૂપા મૂલાને ધણી	...	પરજ વિવાદનો ટાવ	૩૬૪
ખમડ...	...	...	...

પદ સખ્યા	મયમ પદ્ધિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪ નેત્રે નિરખ્યારે, મારા વહાવાને ...	...	પરજ	૩૬૫
૮ વેરણુરે વાસલડી વાગી ...	...	પરજ દેશી	૩૬૬
૪ રાગેશ્વર રગના બીના ..	...	"	૩૬૭
૪ વારબીયે ભડરે વાવમ વારણીયે ભડરે ...	...	પરજ	૩૬૮
૧ મારગે રોગીમા મોડન, મારગે રોડોમાં ...	...	પરજ દેશી	૩૬૯
૪ મનમાં વસી છે વારી મૂર્તિ મોડનજી ...	...	પરજની ગરબી	૩૭૦
૪ સોનેરી મીથીયું સુંદર સોનેરી મીથીયું, ધર્મકુવરનું પરજ દેશી			૩૭૧
૪ લલિત ગતિ લઠકત આવે લાવ ...	...	મારુ	૩૭૨
૪ મોરસિયે મનડા હરયાં વહાવાજ વારી મોરસિયે ..	...	"	૩૭૩
૮ વહાલો મોરબી મનોહર વાયેરે મા ...	...	"	૩૭૪
૪ છબ્બની વિદોખન લાગે ..	...	ધર્મગરો ખ્યાવ	૩૭૫
૪ હો રસીયા હોન ખેરન બસ કીને ..	...	ધર્મગરો	૩૭૬
૬ કુવર મત પકરે કરે બરબેરી ..	...	"	૩૭૭
૪ આખડથી રસ રંગે રાગી ..	...	ધર્મગરોની ગરબી	૩૭૮
૩ એગીએ કહાન કુવર પિયા અખાલિ સોવત હડ આયે લલિત-ધુપદ ચોતાલ			૩૭૯
૨ આયે હો રસીયે પીયા મેરે મન બાયે...	...	લલિત	૩૮૦
૨ મોડન લેન બાઈ મોડ તજ બન આઈ બન આઈ લલિત તાલ આડી			૩૮૧
૪ છબ્બ છે મથો મોડન છેલ ..	...	લલિત	૩૮૨
૨ લલો જ્યુ લલો જ્યુ જ્યુ જ્યુ મોવકે મોવેયા કહાના વિભાસ કવિન			૩૮૩
૪ સ્યામા સ્યામ માત હડકે દોઈ ...	...	વિભાસ	૩૮૪
૪ માન કામનીકે બસ બયે હો સ્યામ ...	...	"	૩૮૫
૪ લેહને ભદવરાય મુને લાલચ લાચીરે ...	...	વિભાસ મહાતી	૩૮૬
૪ આગે જ્યુ બિરાલે મ્હાના મેરે નેના આગે ...	...	વિભાસ	૩૮૭
૨ છબી સાંવરી છબી સાંવરી, જોરી મેરે ..	...	ઘેરવ	૩૮૮
૪ મૈયા તેરા લાવ બરબેરી ...	...	"	૩૮૯
૮ કીલ્યે ધ્યાન શીધર્મના કુવરજી ...	...	ઘેરવ મહાતી	૩૯૦
૪ માત સમે શ્રીસહબનદની ...	...	"	૩૯૧
૪ રસિક બર રાગ સારી કહાં બજે ...	...	રામકલી કુમરી	૩૯૨
૪ નેના રંગીલે નાથ તિહારે ...	...	રામકલી	૩૯૩
૪ અઝા હદયે હો મિતમ ખારી ...	...	"	૩૯૪

૧ પ્રકરણ	પ્રથમ પદ્ય	૨મ	૫૪
૪ નાથજી નિરખીને માથા લોચન લોભાણું	...	સામઠી મળાતી	૪૦૮
૪ હાડ મળે બેથાંદે કનેયા	...	ગુલરી	૪૦૯
૪ સ્થાન તેતો બારો બોરારે	...	દેવમવાર	૪૧૦
૪ આતીરી આગતો છતાં કહ્યું બોરહી મકરહી	...	જિવાવળ મુપદ ચોનાળ	૪૧૧
૪ ખસવારો બોરો ધરમ દુલારી	...	જિવાવળ	૪૧૩
બને બનવારો બનેલી છતી આગ	...	જિવાવળ-ત્રેનાવ	૪૧૪
મેરો હરવા હરારો વર	...	જિવાવળ-ખ્યાળ	૪૧૫
નાથ રહો મારા નેહમાં	...	સમગ્રી	૪૧૭
ચલુર નહવાય હો નેનો મારી	...	બેરહી	૪૧૯
હારે રંગવાને મોહન બોરહી ફેર બનવરે	...	"	૪૨૦
જાવો ના કીચે હો મલવાળ	...	"	૪૨૧
ખાંસુરી બળમ લીનીદે, મેરી સુધ સાવરિયાને	...	"	૪૨૨
મેરો હમરી ના હવેરે	...	"	૪૨૩
શ્રીધનમ્યામ છતીકી	...	"	૪૨૪
પીરીસી પીછારી વાપર બોઢે પીરી સાલ બેરી	...	બેરહી-મવિવ	૪૨૫
છતી અદ્ભુત દેખારી	...	બેરહી	૪૨૬
મેરો મેરીવે સગરવા કુલો કહાવા	...	બેરહી દુમતો	૪૨૭
પનથકવા હારો છેલવા	...	"	૪૨૮
કપરના બોઢે અરિયા દોરે	...	બેરહી	૪૨૯
તેરી સામરી સુરતપર હો વારિયાં	...	"	૪૩૦
બનવે મધુરસ ચોર ચોર	...	"	૪૩૧
ચલત હમર વાચ મીલોદે સગરવા	...	"	૪૩૨
માનગી મનાય લેને	...	"	૪૩૩
મનમોહનવાને વે, મોહની હારી વે	...	"	૪૩૪
મેરો હીઠા શ્રીધનમ્યામ સુંદર	...	બેરહી ગરમી	૪૩૫
આવો મારા દેડકિયા હાર	...	બેરહી-મળાવ	૪૩૬
સાંવરીયાકે હું રૂબ કીચની	...	બંધાલી	૪૩૭
યે બાલક વસુદેવકે દોડ અગ્રી	...	"	૪૩૮
આવો મારા નાથજી નાના	...	સામેરી	૪૩૯
હો ગિરિધરલાલ, મારગડો	...	"	૪૪૦

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પદ્ય	શબ્દ	પૃષ્ઠ
૮	ભોળત કરે ખાંદે કતે સેન...	... સેનત સારંગ	૪૪૩
૪	ગોરી પુંદન જીજીત સારીદે ...	... સારંગ મહાર	૪૪૫
૪	બેડે તરની તનયા તીર ...	... સારંગ-મુપદ-ચૌતાલ	૪૪૬
૨	હંમવાડી હૈયા, ચિરિયરવાલ જીરાજો...	... સારંગ	૪૪૭
૨	માખન દધ ખાચો, ધન મોહનાને હમરો	... "	૪૪૮
૪	ખંજન નેની હે સયામ સમઝ સુવેરી	... સોરઠ મહાર મુ. ચૌતાલ	૪૪૮
૪	હું સખી આલકી છપી મોષે બરની ન ભઈ	... "	૪૫૦
૪	એ સરોજહતે સરસ તિહાંદે નેના ...	... મહાર	૪૫૧
૨	મહનાનુર હે હરિ માનની ...	... ધનાશ્રી	૪૫૨
૪	અરી મા તેરો માયો ભદુ ડારી ગયો...	... "	૪૫૨
૪	ગોરા આવોને સુંદર સયામ...	... ધનાશ્રી	૪૫૪
૨	મોં મોલે મોહનજીએ આયા હર્ષોની આજ	... "	૪૫૬
૨	હાંદે હો અરસ મોસી મોનોજ ખાંદે ...	... કડી હોરી	૪૫૭
૪	આનો મીસી ધાનવારી ...	... કડી-હોરી-તાલ ચંપક	૪૫૭
૪	દૂરીજન દેખરોડે, પાવવટો ...	... કડી	૪૫૮
૪	સરસ ગાય (૨) ...	... કડી-મુપદ ચૌતાલ	૪૬૦
૪	ખિહારીલાલ ખાંદે હો ખિહારીવાલ ...	... કડી	૪૬૧
૪	ખિસરી મઈ હાર દિયાકો મેરો ...	... "	૪૬૨
૪	તેરી અખીયમિ કહુ ટોના ...	... "	૪૬૩
૪	સયામ દેરાચો મનો, બ્યાહન આધોડે સંધે	... "	૪૬૪
૪	વાંસવડી કુંબુ વાયેરે ...	... "	૪૬૫
૮	ભવા ધો જસુના પાણી હો કાનુકા ...	... "	
૨	શામખિમે મારી સુરત દરીદે ...	... "	
૪	અવબેલા આલો ચોરોડે અરસ કરે છુ	... "	
૪	ધતારે મુને કહાંદે કામલુ કીધુ ...	... "	
૪	છેગાલારે મનસ્યામજી ...	... કડીની મરખી	
૪	ભદુગારીદે મોહન મોરવડી વજરી ...	... કડી	
૪	નટનાગરરી, જેન જાનય મન દર લીનો	... કડી મુપદ	
૪	ખને મારું સયામ સુંદર બનવારી ...	... જંગલો	
૪	એ પળીયાં દેડો ભડેડે ...	... "	

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રમ	પૃષ્ઠ
૪ બલમા બિલમ રહો, ખારો કળકો ગયો	...	જંગલો	૪૭૭
૪ સુનરી સખી એ આહીસે છારા	...	"	૪૭૮
૪ લાગે રસિક તેરે નેન રસિયા...	...	"	૪૭૯
૨ જમુના તટ પ્રજાજન માધો...	...	"	૪૮૦
૨ મોલે મોલે કુંજખુવન નંદલાલ	...	"	૪૮૧
૪ કનૈયા બંસી નેક ખજનો મોરે ચાર	...	"	૪૮૨
૪ એરી પનપટવા કાડો આલ...	...	"	૪૮૨
૪ જમુનાકે તીરે કાડો જમુનાકે તીરે	...	"	૪૮૩
૨ જોખનકો ભયો મતવોરો	...	"	૪૮૪
૮ ઇન મોહનાને મેરો મન હર લીનો માર્છ	...	"	૪૮૫
૪ રસિયેને લગાય નેનુંદા તીર...	...	"	૪૮૮
૪ સુધો મોરી બેરન લગ મર્છ લાજ	...	"	૪૮૯
૪ સાંવલે દિલોસે દીલ જખમ કીયા	...	જંગલો ગજલ	૪૯૦
૮ સુને રાકોમાં મારગ બતાવે, કદાન કેશરિયા	...	જંગલો ગજલ	૪૯૧
૨ આવત લટક લટક લાલ	...	પુરખ મુપદ ચૌતાલ	૪૯૪
૪ માત પિયા મોહન, ખનવત મુંદંગ પરમ ચતુર ખારી	...	"	૪૯૫
૪ ચલે ટેહી ચાલ ચલે ટેહી કુંજનમે	...	પુરખ માક ચેતાલ	૪૯૬
૪ રસિયા મોહુ રાર કંદે	...	પુરખ	૪૯૭
૨ બાંધી લાલ બાંકે ચેચોદી પાગ	...	"	૪૯૮
૨ બનજતે આનત બનવારી	...	"	૪૯૮
૪ કનૈયા એકે બજબ દુશલો	...	"	૪૯૯
૪ બાસુરી બાનત હે સખી! આવત આનદ કંદ	...	પુરખ મુપદ ચૌતાલ	૫૦૦
૪ રૂપ લોખાને મોરે લોચન, આવત હેખે ગીરધરલાલ પુર્ણો	...	"	૫૦૧
૪ હાડગરા સોચ માને મનને ખીખલો	...	ગોડી-હુમરી	૫૦૨
૪ હો સૈયાં હો ધનશ્યામ સુંદર મજા આવે	...	ગોડી	૫૦૩
૪ માધવસું તા કર માનની માન	...	"	૫૦૩
૪ તેરે વદનકમલપર વારીરે	...	ગોડી હુમરી	૫૦૪
૪ મોરલી વાળેદે મોડી મોરલી વાળે	...	ગોડી	૫૦૬
૪ જોખનકો ભયો મતવોરો	...	"	૫૦૮
૪ એવબેલાજ પ્રાણ આધારે તમપર વારીરે	...	ગરબી	૫૦૯

પદ સંખ્યા	મુખ્ય અર્થ	સામ	પૃષ્ઠ
૮ કુળની બનરિ શોભા કુળની બની ...	...	.. ગ્રામી	૫૧૧
૨ બનકુળ ગ્રામી રામણે ...	...	... કલ્યાણ	૫૧૪
૪ મનિદુર શોભીત શ્રીધનશ્યામ ...	...	... કામન કલ્યાણ	૫૧૫
૪ સંકોને તેરે નેનરે શામળા ...	...	.. કલ્યાણ	૫૧૬
૨ બનમુતિ આશત શ્રીનંદલાલ ...	...	.. કલ્યાણ પુરવી	૫૧૭
૪ લે તનમન વારુ, લે તનમન વારુ ...	...	.. હમીર કલ્યાણ	૫૧૭
૪ બાઈ બાસુરિયા નંદલાલ ...	...	.. કલ્યાણ	૫૧૮
૪ બને ધનશ્યામ લાલ મુંદરે ...	...	... કલ્યાણ કુપદ ચૌતાલ	૫૨૦
૪ મેરો મન સંવરેને હર લીંગે ...	...	... કલ્યાણ	૫૨૧
૪ ચેરી ચેરી આજ રત (૨) ...	...	.. હમીર કલ્યાણ	૫૨૨
૪ બંસી મધુર સ્વર બાજ મનોહર ...	...	.. કલ્યાણ ૫૬ સંગીત	૫૨૪
૪ તરન તન રથમય મુંદરે ...	...	.. હમીર કલ્યાણ	૫૨૫
૪ બક્ષા આજ તો મેરો કલ્પે આન આન ...	...	.. કલ્યાણ	૫૨૬
૪ બાલે ધિધિગ્રામ ધિગ્રામ ધિગ્રામ ...	...	... કલ્યાણ કુપદ ચૌતાલ	૫૨૭
૪ લીબદ્વાળન સ્વપ્નલલ લનીત લગ્ન મુંદર	...	... હમીર કલ્યાણ કુ. ચૌતાલ	૫૨૮
૪ મુંદર બની આજની કહી ન બધ ...	...	... કલ્યાણ	૫૨૯
૪ બાજત મંદુર મુંદર મત દોમી દોમી ...	...	.. "	૫૩૦
૪ કુલ મંડીમાલે બિજાજત ...	...	.. "	૫૩૨
૪ મુંગી ધવન મધુર તપા મધુરી ...	...	... કલ્યાણ સાંભીત	૫૩૩
૩ આપે મેરે આજ રથામ સોડાલી ...	...	.. અમાય	૫૩૫
૨ રેખા દો રથામ ચેલી બની નેન ...	...	.. "	૫૩૬
૪ લાગી વે નેમોડી સેન શામલશ ...	...	.. "	૫૩૬
૪ રેખા મારી કમલનેન બને આજ ...	...	.. અમાય મુખદ ચૌતાલ	૫૩૭
૪ મોડાને લખાઈ મોડની સેવે ...	...	... અમાય	૫૩૮
૪ મેરો મન હર લીંગે, તેંતો નંદ જલે લાગા ...	...	.. "	૫૩૯
૪ મીત પુસના મત તોરો બિરિયાણીને ...	...	... અમાય તિવાલ	૫૪૧
૪ મોડન મધુરીસા જેન બન્ને ...	...	... અમાય તિલાનો તિવાલ	૫૪૨
૪ મન વસિયેરે મોરે મન વસિયે ...	...	... અમાય	૫૪૪
૪ રા. લાગી છે ચાલેન્દ્ર મંદિર આવડારે ...	...	.. "	૫૪૫
૧ તિલિયર મેલુવનંદ પદાચા ...	...	... રસનું પદ અમાય મેરો	૫૪૬

પદ સંખ્યા	મથમ પંક્તિ	સમ	પૃષ્ઠ
૧	૧૫કુલનલિન દિનેસ વઢાવા...	... ખમાયની ગરબી	૫૪૮
૪	૪ મેરો મન હર લીનો, કેસી કરે આખ ધન...	... કેદારો	૫૪૭
૪	૪ મધુરી બાળત ચેરી બાળત બાસુરી...	... કેદારો મુપદ ચૌતાલ	૫૪૭
૧	૧ વદન વિસેકતી એક ટક હારી	... બીહારી	૫૪૨
૪	૪ આજ પ્રજાવન રાસ રાધે દેખન જામને	... "	૫૪૨
૨	૨ કહો જ્યું પ્રીતમ સાત્વી બાત હો	... "	૫૪૪
૪	૪ સ્વામ બદનપર સરવસ પારું	... "	૫૪૪
૨	૨ મેરે મન માને મારી મોહનલાલ	... "	૫૪૫
૪	૪ જાઓ જાઓ જાઓ રાજ	... "	૫૪૬
૪	૪ રસિક રંગ છેલ છબીએ મોહન નાગર	... "	૫૪૭
૪	૪ હાડે દિલ્લોરે કદમવાહી બાથ	... બીહારી કુમરી	૫૪૭
૪	૪ સાંવરિયાદી રે રસમરી નેનોદી રોન	... "	૫૪૮
૪	૪ ખ્યારી માને લાગે છે છેલા ચારી આવ...	... "	૫૪૮
૪	૪ મધુરિત મદન ગોપાલ, યમુનાતટ રસાલ	... કાનરો મુપદ ચૌતાલ	૫૪૮
૪	૪ મોહન રંગબીને મોહન રંગબીને હો ખ્યારે	... કાનરો	૫૪૮
૪	૪ બેડે આજ બનીઠનીકે દોડ બેવા	... "	૫૪૮
૪	૪ બલા હો રસિયાજી જોર ને કીજે	... "	૫૪૪
૨	૨ સ્વામ મુદર સ્વામ મુદર પર	... કાનરો બેરબો	૫૪૫
૨	૨ બતિયાં બતિયાં મુન મહતામરે	... કાનરો માલે ત્રેતાલ	૫૪૬
૮	૮ અંચરવા મોરો છાડો સાવરે	... કાનરો	૫૪૭
૪	૪ મેવાડો ગાયરે મોરલીમાયે	... મેવાડો	૫૪૮
૪	૪ ગોકુલચંદ છબીસો રામિ	... અડાતો	૫૪૮
૧	૧ તમ નવનન ધનરયામ હંગોળી	... "	૫૪૮
૭	૭ નંદે સસોના ખ્યાલ, વે મેડા રિતદાર...	... "	૫૪૭
૩	૩ નંદન્યુકે આગે કહાના તોડા મેડા ન્યા	... "	૫૪૭
૪	૪ કહાન ઠાની દાર્દિ, કહાન...	... "	૫૪૪
૪	૪ આવન ગોવિંદ રાગ અડાનો અલાપાર...	... અડાનો મુપદ ચૌતાલ	૫૪૫
૨	૨ આજ તો અડારીને બીસરે બનવારી આડી	... મિત	૫૪૬
૨	૨ મેરા મન છે મેવાડે મેરા મન છે મેવાડે	... હંદરવા	૫૪૭
૪	૪ નનદે લંગરવા મોયે નનદે લંગરવા	... "	૫૪૭

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૨ કસી બને હો મેરે સ્થામ પેળતિયાં તેરી	... કહરવા		૫૭૮
૪ હારીરે મોહનાને મોહની ...	... "		૫૭૮
૪ અઘરીયાં મોરી આગરે (૨) ...	... "		૫૭૯
૪ બાવરી બીતુ દેમે મે, સાવલિયો સિરદાર	. કહરવા હુમરી		૫૮૦
૮ વડુ સહનનદ રસરૂપ અનુપમ સારનેરે લોલ	... ગરબી		૫૮૧
૧૦ હારિ હારિ કહાન દારીરે કહાન દારી...	... "		૫૮૪
૪ મન્દા તે વનના ચોકમાં રમે કુળવિહારી	... "		૫૮૮
૪ આવો કૃષ્ણ કમળદળ નેલુ નદતણુ લાવા	... "		૫૯૦
૮ ગીરધર ઘેલું ન બોલીયેરે ...	... "		૫૯૧
૪ આવો સામળિયા બીરધારીરે, નાગર નંદલાલા	... "		૫૯૩
૪ આવો છવન ભદવરાય જોડું તારી મૂરતિ	.. ગરબી ચગવિનાનો ઢાળ છે		૫૯૪
૪ અવળેલા આવોરે આજ માટે આંગણે ને	... ગરબી		૫૯૬
૮ ગીરધર ગુણવતારે કે ગોઠઠલી કીજે ...	... "		૫૯૮
૪ વંદાવનમાં વડાલે વનડી વાંસલી ને ...	.. "		૬૦૨
૬ રોબા રી કહુરે રુડી ...	... "		૬૦૪
૪ વડુ પુરોયોતમ પરમજા અનાદિ દેવનેરે લોલ	... "		૬૦૬
૨ મારા વડાલાને રાખ્યા મોલા માધરે ...	.. "		૬૧૮
૬ સખીરે સાંભળ વારતા કહું એક આજની	... "		૬૦૯
૪ હારિ નંદાળના હો લાલ વડાલા મારે ઘેર તમે આવલો	.. "		૬૧૨
૮ હો રંગબીના રસિયા મોહનજી આવી સાને કોરો છે			
આજ ...	... "		૬૧૪
૪ મોરા આવો શુંદર સ્થામરે પુણું વાળવડી	... "		૬૧૭
૪ અવળેલા આવોરે રમિયે એકાતે ...	... "		૬૧૯
૪ એકવાર મંદિર આવો વડાવાજી મારે ...	.. "		૬૨૧
૪ સખી વાસુજે નહિં વારી મીતને ને ...	... "		૬૨૩
૨૪ સાંભળ વાત કહું એક જાની...	... "		૬૨૪
૫ આવોને અવળેલારે વડાવા ...	... "		૬૨૬
૮ સળની પુછોને નંદાળનો લાલકે કેમ અંચળ થયારે			
લોલ ...	... "		૬૩૨

૫૬ સંખ્યા

મધ્યમ પંક્તિ

રાગ

પૃષ્ઠ

રાધાકૃષ્ણ વિવાહ

૧	સખી સાંભળને કહું એક વારતા લે ...	ગરબી	૬૩૫
૨	સખી આજ મોહન દીકારે, સેરીયે અપવરે ...	"	૬૪૦
૩	અપાડે આનંદકારીરે ...	"	૬૪૨
૪	હારે શાને રોકા છે સ્વામ ...	"	૬૪૪
૫	ઓશ આવોને વારી ભડે લાલરે; નંદનાં નંદનજી... ..	"	૬૪૬
૬	ભરે મંદરિયે પધારે સસિયા છેલજી ...	"	૬૪૮
૭	સુંદર વર વીઠલોરે ...	"	૬૫૦
૮	ઉભારે અલખેલોરે વડાલો ...	"	૬૫૨
૯	લટકતો આવે લેરખડો લટકતો આવે ...	"	૬૫૩
૧૦	ઓશ આવોને સુંદર સ્વામરે ...	"	૬૫૪
૧૧	શી કહું શોભા આજની શોભે સુંદર સ્વામ ...	"	૬૫૫
૧૨	સુંદર સ્વામ છબીલા છેલડા રંગભીના નંદકુમાર ...	"	૬૫૬
૧૩	ધર્મકુંવર ધનસ્વામજી, મારા પ્રાણુવધા આધાર ...	"	૬૫૮
૧૪	મધ્યમ શ્રીહરિનેરે, અણ્ણે શીરા નમાવું... ..	"	૬૬૦
૧૫	ઓશ આવો સ્વામ સનેહિ, સુંદર વર ભડે વડાલો ...	"	૬૬૨
૧૬	તમે આવો ઓશ ઓશરે, હૃષ્ણ હરિ ...	"	૬૭૪
૧૭	આજ ભરે ઓરડેરે, આપ્યા અવિનાશી અલખેલ ...	"	૬૭૬
૧૮	વડાલા આવોને રાખુ નેણુમાં ...	"	૬૭૮
૧૯	નંદલાલે વળગી છે વાંસલગી... ..	"	૬૮૦
૨૦	આજ સાહેલી ધનસ્વામનીરે ...	"	૬૮૩
૨૧	આવો અલખેલા આધાર, આંખડલીમાં રાખુંરે ...	"	૬૮૪
૨૨	વંદુ સહજનંદં ઇવમોચન ...	"	૬૮૬
૨૩	સાંભળો હરિજન એક ચીતેરે ...	"	૬૮૭
૨૪	હું વારી ભડે ધન્ય ધરી છે ભે આજની ...	"	૬૮૮
૨૫	વડાલા વડાલી લાગે તારી મૂર્તિ ...	"	૭૦૦
૨૬	રે ધર્મકુંવર ધનસ્વામ હરિ ...	"	૭૦૪
૨૭	તુંજે વેણુ વાગીરે વેણુ વાગી ...	"	૭૦૫
૨૮	ચટ ચટ વાગેરે ચાંખડી ...	"	૭૦૭

શ્રી પ્રેમાનંદ કાવ્ય

ભક્તિવિલાસ

પદ ૧ હું-રાગ સોહની-ધ્રુપદ-ચૌતાલ

એ ગાંવે પીયા પ્યારી, ધ્રુપદ સમ ચર તીનગ્રામ;
એક વીસ મૂર્છના લેત બનાઈ. એ ગાવે ૦ ટેક.
આરોહી અવરોહી, અસ્તાઈ સચાઈ;
ધૂરન મૂરન બરન બરન પરન બનાઈ. એ ગાવે ૦ ૧
ગડગડ્યો ગડગડ્યો, ધ્રુમકટતક ધ્રુમકટતક;
તાધિલાગ તાધિલાગ મરદગ બાજા સોહાઈ. એ ગાવે ૦ ૨
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારી, લેત તાન તનનનનન;
પ્રસંસિત સ્થામ લેત કંક લુજ લગાઈ. એ ગાવે ૦ ૩

પદ ૨ છંદ

કેસરો તિલક બાલ અત રસાલ;
માતુ મરાલ બાલ લટક ચલત લાલ નેનનકે તારે. કેસર ૦ ટેક.
અધર મધુરી નૈન, અંચલ અપલ નૈન;
સૈન હું મેં હરત, મેરે પ્રાણુ પ્યારે. કેસર ૦ ૧
નીલ કલેવર, ચંદનકી કીને ઝોગ;
વૈજયંતિ માલ હિર પીત બસન ધારે. કેસર ૦ ૨
કરુનાનિધાન કહાન, હરત મન્મથકો માન;
પ્રેમાનંદહુંકે પ્રાણુ નાથ હમારે. કેસર ૦ ૩

પદ ૩ છંદ

એ દેએ ચાર ચંદ એક ઠોર;
લુગલ ચંદ બરન નીલ લુગલ ચિચિ સોહત બરન જોર. એ દેએ ૦ ટેક.

નિરખ રહી નિતંબિની, નવલ પીયા કે સંગ;
 નયે નયે નેહ ભરી રવિબા ઝોર. એ દેખે ૧
 ચંદ સંગ ચાર કીર, ચાર કુંદ ચાર પ્રવાલ;
 ચાર મીન અલિ ચાર દ્વલ, ચાર અષ્ટ ચક્રાર. એ દેખે ૨
 ત્રેમાનંદ પરમ સુંદર છબી, વિલોકી થકીત ભયો;
 અટકી રહ્યો તહાં મન મોર. એ દેખે ૩

પદ ૪ શું

એ લીને સરસ સાર ઉપચાર;
 કરન વિહાર ખારી ભેટલે ચક્ષી જુલભાન ફુલારી. એ લીને. ૧૬.
 કરકે સિંગાર લીને, પુલ ચાર દ્વલ ચાર;
 ચાર ચતુર પદ ખાગ ચારી. એ લીને ૧
 નવ સપ્ત સજ સોહાગ, પીયા સંગ અનુરાગ;
 ખડભાગ દેખન લાગ રસ ભરી નારી. એ લીને ૨
 ઝોર હું અનેક ભાવ, 'નૌન બૌન સૌનદુમે;
 ત્રેમાનંદ કરકે રિઝાયે ગિરિધારી. એ લીને ૩

પદ ૫ મું-રાગ સોહનિ તાલ ચંપક

છેલા તારી છેલ છબીલી મીકી જોલનીરે, છેલા ૦
 મનમોહન મીકી જોલનીકે સમ, ઝોર નહિ જગ તોલનીરે, છેલા ૧
 જોલનીમેં બસ ભયો મન મેરો, મિટ મઈ ડગમગ ડોલનીરે, છેલા ૨
 બચન સુધાઝરી જન મન ઉપર, બરસત પરમ અમોલનીરે, છેલા ૩
 ત્રેમાનંદ બસ મઈ દીલમે, તિલ છબી કરન કપોલનીરે, છેલા ૪

પદ ૬ હું

લાલા તેરી લટકનીમેં લલચાર્ધ રે, લાલા ૦
 લટકતી ચાલચલત મનમોહન, મધુર મધુર મુસકાર્ધ રે, લાલા ૧
 જખ દેખું મોહન રંગ બીને, આનંદ ઉરન સમાર્ધ રે, લાલા ૨
 લટકતી ચાલ લાલ દ્રગ ચંચલ, ખીનુ દેખે કહુ ન સોહાર્ધ રે, લાલા ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ મુરતિ, નિરખત ધ્યાન લગાર્ધ રે, લાલા ૪

પદ ૭ મું

કહાના તેરી મુસકનીમે મન લાગોરે, કહાનાં
મુસકની મંદ બિલોડી મુંદર, લવસંકટ દુઃખ ભાગો રે, કહાનાં ૧
કુલકી લાજ સંસારંડા નાતો, તોડં દીયો જોસં ધાગો રે, કહાનાં ૨
મુખસંપત પરિવાર પ્રાણ મોરે, તુમપર વારીકે લાગો રે, કહાનાં ૩
પ્રેમાનંદ કહે મન મુરતિમે, અચલ હોઈ અતુરાગો રે, કહાનાં ૪

પદ ૮ મું

હો કહાના તેરે કારને વેરાગન લખહું રે, કહાનાં
લોક કુંડળ પરિવાર છાંડીકે, ગોકુલ આપકે રખહું રે, કહાનાં ૧
તેરે રંગ રંગ્યો અંતરપટ, કર જળ માલા લખહું રે, કહાનાં ૨
મુંદર બદન કમલ છબી દેખન, નિસદીન ફેરી દખહું રે, કહાનાં ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ મેં તેરી, તુમ બિના ઓર ન ચખહું રે, કહાનાં ૪

પદ ૯મું-રાગ મારુ સોહનિ

લાગો થામું નેહ નંદાછરા લાલ, લાગોં છેલા મોઢજાં દેખી ચારી ચાલ. લાં ૮૬.
છેલકુંવર ચારો વદન વિલોડી, હોઢજાં મે અધિક નિહાલ, લાગોં ૧
મુસકનીમ મન મોઈ રયો છે, મુશ્મી ચારાં જયન રસાલ, લાગોં ૨
માનનિ મનરંજન મારુ ચારી, ચિતવની ચપલ ગોપાલ, લાગોં ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ રહો ઉર, દિનાનાથ દયાળ, લાગોં ૪

પદ ૧૦ મું

પનામારુ મે મારા શિરદાર, પનાં છેલા છેજ હિમારા હાર, પનાં ૮૭.
હાર હિમારા છે નટનાગર, નેણુતણા શણુગાર, પનાં ૧
નંદરા નંદન માને વાલા લાગો છે, પ્રિતમ પ્રાણુ આધાર, પનાં ૨
રૂપ રસાલ લાલ ચાંને દેખી, મોંઢજે સમે ધજનાર, પનાં ૩
પ્રેમાનંદરા પ્રાન જીવન છે રસિયા નંદકુમાર, પનાં ૪

પદ ૧૧ મું

મારો મન બંસિ બળબ લીયો, મારોં કહાના કામણુ કાંઈ ફીયો, મારોં ૮૮.
કામ કાજ માને કોઈ ન સૂઝે, જીવ ચોસું લાગી રીયો, મારોં ૧

વાટ ધાટ માને જાતા વલતા, નજર મેલાવો દીયો, મારો ૨
 તજ મારુ માને એન પડે છે, નિરખી હરે છે હીયો, મારો ૩
 ત્રેમાનદગ નાથ સનેહિ, કાટી વરીસોયે જીયો, મારો ૪

પદ ૧૨ મું

થાસુ મન માન્યો છેજી રગ છેવ, થાસુ આજ આવો મોહન મારે મેલ, થાંટેક.
 નેન પલક સુપિયા ચારે કારન, છેવ જિહારી ગેલ, થાંસુ ૧
 મેજ સમારી થારી વાટ જોવા જાં, નંદકુવર રગરેલ, થાસુ ૨
 મનમોહન થાને મરદન કરસા, અતર સરસ પુલેલ, થાસુ ૩
 ત્રેમાનદરા નાથ પધારો, અવિનાશી અલખેલ, થાસુ ૪

પદ ૧૩ મું-રાગ પરજ

મનના માનેલ માવરે, આવો વાલા મનના માનેલ માવરે, આવો ૦ ટેક ૦
 અમે અખલા વાલા દાસ તમારારે, અમપર આવડલો સ્યો દાવરે આવો. ૧
 મોતિડાં વેરાવુ વાલા ચોક પૂરાવુરે, દૂધડે પખાલુ તારા પાવરે આવો. ૨
 એકવાર વાલા મારે મદિર પધારેરે, જોવા મારા દલડોનો ભાવરે. આવો. ૩
 ત્રેમાનન્દના સ્યામ મનોહર, નંદાર ન થઈયે નાવરે. આવો. ૪

પદ ૧૪ મું

છેલ જખીયા કહાનરે, ઘેલાં કિધા છેવ જખીયા કહાનરે ઘેલા. ટેક ૦
 મનમોહન મારુ મન હરી લીધુ, સ્યામ મુંદર ગુણુવાનરે. ઘેલા ૧
 મીઠી મીઠીરે મુખ મેરલી વાછને, ગાછને તે મુંદર તાનરે ઘેલાં. ૨
 વશ કીધી વાલમ ગિરિધારી, મારી નેણા ફેરી સાનરે. ઘેલા. ૩
 ત્રેમાનન્દ કહે જન્મ સુધાગોરે, દીધુ જીવન ફેર દાનરે. ઘેલા. ૪

પદ ૧૫ મું

મેરલિયે મન મોચુહો, માવા તારી મેરલીયે મન મોચુહો. માવા ટેક ૦
 હવે હેતમા સાર કરીને, કામણુગારિ મિટ્યે જોયુ'હો. માવા. ૧
 તે દહાડાની હુ તો ધાવય ચઈજુરે, જીવત સુખ સર્વે જોયુ હો. માવા. ૨
 લોક કુટુંબની આશ તજને, ચરણ કમળ ચિત્ત પ્રોચુહો. માવા. ૩
 ત્રેમાનન્દ કહે તમને મળીને, જન્મ મરણુ દુખ જોયુ હો. માવા. ૪

પદ ૧૬ મું.

જીવન પ્રાણુ આધાર છો, માવા મારે જીવન પ્રાણુ આધાર છોરેહો. માવા. ૧
તમ ઉપર શામળિયારે વાલા, મેં તો તન ધન ઘોસ્યું પરિવારરેહો. માવા. ૨
પ્રાણુ જીવન વાલા છો મુજને, છોજી મારા હૈડાના હારરેહો. માવા. ૩
જનમ સંગાથિ શામળીયા વાલા, મારા નયણ તણા શણુગારરેહો. માવા. ૪
પ્રેમાનંદ કહે ધડીયે ન મેલું વાલા, સખના સાગર સારરે હો. માવા. ૫

પદ ૧૭ મું-રંગ પરજ

શ્યામસુંદર ગિરિધારી હો, મિઠડા શ્યામસુંદર ગિરિધારી, હો મિ. ૦ ટેક.
મિટલિયે મારું મન હરિ લીધું રે, મરમ લપોં ભારી, હો મિ. ૧
સુખની વાણી મીઠી હવે મેં તો જણી રે, કાધી મુને જગથી ન્યારી, હો મિ. ૨
મુરતિ તમારી લાગે છે પ્યારી રે, નખ શિખ છે જો કામણુમારી, હો મિ. ૩
પ્રેમાનંદ કહે હવે નહીં મેલું રે, સરવસ નાખું વારી વારી, હો મિ. ૪

પદ ૧૮ મું

શ્યામ સુરત પર મોઢ, હો શામળા શ્યામ સુરત પર મોઢ. હો શા. ૦ ટેક.
તનમન મારું તમપર વારું રે, રાખું મારા જીવડલામાં પ્રોઢ. હો શા. ૧
મીટથીરે તમને ધડિયે ન મેલું રે, નિશદિન જીવું તમને જોઢ. હો શા. ૨
લોક કુટુંબથી નથી ખીતિ રે, સું કરસ્યે ઘોસ્યાં કાઢ. હો શા. ૩
પ્રેમાનંદ કહે તમ ઉપર વાલા, સર્વસ નાખું હું તો જોઢ. હો શા. ૪

પદ ૧૯ મું

વાલા મારે ઘેર આવો, હું વારિ જાઈ વાલા મારે ઘેર આવો, હું વા. ૦ ટેક.
મારે ઘેર આવો મુને હેતે જોલાવો રે, લટકા કરીને બેળા ગાવો, હું વા. ૧
મિઠડે વેણે ને કંકાલેલ મેણે રે, સાન કરીને સમજવો, હું વા. ૨
વાલા મને ભેટો ને દુઃખજા ભેટો રે, તનના તાપ સમાવો, હું વા. ૩
પ્રેમાનંદને મનડે ભાવો રે, પ્રેમે અધર રસ પાવો, હું વા. ૪

પદ ૨૦ મું

કહાન કુંવર કામણુગારા હો, નંદના કહાન કુંવર કામણુગારા, હો નંદ. ૦ ટેક.
કામણુ કીધાં મારાં મન હરી લીધાં રે, માણીગર મોરલીવારા, હો નંદ. ૧

જોધને રહીછુ વાવા ધગવડ થાધુ રે હવે મા રેલ્યો મુથી ન્યારા, રે ૧૦ ૨
 પ્રિતલી જાણીને રેતે બધાળીરે, હોજ માગ પ્રાણ ધખી પ્યાગ, રે ૧૦ ૩
 ત્રેમાનદના રે સ્વામિ અતરગમિ રે, જનમ મુધાગણદાગ, રે ૧૦ ૪

પદ ૨૧ મું-રાગ પદ્મ

નેણામા રાખુ રે નેણામા રાખુ રે, નાથજીને જતન કરીને રે,

મારા નેણામા રાખુ, રેક

શિવ સનકાદિક શુક જેવા જોગી, હોજ જેની વાટુ જુવે છે લાખુ રે, નાથ ૧
 છેલ્લ દખીતાણી મુરતિ ઉપર, હરિ માગ પ્રાણ વારી વારી નાખું રે, નાથ ૨
 નથજો નિગમી હરિને ઉરમા ગિતાર, હોજ એના શુણ્ડ નિવદીન લાખુ રે, નાથ ૩
 ત્રેમાનદ કરે હરિરસ અમૃત, હારે હું તો પ્રેમ કરી નીત ચાખુ રે, નાથ ૪

પદ ૨૨ મું

અળગા ન મેલું રે અળગા ન મેલું રે, નાથ તમને આખડિયી રે

અળગા ન મેલું રેક

મદન મોહન તારી મુરતિ જોધને, હારે મારુ મનકુ થયુ છે વેલું રે, નાથ ૧
 લોક કુટુમ્બ પરિવાર તજીને, હારે મેં તો તમ સગ બાધ્યુ છે જોલું રે, નાથ ૨
 પ્રાણ જીવન તમે પામે રાખ્યાનુ, હોજ મને વચન દીધુ છે વેલું રે, નાથ ૩
 ત્રેમાનદ કહે જોઈ જોઈ થયુ, હારે તારુ મોલિકુ રગનું ભરેલું રે, નાથ ૪

પદ ૨૩ મું

નહિ દીધુ જાવારે નહિ દીધુ જાવારે, નાથ તમને આખડિયી રે,

નહિ દીધુ જાવારે રેક.

જીવની પેઠે જાગીને રાખીશ, હારે એક લગારે ન દેજી દુખાવા રે, નાથ ૧
 મન ગમતારે ભોજન રાંધી જમાડું, હારે લાલુ સાકર નાખીને દૂધ પાવા રે, નાથ ૨
 શ્વેત અખર અતિ ઝીણા લાલુ, હારે માગ પ્રાણ તમને પેરાવા રે, નાથ ૩
 જાવાનુરે તમે નામ લીયો તો, હારે ત્રેમાનદના સમ છે માના રે, નાથ ૪

પદ ૨૪ મું

આવાને આવારે આવાને આવારે, રહેજે મારી આખડિયાં રે

આવાને આવા- રેક

આવાને આવા મારા નાથ બિરાજે, હારે મારા તનના તાપ જુઝાવા રે, રેજો ૧

ડાલરિયાના નિત હાર પેરાલું, હરિ રૂડા તોરા લાલું લટકાવા રે, રેળે. ૨
અમ્રત વેણે સુક્રામલ નેણે, હારે અતિ અમ્રત ઝડી વરસાવા રે, રેળે. ૩
પ્રેમાનંદ કહે નાથજી આગે, હારે રહું હાજર નિચઢીન ગાવા રે, રેળે. ૪

પદ ૨૫ મું-રાગ પરજ

થે મારા છોજી પ્રાણ રસિયા, મહારાજ મારા સ્યામ. થે	ટેક. ૧
પ્રાન મારા છોજી ચેં દ્રગ તારા, ખારા પરમ મુગ્ધન.	રસિ. ૧
નંદરાનન્દન થે છોજી જગવંદન, છેલ જીવીલા કહાન.	રસિ. ૨
દાસી હું યારી છેલા ગિરિધારી, થે મારા દ્રગ ભાન.	રસિ. ૩
શ્રીધનશ્યામ પીયાં થોકે ઉપર, પ્રેમાનંદ કુરબાન.	રસિ. ૪

પદ ૨૬ મું

થે મારા સિરદાર ખારા, નંદલાલ નેણારા તારા.	થે. મા. ૦ ટેક.
જગરા જીવન માને વાલા લાગો છો, રસિયા નંદકુમાર.	ખારા. ૧
ગોકુળચંદ ગોપિકા જીવન, ગોપી પ્રાણુ આધાર.	ખારા. ૨
મારલીધર મન વસીયા છો મારે, હરજી હિયારા હાર.	ખારા. ૩
પ્રેમાનંદ કે' પનામારુ મારી, સેજતણા શણુગાર.	ખારા. ૪

પદ ૨૭ મું

થે ઊરા આવો છેલ નંદરા, બાણુબંધ બધિ થાંને ગજરા. થે ઊરા. ૦ ટેક.	
છેલ કુંવર થારી પાગ સુધારાં, છોર્ગા મોતિર્ગરા મેલ.	નંદ. ૧
મદનમોહન થાંને મરદન કરસાં, અતર તેલ પુલેલ.	નંદ. ૨
જગરા જીવન થાંને જોઈ જોઈ જીવાં, રસિયાજી છો રંગરેલ.	નંદ. ૩
પ્રેમાનંદરા ખારા પધરાસાં, પલંગ ઉપર અલખેલ.	નંદ. ૪

પદ ૨૮ મું

થે આજી લાગો રાજ માને, મોઢાં છેલ જોઈ થાંને. થેઆ. ૦ ટેક.	
નંદરા કુંવર માને આછો લાગે યારા, રૂપ રસાલ સમાજ.	માને. ૧
થાંને જોવા મારજી મેં જાંડી, લોક કુટુમ્બરી લાજ.	માને. ૨
ગોકુલ ગામમેં આઈ વસીયાં, કહાન કુંવર ચારે કાજ.	માને. ૩
પ્રેમાનંદરા ખારા માને પાવો, અધર સુધારસ આજ.	માને. ૪

પદ ૨૯ મું-રાગ પરજ

હોજી મોરે જીવન ખીસર મત જાયે રે. હોજી ૦ ટક.
 એક આસ તેરે ચરન કમળાડી, આંત લરોસો મોયે નાયેરે. હોજી ૦ ૧
 દુરખલ દીન જાની મન મોહન, દીજે દરસ જોલાયેરે. હોજી ૦ ૨
 નિસવાસર તેરે નામડી માલા, જપતી રહું મન લાયેરે. હોજી ૦ ૩
 પ્રેમ સખી જોલાયી ચરનમે, જોગે અધર રસ પાયેરે. હોજી ૦ ૪

પદ ૩૦ મું

હોજી મોરે નેહરા નિલાવન સ્યામ. હોજી ૦ ટક.
 તુમ કારન મોરે રસિક સાંવરે, જાંજો લોક કુલ ગામ. હોજી ૦ ૧
 નેહ લગાયકે છેદ ન દીજે, સુનિયે સજન સુખધામ. હોજી ૦ ૨
 નીજજન જાની વિસારી અવગુન, દીજે દરસ અભિરામ. હોજી ૦ ૩
 પ્રેમસખી કળ મિલિહો નાથ મોહો, પાવન પૂરનકામ. હોજી ૦ ૪

પદ ૩૧ મું

હોજી મોરે સાંવરે સનેહી મીત. હોજી ૦ ટક.
 મોં ગુનહીન દીનડી બિનતી, સુનીએ પરમ પુનીત. હોજી ૦ ૧
 કે રાખો મોયે સ્યામ ચરનમે, કે રહો પીયા મોરે ચીત. હોજી ૦ ૨
 સુંદર સ્યામ ચગુર ગુન પૂરન, જાનત પ્રીતડી રીત. હોજી ૦ ૩
 પ્રેમસખીકે જનમ સંગાથી, સ્યામ નીલાવન પ્રીત. હોજી ૦ ૪

પદ ૩૨ મું

લાગે મોરે રસિયાજી રાજી રાજીવનેન. લાગે ૦ ટક.
 ખંજન મીત મધુપ મૃગસોચન, ધનહીને ચંચલ એન. લાગે ૦ ૧
 કમલનયનડી કરક કલેજે, કરીકતહું દિન દેન. લાગે ૦ ૨
 જોલત બિધુ તે અમીકન બરખત, ખીસરત નહોં મીઠે બેન. લાગે ૦ ૩
 પ્રેમસખી જળ દેખું દ્રગન લારી, તળ આનંદ સુખ ચેન. લાગે ૦ ૪

પદ ૩૩ મું-રાગ પરજ દેશી

આવો રાખુંરે રાજેદ્ર નેણામાં ચોરી,
 નેણામાં ચોરીરે છોજી જીવન દોરી. આવો ૦ ટક.

* “કમલ નયનડી કટક કલેજે, ખટકત દે દીનરેન” આવો અર્થ સંભવે છે.

પ્રાણુજીવન સારુ પરવશ થઈહું વાલા;
 રસિયાજી જોવા રૂપચંદ્ર જ્યુચકોરી. આવો ૦ ૧
 રંગના રસિલા છેલા આવો અકેલા વાલા;
 જીજી ભરી મલિયે રસબસ ઝકઝોરી. આવો ૦ ૨
 મીઠી તમને માવા ધડિયે ન મેહું વાલા;
 પ્રાણુ સંગાથે જડી રાખું જોરાજોરી. આવો ૦ ૩
 પ્રેમ સખીના નાથ 'શ્યામ સોહાગિ વાલા;
 લગની લાગી છે રસિયાજી મુને તોરી. આવો ૦ ૪

પદ ૩૪ મું

રસિયાજીરે પ્રીતમ પ્યારા અલખેલા;
 પ્યારા અલખેલા રે વાલા લાગો નંદ છેલા. ટેક ૦
 શ્યામ સનેહિ મારા ઉરપર રાખું વાલા;
 કેડે કેડે હીકું રે જોતી ન મેહું એકલા. રસિ ૦ ૧
 પ્રાણુથી પ્યારા મારી આંખડલિના તારા વાલા;
 રસના રસિલા છેજી રંગડાના રેલા. રસિ ૦ ૨
 મોહન તમે મારા જીવ સાથે જડિયા વાલા;
 ધડિયે ન મેહું રે ન્યારા રંગના રસિલા. રસિ ૦ ૩
 પ્રેમસખીના નાથ ન મેહું સાથ વાલા;
 અખંડ રાખું રે નેણે આવો જ્યારા છેલા. રસિ ૦ ૪

પદ ૩૫ મું

ઘેલાં કીધાં રે મોહન ગિરધરિયા;
 મોહન ગિરધરીયા રે મારાં મનડાં હરિયાં જો. ઘેલા ૦ ટેક.
 જમુનાની તીરે તમે વેણુ વગાડી વાલા;
 સાંભળતામાં પ્રાણુ પરવશ કરિયાં જો. ઘેલા ૦ ૧
 તમને જોવાને અમે વ્યાકુળ થઈહું વાલા;
 પાણિડાને મિમે જોવા નિસરીયો જો. ઘેલા ૦ ૨

લોકની લાજ મરબદ તણને વાલા;	
આવ્યાં વાલાછ દરબે હરિયાં બે.	ધેણાં ૩
પ્રેમસખીના તમે સ્થામ મનોદર વાલા;	
તમને બેઠને મારાં હૈયાં હરિયાં બે.	ધેણાં ૪

૫૬ ૩૬ મું

મન મોથુરે મોહન મરમાળાછ,	
મોહન મરમાલા રે છો તમે કાનડ કાણાછ.	મન૦
મળનારીને તમે વસ કરી લીધી વાલા;	
લટકો કરીને છેલ્લે છોગાલાછ.	મન૦ ૧
શોભા બેઠને કાટિ કંઠે લાગે વાલા;	
ડોહરિયા છો બહુ રૂપાલાછ.	મન૦ ૨
શોભાના સાગર નોતમ તાગર વાલા;	
માણિગર છો મોરશી વાલાછ.	મન૦ ૩
પ્રેમસખી બેઠે ધાવણ થઈ છે વાલા;	
મરમ ભર્યા રે નયણના ચાલાછ.	મન૦ ૪

૫૬ ૩૭ મું-રાગ પરજડેશી

એક વાર આવો વાલા મંદિરમાંયે રે;
 મોલી લટકાલા તોરી ચાલ, કાઝિયારે કહાન. એક ટેક.
 શોરિયું વસાવું વાલા એક પૂરાતું;
 માતીઠે વધાવું બરી યામ, કાઝિયારે કહાન. એક૦ ૧
 ફસર ચંદનની વાલા આજ બનાવું;
 ચાંદલિયો એકું તોરે ભાલ, કાઝિયારે કહાન. એક૦ ૨
 રૂમ ગુમ કરતાં મારે મંદિર પધારે;
 મોર મુગટ ધરિ લાલ કાઝિયારે કહાન. એક૦ ૩
 પ્રેમસખી બાથે તારે વારણે રે;
 મન માન્યા રે નંદ્યાલ, કાઝિયારે કહાન. એક૦ ૪

પદ ૩૮ સું

રસિયાજી વારી જળી મુખડા ઉપરે,
મિઠડા લાગે છે તોરા વેણુ, મરમાલા રે માવ, રસિં ૨૫
મરમ ભરી છે વાવા મોહન મૂરતિ,
કોકોવેલ કાળુ નેણુ, મરમાળા રે માવ, રસિં ૧
કહાન રગિની વારી મૂરતિ જોધને,
મનકુ થયુ છે મારુ મેણુ, મરમાના રે માવ, રસિં ૨
હરખી રયુ છે વાલા મળવાને મનકુ,
આવેને મળિયે સુખદેણુ, મરમાળા રે માવ, રસિં ૩
રસિયાજી તમે માટે મનડે રે વસિયા,
પ્રેમસખીના શેણુ, મરમાળા રે માવ રસિં ૪

પદ ૩૯ સું

ઓરા આવેને વાલા પૂછુ વાતડી,
કયા ગમ્યા ગગલર આજ, છોગાલા રે છેલ, ઓગાં ૨૦
નિદ્રાહુ નેણુ વાલા આલસ અગમા,
કોને કયાં જગ્યા મહારાજ, છોગાલા રે છેલ, ઓગાં ૧
કૃષ્ણ સખીને વાલા મોહોને જર્જ થાક્યા,
સાર્યા કેના ગુણુવત કાજ, છોગાલા રે છેલ, ઓગાં ૨
કેતા જાઓને વાલા શુ થાઓ આક્યા,
શુઠિ આણો છો આવડી લાજ, છોગાલા રે છેલ, ઓગાં ૩
પ્રેમસખી કે' વાવા નહિ તમને રોકીયે,
કહીને જાજ્યો વાજે વાજ, છોગાલા રે છેલ, ઓગાં ૪

પદ ૪૦ સું

સાચુ જોલોને વાલા સુ ૨ ચામલા,
ભને પધાર્યા મારા સ્થામ, માણિગર હો માવ, સાચુ ૨૬
બોર ભયે વાવા અમ ઘેર આવિયા,
રજની તે વીતી કેને ધામ, માણિગર હો માવ, સાચુ ૧

કુર્ષ દુગારી નારે તમને રે બોળવ્યા,
 રસિયાજી શું છે તેનું નામ, માણિગર હો માવ, સાચું ૨
 છેલા છપ્પીલા વાલા ચાક્યા છો રાતના,
 ધડિયેક કરે આરામ, માણિગર હો માવ, સાચું ૩
 પ્રેમસખી કે' નેઈ ઉરમાં ઉતારું,
 વારુ કોટીક કામ, માણિગર હો માવ, સાચું ૪

પદ ૪૧ મું-રાગ પરજ દેશી

મારે મંદિર પધારેને માપારે, મીઠડા જોઈ તારી વાટડલી,
 હું તો ઉભી છું મોતીડે વધાવારે, ખાંતેમું ઢાળી ખાટડલી. મીઠું ૧
 આવો છપ્પીલા વાલા છેલ શુમાની, હારે તારી મૂર્તિ મારે મન માનીરે. મીઠું ૨
 મન ગમતા મારે મંદિર આવો, હારે મારા તનડાના તાપ સમાવોરે. મીઠું ૩
 છેલ છોગાલા આવો કહાનડકાળા, હારે ગાતા આવો પરજના ઢાળારે. મીઠું ૪
 ત્રેમાનંદના વાલા છેલ છોગાળા, હારે ઉભી ફેરું તારા નામની માળારે. મીઠું ૫

પદ ૪૨ મું

ઝોરા આવેને ગિરિધર ઘેલારે, રસિયા કહું એક વાતડલી,
 વાલા લાગો છો મુંદર છેલારે, જોઈને ઠરે મારી જાતડલી. ઝોરા ટેક.
 ઝોરા આવેને ખારા મોહન દાણી, હારે તારું રૂપ જોઈને લલચાણીરે. રસિ. ૧
 મોહન તમને મારા નેણામાં રાખું, હારે મારા પ્રાણ વારી વારી નાંખુંરે. રસિ. ૨
 મનકું લોભાણું તારા મોલીડને તોરે, હારે તારાં નેણાં મારું ચિતકું ચોરેરે. રસિ. ૩
 ત્રેમાનંદનારે નાય છો વાલા, હારે મારા પ્રાણજીવન નેદલાલારે. રસિ. ૪

પદ ૪૩ મું

માડી મુજપર મોહિની નાંખારે, કહાનુડે કો'ને કેમ કરીએ,
 એને જોઈને લોભાણી મારી આંખારે, કામણીયાં કાપાં છે હરિએ. માડી. ટેક.
 વાલી લાગે છે એના મુખડાની વાણી, હારે મને લાચું એની આંખડલીનું

વાણીરે. કાનુ. ૧

મનકું મોયું છે મારું પુલડને તોરે, હારે મને મારી વાલે નેણાની કોરેરે. કાનુ. ૨
 જોયા વિના મારે ધડીએ ન ચાલે, હારે કીધી લાખલ ચતુર નંદલાસેરે. કાનુ. ૩
 ત્રેમાનંદનો વાલી મુંદર છેલો, હારે મારા ઉરમાં ખુંતો અલખેલોરે. કાનુ. ૪

પદ ૪૪ મું

મને મારી વાલે નેણુ કટારીરે, સજની હુ તો નહી જીવું
મારે ધાવ લાગે અતિ ભારીરે, દરદે પાણી હુ નહી પીવું મને ૦ ટેક
એક કટારી ખીજી મારી છે લાલે, હારે ચક્રચુર કીધી છે નદલાલેરે સજ ૦ ૧
પ્રેમ કટારી મારા અગમરે વાગી, હારે મેં તો જીવત આશા લાગીરે સજ ૦ ૨
વેધી વાલેજી આખડીની અણીયે, હારે હવે રાત દિવસ કણકણીયેરે સજ ૦ ૩
પ્રેમાનંદને વાલે હસીનેરે હરિયે, હાંતિ કરી ધાપલ બળડી બસી ઘેરીરે સજ ૦ ૪

પદ ૪૫ મું-રાગ પરજ દેશી

લાગે પ્યારી લાગે પ્યારી, કહાન મરતિ તમારી લાગે ટેકી
પ્રાણુધડી પલ એક ન મેલું, નટવર નવવખિહારી કાન ૦ ૧
ગતન કરીને આખડીમા રાખું, પ્રાણુ નાખું વારી વારી કાન ૦ ૨
છેલ કુવર છમીલો ભેધને દિવાની, ગોડલ ગામની નારી કાન ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ ડાવરીયા, હેડાના હાર છે હળરી. કાન ૦ ૪

પદ ૪૬ મું

રૂપ ભેધ રૂપ ભેધ, રસિયાજી રાજ મોધ, રૂપ ટેક.
ભેયા ભેવી છે રૂડી ચાલ તમારી, પ્રાણુ લીધા છે મારા પ્રોધ. રસિ ૦ ૧
મોતીડા સરીખુ વાના હસતું તમારું, ચિતનની ગણુ ચિતમોધ રસિ ૦ ૨
કમળા સરીખી ચતુર કહાના તમારા, ચરણ પીયે છે નિત ધોઈ રસિ ૦ ૩
પ્રેમાનંદના પ્યારા તમ જેવા સુદર, ત્રિગોપનમા નઈ કાઈ રસિ ૦ ૪

પદ ૪૭ મું

મન મોયુ મન મોયુ, છેલ નેણુને નજરે મન મોયુ. મન ૦ ટેક
સામુ ભેધને તમે શું કરી દીધું, ઉભા રહી જમુનાનિ આગે. છેવ ૦ ૧
કાંઈક કામણુ કીધું મુજ ઉપર, ગિરિધર આખ્યુને અણસારે છેવ ૦ ૨
પ્રાણુજીવન મુને વચ કરી લીધી, હર્ષુ ચિત હસવે તમારે છેવ ૦ ૩
પ્રેમાનંદના પ્યારા નથીરે રે'વાતું, ભેયા વિના ભાદન વારેવારે છેવ ૦ ૪

પદ ૪૮ મું

રગલિના રગલિના, લાલ પ્યારા નદડના. રગ ૦ ટેક
પ્રીતડી કરીને પ્યારા પલ નહિ મેલું, પરમ ચતુર પરનિના લાવ ૦ ૧

પ્રાણ ચક્રી કહાના વાવા છો મુજને, ઓઠનાગ કાળી કામલીના લાલ ૦ ૨
 હેડાના હાટ શણગાર નેણુના, ચઢનારા ઝી ચાખડીના. લાલ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે લટકા તમારા, છેએ જીવનમુણિ દરદીના લાલ ૦ ૪

પદ ૮૯ મું-રાગ પરજ દેશી

મુને તારા મુખની માયા લાગી રે, સતુણા સ્વામ મોહાગી,
 માણિગર હું તો તારા મેનિઝમા મોહી માવા;
 રસિયાજી રૂપ જોઈ અનુરાગી રે. સધુ ૦ ૧
 સાલળી સુદ તારા મુખડાની વાણી વાવા,
 હવે મારા મનની જમણા લાગી રે સધુ ૦ ૨
 માવા મરમાથી તારી આખડલિની રેખુ રાતી,
 આવી મારા ઉરમા હંડી વાગીરે. સધુ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદના પ્યારા હારહૈયાના કહાના વારી,
 તમ * કારણે થઈ વેરાગી રે સધુ ૦ ૪

પદ ૫૦ મું

ઓરા આવો છેવર છોગાલાજે, રંગીના રસિયા રૂપાવા
 જુગતે કરીને જોનુ મુરતિ તમારી મોહન,
 કોકોલેલ કાણુ નેણુના ચાલા રે રંગી ૦ ૧
 જગજીવન બેટુ ભાવ કરીને કહાના,
 માણિગર મિત્રા યોલા મરમાલા રે. રંગી ૦ ૨
 શુભિયલ હું તો તારા ગીતમા થેવી પ્યારા,
 મનોહર મોહન મોરનીવાના રે રંગી ૦ ૩
 પ્રેમાનંદના પ્યારા નેણુના તારા મારા,
 વાલા મુને લાગો કહાનક કાવા રે રંગી ૦ ૪

પદ ૫૨ મું-રાગ પરજ દેશી

નાથ આવો રે નેણુમા રાખુ, હારે નેણુમા રાખુ રે નેણુમા ગાખુ નાથ ૦ ૮૬
 નેણુમા રાખુ મારા છેલ ગુમાનિ, હારે તનમનરે પ્રાણ વારી નાખુ. નાથ ૦ ૧

જતન કરિને રાખીશ જીવન મારા, હારે સુણુડારે તમારા નિશઢીન બાપું. નાથ = ૨
નાથ મારે તમે રાજી રહો એક, હારે બિન્ન દુખાયરે મર કોડયું લાપું. નાથ = ૩
પ્રેમાનંદના પ્યારા પરમ સનેહિ, હારે તમ ઉપરરે વારું વિશ્વ આપું. નાથ = ૪

પદ પર મું

શ્યામ મારારે પ્રાણુધિ જો પ્યારા, હારે પ્રાણુધિ જો પ્યારારે પ્રાણુધિ જો પ્યારા. ટેક.
વાલમ મુને વાલા બહુ લાગે છે, હારે નહિ મેલુરે નેણુંધિ ન્યારા. શ્યા = ૧
પ્રાણુધી પ્યારા ધનશ્યામ જીવીલા, હારે કરી રાખુંરે આંખડલિના તારા. શ્યા = ૨
પ્રાણુજીવન પાતલિયાજી મારે, હારે મન વસિયારે કહાન કામણુગારા. શ્યા = ૩
પ્રેમાનંદના વાલા પ્રાણુ સંગાધિ, હારે મારો જનમરે સુધારણુ હારા. શ્યા = ૪

પદ પ૩ મું

લટકાળારે મન મોહું મારું, હારે મન મોહું મારું રે મન મોહું મારું. લટ = ટેક.
શ્યામ સુંદરવર લટકાં ઉપર, હારે તનમન રે પ્રાણુ લખને વારુ. લટ = ૧
લાલ ચટકતિ ચાલ તમારી, હારે અતિ હેતે રે ઉરમાંહી હું ધારું. લટ = ૨
આંટાદાર અનોપમ મોલિયું, હારે મને લાગે રે પ્રિતમજી પ્યારું. લટ = ૩
પ્રેમાનંદ કહે જોઈ જોઈ જીવું, હારે હસતું રે વદન અતિ સુંદર સારુ. લટ = ૪

પદ પ૪ મું

વાલાં લાગે રે વાલમ વેણાં, હારે વાલમ વેણા વાલમ વેણાં. વાલા = ટેક.
વચનામૃત સાંભળવા મુખનાં, હારે સર્વ હું રે લોકલડાનાં મેણાં. વાલા = ૧
કંકાજેલ કાણુ કમલ સરિખાં, હારે દીલ ગમિયાંરે રાજીવ નેણાં. વાલા = ૨
અધર સુધારસ પાએને પ્યારા, હારે આવા મલીયે મારા મુંદર શેણાં. વાલા = ૩
પ્રેમાનંદના પ્યારા અખંડ બીરાજો, હારે મંદરિયે રે શ્યામ સુખ દેણાં. વાલા = ૪

પદ પ૫ મું-રાગ પરજ દશી

જીવીપર વારીરે જાઈ જલિહારી,
વારી હું વારી હું વારીરે જાઈ જલિહારી. ટેક.
ઘોડલાંનિ ધુંમરમાં આવે રે, ડોલરીયો ગિરિધારી રે. જાઈ = ૧
અજબ બની ધનશ્યામ કુંવરની રે, કેસરની અસવારી રે. જાઈ = ૨
મોહન વરને જોઈ જોઈ મોહી રે, મોકુલ ગામની નારી રે. જાઈ = ૩
મી ધનશ્યામ મનોહર મુરતિ રે, પ્રેમાનંદને પ્યારી રે. જાઈ = ૪

પદ ૫૬ મું

તેણુમા રાખુ પ્રાણુ પ્યારાને,	તેણું ૮૬.
પ્યારા તે પ્યારા તે પ્યારાનેરે પ્રાણુ પ્યારાને	પ્રાણું ૧
આખડલિથી અલગો ન મેલુ રે, રસિયા જીવન મારાને રે.	પ્રાણું ૨
જગજીવનને હું ભોઈ ભોઈ જીવુ રે, નટવર નદદુલાગને રે.	પ્રાણું ૩
હેત કરીને હંધાપર રાખુ રે, કહાનવર કામણુગારાને રે.	પ્રાણું ૪
પ્રેમાનંદ કહે પલ ન વિસારુ રે, હરિવર હાર હજારાને રે	

પદ ૫૭ મું

રહી છુ મોહીને રે છેવ ભોધને,	રહી ૮૭
ભોધને ભોધને ભોધને રે છેલ ભોધને.	
નટવર નાગરે નેણુને આજે રે, ચિત મારુ લીધું છે પ્રાધન રે છેલ ૧	
અતિ હેતે ર મુને દસીને ખોલાવી રે, શુ કહીએ વાત કાઢીને રે. છેલ ૨	
અલભેલી રે એની પાગને છાગે રે, મન મારુ રાખ્યુ છે ટાઈને રે. છેલ ૩	
પ્રેમાનંદના નાથને વરી હું તો રે, લોક કુટુંબ લાજ ખોઈને રે. છેલ ૪	

પદ ૫૮ મું

મોતીયાં વાપોરે છેલ છોગાસો,	છેલ ૮૮.
છોગાસો છોગાસો છોગાસો રે છેવ છોગાસો.	
જર કસિયા રે જામા પેરીને ઉભો રે, શ્રી ધનસ્થામ રૂપાણો રે. છેલ ૧	
હસ ગતિ હરિ આલે દસતાં રે, મનમોહન મરમાણો રે. છેલ ૨	
ચિતવનીમા મારુ મન વશ કીધુ રે, અપવ ચતુર નેણુ આજો રે છેલ ૩	
પ્રેમાનંદને મનડે વસીયો રે, રસિયો કહાનવર કાણો રે. છેલ ૪	

પદ ૫૯ મું રાગ પરજ-દેરી

વારીવારી રે જાઉ વારી,	
મારા વાળીડાના ઉજ્જલ મોલિડા પર, જાઉ વારી,	૮૯
નીલ જલદ તન ચરચિત અદન, શ્વેત ધોતિ કટિ ધારી,	મારા ૧
અગ્રોઅગ્ર સોહે સુમન આભૂષણુ, હિરપર હાર હજારી,	મારા ૨
રૂપ શીલ ગુણ સુખના સાગર, ત્રિભુવનથી છબી ન્યારી;	મારા ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ સુરતપર, તન મન ધન બલિહારિ;	મારા ૪

પદ ૬૦ મું

વાણી વાણી રે મીઠીવાણી,
મારા વાણીના સુંદર મુખડાની, મીઠી વાણી; ૮૬.
વાણી સુણિને મોટા ભૂપતિએ મેલ્યો, સંસારિયો તુચ્છ જાણી; મારાં ૧
વાણીમાં મોટા મુનિવરનાં મન, લીધાં છે વાણે તાણી; મારાં ૨
કમળા સરીખી રૂંડે ભમે છે, વેણામે વેધાંણિ; મારાં ૩
પ્રેમાનંદના નાથના હાથના, લટકામાં હું લોભાણિ; મારાં ૪

પદ ૬૧ મું

મોહી મોહીરે હું તો મોહી,
મારા વાણીનું રૂંડું રૂપ ભેદને, હું તો મોહી; ૮૬.
ચતુરાનનની ચાતુરીમાં ભેદ, એવી આકૃતિ ન દોષ; મારાં ૧
કોટી કંઈ યજીત થયા છે, લાવણ્યતા ભેદ ભેદ; મારાં ૨
એ રૂપ ભેવા મુનિ વનમાં વસે છે, જીવત મુખ સર્વે જોઈ; મારાં ૩
પ્રેમાનંદ કહે પલક ન મેલું, રાખું જીવજ્ઞામાં પ્રોઈ; મારાં ૪

પદ ૬૨ મું

આવો આવોરે આરા આવો,
મારા નેણામાં રાખું નાથજી રે આરા આવો; ૮૬.
આરા આવોને મારા નવલ સનેહી, હેતે હસીને જોધાવો; મારાં ૧
હેડાના હાર છે નેણાના તારા, ડોલરિયાજી દીક્ષ બાવો; મારાં ૨
નેણાની આગે મારા નાથ બીરાજો, પ્રેમ મુધારસ પાવો; મારાં ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીતે વધાવું, એક વાર વદન દેખાવો; મારાં ૪

પદ ૬૩ મું-રાગ પરજ દેશો

સુંદર છે ભેદ રે જીવું હું તો, નટવર સુંદર છે ભેદ; સુંદર-૮૬.
પ્રાણજીવન પ્રીતમને હું તો, રાખું જીવજ્ઞામાં પ્રોઈ રે; જીવું ૧
ધર્મકુંવર ધનસ્યામથી મારે, બીજું વાણું નહીં દોષ રે; જીવું ૨
શ્રીહરિમુખકુંવરની હું તો, રૂપ જટાપર મોઈ રે; જીવું ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ ના દેખું તો, નેણાં મરે રોઈ રોઈ રે; જીવું ૪

પદ ૬૪ મું

નેણાંનિ આગે ગ્હો રે નાય મારા, નિશદિન નેણાંનિ આગે રહો. નેણુ- ૧ક.
મન કર્મ વચને માનીય મોહન, જેમ તમે રાજ કહોરે; નાય૦ ૧
કાટી જતન કરી રાખીય રસિયા, પલકથી પલ ન ખહો રે; નાય૦ ૨
કામ ક્રોધ મદ માન રિપુને, દયા કરીને દહો રે; નાય૦ ૩
ત્રેમાનંદકે નાય ક્યાંઈ ન જાતું, એવી દદ ટેક મહો રે; નાય૦ ૪

પદ ૬૫ મું

રાખીય જતન કરી રે પ્રાણુ મારા, જીવન રાખીય જતન કરી. રાખી૦ ટેક.
નેણાંની આગેથી નહિ રે જાવા દેઉ, હૈડાના હાર હરી રે; પ્રાણુ૦ ૧
તન મન પ્રાણુ તારી ફેરી નાંખું, કટુક ન જાખું જરી રે; પ્રાણુ૦ ૨
તમથી વાહું ખીજું કાંઈયે ન રાખું, દદ ઉર ટેક ધરી રે; પ્રાણુ૦ ૩
ત્રેમાનંદના નાયજી તમને, મન કર્મ વચને વરી રે; પ્રાણુ૦ ૪

પદ ૬૬ મું

પ્રિતમ પ્રાણુપતિ રે આવો આરા, નિરખું પ્રિતમ પ્રાણુપતિ; પ્રિત૦ ટેક.
કાટિક કંદર્પ કરતા કેશવ, રૂપ તમાકું અતિ રે; આવો૦ ૧
રૂપ જોવા લાખું વાંસે ફરે છે, મહાભુનિ આની જતિ રે; આવો૦ ૨
દુર્લભ દર્શન દેવ મુનિને, અગમ અગાધ ગતિ રે; આવો૦ ૩
દિવ્ય નરાકૃતિ નાય યમા, સુણી ત્રેમાનંદની વિનતિ રે; આવો૦ ૪

પદ ૬૭ મું-રાગ પરજ-ધ્રુપદ-ચૌતાલ

મેપહું ના પરત નેન એક ટક ચીનવત,

બદન કમલ વૃષભાનદુલારીરી;

મેપ૦ ટેક.

મિથુન કાડે કરક* સીંગાર, સિંધ પોર નંદદાર,

કન્યા કુંવર તુલ છખીપર કામ કાટી વારીરી.

મેપ૦ ૧

* કરક=કર્કશિ-જીવલ એકી શૃંગાર કરીને નંદરાયના દરવાજાપરની સિંહગોળા ઉભેલી છે.

મળ* કમ્પતરુ દાર, ઠાડે પકડી જુગલ દાર,
 પન નરનાની ડગી લેત ઉઃ પાદોની.
 મુકર લે દેખાથી એક, નારી દારી કુંભ લીધે,
 પ્રેમાનન્દ મીન ખંગન લાગે દૂત નિદારીરી.

મિત્ર ૨

પદ ૬૮ મું

જેઠા ઉભમરો, અસાડ નાદો નેત નિદ,
 આવનમે સુની શ્રવન ભાદો જુવન આરોમે.

જેઠ ૨૬.

કવારો કર કર સોચ, કાળીક કમલ નેન,
 અપદનઈ આપે નાદો, મદન સનાવેમે.

જેઠ ૧

પોખમે પ્રજુતપાળ, માપકુ નાદી નંદલાય,
 દાગુનમે કામ ખેલ આપે મચાવેમે;

ગેતદીમે ચરન ધોઈ, કરે પ્રાન પ્રેમાનન્દ,
 પેલાડે આઈ નાથ નેદકું બોલારોમે.

જેઠ ૨

પદ ૬૯ મું

પરિવા પધારે લાલ, લુખન બસન પેરી,
 બીજુરીરી નિર્જલિરે નીકરી રાધા પ્યારીરી:

પરિવા ૨૬.

ચોથનો જાન મંદ, બાંધાકમેકું આપે,
 પીવા પાંચમ ૨૭૬ સાનમ આઠોઠિપવારીરી.

પરિ ૧

નરખીમે નવાલ લાગ, દરખી દગલ દેડે,
 એકાદગી અંક બર મીમે નિન્ધરીરી.

બારલે પોલાણ તેગલ, ચૌદલે તંબોલ દીનો,
 પુરનમાગી પ્રેમાનન્દ પ્રસજ રાસમાગીરી

પરિ ૨

પદ ૭૦ મું

રસિલ પુણીન પર, ગગન નિદારીલાય,
 નંસુગી જાળી પાડે પરજ તાલ ચાપેરી.

રસિ ૨૧.

સોમસે સીતલ પિયા, ચીતવની મંગલકારી,
બડે શુભવંત મોઢે બંસીમે બોલાવેરી. ૨૫૦ ૧
ગુરુકુલ લાજ મેરે, શુક સુતા સિમે? નાહિ,*
શનિસે સંબંધિ કઠિન બોલી તન તાવેરી;
પરી બીચ બેરન રાત, પ્રેમાનંદ હોયે પ્રાત,
નવલ નાચ નિરખી નેન પ્રાન સુખ પાવેરી. ૨૫૦ ૨

૫૬ ૭૧ મું-રાગ મારુ

છલ છોગાલો વાલો મને છેલ છોગાલો, વાલો મેરલીવાલો રે. વાલો ૦ ૮૬.
મારા પ્રાણુધકી મને વાલો રે, લટકાલો નંદજનો લાલો. વાલો ૦ ૧
મારે સુખ સંપત સામલિયો રે, મારે પ્રાણુજવન પાતલિયો. વાલો ૦ ૨
એનું મુખકું ભેષા વિના ઘેલી રે, નહી શકું ક્ષણું એક મેલી. વાલો ૦ ૩
નટનાગર નંદકિશોર રે, પ્રેમાનંદનો જીવન દોર હેલી. વાલો ૦ ૪

૫૬ ૭૨ મું

કેસરબીનો રે કહાન ભેઈ કેસરબીનો રે, છેવે નંદજનો રે. કહાન ૦ ૮૭
ભેઈ મનકું લોભાણું છે મારું રે, મારા પ્રાણુ લેખને વારું. કહાન ૦ ૧
એની મુરતિમાં હુંતો મોહી રે, નવી ત્રપતી ચાતી ભેઈ ભેઈ. કહાન ૦ ૨
મનમોહન મોગી વાલો રે, મીઠા બોલો ધણો મરમાલો. કહાન ૦ ૩
મારા મનમાં ગમ્યા ગિરિધારી રે, પ્રેમાનંદ જાયે બલિદારી. કહાન ૦ ૪

૫૬ ૭૩ મું

કેશવ કેડે રે ફરે મન કેશવ કેડે રે, મોહી પાગને છેડે રે. ફરે ૦ ૮૮
મજાજીવન જાદવરાય રે, અણુદિઠિ ધણું દુઃખ થાય. ફરે ૦ ૧
હુંતો મગન રહું જ્યારે દેખું રે, રાતી આંખકલિની રેખું. ફરે ૦ ૨
વાલો મેરલીમાં મારુ ગાયેરે, સંણી હેડે તે હરખ ન માયે. ફરે ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાયને કાજ રે, મેલી લોકકુંડળની લાજ. ફરે ૦ ૪

* શુકપણની કુળની લાજ રાખવાને શુકવન્યા લગન કરાવી નથી, એવા :
હોય, એમ કહે છે.

પદ ૭૪ મું

પ્રાણી પ્યારો રે પાતલિયો પ્રાણી પ્યારો, આંખડલીનો તારો રે.	પાત૦	ટેક.
પ્રાણીયો વર સુખ આંની રે, રંગરસિયો છેલ ગુમાની.	પાત૦	૧
પટકાલો નંદાજીનો લાલો રે, મને પ્રાણીયકી ઘણો વાલો.	પાત૦	૨
પારે એથી વાલું નહિ કાઈ રે, રાખું જીવડલામાં પ્રેમી.	પાત૦	૩
પે સારુ તજ્યો સંસાર રે, પ્રેમાનંદને હેડાનો હાર.	પાત૦	૪

પદ ૭૫ મું-રાગ કાલિંગડો

ભલા રંગદે રે સુનર રંગરેજવા.	રંગ૦	ટેક.
અટક રંગીલી સુનરકા રંગ, તરસત મોર કરેજવા;	રંગ૦	૧
રંગદે સુનર અંગિયાં ગુલાબી, દેજી મોતી લરેજવા;	રંગ૦	૨
નંદકુંવર મોથે નેહસું બોલાવે, ઉપજાવે સુખ સેજવા;	રંગ૦	૩
પ્રેમાનંદકે નાથ રીજે લખી, મીટિ દુઃખ વિપત પડેજવા;	રંગ૦	૪

પદ ૭૬ મું

એરી રતના રે નેનોદી રેજે,	એરી૦	ટેક.
લગ ગર્ભ કબ ખખર પડી નહિ, કલ ન પરત ખીનું દેજે;	રત૦	૧
સુંદર સ્યામ કમલ ફલ લેખન, મોખન મોહ વિશેજે;	રત૦	૨
હસત હસત મોથે આગન આપકે, કસી મારી નટ બેજે;	રત૦	૩
પ્રેમાનંદકે નાથજી મોરો, જનમ લગાયો લેજે;	રત૦	૪

પદ ૭૭ મું

ભલા બદનામી રે કજરવા દીની,	ભલા૦	ટેક.
દે કજરાં ગર્ભ પનિયાં જીરનકું, ઓઢી સુનર અતિ ઝીણી;	બદ૦	૧
મનમોહન મોખ આપ વિલોકી, સુધ સુધ સખ હર લીની;	બદ૦	૨
કસી કરું મોથે લોક કુલમે, લાજલીન ધને કીની;	બદ૦	૩
પ્રેમાનંદકે નાથનું સજની, રેન દીન પ્રીત નવીની;	બદ૦	૪

પદ ૭૮ મું-રાગ કાલિંગડો

ભો માને પ્યારો, યારાં નેણારો નજારો;	ભાગે૦	ટેક.
દરા કુંવર યારાં નેણારો નજારો, મન બસ કીનો છેજી મારો;	યારાં૦	૧

કામ કાજ ઓર કાંધયે નવ સુઝે, દરસ ગમે છે માને થારો; ધારાં ૨
 હદાન સનેહણી કઈ કઈ માને, દુરીજન દેહે દૂટકારો; ધારાં ૩
 ત્રેમાનંદરા નાથ અખ નઈ છુટે, સંગ થારો ચિર સાટારો; ધારાં ૪

પદ ૭૬ મું

પ્યારી માને લાગે, ધારાં મુખકાંરી વાંછી; ધારાં ૧
 મનમોહન ધારાં જયન મુણીને, હુનો ધારે હાથ વેચાંછી; ધારાં ૨
 મન કર્મ વચને શ્યામ સનેહી, દાસી હું નો રાવલી ઠરાંછી; ધારાં ૩
 અખ મારુછ માને છેદ ન દીજ્યો, ખીનતી છે સારંગપાછી; ધારાં ૪
 ત્રેમાનંદકે ધારો ખેલો પકજોઢે, પ્રાણુરા જીવન યાંત જાણી; ધારાં ૫

પદ ૮૦ મું

નટવર થાંતે, મારાં નેણાંમેં રાખું, મારાં ૧
 થા ઉપર મારા રાજ સાંવરીયા, પ્રાણુ વારી-વારી નાખું; મારાં ૨
 લોક કુકુંડરી લાજ તજીને, ચરણ કમલ રસ ચાખું; મારાં ૩
 અખ અરિનાશી ધારાં ચરણ ન છોડું. છેને કુટે જન લાખું; મારાં ૪
 ત્રેમાનંદરા નાથજી ચાંપર, વારી ફેરી નાખું જગ આખું; મારાં ૫

પદ ૮૧ મું

રાજ થેનો છેજી, મારી જીવન દોરી, મારી ૧
 નટવર પ્યારા થાંતે જોઈ જોઈ જીવું, જીવું જીમી ચંદ ચકોરી; મારી ૨
 હસતી ખેલતી ધારી ચત્રની ઉપર, વારુ લઈ મદન કરોરી; મારી ૩
 અખ નઈ મેલું ન્યારા જીવન મારા, રાખું મારા જીવસું જોરી; મારી ૪
 ત્રેમાનંદરા નાથજી છેજી ધણા, દુલ્લભ થેનો માને નવલ કિશોરી; મારી ૫

પદ ૮૨ મું-રાગ વિલાસ

પ્રાત સમે થીવર્મામજકે, શ્રીકૃષ્ણ પ્રભુકે, ઉઠતાહિં રસના રસિયે નામ; પ્રા. ૧
 મંગલદાયક, સગ સુન નાથક, કરુના સિંધુ આનંદ સુખ ધામ. પ્રાત. ૨
 મીન કુરમ વારાહ વામન યોહ, નરહરિ ભૃગુપતિ ચેહિ હે રામ;
 ચેહિ શ્રીકૃષ્ણ સુખ મન રંજન, ધરીહે કલકિ રૂપ ધનશ્યામ. પ્રાત. ૩

દિવ્ય વિહાર દિવ્ય રસ રાશિ, સર્વ સિદ્ધિમય જન વિગ્રામ,
દિવ્ય ભોગ સુત દિવ્ય મૂરતિ, જો જન ભજત હોત નિગ્રામ. પ્રાતં ૭
કરના આર્ષ કમલ દગ બરસત, સુધારસ જનપર આઠો જમ;
સગ સાધન સુકિત સખડો ફલ, પ્રેમાનંદકે ઇષ્ટ ઉર દામ. પ્રાતં ૪

પદ ૮૩ મું

પ્રાતસમે ઉડી પરમ પ્રિતસો, ધર્મતનવકો ધરિયે ધ્યાન; પ્રાતં ૦૬ક.
નખ શીખ રૂપ નિહારી નાથકો, પ્રેમ પુલકી હોઇયે ગુણતાન. પ્રાતં ૧
શિખા ભાલ દગ અવજી મંડ શુભ, નાસા વદન કંઠ સુખ ખાન;
ઉર ઉત્તંગ આગનું બાહુ જખી, ઉદર નાભિ શુભ કમલ સમાન. પ્રાતં ૨
સુંદર કટિ મદન મન રંજન, પીન ઉરુ અનૂપમ જખી જાન;*
જુગલ જંઘ શુભદે સુચારુ અતિ, ચરન અંગુરી ઉદીત દસ જાન. પ્રાતં ૩
પોડશ ચિહ્ન અલંકર ઉત્તમ, પદ પંકજ પાવન ભગવાન;
મુરતરુ કામધેનુ ચિંતામનિ, પ્રેમાનંદકે જીવન પ્રાન. પ્રાતં ૪

પદ ૮૪ મું

પ્રાતસમે ઉડી ધર્મકુંવરકી, મહાપ્રભુજી, માનસી પુલકીજે નીત; પ્રાતં ૦૬ક.
† જાકિ વિરાદ કર્મ શુષ્ક કિરતી, ગાર્ધ જગાધયે કૃષ્ણ અજીત. પ્રાતં ૧
મુખ મંજન સુત્તાન કરાયકે, પદ ભુખન પેરાધયે પુનીત;
ચંદન પુષ્પ ધુપ દીપક બહુ, જેવાધયે ભોજન કરી પ્રીત. પ્રાતં ૨
જેવત જીવન પ્રાન મહાપ્રભુ, નિરખત જન ઠાડે એકચીત;
પ્રમુદત રચિ રચિ ગ્રાસ ભરત હરિ, માંગી લેત જનપે રસ રીત. પ્રાતં ૩
મુખ પ્રક્ષાલન કર ઉડે તમ, દીજે ખીરી પાન લક્ષીત;
પ્રેમાનંદ પધરાય સેજસુખ, કાજે આરતિ ગાયકે ગીન. પ્રાતં ૪

પદ ૮૫ મું

પ્રાતસમે શ્રીહરિ મુખ નિરખન, હારજનકી બાર્ધ હે બીર. પ્રાતં ૦૬ક.
શિવ બલ્લા સનકાદિક નારદ, સારદ શેષ વ્યાસમુનિ કીર. પ્રાતં ૧

એર અનેક સાધુ સુર મુનિજન, પાવન જસ ગાવત હે અશ્વર;
 જગિયે અખિલ લોક સુરપૂજત, દીજે દરસ ધરમમુન ધીર. પ્રાતં ૨
 શુનિ ખિરોધી માર્છક મત ખંડન, પ્રગટ ભયે દિવકુલ બલનીર;
 નાશ કરન કામાદિક રીપુકો, નેહ બદાવન સુકદ શરીર. પ્રાતં ૩
 સુનિ ગિરા સર્જન સુરમુનિકી, હિંદે ધર્મકુલતિલક રૂચીર;
 દીને દરસ દાન દીનનકું, ત્રેમાનંદ મીરી ભવ પીર. પ્રાતં ૪

પદ ૮૬ મું-રાગ વિલાસ

રુકિમણીરમણ શ્રી જગો જહુનાથ, રુકિમણીં ટેક.
 કેશવ કૃષ્ણ કમલ દલ લોચન, ભવ મોચન સંતન સુખપાથ; રુકિમં ૧
 હાડે આપે દેવ મુનિ દ્વારે, કરત પ્રણામ નમાયકે માય; રુકિમં ૨
 શિર ધરી મુકુટ પીતાંબર પહેરો, સંખ ચક્ર લીજે પ્રભુ હાથ; રુકિમં ૩
 દીજે દરસ દાન દીનનકું, ત્રેમાનંદે પ્રભુ જનમ સંગાથ; રુકિમં ૪

પદ ૮૭ મું

જગો જહુનંદન જીવન પ્રાન; જગોં ટેક.
 શતિકલા ક્ષીણ લીન ભઈ રજની, ફૂલે કંજ પ્રગટ ભયો બાણ; જગોં ૧
 પેહેરો પદ ભુપણ વસન અમૃલિક, નવરસ નાગર સ્વામ સુખન; જગોં ૨
 મુખ મંજન કીજે મનમોહન, દીજે દરસ દીનકું દાન; જગોં ૩
 ત્રેમાનંદ નિરખી મુખ પંકજ, દીને સુખ સંપત કુરખાન; જગોં ૪

પદ ૮૮ મું-રાગ વિલાસ ચૌતાસ

મોહન સાંવરે ખોલી નેન, મોહં ટેક.
 રજની ખીત ગઈ, ચીરીયાં સચેત ભઈ, મધુરે હુંકસે જઈ ઘન. મોહં ૧
 અરુન હિંદય જાની, કુમોદિની સકુચાનિ, ચિચિલ ભયો અખ મેન;
 ત્રેમાનંદ કહે સ્વામ, ભયો પ્રાત પુરનકામ, દીજ્યે દરસ સુખદેન. મોહં
 પદ ૮૯ મું

કેશવ જગીયે હરો પીર, કેશં ટે.
 દસકો દાન દીજે, જનમ સુકલ કીજે, રહોજીં નયન ખીચે ધીર. કેશં
 જશોદા જીવન પ્રાન ધનજન કંજ લાન, ધરત ધ્યાન મુનિકીર;
 ત્રેમાનંદ વિશ્રામ, પ્રીતમ પુરનકામ, દીન કે દયાલ બલખીર. કેશં

પદ ૯૦ મું

જય જગજીવન શ્રી ધનસ્થામ, જયંટેક.
 ઊઠો ઊઠો ગોવિંદ, ઊઠો ગરુડધ્વજ, શ્રીપતિ ઊઠો મંગલ ધામ, જયં ૧
 માયામોહતિમિર હરો, સ્વામિ અલ્પ કરો, સરણાગતકે ત્રિશામ;
 ધર્મકુલમંડન, કલિમતખંડન, પ્રેમાનંદ કીયા પુરનકામ. જયં ૨

પદ ૯૧ મું

શ્રી સ્વામિનાથ જાગો મહારાજ, શ્રી સ્વાં ટેક.
 સુરનરમુનિગન, ઠાડે દ્વારે અનેક જન, બઈ હે બીર દરસ કાજ. શ્રી સ્વાં ૧
 મંગલ વિસ્તાર કરો, હરિ વિનિધ તાપ હરો, દ્વિત્યે દરસ મરીમ નીનાજ;
 કૃપાકે જહાજ, પ્રભુ પ્રેમાનંદહુંકે કાજ, પ્રગટ ભયે હરિ આજ. શ્રી સ્વાં ૨

પદ ૯૨ મું-રાગ ભૈરવ

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ, સ્વામિનારાયણ ભજરે;
 કર રે મન ચરણ વાસ, જક્ત આસ તજરે; સ્વામિં ૦ ટેક.
 નારદ સનકાદિ સિદ્ધ, ભજત જાહી અજરે;
 સારદ શેષાદી નિગમ, ગાવત બાહી રજરે. સ્વામિં ૧
 પુરુષોત્તમ પ્રગટ આજ, નટવર તનુ સજરે;
 કાળ જાળ નાશ હોત, ધરત ચરણ ધ્વજરે. સ્વામિં ૨
 અન્નમેલ મનકાદિક, તાર્યો જીન મજરે;
 અનંત આજ મુક્ત હોત, દેખત બરી નજરે. સ્વામિં ૩
 પ્રેમાનંદ સરવસ રૂળ, સહજાનંદ જજરે;
 સરવોપરી જાત જીતી, ગ્રંથ ઠોર બજરે. સ્વામિં ૪

પદ ૯૩ મું

હમતો એક સહજાનંદ સહજાનંદ ગાવે,
 હમારે મન સ્વામિનારાયણ દુસરા ન બાવે; હમં ૦ ટેક.
 તપ તિરથ સાધનમો સ્વપને નહિ જાવે,
 જોસે કાહિ ધૂત જાંડ જાણ્યો ન જાવે. હમં ૧

આંખડિ રૂપાળી વાલા મુને કામણિયાં ઠં... ..
 મધુર મધુર દસવુ તો પ્રાણુને હરે છે રે; આં ૩
 મંદિર મધારો મારે સ્વામ પટ ધારીરે,
 તન મન ધન લેખને પ્રેમસખી વારીરે; આં ૪

પદ ૧૦૫ મું

વાલા તમ સાથે મારી પ્રીતડી બંધાણીરે,
 જનમ સંગાથી મારા મનેહી તમને જાણીરે; વાલા ૧
 લોકડિયાંની લાજ મેલી કુટુંબથી તોડીરે,
 સામલિયા સંનેહી વાલા મેં તો તમ સાથે જોડીરે; વાલા ૨
 ધરાનો ધંધો મુને કાંઈ નવ સુઝેરે,
 લાગરે નેહનાં જાણુ હવે કેમ રુઝેરે; વાલા ૩
 પ્રેમસખી કે છે નિરખી નયણ્યાં હરે છે રે,
 વાલા તમ સાથે મારું મનકું હરે છે રે; વાલા ૪

પદ ૧૦૬ મું

સખીરે સામલિયે વાલે મુને મોહની લગાડીરે,
 વાલાજીને જોવાને જામણ હું તો દારીરે; સખિ ૧
 ચિતડાં ચોર્યાં છે મારા હેલ વર જખીસેરે,
 હવે હું તો રહી ન શકું જામણ નંદને ફળીયેરે; સખિ ૨
 ઘોડલાં ખેલવશે વાલો સાંજજ સેધર મારીરે,
 તારે હું તો જામણે ખેસીશ સાગી બારીરે; સખિ ૩
 મુજ સામુ જોશે હેતે વાલો ઉઝા રમનેરે,
 સામલિયો જાલાવશે મુજને પ્રેમસખી કમનેરે; સખિ ૪

પદ ૧૦૭ મું

અધર અમૃત પાને રસિયા બોલાવીર,
પાતલિયા પાવન કરજો મદિર મારું આવીર, વિસં ૩
પ્રેમસખી મોઢી છે વાલા રાજીવ નેણેર,
ખીજું નવ માણું વાલા બોલાવજ્યો મીઠું વેણેર; વિસં ૪
પદ ૧૦૮ મું-રાગ ભૈરવ. મુપદ. ચૌતાલ

અંદન ચરચિત નિલ કલેવર સુંદર, કરી તટ કસ્યો પટ પીત; ચં ૦ ટેક,
અંચલ લોચન ભવદુઃખ મોચન, રોચન એ મનમોહન મીન; ચં ૦ ૧
ચિતવની ચિતવત દેખી મુખ ઉપજત,
હસત હસત મન ભેરત બરજ્યોરી પ્રીત;

પ્રેમાનંદ પ્રીતમ પ્યારેકી છમી પર, તન મન જડી જાઉં નીતનીત; ચં ૦ ૨
પદ ૧૦૯ મું

લોચન લાલ તાપર મોહે સોહત માનું મદન સન્નહૂકી કપોરી; લો ૦ ટેક.
જલકત કુંડલ કપોલન પર ઝાઈ, * મકર આયે મીલન માનું દોરી; લો ૦ ૧
બદન કમલ ખીચ દશનમનિ દમકન,

મિજુલીક ખીચમાનું ખીચોકતી સાગદ ભઈ ભોરી;
અધર મિજનપર શુક તાકી રહ્યો આયે, પ્રેમાનંદ ચિત વેળું
અંદચકોરી; લો ૦ ૨

પદ ૧૧૦ મું

પ્રિતમ પ્યારે આયે હો પ્રાત, લાલ દેખીકે હસત અતિ સખી વૃંદ; પ્રીતમ ૦ ટેક.
નિલ બરન તન સિલાંચર ઓડી આયે, પીતાંચર કહાં જુલે નંદાનંદ; પ્રીતમ ૦ ૧
રાતી નખરેખા દેખી ઉરપરદે બીસેખી,
અધરની અંજન આયે હો જ્યું લાલ ગતિ મંદમંદ;
હસતહે સખી સમાજ, દેખી ગતિ મગરાજ,

છમીપર બલિહારી પ્રેમાનંદ; પ્રીતમ ૦ ૨

પદ ૧૧૧ મું

રાજીવ લોચન મોચન તાપ ત્રિવિધ સ્વામ, ગરુડગામી ગોવિંદ ચક્રધરન; રાજીવ ૦ ટેક.
આનંદકારી બલહારી દીનબંધુ ગીરધારી, મધુસૂદન માધવ મેધાવરન; રાજીવ ૦ ૧

* ન્યાયિ અથવા પાડાન્તર છ. ૧ અધર જરે અંજન આયે એ.

રમારમન સ્યામ પુરુષોત્તમ સુખધામ,
દીનાનાથ દીનબંધુ અશરનશરન;

જન મન રંજન, ભવ દુઃખ ભંજન, ત્રેમાનંદો નાથ અશુભ હરન; રાજી ૨
૫૬ ૧૧૨ મું-રાગ ખૂટ

ભજ મન નરનારાયણ સ્વામી, પરમ દયાલ પ્રગટ બહુનામી; ભજ ૦ ટેક.
સખે કારન સખસે ન્યારે, દીન દયાલ દિવ્ય તનુ ધારે; ભજ ૦ ૧
નિગમ અરુ આગમ નેતિ કહીગાવે, શેષ સહસ્ર મુખપારન પાવે; ભજ ૦ ૨
સિદ્ધ સુરેશ કહત અનુમાને, સખદિ પ્રકાર કાઠિ નહીં જાને, ભજ ૦ ૩
જુગજુગ પ્રગટે દેવમુનીરાજ, ત્રેમાનંદ આધારન કામ; ભજ ૦ ૪

૫૬ ૧૧૩ મું

નરનારાયણ જન સુખદાર્ઠ, પ્રાત સમે સુમિરો હો મન બાર્ઠ; નર ૦ ટેક.
ચઉ જુગ તનુ ધરી મિચરત દોર્ઠ, તાકે ચારત સુનાવડું તાર્ઠ; નર ૦ ૧
પ્રથમ કૃપાલ મીનતનુ ધાર્યો, નિગમડું લાયે સ્વજશ વિસ્તાર્યો; નર ૦ ૨
દુતિયે કમઠ ધર્યો ત્રિપુલ શરીરા, ધારેઉ ધરણી સુજસ નરવીરા; નર ૦ ૩
શુકર રૂપ ધર્યો મન બાયો, ત્રેમાનંદ પુનિત જશ ગાયો; નર ૦ ૪

૫૬ ૧૧૪ મું

નરનારાયણ અકલ અજીતા, મંગલ રૂપ ભજેઉ મન મીતા; નર ૦ ટેક.
માર્યો અસુર સિંધવપુ ધારી, જન પ્રહ્લાદ ભક્ત હિતકારી; નર ૦ ૧
બદ્ધક વિપ્ર બને વામન રૂપા, બલી છત્રી બયેઉ રસાવલ ખૂપા; નર ૦ ૨
બ્રહ્મપતિ રૂપ હરિ જબ લીને, ક્ષત્રિય વીર રહિત ભુવ કીને; નર ૦ ૩
રઘુપતિ બયેઉ દયાનન અંતા, ત્રેમાનંદ આધારન જંતા; નર ૦ ૪

૫૬ ૧૧૫ મું

ભજમન પ્રાત હિઠી નરવીરા, આનંદ કરન હરન ભવપીરા; ભજ ૦ ટેક.
કૃષ્ણ સ્વરૂપ ધર્મો સુખ ખાનિ, જાવત જશ કવિ કાવિદ ગ્યાની; ભજ ૦ ૧
પ્રગટેજી ભુષ મુનીન મનમાના, કલિ મલરૂપ ખડેજી મત નાના; ભજ ૦ ૨
કલકા રવરૂપ કલિકે અંતા, દુષ્ટ સંહારી તારીહે સંતા; ભજ ૦ ૩
અગનિત નામ રૂપ ગુન ધારી, ત્રેમાનંદ એ નારાયણ સ્વામી; ભજ ૦ ૪

પદ ૧૧૬ મું-રાગ ખટ.

આવોજ આવોજ અલખેલા મારી આંખડલિમાં,
જતન કરીને તમને રાખુંરે.

મુંદર મુખના મરકલડાપર પ્રાણ વારી વારી નાખુંરે. આવોજ૦ ૧
જીવન તમને જેવા સારું તો, વિશ્વ આપું* છે આખુંરે;
શુદ્ધ સનકાદિક નારદ સરખા, મુનિવર મહિષા છે લાખુંરે. આવોજ૦ ૨
આરે સમે શોભોછો મારા વાલા, શી ઉપમા કહી દાખુંરે;
પ્રેમાનંદ કહે રાખી નેણામાં, ચરણ કમલ રસ આપુંરે. આવોજ૦ ૩

પદ ૧૧૭ મું

વાલા છોજવાલા મને પ્રાણથી ખારા, આંખડલિના તારા અલખેલારે;
તન મન ધન મારું વારુ તમ ઉપર, સ્યામમુંદર રંગહેલારે. વાલા૦ ૧
આવો આવો એારા આજ રાખું મારા ઉપર, પ્રાણજીવન રંખેલારે;
આજ રહો મારે મદિર મોહન, કાલ પધારજ્યો વેલારે. વાલા૦ ૨
તમ જેવા જીવન ક્યાંથી કેનેજારણે, અલખેલાજ અકેલારે;
પ્રેમાનંદના નામ છોજ અતિ દુર્લભ, કૃપા કરીને રહો બેલારે. વાલા૦ ૩

પદ ૧૧૮ મું

કહોજ કહોજ ક્યાં જગ્યા જગજીવન તમે, આંખડલિ ઉજાગરે રાતીરે;
નિદ્રાહુડાં નેણામાંહિ શોભે અતિ મુંદર, રખલડિ મદન રસ માતીરે. કહોજ૦ ૧
વદન ઉપર શ્રમ જલનારે મોતી, મુખ કાજલની રેખા એક્ષખાતીરે;
તેજાને લયેલા અતિ બલમરે બીજા, દારતો ખુંતા છે બદ્ધ છાતીરે. કહોજ૦ ૨
કેધરે ધુતારીનારે ધુત્યા અલખેલા, આજ સિયલ થયાછે તેનાતીરે;†
પ્રેમાનંદના નામ જેઈ જેઈ તમને, આંખડલિ તપત નથી ચાતીરે. કહોજ૦ ૩

પદ ૧૧૯ મું

જાઓજ જાઓજ ધીરે જોટા સમ ખાઓ, હમે જાણી જીવન ચતુરાધરે;
અર્થારે હોય તે તો જોડુંરે બોલે, દોષ ન જીવે કાંધરે. જા૦ ૧

* “મધુ છે” એવો પાડાન્તર છે. † “તેનાતીરે” પણ પાડ છે, પણ માત્ર નેના
આ પાડ રાખ્યો છે.

તન મન નેણાં વેણાં* કમ રહે જાના વાણા, તરત આવે ઓથખાધરે;
 અંધર અંજન પીઠ લીક લાલ સોહે ગાલ, લીડી નખ રેખા ઉરમાંધરે. ભા. ૨
 પીતાંબર સાટે તેલીલાંબર કેનું લાળ્યા લાલ, વેલણુ રયાછે હરિ સાધરે;
 ત્રેમાનંદના નાથ ભરખ મગનારી, હસે કર તાલી બળધરે. ભા. ૩

પદ ૧૨૦ સું-શબ ખટ

ભોરહિ મોરે આંગનવા, આપકે કૌવા સખ સુનાવેરે;
 હોત સચુનઈ શુભ મન લાવન, માનું આજ પિયા ધર આવેરે. ભોર. ૧
 હોત ઉમંગવા તન મન મોરે, આનંદ ઉર ન સમાવેરે;
 ફરકત અંગ કેસુ કસ તરકત, હરખત છયા હુલસાવેરે. ભોર. ૨
 દેહુ બધાર્થ અતિ મન ભાઈ, સ્વામકી સુખ જો લાવેરે;
 રતન જડિત કંચનકો કંમના, મોતીન હાર પેરાવેરે. ભોર. ૩
 હોત અદિસવા અપહી આપ હરિ, હસી મોયે કંઠ લગાવેરે;
 શ્રીધનસ્વામ માધુરી ખરત, ત્રેમાનંદ મન લાવેરે. ભોર. ૪

પદ ૧૨૧ સું

આજ સખી મોયે સચુન હોત હે, વામ નેન જુગ ફરકેરે;
 આગમ હોત પિયા આવનકો, કુચ રુ કસન બંધ તરકેરે. આજ. ૧
 હોત ઉમંગવા અંગોઅંગવા, છપરા હિયરા હરખેરે;
 અતિ આતુર આતુર દગ અંજન, પ્રેમ નીર દોહિ બરખેરે. આજ. ૨
 ધમકનસું મગ ઝારીઈ હારી, સરસ સુમન પાથરકેરે;
 થેલી મારગ મોરે સ્વામ પધારે, ચરન હંસ ગતિ ધરકેરે. આજ. ૩
 ગજ મોતિનસું કરું બધાર્થ, ખરસુ ચૈયા પરકેરે;
 ત્રેમાનંદ કહે આયે નાથ ધર, ભેટું છતિયાં બરકેરે. આજ. ૪

પદ ૧૨૨ સું

મોરે મંદિર આજ બધાર્થ, ગાવો મંગલ માધરે;
 બાજે બાજ બહુત ભાંતકે, દોલ નોખત સરનાધરે. મોર. ૧

* “તન મન નેણાં તેના” પાઠાન્તર છે. † ચુન. ‡ માર્ચ સાધ કરી.

મોતીન મોક પુરાવો ગાવો, સખ સોહાગની આધરે;
કરો મનોરથ મનકો પૂરો, નિરખો સ્વામ સુખદાધરે. મોરે૦ ૨
શ્રીધનસ્વામ મનોહર સુંદર, સોભા કહી ન જાધરે;
કાટી રતિપતિ વારું રામપર, ઉપમા બદતર નાધરે. મોરે૦ ૩
અવિલોકી અંતરમે રાખો, સુંદર વર સુરરાધરે;
પ્રેમાનંદ ભયો કૃતારથ, પ્રગટ હરિ ગુન ગાધરે. મોરે૦ ૪

પદ ૧૨૩ મું

નિરખે અધમોચન મનરોચન, લોચન ભર ગીરધારીરે,
લેડી અંક ભરી તન મન ધન, જોચન નોજાવર વારીરે. નિર૦ ૧
શ્રીધનસ્વામ કામ દર્પ ગંજન, મન મંજન મોસારીરે;
નેહસું યોલાથી કંઠ લગાથી, હાવ ભાવ કર ભારીરે. નિર૦ ૨
સૌમ્ય શીલ ઔદાર્ય ગુણાકર, હરિકૃષ્ણ સુખકારીરે;
મુસકની મંદ ચપલ ચીતવનીમે, મોયે મગન કર ડારીરે. નિર૦ ૩
મગન ભર્ષ આનંદ સિંધુમે, અવિલોકી અવતારીરે;
પ્રેમાનંદ ધનસ્વામ બદનપર, મદન કાટી બલિહારીરે. નિર૦ ૪

પદ ૧૨૪ મું-રાગ રામકલિ પ્રભાતિ

વેલેરી ઉઠીને વાસાજીનું વદન નિહારું,
જોધને કમલમુખ દુઃખ દૂર વિસારું; વેલે૦ ૧
બદન વાસાજીનું અતિ સુખકારી,
નિરખી નિરખી જઈ હું તો સરવસ વારીરે; વેલે૦ ૧
મુખકું જોયા વિના પાણિયે ન પીવું,
પ્રાણજીવનને હું તો જોઈ જોઈ જીવું; વેલે૦ ૨
પ્રાણજીવન જોવા મેં તો જનમ ધર્યો છે,
જુઠોરે સંસારીયો સર્વે ત્યાગ કર્યો છે રે; વેલે૦ ૩
પ્રેમારેનંદના સ્વામીને કાજે મેલ્યાં છે,
સંસારિયાં સઘ બળતામે દાઝેરે; વેલે૦ ૪

પદ ૧૨૫ મું

વાયાજી જીવાને હું તો વેળી ઝબડીને જાગી,
 આવીને ઉભી છું બાઈ હું તો ખડકીએ લાગીરે; વાલાં ૦ ટેક-
 ખડકીએ ઉભી ઉભી હરિના ગુણુડરે ગાવું,
 તીરખી જીવન તનડાના તાપ સમાવુંરે; વાલાં ૧
 વાલાજી દીમે છે બાઈ શોભાનારે ધામ,
 મોહનજીને મલવાને મને વ્યાધો છે રે કામરે; વાલાં ૨
 વાયાજીને જોઈને લોભાણી મતિ મારી,
 મનકું કંરે છે મલવા હું રાખું વારી વારીરે, વાલાં ૩
 ત્રેમારેનદના સ્વામિને જોઈ,
 મગન થઈ છું બાઈ હું તો અગોઅંગ મોહરે, વાલાં ૪

પદ ૧૨૬ મું

સામલિયો સનેહિ બાઈ મને પ્રાણુથી પ્યારા,
 ધડિયે ન મેલું વાલાજીને નયણાથી ન્યારારે; સામં ૦ ટેક.
 તન મન ધન મારું વાલાજીને કાજે,
 હવે નથી બીતી દુરિજન લોકડાની લાજે; સામં ૧
 વાયાજી સગાથે બાઈ મારું ચિતકું બધાણું,
 હવે આ સસારિયાને તણું જોવો જાણુંરે; સામં ૨
 મેત્યારે સસારિયો મેં તો હરિવર માટે,
 મલોજી વરીછું બાઈ મારા શીરને સારેરે; સામં ૩
 મલેરે મલ્યા બાઈ મને હરિ વર આપી,
 ત્રેમારેનદના વાલાની હું તો કાવિરે, સામં ૪

પદ ૧૨૭ મું

આજ અવળેલો બાઈ મારે મહિર પધાર્યા,
 વાલાજીએ બાઈ મારા કારજ સાચ્યારે; આં ૦ ટેક.
 થોડું થોડું હસતા જોલતા મીઠી વાણી,
 ગુણવંત આજ્યા ગોપિધુના ચિતડાને તાણીરે; આં ૧

આવીરે આંગણિયે ઉભા વાલો આલસકુંઝે મોડે,
 વાલપ વધારી વાનો મુજ સાથે પ્રીત જોડે; આ૦ ૨
 પ્રીતડી કરીને વાને અધર રસ પીધા,
 જનમ સફલ બાઈ મારો હરિવરે કીધારે, આ૦ ૩
 હરિવર મલીયા આનંદ આધ વલીયા,
 પ્રેમાનંદનોરે સ્વામિ આજ અદલક દલિયારે; આ૦ ૪

પદ ૧૨૮ મું-રાગ રામકલિ પ્રભાતિ

જાગો જ્યુ પ્યારે કેશવ દાતન કીજે,	જાગો૦ ટેક.
મિસરીમાઈ મિલાયકે સુદર, ગોવિંદ ગોરસ પીજે,	જાગો૦ ૧
મહિ માખન પકવાન મીઠાઈ, કછુ એક સંગહિ લીજે,	જાગો૦ ૨
છુટી ધેન ગઈ સખ બનમેં, નદ જ્યુ ઠાડે ખીજે,	જાગો૦ ૩
ચારીનમેં કછુ ગ્રુઠ રહિ મો, પ્રેમાનંદકુ દીજે;	જાગો૦ ૪

પદ ૧૨૯ મું

તરસતહે મોરે નેન દરસ હીત,	તર૦ ટેક.
જાગો કમલનેન કમલાવર ભોર ભયો ગઈ રેન;	દરસ૦ ૧
મુખપંકજ દેખે બીના મોહે પરત નહિ પવ એન;	દરસ૦ ૨
દરસન દેહો દયાનિધિ માધો શ્યામસુંદર મુખદેન;	દરસ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે વદનકમલપર વારુ કાટિક મેન;	દરસ૦ ૪

પદ ૧૩૦ મું

પ્રાન મોરે ઉઠવો કયું ન કરો,	પ્રાન૦ ટેક.
ઠાડે આયે દરસહિત દારે, સજ્જન વૃદ સવરો;	પ્રાન૦ ૧
અવલોકો ઉઠકે અવિનાશી, તન મન તાપ હરો;	પ્રાન૦ ૨
દેહો દરસ દાન દીનનકોં, મીટે સકવ ઝગરો;	પ્રાન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે કર જોરી, વિનતિ ચીત ધરો;	પ્રાન૦ ૪

પદ ૧૩૧ મું

આયો દોય ધરી પ્રભાકર,	આ૦ ટેક.
ત્યાગો સુમન સેજ સુરપૂજત જાગો નાય હરિ;	પ્રભા૦ ૧

અમલો સોઈ રહે મુખસિધા આવત ન લાજ જરી; પ્રમાં ૨
 જાત્રો પલક પ્રાનસો પ્યારે દેખો દટ જરી; પ્રમાં ૩
 ત્રેમાનંદ કહે નિરખી નૈનમેં રાખું જતન કરી; પ્રમાં ૪

પદ ૧૩૨ મું—રાગ રામકવિ પ્રભાતિ

જગો જગજીવન વાલા સુંદર સ્થામ, જગો ૦ ટેક.
 વદન જોવાને મજનાર કપારની, આવી છે ગેલીને ધર કામ; જગો ૦ ૧
 રમવા સખી સર્વે સાદ કરે છે, કૃષ્ણ કૃષ્ણ દર્ષ નામ; જગો ૦ ૨
 બંદીજન દારે ગાયે છે, ગોવિંદ તારા ગુણગામ; જગો ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કરે પ્રાણ નોજાવર, ઉઠો મારા આતમરામ; જગો ૦ ૪

પદ ૧૩૩ મું

ઊઠો અશ્વમેધા વાલા વાણુધારે વાયા; ઊઠો ૦ ટેક.
 દુઃખમોચન તારું દરશન કરવા, દાસ મલીને સહ આયા; ઊઠો ૦ ૧
 મુખમંજન કરવા જમુના જલ, કનક કલસ જરી લાયા; ઊઠો ૦ ૨
 દધિ સાકર માખણ મેવા, બહિ બોજન તરત બનાયા; ઊઠો ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ નાથ આરોગો, બોજનીયા અનઆયા; ઊઠો ૦ ૪

પદ ૧૩૪ મું

નંદના નંદન જગો આનંદ કંદ; નંદ ૦ ટેક.
 રવિરથજેત ગગનમાં ઝલકી, મસિન મમુખ અતિ અંદ; નંદ ૦ ૧
 નિકર્યા કમલ કમોદિની સકુચી, મધુકર મોયા મકરંદ; નંદ ૦ ૨
 ગોપી ગોરસ મથવા લાગી, જગો જગમોચનકંદ; નંદ ૦ ૩
 કરત સોર ખગ ગોધત હંકત, બલિહારી ત્રેમાનંદ; નંદ ૦ ૪

પદ ૧૩૫ મું

આવડી શી ઉંધ તમને ઊઠો મારા નાથ; આ ૦ ટેક.
 પેરો પટ બુખણ મણિમય કુંડલ, મોર મુગટ ધરો માથ; આ ૦ ૧
 ઉર વનમાલ પીતાંજર પેરો, મોરલી મધુરી સ્થો હાથ; આ ૦ ૨
 તમ સારુ આવીને ઉમા, સરવે સખાનો સાથ; આ ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ નિરખી મુખ પાવે, ગાયે ગોવિંદ ગુણગાય; આ ૦ ૪

પદ ૧૩૬ મું-રાગ રામકૃતિ પ્રભાતિ

મારું મન મોથુરે મા મોરલીને નાદે; મારું ૦ ટેક.
ગમતું નથી ગોવિંદ વિના મુજને, મનદું વિંધાણું મીઠું સાદે; મારું ૦ ૧
સાંભળતાં સંતોષ ન થાયે, જીવન જોવાને જાવા દે; મારું ૦ ૨
જામણ જોવા હું તો નૈ રહું અટકી, લોક લાજ મરજદે; મારું ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાયને મળતાં, થઈ ચાવી જગ બાદે; મારું ૦ ૪

પદ ૧૩૭ મું

મારે મન વસિયોરે માંખણ્યોર; મારે ૦ ટેક.
સુખસાગર વાલો રૂપ જાગર, નાગર નંદકિશોર; મારે ૦ ૧
મોરલીધર મારગમાં મલિયો, ચરચીને ચંદન ધોર; મારે ૦ ૨
સામું જોઇને મારું ચિત્તહરી લીધું, કીધું કહાને જાદુજોર; મારે ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મોહન લગાડી, ચપલ નેણી કાર; મારે ૦ ૪

પદ ૧૩૮ મું

જીવો આજ શોભે વાલો છોગાવાલો છેલ; જીવો ૦ ટેક.
જરકસિ પાધ જડાવના બાણુ, ફેસર તિલક કરેલ; જીવો ૦ ૧
ફેસર બીનો વાલો છેલ જાલી, અલવ બચ્ચો છે અલમેલ; જીવો ૦ ૨
ઊર બનમાલ ચાલ જોઈ મોહી, પીત પટ કમર કમેલ; જીવો ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાયનાં લટકાં, આવી મારા ઊરમાં ખુંતેલ; જીવો ૦ ૪

પદ ૧૩૯ મું

નદજીનો લાલો વાલો હૈડાનો હાર; નંદ ૦ ટેક.
પ્રાણયકી વાલો મને મોહન, એ ઉપર મારે ખ્યાર; નંદ ૦ ૧
એરે વિના જે જે સુખ જગમાં, તે તો જેવા સોમલ ખ્યાર; નંદ ૦ ૨
જીવન ધન જસોદાનો જાણો, લોચનિયાનો શણગાર; નંદ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ • કહે તન મન વારું, વારણે વારમવાર; નંદ ૦ ૪

પદ ૧૪૦ મું-રાગ રામકૃતિ પ્રભાતિ

નેક ચિતવું યેહી ઓર ખ્યારે; નેક ૦ ટેક.
તિહરિ બદન કમલ નિરખતે, મીટત અશુભ અલ ધોર; ખ્યારે ૦ ૧

તુમ હો મગલ રૂપ મનોહર, હરત અમમય મેર, પ્યારે ૦ ૨
ત્રેમાનદે નાથ ધર્મસુત, ગ્હોશ્ત્રુ ક્રમન ચીત ચોર, પ્યારે ૦ ૩

પદ ૧૪૧ મું

ભોરહિ ભેટ ભાંધરી માર્હ, ભોર ૦ ૨૬
રૂપ મનોહર નિરખી સારવે, તનકી તપત ગધરી; માર્હ ૦ ૧
નિરખી હમી ધનશ્યામ હખીની, ઉપજત પ્રીત ગધરી, માર્હ ૦ ૨
ત્રેમાનદેકો નાથ ભજિતસુત, રહેા મોરે ક્રમન મધરી, માર્હ ૦ ૩

પદ ૧૪૧ મું* (અ)

પદ ધનશ્યામ અનુપમ માર્હ, માર્હ ૦ ૨૬
સુરમુનિ વ્યાસ શોમ શુક નારદ, ગાનતહે એહી રૂપ, માર્હ ૦ ૧
વદિત ચરણ રાધા રમાનીત, ભક્તિ ધર્મસુત શૂપ, માર્હ ૦ ૨
ત્રેમાનદ એહી રૂપ મગનનીત, ત્રીભુવન કીયો તમકૂપ; માર્હ ૦ ૩

પદ ૧૪૨ મું-રાજ દેવગધાર પ્રભાતિ

બદનકમલપર વારીરી હું તો, બદન ૦ ૨૬
સુહર શ્યામ બદન હમી હિપર, મદન કોટી બલહારીરી, હું તો ૦ ૧
ભાલ વિશાલ કમલ પનાયત, લોચનકર હમ ન્યારીરી, હું તો ૦ ૨
ત્રેમાનદ નોજાવરી મુખપર, ધર્મ અર્ધ કલ આરીરી, હું તો ૦ ૩

પદ ૧૪૩ મું

બદનચદ્ર હખી દેખરી સજની, બદન ૦ ૨૬
બદન પ્રભા બીચ દશનનિ દમકત,
બીજુરી બિજ વિશેખરી, સજની બદન ૦ ૧
તરુન કિંગોર મનોહર મોહન, હિત અધર કણુ રેખરી,
ત્રેમાનદ કહે નિરખી નયન લારી, જનમ સુધલ કર લે
ખરી, સજની બદન ૦ ૨

* (આ પદ વડવાન તેમજ અદેશની પ્રતિભા નથી પરંતુ મંદિરામાયો સાબળા
પામા આવેકુ, તેથી આને આપવામા આવ્યું છે આ ચોસરનું ચોથું પદ પણ બેઠવાર
સામગ્રેકુ, પણ પાછું મળી રાગ્યુ નથી)

પદ ૧૪૪ મું

અંખિયનકી લગી ચટકી સજની; અંખિં ૦ ટેક.

ભુલી કામ કાજ તન મન સુધ, અવિલોકત રહી

ચટકી; સજની અંખિં ૦ ૧

સહી અપમાન લોકકો હરિસંગ, બનબનશીરતહું ભટકી;

પ્રેમાનંદકે બસ ગર્હઘરમે, છબી મુંદર વર નટકી; સજની અંખિં ૦ ૨

પદ ૧૪૫ મું

સ્થામ મુંદર મોયે હેરી સજની; સ્થામં ૦ ટેક.

તિરછી નૈન સેનકી બરછી, મારી કરેજે મેરી; સજની સ્થામં ૦ ૧

યેહિ દરદ મોયે હે નિસવાસર, કાહેકું વૈદ પચેરી;

પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ મીલે તો, તુરતહી દેર પરેરી; સજની સ્થામં ૦ ૨

પદ ૧૪૬ મું રાગ-બીલાવલ

જય શ્રીનારાયણ સર્વકારણ સદા, જય શ્રીઅક્ષરપતિ અંતરબની; જયં ૦ ટેક.

જય શ્રીધર્માત્મજ પ્રગટ પુરુષોત્તમ, જય શ્રીસહજાનંદ સુખદ સ્વામી; જયં ૦ ૧

રતત દશશતવદન નિગમ આગમ સદા, જયસિ ત્વં નમત

સુર શીશનામી; જયં ૦ ૨

જયસિ ત્વં ભજત મુનિ ભકત નિષ્કામ જન, જય શ્રી દાતાર

કૈવલ્ય ધામી; જયં ૦ ૩

કાલ માયા પુરુષ રચત બ્રહ્માંડ બહુ, પરમ પુરુષ તવ દષ્ટિ પામી;

હોત પાલન પ્રલય તવ શ્રુકુટિ ભંગ કરી, જય શ્રીસર્વેશ્વર અહં નમામી; જયં ૦ ૪

જય શ્રીકમલાપતિ જય શ્રીનૈટીક જતી, જયસિ ત્વં ભજત પુરુષ અકામી;

જય શ્રીપરમેશ્વર તવ ચરણ શરણુમે, આયો પ્રેમાનંદ જરુડગામી; જયં ૦ ૫

પદ ૧૪૭ મું

જય શ્રીમહારાજ શ્રીહરિ ધર્માત્મજ, જય શ્રીકૃષ્ણ લીલા વિહારી; જયં ૦ ટેક

જયસિ જુગ જુગ પ્રતિ ધર્માવનાય, ધરત લીલાવપુ જય તુમારી; જયં ૦ ૧

જય શ્રીધૃત મીન વરાહ કમઠાકૃતિ, જય શ્રીનરસિંહ વાગન મોરારી;

જય શ્રીલૃગુકલતિલક જય શ્રીરઘુનંદન, જયસિ શ્રીકૃષ્ણ ભુધ

હલકી હતારી; જયં ૦ ૨

બેદ ભમુખ પાખડ પંચ બહિ ખંડે જોત અધર્મી વામ,
અધર્મ સર્જ સખ કીયો હે નિકંદન રાવન કેસ અહંમદ કામ. સુખં ૩
ધર્મઅંસભુખન નિહારી મન મગન રહત મુની આઠો જામ,
ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ નાચકે હાથ બેકાનો બીનહી દામ. સુખં ૪

પદ ૧૫૩ મું

જેસા હિ તેસા તિહારો નાથ;
અખ છ ન છાડો સ્થામ નીજ કરકે કીજે અલખ દીજે રીર હાથ; જેસાં ૧
દીનબંધુ શરણાગતવત્સલ જાવત નિગમ વિમત્ર યહ માથ;
ધર્મકુંવર ધનસ્થામ ખરદ મુની પરયો દેહરી ડારીકે માથ; જેસાં ૨
સેવા ખીના ક્ષત દીનનપર યદ પુરખડી રીત વિખ્યાત;
શખરી ગીધ રુ બિદુર સુદામા ભેટ ત્રેમે જૂળ જરી બાથ; જેસાં ૩
ધતનો દાન મોયે દીજે દયાનિધિ તવ પદ લકિત સંતકે સાથ;
દારો દુમ ખીન ધંતર વાસના ત્રેમાનંદકે સ્થામ સુખપાથ; જેસાં ૪

પદ ૧૫૪ મું-રાજ બીલાવલ

જય જય કૃષ્ણ દિનેશ પ્રતાપ;
હિદય ભયો પુરખ ધરમામજ પશિમ વિશ્વત્યો આધિકે આપ; જયં ૧
માન વૈરાગ્ય મધુખ મુની વિક્ષન, લાગો જારન અતિ ઉત્ર અમાપ;
કક્ષિમશરૂપ સધન તમપાખંડ, તાહી નસાયો બહિ ખીધ કાપ; જયં ૨
ધનત્રિપાલપદ ભેખ મંદમતિ, હરિ ખીના કરમ જપત નીત જાપ;
એસે ઉલુક અધમ મતવાહી, કીન પલાયન મતિકે પાપ; જયં ૩
નીજ જન સંત કમલજન કુલે, મુનીમન મધુકર કરત અલાપ;
ત્રેમાનંદ કૃષ્ણદરિકા જસ, હાયો બહિ ખીધ ત્રિભુવન વ્યાપ; જયં ૪

પદ ૧૫૫ મું

જય જય કૃષ્ણ શીરામધિરાજ;
પ્રગટ ભયે કલિમે પુરષોત્તમ, પરમ દયાલ સો નીજ જન કાજ; જયં ૧
નીજ જન લાવ સિધાસન બેઠે, પાવન સ્વજસ છત સીર છાજ;
ત્રેમ ચંદર દોરત નીજ સેવક, શોભીત મુરીનરમુનીશીરતાજ; જયં ૨

નીજ પ્રતાપ જાયો જગમાર્ષ, સત્પરમકી ખાંધી પાજ;
કામ ક્રોધ મદ લોભ ચોર સહ, મારે ખાંધી પકરીકે આજ. જ્ય૦ ૩
મત અરુ પ્રંથ કંપત કરજોરે, આયે શરન છોરી સજ લાજ;
પ્રેમાનંદ શરણાગતવત્સલ, જય જય કૃષ્ણ ગરીબનિવાજ. જ્ય૦ ૪
પદ ૧૫૬ મું

બેઠે સભા શ્રીરામ ધનશ્યામ; બેઠો ૨૬.
તહાં મલ આપ અખાડો મચાયો, અતિ પાવન નીજ ગોકુલ ધામ. બેઠો ૧
શુક નારદ સનકાદિક વાદ્મીક, વ્યાસ વસિષ્ઠ હિમાપતિ નામ;
ગરજત સુભદ્ર અરુ ગાંધ બળવત, સુની અતિ યરયર કંપે કામ. બેઠો ૨
બ્રહ્મ અમલ ધુમત મતવારે, પુની પુની ભુજ બળવત વામ;
કરત બડાઈ પરસપર મહાબલ, સિંધુ ગાવત આઠો જામ. બેઠો ૩
બોલે સુભદ્ર સજ રાધાપતિ બો, સુનો હો મુનિ આજુબન રામ;
તુમારે પ્રતાપ સકલ હમ જીતે, પ્રેમાનંદકે પ્રભુ દેહો ઇનામ. બેઠો ૪
પદ ૧૫૭ મું

શ્રીકૃષ્ણ દયાલ જાયું કર જોરી; શ્રી૦ ૨૬.
કરેહું અભય મોપે અધમ આધારન, બહોરી ન માગું આનકી પોરી. શ્રી૦ ૧
મુખ માગ્યો દેહો મધુસૂદન, તુમ હો દયાલ દીનદુખતોરી;
ખીસરો ના મોહે નાથ નિમિષ લવ, અખંડ રહો દગ નવલ કિશોરી. શ્રી૦ ૨
તપ પદ કમલ રસિક રસ માતે, તીનકા સંગ અહોનિશ દો-રી;
ગુન ગાવું હરખીત ગુનસાગર, કમડે ન હોય આલસી મતિ મોરી. શ્રી૦ ૩
ધતનો દાન મોહે દેહો દયાનિધિ, કરલે સેવક નીજ ચરનનકોરી;
પ્રેમાનંદ કહે નલિનચરણપર, મધુકર હોઈ લગીહું નીસ જોરી. શ્રી૦ ૪
પદ ૧૫૮ મું-રાગ બીલાવલ

હરિ લલચાણીરે, લાલવર લેરખડો જોધને; લાલ૦ ૨૬.
છોગાલી છેલે પાધ ખાંધી, હરિ મારા મનને માવે લીધું છે તાણીરે; લાલ૦ ૧
સામુ જોધને સામલિયે મુજને, હરિ માવેહસીને બોલાવી મીઠી વાણીરે; લાલ૦ ૨
પેહેલીવેહેલી વાતલિયા સાથે, હરિહું તો બોલતાં કાંઈક ચરમાણીરે; લાલ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથની મૂરતિ, હરિ મારા અંતરમાં આવીને દેખાણીરે; લાલ૦ ૪

પદ ૧૫૬ મું

હારિ મન લીધુરે, માવે મારું નેણાને નજરે; મન૦ ટેક.
 નજર ભરીને માવે મુજને નિરખી, હારે કહાને કામણીયું કાંઈક મુને કીધુરે; માવે૦ ૧
 હેત કરીને વાલે હસીને બોલાવી, હારિ છેલે સુખડું અલોકીક દીધુરે; માવે૦ ૨
 મતવાસો મારગમાં મલિયો, હારિ મારું પ્રેમે કરીને મહી પીધુરે; માવે૦ ૩
 ત્રેમાનંદના નાથને નિરખી, હારિ મારું સુદલ કારજ સરવે કીધુરે; * માવે૦ ૪

પદ ૧૬૦ મું

હારિ મન મોહુરે, કહાનવર ડેશરીયો જોઇને; મન૦ ટેક.
 પાતલિયા સંગ પ્રીત કરીને, હારે મેં તો જન્મમરણ દુઃખ ઘીધુરે; કાન૦ ૧
 તન મન ધારી વારી ઉર મોહન, હારિ મેં તો ચરણકમલ સ્પીત પ્રીધુરે; કાન૦ ૨
 નંદકુંવરને રાખી નેણામાં, હારિ ખીનું સુખ દુઃખ સરવે વગોધુરે; કાન૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે જતન કરીને, હારિ એની મૂરતિમાં મન ઠાધુરે; કાન૦ ૪

પદ ૧૬૧ મું

હારિ પ્રીત લાગીરે, માણીગર મોહનજી સંગાથે; પ્રીત૦ ટેક.
 પ્રીત લાગી છે મારી સ્વામસુંદરથી, હારિ હવે થઈ પૂરણ બડભાગીરે; માણી૦ ૧
 આશ તજી છે મેં તો અસત્ય જગતની, હારે હું તો રસિયા
 સંગાથે અનુરાગીરે; માણી૦ ૨
 જન્મ મરણની શ્રમણારેભાગી, હારિ હું તો વરી વર સ્વામ સોહાગીરે; માણી૦ ૩
 ત્રેમાનંદના નાથને મલતારા, હારિ હવે નિરભે નાજત મારે વાગીરે; માણી૦ ૪

પદ ૧૬૨ મું રાગ-ખીસાવલ ધ્રુપદ ચૌતાસ

માધરી દાહી બાઈ દાહે નેના કુચ જુગ ઉર હાર લાગે હે ફરફર ફરકન; માઈ૦ ટેક.
 સગુન સોહાવન, હોત મનબાવન,
 પાવન પીયા મેરે આંગન કીનો, રોમ રોમ લાગેરી હરખન. માઈ૦ ૧
 હોત આનંદચેન મીલે સ્વામ સુખદેન, લાગેરી કસનબંદ તરતર તરકન;
 અબકે જો મીલે મોયે ત્રેમાનંદકા નાથ, ના દેઉ નેનાઊતે સરકન. માઈ૦ ૨

* “સીધુરે” એવા પાઠ ગદ્યના પ્રવમાં છે.

५६ १६३ अं

માધરી આજ મેરે ભાગ ભગે પીવા દેજે, નેના આગે
પૂરત કામ પીના મેરે આથે, માઈં ટેક,
સુરજીદુધસું ચરન પખારુ, પલકનસું પાદુકા ઝારુ,
તન મન પ્રાન વારુ, નેહસુ જોવાય રસસું રાખુંગી રીઝાયે, માઈં ૧
નેહસું વધાઈ કરું જોખનકી ભેટ ધરું, પીવડિ પાવન પરુ નિનતિ સુનાયે;
પ્રેમાનંદકે નાય નેહકે નીભાવન, ધર્મકુંવર સુરરાયે, માઈં ૨

૫૬ ૧૬૪ શ્રી

માધરી મધુરીસી મુરત દેખી મન મેરો મોહી રહ્યો, ચીતવની પર પ્રાન બલનખ.	માર્ષ ૦ કટો.
હસની બોલની ચલનીપર, વારુરી કામ કાર, નટનર સુંદર નીરખી મગનબર્ષ, અખિયા રહીરી લોભાધ.	માર્ષ ૦ ૧
ચપલ ચતુર હદાન સ્યામ સુંદરતાકી પ્રાન, ખરનત શેષ સકુચાઈ, પ્રેમાનંદે સ્વામી ઈશ્વર અંતરજામી, બસ ગયે ઉર મેરે આઈ.	માર્ષ ૦ ૨

५६ १६५ अं

માધરી લાલનકી લટક દેખી મટક પરત નાહી, ચપટી લગ રધ તન માધ.	માધ ૩
પરખી છત્રી નંડિશીર, તનમે પરી કામ રોર; પિયુ માતુ જય દાર, સકુચ રહી લોકની લાજ ઉરલાઈ.*	માધ ૧
પરત મનોજ બાત બીકસ હોત મન પ્રાન, ચીત મેરા લીનો ચોરાઈ, દેમાનંદકા નાથ એકબેર લરી બાથ, કુવરકહાનનાં મીનીહે મુસકાઈ	માધ ૨

५६ १६६ भुं-राग बैरवी

पादि मा पादि मा भवसागरात् ॥

ध्रुपद०

धेहि धेहि निजरूपमतरा पाहि ॥

पादि० ॥ १ ॥

* “વશંત” પાઠ વૃત્તાલયની પ્રવચના ઉપર † વૃત્તાલયની પ્રવચના પાઠ નીચે
માણે છે,-

“भारत भनो ज्ञान शिकव होत भन भान, कुरर कटान शीत भेरो वीनो चोरछ,
भैमानंदको नाथ ओक जेर जरी जाष, मादीदे मुमाली.”

દેહિ મે પદપલ્લવસુદર । ધર્મામજ ધર્મધુરધર ॥

શુભુ મે પ્રણતિ પરમેશ્વર । કુર મયિ કરુણા જગદીશ્વર ॥ પાદિ૦ ॥ ૨ ॥

અશરણશરણ પ્રભુ તે પદં । પ્રણતાર્તિહર મુખદં શુભદં ॥

દદતિ તૂર્ણ મે મોહમદ । ધિવતા કુર પાવન મે હૃદં ॥ પાદિ૦ ॥ ૩ ॥

નારાયણ ત્વં મે પ્રાણપતિ । દેહિ મા મિજનરણ સતોજરતિમ્ ॥

ન જલ સુતરાં પ્રયમેવ મતિ રથપાર્ય પ્રેમાનંદસ્ય પ્રણતિમ્ ॥ ૪ ॥

પદ ૧૬૭ અં રાગ ભૈરવી પ્રભાતિ

પ્રાત યથુરે મારા પ્રાણુ સનેહિ, જાગે જીવન જાઉં વારી; પ્રાત૦ ૧

દર્શન કારણુ મુનિવર મોટા, આજ્યા હરખ ભર્યા ભારી; પ્રાત૦ ૧

પંચાનન સહસ્રાનન પડમુખ, ગજવદનો વર ઉર્ગારી;

શારદ નારદ બ્રાહ્મ કીરમુની, સનકાદિક ઋષિવર આરી; પ્રાત૦ ૨

મૂષકવાહન શિખિવાહન જીત, વૃધભેશ્વર ભવભયહારી;

ગાયે નાયે કરે કુતોહલ, મૂર્તિ તમારી ઉર ધારી; પ્રાત૦ ૨

વદન ઉઘાડો અરવિંદભોજન, નિરખો કૌતુક કંસારી;

પ્રેમાનંદનો નાયજી ઉઠ્યા, દીધા દરશન મુખકારી; પ્રાત૦ ૧

પદ ૧૬૮ અં

અક્ષયેલો ઉઠ્યા હરિ હસતા, આરીને ઉઠા આસરીયે; અપ૦

ફૂટે સ્થેત ઉપરથો આદ્યો, કર નકત કલિ* ઘોહરીયે; અપ૦-૧

શોભા સવારની સુંદર વરની, શુરે વખાણું વૈખરીયે,

પાટ ઉપર બેઠા પુરષોત્તમ, નીરખી જન નેણાં ભરીયે; અપ૦-૨

આશિરવાદ વદે મુનિ નીરખી, અવિચલ રહો દરશન કરીયે;

ધર્મકુંવર તમ ઉપર વારે, તનમન પ્રાણુ ફરી ફરીયે; અપ૦-૩

ધર્માત્મજ કરો દંત ધાવન, કનક પ્યાધુ આગે ધરીયે;

પ્રેમાનંદે સુંદર મુખકું, નિરખી અંતરમાં ઠરીયે; અપ૦-૪

* 'કલગી' શબ્દ સંભવે છે. કલગી 'ઘોહરીયે' એટલે કલગી વિચારીયે નેહ્યે.

પદ ૧૬૯ મું

દીનેનાથ કરે દંત ધાવન, લઈને કામલ કરમાઈ; દીનો ૦ ૨૪
કંઠલિસમ દશન મંજન કરે, નેણાં લોભાણાં ભેઈ ચતુરાઈ; દીનો ૦ ૧
સુખ પ્રદાલન કરી મનમોહન, નાવા પધાચ્યા સુખદાઈ; દીનો ૦ ૨
ગંગાજલિયા કુવા કાઠે, ન્હાયે નાથ અતિ હરખાઈ; દીનો ૦ ૨
સરસ અતર લઈ કરે તન મર્દન, વણિ મુકુંદ છખી ઊર લાઈ; દીનો ૦ ૩
ઢોલે જલ યોગે તન સુંદર, શોભા વરણવી નવ જાઈ; દીનો ૦ ૩
અંગ અંગોછી ઉજ્જવલ ધોતી, પેરિ કટિપર સરસાઈ; દીનો ૦ ૪
પ્રેમાનંદ 'કે' જમવા પધાચ્યા, હરિકૃષ્ણ હરિ પુલકાઈ; દીનો ૦ ૪

પદ ૧૭૦ મું

જમવા બેઠા અખીલલોકપતિ, આસરીયે અનૂરાગેરે; જમ ૦ ૮૬.
ખટરસ ભોજન સરસ સુધારી, કનક થાલ ધર્યો આગેરે; જમ ૦ ૧
વીધવીધના પકવાન તે પીરસ્માં, જે જે સારા લાગેરે; જમ ૦ ૨
પોતીચૂર જલેખી ઘેચર, મન ગમતાં જે માગેરે; જમ ૦ ૨
ધપાક જમે ખીરંજ હરીસો, નિરખી કુઃખ દૂર ભાગેરે; જમ ૦ ૩
ઢી વડી જમી શાક વખાણ્યાં, સુંદર રયામ સુહાગેરે; જમ ૦ ૩
લૂ કરીને મુખવાસ લીધો, અધર અરણ્ય પીક દાગેરે; જમ ૦ ૪
પ્રેમાનંદ 'કે' મનકું મોહ્યું, સરસ પેચાલી પાવેરે; જમ ૦ ૪

પદ ૧૭૧ મું-રાગ ભૈરવી

વંદુ શ્રીધર્મતનય ધ્રુવપુર નિવાસી; વંદુ ૦ ૮૬.
લહત ન સકામી કોઈ આતમા હિપાસી; વંદુ ૦ ૧
જકે અગણિત નામ, સત ચિદ આનંદ ધામ; વંદુ ૦ ૨
અક્ષર અમૃત જનવિશ્રામ, અન્યુત અવિનાશી; વંદુ ૦ ૨
અગણિત વિશ્વ આધાર, સુખનિધિ અતિ સર્વ પ્રકાર; વંદુ ૦ ૩
કહત નિગમ ગતિ અપાર, સુંદર સુખરાશી; વંદુ ૦ ૩
અગણિત રવિ શશિ સમાન, શીતલ પ્રકાશવાન; વંદુ ૦ ૪
શ્રીપતિ ભગવાન તામે, વસત સુખવિલાસી; વંદુ ૦ ૪

અક્ષર નિવારી દેવ, કાટી મુક્ત કરત એવ;
આજે* એક એવ, પ્રેમાનંદ ગુણ ગાત્રી; વંદુ ૫

પદ ૧૭૨ મું

નારાયણ વાસુદેવ અક્ષરપતિ સ્વામી; નારાં ૧૬,
સંવત પદ્મસ્ર જાકે પુરુષ નિઃકામી; નારાં ૧
અક્ષરસમ કાટી મુક્ત, એકાંતિકધર્મજીવ;
પદી પદી નિત્ય. પુરુષસુક્ત, સ્તુવત બદ્ધનામી; નારાં ૨
અંદનાદિક પુરુષહાર, ગ્રહીકે પેડસ પ્રકાર;
પૂજત પ્રભુ વિશ્વાધાર, ચરનન શિર નામી; નારાં ૩
અક્ષર અતિ પરમ ધામ, કરત તામે હરિ વિરામ;
પરમ પુરુષ પૂરણકામ, અનંત નામ નામી; નારાં ૪
વૃષસુત સુંદર સુગ્રાન, કાટીક શોભા નિધાન;
પ્રેમાનંદ વારે ગ્રાન, નિરખી અંતરંગામી; નારાં ૫

પદ ૧૭૩ મું

ધર્મામજ ધર્મકુંવર સંતન સુખદાર્ઠ; ધર્માં ૮૧
અધમકાજ શ્રીમહારાજ, વિચરત મદિ આર્ઠ; ધર્માં ૧
અતિશય આનંદકંદ, વૃષકુલવર વિશદ્યંદ;
મેદન દુઃખ દંદ, નિમમ કરત હે બડાર્ઠ; ધર્માં ૨
ધર્મલાલ પ્રણતપાલ, અધરમકુલ પરમ કાજ;
તન તમાસ ગતિ મરાલ, સુંદર સુર રાર્ઠ; ધર્માં ૩
વદત વદન અતિ રસાલ, મેદત ભવ ભ્રમણ જાલ;
એસે હરિવર દમાલ, દેએ દુઃખ જાલ; ધર્માં ૪
અમિત સમિત ત્રિવિધતાપ, ત્રિભુવનજનનપતનપ;
બરનત ગુણ કર આલાપ, પ્રેમાનંદ ગાઈ; ધર્માં ૫

પદ ૧૭૪ મું

નારાયણ નારાયણ રસના નિત્ય ગાઈએ; નારાં ૧
પરિહરિ જલ કપટ ચપટ, આનંદ સુખ પાઈએ; નારાં ૨

* “આજે એક દેક” પાઠાન્તર છે.

જાસે હોત જન્મ મરણ, અસદ્ આમ્ય કયા શ્રવણ;
 પુનિ પુનિ ભવ શ્રમણ શ્રમણ, સખહી દૂર બહાધએ; નારાં ૨
 શ્રીહરિ હરિકૃષ્ણ નામ, જનવિઆમ દમત કામ;
 ધનરપામ ચરનન પર, ત્રિભુવન બલ બાધએ; નારાં ૩
 કમનીય અતિ સરસ રૂપ, અતિ અનુષ નમત ભુપ;
 ધર્મસુતુ ડખી વિલોકી, અતહી હરખાધએ; નારાં ૪
 સખહીકા આધાર સાર, સુંદર શ્રીષ્ટપ્રમાર;
 પ્રેમાનંદ વારવાર, ચરનન શિર નાધએ; નારાં ૫

પદ ૧૭૫ મું-રાગ ભૈરવી

મે તો ગુનેગાર તેરા, હો સ્વામીન મેરા; મે તો ૦ ટેક.
 હું ગુનેગાર તેરા કીરતાર, દે ચરન ચરન કેરા; મે તો ૦ ૧
 અધમ આધાર પતિતજન પાવન, મેટલ ભવકેરા; મે તો ૦ ૨
 ચેહી બરદ ધનશામ સુની તેરા, કીનો ચરન કેરા; મે તો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ ભવસાગરતે, પાર કરો બેરા; મે તો ૦ ૪

પદ ૧૭૬ મું

મેરી તકસીર કરીયો માફ, હો હરિ જગબાપ; મેરી ૦ ટેક.
 બહુત બની તકસીર મેરેસે, સખ વીધી જનત આપ; મેરી ૦ ૧
 હમ અપરાધી છવ જનમકે, કહા બરનું કહી પાપ; મેરી ૦ ૨
 થાપન ધર્મ ધર્મકુલ પ્રગટે, અધર્મ કરન હિયાપ; મેરી ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ તસ્યો ભવસાગર, તેરે ચરન પ્રતાપ; મેરી ૦ ૪

પદ ૧૭૭ મું

તોહે મેરી બાંહ અહેકા લાજ, હો મેરે મહારાજ; તોહે ૦ ટેક.
 હમ હે પતિતતુમ પતિતકે પાવન, ગિરિધર ગરિબનિવાજ; તોહે ૦ ૧
 અહુ ભુગકે નરનારી પાતકી, સખહી આધારે આજ; તોહે ૦ ૨
 અધમ આધારન ત્રિભુવનતારન, શ્રીહરિ કિપા જહાજ; તોહે ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ પ્રગટે ધર્મકુલ, અધમ આધારન કાજ; તોહે ૦ ૪

પદ ૧૭૮ મું

મે તો છીન છીન તેરા ગુનેગાર, હો ધર્મકુમાર; મે તો ૦ ટેક.
 મે ગુલામ તેરે ચરન કમલકા, તે મેરા શિરદાર; મે તો ૦ ૧
 જો કરની મુનિ હો પ્રભુ મેરી, નાહિ કબડુ નિસ્તાર; મે તો ૦ ૨
 અપનો ખરદખિચારીદિ કેશવ, લીજો મોહન મેરી સાર; મે તો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ નામપર, ખાર ખાર બલીહાર; મે તો ૦ ૪

પદ ૧૭૯ મું-રાગ ભૈરવી

જોગન હો ગૈયારે તેરે લીધે હો સૈયા, રે મે તો; જોગન ૦ ટેક.
 તેરે કારન મે તો જોખ બનાયો, મુંદર સ્યામ કનૈયારે; તેરે ૦ ૧
 કંકની ફારી ગલે ખીચ ડારી, કર જપમાલા લૈયારે; તેરે ૦ ૨
 દેહો દરસ પરસ સુખદાયક, અજગ્રવન બલભૈયારે; તેરે ૦ ૩
 ધર્મકુંવર તેરી મુંદર છળીપર, પ્રેમાનંદ બલ જૈયારે; તેરે ૦ ૪

પદ ૧૮૦ મું

જોગન તેરિયારે મુઘ લીજ્યો મેરીયાં, રે મે તો; જોગન ૦ ટેક.
 તું મેરે પ્રાનનાથ પુરુષોત્તમ, મે તેરે ચરનકી ચેરિયાંરે; મુઘ ૦ ૧
 ગ્રમ ખીના બ્યાકુલ શીરત દીરાની, ખીરહ ખીયા તન ઘેરીયારે; મુઘ ૦ ૨
 દરસ દાન અખ દીજો દયાનિધિ, નાથ ના કીજ્યે દેરીયાંરે; મુઘ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે પિયા દ્રગ જરી દેરી, તન મન તાપ નીખેરીયાંરે; મુઘ ૦ ૪

પદ ૧૮૧ મું

તેરે રૂપ લોભાનીયાવે, અંસીયારે હો પ્યારે, તેરે; ટેક.
 રૂપ લોભાની અખ સખ જમ જની, છુટ ગઈ કુલ કાનીયાવે; અંસી ૦ ૧
 રૂપ વેરાગન ભઈહું સાંવરે, સામલ છળી મન માનીયાવે; અંસી ૦ ૨
 શામ ખરન તન ચરચીત ચંદન, પીત બસન કદિ તાનીયાવે; અંસી ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહેયેડી છળી અંખીયાં, નીરખી નીરખી ન અધાનીયાવે; અંસી ૦ ૪

પદ ૧૮૨ મું

મે તો દરસકી પ્યારીયાંવે, રહત ઉદાસીયાં; રે મેતો ૦ ટેક.
 દરસ ખીનાદિના બહુતખીતી ગયે, સુનીયે શામ મુખ રાસિયાંવે; રહત ૦ ૧

સુંદર બદનકમલ દેખે બીના, બ્યાકુલ સખ બ્રજ બાસીયાંવે; રહત૦ ૨
કરુના આની જાની નીજ કિકરી, દે હોદરસ અવિનાસીયાંવે; રહત૦ ૩
હોય નિઃશંક અંક ભરી ભેટી, પ્રેમાનંદ બધી જાસીયાંવે; રહત૦ ૪

૫૬ ૧૮૩ મું-રાગ ભૈરવી ધ્રુપદ ચૌતાલ

અગમ અગાધ બાત ત્રિભુવન નાથ તેરી,
ચતુરાનન આદિક બિચારી રહે હાર હાર; અગ૦ ૮૬.
પાવન પરમ ધામ અક્ષર હે જાકો નામ,
તારે એક રામ મે બ્રહ્માંડકો ન પાર પાર; અગ૦ ૧
અક્ષરકે રામકે પ્રકાસહુંમે લીન હોત,
કાટી રવી ચંદ્ર તારા, અનલકો ઉગર જાર;
અક્ષરકે આધાર કીરતાર આપ લયે સાકાર,
પ્રેમાનંદ કે' નરનાર લેત હર ધાર ધાર; અગ૦ ૨

૫૬ ૧૮૪ મું

આયે છીપાયે સૈજ ઐશ્વર્ય પ્રતાપ તેજ,
કાલિ ન જાને પરબ્રહ્મ ગુહ રૂપ રૂપ; આયે૦ ૮૬.
કરત ચરિત્ર જાની મનુષ્યસમ મહા વિગ્યાની,
બ્રહ્માદિક બૂલે કાંતુક લખત અનૂપ નૂપ; આયે૦ ૧
ભવ વિરિંચી સુરનર મુની પ્રકૃતિ પુરુષ વિશ્વાધાર,
અક્ષર આદિ મુક્ત કાટી સબકે શીર ભૂપ ભૂપ;
કાલ કર્મ પ્રેરક સ્વામી પ્રેમાનંદ કે' અંતર જામી,
સત ચીત આનંદ બ્રહ્મ રહત રહસી છુપ છુપ; આયે૦ ૨

૫૬ ૧૮૫ મું

એસો વિચાર મેરો હોઈ કંકર ચરનકારી,
પાદુકા ઉઠાય શીરે રેન દિન રાવરી; એસો૦ ૮૬.
ધર્મકુમાર સુંદરશામ લક્ષ્મીપુરનકામ,
રહું અષ્ટ જામ અંતર ધારું જામી સાંવરી; એસો૦ ૧
કાંઈયે કૃપાનિવાસ ધરત વાસનાકો નાસ,
રહું પાસ હોયે દાસ એસો મેરો ભાવરી;

નીરખુ આનંદ કદ હસની જોલની મદ મદ,
પ્રેમાનંદ ચીતવત રહું ચવત ગતિ ઉતાવરી, ઐગ્રાં ૦

પદ ૧૮૬ મુ

કીડ્યે કૃપા કૃપાલ સદા ભક્તપ્રતિપાલ,
ધર્મભક્તિદુકે લાય કૃષ્ણ કમલભોજન, કીડ્યં ૧
સુની લીજે અગ્નિ મેરી શામ મુદર છમી તેગી,
રહો અખડ દ્રગન ઠેરી કામમદ મોચન, કીડ્યં ૧
ચચલ વિચાલ નેન નીરખત અત હોત ચેન,
અવિચલ સુખ દેન જેન ભક્તમનમોચન,
પ્રેમાનંદ કે' પ્રાન કાન ગ્રહો દ્રગન સુખનિધાન,
દીજે દરસ દાન કીજે વાસના સકોચન, કીડ્યં ૦

પદ ૧૮૭ મુ-ગગ લૈન્વી-પ્રભાતિ

ધનશ્યામ ચરણ કલિકલપદરણ નિત, તિરચરાજ કદાવે, ધનં ૧
અવિધવ મહીધલ અભય અક્ષે વદ, સુરનર સુની મન ભાવે, ધનં ૧
અસિત પુષ્પ જુગ લાનત અરુણ તવ, નખાવલી સુખ રૂપા,
સુની રનીજ સુરસરી સારદા, સગમ પરમ અનૂપા, ધનં ૨
પોડશ ચિન્હ અમલ ઉત્તમ અતિ, ઉઠત ભવ રતિગંગા,
મજ્જહી સુરનરમુનીમાનસ, મલ હોત અમલ શુદ્ધ અગા, ધનં ૦
તજ સાધન બન અન્ય આસરો, ધતર આસ કરી દૂરી,
ચિતત સતત સાદર સુમતિ, પ્રેમાનંદ હજૂરી ધનં ૪

પદ ૧૮૮ મુ

ધનશ્યામ ચરન નખચદ્ર સુધાકર, ચીતવહુ ચીત પ્રીત લાઈ, ધનં ૧
કર લેલે સદલ જનમ સુમનોરય, નીરખી નીરખી દરખાઈ, ધનં ૧
સ્વરિત જવ જાણુ ધ્વજ અકુચ, અહ ખૂણુ ત્રિખુણુ સોદાઈ,
મીન વજ્ર ધનુ કલશ કમલ ખૂરી, ખોમ ચદ્ર છમી જાઈ, ધનં ૨
ઉર્ધ્વરેખ આદીક ચિન્હ પોડશ, જુગલ ચરણતવ માર્ગ,
દક્ષિણ ચરણ અગુદકે નખ ખીચ, ચિન્હ છમી અધિકાઈ, ધનં ૩

મન બુદ્ધિ ચીત મુનો શિખ મેરી, તથા ખનતા કુરીનાળ,
પ્રેમાનંદ કે' ચીતવહુ અહોનીચ, ચગલુ ચિન્હ મુખદાઈ વન૦ ૪

પદ ૧૮૯ મું

શ્રીમહારાજ ચરન ચિંતામની, તથા અતજ નહિ જાઉં, શ્રીમં ૧૬.
મુનો ચીત મન બુદ્ધિ મેરે, થેહી શિખ ઉર લાઉ, શ્રીમં ૧
સાવધાન હોઈ સાસઠિસાસે, ગટ મન શ્રીહરિ નાઉં, શ્રીમં ૨
ચીતવહુ ચીત ચરન છખી મુદર, બુદ્ધિ અમલ ઠેરાઉ, શ્રીમં ૩
લેઉ મુધારી કામ સખ અપનો, પરદરી આન ઉપાઉ, શ્રીમં ૪
મહાતુમ કહાશ્રીપતિ તુમ ગોચર, બનોઅનહદઅમદાઉ, શ્રીમં ૫
કરત જતન મુની કોગીક હરિહિત, સ્વપને નદરસ દેખાઉ, શ્રીમં ૬
પ્રેમાનંદ કે' કૃપાસિંધુ હરિ, પ્રગટે ભક્તહિત આઉ, શ્રીમં ૭

પદ ૧૯૦ મું

હરિકૃષ્ણ ચરન સેવા પ્રતાપ બધ, મહા બરતુ અતિભારી, હરિં ૧૬
પદ પ્રતાપ નિર્ભય મુની નિચરત, કામકે મુલ ઉખારી, હરિં ૧
પદ પ્રતાપ અજ જગ ઉપજવત, હારત શિવ સહાગી, હરિં ૨
નગ સાગર જીત ઉર્વી અહિપતિ, સરસવ સમ રહે ધારી, હરિં ૩
પદ પ્રતાપ રવિ અદ્ર પ્રકાશિત, અનલ સદા અવિકારી, હરિં ૪
પદ પ્રતાપ અવિચલ પદ નૃકે, જગ વિદીત નરનારી, હરિં ૫
આથે પતિત ચરન શગને જેહી, લીને અગનીત તારી, હરિં ૬
પ્રેમાનંદ તથા આન ભરોમો, સેવહુ સમુઝી મિઆગી, હરિં ૭

પદ ૧૯૧ મું-રાગ ભૈરવી-તાલ ચંપક

લગી રટના વનશામદી નામદી, લગી ધર્મકુવર મુખધામદી નામદી, લગી ૧૬
લગી રટના રેન દીન ઘટ ભીનર, પ્રીતમ પૂરનકામદી નામદી, લગી ૧
બીસરત નાહો માધુરી મુરત, કૃષ્ણ દ્રવ્યનમીસરામદી નામદી, લગી ૨
તરસતહુ મુદર છખી દેખન, લાવન લનિત લલામદી નામદી, લગી ૩
પ્રેમાનંદ ધનચામ નાયકી, ચેરી દુતો બીનદામદી નામદી, લગી ૪

શારદા શ્રેય નારદ પત્ની હારે, ઉપમા ખીલોકન કાઝરે; તેરી૦ ૨
 મુસકની પર વારુ કાટીક મનમથ, ગતિ ઉપર ગળદાઝરે; તેરી૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે પ્રાન લે વારુ, મુખપર મરીખનવાઝરે; તેરી૦ ૪

પદ ૨૦૦ મું

તેરી લટક લિપર નંદલાલરે, વારુ છખી ત્રિશ્વકી; તેરી૦ ૧૬
 લટક ચટક પર વારુ મદન લખ, ગતિપર કાટી મરાલરે; તેરી૦ ૧
 કાટીક રવિ ચશિ વારુ વારને, લખી દગ બાલ વિચાલરે; તેરી૦ ૨
 ભુકુરીપર વારુ ઉરગ દંડ લખ, શવનનીપર દિમપાલરે; તેરી૦ ૩
 પ્રેમાનંદ લખી બચો કરતારથ, અજબ અનોખી ચાલરે; તેરી૦ ૪

પદ ૨૦૧ મું

તેરી બોલની બલ ગઈ ચીતરે, બાલમ મોરે સાંવરે; તેરી૦ ૧૬
 જબતે મુની તેરી બોલની તબતે, છૂટ ગઈ જગ રીતરે; તેરી૦ ૧
 બોલી મુને ખીના કછુ ન સોહાવે, કેસી કરું મોરે મીતરે; તેરી૦ ૨
 બોલની તેરી ચલની ચિતવની, નિધિ મોરી પરમ પુતીતરે; તેરી૦ ૩
 શ્રીધનશામ બચનમે લગ રહી, પ્રેમાનંદની પ્રીતરે; તેરી૦ ૪

પદ ૨૦૨ મું

તેરા બદન દેખે ખીના શામરે, ફરું મંતો બાવરી; તેરા૦ ૧૬
 મુખ દેખે વીના મોહન મોહે, કછુ ન મુઝે ધર કામરે; તેરા૦ ૧
 મુદર બદન લલીત લોચનમે, રેખ રસીક મુખધામરે; તેરા૦ ૨
 જબ દેખું લલિતબદન પ્રકુલીત, તબ આનંદ સખ જામરે; તેરા૦ ૩
 પ્રેમાનંદ પ્રલકી મુખ નિરખત, રટત રેન દીન નામરે; તેરા૦ ૪

પદ ૨૦૩ મું—રાગ લૈરવી

કનૈયા મોરા મીતરે કનૈયા મોરા મીત, મોરી લાગી તોમું પ્રીતરે; કનૈ૦ ૧૬
 લગી પ્રીત તેર ચરનકમલમું, જગમે લાઈ નચિતરે; કનૈ૦ ૧
 નિરખી મુંદર બદનકમલ છખી, નેહ બડતો નીતનીતરે; કનૈ૦ ૨
 અબ મોહન મોરે નેનનસોં લુમ, દુર ન રહો અછતરે; કનૈ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ લે લુમપર તન મન, વારત નેહ સહીતરે; કનૈ૦ ૪

પદ ૨૦૪ મું

સામલીયા તેરે નેનરે સામલીયા તેરે નેન, ખીનુદેખે નહી એનરે; સામ૦ ટેક.
સુંદર નેનકમલ ખીન દેખે, કલ ન પડે દીન રેનરે; સામ૦ ૧
ચંચલ નેન રસીક રસમાતે, રાતી રેખે એનરે; સામ૦ ૨
સુંદર બદન લલિત છાત્રી લોચન, ભવ દુષ્પ મોચન બેનરે; સામ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પરખસ કીની, લગી કલેજે સેનરે; સામ૦ ૪

પદ ૨૦૫ મું

જાદુડા તેરા જોરે જાદુડા તેરા જોર, સામલીયા ચીત ચોરરે; જાદુ૦ ટેક.
જાદુ કીનો મનહર લીનો, ચપલ નેનકી કારરે; જાદુ૦ ૧
તેરે ચરન કમલ ખીનુ પ્યારે, ચોર ન સુઝે કારરે; જાદુ૦ ૨
લગી સુરત મોરી ચરન કમલમે, જ્યો નટની ગતિ દોરરે; જાદુ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' અખ ન ટરો મોરે, નેનસો નંફકિશોરરે; જાદુ૦ ૪

પદ ૨૦૬ મું

જોગનીયાં મંતોભૈરુરે જોગનીયાં મંતોભૈરુ, સાંવરીયાં તેરે લેહરે; જોગ૦ ટેક.
તેરે બદન ફરસહિત પ્યારે, નિશ દીન ફેરી દૈહરે; જોગ૦ ૧
નંદ ધર આયકે અલક જગાવું, દરસ બીખ લે જૈહરે; જોગ૦ ૨
તેરે રૂપ અમલ મતવારી, તનકી સુધ વિસરેહરે; જોગ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધરી છાત્રી અંતર, નિશદીન તવ ગુન ગૈહરે; જોગ૦ ૪

પદ ૨૦૭ મું-રાગ ભૈરવી

હો સામરે તુમસે લાગો મોરો નેહરા; હો૦ ટેક.
જતન કરી મેરે નેનમેં રાખું, પલ ન વિસાકું મેરે પરમ સનેહરા; હો૦ ૧
ચંચલ ચતુર લાગોજી મોયે પ્યારે, દ્રગકે તારે કરી રાખું હિર તેહરા; હો૦ ૨
આય બસો મેરે નેનકે આગે, નીત જરસાવો પીયા રસલિકા મેહરા; હો૦ ૩
પ્રેમસખી લેઈ તન મન વાકું, સીસ ધરાવું મોતીયનલિકા સેહરા; હો૦ ૪

પદ ૨૦૮ મું

હો રસીયા મેરે જીવનદોરી, હોજી તુમ તો મેરે જીવનદોરી; હો૦ ટેક.
તુમ બસત આન લાય પીયા મેરે, ખીછુરત પાર નહી દુષ્પકોરી; હો૦ ૧

પદ ૨૧૮ મું

અવગુન મેરો કીજો હરિ માપ, અગકીજો માપ; અમૃ ૦ ટેક.
 તિહારે ચરન ચરન આયો હું અવિનાશી જાની પ્રગત પ્રતાપ; અમૃ ૦ ૧
 જોસોહિ તેસો તિહારો હું કિકર, મન વચ કમ કરી જપું નિત જાપ;
 ત્રેમાનંદ કહે નાથ મેરો કહી અહોહાય, હિર શિયપર ધરો ચરન જાપ; અમૃ ૦ ૨

પદ ૨૧૯ મું-રાગ ટોડી

ધર્મકુંવરપર વારીરી હું તો; ધર્મ ૦ ટેક.
 તન મન પ્રાન કરું નોજાવર ચરનનકી બલિહારી; હું તો ૦ ૧
 બહો જાત જાવસાગરમે મોહે લીનો નાથ નીકારી;
 કીની અતી કરુના કરુનાનિધિ ધર્મતનય જાવહારી; હું તો ૦ ૨
 બાધી સેત્ર જાવસાગરપર લેત અધમ સજતારી;
 આવત ચરન પોકારત ત્રાહી કલિજીગદે નરનારી; હું તો ૦ ૩
 અતિ દયાલ દીનકે બંધુ પ્રગટે નરતનું ધારી;
 ત્રેમાનંદ કે' નાથ કૃપા કરી કાકચો કડીન દુઃખ ભારી; હું તો ૦ ૪

પદ ૨૨૦ મું

હું તો ચરનપર બસ જાઉં; હું તો ૦ ટેક.
 થેલી પાવન પદરજ પ્રતાપસે પાયો મહાસુખ હાઉં; હું તો ૦ ૧
 આનિ પુનિત સુખકરન ચરનકા સુગસ અહોનીસ ગાઉં;
 હિર ધરી રૂપનિધિ ધરમાતમજ બહોરી ન જાવમે આઉં; હું તો ૦ ૨
 પૂજી પુનિત પાદુકા હિર ધરી હિર મંદિર પધરાઉં;
 શ્રીવ્રતસ્થામ નામકી રટના રસના નીસદીન લાઉં; હું તો ૦ ૩
 હોઈ અનન્ય લસ ચરનનકા ચરન કમલ સીર નાઉં;
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ નાથકી સુંક પ્રસાદી પાઉં; હું તો ૦ ૪

પદ ૨૨૧ મું

ધર્મકુંવર મહા બાંકા દેખ્યો; ધર્મ ૦ ટેક.
 મારે અરી કામ કોધાદિક પારયો કાલમે સાંકો. દેખ્યો ૦ ૧
 મારે અસુર રઘુવર અગનીત સીર કાટયા રોનાકો;
 જોતો કામ કોધકો કિકર ધરનહાર જુતાકો. દેખ્યો ૦ ૨

એસે કામ કોષ લોભાદીક ફેરી કીયો જગ ફાંકો;
લૂટત મત અરુ પંચ મેવાસી પારત જોર કરી ડોકો. દૃખ્યો ૩
સો કામાદિક કંપત ચરચર નામ સુનત સમ જાકો;
પ્રેમાનંદ કે' નાથ કીયે બસ સીર હિપર રથ હાકો. દૃખ્યો ૪

પદ ૨૨૨ મું

કહા કહું ધર્મકુંવરકી માર્ધ;	કહા ૦ ૧૬.
જીતે કામ કોષ મતવાદી ફેરી આપ દુહાર્ધ.	કહા ૦ ૧
દીન અનાથ મહાસુખ પાયે હરિ સરનાગત આર્ધ;	
રટતહે નામ નારાયણસ્વામિ ચરનકમલ ચિત લાર્ધ.	કહા ૦ ૨
કાલ કર્મ માયા જમકંકર કોઠિ ન સકે બોલાર્ધ;	
સુનત નામ ધનસ્થામ નાયકો સખહી રહત ડરાર્ધ.	કહા ૦ ૩
છાયો અતિ પ્રતાપ જગ જાકો સુરમુનિ કરત બઝાર્ધ;	
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ ચરનપર બારબાર બલબાર્ધ.	કહા ૦ ૪

પદ ૨૨૩ મું-રાગ આશાવરી

હરિ હો વંદુ સહજનંદ ચરનરજ, તિરથ સકલ નિવાસહો;	
મંગળધામ કામ સખ પૂરણ, કરત અમંગલ નાસહો.	વંદુ ૦ ૧
જેહી પદરજ બ્રહ્માદિક સુરમુનિ, નીત પ્રતિ શિરપર ધારેહો;	
સહસ્રવદન શુક નારદ સારદ, રસના જય વિસ્તારેહો.	વંદુ ૦ ૨
અનંત કોટી ઈંદુ તરનિ સમ, અક્ષર તેજ પ્રકાસે હો;	
તામહિ મુક્ત કોટી મીઠી સેવત, પદરજ પરમ હિંસાસેહો.	વંદુ ૦ ૩
એસે પરમ પુરુષ પરમેશ્વર, અક્ષરધામકે ધામીહો;	
માયા કાલ આદીકે પ્રેરક, પ્રેમાનંદકે સ્વામિહો.	વંદુ ૦ ૪

પદ ૨૨૪ મું

લુગ લુગ પ્રતિ વધુ ધરત ધરનિપર, જનતારણ ભવહારીહો;	
યાપત ધર્મ અધર્મ ધ્યાપત, સાધુ વિમ્ન સુખકારીહો.	લુગ ૦ ૧
રમુકલ જદુકલ અગટ હોર્ધ, પ્રભુ અવનિ બાર ઉતારેહો;	
મારે અમુર કૃષ્ણકે વેરી, સો વેર લેન તનું ધારેહો.	લુગ ૦ ૨

તિંગેભાવ ભયે જાની જદુપતિ, અમુર પ્રાપ કરી ધાયેહો,
 સાધુ વિપ્રકુ દેત મહા કુ ખ, અધરમ ભયો સદાયેહો. જુગ૦ ૩
 કપત ધર્મ ભક્તિ દ્વિજ સાધુ, અવનિ ત્રાહિ પુકારેહો,
 ત્રેમાનંદો નાથ પ્રગટ હોઈ, કમ અમુરન સહારેહો. જુગ૦ ૪

પદ ૨૨૫ મું

અતરભી જગદગુરુ ઈશ્વર, ભક્તવત્સલ ભયહારીહો,
 ધર્મ ભક્તિ ભુવિ સાધુ વિપ્રકુ ખી, દેખીદ્યા હિર ધારીહો. અત૦ ૧
 ધમ ભક્તિ સાધુ દ્વિજ ઉર્વો, ઝનિ કષ્ટ નિવારુહો,
 થાપુ ધર્મ એકાંતિક ભુવિપર, અમુર ઘેરી સમ મારુહો. અત૦ ૨
 સદય હૃદય કરુણાનિધિ પ્રેશવ, પ્રથમ ચેહી પનુ કીનાહો,
 સોઈશ્રીકૃષ્ણ ભક્તહિત કારન, પુનિ દ્વિજકુલ તનુ લીનાહો. અત૦ ૩
 કૌશલ દેશ અભેખ્યાપુરતે, હિતર દય એક ગ્રામહો,
 પ્રગટે ત્યા ધર્મગૃહે ઈશ્વર, ત્રેમાનંદો જ્ઞામહો. અત૦ ૪

પદ ૨૨૬ મું

રેકહટપુરમે રહત નિરતર, સરવરીયા દ્વિજ દેવ હો,
 ધર્મદેવખી પત્ની પ્રેમવતી, દપતિ કો હરિ સેવહો. રેક૦ ૧
 ગોત્ર સાવર્ણિ સાખા કૌશુભી, શામ વેદ સુખકારી હો,
 ભાર્ગવ વૈતહૃવ સાવેતસ, પ્રવર ત્રીન અધહારી હો. રેક૦ ૨
 અડગ ધટારકે પાડે કદાવત, સ્વધર્મનિષ્ઠ સદામહો,
 શરનેતરાય કુલ પૂજ્ય પ્રતિભૂત, એસે ધર્મ દ્વિજરામહો. રેક૦ ૩
 ધર્મદેવ અમનાતમા ઈશ્વર, તેહી હિર કાયો આવેશહો,
 ત્રેમાનંદો નાથ અમુર રિપુ, ભક્ત મુખદ અમરેશહો. રેક૦ ૪

પદ ૨૨૭ મું-રાગ આશાવરી

એરીવે જીવન પ્રાન હમારે રી માર્ધ, જીવન પ્રાન હમારે રી, એરી૦ ૨૬
 શ્રીધનસ્થામ માધુરી મુરત, હિર ભુખન દ્રગ તારે રી, એરી૦ ૧
 સુખસાગર વરરૂપ હિમ્મગર, નાગર ધર્મદુલારે રી, એરી૦ ૨
 ધર્મસુનન નિજીવનનદન, સતસગરે હિજ્યારે રી, એરી૦ ૨

મુની મન હરન શરન અશરન કે, બ્રહ્માદીક ઉર ધારેરી;
પ્રેમાનંદકે નાથ નારાયન, જનમ સુધારનહારેરી. એરી૦ ૩

પદ ૨૨૮ મું

એરીહું સાંવરે રૂપ લોભાનીરી માર્ઘ, સાંવરે રૂપ લોભાનીરી; એરીહું ૦ ટેક.
રૂપ મનિ ધનસ્થામ ધર્મસુત, નિરખતહી લલચ્યાનીરી. એરીહું ૧
ટારી ન ટરે બિસારી ન બિસરે, બાંનક મો મન માનીરી;
મુની મનભાવની કામ લજાવની, ઉર બીચ આપ ઠેરાનીરી. એરીહું ૨
જખતે આપ બસી ઉર તખતે, છુટ ગઈ કુલ કા'નીરી;
પ્રેમાનંદ થેહી જામી ઉપર, વારત તન કુરખાનીરી. એરીહું ૩

પદ ૨૨૯ મું

માર્ઘ મોહે દેખન દે ધનસ્થામરી માર્ઘ, દેખન દે ધનસ્થામરી; માર્ઘ ૦ ટેક.
નિરખી નિરખી જામી ઉરમો ઉતારું, વારું કોટીક કામરી. માર્ઘ ૧
ખીન દેખે બાવરીસી ડોહું, કલ ન પરત આઠા જામરી;
જખ દેખું પદ રૂપકી રાસી, તખ ઉર હોત આરામરી. માર્ઘ ૨
અંખીયા થેહી રૂપ અટકાની, રસના રટે થેહી નામરી;
પ્રેમાનંદ મગન ધરી અંતર, સુંદર વર જામી ધામરી. માર્ઘ ૩

પદ ૨૩૦ મું

માર્ઘ મોરો મોહન જીવન દોરીરી માર્ઘ, મોહન જીવન દોરીરી; માર્ઘ ૦ ટેક.
હીયકા હાર સ્થામ ધન સુંદર, જૂખન નેનનકારી. માર્ઘ ૧
મુસકનીમોં હર લેત પ્રાન મન, ચિતવત લે ચિત ચોરીરી;
ચલત લાલ ગજરાજ આલ વર, ઓઢે શ્વેત પીછેરીરી. માર્ઘ ૨
વય કીસોર વર તરણુ મનોહર, બાંધત પાગ મરોરીરી;
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ જીવતી મન, કરતહું બસ બરજોરીરી. માર્ઘ ૩

પદ ૨૩૧ મું-રાગ આશાવરી.

આરા આવોરે સુંદર છેલ જોજી મુખ તારુંરે;
તારા મુખ ઉપર અલખેલ સરવસ વારુંરે; જોઈ૦ ટેક.
મોલીડાપર મનમોહનજી વારુ સ્વરગ ચૂત્ય પાતાલહો;
છોગલીયાપર આર પદારથ શ્રવણે દશ દિગપાલ. જોઈ૦ ૧

વારુ બદનપર કેટિ શશિ નેણુપર નવલખ સુરહો;
 બ્રહ્મીપર ભોલગપતિ વારુ હું તો મરકવડે ચક્રચુર. જ્ઞેઉં ૨
 ચાલ ઉપર ચતુરમુખ વારુ ને શતકૃત કાગી તેત્રીશહો,
 પ્રેમાનંદ કહે એ શોભાપર તાડવ નાચે ધ્રુવ. જ્ઞેઉં ૩
 પદ ૨૩૨ મું

- તારે મોતીડે મોહનલાલ મનકું મોચુરે;
 મેં તો જોધને જાદવરાય ભવદુખ યોધુરે. મનં ૮૬
 આવી રહી છે અલબેલડા પાપણુપર મુદ્દ પાગહો,
 જાગી રહ્યો છે ધંદુ કેસરના સુભગ સનુલો ભાગ મનં ૧
 કેશર શોભા અગમ પહાના જોતા ભાગે છે ભવરોગહો;
 છોગલીયાપર શિવ સનકાદિક વાગે સમાધિ જોગ. મનં ૨
 એ કેશવ અમને કીધલા ગુટે રેટે ગુનતાનહો,
 પ્રેમાનંદ કહે એ જગી ઉરમા રહો મારા રસીયા કાન. મનં ૩

પદ ૨૩૩ મું

તારી મુરતી ઉરમા સ્થામ લખીને રાખુરે,
 તમ ઉપર પુરણ કામ પ્રાણુ વારી નાખુરે. લખીં ૮૬
 સામુ જુઓને તમે સામના મારુ તનકું દાદુ ધાયેહો,
 સોભા જોઈ મહારાજ તમારી મારે હેડે હરખ ન માયે લખીં ૧
 વાત્રીલાગેછે તારી વાતડી વાવાજોધને ફરેછે મારા નેણુહો,
 તમને મલવા કારણે મારુ મનકું થયુ છે મેણુ; લખીં ૨
 એ દસીને બોલાવોછો હેતમાં વાલા તેમ તેમ વાધેછે પ્રિતહો,
 પ્રેમાનંદ કહે સ્થામ મનોહર અખડ રહો મારે ચિત્ત. લખીં ૩

પદ ૨૩૪ મું

તારાં નેણુરે નદાજના લાલ કામણુગારોરે,
 ચોર્યા છે હો સુદર હેલ ચિતડા અમારાંરે. તારાં ૮૬.
 નેણુ તમારાં નાયજી કાઈ જાદુગારા છે જરૂરહો,
 સુરવધૂ નરવધૂ નાગવધૂ જોઈ જરૂર થાય ચક્રચુર કામં ૧

કામલુગારી છે પુતલી વાલા રાતી રસાલી છે રેખહો;
નિરખી ભુપતિ ભોગ તજીને પેરી નિસરે છે બેખ. કામ૦ ૨
એ સુંદર મુખકું જોવું ગમે છે ને બીજું સુઝે કામહો;
પ્રેમાનંદ કહે લાગ્યા રસીલા વર નેણુ તમારું સ્થામ. કામ૦ ૩

૫૬ ૨૩૫ મું રાગ-સામેરી.

એરા આવોને સુંદર સ્થામ આંખડલિમાં રાખુંરે;
ઢેદી કંઠણુ વચન સુખધામ કહી નવ દાખુંરે; આં૦ ૨૬.
એ સુખ સંપતતમે સામલા મારે જીવન પ્રાણુઆધાર;
જનમ સંગાથી જાદવા મારા નેણુ તણા શણુગાર. આં૦ ૧
એ બેસા તો પાથરુ પામરીરે હીડો તો મૂંઠું હાથ;
ક્ષણુએ ન મેલું વેગલા મારા નવલ સનેહિ નાથ. આં૦ ૨
એ અણુદીઠે થાળી આંધળીરે દીઠે જોજનપૂર;
પ્રેમાનંદના પ્રાણુથી હવે રહી નવ સંકુ દૂર. આં૦ ૩

૫૬ ૨૩૬ મું

તારી મૂર્તિ જાદવરાય વસી દીલ મોરેરે;
હું તો મગન થઇને મનમાંય મોહી તારે તોરે રે. વસી૦ ૨૬.
એ સુંદર સુરતિ મોહનીરે મોહું મારું મન;
તન મન જાળી વારણે મનમાન્યા જગજીવન. વસી૦ ૧
એ તમ અરથે નું તો નિસરીરે સહિથી કરી વદવેડ;
મુખકું જોવા કારણે હું તો ફરીશ તમારી ઢેડ. વસી૦ ૨
એ નિમિષ ન મેલું નાથજરે રાખીશ સાહીને બે હાથ;
મુંઘા મુંઘા છો માવજી વાલા પ્રેમાનંદના નાથ. વસી૦ ૩

૫૬ ૨૩૭ મું

અલબેલા તમારે કાજ ફરું હું તો થેલીરે;
મને વાલા છો મહારાજ ન જાસ્યો મેલીરે. ફરું ૨૬.
એ મોહન થાસ્યો માં વેગળારે મુજથી સ્થામ સુગમ;
જીવું છું જીવન જોધને તમે છોજી મારા જીવનપ્રાણ. ફરું ૧

હવનદોરી માલરીરિ લટકાં તમારાં લાલ;
 જોઈ રહીહું જાલ્યા તમે ચાલો છો મુંદર ચાલ. ફરં ૨
 એ મુખ જોઈ મુખ હિપજેરે સિતલ થાય છે અંગ;
 પ્રેમાનંદના નાયજી હું તો રાચી તમારે સંગ. ફરં ૩

પદ ૨૩૮ મું

લટકાલા મોહનલાલ તમ પર વારીરે;
 તારું જલકે છે મુંદર જાલ જાલિદારીરિ. તમ ૦ ટેક.
 જાલ વિશાલ છે લાલજીરે નેણા વેણુ રસાલ;
 તારી બ્રહ્મદિના લંગમાં વારી ચરચર કંપે કાલ. તમ ૦ ૧
 એ મસ્તક મુકુટ જડાવનોરે કુંડલ શોભાધામ;
 વશ કીધી મજા વિનતા તમે નીલ કલેવર સ્થામ. તમ ૦ ૨
 એ મુખની શોભા જોઈનેરે અંદ્ર થયો ગતિ મંદ;
 અંગોઅંગ છબી હિપરે વારી સરવસ પ્રેમાનંદ. તમ ૦ ૩

પદ ૨૩૯ મું-રાગ સામેરી.

આવો આવોને મુંદર સ્થામ મારે ઘેર આવોરે;
 મારા પુરોને મનના કોડ હસીને બોલાવોરે. આવો. ટેક.
 તમ કારણ સામલિયારે વાલા રહું મારગ જોઈ, મારે ૦
 લોક તણી મરજાદરે મેલી તમ ચરણે ચિત પ્રોઈ. મારે ૦ ૧
 પ્રેમ ભરી પાતલિયારે વાલા આવીને હોલીહું બાર; મારે ૦
 મંગલ થાળ જલ્યા સગ મોતી વધાવાને વારમવાર. મારે ૦ ૨
 મસમસતા મંદિરીયે મોહન આવોને મુંદર હેલ; મારે ૦
 અંગો તે અંગ આલિંગન લેઈને વાલોને રંગજાના રેલ. મારે ૦ ૩
 હસ્ત કમલ મૂકો મારે માથે હરોને હૈયાના તાપ; મારે ૦
 પ્રેમાનંદના હિરપર મોહન મૂકો ચરણની છાપ. મારે ૦ ૪

પદ ૨૪૦ મું

તારા મુખ પર મોહનલાલ જાઈ બલિદારીરે;
 તમે લલે પધાર્યા ગોવિંદ ગિરિવરધારીરે. તારા ૦ ટેક.

અઠગક આજ દળ્યા અલખેલા કીધી કૃતારથ કાન; જાઉં
તનના તાપ હથ્યા મારા વાલા દીધાં તે દરશન દાન. જાઉં ૧
સુંદર મુખ છે સુખનારે સાગર નાગર નવલ કિશોર; જાઉં
પુરુષોત્તમ છે પરદુઃખલેજન છે મારા ચીતડાંના ચોર. જાઉં ૨
છેલછખીલા તારા મુખડાની વાણી સાંભળીને ઘેઘું નિહાસ; જાઉં
નેણાં તે સફલ યયાં મારા વાલા નિરખી સુંદર ચાલ. જાઉં ૩
સફલ જનમ કીધો મનમોહન હેતે સાણો મારો હાથ; જાઉં
ભુજ ભરિને બેટયા મારા સ્વામિ પ્રેમાનંદના હો નાથ. જાઉં ૪

પદ ૨૪૧ મું

તારે મોલીડેરે ગિરિધર લાલ મનડું મોહુરે;
રંગભીના તમારું રૂપ રમતાં જોયુરે. તારે ૦ ટેક.
જરકસી પાગકેસરીયારે જમાવા'લાદીસો છે શોભાસુર; મન ૦
અતિ અનૂપમ પેચ્યાં પિતાંજર છે જીવન જોજનપુર. મન ૧
હેમના હાર હેયે મોતીડાની માલા કુડલ ઝળકે કાન; મન ૦
હસતા ને રમતા હેતમારે મોહન બેટાને બીને વાન. મન ૨
પુલોના હાર'બાણુ તોરારે લળકે ઝળકે છે સુંદર લાલ; મન ૦
લટકારે જોધને લાલચ લાગી નટવર નંદલાલ. મન ૩
અંગો અંગ નટનાગર શોભા જોધને રીઝ્યાં મન; મન ૦
પ્રેમાનંદ કહે પ્રાણુજીવનપર વારું તન મન ધન. મન ૪

પદ ૨૪૨ મું

રૂડાં લાગે છે મોહનલાલ લટકાં તારારે;
મોલાં મોલાં છે સુંદર છેલ મનડાં મારારે; રૂડાં ૦ ટેક.
રાત દિવસ હું તો લેલી ફરું છું કાર્ધ નવ સુઝે કામ; લટ ૦
લોકતણી મરજદારે મેલી જોવાને સુંદર સ્થામ. લટ ૧
સર્ગાકુટુંબ પીયર સાસરીયાં સરવે મેલાં વિસારી; લટ ૦
મન કમ વચને તમને વરીછું ગુણવંતા ગિરિધારી. લટ ૨
હસવું ને જોલવું જોવું તમારું ધડીએ ન હિરથી વિસારું લટ ૦
તન મન ધન આ જીવત મારું સરવસ તમપર વારું. લટ ૩

વાટે ઘાટે વાલા લટકા તમાગ જોતી કરુ કરતાર, લટ૦
ત્રેમારેનદના સ્થામ સનેહી છે માગ દેડના હાર. લટ૦ ૪

પદ ૨૪૩ મું-રાગ મામેરી.

અનીહાહરિ અલમેના મોહન ધેર આવો,

અનીહાહરિ મારા તનડાના તાપ સમાવો, ટેક.

મોર મુગટ ધરી સુદર મોરલી અનીહાહરિ વાલા ગીન મધુરા ગાવો. ૧
કેસરબીના કૃષ્ણ પધારો અનીહાહરિ મને પ્રેમે કરીને બોલાવો. ૨
નોતમ જોખન નાથ મનોહર અનીહાહરિ માગ ચીતડાને લલચાવો. ૩
શ્રીપુરુષોત્તમ પ્રગટપુરણ અનીહાહરિ વા'લા ત્રેમાનદને મન ભાવો. ૪

પદ ૨૪૪ મું

અનીહાહરિ આવો જાદવ જોયા જોવા,

અનીહાહરિ ગણુ રદિયામાં એવાને એવા, ટેક.

કમલ નેણુ મારે મદિર પધારો અનીહાહરિ મને મુખર્કુ અધીકિક દેવા. ૧
પવન ઉપર પધરાવુ હરિવર અનીહાહરે કરુ ચરણકમલની એવા. ૨
જેરે જોયેતે આણી આણી આપુ અનીહાહરિ મનમમતા મીઠાઈ ને એવા. ૩
સર્વે વિસારીને તમને સભારુ અનીહાહરિ આપો ત્રેમાનદને એ હેવા. ૪

પદ ૨૪૫ મું

અનીહાહરિ વાની લાગે વાના તારી વાળી,

અનીહાહરે તારા મુખપર જાઉં દુરબાણિ; ટેક

ગમીયા છે શુણ્ણવત માગ મનમાં અનીહાહરિ મુખસાગર સારંગપાણી. ૧
મન માન્યુ મોહન તમ સાથે અનીહાહરિ નો હાથ તમારે વેચાણી. ૨
લાવણ્યતા જોઈ લાલચ લાગી અનીહાહરે દુતો લટકાંમાં લોલાણી. ૩
ત્રેમાનદ કહે વાસ ચરણમાં અનીહાહરિ દીન્યો દાસી પોતાની જાણી. ૪

પદ ૨૪૬ મું

અનીહાહરિ મનમોહન પ્રિતમ પ્યાગ,

અનીહાહરે છે જીવન પ્રાણુ અમારા, ટેક

વનમાથી વાયા છે મુજને અનીહાહરિ મારી આખડનીના તારા. ૧

અવળેલા આખડીમા રાખુ અનીહાહરિ કાણુએ ન મેલુ ત્યારા ૨
 રથામ રનેલી છે હાર હિયાના અનીહાહરિ નટનાગર નદ્દુલારા. ૩
 પ્રેમાનદના પ્રાણજીવન છે અનીહાહરિ મારો જનમસુધારણુદારા ૪

પદ ૨૪૭ મું-રાગ સામેરી.

આવો અલખેલા સુદર મુખ નિરખુરે સનમુખ રો'ને,
 મારા પ્રાણજીવન દામી નીજ જાણીને દરસન દોને આવો ૦ ટેક.
 તારુ રૂપ અનોપમ ગરસિયા, માગ અતરમા આવી વસિયા,
 તમે છેલા છે પુરણુ સસિયા આવો ૦ ૧
 તારુ હસતુ વદન હરિ જોધને, મારા'નેણુ રલા છે મોધને,
 મારુ મનકું રાખ્યુ તમે ઠોધને આવો ૦ ૨
 તારીમૂરતિલાગે છેબદુ પ્યારી, આવો બેટુભુજ ભરીગિરિધારી;
 તારા મુખપર જાઉં છુ તો વારી આવો ૦ ૩
 હુ તો નિરખુ ચદ જ્યુ ચઢોરી, રાખુ રસિયા નણુમા ચોરી,
 પ્રેમાનદની છે જીવનદોરી. આવો ૦ ૪

પદ ૨૪૮ મું

મારા પ્રાણ જીવન જોઈ જોઈને જીરુરે જીવન મારા,
 તમે ચતુર સુખજી પ્રીતડથી જાણો છે પ્રીતમ પ્યારા, મારા ૦ ટેક.
 મારા મનમા ગમીયા છે માવા, રહો આખડી આગે આવા,
 હવે નટવર નહિ આપુ જાવા. મારા ૦ ૧
 તમે માગો તે આણી આપુ, મારે તમથી બીજુ નહિ વાપુ,
 તારા ચરણતણી રજ ધર્ષ આપુ મારા ૦ ૨
 મેંતોઅવરપુરુષસૌપરહરિયા, મેંતોમનક્રમહરિતમનેવરીયા,
 રાખુ જીવમાદિ મારા ઠાકરીયા મારા ૦ ૩
 તમ ઉપર તન કુરબાણુ કરુ, તમે હિંડો ત્યા હું દાય ધરુ,
 પ્રેમાનદના છે તમે દરપતરુ. મારા ૦ ૪

પદ ૨૪૯ મું

હું તો વારી લાન મીઠી બદુ લાગે મને મુખની વાળી,
 ગંગીના છેલ લાજ તજી હું તો લાવણુમા લોભાળી ૮ તો ૭

તમ ચરણે પ્રીતિ બધાણી, દાવડી તમારી હું ઠેરાણી,
હું તો હાથ તમારે વેચાણી. હું તો ૧
હું તો મોહી છું મુખને મરકલડે, તમે ગમીયા ગિરિધરજી દલડે;
હું તો રીઝી છેલા તારે છેગવડે. હું તો ૨
હું તો હોંડુ જીવન તમને જોતી, પ્રીત કરીને ચિત ચરણે પ્રેાતી;
તમે છે મારી નયડીનું મોતી. હું તો ૩
મેં તો હરિ તમને ઉરમા ધરિયા, હું તે દામી તમે મારાઠાકરીયા;
ત્રેમાનદના પ્યારા કહાના કેસરિયા. હું તો ૪

૫૬ ૨૫૦ મું

ધનસ્થામ સુગણ આવોને મારી આખડનીમાં રાખુ,
તમ ઉપર રાજ તન મન ધન મારા પ્રાણ વારી વારી નાખુ. ધન ૦ ૨૬
તમે જીવન જીવ સાથે જડીયા, જાવા નહિ દઉં નટવર નાનડીયા;
તમે ધણે દહાડે હડિયે ચડીયા, ધન ૦ ૧
રાખીશ રસિયા જતન કરી, ને આવે આવો લાગ ફરીફરી;
કોણ બોગવે દુખ હવે મરીમરી. ધન ૦ ૨
તારી શોભા જોઈને સામલિયા, મારા પ્રાણ થયા વશ પાતલિયા,
તમે બલે હરિ મુજને મલિયા. ધન ૦ ૩
મને એમના એમ દરશન દેજો, કાર્તિકેવુ ધટે તે સુખે કે'જો,
ત્રેમાનદપર નિત રાજ રેજો. ધન ૦ ૪

૫૬ ૨૫૧ મું-રાગ સારંગ.

હમતો શ્રીલક્ષ્મીનારાયણ ઉપાસી હમ ૦ ૨૧
કમલાકાંત ચરન બીના હમકુ, ત્રિભુવનકે સુખ ફાસી. હમ ૦ ૧
ચાર પદારથકુ નહિ ચાહે, ચાર મુકિતસૌ ઉદાસી, હમ ૦ ૨
સરવસ સુખ સપત એહી હમારે, કમલાવર સુખરાસી. હમ ૦ ૨
જાડી અનિત્ય ચિત ધરી ચરને, બાજીયે પ્રેમ પ્રકાસી, હમ ૦ ૩
ત્રેમાનદ કે' અચલ આસરો, એક શ્રીવૈકુંઠવાસી

પદ રપર મું

આસરે શ્રીકમલાવરકે રધયે; આસ૦ ટેક.
 દિનદિન સુખ પેયે જ્યું ધનેરો; બીપત કમહું ન સધયે. આ૦ ૧
 એક અચલ વિશ્વાસ રાખી મન, અન્ય આસ તજી દધયે;
 વીન પ્રયાસ વીન ભેગ જગ બલ, અચલ અભય પદ લધયે. આ૦ ૨
 નીત સેવા નીત કીરતન ભક્તિ, લક્ષ્મીનાથ મુખ ગધયે;
 પ્રેમાનંદ નાથ પદરજ બલ, અભય નિશાન બજેય. આ૦ ૩

પદ રપ૩ મું

ભરોસો શ્રીકમલાવરકો ભારી. ભરો૦ ટેક.
 ને કાઠિ આય ચરન ચીરનાવે, પાવે પુરત ફૂલ ચ્યારી. ભરો૦ ૧
 ને સેવે પદ પંકજ નીસડીન, અસદ વાસના ટારી;
 સ્નાતો હોવે ભક્ત સિરોમની, ચરનનકા અધિકારી. ભરો૦ ૨
 હોયે નચિત જનમ સંકટસો, શરણાગત નરનારી;
 પ્રેમાનંદ તજી આન ભરોસો, એવી ચરનનપર વારી. ભરો૦ ૩
 પદ રપ૪ મું-રાગ સારંગ. ચૌતાલ.

દામોદર દીનબંધા દીનાનાથ પુરુષોત્તમ, પરબ્રહ્મ રાજકેય મધુસુદન
 મોરારી. દામો૦ ટેક.
 ગદાપદ્મશંખધર ગરુડપતિ ગોવંદ, ચક્રપાણી ચતુરબુજ બલદારી. દામો૦ ૧
 વિશ્વનાથ વૈકુંઠ વનમાલી વાસુદેવ, પદ્મનાભ પરબ્રહ્મ કેશવ કુંસારી;
 કૃષ્ણચંદ્ર મદનમોહન માધવ મોરલીધર, પ્રેમાનંદ પ્રાન નાથ પરવારી. દામો૦ ૨

પદ રપ૫ મું

કેશવ કમલનેન કરતાર કમલાવર ગિરિધર કેશીમયન દેવકીનંદન. કે૦ ટેક.
 આદિદેવ ધરનીધર જલચાપી શ્રીધર રમારમન કુંસનીકદન. કે૦ ૧
 નરનારાયણ દેવ સારંગધર શીરંગ શ્રીપતિ મુખદેન ચરચિત મદન;
 હરિ રાહુશિરછેદી અચ્યુત વિષ્ણુ વામન પ્રેમાનંદ જય જયવદન. કે૦ ૨
 પદ રપ૬ મું-રાગ મોરક સારંગ.

આવો નયુ મીતે પીધા પ્રાનદો રસિયા; આવો૦ ટેક.
 તેરે દરસન બીના શીરકુંદ દિવાળી, જાવત નદા મોહે પ્રાનદો રસિયા. આવો૦ ૧

નિશહીત તાડી રહું પિયા મીઠાને, બનત ન સ્વામ સુગનહો રસિયા. આવો ૨
જગત સોવત પિયાજી મીનનહી, લગી જ્યુ ગહત એકતાન હો રસિયા. આવો ૩
પ્રેમ સખી માગત કર જોરી, દીજ્યો દરસ નીત દાન હો રસિયા. આવો ૪

પદ ૨૫૭ સું

રસિયા સુમેજી મોરી બાતહો સાવરે, ગસિ ૨૬,
રસિક સુદર પિયા તેરે દરસ ખીના, પલછીન જુગ સમજાત હો સાવરે. ૨૦ ૧
છીનછીનમે મન કરત મનોરથ, નેના દરસ નીત ચાતહો સાવરે. ૨૦ ૨
મેરો મન પિયા રસિક ચરનમે, બ્રમત દ્રિગત દિન રાતહો સાવરે. ૨૦ ૩
પ્રેમ સખી જળ દેખુ ક્ષન જોરી, આનંદ ઉર ન સમાતહો સાવરે. ૨૦ ૪

પદ ૨૫૮ સું

સાવગીયા નિભાજે મોરી પ્રીતહો સાથીડા; સાંવ ૨૬.
એક આસ મોહે પ્રાનજીવન તેરી, એક બરોમો મોરે ચિત હો સાથીડા. સાં ૧
તુમપર ગાજત બાજત મેરે, તુમ સગ પીયા મેરી જીત હો સાથીડા. સાં ૨
ખીસરન જાજો મોહે રાખો નિકટ પિયા, મહ બર માયુ નીત હો સાથીડા. સાં ૩
સુખ સપત મોરે રસિક સાવરે, પ્રેમ સખીકે મીત હો સાથીડા. સાં ૪

પદ ૨૫૯ સું

મેજ્યો બેકાંની તેરે હાથરે સુમાનીડા, મેજ્યો ૨૬.
લાગી જગત મોરી સ્વામ સુદર તોમુ, મન રહુંગી તેરે સાથે સુમાનીડા. મેં ૧
જુડી રહું પીયા રૂપ સાગરમે, મીન જ્યુ મગન સુખ પાથરે. સુમાનીડા. મેં ૨
લોક લાજ બનભાર જગતકા, અમ ન સહુંગી મેં માથરે. સુમાનીડા. મેં ૩
પ્રેમસખીકે પિયા તુમ હોઠિ, જનમે જનમ મોરે નાથરે. સુમાનીડા. મેં ૪

પદ ૨૬૦ સું-રાગ મલ્હાર.

મજ ચદ ખુચી રહો મા દગમે, મજ ૨૬.
રસીયો ખુચી રહો મા દગમે, બજ મોહે દિન ખીના કણુ ન ગમે. મજ ૧
જગત સોવત ખીસરત નાહિ, ખટકી રહો મોરે રગ ગમમે. મજ ૨
જુકડી કુટીલ નયન અણીધારે, સુદર સ્વામ મીલે મોહે મગમે. મજ ૩
પ્રેમ સખી કહે એ બાનકપર, વારી ડર માર્ક સમ જગમે. મજ ૪

પદ ૨૬૧ મું

નેના મેરે લાગી રહે મા ઉનનસેં; નેના૦ ટેક.
 લોચન મેરે લાગી રહે મા ઉનનસેં, અબ કેસેં કરું સ્થામ તનસેં. નેના૦ ૧
 ખુંચી રહે રૂપ જલધરમેં, ખીછુરત નાહી નંદાનંદનસેં. નેના૦ ૨
 ચંદનખોર પુલનકે ગજરા, આવત દેખે રસિક પીયા વનસેં. નેના૦ ૩
 પ્રેમ સખી એસેં લપટાને, જ્યું લપટી અપલા માર્ધ ધનસેં. નેના૦ ૪

પદ ૨૬૨ મું—રાગ મલાર ધ્રુપદ ચૌતાલ.

ઉમડ ધુમડ ધુમડ ધુમ ઝુમ ઝુમ, ચઢ આયો અવની રવન,
 પવન લાગો ચાલન, સનનનનનન; ઉમં૦ ટેક.
 ચુકુકુકુકુ ગરજ ગરજ, બાહુર બરખન લાગે,
 લાડીલી હાલ હાડે કુંજભુવન. ઉમં૦ ૧
 કાકિલા કુહુકન લાગી, બોલત દાહુર મોર મનહરન, ઉંઝિયાડીયો ગવન;
 પ્રેમાનંદ નંદનંદન હખી, વિલોડી આનંદે, જલદકરન લાગે આયે રતવન. ઉમં૦ ૨

પદ ૨૬૩ મું

બરન બરન બંદાવન, મધુખન પુદ્યો મન લાવન;
 રાધે માધો કુંજન કરત કેલી. બરન૦ ટેક.
 દાહુર ચાતુક મોર, અતહિ મચાયો સોર, મંદ મંદ ગરજ વરસત સાવન. બરન૦ ૧
 વ્રજનારી બનકન ગાવતી મધુર સ્વર, ઉમંગ ભરી આર્ધખારેકું ઝુલાવન;
 પ્રેમાનંદ વ્રજચંદ રાજત યચુનાતીર, હરત પીરધીર પરમ પાવન. બરન૦ ૨

પદ ૨૬૪ મું

હરત હરત મન સ્થામ તન ધન, દામિની દમકત અત;
 પીતાંબર ઝબકત, ઝલલલલલલ; હરત૦ ટેક.
 મોર મુગટ શક્રચાપ, જગ પંક્તિ મુક્તમાલ, મંદ મંદ મોરલી ધૂતો ગરજત. હર૦ ૧
 દાહુર ચાતુક મોર, ગિરહી બજકી નાર, જ્યું ચકોર ચંદ ચોકટક ચિતવત;
 ગીરધારી પિયા ગિહારી આનંદવારી સિંચત, પ્રેમાનંદ નિરખી નેનાં
 હરખત. હર૦ ૨

પદ ૨૬૫ મું

ખરજ રીખલ ગંધાર મધ્યમ પચમ, ધૈવત નિષાધ સમ સ્વર;
ગાવે બળવે સખ સુનિબન.

ખર૦ ૨૧

તાન માન તીન ગ્રામ, એકવિંશ મુરછના, દુરન મુરન અલાપન અવધર. ખર૦ ૧
શુધ સંગત શુધ બાની, કરત અલાપ રાગ રૂપ દરસાવત;
જતનત ચતુર નર ગાવે મન ભાવે, દશ દોષકું બચાવે;
સુની ત્રેમાનંદ રીઝાવે સ્વામ રાધાવર.

ખર૦ ૨

પદ ૨૬૬ મું-રાગ ધુરિયો મલાર.

સુનીબન ગાવત સુનીબન ગાવત, રાગ મલાર અલાપત;
આનંદ હિમંત રસ તાલ પ્રદંભ બળવત, શીધનસ્વામ રીઝાવત. સુની૦ ૨
સમસ્વર તીન ગ્રામ, એકવીંશ મૂર્છના, માનસહિત તાન લેને સુનાવત. સુની૦ ૧
બનદન બનવારી બેઠે સુની મંડલમે, પરમ ચતુરશામ અતર્હિ સોહાવત;
ત્રેમાનંદ પ્રભુ રીઝ રીઝ દેત, શાલ દુલાલ દુઃખ દૂર નસાવત. સુની૦ ૨

પદ ૨૬૭ મું

ખરખન આપોધન ખરખન આપોધન; બડી બડી જુંદન દમક ઝમક ખીજ,
દાદુર મોરન સોર મચાવો અવની આનંદ છાવો. ખ૦ ૨
દામીની દમકત અત પવન ઝંકારત, ગરજ ગરજ ધન રાજ દ્યુતાધો. ખ૦ ૧
બન તન દુમવેલી હરખન લાગે, સુનીબન રાગ મલાર સોગાધો;
ત્રેમાનંદ ધનસ્વામ બદન છામી, નીરખી નીરખી અતિ આનંદ ધાવો. ખ૦ ૨

પદ ૨૬૮ મું

બનખન બોલત મોર, બનખન બોલત મોર, મીઝ સોર મચાવો કોકિલા કુહકત;
દમકત દામીની, ચમકત કામીની બાદુર જુંદન ખરખન લાગે; ખ૦ ૨
ગર્જ ગર્જ અહિઓર અંખર છાવવીનો, દાદુર આતુક સુની આતી અનુરાગે. ખ૦ ૧
અવની આનંદભઈ, તનકી તપત ગઈ, નવ પદ્મવ તન દુખ દુર ભાગે;
ત્રેમાનંદ રાગ મલાર અલાપત, ગાવત શીધનસ્વામકે આગે. ખ૦ ૨

પદ ૨૬૯ મું

દ્રોમી દ્રોમી બાજત ગત, દ્રોમી દ્રોમી દ્રોમી બાજત ગત;
રસ ઉપજવત હોતહે અલાપ ચારી;
શુનિજન ગાવત આત મન લાવત, તનનન ઉમંગ સહિત લેતહે તાનન. દ્રોમી૦ ટેક.
સમસ્વર તીનગ્રામ, સાધત ઉલટ પુલટ, આરોહી અવરોહી અવધર
જાનન. દ્રોમી૦ ૧

રતિરસ કલોલનાદ, વિદ્યા શુન ગાવત, સુમતિ શુની તજી અભિમાનન;
પ્રેમાનંદ કહે પ્રભુ રીઝરીઝદેત મોજ, મેટત દાલિદ્રુ ખહોત કલ્યાનન. દ્રોમી૦ ૨

પદ ૨૭૦ મું—રાગ સૌરઠ મલાર,

ખરસે સ્થામ ધટારી સૌ પ્રજપર; ખરસે૦ ટેક.
ચિતવત હસત સંતાપ સ્થામ ધન, બેઠે આયે અટારી. સૌ પ્રજ૦ ૧
જલજ માલ ઉર ખીચ મનોહર, બાધે પીત પટારી. સૌ પ્રજ૦ ૨
મંદ મંદ મોરલી ધૂન સુનકે, નાયત મોર નટારી. સૌ પ્રજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ મગન શુણ ગાવત, નીરખી રૂપ છટારી. સૌ પ્રજ૦ ૪

પદ ૨૭૧ મું

શ્યામ ધટા ઝર લાગી, ગોકુલપર; શ્યામ૦ ટેક.
પ્રજવનિતા સરિતા હરી ઉમંગી, લોકલાજ બીલીત્યાગી. ગોકુલ૦ ૧
પ્રજ અબલા ચપલાસી ચમકત, ચરજત શ્યામ સોદાગી. ગોકુલ૦ ૨
મોરલીમાં રાગ મલાર અલાપત, ખીરહની સોવત જાગી. ગોકુલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ શ્યામ જાગી નિરખી, જયોરે પરમ જડલાગી. ગોકુલ૦ ૪

પદ ૨૭૨ મું

મન મોહન ધન ખરસે, ભુવન મોરે; મન૦ ટેક.
પ્રેમ સુધા ખરસત નિસવાસર, લગી જ્યું રહતહે ઝરસે. ભુવ૦ ૧
બડીબડી હુંદ ખરસી કે ગરજે, પ્રીયજન આંગણ સરસે. ભુવ૦ ૨
ઉમંગી ઉમંગી આવત ઝર લાવત, ખરસતહે આલી ચરસે. ભુવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે તાપ ગયે સજ, પંકજકે મુખ દરસે. ભુવ૦ ૪

त्रैमानंद काव्य

पद २७३ मुं

१. १११ श्रीशार, देवदारी छापी; नव० २
 १. १११ १ १११ मोर भुवदक्षिर, भुज मोरवी धनवेर. देवो० १
 १. १११ १ १११ अमकतहे कटपर, पीतांबरही केर. देवो० २
 १. १११ १ १११ शिवन वृषावन, गरुड गरुड अहु ओर. देवो० ३
 १. १११ १ १११ कटे उवावत पीरही, धनजनी अत्रुक मोर. देवो० ४

पद २७४ मुं-राग सोरठ भसार.

१. १११ १ १११ जालम रसिवाराज; ग्रा० १
 १. १११ १ १११ कटे मोरे जालम तुमसे, सुनो हो यतुर गुनजहाज; ग्रा० २
 १. १११ १ १११ नंदो दम आगे छवन, पूरन करो मोरे सज्जि काज. ग्रा० ३
 १. १११ १ १११ तुम छान मोरे रसिक सांवरे, छांओ सकल मुभसाज; ग्रा० ४
 १. १११ १ १११ न दुर रदो कभीवर, तुमपर चारी कुससाज. ग्रा० ५
 १. १११ १ १११ कटे राजु मोरे दम आछान, जन न देछ आज; ग्रा० ६
 १. १११ १ १११ रमसखी जवीवारीज मुभपर, आवो सजन मोरे सिरताज. ग्रा० ७

पद २७५ मुं

१. १११ १ १११ हो आगे जागी तुमसे आये, रसिवा लागी तुमसे आये; ग्रा० १
 १. १११ १ १११ साधन नामन लाग भधवे, अज न दुराई दुरी जाये. ग्रा० २
 १. १११ १ १११ दशन नदी जेने काटके टारे, बीधीके लेख ब्रथाये; ग्रा० ३
 १. १११ १ १११ ओसि तुम संग आब जनी मोरी, अज छुटनही भिया नाये. ग्रा० ४
 १. १११ १ १११ जधीक जानके मोरे आत्रुक, परयो गंधके भाये; ग्रा० ५
 १. १११ १ १११ स्वात छुंछो भोगी जपैया, पसद छिछाई ओख भाये. ग्रा० ६
 १. १११ १ १११ न्युं अंदायकार मन आन्यो, भिन भजन जल सारये; ग्रा० ७
 १. १११ १ १११ प्रेमसखी छवन धन नीरखी, अंज अंज रम रवो जाये. ग्रा० ८

पद २७६ मुं-राग गट.

अमोघु नेना नेहरो छीना; भा० १
 १. १११ १ १११ मरिचि होय जाये जस होछिये छे तन मन दीना. भा० २
 १. १११ १ १११ मज १ १११ अहु सकल गुन पूरनस्थाम सुंदर रंगभिना; भा० ३
 १. १११ १ १११ अवननी अ १११ जाये नरनाभर तजतें चित दूर वीना. भा० ४
 त्रैमानंद राग

ભયે આધીન સ્વામસગ ડોલત દીનદીન નેહ નવીનો,
પ્રેમાનંદ હોત નહિં ન્યારે જેસં જલજીના મીનો. માધો ૩
પદ ૨૭૭ મું

હમારે નેના ગદી-એક બાન; હમારે ૦ ટેક.
એક ગોવિંદ ચંદ છખી ચીતવત, એર તજ પહીયાન. હમારે ૦ ૧
નીરખત રૂપમની માધો નીત, હોત અતહિં ગુલતાન;
પ્રેમ બદ્યો પરતિત નાથસો, બધહે સકલ દુખહાન, હમારે ૦ ૨
કીયો અચન વીસવાસ ચરનમેં, તજ્યોક કુલકાન;
પ્રેમાનંદે સમહિં સુખસપત, શ્રીધનસ્વામ પિયાપ્રાન. હમારે ૦ ૩
પદ ૨૭૮ મું

હમારે નેના દરી દરસન સુખ માતે, હમારે ૦ ટેક
નીરખી મુસકની બક ખીલોકની, રહત ચેહી રગ રાગતે. હમારે ૦ ૧
ચિતવત બાકે પેચ પાગકે ઉરખીચ હાર મોહાતે,
ઓહત સ્વામ ચેત પટ ઝીનો, અવિલોકી ન અધાતે. હમારે ૦ ૨
સાફર હોય સરસ છખી ચિતવત, ઓટ ભયે અકુવાતે,
પ્રેમાનંદ સ્વામસુ નેહરો, છૂત ન છૂપરો જાતે. હમારે ૦ ૩
પદ ૨૭૯ મું

હમારે નેના નિગખત નેહબરે; હમારે ૦ ટેક
રુઝીછી રમન બદન શશિશોભા, ચિતવત પલનાપરે. હમારે ૦ ૧
ખરજત લોક કુટુમ પચિહારે, ધરકે સમહિં હરે;
ધરત ન તજુસમ સંકા તિનકી, દીન દીન હોત ખરે. હમારે ૦ ૨
મિન દેખે જાદોપતી માધો, પચ છીન નીરઝરે;
પ્રેમાનંદ પ્રાન પતિ ઉપર, તન કુરબાન કરે. હમારે ૦ ૩
પદ ૨૮૦ મું-રાગ ધનાશ્રી.

ધર્મ ધર્મસુત પ્રીયે ન જાઈ, ધર્મ ૦ ટેક.
તજ્યે તુરત જાની શત્રુ મમ, હોયે સુહૃદ સુખદાર્ધ. ધર્મ ૦ ૧
જન ત્યાગે નીજ સુહૃદ સનેહિ, સો કહિ નામ સુનાઈ;
પિતા તજ્યો પ્રહ્લાદ, વળીપન શત્રુ જાની નીજ લાઈ. ધર્મ ૦ ૨

પદ ૨૭૩ મું

નવધન નંદકિશોર, દેખોરી છબી; નવ૦ ૮૧
 શક્યાપ સમ મોર મુગટશિર, મુખ મોરલી ધનધોર. દેખો ૧
 ચપલાસી ચમકતહે કટપર, પીતાંબરકી કાર. દેખો ૨
 નેહનીર સિંચત વૃંદાવન, ગરજ ગરજ ચહુ ચાર. દેખો ૩
 પ્રેમાનંદ કહે જવાવત ખીરહી, પ્રજાની ચાતુક મોર. દેખો ૪

પદ ૨૭૪ મું-રાગ સોરઠ મલાર.

હો મોરે બાલમ રસિયારાજ; મોર૦ ૮૬
 અરજ કંઠ મોરે બાલમતુંમસે, સુનાહો ચતુર ગુનજંહાજ;
 અખંડ રહો દગ આગે જીવન, પૂરન કરો મોરે સખદિ કાજ. મોર૦ ૧
 તુમ કારન મોરે રસિક સાંવરે, જાંજો સકલ મુખસાજ;
 અજણ ન દુર રહો કમનીવર, તુમપર વારી કુલલાજ. મોર૦ ૨
 કર રાખું મોરે દગ આજીવન, જન ન દેઉં આજ;
 પ્રેમસખી બીવીવારીજ મુખપર, આવો સજન મોરે સિરતાજ. મોર૦ ૩

પદ ૨૭૫ મું

હો મોરી લાગી તુમસે આયે, રસિયા લાગી તુમસે આયે; મોરી૦ ૮૭
 લાગત લાગત લામ મધવે, અજ ન દુરાઈ દુરી જાયે. મોરી૦ ૧
 ટરત નહીં જોસે કાકુકે ટારે, બીધીકે લેખ લખાયે;
 એસિ તુમ સંગ આમ જની મોરી, અજ છુટનકી પિયા નાયે. મોરી૦ ૨
 બધીક બાનકે મોરે ચાતુક, પરથો ગંઠકે માયે;
 સ્વાત ભુંદેકો ભોગી બધેયા, પક્ષટ છિદાઈ ચોંચ ધાયે. મોરી૦ ૩
 જમું ચંદાચક્રાર મન માન્યો, મિન મગન જલ માયે;
 પ્રેમસખી જીવન ધન નીરખી, અંગ અંગ રંગ રહ્યો છાયે. મોરી૦ ૪

પદ ૨૭૬ મું-રાગ નટ.

માધોરુ નેના નેહરો કીના; માધો૦ ૮૮
 પ્રપુલિત હોય જાયે જસ દોષિયે લેં તન મન દીના. માધો૦ ૧
 પરમ ચતુર સકલ ગુન પૂરનશ્યામ મુંદર રંગભિનો;
 એક જોર હસી મીલે નટનાગર તખતે ચિત હર લીના. માધો૦ ૨

ભયે આધીન સ્થામસંગ ડાલત દીનદીન નેહ નવીનો;
પ્રેમાનંદ હોત નહિ ન્યારે જેસે જલખીના મીના. માધો ૩
પદ ૨૭૭ મું

હમારે નેના ગદી-એક જાન; હમારે ૦ ટેક.
એક ગોવિંદ ચંદ છત્રી ચીતવત, એર તજ પહીચાન. હમારે ૦ ૧
નીરખત રૂપમની માધો નીત, હોત અતહિં ગુલતાન;
પ્રેમ બદ્યો પરતિત નાચસો, બધહે સકલ દુખહાન, હમારે ૦ ૨
હીયો અચલ વીસવાસ ચરનમેં, તજલોક કુલકાન;
પ્રેમાનંદકે સખહિં સુખસંપત, શ્રીધનસ્થામ પિયાપ્રાન. હમારે ૦ ૩

પદ ૨૭૮ મું

હમારે નેના હરી દરસન સુખ માતે; હમારે ૦ ટેક.
નીરખી મુસકની બંક ખીલોકની, રહત યેહી રંગ રાગતે. હમારે ૦ ૧
ચિતવત બાંકે પેચ પાગકે ઉરશ્રીચ દાર સોહાતે;
આદત સ્થામ ચેત પટ ઝીનો, અવિલોકી ન અધાતે. હમારે ૦ ૨
સાદર હોય સરસ છખી ચિતવત, આદ ભયે અકુલાતે;
પ્રેમાનંદ સ્થામસું નેહરો, છૂટત ન છપરો જાતે. હમારે ૦ ૩

પદ ૨૭૯ મું

હમારે નેના નિરખત નેહભરે; હમારે ૦ ટેક.
રુકમીશ્વરી રમન બદન શશિસોભા, ચિતવત પલનાપરે. હમારે ૦ ૧
ખરજત લોક કુડમ પચિહારે, ધરકે સખહિં ધરે;
ધરત ન વૃણસમ સંકા તિનકી, દીન દીન હોત ખરે. હમારે ૦ ૨
બિન દેખે જાદોપતી માધો, પલ છીન નીરઝરે;
પ્રેમાનંદ પ્રાન પતિ ઉપર, તન કુરખાન કરે. હમારે ૦ ૩

પદ ૨૮૦ મું-રાગ ધનાશ્રી.

ધર્મ ધર્મસુત પ્રીયે ન જાઈ; ધર્મ ૦ ટેક.
તજયે તુરત જાની રાત્ર સમ, હોયે સુહૃદ સુખદાઈ. ધર્મ ૦ ૧
જન ત્યાગે નીજ સુહૃદ સનેહિ, સો કહિ નામ સુનાઈ;
પિતા તજયો પ્રહ્લાદ, વળીધન રાત્ર જાની નીજ જાઈ. ધર્મ ૦ ૨

બધી ગુરુ તજ્યો ભરથ નિજજનની, હરિચરને ચીત લાઈ;
 બ્રજ બનીતા ઋષિનારી પતિ મુત, તજી હરિ ચરને આઈ. ધર્મ ૦ ૩
 જેહી ઉર સદા હરિકૃષ્ણ ગિરાજત, તેહી મીલે હીયો હિલસાઈ;
 પ્રેમાનંદ મોઈ પ્રિયે પ્રાનતે, મિલિયે કંઠ લગાઈ. ધર્મ ૦ ૪

પદ ૨૮૧ મું .

જાકું ન પ્રીયે શ્રીધર્મકુમાર; જાકું ૦ ૨૬.
 તાકું તજ્યે જાની યમકિંકર સ્વપય સમાન લખાર. જાકું ૦ ૧
 જો હોયે દેવ ગુરુ નૃપસજ્જન, સાધુવિમ્ભ સિરદાર; જાકું ૦ ૨
 તાકો દરસ સંભાષન તજ્યે, જાની પાપ પદાર. જાકું ૦ ૩
 અપને પ્રભુમું બહિર મુખકો, સંગ તજને ને કરીયે વિચાર; જાકું ૦ ૪
 ધરમ જાણ કરે નિશ્ચયરે, પુની પઠવે જમદાર. જાકું ૦ ૫
 સ્વધર્મનિષ્ઠ ઇષ્ટ ઉરસ્વામી, હરિજનસૌ અતિ પ્યાર; જાકું ૦ ૬
 પ્રેમાનંદ કહે તાહી ન તજ્યે, યદ્યપિ કરે ત્રીસકાર. જાકું ૦ ૭

પદ ૨૮૨ મું

જો નરહરિમું કરત ન હેત, જો નરહરિમું કરત ન હેત. જોન ૦ ૨૬.
 તો નરકું મુરમુનિ નીગમાગમ, સખ ધિકાર હિદેત. જોન ૦ ૧
 કરત કુકર્મ અદર્શિ આતુર, પ્રભુકો નામ ન લેત; જોન ૦ ૨
 પોષત ઉદર નારી ધન કારન, ધરધર ફિરત જ્યુ પ્રેત. જોન ૦ ૩
 સાચે સત હરિહેતકારી, તિનકે નિકટ નએત; જોન ૦ ૪
 કરત ગુલામી નિય પુરુષકી, પૂજત નીચ નિકેત. જોન ૦ ૫
 નહિ ધરકથા સંતહરિ કીર્તન, ભુવન માનું રનખેત; જોન ૦ ૬
 પ્રેમાનંદ કહે જાત મંદ મતિ, યમપુર કુટુંબ સમેત. જોન ૦ ૭

પદ ૨૮૩ મું

ધર્મકુંવર પદ પ્રીત ન જાકે; ધર્મ ૦ ૨૬.
 સો નર ખર કુકર શુકર સમ, જ્યા જીવન જમ તાકે. ધર્મ ૦ ૧
 કામ નિદ બધ ભુખ પ્યાસ સમ, સખ પ્રાની એકસાકે; ધર્મ ૦ ૨
 મનુષ્યજન્મ મુરસાધુ પ્રશંસિત, જો પ્રભુ ઉર અભિલાષે. ધર્મ ૦ ૩

તેજ પ્રતાપ બુદ્ધિ બલ ધીરજ, ગુન ગૌરવતા યાકે;
પ્રભુષદ વિમુખ ઈંદ્રામની ફલજ્યુ, તજત ગુન ન કરુવાકે. ધર્મ ૦ ૩
શેઠા શીલ ઉદાર અધિક ગુન, કુલ કીરત સખ બાકે;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ પ્રીત રહિત, જેસે બોજન લોન પીનાકે. ધર્મ ૦ ૪
પદ ૨૮૪ મું-રાગ ધનાશ્રી

પ્રગટે શ્રીસહજાનંદ સુખદાર્થ; પ્રગ ૦ ટેક.
અતિ મતિ દુષ્ટ મનુષ્ય કલિજીગકે, સો તારે પ્રભુ આર્થ. પ્રગ ૦ ૧
પ્રાંદ પ્રતાપ વિષદ ગુન કિરત, હાય રહી જગમાર્થ;
સેવત અનેત કાટિ મુનિ મહીપતિ, ચરન કમલ ચિત્ત લાર્થ. પ્રગ ૦ ૨
અમિત પ્રતાપ પ્રગટ શીહરિકા, કહત શેષ સકુઆર્થ;
પ્રેમાનંદ શ્રીસહજાનંદકે, ચરનનપર બલગાર્થ. પ્રગ ૦ ૩
પદ ૨૮૫ મું

પ્રગટે શ્રીધર્મકુંવર સો પ્રતાપી; પ્રગ ૦ ટેક.
શીહરિ કૃષ્ણ કૃપા કરી કલિમે, તારે અસંખ્ય જન પાપી. પ્રગ ૦ ૧
પ્રચુર લિંગતર અધિક મત તમ, દુર કિયે સખ કાપી;
જ્ઞાન યૈરાવ્ય ભક્તિ સંલુત ભુષિ, ધર્મ દિયે દ્રઢ આપી. પ્રગ ૦ ૨
જાકે પ્રતાપ કલિમે કત જીગ, રહો ધરધરમે બપાપી;
પ્રેમાનંદ કે નાથ મુક્તગત લે, અધર્મનિકો આપી. પ્રગ ૦ ૩
પદ ૨૮૬ મું

પ્રગટે શ્રીહરિ કૃષ્ણ અવતારી; પ્રગ ૦ ટેક.
પ્રગટ પ્રતાપ હાથે ત્રિભોવનમે, ગાવત અજ ત્રિપુરારી. પ્રગ ૦ ૧
જેદિ પ્રતાપ અવિલોકી કંપે અરિ, કામ લોભાદિક ભારી;
મદાબજવાન નિર્બલ જાયે જેદિડર, નમત ચરન શીરધારી. પ્રગ ૦ ૨
જાકા નામ સુનત યમ કિંકર, ભાજત ત્રાહી પુકારી;
પ્રેમાનંદ કહે સ્વામિનારાયણ, નિર્લે જપત નર નારી. પ્રગ ૦ ૩
પદ ૨૮૭ મું

દરિકા અતિ પ્રતાપ કહા ગાયે; દરિ ૦ ટેક.
શીહરિકૃષ્ણ પ્રતાપ જલધિકા, ચીરઈ કહા ચોચ સમાવે દરિ ૦ ૧
૬

નિરાકાર આકાર ધર્મસુત, નિર્ગુન સગુન કદાચે;
 કર્તા અકર્તા અવિગતકી ગત, રસના કદન ન આવે. હરિં ૨
 મનુષ્ય જાવમદિ દિવ્ય ચરિત કરે, દિવ્યમદિ મનુષ્ય દેખાવે;
 ત્રેમાનંદ ધનશામ રૂપ જટા, નિરખી નિરખી મુખ પાવે. હરિં ૩

પદ ૨૮૮ મું-રાગ ધનાશ્રો

મારે અવિનાશી ઘેર આવ્યારે, સુક્ષ્મ જનમ કસ્યો સામરે; મારે ૦ ટેક
 સામૈયું લઈ આમ મુંઝરને, મોટે મોટે મોતીડે વધાવ્યારે. સુકં ૧
 પ્રેમ કરી મેં તો પાતલિયાને, મંદિરમાં પધરાવ્યારે. સુકં ૨
 મિહડાં લઇને મલિ મોહન વરને, તન મન તાપ સમાવ્યારે. સુકં ૩
 કરી કરુણા કમલાવર મુગ્ધપર, કંચન મેહ વરસાવ્યારે. સુકં ૪
 ત્રેમાનંદના નાથને મળતાં, ત્રિભોવનમાં જય ગાવ્યારે. સુકં ૫

પદ ૨૮૯ મું

ધનશામ વધાવાને જઈએ, યાજ્ઞ જરી સગ મોતીયે; ધનં ૦ ટેક.
 સરખી સાહેલી શણુગાર સજે મળી, માની મંગલ ગાઇયેરે. યાજ્ઞ ૧
 ચંદન ચરચીને હાર ગુલાબી, પ્રભુજીને પેરાઇયેરે. યાજ્ઞ ૨
 શ્રીધનશ્યામ રસીતો હેલો, નિરખીને પાવન યાઇયેરે. યાજ્ઞ ૩
 નૌતમ પાક કરી નટવરને, પ્રિત કરીને જમાઇયેરે. યાજ્ઞ ૪
 ત્રેમાનંદ કહે મન કર્મ વચને, દાસ હરિના કેવાઇયેરે. યાજ્ઞ ૫

પદ ૨૯૦ મું

મારા નિરખીને નેણાં લોભાણારે, ગિરિધર ગોપીનાથને; મારાં ૦ ટેક
 રૂપ મનોહર ભેઈ છવનનું, આનંદ થઈ અટકાણારે. ગિરં ૧
 ભેતાં મૂરતિ મોહનજીની મારા, તન મન પ્રાણ તણાણારે. ગિરં ૨
 તે દહાડાથી અલખેલાના અમે, ઠાવકાં થઇને ઠેરાણારે. ગિરં ૩
 દાસ્યાં ને દોસ્યાં હરિવરના અમે, હરિને હાથ વેચાણારે. ગિરં ૪
 ત્રેમાનંદના નાથને મળતાં, ત્રિભોવનમાંદિ ગવાણારે; ગિરં ૫

પદ ૨૯૧ મું

હું તો ગિરિધર ભેઈ થઈ ઘેલીરે, મોહનજીયે મારું મન હરીયું; હું તો ૦ ટેક.
 આખડિયુંનો શબ્દ સુણિ હું તો, હિંદી જવા સહુ પેંદીરે; મોહં ૧

શેરીયે સામા મલ્યા મુંદર વર, હાથમાં છડી રંગેલીરે; મોહ૦ ૨
સામું બેઠનિ મને સ્થું કરી દીધું, સુણુ મારી સાહેલીરે; મોહ૦ ૩
તે દહાડાધિ ફરું એને વાંસે, કામકાજ સહિ મેલીરે; મોહ૦ ૪
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, આનંદની થઈ હેલીરે; મોહ૦ ૫

પદ ૨૬૨ મું-રાગ ધનાશ્રી-ધ્રુપદ ચૈતાલ
એ નર્ઈ જખી નિલપ્રતિ નવલ ગિહારી બધુકી;
નયે નયે ભુખન ધરત મન ભાવતે. નર્ઈ ૦ ટેક
નયો બાગો નર્ઈ પાગ બાંધી આની અનુરાગ;
નર્ઈ શાલ બેરી ઓરી ચિત લલચાવતે. નર્ઈ ૧
નિતહિં નયો શિગાર અંગ અંગ અતિ જહાર;
નિરખી નંદકુમાર કોટી કામ લળ્યા પાવતે;
પ્રેમાનંદ બજઅંદ દસત બદન મંદ મંદ;
નવ રસ નિતહીં અધિક બરસાવતે. નર્ઈ ૨

પદ ૨૬૩ મું

પ્રથમ સિગાર રસ હાસ રસ દુસરો;
તિસરો કરના રસ બસત સ્થામ નેનમ્. પ્રથમ ૦ ટેક.
ચોથો રસ રુદ્ર જાની, બીર પાંચમો પ્રમાની;
છટો બધાનક મહત હરિ અરિસેનમ્. પ્રથમ ૧
સાતમો બીજજ રસ અદ્ભુત આહમો સો;
નવમો હે સાંત સુની સાંત હોત બનમ્;
નવ રસ નંદકુમાર કરત અંગીકાર આપ;
પ્રેમાનંદ ત્રિવિધ તાપ હરત જિન જિનમ્. પ્રથમ ૨

પદ ૨૬૪ મું

નેહરો નીલાવન નાથ નેક સુન લીજે;
દીજે યે દરસ શ્રીસ્વામિ રહજનંદ બધું. નેહ૦ ૦ ટેક.
જાની સરજાંગત જન બિસારી સજ અવગુન;
અમતો નિઝાએ બનેગી સુખકંદ બધું. નેહ૦ ૧

પદ ૨૯૮ મું

૧ ૧

આજ મોઘે સુપન અનોપમ આયો; આજ૦ ૧૬.
સુપને સ્થામ મીલે મોરી સજની, હસી કરસો કર સાયો. આં૦ ૧
મેં પિયાસે કુચલાત પુછી કે, ભુજ લરિ કેંક લગાયો. આં૦ ૨
સુખ તબોલ દીયો બનવારી, કીયો સખહીન્મન ભાયો. આં૦ ૩
પ્રેમાનંદે તાય આજ સખી, અતિ આનંદ ઉપજાયો. આં૦ ૪

પદ ૨૯૯ મું

આજ૦ ૧૬.

આજ દિન ધન્ય ધન્ય મોરે ભાગ; આજ૦ ૧૬.
ગોપિનાથ પિયા ધર આઘે પ્રેમ ભરે અનુરાગ. આં૦ ૧
જ્યા કારન નિત જોસ દેખાવતી, નિતહી ઉડાવતી કાગ. આં૦ ૨
સો સુખસિંધુ પધારે ક્રિપા કરી, નટવર નિરખન લાગ. આં૦ ૩
પ્રેમાનંદ પિયાપર સરવસ, વારી ફેરી કરું ત્યાગ. આં૦ ૪

પદ ૩૦૦ મું

પધારે૦ ૧૬.

પધારે પિયા જીવનપ્રાન હમરે; પધારે૦ ૧૬.
મગ ચિતવત બરસત દ્રગ દોઉં, આજ મીતલ ભગે તારે. પધાં૦ ૧
તનકી તપત ગર્ધ સખ સજની, મીલે અંક ભરી પ્યારે. પધાં૦ ૨
તપત ભયે અપનપુટ સજની, પીવત બચન સુધારે. પધાં૦ ૩
પ્રેમાનંદ પ્રભુ રૂપનિધિપર, તન મન ધન લે વારે. પધાં૦ ૪

પદ ૩૦૧ મું

મોરે૦ ૧૬.

મોરે માર્છ જીવન કુંજવિહારી; મોરે૦ ૧૬.
જીવન પ્રાન પરમ સુખ સંપત, રાધા વર ગિરિધારી; મોરે૦ ૧
નટવર વેશ નિરખી નંદાનંદન, ઉતરત નાહી ખુમારી; મોરે૦ ૨
મોર મુગટ બનમાળ પીતપંટ, બંસી અધર સુખકારી; મોરે૦ ૩
પ્રેમાનંદ વારત, યહ, છત્રીપુર, ધર્મ, અર્થ, દેવ આરી; મોરે૦ ૪

પદ ૩૦૨ મું

લટક૦ ૧૬.

લટકં યહ આય જસી ઉર મૈયા, લટક૦ ૧૬.
લટપટી, ધુળ, લટકતે, તોરે, લટકત ચલત કનૈયા; લટ૦ ૧

નિરાકાર આકાર ધર્મસુત, નિર્ગુન મનુન કદાવે,
 કતાં અકતાં અવિગતખી ગત, રસના પ્રહન ન આવે હરિં ૨
 મનુષ ભાવમદ્દિ દિવ્ય ચરિત્ર કરે, લિખ્યમદ્દિ મનુષ દેખાવે,
 ત્રેમાનદ ધનશામ રૂપ છટા, નિગ્ધી નિરખી મુખ પાવે હરિં ૩
 પદ ૨૮૮ સુ-ગગ પનાશ્રી

મારે અવિનાશી વેર આવ્યારે, મુક્ષળ જનમ કર્યો સામરે, મારે ૦ ટેક
 સામૈયુ લઈ સ્થામ મુરને, મોટે મોટે મોતીડે વધાવ્યાં મુકે ૧
 પ્રેમ કરી મેં તો પાતનિયાને, મદિરમા પધરાવ્યારે, મુકે ૨
 મિઠડા લઈને મનિ મોહન વરને, તન મન તાપ સમાવ્યાં મુકે ૩
 કરી કરુણા કમનાવર મુજપર, કચન મેલ વરસા પાડે, મુકે ૪
 ત્રેમાનદના નાથને મળતા, ત્રિભોવનમા જરા ગા પારે મુકે ૫

પદ ૨૮૯ સુ

ધનશામ વધાવાને જઈએ, થાલ ભરી ગગ મોતીરે, ધન ૦ ટેક
 સરખી સાહેલી શણગાર સભે મળી, માતી મગન ગાછરે થાન ૧
 ચદન ચરમીને હાર ગુનાખી, પ્રભુજને પેરાછપેરે થાન ૨
 શ્રીધનસ્થામ રસીને ઉવો, નિરખાને પાનન ચાછરે થાન ૩
 નૌતમ પાક કરી નટવરને, પ્રિત કરીને જમાછરે થાન ૪
 ત્રેમાનદ કહે મન કર્મ વચને, દાસ હરિના વ્વાલપેરે થાન ૫

પદ ૨૯૦ સુ

મારા નિરખીને નેણા લોભાણારે, ગિરિધર ગોપીનાથને, મારા ૦ ટેક
 રૂપ મનોહર ભેઈ છવનનું આનંદ થઈ અટકાણારે ગિર ૧
 ભેતા મૂરતિ મોહનજીની મારા, તન મન પ્રાણ તણાણારે ગિર ૨
 તે દહાડથી અનખેનાના અમે, દાવકાં યધને ઠેરાણારે ગિર ૩
 દાસ્યાં ને દાસ્યા હરિવરના અમે હરિને દાસ વેચાણારે ગિર ૪
 ત્રેમાનદના નાથને મળતા, ત્રિભોવનમાદિ ગવાણારે, ગિર ૫

પદ ૨૯૧ સુ

હું તો ગિરિધર ભેઈ થઈ ઘેલીર, મોહનજી મારુ મન હરીયુ, હું તો ૦ ટેક
 આખડિયુનો શખ સુણિ હું તો, ઉગી જાવા સહુ પેનીર, મોહ ૧

શેરીયે સામા મળ્યા સુંદર વર, હાથમાં છડી રંગેલીરે; મોહ૦ ૨
સામું બેધને મને સ્થું કરી દીધું, સુણુ મારી સાહેલીરે; મોહ૦ ૩
તે દહાડાથિ ફરું એને વાંસે, કામકાજ સહિ મેલીરે; મોહ૦ ૪
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, આનંદની થઈ હેલીરે; મોહ૦ ૫

પદ ૨૯૨ મું-રાગ ધનાશ્રી-ધ્રુપદ ચૈતાસ
એ નઈ છખી નિલપ્રતિ નવલ બિહારી જ્યુકી;
નયે નયે ભુખન ધરત મન ભાવતે. નઈ૦ ટેક
નયો બાગો નઈ પાગ બાંધી આની અનુરાગ;
નઈ શાલ જોરી ચોરી ચિત્ત લલચ્યાવતે. નઈ૦ ૧
નિતહિ નયો સિંગાર અંગ અંગ અતિ મ્હાર;
નિરખી નંદકુમાર કોટી કામ લલ્યા પાવતે;
પ્રેમાનંદ બ્રજચંદ હસત બદન મંદ મંદ;
નવ રસ નિતહો અધિક બરસાવતે. નઈ૦ ૨

પદ ૨૯૩ મું

અથમ સિંગાર રસ હાસ રસ દુસરો;
તિસરો કરુના રસ બસત સ્થામ નેનમો. પ્રથ૦ ટેક
ચોથો રસ રૂઢ જાની, બીર પાંચમો પ્રમાની;
છટો ભયાનક ગદત હરિ અરિસેનમો. પ્રથ૦ ૧
સાતમો બીબહ રસ અદ્ભૂત આઠમો સો;
નવમો હે શાંત સુની શાંત હોત બનમો;
નવ રસ નંદકુમાર કરત અંગીકાર આપ;
પ્રેમાનંદ ત્રિવિધ તાપ હરત છિન છિનમો. પ્રથ૦ ૨

પદ ૨૯૪ મું

નેહરો નીભાવન નાથ નેક મુન લીજે;
દીજે ચે દરસ શ્રીસ્વામિ સદ્ગુણંદ જ્યું. નેહ૦ ટેક.
જાની શરણાંગત જન બિસારી સજ અવચુન;
અમતો નિઝાયે બનેગી સુખકંદ જ્યું. નેહ૦ ૧

કીજીયે સદાયે રવામ ભક્ત પુરુષ કામ;
 સદા ક્રિયા દષ્ટિ કરી અવલોકે જગમંદ જ્યું;
 ધર્મભક્તિને કુમાર સંતજનને સીંગાર;
 ત્રેમાનંદને આધાર એક જગમંદ જ્યું. 'નેહં ૨

પદ ૨૬૫ મું

દીન 'જે' દયાલ પ્રતિપાલ ભક્તકલ્પતરુ;
 ક્રિયા દષ્ટિ ભરી 'નાથ' મોરે કળ દેરાગે. દીન ૦ ૬.
 બાલકે અમૃત બેન ક્રિયાસિધુ કમલ નેન;
 લોકે મેરા નામ પુરુષ કામ કળ દેરાગે. દીન ૦ ૧
 અભય ઉદાર વર દેત એસે કર કમલ;
 મેરા કહી ઇશ મોરે સિદ્ધ કળ દેરાગે;
 સોસે ચિન્હ ભુક્ત ચરન ધરે ઉર તાપ દરન;
 ત્રેમાનંદ નાથ ટંડો કમ નિબેરાગે. દીન ૦ ૨

પદ ૨૬૬ મું-રાગ ધનાશ્રી

ખન મુજ કરકત બારદિબાર; નય ૦ ૧
 ખન રસભરી ચૂરત આજમિતે, માનું સકુન હોત અતિસાર; નય ૦ ૧
 કેડે કૌમા પિયાલુ મીસેનો, બેપી તું બેપ મિચાર; નય ૦ ૨
 ડગર જોહારે પિયા આવનકો, નેન પલકસું ઝાર; નય ૦ ૩
 મેમાનંદ પ્રભુ આપ ધરે, સિર કર વર અભય ઉદાર; નય ૦ ૪

પદ ૨૬૭ મું

આજે મોહે સકુને હોત શુભ માર્ગ; આજ ૦ ૧
 શ્રીધનરવામ નીલનકો આગમ, સુચવત કુચ બુજ બાર્ધ. આ ૦ ૧
 ફરકત નેન કસનબંધ તરકત, દરખત હિમ હલસાર્ધ. આ ૦ ૨
 મળતી હું ચોક ઉડી સપનેમે, પિયા જ્યું મીને મુસકાર્ધ. આ ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ પ્રભુ આપ મીસેનો, જાંદુ નવલ જુધાર્ધ. આ ૦ ૪

પદ ૨૯૮ મું

આજ મોચે સુપન અનોપમ આયો; આજ ૦ ટેક.
સુપને સ્થામ મીલે મોરી સજની, હસી કરસો કર સાયો. આં ૧
મેં પિયાસે કુશલાત પુછી કે, બુજ હરિ કંઠ લગાયો. આં ૨
સુખ તબોલ દીયો બનવારી, કીયો સગદી-ત્મન લાયો. આં ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ આજ સખી, અતિ આનંદ ઉપજાયો. આં ૪

પદ ૨૯૯ મું

આજ દિન ધન્ય ધન્ય મોરે ભાગ; આજ ૦ ટેક.
ગોપિનાથ પિયા ધર આયે પ્રેમ ભરે અનુરાગ. આં ૧
જ્યા કારન નિત જોસ દેખાવતી, નિતહી ઉડાવતી કાગ. આં ૨
સો સુખસિંધુ પધારે ક્રિપા કરી, નટવર નિરખન ભાગ. આં ૩
પ્રેમાનંદ પિયાપર સરવસ, વારી ફેરી કરું ત્યાગ. આં ૪

પદ ૩૦૦ મું

પધારે પિયા જીવનપ્રાન હમારે; પધારે ૦ ટેક.
મગ ચિતવત બરસત દ્રગ દોહિ, આજ સીતલ ભયે તારે. પધાં ૧
તનકી તપત ગર્હ સજ સજની, મીઝે અંક ભરી આરે. પધાં ૨
ત્રપત ભયે શ્રવનપુટ સજની, પીવત બચન સુધારે. પધાં ૩
પ્રેમાનંદ પ્રભુ રૂપનિધિપર, તન મન ધન યે વારે. પધાં ૪

પદ ૩૦૧ મું

મોરે માર્ધ જીવન કુંજવિહારી; મોરે ૦ ટેક.
જીવન પ્રાન પરમ સુખ સંપત, રાધા વર ગિરિધારી; મોરે ૧
નટવર વેશ નિરખી નંદાનંદન, ઉતરત નાહો ખુમારી; મોરે ૨
મોરે મુગટ બનમાળ પીતપંદ, બંસી અધર મુખકારી; મોરે ૩
પ્રેમાનંદ વારત, યહ જીવીપર, ધર્મ અર્થ, ફલ આરી; મોરે ૪

પદ ૩૦૨ મું

લટકં યહ આપ બસી હિર મેયા, લટક ૦ ટેક.
લટપટી, પાગ, લટકતે, તોરે, લટકત ચલત કનેયા; લટ ૧

લટક લટક આવત ઘર મોરે, પાય પેર પનૈયા; લટ૦ ૨
 લટકત હસત મધુર મુખ બોલત, ચિતવની ચિત હરૈયા; લટ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશામ લટકપર, બાર બાર બલ જૈયા; લટ૦ ૪

પદ ૩૦૩ મું

માઈ મોરે પદ મૂર્તિ મનમાની; માઈ૦ ૧
 ચલની ચેહી ચીતવની ચેહી, ચેહી મુખથી મુસકાની; માઈ૦ ૨
 સરસ સ્વભાવ ધર્મ ધિરજ ગુન, સદય હૃદય મૃદુબાની; માઈ૦ ૩
 અતહી ઉદાર અભયવર દાયક, કૃષ્ણ સકલ મુખખાની; માઈ૦ ૪
 નામ રૂપ ચેહી વેષ રાખત હિર, પ્રેમાનંદ પ્રીત આની; માઈ૦ ૫

પદ ૩૦૪ મું-રાગ કાફી

ધારેને પ્રિતહી લગાઈવે; ધારે૦ ૧
 કર કર નેનોદી સેન સલોને, હર્યો મન હસી મુસકાઈવે. ધારે૦ ૨
 સુદર શ્યામ કામ મદ ગંજન, જનરંજન છબી છાઈવે. ધારે૦ ૩
 ચિતવની ચારુ મધુરી મીઠી બોલની, ચલની અતિ મુખદાઈવે. ધારે૦ ૪
 પ્રેમાનંદ ધનશામ પીયાઈ, મૂર્તિ મેરે મન ભાઈવે. ધારે૦ ૫

પદ ૩૦૫ મું

સાંવરી સુરત મોહાવનીવે; સાંવ૦ ૧
 સુરત સાંવરી ચલની ઉતાવરી, મૂરત મેરે મન ભાવનીવે. સાંવ૦ ૨
 અંબુજ નેનથી સેન સલોની, ચિતવની ચીત લલચાવનીવે. સાંવ૦ ૩
 હસની બોલની ચલની ચિતવની, ત્રિવિધિતાપ નસાવનીવે. સાંવ૦ ૪
 પ્રેમાનંદ ધનશામ પીયાઈ, અતિયાં પરમ પદ પાવનીવે. સાંવ૦ ૫

પદ ૩૦૬ મું

રસિયા છેલ ગુમાનીવે; રસી૦ ૧
 છેલ ગુમાની શામ મુખદની, મોહન રૂપ નિધાનીવે. રસી૦ ૨
 તરુન કિશોર મનોહર મૂરત, ઉઠે મુખરેખા નાનીનાનીવે. રસી૦ ૩
 અતિ સકુમાર કમલદલ લોચન, ભવ મોચન મુખ બાનિવે. રસી૦ ૪
 પ્રેમાનંદ ધનશામ સુંદર છબી, રાખત હિરખીચ છાનીવે. રસી૦ ૫

પદ ૩૦૭ મું

સાંવરા તેતો જાદુગારાવે; સાંવ૦ ટેક.
 નેનમે સેનમે બેનમે જાદુ, જાદુસે બયા કહાન કારાવે; સાંવ૦ ૧
 જાદુવે કીના મેરા મન હરલીના, હોત નાહિ તોમું ન્યારાવે. સાંવ૦ ૨
 જામ દેખું ધનશામ મુંદર તોહે, તબ સુખ આનંદ અપારાવે; સાંવ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે'તેરેચરન શરન બિના, જગ સખજરત અંગારાવે. સાંવ૦ ૪

પદ ૩૦૮ મું-રાગ કાફી

વંદુ ચરન નખ ચંદ્ર સુધાકર, જરનુ વિપદ ગુન ચિત્ત ધરીહો. વંદુ૦ ટેક.
 અક્ષરપતિ અખિલ જગદીશ્વર, પ્રગટે ધર્મ અહે પ્રિત કરીહો;
 મુંદર શામ કામમદમોચન, લોચન સુખનિધિ કૃષ્ણ હરિ હો. વંદુ૦ ૧
 અવિલોકી સુર મુનિ સજનદુઃખ, સદૃષ શામ ઉર આયો ભરીહો;
 અતિ અનુરાગ આની કરુનાનિધિ, પ્રગટ ભયે કલી કામઅરીહો. વંદુ૦ ૨
 આયે સંત ધર્મ રક્ષન હિત, કરના ધન હરિ જરખી ઝરીહો;
 કાપી કલુષ કહુ કામ કલિકો, તારે જન કરી બચન તરીહો. વંદુ૦ ૩
 કહા જરનુ કરના પ્રતાપ જસ, દિનકર સમજગરણો પસરીહો;
 પ્રેમાનંદ ધનશામ નામપર, જારત તન મન ચરન પરીહો. વંદુ૦ ૪

પદ ૩૦૯ મું

પરમ પુરુષ પરબ્રહ્મ નારાયન, રાજત વૃષધર ગુઢ ગતિહો. પર૦ ટેક.
 આયે પ્રેમ સહિત અવિલોકન, મુનિમન સુર ત્રિલોકપતિહો;
 ચતુરાનન પંચાનન પડમુખ, ગજમુખ કૌતક છાપો અતિહો. પર૦ ૧
 સદસ વદન શશિ શક દિવાકર, ધર્મ દારે દાડે કરી પ્રભુતિહો;
 હંસ વૃષભ શિખી મુપક વાહન, નિરખત ધીર ન રહત રતિહો. પર૦ ૨
 શુક નારદ શારદ અગનિત મુનિ, સનકાદિ શિશુ વેપ જતિહો;
 વૈનતેય કપીરાજ મહાબલ, ગરજત ગિરા લગત બીતિહો. પર૦ ૩
 મુની કુલાહલ દારે આયે દોષ, ધર્મ પ્રેમવતી પરમ સતિહો;
 પ્રેમાનંદ કહે જોરી જાનિ કરે, બિનય દંપતિ અચલ મતિહો. પર૦ ૪

પદ ૩૧૦ મું

ધન્ય ભાગ્ય તુમ આયે મેરે ઘર, અમગપતિ મુનીવર ગ્યાનીહો, ધન્ય૦ ૧
 અસ કહી ધર્મ પરમ બડાગી, પુઝ વિધિવત સખ આનીહો;
 પૂજે દેવ મુનિ કરી પ્રીતિ, દીયો દાન વ્રત બડ દાનીહો. ધન્ય૦ ૧
 તખ બોલે બ્રહ્મા શિવ મુનિ ગન, મુનો ધર્મ દમારી બાનીહો;
 તુંહરે લાલકો બદન દીખાવેતો, સખ કછુ પાયો હમ બનીહો. ધન્ય૦ ૨
 કહે ધર્મ મુનો દેવ મુનીવર, તિહારો દરસ અતિ અધ હાનીહો;
 મેરે મન અસ રોકા ઉપજત, ડરીહો બાલક ભય માંનીહો. ધર્મ૦ ૩
 કહત ઇશ મુનો ધર્મ ધીર તુમ, જની જનો પ્રાકૃત પ્રાનીહો;
 કાલકો કાલ ઇશ ઇશનકો, ત્રેમાનંદકો પ્રભુ ચક્રપાનીહો. ધર્મ૦ ૪

પદ ૩૧૧ મું

ધર્મ દેવ ગ્રહી કરકંજનમે, લાયે લાલ ઉર લપટાઇહો. ધર્મ૦ ૧
 શિશુ વેપ સર્વજી ગુસાંઈ, દેખી દેવ હસે હરખાઈહો;
 નિરખત અમર મુનિ હી સાદર, કૃતાંજલિ પદ શિર નાઇહો. ધર્મ૦ ૧
 જયજય સત મિદ આનંદ વિગ્રહ, આદિ પુરુષ જન મુખદાઇહો;
 સખ કારન જન તારન પ્રગટે, કરી કરુના ત્રિભોવનરાઇહો. ધર્મ૦ ૨
 નિરખી દેવ કરી વિનય ગિદા ભયે, રૂપ સનાતન ઉરલાઇહો;
 આશીર વચન જનત સુર મુનિગન, ચિરંજીવી રહો ભુવિમાઇહો. ધર્મ૦ ૩
 બાલચંદ્ર સમ બડત પ્રતિદિન, કરત ચરિત જનમન બાઇહો;
 ત્રેમાનંદ શ્રીધર્મતનય પર, તન મન ધન નિત બલભઇહો. ધર્મ૦ ૪

પદ ૩૧૨ મું-રાગ કાફી ખ્યાલ

દીલોદા દરદ ન જનદા, હો દીલદાર પાર; દીલોં ૧
 દરદે દિવાની મેં જનજન ડોલું, જરા દયા દીલ નહિ આનદા; હોદી ૧
 સાંવરા કુંવર દે દરસ દીલજાનિ, પ્યારે પિર નહી પિછાનદા; હોદી ૨
 નેક મધુરે સુર ખંસીં સુનાદે, તેં ગવેયા કહાનતાનદા; હોદી ૩
 ત્રેમાનંદકે જરા બદન દીખાદે, તજ માન મુંમાનદા; હોદી ૪

પદ ૩૧૩ મું

મેરા નેહરા નિભાધયે હો, સાંવરીયા હેલ; મેરાં ૦ ટેક.
 નેહ કીયા તથ છેહ ન દેના, ભલા પ્યારે દીવ્યર ચાધયે; હોસાં ૦ ૧
 નેહ નિભાવન નાથ હમારે, પ્યારે નેહ નીર બરસાધયે; હોસાં ૦ ૨
 જન અપનેકી અરજ સુની લીજે, કર દયા દરસ દીખાધયે; હોસાં ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કરે પ્રાન બલીહારી, મેવારી નેહમું બોલાધયે; હોસાં ૦ ૪

પદ ૩૧૪ મું

તોસે મેરા નેહ લગાહે, નંદન્યુકે લાલા; તોસેં ૦ ટેક.
 નેહ લગા તેરે ચરન કમલમું, તજ દીપા કુકુંબ સગા; હોનં ૦ ૧
 તન મન ધન કુરખાન કીયાહે, તેરા નામ ઉપર અનધા; હોનં ૦ ૨
 એક આસ મિસવાસ હે તેરા, ભલા તુમ મત દીખ્યો દગા; હોનં ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' રહો દ્રગ આગે, ભલા તુમસુ ચેહી મગા; હોનં ૦ ૪

પદ ૩૧૫ મું

બંસી નેક બજાવરેહો, બંસી વારે કહાન; બંસીં ૦ ટેક.
 તેરી બંસીને મેરા મન હર લીના, એક મીઠી તાન સુનાવરે; હોબં ૦ ૧
 બંસી સુને બિના કલ ના પરે, મેરા પચ્ચો એહી સુભાવરે; હોબં ૦ ૨
 મુંદર તાન સુનાયકે પ્યારે, મેરે તનકી તપત શુઝાવરે; હોબં ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' નાથ રાખું મેરે, નેનામહી રાવરે; હોબં ૦ ૪

પદ ૩૧૬ મું—રાગ કાફી

રહો જ્યું મેરે નેનામે સહજાનંદ; રહોં ૦ ટેક.
 સહજાનંદ સુખદ મનભાવન, પાવન કરુના કંદ. રહોં ૦ ૧
 પ્રગટે ધર્મકુલ શ્રીપુરુષોત્તમ, મેટન ભવદુખ ફંદ. રહોં ૦ ૨
 દીનાનાથ દયાકે સાગર, વામુદેવ જગવંદ. રહોં ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ આધારન કારન, પ્રગટે શ્રીનજયંદ. રહોં ૦ ૪

પદ ૩૧૭ મું

રહો જ્યું મેરે નેનામે મુંદર રૂપ; રહોં ૦ ટેક
 ભક્તિધર્મસુત શામ મનોહર, સહજાનંદ, અનૂપ. રહોં ૦ ૧

ત્રિભોવન નામક સખ ગુન લાયક, સુર નર સુનિશિરભૂષ. રહો ૦ ૨
 ચેલી રૂપળીન ત્રિભોવનકે સુખ, દુઃખલાયક તમ દૂષ. રહો ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ પરમ સુખ પાથો, કરત લાગને હોય ચૂષ. રહો ૦ ૪

પદ ૩૨૮ મું

રહો જ્યું મોરે નેનામે શ્રીધનસ્થામ; રહો ૦ ૧ક.
 શ્રીધનસ્થામ માધુરી મરત, સુખ સાગર છાંતીધામ. રહો ૦ ૧
 પરમ પુરુષ અક્ષરપતિ ઈશ્વર, પાવન પુરન કામ. રહો ૦ ૨
 ભવ બ્રહ્મા સુરરાજ રોષ શુક, રટતહે નિત ભંકો નામ. રહો ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ મૂર્તિ, રહો મોરે ઉર આઠો જામ. રહો ૦ ૪

પદ ૩૨૯ મું

રહો જ્યું દ્રગ સદ્ગુણંદ સુગમ; રહો ૦ ૧ક.
 હરિકૃષ્ણ ધનશામ કૃષ્ણ હરિ, પરિપુરન ભગવાન. રહો ૦ ૧
 નિલકંઠ નારાયણ વિષ્ણુ, કેશવ કરુનાનિધાન. રહો ૦ ૨
 અધમ આધારન નિજજનકારન, પ્રગટે ભક્ત દ્રગલાન. રહો ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનશામ રૂપમે, પ્રેમ મગન શુદ્ધતાન. રહો ૦ ૪

પદ ૩૨૦ મું-રાગ કાફી

ભક્તિધર્મમુત સ્થામરી, સંતન સુખદાર્ધ; ભક્તિ ૦ ૧ક.
 વાસુદેવ નારાયણ વિષ્ણુ, પ્રગટે પુરનકામરી; સંત ૦ ૧
 મથુરા બાલમુકુંદ મૂર્તિ, પ્રજા રાધા અભિરામરી; સંત ૦ ૨
 રક્તિમણીરમણ દારિકાપુરમે, રાજત સદગુણધામરી; સંત ૦ ૩
 નરનારાયણ હંદ્રમરથમાં, રટત ત્રેમાનંદ નામરી; સંત ૦ ૪

પદ ૩૨૧ મું

કેશિ મથન મોરારી, પારો છેલ છાંતીયો; કેશિ ૦ ૧ક.
 કમલાકાંત કમલદલ લોચન, ભવ મોચન કરતારરી; પારો ૦ ૧
 મનમયમદગંજન સુરરંજન, કુંજન કરત બિહારરી; પારો ૦ ૨
 કેશવ માધવ મોરલી મનોહર, રાધા રસ સિંગારરી; પારો ૦ ૩
 ત્રેમાનંદો નાય મનોહર, મોલી સકલ ધજનારરી; પારો ૦ ૪

પદ ૩૨૨ મું

ગીગીધર ગોઝુલચઢગી, પ્યારો પગ મ સનેહી, ગીરી૦ ટેક.
ચિતવત ગોપીબદને બિપુછમિ, નિમિષટારી પવમુદરી; પ્યારો ૧
ગોપીજન મનહરન મનોહર, ત્રિભુવન આનદકદરી, પ્યારો ૨
મોહનલાલ ગ્વાલ સગ વિહરત, મુરવદિત સ્વછદરી, પ્યારો ૩
રૂપ રસાલ લાલ છમી નિરખી, પ્રદુલિત પ્રેમાનદગી, પ્યારો ૪

પદ ૩૨૩ મું

રહોજયુ ગ્મીક નદલાવરી, મોરે નોચન આગે, રહો૦ ટેક.
તરુન ક્રિમોગ રમીક વર મુદર, ચચવ નેન વિસાલરી; મોરો ૧
નિલમનિ માધો છમી નૌતમ, ગજહસ ગતિ ચાવરી, મોરો ૨
મુસકત મદ મદ ગતી માધો, ચિતવત કરત નિહાવરી, મોરો ૩
પ્રેમાનદ ૩' પ્રાન સનેહી, કેશવ પરમકૃપાવરી, મોરો ૪

પદ ૩૨૪ મું-રાગ કાફી

અજબામી તેરે રૂપ, હોગર્ધ મેંતો બાવરીરે મનમોહન પ્યારે, મો૦ ટેક.
અજ છના તેરે રૂપ હોગર્ધ મેંતો બાવરીરે મન૦ ૧
તે દ્રગ હેરે અજમોહન, વસગર્વ છય છવિ સાવરીરે. મન૦ ૨
રહુ જબલગતો મેં દેખુ, બીન દેખે દ્રગ બરી બાવરીરે મન૦ ૩
હસની બોવની મોહો અટકત, મીચન કરત ચીતચાવરીરે. મન૦ ૪
પમી પીયા સાઝસવેરે, આવો ભુવન મોરે નાવરીરે. મન૦ ૫

પદ ૩૨૫ મું

પગ લાગે મોરે પ્રાન, રાધુગી મેરે ચિત મેરે અજબાસી કહાના, તુમ૦ ટેક.
રૂપ દેખી લલચાની વિષ રાધુગી મેરી પ્રિત મેરે. અજ૦ ૧
પત રહુ રૂપ મનીમાધો, ચિત લીખ દર્ધ માનુ ભીંતમેરે. અજ૦ ૨
પાગર તુમ બેન બળવો, મોર્ધ રહી ગીતરે ગીત મેરે. અજ૦ ૩
સખી કરુ પ્રાન નોછાવર, આવે સજન પિયા મિત મેરે. અજ૦ ૪

પદ ૩૨૬ મું-રાગ કાફી

માને મોહન અનબેવડારે મદિર મારેરે; આવો. ટેક
મતારે રાધુગાર સહને, લટકંતા આવો મુદર છેડારે, મદિર૦ ૧

જરકસી પાછડલીમાં ડોલરિયાના તોરા, બ્રમર જોધને થયાછે ઘેલડારે; મંદિર ૦ ૨
 છેલ જમીલા તારી જમીને ઉપર, વારું મારા પ્રાણ રંગ રેલડારે; મંદિર ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે રાખું મારા ઉરમાં, નિમખ ન મેલું નાથ એકજડારે; મંદિર ૦ ૪

પદ ૩૨૭ મું

મોહીધું મોહન તારે મોહીડેરે, આવોને આરારે; , મોહી ૦ ૧
 નખશિખ જોતુરે મારા ઉરમાં પ્રેાનું, રસિયા રીઝીધું રંગચોક્ષીડેરે; આ ૦ ૧
 પ્રાણસનેહી મારા મંદિરિયામાં રો'નરે, હૈનેદિયકાનું નાથ દિડોક્ષીડેરે; આ ૦ ૨
 તમ કારણ લોક કુટુંબ તજીનેરે, આવીને વસીધું તારે આક્ષીડેરે; આ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે છે વાલા મનકર્મ વચને; શિરતો સોંધું છે તારે આક્ષીડેરે; આ ૦ ૪

પદ ૩૨૮ મું

મારિર સામક્ષિયે છેલે આંખડીરે, અચાનક આવીરે; મારી ૦ ૧
 આંખડી રૂપાલી માંયે રાતી રાતી રેખું, ચરદ કમલ જેરી પાંખડીરે; અચા ૦ ૧
 હુ તો ગધતીરે જમુના પાણીડારે બરવા, માયેબેડલુને શેરી સાંકડીરે; અચા ૦ ૨
 લોકની લાજેહુતો બોલીન શપ્તી, ભુજ બરી મલિયો પેરેલ આંખડીરે; અચા ૦ ૩
 પ્રેમાનંદનેરે વાલે ઘેલડીરે કીધી, લાગી છે જોવાની મારે ધાંકડીરે; અચા ૦ ૪

પદ ૩૨૯ મું

ઘેલી મને કીધી કહાન બોવાલીડેરે, નેણાની સાંનેરે; ઘેલી ૦ ૧
 મનમોહન મારા મંદિર આગે નિસચારે, જોવા મેંનો જીવન આવીને
 જાણીડેરે; નેણા ૦ ૧
 સામુજોધને મારી મુખદરીલીધી, ચિતડું ચોરું છે નેણાંડેરે આક્ષીડેરે; નેણા ૦ ૨
 મધુરે મધુરે સ્વર મોરલી વાધને, વણ કરી લીધી વાલે વનમાક્ષીડેરે; નેણા ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે મારો જનમ મુખારી, રસિયે છેલ છોગાક્ષીડેરે; નેણા ૦ ૪

પદ ૩૩૦ મું-રાગ કાફી

વારે વારે હું તો વારંભે નહરે, વહાલાનાં વેણાં ઉપરે; વહાલા ૦ ૧
 મીઠાં વેણુ મુખનાં સાંભળીને, હૈયે દરખાઉરે;
 સુંદર મુખ સોળામણું જોઈ, જોધને રાજ યાઉરે. વહાલા ૦ ૨

નેણા કંઠાલેલ કહાનના, હિતાવળી જોવા આહરિ;
 સુંદર લાલ વિશાલભા, કાળુ કેસર આડ જનાહરિ. વહાલાં ૨
 માતી માલા બેવડી, હૂતો પ્રેમે કરીને પેરાહરિ;
 'નિરખું' મૂરતિ માવની, ઊભી હાજર આગે ગાહરિ. વહાલાં ૩
 શુભ્યડાં ગિરિધર લાક્ષના, ગાંધી રસિયાને રીઝાહરિ;
 પ્રેમાનંદના નાથને, જોડી તનના તાપ - સમાહરિ. વહાલાં ૪

પદ ૩૩૧ મું

સનેહી ધનશાંભને, ખમા ખમા ધણી ખમારે; સને૦ ટેક.
 નહ નિભાવણુ નાથને, રાખું રાજ યર્ધ નેણુમારે;
 નિમખ ન્યારો નહિ મેહું, મારા પ્રાણુ સનેહી પ્રીતમારે. સને૦ ૧
 મોહનજીની મૂરતિ મારી, આંખ્યુના અસમારે;
 એ વિના અને કાંઈ ન સુજે, રાતને દિનમારે. સને૦ ૨
 હું જીવું એને જોધને, એ છે પ્રાણુ મારા દેહમારે;
 રડું માલા એના નામની, પડું પડે પલે પગમારે. સને૦ ૩
 મેં તો તોડી પ્રિત સંસારથી, જોડી હૈયાના હારમારે;
 પ્રેમાનંદના પ્રાણુને, રાખું જતને જીવમારે. સને૦ ૪

પદ ૩૩૨ મું

મરમાથી મૂરતિ માવની, પ્યારી પ્યારી લાગે પ્યારીરે. મરમા૦ ટેક.
 માથે મોલીયું જરકસી, પેચ્યા જરકસી જમા ભારીરે;
 આવે માણીગર મહાલતો, કરી માણુકીની અસવારીરે. મરમા૦ ૧
 ડાલરીયાં સરખા દોસતો, સામલિયોજી સુખકારીરે;
 જોધને જીવન પ્રાણુને, મોહી વ્રજતણી સહિ નારીરે. મરમા૦ ૨
 ગાહે બાલુઅંધ બેરખા, હૈયે હોડલે હાર હજારીરે;
 મીઠડા બોલા માવની, શોભા નિભોવનથી ન્યારીરે. મરમા૦ ૩
 હેતે સામુ જોધને, ચારે ચિતડાને ચિરિધારીરે;
 પ્રેમાનંદકે જાણે એની, જાનકની , જલિહારીરે. મરમા૦ ૪

પદ ૩૩૩ મું

ધનસ્થામ પુરણ કામ પર, કરું તન મન દુરખાણુરે; ધન૦ ૨૬.
 સ્થામ હાગાલો મોતીયાંવાલો, મારે જીવનખાણુરે. ધન૦ ૧
 નટવર નાગર મુખનો સાગર, મુંઠર સ્થામ મુખાણુરે. ધન૦ ૧
 નંદનો કુંવર ડાલરીયો, મારા દીલડાનો દિવાણુરે; ધન૦ ૨
 દીનખધુની દાસી છું હ તો, દામ વિનાની વેચાણુરે. ધન૦ ૨
 મીઠડા બોલા માવ સાથે, મારે આગેની આગખાણુરે; ધન૦ ૩
 અંતરજામી આવી મળ્યા મને, આપો આપ નાગાણુરે. ધન૦ ૩
 જેમ રાખે તેમ રહું હું, એની મરજીને પરમાણુરે; ધન૦ ૪
 ત્રેમાનંદના નાથ સાથે, મારે થઈ અતિ મુવાણુરે. ધન૦ ૪

પદ ૩૩૪ મું-રાગ કાફી

ધંદાં રહો જીયું મોરે મીતહો છેલા; ધંદાં ૦ ૨૬.
 શરણાગત સજ્જનકે અવગુન, કળકું ન ધરીયે ચિનહો છેલા. ધંદાં ૦ ૧
 જો તુમભયે હરિ મિત્ર હમારે, પાર નીલાધયે ચિનહો છેલા. ધંદાં ૦ ૨
 ધંત તોરે હિત જોરે તાફી, નાહી લક્ષી પરતીતહો છેલા. ધંદાં ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કે' નાથ અખંડ રહો, દ્રગ આગે રિપુજીત હોછેલા. ધંદાં ૦ ૪

પદ ૩૩૫ મું

તુમમું કીનો સનેહ હો રસિયા; તુમ૦ ૨૬.
 તનજાઓ ધનજાઓ જાઓ કુલકીરત, મુખસંપત અરુગેહહો. રસિ૦ ૧
 તુમ હમારે હરિ અંધકી લકરી, ત્યાગે તો લાગે ઠેહ હો. રસિ૦ ૨
 તુમ હમારે હારલકી લકરી, પકરી ખીનું સંદેહ હો. રસિ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કે' નાથજી હમકું, તુમ મત દીલ્યો છેહ હો. રસિ૦ ૪

પદ ૩૩૬ મું

નાથ ન રહીયે દૂર નેનનસો નાથ ન રહી. નેન૦ ૨૬.
 દૂર રહેતે હોત મહા દુઃખ, મુનિયે સ્થામ દ્રગ સૂર. નેન૦ ૧
 તુમ મિના સ્થામ સનેહી હમકું, કરત ગિરહા ચકચૂર. નેન૦ ૨
 યા કારનં છળીલે મોહન, રહીએ નેન હજૂર. નેન૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે રહો દ્રગ આગે, જીવન જોખનપૂર. નેન૦ ૪

પદ ૩૩૭ મું

નેનનમેં શ્રીધનસ્થામ રહો ન્યું, મોરે નેનનમેં. શ્રીધનં ટેક.
ચિનવતી રહુ સરસ મુખ પંકજ, સુંદર હમીકા ધામ. રહો ૧
શ્રુતિકો સાર સકલ સાધન ફલ, કૃપ્ત હરિ જાકો નામ. રહો ૨
મુર નર અસુર ઈશ સિર નાયક, મુક્તદુકે મિશરામ. રહો ૩
પ્રેમાનંદ કહે વારુ વદન પર, ધર્મ અર્થ ફલ કામ. રહો ૪

પદ ૩૩૮ મું-રાગ કાફી

કહાનુકેકામણુકીધુમા, કામણુગારે, કામણુગારેહો ધુતારે; કહાનુ ૦ ટેક.
આવી હો આંગણિમે મારે, હમી હસી હાથ વધારે, કહાનુ ૧
એકવાર મુખ જોયું મોહનનું મેં, લાજ હિવાડીને લગાગે; કહાનુ ૨
શુરે જાણું જ મને શુ કરી નાખ્યુ, આખડીને અણસાગે; કહાનુ ૩
મોરલીડીમેં મને મોહનિ લગાડી, પ્રેમાનંદને પ્યારે, કહાનુ ૪

પદ ૩૩૯ મું

જીવન જોયા વિના મા, ધડિનરેવાયે, ધડી નરેવાયે જીવજાયે; જીવ ૦ ટેક.
કામ કાજ મને કાંઈ નવ મળે, ધરમાં મન અકલાયે; જીવ ૧
નવલ મનોહર નદના કુવરને, જોયા વિના જપ ન થાયે, જીવ ૨
વણુ દીઠે વસંતુ બહુ લાગે, દીઠે હરખ ન માયે, જીવ ૩
પ્રેમાનંદનો વાલો હસીને બોલાવે, એ મુખ મુખે ન કેવાયે; જીવ ૪

પદ ૩૪૦ મું

મોહન મન માન્યો મા, મોરલીવાલો, મોરલીવાલો કહાન કાળો, મોહ ૦ ટેક.
મનમથ કાટિક વારું વદનપર, અપલ આખડીનો ચાળો, મોહ ૧
નટવર નાગર મુખનો સાગર, રસિયો છેલ છોગાળો; મોહ ૨
સામુ જોઈને બહુ મુખ ઉપજાવે, મોહનવર મરમાળો; મોહ ૩
પ્રેમાનંદનો વહાલો વા'લીડો લાગે, રાજીવ નેણુ રૂપાળો, મોહ ૪

પદ ૩૪૧ મું

વા'લીડો વહાલો લાગે મા, કુજગિહારી, કુજગિહારી ગિરિધારી; વા'વિ ૦ ટેક.
વા'લીડો લાગે એની મોરલીને રાગે, વસંત સૌ વજ નારી, વા'વિ ૧

મરમાલીરે એના મુખડાની વાતું, આંખલડી છે કામણગારી; વા'લિં ૨
 જોઈ જોઈને નેણાં ત્રપત ન થાયે, જાઉં એના વેણાં ઉપરવારી; વા'લિં ૩
 ત્રેમાનંદનો સ્વામી સામલિયો, જીવન દોરી છે મારી; વા'લિં ૪

પદ ૩૪૨ મું-રાગ કાફી

રાખું લોચનિયાંમે જીવન મારાને રાખું, જીવન મારા પ્રાણ પ્યારાને; ૨૬.
 જતન કરીને મારા જીવમાં રાખું, માણિગર મોરલીવારાને. રાખું ૧
 નેણુંના અમથી નધરે જાવા દીધું, નટવર નેણુંના તારાને. રાખું ૨
 અલ્પબેલાને મારા ઉરપર રાખું, હરિવર હાર હજારાને. રાખું ૩
 ત્રેમાનંદ કહે પલ ન વિસારું, જીવન જગ જીજ્ઞાસારાને. રાખું ૪

પદ ૩૪૩ મું

જાઉં વાલમજતા વેણાપર વારીરે, જાઉં વેણાપર વારી બલિદારીરે; જાઉં ૧
 વાતડી કરીને મારું મન વશ કીધું, લીધી મને ભવથી ઉગારીરે. જાઉં ૨
 મૂર્તિ મનોહર મનમોહનની, જીવનદોરી છે જો મારીરે. જાઉં ૩
 જગજીવન મુને પ્રાણથી પ્યારો, હૃદયડાનો હાર હજારીરે. જાઉં ૪
 ત્રેમાનંદ કહે પ્રાણજીવનને, રાખું મારા ઉરમાં ઉતારીરે. જાઉં ૫

પદ ૩૪૪ મું

કહાન કેસરીયાને જોઈદું લોભાણીરે, કા. જોઈને લોભાણી મીડી વાણીરે; કહા. ૧
 કહાન કેસરીયો મારે મનડેરે વસિયો, નટવર નવરંગ દાણીરે. કહા. ૨
 વનમાલીરે વા'લપનો ભરીયો, રસિયો સારંગપાણીરે. કહા. ૩
 અલ્પગેલેરે આંખડકીને આજો, ચિત મારું લીધું છે તારીરે. કહા. ૪
 ત્રેમાનંદના નાથ સંગાથે મારે, અવિચલ પ્રીત બંધાણીરે. કહા. ૫

પદ ૩૪૫ મું

ઓરા આવો કાન છેલ્લ મુમાનીરે, ઓરા. છેલ્લ મુમાની મુખદાનીરે; ઓરા. ૧
 નેણાં ભરીને નિરખુંરે નટવર, મૂર્તિ મારે મન માનીરે. ઓરા. ૨
 તરુણ કિશોર મનોહર મૂર્તિ, સુહરખું પુટે છે નાનીનાનીરે. ઓરા. ૩
 માવા તમારા મુખનીરે સોભા, રાખું મારા લોચનીયાંમે જાનીરે. ઓરા. ૪
 ત્રેમાનંદના પ્યારા ભુજ ભરી બેઠું, તન મન કરું કુરબાનીરે. ઓરા. ૫

પદ ૩૪૬ મું-રાગ કાફી

મારા રસિયા વાલમ રો'રે, પીયા ગિરિધારી; હારિ જોરાધરે

જાવા નહિ દેનારી; મારાં ૧

પ્રાણુ મારારે તમ સાથે બંધાણા, કેમ રહુંરે નાય ન્યારી. મારાં ૧

તમને જોયા વિના પળ ન રે'વાજે, હારિ કેસરિયા કુંજબિહારી. મારાં ૨

મન કૃમ વચને દામ વિનાની, છું દાસીરે નાય* તમારી. મારાં ૩

પ્રેમાનંદ કે' અખંડ ખીરાજે, અવગુણિયા નાય વિસારી. મારાં ૪

પદ ૩૪૭ મું

મારા મનના માનેલ રો'રે, માવા પાય લાગું, હારિ તમ ચરણે

ચિત્ત અનુરાગું; મારાં ૧

આવાને આવા મારે મંદિર ખીરાજે, હારિ કરજોડીને એવર માંડું. મારાં ૧

તન મન ધન મારા પ્રાણુ તમ પર, હારિ વારી ફેરીને સ્થામ ત્યાગું. મારાં ૨

પ્રાણુજીવન મારા હિરપર રાખું, હારિ દલડાનીરે દાઝ લાગું. મારાં ૩

પ્રેમાનંદના નાયજી તમ સંગ, હારિ રજની તો રે રંગભર જાગું. મારાં ૪

પદ ૩૪૮ મું

હારિ મારા મીઠડા મોહન રો'રે, કોડીલારે કહાના, હારિ જતનાધરે

રાખીસ જાનાં; મારાં ૧

જેરે જોઈયે તે તમને આણી આણી આપીય, હારિ કરીશરે

ઝાઝાં વાનાં. મારાં ૧

અકુરને કહે તમે શું ઉડી ચાલ્યા, હારિ કુડા બોલારે લોક મયુરના. મારાં ૨

મીઠું મીઠું બાકીને ભણીરે મનાવે, હારિ કપડી તો રે હોપ હિયાના. મારાં ૩

પ્રેમાનંદના વાલાજે તમે જાણો તો, હારિ સમ છેરે નંદ જશોદાના. મારાં ૪

પદ ૩૪૯ મું

મારા પ્રાણુના જીવનનેરે, જાણો કોઈ વારો, હારિ દેખાડીને

આખડીનો ડારોરે; મારાં ૧

નંદ જશોદાને જાળને કહેાને, હારિ કર સાહીને રચથી હિતારો. મારાં ૧

* "રાવ" "રાવણ" એવો ખાડાન્તર છે.

કારે તેડીને સમજવો સ્યામને, કંસનો છે એ દૂત ઠગારો. મારાં ૨
અકુર સંગાથે રતમે જાશે માંરે જીવન, હરિ વિનતિરે સ્વામ હરધારો. મારાં ૩
પ્રેમાનંદના નાથ શીદ નથી રે તા, હરિ આવડો સ્થોરે વાંક અમારો. મારાં ૪

૫૬ ઉપ૦ મું-રાગ કાફી

નિમખ ન મેલું નંદલાલને, લોચનીયાંથી; નિમખ નં ૨૬.
અક્ષબેલાને મારા હરપર રાખું, રસિયા રૂપ રસાલને. લોચ૦ ૧
અમલ કમલદળ નેણુ સલોણે, મનકું મોયું છે જોઈ આલને. લોચ૦ ૨
પાતલીપાને હુંતો પળ ન વિસારું, વારેવારે જોઉં મુખ ભાલને. લોચ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને જોવા, મેલ્યો મેતો જગ જંગલને. લોચ૦ ૪

૫૭ ઉપ૧ મું

નવલ સનેહી મારા નાથને, રાખીય હુંતો; નવ૦ ૨૬.
આખડીથી અલગો નહીં મેલું, હાજર રહીય જોડી હાથને. રાખી૦ ૧
નેહ કરીને નટનાગર સાથે, જોડીય જીવર જરી બાથને. રાખી૦ ૨
લટકાલાને હું લગારે ન દૂરું, ગ્રાણુજીવન સુખપાથને. રાખી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે જનમો જનમ હુંતો, ગામંથ એના ગણુ ગાથને. રાખી૦ ૪.

૫૮ ઉપ૨ મું

જીવત સુધાચું કુંવર નંદને, બેની મારું; જીવ૦ ૨૬.
આરેગો કુધીપામાં બલે અવતરિયારે, નીતનીત જોવા ગોકુલચંદને. બેની૦ ૧
દુર્લભ દરશન દેવમુનિને, સુગમ થયા છે વૃજવૃદને. બેની૦ ૨
દરશ દેખને વાલે દુકિત કાખ્યાં, પાર જિતાર્યાં ભવફંદને. બેની૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મહા સુખ પાગ્યાં, નિરખી આનંદકંદને. બેની૦ ૪

૫૯ ઉપ૩ મું

છેલછળીલા સુંદર સ્યામને, ઘણી ખમા; છેલ૦ ૨૬.
અલબેલા વાલા રંગના રસિલા, ગ્રાણુજીવન સુખપાથને. ઘણી૦ ૧
દેડાનો હાર હરિવર મારે, પળ ન વિસારું એના નામને. ઘણી૦ ૨
મનમાન્યા મધુસૂદન ઉપર, વારી વારી નાખું ઠોટી કામને. ઘણી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે જોઈ જોઈ જીવું, આનંદકારી આતમરામને. ઘણી૦ ૪

પદ ૩૫૪ મું-રાગ કાફી

મંદિર આવો માણીગર માવા, માવા તમને ખમા ખમા

ખમારે ધણી ખમા; મંદિર ૦ ટેક

વાહારે હરખ ભરી ઉભી વાટ જોવું છું, આવો મારા રંગ બીનારાવ. માવા ૦ ૧

વાહારે મીઠડાં લેધને તમને મોતીડે વધાવું, દુધડે પખાલું તારાપાવ. માવા ૦ ૨

વાહારે આસ ધણી છે તારું વદન જોવાની, તમપર ધણો મારે ભાવ. માવા ૦ ૩

વાહારે પ્રેમાનંદના પ્યારા છેત્ર શુભાની, ઓરા આવો નટવર નાવ. માવા ૦ ૪

પદ ૩૫૫ મું

ગિરિધારી મોહન છેલા, છેલા તમે ઓરા ઓરા ઓરા રે આવો ઓરા; ગિર ૦ ટેક.

વાહારે મોતીડાની તમને માલા પેરાવું, આરતી ઉતારું અલખેશ. છેલા ૦ ૧

વાહારે હુસમ કળીની રૂડી સેજ ખીજાવું, ગજરા પેરાવું રાયવેલ. છેલા ૦ ૨

વાહારે રસ સણગાર રસું તમ કારણ, માણીગર માણો રસ ખેલ. છેલા ૦ ૩

વાહારે પ્રેમાનંદના સ્વામિ છેલ છખીલા, રસિયા વધારો રંગરેલ. છેલા ૦ ૪

પદ ૩૫૬ મું

લટકાલા નંદાજીના લાલ, મારું મન મોયું મોયું મોયું મોરલડી*માં મોયું; લટ ૦ ટેક

વાહારે મોરલીને નાદે મારું મનકું વેધાણું, મોયું ચિત્ત ગજગતિ ચાલ. મારું ૦ ૧

વાહારે છાની આવું છું જોવા સાંજ સવારે, ધરમાં છે સોકડલીનું સાલ. મારું ૦ ૨

વાહારે નેણાં હરે છે જોઈ રૂપ મનોહર, બ્રહ્મદિ બ્રમર શશી લાલ. મારું ૦ ૩

વાહારે પ્રેમાનંદના સ્વામિ જનમ મુધાચ્ચો, વાલાજી વધારવું ધણું વાલ. મારું ૦ ૪

પદ ૩૫૭ મું-રાગ કાફી

માધીજી માને હો રાવલા ચરણુરી આસ; માધી ૦ ટેક.

એક બરોસો ચરણુકમલકો, એક આસ વિસવાસ. માધી ૦ ૧

એક રાજી મારે રાજ રહો સદા, ઓર મ કરે હિપહાસ;

ચરણુસરોજરી સેવા દીને, રખજો ચરણુરે પાસ. માધી ૦ ૨

સંતોરો સંગ સદા તવ શાસન, તવ દાસનકો દાસ;

પ્રેમાનંદ દીનરી વિનતિ, ઉર ધારો અવિનાસ. માધી ૦ ૩

* “મોરલી” જોવા પાઠ પશુ છે.

પદ ૩૫૮ મું

નાથજી મારે* હો, યારો આસરો એક; નાથ૦ ટેક.
 એક ચરણ બીના એર ન ધણુ, એ મોરી અવિચલ ટેક. નાથ૦ ૧
 નહો સાધન બેરાગ જ્ઞાન બલ, નહો ગુણ ચાતુરી રેક;
 થાપર બાજત ગાવત મારે, યારે બલ લીધા છે એક. નાથ૦ ૨
 અધમ આધાર શરણુ અશરણુકે, રાજદો એ બરદ બીશેક;
 ત્રેમાનંદ ગણો અચલ આસરો, તજી એર કુમતિ છેક. નાથ૦ ૩

પદ ૩૫૯ મું

માધીજી માને હો, રખજ્યો રાજરે હજાર; માધી૦ ટેક.
 અરજી એજ અતુજ કિંકરરી, મત કરજ્યો અબ દૂર. માધી૦ ૧
 મન કમ વચન કરે સેવકાર્થ, સાવધાન હોઈ સૂર;
 અબ ના હોઈ હુણહરામિ, સત્ય કહું સુખ પૂર. માધી૦ ૨
 અધરમ સર્ગ અમુર અતિ ખાંકા, મારૂ મેવાસી દૂર;
 ત્રેમાનંદકે મોજે માંગું, અખડ વસો આવી ઉર. માધી૦ ૩

પદ ૩૬૦ મું

કેસરીયા માને હો, રખજ્યો રાજરો શુભામ; કેસ૦ ટેક.
 ચરણ પનેયાં ગહી કર આગે, ઉમો રહું આઠો જામ. કેસ૦ ૧
 હું ચાકર યારો દામ બીનારો, યે મારા ઠાકર સ્થામ;
 જો હરિવર કાંઈ ચૂક પડે તો, કરજો તાડન લે લગામ. કેસ૦ ૨
 જ્યું રાજ રીજે ત્યુદિ કરજો, કરી છસકપટ હરામ;
 ત્રેમાનંદને રાવલો જાણો, સખ ગિધિ પુરણ કામ. કેસ૦ ૩

પદ ૩૬૧ મું—રાગ જંગલો

હમારો લીના ચિત એર, સાવરીયા તેરી જોલની; હમારો૦ ટેક.
 જોલનીમેં મેરો જીયા વસ કીના, તેં તો નદકિશોર. સાવરીયા૦ ૧
 ચિતવનીમેં કછુ કીન કનૈયા, હેરી અમારી એર. સાવરીયા૦ ૨

* "માને" એવો પણ પાઠ છે.

હસી મુસકાયકે નેહસું બોલાય, વસ કીની બરબર. સાવરીયાં ૩
પ્રેમાનંદ તેરી બોલની ઉપર, વારું મદન કરે. સાવરીયાં ૪

પદ ૩૬૨ મું

અબ રે મોયે ઘૂજ્યંદ, બાવરીયા કીની બાવરી; અબરેં ટેક.
ખીનું દેખે પણ કલ ન પરે, પ્યારે સુનો નંદાનંદ. બાવરીયાં ૧
કા' જાને કેસો જાદુ કીનો, ડારી પ્રેમકે ફંદ. બાવરીયાં ૨
કામ કાજ સખ છૂટ ગયો, અબ આનંદકંદ. બાવરીયાં ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે રહો દ્રગ આગે, નિરખું ટારી પલ દ્વંદ. બાવરીયાં ૪

પદ ૩૬૩ મું

બતીયાં ખીસરત નાંહિ, કરેજવા મેં કસકે; બતીયાં ટેક.
જખતે સુની મોહન મીઠી બતીયાં, તખતે કછુ ન સોહાઈ. કરેં ૧
વિષ સમ લગત જગત સુખ સખ, જખતે હસકે બોલાઈ. કરેં ૨
એક ટક નીરખું વદન છખી જખ, ઉર આનંદ ન માઈ. કરેં ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે તુમપર ત્રિભુવન, વારી ફેરી બલબાઈ. કરેં ૪

પદ ૩૬૪ મું

અંખીયાં હિરજ રહીરે, રસિક તેરે રૂપમેં; અંખીં ટેક.
ચકીત ભઈ સુંદર છખી નીરખી, પલકે પરત નહી. રસિકં ૧
ચલની ચીતવની બસ ગઈ ચીતમે, સુધણુધ સખ હર લઈ. રસિકં ૨
ખીનું દેખે દુઃખ ઉપજત અતિ, કછુ જાત ન કહી. રસિકં ૩
પ્રેમાનંદકે નાય પરી તુમહારે હાથ, અખતો ભઈસો ભઈ. રસિકં ૪

પદ ૩૬૫ મું-રાગ જંગલો

સાવરા ગુંમાની તેરી પ્રીત અનોખીવેં; સાવં ટેક.
પ્રીત કરત વાકું પલક ન છોરત, બકાવે માર તંતો શોખી. તેરીં ૧
રાત દિવસ વાકે દીક્ષમહિં વસતા, બેઠતા નેન ઝરોખી. તેરીં ૨
આવત જાવત સાયહી ફીરતા, તેરીવે લગની બડી ચોખી. તેરીં ૩
પ્રેમાનંદ કુરખાન તેરેપર, જખદા નામ તેરા જોખી. તેરીં ૪

પદ ૩૬૬ મું

બલા બંસીવારે મોરે યાર કનૈયાવે; બલા૦ ૧૬.
 યાર કનૈયા તોસું યારી વે કીની, જાની સ્થામ સુખદેયા. મોરે૦ ૧
 મિત્ર અમિત્ર ન હોત સ્થામ વ્રમ, સુખ દુઃખ સહાય રેયા. મોરે૦ ૨
 નેન પલક જીમી દેહમિત્રકર, (?) ત્ત વ્રમ બલલેયા. મોરે૦ ૩
 અશરનશરન જાની સુખસાગર, ત્રેમાનંદ બલજયા. મોરે૦ ૪

પદ ૩૬૭ મું

તેરી સૌ કનૈયા તંતો જાદુગારાવે; તેરી૦ ૧૬.
 જાદુ વે કરતા પ્યારે મનકુંવે કરતા, સાખ પૂરતા જગસારા. તંતો૦ ૧
 જાદુ વે કીના બાજંદા ગોખીચંદ, સુલતાન બુલક બોખારા. તંતો૦ ૨
 શુક નારદ સનકાદીક ચંબુ, ધ્રુમત ફીરત મતવારા. તંતો૦ ૩
 ત્રેમાનંદ તેરે અરનકમલપર, તન મન ધન સખ વારા. તંતો૦ ૪

પદ ૩૬૮ મું

તેરીવે મોહન અખીયાં અજળ કુગારીવે; તેરી૦ ૧૬.
 રૂપ રસાલ લાલ લાલ રેખે, બીનું અંજન ખીચ કારી. અંખી૦ ૧
 નેનું પલકસૌ ખલક ખસ કીના, મોહી લીધે હે નરનારી. અંખી૦ ૨
 નેનો નજરે પ્યારે ઝોન ગુજરે, પલક બલક અનુસારી. અંખી૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધન અંખિયન ઉપર, ડારમે સખ જગ વારી. અંખી૦ ૪

પદ ૩૬૯ મું-રાગ જંગલો

ગોકુલ નિધિ ગિરિવરધારી, સુનો ઉઘા હમરે ગોકુલ; સુનો૦ ૧૬.
 અવિલોક્ષી બનસ્થામ લાડીલો, હિતરત નાઈ હો ખુમારી. સુનો૦ ૧
 તરુનતનુછત્રી નવીન જલદસમ, ચંદન ચરચીત હોખીદારી;
 હસત બદન શીર મોર ચંદ્રિકા, બંસી બાજત હો પ્યારી. સુનો૦ ૨
 ચંચલ નેન મકર કુંડલપર, રવિ શશી કાટીક હો વારી;
 હર બનમાલ પિતપટ કટીતટ, દેખી દીવાની હો અજનારી. સુનો૦ ૩
 સુરતરુ કામધેન ચિંતામની, હરિપે ડરે હો હિતારી;
 ત્રેમાનંદે નાય સ્થામ ધન, ગોખી જીવન હો મોરારી. સુનો૦ ૪

પદ ૩૭૦ મું

હે જીવન પ્રાન હમારે, સુનો ઉધા રસિયો;   હે જીવન ટેક.
જીવન પ્રાન સ્યામ ધન મુંદર, ગોકુલરાજકે હો દુલારે. સુનો ૧
પ્રગટ ભયે ધજમે હરિ ઉધા, ધજખાસીન હિત હો પ્યારે;
ખુડતહી ધજ રાખ લીયોહો, કર ગોવરધન હો ધારે. સુનો ૨
મારે અધ અગ કેશી પુતના, જમલાઅર્જુન હો તારે;
દાવાનલકો પાનન કીયો ઉધા, કષ્ટ અનેકન હો નિવારે. સુનો ૩
ગોપીજી સંગ ખન ખીહરે ઉધા, ખીસરત નહીં હો ખીસારે;
પ્રેમાનંદકે નાથ નેહ ખસ, ખહત નિરંતર હો દ્રગ તારે. સુનો ૪

પદ ૩૭૧ મું

નંદ નંદનસુ જાય કહીયો સુનો ઉધા ઇતની નંદ;   ટેક.
કરી પરનામ જોરી કર આગે, ખીનતી ઇતની હો મુનધહો. સુનો ૧
દે ખિસવાસ અવધિ કહી આવન, આસા લાગી
રમહો મન મધહો;
ચીતવત પંથ પલક નહીં લાગત, તનકી મુધ મુધહો ખીસરધહો.* સુનો ૨
ધજખાસીનમું ખાલપનેકી, પ્રીત ભલી લુમ હો નીભધહો;
તાપરલીખીલીખી જોગ પઠાયો, લીખતે લાજ નહો અધહો. સુનો ૩
કુખન્યા કુટીલ કંસકી દાસી, તા સંગ લગની હો લગ ગધહો;
પ્રેમાનંદકે નાથ નીર્ભજ ભયે, કીરત સખ જગ હો જધહો. સુનો ૪

પદ ૩૭૨ મું

હમ પ્રીત કરી પછતાની, સુનો ઉધા નીરમોહીયાસ; પ્રીત ૦ ટેક.
યાકે દીલકો કપટ કુટીલતા, પેહલે સકી નધ હો જાની. સુનો ૧
એક બેર પાયકે અધરમુધા હરિ, મોહની લગાય
લીયોહો મનતાની;
કરી વિસવાસધાત નિરદેયા, પ્રીત અંત જાયહો ઠાંની. સુનો ૨
હમતો એહી ચિત ચોર સ્યામપર, તન મન કીનોહો કુરખાની;
લોક લાજ કુલકી મરજદા, રંચ ન હિરમો હો આની. સુનો ૩

* “ખીસર એકએ” એવે શબ્દાન્તર છે.

અખ કા કહે કહું કહી ન અને ઉધા, ખીરહ ખીયાસે
ભઈ હો દીવાની;

ત્રેમાનંદે નાયકી બતીયાં, છતીયાં છેદી બહે હો પલ પાની. સુનો ૦ ૪

પદ ૩૭૩ મું

ચિંતામની સ્યામ હમારે, સુનો ઉધા પ્યારે; ચિંતા ૦ ટેક.

ને ચીતવે સો પાવે ઉધા, ગોકુલરાજકે હો દ્વારે. સુનો ૦ ૧

અષ્ટ સીધી નવ નીધી ગોકુલકી, ડગર નિરંતર હો શુદારે;

ભેગ ખીપત સે કહા કરે ઉધા, તજ ચિંતામની હો પ્યારે. સુનો ૦ ૨

સુખકોસાર સકલ સાધન ફલ, બ્રજવાસીનકે હો દ્રગ તારે;

પહ સંપતી તજ સુખ ઉધા, ભેગ બરમ અંગ હો કા ધારે. સુનો ૦ ૩

નિગમ અગાધ કહતહે નિરંતર, બ્રહ્મા નીસદીન હો ખીયારે;

શિવ સનકાદીક શુક ત્રેમાનંદ, જીયતે પલ હો ન ખીસારે. સુનો ૦ ૪

પદ ૩૭૪ મું

મોરલીધરસો મન માન્યો, સુનો ઉધા મેરા; મોરલી ૦ ટેક.

જખતે શ્રવન સુની મોરલી ધુની, તખતે મનવા હો લોભાન્યો. સુનો ૦ ૧

જની નિગમસાર મોરલીધર, તન મન કીનો હો નોછાવર;

તજ કુલ લાજ નિગમ અનુયાસન, લાલન ઉરમે હો આન્યો. સુનો ૦ ૨

મોરલીધર મોયે પ્રાનસો પ્યારે, નેક ન કરી હું હો ન્યારે;

ગોવિંદ ચંદકે કારન ઉધા, બેર સખનસું હો ઠાન્યો. સુનો ૦ ૩

મોહન પ્રાન નેનકે તારે, જીવનદોરી હો હમારે;

ત્રેમાનંદકે હાથ સ્યામ કે, પ્રાન હમારો હો બેકાન્યો. સુનો ૦ ૪

પદ ૩૭૫ મું

ગિરિધર ગોકુલકે ચંદા, બંસીવારો પ્યારો; ગિરિ ૦ ટેક.

જસોમતી જઠર દિશિ સો વારુની, ઉદય બયે પ્રભુ હો જગવંદા. બંસી ૦ ૧

બંદ્રાખન નલ દ્વિતીયા જસોદા, સોહત કટીતટ હો સુખકંદા;

શંકર નંદ શીશ લીધે ઠાડે, મેટન બવદુઃખ હો રૂંદા. બંસી ૦ ૨

ઉડગન ગોપસખાખીય સોહત, અધિક કલા નીત હો સ્વછંદા;

ચીતવતી ગોખી ચંદ ચંકારી, નિગિય નિવારી હો પલદંદા. બંસી ૦ ૩

અધરસુધા સિંચત ધજ મંડલ, તાંપ નિવારત હો નેદનંદા;
પ્રેમાનંદકે નાય હન્ધો રીપુ રાહ, કંસ અતી હો મતિમંદા. બસી૦ ૪
પદ ૩૭૬ મું-રાગ જંગલો

ગોવિંદા ચારા મજરા દેખ જૂલ ગર્ધ કજરા; ગો૦ ૧
જૂલ ગર્ધ કજરા ઓર અંગ આશૂપણ, નાય ચાને નિરખ્યાં
ભરી નજરા. ગો૦ ૧

ગજરામેં શુલતાન હોઈ છું, દેખી ચારા બાલુબંધ બજરા. ગો૦ ૨
હારતો હજારો ચારો ગુણ શુલાખી, તોરા ચારા પાગમાઈ અજરા. ગો૦ ૩
શામલીયા સરદાર છે મારા, પ્રેમાનંદ કરે ચાને મજરા. ગો૦ ૪

પદ ૩૭૭ મું

બિહારી ચારી અંખીયા અજળ જાદુગારી; વિહારી૦ ૧
જાદુગારી અંખીયા ચારી, ચિતવની જગસું ન્યારી. વિહારી૦ ૧
બોલનીમેં સખ વશ કર લીની, ગોકુલ ગામકી નારી. વિહારી૦ ૨
ચલનીમેં ચિત ચોર લીયો છે, ભુપતિ બધે બેખધારી. વિહારી૦ ૩
મુસકનીમેં મોહો રતિનાથક, પ્રેમાનંદ જન પ્રાન વારી. વિહારી૦ ૪

પદ ૩૭૮ મું

સહુના ચાને સેવતિરો સેહરો ધરાવું; સહુના૦ ૧
સેવતિરો સેહરો કલંગી કેતકીરી, માલતિરા મોતી લટકાવું. સહુના૦ ૧
બકુલરા બાલુ મજરા શુલાખી, હારતો હજારી ગુંથી લાવું. સહુના૦ ૨
જાઈ ભુઈ મોગરા ચંપા ચમેલી, દાહિરીરો દુપટો બનાવું. સહુના૦ ૩
પુલારી સેજપર સ્થામ ખીરાજે, પ્રેમાનંદ કે' આગે ગાવું. સહુના૦ ૪

પદ ૩૭૯ મું

ચાલોને લાલ માલતિરા બાગમેં ખીરાજે; ચાલો૦ ૧
સેવતિરો સુંદર કલીયાં ખીન ખીન, મારું ચારો મુકુટ બરાજે. ચાલો૦ ૧
ગજરાબાલુ તોરા હાર મેહેરાવીન, નેણાં ભરીનાથ નિરખાજે. ચાલો૦ ૨
અંબ કદંબરી કુંજમેં કહાના, મીઠી મીઠી મોરલી બજાજે. ચાલો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીત કરીને, પ્યારા ચારો પ્રેમરસ પાજે. ચાલો૦ ૪

પદ ૩૮૦ મું-રાગ જંગલો

હો મહારાજ તેરો બદન બતાજરે; હો મં ૦ ૧૬.
 બદન દેખાયકે સુખ ઉપજાયકે, આયેકે હિરમે ઠેરાજરે. હો મં ૧
 બચન સુધા ઝરી બરખી નાય હરિ, તન મન તાપ મીટાજરે. હો મં ૨
 નેહમું બોલાયકે બિરહ સમાયકે, નવરંગ નેહ બદાજરે. હો મં ૩
 ત્રેમાનંદકે પ્રાન દેકે દરસ દાન, જીવન શ્રદ્ધાનિ જીવાજરે.* હો મં ૪

પદ ૩૮૧ મું

દીનાનાથ દીનબંધુ શરણુ તિહારીરે; દીનાં ૦ ૧૬.
 શરણુ તિહારી મેં સ્યામ અગ્યાકારી, મન ક્રમ વચને મોરારીરે. દીનાં ૧
 આઠો જ્ઞાન રહું નામ તેરો અવિનાશી, નંદકુંવર હરધારીરે. દીનાં ૨
 બલાબંસીવારે પ્યારે ભરોસે તિહારેહું મેં, નાથ ન દીને નિસારીરે. દીનાં ૩
 ત્રેમાનંદ કે નાથ દીન જાની અહીં હાય, રાખો શરણુ બનવારીરે. દીનાં ૪

પદ ૩૮૨ મું

બલા નંદલાલ પ્યારે અબજો નીલાય લેરે; બલાં ૦ ૧૬.
 નેહરો નીલાવન નાથ સ્યામ ધન, અશરણુ શરણુ લગાય લેરે. બલાં ૧
 નિજ જન જાની દયા દીલ આની, ચરન કમલ લપટાય લેરે. બલાં ૨
 ભવસાગરમું કીપાનિધિ કેશવ, બાંહ અહીંકે બચાય લેરે. બલાં ૩
 અરજી આનંદકંદ કરતહે ત્રેમાનંદ, સ્યામજી સમીપ બોલાય લેરે. બલાં ૪

પદ ૩૮૩ મું

બલા બંસીવારે પ્યારે પીર ન જાનદાવે; બલાં ૦ ૧૬.
 પીરકી મારી મેં પુકારું બનવારી, દયા દીલહું નહીં આનદાવે. બલાં ૧
 કરતહું અરજી ગરજ તેરી નીશદિન, મનમોહન નહીં માનદાવે. બલાં ૨
 બન બન બ્યાકુલ ફીરતહું હુંહતી, કહાન ગવેયા તાનદાવે. બલાં ૩
 ત્રેમાનંદકે નાથ મીલો હસી ભરી બાથ, દાતા દરસન દાનદાવે. બલાં ૪

* હે જીવન વિરહનું દુઃખ સમાવી જવાડી નજો-એ અર્થમાં છે. પણ સ્પષ્ટ પાઠ કાઠે પણ પ્રત્યક્ષ નથી.

પદ ૩૮૪ મું-રાગ જંગલો

રાજમોલ પધારો રંગ બીનાજી; રાજ૦ ટેક.
 સેજડી મુધારી પ્યારી, વાટડી જોવા છા ચારી, આવોજી
 ચતુર પરવીનાજી. રાજ૦ ૧
 સજી સણુગાર આવો, ચીત મારો લલચાવો, ઓઢોજી
 દુશાલા અતી જીનાજી. રાજ૦ ૨
 મંદિર આપકે માણો, લોક લાજ મતી આણો, કાંઈ
 કરશી હો મતિહીનાજી. રાજ૦ ૩
 શુણ્વંત યાને જોઈ, મનડો રયો છે મોઈ, પ્રેમાનંદ
 ઉર લખી જીનાજી. રાજ૦ ૪

પદ ૩૮૫ મું

મારે મંદીર ખીરાજો કહાના કેસરીયાં; માર૦ ટેક.
 અખંડ ખીરાજો કહાન, તન મન વારુ પ્રાન, રહું એક
 દક જોઈ ગીરધરીયા. માર૦ ૧
 મૂરતી જોધને પ્યારી, ધીરજ ડગી છે મારી, આવો
 ઉર રાખું છેલા નટવરીયા. માર૦ ૨
 તજી મેંતો અન્ય આરા, રાજ ઉર રહો વાસ, સ્યામ
 સનેહી પીયા રંગભરીયા. માર૦ ૩
 પ્રેમાનંદરા મીત, થામું રાજ લાગી પ્રિત, અબજી ન રહો
 ન્યારા ડોલરીયા. માર૦ ૪

પદ ૩૮૬ મું

માને વાલા લાગો રાજ પ્યારા નટવરજી; માને૦ ટેક.
 નટવર પ્યારા, મારા હાર દિયારા, નીમખ ન મેલું
 ન્યારા ત્રિરિધરજી. માને૦ ૧
 રહું નીત જોતી, મારી નયડીરા મોતી, જીવનદોરી
 હો શુણ્વસામરજી. માને૦ ૨

હું ચારી દાસી, પીયા સુણો અવિનાશી, રહો દ્રગ આગે
મારી એ અરજી. માને ૦ ૩
ત્રેમાનંદરા નાથ, વેચાણી હું તારે હાથ, કહો ન્યું કરાં
રાજ જેવી મરજી. માને ૦ ૪

પદ ૩૮૭ મું

થાને જાવા નહીં દેસા બંસીવારાજી; થાને ૦ ૮૬.
નટવર નાગર, ગુણુરા સાગર, પ્રાણુજીવન પીયા પ્યારાજી. થાને ૦ ૧
બીના દેખે થાને, કલ ન પરત માને, સ્યામ સનેહી દ્રગ તારાજી. થાને ૦ ૨
બાલપણારી પ્રીત, સાવરા સનેહી પ્રીત, અબ કમ છૂટે કહાન કરાજી. થાને ૦ ૩
ત્રેમાનંદરા નાથ, પકરી રાખીશ હાથ, હોવાનાદિ દેસા માસું ન્યારાજી. થાને ૦ ૪

પદ ૩૮૮ મું—રાગ જંગલો

હો રસિયા ગુમાની બાલમરે, મોસે જી ન તોરો જી હો; રસિ ૦ ૮૬.
મંતેરી દાસી પિયા ચરન કમલકી, બાહ મહી જી ન છોરો જી હો. રસિ ૦ ૧
લોક લાજજગ આસતજીમે, સાવરે ચરનજી ચીત મોરો જી હો. રસિ ૦ ૨
અબ જી ન દુર તને પિયા મોહું, રાખો ચરનજી ચીત મોરો જી હો. રસિ ૦ ૩
ત્રેમ સખી પીયા કહું ન સોહાવત, રસિક દ્રગજી ચીત ચોરો જી હો. રસિ ૦ ૪

પદ ૩૮૯ મું

હો નેહરા નીલાવન છેલારે, બીસર ન જાળ્યો જી હો; નેહ ૦ ૮૬.
અવગુનકે મીસ યાદ કરી મોહે, રસિયાજી હસકે બોલાજાળ્યો જી હો. નેહ ૦ ૧
કર્કના દ્રગન બરી દેખો મેરી આરિયા, અવગુન પીયા
બિસરાજાળ્યો જી હો. નેહ ૦ ૨
દોષ નિવારણ નામ તુમારો, એહી જીય જાની ના બાળ્યો જી હો. નેહ ૦ ૩
ત્રેમ સખી બોલાવકે ચરને, રસિયા અધુર રસ પાળ્યો જી હો. નેહ ૦ ૪

પદ ૩૯૦ મું

હો રસિયા લગન મોરીરે, તુમસે જી જોરી જી હો; રસિ ૦ ૮૬.
જોરી લગન મોરી રસિક રૂપસે, ચોર સકલસે તોરી જી હો. રસિ ૦ ૧
સ્યામ સુંદર પીયા મેરે મન માને, જ્યુંજખી ચંદન ચંકારી જી હો. રસિ ૦ ૨

મુખસંપત મેરે રસિક સુંદર પિયા, તુમ મેરે જીવનદોરી જી હો. રસિ. ૩
પ્રેમ સખી પીયાદુર ન રેજ્યો, સાવરે અરજ એહી મોરી જી હો. રસિ. ૪

૫૬ ૩૯૨ મું

હો સાવરીયા લંગન મોરીરે, તુમસેં જ્યું લાગી જી હો; સાવ. ૧
રૂપ રસાલસોં મેરો મન લાગો, આસ સખનડી ત્યાગી જી હો. સાવ. ૧
રંજન દોહિ મેરે દ્રગ 'ખંજન, તુમ બસ બચ્ચે અનુરાગી જી હો. સાવ. ૨
હસની બોલની તેરી ચલની ચીતવની, એહી મેરે જીવન જાગી જી હો. સાવ. ૩
પ્રેમ સખી કે' પ્રણયજીવન ઘન, રહો મન સ્વામ સોહાગી જી હો. સાવ. ૪

૫૬ ૩૯૨ મું-રાગ જંગલો

હો રસિયાજી તુમસેં જો માની, પ્રીતિ જીવન જાની; હો. ૧
હો મોહન રૂપ નિધાની, નીરખી બાઈદુ દીવાની. હો. ૧
હો તુમસેં જ્યો લગની લગાની, મેતો તેરે હાથ બેઠાની. હો. ૨
હો કિપા ટીજો દીન જાની, ચરને રહું લપટાની. હો. ૩
હો પ્રિતમ કીજ્યો નીભાની, પ્રેમ સખી કુરખાની. હો. ૪

૫૬ ૩૯૩ મું

હો જીવન આલો બનવારી, તન મન તુમપર વારી; હો. ૧
હો તુમ મેરે પ્રાન આધાર, કરી રાખું હીયરકો દાર. હો. ૧
હો રસિયાજી રહું નીત જોતી, કરી રાખું નાસીકા મોતી. હો. ૨
હો નટવર નંદ જ્યુકે નંદન, કરી રાખું પીયા જુજ બંદન. હો. ૩
હો પ્રેમ સખીકે પ્યારે, કરી રાખું દ્રગનકે તારે. હો. ૪

૫૬ ૩૯૪ મું

હો તુમસોં ન કીજો નેહરા, કપટી પ્રીતમ પીયરા; હો. ૧
હો દમકું જ્યો દીનો બીદેહરા, તુમ નહીં છોડો વાકા ગેદરા. હો. ૧
હો તુમરો તો વસ કીનો જીયરા, બીનું દેજે કલપત હીયરા. હો. ૨
હો તુમકું જ્યો એસો દીનો બીયરા, બીનાદમ દર લીને ચેયરા. હો. ૩
હો પ્રેમ સખીકે સનેદરા, દમકો મત દીજ્યો છેદરા. હો. ૪

પદ ૩૮૫ મું-રાગ જંગલો

હો નરનારાયણ સ્વામી, બજમે સખ સુખ ધામી; હોં ૧ ટેક.
 હો દીનબંધુ હિતકારી, પ્રગટે દયા ઉરધારી. હોં ૧
 હો નરનારાયણ હેતુ, દક્ષીમે ભવ જલ મેતુ. હોં ૨
 હો બદ્રિપતિ પ્રાણનાથ, પતિત જન ગ્રહે હાથ. હોં ૩
 હો ત્રેમાનંદ જની દાસ, દીનો ચરને નીવાસ. હોં ૪

પદ ૩૮૬ મું

હો નરનારાયણ નામ, પતિત જનદો વિશ્રામ; હોં ૧ ટેક.
 હો બજહો દીન જન કાકિ, નરનારાયણ દોહિ. હોં ૧
 હો નરનારાયણ ગાવે, નિશ્ચે ભવમે ન જાવે. હોં ૨
 હો બોલે સત્ય વ્રત ધારી, લેહ દીન જન તારી. હોં ૩
 હો ત્રેમાનંદ કહે સંત, આપો પતિતોકો અંત. હોં ૪

પદ ૩૮૭ મું

હો નરનારાયણ આજ, લીનો વ્રત મહારાજ; હોં ૧ ટેક.
 હો શરણાગત જન કાઈ, જન.ન દેહ મેં સૌઈ. હોં ૧
 હો ગાઈહો નારાયણ નામ, દેહ નીજ સુખ ધામ. હોં ૨
 હો સ્વરગાદીક લોકમાહી, મેરે બીના સુખ નાહી. હોં ૩
 હો એસે પ્રભુ સુખદાઈ, ત્રેમાનંદ જંલી જાઈ. હોં ૪

પદ ૩૮૮ મું

હો નરનારાયણ હસીકે, આવે કમર કરીકે; હોં ૧ ટેક.
 હો બોલે મંજુલ બેના, સખ કહત* સુખ દેના. હોં ૧
 હો દીન જન નરનારી, આવો સરને હમારી. હોં ૨
 હો મેરો રૂપ ઉર ધરો, જમકા કાગદ ફરો. હોં ૩
 હો ત્રેમાનંદ ગુન ગાવે, બહોરી ભવમે ન આવે. હોં ૪

પદ ૩૮૯ મું-રાગ જંગલો

બાલમજી આવો પ્યારે, બાલમજી આવો પ્યારે, મેંવારી જાઉં રાજ; બાં ૧ ટેક.
 વારી મેં જાઉં પીયા તેરે સુખ ઉપર, તન મન ધન બક્ષીદારે. બાં ૧

ધારે મીલન મેરો હીયરા તપતહે,* દેખનકું દ્રગતારે. બાલ૦ ૨
સ્થામ સુરત ખીના ફીરુહું દીવાની, ખીરહ ખીયા તન જારે. બાલ૦ ૩
પ્રેમ સખી પીયા છતીયાં લગાયે રાખું, નેક ન કરહું ન્યારે. બાલ૦ ૪

પદ ૪૦૦ મું

સાવરીયા ગિરિધારી, સાવરીયા ગિરિધારી, મેં દાસી ચારી રાજ; સાવ૦ ૧
દાસી મેં ચારી પિયા ચરન કમલકી, મન કમ વચને મોરારી. સાવ૦ ૧
તુમ ખીના જ્યાર નહિ ત્રિભુવનમેં, રસિયાજી મેરો દિતકારી. સાવ૦ ૨
સરવસ સ્થામસુદર તુમ મેરે, તુમ બલ લઈ મતવારી. સાવ૦ ૩
પ્રાનસે ખારે મોરે દ્રગનકે તારે, પ્રેમ સખી જાયે બક્ષીદારી. સાવ૦ ૪

પદ ૪૦૧ મું

ગુમાની થાસું જોરી, ગુમાની થાસું જોરી, પ્રીતકથી મોરી રાજ; ગુમા૦ ૧
તુમસુ જો જોરી મોરે છેલ ગુમાનીડા, જ્યાર સકલસેં જ્યો તોરી. ગુમા૦ ૧
અખ જી ન દૂર તજે મોરે જીવન, રસિયા અરજ ચેહી મોરી. ગુમા૦ ૨
રાખો નીકટ પીયા બદન બિંદુકે, ચીતવતી રહું જ્યું ચકારી. ગુમા૦ ૩
સ્થામસુદર મેતો જ્યાર ન ચાહું, પ્રેમ સખી મતી જોરી. ગુમા૦ ૪

પદ ૪૦૨ મું

સાવરીયા થાસું રેજ્યો, સાવરીયા થાસું રેજ્યો, લગન મોરી રાજ; સાવ૦ ૧
રેજ્યો લગન મોરી રસિક રૂપસેં, વાસ ચરન તોરે રેજ્યો. સાવ૦ ૧
હસની બોલની તોરી રહો મન મેરે, ચીતવની ચીતહરી રેજ્યો. સાવ૦ ૨
કબ ધરીહો પીયા ચરન કમલ હિર, આસ અખંડ મોરી રેજ્યો. સાવ૦ ૩
પ્રેમ સખી પુછત કર જોરી, હેતકી બાત મોસેં રેજ્યો. સાવ૦ ૪

પદ ૪૦૩ મું—રાગ જંગલો

નૌનાદી નાખે લગી, સાવરેદી સૈયો વે; નૌના૦ ૧
નોખે લગત સમ પ્રાન વિકલ્પ બાયે, દેખન ચાહ જગી. નૌના૦ ૧
નૌન સૌનમેં બસ કર લીની, સાવરે મોહે ઠગી. નૌના૦ ૨
સાવરે નૌન બસ લઈ મેતો સજની, દુરમત હિર ભગી. નૌના૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનયામકી સુરત, ચીતવત જોક ટગી. નૌના૦ ૪

પદ ૪૦૪ મું

નૈનાદી ચેરી લાઈ, ઐરી ઐરી મેતો વે; નૈના૦ ૨૬.
 શ્રીધનસ્વામ મુંદરકે નૈના, મંદિ વેઠાતી લાઈ. નૈના૦ ૧
 હુકમ હલુરી દાડી કર ઐરી, ચીતવુંગી ચીત દઈ. નૈના૦ ૨
 નીરખું ચંચલ નેન કમલ જળી, નીત નીત નધરે નઈ. નૈના૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્વામ નેનકી જપું, માણા હાજર રહી. નૈના૦ ૪

પદ ૪૦૫ મું

નૈનાદી જાન પરી, ઐરી ઐરી ગુર્ધવાવે; નૈના૦ ૨૬.
 મુંદર શામકે નૈનકી શોભા, જો દાઈ ચીનવે જરી. નૈના૦ ૧
 તાકું ન હોવે કાલ કરમ દુઃખ, ભવમે ન જાત ફરી. નૈના૦ ૨
 દોષ નિવારી દેત અભય પદ, કેસવ કરુના કરી. નૈના૦ ૩
 ત્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ પ્રગનપર, વારે પ્રાન ધરીરે ધરી. નૈના૦ ૪

પદ ૪૦૬ મું

નૈના દોષ નેહ ભરે, ઐરી ઐરી દેખોરી; નૈના૦ ૨૬.
 નેહ ભરે નૈના ધર્મકુંવરકે, દુઃખ સંતાપ હરે. નૈના૦ ૧
 પ્રેમ પુલકી નીત નીજ જન ઉપર, આનંદ અમૃત ઝરે. નૈના૦ ૨
 ફરીજન દેખી સકુચી રહતહે, પ્રકૃષીત જન ઉપરે. નૈના૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે નૈના આજતો, હમપર અદર દરે. નૈના૦ ૪

પદ ૪૦૭ મું-રાગ જંગસો

હમારે શ્રીહિલ્લ મતકે ધંદવેઢે, ભક્તિધર્મસુત સ્વામ; હમા૦ ૨૬.
 કેડી ધંદુ કાંતિ સમ શોભીત, પુરુષોત્તમ વરનામ. હમા૦ ૧
 શ્રીગોલોકમહો રાજત રમણીક, પાવન અક્ષરધામ;
 તામહો અગનીત દિવ્ય સુકત મીઠી, સેવત પદ આઠો જામ. હમા૦ ૨
 દિવ્ય વ્યસન અંગ દિવ્ય આભુષન, દિવ્ય પુષ્પ હર દામ;
 દિવ્ય સભામહો શોભીત મુંદર, મુની આભુષન રામ. હમા૦ ૩
 દક્ષિણ ભુજ અભય વરદાયક, સુખદાયક ભુજ વામ;
 ત્રેમાનંદ નાય જગી નીરખી, લેણો અખ પૂરનકામ. હમા૦ ૪

પદ ૪૦૮ સું

હમારે શ્રીહિંદવ સપ્રદાયકે સ્વામિ, સહજનંદ ભગવાન; હમાં ૧ ટેક.
 ઈશ્વર આદીદેવ અવતારી, જાનત મુક્ત સુખન. હમાં ૧
 ગાવત વ્યાસ વિરંચી મહીમા, કહી નાના આખ્યાન;
 અગણીત નામ રૂપ ગુણ જાકે, ગાવત વેદ પુરાન. હમાં ૨
 રૂપ ચોવીશ શ્રીહિંદવસ્વામી, પૂજ્ય કીયે હે પ્રાન;
 ત્રીન સખદોંમે હરિકૃષ્ણ અધીક, નહોં કોઈ આન. હમાં ૩
 ભયે આશ્રીત હમ ધર્માત્મજાકે, ભયે સકલ દુઃખ હાન;
 પ્રેમાનંદ મીલે બ્રહ્મજીવનપતિ, દરકયો હે અભય નિશાન. હમાં ૪

પદ ૪૦૯ સું

હમારે શ્રીહિંદવઆશ્રીત જનકે, જીવન શ્રીઅક્ષપતિરાય; હમાં ૧ ટેક.
 ભવ વિરંચી જાકો પાર ન પાવત, નિગમ નેત્રી કહી ગાય. હમાં ૧
 રહત સદા હરિ તેજ પુંજમહોં, તેજોનિધિ કહાય;
 સેવત સદા એકાંતિક સજ્જન, પ્રેમ પ્રીત ઊરલાય. હમાં ૨
 જાકે દરસપરસકે કારન, કરતહે કોટી ઉપાય;
 સુર મુનિ સિદ્ધ સકલ પચિદારે, સ્વપ્ને ન દરસ દેખાય. હમાં ૩
 જમ્ જમ્ ગ્લાનિ હોત ધરમકી, અધરમ જડતહે આપ;
 તમ્ તમ્ પ્રગટ હોત કરુનાનિધિ, પ્રેમાનંદ જલજાય. હમાં ૪

પદ ૪૧૦ સું

હમારે તારન તરન પરમ સુખ સંપત, ભક્તિધર્મકુમાર; હમાં ૧ ટેક.
 શ્રીનારાયણ અખિલજીવનપતિ, લીન મનુષ્ય અવતાર. હમાં ૧
 વરણી વેપ નૈઋતિક આન પુંગવ, સકલ કલા શીરદાર;
 કરત વિહાર વિશ્વકે સ્વામી, વિશ્વ કરત ઓધાર. હમાં ૨
 સરસ સ્વભાવ સદય ધીરજ ધર, સૌમ્ય રૂપ મોરાર;
 રીધી સીધી કર જોરે દાદી, કરત ન અંગીકાર. હમાં ૩
 રાધાવર ગૌલોકનિવાસી, મહીમા અગમ અપાર;
 પ્રેમાનંદ ધર્મનંદનપર, વાર વાર જલ્લીદાર. હમાં ૪

પદ ૪૧૧ મું-રાગ જંગલો

મેંતો તેરે ખીરદ બેરોસે બહુનામી, મેંતો ૦ ૨૬.
 સેવા સુમરન કછુવે ન જાણું, સુનીયો પરમ ગુરુ સ્વામી. મેંતો ૦ ૧
 ગજ અરુ ગીધ તારીહે ગનીકા, કુટીલ અજમેલ કામી. મેંતો ૦ ૨
 ચેહી સાખ થવને સુની આયો, ચરન ચરન સુખધામી. મેંતો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે તારો કે મારો, સમરથ અંતરજામી. મેંતો ૦ ૪

પદ ૪૧૨ મું

અપનો બરદ ખીચારો નાથ; અપ ૦ ૨૬.
 અસરન શરન અધમ આધારન, નીગંમ ગાવત યહ ગાય. અપ ૦ ૧
 બનચર મહીન ગીધ બધુ સમ, મીલે દુરખી બરી બાય. અપ ૦ ૨
 ગૌતમ નારી તારી જડ જોની, ચરન પરસી સુખપાય. અપ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ વિશ્વાસ આની ઉર, પયો ચરન ધરી માય. અપ ૦ ૪

પદ ૪૧૩ મું

રાખો પ્રભુ અપને બરદકી લાજ; રાખો ૦ ૨૬.
 હમહે પતિત તુમ પતિતકે પાવન, સુનીયે ગરીબનીવાજ. રાખો ૦ ૧
 જુગજુગ અધમ આધારત અગનીત, નધ ન કરી કછુ આજ. રાખો ૦ ૨
 ગનીકા ગીધ અજમેલ આદીક, કીતને ગીનું મહારાજ. રાખો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ પતિત તીહારો, તુમ સમરથ શીરતાજ. રાખો ૦ ૪

પદ ૪૧૪ મું

અખતો નાથ નિભાઈ લીજે; અખ ૦ ૨૬.
 જેહી જુજ તારે પતિત બહુ તાકો, નેક સહારો દીજે. અખ ૦ ૧
 કીપાસિધુ કીપા કરી અખતો, નેક દષ્ટિ સુધીજે. અખ ૦ ૨
 તુમ ખીના ઓર સખહો હમ જેસે, કાંકા શરન ગહીજે. અખ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ તીહારો, બદન વિદોષી છજે. અખ ૦ ૪

પદ ૪૧૫ મું-રાગ જંગલો

મેરી સુધ યા જોગીયાને હર લખવા; મેરી ૦ ૨૬.
 ચીતવત ચીત હસ્યો છખી સુંદર, રૂપ વેરાગન બાઈવા. મેરી ૦ ૧

મુદરતા સખ ત્રિભુવનકી, લઈ એકહી ઠાર ઠઈ,
તા જખીલે મુરન જોગીકી, ખીધીના રચીહે નધવો. મેરી૦ ૨
તન તમાલ જખી નેન કમલદલ, મુખ મદ હાસ સઈ,
માનહું કૃષ્ણચક્રે જેસી, ઉપમા ઓપી રધવો મેરી૦ ૩
કરતહે પાન રૂપ રસ નારી, ચીતવત ચીન દઈ,
પ્રેમાનદે નાયક નીરખી, તનકી તપત ગધવો. મેરી૦ ૪

પદ ૪૧૬ મું

ઉદાસી જોગી કૌન દીસાસોં આયોરે, ઉદા૦ ૨ક
રૂપ અનુપ તરુન જખી મુદર, દેખત મન લલચાયોરે. ઉદા૦ ૧
કોન તુમારો દેશ દીર્ગખર, કાહેકું બેખ બનાયો,
કારન કવન જોગ વહ લીનો, કોન તત્વ તુમ પાયોરે. ઉદા૦ ૨
નામ તુમારો કહા જોગીજી, કોન વહ નગર બતાયો,
બડી જયુ કીપા કીની હમ ઉપર, અદ્ભૂત દરસ દેખાયોરે ઉદા૦ ૩
તખ મુનિરાજ ખીલોકી કમલદ્રગ, કણુક મદ મુસકાયો,
પ્રેમાનદે જોલે બચન મુનિ, સુનત સમહી મન ભાયોરે. ઉદા૦ ૪

પદ ૪૧૭ મું

ઉદાસી હમ ઉતર દેસકે બાસીરે, ઉદા૦ ૨ક
ઉતર દેસ અનોપમ નગરી, જોગસોં જોત પ્રકાસીરે ઉદા૦ ૧
નહિ વહા ચદા નહિ વહા સુરજ, કોન ન માયા કામી,
ચાર પદારથ કરત ચાકરી, મુખિ આર વહાં દાસીરે. ઉદા૦ ૨
નામ હમારા વિદીત વેદમહી, આદીપુરખ અવિનાસી.
ભક્તિધર્મહીત ખીચરત જગમેં, તત્વ જ્ઞાનકે રાખીરે ઉદા૦ ૩
બેખ લીયો હમ ભક્તિધર્મહીત, દુદી ગગા કાસી,
પ્રેમાનદ આયે સુની ગઢપુર, ભક્તિધર્મકે ખાગીરે ઉદા૦ ૪

પદ ૪૧૮ મું

જોગીજી મોયે જોગકી લુગત બતાવોરે, જોગી૦ ૨ક.
તુમ તો જોગી પરમ અનુપ હો, જોગ તત્વકે રાવોરે. જોગી૦ ૧

કેસે ઈંગલા પિંગલા મુખમના, હમર મુકા તાલી લાઓ;
 ખટ ચક્રનકા બેદ હે કેસે, અનહદ નાદ સુનાઓરે. ભેગીં ૨
 તખ બોલે મુનિરાજ મંદ હસી, ઠકીન ભેગ કેસે પાઓ;
 કરો અભ્યાસ નિરંતર ચીત દે, ભેગ તત્વને ચાઓરે. ભેગીં ૩
 ભે તુમ કહો સોઈ હમ કાજે, ભેગી ભેગ સીખાઓ;
 ત્રેમાનંદે નાથ કીપા કરો, અખ તુમ દૂર ન જાઓરે. ભેગીં ૪

પદ ૪૨૯ મું—રાગ જંગસો ખ્યાલ

પ્રિત લગી સો લગી, લગીવે મેરી; પ્રિતં ૧૬.
 જખતે પ્રિત લગી હરિ ચરને, તખલિતે હોય રહી ચેરી. પ્રિતં ૧
 ચરન કમલ ખીના ઓર ન ચાહું, તજ દીની આસ સખકેરી. પ્રિતં ૨
 અષ્ટસિદ્ધિ નવનિધિ ચતુરધા, હરિપર ડાકું વારી ફેરી. પ્રિતં ૩
 ત્રેમાનંદ એક સંત હરિ ખીના, ઓર સખ શબ્દે યેરી. પ્રિતં ૪

પદ ૪૨૦ મું

નેહા લગા સો લગા, લગા ના છૂટેવે; નેહાં ૧૬.
 નેહા લગા ધનસ્યામ ખીયામું, જ્યું હીરો ફોર્યો ન ફૂટે. નેહાં ૧
 હાગત હાગત હાગ ગયા હે, કાફુકા તોરા ધા ન તૂટે. નેહાં ૨
 શિર સાટેકી બાત બની હે, સખ જગ મીલ સીર ફૂટે. નેહાં ૩
 ત્રેમાનંદ હરિ ચરન કમલદો, નિઃશંક હોઈ રસ લૂટે. નેહાં ૪

પદ ૪૨૧ મું

દીલ લીયા સો લીયા, લીયાવે ખારેને; દીલં ૧૬.
 શ્રીહરિ કૃષ્ણ મેરો મન લીનો, હસ હસ નેનાઉકે તારે. દીલં ૧
 કહા જાનું મોયે કહા કર દીનો, ચિતવનીમેં કહાન કારે. દીલં ૨
 મોહની મૂરત બસ ગઈ દીલમે, ખીસરત નાહો ખીસારે. દીલં ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્યામ નારાયન, શુવન પ્રાન હમારે. દીલં ૪

પદ ૪૨૨ મું

નીત નઇસો નઈ, નઈ વે છટા; નીતં ૧૬.
 મેર મુગટ બનમાલ ધરે ઉર, તન માનું જલદ ઘટા. નીતં ૧

કળહુક શ્વેત બસન પેરે, કળહુક જનનહૈ નટા. નીત૦ ૨
કળહુ કમર કસી સુરવાર પેરે, કળહુક પેરે પીત પટા. નીત૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે યેહી છાપી મેરે, આપ જસો દ્રગ અટા. નીત૦ ૪

૫૬ ૪૨૩ મું-રાગ જંગલિ. ખ્યાલ. સાખી.

કનૈયા આસરો અગ તેરો, ભયો મેં તો ચરનકો ચેરો; કનૈયા૦ ૧
સ્થામ તુમારે આસરે ખીના, કાઢિ ન ઉતરે પાર;
મરે પયે ત્રિભુવન વિષે, પુની ખાપ જમનકી માર. કનૈયા૦ ૨
સ્થામ તુમારે આસરે ખીના, સુખ નાહી કહિ નાય;
નટ મરકટકી જ્યું કષ્ટ સહે, જીવ પરે કાલકે હાય. કનૈયા૦ ૩
સ્થામ તુમારે આસરે ખીના, કરે જો સાધન કાટ;
તાતે કાઢિ ના બચે, વારી કાલ વજૂકી ચોટ. કનૈયા. ૪
સ્થામ તુમારે આસરે ખીના, સુર નર સાધુ હોય;
ઉપમા તાહે પીસાયકી, વારી દુષ્ટ કહત સખ કોય. કનૈયા૦ ૫
સ્થામ તુમારો આસરો, તજી ફીરે સ્વર્ગ પાતાલ;
તહાં તહાં પકરી પહારીહે, વાકું કહિ ન છોડે કાલ. કનૈયા૦ ૬
સ્થામ તુમારે આસરે ખીના, ભયો જ્યું સુરપતિ ભુપ;
મરી કે સરજી સ્વપચ હોય, પુનિ ધરધર ખેચત સુપ. કનૈયા૦ ૭
સ્થામ તુમારે આસરે ખીના, ભયો નૃપતિ કુલ ઉચ;
મરીકે સરજી શ્યાન હોય, પુનિ ફીરે ઉધારી પુંજ. કનૈયા૦ ૮
દેવ જન્મ દિજ જન્મ પુનિ, વારી જો હોવે કુલવાન;
સ્થામ તુમારે આસરે ખીના, સખહી સ્વપચ સમાન. કનૈયા૦ ૯
પટે વેદ ખટ અંગ ભુત, વારી બાંચે કથા પુરાન;
સ્થામ તુમારી ભક્તિ ખીના, વારી કેવલ કલેષ નિદાન. કનૈયા૦ ૧૦
ખટ શાસ્ત્ર વ્યાકરન પટે, વારી બોલે અતિ ગિર્વાન;
સ્થામ તુમારી ભક્તિ ખીના, વારી માટે ન આરો ખાન. કનૈયા૦ ૧૧
સંસૃત પ્રાપ્ત કયે, વારી કવિતા પરમ રસાલ;
તોહિ કાલતે ના બચે, વારી ખીના ભક્તિ ગોપાલ. કનૈયા૦ ૧૨

ગાવે છંદ પ્રખંધ પુનિ, વારી લે લે હૃન્મી તાન;
 સ્યામ તુમારી ભક્તિ ખીના, વારી ગનીકા લાંડ સમાન. કનૈયા૦ ૧૨
 રૂપવંત શુનવંત અતી, વારી શીલવત કુલવંત;
 સ્યામ તુમારી ભક્તિ ખીના, વારી ગોખરવત કહે સંત. કનૈયા૦ ૧૩
 અષ્ટસિધિ નવનિધિ સખ, પુનિ મુક્તિ આર વિભાગ;
 સ્યામ તુમારી ભક્તિ ખીના, વારી લાગો સખમે આગ. કનૈયા૦ ૧૪
 કલ્પતરુ ચિતામની, વારી કામધેનુ શુનપૂર;
 ખીના તુમારે આસરે, ચે સખહી પદારથ ધૂર. કનૈયા૦ ૧૫
 સ્યામ તુમારે આસરે, વીધૂરે રાશી અરુ સર;
 શ્રમત શ્રમત નીત ગગનમે, પુનિ અસત હે રહું કુર. કનૈયા૦ ૧૬
 એક તુમારો આસરો, વારી દુન્ને સંત સમાજ;
 તીજ ભક્તિ ધર્મજીત, મોય દીજે શ્રીમહારાજ. કનૈયા૦ ૧૭
 મીટે અસદ સખ વાસના, જાટે પ્રિત ચરન સુખધામ;
 યદ વર માંજું નાથજી, મોય દીજે શ્રીધનસ્થામ. કનૈયા૦ ૧૮
 સંત સમાગમ શીલ શુન, વારી તવ અનુશાસન શીશ;
 ઇતનો વર મોય દીજીયે, ફીરી જહાં રાખો જગદીશ. કનૈયા૦ ૧૯
 નવરસહે તવ અંગમે, વારી રૂઢાદીક સુખધામ;
 ત્રેમાનંદ કહે વિલોહીયે, મોયે દ્યા જીત ધનસ્થામ. કનૈયા૦ ૨૦

૫૬ ૪૨૪ મું-રાગ પુરખ

દીનદયાલકે શુન ગાવે શ્રીદીનદયાલકે; શુન૦ ટેક.
 ભક્તિધર્મસુત વાસુદેવ પ્રભુ, શરણાંગત પ્રતિપાલકે. શુન૦ ૧
 પુરનકામ, અખિલમુખદાયક, નાપક માપાકાલકે;
 ચેતદ્વીપપતિ નવલ સાવરો, મેટન ભવજગલકે. શુન૦ ૨
 પરમ કિપાલ પ્રગટ ભયે કલીમેં, દ્વિજકુલતિલક વિશાલકે;
 કેશવ નામ સકલ દુઃખમોચન, રોચન મુનિન મરાલકે. શુન૦ ૩
 શ્રીધનસ્થામ મનોહર મૂરતિ, શોભીત ઉર જનમાલકે;
 ત્રેમાનંદે નાથ નારાયન, આયે વસો ઉર ચાલકે. શુન૦ ૪

પદ ૪૨૫ મું

કેશવરાય રહો મોરે નૌનમે; રહો ૦ ટેક.
 કૃષ્ણ કમલદત્ત નૌન મનોહર, નટવર સુંદર આપકે. રહો ૦ ૧
 મનમથગંજન જનમનરંજન, સેવત મુનિ હર લાયકે;
 નટવર નાગર રૂપ ઉગ્ગર, રહો મોરે હરમે સમાયકે. રહો ૦ ૨
 ભવ વિરંચી સુર અસુર ઇંચ, મુનિ પરત ચરન શીરનાયકે;
 શુક સનકાદિક પક્ષ ન ખીસારત, ફીરત મુદીત શુન આપકે. રહો ૦ ૩
 કરત વિહાર વિશ્વકે સ્વામિ, ગાવત બેન બળપકે;
 પ્રેમાનંદ મગન કર ડારી, પ્રેમ સુધારસ પાપકે. રહો ૦ ૪

પદ ૪૨૬ મું-રાગ પુરખ

ભય ભાગો હો ચરન પ્રતાપસૌ; ભય ૦ ટેક.
 કૃષ્ણ નારાયણ વાસુદેવ હરિ, સ્વામિનારાયણ બપસૌ. ભય ૦ ૧
 કીની કૃપા પ્રગટ ભયે કલીમે, સ્વપ્નજા હરિ આપસૌ,
 જીવ અનંત આધારે શ્રીપતિ, નીજ બલ અધિક અમાપસૌ. ભય ૦ ૨
 યાધો ધર્મ અધર્મ ઉધાધો, ટાયોં તિમિર મત પાપસૌ;
 કીની પરમ પુનીત સકલ ભુવ, નિજ પદપેકજ ડાપસૌ. ભય ૦ ૩
 વિચરત મુકત અવનિપર અકિત, ચરન ચિહ્ન ધ્વજ આપસૌ;
 ગાવત કીર્તિ દલિમલહરની, પ્રેમાનંદ આલાપસૌ. ભય ૦ ૪

પદ ૪૨૭ મું

શ્રી ઉદ્ધવ ઇષ્ટદેવ હમ ગાવે; હમ ૦ ટેક.
 ઔર અનેક દેવ યા ભવસે,* સ્વપ્ને નિકટ ન ભવે; હમ ૦ ૧
 ગોબોકપતિ સુભગ સાવરો, નીરખી નીરખી સુખ પાવે,
 મન કમ વચન સેવી પદપકજ, ભવ ભ્રમ સમહોં શુમાવે. હમ ૦ ૨
 જુગજુગ દિવ્ય જન્મ જન્મ જાકે, ગીનત અંન નહોં આવે;
 પ્રેમ મગન ગાવે નિશીવાસર, પ્રીત સહિત હર લાવે. હમ ૦ ૩

* “ઔર અનેક દેવ યા ભવમે”

“ઔર અનેક દેવ દેવીનકે”-એમ પણ પાઠ જવાય

ભક્તિધર્મસુત સકલ શીરોમણી, ઉર મંદિર પધરાવે;
ત્રેમાનંદ પૂજ પદઅંબુજ, સકલ શોક વિસરાવે. હમં ૪

પદ ૪૨૮ મું

અવિચલ આસરો અખ પાથો હો; - અવિં ૧૬.
ગોલોકપતિ વાસુદેવકે, ચરણ ચરણ જગ આપો હો. અખં ૧.
ભટકત બહુત ફીવો ભવસાગર, સ્થિર હોઈ કહું ન સ્થિરાયો;
હરિ પદ વિમુખ તપત ત્રિવિધમે, તીર્થ ફીરીફીરી પીછતાયો હો. અખં ૨
ભઈ કૃપા સંતનંકી પૂરણ, હરિ ચરણે ચિત્ત લાયો;
ત્રેમાનંદ ભયો કૃતારથ, ગોવિંદ ગોવિંદ ગાયો હો. અખં ૩

પદ ૪૨૯ મું

શ્રીધનસ્થામકો હું ચેરો હો; - શ્રી ધનં ૧૬.
મન કમ વચન ભયો ચરણાંગત, જગસો કીનો નીવેરોહો. હું ચેરાં ૧
વાસુદેવ પદ રવિ પ્રતાપસો, મીઠ્યા સકલ દુઃખ મેરો;
કામ ક્રોધ લોભ કાઠકિ, ફેર બસાયો ઝેરો હો. હું ચેરાં ૨
કેસો હયો કૃપા કરીકિ, ત્રાસ રવિસુતકેરો;
ત્રેમાનંદ જની કરુણાનિધિ, કીયો બચન બીચ ડેરો હો. હું ચેરાં ૩

પદ ૪૩૦ મું-રાગ પુરખ ધ્રુપદ. ચૌતાલ.

જે જે શ્રીકૃષ્ણસ્થામિ બહુનામી, ભલે તુમ નર તનુ ધાર્યો; જેજેં ૧૬.
કલી મધ્ય ક્રિપા કરી પ્રગટે હો આપ હરિ, અધર્મ મૂલ ઉખાર્યો. જેજેં ૧
જ્ઞાન વૈરાગ્યકું તરુન તુમ કીને, ધર્મભક્તિકો અતિ જસ વિસ્તાર્યો;
ત્રેમાનંદકે નાથ દીન જન ગહે હાય, રવિ સુતકો કાગદ ફાર્યો. જેજેં ૨

પદ ૪૩૧ મું

જે જે શ્રીકૃષ્ણદેવ દીનખંધુ, પ્રગટ ભયે જન તારન; જેજેં ૧૬.
દિવ્ય સ્વરૂપ સદા સહાર શ્રીહરિ, આદીપુરુષ જગ કારન. જેજેં ૧
ધર્મકુલમંડન કલિધર્મખંડન, નિજ જન દુઃખ નિવારન;
પ્રગટે જ્ઞાન ભાન પુરુષોત્તમ ભગવાન, ત્રેમાનંદ ઉધારન. જેજેં ૨

પદ ૪૩૨ સું

એમાઈ નટવર નવરંગી, નવલ મનોહર લાલ; એ માં ૧
રસિક શ્રીગિરિધર મોહન નટવર, ચનતહે સુંદર ચાલ. એ માં ૧
અજાજી જીવન ધન નંદજ્યુકે નંદન, ગોપીજન મન મરાલ;
પ્રેમાનંદકે પ્રાન રસિક બિહારી કાન, ગોપીનાથ ગોપાલ. એ માં ૨

પદ ૪૩૩ સું

એ બાંધિ બાંકી પાગ બનવારી, સાવરે પેચ બનાઈ; એ બાં ૧
લલિત કુસુમિ પાગ રૂક રહી વામ ભાગ, અટક્યો મન લલચાઈ. એ બાં ૧
ચંચલ ચીતવની મધુરીસી મુસકની, લેતહે ચીત ચોરાઈ;
પ્રેમાનંદ નીત મગન રહતહે, નીરખી સ્થામ સુખદાઈ. એ બાં ૨

પદ ૪૩૪ સું-રાગ પુરખ

સનેહરો કામરીવારેસો કીનો; સને ૧
કીનો નેહ જખહો મોહનસો, તખહો તન મન દીનો. સને ૧
અખ પાકિ આધીન ભાઈ મેતો, જ્યો રાજે રગલીનો. સને ૨
નદકુવર ખીના ચોર ન ચાહું, મેં થેહી પન લીનો. સને ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રાનજીવનધન, પરમ ચતુર પરવીનો. સને ૪.

પદ ૪૩૫ સું

હમારે સરવસ કામરીવારો; હમા ૧
કામરીવારો કારો કનૈયો, ત્રિભુવનકો હિજારો. હમા ૧
દેહમે* પ્રાન નૈનકો તારો, નટવર નદકુલારો. હમા ૨
નદકુમાર હાર મોરે હીયકો, જનમ સુધારન હારો. હમા ૩
ગોપીજીવન પ્રાન સાવરો, પ્રેમાનંદકો હે પ્યારો. હમા ૪

પદ ૪૩૬ સું

બદનપર વાહું મદન કરોરી; બદ ૧
મુસકની મંદ નદનંદનકી, ચીતવની લેન ચીત ચોરી. બદ ૧
ભાવ વિશાવ કુટીલ અકુટી ધતુ, દેખી રતિનાથ લગ્નેરી. બદ ૨

ચચલ નેન હન્યો સખકો મદ, મીનમૃગખગનકારી. બદ૦ ૩
ત્રેમાનંદ નાસા શુક શોભા, નીરખી યજીત મતી મોરી. બદ૦ ૪

પદ ૪૩૭ મું

આજઠી ઝખી બરની નહીં બચે; આજ૦ ટેક.
અગોઅંગ શોભા અવલોકી, રતિપતિ ચલ્યો સીરનાયે. આજ૦ ૧
બરનત રૂપ રસિક મોહનકો, સહસ્ર બદન સકુચાયે. આજ૦ ૨
નીરખત નેન ત્રપત નહીં પાવત, જ્યો મધુમાખી લોભાયે. આજ૦ ૩
ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ પીવા મેરે, અખડ રહો ઉર આયે. આજ૦ ૪

પદ ૪૩૮ મું-રાગ ગોડી

મલુ તુમ મેરે જીવન પ્રાન હો, શ્રી લક્ષ્મિધર્મસુત લાડીલે; શ્રી લ૦ ટેક.
દ્વિજ કુલ આય ક્રિપા કરી મગરે, કુળમિહારી કહાન હો. શ્રી લ૦ ૧
અપને જનકુ અલખ કીયે હે, દે પુરવ પહીંમાન હો;
અધરમ બંસ ઉછેદ કીયો સમ, કામ કોષાદીક માન હો. શ્રી લ૦ ૨
પામર પતિત ઉધારે અમનીત, દે નીજ લક્ષ્મિ આનહો;
કલિમલમતઅતિજ્વાલવિનાશન, ઉદયે ધર્મકુચલાન હો. શ્રી લ૦ ૩
પાવન જસ ગાવત ત્રિભુવનમા, સુર મુનિ નિગમ પુરાન હો,
ત્રેમાનંદ કહે ચિરજીવ રહો, ભુવ મગટ કૃષ્ણ ભગવાન હો. શ્રી લ૦ ૪

પદ ૪૩૯ મું

સુખદાયક શ્રીનનસ્થામરી, શ્રીલક્ષ્મિધર્મસુત સાંવરો, શ્રી લ૦ ટેક.
કરુનાસિંધુ લક્ષ્મણચંદ્ર મલુ, વાંછીત ફલ અભિરામરી. શ્રી લ૦ ૧
કરુના રસ મડીત મરતિ શુભ, દ્વિજકુલતિવક લલામરી;
લક્ષ્મણાધીન લક્ષ્મણનરજન, હરિ ધર્મસુત નામરી. શ્રી લ૦ ૨
કરીકે વિજય જીતે માઈક મત, જૈનાદીક અરુ વામરી,
અંતરરીપુ મારે લક્ષ્મણકે, માન કોષાદીક કામરી. શ્રી લ૦ ૩
હોત સમાધી સાધન ખીન જનકુ, પાવત સુખ વિશ્રામરી,
ત્રેમાનંદ મલુ દિવ્ય દ્રષ્ટી દે, દેખાવત નિજધામરી. શ્રી લ૦ ૪

પદ ૪૪૦ સું

હારે મેરે ધર્મકુંવરકો ધ્યાનરી, મેં તો નાહીં ડરું જમ કાલસું; મેંતો ૦ ટેક.
ખાંધી કમર સખહીકે સનમુખ, સાંધી શ્રીગોપાલસું. મેંતો ૦ ૧
ભૈરવ ભુત પિશાચ દેવ ગ્રહ, નાહીં ડરું માયા જાલસું;
જંત્રમંત્રસું નાહીં ડરું મે, ચેટક વીર વીતાલસું. મેંતો ૦ ૨
દાનવ દૈત્ય જક્ષ રાક્ષસ સખ, નાહીં ભય કુંગાલસું;
ભયો નીકંસ જન્મ સંકટસું, ત્રિવિધી તાપકી ગાલસું. મેંતો ૦ ૩
રિદ્ધિ સિદ્ધિકો નાહી કનોડો, નાહી ગરજ ધન માલસું;
પ્રેમાનંદ કહે એક ગરજ મોહો, ભકિતધર્મકે લાલસું. મેંતો ૦ ૪

પદ ૪૪૧ સું -

હારે મેરે ઇષ્ટ ધર્મભુત સ્થામરી, મેં તો નાહીં ઉપાસું આનકો; મેંતો ૦ ટેક.
પરીહરી સ્થામ ચરન ચિતામની, કો ગ્રહે કાચ પાપાનકો. મેંતો ૦ ૧
નાહીં નીહારું મેં આનકે આગે, તર્જુ તાસંગ પહીંયાનકો;
જાચક કહો જાચે જાચકપે, જાચે તો હારે માનકો. મેંતો ૦ ૨
ઓર દેવ સખ રંકે બીખારી, સ્વારથરત સખ જાનકો;
સ્વપ્નેકું નાહિ આંશ કરુમેં, તજી કૃષ્ણ ભગવાનકો. મેંતો ૦ ૩
સુખકે સિંધુ દીનકે બંધુ, દેત અભય વરદાનકો;
પ્રેમાનંદ તજી સ્થામ ભજે ઓર, ધીકે તેહી મૂઢ અઝાનકો. મેંતો ૦ ૪

પદ ૪૪૨ સું-રાગ ગોડી

ચરન શરન ધનસ્થામ તીહારે; ચર ૦ ટેક.
દીનાનાય દયા કરી હેરહું, દીન સખે આયે દારે પોકારે. ચર ૦ ૧
ગુમ ખીના ઓર નહિં ત્રિભુવનમેં, રવિ કિકરકી ત્રાસ નિવારે;
આયેહે ચરન તીહારિ અબુજ, કીજે અભય શ્રીધર્મદુલારે. ચર ૦ ૨
સુર નર સિદ્ધ ઇશ સખ દેવે, કાલ કર્મ વસ પચત ખીચારે;
કાલ કલીકે ભયસું હમકું, ગુમ ખીના ઓર ન કોઈ ઉગારે. ચર ૦ ૩
ગોલોકપતિ ગિરિધર ઠકાર, ચેહી કારન દિજ કુલ તતુધારે;
પ્રેમાનંદે નાય મહા પ્રભુ, ચરનાગત વત્સલ હો હમારે. ચર ૦ ૪

પદ ૪૪૩ મું

દીનાનાથ અનાથન પાહી; દીના૦ ૧૯.
મહા કલી કાલ ધોર અદિ આસત, આથે ચરન પોકારત ત્રાહી. દીના૦ ૧
ભક્તિધર્મસુત કૃષ્ણ મહા પ્રભુ, કીજે દીન જનનકી સહાહી;
કરહું નાથ સનાથ અનાથહિ, રાખો ચરન સદા જુઝ છાહી. દીના૦ ૨
લીજે બચાવ પતિત જન ભવસો, તિહારો પ્રતાપ પ્રગટ જગમાહી;
કલિમલહરન ચરન અચરનકે, તુમ ખીન નાથ ઘોર કોઉ નાહી. દીના૦ ૩
બહે જાત ભવ ધોર નદીમહી, ગોપીનાથ ગહો જ્યું બાંહી;
પ્રેમાનંદકે નાથ મહા પ્રભુ, પ્રગટ ભયે હો કારન ચાહી. દીના૦ ૪

- પદ ૪૪૪ મું

એક ભરોસો શ્યામ ચરનકા, શ્યામ ચરન ધનશ્યામ ચરનકા; એક૦ ૧૯.
નહી સાધન બલ ભુદિ ચાતુરી, એક અચલ વિશ્વાસ ચરનકા. એક૦ ૧
ધર્મકુંવર ધનશ્યામ ખીના મેરે, નાહી ઠીકાનો પાઉં ધરનકા;
જ્યું રાખે ત્યોં રહું પ્રાનપતિ, દ્વારે પચ્ચો અજ નાહી ટરનકા. એક૦ ૨
મન ક્રમ વચન મગન ગુન ગાવું, પાવું પ્રસાદ સંતાપ હરનકા;
શોક મોહ સંશે ભ્રમ ભાગે, લીને ચરન હરિ અલંકાર કરનકા. એક૦ ૩
કૃષ્ણ દીનેશ ચરન ખીના કલીમેં, નાહી ઉપાય સંસાર તરનકા;
પ્રેમાનંદકે નાથ ક્રિપા કરી, ટાચ્યો દુઃખ મેરો જન્મ મરનકા. એક૦ ૪

પદ ૪૪૫ મું

પ્રગટ ભયે ધનશ્યામ બિહારી, શ્યામ બિહારી ધનશ્યામ બિહારી; પ્રગ૦ ૧૯.
કલિમલહરન કરન જન રક્ષન, પ્રગટે દ્વિજ કુલ નરતતુ ધારી. પ્રગ૦ ૧
અંબુજ નેન મુનિન મન રંજન, ગંજન રીધુ કામાદીક ભારી;
કરુના કરી ભવસાગરતે પ્રભુ, લીને આજ અનંતજન તારી. પ્રગ૦ ૨
જે શ્રીકૃષ્ણ સોઈ હે ધર્મસુત, જ ન સંદેહ ધરા નરનારી;
છાયો પ્રતાપ અમલ ત્રભુવનમેં, ગાવત જસ મુનિ મંગલકારી. પ્રગ૦ ૩
બકો નામ સુનત રવિકિરકર, કરત પલાયન પારતરારી;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામચરનપર, વારત ધર્માદીકુલચારી. પ્રગ૦ ૪

પદ ૪૪૬ મું-રાગ ગોડી

મોહન પ્યારે શ્રીધર્મદુલારે, નેક ન કરીકું અગ્ર ન્યારે; મોહ૦ ૮૬.
ચિતવની ચલની ઉપર વારડારું, તન મન પ્રાન હમારે. મોહ૦ ૧
સુનસુનખતીયાં છતીયાંસીરીહોત, છગનીરખત સીતલદોહિતારે;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ પીયા મોરે જીવન, જનમ સુધારન હારે. મોહ૦ ૨

પદ ૪૪૭ મું

રાજીવ લોચન ભવ ભય મોચન, જનનત જીવકી અંતરજામી; રાજી૦ ૮૬.
ત્રિજીવનનાયક સખ સુખદાયક, ભક્ત કષ્ટપતરુ હે બહુનામી. રાજી૦ ૧
ચાપને ધર્મ અધર્મ ઉચાપન, પ્રગટે ધર્મકુલ ગરુડ્યામી;
કલિમલ કલુશ નસાવન પાવન પદ, પ્રેમાનંદ મન ભાવન સ્વામી. રાજી૦ ૨

પદ ૪૪૮ મું

નેનમેં રાખું બેનમેં રાખું, જીવતે પલ ન બીસારું; નેન૦ ૮૬.
ધર્મકુંવર ધનશ્યામ ચરનપર, તન મન ધન પ્રાન લે લે વારું. નેન૦ ૧
સુનું નીત શ્રવને હરિ જસ પાવન, સ્વામિનારાયન રસના ઉચારું;
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ ધરી ઉર, જનમ સુલ્લ કર ડારું. નેન૦ ૨

પદ ૪૪૯ મું

શ્યામ હમારે નેનકે તારે, સહજાનંદ મહારાજ; સ્યા૦ ૮૬.

જીગજીગ ચીરંજીવો યા અવનીપર, ભક્તવચ્છલ પ્રભુ

મરીબનિવાજ. સ્યા૦ ૧

યા કલીજીગકે પતિત સખ તારે, બાંધી ભવાબ્ધ ઉપર પાજ;

શ્રીધનશ્યામ પ્રગટી ધર્મકુલ, પ્રેમાનંદકો સાચો કાજ. સ્યા૦ ૨

પદ ૪૫૦ મું-રાગ ગોડી

નેના તિહારે મોહન પ્યારે, તરછે તાકી શ્યામ મોહે મારે; મોહ૦ ૮૬.

ચંચલ લોચન ભવ દુઃખ મોચન, અતિ અનુરાગ ભરે અનીયારે. મોહ૦ ૧

બંકી બીલોકની બસ ગર્હ જીમં, બીસરત નાહિ શ્યામ બીસારે. મોહ૦ ૨

બીનું દેખે સુંદર બીચ રેખં, કલ ન પરે મોહે પીત પટવારે. મોહ૦ ૩

પ્રેમાનંદ મગન નીલ નીરખી, સુંદર વદન ચંચલ દોજી તારે. મોહ૦ ૪

પદ ૪૫૨ મું

મોહની ડારીરે બનવારી, શ્રી ધનસ્થામ કુંજગિહારી; રે બન૦ ૧
 મોહની લગાયકે મન હર લીનો, બસ કીની મોહન વળતારી. બન૦ ૨
 મોર મુકુટ પેહેરી બનમાલા, ઓઢી મુંદર કામરી દારી. બન૦ ૩
 મંદમંદ મુસકાયકે મોહન, હર લીની મતિ ધીર દમારી. બન૦ ૪
 પ્રેમાનંદ કહે કહ્યું ન સોહાવે, બીનું દેખે લાલ ગિરિધારી. બન૦ ૫

પદ ૪૫૨ મું

રૂપ લોભાની રે શુભાની, મુંદર સ્થામ છાંતી મન માની; રે શુભા૦ ૧
 રૂપ વિલોકી થકીતં બઈ મોહન, ઘટ ગઈ લોક કલહાની. શુભા૦ ૨
 લાગી લગનતુમમું બનવારી, લઈદે મોરી સકલ દુઃખકી હાની. શુભા૦ ૩
 બીનું દેખે અબ મોહન પ્યારે, રહી ન ચકું પલ શીરત દીવાની. શુભા૦ ૪
 પ્રેમાનંદ પીપા ચરન કમલપર, તન મન પ્રાપ્ત કરે કુરબાની. શુભા૦ ૫

પદ ૪૫૩ મું

હું જોગનીયાં હો સ્થામ તેરી, મોહનલાલ લીજે મુખ મોરી; રે હો૦ ૧
 તુમ કારન જોગન હોય નિકસી, લોક કુદુંગ લાજ તજકરી. હો૦ ૨
 તેરે બદન દરસ હીત પ્યારે, નગર નગર દેહ નીત ફેરી. હો૦ ૩
 શ્રીધનસ્થામ લાડીલે મોહન, દરસ પરસ બીખ નીત ફેરી. હો૦ ૪
 પ્રેમાનંદ નાથજી તેરી, ચરનકમલકી હું મેં ચેરી. હો૦ ૫

પદ ૪૫૪ મું-રાગ ગોડી

ચેરી મા દેખતકા કહાન છોટા; ચેરી૦ ૧
 દેખતહી મેં ચોંચ પકરીકે, માચ્યો બકામુર મોટા. ચેરી૦ ૨
 દેશી મથ્યો હન્યો વજામુર, વૃષ લય કચ્યો દેહોટા; ચેરી૦ ૩
 સિંગ મરોરી ભુમિ પર પાચ્યો, પકરી પુછ ઝંઝોટા. ચેરી૦ ૪
 ઉલય અસંકીત બિચરત બનમેં, હરિ હરધરકા જોટા; ચેરી૦ ૫
 પ્રેમાનંદ કહે અખંડ રહો છર, નંદજસોદકા ઢોટા. ચેરી૦ ૬

પદ ૪૫૫ મું

ચેરી મા દેખતકા હરિ લરીકા; ચેરી૦ ૧
 માચ્યા આજ અમુર એક મોટા, ગિરિ ગોવરધન સરીકા. ચેરી૦ ૨

પત્રગ રૂપ ધરીકે નીમલે, વચ્ચ સખા સગ હરિકા;
તકે મુખમે પેડી કે માચ્છો, મહા નીસંક નહો યરીકા. એરી૦ ૨
અતિ સકુમાર કુસુમઉતે કામલ, સહિ ન સકત મા તરીકા;
પ્રેમાનંદો નાથ અસુરકું, લગત બજૂકો કરીકા. એરી૦ ૩
પદ ૪૫૬ મું

એરી મા મોહનલાલ બીહારી; એરી૦ ૨ક.
દેખતમે બારોસો લાગત, હે. ઈશ્વર અવતારી. એરી૦ ૧
આજ તો હમકું ત્રતકે જવાયે, કીનીહે રક્ષા ભારી;
દાવાનલકો પાન કીયો હમ, મીચીકે આખ ઉધારી. એરી૦
ખેલત કુદી પચ્છો જમુનામે, નાથો નાગ ગહી કારી;
પ્રેમાનંદ કહે અખંડ રહે ઉર, ગિરિ ગોવરધન ધારી. એરી૦ ૩
પદ ૪૫૭ મું

એરી મા દેખત કે કહાન બોરો; એરી૦ ૨ક.
નીર્લજ હોય ગોપીનપે માગત, દેરી દહી મોહે ચોરો. એરી૦ ૧
કોપો ઇન્દ્ર આપ ધજ ઘેચ્છો, બરચ્છો બહુત કરી બોરો;
સાત દિવસલો એક અંગુરીપર, ગિરિ ગોવરધન તોચ્છો. એરી૦ ૨
મધવા બરસી બહુત પચિ હાચ્છો, ધજ રાખ્છો સગ કોરો;
પ્રેમાનંદકે નાથ સાંવરે, માન ઇન્દ્રકો મોચ્છો. એરી૦ ૩
પદ ૪૫૮ મું-રાગ ગાડી. ધ્રુપદ ચૈતાલ.

સ્થામજી સોહત મન મેરો,* મોહત બોલત બચન અમોલે; સ્થા૦ ૨ક.
રૂપમની માનો રૂપસાગરસો, નીકસી બાહીર ડાલે. સ્થા૦ ૧
સખ સુંદરતાઈ ત્રિભુવનસો લાઈ, બિધિના બનાઈ હે મૂરત અતોલે;
એક ઠોર રવિ ચંદ નીરખત પ્રેમાનંદ, કુંડલ ઝલકત કપોલે. સ્થા૦ ૨
પદ ૪૫૯ મું

શ્રીમોહન નાગર સુખકે સાગર, પ્રીતમ પ્રાન હમારે; શ્રી મો૦ ૨ક.
તિહારે ચરત પંકજપર હમ, તન મન ધન સખ વારે. શ્રી મો૦ ૧

* "સ્થામજી સો રત મન મેરો" પાઠાન્તર આવે છે.

રેન દીન પલ જીન નાથ ના રહો, હમારે નૈનસોં ન્યારે;
મન વચ ક્રમ કરી આનંદ કંદ હરિ, ત્રેમાનંદ ચરન તીહારે. શ્રી ગોાં ૨

પદ ૪૬૦ મું

શ્રીગોવિંદ ઠાકોરે તિહારો ચાકર, મોયે દ્રગન ભરી હેરો; શ્રી ગોાં ૨ક.
તિહારે ચિતખેતે ઉપજત અતિ સુખ, મીટે કષ્ટ ભવ દેરો. શ્રી ગોાં ૧
યહ લોક પરલોક જહાં રાખો તહાં, તુમ સ્વામી હું ચેરો;
અશરનશરન ત્રેમાનંદકે નાથ, એક ભરોસો તરો. શ્રી ગોાં ૨

પદ ૪૬૧ મું

માધોજી મેરોતો તુમહિં એક, પાંઉ ધરનકા ઠંકાનો; માધોાં ૨ક.
શુભ ગતિ અશુભ ગતિ તુમહી મેરોતો, હાથ તિહારે બેચાનો. માધોાં ૧
તુમખીના સુખનાહીં ત્રિભુવનમેં, મોયે બહુત દિસ્યો હું ભુલાનો;
પચ્ચો આપ હારે દીન ત્રેમાનંદ, શુનહીન કિંકર રાવરો બનો. માધોાં ૨

પદ ૪૬૨ મું-રાગ કલ્યાણ

ધન મોહનાને મોહની ડારી ડારી હો; ધનં ૨ક.
મોહની ડારી મારી નેન કટારી, તનકી સુરત ખીસારી સારી હો. ધનં ૧
ખીસરત નાહીં માધુરી મુરત, સ્થામ સુરત સુખકારી કારી હો. ધનં ૨
ખીનુ દેખે મોહ કલ ન પરતહો, કેશવ કુંજનિહારી હારી હો. ધનં ૩
ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ બદનપર, પ્રાન જાત વારી વારી હો. ધનં ૪

પદ ૪૬૩ મું

મન લીનો મેરો મોહન પ્યારે પ્યારે હો; મનં ૨ક.
મન લીનો કછુ જાદુ કીનો, નટવર નેનાહિકે તારે તારે હો. મનં ૧
તન મન પ્રાન હરે ચીતવનીમેં, મુંદર ધર્મ દુલારે લારે હો. મનં ૨
અતહીં અમોલની મુંદર ડોલની, બોલની બસકરી ડારે ડારે હો. મનં ૩
ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ ધર્મસુત, જીવન પ્રાન હમારે મારે હો. મનં ૪

પદ ૪૬૪ મું

ધન સાવરેને બાવરીકીની કીની હો; ધનં ૨ક.
બની કનીકે મોહન મગ આવત, ગાવત તાન નીની વીની હો. ધનં ૧
નેનકી સેનમેં મુધર સાવરે, તનકી મુધ હર લીની લીની હો. ધનં ૨

અધર પ્રવાહ લલિત નાસાશુક, અખીયાં પ્રેમરસ બીની બીની હો. ધન૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મગન હોઈ, પાન ખીરી મોયે દીની દીની હો. ધન૦ ૪

૫૬ ૪૬૫ મું

મૃદુ ખોલનીમે હું લલચાની ચાની હો; મૃદુ ૦ ટેક.
મુસકેની મંદ અપલ ચીતવનીમે, લેત ચતુર ચીત તાની તાની હો. મૃદુ ૦ ૧
શોભા ધામ શ્યામ સુંદર વર, ધર્મસુનું સુખદાની દાની હો. મૃદુ ૦ ૨
શુકલાંબરધર મુમન માલ હર, ખોલત મધુર મૃદુ બાની બાની હો. મૃદુ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ નાથ દાથ, દામ વીના હું બેકાની કાની હો. મૃદુ ૦ ૪

૫૬ ૪૬૬ મું—રાગ કલ્યાણ ચૈતાલ

તેરોહી નામ રટત રસના, વિધિ વ્યાસ બેદ નારદ;
શુક સનકાદીક શેષ ગનેશ સકલ, કરત ભજન અતી આનંદ; તેરો ૦ ટેક.
અક્ષર બ્રહ્મ પ્રકૃતિ પુરુષ વિશ્વનાથ, વૈરાજ અનંતકોટી
મહામુક્તા, ખીસરત નાહીં સુખ કંદ. તેરો ૦ ૧

વૈકુંઠાસીજન શ્વેતદ્વીપકે નીરંન, સ્તુવત તોયે કીરતાર
પત્રી પત્રી પ્રબંધ હંદ;
ધમકુંવર ધનશ્યામ નામ તેરો સખહી રટત;
દીગે અહોનીસ અવીનાસ, પ્રેમાનંદકું ચરને વાસ;
દાસ જાની વિશ્વવંદ મેટન રૂંદ બજ અંદ. તેરો ૦ ૨

૫૬ ૪૬૭ મું

પૂરન બ્રહ્મ ભરન પોપન કિરતાર, કૃષ્ણ પરમેશ્વર કમલાપતિ;
કુસવ માધવ મદન મોહન મોરલીધર; પૂર ૦ ટેક.
ગોવરધનધરનધીર* ગોવિંદ ગોપાલ ગોપીનાથ, ગરુડ
પતિ ધનશ્યામ સુંદર વર. પૂર ૦ ૧

આદી પુરુષ ઝંકાર ત્રિશ્વ ભરન પોપન દાર,
વામુદેવ વનમાલી ધર્મકુંવર આનંદ કર;

અખીલ ભુવન નાયક સ્વામી સુખદાયક, કીજે દયા અખ

અવીનાસ, ત્રેમાનંદકું દીજે દરસ પરસ તરસહર. પૂરં ૨

પદ ૪૬૮ મું—રાગ કલ્યાણ

હરિકૃષ્ણ ધનશ્યામ નારાયન, તું રટ મન મેરારે; હરિં ૮૬.

પરમ મંત્ર મહ સખ મુક્તિ ફલ, દૂર કરે ભવ દેરારે. હરિં ૧

શ્રીકૃષ્ણ ચરનનખચંદ્ર છટા ખીના, સખ જગમહી અંધારારે. હારં ૨

તજી પરમાદ ભજ શ્રીહરિપદ, સુન મન સમજ સવેરારે. હરિં ૩

ત્રેમાનંદ કહે મન વચ કમ કરી, હોહિ ચરનકે ચેરારે. હરિં ૪

પદ ૪૬૯ મું

ધર્મકુંવર ધનશ્યામ સુદર પર લે, તન મન વારુરી; ધર્મં ૮૬

અલની બોલની ચતુર ચીતવનીપર, ત્રીભોવન વારી ડારુરી. ધર્મં ૧

જીવનમાન સકલ સુખ સંપત, જ્યતે પલ ન વિસારુરી. ધર્મં ૨

શ્રીધનશ્યામ કૃષ્ણ નારાયન, રસના નામ ઉચારુરી. ધર્મં ૩

ત્રેમાનંદ કરી માન નોજાવર, રૂપ છટા ઉર ધારુરી. ધર્મં ૪

પદ ૪૭૦ મું

ધર્મકુંવર ગિરિધર સુદરસું, મેરો મન માન્યોરી; ધર્મં ૮૬

સોભાધામ કામમદમોચન, નિરખી જ્યા લલયાન્યોરી. ધર્મં ૧

પુરનકામ સદા સુખદાયક, જનમ સંગાથી જન્યોરી. ધર્મં ૨

કરી કરી પ્રીત પ્રીત ધરી ચરને, મોહન ઉરમે આન્યોરી. ધર્મં ૩

ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ નાય હાય, દામ ખીના બેકાન્યોરી. ધર્મં ૪

પદ ૪૭૧ મું

ધર્મકુંવર નટવર નાગરકું, નેનાઉમે રાખુંરી; ધર્મં ૮૬

શ્રીધનશ્યામ મનોહર જગી પર, કોટી મંદન વારી નાખુંરી. ધર્મં ૧

ભુજ ભરી ભેટી ભેટી દુઃખ કોટીક, અધર સુધારસ ચાખુંરી. ધર્મં ૨

મંગલ કરની હરની ભવ પીરા, કીરતી નીસદીન બાખુંરી. ધર્મં ૩

ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ નામપર, વિશ્વ વારું લે લાખુંરી. ધર્મં ૪

પદ ૪૭૨ મું-રાગ કટ્યાણ

પરબ્રહ્મરાય પરબ્રહ્મરાય, અખિલબ્રુવનપતિ નાય;
નારાયણ અગમ નિગમ નેતિ નેતિ કહી ગાય; ૫૨૦ ટેક.

(સુલતાની)

શ્રીહરિકૃષ્ણ કેશવ માધવ મોહન મધુરિપુ મુરલીધરન;

(તાલ અવલી)

વાસુદેવ વિષ્ણુ નારાયણ, પુરુષોત્તમ અખિલજગદારન;

દીનાનાથ દીનદુઃખલંજન, કરત સદા સહાય. ૫૨૦ ૧

(તાલ દિપચંદી)

અક્ષરબ્રહ્મનિવાગી, પરાતપર પુરુષબ્રહ્મ પ્રગટપુરુષોત્તમ;

(તાલ મુરફક)

નટવર નાગર નવલ મનોહર, નવ ધન નવ સુદર નાય;

(તાલ ચૌતાલ)

આનંદકંઠ કૃષ્ણ કમલલોચન, કિરતાર તરન તારન ભરન પોયન;

ભજત સંત સદા હિર લાય. ૫૨૦ ૨

(તાલ અસ્વારી)

રાધારમણ કમનીયવર, કુંજવિહારી મોરલીધર;

મન્મથદર્પવિમર્દનશ્યામ, રાજવલોચન પૂરણકામ;

(તાલ જયમંગલ)

નીલ બરન તન ચરચિત ચંદન, પીત બસન કટીતટ પરિધાન;

(તાલ રૂપક)

ગિરિધર ગરુડગામી ગોવિંદ, નંદન નંદ ગોકુલચંદ;

(તાલ રુદ્ર)

કાલીધર્મદન કંસારી, ભક્તવત્સલવદરિ ભવબલદારી;

(તાલ અષ્ટતાલી)

ધર્મધુરંધર શ્રીભક્તિધર્મસુત જય જય

(તાલ બ્રહ્મ)

શ્રીહરિ શ્રીકૃષ્ણ શ્રીધનસ્થામ, વસતહે જન હર આપ. પરં ૩

(તાલ ચોગબ્રહ્મ)

ક્ષરઅક્ષરપરઆદિનારાયણ પુરુષોત્તમ સ્વામી;

(તાલ ચરચરી)

અશરણુશરણુ શરણાંગતપાલક, પરમ ગુરુ પરમ કેવલ દાતા;

(તાલ મહાક ત્રિતાલ)

રહો દીનરેન મોરે દ્રગ આગે, હરિ મુખ દેન રહો;

(તાલ ચંપક)

ધર્મતનય કૃષ્ણ હરિ, પ્રગટ લાગે કરુના કરી;

ત્રેમાનંદ તન મન ધન, તુમપર બલભયે. પરં ૪

પદ ૪૭૩ મું-રાગ કલ્યાણ

૨ • મોહન બનવારી, ૨ મોહન બનવારી;

બાવરી • કરડારી નેનુંદા જાદુ બારીરે; મોહં ૨૬.

સ્થામ મુંદર તેરે નેનકે જાદુ, મોયે કીની જગતસે ન્યારીરે. મોહં ૧

શિવ સનકાદીક જાદુકે મારે, ધુમત બ્રહ્મ ખુમારીરે. મોહં ૨

નેનકી સેનમે નેહ જગતકે, છોડી ચલે નરનારીરે. મોહં ૩

ત્રેમાનંદ કહે જાઉં બલીહારી, અતહીં ચતુર ત્રિરિધારીરે. મોહં ૪

પદ ૪૭૪ મું

૨ લાલન લલચાર્ધ, ૨ લાલન લલચાર્ધ,

મોહિ નેહરે લગાર્ધ સેનન સમજાધરિ; લાલં ૨૬.

પ્રાનજીવન મેરે મન હરલીના, મધુર મધુર મુસકાધરિ. લાલં ૧

લાગી ચપટ મોયે ચપલ નયનકી, તગતે કણુ ન સોહાધરિ. લાલં ૨

ઠસી કરે સંતોષ ન આવત, તુમ વીના રયોઈ ન જાધરે. લાલં ૩

ત્રેમાનંદ તેરે ચરન કમલસો, કીની મેં અચલ સગાધરે. લાલં ૪

પદ ૪૭૫ સું

બાલમ વ્રજવાસી, હો બાલમ વ્રજવાસી,
મેરો નેહરો નીલાને મેં તો તેરી દાસી હો; બાલ૦ ૮૬.
પ્રીતમ ભેરકે અબજ ન તોરો, મત કરવાને પીયા હસીરે. બાલ૦ ૧
મેં હું અબુજ સમજ કહ્યું નાહી, તેરે ચરન વિસવાસીરે. બાલ૦ ૨
મુનો હો ચતુર મોયે નાહી નીલાવો તો, કહો બુધુ
કાઠિયો પત જાસીરે. બાલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ચરન કમલપદી, ડારો કઠીન મોયે દાસીરે. બાલ૦ ૪

પદ ૪૭૬ સું

પીપરવામે જાની, રે પીપરવામે જાની,*
તેરે ચરન કમલપદ જાઉં કુરબાનીરે; પીપ૦ ૩૬.
કોન પતિવ્રત ગનીકા રાખ્યો, કુળન્યા કોન કુલ કદાનીરે. પીપ૦ ૧
અધમ અજગીલ હો મનમોહન, પુતના પાપકી ખાનીરે. પીપ૦ ૨
અજકી નારી કહો બનવારી, કદા વેદ આમના ગાનીરે. પીપ૦ ૩
પ્રેમાનંદ બહી જાઉં બદનપર, પતીત પાપન સુખદાનીરે. પીપ૦ ૪
પદ ૪૭૭ સું—રાગ ઈમત કલ્યાણ તાલ સૈંદ્રભાષક

મીન કુરમ શુકર નરસિંહ વધુ ધર, વામન જસ પાવન
ફરસી કર મરેરે; મીન૦ પ્રેમ.
રાવણારી રામ દનુજદલન રથુવર રથુધીર, કુળ દેશન
કમલાવર ભુવ કલંકી દેત્ય ખંડન રો મસિ;
બાસ પ્રથુ દરિ દંસ ધનવંતરી પ્રથુ દયમીન, બદિપતિ
કપીલ દત સનકાદિક સિદ્ધ રૂપ મોહીસ. મીન૦ ૧
નામ રૂપ અગનીત ગાવત કવિ કોતીદ, પાનત નદી
પાર સિંધ મરેલ;
પ્રેમાનંદના નાથ ભુગ ભુગ મગદ દોત, તારન વિદોતન
સમરપ જગતીસ. મીન૦ ૨

પદ ૪૭૮ મું

મોહન મોરલીધર ગોવિંદ રાધાવર, માધવ મધુસૂદન
 મદનપિતારે; મોહ૦ ૨૬
 નંદલાલ સ્યામસુંદર નલીનનયન, નટવર નાગર હરિ
 નવરંગ નૌતમ;
 નાયક સુખદાયક વિહરત, જમુના તટ કુંજ વસુધીર;
 ગોપીનાથ ગોપાલ ગદાગ્રજ કિષાનિધાન, દેસો* કમલનાભ
 મંદહાસ સુંદર બલવર. મોહ૦ ૧
 ભગવાન ભય મોચન ભવાબ્ધિ તારન, શરનાંગતકી
 હરતહે પીર;
 ત્રેમાનંદ પ્રભુકા જસ ગાવત, વ્યાસ વિરંચી નારદમુની કાર. મોહ૦ ૨

પદ ૪૭૯ મું-રાગ ઈમન હત્યાણુ સંગીત

શુનીજન ગાવે મૃદંગ બજાવે નારદ સારદ મીઠ
 ખાંડવ ઓડવકે બેદ સકલ બીધ કર શામ રીઝાવે; શુની૦ ૨૬
 લેત તાન તોમ તનનનનનન તાલ કાલ માન મન લલચાવે,
 મંદ મધ્ય તાર ઉપજતરે, ઉર્ધ્વતુર્ધ્વ સુગત હોત અત મન ભાવે. શુની૦ ૧
 બજત મૃદંગ તક્ ધીધીગત ધીધીગત ઉપજત પરન અનૂપમરે;
 યૈયા તકયૈયા અત છબ છયા બોલત કલ સ્વર રાગ રંગ
 રૂપ કર દરસાવે. શુની૦ ૨
 બરન બરન શુની બરનત શુનગન દુરન સુરન અવધર
 ઉચરન સાંગીત ગત ઝર હાવભાવ કર સરસ બતાવે. શુની૦ ૩
 તક્ તક્ તક્ તક્ ચૈ નૃત્યત અત ગત દ્રોમી દ્રોમી દ્રોમી બાજે;
 મૃદંગ કડ કડ કડ ધામોજ ચરનરત ત્રેમાનંદ પાવે. શુની૦ ૪

પદ ૪૮૦ મું

કુંજવિહારી ગિરિવરધારી રાજત રવિજ તટ બંસી અધર
 ધર કર મનમથમદમદન મોહી પ્રજનારી; કુંજ૦ ૨૬:

નટવર મુંદર મોરમુગટધર કરન કુંડલવર કટ પીત પટરે;
અંગ અંગ અંદન ચરચીતરે હિર વૈજંતી માલ લાગત પ્યારી. કુંજ૦ ૧
કુંજ ભુવન નવ વંજુલ મંજુલ કલરવ કુજીત પીક જરહી;
અંદામન અંદા સુરનર મુની વૃંદા શ્રીપુરુષોત્તમ દંદ દંદ

બંધ મેટનકારી. કુંજ૦ ૨
પંકજલોચન મુનીમનરોચન મોચનભવ ત્રિતાપહરન
દર્પવિમર્દન કંસધ્વંસકરન મોરારી. કુંજ૦ ૩

ધ્વજ લલના સંગ નૃત્ય ત ત ત ત યૈ ઝીંગડ ઝીંગડ લાખીલાતા;
ધુમકટ ધીના બાજે મંદીલ તનમનધન બલ પ્રેમાનંદ વારી. કુંજ૦ ૪
પદ ૪૮૨ મું-રાગ કલ્યાણ લોપાલી

સ્વામ આજ શોભીત રંગ ભરે; હો સ્વામ૦ ટેક.
અટપટી પાધ બાંકે પેચનમે, લટકત મોતી ભરે હો. સ્વામ૦ ૧
હિર બનમાલ પુનીત બાણુબંધ, તા બીચ નંગ જરે;
પ્રેમ સખી પ્રીતમ છત્રી નીરખી, કામોક્ષા ગરલ હરે હો. સ્વામ૦ ૨
પદ ૪૮૨ મું

આજ! મોરે ઘેર આવો તો પીયા સરવસ વારું; આજ૦ ટેક.
જો હુમ આવો મોરે સ્વામ મનોહર, પલકનમું મગ ઝારું. આજ૦ ૧
નૌતમ નેહ ધરું ભેટ આગે, કુસુમની સેજ સંવારું;
પ્રેમ સખી લગાયકે છત્રીયાં, જનમ સુફલ કરે ડારું. આજ૦ ૨
પદ ૪૮૩ મું-રાગ હુમીર કલ્યાણ

સુન ' સુન સજની સ્વામકી, બતીયાં મન માની; સુન૦ ટેક.
સુની બતીયાં છત્રીયા ભઈ સીતલ, સુધ બૂલી ધન ધામકી. બતી૦ ૧
કામ કાજ મોયે કછુયે ન ભાવે, રટના લગી એક નામકી. બતી૦ ૨
ધરી ધરી પલ છીન ખીસરત નાહી, મૂરતી આતમરામકી. બતી૦ ૩
પ્રેમાનંદ લઈ વારે સ્વામપર, શોભા ઢાટીક કામકી. બતી૦ ૪

પદ ૪૮૪ મું
નીરખી છત્રી નંદલાલકી, અંખીયા લલયાની; નીર૦ ટેક.
મરકતમની જલદ લખી લાજે, શોભા સ્વામ તમાલકી. અંખી૦ ૧

ખંજન મીન અલી મૃગ લાજે, લખી છખી નૈન ખીસાલકી. અંખીં ૨
રાજહસ દલહંસ ઐરાવત લાજે, લટક લખી ચાલકી. અંખીં ૩
ત્રેમાનંદ વારે મનમથ કાટીક, મુસકની નીરખી ગોપાલકી. અંખીં ૪

પદ ૪૮૫ મું

રટ રટરે મન બાવરે, એક નામ હરિકા; ૨૮૦ ટેક.
પ્રગટ હરિ રાજત દ્રગ ગોચર, બન્યો હે અમોલીક દાવરે. એકં ૧
પ્રગટ પ્રમાન રૂપ હિર ધરી લે, પ્રગટ હરિ ગુન ગાવરે. એકં ૨
ખીતે જાત હે અવસર એસો, જ્યું લોહોકો તાવરે. એકં ૩
ત્રેમાનંદ કહે શીરી પછતધહો, પરીહો દુઃખ દરીયાવરે. એકં ૪

પદ ૪૮૬ મું

સ્થામ સુંદર સુખદાધરે, સુન મોહન મેરે; ૨૪૫મં ટેક.
તજ દે આસ અસત જગતકેરી, ચરન કમલ ચીતલાધરે. સુનં ૧
શ્રીહરિકૃષ્ણ નારાયનસ્વામી, લે રસના ગુન ગાધરે. સુનં ૨
તજ આલસ પરમાદ મોહ મદ, જગ મન કમ જહુરાધરે. સુનં ૩
ત્રેમાનંદકે નાથસું નેહા, કર લે પ્રીત હિપજાધરે. સુનં ૪

પદ ૪૮૭ મું-રાગ કલ્યાણ

પ્રભો મામ પાહી, પ્રભો મામ પાહી, અહો બજારાધ; પ્રભોં ૨૬.
અશરનશરનશરનાંગતવન્જલ, આયોહુંશરનકરી ત્રાહી ત્રાહી. પ્રભોં ૧
અધરમ સર્ગ અતિ દુષ્ટ દારન દુષ્ટદ, મન્યુ દર્પ માર
લોભ મોહ કસાધ; ૨
કરતહો દુષ્ટ મતિ બ્રહ્મ તવ ચરનતે, ત્રેમાનંદ કહે જર્ઘ ધાધ. પ્રભોં ૨

પદ ૪૮૮ મું

ક્રીપા મોયે કીજે, ક્રીપા મોયે કીજે, દરસન દીજે; ક્રીપાં ૨૬.
કમલદલલોચન તાપત્રયમોચન, નાથ ખીનતી સુન લીજે. ક્રીપાં ૧
સુખસદન તવ બદન ખીધુ સુધા બરખત, ત્રપાતુર દ્રગ
ચકાર પુલકા પીજે; ૨
અશરનશરન તવ ચરન અભયકર, ત્રેમાનંદ કહે નીરખી લીજે. ક્રીપાં ૨

પદ ૪૮૯ મું

દીનાનાથ તેરો, દીનાનાથ તેરો, હું મેતો ચેરો; દીનાં ૦ ટેક.
જની નીજ કિકર વરદ સુંદર વર, કરના દ્રગન ભરી હેરો. દીનાં ૧
નાહી સાધન બલબચન ગુન ચાતુરી, એક વિસ્વાસ દ્રઢ ચરનકેરો;
દેહી મમનાથ સમરાથ તવ ચરનરતિ, પ્રેમાનંદ કહે કરો દ્રગનડેરો. દીનાં ૨

પદ ૪૯૦ મું

મહારાજ રાજ, મહારાજ રાજ, ગરીબનવાળ; મહાં ૦ ટેક.
ચહુ જુગ ધરત તનું દૈત્ય દલનારથ, * અબકે પ્રગટે દમહી કાળ. મહાં ૧
તારે નરનારી પશુ પક્ષી દુમ દેવ મુનિ, બાંધી કલીમહી
સત્ય ધર્મપાળ;

પ્રેમાનંદ કહે સુજસ છાયો ત્રિભોવનમહી, જય જય
કરત મુનિ સુર સમાજ. મહાં ૨

પદ ૪૯૧ મું-રાગ ઝીંઝાટી

નટવરકી છખી દેખરી, અતહી વીશેખરી; નટં ૦ ટેક.
તરુન મનોહર રૂપકે સાગર, ચોરી ચોરી ઉઠે મુખ રેખરી. નટં ૧
અખિલ લોકપતિ ધરી મનુષ્યાકૃતિ, વિહરત ધરી નટ ભેખરી. નટં ૨
વદન સુધાકર નીરખ નયના ભર, એક ટક ટારી પલ મેખરી. નટં ૩
પ્રેમાનંદકે નાયકું નીરખી, જનમ સુદલ કરી લેખરી. નટં ૪

પદ ૪૯૨ મું

સાવરીયા મુખદેનરે, બાંકે તોરે મેનરે; સાવં ૦ ટેક.
બાંકે નેનાં બીમ રસ ભરી રેખે, દેખે ઉપજત મુખ ચેનરે. સાવં ૧
રસ ભરી ચલની હેરસ ભરી ચીતવની, રસકે ભરેહે ગીઠે બેનરે. સાવં ૨
લટકત આવત નેહસું બોલાવત, બીસરત નાહી દીનરેનરે. સાવં ૩
પ્રેમાનંદ કહે એ બાનકપર, વારી ફેરી ઝાંઝ કાટી મેનરે. સાવં ૪

પદ ૪૯૩ મું

દગનમેં રાખું લાલકું, રસીયા ગોપાલકું; દગં ૦ ટેક.
બહુત જતન કરી નેનાઠિમેં રાખું, અંબુજ નેન વિશાલકું. દગં ૧

પ્રેમાનંદરા નાથ અબ નહીં આવો તો, સમજેછે યાને નંદજરા;
હારે નંદજરા, નંદજરા, નંદજરા હેલ સ્વામં ૪

પદ ૪૯૭ મું

ગિરિધારી દાસી થારી હો કુળમિદારી; ગિરિ, ટેક.

દારી હું થારી વારી ચરનકમલકી, મન ક્રમ વચને મોદારી;

હારે હો મોદારી, હો મોદારી, હો મોદારી હેલ કુંજં ૧

એકે આસ થારા ચરનકમલકી, એકે આસ મેનો દારી;

હારે મેતો દારી, મેતો દારી, મેતો દારી હો. કુંજં ૨

અખંડ ખીરાને મારે મદિરે મોહન, અવગુણીયાને ખીસારી;

હારે હો ખીસારી, હો ખીસારી, હો ખીસારી હો. કુંજં ૩

પ્રેમાનંદરા નાથ તુમ ખીના નહીં કાઈ, જગમે મોરો હીતકારી;

હારે હીતકારી, હીતકારી, હીતકારી હેલ કુંજં ૪

પદ ૪૯૮ મું

કનૈયા જલુગારા હો પ્રીતમ પ્યારા; કનૈયાં ટેક.

પ્રીતમ પ્યારા મારા હાર હીવારા, નટવર નંદુલારા;

હારે હો દુલારા, હો દુલારા, હો દુલારા હો. પ્રીતં ૧

પાતલીયા વર પ્રીત કરીને, પ્રાણુ દસ્યા છે હમારા;

હારે હો હમારા, હો હમારા, હો હમારા હેલ પ્રીતં ૨

શુભ સંગાથેજડી રાખુ જગજીવન, જાવા નહીં દેસાં યાને ન્યારા;

હારે યાને ન્યારા, યાને ન્યારા, યાને ન્યારા હો. પ્રીતં ૩

પ્રેમાનંદરા નાથ મિદારી, છોછ ચારી આંખડીરા તારા;

હારે રાજ તારા, રાજ તારા, રાજ તારા હો. પ્રીતં ૪

પદ ૪૯૯ મું—રાગ ખમાચ

રાજ મારે મંદીર રહે રંગ છેલ નટવરજી નેણુમં રાખું; રાજં

તન મન ધન લઈ વારુ ચાપર પ્યારા;

કરે નાંહી ન્યારા ઘડી પલ છીન સુખધામ સ્વામ; મોહં ટેક.

હરે હિપર પધરાણું પ્રીતમ નિરખું ચદ નરું ચકાર;

જીવન યાને નોઈ નોઈ જીવું છોછ ચારી જીવનદોર મોહં ૧

યાસું મન માન્યો છે પ્યારા જગમું તન્યો સનેહ;
 થા ઉપર લઈ વાચ્યો મેંતો તન મન સંપત ગેહ. મોહ૦ ૨
 નીસદીન ગાતું ગુણ રાવલા રહુ રાજ્યે નામ;
 જો રાજ્ય મારે રાજ રહે તો ઝોરે નહીં મારે કામ. મોહ૦ ૩
 સુંદર બદન કમલ નીત નીરખું રહું રાજ્યે સાથ;
 મનઅભિલાષા પુરે પ્યારા ત્રેમાનંદરા નાથ. મોહ૦ ૪

પદ ૫૦૦ મું

આજ મારે આનંદ અતિ ધનસ્થામ સુંદર વર યાને નીરખી; આજ૦
 એક ટક નીરખું છેલ છખીલા છેલા રંમના ભરેલા;
 મદન મોહન ગોપાલ લાલ કુંવર; મારે૦ ટેક.
 નવલ મનોહર મુરતી યારી ત્રિભોવનથી હે ન્યારી;
 નીરખી દ્રુમ ત્રપતી નહીં પાવે છેલ કુંવર ગીરધારી કુંવર. મારે૦ ૧
 કાંઈ છખી વર્ણવું અંગો અંગરી શોભા સધુઉદાર;
 ત્રિભોવનમાં એવી કુણુ છે નીરખી વસ નહીં થાયે નાર કુંવર. મારે૦ ૨
 સુંદર હસની બોલની યારી ચટક રંગીલી આલ; મારે૦ ૩
 મન મારો અતિ મગન રહે નિત નીરખી નંદરાલાલ કુંવર. મારે૦ ૩
 નીલ જલદ તન ચરચીત અંદન બેટું બુજ ભરી બાથ;
 એહી મનોરથ કરદો પુરા ત્રેમાનંદરા નાથ કુંવર. મારે૦ ૪

પદ ૫૦૧ મું

રાજ યારી બાંસરી તો વાજે મહારાજ મોહનજી મીઠી લાગે; રાજ૦
 ઉઠત મુર્છના અવિગત સનનન પ્યારી;
 ગીરધારી તનનન વજત ખમાયી તાન માન કહાન; યારી૦ ટેક.
 સમ સૂર તીન આમ અલાપની, સુની સુની મુની હતધીર;
 થલચર જલચર ચક્રીત ભયે સુની બહત ન જમુના
 નીર કહાન. યારી૦ ૧

શિવ જ્ઞાના નર નાગદેવ દ્રુમ પશુ પંખી એક ધ્યાન;
 મદનાતુર લઈ સૂર બનીતા સુની બંસીકી તાન કહાન. યારી૦ ૨

બળનારી ધુની સુની ઉઠત ધાર્ધ સુધી ના રહી સરીર;
હાડી એકે-ટક કરત બીનતી ફેર બળવો બલબીર કહાન. યારી૦ ૩
બંસી ચારી કામણુગારી બસકીનો ત્રિભોવન;
ત્રેમાનંદરા નાયજી થેતો બહુગારા જીવન કહાન. યારી૦ ૪

પદ ૫૦૨ મું-રાગ ખમાય

મન બસીયો હો મન બસીયો, પ્યારો બળરાજ લાલ. મન૦ ટેક.
નંદવર રૂપ અનૂપ સાવરો, મનમોહન બસીવારો. વ્રજ૦ ૧
બાંધુરી બળવત મન લલચાવત, રસિયો નંદુલારો.
મનમયગંજન મુનીમનરંજન, ગોપિજન દ્રગ તારો. વ્રજ૦ ૩
ત્રેમાનંદ કે રાખું નેનમે, નેક ન કરું અબ ન્યારો. વ્રજ૦ ૪

પદ ૫૦૩ મું

નેનનમે હો નેનનમે, રહો ધનસ્થામ પીયા. નેન૦ ટેક.
આય બસો! ધનસ્થામ નેનનમે, કાળ કુમતિકું દહો. ધન૦ ૧
શ્રીધનસ્થામ ખીના મેરો મન, સ્વપનેઉ ઝોર ન ચહો. ધન૦ ૨
શ્રીધનસ્થામ નામકી રટના, રસના નીસદીન કહો. ધન૦ ૩
તન મન પ્રાન લે સ્થામ ચરનપર, ત્રેમાનંદ બક્ષી જહો. ધન૦ ૪

પદ ૫૦૪ મું

મેરો જીવન હો મેરો જીવન, આવો ધનસ્થામ પીયા. મેરો૦ ટેક.
આથકે શ્રીધનસ્થામ લાડીલે, હસીકે બદન દેખાવો. ધન૦ ૧
કરી કરેના કમલાવર હમકું, સુંદર બતીયાં સુનાવો. ધન૦ ૨
દરસ પરસ દેકે દીનબંધુ, ત્રીવિધી તાપ સમાવો. ધન૦ ૩
ત્રેમાનંદકે પ્રાન જીવનધન, નાયજી નેહસું જોલાવો. ધન૦ ૪

પદ ૫૦૫ મું

નહિ જાનદા હો નહિ જાનદા, પીર સામલડા મોરી. નંદ૦ ટેક.
જાનદા નહિ મોરી પીર પ્રાનપતિ, ફસે ધરું અબ ધીર. સામ૦ ૧
પીરપ્રી મારી પીયા પીયા પોકારું, બહત નેન દોડી નીર. સામ૦ ૨

દીજે દરચ નાથ સુધ લીજે, સુંદર સ્યામ સરીર. સામ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ તિહારી, દામી હું મેંતો બલવીર. સામ૦ ૪
 પદ ૫૦૬ હું-રાગ ખમાચ

હા મેરે ધર આજ તો રસિયા બાલમ આવો મોહનરે;
 મીડી મીડી મોરલી સુનાવો મોહનરે; આવો૦ ટેક.
 મનમોહન મેરે મંદિર આપકે, મધુરે મધુરે સૂર ગાવો મોહનરે. મો૦ ૧
 સ્યામ સુંદર મેરે અંક ભરી બેટકે, તનકે તાપ સમાવો મોહનરે. મો૦ ૨
 નેનકી સેનમે નેહ જનાયકે, રંગ બીને રંગ બરસાવો મોહનરે. મો૦ ૩
 પ્રેમસખીકે પ્રાન જીવન મેરે, પ્રેમ અધુર રસ પાવો મોહનરે. મો૦ ૪
 પદ ૫૦૭ મું

રે આવો મેરે પાઉને પ્રીતમ પીયા પ્રાન બાલમરે;
 તન મન કરું કુરબાન બાલમરે; આવો૦ ટેક.
 સ્યામ સુંદર મેરે હિર લપટાપકે, કરુંગી અધુરરસ પાન બાલમરે. આ૦ ૧
 મનમોહન મેરે નેનમે રાખું, જાન ન દેહુંગી આન બાલમરે. આ૦ ૨
 દરસ પરસ લેહુંસુખ આલીંગન, અખ ન સદુંગી મેહાન બાલમરે. આ૦ ૩
 પ્રેમ સખી કહે સુખસાગરસૌ, લેહુંગી મે મુંખન દાન બાલમરે. આ૦ ૪
 . પદ ૫૦૮ મું

હા મેં તો તેરે કારને, બેરામન હોઈ જીવનરે;
 નિસદીન જીવુંગી જોઈ જીવનરે; મેંતો૦ ટેક.
 જખ નહીં દેખું તોયે સ્યામ સુંદરવર, તખતો મરુંગી મેંરોઈ જીવનરે. મેંતો૦ ૧
 કહની ફારી ગલે ખીચ ડારકે, જીવત ડાકુંગી જોઈ જીવનરે. મેંતો૦ ૨
 તુમખીના પ્રાનજીવન મેરે જીયકી, ખોર ન જાનત હોઈ જીવનરે. મેંતો૦ ૩
 પ્રેમસખી કહે હોઈગી દીવાની, તેરે ચરનામે ચિત પ્રોઈ જીવનરે. મેંતો૦ ૪
 પદ ૫૦૯ મું

હા મેં તો તેરે દારે જોગન હોઈ આહુંગી માધારે;
 દરસકી બીખલે જાહુંગી માધારે; મેંતો૦ ટેક.
 શીલકી શેલી સંતોષકી મુદ્રા, ત્યાગકા તખલ જાહુંગી માધારે. મેંતો૦ ૧
 મન કરતારને તનકા તંજુરો, તામે તેરા ગુન ગાહુંગી માધારે. મેંતો૦ ૨

મનમય ભઈ માઁ દશ કસકે, જ્ઞાન અખાડે લખાઈગી માધેરે. મેંતો ૩
પ્રેમસખી કહે તેહી રીઝાવન, નીત હિરી ફેરી લગાઈગી માધેરે. મેંતો ૪

પદ ૫૨૦ મું-રાગ શ્રીટંક ધ્રુપદ ચૈતાલ

તોયેમાવત સખદિ મીલ, તોયે રીઝાવત ચુરનર મુનિ ગુનિયાની. તોયે ૦ ટેક.
હરનર મુનીદે તેરો કરત ચિંતન રટત નામ,

ધ્યાન ધરતહે કારન સખહીકા જાની. તોયે ૦ ૧

અશ્વ અગાધ ઇશ સીસ ઓર કોઈ નાહિ;

સકલ સુષ્ટિદિસતાર મુખ નિવાસ સકલ સુખદાની;

પ્રેમાનંદે સ્વામિ બહુનામી, પ્રગટ બયે દ્વીજકુલ રૂપ નિધાની. તોયે ૦ ૨

પદ ૫૨૧ મું

હાથે પ્રતાપ પાવન સદા અધ ઓધ નસાવન, ધર્મહિંસર હરિતેરો. હાથો ૦ ટેક.

જે નર ત્રિધાવુંદ ત્રિભુવનકે જન રટત નારાયન નામ,

કામ સખ પૂરન તા ધર જમ કરત ન ફેરો. હાથો. ૧

ધર્મકુંવર કૃષ્ણ ચરન નખેંદુ છટાળીનું સખ જમમાંદિ અંધેરો;

ભદ્રી પ્રતાપ માયા કાલ જમ ડરત, પ્રેમાનંદ તા હરિકો ચેરો. હાથો. ૨

પદ ૫૨૨ મું

શીપનશામ તેરો નામ રટત, પુરનકામ હાથે મેં તો સ્વામિ. શ્રીધ ૦ ટેક.

જનમ મરન ત્રાસ તાહીકો હાથો નાસ;

માયા કાલ જમદૂન ઓર અનેક દુઃખ સગલી વેદના વામી. શ્રીધ ૦ ૧

નિનદી અધીક ઇશ ચરને ધરી શીય,

પ્રાણ અમીત પ્રતાપ દારે પરયો બહુનામી;

પ્રેમાનંદ માજત દાસ હંતર વાસના છીજે નાય, દીજે સતસંગ

અંતરજામી. શ્રીધ ૦ ૨

પદ ૫૨૩ મું

સ્વામિનાથ પ્રતાપ તેરો, દિનદી દિનધરેરો ત્રિભુવનમેં હાથે; સ્વામિ ૦ ટેક.

આસ વિદંબી શેષ સારદ નારદ અનેક કવિ મુનિ ગુનિજન;

અનેક આજમ નિજમ પુરાન સગલી મીથી ગાયો. આમિ ૦ ૧

એક તો અતહી દીન ધનકુલ ગર્વહીન, તિનહીપર કીયા કર
અધિક અધિક બરસાયો,
ત્રેમાનંદ પ્રતાપ મુનિસુર નર મુનિ મુનિ, સખહીચરને આપો, સ્વામિં ૨

પદ પરજ મું-રાગ ઘીહાગ

નેહરો નીભાય લીજ્યેરે હો મોહનજી મોરો; નેહં ટેક.
શરણાગતઝી ખીનતી પીયા સુનીયે સખ ગુનપૂર;
નીજ જન જની નીભાયે લાલા અવગુન કીજે દુરરે. મોહં ૧
બહત તુરાઈ લવન દીવારી, દાઉન પાવત યાંહ;
તામે હું બહી જાતયા લાલા, તુમહી પકરી બાંદરે. મોહં ૨
બાંદ જહી બલવંત જ્યું, જજ આવે ઉતારે પાર;
અધ ખીચ છાંડે ના બને લાલા, લાગે કુલકું ગારરે. મોહં ૩
તુમ હો તેસી કીજ્યો વારી, સુંનીયો શ્રી મહારાજ;
ત્રેમાનંદ કહે નાયજી અગ્ર, બાંદ ગ્રહેકી લાજરે. મોહં ૪

પદ પરપ મું

સ્વામજી સહાયકીજેરે હો મહારાજ મોરી; સ્વામં ટેક.
સ્વામ તુમારી સહાય ખીના લવપાર ન પૈઉ નાય;
યહ લોક પરલોકમે મોરી લાજ તુમારે હાયરે. મહાં ૧
હું અનાથ તખ કિકરી માંયે એક તુમારી આસ;
તુમ ખીના ત્રિભુવનકે સુખ વારી સખસોં લાઈ નીરાસરે. મહાં ૨
તપ તીરથ વ્રત નેમ સખ વારી તુમહી મોરે સ્વામ;
તુમ ખીના એર ખીસારીકું વારી રહું તિહારો નામરે. મહાં ૩
અબહેતેસી નીસદીન વારી, રાખીયે સ્વામ હજૂર;
ત્રેમાનંદકે નાયજી મોહે, કબલ ન કીજે દુરરે. મહાં ૪

પદ પરડ મું

બરહ બીચારોરે હો અવિનાશી અપનો; બરં ટેક.
શરણાગત વચ્છલ તુમ વારી અધમ જોધારન સ્વામ;
વરદાયક પ્રભુ અલયકર વારી પતિત પાવન નામરે. અવિં ૧

જમ જમ તુમ વપુ ધરત હરિ વારી કરત અધમ આધાર;
અળમેલ ગનીકાદીક લાલા, તારે પતિત અપારરે. અવિ० ૨,
નિરખલકે બલ 'તુમડી હો વારી નિરધનકે ધન માલ;
સંતનકે સરવસ તુમ વારી, સુનો નંદકે લાલરે. અવિ० ૩
તીન લોકકે નાથ તુમ વારી તુમ બલ સુરનરધશ;
પ્રેમાનંદ થહ જનીકે વારી, પચો ચરન ધરી શીશરે. અવિ० ૪

પદ ૫૧૭ સું

ખીસર ન જાજ્યો રે હો બનવારી, માયે ખીસર; ટેક.
હમસે તુમકું બહુતહે વારી તુમતો હમરે એક;
યા કારન ખીનતી કરું વારી, ધરીયે અંતર ટેકરે. બનવા० ૧
પ્રીતી કરની સહેલહે વારી સુનિયે મોહન મીત;
પાર નિભાવની કઠિનહે પીયા, અવગુનવંતકી પ્રીતરે. બનવા० ૨-
સખ ગુન પુરન જનીકે હરિ તુમસો કીનો નેહ;
મૂર્તિ તુમારી નાથજી મેં, વારી પકરી ખીનુ સદેહરે. બનવા० ૩
એક ભરોસો એક બલ વારી એક આશ વિશ્વાસ;
પ્રેમાનંદકે નાથજી માયે સદા રાખીયે પાસરે. બનવા० ૪

(મૂળ પદ ૫૦૨ સું*) પદ ૫૧૮ સું

વારી લાલ નાથત ગત સાગિત અનનનનન તુપુર બાળે;
તનનનનનન લેત તાન બન વારી; વારી० ટેક.
અજનારી કર અહી જુગલ જુગલ પ્રતિ, કરત ખ્યાલખ્યાલ લાલ; નાથ०
ચોગિડગિડ ચોગિડગિડ બજત મૃદંગ ગત, હિલટ ચેઈ
ચેઈ તતતતતતતતત.

સરરરરરર ભમત ભોમિપર લઈ અજ બનિ હિનમત બાલ. લાલ० ૧

* પદાંક ૪૯૨ થી ૫૦૨ સુધીના ચાર પદોની એક ચોસર મૂળમાં છે. પણ કંઈક ભૂલને કીધે ૫૦૨ સું પદ ૪૯૧ ચાલુ કર્યું, અને ૫૦૨ થી ૫૧૭ પદો છપાયા પછી માત્રમ પડ્યું તેથી તે પદ ૫૦૨ સું અને પદાંક ૫૧૮ આખીને દાખલ કરેલું છે.

છોમ છનનન છોમ છનનન ધુંધરુ બાજત ગત અત-ન્યારી;
 ઝલલ ઝલલ કલકત બુજ બુખન હાવ લાવ હિતકારી બાજ. લાલ ૨
 લટક લટક લટકત લટકીતો કરત મુગટકી -છાઈ;
 રાધા મુખ શ્રમ જલ દરિ પુંજત ગ્રહી બુજ કંઠ લગાઈ બાજ. લાલ ૩
 નિરખત ગગન સુમન સુર બરખત આનંદ હિર ન સમાત;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ જશીપર તન મન ધન બલ જાત બાજ. લાલ ૪

પદ પરદે મું-રાગ ખીહાગ

લાડીલા માને વાલા લાગો રાજ; લાડી ૦ ટેક.
 દેખી બદન થારો રાજ રસિયા, મારો દુઃખ સંકટ દૂર લાગો. લાડી ૧
 વાલા લાગો છો રાજ રસિયા, યાને નીરખી નેણા ઠરે છે;
 કેસરીયા થાકે પાછે પાછે, પ્રાણ અમારા ફરેછે. લાડી ૨
 નીરખી ચલની મધુરી મીઠી, યોલની ચતુર ચીતવની ચારુ;
 કહા કરું ખીધી એક પ્રાણ દીયો, ઠાટી પ્રાણ લે વારું. લાડી ૩
 અતિ અંચલ નિશ્ચલ હોય સેવત, શ્રી ચારા ચરન વિહારી;
 પ્રેમાનંદરા નાયજી યે માને, હુલસલ દેવ મોરારી. લાડી ૪

પદ પર ૦ મું

આંખડકીમાં યાને રાખું રાજ; આંખ ૦ ટેક.
 યાં હિપર મારા છેલ ગુમાનીડા, પ્રાણ વારી વારી નાંખું. આંખ ૧
 આંખડકીમાં રસિયા રાખું, સ્વપ્ને ઓર ન આંખું;
 કંઠ લગાય કમલ લોચન ચારા, પ્રેમ અધુર રસ આખું. આંખ ૨
 જીવજ્યું જતન કરું કંમનીય વરકું, હુંક કબજ નહીં લાખું;
 જો રાજ મારે આપ રહો તો, ઓર દુખાય મર લાખું. આંખ ૩
 નીસદીન ગાવું ગુણ રાજરા, અવગુણ કહી નવ લાખું;
 પ્રેમાનંદરા નાયજી થાપર, વિશ્વ વારું લઈ આખું. આંખ ૪

પદ પર ૧ મું-રાગ ખીહાગ

સાવરો બરસ રસ બ-યો એરીએ; સાવ ૦ ટેક.
 અંગ અંગ પ્રિ અમીત માધુરી, મનમથ ઠાટીકા
 માન હ-યો એરીએ. સાવ ૧

સુરવધુ નરવધુ તાગવધુ બસકરન, સરસ સીંગાર ઠન્યો ઐરીએ. સાવ૦ ૨
 સુંદરતાકી રાસી સજની, સુર નર મુનિકા મુગટ મન્યો ઐરીએ. સાવ૦ ૩
 પ્રેમાનંદો નાથ નારાયન, નિગમ રુ આગમ અગાધ
 ઠન્યો ઐરીએ. સાવ૦ ૪

પદ પરર મું

લાડીલો ધનસ્થામ વારું સો વારું; લાડી૦ ટેક.
 કોટી જનમલોં ટેકહે મેરી, નહીતો કુંવારી મરું સો મરું. લાડી૦ ૧
 અમરપતિ નરનાગપતિસમ, સુપનેન તીનકી આસધરું સો ધરું. લાડી૦ ૨
 ગિરધર લાલકે કંઠન સજની, કોટી જનમલોં જતન કરું સો કરું. લાડી૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' શ્રીધનસ્થામકે, મનકમ વચને હું પાપ પરું સો પકું. લાડી૦ ૪

પદ પરડ મું-રાગ ખીહાગ

ખીયાણ તેરી ચીતવની ચંચલ ચારું; ખીયા૦ ટેક.
 મુસકની બંક ખીલોકની ઉપર, કોટી મદન લે વારું. ખીયા૦ ૧
 ખંજન મીન મધુપ મૃગ પંકજ, ધન લોચનપર વારીકે ડારું;
 કોક કલા રસ પટે સકલ ખીધી, ગોખીજન મુખ સારું. ખીયા૦ ૨
 એસી કોન કુશલ હો પતિવતા, જે ના ચલે તવ નેના નીહારું;
 પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ તિહારે, નેના પરબિપમારું. ખીયા૦ ૩

પદ પરટ મું

ખીયાણ તોહે રાખું નેનની માંહી; ખીયા૦ ટેક.
 પ્રીતમ તેરે એક રામપર, ત્રિભુવન લે બલભાર્ષ. ખીયા૦ ૧
 રાખું રંક રતનજીવું રસિયા, જનન દેહ નાઈ;
 નીરખું ફતીમનીજીવું માધો, પુતી પુતી કંક લગાર્ષ. ખીયા૦ ૨
 મુંદર બદન કમલ રસ ચાખું, મધુકર જીવું લપટાર્ષ;
 પ્રેમાનંદ કહે કરું સોઈ અખ, જીવું રીઝો મુખદાર્ષ. ખીયા૦ ૩

પદ પરપ મું

બદનપર વારું મદન કરોરી; બદ૦ ટેક.
 નિરખું રૂપ સુધાનિધિ મુંદર, જીવું જીવી ચંદ ચકોરી. બદ૦ ૧
 બદન પ્રભા ખીચ ચંચલ લોચન, ચીતવત સેન મહુર ચીત ચોરી;

અધર પ્રવાલ સુભગ નાસા શુક, નીરખી ચક્રીત મતિ મોરી. બદો ૨
મંદ મંદ મુસકાત મનોહર, દશન દ્રુતિ દમકત ચકુ ઓરી;

ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ બદન છમી, હે મોરે જીવન દોરી. બદો ૩

પદ પરદ મું

પીયાજી તેરી મગતી મો મન માની; પીયાં ૮૬.

તન મન પ્રાન કરે જોછાવરી, રાખું નેનમં છાની પીયાં ૧

જ્યુ ચંદા ચંદો મન માળે, મીન મગનહે પાની,

તુ મો મન પહ સોવરી સુરત, રૂપનિધિ સુખખાની. પીયાં ૨

નરખું એક દક રૂપ મનોહર, પ્રેમ પ્રિત ઉર આની,

ત્રેમાનંદ કે હાથ તિહારે, દામ બીના બેઠાની. પીયાં ૩

પદ પરજ મું-રાગ બીહાર

રસીયાજી મેરે જીવન પ્રાન, જીવસગ જડે હો સુખન; રસીં ૮૬.

રાખુ કૃપિત નિધિજ્યુ મોહન, જાન ન દેઉ આન;

બીન દેખે મોયે કલ ન પડે પીયા, ઉગમનીજ્યું કહાન. રસીં ૧

મો મન મીન નીર જીમ પીતમ, સજ નિધી સુખનિધાન;

જીમ બીના બીન એક રહી ન ચકુ, પીયા મેરે દ્રમકે બાન. રસીં ૨

આવુક ચિત મેરે નેમ લીયો, એક આવન તવ ગુન ગાન,

પ્રેમસખી ક-જેરીક માગત, દીજ્યો દરસનદાન. રસીં ૩

પદ પરદ મું

બીસર ન જાજે મેરે મીત, પહ બર માંગું નીત; બીં ૮૬.

મે મતિમદ કછુ નહી જાનુ, નહી કછુ જીમતે હીત;

બાંહ પ્રહેકી લાજ હે જીમક, જીમસગ મેરી અત. બીં ૧

જીમ રીજો એમો ગુન નાહી, અવગુનકી હું બીન;

અવગુન જાની બિસરિયો જીવન, હોવહું બહુત ફજીત. બીં ૨

મેરે દદ બારેસો અપમે, તજહો ન મોહન પ્રીત;

જન અવગુન પ્રભુ માનત* નાહી, ચેહી પુરગકી રીત. બીં ૩

દીનઅંધુ અતિ મૃદુલ મુલાઈ, ગાઠી નીસદીન ગીત;
ત્રેમસખી સમજું નહીં ઉડી, એક ભરોસો ચીન. ખી૦ ૪

પદ પરદ મું

સાવરીયોછ કબ દેખું ભરી નેન, પ્રાનજીવન સુખદેન; સાં ૧૬.
જનમ સુદલ છપ તપહી જાનું, સુનીહું કમલ મુખ બેન;
તનકી તપત તપહી જુજે, જપ અંકભર મીલહે શૈન. સાં ૧
અરન અરન પંકજ હર ધરીહે, કરીહે નેનન સેન;
પુરન શશીમુખ હાસ મનોહર, વારું કાટીક મેન. સાં ૨
તપ નિરય જીત સાધન જે તે, વાંમે નહી કાહું ચેન;
ત્રેમસખી સમજ પદ મેરી, રહું પાસ દીનરેન. સાં ૩

પદ પ૩૦ મું

ખીધી તે હમસો બહોન કરીરે, એસી તો દાહ ન કરીરે; ખીધી૦ ૧૬.
એસા જોગ લીખ્યો નીરદેઈ, ખીધુરે નાય દરિ;
અમૃત કુંભ છીનાયકે હમસો, લે ગયો જોરવરીરે. ખીધી૦ ૧
મગન રહે હમ સ્થામ સિંધુમે, તે કાઢી કીનારે ધરી;
એ સુખ દેખી શક્યો નહી અંતક, કાટે પંખ જરીરે. ખીધી૦ ૨
ચીતવતી મુખ હમ ગોકુલચંદ્રે, ત્રેમ પીયુષ જરી;
ત્રેમ સખીયે ઉલક કમલાસન, ફેડે નેન ખરીરે. ખીધી૦ ૩

પદ પ૩૨ મું-રાગ ખીહાગ

મેં તેરા ગુન ગાવુંરે ધનસ્થામરે, મેં સુન સુખધામરે; મેં તેરા૦ ૧૬.
તુમ કારન જોગન ભઈ જીવન, બસીહું મેં ગોકુલ ગામરે. મેં તેરા૦ ૧
તેરે ગુનનકી માતા મોહન, જપતી રહું આઠો જામરે. મેં તેરા૦ ૨
નંદ હર આયકે અલખ જગાડ, દેહો દરસ અબીરામરે. મેં તેરા૦ ૩
ત્રેમાનંદ કહે ચેરી હું તેરી, હાથ બેકાતી ખીનું દામરે. મેં તેરા૦ ૪

પદ પ૩૨ મું

મેં તેરી બલગાઉરે મદારાજરે, મેં ગરીબનિવાજરે; મેં તેરી૦ ૧૬.
એક આસ વિશ્વાસ હે તેરો, તુમકું હે મેરી લાજરે. મેં તેરી૦ ૧

પુરષોત્તમ તુમ પ્રગટે હો કલીમેં, પતિત ઓધારન કાજરે. મેં તેરીં ૨
મેં હું અવગુનસાગર નાગર, તુમ હો ગુનકે જહાજરે. મેં તેરીં ૩
બાંહ મહી બવપાર ઉતારો, પ્રેમાનંદ શીરતાજરે. મેં તેરીં ૪

પદ ૫૩૩ મું

જપુ તેરા નામકી માલારે મેંતો, પ્યારે નંદલાલરે; મેં જપું ૧
રાત દિવસ મોયે ધ્યાન હે તેરા, ગુનસાગર ગોપાલરે. મેં જપું ૨
ચીનવતહું તેરે ચરન કમલ જમી, મેટન ભવ જંગલરે. મેં જપું ૩
અખડ રહો મોરે નેનકે આગે, મોહન રૂપ રસાલરે. મેં જપું ૪
પ્રેમાનંદ કહે થહ વર મોયે, દીજે દીનદયાલરે. મેં જપું ૫

પદ ૫૩૪ મું

મોયે પાર ઉતારોરે પ્યારે, મોયે; બક્ષા બસીવારે; મોયે પાર ૧
બાંહ મહીજ ન જાંડો ખીચમેં, નાગર નંદલાલરે. મોયે પાર ૨
તુમ ખીના ઓર નહીં ત્રિભુવનમેં મેરા, હીતકારી મોરારે. મોયે પાર ૩
નીજ જન જાની ખીસારો અવગુન, નટવર નેનકે તારે. મોયે પાર ૪
પ્રેમાનંદે નાથ હરો સખ, સંકટ સ્યામ હમારે. મોયે પાર ૫

પદ ૫૩૫ મું-રાગ ખીહાગ

બોલીરી વચન કઠોર, પીયસો સમજ વીના બ્યાલી; બો ૧
પીયકે સનમુખ બોલી સજની, કેમો પતિવત તોર. પીય ૨
પતિવતકે પન કેા પ્યારી, તે લે લગાઈ ઓર. પીય ૩
શીરી અખ એસેં ન બોલિયે સજની, રહિયે સદા કર જોર. પીય ૪
પ્રેમાનંદ કહે રાખીયે સજની, રાજ નંદકિશોર. પીય ૫

પદ ૫૩૬ મું

યું ન બોલીયે બોલ, લાલસો બહેન બાવરી; લાલ ૧
બવ ખીરંચી સુર શેષ બહિકું, સુવત બચન રસાલ. લાલ ૨
ઉમા રમા બકે ચરન સજની, હિર ધરી હોત નીહાલ. લાલ ૩
પીયસો અનરસ બોલે રસના, પરે ન છુટી તતકાલ. લાલ ૪
પ્રેમાનંદ કહે. દર્લમ સજની, રસિક પીયા ગોપાલ. લાલ ૫

પદ ૫૩૭ મું

રતન જતન કરી રાખ લાડીલી, તું સમજ સયાની, રતન ટેક.
કહા કરેગી લે કાચકો મેરો, રતન અમોલીક નાંખી. લાડી ૦ ૧
લાલ અમોલીક માવ ન યાકો, સત્ય કહું તોયે લાખી. લાડી ૦ ૨
તજ દે આશ જમ છાશ જલધિત્રી, અમૃત અનોપમ ચાખી. લાડી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે કેશવપર પ્યારી, વિચ વારીયે લાખી. લાડી ૦ ૪

પદ ૫૩૮ મું

પ્યારી તું પરમ સયાન, પીયપર પ્રાન વારીયે; પ્યા ૦ ટેક.
પીયજી મુરત દેખકે સજની, હોધયે અતલિ શુલતાન. પીય ૦ ૧
મન કમ બચને રહિયે આલી, મોડન મરછ પ્રમાન. પીય ૦ ૨
પીયકે અનુકુલ ત્રિપદી તાકે, ખ્યાસ કરતલે બખાન. પીય ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાયસો સજની, અધિક નહીં દાર્ધ આન. પીય ૦ ૪

પદ ૫૩૯ મું

પ્રાનસેં પ્યારો હો સાવરો, નંદુલારો; પ્રાન ૦ ટેક.
કપડ ન કીજે પ્યારો સજની, નેનઉસેં ન્યારો. હો સાવ ૦ ૧
છપકો છવન સાવરો સજની, જગકો ઉમરો. હો સાવ ૦ ૨
ગોપીવલ્લભ લાડીલો સજની, પીતપટવરો. હો સાવ ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રિતમ સજની, કેશવ કારો. હો સાવ ૦ ૪

પદ ૫૪૦ મું

લીજે કંઠ લગાય લાડીલી, લાલન પ્યારો; લાડી ૦ ટેક.
જે માંગેસો દીછયે સજની, પ્રેમ પ્રીત ઊર લાય. લાડી ૦ ૧
બોજન મનહીં જાવતે પ્યારી, લીજે લાલ છમાય. લાડી ૦ ૨
મીસરી સુંદર ડારીકે કામિની, દૂધ કટોરે પાય. લાડી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે રસીયો સજની, રાખીયે રસસોં રીઝાય. લાડી ૦ ૪

પદ ૫૪૧ મું-રાગ દાનડો

સહજનંદ સહજનંદ સ્વામિનારાયણ, કરુણાનિધિ દેવલસુખકંદ; સહ ૦ ટેક.
અક્ષરપતિ અખિલજગકારન, લવતારન મેટન દુઃખ દૂદ. સહ ૦ ૧
યાપન ધર્મ અધર્મ ઉચાપન, તાપ નીવારન નિર્ભયનંદ અનં ૦

અશરનશરન આનંદકરન, હરન ક્ષીમલ મતરૂપ દંદ, સહ૦ ૩
કરુનાસાગર રૂપઉજાગર, ત્રેમાનંદકે ઇષ્ટ ધ્યયંદ, સહ૦ ૪

પદ પ૪૨ મું

દીનદયાન દીનદયાલ દીનદુઃખલાજન, રંજન મુનિવર
માનસહંસ; દીન૦ ટેક.

નીજજનકમલ-પ્રકાશક દીનકર, કરત ઉછેદક અધરમયંસ, દીન૦ ૧
અધમઓધારન દોષનિવારન, મારન સુર કામાદીક કંસ, દીન૦ ૨
મુનિવરનાયક નીજ સુખદાયક, કરતહો જનકે સખ દુઃખ ધ્વંસ, દીન૦ ૩
ધર્મકુવર વરધર્મ ધર્મો હિર, ત્રેમાનંદ જાતી નીજ અંસ, દીન૦ ૪

પદ પ૪૩ મું

શ્રીધનસ્થામ શ્રીધનસ્થામ કામમદ્ભોયન, લોચન સુખનિધિ
પુરનકામ; શ્રીધન૦ ટેક.

અભયકરન હરિ હરન દુઃખ, લજ લજરે મન આઠો જામ, શ્રીધન૦ ૧
શ્રીહરિકૃષ્ણ કૃષ્ણહરિ કેશવ, નીલકંઠ નારાયન નામ, શ્રીધન૦ ૨
પરમ મંત્ર યહ સખ સુકિત હ્રદ, ઓર મંત્ર જપહે દુઃખ ધામ, શ્રીધન૦ ૩
નરકનિવારન લવ લવ ટારન, ત્રેમાનંદકે પરમ વિશ્રામ, શ્રીધન૦ ૪

પદ પ૪૪ મું

લજ લપહારી લજ લપહારી નારાયન નરહરિ,
ગોપીનાથ ગોવરધનધારી; લજ૦ ટેક.

કેશવ કૃષ્ણ કમલદલ લોચન, મધુસૂદન મુકુદ મોરારી, લજ૦ ૧
કેશીયમયન કાલીકે મર્દન, કંસબંસનીકંદનકારી, લજ૦ ૨
ગરુડપતિ ગોવિંદ ગદાધર, સુમરતસમ ગજ લીનો ઉગારી, લજ૦ ૩
પુરુષોત્તમ પરબલ પરમ ગુરુ, ત્રેમાનંદકે ઇષ્ટ અવતારી, લજ૦ ૪

પદ પ૪૫ મું-રાગ-કાનડો ક્રુપદ ચૌતાલ

તું મેરો સિરદાર ધર્મકુંવર કીરતાર, અધમઓધાર લરોસો
તેરે ચરનકો; તું મે૦ ટેક.
તેરેલી પ્રતાપ પારે, માયા-કાલ-કર્મભર્મ, મીટ ગયો લય
સખ જનમ મનમોહન ન મો૦ ૧

નીજ જન પ્રતિપાલ, દુરીજન ઉર વિકટ સાલહે, સુખાવ
તેરો લાલ કાલ ત્રાસ હરનકા;
અવિચલ આનંદ કંદ, મેટન દુઃખ દંદ દંદ, પ્રેમાનંદકું હે એક
આસરો શરનકા. તું મેં ૨

પદ ૫૪૬ મું

કા જાને ગત તેરી અગમ અગાધ એરી, સખહી સયાને
તોયે હેરી હેરી હારે, કા જાં ૨૬.
નારદ નિગમ બ્યાસ સંકર ચિંચી શેષ, લેણઉ ન પાવે પાર
તેરો કૃષ્ણ કારે. કા જાં ૧
આવત આવનિપર હોન .દ્રમન ગોચર, કરત અરિત
પવિત્ર મોહન પ્યારે;
સુરનરમુનિ શુનિજન સખહી સરાહે ગાયે, પ્રેમાનંદ બલ
જાયે નીરખી ઉર ધારે. કા જાં ૨

પદ ૫૪૭ મું

જો પ્યારે ધનશામકુંવર પુરનકામ, પ્રગટ ન હોત
તુમતો વાંઝ રે'તિ ધરની; જો પ્યારે ૦ ૨૬.
લેકે અવતાર અપાર જીવ કીયે ઉધાર, ગિનિ નાહિ જાત
બરન ધર્મ કર્મ કરની. જો પ્યારે ૦ ૧
કલિભુગમે કિપાલ કવિ શુનિ મુનિ અંધ, કહા કહી પ્યારે*
તોહે સકત સખ બરની;
અમિત પ્રતાપધન સિંચત ત્રિભુવન જન, પ્રેમાનંદક
ઉદયો આનંદકર તરની. જો પ્યારે ૦ ૨

પદ ૫૪૮ મું

તાત ધન્ય ધન્ય ધર્મ માત પ્રેમવતી ધન્ય, તાકે ગ્રહે પુરન
બ્રહ્મ પ્રગટ ભયે આયકે; તાત ૦ ૨૬.

* “કહાં કરી પ્યારે,” “કહા કરી પ્યારે,” એમ પણ ગાય છે.

તાતે ધર્મકુલ ધન્ય નર નારી સગ જન, સારદ નારદ શેષ
મહીમા બરનત ગાયકે. તાત૦ ૧
ધન્ય નૈઋત્ય વ્રતધારી નાથ નિરખી જાત વારી, ધન્ય ધરની
ધરત ચરન નર વપુ બનાયકે;
ધર્મકેવર કૃષ્ણચંદ્ર ત્રિભુવન આનંદકંદ, નીરખત નીત
ત્રેમાનંદ બેટત ઉર લાયકે. તાત૦ ૨

પદ ૫૪૯ મું-રાગ કાનડો દ્રુપદ-ચૌતાસ

અખ નહીં છાંકુ ચરન સરોજ નાથ, મન ક્રમ વચ કર
ગિરિધર શ્રીહરિ; અખ૦ ટેક.
ગાતું વિમલ જશ દ્વારે અહોનીશ, શીશ પાવન પદ રજધરી. અખ૦ ૧
હોઇ તવ અનુચર અડીકે પનેયા કર, આગે ઠાડો રહું નીત
અગ્યા અનુસરી;
ધર્મકુમાર ત્રેમાનંદકે હો સિરદાર, દેહો કુટીલકું શીખલરી. અખ૦ ૨
પદ ૫૫૦ મું

ગાવત વેદ અમિત પ્રતાપ જાકો, જપત જ્યાયે અજ
ત્રપુરારી નર નારી; ગાવ૦ ટેક.
નારદ શુકાદી શેષ રહત હમેશ, નામ પાવત ન પાર
રહત સખે હારી. ગાવ૦ ૧
રચત જગ વિલાસ કરત પાલન નાસ, દેત કરમ ફલ
સખકું મિચ્ચારી;
જાનત અગતિ ગતિ ભૂતકી ભગવાન, ત્રેમાનંદકો નાથ સુખકારી. ગાવ૦ ૨

પદ ૫૫૨ મું-રાગ કાનડો દ્રુપદ-ચૌતાસ

મોહન માધુરી મૂરત સ્યામ સુંદર છેલ શોભા ધામ, નિરખી
નિરખી અંખીધનમે રાખુંગી; મોહ૦ ટેક
વદન કમલપરવારુરી મદનકોટી, બાનકપરવિશ્વવારી નાખુંગી. મોહ૦ ૧
ખમા ખમા મોરે પ્રાણુ, આપ્રયે કૃપાનિધાન, એસે મધુરે
બચનસું બોલાય નેહ દાખુંગી;

પ્રેમાનંદ વદન ચંદ, નીરખું ચકોરજ્યું, અધર સુધા માંગી
માંગી આખુંગી. મોહ૦ ૨

પદ ૫૫૨ સું

દેખન દેરી રસીક છેલ, સુંદર સ્થામ અલગેલ, અંખીયા
ગોરી નિરખી તૂમ ન લઈ; દેખ૦ ટેક.

મંદ મદ મુસકની, ચંચલ ચીતવની, બોલની ડોલની મેરી
સુધ હર લઈ. દેખ૦ ૧

અતહી અદ્ભુત છબ, વરણી શકે કોન કબ, રોષ સારદ
નારદ બુધ સકુચ રઈ;

એસે સુંદર ધનઆમ, અમિત આનંદ ધામ, પ્રેમાનંદ સ્થામ
મૂરત, હર લખ લઈ. દેખ૦ ૨

પદ ૫૫૩ સું

લોચન મોરેરી પરે ફેદ, નિરખી નાથ ગોકુલ ચદ, વર બસ
લયે માનુ ભુગલ ખજન; લોચ૦ ટેક.

શરદ સરોજ સમ વદન વીહારીજ્યુકા, મધુપજ્યુ મોહો
દેખી છળી મનરંજન; લોચ૦ ૧

બહુત જતન કર રોડી રહીરી, પલક કપાટ કુલ પદે અજન;
તદખી ન રત બદન વીનું દેખે, પ્રેમાનંદકે સ્થામ મીલે

સખ દુઃખ લંજન; લોચ૦ ૨

પદ ૫૫૪ સું

સુંદર સ્થામ રસિક કહાન, પરમ રમ્ય રસનિધાન;
મોરલી અધર ધર મન હરલીનો; સુંદ૦ ૧

મારીગરી ગમપગ ગરી, ગમ પધની ધપ મગરી; ધની
સાની ધપ મગરી લેત પરવીનો. સુંદ૦ ૧

સમસ્તવર તીન ગ્રામ સમત્રીલી કર વિગ્રામ, હિલટ પુલટ કર
અલાપ તામે કછુ કીનો;

ભૂલી તન જાન ખાન પાન તાન સુની સરસ, પ્રેમાનંદ
કહે ગોપી ગૃહ તજીદીનો. સુંદ૦ ૨

પદ ૫૫૫ મું—રાગ કાનડો ક્રુપદ—ચૌતાલ

અસત વરતાલ તખત ધનશ્યામ, ધર્મકુવર પુરનકામ
કમલાપતિ રૂપ રસાલ; અસં ૮૬,
ધવલનગર મેં મદનમોહન, ગઢપુર ગોપીનાથ; છરનનગર
રાધારમનલાલ. અસં ૧.

શ્રીનગર ભુજપુર નરનારાયન, સુંદર મૂળીમેં શ્રીકૃષ્ણ કિપાલ;
પ્રેમાનંદ કહે જો એહી ધામ પરસે, તાકે નાસ હોત સકલ
દુઃખ મુક્ત હોત તતકાલ. અસં ૨

પદ ૫૫૬ મું

રટત હજાર બદન શેષ સારદ, શંભુ વિરંચી વ્યાસ નારદ;
નિગમ પાવત નાહી પાર; રટ૦ ૮૬.
સુરનર મુતી ગ્યાનિ, જોગી જતી ત્યાગી ધ્યાની, પદત પુરાન
છંદ કરત જાકો નીરધાર. રટ૦ ૧

એસે અનંત પ્રશ, નીજ છજા જગદીશ, ધર્મકુલ કીરતાર;
પ્રગટ ભયે હરિ, દીનખંધુ કિપા કરી, કમલાવર કમલસોચન
પ્રેમાનંદ તારનહાર. રટ૦ ૨

પદ ૫૫૭ મું

પુરનપરતાપ પરમપાવન, શોક લય નસાવન ત્રિભુવનમહિ
રણો વ્યાપ; પુર૦ ૮૬.
હૃદયો અમલ સુર, સહજાનંદ સુખ પુર; કલિમલમત કુર,
દૂર કીયો સખ કાપ. પુર૦ ૧

સંત કમલ ફૂલે, ખલ નલિની સકુચાની, પકરયો કામચોર પાપ;
પ્રેમાનંદ કહે સુનીકે નારાયન નામ, જમદુત જાત પાછે
પ્રગટ પ્રમાન જન જપત જાપ. પુર૦ ૨

પદ ૫૫૮ મું

જપ મન નામ નીત રેનદીન, ધરી ધરી પલ છીન, ચેદિતે
હોતરે તેજા. અસં, જપન ૭૫

સ્વામિનારાયન, ભવસિંધુતારામન, સહજનંદ સુખ પૂર,
કેશવ કરુનાકે ધામ. ગુપ્ ૧
હરિકૃષ્ણ હરત દુઃખ, નીલકંઠ કરત સુખ, અભય કરત
ધનસ્થામ;

પ્રેમાનંદકે પ્રતિપાલ, ઇષ્ટ એક ધર્મલાલ, મેટત જંગમ સખ,
કરત આનંદ આઠો જામ. ગુપ્ ૨

પદ ૫૫૯ મું

મોહન મતવારો ઠાડો કુંવર કહાન, જંસીમે લેત તાન, દેખરી
દ્રગન ભર પ્યારો; મોહન ટેક.

એક એક અંગ પ્રતિ, છુટતે છબી તરંગ, મોહનીકે દ્વે તામે,
પરત ખગદ્ગ કરન ચારો. મોહન ૧

ચલની ચીતવની, મધુરીસી જોલનીમે, ચોરત ચીત કૃષ્ણકારો;
પ્રેમાનંદ કહે એસી મોહની. ખૂરતપર, તનમન પ્રાન વારં
નેનાહુતે કરું નાકી ન્યારો. મોહન ૨

પદ ૫૬૦ મું

મુગટ ધરધો સ્વામ સુંદર કમલ નેન, કુંડલ ઝલક સુખદેન,
લસત હિર સુમન દામ; મુગન ટેક.

પીત બસન તન મનોહર બ્રાજત, અંગ અંગ છબી નિરખી,
લાજત ફાટી કામ. મુગન ૧

ચંદનખોર ચિત્રિત અંગ, રાજત ભુખનજટિત નંગ, સંગ સોદે
અજલામ;

થોંગ થોંગ બજે મૃદંગ, નાયત લાલ નવરંગ,* પ્રેમાનંદ
અજવદ નિરખી, ચક્રીત છબી ધામ. મુગન ૨

૫૬ પદ ૨ મું

શ્રીસહજાનંદ સ્વામિને નમો નમઃ

અથ અષ્ટક લિસ્યતે

જય જય જય પરબ્રહ્મ મનોહર, નટ્યર તતુધર નાથ હરે;
 અક્ષરનિવાસિ અસિલપ્રકાસિ, જનસુખરાસિ કમલકરે. જય૦ ૧
 જલધરવરણં અક્ષરણશરણં, જનમનહરણં પ્રાણપતિ;
 તારણતરણં જનસુખકરણં, મોચય મરણં ભક્તજાતે. જય૦ ૨
 દુષપદ્મારં પરમકુમારં, મૃગિજયકારં કલુપહરં;
 નિજજનરમનં ત્રિવિપશ્ચમનં, મનસિજદમનં વરસિત્તરે. જય૦ ૩
 જય ધનદયામ મનોભિરામ, દિગ્ધં સુધામ દિગ્ધભજે;
 દુષસુતસુંદર ધર્મધુરંધર, પ્રણતપુરંદરં ભક્તજજે. જય૦ ૪
 જ૧ દુષનંદન દુષનિકંદન, મેઘય પંદન ધર્મસુત;
 સુરસુનિનાયક નિજ જનદાયક, દિગ્ધ અમાયક પરમપદે. જય૦ ૫
 પંકજલોચન સુનિમનરોચન, ભવભયમોચન પદપુગલં;
 કમનિયરૂપં વદનઅનુપપં, સુરસુનિભૂપં દમય જલે. જય૦ ૬
 હરિ ધનદયામ પૂરણકામ, પાવનનામ સ્વામિનુત્તે;*
 તત્ત્વ પદ મૂલં અતિ સાહુકુલં, ભવભયશલં મેઘય મે. જય૦ ૭
 ઘર્ણીસુવેશં અજભવશેષં, તત્ત્વતકલેશં ભજત સદા;
 પ્રેમાનંદ તત્ત્વ પ્રવંધં, મેઘન પદં રચિત . સુદે. જય૦ ૮

૫૬ પદ ૨ મું-૨૧૭ આહાનો-ક્રુપાદ ચૌતાસ

હું બલહારી શ્રીધનસ્થામ બદનપર, રૂપ સદન

સાહે ગિરિધરન; હું બ૦ ૭૩

એકે આનંદકંઠ, માનું નક્ષત્ર શીઘ્ર ચંદ્ર, ચંદ્ર હસત

સંતાપ હરન. હું બ૦ ૧

ગાવત ગુની મુનિ, સરાહત આપ પુનિ, પ્રમુદીત ધરત

હર પંકજ ચરન;

ઠાયો આનંદસિધુ, ધન્ય ધન્ય દીનબંધુ, પ્રેમાનંદકો નાથ
સ્વામ બરન. હું બાં ૨

પદ પદ્મ ૩ મું

રી આજ શ્રીગોપીનાથ સોહત હે, મુંદર રૂપ રસાલ
વ્રજરાજ બાલ; રી આં ૨૬.
નીલજલદતન, ચરચીત ચંદન, પીત બસન જીર બનમાલ. રી આં ૧
બાકે ચરન જુજ, નેન અધરવર, ત્રિલંગી સુંદર મદન ગોપાલ;
પ્રેમાનંદકો નાથ, આવત ગ્વાલ સાય, ગોપી રીઝી
દેખી મોહનલાલ. રી આં ૨

પદ પદ્મ ૪ મું-રાગ અરગમ

મગલ મુરતિ માધુરી સહજનંદ મહારાજ, દ્વિજકુલ અગદ
લયે પુરુષોત્તમ અધમ આધારન કાજ; મંગાં ૨૬.
જો શ્રીકૃષ્ણ ગોકુલમહી અગદે કંસનીકદ, સોઈ અખ
અગદે ધર્મકુલ સ્વામી સહજનંદ. મંગાં ૧
તખ યદુનંદન અગદ-હોઈ હિતાચ્યો ભુવિ ભાર, અખ કલીમં
સતભુગ કીયો અધર્મમૂલ ઉખાર. મંગાં ૨
તખ બંદાબન ગોપીસંગ કીનો રાસમિલાસ, અખ નૈષ્ઠિક
લત ધરી કીયે કામાદિક રીપુ નાસ. મંગાં ૩
નંદકુંવર સોઈ ધરમસુત એક જાની કરે નેહ, પ્રેમાનંદ તેહી
ચેહીહું ચેહી તેહી કછુ ન સંદેહ. મંગાં ૪

પદ પદ્મ ૫ મું

પુરુષોત્તમ પરમાત્મા પડ ગુન ઐશ્વર્ય ભુકત, અગદ લયે
કલીનાશન લે સંગ અગનીત મુકત; પુરું ૨૬.
સૌમ્ય રૂપ ધરી સંતકો અટન કરે મહી ધરા, લછન તનમં
સંતકે સોહન ગુન બતીશ. પુરું ૧
અતિ પ્રતાપ ખીસ્તારીયો સહજનંદ દિનેશ, ધર્મ ગ્યાન વૈરાગ્ય

માધક મત જીતે સખે નાસ્તીક કુડક વામ, પૂર ચલાયે
 ગ્વાનકે ધરધરમેં ધનસ્વામ. પુરુ૦ ૩
 ધ્યાન સમાધિ ધારના હોતહેં ગામહીગામ, ત્રેમાનંદ દેખાવત
 હરિ આત્મરૂપ નીજ ધામ. પુરુ૦ ૪

પદ પદ્મ મું

ગુનસાગર ધનસ્વામજી સુખસાગર જેહી નામ, જપત નામ
 નર પાતકી હોતહેં પૂરનકામ; ગુન૦ ૨૬.
 જીવિ રજકન કાઠિ ગીનેં બરખા જીવ ગીનાય, તારનકી ગીનતી
 કરે પન હરિ ગુન ગીનેહિ ન જાય, ગુન૦ ૧
 ચરિત્ર કીયે મહારાજને અવની ઉપર આપ, લીખતે હારી
 સારદા સદસ બદન નીત ગાય. ગુન૦ ૨
 આર બરન આશ્રમ અહુ પશુ પક્ષી પરજંત, જૂત ગ્રેત આદિ
 સખે તારે જીન અનંત. ગુન૦ ૩
 દરસ પરસ દેકે હરિ ફલ જલ પૂત્ર લે હાર, ત્રેમાનંદ કીયે
 નાથને અનંત જીવં લવપાર. ગુન૦ ૪

પદ પદ્મ મું

સહજાનંદમાહારાજકી બારબાર બલી જાઉં, બ્રહ્મગતિ સમકુ દર્ધ
 કોન રક કોન રાહિ. સહ૦ ૨૬.
 ખીન સાધન સેવા ખીના દ્રવે દીનપર આયે, આયે કલીજીગકે
 પાતકી અગનીત પાર લાયે. સહ૦ ૧
 મહિમા અમિન મનાપકો કહને જીવ સકુચાયે, અત સમે
 નીજ દાસકુ લેન વિમાનકી જાયે. સહ૦ ૨
 જહાં ત્યાગે નીજ દેહકું નારી પુરુષ કાઠિ સત, તહાં તહાં
 લેને જાત હે લખ જોજન પરજંત. સહ૦ ૩
 રથ વિમાન ગજ પાલખી, કહ પાવન કરી પ્રીત, ત્રેમાનંદ
 મહારાજકી સબહી અલોકીક રીત. સહ૦ ૪

પદ પદ૮ મું

સહજાનંદ માહારાજકે મહીમા અપરમ પાર, એક રસના
 કેસેં કહું સહસ્ર વદન રહે હાર; સહ૦ ટેક.
 દેશ દેશ ધર ધર મહી પરચ્યા હોત અનંત, કહિ દેખાત
 રવિ કોટિસર્મ કહિ દેખાત માનુ સત. સહ૦ ૧
 કહિ હ્રમત પૂજાત કહિ કહિ બેઠે કરે ગ્યાન, પ્રેમી જન દેખત
 સદા યું પૂરણુ ભગવાન. સહ૦ ૨
 જેહી પ્રતાપ જડ મૂક જન પદત બ્યાકરન બેદ, હ્રવ
 ધ્રિધર નિરને* કરે કહત તત્વકે બેદ. સહ૦ ૩
 યું પ્રતાપ દેખાધકે હોતે મત અરુ પથ, પ્રેમાનંદ માહારાજકે
 હાથે પ્રતાપ અત્યંત. સહ૦ ૪

પદ પદ૯ મું

ધર્મકુવર ધનસ્થામણ પ્રગટે કીપા નિકેત, કલી મેટી સત જુગ
 કીયે બાંધી ધર્મકી સેત; ધર્મ૦ ટેક.
 બરણાશ્રમકે ધર્મ સખ ક્ષીન ભયે યું જાન, પ્રગટ હોધ્યાપન
 કીયે શ્રુતિ સ્મૃતિ પરમાન. ધર્મ૦ ૧
 વિધવાનારી ત્યાગીનર સાંખ્યજેગી રહે નીત, સધવાનારી
 ગૃહસ્થનર કર્મજેગકી રીત. ધર્મ૦ ૨
 સંન્યાસી વરણી સખે ત્યાગી સત બડભાગ, અણ ભાંત
 નારી તજે તેહી બીધી કંચન ત્યાગ. ધર્મ૦ ૩
 ગ્યાન ભક્તિ વૈરાગ્ય જુક્ત આશ્રીત સખ નરનાર, ભજન
 કરે મહારાજકે પ્રેમાનંદ બલીકાર. ધર્મ૦ ૪
 પદ પદ૧૦ મું

ચેહી અવસર શ્રીનાથજી પ્રગટ ન હોત જરુર, હમસેં પામર
 પાતકી બહે જાત ભવપૂર; ચેહી૦ ટેક.

બાડી કરી કરુના હરિ તારે તરત દયાલ, શરન રાખી એસે
 કહી જખમારે જમ કાલ. યેહીં ૧
 જેહી પદરજ પ્રતાપસુ આયો સખ દુઃખ અંત, જન્મ મરણ
 સખહી મીટયો પુની ભવ લટકન પંથ. યેહીં ૨
 સખહી તારે પાતકી જેતે ચે જગમાય, ભક્તિ ધર્મસુતલાડીવે
 જમકા લીખ્યો મીટાય. યેહીં ૩
 અભમેલ ગનીકાસમ ગીનત ન આવે પાર, ત્રેમાનંદસે
 પાતકી તારે અધમગોધાર. યેહીં ૪
 પદ પઝર મું

સદગનંદ આનંદકર* ઉદયો ધર્મસુત સુર, કલિમલમત
 અતિ સધન તમ કીયો કાડી સખ દૂર; સહં ૧
 મુનિગન મધુખ દિનેશકી દુઃસહ સહીં નહિ જાય, અસહ
 ગ્યાની કલિમહી ઉચુક જહાં તહાં રહે લુકાય. સહં ૧
 ધર્મજંસી અરખિંદ અતિ વિકસે બદન નિહાર, મુનિગન
 મધુંકર સુદીત જથ ગાવત કરી ગુંગર. સહં ૨
 દેખી પ્રતાપ દિનેશકા કામ કોષ મદ ચોર, ખટ દરસન
 ગિરિ મહરા રહે જાય તેહી ઠોર. સહં ૩
 દિન દિન પ્રજલ પ્રતાપ જથ વિશદ કર્મ વિસ્તાર, ત્રેમાનંદ
 કહે ગાવત નારદ નિગમ પુકાર. સહં ૪

પદ પઝર મું-રાગ કવિત

શ્વેતદ્વીપવાસી સુખરાસી શ્વેત વાસુદેવ, શ્વેત તેજમાહી
 અતિ શ્વેત તનુ આપહે;
 શ્વેત સિંહાસન સોહે શ્વેતાંજર અલંકાર, શ્વેત ધામમહી
 શ્વેત પુરુષ અમાપહે;
 શ્વેત હે દુપટો કાંધે બાંધે શ્વેત બાંકી પાગ, શ્વેત ચંદન
 અંબ શ્વેત રાવરો પ્રતાપહે;

- શ્વેત હે વૈકુંઠ ધામ શ્વેત જન નિષ્કામ, પ્રેમાનંદ આઠો
જામ શ્વેત નામ જાપહે. ૧
- શ્વેત હિર હાર શ્વેત બાંધે હુજ બાળુ બંધ, શ્વેત ઉપવીત
શ્વેત મંદ મુખ દાસહે;
શ્વેત રત્નકો મુકુટ શ્વેત મોતી કાનોમે, શ્વેત અલંકાર
શ્વેત મૂર્તિકો પ્રકાશહે;
શ્વેતહે ચમર છત્ર શ્વેત છડીદાર આગે, શ્વેત રમા સંગ
શ્વેત સભામે નિવાસહે;
શ્વેત સ્યામ શ્વેત ધામ શ્વેત સભા મુક્તઉડી, પૂરનકામ
દૃખી ભયો પ્રેમાનંદ દાસહે. ૨
- શ્વેત ધર્મકે કરૈયા શ્વેત ધર્મકે કરૈયા, શ્વેત ધર્મ પ્રવર્તાયો
શ્વેતપતિ સ્વામી જ્યું;
શ્વેત ધર્મપ્રતિપાલ શ્વેત ધર્મી પ્રીયે સદા, શ્વેત ધર્મધારી
પુરુષ સદા નિષ્કામી જ્યું;
શ્વેત ભક્તિ કરી પાવે શ્વેત ધર્મી સદા ભાવે, શ્વેત શુન
ગાવે તાપે રાજ બહુનામી જ્યું;
જાની નિજ દાસ દીજો* ચરને નિવાસ સદા, પ્રેમાનેદકે નાથ
મોરે અંતરજામી જ્યું. ૩
- સહજાનંદ નામકી બલીહારી જાઈ બાર બાર, કીયો ભવ
પાર મોયે દૂગત નીકાર્યોહે;
રાખ્યો સ્વામિ નાથ હાથ મહીકે શરનકેમે, દેહેકે ઉચિષ્ટ મોયે
આદ અંત પાચ્યોહે;
કીનોહે પવિત્ર પદભાનુકે પ્રતાપકેને, અવિદ્યોકો પૂર હિર માંહીતે
ઉખાર્યોહે;
રાવરે પ્રતાપકેને કીયો હે પ્રસિદ્ધ મોયે, તીહિલોક જાને કહે
પ્રેમાનંદ તાર્યોહે. ૪

પદ પૃ૩ મું-રાગ કહરવા

બલમા બીસરજી ન બાચોરે, બલમા; બાલાપનકી હો પ્રીત; બલ૦ ૧
 દીનપે દયા દીલ લાચોરે, નિરમોહી મોરે મીત. બલ૦ ૧
 એક ઘેર બદન દેખાચોરે, ક્રીડા કામલ ચીત. બલ૦ ૨
 સાવરે સનેહરો નીલાચોરે, પ્યારે અકલ અછત. બલ૦ ૩
 ત્રેમાનંદકુ હસીકે બોલાચોરે, પદ માંતું નીત નીત. બલ૦ ૪

પદ પૃ૪ મું

સાવરે સુરત મેરી લેરે, સુરત મેરી; બલા મોરે મહારાજ; સાવ૦ ૧
 દીનકું દરસ આપ દેરે, મેંતો કું તરે કાજ. સાવ૦ ૧
 મીતવા અરજ સુન લેરે, આપ મીલો પ્યારે આજ. સાવ૦ ૨
 જનમ સુકલ કર દેરે, લાલા તોડે મોરી લાજ. સાવ૦ ૩
 મીટીહે અરન પરસેરે, ત્રેમાનંદ ઉર દાજ. સાવ૦ ૪

પદ પૃ૫ મું

સુનલે અરજ એક મેરી, સુનલે; મેંતો ચેરી કહાના તેરી; સુન૦ ૧
 તેરી હું બીના દામ ચેરી, યામે નડી તીલ દેરી. સુન૦ ૧
 મોતીકી માલા ઉર પેરી, રહો દગ આગે ઠેરી. સુન૦ ૨
 મોહન મગન કર દેરી, રહું એક ટક હેરી. સુન૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે રંગ લે'રી, આવો મીલે એક ઘેરી. સુન૦ ૪

પદ પૃ૬ મું

સાવરે દરસકી મેં પ્યાસી, સાવરે; આપ મીલો અવિનાસી; સાવ૦ ૧
 દીન રેન રહત હિંદાસી, તેરે લીયે સુખરાસી. સાવ૦ ૧
 બસીવારે પ્યારે અજબાસી, બીનું દેખે છય જાગી. સાવ૦ ૨
 હસીકે હરિ બદન દેખામી, તજ છય સુખ આસી. સાવ૦ ૩
 બેમાં અહી કુંક લગાસી, ત્રેમાનંદ સુખ પાસી. સાવ૦ ૪

પદ પૃ૭ મું-રાગ કહરવા

નયન બરી મોહન દેખોરી આલી, દેખોરી આલી કે

દેખોરી આલી; નયન ૧૬.

રૂપ સનાતન બેઠ બખાનત, સો દ્રગ આગે લાલ બનમાલી. નયં ૧
દશસત બદન રટત નીસવાસર, ભેગી ધ્યાની લગાવત તાલી. નયં ૨
સખ ઘટ બ્યાપી નરાકૃતિ નટવર, ચલતહે સ્યામ હંસગતિ આલી. નયં ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ ગ્રગટ ભયે, કામ દલન હરિ કંસકે કાલી. નયં ૪

પદ પ૭૮ મું

લાલ ભરી લોચન લેહો નીહારી, લેહો નીહારીકે લેહો નીહારી; લાલં ૮૬.
નિરખી રૂપમની મનમોહન, કરી લેહ નેના સુદલ બજનારી. લાલં ૧
કળ આપહે ધનશ્યામ ગોકુલમે, કળ તુમ મધુપુર જૈહો પ્યારી. લાલં ૨
હોપહે દરસ દુર્લભ મદુપતિકે, ફેરી પછીતેહો કે' સમજી રિચારી. લાલં ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ ધારી હિર, રેહિ સદૃશ સંતાપ ખીસારી. લાલં ૪

પદ પ૭૯ મું

માઈ મેરો જીવન મોહન પ્યારો, મોહન પ્યારેકે મોહન પ્યારો; માર્છં ૭૬.
જીવન પ્રાન સ્યામ ધન સુંદર, હીપકો હર કે નેનકો તારો. માર્છં ૧
ખીનું દેખે મેંતો રહી ન શકું પલ, સુંદર સ્યામ ખીતપટવારો. માર્છં ૨
યા કારન મેંતો ભધરે ભેગનીયા, લોક કુકુંબ પરિવાર બિસારો. માર્છં ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ સ્યામ ધન, મન કમ વચને કરું નહી ન્યારો. માર્છં ૪

પદ પ૮૦ મું

લાલ ગિરિધરકે હાથ બેકાની, હાથ બેકાનીકે હાથ બેકાની; લાલં ૮૬.
નંદનંદન ધનશ્યામ લાલસો, માની પ્રીતિ જીવન ધન જાની. લાલં ૧
શ્રીધનશ્યામ પ્રાનપીયા ઉપર, તન મન પ્રાન કીન કુરખાની. લાલં ૨
મોહનલાલ નંદસુત નિરખી, તજી કુલ કદાની મેં લાઈહું દીવાની. લાલં ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ કૃષ્ણચંદ્ર, બસ ગયો જીવ મેરે મોહન દાની. લાલં ૪

પદ પ૮૧ મું-રાગ કહરવા

હોજી યાને રાખું નેનનકી પલમેં રાજ; યાનેં ૮૬.
બહુત દીનનખું સમજકે રાખી, યેડી બાત મોરા દીક્ષમેં રાજ. યાનેં ૧
યારે કારન હુંતો ભેગન હોયકે, સંગ શ્રીરંગી જંગલમેં રાજ. યાનેં ૨

પલકનસો થાને પલક ન મેલું, રહું ચારા ચરન કમલમેં રાજ. થાને૦ ૩
ત્રેમાનંદ કહે ચીત અટકયોહો, વામ કરનકા તલમેં રાજ. થાને૦ ૪

પદ ૫૮૨ સું

આય બસો નેનામેં જળખાત્રી હો; આય૦ ૧
શ્વેત પાગ ઉર હાર શ્વેત સખ, શ્વામ મુરત સુખરાસીહો. આય૦ ૧
નેનનમેં થે આય ખીરાજેતો, ચામેં ચારો કાંઈ જસીહો. આય૦ ૨
જનમ સુકલ હોઈ આવે મારે, મીટે સકલ દુઃખ ફાંસીહો. આય૦ ૩
ત્રેમાનંદરા નાયજી ચારા, ચરન કમલકી દાસીહો. આય૦ ૪

પદ ૫૮૩ સું

હો દ્રગ બાંકે તેરે હેલ ગુમાનીહો; દ્રગ૦ ૧
ખાંકી ભોંહ ચપલ શર ચીતવની, લેતહો જીયરો તાનીહો. દ્રગ૦ ૧
ભાલ વિશાલ લલિત ત્રયરેખા, બહત ત્રિવેની સુખદાનીહો. દ્રગ૦ ૨
નેન સરોજ સરસ. નાસા શુક, અધરબિંબ રતિ માનીહો. દ્રગ૦ ૩
ત્રેમાનંદકે બદન જીખીપર, કાટી કામ કુરખાનીહો. દ્રગ૦ ૪

પદ ૫૮૪ સું

હો કૃપ્તકારે જોખન મતવારે હો; કૃપ્ત૦ ૧
તરેન તન જીખી અરુન અધર પર, ચમલ નેન દોહિ ભારે હો. કૃપ્ત૦ ૧
સુસકની મંદ વિલોકી પરે કંદ, મન ચીત પ્રાન હમારે હો. કૃપ્ત૦ ૨
ખૂડે રૂપસિંધુમેં સખહો, હોઈ ન સકત અખ ન્યારે હો. કૃપ્ત૦ ૩
ત્રેમાનંદકે નાય જીખીપર, તન મન ધન બલીદારે હો. કૃપ્ત૦ ૪

પદ ૫૮૫ સું-રાગ કહરવા

હારે મેંતો ન જાને મોહન દગાદાર; મેંતો૦ ૧
એસે મેં ન જાને પીતમ, કપટી વાકે ચાર; મેંતો૦ ૧
ચેલે પ્રીત લગાઈ ગોસે, અખતો દીની ડાર. મેંતો૦ ૧
અખતો મેરી વહ ગત સજની, કાસો કહું પોકાર; મેંતો૦ ૨
દાનહો સુક વિસારી પીયા, જીયા જીયાવનદાર. મેંતો૦ ૨

જ્યોં જ્યોં સુધ આવે પીતમકી, ઉઠત કરેજે ઝાર;
કમલ નૈન કાઈ આની મીઠાવે, તાકી હું બલીહાર. મેંતો ૦ ૭
મન મોહન પીયા ફેર મીલેતો, છોડું નાહી લગાર;
પ્રેમસખી કે' પ્રાનજીવનકું, કર રાખું ઉર હાર. મેંતો ૦ ૮

પદ ૫૮૬ સું

મન લે ગયો હો મોહન ચીતચોર; મન ૦ ટેક.
પીત વસન ઓઢે મનમોહન, કીને ચંદન ઝોર;
કાનું કહું દોસ મોયે સજની, નિરખ્યો નેક નીહોર. મન ૦ ૧
ભોંહે કુટીલ મનોહર નાસા, અપલ નેનકી કોર;
બિસરત નાહી રેન દીન સજની, મોહન નંદકિશોર. મન ૦ ૨
લગી પ્રીત મેરી સ્વામસુંદરસું, જોસે ચંદ ચકોર;
ખીના મૂલકી દાસી વાકી, જગસે દીની તોર. મન ૦ ૩
નેનકી સૈનમેં મેન બરે માનું, હસતહો બદન મરોર;
પ્રેમસખી કે' એ શોભા પર, વારં ચંદ કરોર. મન ૦ ૪

પદ ૫૮૭ સું-રાગ કહરવા

મોહન દેખી મગન બંધરે, હો મોરી અંખીયા; મોહ ૦ ટેક.
ચકીત બાઈલખી રૂપ સ્વામકો, એક દેક પલકે પરત નહિરે. મોહ ૦ ૧
તન મન પ્રાન અરપન કરી ચીતવત, માનું ચીતારે લખ દધરે. મોહ ૦ ૨
રૂપ લાલ લખી પરવસ બાઈદું, જ્યું ખંજન ખગ બાલમધરે. મોહ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્વામ રૂપકી, બાત ન જાત કહ્યું કધરે. મોહ ૦ ૪

પદ ૫૮૮ સું

સાવરી મૂરત મન બસગધરે, હો મોરી ગુંયા; સાવ ૦ ટેક.
સુંદર સ્વામ સલોની અંખીયા, છયરે હમારે દસ ગધરે. સાવ ૦ ૧
હસની બોલની ચલની ચીનવની, બીનર કરેજે કસ ગધરે. સાવ ૦ ૨
અસજ્યબસ ગર્ભિણવરેકી મુરત, જસ કમલમસલસગધરે.* સાવ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ દહે હેરત હેરત, અવિગત અંતર ધસ ગધરે. સાવ ૦ ૪

પદ ૫૮૯ મું

શ્યામ સુંદર લગે બૈયાં, લગ રૈયાં પારીણી; શ્યામ ૦ ટેક.
 અરસ પરસ બૈયાં ગલે ડારી, હાડે કદમવાડી ટૈયાં. લગ ૦ ૧
 હસત હસાવત સુખ ઉપજવત, ખાતન જાત કષ્ટુ કૈયાં. લગ ૦ ૨
 શ્યામા શ્યામ પરસપર સુંદર, ગાવત તાન મુખટૈયાં. લગ ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ લુગલ છબીઉપર, ખાર ખાર બલ જૈયાં. લગ ૦ ૪

પદ ૫૯૦ મું

આજ બને બનમાલી, છબી દેખારી આલી; આજ ૦ ટેક.
 ભુખન બસન સજે અતિ સુંદર, ચલત હંસગતિ ચાલી. છબી ૦ ૧
 પાન ખાવત પીક ડારત ભુઈ પર, સોહત અધર દોહ લાલી. છબી ૦ ૨
 ગાવત તાન કહાન બત સુંદર, કરસું બળવત તાલી. છબી ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ છબી નિરખી, લઈ અંખીયા મતવાલી. છબી ૦ ૪

પદ ૫૯૧ મું-રાગ કહરવા

જીવન પ્રાન હમરે; જીવ ૦ ટેક.
 ભક્તિ ધર્મસુત વાસુદેવ પ્રજુ, લુગ લુગ પ્રતિ તતુ ધારે. જીવ ૦ ૧
 નિગમ પુરાન સકલ ભારત શ્રુતિ, ગાવત જલ વિસ્તારે. જીવ ૦ ૨
 શુક નારદ સનકાદી વ્યાસ મુનિ, નિરખી નિરખી પ્રાન વારે. જીવ ૦ ૩
 કારન સકલ ધર્મસુતઉપર, ત્રેમાનંદ બલીદારે. જીવ ૦ ૪

પદ ૫૯૨ મું

ગિરિધર હાર મોરે લીયાકો; ગિરિ ૦ ટેક.
 લીયાકો હાર શ્યામ ધન સુંદર, જીવન પ્રાન જીયાકો. ગિરિ ૦ ૧
 નિરખું જગત સોવત સ્વપને, વદનશ્રી પ્રાનપીયાકો. ગિરિ ૦ ૨
 મન કમ વચને ધરું છબી અંતર, એર સખે તજ લીયાકો. ગિરિ ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ બિચાર કરત નીત, ચરન કમલ ઉર લીયાકો. ગિરિ ૦ ૪

પદ ૫૯૩ મું

એરી ખીનું દામ હું બેકાની; એરી ૦ ટેક.
 નિરખી રૂપ ગિરિરાજધરનકો, ચકીત હોય હરખાની. એરી ૦ ૧

મુસકની ઝંક ધીલોકની દેખત, લઈ સકલ દુઃખ હાની. એરી૦ ૨
મોહન મુખકી અમિત મુલગતા, ચપલ નેનકા પાની. એરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્મામ છબીપર, કોટી કામ કુરખાની. એરી૦ ૪

પદ પટ્ટ મું,

નેના લોભાને નિહારી; નેના૦ ટેક.
રૂપસુધાનિધિ સુભગ સાવરો, કેશવ કુંજગિહારી. નેના૦ ૧
બનીકનીકે બજબિમે આવત, અજબ બની અસવારી. નેના૦ ૨
નટવર નાથ રૂપગુનમદિર, નિરખી મોહી અજનારી. નેના૦ ૩
પ્રેમાનંદ બયો કરતારથ, ચરન કમલ ઉર ધારી. નેના૦ ૪

પદ પટ્ટ મું—રામ ગરબી

વહાલોરે વિઠ્ઠલ વર સજની, વાસુદેવ વનમાળીરે; વહાલો૦ ટેક.
મુંદર રૂપ સધુણી મૂરતી, નણાં હરે બાળી લાળીરે. વહાલો૦ ૧
મનકું તો લોભાણું છે મારું, જોધને તે પાથ પેચાળીરે. વહાલો૦ ૨
આ ઉભા આંગણીયે ગિરધર, ગાયે છે દધને તાળીરે. વહાલો૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ રસીલો, વાયે છે વેણ રસાળીરે. વહાલો૦ ૪

પદ પટ્ટ મું

મોહીરે મોહનવર જોઈ, ગિરિધર છેલ છોગાળોરે; મોહી૦ ટેક.
વહાલો લાગે નંદજીનેરે લાલો, રંગબીનો રૂપાળોરે. મોહી૦ ૧
રાજ્ય લોચન લાલ રંગીયો, મરમ બચ્ચો મરમાળોરે. મોહી૦ ૨
મદનમનોહર નટવર મુંદર, અજબ નણાંનો આળોરે. મોહી૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ જાણીલો, મોહન મોરલીવાળોરે. મોહી૦ ૪

પદ પટ્ટ મું

લુઓરે જગજીવન ઉભા, આંખડીને આગેરે; લુઓ૦ ટેક.
પે'ત્યા છે હાર બાલુબંધ બાંધ્યા, છોમલા મેથા છે પાધેરે. લુઓ૦ ૧
કેશરીયો વર વાયે છે વંસી, મોહી હું રસીયે રાગેરે. લુઓ૦ ૨
રંગ રંગીલો ને છેલ જાણીલો, જોધને તે લવદુઃખ લાગેરે. લુઓ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથની સજની, વાતલડી વહાલી લાગેરે. લુઓ૦ ૪

પદ ૫૮૮ મું

લીધુંરે લટકે મન મારું, ગુણવંત ગરિધારીરે; લીધું ૦ ૮૬.
 ખુંતીરે અંતરમાં આવીને, આંખડી કામજુગારીરે. લીધું ૧
 મોહીરે મુખને મરકલડે, વેણી ઉપર જાઉં વારીરે. લીધું ૨
 વધાણી વંસીમાં સજની, તન મન જાઉં બધીદારીરે. લીધું ૩
 ત્રેમાનંદના નાથની ભૂતિ, નીમખન મેધુ ન્યારીરે. લીધું ૪

પદ ૫૮૯ મું-રાગ ગરબી

દોઢે દિવાળીરે ગિરિધર દોઢે દિવાળી; ગિરિ ૦ ૮૬.
 આનંદ આજ ધણેા અંતરમાં, મોહન મુખ લાળીરે. ગિરિ ૧
 આ ઉભા અંગણીયે માધવ, ગાયે દર્ધ તાળીરે. ગિરિ ૨
 નેણાં જોઈ લોભાણા મારા, મૂરતિ મરમાળીરે. ગિરિ ૩
 ત્રેમાનંદ મગન જોઈ મનમાં, પાથ તે પેચાળીરે. ગિરિ ૪

પદ ૬૦૦ મું

દિવાળી આવીરે આજ મારે દિવાળી આવી; આજ ૦ ૮૬.
 પૂજાએ કૃષ્ણ કમલ સુખ* સજની, પ્રીતે પધરાવીરે. આજ ૧
 મંદિરિયામાં ચોઠ પુરાવો, મોતીડા મગાવીરે. આજ ૨
 ફરાર અંદન ચરચીને, લીજ વારણા વધાવીરે. આજ ૩
 ત્રેમાનંદના નાથની ભૂતિ, અંતરમાં લાવીરે. આજ ૪

પદ ૬૦૧ મું

આજીવ કરીયે દિવાળીનો આજીવ કરીયે; દિવા ૦ ૮૬.
 નિરખી મુખ શ્રીરુકિમણિ વરનું, અંતરમાં હરીયેરે. દિવા ૧
 ભૂતિ સુંદર સ્થામ મનોહર, અંતરમાં ધરીયેરે. દિવા ૨
 રોકમણિરમણ ચરણ પીના, ખીજ આશા પરહરીયેરે. દિવા ૩
 ત્રેમાનંદના નાથને નિરખી, ભવસાગર તરીયેરે. દિવા ૪

પદ ૬૦૨ મું

દિવાળીનો દન આજ મારે દિવાળીનો દન; આજ ૦ ૮૬.
 ધન ધન આજ મંદિરિયું મારું, પધાર્યા જીવનરે. આજ ૧

* “કમલ સુખ” સંજવે છે.

નિરખી મુખ શ્રીકૃષ્ણજીવનનું, પ્રકૃષ્ટિત થયું મારું મનરે. આજાં ૨
કેશર બીના કહાનકુંવરપર, વારું તન મન ધનરે. આજાં ૩
પ્રેમાનંદના નાથને ભેટી, શીતલ થયું છે તનરે. આજાં ૪

પદ ૬૦૩ મું-રાગ ગરબી

નંદલાલ બિહારી છબી તારીરે, છેલ્લો ભેળને નેણા દરે;
વહાલી લાગે મને મૂર્તિ પ્યારીરે. છેલાં ૧
હુંતો લાવણ્યમાં લોભાણીરે, છેલાં; વહાલી લાગે વહાલાજી
તારી વાણીરે. છેલાં ૨
આખડલી કામણગારીરે, છેલાં; ભઈ મુખડા ઉપર વારીરે. છેલાં ૩
સ્થામક્ષિયા ચતુર સુખણુરે, છેલાં; પ્રેમાનંદના જીવન પ્રાણુરે. છેલાં ૪

પદ ૬૦૪ મું

મોહન મૂર્તિ મનમાનીરે, જાની રાખું મારા નેણામાં;
સુંદર સોમાની ખાનીરે. જાનીં ૧
કાઈ દુરીજનને નવ દાખુંરે, જાનીં; મારા પ્રાણુ વારી
વારી નાખુંરે. જાનીં ૨
હું તો જીવન રહું નીત ભેટીરે, જાનીં; મારી
નથડી કેરું મોતીરે. જાનીં ૩
હું તો હેતે દાર પે'રાકુંરે, જાનીં; પ્રેમાનંદ કે' આગે માણુરે. જાનીં ૪

પદ ૬૦૫ મું

કેસરીયા વાલમ કહાનારે, જાના આવો મારે મંદિરિયે;
હું તો કરીય જાજા વાનારે. જાનાં ૧
તમે આવળ્યો એવે ટાણેરે, જાનાં; મારી પાડોચણ
નહિ જણેરે. જાનાં ૨
તમે આવળ્યો બિધાડીને બારીરે, જાનાં; સાસુ નહુંદી ન
જણે મારીરે. જાનાં ૩
પ્રેમાનંદના છેલ્લો સુમાનીરે, જાનાં; સુંદર મરતિ મન માનીરે. જાનાં ૪

૫૬ ૬૦૬ કું

લેખજા લાલ લાલચ લાગીરે, જીવન જોવું તારી વાટડલી;

આવો રસિયા રયામ સોદાગીરે, જીવં ૧
 મારું મન મલવા અકલાયેરે, જીવન;૦ ખીજા કેને નવ દેવાયેરે જીવં ૨
 હું તો સજી રહી શણગારે, જીવન;૦ આવો હરિ હીયાના હારે, જીવં ૩
 મારે ધણા દિવસની આસરે, જીવન;૦ કરે પ્રેમાનંદ ઉર વાસરે, જીવં ૪

૫૬ ૬૦૭ મું-રાગ ગરબી

છેલ છખીલોરે છોગાલો નંદનો લાલો; પ્રાણ સનેહીરે
 મને લાગે છે અતિ વહાલો. છેલં ૧
 આનંદ આપેરે એનું મુખકું આનંદકારી; જોધને રીઝીરે
 વહાલાને વળની નારી. છેલં ૨
 નજી નિર્મળરે વહાલો નેહ ધણેરો વરસે; ડાઘ નવ જાણેરે
 માર્છ જાનો આવી દરસે. છેલં ૩
 મોંઘા મૂતોરે બેની મોહન કેમ મેલાયે; પ્રેમાનંદ કેરે
 એ સારું ને ચાર્તા યાયે. છેલં ૪

૫૬ ૬૦૮ મું

કેશવ કેહેરે મારું મનકું કેરે છે બાઈ, વહાલે વિંધીરે મને નેજી
 નેહ લગાઈ. કેશં ૧
 હોતે હેરેરે મુજ સામું વારે વારે, નેહ વધારોરે બેની હેડા કેરે હારે. કેશં ૨
 રસિયો રીઝવારે મારી પ્રીતડી જોધને હેલી, સામા આવીરે મને
 મળીયા સુણ સાહેલી. કેશં ૩
 આનંદ આપોરે અધબેલે ચીતડા ચોરી, પ્રેમાનંદનોરે વહાલો
 મારે જીવન દોરી. કેશં ૪

૫૬ ૬૦૯ મું

શી કહું શોભારે સામલીયા વરની બેની, એને તોલરે જોઈ
 ઉપમા નાવે કેની. શી કહું ૫

રૂપ અનુપમરે રંગ બીનો કુંજગિહારી, બાનક ઉપરે
 જાયે રતિપતિ કાટીક વારી. સી કહું ૦ ૨
 હેતે હસતારે હરિ જોયે સુંદર વેણા, જોતા જીવનરે મારા
 તપત ન યાયે નેણા. સી કહું ૦ ૩
 જોધને મોહીછુરે એની પાધડશીને તોરે, પ્રેમાનંદનોરે વહાલો
 ચીતકું મારું ચોરે. સી કહું ૦ ૪

પદ ૬૧૦ મું

જોયા જોવારે વહાલો પ્રાણ સનેડી પ્યારો;
 ન કરું બેનીરે મારા જીવડક્ષાથી ન્યારો. જોયા ૦ ૧
 રાખું રસિયોરે મારા જીવડક્ષામાં પ્રેમ;
 નીસદીન જીવુરે મારા પ્રાણજીવનને જોઈ. જોયા ૦ ૨
 પ્રીત અંધારીરે સામલીયા સાથે મારે;
 હવે હરિ ભગતારે બેની મુજને કુણ કહી વારે. જોયા ૦ ૩
 ગુણવંત ઉપરે મારા પ્રાણ વારીને નાંખું;
 પ્રેમાનંદનોરે વહાલો શીરને સાટે રાખું. જોયા ૦ ૪

પદ ૬૧૧ મું-રાગ ગરબી

આવો મોહન મારે ચારડીયે, ચારડીયે રંગની ઝડીયે; આવો ૦ ૧.
 અલખેલા આવો અંતર ચરચું, ગોવિંદજી તન ચારડીયે. આવો ૦ ૧
 હેત કરીને હાર પેહેરાયું, મોતિડાં પ્રેયું તોરડીયે. આવો ૦ ૨
 પ્રીતમ તમને પ્રેમ કરીને, રાખીશું જીવન ચારડીયે. આવો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' ઉલકુંવરપર, વાલું મારા પ્રાણ ધડી ધડીયે. આવો ૦ ૪

પદ ૬૧૨ મું

આવો વહાલા મારા બારણીયે, બારણીયે જાડ વારણીયે. આવો ૦ ૧.
 સામી આપું મોતી યાજી બારીને, નાથ વધાવા કારણીયે. આવો ૦ ૧
 તન મન ધન આ જીવિત મારું, વાલું વાર હજારણીયે. આવો ૦ ૨
 આતુર થયું છે મન મળવાને, રાખી રહી જીવ બારણીયે. આવો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' તમને મળતાં, હરિને જોડો જીવ કારણીયે. આવો ૦ ૪

૫૬ ૬૦૬ સું

લેરખડા લાલ લાલચ લાગીરે, જીવન જોવું તારી વાટડલી;

આવો રસિયા રયામ સોહાગીરે, જીવન ૧

મારુ મન મલવા અકલાયેરે, જીવન;૦ ખીજા કેને નવ કેવાયેરે જીવન ૨

હું તો સજી રહી શણુગારે, જીવન,૦ આવો હરિ હીયાના હારે. જીવન ૩

મારે ધણા દિવસની આસરે, જીવન;૦ કરો પ્રેમાનંદ હિર વાસરે. જીવન ૪

૫૬ ૬૦૭ સું-રાગ ગરબી

છેલ છખીલોરે છોગાલો નંદનો લાલો; પ્રાણ સનેહીરે

મને લાગે છે અતિ વહાલો. છેલન. ૧

આનંદ આપેરે એનું મુખકું આનંદકારી; જોઈને રીઝીરે

વહાલાને વળની નારી. છેલન ૨

નેણે નિર્મળરે વહાલો નેહ ધણેરા વરસે; કાઈ નવ જાણેરે

માઈ જાના આવી દરસે. છેલન ૩

મોંઘા મૂયેરે બેની મોહન કેમ મેલાયે; પ્રેમાનંદ કે'રે

એ સારું જે ચાર્તા થાયે. છેલન ૪

૫૬ ૬૦૮ સું

કેશવ કેડેરે મારું મનકું કરે છે બાઈ, વહાલે વિંધીરે મને નેણે

નેહ લગાઈ. કેશન ૧

હેતે હેરેરે મુજ સામું વારે વારે, નેહ વધાઈરે બેની હેડા કેરે હારે. કેશન ૨

રસિયો રીઝયારે મારી પ્રીતડી જોઈને હેલી, સામા આવીરે મને

મળીયા સુણુ સાહેલી. કેશન ૩

આનંદ આપ્યોરે અલખેલે પ્રીતડા ચોરી, પ્રેમાનંદનોરે વહાલો

મારે જીવન દોરી. કેશન ૪

૫૬ ૬૦૯ સું

શી કહું શોભારે સામલીયા વરની બેની, એને તોલેરે જોઈ

ઉપમા નાવે કેની. શી કહું ૧

રૂપ અનુપમરે રંગ બીનો કુંજમિહારી, બાનક ઉપરે
 બાયે રતિપતિ કેટીક વારી. શી ૬૬૦ ૨
 હેતે હસતારે હરિ બોલે સુદર વેણા, બેતા જીવનરે મારા
 તપત ન થાયે નેણા. શી ૬૬૦ ૩
 ભેદન મોહીછુરે એની પાધડીને તોરે, પ્રેમાનંદનોરે વહાલો
 ચીતકું મારું ચોરે. શી ૬૬૦ ૪

પદ ૬૧૦ મું

જોયા જોવારે વહાલો પ્રાણ સનેડી પ્યારો;
 ન હરું એનીરે મારા જીવડાથી ન્યારો. જોયા ૧
 રાખું રસિયોરે મારા જીવડામાં પ્રોઈ;
 નીસદીન જીવુંરે મારા પ્રાણજીવનને નેઈ. જોયા ૨
 પ્રીત અંધાણીરે સામગ્રીયા સાથે મારે;
 હવે હરિ ભજતારે બેની મુજને કુણ કહી વારે. જોયા ૩
 ગુણવત ઉપરે મારા પ્રાણ વારીને નાંખું;
 પ્રેમાનંદનોરે વહાલો શીરને સાટે રાખું. જોયા ૪

પદ ૬૧૧ મું-રાગ ગરબી

આવો મોહન મારે ચોરડીયે, ચોરડીયે રંગની ઝડીયે; આવો ૧
 અલખેલા આવો અંતર અરચુ, ગોવિંદજી તન ચોરડીયે. આવો ૨
 હેત કરીને હાર પેહેરાણું, મોતિડાં પ્રોણું તોરડીયે. આવો ૩
 પ્રીતમ તમને પ્રેમ કરીને, રાખીરણું જીવન ચોરડીયે. આવો ૪
 પ્રેમાનંદ ૬' છેલકુંવરપર, વારું મારા પ્રાણ ધડી ધડીયે. આવો ૫

પદ ૬૧૨ મું

આવો વહાલા મારા બારણીયે, બારણીયે બહુ વારણીયે. આવો ૧
 સામી આણું મોતી થાલ બારીને, નાથ વધાવા કારણીયે. આવો ૨
 તન મન ધન આ જીવિત મારું, વારું વાર હજારણીયે. આવો ૩
 આવુર ધણું છે મન મળવાને, રાખી રહી જીવ ધારણીયે. આવો ૪
 પ્રેમાનંદ ૬' તમને મળતાં, હરિને બેઠો જીવ કારણીયે. આવો ૫

પદ ૬૨૩ મું

આવો પાડોશી પાતલિયા, પાતલિયા તમે ક્યાં હલિયા. આવો ૦ ટેક.
 આપણું મંદિર મેલીને પ્યારા, બીજે અદલક ક્યાં હલિયા. આવો ૦ ૧
 મારે આંગણિયે થઈને જાઓ છો, કેને જીવન કેને સામલિયા. આવો ૦ ૨
 અમને તે કાલ દઈને દેશવ, બાંધે હજી કે દીન પલિયા. આવો ૦ ૩
 અમને તમારી આશ ધણી છે, ત્રેમાનંદના વહાલા હલિયા. આવો ૦ ૪

પદ ૬૨૪ મું

આવો મનોહર મનહરતા, મનહરતા લટકા કરતા. આવો ૦ ટેક.
 જીવન જરકસી પાધ બાંધીને, નોતમ છોગલિયા ધરતા. આવો ૦ ૧
 પ્રાણજીવન તમે પ્રીત કરીને, શીદ હોડો તરતા તરતા. આવો ૦ ૨
 આવંતા અલખેશ મંદિરીયે, દુરિગ્ન દેખી રખે ડરતા. આવો ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કે' જનાં વળતાં, અમને રખે વહાલા વિસરતા. આવો ૦ ૪

પદ ૬૨૫ મું—રાગ ગરબી

વારી જાઉં વહાલાજી તારે વારણીયે, મારા જીવન
 જાદવરાયરે માવ જાઉં. વારી ૦ ટેક.
 આરા આવો જામીલા મારે આંગણીયે, જોઈ નેજા તે
 શીતલ યાયરે માવ. જાઉં ૦ ૧
 તારું મુખજી જોઈને મારા નાથજી, મારે હૈડે તે દરખાન માયરે માવ. જાઉં ૦ ૨
 આવો હાર પહેરાવું હરિ હેમના, તારો મુગટ ભરાવું
 પુલજાયરે માવ. જાઉં ૦ ૩
 ત્રેમાનંદના વહાલાજી આવો બેટીયે, મારું મન મળવા
 અક્લાયરે માવ. જાઉં ૦ ૪

પદ ૬૨૬ મું

જીવન જોઈને હરે મારા લોચનીયાં, રૂડા શોભે છે
 સુંદર સ્થામરે માવ; જોઈ ૦ ટેક.
 વહાલે પામડી બાંધી ■ રૂડા પેચની, છેલે છોગઝાં મેલ્યા છે
 મુખ પામરે માવ. જોઈ ૦ ૧

વહાલે જામા પે'ત્યા છે જરિયાનના, કેડે પટકા બાંધ્યા છે
અબીરામરે માવ. નેઈં ૨
વારી જાઉં વહાલાની જામી ઉપરે, મારા મનમાં રાખીશ
આઠો જામરે માવ. નેઈં ૩
લકતજીવન બન્યા છે લકત કારણીયે, પ્રેમાનંદને વહાલો
પુરણકામરે માવ. નેઈં ૪

પદ ૬૧૭ સું

આવો જાઉં જામીલા તારી પાધડી, મારા મનમાં જોયાની
ધણી ખાતરે લાલ; નેઈં ૦ ટેક.
વહાલા સાવ સોનેરી તારી પાધડી, માઈં નરનારાયણ
લાતરે લાલ. નેઈં ૧
વહાલા ઊગલાં જાઉં જામીલી પાધમાં, મારા મનને યાચે
નીરાંતરે લાલ. નેઈં ૨
આવો જોમું કલંગી વાલા વાંકડી, જામી જોવું જીવન
અંકાંતરે લાલ. નેઈં ૩
તારું જોવું હસીને મીઠું બોલવું,* પ્રેમાનંદને પરમ સિદ્ધાંતરે લાલ. નેઈં ૪

પદ ૬૧૮ સું

રંગબીના રસીલી તારી આંખડી, મારા મનને કીધું છે
ગુલતાનરે કહાન, રસિયા રસીલી તારી આંખડી; રસિ. ૦ ટેક.
જાણે શરદ કમલ ફેરી પાંખડી, માંહી રેખા રાતી
ગુણવાનરે કહાન. રસિ. ૧
કામજુગારી રસાળી કાળી પુતળી, અંતો સામ દામ દેડ ગુણ
ખાણુરે કહાન. રસિ. ૨
તારા નેણાં જોઈને મોટા જીવપતિ, તજી બોગને ફેરે છે
રાનો રાનરે કહાન. રસિ. ૩
જોવું નેણાં નિરંતર નાથજી, પ્રેમાનંદને આપો એ દાનરે કહાન. રસિ. ૪

* "તારું જોવું હસવું ને મીઠું બોલવું" પાઠાન્તર છે.

પદ ૬૧૬ મું-રાગ ગરબી

વારી જાઉં વહાલાજીનું રૂપ, શોભા શી કહું સુંદર આજની; શોભા ૦ ૧
 મારા મનમાં વસી છે અનૂપ, આવી મૂરતી શ્રી મહારાજની. શોભા ૦ ૧
 કાયાં દેશર લેપન અંગમાં, માથે મુગટ ધર્યો પુત્ર જાય;
 હુંતો મોહી છું મોહન જમી જોધને, લિલી વિંજણે ઢોલું વાય. શોભા ૦ ૨
 ઊર હાર ડોલરીયાના દીપતા, બાંને બાજુ તે શોભા ધામ;
 આગ્યા હસતા હરિ મારે આંગણે, જમી લૂટીને ફાટીક કામ. શોભા ૦ ૩
 મેંતો પાથરી પામરી પ્રેમસું, પધરાવ્યા પૂરણચંદ;
 મેંતો ભેટીને લીધાં જામણાં, બલિદારી ત્રેમાનંદ. શોભા ૦ ૪

પદ ૬૨૦ મું

આવો માધવ મંદિરમાય, ગિરિધર ગોપીને મન ભાવતા; ગિરિ ૦ ૧
 હુંતો પૂજું તમારા પાય, મારા તનના તાપ સમાવતા. ગિરિ ૦ ૧
 મેંતો સેજ સમારી પુલકે, આવો દેશરબીના કાન;
 મેંતો ગજરા ગુંથ્યા છે ગુલાબના, પે'રાવું પીયા ગુણવાન. ગિરિ ૦ ૨
 આવો અંતર ચરણું અંગમાં, આઠાડું અનુપમ શાલ;
 કરું ભોજન તમને ભાવતાં, જમો લે'રકડા નંદલાલ. ગિરિ ૦ ૩
 પોઠાડું પલંગપર પ્રેમસું, વા ઢોલું વહાલા મારે હાય;
 ચાંપું ચરણ કમલ અતિ હેતમાં, વહાલા ત્રેમાનંદના નાય. ગિરિ ૦ ૪

પદ ૬૨૨ મું

આવો રસિયા રાખું મારે ઊર, પ્યારા પ્રાણજીવન અલખેલડા; પ્યા ૦ ૧
 નહી મેલું નટવર દૂર, મારા સ્થામ મુંદરવર હેલડા. પ્યા ૦ ૧
 જોઈ રસિક સુંદર વર રૂપને, મારા નેણાં તે શિતલ યાય;
 હું તો ઘેલી ફરું ઘેર આંગણે, મારે હેડે તે હરખ ન માય. પ્યા ૦ ૨
 મારું ચીતડું યોચું છેલા આલમાં, મારા હસિને હર્યો છે પ્રાણ;
 વશ થઈ છું વિઠ્ઠલ બિના વાનમાં, ગુણવંતા ચતુર સુજાણ. પ્યા ૦-૩
 મન માની મોહનવર મૂરતિ, રંગ બિના મુંદરસ્થામ;
 ત્રેમાનંદે' નેણામાં નાયજી, હું તો રાખીશ આઠો જામ. પ્યા ૦ ૪

પદ ૬૨૨ સું

આવો રાખું નેણામાં નાયજીરે, નિમખ ન મેલું નેણથી; નિમં ૨૬.
હું તો રહીશ તમારે સાથજીરે, તપત ન થઈ મીઠાં વેણથી. નિમં ૧
મારા નેણાતણું કળ છે હરિ, તમે નટવર સુંદર સ્યામજીરે;
રાખું જતન કરીને જીવમાં, મન માન્યા પૂરણકામજીરે. નિમં ૨
મારું જીવન ધન છે જીવવા, મારા નેણતણા શણગારજીરે;
મારા જનમ સંગાથી સ્યામજી, મારા હેતુ હેયાના હારજીરે. નિમં ૩
હવે નહી જવાદીધું નેણમાંથી, તમે જીવોજીવનમારી પ્રીતજીરે;
અલખેલા રહો મારી આંખમાં, વહાલા પ્રેમાનંદના પ્રીતજીરે. નિમં ૪

પદ ૬૨૩ સું-રાગ ગરબી

આવો રમીયેરે વાસુદેવ વનમાળી, આજ અનૂપમરે આવી છે દિવાળી. ૧
દીવા કીધારે આંગણીયે બહુ ભાંતે, તોરણ બાંધ્યારે ત્રિકમ રમવા ખાંતે. ૨
જેવા જેવીરે માડવીઈ શણગારી, શોભા આવીરે દીપમાળની સારી. ૩
ગાયે ગરબીરે રમે મુનિવર રાસે, ચેઈ ચેઈ યાયેરે નાચે સુર આકાશે. ૪
આનંદ વાધ્યેરે છખી અલૌકિક ભેષને, પ્રેમાનંદનારે નાયરણું મન મોહીને. ૫

પદ ૬૨૪ સું

ગિરિધર આવોરે ગરબે રમીયે વહાલા, હેતે લીજીરે તાળી નંદના સાલા. ૧
આજ સપરમેરે દહાડો રમીયે કાડે, આવો રસિયારે લીજે તાળી ભેડે. ૨
હું તો રીજીરે રાજ તમારે રંગે, આનંદ વાધ્યેરે અલખેલા તમ સંગે. ૩
હલવે હલવેરે ફરીએ આવો આરા, છેલા જીવુંરે પાપડીના તોરા. ૪
આગસ મેલીરે બાંધા કમરે પટકો, પ્રેમાનંદનારે નાયજીરે તારો સટકો. ૫

પદ ૬૨૫ સું

શી કહું શોભારે શામળીયા તમારી, રાખું ઊરમાંરે ગુણવંતા ગિરિધારી. ૧
પાપડીનીરે ઉપમા શી કહી દાખું, મોહીડા ઉપરરે ત્રિજીવન વારી નાખું. ૨
રૂડા સાગેરે જરકસના હરિ જામા, પેરીને આવોરે આનંદીવર સામા. ૩
કમર કશી ઉરે લાલ અનોખી રીતે, મનડું મોહુરે છેલ છખીલા પ્રીતે. ૪
હાર બિરાજીરે ઉરપર આનંદકારી, એ છખી ઉપરરે પ્રેમાનંદ જાલિદારી. ૫

૫૬ ફરફ મું

સજની ઉભારે આંગણીયે અલમેયો, ગીત મધુસારે ગાયે રસિલો છેનો. ૧
 નટવર વેશેરે શોભે રમનો બીનો, લટકે બાંધે પટકો છેલ નરીનો. ૨
 હાર મિરાજેરે હેડે સુંદર સારા, ભેતાં નેણરે ત્રપત ન થાયે મારા. ૩
 રસિયે બાંધ્યારે બાંહે સુંદર બાળુ, યોડું હસતારે હેત જણાવે આજુ ૪
 ઉભા મોડેરે આગસડું બહુનામી, મુદર શોભેરે પ્રેમાનંદનો સ્વામી ૫

૫૬ ફરફ મું-રાગ ગરબી-કેદારો

આરા આવોને છેલ છોગાળારે, વહાયા ભેઉ તારાનેણાના આજારે,
 મારા મન ગમતા મરમાળારે. છેલાં ૧
 આવોનેવુ છવન છમી તારીરે, તારા મુખપર ભઉ બનિહારીરે;
 મારા ગુણનતા ગિરિધારીરે. છેલાં ૨
 મોહી મુખડાને મરકલડેરે, ગમ્યો ગોવિંદજી મારે દનડેરે,
 રીજી છેલા તારે છમકવડેરે. છેલાં ૩
 તારા ઉરપર હાર મિરાજે, ભેઈ જાટી કામ છમી લાજેરે,
 બ-ના પ્રેમાનંદને કાજેરે. છેલાં ૪

૫૬ ફરક મું

હું તો વારીરે ગિરિધર વારીરે, મારા મનમાં ગમી છમી તારીરે,
 તારી બાનખની બનિહારીરે. ગિરિં ૧
 તારી પાધડીને ભેધરે, મારું મન રથુ છે મોહીરે,
 રાખુ છવડયામાં પ્રોધરે. ગિરિં ૨
 ભેઈ જરકસી ભમા અલોકિકરે, ગુદા રેંટાની છમી નોખારે;
 મારા મીતને રાખુ છે ગ્રાકીરે. ગિરિં ૩
 રડો શોભે છે ફેટો સોનેરીરે, આવો માળા મોતીડાની પેરીરે;
 માગ રાસયા બાલમ લેરીરે. ગિરિં ૪
 તારી ચાવ ભેધને લોભાણુરે, વહાલી લાગે મું મુખની વાણુરે,
 ગારે પ્રેમાનંદ પ્રીત આણુરે. ગિરિં ૫

૫૬ ફરક મું

આરા આવો મારા પરમ સનેહીરે, વારુ તમપર પ્રાણુને દેહીરે,
 તમ આગે નાચુ થેંધ થેંધરે. ૫૨૦ ૨૬

એરા આવો તો મુખડું જોવું, તારી મૂરતિ ઊરમા પ્રોવું,
મારા તનડાના તાપને જોવું. ૫૨૦ ૧
મારે તમથી વહાણ નહી કાઢે, હું તો જીવુ છું જીવન જોધે;
તારી મૂરતિમાં હું તો મોહીરે. ૫૨૦ ૨
મારા પ્રાણજીવન છે પ્યારારે, ન કરે જીવડયાથી ન્યારારે,
મારા આતમના આધારારે. ૫૨૦ ૩
મારા નાથ છે અતરંગીરે, રહો ઊરમા અખડખડનામીરે,
આવો પ્રેમાનંદના આમીરે. ૫૨૦ ૪

૫૬ ૬૩૦ મું

આવો મોહન મારે બારણીયેરે, તોરા લાવી છું તમ કારણીયેરે,
પે'રાવી જાઉં વારણીયેરે. આવો ૧
પાધા જરકમિયાહરિ પે'રારે, માથે ધારા પુલા કેરો મે'રારે;
મુજ સામુ હસીને વહાલા હેરેરે. આવો ૨
આવો ચંદન ચરસુ અગેરે, હું તો રીણુ રસિયા તારે રંગેરે,
જોઈ પુલી કરું તમ સંગેરે. આવો ૩
તારું મુખડું જોધનેહું તો ધેનીરે, નહિ શકું કમલ મુખ મેનીરે,
આવો પ્રેમાનંદના બેલીરે. આવો ૪

૫૬ ૬૩૧ મું—રાગ ગરમી

મોલીડાપર વારીરે, મોહન તારા મોલીડાપર વારી;
રાખુ મારા ઊરમા ઉતારીરે; મોહો ૨૬.
પાંપણુ ઉપર પાધ રમીવી, ગોળી રહી છે સારીરે. મોહો ૧
કેડર તિલક અનુપમ જોધને, મોહી છે આખડલી મારીરે. મોહો ૨
વલકે ઉ મુંદર સ્યામ કપોને, કુડવ મકરાકારીરે. મોહો ૩
પ્રેમાનંદના નાથ તમારી, મૂરતિ કામજુગારીરે. મોહો ૪

૫૬ ૬૩૨ મું

છાગયા પ્યારાં લાગે, છવા તારા છાગલા પ્યારાં લાગે;
જોઈ જોઈ દુઃખ મારા લાગે; છવા ૨૬.

મનહુ મારું શુભતાન ચયું છે, જીવંત જરજરી પાથે. છેલાં ૧
 અલખેલા આંગણીયે મારે, ગાવો રસિલે રાગે. છેલાં ૨
 ત દિવસ એ રાસલી મૂરતિ, રહો મારા નેણાંને આગે. છેલાં ૩
 એ જામી ઉરમાં રહો રંગબીના, પ્રેમાનંદ નિત્ય માગે. છેલાં ૪

પદ ૬૩૩ મું

પ્રાણજીવનને જોધરે, જીવું હું તો પ્રાણજીવનને જોધરે;
 રાખું જીવડામાં પ્રોધરે; જીવું ૨૬.
 હસતું વદન વહાલાજીનું સુંદર, નિરખી નેણામાં મોહરે. જીવું ૧
 કમલનયન જોયા વિના સજની, પલક કલપ સમ હોધરે. જીવું ૨
 પ્રાણજીવન પાતળીયાથી મારે, વહાલું નથી ખીજું કોધરે. જીવું ૩
 પ્રેમાનંદના નાથને ઉરમાં, રાખું હું તો સરવસ જોધરે. જીવું ૪

પદ ૬૩૪ મું

લીધું ચીત હરીને, હેલી મારું લીધું ચીત હરીને;
 લાડીલે લટકાં કરીનેરે; હેલી ૨૬.
 લટકાલાના લટકાં ઉપર, જાઉં હું તો ઘોળી મરીને. હેલી ૧
 ચંદન જોર કપુરની માળા, ઉભા છે સ્વામ ધરીને. હેલી ૨
 નીતમ પાધમાં તોરારે લટકે, મોહી છું પટકે જરીને. હેલી ૩
 પ્રેમાનંદના નાથજી ઉપર, વારું મારા પ્રાણ ફરીને. હેલી ૪

પદ ૬૩૫ મું-રાગ ગરબી

હું તો વારીરે ગિરિધરલાલ મોલીડે તારેરે;
 આવી અટક્યા છે અલખેલ ચીતડે મારેરે. ૧
 તમે રાજી થઈને મહારાજ મારે ઘેર આવોરે;
 હું તો તલખું તમારે કાજ હરી જોલાવોરે. ૨
 મારું મંદિરીયું મહારાજ પાવન કરવારે;
 આવો અલખેલા આધાર ચિત મારું હરવારે. ૩
 તમે આવંતા અલખેલ ખીક માં આવોરે;
 મારે મંદિરીયે મહારાજ ગમતું માવોરે. ૪

તારું મુખડું જોવા નાથ થઈ હું ઘેલીરે;
આવો પ્રેમાનંદના પ્રાણ છોગલાં મેલીરે.

૫

૫૬ ૬૩૬ મું

આવો રસિયા રાજ્ય નેણ નંદના લાલારે;

મારા પ્રાણ તણા છેા પ્રાણ મુજને વહાલારે.

૧

મારે સુખ સંપત સુખ ધામ નામ તમારુંરે;

તારા નામ ઉપર પ્રજરાજ સરવસ વારુંરે.

૨

મારે જોગ સમાધિ ધ્યાન દરશન તારુંરે;

તારા મુખપર સ્યામ શરીર તન મન વારુંરે.

૩

તારા લટકાં ઉપર લાલ જાળ હું તો ઘોળીરે;

મને લટકાં જોવા માવ લીધી જોળીરે.*

૪

વહાલા આવોને આવા સ્યામ રહો દગ આગેરે;

નીજ સેવક પ્રેમાનંદ એ વર માગેરે.

૫

૫૬ ૬૩૭ મું

મારી પ્રીત પ્રાણઆધાર તમ સંગ લાગીરે;

મેંતો અસત્ય જગતની નાથ આશા ત્યાગીરે.

૧

એક તમે તમારા જન તે મને પ્યારારે;

મારા જીવડાથી નાથ ન રહો ન્યારારે.

૨

વહાલા તમથી વિમુખ નર નાર પશુવત દીસેરે;

તમ વીના તે ખીજે ક્યાંય મન નવ હીસેરે.

૩

મારે કલ્પતરુ તમે સ્યામ મુંદર છેલારે;

ચિંતામણી ચતુર સુગળુ છેા અલગેવારે.

૪

ખીજે સરવે તમ વીના સ્યામ સિંધુ ખારેરે;

મારે પ્રેમાનંદના નાથ બરોસો તારેરે.

૫

૫૬ ૬૩૮ મું

નદી મેલુરે મુંદર સ્યામ કુંજવિહારીરે;

હું તો દામવીનાની નાથ દાસી તારીરે.

૧

* "મેંતો લટકાં જોવા માવ લીધી જોળીરે" પાઠાન્તર છે.

તમે ગુણવંત સુખના ધામ સારંગપાણિર;
 હું તો હાથ તમારે નાથ છૂ વેચાણિર. ૨
 જેમ રાજો તેમ રહું નાથ એક પગે ઉભીર;
 નહિ વરતું કાઈ દી નાથ તમને દુભીર. ૩
 તારા ચરણતણી રજ સ્યામ યજ્ઞને ચાહુર;
 કેા' તે મત રાખું મહારાજ તમને વહાહુર. ૪
 જે કેવું ધટે તે કહાન મુજને કેળયોર;
 વહાલા પ્રેમાનંદપર નાથ રાજ રેળયોર. ૫

પદ ૬૩૯ મું-રાગ ગરબી

મોહનરે આવો મને મળવા, આવો મને મળવા ચાલો હરિદળવા; મોહ૦ ટેક.
 પેરો ચટકતી આખડલી હરિ, લાકડલી લ્યો હાથ;
 મેહુલો વરસે છે મારગડામાં, બોટો કામળડી નાથ. આવો ૧
 સેજડી સમારીને વાટ જોવું છું, ગુણડા તમારા ગાઉ;
 લટકતા મારે મંદિર પધારો તો, ધણી ખમા ધોળી જાઉં. આવો ૨
 ગોવર્દિ ગમતું નથી મંદિરમાં, તમવીના સ્યામ સુગળ;
 પ્રેમાનંદના નાથજી તમ પર, વારું મારા તન મન પ્રાણ. આવો ૩

પદ ૬૪૦ મું

જીવનરે જોયા વીના વેલી, જોયા વીના વેલી શકું નહીં મેલી; જીવ૦ ટેક.
 મીઠાં મીઠાં વેણાં કમલ દલ નેણાં, સુંદર ગજગતિ ચાલ;
 જરકસી પાપમાં પુલકના તોરા, કેશર તિલક બાલ. જોયા ૧
 મુખ મંદહાસ અધર બિળ રાતા, કુંદકલીસમ દાંત;
 પુષ્પ પ્રલંઘ બુજ લરી ભેટો, રસિયાજી આવો એકાંત. જોયા ૨
 હરપર હાર જાણુર્જપ જોઈને, મોહી રહ્યાં છે નેણ;
 પ્રેમાનંદના નાથજી હરમાં, પ્રગટ રહો દિન રેણ. જોયા ૩

પદ ૬૪૧ મું

કેશવરેકે' દહાડાની કહું છું, કે' દહાડાની કહું છુંને કરજોડી રહું છું; કેશ૦ ટેક.
 કંઠજી હૈયું તારું કહાન કોડીલા, પલળે નહિ જોઈ લગાર;
 જાતાંને વળતાં મંદિરીયે મારે, આવો મોહન એક વાર. કે દા૦ ૧

સાસારયામાં ગમતું છે સૌને, પાડેસણને છે પ્યાર;
તલખે છે જોવા ત્રિકમ તમને, રસિયા નંદકુમાર; કે દા૦ ૨
રૂપ તમારું જોઈને રીજી, નણદી જાણુ સુજાણ;
નટવર તમ સંગ નહ બંધાણો, પ્રેમાનંદના પ્રાણુ. કે દા૦ ૩

પદ ૬૪૨ મું

માધવરે મારે ઘેર આવો, મારે ઘેર આવો હસીને જોલાવો; મારે૦ ૨૬.
શોભીતા સણુગાર સજીને, ખાંધીને જરકસી પાધ;
કેશરકેરી આડ કંરીને, જીવન જોયા લાગ. મારે૦ ૧
મંદિરિયે આવો મોહનજી, જોવાની છે ખાંત;
મળવાનું પથ છે મારા મનમાં, કહેવી છે વાત એકાંત. મારે૦ ૨
અલખેલા આંખડીમાં રાખું, નાંખું વારીને પ્રાણુ;
પ્રેમાનંદ કે' પલક ન મેલું, રસિયાજી ચતુર સુજાણ. મારે૦ ૩

પદ ૬૪૩ મું-રાગ ગરબી

ઓરા આવો મોહન ચિતચોર, હોકાડીલા કહાન જોઈ તારી મૂર્તિ;
વહાલા લાગો છો નવલ કિશોર; હો કા૦ ૨૬.
જોયા જોવી મોહન તારી મૂર્તિ, શોભીતા પેચ્યા છે સણુગાર;
મારા નેણા લોલાણા જોઈ નાથજી, ઉર ઉપર ડોલરિયાના હાર. હો કા૦ ૧
મરમાળી મોહન તારી આંખડી, જીવો છો જીવન જોઈ પેર;
વહાલી લાગે વહાલાજી તારી મૂર્તિ, લાગે છે સંસારીયો ઝેર. હો કા૦ ૨
સર્ગા કુટુંબ થયાં છે અજખામણાં, પ્રીત લાગી

પ્રીતમ તમ સાથ;

જોઈ મગન રહી છું તારા રૂપને, પ્રેમાનંદના જીવન નાથ. હો કા૦ ૩

પદ ૬૪૪ મું

અલખેલા ચતુર નંદલાલ, હો લાડીલા છેલ મોહી તારે ઓગલે;
મારું ચિતકું ચોરે છે તારી ચાલ; હો લા૦ ૨૬.
ઓગાવાળા જીભીલા તારાં ઓગલાં, જોવાને કેડે કેડે ડાલું;
વહાલાજી વધાવું મોંઘે મોતીડે, ઘણી ખમા ખમા કહી જોલું. હો લા૦ ૧

સામુ જોઇને હસી ઓઢરિ હેતમાં, વહાલાજી વાવિ છે બહુ પ્રીત;
 ગુણવંતા ગમે ઓ બહુ ચિતમાં, મારી પાડોસણના મીત. હો કાં ૨
 વહાલા પુલંડે જરી છે તારી પાવડી, રૂડાં ઓમાં
 જોઆં છે બેઠ કાન;
 ઓઢી ઉભા સોનેરી શેલું સામળા, પ્રેમાનંદ જોઇને ગુલતાન. હો કાં ૩

૫૬ ૬૪૫ મું

રંગબીનારસિલાજિરિધારી, હો કાનુડા જીવન ઓજા મારા પ્રાણના;
 તારી મધુરી મૂરતપર વારી; હો કાં ૧૬.
 શામલીયા સનેહી મારા પ્રાણ છે, મારા આતમના આધાર;
 સુખ સંપત સહોણી જખી સામળા, નટનાજર હિમાના ઓઢાર. હો કાં ૧
 મારાં નેણાં તણું કુળ નાથજી, તમે પ્રગટ પૂરણ મહારાજ;
 મારે તપ તિરથ તમે લાઠીલા, મારું કુકુંજ કીરતિ જગ લાજ. હો કાં ૨
 તારું રૂપ જોગન ગુણ જાદવા, મારે જોગ સમાધિ નિરાંત;
 તારું જોતું હસીને મીઠું જાણવું, પ્રેમાનંદને પરમ સિદ્ધાંત. હો કાં ૩

૫૬ ૬૪૬ મું

ગન માન્યા પ્રીતમ પ્રાણ નાથ, હો મીઠડા માવ મોહી તારે મોહીડે;
 વનમાળી વેચાણી તારે હાથ; હો મીં ૧૬.
 વહાલા વાલપલગાડી મીઠાં વેણુની, નેણામાં લગાવે છે સનેડો;
 વેહાલા દરસીને દસ્યા છે મારા પ્રાણને, ખુંતો ચિતમાં
 પાવડીના છેડો. હો મીં ૧
 હું તો હારીને દોરી ખુંદરિ તાવરી, તારા નામ ઉપર કુરંજાણ;
 તારા અરણ તણી ખુંરજ માવજી, તમે પ્રીતમ સનેહી મારા પ્રાણ. હો મીં ૨
 વહાલા આજસ મોડીને યાઓ ઉભલા, મને મજો પ્રસન્ન
 ચર્ધ મીત;
 પ્રેમાનંદ કહે છે અતિ આદરે, વહાલા અખંડ પિરાજો
 મારે મીત. હો મીં ૩

પદ ૬૪૭ મું-રાગ ગરબી

હું તો જામણ ગિરિધર જોવારે, મા મુને વારીશ માં;
મારા ઉરમાં જખીલાજીને ગ્રોવારે, મેલું મારીશ માં; મા મુ ૦ ૨૬.
જામણ જોવા હું તો નંદજીનો લાલો, હરિ મારો પરમ

સનેહી લાગે વહાલોરે. મા મુ ૦ ૧
છે જખીલા વહાલો કુંજવિહારી, હરિ એતો જીવનદોરી

છે મારીરે. મા મુ ૦ ૨
વારીશ માં તને કહુંધુંરે વેહેલું, હરિ હું તો માયું જાતાં

નહી મેલુરે. મા મુ ૦ ૩
પ્રેમાનંદના સ્વામીને સારું, હરિ કુરખાણુ કચું જીવિત મારુંરે. મા મુ ૦ ૪

પદ ૬૪૮ મું

હરિ મેતો જોયા અતુર નંદજાલરે, ઉભા ઓસરિયે;
હરિ કર્યાં તિલક કંથરના બાલરે, સુંદર વર હરિયે; ઉભા ૦ ૨૬.

સ્વેત પાષશીર ઉપર શોભે, હરિજેષ્ઠ ડોગલીયાં ચિત્ત લોભેરે. ઉભા ૦ ૧
સ્વેતહાર પેચ્યાઉરપર કાણુ, હરિખાંખ્યાસ્વેતપ્રલાના જાણુરે. ઉભા ૦ ૨

સ્વેતાંબર સરવે અગે ખીરાજે, હરિજેષ્ઠ કાટીકામજખીલાજેરે. ઉભા ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પપવટ વાળી, હરિ અડતા ધોડલે વનમાળીરે. ઉભા ૦ ૪

પદ ૬૪૯ મું

વહાલો ધોડલા જોલાવે ધનશ્યામરે, ખાઈ મારે આંગણીયે;
મારાં ચિતડાં ચોરે છે સુખધામરે, આંખડીની અણીયે. ખાઈ ૦ ૨૬.

ધોડલાં ફેરને વહાલો મુજ સાસુ હેરે, હરિ મને ન્યાલ
કાંધી આણે ફેરેરે. ખાઈ ૦ ૧

ચપલ તુરંગ અતિ વેગે ફેરે છે, હરિ એતો ગરુડનોગર્વહરે છેરે. ખાઈ ૦ ૨
સુર નર મુનિજન નિરખે છે પ્રીતે, હરિ જાણે ચિત્ર

આલેખ્યાં છે લીતિરે. ખાઈ ૦ ૩
રૂડા લાગે છે ખળે ફરકે છે પટકા, હરિ રીંજો

પ્રેમાનંદ જોષ લટકોરે. ખાઈ ૦ ૪

સામુ જોધને હસો છો હરિ હેતમાં, વહાલાજી વાધે છે બહુ પ્રીત;
 ગુણવંતા ગમેો છો બહુ ચિતમાં, મારી પાડોસણના મીત. હો લાં ૨
 વહાલા પુલકે ભરી છે તારી પાધડી, રૂડાં છોળાં
 ખોસ્યાં છે બેઠ કાન;
 બોલી હિલા સોનેરી શેલું સામળા, ત્રેમાનંદ જોધને ગુણતાન. હો લાં ૩

૫૬ ૬૪૫ મું

રંગબીનારસિલાગિરિધારી, હો કાતુડા જીવન છોજ મારા પ્રાણના;
 તારી મધુરી મૂરતપર વારી; હો કાં ૨૬.
 શામલીયા સનેહી મારા પ્રાણ છો, મારા આતમના આધાર;
 સુખ સંપત સહોણી છત્રી શામળા, નટનાગર દિયાના છો હાર. હો કાં ૧
 મારાં નેણાં તણું ફળ નાથજી, તમે પ્રગટ પૂરણ મહારાજ;
 મારે તપ તિરથ તમે લાડીલા, મારું કુટુંબ કીરતિ જગલાજ. હો કાં ૨
 તારું રૂપ જોયન ગુણ જાદવા, મારે જોગ સમાધિ નિરાત;
 તારું જોવું હસીને મીઠું બોલવું, ત્રેમાનંદને પરમ સિદ્ધાંત. હો કાં ૩

૫૬ ૬૪૬ મું

મન માન્યા પ્રીતમ પ્રાણનાથ, હો મીઠડા માવ મોહી તારે મોક્ષીડે;
 વનમાળી વેચાણી તારે હાથ; હો મીં ૨૬.
 વહાલા વાલપલગાડી મીઠાં વેણુની, નેણાં માંલગાંબો છે સનેડો;
 વંહાલા હરીને હસ્યા છે મારા પ્રાણને, ખુંતો ચિતમાં
 પાધડીને છેડો. હો મીં ૧
 હું તો હારીને દોરી છું હરિ તાથરી, તારા નામ ઉપર કુરગાણુ;
 તારા ચરણ તણી છું રજ માવજી, તમે પ્રીતમ સનેહી મારા પ્રાણ. હો મીં ૨
 વહાલા આજસ મોડીને થાઓ ઉલલા, મને મળે પ્રસન્ન
 થઈ મીત;
 ત્રેમાનંદ કહે છે અતિ આદરે, વહાલા અખંડ ખિરાજો
 મારે મીત. હો મીં ૩

પદ ૬૪૭ મું-રાગ ગરબી

હું તો જામશ ગિરિધર જોવારે, મા મુને વારીશ માં;
મારા ઉરમાં જખીલાજીને પ્રેવારે, મેલે મારીશ માં; મા મુન ટેક.
જામશ જોવા હું તો નંદજીનો લાલો, હરિ મારો પરમ

સનેહી લાગે વહાણેરે. મા મુન ૧

છેલ જખીલો વહાલો કુંજવિહારી, હરિ એતો જીવનદોરી

છે મારીરે. મા મુન ૨

વારીશ માં તને કહુંધુરે વેહેલું, હરિ હું તો માથું જાતાં

નહી મેલુરે. મા મુન ૩

પ્રેમાનંદના સ્વામીને સારું, હરિ કુરખાણુ કચ્છું જીવિત મારું. મા મુન ૪

પદ ૬૪૮ મું

હરિ મેંતો જોયા ચતુર નંદલાલરે, ઉભા ઓસરિયે;

હરિ ક્યાં તિલંક કૃશ્નના બાલરે, મુંદર વર હરિયે; ઉભાં ટેક.

સ્વેત પાધશીર ઉપર શોભે, હરિજોઈ ઊગલીયાં ચિત્ત લોભેરે. ઉભાં ૧

સ્વેત હાર પેચ્યાઉરપર કાણુ, હરિબાંધ્યાસ્વેતપુલાના બાણુરે. ઉભાં ૨

સ્વેતાંબર સરવે અંગે ખીરાજે, હરિજોઈકાટીકામજખીલાજેરે. ઉભાં ૩

પ્રેમાનંદ કહે પત્રવટ વાળી, હરિ ચડતા ઘોડકડે વનમાળીરે. ઉભાં ૪

પદ ૬૪૯ મું

વહાલો ઘોડલા ઝેલાવે ધનસ્થામરે, આઈ મારે આંગણીયે;

મારાં ચિતડાં ચેરે છે સુખધામરે, આંખડીની અણીયે. આઈં ટેક.

ઘોડલાં ફેરેને વહાલો મુજ સાસુ હેરે, હરિ મને ન્યાલ

કાધી આણે ફેરે. આઈં ૧

ચપલ તુરંગ અતિ વેગે ફેરેછે, હારે એતો ગરુડનોગર્વહરેછેરે. આઈં ૨

સુર નર મુનિજન નિરખે છે પ્રીતે, હરિ જાણે ચિત્ર

આલેખ્યાં છે ભીંતેરે. આઈં ૩

રૂડો લાગે છે ખભે ફરકે છે પટકો, હરિ રીજ્યો

પ્રેમાનંદ જોઈ લટકારે. આઈં

પદ ૬૫૦ મું

હરિ સખી ન્હાવા પધારે મહારાજરે, જીવન જમુનામેં;
સાથ લીધો સરવે સમાજરે, વળને વીસામેં; જીવ૦ ૧૬.
હલવારે હલવા વહાવો દાવે જગરે, હરિ ઉભા નમ્રવાસી

પ્રાણ વારેરે. જીવ૦ ૧

જન ચમર ચિર ઉપર રાજે, હરિ આગે અગણિત વાગ્ન વાજેરે. જીવ૦ ૨
ઉતર્યા ગોવિંદ જમુનામેં ન્હાવા, હરિ આવી સુરમુનિ

પુષ્પે વધાવેરે. જીવ૦ ૩

ગિરિધર ન્હાયેને ગોપીયુરે ગાયે, હરિ ભેદ ત્રેમાર્નદ વારી ભયેરે. જીવ૦ ૪

પદ ૬૫૨ મું-રાગ ગરમી

મોહન મૂર્તિ તારીરે વહાલી લાગે છે, મોહન મૂર્તિ તારી;
નિમજ્જન મેલું ત્યારીરે, વહાલી લાગે છે મોહન મૂર્તિ તારી; વહાલી૦ ૧૬.
સુંદર વર અતિ શોભે છે સારા, ઉપર હાર હળરીરે. વહાલી૦ ૧
પાંપણુ ઉપર શોભી રહી છે, પાંખડી લણી સારીરે. વહાલી૦ ૨
ઉલ્લસીલા તારાં ઊગલાં ભેદને, મોહી છે પાડોસણુ મારીરે. વહાલી૦ ૩
ત્રેમસખી કે' નાથજી તમને, રાખું રુદામાં ધારીરે. વહાલી૦ ૪

પદ ૬૫૨ મું

મોહી પાંખડીને છેડેરે, ગિરિધરજી મોહી પાંખડીને છેડે;
મનકું ફરે તમ કેડેરે; ગિરિ૦ ૧૬.
નથુદી મારી સાન કરે છે, મોહન મજવાને તેડેરે. ગિરિ૦ ૧
સાસુ સસરો ગામ ગયા છે, આવો અગાશીને મેડેરે. ગિરિ૦ ૨
જુજ ભરી બેટાને કુખમાં મેડો, વરસો વહાલા રંગરેડેરે. ગિરિ૦ ૩
ત્રેમસખી કે' પ્રીતે વધાવું. નાથજી નવલ સનેહડેરે. ગિરિ૦ ૪

પદ ૬૫૩ મું.

નંદને છેલ શુમાનીરે, મન મોહું નંદને છેલ શુમાની;
મોહની નાંખી છાનીરે; મન૦ ૧૬
જેવું તારે મને જંપ થાય છે, દીઠા વિના દિવાનીરે. મન૦ ૧

વારે તો વસમું બહુ લાગે, જોતાં રૂપનિધાનીરિ. મનં ૨
સાસુ કહે સામળીયાને જોતાં, ઘેલી યઈ વહુ નાનીરિ. મનં ૩
પ્રેમસખી કે' પ્રાણુજીવનપર, તન મન ધન કુરખાનીરિ. મનં ૪

પદ ૬૫૪ મું

મોહી હું મોહન લટકેરે, લટકાલા મોહન મોહી હું લટકે;

પીતાંબરને પટકેરે; લટં ૨૬.

જરકસી પાધ ફેશરિયો જામો, ચોળ કમુંમી ચટકેરે. લટં ૧
ફેશર તિલક કપુરની માળા, મોહી હું મુખને ચટકેરે. લટં ૨
છોગાળા વર છોગલાં ઉપર, લમર ચઢને મન લટકેરે. લટં ૩
પ્રેમસખી કે' શાલા જોધને, જનમ જોયો નવ પટકેરે. લટં ૪

પદ ૬૫૫ મું-રાગ ગરખી

મુનેમળીયારેસહજનંદસ્વામી, મારા જનમ સંગાથી અંતરજામી; મુને ૦ ૨૬.
માથે લીધુરે મે'ણું હુંયઈ ચાવી, હુંતો સહજનંદસ્વામીની કહાવી. મુને ૧
મારી ઝાલીરે બાંહડલી નાથે, હું તો વેચાણી સ્વામીને હાથે. મુને ૨
મારાં સર્વેરે કારજડાં સરીયાં, રંગભીનો સહજનંદજી વરીયા. મુને ૩
પ્રેમાનંદનારે સ્વામિનારાયણ, મને કીધી વહાલેજી પ્રભુ પારાયણ. મુને ૪

પદ ૬૫૬ મું

મારે લાગેરે હરિવરથી નેડો, સાજો સહજનંદસ્વામિનો છેડો; મારે ૦ ૨૬.
નેડો લાગેરે હવે નવ છુટે, જેમ હીરા તે ફેડતા ફેદી ન છુટે. મારે ૧
હું તો વળગીરે હરિવરની બેલી, જેમ કલ્પતરુ સાથે વેલી. મારે ૨
મારા વહાલાથી હું નવ ચાઉં અલગી, જેમ મેઘ સંગાથે

ચપળા વળગી. મારે ૩

પ્રેમાનંદનીરે પ્રીતિ હરિ સાથે, જેમ રેખા તે ખેંચી વળ્લને માથે. મારે ૪

પદ ૬૫૭ મું

નહી મેલુરે પ્રીતમજી પ્યારા, હુંતો દાસીતમારીતમે સ્વામિ મારા; નહી ૦ ૨૬.
તમ કાજેરે યાશે જે યાતાં, કુરખાન કચ્ચા છે મેં તો સો માયા. નહી ૧

નહિ લાજુરે લોકતણી લાજે, કીધું તન ધન તૃણસમ તમ કાજે. નહીં ૦ ૨
હું તો ખેડીરે ધણી તમને ધારી, માથું કુટીને રહેશે દુરીજન હારી. નહીં ૦ ૩
શું કરશેરે દુરિજનીવાં પાછ, ત્રેમાનંદના સ્વામિને રાખીશરાછ. નહીં ૦ ૪

પદ ૬૫૮ મું

આવો રાખુંરે નેણામાં ચારી, તારી મૂર્તિ મારે જીવન દોરી; આવો ૦ ટેક.
હું તો હીંદુરે હરિ તમને જોતી, કરી રાખું મારી નયડીના મોતી. આવો ૦ ૧
હું તો મોહીરે મોહન તમ સાથે, કરી બાણુ કાણુને બાંધુ હાથે. આવો ૦ ૨
વહાલા લાગોરે વહાલમ ગિરિધરિયા, મારા હિર આવોપણ
નવસરિયા. આવો ૦ ૩

ત્રેમાનંદનારે સ્વામિ છોલે'રી, મારું રૂપ જોખન ગુણુ વારુ ફેરી. આવો ૦ ૪

પદ ૬૫૯ મું-રાગ ગરબી

આવોને અલખેલરે અલખેલા, મંદિરિયે મારે છેસારે; આવો ૦ ટેક.
શેરડિયું સુંદર વાળું, એસરીયે ઢોલીડો ઢાળુંરે. આવો ૦ ૧
કેશર ચંદન સરસ રીતે, અતુર વર ચરતું પ્રીતેરે. આવો ૦ ૨
હલવા રહી હાર પેરાવું, કહોતો વાલમ આગે આવુંરે. આવો ૦ ૩
વહાલા ત્રેમાનંદ એ માગે, રે'જો આંખડીને આગેરે. આવો ૦ ૪

પદ ૬૬૦ મું

છેલવર છોગાળારે છોગાળા, મરમાળા નેણાના આગારે; છેલ ૦ ટેક.
આંખડી કામજુગારી, જાહે મોહન મુખપર વારીરે. છેલ ૦ ૧
મુખડાંની મીઠી વાણી, હું તો લાવણ્યમાં લોજાણીરે. છેલ ૦ ૨
મેંતો રૂપ તમારું જોયું, જોધને મન મારું મોહુરે. છેલ ૦ ૩
ત્રેમાનંદ કહે તન મન વારું, જીવનજી હિરમાં ધારુંરે. છેલ ૦ ૪

પદ ૬૬૧ મું

મોહી હું મરકલડેરે મરકલડે, ગિરિધરજી ગમીયા દલડેરે; મોહી ૦ ટેક.
મુખનો મરકલડો મીઠો, વેતો જાણે જોણે દીઠારે. મોહી ૦ ૧
જાહનજી મોહની જાની, ધર ધાત્યું છેલ ગુમાનીરે. મોહી ૦ ૨
તવરજી ને'ડો લાગો, સંસારનો તોજો ધાગોરે. મોહી ૦ ૩
ત્રેમાનંદ કહે પ્રાંતમ પ્યારા. છો આંખડીના તારોરે. મોહી ૦ ૪

પદ ૬૬૨ મું

માડી મને જોવાદેર જોવાદે, મોહનમાં મનકું પ્રોવાદેર; માડીં ૧
સુદર વર શોભે કેવા, મારા મનમાં રાખ્યા જોવારે. માડીં ૧
આ જોને સામો આવે, મને હેત કરી જોલાવેર. માડીં ૨
મારા આગણીયામાં ઉભો, કરે મળવાનો મનસુખોરે. માડીં ૩
જોઈ મોહી છે પ્રજની નારી, જાયે પ્રેમાનંદ બલિહારીર. માડીં ૪

પદ ૬૬૩ મું-રાગ ગરબી

મીટડલી મારી આવે, એ ઢાળ.

સહજાનંદ સ્વામી, આંખ્યા મારે સહજાનંદ સ્વામી; આંખ્યાં ૧
સદ્ગુરુ રૂપે શ્રીપુરુષોત્તમ, પ્રગટ બહુનામી. આંખ્યાં ૧
શુદ્ધનારદ સનકાદિક સગે, શોભે સુખધામી. આંખ્યાં ૨
મંગલ થાળ જારી મેં વધાંખ્યા, હરિ અંતરજામી. આંખ્યાં ૩
મદિરમાં પધરાંખ્યા પ્રીતે, ચરણે સિર નામી. આંખ્યાં ૪
પ્રેમાનંદના સ્વામીને મળતાં, પુરણ સુખ પામી. આંખ્યાં ૫

પદ ૬૬૪ મું

મદિર મોરારી આંખ્યા, મારે મદિર મોરારી; આંખ્યાં ૧
જોભે સંત રૂડા હરિ સગે, નૈષ્ઠિક વ્રત ધારી. આંખ્યાં ૧
નિર્લોભી નિષ્કામી મોટા, નિરખે નહી નારી. આંખ્યાં ૨
નિર્માની નિરપ્રેહી રૂડા, નિર્વાંદી જારી. આંખ્યાં ૩
ચૌદ ભુવનમાં મગન કરે છે, મન ધંદ્રી મારી. આંખ્યાં ૪
પ્રેમાનંદ એ સંતો ઉપર, સરવસ જાઈ વારી. આંખ્યાં ૫

પદ ૬૬૫ મું

પરણા આંખ્યા, પ્રભુ મારે પરણા આંખ્યા; પ્રભું ૧
શ્રીનારાયણ નૌતમ રૂપે, ભુધર મન જાંખ્યા. પ્રભું ૧
પ્રીતે પોખ્યા સુંદર વરને, મોતીડે વધાંખ્યા. પ્રભું ૨
દાસીડો ઢાળી મદિરમાં, પ્રીતે પધરાંખ્યા. પ્રભું ૩

અદન ચરચીને હાર પેરાવ્યા, તોરા લટકાવ્યા. પ્રભુ ૪
ત્રેમાનંદના સ્વામીને મળતાં, ત્રિભુવન જશ ગાવ્યા. પ્રભુ ૫

પદ ૬૬૬ મું

મંદિરીયે મારે, બેઠા હરિ મંદિરીયે મારે; બેઠા ૦ ૧.
અલખ નિરજન શ્રીપુરુષોત્તમ, નિગમ તે નિરધારે. બેઠા ૦ ૧
શિવશ્વહાદિક શુક જેવા જોગી, પ્રાણ લેઈ વારે. બેઠા ૦ ૨
જેને કાળે ધરખાર તજીને, વનમાં દેહ જારે. બેઠા ૦ ૩
ખટ દરશનમાં જોખ્યા ન લાધે, પોથીયું પોકારે. બેઠા ૦ ૪
ત્રેમાનંદને સ્વામિ પ્રગટ, નેણા મારા હારે. બેઠા ૦ ૫

પદ ૬૬૭ મું-રાગ ગરબી

રસિયા આવોરે અલખેલા, રાખું આંખડીમાં છેલા. ૧
ઓરા આવોરે એકાંતે, તમને જોવું હરિ ખતિ. ૨
સામા આવોરે શામળીયા, પ્રીતે પૂજુરે પાતક્ષીયા. ૩
આવો અલખેલા વર ઓરા, જોખું પાખડીમાં તોરા. ૪
આવો શામળીયાજી સામા, પેરી જરકસના હરિ જમા. ૫
આવો ત્રેમસખીના ખારા, છે મારી આંખડીના તારા. ૬

પદ ૬૬૮ મું

ઓરા આવોરે ગિરિધારી, જાઉં તારા મુખડા ઉપર વારી. ૧
નહડા લાગોરે નંદલાલા, છે મને પ્રાણુધકી હરિ વહાલા. ૨
ઓરા આવોરે હરિ લેંરી, આજ બનાવું કેસર કેરી. ૩
વહાલા મને જોલાવો હરિ વહાલો, ચાંદલો ચોડુરે હરિ બાલો. ૪
મુખમાં આપુરે હરિ બીડી, આવો હરિ જોડું જુજમાં બીડી. ૫
ઓરા આવોરે અલખેલા, રસિયા ત્રેમસખીના છેલા. ૬

પદ ૬૬૯ મું

મોહન મુખડુરે તમારું, જોતાં લાગે છે ધણું સારું. ૧
લાલચ લાગીરે હરિ તારી, વહાલા મને ગમીયા છે ગિરિધારી. ૨
મનડું માન્યુંરે તમ સંગે, આવો હરિ અતર ચરચું અંગે. ૩
આવો હરિ હાર પેરાવું હેયે, વહાલા મારા મનની વાતું કહીયે. ૪

વહાલા મારે મંદિર આવો દહાડી, જોઈ હરિ ધુંધટડો ઉઘાડી. ૫
આવો હરિ મળીયે અંતરજમી, રસિયા પ્રેમ સખીના સ્વામી. ૬

- ૫૬ ૬૭૦ મું

વહાલા લાગેરે વનમાળી, આવો વહાલા મળીયે લીજો તાળી. ૧
વહાલા લાગેરે હરિ, પ્યારા, ન કરું છવડલાથી ન્યારા. ૨
મીડી લાગે મુખની વાણી, મોહન લીધુરે મન તાણી. ૩
જોયા જોયા છો અલખેલા, આવો ઓરો મલીયે સુંદર છેલા. ૪
ચટકી લાગીરે હરિ તારી, છો મારા શિર સાટે ગિરિધારી. ૫
હવે નહિ મેહુરે બહુ નામી, રસિયા પ્રેમસખીના સ્વામી. ૬

૫૬ ૬૭૧ મું-રાગ ગરખી

લટકાલો લટકતો આવે, એ દાગ.

ધેર આવોને ગુણવંત વહાલા, ગોવિંદ ગોકડી કીજો; ઘેર૦ ૧
હેત કરીને મળીયે મોહન, રંગભર તાળી લીજો. ઘેર૦ ૨
નૌતમ રીતે ને પુરણ પ્રીતે, પ્રેમે અધર રસ પીજો. ઘેર૦ ૩
એકાંતે અલખેલારે વહાલા, દલકું તે તમને દીજો. ઘેર૦ ૪
અંગો તે અંગ આલિંગન લેતાં, મોહન મનકું તે લીજો. ઘેર૦ ૫
મનગમતું માણો મોહનજી, કોઇથી મનમાં ન બીજો. ઘેર૦ ૬
પ્રેમસખીકે' પ્રીતમ તમપર, તન મન ધન વારી જીજો. ઘેર૦ ૭

૫૬ ૬૭૨ મું

આવોરે મરમાળા મોહન, મંદિર મારે માણોરે. આવો૦ ૧
અમે અખલા હરિ દાસ તમારા, અમથી બ્રાંત માં આણોરે. આવો૦ ૨
અમે તમારા ને તમે અમારા, એમાં તે ફેર માં બાણોરે. આવો૦ ૩
છવ અમારો તમ સંગ બાંધ્યો, હાથ તમારે વેચાણોરે. આવો૦ ૪
દરશન આપો ને દુખડારે કાપો, વાત કરી શું વખાણોરે. આવો૦ ૫
શા કારણુ સામળીયારે વહાલા, પરધર નેતરાં તાણોરે. આવો૦ ૬
પ્રેમસખી કહે વાંકવિના હરિ, દુધમાં પોરા શું છાણોરે. આવો૦ ૭

૫૬ ૬૭૩ મું

સાચું કહોને શામળીયારે વહાલા, અમ ધર હરિ કેમ

ના આવેરે. સાચું ૧

વહાલમ વહાલ વધાર્યું છે ખીજે, અમશું બંધાણું છે દાવેરે. સાચું ૨

નેણામાં નેહ ન દીસે મોહન, ભુધર શું બરમાવેરે. સાચું ૩

પરધર પ્રીત કરી હરિ નૌતમ, શાને ખોટા સમ આવેરે. સાચું ૪

આવડો શો વાંક અમારો છે વહાલા, બાલ દર્ષન જોવાવેરે. સાચું ૫

મોહનજી મન માન્યું છે ખીજે, તે સારું અમથી રીસાવેરે. સાચું ૬

પ્રેમસખી કહે નૈ તમને કહીયે, મન માને ત્યાં જાવેરે. સાચું ૭

૫૬ ૬૭૪ મું

મારા સમ મોહનજી તમને, પ્રીત કરી નવ તોડેરે; મારાં ૧

નેહ નીલાવણુ નાથ અમારા, બાંહિ ગ્રહી નવ છોડેરે. મારાં ૨

અમૃત પાધને ઉછેર્યારે વહાલા, તે વનને નવ ગોડેરે. મારાં ૩

પ્રીતની પાગ બાંધી હરિ પેહેલી, તે તમખી નવ ફોડેરે. મારાં ૪

જેવા તેવા તમારારે વહાલા, શું કંઈને કુવખોડેરે. મારાં ૫

દેશમાં હરિ સમજને રહીએ, બાહર મુખડું ન મોડેરે. મારાં ૬

પ્રેમસખી કે' નાથ શીખામણુ, પરધર પ્રીત માં જોડેરે. મારાં ૭

૫૬ ૬૭૫ મું-રાગ ગરખી

ઓરા આવોને અમ પાસે શામળીયાજી, એ દાળ.

આવ્યા રૂડા રંગબીનો, સહજનંદજી; પુરણ સુખના સાગર સ્થામ; સહ ૦ ૧

અકળ કલ્યામાં ન આવે સહજનંદજી; કાઈ નવ જાણે પુરણકામ. સહ ૦ ૨

પડી ચિંતામણી ચોકમાં, સહજનંદજી, નવ જાણે કાઈ બેદને બાવ; સહ ૦ ૩

પુરુષોત્તમ પુરણ પોતે, સહજનંદજી; શેરડીયે કાંઈ આવી

ઉભા માવ. સહ ૦ ૪

પે'લા વે'લા પ્રભુજી, સહજનંદજી; આવ્યા હરિ લોહવા ગામ; સહ ૦ ૫

એક પતિવ્રતા તે ગામમાં, સહજનંદજી; ચારણ જાતી

લખુબાઈ નામ. સહ ૦ ૬

હેત કરી ઝાઝી હાથે, સહજનંદજી; લેઈ ચાઝી હરિ પોતાને ઘેર; સહ૦
ભાગ્યવંતીના ભાગ્ય ધણા સહજનંદજી, પ્રેમાનંદને સ્વામી

કાઝી મે'ર. સહ૦ ૪

પદ ૬૭૬ મું

પધરાવ્યાબહુ પ્રીત કરી, પુરુષોત્તમજી; સદ્ગુરુરૂપે શ્રીભગવાન; પુરુ૦ ૧
પૂજ્યા હરિને હેત કરી, પુરુષોત્તમજી; સેવા મેવા સુંદર

ભોજન પાન. પુરુ૦ ૧

ચંદન તો ચરચ્યાંચંગે, પુરુષોત્તમજી; પેરાવી છે પ્રેમે તુલસી માળ; પુરુ૦
સરવસ હરિને સમરપીયું, પુરુષોત્તમજી; વધાવ્યા ભરી

મંગલ મોતી ચાલ. પુરુ૦ ૨

જનમ ધણ્યાનું ફલ પામી, પુરુષોત્તમજી; લીધા લીધા

લાખેણી લાવ; પુરુ૦

ધન ચતુરાની ચતુરાઈ, પુરુષોત્તમજી; પ્રીતે પોંખી રાખ્યા

મંદિર માવ. પુરુ૦ ૩

હાવભાવ બહુ હેત કરી, પુરુષોત્તમજી; ધણા દિવસ લગી

સેવ્યા સુંદર સ્થામ; પુરુ૦

ગમતું કીધું નવકુબ્યાં, પુરુષોત્તમજી; પ્રેમાનંદનો સ્વામી પુરણકામ. પુરુ૦ ૪

પદ ૬૭૭ મું

લોજ પધાર્યા લટકાળો, સદ્ગુરુ રૂપે; શિવ સનકાદિક

બ્રહ્માદિકના ભુપ; સદ્૦ ૧૪

મોટા મુનિવર ધ્યાન ધરે, સદ્ગુરુ રૂપે; નાથ નિરંજન

સુંદર નૌતમ રૂપ. સદ્૦ ૧

ઉપવીત અનુપમ પે'રયું છે, સદ્ગુરુ રૂપે; માથે સુંદર

ઝીણા પીળા કેશ; સદ્૦

કંથા કાટી ઠાટમાં, સદ્ગુરુ રૂપે; નટવર ગિરિધર સુંદર

નૌતમ વેશ. સદ્૦ ૨

કાંખમાં કુંડી ઘોટો, સદ્ગુરુ રૂપે; પંચ રતનની પોથી

બાધી કાટ; સદ્૦

ત્યાગ વૈરાગ્યની મૂર્તિ, સદ્ગુરુ રૂપે; નીરખતાં નવ લાગે
જમની ચોટ, સદ્ ૦ ૩
એ લીલા છે લોજતણી, સદ્ગુરુ રૂપે; સાંભળજો નરનારી
હરિના દાસ; સદ્ ૦
પ્રેમાનંદ ગાયે પ્રીતે, સદ્ગુરુ રૂપે; સાંભળતામાં ધૂટે
ભવના પાસ. સદ્ ૦ ૪

પદ ૬૭૮ મું

સંત સભામાં શોભે છે, સદ્ગુરુ સ્વામી; રંગબીનો સહજનંદ રાય; સદ્ ૦ ૧.
ઉગ્યા આદિત્ય ગ્યાન તણ્યા, સદ્ગુરુ સ્વામી; શેષ સદસ્ય
મુખ સારદ નારદ ગાય. સદ્ ૦ ૧
અનુભવ ખાણું ઉઘાડી, સદ્ગુરુ સ્વામી; ધ્યાન ધારણા
સમાધીનો ભેગ; સદ્ ૦
રીતી અલૌકિક ઓલખાવી, સદ્ગુરુ સ્વામી; ઉઘડ્યા* વહાણો
આનંદ ઓઘ. સદ્ ૦ ૨
નર નારીને મન વસીયા, સદ્ગુરુ સ્વામી; પુરુષોત્તમજી
પોતે મુરતિમાન; સદ્ ૦
ધર ધર ભક્તિ ભાવ ધણો, સદ્ગુરુ સ્વામી; ઉપજાવ્યું વહાણે
આત્મ અનુભવ ગ્યાન. સદ્ ૦ ૩
સંત સભા શીતલ કીધી, સદ્ગુરુ સ્વામી; કામ ક્રોધનાં
કાખ્યાં છે મૂગ; સદ્ ૦
પાપરૂપ મત વાદીનું, સદ્ગુરુ સ્વામી; પ્રેમાનંદને સ્વામી
કાલ્યું શૂળ. સદ્ ૦ ૪

પદ ૬૭૯ મું-રાગ ગરબી

હું તો રંગભર રમવા આવ્યો, રસના રંગીલા. એ દાળ.
પુરુષોત્તમ પુરણ, ધણ, સહજનંદ સ્વામી;
જેને ભજતાં ધૂટે કરમ, સહજનંદ સ્વામી. ૧

હરિકૃષ્ણ નારાયણ દેવ, સહજનંદ સ્વામી;	
કરીએ નિત્ય જેની સેવ, સહજનંદ સ્વામી.	૨
જેનો ગોલોકમાં વાસ, સહજનંદ સ્વામી;	
સુમરિયે સ્વાસ ઉસ્વાસ, સહજનંદ સ્વામી.	૩
જેને નિગમનેતિ કરી ગાયે, સહજનંદ સ્વામી;	
જેને શિવ બ્રહ્માદિક ધ્યાયે, સહજનંદ સ્વામી.	૪
જેનો પાર ન પામે શેષ, સહજનંદ સ્વામી;	
કીધો નર નાટક વેશ, સહજનંદ સ્વામી.	૫
યમા સદ્ગુરુ રૂપે આજ, સહજનંદ સ્વામી;	
હરિ પ્રેમાનંદને કાજ, સહજનંદ સ્વામી.	૬

પદ ૬૮૦ મું

પુરવમાં ધર્મો અવતાર, સહજનંદ સ્વામી;	
કરી લીલા અનંત અપાર, સહજનંદ સ્વામી.	૧
કર્યો પાવન પુરવ દેશ, સહજનંદ સ્વામી;	
હરિ ક્યાં તપસીને વેશ, સહજનંદ સ્વામી.	૨
કૌતકમય બાળ ચરિત્ર, સહજનંદ સ્વામી;	
સાંભળતા ઘણં પવિત્ર, સહજનંદ સ્વામી.	૩
ધરી બાળ રૂપ મહારાજ, સહજનંદ સ્વામી;	
વિચાર્યો સુરમુનિ શિરતાજ, સહજનંદ સ્વામી.	૪
કાઈ આમ નગર દરબાર, સહજનંદ સ્વામી;	
ક્યાં અનંત જીવ આધાર, સહજનંદ સ્વામી.	૫
આધાર્યાં પશુ નરનાર, સહજનંદ સ્વામી;	
પ્રેમાનંદ તારણહાર, સહજનંદ સ્વામી.	૬

પદ ૬૮૧ મું

ક્યાં દેશ વિદેશે નાય, સહજનંદ સ્વામી;	
બહુ મુનિ વૃંદ લઈ સાથ, સહજનંદ સ્વામી.	૧
ક્યાં વન પરવતમાં વીર, સહજનંદ સ્વામી;	
કઈ નદી તલાવને તીર, સહજનંદ સ્વામી.	૨

નાનકડા દીસે બાળ, સહજનંદ સ્વામી;	
બેધને અતિ કંપે કાળ, સહજનંદ સ્વામી.	૩
હાર શોભે સદા સ્વરાટ, સહજનંદ સ્વામી;	
ધરી સુંદરપર નર નાટ, સહજનંદ સ્વામી.	૪
ક્યાં તિરથ બહુ મહારાજ, સહજનંદ સ્વામી;	
મુમુક્ષુ જનને કાજ, સહજનંદ સ્વામી.	૫
એમ વિચાર્યાં ત્રિભુવનવદ, સહજનંદ સ્વામી;	
બલિહારી પ્રેમાનંદ, સહજનંદ સ્વામી.	૬

પદ ૬૮૪ મું

એની કીલ્લાનો લવલેશ, સહજનંદ સ્વામી;	
ચાકે કહી સારદ શેષ, સહજનંદ સ્વામી.	૧
એના ગુણનો માપ ન થાયે, સહજનંદ સ્વામી;	
કવિ કાવીદ કેમ કરી ગાયે, સહજનંદ સ્વામી.	૨
હરિ પુરબથી જડુરાય, સહજનંદ સ્વામી;	
પદાર્થો દક્ષિણમાંલા, સહજનંદ સ્વામી.	૩
કર્યાંદક્ષિણ ચરિત્ર અપાર, સહજનંદ સ્વામી;	
કહેતાં નવ થાયે નિરધાર, સહજનંદ સ્વામી.	૪
પદાર્થો તૈલંગ આપ, સહજનંદ સ્વામી;	
લીધી તોતાદ્રિયે છાપ, સહજનંદ સ્વામી.	૫
દક્ષિણમાં સરવે ધામ, સહજનંદ સ્વામી;	
ક્યાં પ્રેમાનંદનો સ્થામ, સહજનંદ સ્વામી.	૬

પદ ૬૮૫ મું

મેલ્યો દક્ષિણનો સાય, સહજનંદ સ્વામી;	
કરી સુરત દ્વારિકા નાય, સહજનંદ સ્વામી.	૧
અણુલોગી અવધુત વેશ, સહજનંદ સ્વામી;	
પદાર્થો પશ્ચિમ દેશ, સહજનંદ સ્વામી.	૨
કર્યો પશ્ચિમ પાવન રૂપ, સહજનંદ સ્વામી;	
પદાર્થો સુરમુનિરૂપ, સહજનંદ સ્વામી.	૩

પ્રેમાર્નવ કાવ્ય

અવધુત અલક્ષને વેરા, સહજનંદ સ્વામી;	
ઉપવીત અનુપમ ફેરા, સહજનંદ સ્વામી.	૩
એક રાજે મૃગાશુન, સહજનંદ સ્વામી;	
વલકલની કરી કોપીન, સહજનંદ સ્વામી.	૪
હરિ ત્યાગ વૈરાગ્યે ભુક્ત, સહજનંદ સ્વામી;	
જાણે કોઈ વિરલા મુક્ત, સહજનંદ સ્વામી.	૫
હરિ જોગ કળાના જાણુ, સહજનંદ સ્વામી;	
વહાણો પ્રેમાનંદના પ્રાણુ, સહજનંદ સ્વામી.	૬

૫૬ ૬૮૨ મું

૫૦ ૬૮૮ મું

આવોને મંદિર મારે, સુંદરવર આવોને મંદિર મારે;
મોહી છું લટકે તારે, સુંદરવર આવોને મંદિર-મારે; મુંદ૦ ટેક.
લટકામાં લાલચ ધણી લાગીરે, નેઈ નેઈ વઢાલ વધારે. મુંદ૦ ૧
મન માન્યું મુખને મરકલડેરે, નેણે તે કામણુમારે. મુંદ૦ ૨
વાતલડી વઢાલી ધણી લાગેરે, સુણતાં દલડું ઠારે. મુંદ૦ ૩
અલખેલા આવો મંદિરીઆરે, પ્રેમસખી પ્રાણુ વારે. મુંદ૦ ૪

૫૦ ૬૮૯ મું

શુણવંતા ગિરિધારી, આવોને આરા શુણવંતા ગિરિધારી;
જાઉં તારા મુખપર વારી, આવોને આરા શુણવંતા ગિરિધારી; આવો૦ ટેક.
મનમોહનજી મૂડતી તમારીરે, લાગે છે મને અતિ ખારી. આવો૦ ૧
અલખેલા આંખડીમાં રાખુંરે, સુંદરવર સુખકારી. આવો૦ ૨
પ્રાણુજીવન છે પ્રાણુથી વઢાલારે, જીવનદોરી છે મારી. આવો૦ ૩
પ્રેમસખી કહે પ્રાણુ વધાવુંરે, લાડકડા લાલ વિહારી. આવો૦ ૪

૫૦ ૬૯૦ મું

મૂર્તિ મારે મન માની, મોહન તારી મૂર્તિ મારે મન માની;
રાખું નેણામાં જાની, મોહન તારી મૂર્તિ મારે મન માની; મોહ૦ ટેક.
જાની રાખું દાણે નવ દાખુંરે, રસિયા હેલ ગુમાની. મોહ૦ ૧
નદનાગર દરિ રૂપ હિમગરે, સુંદરવર સુખખાની. મોહ૦ ૨
મુખ મંદહાસ અધર બિંબ રાતરે, રેખા હેઠ છે નાની નાની. મોહ૦ ૩
પ્રેમસખી એ શોભા નિરખીરે, રાત દિવસ દિવાની. મોહ૦ ૪

૫૦ ૬૯૧ મું-રાગ ગરખી

રઘુપતિ રામ રદામાં રેખેરે, એ દાળ છે.
વઢાલા તારી મૂર્તિ મન માનીરે, વસ કીધી હેલ ગુમાની; વઢાલા૦ ટેક.
મનમોહન મોરલીવાળારે, મરમાળા આંખડીના ચાળારે;
કામણુમારા હેલ છિગાળા, વઢાલા૦ ૧

વહાલી લાગે છે મુખની વાણીરે, તેણે લીધું છે મન મારું
 તાણીરે; હું તો હાથ તમારે વેચાણી. વહાલાં ૨
 હું તો હારીને દારી તમારીરે, જાઉં તન મન ધન બલિહારીરે;
 મને ગમીયા છે ગિરિધારી. વહાલાં ૩
 તમે છે મારા પ્રાણ આધારારે, મારી આંખડલીના તારારે;
 છે ત્રેમસખીને પ્યારા. વહાલાં ૪

૫૬ ૬૮૨ મું

વહાલા તારી વાતડી વહાલી લાગેરે, મારું સાંભળતાં
 દુઃખ ભાગે; વહાલાં ૨૬.
 તારા મુખમાં મોહન વેલીરે,* સાંભળતાં યઈ હું તો ધેલીરે;
 તમે વાળી છે રંગડની રેલી. વહાલાં ૧
 જોઈ તમને તે જાદવરાયરે, મારું હૈદુ તે ટાંકું ચાપરે;
 મારું મન મળવાને ચ્હાપ. વહાલાં ૨
 તારી વાતુંલાગે મને વહાલીરે, હું તો કેમ કરી આવું ચાલીરે;
 તારે બોલે બાંધી મને ઝાલી. વહાલાં ૩
 અલગેલા મોહર મારે આવરે, વાતું સાંભળવાનો છે ભાવરે;
 વહાલા ત્રેમસખીના નાવ. વહાલાં ૪

૫૬ ૬૮૩ મું

હેલા તારા હોગલાપર વારીરે, વહાલી લાગે છે મૂરતિ તારી; હેલાં ૨૬.
 પાતળિયા પલવટ વાળીરે, આવી ઉભા છે વનમાળીરે;
 ઓરા આવોને લીન્ને તાળી. હેલાં ૧
 તારા ઉરપર મોતિની માળારે, રૂડા લાગે છે નાથ રૂપાળારે;
 ચિત ચોરે છે નેણાના ચાળા, હેલાં ૨

* મોહ પમાડનારી વેલી. જે અર્થ લીધે છે પાંતું "તારા મુખમાં મોહ નવેલીરે"
 તા મુખમાં નવલ પ્રકારનો અજળ મોહ રહેલો છે. એવો પાડ દોષ તો વધારે બંધ.

મન માન્યા છે અલખેલારે, વહાવા લાગે છે રંગના રેલારે,
આવો મળીયે સુંદરવર છેલા. છેલાં ૩
હું તો મોહી પામડલીને છેડેરે, મારુ મનડું ફરે તમ કેડેરે,
પ્રેમસખી તે મળવાને તેડે. છેલાં ૪

પદ ૬૯૪ અં

નેથામાં નાયજી આવો રાખુરે, મારા પ્રાણુ વારી વારી નાંખુ, નેથાં ૧
હવે નિમિષ ન મેલું ન્યારારે, છે જીવન પ્રાણુ હમારારે;
મારો જનમ સુધારાને પ્યારા નેથાં ૧
મારે તમથી વહાણું નહિ ઢાધરે, રાખુ જીવડવામાં પ્રોધરે,
તમ વીના મરુ હું તો રોધ. નેથાં ૨
મારો સુદલ જનમ તમે કીધારે, રૂડી રીતે મેં દહાવો લીધારે,
જગ વિપર તે ડહા દીધા. નેથાં ૩
મેં તો સહુથી દાળી પ્રીતિરે, વહાલા જાણી તમારી રીતિરે,
હવે પ્રેમસખી જગ જીતી. નેથાં ૪

પદ ૬૯૫ અં

આખડવીમાં આકળા મા યાજોરે, વહાલા મોરલડી
ગીડી વાળ્યો; આંખં ૧
મારા નેથાં તમારુ ધામરે, અલખેલા રહો આઠો જામરે,
નવ આવીયાં કોધને કામ. આંખં ૧
તમ વીના ખીશું નહીં જાણુરે, એવી આટી હું મનમાં વાણુરે;
તમે કરજ્યો મારુ વિપરાણું. આંખં ૨
તારી મૂર્તિ મનમાં ધારુરે, હુશિયાર રહું નહિ હારુરે;
કામ કોધને ગરદન મારુ આંખં ૩
વહાલા તમ ચરણે સિર નાખીરે, એવા વિચારને હું પામીરે,
મળ્યા પ્રેમસખીના સ્વામી. આંખં ૪

પદ ૬૯૬ અં

મનોહર વેગળા નહીં મેલુરે, મેં તો જાંખું છે તમ સગ જોલું, મનોં ૧
વહાલા એકટકરહુંહુંતો જોધરે, ચિતવસિ તે તમમાં પ્રોધરે,
તારી મૂર્તિમાં હું તો મોહી. મનોં ૧

વહાલા રુદિયાકમલમાં ધાલીરે, બાંધુ પ્રેમ દોરિયે ઝાલીરે;
 નદવરજી ન શકો ચાલી. મનો ૨
 શા સારું મોહું મન ચે'હરે, વાલમ ન વિચાર્યું વે'હરે;
 હવે ક્ષણ એક ખ્યાલ ન મેહું. મનો ૩
 તારું રૂપ ઉદામાં ધારીરે, નહિ પરણી હું રહી છું હુંવારીરે;
 વહાલા પ્રેમસખી છે તમારી. મનો ૪

૫૬ ૬૬૭ મું

મોહન મારી પ્રીત તમ સંગ લાગીરે, હવે યઈહું પુરણુ બડભાગી; મોહ ૦ ૧
 મારે સરવસ સુંદર સ્થામરે, તમ વીના તે બીજું હરામરે;
 મન માન્યા છે પુરણુકામ. મોહ ૧
 તમે ચાલો છો સુંદર ચાલેરે, હેતે હસીને હરેા છે વહાલેરે;
 મને એ મુખ નિશદિન સાલે. મોહ ૨
 તમ દીઠે કણું સુખ ધાયેરે, અણુદીઠે તે દશકું દુખાયેરે;
 વહાલા વિના હવે ન રહેવાયે. મોહ ૩
 મારે અખંડ રહો ગિરિધારીરે, મારા અવગુણીયાને વિસારીરે;
 પ્રેમસખી છે તમારી. મોહ ૪

૫૬ ૬૬૮ મું

લાડીલા લાલજી આવેા આરારે, જોડું પાધડીમાં તોરા; લાડી ૦ ૧
 શૂરા પુરા છે સ્થાગ સંગાથીરે, અવડા શુરે ડરે અબજાથીરે;
 આરા આવો કઠણુ કરી જાતી. લાડી ૧
 વહાલા આવેાને પ્રાણુઆધારરે, દેખાડું અનૂપમ સારરે;
 એક નાનકડી છે નાર. લાડી ૨
 રૂપાળી છે સુંદર તનમારે, તમ કાજે કરે તપ વનમારે;
 તમને વરવાનું ૭ મનમાં. લાડી ૩
 વહાલા ચિતવૃત્તિ એનું નામરે, એને પરણે તે પૂરણુ કામરે;
 વહાલા પ્રેમસખીના સ્થામ. લાડી ૪

પદ ૬૯૮ મું-રાગ 'ગરબી

આજ મારે હરિ પરાણા ઘેર આવ્યા, હરિ મેં તો મોતીડાંને
 હેરખે વધાવ્યારે; આજ ૦ ટેક.
 શિવ સનકાદિક શુક જેવાજોગી, પૂરણુ ઘણપદ રસનારે જોગી;
 હરિ આવ્યા સંત સંગાથે લાવ્યારે. આજ ૦ ૧
 શિવ વિરંચી જેનો પાર ન પાવે, શેષ સહસ્ર મુખ ચારદા ગાંવે;
 હરિ જેના નિગમાગમે જય ગાવ્યારે. આજ ૦ ૨
 સંત હરિનેહુ તો નયણેરે નિરખી, પ્રેમ મગન મારા હૈડામાં હરખી;
 હરિ મેં તો ઓરડાની ઓસરી પધરાવ્યારે. આજ ૦ ૩
 આઠે પહોર આનંદ જેના અંગમાં, રમે ગોવિંદ એવા
 સંતનારે સંગમાં; હરિ વહાણો પ્રેમસખીને મન લાવ્યારે. આજ ૦ ૪

પદ ૭૦૦ મું

એવા સંત તે હરિને ગમે, હરિ વહાણો પ્રેમે તેને સંગ રમેરે; એવા ૦ ટેક.
 અઘરૂપ થઈ બજે ગિરિધારી, ભક્તિ બજન કરે નિરહંકારી;
 હરિ ત્યાગ વૈરાગ્ય સહિત વન ભમેરે. એવા ૦ ૧
 ૧૨ત્રેહી નિર્લોભી નિષ્કામ, નિર્માની થઈ બજે તે રામ;
 હરિ મજે ફળ ફુલ અજ તે જમેરે. એવા ૦ ૨
 કપટરહિત લેશ દંભ ના રાખે, જેમ રહે તેમ મુખથીરે જાખે;
 હરિ તેને ત્રિભુવનવાસી નમેરે. એવા ૦ ૩
 પુરુષોત્તમ પદ રજનારે સંગી, સત્ય વચન દ્રઢ નિયમ અલંગી;
 હરિ પ્રેમસખીનો નાથ કહે તે ખમેરે. એવા ૦ ૪

પદ ૭૦૧ મું

એવા સંત હરિને પ્યારારે, હરિ તેથી ધડીએ ન રહે
 વહાણો ન્યારારે; એવા ૦ ટેક.
 મહિમા હરિનેરે સારી પેઠ જાણે, મન અભિમાન તેના લેશ ન આવે;
 હરિ રહે અઘરૂપ મતવાલારે. એવા ૦ ૧
 નાના મોટા બજે જે હરિને, મન ક્રમ વચને દ્રઢ કરીને;
 હરિ તેને પોતાના કરતાં જાણે સારે. એવા ૦ ૨

એવા તે સંતને વસિયેરે પાસે, જન્મ મરણનો સંભવ નાસે;
 હરિ વરસે અખંડ તે અહરસ ધારારે. એવાં ૩
 એ સંતને તે સેવે જે પ્રાણી, પ્રેમ પ્રતિતી ઉરમારે આણી;
 હરિ પ્રેમસખી કહે ઉતારે ભવ પારારે. એવાં ૪
 ૫૬ ૭૦૨ મું

એવા સંતની બલિહારીરે, હારે જેને ગુણે રિઝ્યા ગિરિધારીરે; એવાં ૧
 કામક્રોધલોભમનમાનઆણે, સોનુને ધૂળ તે સમ કરી જાણે;
 હારે જેને ગીતાજી ગાય છે પોકારીરે. એવાં ૨
 હરિ વીના બીજે ઘાટ ન લાગે, લોભ લહરનો લેશ ન લાગે;
 હરિ નારી ન શકે નયણ બાણ મારીરે. એવાં ૩
 અહાવિદ્યા જેને દ્રઢ કરી સાધી, પિંડ અઘાંડની તથરે ઉપાધી;
 હરિ ભૂતપ્રાણીતણા હેતકારીરે. એવાં ૪
 અહ સ્વરૂપમાં રહે નિત્ય ન્હાયા, પ્રગટ હરિ ગુણમાં
 ચિતડાં હરાયાં; હરિ પ્રેમસખી એવા સંતો ઉપર વારીરે. એવાં ૫
 ૫૬ ૭૦૩ મું-રાગ ગરબી

વહાલીને લાગેરે વહાલાજીની મૂરતિરે,
 કે બેની હુતો નિમખ ન મેથુ ઉરથીરે; વહાલીં ૧
 કે બેની હુતો હરિવર જોષને લોભાણી,
 કે બેની મને વહાલેજી બોલાવી મીઠી વાણી;
 કે બેની મારા ચિતને લીધું છે તાણી,
 કે બેની હુતો ઠાવડી વહાલાની ઠેરાણીરે. વહાલીં ૨
 કે બેની મારા શિરસાટે ગિરિધારી,
 કે બેની હુતો ન રહું કાષ્ઠની વારી;
 કે બેની મને મું , કરશે સંસારી,
 કે બેની મારે મન વસીયા મોરારીરે. વહાલીં ૩
 કે બેની હુતો મોહન રૂપમાં મોહી,
 કે બેની મારે વહાલાજીની વહાલુ નહીં કાષ્ઠ;

કે બેની લજ્જું લોક કુટુંબ લાજ જોઈ,
કે બેની રીઝી પ્રેમાનંદના નાથ જોઈરે. વહાલીં ૩

પદ ૭૦૪ મું

શામળિયો સનેહીરે જીવનપ્રાણુ છેરે,
કે રંગનો રસિયો અતુર સુખણુ છેરે; શામં ૨૬.
કે લાગો મારે નટવર સાથે નેડો,
કે હવે હુંતો કેમ કરી મેલું કેડો;
કે બેની મેંતો સાલ્યો શામળિયાના છેડો,
કે વહાલે મારે પાર ઉતાચ્યો લવ બેડેરે. શામં ૧
કે બેની હુંતો કાપની નહીં ઓશીયાળી,
કે બેની મેંતો વચ્ચા વિરૂદ્ધ વનમાળી;
કે બેની મારી સરવે ખીક વહાલે ટાળી,
કે બેની હુંતો જીવું વહાલાને બાળી બાળીરે. શામં ૨
કે બેની મારા સિરપર સ્થામ ખીરાજે,
કે બેની મારે નીરબે નોખત વાજે;
કે બેની હુંતો નથી ખીતી લોક લાજે,
કે બેની પ્રેમાનંદના નાથ કાજેરે. શામં ૩

પદ ૭૦૫ મું

પુલડેને જાધરે છેલાજીની પાધડીરે,
કે વારીને જઈ વહાલાપર આ ધડીરે; પુલં ૨૬.
કે બેની વહાલે પુલની ઓઢી છે પછેડી,
કે બેની મોતી માળા તે ઊરમાં બેવડી;-
કે બેની વહાલે પાધર્મા જોશી છે કેવડી,
કે બેની ગોપીજીવા આવી છે તેને તેવડીરે. પુલં ૧
કે બેની વહાલે પુલના બાણુ બાંધ્યા હાથે,
કે બેની વહાલો ઉભા ગોવાળીયાની સાથે;

કે બેની બહુ રૂપ જણાય છે નાથે,
 કે બેની ચાલ મળીયે મોહનધાસી બાથેરે. પુલ૦ ૨
 કે બેની હુંતો જીવન જોઇને થઈ ઘેલી,
 કે બેની મારી વાત સાંભળ સાહેલી;
 કે બેની હુંતો વહાલા વિના ન રહું અફલી,
 કે બેની ત્રેમાનંદના વહાલાની વળગું બેલીરે. પુલ૦ ૩

પદ ૭૦૬ હું

લોચનીયાં લોભાણુરિ ગિરિધરલાલમારે,
 કે બેની હુંતો વશ થઈ ગઈ ઐની ચાલમારે; લોચ૦ ૧
 કે બેની મારે આંગણિયે આવીને ઉભા કાસે,
 કે બેની વહાલો ચાલ ચટકતી ચાલે;
 કે બેની મને મારી આંખડીને લાલે,
 કે બેની મને ધાયલ કીધી નંદલાલેરે. લોચ૦ ૨
 કે બેની વહાલો હસતા હસતા આવે,
 કે બેની મને હેત કરીને જોધાવે;
 કે બેની મારે આંગણિયે તાળી દેઈ ગાવે,
 કે બેની મારા મનમાં અતિ ધણા ભાવેરે. લોચ૦ ૩
 કે બેની વહાલો અગ્નિ કરે અતિ જારી,
 કે બેની વહાલે વશ કીધી પ્રજનારી;
 કે બેની મારા મનમાં ગમ્યા ગિરિધારી,
 કે બેની નિત્ય ત્રેમાનંદ જાય બલિહારીરે. લોચ૦ ૪

પદ ૭૦૭ મું-રાગ ગરબી

ચાલો જોવા રસિયાં રણુછેડનેરે, દારિકાના વાસી ભગવાન;
 પુરુષોત્તમ પધાર્યા વરતાલમારે;

જોના દરશન દુર્લભ દેવનેરે, શિવ શ્રદ્ધા ધરે નિત્ય ધ્યાન. પુરુ૦ ૧
 જોને કાળે જોગી વનમાં વસેરે, તપ કરેને ખાલ મુલ કંદ; પુરુ૦ ૨
 જોને નિગમ ગાયે નેતિ કહીરે, જોળે શુક્રમુનિ સનક સનંદ. પુરુ૦ ૩

જણુ ગોકુલમાં લીલા કરીરે, માચ્યા દૈલ દાનવને અપાર; પુરુ
વહાલે જન્મને વાસી પછે દારિકરે, વચ્ચા અષ્ટ કુલવંતિ નાર. પુરુ ૩
યયા અર્જુન સખા અલખેલડોરે, પુચ્ચા ભક્તતણા સરવે કોડ; પુરુ
હવે આપ્યા વહાલો વરતાલમારે, પ્રેમાનંદને વહાલો થીરણુછોડ. પુરુ ૪

પદ ૭૦૮ મું

વરતાલે આખ્યા સખા શામળોરે, દારકના પતિ દીનાનાથ;
રુકિમણીરમણુ રણુછોડજીરે; રુક ૦ ટેક.
નેણાં ભરીને નિરખીએ નાથનેરે, આલો સરવે સૈયરનો સાથ. રુક ૧
કૃપા કરીને કેશવ પધારિયારે, સહુ તેડી પોતાનો સમાજ; રુક ૦
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ ગોમતીરે, રુકિમણી સહિત જદુરાજ. રુક ૨
જન આવે જોવાને દેશ દેશનારે, ન્હાયે ગોમતીને લે સહુ હાપ; રુક ૦
નેણુ નિરખી રુકિમણી રણુછોડનેરે, બાળે અનેક જનમના પાપ. રુક ૩
આવિ વચ્ચા અખંડ અલખેલડોરે, દારાવતિ કીધી વરતાલ; રુક ૦
પ્રેમાનંદનો વહાલો રંગ છેલડોરે, કીધાં નરનારીને નિહાલ. રુક ૪

પદ ૭૦૯ મું

વારી જાઉં રંગીલા રણુછોડનેરે, વહાલો ભક્તતણા પ્રતિપાલ;
આવી અખંડ વચ્ચા વરતાલમારે; આવી ૦ ટેક.
આખ્યા દીનતણા દુઃખ દાપવારે, યયા પ્રગટ શ્રીદીનદલાલ. આવી ૧
શોભે સ્થામં સ્વરૂપ અલખેલડોરે, મરમાળી તે મરતિ અનૂપ; આવી ૦
રુકિમણીને શ્રીરણુજોડજીરે, કહીયે લક્ષ્મીનારાયણુ રૂપ. આવી ૨
વહાલો રામધીરાજપણે રાજતારે, શોભે કોટીક શોભા સુર; આવી ૦
કરે અખંડ લીલા વરતાલમારે, વહાલો ભક્તમનોરયપૂર. આવી ૩
ગાયે ઘોળ મંગળ પુરવિનતારે, યાએ ઓછવ આઠે જામ; આવી ૦
વાજે નોખત નગારાં ગડગડોરે, પ્રેમાનંદનો વહાલો શોભે સ્થામ. આવી ૪

પદ ૭૧૦ મું

||ગા શીરે વખાણું સ્થામનીરે, મુખે વરણુન કરી નવ જાગે;
મારાં નેણાં લોભાણાં જોઈ નાથનેરે; મારા ૦ ટેક.

પદ ૭૧૫ મું-રાગ ગરબી

આદિત્ય ઉદિયારે,	સહજનનદંત્ર જગવંદ;	
પનિત ઉધારવારે,	હરિ પ્રગટ થયા મુખકંદ.	૧
ઉધડતા અરવિદરે,	સહજનંદ સુરજ નિરખી;	
સંત હરિ જનનારે,	થયાં પ્રપ્રુચિત હૈડાં હરખી.	૨
અજ્ઞાન અંધારંરે,	જેણે ટાલ્યું જ્ઞાન પ્રકાશી;	
મૂળ ઉખેડનારે,	ઠલિમલ મતના અવિનાશી.	૩
ધરમ ધરા પરરે,	શુદ્ધ કરી યાપ્યો બહુનામી;	
ભક્તિધર્મસુતરે,	એવા ત્રેમાનંદના સ્વામી;	૪

પદ ૭૧૬ મું

જ્ઞામ સરીખારે,	શીતલ સ્વામિ મુખદાર્ધ;	
હરિજન નિરખેરે,	અકાર જેમ ચિત લગાર્ધ.	૧
દીનજન ઉપરરે,	અમૃત દ્રષ્ટે અતિ વરસે;	
તાપ સમાવેરે,	તનમનના માર્ધ દરસે.	૨
શીલ સ્વભાવેરે,	દેતા બહુ દાન ઉદાર;	
કામ ક્રોધાદિકરે,	શત્રુના મારણહાર.	૩
લોહ અમક જેમરે,	ચિતની વરતીને તાણે;	
ત્રેમાનંદનોરે,	સ્વામી અંતર ગતની જાણે.	૪

પદ ૭૧૭ મું

મંગલકારીરે,	સ્વામી શ્રી સહજનંદ;	
અધમ આધારણુરે,	પ્રગટયા મેટણુ ભવકંદ.	૧
જે શ્રીકૃષ્ણરે,	કહાવે અક્ષર આધાર;	
તે અવતરીયારે,	સ્વામિ શ્રીધર્મકુમાર.	૨
નિગમ ન જાણેરે,	જ્યાં ન પહોંચે મન વાણી;	
ભક્તિધર્મ ગૃહેરે,	આવ્યા તે સારંગપાણી.	૩
પુરુષોત્તમજીરે,	સહજનંદ જગ વિખ્યાતા;	
ત્રેમાનંદ કહેરે,	કૈવલ્ય મુક્તિના દાતા.	૪

પદ ૭૧૮ મું

શુદ્ધ વિચારે, જેના મહિમા વારમવાર;
 શુદ્ધ નારદ સિવરે, સનકાદિક સનતકુમાર. ૧
 વ્યાસ નિરંજારે, ચારદ શેષાદિક ગાવે;
 કવિ કૌલીદ મુનીરે, જેના ગુણનો પાર ના પામે. ૨
 જે હરિ રહેછેરે, માયા પ્રપંચને પાર;
 તે સતસંગમારે, પ્રગટ છે પ્રાણુઆધાર. ૩
 નામ સહજાનંદરે, નારાયણ નરતનુધારી;
 એ હરિ ઉપરે, પ્રેમાનંદ જાયે બલિહારી. ૪

પદ ૭૧૯ મું

ગુરુ પરમેશ્વરે, જે સૈવ સાચે મને;
 ઓળખીને અરપેરે, મન કર્મ વચને તન ધનને. ૧
 કપટ ન રાખેરે, શુદ્ધ ભાવે મહિમા જાણે;
 હરિ વિના બીજરે, મનમાં ધ્રુવજા નવ આણે. ૨
 વચન પરમાણેરે, વરતે તે હરિજન કહાવે;
 ભવ સાગરમારે, તે ફરવા પાછો ન આવે. ૩
 મનના મનોરથરે, સરવે તેના હરિ પૂરે;
 પ્રેમાનંદ કહેરે, તેને હરિ રહે હજુરે. ૪

પદ ૭૨૦ મું

શુદ્ધ સરીખેરે, સ્વભાવ હોય તે નહીં સારે;
 હરિને બજતરિ, કરે આડ તે કદ નકારે. ૧
 માતા પિતા સુતરે, બંધુ ગુરુ હોય જે ભરતા;
 તજવો તેનરે, જાણી મૃત્યુનો કરતા. ૨
 જેને જોઈનેરે, વધે પ્રિત હરિને ચરણે;
 પ્રગટ હરિનારે, ગુણને સંભળાવે કરણે. ૩
 તેને નમુરે, મન કર્મ વચને કરી પ્યાર;
 પ્રેમાનંદ કહેરે, તે પ્રાણુ હેવાનો હાર. ૪

પદ ૭૨૧ મું

શનીચર સરખારે, નરની સોખત નવ કરીયે;
 જનમ બગાડે, મહા દુઃખ પામીને મરીયે. ૧
 મુવા કેડે, તેને દૈત્ય તણા દેહ આવે;
 હરિના દોહીરે, મહા પાપી દુષ્ટ કહાવે. ૨
 નરતન પામરિ, શ્રીધર્મકુંવરને ભજવા;
 સંત સમાગમરે, કરી સર્વ વિપય રસ તજવા. ૩
 વારે વારે, અવસર નહિ આવે આવો;
 ત્રેમાનંદ કહેરે, પછે બહુ યાશે પસ્તાવો. ૪

પદ ૭૨૨ મું

આ પદ માંહીરે, ગાયા છે સાતે વાર;
 જે કાઈ શીખેરે, સાંભલશે કરીને પ્યાર. ૧
 તેને વધશેરે, હરિ ચરણે પ્રેમ અપાર;
 દરશન દેશેરે, પ્રભુ સહજનંદ સાધાર. ૨
 સહજનંદજીરે, શ્રીકૃષ્ણ તણો અવતાર;
 સમ ખાઈ કહું છું, ખોટી મા જણો લગાર. ૩
 એમાં પ્રીતિરે, જે કાઈ કરશે નરનાર;
 ત્રેમાનંદ કહેછેરે, નિશ્ચે યાશે ઓધાર. ૪

પદ ૭૨૩ મું—રાગ ગરબી

વંદુ શ્રી સ્વામીરે, ધર્મકુળ મુગટ મણિ;
 પ્રણુતિ ઉરધારોરે, દયાનિધિ દાસ તણી. ૧
 તમે ભક્ત કલ્પતરુરે, ભક્ત ભવભંજન છે;
 તમે ભક્ત ચિંતામણિરે, ભક્ત મનરંજન છે. ૨
 તમે ભક્ત નયન રવિરે, ભક્ત ઉર ભૂપણ છે;
 તમે ભક્ત પ્રાણપતિરે, હરણુ ભવ દૂષણ છે. ૩
 તમે ભક્ત મીન મનનેરે, પયોનિધિ પ્યારા છે;
 તમે ભક્ત ચૈતન્યરે, શશિ સુખ સારા છે. ૪

તમે ભક્ત ચાતકનેરે, સ્વાતિ સુખસાગર છો;
તમે ભક્ત મયુરનેરે, ધટા નવનાગર છો. ૫
તમે નીજ જનને અરથેરે, વિધિ ત્રિધિ રૂપ ધરી;
પ્રેમાનંદ કહે જનનારે, હરે બહુ વિધન હરિ. ૬

પદ ૭૨૪ મું

તમે ભક્તને અરથેરે, ધરી તત્તુ મીન તણી;
ધાસ્યો ગિરિ મંદરેરે, પ્રભુ તમે કૂર્મ બની. ૧
અવની આધારીરે, વરાહ વપુ ધારી;
પ્રહ્લાદ ઉગાધોરે, દાનવ મોટો મારી. ૨
વામન વપુ ધાસ્યેરે, તમે બલિને હલવા;
ફરસી કર ધારીરે, વીરવનને દલવા. ૩
તમે રઘુકુળ પ્રગટીરે, રાવણ કુળ નાથ કથું;
તમે કંસ નિકંદનરે, કે કૃષ્ણ સ્વરૂપ ધર્મ. ૪
તમે અસુરવિમોહનરે, કે શુદ્ધ સ્વરૂપ યથા;
તમે કૌતુક કલકીરે, હરિ નવ જાઓ કલ્યા. ૫
એમ જુગ જુગ મહીરે, ધરે રૂપ બહુનામી;
તમે કારણ સહુનારે, પ્રેમાનંદના સ્વામી. ૬

પદ ૭૨૫ મું

સ્વામી પુરુષોત્તમરે, તમે છો કૃષ્ણ હરિ;
બહુ નામ તમારારે, ફરે બહુ રૂપ ધરી. ૧
તમે રુકિમણિ સંગેરે, લક્ષ્મીનારાયણ;
તમે રાધામૃગરે, પતિત ભવતારાવણ. ૨
તમે અર્જુન સંગેરે, કે નરનારાયણ કહાવો;
તમે બલભદ્ર સંગેરે, ભક્તજન મન લાવો. ૩
તમે ભક્તિ ધર્મનીરે, કે અરજી ઉર ધારી;
તમે મુનિના મનનીરે, કે વાત હરિ વિચારી. ૪

તમે સુર મુનિ દ્વિજનારે, કે કારજ કરવાને;
 તમે પ્રગટ થયાછોરે, ભુમિ ભાર હરવાને. ૫
 તમે ધર્મ ધર્મકુળરે, કે નરવપુ બહુનામી;
 ત્રેમાનંદના ઇષ્ટદેવરે, કે સહજાનંદ સ્વામી. ૬

૫૬ ૭૨૬ મું

તમે ભલે અવતરિયારે, કે દ્વિજ કુલ દીનબધુ;
 અધર્મ ઉછેદનરે, કસ્યો કરુણાસિધુ. ૧
 અધમને દિતિ સુતરે, કક્ષિ ભેગા થમને;
 પાપિયે બાબુરે, બહાડ બાધું લમને. ૨
 થયા ગુરુ નૃપ વેશેરે, કે મતપંથ બહુ બાંધી;
 ક્ષિના પરપંચનીરે, કે ભુક્તિયો બહુ સાંધી. ૩
 જે ધર્મ સનાતનરે, શ્રુતિ મત મેલીને;
 કીધાં વરણ અદારેરે, કે ભેગા ઢલીને. ૪
 મઘ માંસ ન ચોરીરે, કે પરનારી સંગ;
 નિરંકુશ થમનેરે, કરે અતિ ઉમંગે. ૫
 પ્રતાપ તમારોરે, દેખી હવે કંપ્યા છે;
 ત્રેમાનંદ કહે ન્યાં ત્યારે, હવે જઈ જંખ્યા છે. ૬

૫૬ ૭૨૭ મું-રાગ ગરબી

ધન્ય ધર્મકુમાર વારવાર ધનસ્થામને જાઉં હુંતો વારણે;
 કૃષ્ણ કૃપાનિધિ પ્રગટયા નિજજન કારણે; ધન્ય૦ ૮૬.
 ધન્યો કૃષ્ણ અવતાર શ્રી મહારાજે, સુખ દેવા શ્રીગોપી જનને
 કાળે; કસ્યું ત્રિધન વચ્ચે અસુરે ઝાઝે. ધન્ય૦ ૧
 પછી દેવ સમુહ હરિયે સંધાન્યો, વહાલે અવનીભાર સરવે
 ઉતાપો; પાછો ધર્મકુળે અવતાર ધર્મો. ધન્ય૦ ૨
 શુભ કૌશલ દેશમાં જન્મ ધરી, શુદ્ધ સરવરિયા દ્વિજ ઘેર હરિ;
 તજ્યું કુર્કુળ તે વરણિનો વેશ કરી. ધન્ય૦ ૩

કર્યા દેશ વિદેશ વિકટ જાગે, સર્વે તીર્થ પાવન કર્યાં અનુરોગે;
આવ્યા સૌરઠ પ્રેમાનંદને ભાગે. ધન્ય૦ ૪
પદ ૭૨૮ મું

ધન્ય ધન્ય લીલા એક રસનાયે શું વર્ણવું અંત ન આવે;
કરી સૌરઠ માંલ શેષ શારદ શુક નારદ પાર ન પાવે; ધન્ય૦ ટેક.
આવ્યા દરતા દુરગપુર બહુનામી, ખોળતા નિજ જન અંતર જામી;
વસ્યા ગઢપુર કરી કરુણા સ્વામી. ધન્ય૦ ૧
કાધી કૃપા ઉત્તમ નૃપને માથે, નિજ ભક્ત જાણીને ઝાલ્યો હાથે;
કચ્છું પાવન તેનું મંદિર નાથે. ધન્ય૦ ૨
જેમ રહેતા નંદધેર કરી પ્રીતે, તેમ રમવા જમવા રસ રીતે;
વહાલો વરસે કૃપારસ નીત નીતે. ધન્ય૦ ૩
નીત સાથે લઈ મુનિના વૃંદ, કરે લીલા દુરગપુર સુખઠંદ;
બલિહારી જાયે પ્રેમાનંદ. ધન્ય૦ ૪

પદ ૭૨૯ મું

ધન્ય ગઢપુર ધામ એક રસનાયે મહિમા કવિ શું વર્ણવન કરે;
ધન્ય ઉત્તમ નરેશ પ્રિત કરી હરિ વસીયા નીત જેને ધરે; ધન્ય૦ ટેક.
જેનું શિવશ્ચક્રાદિક ખ્યાન ધરે, જેને મહા મુનિવર ખોળતા જ કરે;
જેના રાધા રમા ધણી જતન કરે. ધન્ય૦ ૧
જે અખીલ જીવનના એક સ્વામિ, જે અક્ષરધામ તણા ધામી;
તે વસીયા ઉત્તમ ધેર બહુનામી. ધન્ય૦ ૨
અતિ સુંદર મૂરતિ શોભે નાથ, કરે લીલા મુનિ હરિજન સાથ;
નીત જમે જમાડે મુનિ નિજ હાથ. ધન્ય૦ ૩
ધન્ય નૃપ ઉત્તમનો દરબાર, જ્યાં પ્રગટ ખીરાજે જગ; આધાર;
જોઈ પ્રેમાનંદ જાયે બલિહાર. ધન્ય૦ ૪

પદ ૭૩૦ મું

ધન્ય ધન્ય ધરણી ઉત્તમના દરબારની વાત નવ જાયે કહી;
અતિ મુક્તિ રૂપ ચરણ કમલ અંકિત જે રજ ચસરી રહી; ધન્ય૦ ટેક.

ધન્ય ધન્ય અતિ પાવન ઓસરિયું, નીતરાગરંગ કથારસભરિયું;
 વહાલો ગોલોક બ્રહ્મમહોલ તુલ્ય કરિયું. ધન્ય૦ ૧
 શોભે વજ્ર આભુષણ અંગ ધરતાં, ઘોડા ખેલાવે લિખતરુ કરતાં;
 માથે નેણાં શીતલ દરથન કરતાં. ધન્ય૦ ૨
 ધન્ય સન્માહરિ જ્યાવસે વાસ, ધન્ય ચોક મુનિ જ્યાં રમે રાસ;
 કરી વાતું હરિએ છાયો આકાશ. ધન્ય૦ ૩
 ધન્ય કેસર ચંદન ચરચી અંગે, પુલ હાર તોરા ધારી ઉમંગે;
 ત્રેમાનંદ કે' રમે મુનિવર સંગે. ધન્ય૦ ૪

પદ ૭૩૨ અં

ધન્ય દુર્ગનગર શેરીયે શેરીયે વિચર્યા સહજનંદજી;
 ધન્ય ઉન્મત્તગંગ ખળખળીયે નિત્ય ન્હાતાં આનંદકંદજી; ધન્ય૦ ૧
 ધન ધન ગઢપુરની ધરણીને, ધન નરનારીની કરણીને;
 હેતે નિરખ્યા સહજનંદ વરણીને. ધન્ય૦ ૨
 ધન્ય ધન્ય ધરણીલક્ષ્મી વાડી, વહાલો ઘોડે ખેસીને જતાં દ્વાડી;
 ત્યાં જોતા જીવન મેવા જમાડી. ધન્ય૦ ૩
 ધન્ય ધન્ય જોમી રાધા વાવ્ય તણી, ત્યાં જતા વહાલો અતિ
 બનીરે ઠણી; પોતે જોદાવી કરી પ્રીતિ ધણી. ધન્ય૦ ૪
 ન્હાવા જતાં નારાયણહરને ઘાટે, રથ હાંકતા હરિવર એ વાટે;
 ત્રેમાનંદ કે' સંભારતાં દેયું ફાટે. ધન્ય૦ ૫

પદ ૭૩૨ અં

ધન્ય ઉત્તમ ભૂપ અતિ જતને ઘેર રાખ્યા સહજનંદ હરિ;
 નવ દુબ્યા જરી પુલતણી પેરે રાખ્યા અનિ પ્રીતિ કરી; ધન્ય૦ ૧
 જમાડતાં ભોજન કરીને પ્યારાં, પે'રાવતાં વસન જરક્ષી સારાં;
 અંગો અંગ ધરાવતાં ભુષણ ન્યારાં. ધન્ય૦ ૨
 ધન્ય ઉત્તમના પરિવારને, જેણે રાજ કથ્યા કરતારને;
 વાંચું હરિ પર લઈ ધરબારને. ધન્ય૦ ૩

ધન્ય જન્મ ધન્યાનું ફલ લીધું, ધન્ય સર્વ લઈ હરિને દીધું;
 નૃપે એક હરિનું ગમતું કીધું. ધન્ય૦ ૩
 ધન્ય વેચાણો હરિને હાથે, જ્યાં જાયે ત્યાં પ્રભુજીને સાથે;
 પ્રેમાનંદ કે’ કૃતારથ કીધા નાથે. ધન્ય૦ ૪
 પદ ૭૩૩ મું

ધન્ય ધન્ય ગદરાજ આજ સમે અવનીપર ધામ એવું નથી;
 ધન્ય ધન્ય દરમાર ઉત્તમ રાખેના પ્રભુજીએકીધા પાવન અતિ; ધન્ય૦ ૧
 હાં લીલા કરી અતિ મહારાજે, નીજ એકાંતિક જનને કાજે;
 એના મહિમા ત્રિભુવનમાં ગાજે. ધન્ય૦ ૨
 હાં અખંડ ખિરાજેહજી અવિનાશી, શ્રીગોપીનાયક સુખરાશી;
 આવે દરશન કરવા ત્રિભુવનવાસી. ધન્ય૦ ૩
 જેના મંદિર અતિ શોભા સુર, કરે દરશન તેના પાતક દૂર;
 પામે ધર્મ અર્થ મોક્ષ જરૂર. ધન્ય૦ ૪
 સર્વે ધામ થકી એ અધિક ધામ, સર્વે તિર્થ ખીરાજે એ કામ;
 પ્રેમાનંદ કે’ મુક્તિરૂપ કયું સ્વામ. ધન્ય૦ ૫
 પદ ૭૩૪ મું

ધન્ય ધન્ય હરિજન ગદપુરના વાસીના શ્રી મહિમા કહું;
 એ થકી અધિક ચોદ લોકમાં ન મલે કેની ઉપમા દહું; ધન્ય૦ ૧
 મુખ રટે સ્વામિનારાયણુ નામ, રમે દ્રષ્ટિ આગે શ્રીધનસ્થામ;
 વાચું પ્રભુપર ધર્મ અર્થ કામ. ધન્ય૦ ૨
 પક્ષાં મેલી ધરના કામ કાજ, નિરખે નેણું ભરી મહારાજ;
 પામે અતિ આનંદ તજી લોક લાજ. ધન્ય૦ ૩
 કરી બોજન જમાણા હરિ નિજ હાથે, નીત હાર પે’રાખ્યા
 તોરા ખોશી માથે; પ્રભુ જાયે ત્યાં ફરે સાથે સાથે. ધન્ય૦ ૪
 વહાલે ધાર્યુંહતું તે સર્વે સસકીધું, સહુ નિજ જનને અતિ સુખ દીધું;
 પ્રેમાનંદે આ ફેરે બહું સુખ લીધું. ધન્ય૦ ૫

પદ ૭૩૫ મું-રાગ ગરબી

એણા આવોને ધર્મકુમારે, રાખું મારાં નેણામાં; ૨૬.

તમે છો મારા પ્રાણુ આધારે. રાખું ૧
 નેયું રસિક મુંદરવર રૂપરે, રાખું છે પાવન પરમ અનુપરે. રાખું ૨
 તમે પ્રગટ્યા અમારે કાજરે, રાખું દીનબધુ છો ગરીબ નિવાજરે. રાખું ૩
 હરિકૃષ્ણ હરિ ધનસ્થામરે, રાખું નીલકંઠ નારાયણ નામરે. રાખું ૪
 પુરુષોત્તમ પુરણકામરે, રાખું ત્રેમાનંદના છો મુખધામરે. રાખું ૫

પદ ૭૩૬ મું

તમે રસિયાજી રાજીવ નેણરે, નેઈ હુંતો લોભાણી; ૨૬.

મુખ બોલો મનોહર વેણરે. નેઈ ૧
 શોભે મુંદર ભાલ વિશાલરે, નેઈ હરિ ચાલો છો હંસમતિ ચાલરે. નેઈ ૨
 શોભે પાલડલી જખીદારે, નેઈ જાલ વારણે વારમવારે. નેઈ ૩
 નેઈ વદન કમલ જખી પૂરે, નેઈ વારું વારણે કાટી ચણિસૂરે. નેઈ ૪
 ભરી છુટ્ટીતણો મરોડરે, નેઈ ત્રેમાનંદના પુરો કાડરે. નેઈ ૫

પદ ૭૩૭ મું

મારી લાગી છે તમ સંગ-પ્રીતરે, સુંદર શામળિયા; ૨૬.

છો મનમોહન મારા ચીતરે. સુંદર ૧
 ઠરી રાખું હૈયાના દારે, સુંદર રંગ છેલડા ધર્મકુમારે. સુંદર ૨
 મારું મન માન્યું તમ સાથરે, સુંદર મને મળો હરિભરી બાથરે. સુંદર ૩
 તમે છો મારા જીવન પ્રાણરે, સુંદર હુંતો નાથ તમારો વેચાણરે. સુંદર ૪
 મને રાખો હરિ તમ પાસરે, સુંદર પુરો ત્રેમાનંદની આશરે. સુંદર ૫

પદ ૭૩૮ મું

મને વહાલા લાગો છો મહારાજરે, નેઈ નેઈ જીવું છું; ૨૬.

તમે સાચ્યાં મારાં સરવે કાજરે. નેઈ ૧
 તારી ભૂતિ મનોહર માવરે, નેઈ મારે બેટ્યાનો ધણો બાવરે. નેઈ ૨
 તારું બોલવું ને હસવું છેલરે, નેઈ ઠરો નટવર નૌત્ય ચાલરે. નેઈ ૩

।।રા કરના લટકાં કઢાનરે, જોઈં ભુધરજી જીનિ વાનરે. જોઈં ૪
તમે જીવન જોળન જરપૂરે, જોઈં રહો પ્રેમાનંદને ઉરરે. જોઈં ૫

પદ ૭૩૯ મું

હૂતો રાચી તમારે રૂપરે, બીજું મારે નહિ જોધયે; ૮૬.

રહો ઉરમે પરમ અનૂપરે. બીજું ૧

મારે સુખ-સંપત ધનસ્થામરે, બીજું તમ વિના બીજું

સરવે હરામરે. બીજું ૨

મન માન્યા હો અલખેશરે, બીજું તમે ધર્મકુંવર રંગ છેલરે. બીજું ૩

નીત રાખો હરિ મુજપર હેતરે, બીજું તમે અવિચલ

સુખના નિકેતરે. બીજું ૪

ગુણ ગાહું બેસીને હજીરે, બીજું પ્રેમાનંદને આપો જરૂરે. બીજું ૫

પદ ૭૪૦ મું

તમારી મૂર્તિ વિના મારા નાથરે, બીજું મને આપશો માં; ૮૬.

હૂતો જોજ માય હું જોડી હાથરે. બીજું ૧

આપો તમારા જનનો સંગરે, બીજું મારા હૃદમાં જોજ ઉમંગરે. બીજું ૨

મારા ઉરમાં કરો નિવાસરે, બીજું મને રાખો રસિયા તમ પાસરે. બીજું ૩

જોજ અરજ દયા નિધિ દેવરે, બીજું આપો અરજ

કમલની સેવરે. બીજું ૪

કરો ધતર વાસના દૂરરે, બીજું રાખો પ્રેમાનંદને હજીરે. બીજું ૫

પદ ૭૪૧ મું-રાગ ગરબી

પ્રગટ હરિ મુજને મલ્યારે લોલ,

કાંઈ કલ્યામાં નાવે વાત મારી બેની; પ્રગ ૮૬.

આજ દીનજંધુ અઢળ દબ્યારે લોલ,

પોતે પુરુષોત્તમ સાક્ષાત, મારી બેની. પ્રગ ૧

એતો પ્રકૃતિ પુરુષથી પર છેરે લોલ,

એતો અક્ષરતણા આધાર; મારી બેની; પ્રગ

એતો રાધા રમાના પર છેરે લોલ,

એતો નિગમ ન પામે પાર, મારી બેની. પ્રગ ૨

એતો રાજધિરાજપણે રાજતારે લોલ,
 એતો નિશુવનપતિ ભગવાન, મારી બેની; પ્રગ૦
 એતો સુરનર મુનિ શીર ઇજતારે લોલ,
 મનમોહન રૂપનિધાન, મારી બેની. પ્રગ૦ ૩
 મહા મુક્ત પૂજે જેની પાદુકારે લોલ,
 એવા પરમ પુરુષ મહારાજ, મારી બેની; પ્રગ૦
 જેને ધડીયે ન મેલે રમા રાધિકારે લોલ,
 એવા દુર્લભ સુલભ થયા આજ, મારી બેની. પ્રગ૦ ૪
 નર વિગ્રહ ધન્યો કરુણા કરીરે લોલ,
 લીધા દ્વિજકુળે અવતાર, મારી બેની; પ્રગ૦
 ત્રેમાનંદનો સ્વામી આજ શ્રી હરિરે લોલ,
 મુક્તિ આપી કરે ભવપાર, મારી બેની. પ્રગ૦ ૫

પદ ૭૪૨ મું

પ્રભુ પ્રગટ થયા છે આ સમેરે લોલ,
 શ્રીકૃષ્ણ કમલદળનેણ, અવિનાશી; પ્રગ૦ ૮૬.
 જેને સુરપતિ નરપતિ સહુ નમેરે લોલ,
 એવા ધર્મકુંવર સખદેણ, અવિનાશી. પ્રગ૦ ૧
 જે ગોપલચંદ નંદલાડીસેરે લોલ,
 તેજ ભક્તિધર્મસુત સ્યામ, અવિનાશી; પ્રગ૦
 તેણે મુક્તિનો દ્વાર ઉખાડિયેરે લોલ,
 નરનારીને દેવા નિજધામ, અવિનાશી. પ્રગ૦ ૨
 શુદ્ધ ધર્મ ધરાપર યાપવારે લોલ,
 ઉખાડંવા. અધર્મના મૂળ, અવિનાશી; પ્રગ૦
 નિજ જનને અખંડ સુખ આપવારે લોલ,
 પાવન કરવા ભક્તિધર્મકુળ, અવિનાશી. પ્રગ૦ ૩
 આજ માક્ષ આપવાને આવિયારે લોલ,
 અક્ષમહોલવાસી હરિરાય, અવિનાશી; પ્રગ૦
 મોટા મુક્ત મુનિ સાથે લાવિયારે લોલ,
 જેના દરશન કરી પાપ જાય, અવિનાશી. પ્રગ૦ ૪

મોક્ષપતિ કુંવર ભક્તિધર્મનારે લોલ,
હરિકૃષ્ણ નારાયણ નામ, અવિનાશી; પ્રગ૦
વહાલો તરત કાપે છે બંધ કર્મનારે લોલ,
પ્રેમાનંદનો સ્વામિ ધનશ્યામ, અવિનાશી. પ્રગ૦ ૫

પદ ૭૪૩ મું

જેને જોઇયે તે આવો મોક્ષ માગવારે લોલ,
આજ ધર્મવંશીને દાર, નરનારી; જોઈ૦ ૨૬.
આવો પ્રગટ પ્રભુને પગે લાગવારે લોલ,
વહાલો તરત હિતારે ભવપાર, નરનારી. જોઈ૦ ૧
જન્મ મૃત્યુના ભયથકી છૂટવારે લોલ,
શરણે આવો મુમુક્ષુ જન, નરનારી; જોઈ૦
શીઠ જાણો છો ખીજે શિર કૂટવારે લોલ,
હાં તો તરત યાશે પાવન, નરનારી. જોઈ૦ ૨
હુંડા શીઠ ભટકો છો મત પંથમારે લોલ,
આવો સતસંગ મેલીને મોક્ષ રૂપ, નરનારી; જોઈ૦
આજો પ્રેમ પ્રનીત સાચા સંતમારે લોલ,
યાશે મોક્ષ અતિશે અનૂપ, નરનારી. જોઈ૦ ૩
જીવો આખ ઉઘાડીને વિવેકનીરે લોલ,
શીઠ કરો છો મોલ જોલ એક પાડ, નરનારી; જોઈ૦
લીધી લાજ ખીજા ગુરુ ભેખનીરે લોલ,
કામ કોઈ લગાડી છે રાડ, નરનારી. જોઈ૦ ૪
એવા અજ્ઞાની ગુરુના વિશ્વાસથીરે લોલ,
જાણો નરકે વગાડતાં ઢોલ, નરનારી; જોઈ૦
વહાલો તરત છોડાવે કાળ પાસથીરે લોલ,
પ્રેમાનંદ કહે આપે છે હરિ કાલ, નરનારી. જોઈ૦ ૫

પદ ૭૪૪ મું

જાઉં ધર્મકુંવરને વારણેરે લોલ,
ભવ જીડતાં ઝાલી મારી જાલ, અલખેલે; ધર્મ૦ ૨૬.

ખાંલ ઝાલી તાણી લીધી બારણે લોલ,	ધર્મ ૧
નહિ તો વહીને જાતી ક્યાંની ક્યાંવ, અવગેલે.	
વહાલે ઘોર કલિમે ઠરુણા ઠરીરે લોલ,	ધર્મ ૦
લીધા ધર્મ ગૃહે અવતાર, અલગેલે;	
પોતે અક્ષરપતિ આળ્યા હરિરે લોલ,	ધર્મ ૦ ૨
કરવા અધમતણા ઝોધાર, અલગેલે.	
વહાલે પ્રગટ પ્રતાપ જણાવીયોરે લોલ,	ધર્મ ૦
મેટયા લખ્યા વિધાતાના લેખ, અલગેલે;	
જીવ જન્મના તે હાથથી છોડાવીયારે લોલ,	ધર્મ ૦ ૩
મારી કરમની રેખ પર મેખ, અલગેલે.	
ચાર વર્ણને આશ્રમ ચારનારે લોલ,	ધર્મ ૦
યાત્રા અચલ ધરા પર ધર્મ, અલગેલે;	
મઘ માંસ ચોરી ફેલ જાનનારે લોલ,	ધર્મ ૦ ૪
નરનારીનાં મેલાગ્યાં કર્મ, અલગેલે.	
કીધાં શુદ્ધ અંતર નરનારીનારે લોલ,	ધર્મ ૦
ધર્મ ભક્તિ પધરાળ્યા માંલ, અલગેલે;	
એવાં દિવ્ય ચરિત્ર ગિરિધારીનારે લોલ,	ધર્મ ૦ ૫
ત્રેમાનેદ જોધને વારી જાય, અલગેલે.	

પદ ૭૪૫ મું-રાગ ગરબી

શાંભળિયા સુંદરવર મારે, મંદિર પધારો રાજ;
 મંદિરીઅ પધારો મારા વહાલારે, આશરો એક તમારો રાજ. શામ ૦ ૧
 આશરો એક તમારો મારા વહાલા, હુતો જીવું તમને જોઈ રાજ;
 જીવું તમને જોઈ મારા વહાલા, મારે તમથી વહાલું ન કોઈ રાજ. શામ ૦ ૨
 તમથી વહાલું ન કોઈ મારા વહાલા, રાખું જીવડલામાં પ્રોઈ રાજ;
 જીવડલામાં પ્રોઈ મારા વહાલા, સુંદર મુખ જોઈ મોહી રાજ. શામ ૦ ૩
 સુંદર મુખ જોઈ મોહી મારા વહાલા, તમ સંગ લાગી પ્રીતિ રાજ;
 તમ સંગ લાગી પ્રીતિ મારા વહાલા, કોયથકી નથી જીતી રાજ. શામ ૦ ૪

ઢાપ થઈ નથી જડીતી મારા વહાલા, શીરસાટે સહીકીધા રાજ;
શીરસાટે સહી કીધા મારા વહાલા, જીવ સાથે જડી લીધા રાજ. શામ૦ ૫
જીવ સાથે જડીલીધા મારા વહાલા, નિમખ ન મેહું ન્યારા રાજ;
નિમખ ન મેહું ન્યારા મારા વહાલા, પ્રેમાનંદના પ્યારા રાજ. શામ૦ ૬

પદ ૭૪૬ મું

કેસરિયા શ્રીકૃષ્ણ મનોહર, મોહન મુજને વહાલા કહાન;
મોહન મુજને વહાલા વનમાળી, ભક્તિધર્મના લાલા કહાન. કેશ૦ ૧
ભક્તિધર્મના લાલા મારા વહાલા, ધણા દિવસમાં મળીયા કહાન;
ધણા દિવસમાં મળીયા મારા વહાલા, ધોલે તમારે પળીયા કહાન. કેશ૦ ૨
ધોલે તમારે પળીયા મારા વહાલા, હવે નહીં દેશું જાવા કહાન;
હવે નહિ દેશું જાવા મારા વહાલા, રાખશું આવાને આવા કહાન. કેશ૦ ૩
રાખશું આવાને આવા મારા વહાલા, જેમ કહેશે તેમ કરશું કહાન;
જેમ કહેશે તેમ કરશું મારા વહાલા, કેડે કેડે કરશું કહાન. કેશ૦ ૪
કેડે કેડે કરશું મારા વહાલા, જીગતે કરી જમાડું કહાન;
જીગતે કરી જમાડું મારા વહાલા, રુદિયા ઉપર રમાડું કહાન. કેશ૦ ૫
રુદિયા ઉપર રમાડું મારા વહાલા, છે મારા અંતરજામી કહાન;
છે મારા અંતરજામી મારા વહાલા, પ્રેમાનંદના સ્વામી કહાન. કેશ૦ ૬

પદ ૭૪૭ મું

લટકાલા લાડકડા મારા, લોચનીયામાં રાખું લાલ;
લોચનીયામાં રાખું મારા વહાલા, પ્રાણ વારી વારી નાખું લાલ. લટ૦ ૧
પ્રાણ વારી વારી નાખું મારા વહાલા, કરી રાખું ઊર હાર લાલ;
કરી રાખું ઊર હાર મારા વહાલા, નેણ તણા ચણુગાર લાલ. લટ૦ ૨
નેણ તણા ચણુગાર મારા વહાલા, નયડી કેરું મોતી લાલ;
નયડી કેરું મોતી મારા વહાલા, હોંડું ભેતી ભેતી લાલ. લટ૦ ૩
હોંડું ભેતી ભેતી મારા વહાલા, દુર્લભ છે તે સારું લાલ;
દુર્લભ છે તે સારું મારા વહાલા, જીવિત તમપર વારું લાલ. લટ૦ ૪

જીવિત તમપર વારું મારા વહાલા, મારું જીવતર તમે સુધાસું લાલ;
 જીવતર તમે સુધાસું મારા વહાલા, મારું કારજ સરવે સાગું લાલ. લટ૦ ૫
 કારજ સર્વે સાસું મારા વહાલા, હુંતો હું વેચાણ તમારી લાલ;
 હું વેચાણ તમારી મારા વહાલા, જ્યે ત્રેમાનંદ બલિહારી લાલ. લટ૦ ૬

પદ ૭૪૮ સું

કૃષ્ણ કમલદળ નેણ તમારો, લટકાર્મ લોભાણી લાલ;
 લટકાર્મ લોભાણી મારા વહાલા, સુણી મુખની મીઠી વાણી લાલ. લો૦ ૧
 મુખની મીઠી વાણી મારા વહાલા, મોઢી હું ગજગતિ ચાલે લાલ;
 મોઢી હું ગજગતિ ચાલે મારા વહાલા, બોલાવો છો બહુ વહાલે લાલ. લો૦ ૨
 બોલાવો છો બહુ વહાલે મારા વહાલા, હેરો છો અમૃત નજરે લાલ;
 હેરો છો અમૃત નજરે મારા વહાલા, મોઢી હું ગુલામી ગજરે લાલ. લો૦ ૩
 મોઢી હું ગુલામી ગજરે મારા વહાલા, નેધને પાદ પેચાળી લાલ;
 નેધને પાદ પેચાળી મારા વહાલા, છોગલાંની છળી બાળી લાલ. લો૦ ૪
 છોગલાંની છળી બાળી મારા વહાલા, મુખ નેધ
 મોહિની લાગી લાલ;

મુખ નેધ મોહિની લાગી મારા વહાલા, સરવે ભ્રમણા ભાંગી લાલ. લો૦ ૫
 સરવે ભ્રમણા ભાંગી મારા વહાલા, બલે મળીયા બહુનામી લાલ;
 બલે મળીયા બહુનામી મારા વહાલા, ત્રેમાનંદના સ્વામી લાલ. લો૦ ૬

પદ ૭૪૯ સું-રાગ ગરબી

જીવન જોયાજોવરે કેસરિયાજી; જોયાના પડતા હેવારે, રંગ ભરિયાજી;
 વહાલારે મારા આવો આરા છમી નેધ, નેણાંમે રાખું પ્રોધરે. કેસ૦ ૧
 વહાલારે મારા હોશ ધણી છે જો હૈયે, કેને વાત કહીયેરે. કેસ૦ ૨
 વહાલારે મારા મનહું આવર મળવા કાજે, લાજું હું લોક લાજેરે. કેસ૦ ૩
 વહાલારે મારા ધરમ સાસુની પઢીક ભારી, નહુંદલ છે નહારીરે. કેસ૦ ૪
 વહાલારે મારા વાટે ઘાટે મ્હેણાં દે છે, કાનુડાવાળી કેછેરે. કેસ૦ ૫
 વહાલારે મારા આજ આવી હું હુંતો છાની, એક વાત

છે પુછવાનીરે. કેસ૦ ૬

વહાલારે મારા પાડોસણુને છે પ્યાર, આવોને એક વારે. કેસં ૭
વહાલારે મારા પ્રેમાનેદના અલબેલા, એકતિ આવો છેલારે. કેસં ૮

પદ ૭૫૦ મું

વહાલપ ધણી વાતરે, અલબેલડાણ; સલાકેદીનરાતરે, રંગહેલડાણ;
વહાલારે મારા એક ભરોસો તમારો, વહાલપ મા વિસારોરે. અલં ૧
વહાલારે મારા તમે છોજ ચતુર સુખણુ, પ્રેમી જનના પ્રાણુરે. અલં ૨
વહાલારે મારા અમેરે પરાધીન નારી, દુરિજન ડર ભારીરે. અલં ૩
વહાલારે મારા તમે છો શામળિયાણ શૂરા, પ્રીતડલીમાં પૂરારે. અલં ૪
વહાલારે મારા કરજે ઠહાના એવું ભેઈ, ખીજું ન જણે કાઈરે. અલં ૫
વહાલારે મારા પ્રીતડી રહે નવી નીત, ચતુરની એ રીતરે. અલં ૬
વહાલારે મારા આપો આભિંગન શ્યામ, જાનુરે છે ઘેરે કામરે. અલં ૭
વહાલારે મારા પ્રેમાનેદના પ્રાણુ પ્યારા, આખડલીના તારારે. અલં ૮

પદ ૭૫૧ મું-રાગ ગરબી

સહજનંદજી સનેહી સુખધામ છે જો,	
સત ચિદ આનંદ જેતું નામ છે જો.	સહં ૧
દિવ્ય ચૈતન્ય અક્ષર જેતું ધર છે જો,	
ક્ષર અક્ષર થકી એતો પર છે જો.	સહં ૨
દિવ્ય દ્વિભુજ સદા સાકાર છે જો,	
સર્વ કર્તા પ્રેરકને આધાર છે જો.	સહં ૩
મેઘશ્યામ મુંદર નટવેશ છે જો,	
કોટી કંઈર્ષ લાવણ્યતા ઉદેશ છે જો.	સહં ૪
નવ રસમય મુરતિ અનૂપ છે જો,	
રૂપ શીલ ને સ્વભાવ સુખરૂપ છે જો.	સહં ૫
એવા પ્રગટ થયા જન કારણે જો,	
પ્રેમાનંદ જાણે વારમવાર વારણે જો.	સહં ૬

પદ ૭૫૨ મું

કરુણાના સાગર કુંવર ધર્મના જો,	
કરી કરુણા કાપ્યા બંધ કર્મના જો.	કરં ૧

વહાલો કરુણા કરીને હરિ અવતર્યા ને,	
કરી કરુણા વહાલેજી ભવ દુઃખ હર્યા ને.	કરો ૨
અતિ કરુણામય છે એની ગતિ ને,	
ત્રેમી જન નવ મેલે ધડી ઉરથી ને.	કરો ૩
અતિ કરુણામય છે એની વાતડી ને,	
સાંભળીને ઠરે છે મારી છાતડી ને.	કરો ૪
અતિ કરુણામય છે એની આંખડી ને,	
જાણે સરદ કમલ ફરી પાંખડી ને.	કરો ૫
અતિ કરુણામય વહાલાની ચાલ છે ને,	
ત્રેમાનંદ નીત નિરખીને નિહાલ છે ને.	કરો ૬

૫૬ ૭૫૩ મું

સહજનંદજી સનેહી જીવનપ્રાણ છે ને,	
ભક્ત પ્રાણપતિ પરમ સુખજ છે ને.	સહ૦ ૧
ભક્તનાથ ભક્ત જીવન ભગવાન છે ને,	
ભક્તવચ્ચ હરિ કરુણાના નિધાન છે ને.	સહ૦ ૨
ભક્તનેજી રવિ ભક્ત ઉર જૂવજી ને,	
ભક્ત લોચન હરે ભવ દૂષજી ને.	સહ૦ ૩
ભક્ત કલ્પતરુ કામધેનુ છે હરિ ને,	
ભક્ત અર્થે આવીને આજ દેહ ધરી ને.	સહ૦ ૪
ભક્ત તેજ તપ દેવત નિવાસ છે ને,	-
ભક્ત આનંદ સુખ સદા અવિનાશ છે ને.	સહ૦ ૫
ભક્ત વલ્લભને ભક્ત પુરણકામ છે ને,	
ત્રેમાનંદ કહે એવા સહજનંદ સ્થાય છે ને.	સહ૦ ૬

૫૬ ૭૫૪ મું

ધનસ્થામ નામને હું જાઉં વારણે ને,	
મુરુષોત્તમ પ્રગટ્યા અમ કારણે ને.	ધન૦ ૧
આજીવ દીનતણા દુઃખ કાપવા ને,	
નીજ જનને વાંછિત સુખ આપવા ને.	ધન૦ ૨

આવ્યા અધર્મના મૂળ ઉખાડવા જો,	
કશિમળ રૂપ મતને પાછો પાડવા જો.	ધન૦ ૩
ધરી મૂર્તિ મુનિ મનમોહની જો,	
ભદ્રુગારી વહાલાજીની જોહની જો.	ધન૦ ૪
વશિકરણ ભર્યાં એનાં વેણુ છે જો,	
સ્નેહ કરણા ભર્યાં એનાં નેણુ છે જો.	ધન૦ ૫
અધમ આધારણુ ભક્ત વત્સલ ટેક છે જો,	
પ્રેમાનંદના સ્વામિ એવા એક છે જો.	ધન૦ ૬

પદ ૭૫૫ મું-રાગ ગરબી

શ્રી પુરુષોત્તમ બહુ નામીરે, મુને મળીયા; અનંત કોટી
મુક્તના સ્વામીરે. મુને૦ ૧
એતો અક્ષરપતિ અવિનાશીરે, મુને૦ માયા પુરુષ પ્રેરક
સુખ રાશીરે. મુને૦ ૨
અનંતકોટી બ્રહ્માડના કરતારે, મુને૦ અનંત શક્તિ કલાના ધરતારે. મુને૦ ૩
સહુના રાગધિરાજ કહાવેરે, મુને૦ નેતિ નેતિ કહી વેદ ગાવેરે. મુને૦ ૪
ધનસ્થામ છે મૂર્તિ કિશોરે, મુને૦ કોટી કંઠર્પના ચિત ચોરે. મુને૦ ૫
દિવ્યભૂષણુ વચ્ચે પેરીરે, મુને૦ આપે દરશન લટકાલો લેરીરે. મુને૦ ૬
એવા શ્રી ધનસ્થામ સુખજીરે, મુને૦ પ્રેમાનંદના જીવન પ્રાણીરે. મુને૦ ૭

પદ ૭૫૬ મું

જે અક્ષરપર પરિબહારે, નેણે નિરખ્યાં; જેના જાણે વિરલા મમીરે. નેણે૦ ૧
જેનું શિવ બ્રહ્મા ધરે ધ્યાનરે, નેણે૦ શેષ નારદ કરે નીત ગાનરે. નેણે૦ ૨
જેનું સુરનર મુનિ રટે નામરે, નેણે૦ જેનું દિવ્ય અક્ષર છે ધામરે. નેણે૦ ૩
જેને રાધા રમા ઉર ધારેરે, નેણે૦ ગોટા મુક્ત પ્રાણુ લઈ વારેરે. નેણે૦ ૪
જેને સેવે અનંત રિદ્ધિ સિદ્ધિરે, નેણે૦ ધર્મજ્ઞાન વૈરાગ્યના નિધિરે. નેણે૦ ૫
જે અનંત અવતારના ધરતારે, નેણે૦ તે પ્રગટ પ્રમાણુ વિચરતારે. નેણે૦ ૬
એવા સર્વના કારણુ હરિરે, નેણે૦ પ્રેમાનંદને મળ્યા કૃપા કરીરે. નેણે૦ ૭

પદ ૭૫૭ મું

એવા પુરુષોત્તમ મહારાજે, અવતરિયા; અનંત જીવોના

કરવા કાજે. અવ૦ ૧

નિજધર્મ ધરાપર ચાપ્યો, અવ૦ દુરાચાર જગતમાંથી કાપ્યો. અવ૦ ૨

નિજજનને મહા સુખ દેવારે, અવ૦ અવરજીવોના પાપ લેવારે. અવ૦ ૩

કલિના મતને ટાળવારે, અવ૦ નારદ નિગમનાં વચન પાળવારે. અવ૦ ૪

નિજ દિવ્ય પ્રતાપ વિસ્તાર્યો, અવ૦ કામ શત્રુને ગરદન માચ્યો, અવ૦ ૫

જ્ઞાન વૈરાગ્ય ધર્મ પ્રકાશકરે, અવ૦ માયા કાળ કર્મ ભય નાશકરે. અવ૦ ૬

એવા ભક્તિધર્મના બાહરે, અવ૦ ત્રેમાનંદ તણા પ્રતિપાહરે. અવ૦ ૭

પદ ૭૫૮ મું

હારે એતો આદિ પુરુષ નારાયણરે, લેજ્યો આજખી;

કરવા આબ્યા છે ભવપારાયણરે. લેજ્યો ૧

ધર્માપ્રગટ ધરી દિવ્ય રૂપરે, લેજ્યો ૨ રૂપ શીલ ઉદાર અનૂપરે. લેજ્યો ૨

તપ ભાગ ધર્મ જ્ઞાન ઈંદુરે, લેજ્યો ૩ ક્ષમા દયાતણા સુખસિંધુરે. લેજ્યો ૩

આબ્યા અભય દેવા મોરારીરે, લેજ્યો ૪ કરવા નિષ્પાપ નરનારીરે. લેજ્યો ૪

એવા નીલકંઠ ધનશ્યામરે, લેજ્યો ૫ હરિકૃષ્ણ નારાયણનામરે. લેજ્યો ૫

કલિમધ્ય કૃપા બહુ કીધીરે, લેજ્યો ૬ નીજ મુક્તિ

અધમને દીધીરે. લેજ્યો ૬

આજ અઠલ દબ્યા બહુનામીરે, લેજ્યો ૭ એવા

ત્રેમાનંદના સ્વામીરે. લેજ્યો ૭

પદ ૭૫૯ મું-રાગ ગરબી

મરમાળા મારે મોહોલ આવો અલબેલા-એ ઢાલ છે.

છોગાળા સુંદર છેલ, નંદના નંદનજી; આરા આવોને અલબેલ. નંદ ૧

છો પતિત પાવન નામ, નંદ ૨ દીસો છો પુરણકામ. નંદ ૨

મુખ બોલો અમૃત વેણુ, નંદ ૩ રૂપાળા રાજ્ય નેણુ. નંદ ૩

કોડીલા કુંવર કહાન, નંદ ૪ જુધર છો જીને વાન. નંદ ૪

તમે છોજ ચતુર સુજણુ, નંદ ૫ હરીને હરો છો પ્રાણુ. નંદ ૫

લાવણ્યતા બહુ છે લાલ, નંદં વળી ચટક રંગીલી ચાલ. નંદં ૬
નેણામાં ધણે સનેહ, નંદં વેણે વરસો અમૃત મેહ. નંદં ૭
દીસે અંગમાં અજબ મરોડ, નંદં પૂરો પ્રેમાનંદના કોડ. નંદં ૮

૫૬ ૭૬૦ મું

મોહું છે મનડું માવ, મુખને મરકલડે; રંગભીના મળના રાવ. મુખં ૧
મુખનો મરકલડો જોર, મુખં છોજ ચિતડાંના ચોર. મુખં ૨
વશ કાધી મળની નાર, મુખં જોલાવી વારમવાર. મુખં ૩
દિવાની આઠો જામ, મુખં નવ સુઝે ઘરના કામ. મુખં ૪
થઈ ગોપી ઘેલી વર, મુખં નવ ગમે રહેવું દૂર. મુખં ૫
કાધાં ઘેલાં મળના લોક, મુખં તેના ટાળ્યા સંશય શોક. મુખં ૬
કાધી કમળા અંચલ થીર, મુખં મોહ્યાં મોટા મુનિવર ધીર. મુખં ૭
કાઈ કામજી કાધાં લાલ, મુખં પ્રેમાનંદ થયો નીહાલ. મુખં ૮

૫૬ ૭૬૧ મું

કામજી છે મોરલી માંજ, કામજીગારાજ; સાલજતામાં વશ થાય. કામં ૧
તમે કામજીગારા કહાન, કામં ગાવે કામજીગારી તાન. કામં ૨
વાઈ વંશી કામજીગારી, કામં મોહ્યાં ત્રિભુવનનાં નરનારી. કામં ૩
રૂપાલાં લોચન જોડ, કામં જત્યાં કામજી લાખ કરોડ. કામં ૪
જોવું ને હસવું તમારું, કામં દુઃખસાગરનું હરનારું. કામં ૫
કર લટકાં કામજી રૂપ, કામં મોહ્યાં સુર નર મુનિ વર જૂપ. કામં ૬
જત્યાં કામજી નખ સિખર્યામ, કામં મૂર્તિમાં અતિ અભિરામ. કામં ૭
કામજીગારી ચાલ ચતુર, કામં જોઈ પ્રેમાનંદ ચકચૂર. કામં ૮

૫૬ ૭૬૨ મું

અલખેલા અનંદકંદ, વહાલા લાગે છે; મારા મેટતા જવના ફંદ. વહાલાં ૧
મારા પ્રાણ તણા છે પ્રાણ, વહાલાં શામળિયા ચતુર મુગળ. વહાલાં ૨
મારી આંખડલીના સૂર,* વહાલાં નહિ મેલું નટવર દૂર. વહાલાં ૩

* “સૂર” એવો ખડ પણ ગવાય છે.

મારાં નેણુ તણા શણુગાર, વહાલાં છે હરિ હૈયાના હાર વહાલાં ૪
 મારા તનડાના તાવીત, વહાલાં રાખુ હિરમાહી દરી પ્રીત વહાલાં ૫
 હું વર માગુ તમ પાસ, વહાલાં મને રાખો પાસ કરી દાસ વહાલાં ૬
 હું એ વર માગુ મીત વહાલાં એજો રાજ્ય મુજપર નીત વહાલાં ૭
 ત્રેમાનદની વિનતિ નાથ, વહાલાં મને સદાયે રાખજો સાથ વહાલાં ૮

પદ ૭૬૩ મુ-રાગ ગરબી રાગ બીજો

મારો મત કું તે સાબલો પ્રજવામીજ, એ દાલ છે.
 એમ અગણિત વિશ્વ રચાય છે, સહજનદજ,
 સહુના પાનણુ પોપણુ ચાય છે, સહજનદજ ૧
 નાથ છુકુની તણો વિવાસ છે, સહજનદજ,
 એવી અનત શક્તિ તમ પાસ છે, સહજનદજ ૨
 દૂર અક્ષર સહિત સજી લય કરો, સહજનદજ,
 વળી સ્વતંત્ર થકા એક વિચરો, સહજનદજ ૩
 એવા યોગ કલાનિધિ આપ છો, સહજનદજ,
 વળી નાપક થકા નિષ્પાપ છો, સહજનદજ ૪
 શું વર્ણુણુ બુદ્ધિ અતિ બાલ છે, સહજનદજ,
 મદિમા સાગર વિશાન છે, સહજનદજ. ૫
 મેં તો એમ જ મૂઢ નિશ્ચય કર્યો, સહજનદજ,
 બીજો વિવેક સર્વે મેંનો ધર્યો, સહજનદજ. ૬
 આ પ્રગટ તમારો આકાર છે, સહજનદજ,
 સર્વે સાર તણો એ સાર છે, સહજનદજ ૭
 મારી સમજણુનો એ સિદ્ધાંત છે, સહજનદજ,
 મારુ તત્ત્વ એ વેદ વેદાંત છે, સહજનદજ. ૮
 તમવીનાનમ્મચ્છુબીજુ એક રતિ, સહજનદજ,
 બીજા લોક ભોગ સુખ સપતિ, સહજનદજ ૯
 એક મૂર્તિ તમારી મારે એજ ધણી, સહજનદજ,
 મારે કલ્પતરુ એ ચિંતામણી, સહજનદજ ૧૦

- મારે એજ મુક્તિ સર્વે ધામ છે, સહજનંદજી; ૧૧
મારે ખીમનું શું કામ છે, સહજનંદજી.
તજી અમૃત કાણુ પીયે છાયને, સહજનંદજી;
તજી મણિ કાણુ લીયે કાયને, સહજનંદજી. ૧૨
એવા ધર્મતનય સુખધામ છે, સહજનંદજી;
ભક્તકલ્પતરુ પૂરણકામ છે, સહજનંદજી. ૧૩
મહા દિવ્ય પ્રતાપ હપાળીને, સહજનંદજી;
થયા નાયજી નર ભુવિ આપીને, સહજનંદજી. ૧૪
દીનબંધુ દયા હિર આણીને, સહજનંદજી;
આબ્યા તારવા પાપી પ્રાણીને, સહજનંદજી. ૧૫
મતવાદી જાણી નવ શકે, સહજનંદજી;
મહા પાપી મુખે જેમ તેમ બકે, સહજનંદજી. ૧૬
જેઈ જ્ઞપકુળરવિ દુઃખ દૂર ગયાં, સહજનંદજી;
નિજજન મન પંક પ્રજ્ઞલિલત થયાં, સહજનંદજી. ૧૭
મહા પ્રથીત પ્રતાપ વિસ્તારીયો, સહજનંદજી;
કંવિ સહસ્ર વદને નવ જાયે કલ્પો, સહજનંદજી. ૧૮
મહામંત સધન તમ કાપીયો, સહજનંદજી;
ભુવિ એકાંતિક ધર્મ આપીયો, સહજનંદજી. ૧૯
સર્વે શુરુ આચાર્ય જેઈ કંપીયા, સહજનંદજી;
સખી મરમ અલોકીક જંપીયા, સહજનંદજી. ૨૦
કેનો ભાર જે કાઈનો પગ ટકે, સહજનંદજી;
કાઈ મુખથી વાત કરી નવ શકે, સહજનંદજી. ૨૧
જેઈ ધ્યાન સમાધિ ધારણા, સહજનંદજી;
પામ્યા અચરજ રાજ લોક ધણી, સહજનંદજી. ૨૨
ચાયે પરચા દેશ વિદેશમાં, સહજનંદજી;
વળી ધરધર ભક્ત નરેશમાં, સહજનંદજી. ૨૩
વળી એક અનેક રૂપ યઈ તમે, સહજનંદજી;
ભાવ્યો તેડવા ભક્તને અંત સમે, સહજનંદજી. ૨૪

મહા બલિયા કામ ક્રોધ કહાવીયા, સહજનનદણ,	
જેજે અહ્યાદિકને કપાનીયા, સહજનનદણ.	૨૫
એવા અસૂર મકડી કર્યા હાયમાં, સહજનનદણ,	
છતી લીધા વાતની વાતમાં, સહજનનદણ	૨૬
એવા એનૌકિક ઐશ્વર્ય દેખાડીયા, સહજનનદણ,	
મતવાદીના મૂળ ખોદી કાઢીયાં, સહજનનદણ.	૨૭
ખીન અસૂર માયાની અતિ ધણા, સહજનનદણ,	
સર્વે પૂત રાજસ તામસતણા, સહજનનદણ.	૨૮
ધરી રૂપ વિધ વિધ આવીયા, સહજનનદણ,	
તેને સામ ડડ બેદે સમજનીયા, સહજનનદણ.	૨૯
દ્રૌણીના વચન તે સત્ય કર્યા, સહજનનદણ,	
કેહી શભ અભ તે નવ ધર્યા, સહજનનદણ	૩૦
એવાં દિવ્ય ચરિત્ર નવ જાયે કલાં, સહજનનદણ,	
આપ ધજાએ જે જે થયા, સહજનનદણ.	૩૧
અતિ વૃષકુળ જશ વિસ્તારિયો, સહજનનદણ,	
ગાર્હ પ્રેમાનંદે હિર ધારીયો, સહજનનદણ.	૩૨

પદ ૭૬૪ મું-રાગ ગરબો ઢાલ ત્રીજો

સજની પુછાને નદણનો લાય કે કેમ ચચચ થયારે લોલ, એ લાય છે.

ભાકતધર્મકુવર હરિકૃષ્ણને જાઉં વારણેરે લોલ,	
મગટ્યા પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ કે નીજ જન કારણેરે લોલ.	૧
ખીન અનેક પતિતજનકેરાં કારજ સારીયારે લોલ,	
નાના મત રૂપી ભવમાં શુડતા જન તારીયારે લોલ.	૨
આબ્યા અક્ષરપતિ અવિનાશ તે જાના કેમ રહેરે લોલ,	
જેના પ્રાકૃમ પ્રમલઅનલસમ જનકદિમય દહેરે લોલ.	૩
સાંભળી હરિ કેસરીની હાંક કે નાડીયું ત્રુટીયુરે લોલ,	
કપ્યા મતવાદી કરિ કાટી કે આયુષ ત્રુટીયુરે લોલ	૪
વાગ્યા દેશ વિદેશે ડકા દેશીક ડાકીયારે લોલ,	
માર્યા માર્યા મોત વિનાના મુખથી જાલીયારે લોલ	૫

લીધી લીધી સહુની લાજ કે, શું મુખ લઈ જીવેરે લોલ; ૬
 માગે ઈશ્વર પાસે મોત કે વિષ ઘોળી ખીયેરે લોલ.
 આઠ્યા આઠ્યા જીવનમુક્ત કે હવે નહિ ઉગરે લોલ; ૭
 લીધા લીધા સહુના શીશ કે હવે શાંત પેટ લરે લોલ.
 એવા શિષ્યોદરપરાયણ બહુ વિનતિ કરે લોલ; ૮
 મેલી મત પથ કેરું માન વચન દીન ઓચરે લોલ.
 આપું હરિએ અભય વચન કે માં થાઓ દુખીયારે લોલ; ૯
 કરે સ્વામિનારાયણ ભજન તો યાશે સુખીયારે લોલ.
 આસમે સ્વામિનારાયણ શરણ, વિના સુખ ક્યાઈ નથીરે લોલ; ૧૦
 શીદને કુટો ઠાલાં થોયાં કે મરે વારિ મથીરે લોલ.
 એમ હરિ બોલ્યા અશરણ શરણ દયા દીનપર કરીરે લોલ; ૧૧
 એવા સદય હૃદય સુખસિંધુ કે જપસુત શ્રીહરિરે લોલ.
 પર દુઃખ દેખી ન શકે લગાર કે કુંવર ધર્મનારે લોલ; ૧૨
 જે જન શરણે આવે તેના કાપે બધ કર્મનારે લોલ.
 આપે ભુક્તિ મુક્તિ ચારે કે રાખે શરણમરે લોલ; ૧૩
 ભરિયા ઓધ દયાના અપાર કે અંતઃકરણમરે લોલ.
 એવા દીન દયાળુ દેવ ધર્મસુત એક છે લોલ; ૧૪
 હરિની અશરણશરણ અધમઓધારણ ટેક છે લોલ.
 આજ તો પંચ મહાપાતકલુત જન બહુ તારીયારે લોલ; ૧૫
 એવા કામળ હૃદય દયાનિધિ પોતે પધારિયારે લોલ.
 ન ગણી જાત વરણ કાઈ કરણી કે નરનારી તણીરે લોલ; ૧૬
 આપે મોક્ષ પશુ પિશાચને, હરિ ત્રિજીવનધણીરે લોલ.
 એવા યયા ન યાશે કાઈ કે અવતાર ભુવિ ફરીરે લોલ; ૧૭
 આજ તો અઢળક દળીયા નાથ કે દયા અતિશે કરીરે લોલ.
 વર્ણવ્યાં નવ જાએ પ્રતાપ દયાનિધિ આજનોરે લોલ; ૧૮
 ભુદિ અદ્યને મહીમા મોટો શ્રીમહારાજનોરે લોલ.
 કેવળ કરુણારસમય મૂર્તિ શ્રીમહારાજનીરે લોલ; ૧૯
 કરુણારસભરી કામળ વાણી કે ગરીબાનવાજનીરે લોલ. ૨૦

અતિશે કરુણા ભરીયાં લોચન ધર્મકુમારનારે લોલ; ૨૦
 શીતલ થાયે તનમન આણુ કે છબી ઉર ધારતારે લોલ. ૨૦
 હરિની અભય ઉદાર ભુજા છે અતિ કરુણા ભરીરે લોલ; ૨૧
 સુદર કરનાં લટકાં ઉપર હું જાઉં મરીરે લોલ. ૨૧
 રૂડી કરુણારસ ભરી ચાલ કે સુદર શોભતીરે લોલ; ૨૨
 લાગે જોધને ગજરાજ કે મુનિમન લોભતીરે લોલ. ૨૨
 હરિનું હસવું જોઈ ઉદાર મુનિમન મોહી રહ્યારે લોલ; ૨૩
 વરસે વેણે અમૃતધાર કે જોઈ પાતક ગયારે લોલ. ૨૩
 હરિની ભાજ છબી લવભોચન તિલક શોભા ધણીરે લોલ; ૨૪
 હરિના અવણુ અતિ સુખ રૂપ કે નાસિકા નમણીરે લોલ. ૨૪
 હરિનો શંખ સરીખો કઠ કે છાતી વિશાલ છેરે લોલ; ૨૫
 સુંદર શીતલ ઉદર અનુપ કે ત્રિવલીનો તાલ છેરે લોલ. ૨૫
 રસ ભરી નાભી ગોળ ગંભીર કે, કટિ લંક શ્યામ છેરે લોલ; ૨૬
 હરિના સાથળ છુટણુ પીડી શોભા ધામ છેરે લોલ. ૨૬
 હરિના અરણુ કમલની જોડ પૂરે ફાડ મન તણ્યારે લોલ; ૨૭
 કામલ કરુણાના લંડાર કે ભક્તવલ્લભ ધણ્યારે લોલ. ૨૭
 દેવળ અશરણુકેરા શરણુ કે પાપના કાળ છેરે લોલ; ૨૮
 આપે પામર પતિતને અભય કે પરમ કૃપાલ છેરે લોલ. ૨૮
 નિરખી સુંદર છુંટી પાની કે મન મોહી રહ્યારે લોલ; ૨૯
 ઉપન્યું કણા આંગળીયું આપી સુખ તે નવ જાયે કહ્યારે લોલ. ૨૯
 સુંદર સોળે ચિહ્ન સહિત તળાં અતિ રક્ત છેરે લોલ; ૩૦
 ચોપે ચોળે અત્તર સરસ જે ત્રેમી ભક્ત છેરે લોલ. ૩૦
 રહેજ્યો ઉર્ધ્વરેખામાંહી મન કરી નીત વાસનેરે લોલ; ૩૧
 આપો કરુણાસિંધુ કૃપાલ કે જો વર દાસનેરે લોલ. ૩૧
 વર્ણવ્યું-પુરણ પ્રગટ પ્રતાપ કે નખશીખ રૂપનેરે લોલ; ૩૨
 ત્રેમાનંદ થયો પુરણકામ મળી મુનિ ભુપનેરે લોલ. ૩૨

પદ ૭૬૫ મું-રાગ ગરબી

ધર્મકુંવર ધનસ્યામજી, અક્ષરપતિ અવિનાશ;
પુરુષોત્તમજી પધારિયા, શ્રી હરિ ધર્મનિવાસ. ધર્મ ૧
ધરી મનોહર મૂર્તિ, કરુણામય કીરતાર;
રૂપ શીલ શુણ વરણવતા, શેષ ન પામે પાર. ધર્મ ૨
કલિમાં અતિ કરુણા કરી, દીનપર દીનોનાય;
મુક્ત મોટા નીજધામના, આબ્યા સરવે લેઈ સાય. ધર્મ ૩
આવી અખાડે માંડીયો, અવનીપર અલબેલ;
ભુદો રચ્યો સર્વ જગતથી, અતિ અલૌકિક ખેલ. ધર્મ ૪
સુર નર અસુર વિખાસીયા, જોવા મળ્યાં સર્વે જન;
નીજ મૂર્તિમાં નરનારીનાં, તાંણી લેવા લાગ્યાં મન. ધર્મ ૫
પડ્યું ભંગાણુ સરવે બેખમાં, મત પથે દીધા માગ;
પ્રેમાનંદ સરવે જીવને, શરણે થયાનો આબ્યો લાગ. ધર્મ ૬

પદ ૭૬૬ મું

દિવ્ય અલૌકિક ઐશ્વર્ય, પ્રગટ કર્યું પરબ્રહ્મ;
ધ્યાન સમાધિ પારણા, જણે મોટા મુની મર્મ. દિવ્ય ૧
પ્રગટ પ્રતાપ દેખાડીયો, પશ્ચિમ પ્રગટ યઈ ઈશ;
દીધી સર્વે નરનારીને, બ્રહ્મ મૂર્તિ જગદીશ. દિવ્ય ૨
અર્ધાંગ યોગ શ્રમ વિના, નીજ પ્રતાપે સ્થામ;
નિરાવરણ દષ્ટિ કરી, દેખાડ્યાં નીજ ધામ. દિવ્ય ૩
ગોલોક વૈકુંઠ બ્રહ્મપુર, અષ્ટ આવરણને પાર;
ભુવે સ્વછંદ નરનારી જાઈ, જરાએ ન લાગે વાર. દિવ્ય ૪
ચાર આશ્રમ વરણ ચારના, જે કાઈ હોયે જત;
શૈવ શાકત કૌલ વૈષ્ણવ, જે હોયે મતને પંથ. દિવ્ય ૫
સહસ્રહુના ઈષ્ટ દેવને, દેખાડે જગવંદ;
એના દયાનિધિ નાયપર, વારી જાયે પ્રેમાનંદ. દિવ્ય ૬

પદ ૭૬૭ મું

અનંત કળા અનંત રૂપ, અનંત શક્તિધર સ્વામ;
 પ્રગટ થયા પ્રભુ આ સમે, પૂરણજી પૂરણકામ. અનંત૦ ૧
 અનંત અવતાર અવિનાશના, યદ્ય ગયા યાશે અનંત;
 આજ સમાની રીતને, જાણે વિરલા સંત. અનંત૦ ૨
 એક રસનાએ શું વર્ણવું, લીલા કીર્તિ કરી ખાર;
 બ્યાસ વિરચી શેષ સારદા, દેાએ ન પામે પાર. અનંત૦ ૩
 આજ અલૌકિક બાતની, પ્રગટ કરી હરિ રીત;
 ના દેખી ના સાંભળી, શ્રવણે પરમ પુનીત. અનંત૦ ૪
 આજખાવ્યો સહિ જનને, આજ એકાંતિક ધર્મ;
 બાળ્યા અસંખ્ય નરનારીનાં, નિજ પ્રતાપે કર્મ. અનંત૦ ૫
 લીલા અનંત જીવ હોડવી, મત પંથમાંથી આજ;
 ત્રેમાનંદ કે દેખાડીયો, પ્રજા પ્રતાપ મહારાજ. અનંત૦ ૬

પદ ૭૬૮ મું

પુરુષોત્તમ પોતે પ્રગટયા, સ્વયં મૂર્તિ સાક્ષાત;
 સોજે કળા સંપુરણ, કલામાં નાવે વાત. પુરુ૦ ૧
 મારી પે'લીવે'લી આવીને, મત પંથ માથે મેખ;
 મેલાવ્યાં માન મહંતનાં, અસદ ભેખ ગુરુ ટેક. પુરુ૦ ૨
 ધર્મ એકાંતિક થાપીયો, ધરા ઉપર ધર્મ લાલ;
 ઉખેડ્યાં મૂળ અધર્મનાં, કામને કીધા બેહાલ. પુરુ૦ ૩
 કામ કોષ લોભ મોહ માન, વાંકા મેવાસી અસૂર;
 જીતી બધા જીવ ઇંદ્રને, માનમાં ફેર મગરૂર. પુરુ૦ ૪
 એવા અસૂર આજ મારીયા, શું જાણે મતિમંદ;
 પ્રજા પ્રતાપ દેખાડીયો, સ્વામિ સહજનંદ. પુરુ૦ ૫
 અનંત જીવને આધારિયા, ચરણે આબ્યા બેડી હાથ;
 મહા સુખ દીધાં નીજ જનને, ત્રેમાનંદને નાથ. પુરુ૦ ૬

પદ ૭૬૯ મું-રાગ ગરબી

ૐ નમો પરિશ્વરારાધરે, કરી વિનયને લાગું પાધરે. ૧
સદા સાકાર વિગ્રહ વાસુદેવરે, કાટી કૈવલ્ય સુકત કરે સેવરે. ૨
કાળ માયા પુરુષ પરધાનરે, મહા વિષ્ણુ વૈરાગ્ય ભગવાનરે. ૩
નીજ દષ્ટિ પામીને સજ્જે લોકરે, પાળે નાથ કરે અવિશોકરે. ૪
મહા તેજેમય મૂર્તિ વિરાજરે, કાટી રવિ ચંદ્ર અગ્નિભેદલાજરે. ૫
સદા દ્વિષ્ણુ કિશોર ધનસ્થામરે, ભેદસુંદરતાલાજેકાટી કામરે. ૬
સગુણુ નિર્ગુણુને કર્તા અકર્તારે, નિરાકારને સાકારદુઃખહરતારે. ૭
એવા અક્ષરધામના ધામીરે, મળ્યા પ્રેમાનંદના સ્વામિરે. ૮

પદ ૭૭૦ મું

સખી સાંભળ અલૌકિક વાતરે, પ્રભુ મળ્યા પ્રગટ સાક્ષાતરે. ૧
વહાલો અક્ષરપતિ અવિનાશરે, શ્રી કૃષ્ણ કમળાનિવાસરે. ૨
સુર મુનિના ધ્યાનમાં નાવેરે, શેષ સારદ નિગમ નેતિ ગાવેરે. ૩
શ્રીપુરુષોત્તમ બહુનામીરે, સચરાચર અતરંગમીરે. ૪
માયા કાળ કરમ વશ જેનેરે, સુરનર મુનિ ભજે સહુ તેનેરે. ૫
કાટી બ્રહ્માડભાંજેધડે પાળેરે, કપે કાળ જેની આખને ઘિલાળેરે. ૬
એવા હરિકૃષ્ણુ ધનસ્થામરે, પ્રભુ પ્રગટ્યા તે પુરણુકામરે. ૭
આબ્યા કૃપા કરી મહારાજરે, પ્રેમાનંદને ઓધારવા કાજરે. ૮

પદ ૭૭૧ મું

ધર્યો નર વિગ્રહ વનમાળીરે, ઓપે અગમ્યા લક્ષણુ ૧
ઓગણુચાલીરે.
નવરસમય મૂર્તિ સોહેરે, કાટી કદર્પતણા મન મોહેરે. ૨
કરે લીલાં નટવર નાથરે, મોટા સુકત મુનિ લઈ સાથરે. ૩
નીજ અૈશ્વર્ય પ્રતાપને ઢાંકીરે, ફરે જગમાં કુમતિ વેણુ સાખીરે. ૪
થયા મનુષ્ય જેવા મોરારીરે, જેણે ઓળખ્યા તે ધન્ય નરનારીરે. ૫
આવો અમૂલ્ય અવસર જાશેરે, નહી માને તે પછે પછતાસેરે. ૬
એતો આબ્યા છે અખડ સુખ દેવારે, નરનારીના કર્મને મેલવારે. ૭
પ્રેમાનંદકે ગરીબનિવાજરે, દીન ઉપર અઢળ ઢલ્યા આજરે. ૮

પદ ૭૭૨ મું

- એના પ્રગટ ચરિત્ર શુભ ગાઉરે, એના નામને હું વારણે જાઉરે. ૧
 એનું નામ સહજનનદરવામીરે, મારા ગ્રાણુ આધાર અતરજમીરે. ૨
 યથા લક્ષિતધર્મના બાળરે, નીજ જનની કરવા પ્રતિપાલરે. ૩
 કરે અનત લીલા કલ્યાણુકારીરે, ગાયે શેષ શ્રુતિ અજનિપુરારીરે. ૪
 એના ચરિત્ર જોષન અધહારીરે, પામ્યાં અસંખ્ય
 મુક્તિ નરનારીરે. ૫
 ગયા કાળને માથે પમ મેશીરે, પોતા અક્ષરધામની ડેશીરે. ૬
 હરિ પ્રગટયા ધરી એવી ટેકરે, મારી કર્મની રેખપર મેખરે. ૭
 જામું શું કહી વર્ણવું વિશેકરે, ત્રેમાનંદના સ્વામિ એવા એકરે. ૮

પદ ૭૭૩ મું-રાગ ગરબી

- મંદિર મુરારી, પધારો મારે મંદિર મુરારી; પધા૦ ટેક.
 નટવરનાગર સુખના સાગર, કેશવ કંસારી. પધા૦ ૧
 પુરણુષ્ઠ પ્રગટ પુરુષોત્તમ, ગોવિંદ ગિરિધારી. પધા૦ ૨
 મદન મનોહર મૂર્તિ તમારી, લાગે અતિ પ્યારી. પધા૦ ૩
 નેણા ભરીને નિરખું નટવર, જાઉં મુખપર વારી. પધા૦ ૪
 મંદિરમાં પધરાવું પ્રાને, આરતિ હિતારી. પધા૦ ૫
 ત્રેમાનંદના નાથજી તમપર, તન મન જલહારી. પધા૦ ૬

પદ ૭૭૪ મું

- લટકાલા લેંરી, પધારો લાંલ લટકાલા લેંરી; પધા૦ ટેક.
 શેરી વળાવીને સજ્જ કરાવી, પ્રલડાં મેલ્યાં વેરી. પધા૦ ૧
 પ્રીત કરી જગજીવન જામા, જરઠસીયા પેરી. પધા૦ ૨
 પાલખીયે બેસીને પધારો, હરિ મારી શેરી. પધા૦ ૩
 વાજ વાગે આગે આજીવ થાયે, જાલચું ઝણુણેરી. પધા૦ ૪
 ઉભી વધાવા યાજી ભરીને, ગજ મોતી ફેરી. પધા૦ ૫
 ત્રેમાનંદ આનંદ અનિશે, મુંદર મુખે હેરી. પધા૦ ૬

પદ ૭૭૫ મું

મંદિરિયે મારે, પધારે પ્રભુ મંદિરિયે મારે; પધા૦ ૮૬.
વાટ જોઇને ઉભી છું વધાવા, હરિ ધર આવે ક્યારે. પધા૦ ૧
ઘોરડીયા અજવાળ્યા સુંદર, કેસરની મારે. પધા૦ ૨
શેરી વાળીને પુલ વેરાવ્યા, ઉભી જાગરે. પધા૦ ૩
જો હરિને જાણે સુર નર મુનિવર, તે પ્રભુ પધારે. પધા૦ ૪
પ્રીત કરી વધાવું વહાલાને, ઘણે ઘણે ઉપચારે. પધા૦ ૫
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ નાથપર, તન મન પ્રાણુ વારે. પધા૦ ૬

પદ ૭૭૬ મું

પગલા પ્રેમતણાં માંડો, પ્રભુ પગલા પ્રેમતણાં મડિા; માંડો ૮૫
પાધરા પધારજે ઘોરડાયેહરિ, સામે દીસે આપણા. માંડો ૧
આગે જાઇને લાવું સાંભેયું, હરખ ભરી હમણા. માંડો ૨
અક્ષત શ્રીફલ ચંદન પુષ્પ, મેથી માંહી દક્ષણા. માંડો ૩
ચાળ ભરીને મોતીડે વધાવી, લીયું વહાલા વારણા. માંડો ૪
પ્રીત કરી પધરાવું પલંગપર, જતન કરીય ધણા. માંડો ૫
પ્રેમાનંદના નાથ તમારી, લાગી રહી ॥ ૨૮૬ ॥ માંડો ૬

પદ ૭૭૭ મું-રાગ ગરબી

શ્રીપુરુષોત્તમજી પધારિયા, પોતે અક્ષરપતિ અવિનાશ;
સુંદર શ્રીધનસ્થામજી;
જેના અંક રામમારે ઉગી રહ્યો, કાઠી ચંદ્ર સુરજનો પ્રકાશ. સુંદર ૦ ૧
એવા દિવ્ય સાકાર સદા હરિ, નવ જોજન નવલ કિશોર; સુંદર ૦
કાઠી કંદર્પ વારું લઈ વારણે, એવા સુંદરવર ચિત ચોર. સુંદર ૦ ૨
માયા કાળ કર્મના પ્રેરક પોતે, મહા મુક્તતણા સિરદાર; સુંદર ૦
કાઠી વિશ્વ રમેને પાળે ભાંગે, એવી લીલા એની અવિકાર. સુંદર ૦ ૩
એની શિવ ને બ્રહ્મા પૂજે પાદુકા, શુક સનકાદિક ધરે ધ્યાન; સુંદર ૦
શેષ સારદ નારદ વ્યાસજી, કરે નિગમ નવીન ગુણુ ગાન. સુંદર ૦ ૪

અક્ષર કાટીનારે અધિપતિ, સર્વકારણ સર્વાધાર; સુંદર૦
સુર નર મુનિને મોઢા ધણા, જેના મહિમા અપરમપાર. સુંદર૦ ૫
એવા પરમ પુરુષ તે પ્રગટ થયા, ધર્યો નરવર વિગ્રહ નાથ; સુંદર૦
ત્રેમાનંદે પતિત જન તારવા, આઘ્યા મુક્ત મુનિ લઈ સાથ. સુંદર૦ ૬

પદ ૭૭૮ મું

આવી અધરમને તે ઉઠાપીયો, યાધ્યો ધર્મ ધરાપર શુદ્ધ;
ધર્મમુત શ્રીહરિ;

માધીક મતનેતે પાછા પાડીયા, અતિનિગમ યકી વિરુદ્ધ.* ધર્મ૦ ૧
બાધી પાજ પરમ મોટી મોક્ષની, ઉતારવા પતિત જાવ પાર; ધર્મ૦
વર્તમાન અગ્યાર પ્રગટ કર્યાં, મોક્ષ રૂપ સકલ શ્રુતિસાર. ધર્મ૦ ૨
રૂડી રીત સનાતન મોક્ષની, કરી પ્રગટ પરિષ્કલ રાય; ધર્મ૦
વરણ ચારને આશ્રમ ચારને, દેવા દિવ્ય ગતિ હીત લાય. ધર્મ૦ ૩
મોટો પ્રબળ પ્રતાપ દેખાડીયો, કલિમાલો ધર્મમુત ધીર; ધર્મ૦
નરનારીના ઉરથી ઉખાડીયાં, કામ ક્રોધ આદિક મહારીર. ધર્મ૦ ૪
આપી અણંગભેગ શ્રમ વિના, નીજ મૂર્તિને પરતાપ; ધર્મ૦
દેખાડતાં દિવ્ય નીજ ધામને, બાળી ત્રણ પ્રકારના પાપ. ધર્મ૦ ૫
કીધો પુષ્ટ ધર્મ લક્ષિત પંથને, કાપી કલિ કૃલ અતિ અંધકાર; ધર્મ૦
એવા સામૃથ શ્રીહરિદૃષ્ટુજી, ત્રેમાનંદ જાયે બલિહાર. ધર્મ૦ ૬

પદ ૭૭૯ મું

સર્વે સદ્ગુણસંપન્ન શ્રીહરિ, રૂપ શીલ ઉદાર ગંભીર;
પ્રગટ શ્રીનાથજી;

ક્ષમા દયાતણાનો સાગર, સદા ઓગણ્યાળી
શુણે જુક્ત ધીર. પ્રગ૦ ૧
નવ રસમય મૂર્તિ મોહની, સર્વે સુંદરતાનું ધામ; પ્રગ૦
અંગે અંગની જમી ધનશ્યામની, બેઈ લાજે કાટીક કામ. પ્રગ૦ ૨
મોટા દેવદાનવ મુનિ માનવી, હરિના રામને તુલ્ય ન કાયે; પ્રગ૦
એના ચરણ કમળને સંભારતાં, જનજીવ મટીને સિવ હોયે. પ્રગ૦ ૩

* “અવિરુદ્ધ” એવા પાઠ પણ છે.

જેણે નખશીખ નિરખ્યા હોયે હરિ, તેને જનમ
 મરણ નવ યાયે; પ્રગ૦
 જેણે મહિમા સહિત સમજી લીધા, તેતો અક્ષર તુલ્ય કેવાયે. પ્રગ૦ ૪
 એવા દિવ્ય વપુ દીનોનાથજી, એના દિવ્ય ચરિત્ર અનૂપ; પ્રગ૦
 ગાતાં સાંભળતામાં ઘેલા થયા, તજી ભોગ ગયા વન ભૂપ. પ્રગ૦ ૫
 એવા ધર્મકુંવર શ્રીકૃષ્ણજી, કીધા ધર્મનો વંશ પાવન; પ્રગ૦
 થયો પાવન પ્રગટ ગુણ ગાવતાં, પ્રેમાનંદ અતિ ધન્ય ધન્ય. પ્રગ૦ ૬

પદ ૭૮૦ મું

સખી શુરે વખાણું મુંદરતાર્ધ, ધર્મકુંવરની કહી નવ જાયે;
 મનોહર મૂર્તિ;
 શીય સારદને નિગમ મળી, એનું રૂપ લાવણ્યતાને ગાયે. મનો૦ ૧
 એના ચરણ કમળ અતિ કેમળ, સ્નાને ચિદ્ધે
 સહિત સુખ રૂપ; મનો૦
 એની આલ ત્રિલોકથી વેગળી, જોઈ મોહા સુરમુનિ ભૂપ. મનો૦ ૨
 એનું નીલકંઠેવરનીરખતાં, મળવા મુનિવરને હરખ અપાર; મનો૦
 પેરંધું પિતાંજર કદી શોભતું, જોઈ મદન જાયે બલિહાર. મનો૦ ૩
 એના ઉદરમાં ત્રિવળી આપી રહી, જાતી ઉપડતી અભિરામ; મનો૦
 કંઠે કૌસ્તુભ શ્રીવત્સ શોભતું, ઉરમાં ગજ મોતીની દામ. મનો૦ ૪
 હરિની ભુજા જોઈને ભય પામતાં, સદા કામ ક્રોધાદિક ચોર; મનો૦
 હરિનું હસતું શશિ મુખ જોઈને, મોહા અગણિત
 મુનિવર ચક્રોર. મનો૦ ૫
 હરિની આંખડી કમળ ફેરી પાંખડી, વાંકી ભકુડી
 જોઈ ભાળ વિશાલ; મનો૦
 પ્રેમાનંદકે એવાને એવા નાથજી, રે'જો ઉરમાં દીનદયાળ. મનો૦ ૬

પદ ૭૮૧ મું-રાગ ગરબી

મરમાળા મારે મોહોલ આવો અલખેલા, એ ઢાળ છે.

અથ બારે રાશિ લિખ્યતે

ન મારે મટકું મુનિવર વિગ્યાની; જોઈ ધર્મકુંવર રંગ ચટકું. મુનિ૦ ૧
 કુતરું વદન વિલોકી, મુનિ૦ રાખી ઉર મૂર્તિ રોકી. મુનિ૦ ૨

મિથુન કરે મુનિ રાસે, મુનિં જોઈ ધર્મકુંવર દુઃખ નાસે. મુનિં ૩
 કરી કરીને નેહ નવિનો, મુનિં વશ કીધો રંગનો ભીનો. મુનિં ૪
 સિધ સરખા શૂરા પૂરા, મુનિં કરે મન ઇંદ્રિના ચૂરા. મુનિં ૫
 કન્યા નીજ પ્રતિ સાથે, મુનિં કીધું સગપણ સ્થામ સંગાથે. મુનિં ૬
 તુલ જોડ હરિની આંધી, મુનિં નિરખે એક દષ્ટિ સાંધી. મુનિં ૭
 વૃશ્ચિક સમ તણ સ્વભાવ, મુનિં વશ કીધો વૃષ કુલરાવ. મુનિં ૮
 ધન્યકીર્તિ વ્યાસ વખાણે, મુનિં લખ્યો મહીમાસ્મૃતિ પુરાણે. મુનિં ૯
 મહર હજ કપટ નિસારી, મુનિં જાણે ધર્મકુંવર સુખકારી. મુનિં ૧૦
 કુંભજ મુનિ હરિ ઉરધારી, મુનિં કીધો પાનસિંધુ મહા ભારી. મુનિં ૧૧
 મીન સરખી પ્રીત કરીને, મુનિં વશ કીધો હેતે હરીને. મુનિં ૧૨
 એ પદમાં બારે રાશી, મુનિં ત્રેમાનંદ ગાય અવિનાશી. મુનિં ૧૩

બાર રાશિ સંપૂર્ણ

પદ ૭૮૨ મું-રાગ ગરબી

અથ સાતવાર સિખ્યતે

૨ સ્વામિનારાયણ સાંભરે, ગાતાં તે સાને વારરે;
 ૨ વાણી તે રસ ભરી આપજે, ધર્મતણા કુમારે. સ્વામિં ૧
 ૨ આદિત્ય સહજાનંદ ઉદીપા, કરવા પતિત ભવ પારે. સ્વામિં ૨
 ૨ સોમ સરખા શીતળ સદા, કુરતા ન મળે લગારે. સ્વામિં ૩
 ૨ મંગળકારી ભૂતિ, ધર્મકુંવર કીરતારે. સ્વામિં ૪
 ૨ શુધ પુજે જેની પાદુકા, હરખ ભર્યા વારવારે. સ્વામિં ૫
 ૨ શુરુ સુર મુનિ શુપના, સહજાનંદણ સરદારે. સ્વામિં ૬
 ૨ શુક સરખા સ્વભાવના, રિપુ સદા સુખ સારે. સ્વામિં ૭
 ૨ શનિ સરખા નરનારનો, કીધો તે આજ આધારે. સ્વામિં ૮
 ૨ આ પદ ગાયે ને શીખે સાંભળે, વાષે પ્રભુ પદ પ્યારે. સ્વામિં ૯
 ૨ સ્વામિનારાયણ નામપર, ત્રેમાનંદ જાય જલિહારે. સ્વામિં ૧૦

પદ ૭૮૩ મું-રાગ ગરબી ધોળ

પ્રતે આળીયા સહજાનંદ સ્વામિં, સ્તિગ્ધરૂંદ અંતરજમી. ૧
 હુતો થઇ હું હવે સતસંગી, મારે પ્રભુ સાથે પ્રીત અલંગી. ૨

મારાં સરવે તે કારણ સિધ્ધાં, પ્રતમાન સ્વામિજીના લીધાં. ૩
મારે માથે સ્વામિની છાપ, સરવે પુસ્પ કીધા બાઈ બાપ. ૪
દુરિજનીયાંને વેણે ન દાઝું, સ્વામિનારાયણ કે’તાં ન લાજું. ૫
હુંતો બેડી છું હરિવર ધારી, પ્રેમાનંદના સ્વામિપર વારી. ૬

પદ ૭૮૪ મું

મારે સ્વામિનારાયણ લજવા, દુરિજનીયાના સંગને તજવા. ૧
મૈં તો મેલ્યો સંસારીયો માડી, જોવા સ્વામિનારાયણ દાડી. ૨
મને સ્વામિનારાયણ ભાવે, લોક સ્વામિની કહીને બોલાવે. ૩
વાટે ધાટે ને જાતાં વળતાં, સ્વામિનારાયણ શ્રવણે સાંભળતાં. ૪
સુખે સ્વામિનારાયણ ગાઈ, લોક લાજ થકી ન લજાઈ. ૫
પ્રેમસખીકે સ્વામીને સારુ, કુરખાન કરવું શિર મારું. ૬

પદ ૭૮૫ મું

સખી ચાલ હરિ જોવા જામ્યે, નિરખી પ્રભુ પાવન ચામ્યે. ૧
સખી નેનનાયુ કળ બે છે, વેદ પુરાણ તે એમ ક’ છે. ૨
જોને નિગમ નેતિ કહી ગાવે, શિવ બ્રહ્મા તે પાર ન પાવે. ૩
એ છે કૃષ્ણ નારાયણ દેવ, સુરમુનિ કરે નિલ સેવ. ૪
એ છે પુરુષોત્તમ મહારાજ, પ્રભુ ત્રગટયા તે આપ કાજ. ૫
પ્રેમસખી કહે સ્વામિને હેલી, વરીયા અંતર આંટી મેલી. ૬

પદ ૭૮૬ મું

મારા પુન્યતણો નહિ પાર, વર મળીયા તે જગદાધાર. ૧
મારા ઉરમાં કીધો વહાલે વાસ, હુંતો થઈ છું સ્વામિજીની દાસ. ૨
મને અખડ એવાતન આપ્યું, મારું જનમ મરણ દુઃખ કાપ્યું. ૩
મારો સદ્ગુણ જનમ વહાલે કીધો, મેંતો હરિ સાથે લાવો લીધો. ૪
હુંતો અખંડ હરિ ગુણ ગાવું, હવે પાછી તે ભવમાં ન આવું. ૫
મળ્યા પુરુષોત્તમ બહુનાગી, વહાલો પ્રેમસખીનો સ્વામી. ૬

પદ ૭૮૭ મું-રાગ ટાહા

સ્વામિ સદ્ગુણનંદના, વંદુ ચરણ નખ ચંદ;
કરું ચિનય કર જોડી લુગ, માંત્રે વર સુખકંદ. ૧

આપો અચલ વર નાયક, ધરો શિશુ ભુગ પાણી;
રાખો નીજ મન ચરણમાં, ગાવું રસ ભરી વાણી. ૨

પદ ૭૮૮ મું-રાગ ધોળની ગરબી

વહાલા વંદન કરી પદ પાવન, માંગું વારમવારે;
વહાલા દીન ઉપર દયા કરી, આપો ધર્મકુમારે. વહાલા ૧
વહાલા સર્વ નિશ્વયકી ઉત્તમ, નિર્વિકલ્પ નાથરે;
વહાલા નિશ્ચે તમારા સ્વરૂપનો, આપો રાખીને સાથરે. વહાલા ૨
વહાલા તમારા સંબંધકી ઉપન્યું, સુખ આપો સોયરે;
વહાલા તે વીના ખીલું સુખ તે, ક્યારે આપશોમાં મોયરે. વહાલા ૩
વહાલા તમારા આકાર વીના માયીક, ખીજ આકાર માત્રે;
વહાલા થાઓ દુઃખ રૂપ તુજ તે, જેવું તરકનું પાત્રે. વહાલા ૪
વહાલા મહાત્મ જ્ઞાને ભુક્ત જે, સદૃશી ઉત્તમ એકાંતરે;
વહાલા ભક્તિ તમારી એવી આપજે, માંગું કરીને ખાંતરે. વહાલા ૫
વહાલા હે સ્વામિ હે કૃષ્ણ હે હરિ, ભક્તિધર્મના બાળરે;
વહાલા ત્રેમાનંદની પ્રણી, સાંભળોને કૃપાગરે. વહાલા ૬

પદ ૭૮૯ મું

વહાલા કામ ક્રોધ લોભ સ્વાદ જે, રોદ માનને મોહરે;
વહાલા એ આદી જે દોષ રૂપ, તે સર્ગ અધરમનોહરે. વહાલા ૧
વહાલા ભક્તિ તમારી એકાંતિક, તેમાં વિદ્ય કરનારે;
વહાલા એવો અધર્મ ગણુ તે થકી, રક્ષા કરજે મોરારે. વહાલા ૨
વહાલા જ્ઞાન વૈરાગ્ય બ્રહ્મચર્ય જે, શ્રદ્ધા અહિંસા વિવેકરે;
વહાલા એ આદિ ગુણુ રૂડા તે રૂપ, ધર્મસર્ગ વિશેકરે. વહાલા ૩
વહાલા ભક્તિ તમારી એકાંતિક, તેમાં છે સદાય રૂપરે;
વહાલા તે ધર્મસર્ગમાં મુજને, રાખો સદા મુનિ ભુપરે. વહાલા ૪
વહાલા તમને વહાલા એવા સંતનો, જે સમાગમ નાથરે;
વહાલા આપો નિરંતર શ્રીહરિ, માંગું બેડીને હાથરે. વહાલા ૫
વહાલા તમથી વિમુખ બ્રહ્મજ્ઞાની જે, નારિતક કૌલને વામરે;
વહાલા એમનો સંગ ક્યારે ના થાયે, મારે ત્રેમાનંદ સ્થામરે. વહાલા ૬

પદ ૭૯૦ મું

હે નાથ મુને તમારુ ભક્તપણું, તેમાં કાઈ પ્રકારે;
નાથ દોષ ન રહે કાઈ જાતનો, આપો પ્રાણ આધારે. નાથ૦ ૧
હે નાથ તમે ને તમારા જે ભક્ત, તે નિર્દોષ સદાયે,
નાથ તેનો દ્રોહ ક્યારે ન થાયે, એ માંગુ સુરસાયે. નાથ૦ ૨
હે નાથ તમારા ચરણની સેવા વિના, બીજી ધ્વજા જે કાપે,
નાથ માયિક પદારથની વાસના, બાળો સરવસ યોગે. નાથ૦ ૩
હે નાથ ચિંતવન રાતદિન મહારાજનું, બીજે ન કરે મન ધાટરે,
નાથ રસના રટે એક નામને, બીજા મેત્રી ઉચાટરે. નાથ૦ ૪
હે નાથ દીન જાણી મુજ ઉપરે, દયા કરજો જરૂરે,
નાથ ભક્ત મનોરથ પૂરણુ, કરો શોભા સુરે. નાથ૦ ૫
હે નાથ ગ્રૂહ સુદમને કારણુ, એ મારા તણુ દેહરે,
નાથ પ્રેમાનંદ કહે તેડમાં, મા યાઓ અહજુદિ નેહરે. નાથ૦ ૬

પદ ૭૯૧ મું

હે નાથ દેહના સંમધી જનમાં, મમતાથાઓ માં કાઈ કાળે;
નાથ અહને મમતા થાઓ સંતમાં, જે તમને વહાલા દયાળે. નાથ૦ ૧
હે નાથ બ્રહ્મ સાથે એક બાવને, પામી ધર્મ બ્રહ્મ રૂપે,
નાથ પરબ્રહ્મ એવા જે તમે તે સાથે, થાઓ પ્રીતિ અનૂપે. નાથ૦ ૨
હે નાથ દાસ તમારા દાસનો, મુજને રાખીને પાસે;
નાથ દર્શન દેજો નિરતર, મારે એટલી છે આસરે. નાથ૦ ૩
હે નાથ પ્રાર્થના નીજ દાસની, સાંભળીને સુભણે;
નાથ માગ્યાં મેં સર્વે ગુણુ તેને, આપો જીવનપ્રાણુરે. નાથ૦ ૪
હે નાથ એજ નિરતર આપજો, બીજુ દેશો મા કાયરે;
નાથ પ્રાર્થના પ્રેમાનંદની, ધરજો ઉર હરિરસરે. નાથ૦ ૫

પદ ૭૯૨ મું-રાગ છંદ ચર્યરી

જય જય મહારાજ રાજ, ધર્મતુલર ગુન જહાજ;
મુદર તનુ સત કાજ, ધારે ધારે.

મહિમા તવ અતિ અપાર, રટત શેષ મુખ દગર;
 નેતિ નિગમ બાર બાર, રહત રહત હારી;
 બરનત કવિ મુનિ અનત, લહત ન બ્રહ્માદિ અંત;
 નારદ સનકાદી સંત, ભત પ્રાણુ વારી;
 ઉજ્જ્વલ પાવન પ્રતાપ, ત્રિભુવન રહ્યો અમીત આપ;
 જપત જપ ત્રિવિધ તાપ, ટારે ટારે. જય જય૦ ૧
 ભકિ એક રામ કુપ, બહા શિવ સહિત ભુપ;
 ઇંડ કોટી અતિ અનુપ, ઉડત હે અપારા;
 એસો અક્ષર પ્રતાપ, અણું અણું પ્રાત રહ્યો મુખ્યાપ;
 ભકું શ્રુતિ કહે અમાપ, સખદિનસો ન્યારા;
 કોટી ઇન્દુ સમ પ્રકાશ, માયા તમ કરત નાશ;
 રહત તામે કરી નિવાસ, પ્યારે પ્યારે. જય જય૦ ૨
 અક્ષર સમ સરસ સાર, અનંત શક્તિ ધરનહાર;
 પ્રગટે ભુવ વૃષકુમાર, અવની ભાર હરહો;
 ધરી હરિ શુભ સંત વેપ, છતે શત્રુ અશેષ;
 બાંધી ધર્મ સેતુ બેપ,* જન અનેક તરહો;
 કરત ચરિત્ર અનિ પુનિત, સુનત ત્રિમલ હોત મીત;
 કામાદીક રિપુહી છત, મારે મારે. જય જય૦ ૩
 કલીમલ મત કરન ચૂર, ઉદયો અતિ અમલ સુર;
 દિતિસુતકુલખવાંત કુર, પ્યારો સ્વામિ;
 વિવિધી ભાંતિ મત સમૂહ, સંજુત કલિ કામરૂહ;
 નાસે જહું અર્ક રૂહ, નાગ્નિકાદી વાપી;
 એસે શ્રીધર્મકુંવર, અધરમકુલ કીનજી હર;
 વહનહાર ધર્મ ધુંકર, ભારે ભારે. જય જય૦ ૪
 ઇશકે ઇશ* સ્વામ, પાવન પ્રભુ પુરનકામ;
 વાસી ગોસોક ધામ, ધર્મકે ફુલારે;

કીનો કલિ જીવ પ્રવેશ, દિતિસુત કીન સંત બેશ;
 કરીકે કષ્ટ હિપદેશ, જીવનકું બહુત ડારે;
 જાની કરુના નિકેત, આયે નીજ જન સમેત;
 અગનીત નરનારી પ્રેત, તારે તારે. જય જય૦ ૫
 મેટન ભવબંધન ફંદ, નિજ જન આનંદ કંદ;
 સહજાનંદ વંદ ચંદ, સંતાન સુખદાની;
 કેવલ કરુનાનિધાન, નિજ જન મન કંજ જાન;
 હમન કામ ક્રોધ માન, મગલ મૃદુ બાની;
 સુનતે ધનસ્વામ નામ, ચરર ચરર કંપત કામ;
 નામ હિપર વારી પ્રાન, ડારે ડારે. જય જય૦ ૬
 નિજ જન મન કમલ ચારુ, પ્રપુલ્લિતભયે છબી નીહારું;
 ધર્મકુંવર રવિ ઉદારું, અવિચલ સુખ દાતા;
 કાલ બ્યાસ અતિ કરાલ, અસીત તર્કન વૃદ્ધ બાલ;
 નારી નર અતિ બેહાલ, ચરણાગત ત્રાતા;
 સેવત પદ પદ્મ પ્રીત, પામર હોવત પુનિત;
 નીત નીત ચીત પ્રેમ કીત, ન્યારે ન્યારે. જય જય૦ ૭
 વરણી વેપ ધર્મલાલ, અંગ અંગ છબી રસાલ;
 જીજ વિશાલ ગતિ મરાલ, ચટક ચાલ સોહે;
 શ્વેત બસન સજ સુધાર, જીખન તન સુમન સાર;
 બન કન માનું રસ સંગાર, મિહરત મન મોહે;
 નખશીખ છબી ધામ સ્વામ, નિજજન મનકે વિશ્રામ;

પ્રેમાનંદ કેટી કામ, વારે વારે. જય જય૦ ૮

ઈતિ હંદ સંપૂર્ણ

પદ ૭૬૩ મું-રાગ હુમરી

મોરે મહારાજ મેં તો તોરી બલહારીરે; મોરે૦ ૮૬.
 કરી કરુના પત્થો માનુષ વિગ્રહ, પ્રગટે હો કલિમેં શ્રીકૃષ્ણ મોરારીરે. મોરે૦ ૧
 અતિ મતિ દુષ્ટ કુકર્મી કુળતી, તારે સકલ કલિકે નરનારીરે. મોરે૦ ૨

ના ગીતી જાત જરન કણ કરની, પશુ પક્ષી જડ લીને હો તારીરે. મારે૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ તુમારી, જ્ઞાનકપર બલહારીરે. મારે૦ ૪

પદ ૭૮૪ મું

ધર્મકુંવર તેરી બલબલ જાઉરે; ધર્મ૦ ૧
કહા જરતુ કરનાધન કરના, કહા કહી વિનય મુનાઉરે. ધર્મ૦ ૧
તુમ જેસે એક તુમદિ મહાપ્રભુ, દુસરા કાઈ ન પાઉરે. ધર્મ૦ ૨
પરમ કૃપાલ પરમ હિતકારી, સદય સદા હરિ સરલ મુમાઉરે. ધર્મ૦ ૩
પ્રેમાનંદ તજ અન્ય આસરો, હારે પરચો ગુન ગાઉરે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૭૮૫ મું

મે તો તેરે જરદ બરોસે સ્વામી; મેતો૦ ૧
નહો સાધન જળ શુદ્ધિ આતુરી, એક શરણુ જળ અંતરજામી. મેતો૦ ૧
જુગ જુગપ્રતિતનુ ધારી મેરારી, તેરે અનંત જળ કુટીલરુકામી. મેતો૦ ૨
ચેહી જાત મુની આયો શરન પ્રભુ, શરણાંગત વચ્છલ મુખધામી. મેતો૦ ૩
પ્રેમાનંદ શિર ધરે પદ પકજ, જાનહું નીજ કિંકર બહુનામી. મેતો૦ ૪

પદ ૭૮૬ મું

તુમ ખીના પ્રભુ મેરે આર ન કાઈ; તુમ૦ ૧
ધર્મકુંવર ધનશ્યામ દયાનિધિ, જાનોઉ કિંકર રાવરો મોઈ. તુમ૦ ૧
તુમહો માત તાત પતિ બંધુ, લાજ શરમ મેરી હે અજ તોઈ. તુમ૦ ૨
ઔગુન દોષ વિસારી પ્રાનપતિ, ધરહું શિશ કર પંકજ દોઈ. તુમ૦ ૩
પ્રેમાનંદે નાથ પુરો મનોરથ, કરું સેવકાઈ પદ કિંકર હોઈ. તુમ૦ ૪

પદ ૭૮૭ મું-રાગ કુમરી

તેરી મુસકનીમે મન લાગી રહોરે, ખીસરત નાહી
ધનશ્યામખીયા; તેરી૦ ૧
મુસકની બંક ખીલોકની નીરખી, હારે ખીયા રતિપતિ અતિ
સકુચીત બયોરે. ખીસ૦ ૧
નીરખી બદન હાસ જુત મુંદર, હારે મોરે ઉઠત હે પ્રેમ
સો નયો નયોરે. ખીસ૦ ૨

જખ તુમ હસ સ્યામ મોહે હેરત, હરિ પીયા સો સુખ સુખ
નહિ જાત કહોરે. ખીસ૦ ૩
સુંદર હસિત બદન જખી ઉપર, હરિ પુલકીત પ્રેમાનંદ
બલિહારી ગયોરે. ખીસ૦ ૪

પદ ૭૯૮ મું

તેરી ચીતવની મેરા ચીતચોર લીયોરે, કેસી કરું અખ કલન પર; તેરી૦ ટેક.
જખતે સ્યામ સુંદર મોયે હેરી, હરિ તખહીતે જખ સુખ
ખીખ સમ કીયોરે. કેસી૦ ૧
અચલ ચીતવની ખીસરત નાહો, હરિ ખીનું દેખે તપત
નીત મોરો હીયોરે. કેસી૦ ૨
ભુકટી કુટીલ અપલ ચીતવનીમં, હરિ કરી જદુ જીવન બસ
કીયો જીયોરે. કેસી૦ ૩
પ્રેમાનંદે સકલ સુખ સંપત, હરિ તેરી માધુરી મૂરત
બનસ્યાગ પીયારે. કેસી૦ ૪

પદ ૭૯૯ મું

તેરી ચલની સો મોરે દીલ આપ ખસીરે, લલિત ગતિ
લખી થકીત બઈ; તેરી૦ ટેક.
મદ મદ ગતિ ચલત મનોહર, હરિ બસ કર લીનો મન મેરો
હસી હસીરે. લલિ૦ ૧
ગતિ નિરખી ધજનારી દિવાની, હરિ તન બસન સુમન
સિર જાત ખસીરે. લલિ૦ ૨
ગજગતિ ચલત ભુખન તન સજકે, હરિ પ્યારે પીત બસન
કટી લીયો કસીરે. લલિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ જખીપર બારત, હરિ પ્યારે કાટી મદન કાટી
રવિ રસિરે. લલિ૦ ૪

પદ ૮૦૦ મું

તેરી બાનકડીયે બલહારી જાઉરે, ધર્મકુવર મોહન રસીયા; તેરી૦ ટેક.
કાટી મદન વારું જખી ઉપર, હરિ મેં તો નીરખી નીરખી
અતિ હરખાઉરે. ધર્મ૦ ૧

કરુનારસ ખરસાત નેનમેં, હારે મુખ જયન મુનત ત્રપની
 ન પાઉરે. ધર્મ૦ ૨
 સામલ ખરન મુદુલ તન સુંદર, હારે મેં તો મીઠન કાજ
 ઉડી ઉડી ધાઉરે. ધર્મ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કે' રૂપસાગર હરિ, હારે મેં તો એક રસના કેમે
 કરી ગાઉરે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૮૦૧ મું-રાગ કુમરી

મેં દેખી છખી સાંવરી; મેં દે૦ ટેક.
 સ્વપ્નેમેં દેખી સાંવરી સુરત, લટકલટક ચાલ ચલત ઉતાવરી. મેં દે૦ ૧
 લાલ સુરવાલ પેરે લાલ અંગરખી, કમર કસી હે લાલ
 રેટે પગ પાવરી. મેં દે૦ ૨
 શ્વેત પાધ શિર સોહત સુંદર, ચિતવની ચંચલ મન લલચાવરી. મેં દે૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ છખીપર, તન મન પ્રાન લે કરત નોહાવરી. મેં દે૦ ૪

પદ ૮૦૨ મું

મેરે મન ખસ ગેયાં; મેરે૦ ટેક.
 સુંદર મુરતિ સ્થામ સુંદરકી, નીરખી નીરખી અખીયાં છકરૈયાં મન૦ ૧
 સુંદર ચલની સુંદર ચીતવની, સુંદર મુસકનીપર બલજૈયાં. મન૦ ૨
 ઉખીર થોરી ચલે બદન મરોરી, રૂપ સુધાનિધિ સ્થામ સુખદેયાં. મન૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ લટક લખી, કોટીક મનમથ પરત હે પૈયાં. મન૦ ૪

પદ ૮૦૩ મું

દોહ નેના રતનારે; દોહ૦ ટેક.
 નેન સલોને બારે ખીચ દોને, બસ કર લીને પ્રાન હમારે. નેના૦ ૧
 ચીતવની તરછી મારત માનું ખરછી, કસત કરેજે
 અતિ અનીપારે. નેના૦ ૨
 રસ બરી રેખે કલ નખીનું દેખે, ખીનું અંજન ખીચ સોહત કારે. નેના૦ ૩
 શ્રીધનસ્થામકી દ્રગન છટાપર, ત્રેમાનંદ પુલકી પ્રાન વારે. નેના૦ ૪

પદ ૮૦૪ મું

મેં જાઉં બલિહારીયાં; મેં જા૦ ટેક.
કોટીક કામ છખી ત્રિભુવનકી, શ્યામ બદન પર વારી ફેરી ડારીયાં. મેં જા૦ ૧
કમનીય રૂપ છટાપર મોહી, સાગરતનયા સખ બજનારીયાં. મેં જા૦ ૨
યેહી છખી કારન મુની વિગ્યાની, કરત જતન પર પંચ બીસારીયાં. મેં જા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કુરખાન પ્રાન કરી, શ્રીહરિકૃષ્ણ છખી હર ધારીયાં. મેં જા૦ ૪

પદ ૮૦૫ મું-રાગ હુમરી

મેરા તો મન માધોજીસું માનારે; મેરા૦ ટેક.
મન માના ધનશ્યામ નાથસું, તજ દીવા ઓર ઠીકાના. મેરા૦ ૧
અખિલભુવનપતિ લખી પુરુષોત્તમ, ધર્મકુવર હર આના. મેરા૦ ૨
સુખસાગર હરિકૃષ્ણ મણિ તજ, કો ગહે કાય પખાના. મેરા૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ ચરનપર, ત્રિભુવન કીયો કુરખાના. મેરા૦ ૪

પદ ૮૦૬ હું

મેરે તો મન બસી ગયો માધોરે; મેરે૦ ટેક.
માધવ મધુસૂદન ધર્મામજ, કૃષ્ણ જગતપતિ જાદો. મેરે૦ ૧
કીની કૃપા કમલાવર કેશવ, અમૃત વરસો બાદો. મેરે૦ ૨
કીયો પાન અમૃતરસ માધો, દૂર કીયો જગ કાદો. મેરે૦ ૩
પ્રેમાનંદ બયો કરતારથ, મીલ ગયે સાચે સાધો. મેરે૦ ૪

પદ ૮૦૭ મું

મેરે તો પરમેશ્વર સ્વામીરે; મેરે૦ ટેક.
ભક્તિધર્મસુત શ્રીપુરુષોત્તમ, અક્ષરધામકે ધામી. મેરે૦ ૧
ભવસાગરતે કાઢી લીયો મોયે, બાંધ પકરી બહુનામી. મેરે૦ ૨
અધર્મ મૂલ હિખારન પ્રગટે, ઈશ્વર અંતરબામી. મેરે૦ ૩
પ્રેમાનંદ પ્રાનનાથ પ્રભુ, ગોવિંદ ગરુડગામી. મેરે૦ ૪

પદ ૮૦૮ મું

જપું મેં યાકે નામકી માનારે; જપું૦ ટેક.
નીલકંઠ હરિકૃષ્ણ કૃષ્ણહરિ, નારાયણ ધર્મજ્ઞાવા. જપું૦ ૧

યાપન ધર્મ અધર્મ ઉથાપન, કલિમે પ્રગટે કૃપાલા. જપું ૨
 અધમઓધાર પતિતજનપાવન, દીનાનાથ દયાલા. જપું ૩
 ત્રેમાનંદ તારન ભવસિધા, મેટન ભવ જંમલા. જપું ૪

પદ ૮૦૮ મું-રાગ હુમરી

મેરે એક આસરા તેરારે, ધરમકુંવર મહારાજ રાજ; મેરે ૦ ટેક.
 મેં ચાકર તેરે ચરનકમલકા, તે પરમેશ્વર મેરારે. ધર્મ ૦ ૧
 તેરે ચરન શરન ખીનું સ્વામી, કહું સુખ નહીં હેરારે;
 સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ દશો દિશ, સખહી કાલને ઘેરારે. ધર્મ ૦ ૨
 ત્રિભુવન ભ્રમત ભ્રમત પચી હાથો, પાયો મેં દુઃખ બેરારે;
 અચલ નિકેત એક નહીં પાયો, તુમ ખીના ધર્મકિશોરારે. ધર્મ ૦ ૩
 અમરપતિ નર નાગ અસુર સુર, સખ માયાકે ચેરારે;
 ત્રેમાનંદ જાની સખ દુઃખમય, દીયો* ચરન તેરે ડેરારે. ધર્મ ૦ ૪

પદ ૮૧૦ મું

તેરે દારે પચ્ચો ગુન ગાઉરે, ધર્મકુંવર બનરયામ નાથ; તેરે ૦ ટેક.
 અધમઓધાર શરણાગતપાલક, નાથ રહું તેરો નાઉરે. ધર્મ ૦ ૧
 અખિલલોકપતિ પરમ પુરુષ તુમ, તુમકું ગાર્હ રીઝાતુરે;
 તુમ ખીના તુમ મોયે ઓર ન દેયો, ચેહી મોજ મેં પાઉરે. ધર્મ ૦ ૨
 કરો ક્ષમા અપરાધ નાથ મેરો, સ્થામ તેરી બલબહુરે;
 ચેહી ખીનય મેરો કરુનાસાગર, ઓર કધુ નહીં ચાઉરે. ધર્મ ૦ ૩
 નિત્ય નિત્ય નીરખું વદન કમલ છપ્પી, હિરમહી આનંદ વટાઉરે;
 ત્રેમાનંદ ચેહી વર માંગત, દાસ રાવરો કહાઉરે. ધર્મ ૦ ૪

પદ ૮૧૧ મું

મેરે તુમ ખીના ઓર ન કોહરે, સત્ય કહું સૌ ખાઈ નાથ; મેરે ૦ ટેક.
 પરમ પુરુષ તેરે ચરન કમલતે, દૂર ના તજી હો મોહરે. સત્ય ૦ ૧
 નાથ તુમારે જન એકાંતિક, તીનસું પ્રીતિ હોધરે;
 દૂર કરો મેરી ધતર વાસના, રહું રૂપ તવ બેધરે. સત્ય ૦ ૨

કોન પુન્યતે પ્રાપ્ત ભયે પ્રભુ, અગ ના તજ્જુ તોધરે;
દુર્લભ દેવ નિગમ તોયે ગાવત, શ્યામ મીઝે મોયે સોધરે. સત્ય૦ ૩
દીનાનાથ દીનકી ખીનતી, સુની રાખો ઉર મોધરે;
પ્રેમાનંદ કહે ચરન ચિહ્ન છખી, રહું નેનનમે પ્રોધરે. સત્ય૦ ૪

પદ ૮૧૨ મું

ધર્મકુંવર કરુનાનિધાન, એક સુનીયો ખીનતી મેરીરે; ધર્મ૦ ૮૬.
અખંડ રહે મેરે નેનકે આગે, નાથ ચૂરતી તેરીરે. ધર્મ૦ ૧
ચેહી સાધન મેરે પરમ ચતુર વર, રહું સુંદર છખી હેરીરે;
પરીહરી આર ખીચાર બાંહબલ, હોઈ રહું તેરી ચેરીરે. ધર્મ૦ ૨
સુંદરશ્યામ કામમદમોચન, બસન ભુપન તન પેરીરે;
નવલાકશોર મનોહર સુંદર, રહો અખંડ દ્રગ ઠેરીરે. ધર્મ૦ ૩
સુંદર બદન કમલ છખી નીરખું, જ્યું ચકોર ચંદ ઠેરીરે;
પ્રેમાનંદ કહે નાથ રહો મેરે, નેનનમે રંગ લેરીરે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૮૧૩ મું-રાગ કુમરી

ભક્તસૌ અધિક આન કાઠિ નાહી, હરિકે ભક્તસૌ અધિક
આન કાઠિ નાહી, ચેહી સ્વભાવ સદાઈ; ભક્ત૦ ૮૬.
કૃપા કૃપાળ ભક્તકે કારન, દેહ ધરતહે આઈ;
કૃપાસિંધુ ભક્તકે પાછે, ફીરત જ્યું દેહકી જાઈ. ભક્ત૦ ૧
તનીક કષ્ટ કાઠિ દેત ભક્તકું, દેખીકે ભત દુખાઈ;
તાકો મૂલ છખારી હરિવર, કરત ભક્તકી સદાઈ. ભક્ત૦ ૨
અમરીપ નીજ ભક્તકું દીનો, દુઃખ દુર્વાસા ભાઈ;
તાકે પાછે છોહી સુંદરસન, ભાધરી કેકુકે પરાઈ. ભક્ત૦ ૩
ખંભ ફારી હરનાકુસ ગાયો, લીયો પ્રહ્લાદ બચાઈ;
પ્રેમાનંદ શ્રીધર્મકુંવરકી, ભક્તવત્સલતા ગાઈ. ભક્ત૦ ૪

પદ ૮૧૪ મું

કરત હરિ હરિજનકી રખવારી, કરત હરિ હરિજનકી રખવારી;
સદય રુદય સુખકારી; કર૦ ૮૬.

નીજ જન કારન સદા સાંવરો, સહત કષ્ટ અતિ ભારી;
 કરત સહાય સદા નીજ જનકી, રૂપ વિષ વિષ ધારી. કરં ૧
 છુડતદી બજ રાખી લીયો હરિ, અહિ નાથો ગહી કારી;
 કુંતીસુતહીત લઈ લરાઈ, રથ ચઢી કૃષ્ણ મોરારી. કરં ૨
 બાંધી સેતુ સિંધુપર મહાબલ, કપિ સંગ કીની યારી;
 મહા સંગ્રામ કરી હરિ સીતા, લાયે લંકપતિ ભારી. કરં ૩
 ધન્યો રૂપ નરસિંધ ભક્તહીત, બલી જીવ્યો હોય બીખારી;
 ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ તીહારી, કરુનાપર બલિહારી. કરં ૪

પદ ૮૧૫ મું

હરિ તુમ સાચે ગરીબનિવાજ, હરિ તુમ સાચે ગરીબનિવાજ;
 યહ સત્ય જાની મેં આજ; હરિ ટેક.
 કષ્ટ સમે જા્ય સદા છુરાયો, આતુર હોઈ ગજરાજ;
 કૌરવ કુટીલ સભામેં રાખી, જા્ય દુષદીકી લાજ. હરિં ૧
 જા્ય જરાસંધ મયી મહાબલ, છોડે શુપ સમાજ;
 સૌલ, સહસ્ર કન્યા રાજનકી, સાચ્યો તીનકો કાજ. હરિં ૨
 જામે જા્ય વિદુર ધર ભાજી, તજી કૌરવ સુખ સાજ;
 રંક મુદામા કીયો ઈંદ્ર સમ, જા્ય જા્ય કૃપાજલાજ. હરિં ૩
 દીનાનાથ દીનકે બંધુ, શિવ બ્રહ્મા શિરતાજ;
 ત્રેમાનંદ દીનકું દરસન દેકે, આજ મીટાવો દાજ. હરિં ૪

પદ ૮૧૬ મું

શરનાગત સુખખાની, હરિ તુમ શરનાગત સુખખાની;
 યહ રીત રાવકી જાની; હરિં ટેક.
 મન ક્રમ વચ કરી કપટ રહિત કાઠિ, આવત શરને પ્રાની;
 ખીન સેવા ખીન સાધન તાપર, દ્રવતહો સારંગખાની. હરિં ૧
 અવિનાશી સુખ દેત કરત તાકી, ઇંતર વાસના દાની;
 શુદ્ધ કરી સેવામેં રાખત, ગિરિધર છેલ શુમાની. હરિં ૨
 એકાંતિક હોય સેવત તુમકું, તુમ સંગ લગની લગાની;
 તાસું તુમ નહીં રાખત મહાપ્રેમ, કાઠિ ખાત કછુ છાની. હરિં ૩

મેરે મનમેં ચેહી વાસના, સુદૃઢ કરો સુખદાની,
પ્રેમાનંદ કહે અખડ રહો દ્રગ, ટારો વાસના આની હરિં ૪
પદ ૮૧૭ મું-રાગ હુમરી

હમારે ભક્તિ ધર્મસુત રયામ, હમારેં એળુ પ્રગટ ભયે
સુખધામ, હમાં ૮૬

દિવ્ય જીવનપતિ, દિવ્ય તનુ અતિ, દિવ્ય નીનકઠ નામ હમાં ૧
દિવ્ય ચંદન અગ, દિવ્ય સખા સગ, દિવ્ય જનકે વિશ્રામ હમાં ૨
દિવ્ય પુષ્પ ધરી, દિવ્ય હસત હરિ, દિવ્ય ભજે આઠો જામ. હમાં ૩
દિવ્ય પાખ બાંધે, દિવ્ય શાલ કાંધે, પ્રેમાનંદ વારી કાટી કામ હમાં ૪

પદ ૮૧૮ મું

જેઠો દિવ્ય સભાપતિ રાય, જેઠોં એળુ નીરખત સખદુ ખ જાય, જેઠોં ૮૬
દિવ્ય સિંધાસન, દિવ્ય સુખાસન, દિવ્ય તેજકે માંય જેઠોં ૧
દિવ્ય રમાપતિ, દિવ્ય કરત રતિ, દિવ્ય ચરન ચીત લાય જેઠોં ૨
દિવ્ય રતન જોડે, દિવ્ય મુગટ ધરે, દિવ્ય પરત નીત પાય જેઠોં ૩
દિવ્ય છત્ર ધરે, દિવ્ય ચમર ધરે, પ્રેમાનંદ આગે ગાય જેઠોં ૪

પદ ૮૧૯ મું

હમારે સતસગક ઉજ્યારે, હમારેં એળુ સહજનનદ પ્રાન પ્યારે, હમાં ૮૬
ભવ મિરચી, સનકાદિક નારદ, છીન છીનમેં પ્રાન વાગે હમાં ૧
ત્રિજીવનનાયક, સખ સુખદાયક, જુગ જુગ પ્રતિ તનુ ધારે હમાં ૨
ચાપત ધર્મ, અધર્મ ઉચાપત, ગૌબ્રાહ્મણ પ્રતીપારે હમાં ૩
ધર્મ સુનદન, સખ જમનદન, પ્રેમાનંદકે દ્રગ તાગે હમાં ૪

પદ ૮૨૦ મું

હમારે ભક્તિધર્મસુત પ્રાન, હમારેં એળુ કેશવ કૃપાનિધાન હમાં ૮૬
પ્રાન હમારે, જીયસોં ન્યારે, હોન ન દેહો કહાન હમાં ૧
ભક્ત સુરજન, ભવદુ ખલજન, ગજન રીપુકો માન હમાં ૨
કૃપાસિંધુ, દીનકે બધુ, ગાવત વેદ પુરાન હમાં ૩
ચેહી ડમી ભાવત, નીસદિન ગાવત, પ્રેમાનંદ ગુન ગાન હમાં ૪

પદ ૮૨૧ સું-રાગ હુમરી ખ્યાલ

અંખીયા ફરકત લાગીરે, અખરે સૈયા મોરી; અંખીં ૭
 દગ ફરકત મોરી અંખીયાં તરકત, સખીં મેં સોવત જાગીરે. અખં ૧
 સચુણુ હોત મોયે પીયા મીલનકે, પ્રેમ અંગ અનુરાગીરે. અખં ૨
 સ્વાયે વધાર્ધ કોઈ પીયા આવનકી, દેહ મોજ મુખ માગીરે. અખં ૩
 પ્રેમાનંદ કહે હરિકૃષ્ણ કુંવર જખી, નીરખું મેં નેણા આગીરે. અખં ૪

પદ ૮૨૨ સું

તનકી તપત ગધરે, અખરે શુષ્કાં મોરી; તનં ૭
 નંદકુંવર મોયે અંક જરી બેટે, જતિયાં શીતલ લખરે. અખં ૧
 રસ જરી મૂરત દગ જરી દેખી, પલકે પરત નધરે. અખં ૨
 મીલી પીયા મુખપૂર આનંદ ન માત ઉર, ખાત ન માત કધરે. અખં ૩
 પ્રેમાનંદ રંગબીની આનંદી કરદીની, મુખકો તંબોલ દધરે. અખં ૪

પદ ૮૨૩ સું

નેહરો નિભાય લીજેરે, અખરે હેલા મેરો નેહરો; નેહં ૭
 મુની અરજ અખલાકી કેશવ, અખંડ દરશ દીજેરે. અખં ૧
 પ્રાણનાથ મોયે રાખો અરણ્યમેં, કમલુ ન દૂર કીજેરે. અખં ૨
 પ્રેમ મુધારસ અપને જનકો, પ્રીતસું પ્યારે પીજેરે. અખં ૩
 પ્રેમાનંદ પ્રભુ દેત આશિશ નીત, કોટી ખરિસોં જીજેરે. અખં ૪

પદ ૮૨૪ સું

લેવું બંધ્યાં તેરીરે, અખરે કનૈયા મોરા; લેવુંં ૭
 મેં તોરી દાસી પીયા અરણ્ય કમલકી, તુમહો જીવન દોરીરે. અખં ૧
 નીરખું બદન જખી ચંદ જ્યુંં ચંદ્રોરી, એક દક દગ જોરીરે. અખં ૨
 બહી જાતી ભવ પૂરમેં આપકે, પકરી બૈયાં મોરીરે. અખં ૩
 કહા ખરનું કરુણા કમલાવર, પ્રેમાનંદ માત ઘોરીરે. અખં ૪

પદ ૮૨૫ સું-રાગ હુમરી ખ્યાલ

રે સનેહી નેહા ભુલી ના જૈયો રે; રે સં ૭
 ઓરસં તોરી તુમ સંગ જોરી, કરી તન ધન તૃણ તૃષી. ના જૈં ૧

મન ક્રમ વચ વિશ્વાસ આની હર, દદ કરી ગહી પદ મૂલી. ના જૈં ૦ ૨
પળહી પ્રકાર સુખદ હુમકું લખી, કીયો ત્રિભુવન સુખ સૂલી. ના જૈં ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રભુ અખ ના છોડું, સ્યામ શ્રીકૃષ્ણ સંગ કૂલી. ના જૈં ૦ ૪

પદ ૮૨૬ મું

૨ લગની દિન રાત લગી રહીરે; ર. લ. ૦ ૨૬.
જમતે સ્યામ સીધારે તખતે, ના પઠઈ કાઈ પાતી. લગીં ૦ ૧
માલાપનેકી પ્રીતિ પ્યારે, ખીસરે બાલ સંગાતી. લગીં ૦ ૨
મીરહા સતાવે કછુ ના સોહાવે, જરત રેન દિન જાની. લગીં ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાયકી પ્યારી, કર મીડત પીછતાતી. લગીં ૦ ૪

પદ ૮૨૭ મું

૨ સાંવરીયા તોરી દાસી દીન બધરે; સાંવ. ૦ ૨૬.
જતને સંદેશો જાય કહો કાઈ, સ્યામસુંદરકે પાસી. દીનં ૦ ૧
દીનહી ચૂક ખીમારી પ્યારે, ચરનકમલ વિશ્વાસી. દીનં ૦ ૨
ખાન પાન તજી ચીતવે ચરણ જાની, બન બન ફીરત ઉદાસી. દીનં ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાય સુધ લીજે, દીજે દરસ અવિનાશી. દીનં ૦ ૪

પદ ૮૨૮ મું

૨ ત્રિદેશી સુધ મોરી ખિસરી ગયોરે; ત્રિદે. ૦ ૨૬.
જાય લોલાય લયો દાસી વચ, પ્રીત પુરાની તોરી. ખિસં ૦ ૧
મીશી કા ઠગારી સોક હુમારી, ચંચલ નેન ચક્રારી. ખિસં ૦ ૨
પહેલે હુમકું એ નિરદૈયાં, કીની પ્રીત જરજેરી. ખિસં ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્યારો નેનાકો તારો, ચાર હે મતલમકારી. ખિસં ૦ ૪

પદ ૮૨૯ મું-રાગ ખીહાગની હુમરી

પ્યારે તોરી મોરી પ્રીત ન છૂટેરે; પ્યારે. ૦ ૨૬.
લગી હે પ્રીત તોસું સ્યામસુંદર જેસે હીરા ફાચ્યો ન ફૂટેરે. પ્યારે. ૦ ૧
સમજી વિચારી પ્યારે તોસું જોરી કાહુકી તોરાધ ન તૂટેરે. પ્યારે. ૦ ૨
જોરી પ્રીત જાની સાચે સનેહી એર સનેહી સખ જૂટેરે. પ્યારે. ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે અખ ના છોડું છાને જગત શિર ફૂટેરે. પ્યારે. ૦ ૪

પદ ૮૩૦ મું

તોરી મોરી લગની લાગીરે લાલા; તોરી૦ ૨૬
 લાગી લગન તોસે જીવન જેસે સોના મીલત સોહાગીરે. લાલા૦ ૧
 લગન લગત મેરો સુદૃઢ જનમ લયો દુરમતિ સખ દૂર ભાગીરે. લાલા૦ ૨
 શ્યામ મીલત સખ કાજ સુધરી ગયો ખાત બની ગઈ આગીરે. લાલા૦ ૩
 ત્રેમાનંદે નાથ અખંડ રહો દ્રગ ચેહી દેહો મોજ માગીરે. લાલા૦ ૪

પદ ૮૩૧ મું

તોસું મોર મનવા માન્યોરે પ્યારે; તોસું૦ ૨૬
 મન ક્રમ બચ અખ લખહું તીહારી અંતર રંચ ન આન્યોરે. પ્યારે૦ ૧
 પરમ સત્ય એક શ્યામસુંદર તુમ ઘોર સ્વપન સમ જાન્યોરે. પ્યારે૦ ૨
 મન માન્યો મોહન તુમ ચરને સખ જગસું પછતાન્યોરે. પ્યારે૦ ૩
 ત્રેમાનંદે નાથ અખ ના છોડું ચરને ચીત અટકાન્યોરે. પ્યારે૦ ૪

પદ ૮૩૨ મું

તોરા મોરા જીવરા એકરે પ્યારે; તોરા૦ ૨૬
 તુમજીં રહત મોરે જીવમે જેસે કાચમે કંચન રેખરે. પ્યારે૦ ૧
 તુમ તો પ્યારે મોરે જીવકે જીવન સખ વિધિ સુખદાયેકરે. પ્યારે૦ ૨
 તુમ મેરે સ્વામી મેં ચેરી ચરનાહી ચેહી અચલ મેરી ટેકરે. પ્યારે૦ ૩
 ત્રેમાનંદે નાથ ચરનતે દૂર ન રહુંગી મેં નેકરે. પ્યારે૦ ૪

પદ ૮૩૩ મું-રાગ તીલાના

તાદીમ્ તનનામ્ તાદીમ્ તનનામ્ તાદીમ્ તાના તાદીમ્ તનનામ્;
 ચેતીલાના સુનો સકલ શુભ ગુનીજન, ધસહીજે સમજ જુઝ સાધી;
 સકલ ખીધી વારવાર શું સમજ બિચારીકે દીલોંકે ખીચ મન નામ્, તા૦ ૧
 ઘોર જો અઠલવંત ગુનીજનસું મીઠી ગુનીસું ગુનનકી
 સમુજ લે લલી બલી;
 ઘોર જો અનેક ખાત ગુનીનકે ધરકી સમુજ સાધીલે
 અપને અરથકી;
 જહાં જહાં જહાં જહાં પાવે મોજ ગુનીજન મજલસમેં પ્રેમ
 મગન હૈન ગુનીસું ગનનામ્, તા૦ ૨

પદ ૮૩૪ મું

તાનુમ્ તાદીરે તાનુમ્ તાદીરે તાનુમ્ તાદી તાનુમ્ તાદીરે;
હોય તું ઉલાસ હું ખુલાસ દીલ ખુસી હું મેં, અનલ ઉત્તાદ પાસ;
બધી ભાતમું તજી ગુમાની માન તાન તીલાનેકી સકલ

વિધ સાધીરે. તાં ૧

આર જો અનેક રૂપ રાગ રંગ તાલ તાન પાવત સયાન
નિજ છુદ્ધિહુંકે પરમાન;
કેતેહુંકે પાસ વિદ્યા વાદ વિવાદ સાંધી, કેતેહુંકે પાસ વિદ્યા
આદ અનાદીરે;

યુંહી વિચારી યુંહી વિચારી શુદ્ધ સંગત શુદ્ધ બાનીહુંસે;

ગાવના પ્રેમપૂરન ગુન ગાયત્રે અગાધીરે. તાં ૨

પદ ૮૩૫ મું-રાગ દાદરા

હે સારવરા સોભા બરની ન બર્ષ; હો સાં ૮૬.
જામી બરનત ધનસ્થામ તિહારી, શેષ સારદા સકુચાર્ધ. હો સાં ૧
અખિલજીવનકી સુંદરતા સખ, હિલ્લ બધહે આર્ધ. હો સાં ૨
નીચ્છમી નટવરનાગર શોભા, રતિપતિ મતિ બરમાર્ધ. હો સાં ૩
પ્રેમાનંદ હંરિકૃષ્ણ નવલ, જામી, બરનતહે પુલકાર્ધ. હો સાં ૪

પદ ૮૩૬ મું

હો બલમા બદન કમલપર વારી; હો બં ૮૬.
મનમથ ક્રાટીક વારુ બદન પર, ઉકુપતિ લાખ હમરી. હો બં ૧
હસની અલની ચીતવની સુંદર, દેખી મોહી જગનારી. હો બં ૨
સિંધુસુતા રતિ સચી મિરીજ સતી, બાંનકપર બલહારી. હો બં ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામકુંવર જામી, નીત રાખત-હિર ધારી. હો બં ૪

પદ ૮૩૭ મું

હો રસિયા રાજીવ નેના સલોને; હો ૨૦ ૮૬.
અંચલ ચીતવની દેખી લગ્નને, અજન મીન ત્રગ છોને. હો ૨૦ ૧
અંશુજ લોચન રસ ભરી રેખે, અતિ અનીયારે જોને. હો ૨૦ ૨

તરુણ ત્રિયા મનહરન મનોહર, અંગન ખીચ ભરે ટોને. હો ૨૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પલ ન ખીસારું, એ અખ હાયેગી સો હોને. હો ૨૦ ૪

પદ ૮૩૮ મું-રાગ દાદરા

મેં જાની પીયા મોરા રે પીયા મોરા; મેં જા૦ ટક.
કાન કાનકે દીલમેં જસીયા, કાનસું જીયરા ભેરારે. પીયા૦ ૧
સાંવરા શુમાની પ્રીત નહી જાની, અખ હમસું નેહા તોરારે. પીયા૦ ૨
સાચી કહો ધનશ્યામ સનેહી, કાન જસ ભયે ચીનચોરારે.* પીયા૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિજીજી જીતેરી, ચીતવત અંદ જ્યું અકોરારે. પીયા૦ ૪

પદ ૮૩૯ મું

અખ કાન તોસે ભેરેરે જીયા ભેરેરે; અખ૦ ટક.
કોટી જતન કરી ભેરે સનેહા, છીન એકમે લે તોરેરે. જીયા૦ ૧
કરત હો પ્રીત મીત મતલજકે, અરથ સાધી રહો કોરેરે. જીયા૦ ૨
પહેલે પાપ સુધારસ મોહન, પીછેતે ખીખ ધોરેરે. જીયા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે હરિ હમારે એક તુમ, તુમરે તો લાખ કરોરેરે. જીયા૦ ૪

પદ ૮૪૦ મું

મેં જીલી નેહા કીનેરે નેહા કીને; મેં જી૦ ટક.
કીને નેહ તોસે રહી મેં બરોસેં, તુમ તો તુરત છેહ દીનેરે. નેહા૦ ૧
સાંવરા શુમાની એસી નાહી જાની, સંગે સુખ મેરો હરકીનેરે. નેહા૦ ૨
શ્યામખીહારી ખીનું મોત મારી, બેદરદી રંગ બીનેરે. નેહા૦ ૩
પ્રેમાનંદ પીયા તુમ ખીના મેરો જીયા, જેસે જલ ખીના મીનેરે. નેહા૦ ૪

પદ ૮૪૧ મું

મેં તોસે પ્રીત ભેરીરે પ્રીત ભેરી; મેં તો૦ ટક.
ભઈ મેનો દાસી પરમ વિસવાસી, ચેહી ચૂક પીયા મોરીરે. પ્રીત૦ ૧
તુમ અલખેલે અંતર મેલે, મેતો પીયા મતિ ભેરીરે. પ્રીત૦ ૨
હમસું તોરી અંત જાય ભેરી, કહા હમ કીની ચોરીરે. પ્રીત૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે વારી નાય તિદારી, દગાળાજી નહોં ચોરીરે. પ્રીત૦ ૪

* “કાન જસ મઈ ચીત તોરારે” ખાગાન્તર છે.

પદ ૮૪૨ મું-દોહા

નિર્વિકલ્પ અતિ ઉત્તમ, નિશ્ચય તવ ધનસ્થામ;	
માહાત્મ્ય જ્ઞાન જીત ભક્તિ તવ, એકાંતિક સુખધામ.	૧
એહીમે તવ ભક્તપનો, તામે કોઈ પ્રકાર;	
દોષ ન રહે કોઈ જાતકો, સુનીયો ધર્મકુમાર.	૨
તુમારો તવ હરિભક્તકો, દ્રોહ કષ્ટુ નહી હોય;	
એકાંતિક તવ દાસકો દીગે સમાગમ મોય.	૩
નાથ નિરંતર દરસ તવ, તવ દાસનકો દાસ;	
એહી માંગું કરી વિનય હરિ, સદા રાખીયો પાસ.	૪
હે કૃપાળુ હે ભક્તપતિ, ભક્તવત્સલ્ય સુનું ખાત;	
દયાસિંધુ રતવન કરી, માંગુ વસ્તુ સાત.	૫
સહજાનંદ મહારાજકે, સજ સત્સંગી સુખન;	
તારું હોય દદ વતનો, સિદ્ધાપત્રી પ્રમાન.	૬
સો પત્રીમે અતિ બડે, નિયમ એકાદશ જોય;	
તાડી વિગતી કહતહું, સુનીયો સજ ચિત પ્રોય.	૭
*હિંસા ન કરની જંતકી, પરત્રિય સગકો લાગ;	
માંસ ન ખાવત મઘકું, પીવત નહિ બડ લાગ.	૮
વધવાકું સ્પર્શત નહિ, કરત નહિ આતમધાત;	
ચોરી ન કરની કાલુકી, કલંક ન કોઈકું લગાત.	૯
નિદત નહી કોઈ દેવકું, બીન અપતો નહિ ખાત;	
વમુખ જીવકે વદનતે, કથા સુની નહી જાન.	૧૦
એહી વિધિ ધર્મકેતું નિયમમે, બરતો સજ હરિ દાસ;	
ભજો શ્રી સહજાનંદ પદ, હોડી ઓર સજ આસ.	૧૧
રહી એકાદશ નિયમમે, કરો થીહરિપદ પ્રીત;	
પ્રેમાનંદ કહે ધામમે, જાઓ નિઃશંક જગ જીત.	૧૨

‘હિંસા ન કરની કાલુકી’ “કરની ન હિંસા જંતુકી” પાઠાન્તરો ગવાય છે.

“એહી વિધિ સજ નિયમમે” પાઠાન્તર.

પદ ૮૪૩ મું-દોહા

જય જય મગલ કરન પ્રભુ, મગલમય તવ નામ;	
હરત અમગલ ભક્તકે, શ્વેતભુવનપતિ સ્થામ.	૧
જટા છત્ર મૃગ ચમર ધર, ઉર્ધ્વ બાહુ મૃદુ હાસ;	
નીજ જનહીત નીત કરત તપ, જય જય મૂર્તિ પ્રકાસ.	૨
શ્વેતાલિધ નીજ હીપપર, મુનિ વૃંદ લીયે સાય;	
ઉર્ધ્વ બાહુ રત ઉગ્ર તપ, કરત નિરંતર નાય.	૩
એકાંત ધર્મ આશ્રિત સદા, શ્વેત પુરુષ નીજ દાસ;	
તિનકી તુમ પ્રભુ કરત સદા, ઈતર વાસના નાસ.	૪
શ્વેતાંબર સુરિમત વદન, શ્વેત સુલેપન અંગ;	
શ્વેત ભુવન રાજત સદા, શ્વેત પુરુષકે સંગ.	૫
સદાનંદ અરવિંદ પદ, પ્રપુસ્લિત વદન સરોજ;	
દયા સુધા પૂરીત નયન, મોહીત કોટી મનોજ.	૬
શ્વેત નામ તવ શ્વેત વપુ, શ્વેત પુષ્પ ઉર હાર;	
શ્વેત પુરુષ વસ્ત્રભ સદા, શ્વેત બંધુ કરતાર.	૭
શાંત સદા તેજોમય, મુક્ત નિરજ અપાર;	
પૂજત અરન સરોજ તવ, લીગે વિવિધ હિપચાર.	૮
કોટીક ઈંદુ કાંતિ સમ, શોભીત સદા સુરેશ;	
કલાનિધિ નૈષ્ઠિક પ્રભુ, જય જય વર્ણિ વેષ.	૯
શાંતી દાંતી જપ તપ કરી, હોત હો અગદ અનૂપ;	
અત્ર સનાનદન* સુખદ, જય જય શાન્ત સ્વરૂપ.	૧૦
ભુગ ભુગ પ્રતિ પ્રભુ ધરતતુમ, લીલા રૂપ અપાર;	
ભક્તિ સદિત સદા ધર્મકા, પાલત વારમવાર.	૧૧
નીજ આશીતકુ થજા ગતિ, દેત હો સ્થામ સુખન;	
પ્રગટત પ્રતિયુગ નાય તુમ, નીજ જ્ઞાન કમલકે ભાન.	૧૨

* આ લીટી અર્થે વગરની લાગે છે. પણ “અત્રુરાનંદપદ સુખદ” એવો પાડ દોય તો અર્થ સંભવે છે. ચારે પ્રકારના આનંદને આપવાવાળા, સુખને દેવાવાળા.

કર્મપાસ નાનાવિધિ, બાધે જીવ અનંત;
 મુક્તિ કારન તુમહિ હો, સહજનંદ ભગવંત. ૧૩
 સુપર્યુ* તુમ યોગેશ્વર, ધર્મવંશ પ્રતિપાલ;
 હંસ વિષ્ણુ મહાપુરુષ તુમ, પૂરન પરમ દયાલ. ૧૪
 વૈકુંઠ સત્ય અક્ષર તુમ, પુરુષોત્તમ પદ સ્યામ;
 બ્રહ્મસૌક્યપતિ નાય તુમ, નીલકંઠ સુખ ધામ. ૧૫

પદ ૮૪૪ મું-રાગ ધોળ

ધર્મકૃપર હરિકૃષ્ણ ચરણ નખ ચંદ્રને,
 મન કર્મ વચને વંદુ વારમવારજો;
 આ અવસર અલખેલાજી અદળકે દલ્યા,
 કરવા વહાલો અનેક પતિત ભવપારજો. ધર્મ ૧
 શું કહી વર્ણવું પાવન પ્રથિત પ્રતાપને,
 ભવ બ્રહ્મા શેષ નિગમ નેતિ કહી ગાયજો;
 અક્ષરનિવાસી મુક્ત પૂજે જેની પાદુકા,
 અખીલજીવનપતિ શ્રીપુરુષોત્તમરાયજો. ધર્મ ૨
 સદા સાકાર છે દિવ્ય નરાકૃતિ નાયજી,
 માયા કાળ પુરુષના પ્રેરક એહજો;
 જગત જન્મ પાલન લય લીલા જેહની,
 તે અવિનાશી ધર્યો સુંદર નર દેહજો. ધર્મ ૩
 ઉપનિષદના શિર ઉપર જે શોભતા;
 રમારમણ શ્રીઅક્ષરપર અવિનાશજો;
 અનેક અધમ ઓધાચ્યાની દીક્ષા ગ્રહી,
 પ્રેમાનંદકે આલ્યા ધર્મનિવાસજો. ધર્મ ૪

પદ ૮૪૫ મું

પરમ પુરુષ પુરુષોત્તમ પૂરણકામ છે,
 દિવ્યાકાર સ્વરાટ સદા ધનશ્યામજો;

એકાંતિકજનવદ્વલ શ્રીઅક્ષરપતિ,
 વાસુદેવ નિપ્પુ નારાયણ નામજે. પરમ૦ ૧
 અનંત દયાળુકારી ગુણમંડીત વિગ્રહ,
 અનંત શક્તિધર અનંત પ્રતાપ નિવાસજે;
 અનંત કલાનિધિ અનંતભુવનપતિ શ્રીહરિ,
 ભક્તિધર્મમુત કૃષ્ણહરિ અવિનાશજે. પરમ૦ ૨
 ક્ષર અક્ષરના જીવન પ્રાણપતિ પ્રભુ,
 અવતારીએ છે આજ ધર્યો અવતારજે;
 દિવ્યપણામાં મનુષ્યપણું પ્રગટ કર્યું,
 મનુષ્યધક્ષા છે દિવ્ય સદા સાકારજે. પરમ૦ ૩
 નિર્ગુણ સગુણ બે શક્તિ છે પોતાની;
 કર્તાધક્ષા છે અકર્તા જોગનિધાનજે;
 નિરાકાર સાકાર કલાનિધિ શ્રીહરિ,
 પ્રેમાનંદનો સ્વામિ શ્રીભગવાનજે. પરમ૦ ૪

પદ ૮૪૬ મું

એવા શ્રીહરિ સ્વામિ સહજાનંદજી,
 દિવ્ય સગુણ સાકાર દિવ્ય કલાનિધિ નાથજે;
 દિવ્ય શક્તિપતિ પુરુષોત્તમ પ્રગટ થયા,
 દિવ્ય મુક્ત લક્ષને આપ્યા હરિ સાથજે. એવા૦ ૧
 આવીને નીજ દિવ્ય પ્રતાપ પ્રગટ કર્યો,
 થાપ્યો ધર્મ એકાંતિક અવનીર્માયજે;
 આચરજીકારી અનંત ચરિત્ર નવ જાળ કલાં,
 શેષાદિક કવિ નિત્ય નવા કેટલાંક ગાયજે. એવા૦ ૨
 ધ્યાન ધારણા સમાધી બહુ ભાંતની,
 નવ જાણે કોઈ મુક્ત મુનિવર દેવજે;
 અનંત જીવના એક કાળે પ્રાણ તાણવા,*
 દેખાડે નીજધામ અનંત તતખેવજે. એવા૦ ૩

અંતકાલે ધરી અનંતરૂપ શ્રીનાથજી,
તેડવા જાયે નીચ જનને મહારાજજી;
ગરુડ વિમાન અથ ગજ રથ લઈ પાલખી,
પ્રેમાનંદનો સ્વામી ગરીબાનવાજજી. એવાં ૪

પદ ૮૪૭ મું

સ્વામિનારાયણ આજ પ્રગટ મહા મંત્ર છે,
શ્રવણે સાંભળતાં કંપે દિનકર દૂતજી;
ભવના બંધન સદા કાપી સુખીયા કરે,
શું કહી દાખું મહીમા અતિ અદ્ભૂત જી. સ્વામિં ૧
અનેક પતિત ઓધાર્યા પૂરવે આ મંત્ર થકી,
અળમેલ ગનીકા આદિક અપારજી;
તે મંત્ર આજ મહારાજે પ્રગટ કર્યો,
કલિમા કરવા અનેક પતિત ભવ પારજી. સ્વામિં ૨
સકામી જન સુમરી પામે ત્રિવર્ગને,
નિષ્કામી જન પામે પદ નિર્વાણજી;
નામતણા નામી સ્વામિ પ્રગટ મહ્યા,
તે જનના શું કરું મુખે વખાણજી. સ્વામિં ૩
ભવ બહા મુનિ મુક્ત જપે આ મંત્રને,
તે સહુ પામ્યા મન વાંછીત સુખ સાજજી;
પ્રેમાનંદ કહે કર જોડી સહુ જનને,
ભૂલશે માં અવસર આવ્યો છે આજજી. સ્વામિં ૪

પદ ૮૪૮ મું-રાગ ધૌળ

વંદુ ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણનેરે, લાયું પ્રગટ પ્રભુજીને પાયરે;
ખીરાજે બ્રહ્મમહોલભારે;
સદા દ્વિભુજ સાકાર શ્રીનાથજીરે, જીને નિગમ નેતિ કહી ગાયરે. ખીરાં ૧
કાટી રવિ ચંદ્ર અનલ સરીખડુરે, દિવ્યઅક્ષરબ્રહ્મ છે જેનું ધામરે; ખીરાં
જીને પરમપદને બ્રહ્મપુર કહેરે, જીના સત ચિદ આનંદ નામરે. ખીરાં ૨

એવા અમૃત ધામમાં સદા રાજતારે, નારાયણ દરિ
 કૃષ્ણ મુખધામરે; બીરાં
 પુરુષોત્તમ વિષ્ણુ પરમાત્મારે, એવા અનંત નામના
 નામી સ્થામરે. બીરાં ૩
 સર્વકર્તા નિયંતા સર્વકારણરે, અંતરંગમી નિર્ગુણ સદા
 સ્વપ્રકાશરે; બીરાં
 બ્રહ્મ રૂપ કોટી મુક્ત સેવે પાદુકારે, એવા સ્વામીના
 ત્રેમાનંદ દાસરે. બીરાં ૪

પદ ૮૪૯ મું

મહીમા શુરે વખાણું મહારાજનોરે, શેષ સારદ વેદન પામે પારરે;
 નૌતમ શ્રીનાથશરે;
 અનંત જીવન સજે પાળે ને નાશ કરે, એ રૂપ જેની
 લીલા સુખસારરે. નૌતમ ૧
 માયા કાળ પુરુષ તત્વ ચોવીશરે, એવી અનંત શક્તિના
 પ્રેરક નાથરે; નૌતમ
 ધર્મ જ્ઞાન વૈરાગ્ય આદિ ઐશ્વર્યરે, રિદિ સિદિ સેવે ચરણ
 જોડી હાથરે. નૌતમ ૨
 સદા રાજધિરાજપણે રાજતારે, ધનસ્થામ છે મૂરતિ કિશોરરે; નૌતમ
 કોટી હંદર્પ લાગે જોઈ રૂપનેરે, એવા સુંદર રસિક ચીત ચોરરે; નૌતમ ૩
 નંદ સુનંદ શ્રીદામાદિ સેવ કરે, સુદર્શન આદી આયુધ
 મૂર્તિમાનરે; નૌતમ
 સદા લિલા છે પાસે જોડી હાથનેરે, એવા ત્રેમાનંદના
 સ્વામી ભગવાનરે. નૌતમ ૪

પદ ૮૫૦ મું

એવા અક્ષરધામના પતિ શ્રીહરિરે, સદા સુખનિધિ
 શોભાના ભંડારરે;
 પ્રગટ થયા આ સમેરે;
 કોટી કલ્યાણકારી ગુણે જીવત છેરે, જેને ગાયે મૂર્તિમાન
 વેદ ચારરે. પ્રગં ૧

વાસુદેવાદિક વ્યુહના કારણે, દેશવાદિક રૂપ ચોવીશરે; પ્રગં
મચ્છકચ્છાદિક દશ અવતારનારે, ધરનારા પોતે પ્રભુ જગદીશરે. પ્રગં ૨
એવા શ્રીપુરુષોત્તમ પધારીયારે, નીજ ઐશ્વર્ય સર્વે લેઈ સાધરે; પ્રગં
આવ્યા એકાંતિક ધર્મ પ્રવરતાવવારે, કરવા અનંત જીવંતે સનાયરે. પ્રગં ૩
ભાક્તધર્મને મરીઆદિક દ્વિજતણીરે, રહ્યા કરવાને
અધમઓધારરે; પ્રગં

એવા પ્રગટ પુરુષોત્તમ ઉપરેરે, પ્રેમાનંદ જલિહારી વારંવારે. પ્રગં ૪
પદ ૮૫૨ મું

દયા કરી દીનાનાથ કૌશલદેશમારે, ગામ છુપેયાછે અવધ સમીપરે;
સહજાનંદ સ્વામી પ્રગટયારે;
માતાભક્તિને તાત ધર્મદેવજીરે, પડિ અડક છે સરવરિયા અધિપરે. સહં ૧
વેદ સામને શાખા છે કૌયુમીરે, ગોત્ર સાવરણી ને પ્રવર છે તીનરે; સહં
સંવત અદાર સાડત્રીસ મધુ માસમરે, તિથિ અજવાળી
નવમી ચંદ્ર દિનરે. સહં ૨

વર્ષ આઠમે પામી ઉપવીતનેરે, વર્ષ એકાદશે તજી ધરનારરે; સહં
વર્ષિ વેપ ગ્રહીને આશી નિસરયારે, કૃત્યા ઉત્તર દક્ષિણ
કરી પ્યારરે. સહં ૩
પછી પશ્ચિમ દેશમાં પધારીયારે, કીધાં પાવન પશ્ચિમ
વાસી જનરે; સહં

શુર્જર સોરઠ વાસી જનને દરશન દધરે, પ્રેમાનંદ કહે
કીધલાં પાવનરે. સહં ૪

પદ ૮૫૨ મું

એવાસમરથ શ્રીસહજાનંદજીરે, દયા કરીને પધાયા દીનાનાયરે;
સ્વામીને જઈ વારણેરે;
વહ્યા જતાતાં જીવ લવપૂરમારે, વહાલે તાંણી કાઢ્યાં બારે
ગાંધી દાયરે; સ્વામીં ૧
વહાલે મુક્તિનો દ્વાર તે ઉઘાડીયોરે, દેખાજ્યો અતિ
પ્રમલ પ્રતાપરે; સ્વામીં

ઘોર કલિ મધ્યે સતજુગ થાપીયોરે, નહિ માને તેના
 પૂરણ પાપરે, સ્વામી ૦ ૨
 મોટા મત પંથ રૂપી જાડી જળમરિ, ધણાં ગુંચવી
 રાખ્યાતાં નરનારે; સ્વામી ૦
 કાપી જળને કાઢી લીધાં બારણેરે, આપી જ્ઞાનને
 હિતાચ્ચાં ભવ પારે, સ્વામી ૦ ૩
 આજ જ્ઞાનદિવાકર પ્રગટતારે, કીધો ભક્તિ ધર્મ જ્ઞાન પ્રકાશરે; સ્વામી ૦
 વહાલો અજ્ઞાન અંધારું સમાવીયુરે, દીધો ત્રેમાનંદને
 ચરણે નિવાસરે, સ્વામી ૦ ૪

૫૬ ૮૫૩ મું-રાગ વૌશ્ય

।।કુલ ગામ અતિ શોભતાં, શોભીતા મંદિર માળીયા. એ દાળ છે.

પ્રથમ નમું પરચલને લાગું સંત જનને પાયેરે;
 વાણી તે રસભરી આપજો શુદ્ધિ તે નિર્મળ થાયેરે. ૧
 પ્રગટ નારાયણના શુભ વર્ણવું જે આનંદનું ધામરે;
 ગાતાં સાંભળતાંમાં નરનિય હરિજન થાયે તે નિષ્કામરે. ૨
 આજ અનોપમ આમૃત આબો આનંદનો દિનરે;
 પ્રભુજી પદોણલા આવશે આપણે મંદિર જીવનરે. ૩
 એરડીયા અજવાળો આંગણીયે મંડપ રચાવેરે;
 મોતીડે એક પૂરાવોત માનુની મગલ ગાવેરે. ૪
 શેરડીયું વળાવોને પુલકાં વેરાવો વાટરે;
 તોરણ બંધવો બારણે દાળો હિંડોળા ખાટરે. ૫
 આવશે માણકીયે ચડી મોહન આનંદકંદરે;
 નીરખશે નેણુ ભરી ત્રેમાનંદ પામશે આનંદરે. ૬

૫૬ ૮૫૪ મું

આજ અભિનવો આનંદ હેડે હરખ ન માયરે;
 મોટા મુનિવર સાથે આવે છે જાદવરાયરે. ૧

વહાલાની આવી વધામણી આનંદ વાધ્યો છે અપારરે;
 પૂરો સોહાગણુ સાથીયા પેરો સોજો તે શણુગારરે. ૨
 કુમકુમ કેશર છાંટીયે છાંટણું આંગણીયે અનૂપરે;
 મંગલ કુંભ ભરી ધરો કરો દીપક ધૂપરે. ૩
 ઢોલ નગારા વગડાવો કરાવો ઓઝવ સારરે;
 ધાલ ભરો ગજ મોતીયે ચંદન પુષ્પના હારરે. ૪
 સામૈયું લઈ ચાલો સાહેલી વધાવાને મહારાજરે;
 નેણા સુફલ કરો નીરખીને અવસર આપો છે આજરે. ૫
 ઘોડાની ધુમરે આવે વિટાણા અગળાનો આધારરે;
 પ્રેમાનંદ છત્રી નીરખીને દરખે છે વારમવારરે. ૬

પદ ૮૫૫ મું

પુરુષોત્તમજી પધારિયા સુરનર મુનિના ઇશરે;
 નરત્રિયા વૃંદ નીસરીયાં વેગે જોવાને મુનીશરે. ૧
 આવે અસધારી વહાલાજીની શોભા વર્ણવી ન જાયેરે;
 દેવ દાનવ આદિ સુરપતિ નરપતિ હિપમા ન દેવાયેરે. ૨
 અગણિત ગજચંદ્રાશ્વને પાસખી પાળાને નહી પારરે;
 અગણિત મુનિવર હરિજન સાથે પરમ ઉદારરે. ૩
 વાળ વાગે આગે વિધવિધ ભાતના ઓઝવ સાથેરે;
 પડેરે નગારાની ધોસ* માનનીયો મંગલ ગાયેરે. ૪
 ચમર ઢળે શિર છત્ર રાજે આગે જોલે છે હડીદારરે;
 હોરે નિશાન જરીના ગજપર સોનેરી શણુગારરે. ૫
 શ્રીધનશ્યામજી શોભે છે જાણીયે ‘પૂરણચંદરે;
 શ્રીહરિકૃષ્ણ જખી જોઈ પ્રકૃતિલત પ્રેમાનંદરે. ૬

પદ ૮૫૬ મું

રસિક છેલ ધનશ્યામની શોભા છે ત્રિભુવનથી ન્યારીરે;
 મોંઢી રજા જોઈ સુરનર મુનિવર સુગુરની નારીરે. ૧

* “ધોસ” પલ્લુ ગાય છે.

ત્રિભુવનની શોભા હિલ્લ થઈ આવી હરિવરને અંગરે;
 હરખ જાણ્યાં જોણે જય જય હરિજન સ્થામને સંગરે. ૨
 કરુણા રસ વહાલો વરસે નેણે વેણે ચાંતિને હાસરે;
 શૃંગારરસે આવી કીધલો હરિના અંગમાં નિવાસરે. ૩
 વસ્ત્ર આભૂષણ ઝળમળે અંગે તેજનો અંગારરે;
 હિલ્લ થયા આવી સામટા જાણીયે તરણિ* તે હજારરે. ૪
 તરુણ કિશોર મનોહર મૂર્તિ લાગે છે પ્યારીરે;
 અંગેઅંગપર નાંખીયે કાટીક કંદર્પ વારીરે. ૫
 હસતું વદન હરિતું જોઈ મોહો છે મુનિવરના સાથરે;
 ત્રેમાનંદ કહે નિમખ ન મેલીયે નણાથી નટવર નાથરે. ૬

પદ ૮૫૭ મું-રાગ ધોળ

વંદુ હરિકૃષ્ણ પ્રગટ પરમેશ્વર જીહો, કૃપા કરીને મુજને મળ્યા;
 હારિ જેને સેવે મુનિ મુક્તા અજ શંકર જીહો તે અલગક દબ્યા. કૃપા ૧
 હારિ કાળ માયા જીવ ઈશ્વર સર્વના, હારિ પોતે પ્રેરક છે
 દાળણ ગર્વના જીહો. કૃપા ૨
 હારિ વિશ્વ કાટી ઉપગમીને પાળે હરે, હારિ પોતે પરબ્રહ્મ
 એવી લીલા કરે જીહો. કૃપા ૩
 હારિ જની અનંત શક્તિ તેજ પ્રતાપ છે, હારિ એવા
 સમરથ હરિકૃષ્ણ પોતે આપ છે જીહો. કૃપા ૪
 હારિ જેને વેદ ને ઉપનિષદ ગાય છે, હારિ ત્રેમાનંદ તેને
 નીરખી રાજ યાચે છે જીહો. કૃપા ૫

પદ ૮૫૮ મું

હારે મેંતો નીરખ્યા નેણાં જારી નાથને જીહો, જનમ સુદલ
 થયો માથેરો;
 હારિ મારો જાણી હરિવરે હાથને જીહો, તાણી લીધા જીવ બાહેરો. જન ૧
 હારિ પુરુષોત્તમ પ્રગટ મુજને મળ્યા, હારિ મારા જનમ
 મરણ દુખડાં દબ્યાં જીહો. જન ૨

હરિ મેંતો જપ તપ વ્રત કોઈ ન કર્યાં, હરિ ઘેર બેઠાં મારાં
કારજ સર્વે સર્યાં જીહો. જન૦ ૩
હરિ મેંતો લોકતણી લાજને મેલી પરી, હરિ મેંતો શિરને
સાટે વર્યા હરિ જીહો. જન૦ ૪
હરિ પ્રેમાનંદના નાથની મૂર્તિ, હરિ હવે નિમજ્જ ન મેલું
મારા ઉરથી જીહો. જન૦ ૫

પદ ૮૫૯ મું

મારે લગની લાગી છે ધનસ્થામની જીહો, નહરિડું લોકલાજથી;
હરિ મારે રટના લાગી છે એના નામની જીહો, નિભેં થઈ
હૂતો આજથી. નહીં ૧
હરિ મારા પ્રાણના જીવન ધનસ્થામ છે, હરિ મારે સુખ
સંપત એનું નામ છે જીહો. નહીં ૨
હરિ મારે એક આસ છે ધનસ્થામની, હરિ હૂતો માળા
જપું છું એના નામની જીહો. નહીં ૩
હરિ મારે સરવસ શ્રીધનસ્થામ છે, હરિ મારે એ વીના
ખીજું હરામ છે જીહો. નહીં ૪
હરિ મારે ઈષ્ટ ધનસ્થામ સુખધામ છે, હરિ પ્રેમાનંદ ભેઈ
ભેઈ પૂરણકામ છે જીહો. નહીં ૫

પદ ૮૬૦ મું

એવા દુહસભ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને જીહો, જીવમાં રાખીશ
જતન કરી;
હરિ સુખસાગર કૃપાના નિધાનને જીહો, નિમજ્જ ન મેલું
ઉરથી જરિ. જવ૦ ૧
હરિ એતો અખિલજીવનપતિ એક છે, હરિ એની
અધમઓધારણ એવી ટેક છે જીહો. જવ૦ ૨
હરિ જોગી વનમાં વસે એ કારણે, હરિ મુક્ત કોટીક જાયે
છે એને વારણે જીહો. જવ૦ ૩

હારિ જોનો કેડ નથી મેલતી રાધા રમા, હારિ પ્રાણુ પાયરે
કરે છે ખમા ખમા હોહો. ઉવ૦ ૪
હારિ એવા મોંઘા હારિ તે સોંધા ચયા, હારિ પ્રેમાનંદને
ઉપર કીધી દયા હોહો. ઉવ૦ ૫

પદ ૮૬૧ સું

મારા ઉરમાં વસ્યા છે અલખેલડો હોહો, છેલ જગીસો
કુંવર ધર્મનો;
હારિ હારિ રસિક ચતુર રંગછેલડો હોહો, પાશ કાપ્યોછે
મારા કર્મનો. ઉલ્લ૦ ૧
હારિ નવરસમય મૂર્તિ મોહની, હારિ કાંઈ કામલુગારી છે
એની નેહની હોહો. ઉલ્લ૦ ૨
હારિ વશિકરણ મંત્ર છે એના વેણમાં, હારિ કાંઈક જાદુ
લચ્યા છે એના નેણમાં હોહો. ઉલ્લ૦ ૩
હારિ એની ચીતવની ચલની અમોલની, હારિ જાદુ પ્યારી
લાગે છે એની બોલની હોહો. ઉલ્લ૦ ૪
હારિ રૂપ શીલને ઉદાર સુખસાગર, હારિ પ્રેમાનંદનો પ્યારો
નટવરનાગર હોહો. ઉલ્લ૦ ૫

પદ ૮૬૨ સું

હારિ હરિકૃષ્ણ હેયાનો મારે દાર છે હોહો, નોંધને જીવું છું
સુંદર મૂર્તિ;
હારિ મારાં નેણાતણો શણગાર છે હોહો, અજગો ન મેલું
હવે ઉરથી. નોંધ૦ ૧
હારિ મારું ચીતકું ચોરાણું એની ચાલમાં, હારિ હુંતો વથ
ચર્ધ છું એના વહાલમાં હોહો. નોંધ૦ ૨
હારિ મારા ઉરમાં ખુંતો છે છેડો પાધનો, હારિ કંઈ પાર નહિ
મારા ભાગ્યનો હોહો. નોંધ૦ ૩
હારિ હુંતો દારી છું કૃપાનિધાનની, હારે મને ચાવીને આપી
છે બીડી પાનની હોહો. નોંધ૦ ૪

હારે દયા હેતનો ભચ્યો છે અનખેડો, હારે પ્રેમાનદનો
નહાલો રંગછેતડો જીહો ભ્રમ ૫

પદ ૮૬૩ મુ-રાગ ધોળ

સખી ધન્ય ધન્યરે ભૂતળ ભગનાન, પ્રગટ થઈ શ્રીહરિ વિચરે,
વહાનો ગોલોકનારે અધિપતિ, રાધાજીવનરે રસિત્રો વર કહાન પ્રગ ૧
જેના શિવરે પ્રજ્ઞા સેવે પાવક્ષા, શુક નારદરે ધરે ધ્યાન હમેશ, પ્રગ ૨
તેતો પ્રગટ થયારે ભકિત ધર્મથી, મનુષ્યાકૃતિરે ધરી શ્યામ સુરેશ પ્રગ ૨
વહાલે પશ્ચિમ દેશ પાવન કચ્યો, આધાર્યાગે નરનારી અનત, પ્રગ ૩
ધરી કૃષ્ણ ભૂતિ મોહની, ઠરુણામયરે જીર ધારે સત પ્રગ ૩
વહાલે પાજ બાધી મોટી મોક્ષની, કીધા કવિમાટે ભકિત
ધર્મને પુષ્ટ, પ્રગ ૪

વહાલે પાખડ મત બહુ ખડીયા, મોચા મોટારે અસુર અતિ દુષ્ટ પ્રગ ૪
વહાલે સાધુ દેવ દ્વિજ ધર્મની, કીધી રક્ષાગે કળીમા તતકાલ, પ્રગ ૫
પ્રેમાનંદ કે’ ધર્મકુળનો, જશ વિસ્તાર્યારે ત્રિભુવનમાં વિશાલ પ્રગ ૫

પદ ૮૬૪ મુ

સાબળજેરે સતસંગી મુગ્ધા, ધર્મવશને કહી વર્ણવું,
ત્રણ પુત્ર શ્રીભકિતધર્મના, તેના ગુણનારે કરે નિગમ વખાણુ ધર્મ ૧
મોટા પુત્ર શ્રીરામપ્રતાપજી, તેથી વચેટરે શ્રીનારાયણ નામ, ધર્મ ૨
તેથી નાના શ્રીહરિરામજી, ત્રણે બાધરે મુક્તિના ધામ. ધર્મ ૨
રામપ્રતાપજી મહારાજના, ત્રણ પુત્રરે ગુણસાગર સાર, ધર્મ ૩
નંદરામજી હંકારરામજી, અજોધારે પ્રસાદ હિંદાર ધર્મ ૩
હરિરામજીના પુત્ર પાત્ર છે, ગોપાનજીરે રઘુનીર મહાધીર, ધર્મ ૪
વદ્રાવનજી સીતારામ મહામતિ, બદ્રીનાથજીરે ગુણવાન ગમીર. ધર્મ ૪
નારાયણ નૈષ્ઠિક જનમથી, પુરુષોત્તમરે ધર્મપુત્ર વચેટ, ધર્મ ૫
પ્રેમાનંદ કહે ધરમકુલબૂપણ, બલે પ્રગટયારે ભવમધનમેટ ધર્મ ૫

પદ ૮૬૫ મુ

ચાનો ચાલોરે ધર્મનશીને દાર, સાહેલી માગીયે મોક્ષને,
આજ એ વિના મોક્ષખીજે નથી, એ છે કળીમારે મુક્તિના દેનાર સાહે ૧

ભક્તિ ધર્મનો પ્રગટ પ્રતાપ છે, આજ પ્રગટરે ધર્મસુત ધનસ્થામ; સાહે ૦
 આરો મોક્ષ સર્વ નરનારીને, કાપી કર્મને આપે નિજ ધામ. સાહે ૦ ૨
 સખીયમ્બએ ધર્મકુળ આસરે, નહિતો મારશેરે જન્મ બાંધીને માર; સાહે ૦
 ધર્મવંશી વિના આ સંસારમાં, બીજો નથીરે છોડાવણ દાર. સાહે ૦ ૩
 બીજા પંથને મત બહુ જોળીયા, દેવ દેવીરે પૂજ્યાં કરી પ્રીત; સાહે ૦
 ધર્મવંશી વિના ત્રણલોકમાં, ક્યાંયે ન મળેરે કલ્યાણની રીત. સાહે ૦ ૪
 એમ જણી મોટા સંત ભૂષતિ, સેવે પ્રીતેરે ધર્મવંશીના ચરણ; સાહે ૦
 ત્રેમાનંદનો સ્વામિ ધર્મવંશમાં, આજ પ્રગટરે પ્રભુ ભવદુઃખહરણ. સાહે ૦ ૫

પદ ૮૬૬ મું

પદારથારે મારે મંદિર આજ, આચારજ શ્રી ધર્મવંશના;
 મેંતો થાલ ભરી ગજ મોતીયે, વધાવ્યારે પાંડેજી મહારાજ. આચા ૦ ૧
 સનમાન કરી રૂઠી રીતસુ, પદારથારે કરી બહુ પ્યાર; આચા ૦
 મેંતો પૂજ્યા ઘોડણ ઉપચારસુ, જણીનેરે મુક્તિના દાતાર. આચા ૦ ૨
 રૂઠા પાક કરાવી જમાડીયા, ધન વસ્ત્રે આપી અર્ચકાર; આચા ૦
 રથ અશ્વ ધેતુ આપી દુજણી, પાયેલાગીરે ભાગ્ય માની અપાર. આચા ૦ ૩
 હુંતો સર્વ તિરથ નાહી પ્રેમમું, મેંતો પૂજ્યારે સાધુ દ્વિજરાજ; આચા ૦
 હુંતો થઈ રહી ધર્મકુળ આસરે, મારાં સરીયારે જેની સર્વે કાજ. આચા ૦ ૪
 ધર્મવંશી કપાંથી મારે બારણે, જેને પૂજેરે શિવ બ્રહ્મ શેષ; આચા ૦
 ત્રેમાનંદનો સ્વામિ જેના કુળમાં, થયા પ્રગટરે શ્રી કૃષ્ણ દીનેશ. આચા ૦ ૫

પદ ૮૬૭ મું-રાગ ધોળા

વારી જાઉં વહાલાજીને વારણે, સુખદાયકરે વહાલો મુંદર સ્થામ; જાઉં ૦ ૨૬
 મારા હિરમાં વસ્થો અલગેલડો, મને કાપીરે વહાલો પૂરણકામ. જાઉં ૦ ૧
 હુંતો ન ગઈ જંગા ગોદાવરી, હુંતો ન અધરે કાશી કેદાર; જાઉં ૦
 ચેર બેઠા મળ્યા મને માવજી, મારા પુન્યનેરે નહિ વારને પાર. જાઉં ૦ ૨
 મારે અડસઠ તિરથ સર્વે મળ્યા, વર પામીરે પુરુષોત્તમ નાથ; જાઉં ૦
 મારે પાર આજ્યો ભવ પંથનો, મારા સાહોરે શામળીયેજી હાથ. જાઉં ૦ ૩
 સુખ આપું અખંડ અલગેલડો, પદારથારે મારે મંદિર આજ; જાઉં ૦
 ત્રેમાનંદના નાથને ભેટતાં, મારાં સરીયારે જેની સર્વે કાજ. જાઉં ૦ ૪

પદ ૮૬૮ સું

જેના દર્શન દુર્લભ દેવને, જેને નિગમરે મતિ કહી ગાય; દર્શ૦ ટેક.
તેતો ત્રગદ થયા સુખ આપવા, વજ્રજીવનરે વહાલો વેકુંડરાય. દર્શ૦ ૧
આ ઉભા હરિ મારે આંગણે, જગજીવનરે જગનો આધાર; દર્શ૦
મૈતો નિરખીને રાખ્યા નેણમાં, મનમોહનરે મારા હૈડાનો હાર. દર્શ૦ ૨
જેનું શિવ સનકાદિ ધ્યાન ધરે, શુક નારદરે સેવે જેના ચરણ; દર્શ૦
જેને શારદ શેષ રટે નીત, તેને નિરખીરે ઠરે મારાં નેણ. દર્શ૦ ૩
વહાલો અધમ આધારણુ ત્રગદ્યા, પતિતોનેરે ઉતારવા પાર; દર્શ૦
પ્રેમાનંદ વહાલાજીને વારણે, વારે તન મનરે ધન વારમવાર. દર્શ૦ ૪

પદ ૮૬૯ સું

મારાં નેણા શીતલ જોઈ નાથને, મારે મંદિરે આબ્યા અલખેલ; નેણા૦ ટેક.
વહાલો જરકસી જમા પે'રીને, પાષણીમરિ છાગાં ખોસીને છેલ. નેણા૦ ૧
હુંતો ઉઠી ઉતાવળી આકળી, વધાબ્યારે બરી મોતીના થાળ; નેણા૦
મૈતો લીધાં વહાલાજીના વારણાં, આરોપીનેરે કંઈ મોતીની માળ. નેણા૦ ૨
મૈતો હાથ સાહીને હેતમાં, ખોલાબ્યારે બાઈ કરીને લાવ; નેણા૦
મૈતો આસન આખ્યાં બેસવા, દુધડીયેરે પખાલ્યા પાવ. નેણા૦ ૩
મૈતો રાધ્યાં બોજન બહુ ભાતનાં, જમાજ્યારે જગનો જીવન; નેણા૦
પ્રેમાનંદના નાથને ઉપરે, લઈ વાચુંરે મૈતો તન મન ધન. નેણા૦ ૪

પદ ૮૭૦ સું

મારા નાથ રહેો મારા નેણમાં, હુંતો રીઝીરે રસિયા તારે રૂપ; નાથ૦ ટેક.
મારા મનમાં ખુંચીતારી મૂરતિ, ચીત ચોટ્યુંરે જોઈ રૂપ અનુપ. નાથ૦ ૧
આવી વાગી વહાલાતારી આંખડી, લઈ વેધ્યુરે વહાલા મારું ચીત; નાથ૦
હુંતો ઘેલી કરું ધર આંગણે, મારે લાગીરે વમ સાથે પ્રીત. નાથ૦ ૨
તારે હસવે હસ્યું મારા ચીતને, મરકલડેરે મોહ્યું મારું મન; નાથ૦
જ્યારે નિમ્મખ ન દેખું નાથને, અકળાઉરે ધરમાં જીવન. નાથ૦ ૩
હુંતો હારી દોરી તારા હેતમાં, તુજ ઉપરે વારુ તન મન પ્રાણ; નાથ૦
મારે તમથી વહાલું બીજું કોઈ નહિ, પ્રેમાનંદનારે વહાલા

સ્વામ સુગણ. નાથ૦ ૪

અથ ગરખાના પદ

પદ ૮૭૨ મું-રાગ દોહા

પરમ પુરષ અક્ષરપતિ, સ્વામિ સહજનંદ;	
દિવ્ય નરાકૃતિ પ્રગટકે, વંદુ ચરન નખ ચંદ.	૧
અનત કાટી બ્રહ્માંડપતિ, અખીલ શક્તિધર સ્વામ;	
ભક્તિધર્મસુત સુખસદન, સહજનંદ વર નામ.	૨
ધર્મધુરંધર ધર્મધર, અધર્મ કરન વિનાસ;	
ધર્મતનય પ્રભુ ધર્મજીત, મમ હિર કર્કે નિવાસ.	૩
બરનુ વિશદ ગુણ ગણ વિમલ, વિદિત પ્રગટ પરમાન;	
પ્રેરકે બાની સુરસ ભરી, દહહુ તિમીર અગ્યાન.	૪
મૂક ચહત બાની વિમલ, પંગુ ઉલંઘે સુમેરુ;	
ઉભય દેખ જીત લખી મોય, હોવહુ નાય મમ ભેરુ.	૫
નહિ શુદ્ધિ બળ આતુરી, તવ પ્રતાપ હિર આની;	
ત્રેમાનંદ કહે યથામતિ, બરનુ ગુન અધહાની.	૬

પદ ૮૭૨ મું-રાગ ધોળા

પુરુષોત્તમ પ્રાણી પારારે, આવો અંતરજામી. એ દાળ છે.	
કરું પ્રથમ પ્રણામ સંભારીરે, સહજનંદ સ્વામી;	
વંદુ જીગલ ચરણ હિર ધારીરે, સહજનંદ સ્વામી.	૧
તમે ભલે પ્રગટ્યા લવભોગ્યનરે, સહજનંદ સ્વામી;	
તમે નિજ જન આનંદ લોચનરે, સહજનંદ સ્વામી.	૨
થયા કરુણા કરી દ્રગ ગોચરરે, સહજનંદ સ્વામી;	
સહુ જાણે જોયર જ્યારરે, સહજનંદ સ્વામી.	૩
તમે પુરુષોત્તમ સખકારીરે, સહજનંદ સ્વામી;	
સદા અક્ષરધામ નિવાસીરે,* સહજનંદ સ્વામી.	૪
તમે સર્વોપરી સુખકંદરે, સહજનંદ સ્વામી;	
તમને સેવે મુક્ત મુનિ વૃંદરે, સહજનંદ સ્વામી.	૫

* “આધારીરે” એવો પણ પાઠ છે.

તમે	ક્ષર અક્ષરના	સ્વામીરે,	સહજનંદ સ્વામી;	
સર્વ	વ્યાપક	અંતરજ્ઞમીરે,	સહજનંદ સ્વામી.	૬
તમે	કૈવલ્યપતિ	સુખરૂપરે,	સહજનંદ સ્વામી;	
સર્વ	મુક્તતથા	છો ભુપરે,	સહજનંદ સ્વામી.	૭
તમે	દિવ્ય તનુ	સાકારરે,	સહજનંદ સ્વામી;	
મહા	તેજ તથા	આગારે,	સહજનંદ સ્વામી.	૮
આત	દિગ્ધને	આચરજકારીરે,	સહજનંદ સ્વામી;	
એક	બેઠક	નાથ તમારીરે,	સહજનંદ સ્વામી.	૯
એક	તેજ સમુદ્ધ	અતિ ભારીરે,	સહજનંદ સ્વામી;	
અઘા	હર્ષ મધ્ય દિશી	ચારીરે,	સહજનંદ સ્વામી.	૧૦
અવિતર્ક્ય	અતિ અપ્રમાણુરે,	સહજનંદ સ્વામી;		
એ	તેજ સમુદ્ધ	સુગણુરે,	સહજનંદ સ્વામી.	૧૧
તે	તેજમાં	એક છબી ધામરે,	સહજનંદ સ્વામી;	
દિવ્ય	રત્ન મંડપ	અભિરામરે,	સહજનંદ સ્વામી.	૧૨
તેમાં	દિવ્ય પદ્મ	છબી ન્યારીરે,	સહજનંદ સ્વામી;	
નિજ	જન લોચન	અધહારીરે,	સહજનંદ સ્વામી.	૧૩
તેમાં	આપ ખીરાજો	છો રાજરે,	સહજનંદ સ્વામી;	
ચારે	પાસ મહા મુક્ત	સમાજરે,	સહજનંદ સ્વામી.	૧૪
લઈ	ઘોડા પૂજા	પ્રધરે,	સહજનંદ સ્વામી;	
તમને	પૂજે છે કરી	પ્યારરે,	સહજનંદ સ્વામી.	૧૫
પદી	પુરુષસુક્ત	મહામંત્રરે,	સહજનંદ સ્વામી;	
કરે	સ્તવન સર્વે	સ્વતંત્રરે,	સહજનંદ સ્વામી.	૧૬
એ	ધામ છે સહુથી	આધુરે,	સહજનંદ સ્વામી;	
નહિ	ઠાલ માયાનું	સાં લાણુરે,	સહજનંદ સ્વામી.	૧૭.
સર્વે	ધામથી શ્રેષ્ઠ	વિશેષરે,	સહજનંદ સ્વામી;	
સુર	મુનિ સ્વપને નવ	દેખેરે,	સહજનંદ સ્વામી.	૧૮
એતો	અક્ષરમાંહી	છબી નોખીરે,	સહજનંદ સ્વામી;	
સાં	આપ ખીરાજો	છો શોખીરે,	સહજનંદ સ્વામી.	૧૯

- મહા દુર્લભ દરશન દેવરે, સહજનંદ સ્વામી;
જણે વિરલા કાષ્ઠક ભેવરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૦
- શું વર્ણવું મહિમા અગાધરે, સહજનંદ સ્વામી;
નવ પદોંચે મન વાણી વિવાદરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૧
- ખીજ અસખ્ય ધામ આરા એથીરે, સહજનંદ સ્વામી;
તે સારુ નિગમ કહે નેતિરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૨
- ત્યાંથી આપ પધાર્યા નાયરે, સહજનંદ સ્વામી;
મોટી કૃપા કીધી અમ માયરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૩
- જડ ચીદ પ્રકૃતિ એ કહાવેરે, સહજનંદ સ્વામી;
અપાર છે પાર ન પાવેરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૪
- તેના આત્મા છે અંતરજામીરે, સહજનંદ સ્વામી;
કર્તા હતાં પાળક બહુનામીરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૫
- કાળ માયા પુરુષ પ્રધાનરે, સહજનંદ સ્વામી;
તેના કારણ અતિ શુણ્ણવાનરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૬
- મહાતત્ત્વધરી ત્રણ શુણ્ણરે, સહજનંદ સ્વામી;
સર્ગ કારણ અતિ નિપુણરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૭
- ત્રણ શુણ્ણધરી તત્ત્વ ચોવીશરે, સહજનંદ સ્વામી;
બ્રહ્મિ સમષ્ટિ દેહ જગદીશરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૮
- એમ ઉત્પત્તિ સ્થિતિ લય રૂપરે, સહજનંદ સ્વામી;
એવી લીલા તમારી અનુપરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૯
- સર્વ કારણ કર્તા આધારરે, સહજનંદ સ્વામી;
એક તમે છે ધર્મકુમારરે, સહજનંદ સ્વામી. ૩૦
- મહા દિવ્ય અશ્વર્ય ભુક્ત સ્થામરે, સહજનંદ સ્વામી;
આ મૂર્તિ તમારી સુખધામરે, સહજનંદ સ્વામી. ૩૧
- સર્વે દિવ્ય સામૃથીને છપાવીરે, સહજનંદ સ્વામી;
ત્રેમાનંદ કહે પ્રગટ થયા આવીરે, સહજનંદ સ્વામી. ૩૨

પદ ૮૭૩ મું-રાગ મંગલ

વંદું	શ્રીરાધાકૃષ્ણ	સકલજગતકારન;	
જુગ જુગ	પ્રગટત સ્યામ	પતિતજનતારન-	૧
નામ રૂપ	જાકે કર્મ	નિગમ કહી ગાવહી;	
સારદ	નારદ શેષ	પાર નહી પાવહી.	૨
મજ વપુ	ધારી લાયે	વેદ દૈત્ય મારેઉ;	
કમડ તનુ	ધરી પીઠ	મંદરગિરિ ધારેઉ.	૩
ભયે થેત	વારાહ દયાનપર	જીવ ધરી;	
ધર્યો રૂપ	નરસિંહ દેલ	માર્યો હરિ.	૪
ધરી હરિ	વામન રૂપ	જૂપ બલિકું	૭૭થો;
દરસી ધરી	હરિ હાય	ક્ષત્રિજનકું	દ૭થો.
ભયે	પ્રગટ રઘુવીર	દયાનન	ઉદક;
યદુકુલનથીનદિનેશ.		કુંસકુલભેદક.	૬
ભયે જીહ્વા	સોઈ કૃષ્ણ	યદુકુલનંદન;	
ધરી હે	કલક્રી રૂપ	સો દુષ્ણનિવંદન.	૭
ભક્તિધર્મ	મહે આયે	કૃષ્ણ કરુના કરી;	
પ્રેમાનંદ	ધનશ્યામ રૂપ	પ્રગટે હરિ.	૮

પદ ૮૭૪ મું

પૂરખ અવધ	સમીપ	છપેયા ગામહે;	
તહાં વસે	ધરમ સ્વરૂપ	હરિપ્રસાદ નામહે.	૧
શ્યામ બેદ	સરવરીયા	સાતિ મિત્યારકે;	
સુરનેતરાયકૃતપુજ્યપદે	પાંકે	છટારકે.	૨
દંપતિ ભક્તિધર્મ	ખંદાવન	જીવકે;	
તપ યોગીનો	આતિ ઉગ્ર	કૃષ્ણ ઉરલાયકે.	૩
રીઝે	ગોકુલચંદ આપ	દરશન દીયો;	
પુત્ર હોઉ	તુમ નાથ	એહી વર માગીયો.	૪
પ્રગટ ભયે	શ્રીકૃષ્ણ	કમલદલસોયન;	
ભક્તિ ધર્મ	મહે આપ	પતિતભવમોચન.	૫

બાલ ચંદ્ર સમ બઢત અધિક પ્રતાપહે;
 ઢાટી બ્રહ્માંડ આધાર સો ઠાકુર આપહે. ૬
 બાલ રૂપ ધરી કીને ચરિત્ર અનુપન્ન્યું;
 પુરે મનકે મનોરથ સખ સુખરૂપન્ન્યું. ૭
 ભયે બરસ જળ આઠ દીયો ઉપવીતન્ન્યું;
 ત્રેમાનંદ કહે તોડી કુટુંબનું પ્રીતન્ન્યું. ૮

પદ ૮૭૫ મું

ગૃહસૌ નીકસ્યે શ્યામ ઉતર દિશી પ્રતિ ચસે;
 એકાએકીહે નાથ સાથ દોઢ ના મીસે. ૧
 પીત બની શિર પાલ ઝંઝૂલીયાં પીતહે;
 હે વરવાડો વેપ તપત્રીએ ચીતહે. ૨
 માત તાત પુનિ ભાત કુટુંબ સખ હેરત;
 કહાં જ્યુ ગયે ધનશ્યામ રુદત કરી ટેરત. ૩
 બરની બાલસ્વરૂપ ગયે મહાબનમાંહી;
 સિધ બ્યામ્ર ગજ બાહુકો મનમેં ડર નાહી. ૪
 મીલતહે છુત પિશાય અસુર બીકરાલ જ્યું;
 દરસ કરત તેહી જોની છુટત તતકાલ જ્યું. ૫
 દિવ્ય દેહ ધરી કરત વિનય જાત ધામકો;
 જોહી વિધિ સિદ્ધ સુરેશ પૂજત ધનશ્યામકો. ૬
 કરત ઉમ્ર અબ્યાસ કઠીન તપ શ્રીહરિ;
 છલ્યો દેહ મન પ્રાનકો ધર્મ સો હઠ કરી. ૭
 ઉતર દક્ષિણ બીચરે દેહ સુધ પરદરી;
 ત્રેમાનંદ કહે પશ્ચિમ પધારે કૃપા કરી. ૮

પદ ૮૭૬ મું

આપે સહજાનંદ સિદ્ધ મુનિ વૃંદ સંગ લઈ;
 આનંદ મંગલ જુકત પશ્ચિમ ભોમી બાઈ.
 ઉદયો સહજાનંદ રવિ ભયો જોજોકારહે;
 ધર ધર ભક્તિ ગ્યાન વૈરાગ્ય વિચારહે. :

કૂલે ભક્ત અરવિંદ છાયો પ્રતાપજ્યુ;
 માયા તમ ભયો નાશ મર્તાતર પાપજ્યુ. ૩
 ખીચરત પુર બન ગામ ગ્યાનધન સુરજ્યુ;
 બ્રહ્મ વિદ્યા ઝરી બરખા ચલાયે પૂરજ્યુ. ૪
 દ્રગ ભરી દેખત રૂપ સહજાનંદ સ્યામકે;
 હોત સમાધિ ધ્યાન દેખત સબ ધામકે. ૫
 ગોલોક વૈકુંઠ બ્રહ્મપુર ભયકે;
 તેજભય હરિ રૂપ દેખત મુદ પાપકે. ૬
 આશ્રિત ભયે નરનારી સો અનેત અપારજ્યુ;
 ભવસાગરસો ખચાય કીયો ઉદ્ધારજ્યુ. ૭
 સ્વામિનારાયણુ ભજન કાઠિ જન કરતહે;
 પ્રેમાનંદ કહે કહ માત્ર તાકે ટરતહે. ૮

પદ ૮૭૭ મું-રાગ રેખતા

આશકોદી પારીવે, માશુક ન જાના બૂલી; માશુ ૦ ૨૬.
 સુન સાવરે સાહેબા મોહબત હમારીવે;
 ખાવંદ ખુશી હોય રખના દીલમે વિચારીવે. માશુ ૦ ૧
 એક તેરાહે આસરા કહે ક્યા પુકારીવે;
 પરવરદીગાર દીલકી તું જાનતાં સારીવે. માશુ ૦ ૨
 સુરત લગી કદમોસે ન ટરેગી ટારીવે;
 પ્રેમાનંદકે ખારે હમકું લેના સંભારીવે. માશુ ૦ ૩

પદ ૮૭૮ મું

દીખલા દીદાર ખારા, મેહેબુબ હમારા; મેહે ૦ ૨૬.
 માશુક જરા દે દેના નેનોકા નજરા;
 મતનેમે તો હોવેગા આશકુંદા ગુજરા. મેહે ૦ ૧
 કુરખાન કીયા તેરે નામપર ધરખાર સંસારા;
 ફકીરી લોકે ફીરતાહું કરનેકું દીદારા. મેહે ૦ ૨
 તકસીર માફ કરના સુન સરજનહારા;
 પ્રેમાનંદકું મુલાખાત દેના નંદુલારા. મેહે ૦ ૩

પદ ૮૭૯ મું-રાગ સોરઠ

ગમીયોરે મારે મન ગિરિધારી; ગમી૦ ૧૬.
 નટવરનાગર સુખનો સાગર, હરિવર હેડનો હાર હળરી. ગમી૦ ૧
 કાટી કામ વારુ છબી ઉપર, રંગ રસિયો ધનસ્થામ વિહારી. ગમી૦ ૨
 સુખ સંપત શામળીયો મારે, એને લળું બીળું સર્વે વિસારી. ગમી૦ ૩
 ત્રેમાનંદનો નાથ મનોહર, ધર્મકુંવર સુંદર મુખકારી. ગમી૦ ૪

પદ ૮૮૦ મું

માડીરે મને મોહન પ્યારો; માડી૦ ૧૬.
 પ્રાણુયકી વહાલો વિઠ્ઠલવર, નિમખ ન મેલું હવે નાથને ન્યારો. માડી૦ ૧
 નંદકુંવરને હુતો જોઈ જોઈ જીતું, કરી રાખું આંખડીના તારો. માડી૦ ૨
 હરિવર હાર દિયાનો સુંદર, નવલ મનોહર નંદકુલારો. માડી૦ ૩
 ત્રેમાનંદનો જીવન વહાલો, જન્મ સંગાથી છે સ્થામ હમારો. માડી૦ ૪

પદ ૮૮૧ મું

વહાલીરે વહાલાજીની વાતું; વહા૦ ૧૬.
 વાતું સાંભળવા હું વશ થઈ સજની, મેલું મોહનજીને ચરણે માથું. વહા૦ ૧
 સુંદર શશિમુખ જોવા સારું, તોડયું લોક કુટુંબનું નાતું. વહા૦ ૨
 વાતું સુણીને વહાલાના મુખની, બીજે હવે ક્યારે નથી સુખ થાતું. વહા૦ ૩
 ત્રેમાનંદના નાથને નિરખી, મગન રહે મન નીત હરખાતું. વહા૦ ૪

પદ ૮૮૨ મું

જીવનરે જોઈ જોઈને લોભાણી; જીવ૦ ૧૬.
 શી કહું શોભા સુંદર મુખની, નિરખી રવિ શશિ જ્યોત લગ્નણી. જીવ૦ ૧
 કામ કાજ ધર ધંધા બૂલી, કૂલી સુણી મીડી મુખની વાણી. જીવ૦ ૨
 હરિવર સાથે મારું હૈત બંધાણું, દામ વિના એને હાય વેચાણી. જીવ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે નાથજી મારું, પ્રીત કરી લીધું ચીતકું તાણી. જીવ૦ ૪

પદ ૮૮૩ મું-રાગ સોરઠ

શામળીયા યેગા આજ્યોજી, મોહોલે આજ્યોરે, શામળીયા; યેગા૦ ૧૬.
 નંદકુંવર થાને ચરણ કરે છે પ્યારી, સુંદર બદન દેખાજ્યોજી. યેગા૦ ૧

સેજ સવારી વાટ જીવે છે ચારી, રસિયાવર રસ પાળ્યોજી. યેગાં ૨
નટવરનાગર સેજ પધારો પ્યારા, અમૃત મેહ બરસાળ્યોજી. યેગાં ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ જીવીલા, હેલા હેત કરી બોલાળ્યોજી. યેગાં ૪

પદ ૮૮૪ અં

રસિયા રંગ માણોજી, રંગ માણોરિ રસિયા; રંગ ૦ ટેક.
મદિર પધારો મોહનવર મરમાળા, ધતની અરજ ઉર આણોજી. રંગ ૧
રાજેન્દ્ર રંગબીના પ્યારા, માને દાસી રાવલી જાણોજી. રંગ ૨
દુરીજનીયારા બોલ સુણીને પ્યારા, કાંઈ યાને ભરમ ભરાણોજી. રંગ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ મેં જાણું, ચારે અલગે જીવ બધાણોજી. રંગ ૪

પદ ૮૮૫ અં

અબ નો દેસારિ જાવા ના દેસાં કેશરીયા, જાવા ના દેસાં; જવાં ૦ ટેક.
નટવર યાને નેણુંમાં રાખાં, રસિયા હેત કરી હેયા પર લેસાં. જવાં ૧
જ્યું કે'સો યું કરસાં પ્રીતમ પ્યારા, હાથ જોડીને હાજર રે'સાં. જવાં ૨
કાંઈ કરવા ડરપોછો સુંદર હેલા, કંઠ્યુ વચન યાને ના કે'સાં. જવાં ૩
પ્રેમાનંદરા નાથજી થેતો, માને જે કે'સા તે સે'સાં. જવાં ૪

પદ ૮૮૬ અં

જાદુડો કીનો છે રાજ, કાંઈ કીનો છે શામળીયા; જાદુડો કીનો છે; જાદુ ૦ ટેક.
મોરલડીમાં કેશરીયા વર મારો, મનડો તો હર લીનો છે. જાદુ ૧
પ્રીત કરીને શામળીયાજી માને, પ્રાનનમેં કાંઈ દીનો છે. જાદુ ૨
તે દીધી માને નટવર છેલ જીવીલા, નીત નીત નેહ નવીનો છે. જાદુ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ ચારા રગમાં, મનડો મારો રગબીનો છે. જાદુ ૪

પદ ૮૮૭ અં-રાગ સોરઠ

નેના મોરિ ઉરજે રૂપ રસાલ; નેના ૦ ટેક.
અવલોકત લલમાયે લુપ્થ જ્યું, દેખી રસીલો લાલ. નેના ૧
બકુટી કુટીલ નેન મન રંજન, ઉર રંજિત બનમાલ;
એ જીવી દેખી લાયે બસ દોઈ, જ્યું મૃગ બનન જાલ. નેના ૨

આવત દેખે સ્યામ મનોહર, રસિક મંદગતિ ચાલ;
 ત્રેમાનંદ સરસ રસ લોભી, માનહું મધુકર ખાલ. નેનાં ૩
 પદ ૮૮૮ મું

મેરે લોચન લાલચી ભારી; મેરેં ૧૬.
 શ્રીમજલાલ બદન છખી ચીતવત, હોત ન છીનું એક ન્યારી. મેરેં ૧
 જ્યોં ચંદા ચકોર મન માન્યો, મીન મગન જ્યું વારી;
 ત્યું એ સ્યામ સુદરસું રસબસ, ભેટત ભુજઈ પસારી. મેરેં ૨
 કુલ અપમાન કરત નીશવાસર, લોક લાજસોં ન હારી;
 ત્રેમાનંદ પુલકી અવિલોકત, ગુણનિધાન ગિરિધારી. મેરેં ૩
 પદ ૮૮૯ મું

અંખીયા આટ બધે અકુલાત; અંખીં ૧૬.
 સજલ સરોજ સરસ મોહન મુખ, નિરખી નિરખીન અંધાત. અંખીં ૧
 પરમ ચતુર રસિક વર નિરખી, આનંદ ઉર ન સમાત;
 કમનિય કમલનયન માધો છખી, તજ અંત નહિ જાત. અંખીં ૨
 ચિતવત ચરન રસિક ચિતામની, જપત જપ દિન રાત;
 ત્રેમાનંદ વાસ પદપંકજ, જહાં ન એકું ધાત. અંખીં ૩
 પદ ૮૯૦ મું

મેરે લોચન અતહોં અધીર; મેરેં ૧૬.
 તતુ એક કમલનયન બીનુ દેખે, ભરી આવત પશુ નીર. મેરેં ૧
 હું જખ મંદિર કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહી, આત પદાવતી કીર;
 તેહી બચન સુની હોત અતિ દુઃખ, ચાહત છખી બલબીર. મેરેં ૨
 ધુંધટ આટ રહત નહી રાખે, છીનું છીનું ફારત ચીર;
 ત્રેમાનંદ સ્યામ મુખ ચીતવત, તખદોં મીટત સખ પીર. મેરેં ૩
 પદ ૮૯૧ મું—રાગ સોરઠ

વારને જું વારનેજું વારને જાઉંરી ધનસ્યામ વદનપર વારને; જાઉં ૧૬.
 તેજેમય ગોલોકનિવાસી, પ્રગટે અંધમ આધારને. જાઉં ૧
 નિજ જન સહિત પધારે શ્રીહરિ, અનેક પતિત ભવતારને. જાઉં ૨

દીનાનાથ દયકિ સાગર, ઓગુન અનેક બીસારને. જાઉં ૩
પુરુષોત્તમ પ્રગટ ભયે કળીમેં, પ્રેમાનંદકે કારને. જાઉં ૪

પદ ૮૯૨ મું

શ્યામકીજી શ્યામકીજી શ્યામકી જાઉંરી બલિહારી
નવલ ધનશ્યામકી; જાઉં ૦ ટેક.

અનેક અધમ ઓધારને, કળીમેં કીની હે નૌકા નામકી. જાઉં ૦ ૧
દેતહે સખકું શ્રીપુરુષોત્તમ, પરમ ગતિ નિજ ધામકી. જાઉં ૦ ૨
માયીક મતકું છેદન કીને, લીની હે લાજ આજ કામકી. જાઉં ૦ ૩
પ્રેમાનંદ મગન હોઈ ગાવત, કિરતી જન વિશરામકી. જાઉં ૦ ૪

પદ ૮૯૩ મું

ભાવનીજી ભાવનીજી ભાવની સખીરી ધનશ્યામ ભૂરત
મન ભાવની; સખી ૦ ટેક.

શ્રીધનશ્યામ માધુરી ભૂરત, ત્રિવિધ તાપ નસાવની. સખી ૦ ૧
અંશુજ નેન અલૌકિક ભૂતિ, ચીતવની ચીત લલચાવની. સખી ૦ ૨
શ્રવન સુનત અતહી સુખ ઉપજત, બતીયાં પરમ સોહાવની. સખી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ બલિહારી લટકપર, ચલની પરમ પદ પાવની. સખી ૦ ૪

પદ ૮૯૪ મું

ઊરમેંજી ઊરમેંજી ઊરમેં રહોજી ધનશ્યામ ભૂરત મેરે ઊરમેં; રહો ૦ ટેક.
રહો ઊરમેં ધનશ્યામ મુંદર વર, નાથ ન રહો અખ દૂરમેં. રહો ૦ ૧
નિરખું એક ટક રૂપ મનોહર, મગન રહુંગી મગરુરમેં. રહો ૦ ૨
શ્યામ તિહારી દાસી ચરનકી, રહુંગી રાજ હબૂરમેં. રહો ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ભયો કરતારથ, ચરન ચરન સુખપૂરમેં. રહો ૦ ૪

પદ ૮૯૫ મું-રાગ સૌરઠ

હો મુંદર શ્યામ મારે મોહોલે આગે રાજ, મારે મોહોલે
આગે રાજ; હો મું ૦ ટેક.

આંધી આલાપકે સૌરઠી, મીઠી તાન ગાગે રાજ. મારે ૦ ૧
અધર સુધારસ સાહેબા, માને આજ પાગે રાજ;
પ્રેમાનંદરા નાયજી, હસીકે બોઝાગે રાજ. મારે ૦ ૨

પદ ૮૯૬ મું

હો રાજેન્દ્ર રેન મારે મોહોલે માણો રાજ, મારે મોહોલે
માણો રાજ; હો રાં ૧૦ ટક.

દામ વિનારી દાસી માને રાવણી. જણો રાજ. મારે ૧
આજથકી અલખેલ, માસું અંતર નાણો રાજ;
પ્રેમાનંદકે સ્યામ પુરવરી, પ્રીત પીછાણો રાજ. મારે ૨

પદ ૮૯૭ મું

હો મોહન મૂર્તિ ધારી આછી લાગે રાજ, માને આછી
લાગે રાજ; હો મોં ૧૦ ટક.

નાગર થાને નિરખતાં દુઃખ દૂર લાગે રાજ, માને આછી ૧
નટવર સુંદર મૂરતિ, રહો નેણાં આગે રાજ;
એ વર દેખ્યો સાહેબા, પ્રેમાનંદ માગે રાજ, માને આછી ૨

પદ ૮૯૮ મું

હો સુંદર છેલ મારો મનડો મોહો રાજ, મારો મનડો મોહો રાજ; હો સું ૧૦ ટક.

હસતા હરિવર હેતમે, મુજ સામું જોયો રાજ, મારો મનડો ૧
નટવર નેથુરી સેનમે, મારો ચીતડો પ્રોયો રાજ;
પ્રેમાનંદરા નાથજી, દુઃખ દૂર જોયો રાજ, મારો મનડો ૨

પદ ૮૯૯ મું-રાગ સોરઠ

ધર્મસુત જીવન પ્રાપ્ત હમારે; ધર્મ ૧૦ ટક.

શ્રીધનસ્થામ ધર્મકુલજૂખન, નટવર નેનાઉંકે તારે. ધર્મ ૧
હિયકો હાર હરિવર સુંદર, ધર્મકુવર પ્રાપ્ત પ્યારે;

કમલનયન હરિકૃષ્ણ જીબીપર, પ્રેમાનંદ બલિદારે. ધર્મ ૨

પદ ૯૦૦ મું

ધર્મસુત જીવનમૂરી હમારી; ધર્મ ૧૦ ટક.

સંજીવની ધનસ્થામ મૂર્તિ, બવસંભવ બવદારી. ધર્મ ૧

નિરખે નેહ સહિત નારાયણ, ઇતર વાસના ટારી;

પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ રૂપ જટા, રાખત ઉર ખીચ ધારી. ધર્મ ૨

પદ ૯૦૨ મું

હમારે ધન ધર્મકુવર રંગ ભીનો; હમા૦ ૧૮૬.
ધર્મસુત્રપર. ત્રિભુવનકો સુખ, વારી ફેરી લજી દીનો. હમા૦ ૧
પરમ ચતુર હરિકૃષ્ણ પ્રાનપતિ, પ્રેમ સહિત ઉર લીનો;
પ્રેમાનંદ ધનસ્વામ ચરનપર, તન કુરખાન લે કીનો. હમા૦ ૨

પદ ૯૦૨ મું

હમારે એક જીવન ધર્મદુલારો; હમા૦ ૧૮૭.
જીવનપ્રાન. સર્વે હરિજનકો, સતસંગકો હિજાદારો. હમા૦ ૧
યોગ યજ્ઞ સાધન સુકિત જસ, ધર્માત્મજ પ્રાન પ્યારો;
પ્રેમાનંદ ધનસ્વામ મૂર્તિ, પરમ સિદ્ધાંત હમારો. હમા૦ ૨

• પદ ૯૦૩ મું-રાગ સૌરઠ

અખતો સનેહી સુધ લીજો જરી; અખ૦ ૧૮૮.
ખાંદ ગહી ખીછુરે ના ખનેગ્રી, કૃપાસિંધુ હરિ. સુધ૦ ૧
પરિહરી અવગુન હેરો કરુણાધન, અમૃત નજરે ભરી. સુધ૦ ૨
નિજ જન કારણુ શ્રીનારાયણ, આયે દેહ ધરી. સુધ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ દર્શન દીજો, હમપર કરુના કરી. સુધ૦ ૪

પદ ૯૦૪ મું

અખતો તનિક હેરો હમરી આર; અખ૦ ૧૮૯.
કરુના કરો કરુણાનિધિ કેશવ, શ્રીહરિ ધર્મકિશોર. હેરો૦ ૧
કારણુ કવન કઠિન બયે અમપર, અંચલ દગ ચીતચોર. હેરો૦ ૨
સદય હૃદય સુખસાગર હમસું, ક્યું તોરી બરભર. હેરો૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાય કહા કહે તુમકું, વક્ર બયો વિધિ મોર. હેરો૦ ૪

પદ ૯૦૫ મું

હમતો હરિ જીં તોરે શરન પરે; હમ૦ ૧૯૦.
કહા હિગરેગો કરુણાસાગર, રંકસું રીસ કરે. તોરે૦ ૧
અશરણુશરણુ શરણાંગતવત્સલ, યહ પનું ક્યો ખીસરે. તોરે૦ ૨
શરણાંગતહીત બહુત સહી પ્રભુ, જુગ જુગ દેહ ધરે. તોરે૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાયજી હમસું, તોરી ક્યો ખીચરે. તોરે૦ ૪

પદ ૯૦૬ કું

તુમ તો બિહારી નાહો કીની બધી; તુમ ૦ ૨૬.
 અપને પનકું જોટ લગાધ, એ નઈ રીત ચઢી. નાહો ૧
 બ્યાસ વિરંચી શેષ શુક નારદ, બ્યાંચલ ખીરદાવળી. નાહો ૨
 સત્ય પ્રતિગા સુને હમ સંતત, નિહુરતા નાહો કળી. નાહો ૩
 અખ કરુણા કીજે કરુણાધન, ત્રેમાનંદ જાત બધી. નાહો ૪

થાલ

પદ ૯૦૭ મું-રાગ સારંગ સજલોગનો થાલ

છમીયે જન સુખદાર્ધ, ભોજન છમીયે જન સુખદાર્ધ; ભોજ ૦ ૨૬.
 ખટસ ચાર પ્રકાર સુધારકે, ભક્તિ માત લે આર્ધ. ભોજ ૧
 પુત્યો કનક યાર અતિ સુંદર, કંચન પાટ બીજાર્ધ;
 હાપન ભોગ છતીસહું બિંજન, રચના કહી ન જાર્ધ. ભોજ ૨
 લકુવા બહુત પ્રકારકે નૌતમ, પેડા બરફી બનાર્ધ;
 દેવર ખાજ સરસ જલેખી, સૂત્રફેશી મન લાર્ધ. ભોજ ૩
 મરકી મેંસુખ સાદા ગુંજ, ગુલાબપાક ગુનદાર્ધ;
 લુચર્ધ પુરી ઠોર કચોરી, બરની ન સક્યો મીઠાર્ધ. ભોજ ૪
 ધણી પાપડી પાપડ પૂડા, માલપૂવા અધિકાર્ધ;
 સ્તેપ સુંવારી ખીર ખાંડ ધત, છમીયે નાય અધાર્ધ. ભોજ ૫
 મધુ મેવા અરુ માખન મીસરી, સિખરન ખીરંજ સોદાર્ધ;
 લજ્જા વડા ગુલ ગુલાબકળી બલી, ગીનત પાર કા પાર્ધ. ભોજ ૬
 ફેરી આદા નીંજુ મિરચી, ખારક દ્રાખ તીખાર્ધ;
 અથાનેકા અંત નહી તજ, રલો કહત સકુચાર્ધ. ભોજ ૭
 લાજ સુંદર સરસ બની પ્રભુ, છમી દેવ બનાર્ધ;
 ઠાલીફલ કોકોડ પરવર, સુરનકી સરસાર્ધ. ભોજ ૮

વાલોરી વૃંતાક કરેલા, કીતની કરું બ્રહ્મર્ષિ,
 નયાંકા અતિ સરસ રાયતો, તુલ્ય થરીહે રાઈ. ભોજન ૯
 કઢી વડી અરુ ચના તરેલકો, સ્વાદ હે સરસ સવાઈ,
 બથુવા મેથી સુવા ટાંકા, બાજી સરસ રમાઈ. ભોજન ૧૦
 દાર બાત જીમીયે સુદર, મીસરી ગોરસમાઈ,
 હોરે હોરે આસ બરો પ્રભુ, લાવુ દૂધ ઓટાઈ. ભોજન ૧૧
 અતિ આનંદ હોય જીમો જીવન, ચાર સુનાવું ગાઈ,
 પ્રેમાનંદ પનવારો જીલકો, દીજે પાસ બોલાઈ. ભોજન ૧૨

પદ ૯૦૮ મું-રાગ સારંગ રાજભોગકો થાસ

ભોજન જીમીયે વાય હમારે; ભોજન ૧૩.
 કચન કલસ લીયે શીતલ જલ, સનક સનદન દારે. ભોજન ૧
 છપ્પન ભોગ છતીસકું બિંજન, વિવિધ પ્રકાર સવારે;
 કરજેરે કમલા લીયે ધારી, જીમીયે પ્રાનસોં પ્યારે. ભોજન ૨
 દધી માખન પકવાન મીઠાઈ, ખટ રસ ખાટે ખારે,
 રુચી રુચી આસ બરો મોરે જીવન, પરત હું પૈયાં તુમારે. ભોજન ૩
 ગોલોકપતિ કૃષ્ણદેવ પ્રભુ, નિજ જન હીત તતુ ધારે;
 પ્રેમાનંદ પનવારો જીલકો, માંગત ઠાડો દારે. ભોજન ૪

પદ ૯૦૯ મું-રાગ સારંગ રાજભોગનો થાસ

આરોગો અવિનાશી, ભોજન આરોગો અવિનાશી; ભોજન ૧૩.
 વિંજન વિવિધ પ્રકાર સવારે, તુમ કારન સુખરાશી. ભોજન ૧
 મોતીચુર જલેખી સુદર, પેંડા બરશી ખારી;
 વિધવિધકે પકવાન મીઠાઈ, ગીનત અત નહી આમી. ભોજન ૨
 દૂધપાક દધી ઓદન મીસરી, જીમો કુળવિલાસી;
 નિરખી સુદર બદન કમલ જીમી, મીટે સકલ ભવ કાંસી. ભોજન ૩
 અતિ પ્રસન્ન હોય જીમો જીવન, મગન હોત થીજવાસી,
 પ્રેમાનંદકું શીત પ્રસાદી, દીજે બોલાયકે પાસી. ભોજન ૪

પદ ૯૧૦ મું

બોજન કીજે નંદુલારે; ભોજન ૧૬.
 થીલનસ્થામ જસોદાજીવન, ગોપીજન દગ તારે. ભોજન ૧
 નાનાવિધ પકવાન મીઠાઈ, બીજન ખાટે ખારે;
 રૂચી ઉપજાય રસિક વર જીમો, પ્રીતમ પ્રાનસોં પ્યારે. ભોજન ૨
 પુરી ઠાર કચોરી સુંદર, ખરા દધીમહીં ડારે;
 કઠી વઢી ભાજી અતિ સારી, બરે કટોરે ન્યારે. ભોજન ૩
 સુંદર દાર ભાત દધી મીસરી, જીમો મગ ઉજ્યારે;
 નિરખી મુંદર ચવન ચાતુરી, વારોં પ્રાન હમારે. ભોજન ૪
 ઉપર ઓટ્યો દૂધ રું મીસરી, પીયો મોહન મતવારે;
 ખચે સો પ્રેમાનંદકુ દીજે, માંગત કાડો દારે. ભોજન ૫

પદ ૯૧૧ મું-રાગ સારંગ

ખીરી લીજે સ્થામ સુખકારી; ખીરી ૧૬.
 વાસુદેવ નારાયણ વિષ્ણુ, ત્રિભુવન મંગલકારી. ખીરી ૧
 નાગરબેલીકે પાન મનોહર, લાઈ હું સરસ હિતારી;
 તજ એલાયગી જવંતી જયફલ, કતરીહું સરસ સોપારી. ખીરી ૨
 ચુનો દીયો ગુલાબી કાયો, ચુરન અતિ સુખકારી;
 પરમ પ્રીતસોં ખીરી બનાઈ, લોગન ખીલ સંવારી. ખીરી ૩
 રમારમન કછુ હસે મેંદ છબી, લીની હાથ પસારી;
 ગોસોકપતિ નામ ચરનપર, પ્રેમાનંદ બસિદારી. ખીરી ૪

પદ ૯૧૨ મું-રાગ કાફી થાલ

જમોને ગોપીનાથજી સુંદર લાકુ રે; જમો ૧૬.
 ધૃત શાકરમાંહીં જાજા ભેળીને, હરિવર હેતે હું જમાડુરે. જમો ૧
 જગજીવન મારે હાયે જમો તો, ધણું ધણું માનીશ હું સપાડુરે. જમો ૨
 સુંદર સુખડું હું જમતરિ જ્ઞેવું, યાયે મારા અંતરમાંહીં ટાડુરે. જમો ૩
 પ્રેમાનંદ ઉભો આશ કરીને, જગીને આપો પનવાડુરે. જમો ૪

પદ ૯૧૩ મું

જમોને ધનસ્થામજી પુરી શીરારે; જમો ૧૬.
 બહુ પકવાન તમ કાજ કર્યાં છે, ખીરંજ હરીસો શાકર કેરારે. જમો ૧

લાવી છું ડોલરીયાના હાર મુંધીને, જમીને જીવન તમે પેરોરે. જમો ૨
જીવન તમને જમતાં જોવું તો, મટે મારા ભવકેરો ફેરોરે. જમો ૩
પ્રેમાનંદને શીત પ્રસાદી, દીવો તો રાજ છે ધણેરોરે. જમો ૪

પદ ૯૨૪ મું

લીયોને ગોપીનાથજી મુખવાસરે; લીયો ૦ ટેક.
તજ એલાયચી ભવંત્રી ભયફલ, હાજર ઉભી છું દેને પાસરે. લીયો ૧
કાથોચુનો તજલવીંગ સોપારી, ખીડી મેં વાળી છે કરી લિલાસરે. લીયો ૨
મારે હાથે હું ખીડી મુખમારે આપું, આજ મારે

આખો સાવકાશરે. લીયો ૩

મુખ તંબોલ લીલાનીરે મોહન, પ્રેમાનંદને છે ધણી આશરે. લીયો ૪

પદ ૯૨૫ મું

આપું છું ખીડી પાનની હું બનાવીરે; આપું ૦ ટેક.
નાગરવેલીના પાન મનોહર, પાકાં પાકાં જોધને આખાં લાવીરે. આપું ૧
કાથો ચુનો ને લવીંગ એલાયચી, વાંકડી સોપારી કતરાવીરે. આપું ૨
પ્રીત કરીને સુંદર ખીડી મેં વાળી, મુખમાં મેલું પાસેં આવીરે. આપું ૩
પ્રેમાનંદને કૃપા કરીને, મુખ તંબોલ આલો ચાવીરે. આપું ૪

પદ ૯૨૬ મું-રાગ ખીહાગ

બ્યારુ કરત નંદકે લાલ, કરત નંદકે લાલ બ્યારુ કરત નંદકે લાલ; લાલ ૦ ટેક.
ખટ રસ ચાર પ્રકાર જસોદા, લાઈ પેરોસી ચાલ. બ્યારુ ૧
મધુ મેવા પકવાન મીઠાઈ, બિજન વિવિધ રસાલ;
જીમત કરત વિનોદ પરસપર, હલધર મદનગોપાલ. બ્યારુ ૨
હધી આદનમહી મિસરી મીલાયકે, જીમત દીનદયાલ;
નિરખત નંદ મુખારબિંદ જીમી, હરખી હોત નિહાલ. બ્યારુ ૩
પરમ પ્રીતસો જીમીકે ઉઠે, કર મુખ કમલ પખાલ;
પ્રેમાનંદ પ્રાન નોજાવર, કરત નિરખી જીમી ચાલ. બ્યારુ ૪

પદ ૯૧૭ મું

હમત સ્યામ હમાવત પ્યારી; હમં ૧૬૬
 કંચન ચાર પરોસી ખટ રસ, ભરી શીતલ જમુના જળ ઝારી. હમં ૧
 કરી કરી કેર દેતી પીયા મુખમે, ચિતવની બદન સો
 નિમિષ નિવારી;
 કરતી વિનોદ હસી હસી પીયસો, સુચવતી સેન ગૂદ રસ ભારી. હમં ૨
 આસપાસ લલિતાદિક સહચરી, ગાવતી હસી હસી મીઠી
 મીઠી ગારી;
 પ્રેમાનંદકા નાથ મુદિત મન, કરત વિચાર શીકુંજબિહારી. હમં ૩

પદ ૯૧૮ મું

ગિરિધરલાલ બિચારુ કાજે; ગિરિં ૧૬૬
 સુંદર ઠોર કચોરી પૂરી, બહુત પ્રકાર અનોખી ચીજે. ગિરિં ૧
 માનભોગ સેવે અતિ સુંદર, મીઠા ભાત માંગીકે લીજે;
 રચિ અનુસાર આરોગે હવન, નિરખી બદન છખી બલી
 બલી હજે. ગિરિં ૨
 સુંદરસ્થામ અધાયકે હમે, પય શાકર કછુ ઉપર પીજે;
 ને કછુ બચે આપકે ભુટો, પ્રેમાનંદકું બોલાયકે હીજે. ગિરિં ૩

પદ ૯૧૯ મું

પીયકું દુધ કટોરે પાવે; પીયં ૧૬૬
 પ્રેમ વિવશ અપ્રમાદલાડીલી, ચીતવતી બદન નેના ભરી આવે. પીયં ૧
 ખીરી દેતી બનાયકે મુખમે, જુજ ભરી હરિકું કંઠ લગાવે;
 લે લે દરસ પરસ સુખ નૌતમ, પુરજ વિરહકે તાપ સમાવે. પીયં ૨
 કબહુંક કુંડળ પાધ સમારે, કબહુંક ઉર લે હાર પૈરાવે;
 પ્રેમાનંદકે નાથકું પ્યારી, બોલી મધુર પ્રીતિ ઉપજાવે. પીયં ૩

પદ ૯૨૦ મું-રાગ ખીહાગ થાલ

મદનમોહનલાલ કાજે વ્યારુ; મદં ૧૬૬
 કરજેરે ઠાડી કબહીકી, દુલહની રસીક રાધા સુકુમારુ. મદં ૧

કચન ધાર પેરાસી લાઈ, પૂરી ઠોર કચોરી લારુ,
માનભોગ સેવે અતિ સ્વાદુ, આરોગો પ્રભુ અભય ઉદારુ મદ૦ ૨
મીઠા મીરજ હરીસો સુદર, દૂધપાક કીનો તુમસારુ,
ઓરહી બહુત પ્રકારકે મિજન, જો માગો તો તરત તિપારુ મદ૦ ૩
દૂધ બાત મિસરી મનમોહન, જીમો ચચલ લોચન ચારુ,
આયમન કર દીજે દુખમોચન, પ્રેમાનંદુ પ્રસાદી પ્યારુ મદ૦ ૪

પદ ૯૨૧ મું

મદનમોહન ખીરી લેજ પારે, મદ૦ ટેક.
કરજેરે બ્રહ્મભાન લાડીલી, મધુર મધુર મુખ બચન ઉચારે મદ૦ ૧
લીજે અખિલ લોક સુરનાયક, લીજે જીવન પ્રાન હમારે,
લીજે મદનમોહન મનરજન, નદકુવર નેનનકે તારે મદ૦ ૨
પકે પાન નાગરવેલીકે, સુનો કાથો શુભામી ડારે,
તજ એલાપચી જાવત્રી જામદ્વલ, ધરી લોગન કેરી ખીલ સનારે મદ૦ ૩
મદ મદ મુસકાયકે મોહન, ખીરી ગગન હાય પસારે,
પ્રેમાનંદ ખીરી દે પ્યારી, ચિતવતી મદન પલકે નહીં પારે મદ૦ ૪

પદ ૯૨૨ મું-રાગ ખીહાગ થાલ

કીજીયે બલીભઈ, બ્યારુ, કીજીયે બનીભઈ, બ્યારુ ટેક
નરનારાયણ નાય તુમારે, ચરન કમલ શિર નાઈ બ્યારુ ૧
વિધવિધકે પકવાન મીઠાઈ, પ્રીત સહિત જીભાઈ,
ઓટયો દુધ બાત અતિ સુદર, મિસરી માલ મીનાઈ બ્યારુ ૨
તુમ જીમો હું નિરખુ જીવન, નિરખી નિરખી સુખ પાઈ,
પ્રેમાનંદ જીહો લાલચી, આગે ઠાડો ગાઈ બ્યારુ ૩

પદ ૯૨૩ મું

ખીરી લીજીયે બદિનાચજીરે, ખીરી ટેક.
નાગરબેલીકે પાન મનોહર, સુનો ચુનામી કાથજીરે ખીરી ૧
તજ એલાપચી જાવત્રી જામદ્વલ, કતરી સોપારી મોરે હાથજીરે ખીરી ૨

ત્રેમ પ્રીતમું ખીડી બનાઈ, લીજે સ્યામ સુખપાયછરે. ખીરી૦ ૩
ત્રેમાનંદ 'ક' હસ્તકમલ દોઈ, ધરીયે સદા મોરે માયછરે. ખીરી૦ ૪

પદ ૯૨૪ સું-રાગ ખીહાગ

મારે મંદિર પધારો પ્રજુ પ્રીત કરી; મારે૦ ૨૬.
સંકા દેવતી ધરશે માં, આવો મગન ચકા છોગાં શીશ ધરી, મારે૦ ૧
વિધવિધનાં પકવાન કર્યાં છે, પીરસી મેલ્યો છે મેંતો થાલ ભરી;
મોતીયા સેવેલા સાટા જલેખી પેંડા, બરફી ને ખીરજી હરીસો દરિ, મારે૦ ૨
શાક પાક બાહુ બાતે કર્યાં છે, કસર નથી માંહી કરીયે જરી;
જેજે જમે તે જમજો દરિ મારા, માગી લેજો ઉપર મીઠુંરે મરી. મારે૦ ૩
સર્વે મનોરથ પૂરા પ્રજુ મારા, આવો નહી આવે મારેલાગ ફરી;
ત્રેમાનંદના નાથ ધર્મકુંવર પીયા, મન ક્રમ વચને હું તમને વરી, મારે૦ ૪

પદ ૯૨૫ સું

મારે ભુવન પધારો હરિવર હસતા; મારે૦ ૨૬.
પ્રીત કરીને પ્રીતમ તમને, લાડવા જમાડું સુંદર લસલસતા. મારે૦ ૧
વસન આભૂષણ પેરીને પધારો, ગૂઢો રેંટો કમરે કસતા;
આખડીયો પેરીને ચટકતી, લટકતી ચાલે મારે ઉર વસતા. મારે૦ ૨
ડોલરીયાના ઉર હાર પેરીને, અંતર પ્રલેલમાં મસમસતા;
આવંતા ઉર શંક ન ધરશે, દુરિજન દેખીને છોને લસતા. મારે૦ ૩
જમતાં જીવન લટકાં કરીને, નરનારીના ઉરમાં ધસતા;
તેણાં ભરીને નિરખું નટવર, ત્રેમાનંદને લાડુ પીરસતા. મારે૦ ૪

પદ ૯૨૬ સું

તમે જમો જમો મારા ઠાકરીયા; તમે૦ ૨૬
હરિવર મારે હાથે જમાડું, સુંદર લાડુ શાકરીયા. તમે૦ ૧
પેંડા બરફી ખાળાં જલેખી, મરકી મેસુગને ઘેળરીયા;
શીરો પુરી કંસાર હરીસો, ખીરજી જમો કહાના કેશરીયા. તમે૦ ૨
ભજ્યા વડાં તબ્યાં છે પાપડ, મીઠું જીરુ નાખીને મરીયા;
શાક પાક સુંદર વર જમજો, રાખતડાં સુંદર દેયરીયા. તમે૦ ૩.

આંઆમોરનેા ભાત અનોપમ, દૂધ શાકર જમો ગિરિધરિયા;
વધે તે પ્રેમાનંદને આપો, ધર્મકુંવર રંગના ભરીયા, તમે૦ ૪

પદ ૯૨૭ મું

આપું પાન ખીડી જમો ભક્તપતિ; આપું૦ ટેક.
ધર્મકુંવર ધનશ્યામ સુંદર વર, તમથી વહાલું મારે કાઈ નથી. આપું૦ ૧
નાગરવેલીના પાન મનોહર, કાથો યુનો મેથી રતીરે રતી;
તજ એલાયચી માંઠી લવીંગ સોપારી, ખીડી વાળી છે વહાલા
સરસ અતિ. આપું૦ ૨

સુંદર મુખમાં ખીડી આપું, નિરખું ચક્રાર જ્યું ચંદ ગતિ;
પીકદાની કરું હાથ તણી મારે, ઘણારે દિવસની આશ હતી. આપું૦ ૩
તન મન વારું આરનિ ઉતારું, એ વર માગું કરી વિનનિ;
ધર્મકુંવર ધનશ્યામ ચરણમાં, પ્રેમાનંદની રહો અચળ મતિ. આપું૦ ૪

પદ ૯૨૮ મું-રાગ ખીહાગ થાલ

નરનારાયણ પ્યારે, જીમત, નરનારાયણ પ્યારે; જીમ૦ ટેક.
સનકાદિક સરસ જળ શીતળ, કનક કન્નચ ભરી કારે. જીમ૦ ૧
માત મૂરતિ પરમ પ્રીતમું, વિજન વિવિધ સંવારે;
ખટ રસ ચાર પ્રકાર ધાર ભરી, કનક પીઠપર ધારે. જીમ૦ ૨
તાત ધર્મ અતિ પરમ નેહ વસ, ભરી આપે દ્રગ તારે;
સનમુખ આમ વિજોડી લેત મુખ, કરતન પત્રકમું ન્યારે. જીમ૦ ૩
મંદ મંદ મુસકાત પરસપર, ભરત ગ્રાસ રસ સારે;
નારદ કરત વિનોદ મરમ હસી, જીંહનકે અધિકારે. જીમ૦ ૪
મંગલ રૂપ મોદક જીમ કર, કર મુખ કમલ પખારે;
પ્રેમાનંદ જીંહકા લાલચી, માંગત કાડો દારે. જીમ૦ ૫

પદ ૯૨૯ મું-રાગ સોહની

ખીરી લીજે લાલ ગિરિધારીરે, ગિરિધારી ગિરિધારીરે;
ખીરી લીજે લાલ ગિરિધારીરે; ખીરી૦ ટેક.
નાગરવેલીક પાન મનોહર, કાથો યુનો સોપારીરે. ખીરી૦ ૧

તજ એસાયચી જવંતી મેલી માંહી, લોગન ખીલ સંવારીર. ખીરીં ૨
ખીરી પાન પરમ મુખદાર્ઠ, છમીરે કુંજબિહારીર. ખીરીં ૩
ત્રેમાનંદ કહે પાન પીકકી, ડરો સ્યામ પિચકારીર. ખીરીં ૪

૫૬ ૯૩૦ મું

ખીરી દેત જનાયકે પાનકી, પાનકી પાનકી પાનકી;
ખીરી દેત જનાયકે પાનકી; ખીરીં ૧
લે કરમે કરજેરે ઠાડી, પ્યારી કુંવરી બ્રહ્મજાનકી. ખીરીં ૧
ખીનય બચન કહી બાંહ મહી દસી, કછુક સકચ મુખ માનકી. ખીરીં ૨
દેત ખીરી મુખમે બરજેરી, મેલી રાકા તજ આનકી. ખીરીં ૩
ત્રેમાનંદ મગન છમી ચીતવત, સુંદરસ્યામ મુજનકી. ખીરીં ૪

૫૬ ૯૩૨ મું-રાગ વસંત થાક

નન્ય ધન્ય આજ સપરમે દહાડો, મોહન મંદિર પધાર્યો;
જમ ઘેર આવતાં વહાલાને, સોકલડીયે બહુ વાપ્યો. ધન્ય ૧
બાજમારા જાગ્ય કલામાંના આવે, મુખડું જોઈ જોઈ પુચી;
પું શું કરું સામળીવા સારું, દેહ દિશા સુધ જુલી. ધન્ય ૨
કેડી ઉતાવળી ત્રેમ વિવશ થઈ, દૂધડે ચરણ પખાલ્યા;
ખડા લધને મોતીડે વધાવ્યા, તાપ હેવાના દાળ્યા. ધન્ય ૩
ઝપર પલંગપર સેજ સંવારી, પધરાવ્યા સ્યામ સોહાગી;
જવન કહે છે લાવો જમ્યાનું, જુગડચી બહુ લાગી. ધન્ય ૪
ઝપન બોગ છત્રીશ વીજન, લાવીને પૂત્યા યાગ;
જમવા બેઠા હરિવર હેતે, ચરણાંગત પ્રતિષાળ. ધન્ય ૫
રાહુ જલેમી ઘેઝર સાટા, બરફી પેડા બહુ સારા;
જા મગદળને ખીરંજ હરીસો, જમજો પ્રીતમજી પ્યારા. ધન્ય ૬
વેધ વિધનાં પકવાન કર્યાં છે, ગણતાર પાર ન આવે;
જવન જમજો સારાં સારાં, જે જે તમને લાવે. ધન્ય ૭
મારક દ્રાક્ષને ચીરીયો રામતી, આયણું બહુ બાંતે;
મજ્યા વડાં ને પાપડ પુડલા, જમજો હરિ કરી ખાંતે. ધન્ય ૮

દૂધપાક ને શ્રીખંડ બાસુદી, શીરા પુરી ને કંસાર;
ભાત ભાતના શાક કચ્ચાં છે, કઢી વડી રાપતા ત્યાર. ધન્ય ૯
દાળ ભાત જમી દૂધ શાકર પીધાં, હાથ હેમાની વહાને પૂરી;
ચણુ કરાવીને સુખવાસ આપે, પ્રેમાનંદ હજૂરી. ધન્ય ૧૦

પદ ૯૩૨ મું-રાગ વસંત થાલ

આજ સખી શામળીયો વહાલો, પરાણા ઘેર આવ્યા;
યાળ ભરીને મેતો મોટે મોતીડે વધાવ્યા; આજ ૦ ટેક.
ઠર સાહીને કૃષ્ણ છવનને, મંદિરમાં પધરાવ્યા;
નોતરીયા નારાયણ મેતો, બહુ વિધ પાક બનાવ્યા. આજ ૦ ૧
ખટ રસ ચાર પ્રકાર સુધારી, યાળ ભરીને લાવ્યા;
કચ્ચન કલશ ભરીને શીતળ, જળ જમુનાના પાચ્યા. આજ ૦ ૨
લાડુ પેંડા જલેમી ઘેમર, બહુ પકવાન પિરસાવ્યાં;
શાક પુચ્યાં બહુ કનક કટોરે, જે હરિને મન લાવ્યાં. આજ ૦ ૩
ભજ્યાં વડાં ફાફડા પાપડ, તળેલ તાતાં તાવ્યાં;
હીંચુ આદા કેરીના બહુ, આયણાં મગાવ્યાં. આજ ૦ ૪
દાળ ભાત પિરસીને ચાકર, નાખી દૂધ ઓટાવ્યાં;
દૂધ ભાત જમાડી હરિને, હેતે ચણુ કરાવ્યાં. આજ ૦ ૫
પાન ખીડાં અમારા હરિયે, હાથો હાથ લઈ આવ્યા;
પ્રેમાનંદના નાયને ભેટી, તનના તાપ સમાવ્યા. આજ ૦ ૬

પદ ૯૩૩ મું-રાગ કુમરી થાલ ત્રિતાલ

શ્રમત પીયા પ્રાન શ્રમાવતી પ્યારીરે; શ્રમા ૦ ટેક.
કંચન ચાર પરાસી લાઈ, બિજન વિવિધ સંવારી. શ્રમા ૦ ૧
મોતીસુર જલેમી સુંદર, દૂધપાક સુખકારી. શ્રમા ૦ ૨
માનભોગ મીઠીપૂરી કચોરી, બરા દધીમહો ડારી. શ્રમા ૦ ૩
પ્રેમાનંદનું પ્યારો શીત પ્રસાદી, દેતહે પાસ બેસારી. શ્રમા ૦ ૪

પદ ૯૩૪ મું

લાડીલો લાલ શ્રમત પૂરી દૂધપાક; લાડી ૦ ટેક.
વિધ વિધકે પકવાન મીઠાઈ, બહુત પ્રકારકે શાક. લાડી ૦ ૧

જામત મેવા સ્યામ મનોહર, કદલીફલ અરુ દ્રાક. લાડી૦ ૨
આસપાસ બેડી સખા મંડલી, સમલીકું દેવ માખ માખ. લાડી૦ ૩
ત્રેમાનંદ માગે બુંક પ્રસાદી, બહુત અંતર અબીલાખ. લાડી૦ ૪

૫૬ ૯૩૫ મું

શરિ પૂરીર આરોગો અવિનાશી; શીરો૦ ૧૮૬.
મોતીચુર જલેખી ઘેમર, પેડા બરફી ખાસી. શીરો૦ ૧
મીઠો ખીરંજ હરીસો મુંદર, દૂધપાક સુખરાશી. શીરો૦ ૨
ચોટચો દૂધ ભાત ગ્રીનવાડો, મીસરી માંદી મીલાસી. શીરો૦ ૩
કપ્તુ એક બુંક પ્રસાદી માંગત, ત્રેમસખી નિજ દાસી. શીરો૦ ૪

૫૬ ૯૩૬ મું

લાલ બ્યાર કીજ્યે મેં લાગું તોરે પૈયાં; લાલ૦ ૮૬૬.
દૂધપાક સંજ્યાવ મુંવારી, સેવે સરસ બનૈયાં. લાલ૦ ૧
ધૂત કંસાર લાપંસી પ્યારે, સુખદા અતિ સુખદૈયાં. લાલ૦ ૨
ખીરંજ ખાસુદી સીખરન મુંદર, મિસરી દૂધ મલૈયાં. લાલ૦ ૩
શ્રીધનસ્યામ બદન જામી ઉપર, ત્રેમસખી બલજૈયાં. લાલ૦ ૪

૫૬ ૯૩૭ મું-રાગ ગરબી થાલ

પધારો લાલ, નંદજીના કુંવર અલબેલડા;
પધારો લાલ, જમવા સારું રંગબેલડા. ૧
પધારો લાલ, વાટડી બેલું છું ઉભી ક્યારની;
પધારો લાલ, વિલંબ ન કરશો લગારની. ૨
પધારો લાલ, શેરી વાળીને સારી કરી;
પધારો લાલ, પુલડાં મેલ્યાં છે વાટે પાથરી. ૩
પધારો લાલ, ચાખડીયે ચઢીને ચટકંતા;
પધારો લાલ, લટકાં કરીને લટકંતા. ૪
પધારો લાલ, રસોઈ કરી છો ઘણી ભુગતમું;
પધારો લાલ, વેહેલા વીટાણાં મુનિ મુક્તમું. ૫
પધારો લાલ, તેલ પુલેલ અંગે ચોળીયે;
પધારો લાલ, વિંચણે પહાલાને વા ઢોળીયે. ૬

પધારો લાલ, વાટ જોઈ હું પધરાવીએ;	
પધારો લાલ, નીરે જીને તે નવરાવીએ.	૭
પધારો લાલ, અંગ તો અંગોછીયે રૂમાલસું;	
પધારો લાલ, પેરાવું પીતાંગર વહાલસું.	૮
પધારો લાલ, કેશર તિલક કરું લાલમાં;	
પધારો લાલ, મોહી હું જીવન જોઈ ચાલમાં.	૯
પધારો લાલ, હાર તો પેરાવું હર લેકતા;	
પધારો લાલ, ગજરા ગુલાબી બહુ બેકતા.	૧૦
પધારો લાલ, અંદન ગારે તે ચોકો કચ્ચો;	
પધારો લાલ, કંચન બાબેટ તે વચ્ચે ધચ્ચો.	૧૧
પધારો લાલ, ફરતો પુચ્ચો છે ચોક મોતીયે;	
પધારો લાલ, શોભે છે રતન મણિ જોતીયે.	૧૨
પધારો લાલ, સુગંધ બળે છૂપ જાતીયું;	
પધારો લાલ, તમને જોઈને ડરે જાતીયું.	૧૩
પધારો લાલ, શીતલ તે જળ જમુના તણા;	
પધારો લાલ, કનક કલશ ભર્યા નહિ મણા.	૧૪
પધારો લાલ, હિમમણી ચોરડાની ચોસરી;	
પધારો લાલ, હિલેચ મૂક્યાં હિપર તો જરી.	૧૫
પધારો લાલ, આવડી તે વાર તમે શી કરી;	
પધારો લાલ, પાક જશે તો પછે ફરી.	૧૬
પધારો લાલ, બાબેટ હિપર બિરાજે આવીને;	
પધારો લાલ, પીરસી મૂક્યો છે યાજ લાવીને.	૧૭
પધારો લાલ, પ્રેમાનંદના હો નાયજ;	
પધારો લાલ, પ્રીતે જમાડુ મારે હાયજ.	૧૮

૫૬ ૯૩૮ મું

જમોને જીવન, રસોઈ કરી છે રૂડી રીતસું;
જમોને જીવન, પીરસી લાવી હું યાજ પ્રીતસું. ૧

જમોને જીવન, મોતીયા સેવેયા લાખણસાઈ છે;	
જમોને જીવન, શાકર ને દ્રાખ ઝાઝી માંહી છે.	૨
જમોને જીવન, દાના લાડુ ને ખાન્ન ખુરમાં;	
જમોને જીવન, મગદળ ને સેવદળ ચૂરમાં.	૩
જમોને જીવન, જલેળી પેડા ને બરફી હરિ;	
જમોને જીવન, ઘેજર સાટા તે પ્રીતી કરી.	૪
જમોને જીવન, પતાસાને મેસુખ પછે;	
જમોને જીવન, સુતરદેણી તે અનુપ છે.	૫
જમોને જીવન, શુંદરડાં ગગનગાંડીયા ધણા;	
જમોને જીવન, એલચીદાણા ને સાકરીયા ચણા.	૬
જમોને જીવન, શુભાગપાક ને શુંદરપાક છે;	
જમોને જીવન, ટોપરાપાકમાં શાકર દ્રાખ છે.	૭
જમોને જીવન, સકરપારા તે શાકરતણા;	
જમોને જીવન, લાપરી કંસાર માંહી ઘી ધણા.	૮
જમોને જીવન, શરિા પૂરી ને સેવ શાકર;	
જમોને જીવન, હરીસો ખીરંજ મારા ઠાકર.	૯
જમોને જીવન, દૂધપાક શ્રીખંડ બાસુદી;	
જમોને જીવન, ખીર ખાંડ ઘી વડાં ને દધી.	૧૦
જમોને જીવન, માલપુવા ને પૂરણપોળીયું;	
જમોને જીવન, ખાંડ ને રેટલી ઘીમાં બોળીયું.	૧૧
જમોને જીવન, પૂરી ને કચોરી પાપક પુડલા;	
જમોને જીવન, બાજરાની મોળી બાટી બે ભલા.	૧૨.
જમોને જીવન, તલસાંકળી ને ગલપાપડી;	
જમોને જીવન, તળીયા ચણા તળી પુલવડી.	૧૩
જમોને જીવન, ગાંડીયા કળી ને ભજ્યાં વડાં;	
જમોને જીવન, મઠીયાં શુંગ ને તીખા ફાફડા.	૧૪
જમોને જીવન, કનક કટેરે પાણી પીજ્યે;	
જમોને જીવન, જે જે ભેષ્ય તે માંગી લીજ્યે.	૧૫

જમોને જીવન, રસ રોટલીમાં શાકર પીરસું;	
જમોને જીવન, ખાંડ ને કેલાં તે જમો ધીરસું.	૧૬
જમોને જીવન, મુરખા કચ્ચા છે ફેરી દ્રાખના;	
જમોને જીવન, કટોરા પુચ્ચા છે ઝાઝા શાકના.	૧૭
જમોને જીવન, સુરણ તળ્યાં છે તમ કારણે;	
જમોને જીવન, અળવી રતાણુ બહુ વારણે.	૧૮
જમોને જીવન, વાળોલ પત્યાક તળ્યાં પરવર;	
જમોને જીવન, કારેલાં ફેડાં કોલાં સુદર.	૧૯
જમોને જીવન, ગલકાં તુરીયાં લોડાની ફળી;	
જમોને જીવન, ચોળા વાળોલ તે સુદર તળી.	૨૦
જમોને જીવન, ગુવારફળી ઝોડાં દુધીયાં;	
જમોને જીવન, લીલવા વધાર્યા તે સુદર થીવા.	૨૧
જમોને જીવન, નૈયાના રાપતાં અમોલ છે;	
જમોને જીવન, રાઈ ને મીઠુ તે સમતોલ છે.	૨૨
જમોને જીવન, કડી વડી સુદર વધારી છે;	
જમોને જીવન, તાદલીયા મેથીની બાજી સારી છે.	૨૩
જમોને જીવન, સુવાની બાજી ને મૂળા મોગરી;	
જમોને જીવન, ચણેચી ઝોડી ને લૂણી કરી.	૨૪
જમોને જીવન, પાર નથી શાક પાકના;	
જમોને જીવન, અચાર છે ખારેક દ્રાખના.	૨૫
જમોને જીવન, આદાં ખીલાનાં અચાણાં કચ્ચાં;	
જમોને જીવન, લીંબુ મરચાંમાં મસાલા ભર્યા.	૨૬
જમોને જીવન, ફેરા કરમદા ને તળી કાયલી;	
જમોને જીવન, વાંસના અચાણાં સુદર ગરમરી.	૨૭
જમોને જીવન, પંખાલીનેા ભાત બહુ ફેરનો;	
જમોને જીવન, એલાયચી અનુપ આંબામોરનો.	૨૮
જમોને જીવન, લચકો કરી છે દાળ તુરની;	
જમોને જીવન, ફરસી લાગે છે તે મસુરની.	૨૯

જમોને જીવન, ઘાઈ દાળ મગ અડદાં તણી;	
જમોને જીવન, ચણા ને ચોળાની તે સુંદર બણી.	૨૦
જમોને જીવન, ધાંધેલ ચાકર દહીં ઘોળીને;	
જમોને જીવન, ચાકર ને દૂધ ભાત ચોળીને.	૩૧
જમોને જીવન, સારી પેઠે પ્રાણુઆધારજી;	
જમોને જીવન, કસર ન રાખશે લગારજી.	૩૨
જમોને જીવન, આચમન કરોને મારા નાથજી;	
જમોને જીવન, ચંદનગારે ધોવાઈ દાપજી.	૩૩
જમોને જીવન, જાયફલ જાવંત્રી ને તજ છે;	
જમોને જીવન, એલચી લવીંગ સુધજ છે.	૩૪
જમોને જીવન, કાથો ચુનો સોપારી વાંકડી;	
જમોને જીવન, સુંદર વાળી છે પાનની ખીડી.	૩૫
જમોને જીવન, પાન ખીડી લ્યોને સુંદર શામળા;	
જમોને જીવન, નાથજી ન ચાશે હિતાવળા.	૩૬
જમોને જીવન, ત્રેમાનંદ પ્રીતે યાળ ગાય છે;	
આપોને જીવન, યાળની પ્રસાદી બહુ ચ્હાયે છે.	૩૭

૫૬ ૯૩૮ મું-રાગ થાલ

અવિનાશી આવોરે, જમવા કૃષ્ણ હરિ;	
શ્રીલક્ષ્મીધર્મસુતરે, જમાઈ પ્રીત કરી.	૧
શેરડીયું વાળીરે, પુલડાં લેયાં છે;	
મલીયાગરે મંદિરે, લીખ્યાં લેયાં છે.	૨
ચાંખડીયું પેરીરે, પધારે ચટકંતા;	
મંદિરીયે મારેરે, પ્રભુજી લટકંતા.	૩
ખાજોઠે ખેસારીરે, ચરણ કમળ ધોવું;	
પાંપણીયે પ્રભુજીરે, પાવલીયા લોવું.	૪
પુલેલ સુગંધીરે, ચોળું હું શરીરે;	
હેતે નવરાત્રીરે, હરિ ઉને નીરે.	૫

પે'શબું	પ્રીતેર,	પીતાંબર	ધાતી;	
ઉપરણી	ઝાઠાકુરે,	અતિ	ઝીણા	પોતી. ૬
કેશર	ચંદનનુંરે,	બાળે	તિલક	કરું;
વંદન	કરી	વિષ્ણુરે,	ચરણે	શિશ ધરું. ૭
ઉર	હાર	ગુલાબીરે,	ગજરા	બાંધીને;
નિરખું	નારાયણુરે,	દૃષ્ટિ	સાંધીને.	૮
શીતલ	સુગંધીરે,	કલશ	ભર્યા	જળના;
ઉન્મેય	બાંધ્યા	છે રે,	ઉપર	મખમલના. ૯
દુઝન	બાળેઠેરે,	ખીરાળે	બહુનાખી;	
પકવાન	ને	પીરસીરે,	યાગ	લાવું સ્વામિ. ૧૦
મેતૈયા	લાકુરે,	સેવૈયા	સારા;	
તમ	કાજ	કર્યા	છેરે,	લાખણસાઈ પ્યારા. ૧૧
મગદળ	ને	સેવદળરે,	લાકુ	દળના છે;
ખાળે	ને	પુરમારે,	ચૂરમા	ગોળના છે. ૧૨
જલેખી	ધેખરે,	ખરકી	બહુ	સારી;
પેડા	ને	પનાસારે,	સાદા	સુખકારી. ૧૩
મરકી	ને	મેસુખરે,	જમો	જગવંદનજી;
સુતરદેણી	છેરે,	ભક્તિનંદનજી.		૧૪
ગગન	ને	ગાંડીયારે,	ગુંદવડાં	વહાણા;
ગુલાબપાક	જમળેરે,	ધર્મ	તણા	લાણા. ૧૫
એલામચીદાણારે,	ચણા	છે	શાકરીયા;	
ગુંદરપાક	ગુંદરે,	જમળે	ઠાકરીયા. ૧૬	
ટાપરાપાક	ટાટોરે,	સકરપારા	સારા;	
ઝેવો	ઘી	ચાકરે,	તમે	હો જમનારા. ૧૭
કેસરિયો	ખીરંજરે,	ગળ્યો	ને	મોળો છે;
ચાકરનો	શીરે,	હરીસો	ધોળો	છે. ૧૮
લાપસી	કંસારમારે,	ઘી	બહુ	રસજસ છે;
ખીર	ખાંડ	ઘી	રોટધીરે,	જમો બહુ સરસ છે. ૧૯

બદામ ચારોળીરે,	દ્રાખ તે નાંખીને;	
દૂધપાઠ કયોં છેરે,	લુવો હરિ ચાખીને.	૨૦
પૂરી ને કચોરીરે,	પૂરણપોળી છે;	
રોટલીયું ઝીણીરે,	ઘીમાં ઝખકોળી છે.	૨૧
પાપડ ને પુડણરે,	મીઠા માલપૂડા;	
માંખણ ને મિસરીરે,	માવો દહોં સુડા.	૨૨
ધઉંની છે બાટીરે,	બાજરાની પોળી;	
ઝાઝીવાર ઘીમારે,	હરિ મેં. ઝખકોળી.	૨૩
તલસાંકળી મુંદરે,	ખીજ ગળપાપડી;	
ગાંડીયા ને કળીરે,	ત્રીજ પુલવડી.	૨૪
ભજ્યા ને વડારે,	મુંદર દેયરીયાં;	
વધાર્યા મણારે,	મીઠી મીઠું મરીયાં.	૨૫
ગુંભ ને મઠીયારે,	ફાફડાં ફરસા છે;	
અળવી આદાનરે,	ભજ્યાં સરસાં છે.	૨૬
કંચન કટોરેરે,	પાણી પીનેજ;	
જે જે કાંઈ ભેષ્યે રે,	તે માંગી લેનેજ.	૨૭
રોટલી રસ ઘાકરે,	જમને અલબેલા;	
રામણ ને રોટલીરે,	ખાંડ કેળાં છેલા.	૨૮
મોરખા કચ્યા છેરે,	કેરી દ્રાખ તણા;	
મુંદર વર જમનેરે,	રાખશે માં મણા.	૨૯
કટોરા પૂચારે,	મુંદર શાકના;	
ટેટલાક ગણાવુરે,	છે ઝાઝા વાના.	૩૦
સુરણ તળ્યાં છે રે,	મુંદર ઘી ઝાઝે;	
અળવીને રતાળુરે,	તળ્યાં છે તમ કાળે.	૩૧
મેં પ્રીત કરીનેરે,	પરવળ તળીયાં છે;	
વંત્યાકને વાળોલરે,	બેળાં લળીયાં છે.	૩૨
કોકાડાં કેળારે,	કેળાં કારેલાં;	
ગલકા ને ઘુરીયારે,	રુડાં વધારેલાં.	૩૩

ચોળી વાળોલોરે,	પ્રીત કરી તળીયો;	
દુધીયાં ને ઝોડરે,	શુવારની ફળીયો.	૩૪
લીલવા વધાર્યારે,	થયા છે બહુ સારા;	
ભીંડાની ફળીયોરે,	તળીયો હરિ મારા.	૩૫
ટાંકા તાંદલીયોરે,	મેથીની બાજ;	
મૂળા મોગરીયોરે,	સુવાની તાજ.	૩૬
ચણેચી ને ઝોડરે,	બાજ સારી છે;	
કઢી ને વડીરે,	સુંદર વધારી છે.	૩૭
નૈવાના રાયતારે,	અતિ અનુપમ છે;	
મીઠું ને રાધરે,	માંહી બે સમ છે.	૩૮
ફટલાંક ગણાવુંરે,	પાર તો નહિ આવે;	
સારું સારું જમણેરે,	જે તમને બાવે.	૩૯
ખાંડ ને મોણુરે,	હરિવર કે'નજી;	
મીઠું મરી અટણીરે,	માંગી લેનજી.	૪૦
અથાણાં જમણેરે,	સુંદર સ્વાદુ છે;	
લીંધુ ને મરચારે,	આમળા આદુ છે.	૪૧
રામતી ફરીરે,	ફરી જોળ કરી;	
ખારેક ને રાધમરે,	નાખ્યાં લવંગ મરી.	૪૨
ફેરાં ને કરમદરે,	તળી છે કાચરીયો;	
ખીસાં બહુ સારરે,	વાંસ ને ગરમરીયો.	૪૩
દાળ ને બાત જમણેરે,	તમને બાવે છે;	
ચતુરાષ્ટ જમતારે,	પ્રીતિ હિપજાવે છે.	૪૪
પખાલીના બાતમરે,	સુંદર સુગંધ ધણો;	
એલાયચીને પીરચોરે,	આંખામેર તણો.	૪૫
મેં કંજી કરી છે રે,	દાળ હરિ ટુરની;	
પાતળી પીરસી છે રે,	કે દાળ મસૂરની.	૪૬
મગ ને અડદનીરે,	કરી છે પોષન;	
ચોળા ને ચણાનરે,	ધીમા કરમોષન.	૪૭

દહી ને લાત જમજોરે, શાકરં નાંખી છે;	૪૮
દૂધ ને લાત સાકરે, શાકર રાખી છે.	
દૂધની તર શાકરે, લાત જમજો પે'લા;	
શાકર નાંખીનેરે, દૂધ પીજો છેલા.	૪૯
જે જે કાંઈ જોઈયેરે, તે કુ'જોજી અમને;	
કાંઈ કસર રાખોતોરે, મારા સમ તમને.	૫૦
જીવન જમીનેરે, ચણું કરો નાથ;	
ચંદનગારેસુરે, ધાવરાવું હું હાથ.	૫૧
તજ એલચી જામફલરે, જાવંત્રી સારી;	
કાથો ને ચુનોરે, સરસ છે સોપારી.	૫૨
નાગરવેલીનારે, પાન લાવી પાકાં;	
ધાઈને લૂછ્યાછેરે, અનોપમ છે આખાં.	૫૩
માંદી ચૂરણુ' મેલીરે, ખીડી વાળી છે;	
લલીત લવીંગનીરે, ખીડી રસાળી છે.	૫૪
મુખમાં હું મેલુરે, ખીડી પ્રીત કરી;	
આરતિ હિતારે, પ્રજુજી લાવ ભરી.	૫૫
કુલ સેજ ખીજાવીરે, પોઢો પ્રાણપતિ;	
પાવલીયા ચાંપુરે, હેડે હરખ અતિ.	૫૬
માલ ગાયો પ્રીતેરે, ધર્મકુળ સુકુટમણી;	
આપો ત્રેમાનંદનેરે, પ્રસાદી થાલ તણી.	૫૭

૫૬ ૯૪૦ મું-રાગ કુમરી

લીજ્યો લીજ્યેરે મિદારી ખીરી પાનદી;	લીજ્યો ૦ ૨૬
પાન કપુરી કાથો ગુલાખી, મૃગમદહે અનુમાનદી.	લીજ્યો ૦ ૧
લોગ સોપારી જાવંત્રી જામફલ, તજ એલચી હે જખાનદી.	લીજ્યો ૦ ૨
લે કરમેં કરત મનુદારી, પ્યારી કુંવરી બ્રહ્માનદી.	લીજ્યો ૦ ૩
ત્રેમાનંદ પીપાકું ખીરી દે, ચીતવતી જામ પિયા પ્રાનદી.	લીજ્યો ૦ ૪

પદ ૯૪૧ મું

પિવાકું કર દેતી આછી પાન ખીરી; આછી૦ ૧૬.
પાન સોપારી કાથો ચુનો, - મૃગમદ મેલ રતીરી. આછી૦ ૧
તજ એલાચી જાવંત્રી જાલક, ચૂરન સરસ ધરીરી. આછી૦ ૨
કરી પ્રનામ લે ખીરી ખવાવતી, પાવતી આનંદ ધનીરી. આછી૦-૩
પ્રેમાનંદ કહે બેટતી બુજ ભરી, ભર છનિયાં કર સીરી. આછી૦ ૪

પદ ૯૪૨ મું

ખારી ખીરી દેત બનાયે બનાયે; ખારી૦ ૧૬.
પાકે પાન શ્રીનાગરબેલીકે, કાથો ચુનો લગાયે. ખારી૦ ૧
લોંગ મોપારી જાવંત્રી જાલક, મૃગમદ રતીક મીલાયે. ખારી૦ ૨
શ્રીધનસ્વામ પિવા આરોગત, રાધા દેતી મુખમાયે. ખારી૦ ૩
સુખ તબિબકે કારન હાડો, પ્રેમાનંદ લલચાયે. ખારી૦ ૪

પદ ૯૪૩ મું

લાલ ખીરી લીછયે સાંવરીયા મનભાઈ; લાલ૦ ૧૬.
એક આરોગો શ્યામ સનેહી, દુસરી દેહગી બનાઈ. લાલ૦ ૧
તજ એલાચી જાવંત્રી જાલક, ચૂરનકી ચતુરાઈ. લાલ૦ ૨
સરસ મુર્ગધી મૃગમદ ડાચો, આજ સ્વાદ અધીકાઈ. લાલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ પીક લેન પાનકો, કર અંજુલીકે માર્ઠ. લાલ૦ ૪

આરતિઓ

પદ ૯૪૪ મું-રાગ ખા

મંગલ આરતિ મુરલીધરજી, રાધાવર ધનસ્વામ મુંદરજી; મંગ૦ ૧૬.
મંગલ મુખ નિરખ નંદરાની, આરતિ કરત લાગ્ય બકમાની. મંગ૦ ૧
મંગલ રૂપ સ્વામ ધન સોહે, નિરખી રનિષતિ કાટીક મોહે. મંગ૦ ૨
મંગલ મોર મુકુટ જનમાળા, મંગલ સ્વામ રૂપ નંદલાલા. મંગ૦ ૩

મંગળ મોરલી મધુરી ધુની બાજે, મંગળ કટિ પીતપટ જાજે. મંગળ ૪
મંગળ ગોપી ગ્વાલ હિર ધારે, પ્રેમાનંદ પ્રાણુ લે વારે. મંગળ ૫

પદ ૯૪૫ મું-રાગ ખર

મંગળ આરતિ મદનમોહનકી, સધાવર પિયા પ્રાણુજીવનકી; મંગળ ૬૬
મંગળ મદનમોહન બનવારી, મંગળ છખી ભપ્તુભાણુ દુલારી. મંગળ ૧
મંગળ રતન સિંધાસન સોહે, મંગળ લુગલ રૂપ મન મોહે. મંગળ ૨
મંગળ બસન જુસન અંગ જાજે, નિરખી રતિપતિ ઢાટીક લાજે. મંગળ ૩
મંગળ બદન છખી હિર ધારે, પ્રેમાનંદ પ્રાણુ લે વારે. મંગળ ૪

પદ ૯૪૬ મું-રાગ આરતિ

મંગળ આરતિ કીજે નીકી, નરનારાયણ બદ્રિપતિકી; મંગળ ૬૭
મંગળ સ્થામ રૂપ નરવીરા, શોભીત નર અતિ ગૌર સરીરા. મંગળ ૧
મંગળ જટા મુકુટ શીર શોભે, ભાલ તિલક મુનબન મન લોભે. મંગળ ૨
મંગળ ધનુષ બાન કર રાજે, મંગળ અસન બસન સખ જાજે. મંગળ ૩
મંગળ ધર્મદેવ મુનિ તાતા, આરતિ કરત અહિંસા માતા. મંગળ ૪
મંગળ રૂપ ધાર્યો મન ભાયો, મંગળ જશ સુરનર મુનિ ગાયો. મંગળ ૫
મંગળ નરનારાયણ બેરી, પ્રેમાનંદ હિર અખંડ બરપોરી. મંગળ ૬

પદ ૯૪૭ મું-રાગ બિલાવલ

આરતિ કરત શૃંગાર બનાઈ; આરં ૬૮
માત જસોદા મદનમોહન પર, તન મન પ્રાન નોજાવરી ભાઈ. આરં ૧
કિરીટ મુકુટ કુંડલ છખી કાનન, કીનો તિલક ભાલ બીચમાઈ; આરં ૨
ભુકુટી કુટીલ નેન અતિ ચંચલ, બંસા અધર બાજત સુખદાઈ. આરં ૩
અંગ અંગ પ્રતિ અમિત સુભગતા, હિર બનમાલ લસત મનભાઈ; આરં ૪
પહિરે પીત બસન કટી કીંજાની, તુપુર જુગલ ચરન છખી જાઈ. આરં ૫
મંદ મંદ મુખ હસત મનોહર, ચિતવનીમેં ચીત લેત ચોરાઈ; આરં ૬
પશિખ નિરખી સ્થામ છખી સુંદર, પુલકિત પ્રેમાનંદ
લેત બલાઈ. આરં ૭

પદ ૯૪૮ મું-રાગ ખિસાવલ

કર શૃંગાર આરતિ ઉતારું; કર૦ ૨૬.
 નખશિખ રૂપ વિલોહી નાથકો, પ્રીત સહિત લે ઉરમાહોં ધારું. કર૦ ૧
 સ્યામ રૂપ શ્રીભક્તિધર્મસુત, તરુન તનુ અતિ રાજકુમારું;
 સેવત શુક સનકાદિક નારદ, મુક્ત મુનીશ્વર પરઉપગારું. કર૦ ૨
 રતન જડીત શિર મોર મુકુટ ધરે, ભાલ તિલક મહાકૃતિ આરું;
 ચંચલ નેન મેઢ મુસકનીપર, કંદ્રપ કોટી કોટી લે વારું. કર૦ ૩
 અભય હિદાર ભુજ બાંધે અંગદ, ત્રિવિધ તાપ નિરખી કે દારું;
 કર પોંચી મુદ્રિકા મનોહર, કર વર કંકન અભય હિદારું. કર૦ ૪
 જામો જરકસી પીત બસન કટી, ઉર મુક્તામની માળ નીકારું;
 કટી કોંકની પાપન જાળી તુપુર, નિરખું નેના ભરી પલ ન વિસારું. કર૦ ૫
 જાઠુ ધુપ લે વિવિધ બાસના, બાતી પંચ પ્રકારકી બારું;
 પ્રેમાનંદ કહે નાથ જાળીપર, વિશ્વ વારને વારીકે ડારું. કર૦ ૬

પદ ૯૪૯ મું-રાગ ખિસાવલ

કરત શૃંગાર આરતિ માર્છ; કર૦ ૨૬.
 ગોપીનાથ બદનકી શોભા, નિરખી રતિ પતિ કોટી લગાઈ. કર૦ ૧
 નખશિખ સજી સિંગાર જસોદા, આરતિ ચાર સજી લે આર્છ;
 વાજત બાજ કરત આરતિ, નિરખત સુર વિમાન નભ છાઈ. કર૦ ૨
 મેરે મુગટ મકરાકૃતિ કુંડલ, ભાલ તિલક જાળી અતિ મનભાઈ;
 ભકુટી કુટીલચપલ અંજન દ્રવ્ય, નિરખી બદન જાળી મન લલચાઈ. કર૦ ૩
 ઉર બનમાલ ધરે કર મોરલી, કટી પટ પીત કનક છુતિ લાઈ;
 પ્રેમાનંદ નિરાજનકી જાળી નિરખી, મુદિત મન આરતિ ગાઈ. કર૦ ૪

પદ ૯૫૦ મું

આરતિ ઉતારત મૈયા; આર૦ ૨૬.
 સજી સિંગાર કાઠે મનમોહન, નિરખી બદન જાળી લેત બઝૈયા. આર૦ ૧
 દેશર તિલક કાનમેં મોતી, કરવર મોરલી અધર ધરૈયા;
 ઉર બનમાલ પીતપટકટીતટ, નિરખી જાળી રવિ ચંદ લગૈયા. આર૦ ૨

ગોપી પ્રાણનાથ નટનાગર, ગોપી મનરંજન મુખદેયા;
ત્રેમાનંદકો નાથ હરત મન, હસત મંદ છબી કુંવર કનૈયા. આર૦ ૬

પદ ૯૫૨ મું-રાગ સારંગ-આરતિ રાજભોગકી

હરત રાજભોગકી આરતિ; કર૦ ૧ક.
નિરખી છબી ધનસ્યામ લાલકી, માત જસોદા ઉતારતી. કર૦ ૧
અગરકો ધૂપ કપુરકી ખાતી, દીપત અનલ પ્રગ્નરતી;
તન મન પ્રાન સ્યામ સુંદરપર, નોજાવરી લે વારતી. કર૦ ૨
ત્રેમ પુલકી મજનારી બદન છબી, નિરાજન સદિત નીકારતી;
નખસિખ રૂપ નિરખી ગિરિધરકો, અંતરમહી લે ધારતી. કર૦ ૩
નાચત નલ સુરનારી નિરખી છબી, જય જય શબ્દ ઉચ્ચારતી;
ત્રેમાનંદ ધકીત સુર પિનહા, નિરખત પલક ન પારતી. કર૦ ૪

પદ ૯૫૨ મું-રાગ સારંગ

આરતિ રાજભોગકી સાજે; આર૦ ૧ક.
મુદિત ઉતારતી માત જસોદા, બાળ બહુ બીધ બાજે. આર૦ ૧
રતન સિંધાસન ઉપર મુંદર, રાધા સ્યામ ખીરાજે;
કહા કહું છબી મદનમોહનકી, ઉપમા અગનિત લાજે. આર૦ ૨
બોલત જય જય ગ્વાલ બાલ ધુની, ગોકુલ સગરો ગાજે;
શ્રીધનસ્યામકો નામ સુનત સમ, કોટી જનમ અધ લાજે. આર૦ ૩
ખરખત વિષુધે કુસુમકી ખરખા, છત્ર ચમર શીર છાજે;
ત્રેમાનંદકો નાથ પ્રગટ ભયે, કંસ વંશ હત કાજે. આર૦ ૪

પદ ૯૫૩ મું-રાગ સંધ્યા આરતિ

સંધ્યા આરતિ રાધાવરકી, કૃષ્ણ મનોહર મોરલીધરકી; સંધ્યા૦ ૧ક.
નીલ જલદતનસ્યામ મનોહર, શુભિ દામિનીછબી રાધાસુંદર. સંધ્યા૦
રતન સિંધાસન ઉપર સોહે, નિરખી રતિપતિ કાટીક મોહે. સંધ્યા૦ ૨
રાધા સ્યામ બદનચથી શોભા, નિરખી સુરનર મુનિમન લોભા. સંધ્યા૦ ૩
રૂપ ભુગલ શોભા ઉર ધારી, ત્રેમાનંદ જાત બલિદારી. સંધ્યા૦ ૪

પદ ૯૫૪ મું-રાગ સંધ્યા આરતિ

સંધ્યા આરતિ સ્યામ તુમારી, મદન મોહન પીયા કુંજબિહારી; સંધ્યા૦ ૧
આરતિકીજેચરનચિત ધારી, આયળસો હિર અખંડ મોરારી. સંધ્યા૦ ૨
સ્યામ રૂપસે તન સુખકારી, રૂપનિધી બ્રહ્મલાન દુલારી. સંધ્યા૦ ૩
શ્રીધનસ્યામ ઈશ અવતારી, હરે હરિ ભવ સંકટ બારી. સંધ્યા૦ ૪
કૃપાસિંધુ કૃષ્ણ કંસારી, ભત પ્રેમાનંદ સરવસ વારી. સંધ્યા૦ ૫

પદ ૯૫૫ મું-રાગ ગોડી સંધ્યાકી આરતિ

સંધ્યા આરતિ શ્રીસ્વામિની, સહજનંદ પ્રભુ બહુનામીની; સંધ્યા૦ ૧
અતિ આનંદે આરતિ ઉતારે, શ્રીમહારાજ રૂપ હિર ધારે. સંધ્યા૦ ૨
સ્વામિનારાયણ નામ ઉચારે, તન મન પ્રાણ પ્રભુપર વારે. સંધ્યા૦ ૩
પ્રેમ સહિત હરિ વદન નિહારે, રાખું રુદામાંહી પલ ન વિસારે. સંધ્યા૦ ૪
પ્રેમાનંદનો સ્વામિ અભય ઉદારે, વહાણે સર્વ કારણ સુધાર્યું મારે. સંધ્યા૦ ૫

પદ ૯૫૬ મું

સંધ્યા આરતિ સહજનંદની, ભક્તિધર્મસુત આનંદકંદની; સંધ્યા૦ ૧
જુગ જુગ પ્રગટ થાય અવિનાશી; નિજ જન કાજ

સ્યામ સુખરાશી. સંધ્યા૦ ૨

કૃપા મધ્ય કૃપા કરી બહુનામી, ધર્મકુળ પ્રગટયા

સહજનંદ સ્વામી. સંધ્યા૦ ૩

થાપ્યો ધર્મ અધર્મ ઉથાપ્યો, મત પંથ રૂપ માયાતમ કાપ્યો. સંધ્યા૦ ૪

અનેક જીવ વહાણે લીધા ઉગારી, પ્રેમાનંદ ચરણપર વારી. સંધ્યા૦ ૫

પદ ૯૫૭ મું-રાગ સંધ્યા આરતિ

સંધ્યા આરતિ સ્યામ મુંદરકી, વાસુદેવ પ્રભુ રુકિમણિવરકી; સંધ્યા૦ ૧
રતનસિંધાસન ઉપર રાજે, રતિપતિ કોટી નિરખી જીબીલાજે. સંધ્યા૦ ૨

પ અનુપમ જુગલ કશોરી, રુકિમણિ લક્ષ્મદેવકી જોરી. સંધ્યા૦ ૩

ભવ બ્રહ્મા સનકાદિક નારદ, આરતિ કરત શેષ અરુ સારદ. સંધ્યા૦ ૪

રુકિમણિ કૃષ્ણ કૃષ્ણજેગાવે, આ ભવ ભટકન બહોરી ન આવે. સંધ્યા૦ ૫

જુગલ રૂપ રહો હિર બીચ આઈ, પ્રેમાનંદ મુદિત બલગંઈ. સંધ્યા૦ ૬

પદ દ્વય મું-રાગ સંધ્યા આરતિ

આરતિ કીજે શ્રીધનસ્યામરકી, પરમ પુરુષ ધનસ્થામ મુંદરકી; આર૦ ૧૬.
 શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ ખીરાજે, નિરખી રતિ પતિ દેહીક લાજે. આર૦ ૧
 દિવ્યાંબર ભૂષિત લવભોચન, નિરખત ભક્ત ભરી ભરી લોચન. આર૦ ૨
 વામાંગે રક્તિમણિ મહારાણી, રાગત રસિક રૂપ રસ ખાની, આર૦ ૩
 અંગે અંગ છખી ખરની ન જાઈ, દેહી રવી રવી રદત લખાઈ. આર૦ ૪
 શુભાસ રૂપ રહે નેનકે આજે, ત્રેમાનંદ નીત યદુ વર માજે. આર૦ ૫

પદ દ્વય મું-રાગ સંધ્યા આરતિ

જયદેવ જયદેવ, જય જન મુખકારી (૨);
 કમલ નયન કમલાવર (૨), ભક્ત લયકારી; જય૦ ૧૬.
 લક્ષ્મીનાથ નારાયણ, ત્રિભુવન જન સ્વામી (૨);
 મેઘ સ્યામ મનોહર (૨), હરિ ગરુડ ગામી. જય૦ ૧
 કિરીટ મુકુટ મહાકૃત, પીતાંબર ધારી (૨);
 શ્રીવચ્છ ભગુપદ કૌરુભ (૨), વનમાળા પ્યારી. જય૦ ૨
 દિવ્ય સ્વરૂપ દયાનિધિ, મુરનર મુનિ ત્રાતા (૨);
 ભક્તમનોરથ પૂરક (૨), વાંછીત વરદાતા. જય૦ ૩
 નાના રત્ન વિભૂષણ, ભૂષિત મુસરી (૨);
 સુંદર દસિત વદનપર (૨), ત્રેમાનંદ વારી. જય૦ ૪

પદ દ્વય મું

જય અંતરંગમી જય અંતરંગમી એ ટાળ છે.
 જયદેવ જયદેવ, જય હરિવર સ્વામી, જય હરિવર સ્વામી;
 સુંદર મુખ નિરખીને (૨), અવિચલ મુખ પામી; જય૦ ૧૬.
 સદગ્નનંદ મુખકારી, કરુણા બહુ કીધી (૨);
 લવસાગરમાં છુડતાં (૨), બાંછા મઢી લીધી. જય૦ ૧
 શ્રીધનસ્થામ મનોહર, મૂરતિ મરમાળી (૨);
 કૃપા કરી નિજજનના (૨), કુંખ નાંખ્યાં ટાળી. જય૦ ૨
 નીલકંઠ નારાયણ, હરિ કૃષ્ણ સ્વામી (૨);
 નામ રટી રટી બહુ જન (૨), યર્ષ ગયાં નિષકામી. જય૦ ૩

ધર્મકુંવર કરુણાનિધિ, કરુણા હિર લાવી (૧);
પ્રેમાનંદના હિરમાં (૨), અખંડ રહેા આવી. જ્ય૦ ૪

પદ ૯૬૨ મું

જ્ય સ્વામિ વહાલા, જ્ય સ્વામિ વહાલા;
આરતિ હિતારું (૨), ધર્મતણા લાલા; જ્ય૦ ૨૬.
મહા મનોહર મૂર્તિ, નિરખી દુઃખ જ્ય (૨);
ચરણ કમલ હિર ધરતાં (૨), મન શીતલ યાગે. જ્ય૦ ૧
કૃપણ કમલદલસોચન, મોચન બવ પીડા (૨);
દીનાનાથ તમારી (૨), નીત નૌતમ કીડા. જ્ય૦ ૨
કરુણામય તનુ ધારી, કરુણા બહુ કીધી (૨);
મુકનતણી જે પદવી (૨), અનાથને દીધી. જ્ય૦ ૩
આ અવતાર ધર્યો સ્વામી, ગરીબાને સારુ (૨);
પ્રેમાનંદકે તન મન (૨), લઈ તમ પર વારું. જ્ય૦ ૪

પદ ૯૬૨ મું

જ્યદેવ જ્યદેવ, જ્ય સ્વામી મહારાજ (૨);
સદ્ગનનંદ દયાળુ (૨), જ્ય જ્ય ગરીબ નિવાજ; જ્ય૦ ૨૬.
પતિત પાવન અધમ આધારણ, મુક્તિના દાતા (૨);
દીનતણા દુઃખમંજન (૨), ચરણાંગત ત્રાના. જ્ય૦ ૧
કરુણા રસમય મૂર્તિ, કરુણામય વાણી (૨);
કરુણામય કર લટકે (૨), લીધાં મન તાણી. જ્ય૦ ૨
બહુ મુખ દીધાં જનને, કરુણા હિર આણી (૨);
માયા મદ અસિમાની (૨), તે ન ચક્ર્યાં જણી. જ્ય૦ ૩
લક્ષ્મીતણા હિર જૂવણ, મુનિને મન વસીલા (૨);
પ્રેમાનંદના જીવન (૨), સદ્ગનનંદ રસીલા. જ્ય૦ ૪

પદ ૯૬૩ મું-રાગ આરતિ

આરતિ નારાયણસ્વામીકી, અક્ષર પ્રભુ બહુ નામીકી; આર૦ ૨૬.
પુરુષોત્તમ પ્રગટ લાગે આર્ષ, નારાયણ નિજજન મુખદર્શ. આર૦ ૧

નખશિખ રૂપ અનુપમ સોહે, નિરખત સુરનર મુનિ મન મોહે. આર૦ ૨
ચરન કમલ નખ ચદ્ર છગ્રીપર, વારત પ્રાન વિરંચી મુનિ હર. આર૦ ૩
કટીપટ પીત કનક પટ ભૂખન, ઉર જનમાલ હરત સખ દુખન. આર૦ ૪
કિરીટ મુગટ કુંડલ છગ્રીરાજે, રતિ પતિકાટી નિરખી છગ્રીલાજે. આર૦ ૫
આરતિ સુર મુનિ નિત્ય ઉતારે, ત્રેમાનંદ મુદિત છગ્રીધારે. આર૦ ૬

પદ ૯૬૪ મું-રાગ આરતિ

જયદેવ જયદેવ, જય જન સુખકારી (૨);
આરતિ ઉતારું (૨), ચરણે ચીત ધારી; જય૦ ૨૬.
નારાયણ પુરુષોત્તમ, વંદાવનવાસી (૨);
પતિત પાવન પ્રગટ્યા (૨), નિજ જન સુખરાશી. જય૦ ૧
માયા કાળ કર્મના, પ્રેરક હરિ કહાતે (૨);
સારદ નારદ શુક મુનિ (૨), નિઝમાગમ ગાતે. જય૦ ૨
જુગ જુગ હરિ નિજ જન હીત, સુંદરતનુ ધરતાં (૨);
લીલા રસ વરસાવી (૨), ભક્ત આનંદ કરતાં. જય૦
કરુણા કરી નિજ જન હીત, નારાયણસ્વામી (૨);
અધમ આધારણ પ્રગટ્યા (૨), કળીમાં બહુનામી. જય૦ ૪
જે જન નયણે નિરખી, હેતે કરી ગાવે (૨);
ત્રેમાનંદ કહે પાછો (૨), ગર્ભવાસ નાવે. જય૦ ૫

પદ ૯૬૫ મું-રાગ બિહારી

માત જસોદા ઉતારે આરતિ, માત જસોદા ઉતારે; આર૦ ૨૬.
સિતલ આરતિ મદનમોહનકી, બાર બાર લે વારે. આર૦ ૧
ગ્વાલખાલ પ્રજાવાસી પ્રેમ જુત, જય જય શબ્દ ઉચારે;
નિરખત બદન શ્રીમદનમોહનકી, રૂપ છટા ઉર ધારે. આર૦ ૨
આય વિશુધ વિમાન બેડીક, નંદકુંવરકું નિહારે;
હરખત મુદિત કુસુમ ઝરી બરખત, કરત ન નેનસે ન્યારે. આર૦ ૩
મદનગોપાલ માધુરી મૂરત, ચિતવત સખ દુઃખ ટારે;
ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ રૂપકું, ઉરે પલ ન બિસારે. આર૦ ૪

પદ ૯૬૬ મું-રાગ બિહારી આરતિ

સિતલ આરતિ કીજે, પ્રભુજીકી સિતલ આરતિ કીજે; પ્રભુ ૦ ટેક.
સિતલ રૂપ શ્રીનરનારાયણ, નિરખી નિરખી સુખ લીજે. પ્રભુ ૦ ૧
રૂપ સુધાનિધિ નિરખી નાથ દોઉં, અંતરમાંહી ધરીજે. પ્રભુ ૦ ૨
હોય આધીન જોરી કર આગે, તન મન પ્રભુજીકું દીજે. પ્રભુ ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ જીપર, બાર બાર બલી લીજે. પ્રભુ ૦ ૪

પદ ૯૬૭ મું-રાગ બિહારી આરતિ

કરત મૂરતિ મૈયા, આરતિ કરત મૂરતિ મૈયા; આર ૦ ટેક.
રતન જડીત સિંધાસન ઉપર, રાજત વર દોઉં લૈયા. આર ૦ ૧
સિતલ આરતિ કરત મહતારી, નિરખીસું સિતલ હૈયા;
ગદ ગદ કેઠ સજલ દોઉં લોચન, હસી હસી લેત બલૈયા. આર ૦ ૨
બાસ વિરંગી ચમર જગ લીધે, ઉધવ ચરન સેવૈયા;
ધર્મદેવ સનકાદિક મુનિવર, પુની પુની પરતહે પૈયા. આર ૦ ૩
બાજત બાજ અનંત ભાંત, ધુની સુનત સકલ સુખૈયા;
નારદ જંત્ર બજાવત ગાવત, નાચત ચેઈ ચેઈ ચૈયા. આર ૦ ૪
બરખત સુમન દેવ મુનિ સકલ, શુક્રી વિમાન નજ ઠૈયા;
નિરખત કરત પ્રાન નોજાવર, પ્રેમાનંદ બલ જૈયા. આર ૦ ૫

પદ ૯૬૮ મું-રાગ બિહારી

કરત જસોદા મયા આરતિ, કરત જસોદા મયા; આર ૦ ટેક.
સિતલ આરતિ સ્વામ સુંદરકી, ઉતારીકે લેત બલૈયા. આર ૦ ૧
બાજત ઝાંઝ મૃદંગ ઝાલરી, ઘંટા રવ સુખદૈયા;
બોલત જય જય ગ્રાલબાલ સખ, સુની મન હરખ બલૈયા. આર ૦ ૨
બરખત હરખી સુમન ઝરી સુરપતિ, સુર વિમાન નજ જયા;
પ્રમુદીત દેવ બજાય કુંદુબી, નાચત ચઈ ચઈ ચયા. આર ૦
શ્રીધનસ્વામ બદનકી શોભા, નિરખી મગન નંદરૈયા;
તન મન પ્રાન કરત નોજાવર, પ્રેમાનંદ બલિ જૈયા. આર ૦ ૪

પદ ૯૬૯ મું

સિતલ આરતી કીજે, સ્વામકી સિતલ આરતિ કીજે. સ્વામ ૦ ટેક.
નિરખી બદન ધનસ્વામ લાલકો, તન મન ધન બલિ જીજે. સ્વામ ૦ ૧

શ્રીધનશ્યામ રૂપકી રચના, અંતરમાં લખી લીજે;
 નિરખી બદન ચંદ ચક્રવાકીજ્યું, પ્રેમ સુધારસ પીજે. સ્યામ ૨
 શીતલ બદન શ્યામકો નિરખી, તન મન તાપ સમિજે;
 ગદગદ કંઠ ગાય ગુન કીરતન, પુલકી નયન જલ ભીજે. સ્યામ ૩
 કરી સાદ્યાંગ વિનય કરભેરી, સખ ઝોગુન બગસીજે;
 ત્રેમાનંદ કહે નાથ ચરનપર, પુલકી શિશધરી દીજે. સ્યામ ૪

પદ ૯૭૦ મું-રાગ બિહાગડા

પોટે સુખસેજ કૃપાનિધાન; પોટે ૨
 પોટે નરનારાયણ નામ સુમરે, હોત ભવ દુઃખ હાન. પોટે ૧
 દિવ્ય રૂપ અનંત જાકે, ગાવત વેદપુરાન;
 શુક સનક બહાદી મુનીગન કરત નીત ગુને ગાન. પોટે ૨
 અક્ષર આદીક મુક્ત મુનિવર ચાર રસકી ખાન;
 સેવત ચરન સરોજ નિસદીન, મુદીત મન તજી આન. પોટે ૩
 દીનબંધુ દયાલ જનહીત, પ્રગટ ભયે ભગવાન;
 ત્રેમાનંદ એ રૂપ નિધીપર વારત તન મન પ્રાન. પોટે ૪

પદ ૯૭૨ મું

પોટે રંગ મોહાલ રાજકુમાર; પોટે ૨
 ધર્મસુત શ્રીનરનારાયણ, વિશ્વકે આધાર. પોટે ૧
 શ્વેતદ્વિપનિવાસી શ્રીપતિ, વાસુદેવ કિરંતાર;
 નરનારાયણ રૂપ પ્રગટે, તારન ભવસંસાર. પોટે ૨
 ભક્તિધર્મ ગૃહે પ્રગટ ભયે, ચહુ રૂપ જન હિતકાર;
 નરનારાયણ કરત તપ, દ્રઢ મત ધરી અહમચાર. પોટે ૩
 હરિ સદા વૈકુંઠ રાજત, રમાકાંત મોરાર;
 કૃષ્ણચંદ્ર ગોલોકખાસી, ત્રેમાનંદ બલિહાર. પોટે ૪

પદ ૯૭૨ મું-રાગ બિહાગ

પોલીયે સુખદેન, સેજમે, પોલીયે સુખદેન; સેજમે ૨
 શ્રીધનશ્યામ છખીયે મોહન, નિદ્રા વ્યાપિહે નેન. સેજમે ૧

રંગ મોહોલકી અટા ઘટાસમ, મની દીપક જાગી એન;
સરસ સુમનકી સેજ સંવારી, નિરખી લાજ્યોહે મેન. સેજમેં ૨
બાજત તાલ મૃદંગ તંબુરો, સુનિ ઉપજત સુખએન;
ગાવત તાન મિદાગ યુનિજન, સુભગ સોહાઇહે રેન. સેજમેં ૩
દુઃખદેન સમ સેજ પલંગપર, શ્યામ કરો સુખસેન;
પ્રેમાનંદ કહે શીઘ્ર બોર ઉડી, દુહોજ્યું શ્યામ ધારી ધન. સેજમેં ૪

પદ ૯૭૩ અં

સેજ સંવારતિ શ્યામા પ્યારી. સેજ ૦ ટેક.
ચુનચુન કલીયા સેજ ખીજાવતિ, પ્રેમ પુલકીત અપ્રમાનદુલારી. સેજ ૧
મલયાગરકો પલંગ મનોહર, પાટી હીર ભરી અતિભારી;
તાપર સેજ સંવારી સુમનકી, આજાડી ઝીની ચોતારી. સેજ ૨
નાના ખીધીકે કુસુમ સુગંધી, રચીકે કુંજ ઝરોખા બારી;
ધુપ રૂ દીપ સુગંધી અંતર, ઉકત તરંગે ન્યારી ન્યારી. સેજ ૩
પલંગ સમીપ કુવારે છુટત, શિતલ મંદ પવન સુખકારી;
પ્રેમાનંદ પ્રિયમ ઋતુ બરનન, પોદતહે ધનશ્યામ મિહારી. સેજ ૪

પદ ૯૭૪ અં-રાગ બિહાગ

સેજ ખીજાયકે પંથ નિહારે, સેજ ૦ ટેક.
કમ આવે ધનશ્યામ સેજપર, ઠાડીકર દીપક લે બારે. સેજ ૧
શ્રીમદ્ધુભાન લાડિયી રાધા, દીપકસુત લે નેન સંવારે;
પ્રેમાનંદકો નાય શ્યામ ધન, બેઠ પાલખી મોહોલ પધારે. સેજ ૨

પદ ૯૭૫ અં

પોદત લાલ લાડિયી દોઈ; પોદ ૦ ૧
પોપ પુલકી સેજ સંવારતી, રાધા પ્રેમ મગન મન હોઈ. પોદ ૦ ૧
દોરતી પવન લલીતા લે પંખો, ત્રપતી નહોતી અદન જાગી જોઈ;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મૂરતી, રાખતહે નેનનમોં ગ્રોઈ. પોદ ૦ ૨

પદ ૯૭૬ અં-રાગ બિહાગડો

પોદે સુખસેજ શ્રીધનશ્યામ; પોદ ૦ ટેક.
નંદનંદન જકતવંદન, ભકતપૂરનકામ. પોદ ૦ ૧

હારિહો સારદ નારદ શેષ શુક, જાકો રટત નિશદીન નામ;
 સુર મુનિ સનકાદી ધરતહે, ધ્યાન આહો જમ. પોટો ૨
 હરિહો સર્વભૂતનિવાસી શ્રીપતિ, સંતનકે વિશ્રામ;
 દિવ્ય રૂપ નરાકૃતિ ધરી, બસત ગોકુલ ગામ. પોટો ૩
 હારિહો સુમન સેજ સવારી પ્યારી, ગોકુલરાજકે ધામ;
 પ્રેમાનંદકો નાથ પોહત, રાધીકા હિર દામ. પોટો ૪
 પદ ૯૭૭ સું

પોટો યદુનાથ રાજ ભવન; પોટો ૨૬
 સુમન સેજ સંવારી સુંદર, ચક્ષત મંદ પવન. પોટો ૧
 હારિહો ભવ બહા સુરરાજ ધનકો, કરત નિત્ય સ્તવન;
 સૂર શશી ધરી શિષ આઘા, કરત નિત્યપ્રતિ ગવન. પોટો ૨
 હરિહો અવનિ ભાર ઉતારનકું, પ્રગટે રકિમનિરમન;
 મારે અસુર કંસાદી અગનિત, નારયો કામજવન. પોટો ૩
 હરિહો પનિતપાવન શ્યામ બીના, એસો આર કવન;
 પ્રેમાનંદ કહે વિમ્ન સુદામા, કીનો ઈદ્ર સમન. પોટો ૪
 પદ ૯૭૮ સું

પોઢીયે મહારાજ સેજ. પોઢી ૨૬
 સરસ સુમનકી સેજ સવારી, નાથ તીહારી કાજ. સેજ ૧
 રતન જડીતકો પંકજ મનોહર, આર સુભગ સખ સાજ;
 તાપર શમન કરો અવિનાશી, ધન્ય થડી દિન આજ. સેજ ૨
 બાજત તાલ મૃદંગ તંબુરો, ગાવત ગુનિન સમાજ;
 નારદ સુંદર સુજય બખાનત, અજીત ધય સિરતાજ. સેજ ૩
 આયો કામ સેનબલ સંજીવ, ગયો વ્યર્થ તજી લાજ;
 પ્રેમાનંદકો નાથ અજીત સદા, જય જય ગરીબ નિવાજ. સેજ ૪
 પદ ૯૭૯ સું

પંકજપર પોઢીયે નરવીર; પંકજ ૨૬
 આઘ નિંદ નેનમે કાકિર, ગમ રેનિ ધનિ ધીર. પંકજ ૧

નવરંગ રતન જડીત અતિમુંદર, પદંગ બર્ષો લે હીર;
મખમલ સેજ સંવારી મુંદર, ચેત ઓછાઓ ચીર. પદંગ ૨
ગેદુવા ગાલ મસુરીયા નૌતમ, ધરે પદંગકે તીર;
ઓસીસા લે ધરું અનોપમ, સિતલ ઢારું સમિર. પદંગ ૩
ગાવત કીરતી વ્યાસ વિરંચી, ઓર નારદ મુનિકીર;
પ્રેમાનંદ કરત પદ સેવા, તજત સકલ દુઃખ પીર. પદંગ ૪

પદ ૯૮૦ મું-રાગ બિહાગડો

પોટે પ્રભુ મદનમોહનરાય; પોટે ૦ ૨ક
રંગમોહોલમે રાધિકા સંગ, કેલિ રસ હિપળય. પોટે ૧
હરિહો દિવ્ય રત્ન રચિત મંદીર, રત્નચંદ્ર રચાય;
રત્ન દીપક ઝગમગે, છબી રત્નમય રહી જાય. પોટે ૨
હરિહો રત્નમની પચરંગકો, પરચંક -મુખગ સોહાય;
તાપર સેજ સમારી મુંદર, દુકુલ કોમલ લાય. પોટે ૩
હરિહો ડારી પરદા કર અંગિડી, દીપે કીવાર લગાય;
પ્રેમાનંદ એ રસિક રૂપકું, રાખત નેનની માય. પોટે ૪

પદ ૯૮૧ મું

પોટે રંગમોહોલ જુગલકિશોર; પોટે ૦ ૨ક.
રસકી રાશી રાધિકા, પીયા રસિક વર રસ ચોર. પોટે ૧
હરિહો રંગમોહોલમે રચી સળગ, આનંદ રસકો ઢોર;
દિવ્ય ચિત્ર ત્રિચિત્ર બાંધી, આંદની ચકુ ઓર. પોટે ૨
હરિહો દ્વાર દેકે ડારે પરદા, શરદ રુતુકો જોર;
અંગિડીમું લગાય આગી, ધરી રયામ સમોર. પોટે ૩
હરિહો લલિતા આદિક સહચરી, ગુન ગાવત તાન તતોર;
પ્રેમાનંદ એ રસિક પીયકું, રાખત નેનની કોર. પોટે ૪

પદ ૯૮૨ મું

પોટે દોહ રાધા મદનગોપાલ; પોટે ૦ ૨ક.
ચંદ્રવરખની રાધિકા, મરકત મનિ નંદલાલ. પોટે ૧

હરિહો જીવન બીતર સંવારી સળ્યા, જનીકે શરદ કાલ;
 કનકમનિમય મંચ પંચરંગ, પાટી રચી વિશાલ. પોટ૦ ૨
 હરિહો મખમલકોટા ડાચો ગલીચો, ઉપર ચેત ઓજલ;
 અતલસકે ઓસીયા સુંદર, તલે મસૂરીયા ગાલ. પોટ૦ ૩
 હરિહો ઉપર જુગલ રજઈ રઈ ભરી, ઓટે સ્યામ તમાલ;
 ત્રેમાનંદ બલિહારી જીપર, સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ. પોટ૦ ૪
 ખંડ ૯૮૩ અં

પોટે પ્રભુ મહનમોહનદેવ; પોટ૦ ૧૬.
 કરત રાધા પ્રેમ પુલકિત, ચરન પંકજ સેવ. પોટ૦ ૧
 હરિહો તેજપુંજનિવાસી શ્રીહરિ, જનત મહામુનિ ભેવ;
 ભૂકા ભાર ઉતારને હરિ, મનુષ્ય રૂપ ભયેવ. પોટ૦ ૨
 હરિહો કૃપાસિધુ દયાલ પ્રભુકી, થેલી નિરંતર દેવ;
 પતિત કેસોઈ આનત શરને, તારત હે તતએવ. પોટ૦ ૩
 હરિહો અન્નમેલ ગનિકા આદિ, અધમ અનંત તરેવ;
 ત્રેમાનંદ કહે પાયે મહાસુખ, હરિ ચરન મુખરેવ. પોટ૦ ૪

ખંડ ૯૮૪ અં-રાગ બીલાવલ

માઈ મોરો જીવન કુંજવિહારી, ગોપીનાથ ગોવરધનધારી. માર્છ ૧૬.
 ગોપીનાથ જશોદાજીવન, મહનગોપાલ લાલ બનવારી. માર્છ ૧
 બરહાપીત ધરે કર મોરલી, પીતાંબર ઓઢે કામરી કારી. માર્છ ૨
 નટવર નાગર રૂપ ઉગમર, મોરલી બળ્ય મોહી વ્રજનારી. માર્છ ૩
 નંદાનંદન કંસ નિર્કંદન, ત્રેમાનંદકો નાથ મુરારી. માર્છ ૪

ખંડ ૯૮૫ અં

નિરખી જીપી મોરે નેના લોભાને, ગોપીનાથ પિયા મન માને. નિરં ૧૬.
 તરુન મયુર ચંદ્રિકા શિરપર, મકાકૃત કુંડલ દોઈ કાને. નિરં ૧
 ચંદન ચરચીત નીલ જળદ તન, પીત બસન કટીપર લે તાને. નિરં ૨
 ભાલ વિશાલ લલીત દ્રગ ચંચલ, નિરખી ખંજન મીન લજ્જાને. નિરં ૩
 ગોપીનાથ પિયાકી શોભા, ત્રેમાનંદ લખી ઉર આને. નિરં ૪

પદ ૯૮૬ મું

હાકાર શ્રીગોપીનાથ હમારે, સુંદર સ્થામ પ્રાનસોં પ્યારે; ઠાકાં ૦ ટેક.
ગોપીપ્રાણુ ગોપીકાજીવન, ગોપીજનવલ્લભ દ્રવ્ય તારે. ઠાકાં ૧
ગોપીજન સુખદાયક મોહન, મળજનહીત ગોવરધન ધારે. ઠાકાં ૨
નટવર રૂપ મદનમદગંજન, ગોપીરંજન નંદકુલારે. ઠાકાં ૩
પ્રેમાનંદ ત્રિલંગી લાલપર, નોજાવર તન મન લે વારે. ઠાકાં ૪

પદ ૯૮૭ મું

શ્રીગોપીનાથ રૂપ રંગ રાતે, ગોકુલવાસી શીરત મહમાતે; શ્રીગોપી ૦ ટેક.
આલ રુ વૃદ્ધ તરુન નર નારી, છાકે શીરત ગીતત નહીં કાતે. શ્રીગોપી ૧
લોકપાલ સુરરાજ સખહિકું, જ્ઞાનતહે અતિ દીન દુખાતે. શ્રીગોપી ૨
અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિ ત્ર્યુષાં, વારત લે હરિપર હરખાતે. શ્રીગોપી ૩
પ્રેમાનંદ ગોપીનાથ બદન જમી, ચીતવત મગન શીરત
શુન ગાતે. શ્રીગોપી ૪

પદ ૯૮૮ મું-રાગ કાનડો મારુ

ગોપીનાથ બદનપર વારુ; ગોપી ૦ ટેક.
કોટીક કામ જમી ત્રિભોવનકી, સ્થામ બદનપર વારીકે ડારુ. ગોપી ૧
લાલ વિશાલ તિલક કેશરકો, કુંડલ કરન મકામૃતિ ચારુ;
બ્રહ્મકૃતી કુંડીલ લલિત જમીલોચન, બંક બિલોકની નેન નિહારુ. ગોપી ૨
અધર પ્રવાલ સુભગ નાસા શુક, મુસકની મંદ મદ ઉર ધારુ;
મધુર મધુર સ્વર બેન બળવત, ગાવત રાગ કાનડો મારુ. ગોપી ૩
ઉર બનમાલ પીતપટ કાછે, નંદકુવર ધનસ્થામ હિદારુ;
મોહનલાલ મોહની મૂરત, પ્રેમાનંદ કહે પલ ન વિસારુ. ગોપી ૪

પદ ૯૮૯ મું

શ્રીગોપીનાથ નિરખી લલચાર્ધ; શ્રીગો ૦ ટેક.
પરબસ ભર્ષશીરુ પાછે, લગ ગર્ધ નેન સેન હરમાર્ધ. શ્રીગો ૧
કદા કદુ ધનસ્થામ રૂપકી, રચના મોંપે કહી ન ભર્ધ;
કંદ્રપ કોટી ઓટી ગહી કાડે, નિરખત રૂપ જટા હરખાર્ધ. શ્રીગો ૨

અંગોઅંગ અમીત ત્રિભોવન, ઉદય લષ સખ મુંદરતાઈ;
 મોહીટ્ટેખી સકલ સુર વનિતા, ચક્રીત લષ તન મુખ ખીસરાઈ. શ્રીગો ૩
 કરત આલાપ અધર ધરી બંસી, રાગ કાનરો જન સુખદાર્ઠ;
 ગોપીપ્રાણનાથપર તન મન, ત્રેમાનંદ કરત નોજાઈ. શ્રીગો ૪
 પદ ૯૮૦ મું

શ્રીકાકાર શ્રીગોપીનાથ હમારે; શ્રીકા ૦ ટેક.
 મન કર્મ બચન પાદાંજુજ સેવે, નોજાવરી તન મન લે વારે. શ્રીકા ૦ ૧
 નિરખે બદન કમલ છીન છીન પ્રતિ, મુંદર નેન ચપલ દોઉ તારે;
 વિહસત મંદદસન દુનિદમકત, દુઃખમોચન મુખ બચન ઉચારે. શ્રીકા ૦ ૨
 સુનત બચન સંતાપ મીટત સખ, ઉપજત ઉર આનંદ અપારે;
 કરુના રસ સિચત કમલાવર, ગોપીનાથ પ્રાનસો પ્યારે. શ્રીકા ૦ ૩
 ગોપી ઉર આજુબન મોહન, ગોપી જીવન નંદદુધારે;
 ગોપીપ્રાણનાથકા ઉરતે, ત્રેમાનંદ પલ છીન ન વિસારે. શ્રીકા ૦ ૪
 પદ ૯૮૧ મું

શ્રીગોપીનાથ ગોવરધનધારી; શ્રીગો ૦ ટેક.
 ત્રિભંગી મોરલીધર મોહન, રહો મોરે નેનમે કુંજબિહારી. શ્રીગો ૦ ૧
 બરહી પીછ કરન મકાકૃત, મુંદર લાલ તિલક છખી ન્યારી;
 બ્રકુટી કુટીલ ચપલ લોચનપર, ખજન મીન કમલ જાઉ વારી. શ્રીગો ૦ ૨
 અધર પ્રવાલ સુભગ નાસાશુક, દસન ચંદ્રિકા દમકત બારી;
 મુસકની મંદ રુ બંક બિલોકની, નિરખી મોઈ સખે વ્રજનારી. શ્રીગો ૦ ૩
 ઉર બનમાલ પીત પદ કાજે, મોરલી અધર બાજત સુખકારી;
 ત્રેમાનંદ કહે અખડ રહો ઉર, ગોપીવર ગોપાલ મોરારી. શ્રીગો ૦ ૪
 પદ ૯૮૨ મું-રાગ ગરખી

વંદુ દુર્ગપુરધામ, મુંદર શોભે ધનસ્થામનું જો;
 પરમ પાવન અભિરામ, કૃષ્ણ પૂરણકામનું જો. ૧
 પ્રગટ પુરુષોત્તમરાય, રાજે ગદપુરમાં શ્રીહરિ જો;
 જોતે નિગમ નેતિ ગાયે, નિજ ઇલાયે દેહ ધરી જો. ૨

અક્ષરપતિ અવિનાશ, આવ્યા કરુણા કરી અતિ ભે;
કાધા ગઢપુર નિવાસ, વરણી વેશે નૈષ્ઠિક જતિ ભે. ૩
ધન્ય ઉત્તમ નરદેવ, ઘેર રાખ્યા ધનસ્થામને ભે;
પરીપુરણ કરી સેવ, વરા કાધા સુખધામને ભે. ૪
ઉત્તમ જાણીને નિજ ભક્ત, વરા થયા નિજ દાસને ભે;
વરણી અતિસૌ વિરક્ત, રણા અખંડ કરી વાસને ભે. ૫
કાધું અધીક ગઢપુર સાત પુરી, ચાર ધામથી ભે;
પ્રેમાનંદ કે' જમ દૂર, ભાગે ગોપીનાથ નામથી ભે. ૬

પદ ૯૮૩ મું

ધન્ય ઉત્તમ દરબાર, ધન્ય ઓરડાની ઓસરી ભે;
થયો મુક્તિ દાતાર, અખંડ રાજે લાં શ્રીહરિ ભે. ૧
ધન્ય ઓરડી અનૂપ, પ્રીતે પોઢે ભગવાન જ્યાં ભે;
યર્ધ અક્ષર સ્વરૂપ, સંત ધારે નિત્ય ધ્યાન ત્યાં ભે. ૨
ધન્ય નિમ વૃક્ષ છાંય, ઘોડી ફેરે હરિ હરતા ભે;
જન ત્રપત ન થાયે, ધન્ય દરશન કરતાં ભે. ૩
ધન્ય ધરણીનાં ભાગ્ય, ધન્ય ગઢપુર ધામને ભે;
ધન્ય હરિજન ગૃહ ત્યાગ, કરી નિરખે ધનસ્થામને ભે. ૪
ધન્ય ગઢપુરનાં લોક, ધન્ય હરિજન નરનારીને ભે;
થયાં સરવે અવિશોક, પ્રગટ નિરખ્યા ગિરિધારીને ભે. ૫
ધન્ય પૂજ્યા કરી પ્યાર, ધર્મકુંવર સુખકંદને ભે;
પ્રીતે પે'રાવ્યા હાર, ધન્ય ધન્ય પ્રેમાનંદને ભે. ૬

પદ ૯૮૪ મું

ધન્ય દુર્ગપુર ધામ, ધન્ય ઉત્તમ નરેશજી ભે;
મહિમા અધિક અભીરામ, ગુણ ગાય જેના શેષજી ભે. ૧
ધન્ય ગઢપુરની શેરી, ધન્ય ગઢપુરના વાસને ભે;
હરિ ચાંખડિયું પેરી, ચાલી જાય ઘેર દાસને ભે. ૨
ધન્ય ગંગા ઉન્મત્ત, નિત્ય ન્હાયે હરિ નીરમાં ભે;
સંગે મુનિવર સમરથ, લઈ રમે હરિ તીરમાં ભે. ૩

કરે લીલા બહુ ભાત, બેસી ગંગા મધ્ય પૂરમાં બે; ૪
 ગાયે કિરતન કરી ખાંત, પાડે તાળી બહુ સૂરમાં બે.
 ધન્ય ગંગાનો ઘાટ, ધન્ય ખળખળિય નામને બે; ૫
 ધન્ય નારાયણ હૃદની વાટ, રથ હાંકવો ધનસ્થામને બે.
 ન્હાયાને મુનિવર લઈ સાથ, હરિ આવેનિજ મંદ્રમાં બે; ૬
 શોભે ત્રેમાનંદનો નાથ, જેમ તારા મધ્ય ચંદ્રમાં બે.

પદ ૯૮૫ મું

ધન્ય પુરની બજાર, ધન્ય લક્ષ્મીનો બાગ છે બે; ૧
 યધને અશ્વ અસવાર, બાથે જીવન જોયા લાગ છે બે.
 ધન્ય આબાની છાંય, ધન્ય બેઠક બેસે હરિ બે; ૨
 સંત કિર્તન ત્યાં ગાય, નિરખે નાથને નેણું બરી બે.
 ગુંથી ગુલાબના હાર, સંત પેરાવે પ્રિતમું બે; ૩
 બાધે બાબુ કરી પ્યાર, ધામે ગજરા રસ રીતમું બે.
 સંત ગાયે કિર્તન વાજે, દોકડ સારંગીયો બે; ૪
 મેવા જમે જીવન, ફેળાં દ્રાક્ષ નારંગીયો બે.
 ધન્ય રાધાની વાવ, ધન્ય બાગ રાધાતણે બે; ૫
 હરિ ભય કરી ભાવ, અતિ મહિમા તેનો ધણો બે.
 પૂરણપુરુષોત્તમ દેવ, એમ વિચરે ગઢપુરમાં બે; ૬
 મોટા મુનિવર કરે સેવ, ત્રેમાનંદ તો હજૂરમાં બે.

પદ ૯૮૬ મું

રાજે ગઢપુર મહારાજ, પૂરણપુર પરમાતમા બે; ૧
 આબ્યા ગરીબનિવાજ, એતો અક્ષરના આતમા બે.
 છાયો પ્રમલ પ્રતાપ, કલ્હો નવ બાથે રસના બે; ૨
 કીધો અધર્મ હિયાપ, વાગ્યા ઇંદા અતિ જશના બે.
 માર્યા અમુર અપાર, કામ ક્રોધાદિક વાંકડા બે; ૩
 સુર અસુર નરનાર, જેને આગે સહુ રાંકડા બે.
 મત પંથને માથે મેળ, મારી લીધા જન છાડવી બે; ૪
 મુંડતા ફેધક ગુરુ ભેળ, પાડતા માદંતને ગોડવી બે.

આપી પરચા અનૂપ, માયીક મતને હિખાડીયા જો; ૫
જીવ માયા જ્ઞાન રૂપ, જયારથ તે દેખાડીયા જો.
સમાધિમાં સહુ ધામ, દેખાજ્યાં નર નારને જો; ૬
એવા સહજનેદ સ્યામ, પ્રગટયા પ્રેમાનેદ કારણે જો.

પદ ૯૮૭ મું શ્રીગોપીનાથજીનો ગરબો.

વંદુ ગિરિધર ગોકુલચંદ, ગોપીનાથજીરે;	
વંદુ ત્રિભુવન આનંદકંદ, ગોપીનાથજીરે.	૧
ગાવું ગરબે ગુણ અભીરામ, ગોપીનાથજીરે;	
આપો શુદ્ધિ સુંદર સ્યામ, ગોપીનાથજીરે.	૨
તમે ગોલોકધામનિવાસી, ગોપીનાથજીરે;	
તમે છો વૃંદાવનવિલાસી, ગોપીનાથજીરે.	૩
તમારો મહિમા અપરમપાર, ગોપીનાથજીરે;	
તમારો નિગમ ન કરે નિરધાર, ગોપીનાથજીરે.	૪
તમારું શિવ જ્ઞાન ધરે ધ્યાન, ગોપીનાથજીરે;	
તમારું સહસ્રવદન કરે ગાન, ગોપીનાથજીરે.	૫
તમને મહા મુનિ હિર ધારે, ગોપીનાથજીરે;	
શુકસનકાદિક પળ ન વિસારે, ગોપીનાથજીરે.	૬
તમે છો અખિલ લોક પતિ ઈશ, ગોપીનાથજીરે;	
તમે હરિ રમ્યાં તત્ત્વ ચોવીસ, ગોપીનાથજીરે.	૭
તમે છો અનંત જ્ઞાનાંડના કરતા, ગોપીનાથજીરે;	
તમે છો સહુના ભર્તા હરતા, ગોપીનાથજીરે.	૮
તમે હરિ જીગજીગ દિવ્ય સ્વરૂપ, ગોપીનાથજીરે;	
ધરો અગણિત રૂપ અનૂપ, ગોપીનાથજીરે.	૯
તમે હરિ કમલાકાંત કહાવો, ગોપીનાથજીરે;	
રાધારમણ ભક્ત મન ભાવો, ગોપીનાથજીરે.	૧૦
તમે હરિ ગદપુર ભલે પદાચ્ચા, ગોપીનાથજીરે;	
તમે સહુ જનના કારજ સાચા, ગોપીનાથજીરે.	૧૧

કીધું ગદ્યપુર ગોકુલ ધામ, ગોપીનાથજીરે;	
ધેસો જમુના પાવન નામ, ગોપીનાથજીરે.	૧૨
ધન્ય ધન્ય ઉત્તમનો દરબાર, ગોપીનાથજીરે;	
કીધો મુકિતનો દાતાર, ગોપીનાથજીરે.	૧૩
તમારે દરશને દુઃખ જાય, ગોપીનાથજીરે;	
જનના પાતક પ્રદલે યાય, ગોપીનાથજીરે.	૧૪
તમારું નામ જપે નર કાય, ગોપીનાથજીરે;	
તેને જનમ મરણ નવ હેાય, ગોપીનાથજીરે.	૧૫
તમારો દીઠો બહુ પ્રતાપ, ગોપીનાથજીરે;	
કીધો નરનારી નિષ્પાપ, ગોપીનાથજીરે.	૧૬
જે જન દરશન કરવા આવે, ગોપીનાથજીરે;	
ડગળે કાટી જગન ક્ષ પાવે, ગોપીનાથજીરે.	૧૭
તમે છો દીનતણા દુઃખલંજન, ગોપીનાથજીરે;	
તમે છો માનીના મદગંજન, ગોપીનાથજીરે.	૧૮
તમે છો દીનતણા પ્રતિપાળ, ગોપીનાથજીરે;	
તમે છો કાળતણા હરિ કાળ, ગોપીનાથજીરે.	૧૯
તમને ભજે સકામી જન, ગોપીનાથજીરે;	
આપો મન વાંછીત જીવન, ગોપીનાથજીરે.	૨૦
આપો ધન પુત્ર ને પરિવાર, ગોપીનાથજીરે;	
કાપો દુઃખ દારિદ્ર અપાર, ગોપીનાથજીરે.	૨૧
આપો રિંધ સિંધ બહુ ભોગ, ગોપીનાથજીરે;	
ટાળો ત્રિવિધ તાપ ને રોગ, ગોપીનાથજીરે.	૨૨
તમે છો કલ્પતરુ ભગવાન, ગોપીનાથજીરે;	
આપો ધમ્મિજીત કૃપાનિધાન, ગોપીનાથજીરે.	૨૩
તમે છો કામધેનુ સુખપૂર, ગોપીનાથજીરે;	
તમે છો ચિંતામણિ ચતુર, ગોપીનાથજીરે.	૨૪
તમને મેલીને અભિમાની, ગોપીનાથજીરે;	
સેવે ભરવ બૂત અગ્નાની, ગોપીનાથજીરે.	૨૫

જ્યાં ત્યાં વછ જેમ ધાલે માયું, ગોપીનાથજીરે;	
પામે નિજ માતા વીન લાતું, ગોપીનાથજીરે.	૨૬
સાચા માત પિતા છો તમે, ગોપીનાથજીરે;	
સુખીયો ચાહે તમને નમે, ગોપીનાથજીરે.	૨૭
તમને નમ્યા વિનાનો પ્રાણી, ગોપીનાથજીરે;	
ભોગવે નરક ફરે ચાર ખાણી, ગોપીનાથજીરે.	૨૮
મૂરખ મનુષ્યતણી દેહ પામી, ગોપીનાથજીરે;	
તમને ન ભજે તેટલું હરામી, ગોપીનાથજીરે.	૨૯
જાશે જમપુરમાં અભાગી, ગોપીનાથજીરે;	
લીધા નર્કકુંડ દુઃખ માંગી, ગોપીનાથજીરે.	૩૦
જમની આગામાં નિત્ય રહેશે, ગોપીનાથજીરે;	
કાળ કર્મ વશ મહા દુઃખ સહેશે, ગોપીનાથજીરે.	૩૧
જે જન તમારા કૃવાયા, ગોપીનાથજીરે;	
તેનું નામ ન લે કાળ માયા, ગોપીનાથજીરે.	૩૨
તમારા જીવદંડને અનુસરીયા, ગોપીનાથજીરે;	
તેણે મહા શત્રુ વશ કરીયા, ગોપીનાથજીરે.	૩૩
તે નર મહા સુખીયા સુખ માણે, ગોપીનાથજીરે;	
ઢાઇની ખીક ન મનમાં આણે, ગોપીનાથજીરે.	૩૪
તમને નિષ્કામી જન પ્યારા, ગોપીનાથજીરે;	
તે જન ન રહે તમથી ન્યારા, ગોપીનાથજીરે.	૩૫
તમારા ચરણ કમળ વિનાખીજે, ગોપીનાથજીરે;	
તેનું મન ક્યારે નવ રીઝે, ગોપીનાથજીરે.	૩૬
તમારી સેવા વીના બડ ભાગી, ગોપીનાથજીરે;	
ખીજું કાંઈ નવ ઈચ્છે ત્યાગી, ગોપીનાથજીરે.	૩૭
ખીજું લોક ભોગ સુખ સારા, ગોપીનાથજીરે;	
જાણે નર્ક તુલ્ય નકારા, ગોપીનાથજીરે.	૩૮
રિદ્ધિ સિદ્ધિ જોગ વિભુતિ, ગોપીનાથજીરે;	
સર્વે જાણે માયા દૂતિ, ગોપીનાથજીરે.	૩૯

એવા સંતતણી બલિહારી, ગોપીનાથજીરે;

સરવસ બયે ત્રેમાનંદ વારી, ગોપીનાથજીરે.

૪૦

૫૬ ૬૬૮ મું અથ શ્રીગોપીનાથજીનો ગરબો રાગ પરજ-દેશો.

અરણ્ય વંદન કરી વર્ણવું શ્રીગોપીનાથ;

ગાવું ગરબો અભીરામરે, જાદવરાય;

મગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;

હિન્નતર્જના બટે શોભતું શ્રીગોપીનાથ;

દુર્ગપત્તન છળી ધામરે, જાદવરાય;

મગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ.

૧

ધન્ન ભુવન સમ શોભતો શ્રીગોપીનાથ;

ઉત્તમ રાણતણો દરબારરે, જાદવરાય;

મગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;

ઉત્તમ દરબારના મધ્યમાં શ્રીગોપીનાથ;

મંદિર વિમાન આકારરે, જાદવરાય;

મગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ.

૨

મંદિર શોભા તે શું વણવું શ્રીગોપીનાથ;

રવિ રથ સરખો પ્રકાશરે, જાદવરાય;

મગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;

ઠનક ઠલય વિપર ઝળમળે શ્રીગોપીનાથ;

ઠનક ધ્વજા હિંડે આકાશરે જાદવરાય;

મગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ.

૩

નિલ ત્રાંબાણ નોખત ગડગડે શ્રીગોપીનાથ;

પણવ ત્રાંસાં સરણાધરે, જાદવરાય;

મગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;

વાળે દુકડ સારંગીયું શ્રીગોપીનાથ;

ગાયે ઝુણી આનંદ વધાધરે, જાદવરાય;

મગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ.

૪

ચિત્ર વિચિત્ર શોભે મંડપ શ્રીગોપીનાથ;
 શોભા કહી નવ જગેરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ;
 કનક કાચના ઝાડ હાંડીયું શ્રીગોપીનાથ;
 શોભા રહિ અતિ છાયરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ. ૫
 રત્ન સિંહાસન શોભતું શ્રીગોપીનાથ;
 હીરા માણિકના જડાવરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ;
 સોના રૂપાની રચના ઘણી શ્રીગોપીનાથ;
 રત્ન તોરણ જણાવરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ. ૬
 શોભા સાગર તમે શ્રીહરિ શ્રીગોપીનાથ;
 બિરાજે રાધાજી સહિતરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ;
 ધુંદે વખાણું શોભા રાજની શ્રીગોપીનાથ;
 શણગાર શોભા નવી નિત્યરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ. ૭
 એક દહાડાની છબી વર્ણવું શ્રીગોપીનાથ;
 સાંભળતાં જન રાજી થાયરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ;
 રત્ન મુગટ માથે શોભતો શ્રીગોપીનાથ;
 નિરખી રવિ ચંદ્ર લજાયરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ. ૮
 રત્ન જડિત કાને કુંડલ શ્રીગોપીનાથ;
 કેશર તિલક શોભે ભાલરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ;
 પાન બીડીયું આપતાં શ્રીગોપીનાથ;

શોભે અધર અરુણ રસાધરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૯
 ગળે ગળખંધ રત્ને જશ્વો શ્રીગોપીનાથ;
 કનક કુંડી છખીદારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 કનક કુંડલો હેમ હાસડી શ્રીગોપીનાથ;
 ઉરમાં ઉતરી રત્ન હારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૦
 મોતી માળા ઉર દુગદુગી શ્રીગોપીનાથ;
 ચંદનદારની શોભા સારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 દોસ્તુભ મણિ ને શ્રીવાસ શોભતું શ્રીગોપીનાથ;
 ઉરમાં અનેક અલંકારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૧
 બાણ કાણુ તે રત્ને જશ્વો શ્રીગોપીનાથ;
 કનક પોંચી તે રત્ને જદિતરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 કનક કડાં ને સોના સાંકળાં શ્રીગોપીનાથ;
 વેદ વિટીયું ધરિતરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૨
 કેડે કંદોરો કટિમેખલા શ્રીગોપીનાથ;
 ચરણે ઝાંઝર ઝમકારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 સોના તોડો સરસ શોભતો શ્રીગોપીનાથ;
 ચરણે આખડિયું ઉદારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૩
 નખ ઝીખ આસૂપાણુ આપણાં શ્રીગોપીનાથ;
 શોભો છે શોભા ધામરે, જાદવરાય;

- પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ;
જરી પટકા ને જામા જરકસી શ્રીગોપીનાથ;
નિરખી લાજે કાટિક કામરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૪
મુંદર ત્રિલંગી લાલ વાંકડા શ્રીગોપીનાથ;
શોભાતણા નિધાનરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ;
અંતર ફેરે બહુ બેહેકતા શ્રીગોપીનાથ;
રસિક મુંદર બીનેવાનરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૫
તરુણ મનોહર મૂરતિ શ્રીગોપીનાથ;
સરસ પુલે ગરકાવરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ;
ગુજ તોરા કલંગી વાંકડી શ્રીગોપીનાથ;
સરવે સુમન સરપાવરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૬
સરસ વૈજંતીમાલ શોભતી શ્રીગોપીનાથ;
ગજરા બાણુ ગળે હારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ;
કનક કટાર હેડે વાંકડો શ્રીગોપીનાથ;
સોનેરી દાલ તરવારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૭
કનક મોરલી અધર ધરી શ્રીગોપીનાથ;
કનક છડી કરમાણરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ;
નખ શીખ શોભા વર્ણવતાં શ્રીગોપીનાથ;
શેષ સારદ નારદ લજાયેરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૮

શોભા જોધને જન ઘેલડાં શ્રીગોપીનાથ;
 ગઢપુરવાસી નરનારે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 આવે જોવાને દેશો દેશનાં શ્રીગોપીનાથ;
 નારી પુરુષ તે અપારે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૯
 બીડ ભરાય બહુ જનની શ્રીગોપીનાથ;
 નિત્ય સમૈયો આઠોભમરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 નિરખી શોભાના સુરને શ્રીગોપીનાથ;
 ત્રેમાનંદ થયો પૂરણકામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૨૦

૫૬ ૯૯૯ મું

વામે અંગરાજે રાણી રાધીકા શ્રીગોપીનાથ;
 શોભા સાગર વાસુદેવરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 નરપતિ નમે આવી દેશના શ્રીગોપીનાથ;
 ભાવે સહિત કરે સેવરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧
 આવે અમરપતિ દરશને શ્રીગોપીનાથ;
 દેવાંગનાએ સહિતરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 શિવ ધણા ન શુક આદિક શ્રીગોપીનાથ;
 બેસી વિમાને આવે નિત્યરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૨
 પ્રપ્રસ્થિત થઈને વારે તન મન શ્રીગોપીનાથ;
 કરે પુષ્પનો વરસાતરે, જાદવરાય;

પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 હિતરી વિમાનમાંથી હેકલે શ્રીગોપીનાથ;
 શોભા ભેદને રણિયાતરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૩
 મહા મંત્ર લાણી કરે વિનતિ શ્રીગોપીનાથ;
 પટે પ્રગંધ મુખે છંદરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 વર્ણવે પ્રતાપ ભેષ પ્રગટ શ્રીગોપીનાથ;
 કહે ધન્ય સચ્ચિદાનંદરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૪
 ધસ્યો નટવર નર વિગ્રહ શ્રીગોપીનાથ;
 ગૂઢ ગતિ છે પૂરણકામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 અનંતભુવનપતિ આપ છે શ્રીગોપીનાથ;
 તણ અક્ષર નિજ ધામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૫
 આવી વિરાજ્યા ગઢપુરમાં શ્રીગોપીનાથ;
 નિજ જનને અર્થે અવિનાશરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 અનંત અશ્વર્થ સક્તિ સહિત શ્રીગોપીનાથ;
 રધાર્યા ધર્મ નિવાસરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૬
 વેનતી કરીને ગયા નિર્જરા શ્રીગોપીનાથ;
 ખાવ્યા મહા મુનિ વિગ્યાનરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 તારદ સનકાદિ શુક વ્યાસણ શ્રીગોપીનાથ;
 ખાવ્યા દરશને તણ ધ્યાનરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૭

કરે કર જોડી ઉભા પ્રણતી શ્રીગોપીનાથ;
 દીર્ઘા દરશન દયાલરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 અધરમના વંશ માયીક મતને શ્રીગોપીનાથ;
 કાઢ્યા કાપીને કૃપાલરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૮
 કીધી રક્ષા ધર્મવંશની શ્રીગોપીનાથ;
 ધર્મલક્ષિતના કુમારજે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 આપ્યાં મહા સુખ નિજ દાસને શ્રીગોપીનાથ;
 કીધાં બહુ અધમના આધારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૯
 અમિત પ્રતાપ વિસ્તારિયો શ્રીગોપીનાથ;
 થાયે પરચા ગામે ગામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 કરો કાઢ નેના પૂરણ શ્રીગોપીનાથ;
 આપો ધણિત અબીરામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૦
 નિષ્કામીજનને આપો નિજ પદ શ્રીગોપીનાથ;
 સકામી જનને સારા ભોગરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 તમને ભજે તે પ્રાણીના શ્રીગોપીનાથ;
 નાશે તનના ત્રિવિધ રામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૧
 ધર્મલક્ષિતની શોભા દી કુંડુ શ્રીગોપીનાથ;
 નિરખી નર નારી નિહાલરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 ભુગત મનોહર મૂર્તિ શ્રીગોપીનાથ;

- શોભે છે પરમ કૃપાલરે, જાદવરાય;
પ્રગટ મિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૨
ધર્મભક્તિએ દયા બહુ કરી શ્રીગોપીનાથ;
દેખાજો પ્રગટ પ્રતાપરે, જાદવરાય;
પ્રગટ મિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
કંક કિરાત આદિ બહુ જન શ્રીગોપીનાથ;
કીર્ધાં સરવે નિષ્પાપરે, જાદવરાય;
પ્રગટ મિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૩
સુરા માંસ ચોરી પરત્રિયા શ્રીગોપીનાથ;
મેઘ્યાં નિદિત કર્મરે, જાદવરાય;
પ્રગટ મિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ,
અહિંસા આદિ નિજ સ્વધર્મ શ્રીગોપીનાથ;
વેદ વિહિત ધાપ્યો ધર્મરે, જાદવરાય;
પ્રગટ મિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૪
અધર્મી ગુરુ નૃપ ભેખને શ્રીગોપીનાથ;
પાઝા પાછા મારી ભેખરે, જાદવરાય;
પ્રગટ મિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
લીધાં સહુનાં સિધ્ધ છોડી શ્રીગોપીનાથ;
મેટયા વિધાતાના લેખરે, જાદવરાય;
પ્રગટ મિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૫
મહિમા અપાર જશ કીર્તિ શ્રીગોપીનાથ;
નિગમ ન પામે પારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ મિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
ધન્ય ધર્મ ભક્તિમાતને શ્રીગોપીનાથ;
કરે સહુ ભક્તિ નરનારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ મિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૬
મેટો પ્રતાપ ધર્મભક્તિનો શ્રીગોપીનાથ;
તેમના પુત્ર તમે સ્યામરે, જાદવરાય;

પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ;
 કાળ માયા જમ કિંકર શ્રીગોપીનાથ;
 કપે તમારુ સુચી નામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૭
 ગાયો ગરબો પૂરણુ પ્રીતમું શ્રીગોપીનાથ;
 કરવા સુધળ અવતારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ;
 રાજ રહેજે સંત શ્રીહરિ શ્રીગોપીનાથ;
 ભક્તિધર્મ પરિવારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૮
 જે કાઈ ગાયે ન પ્રીતે સાંભળે શ્રીગોપીનાથ;
 પામે ધર્મ અર્થ મોક્ષ કામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ;
 નાશે દારિદ્ર દુઃખ દુર્મતિ શ્રીગોપીનાથ;
 પામે વાંછિત સ્વર્ગ ધામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૯
 ચરણ ચાલીસ પદ બેઘમાં શ્રીગોપીનાથ;
 ગાયો મદિમા શણગારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ;
 અખંડ બિરાજે એવા હિરમાં શ્રીગોપીનાથ;
 ત્રેમાનંદ માગે કરી પ્યારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગદડે શ્રીગોપીનાથ. ૨૦
 ઈતિ શ્રીગોપીનાથજીનો ગરબો સંપૂર્ણ
 ૫૬ ૧૦૦૦ મું-રાગ ગરબી

રંગીનો રણછોડરાય, આઘ્યા વરતાસે;
 જેને નિગમ નેતિ કહી ગાય, આઘ્યા વરતાસે. ૧
 હરિ દારિકાના દેવ, આઘ્યા વરતાસે;
 સુર મુનિ કરે નિત્ય સેવ, આઘ્યા વરતાસે. ૨

શ્રીપુરુષોત્તમ મહારાજ, આળ્યા વરતાલે;
 કરવા સૌ જનનાં કાજ, આળ્યા વરતાલે. ૩
 વહાલો ચરોતરને ચોક, આળ્યા વરતાલે;
 પ્રભુજી પોતાની શોખ, આળ્યા વરતાલે. ૪
 રુકિમણિરમણ રણુછોડ, આળ્યા વરતાલે;
 નિજ જનના પૂરવા કોડ, આળ્યા વરતાલે. ૫
 કરી પ્રીત મુનિવર સાથ, આળ્યા વરતાલે;
 વહાલો પ્રેમાનંદનો નાથ, આળ્યા વરતાલે. ૬

પદ ૧૦૦૧ મું

નિત્ય આપે રણુછોડ રાય, પરચા વરતાલે;
 જન જોઈ જોઈ અચરજ થાય, પરચા વરતાલે. ૧
 નિજ દષ્ટિ આગલ દાસ, પરચા વરતાલે;
 બીડલંજન હનુમાન પાસ, પરચા વરતાલે. ૨
 કીધો લીંબડો મીઠો દૂધ, પરચા વરતાલે;
 ફલ ફુલ પાન કરી શુદ્ધ, પરચા વરતાલે. ૩
 જન તોડી પત્ર હમેશ, પરચા વરતાલે;
 લઈ જામે દેશ વિદેશ, પરચા વરતાલે. ૪
 વર્ષ એકનો આંખો બાળ, પરચા વરતાલે;
 પુલ્કો ફલ્કો સરવે ડાળ, પરચા વરતાલે. ૫
 તે જોવા ગોમતી તીર, પરચા વરતાલે;
 પ્રેમાનંદ કે' થાય બહુ બીડ, પરચા વરતાલે. ૬

પદ ૧૦૦૨ મું

વરતાલે રણુછોડ રાય, લીલાલેહેર કરે;
 નિત્ય આનંદ આચ્છવ થાય, લીલાલેહેર કરે. ૧
 જન આવે અપરમપાર, લીલાલેહેર કરે;
 અતિ પ્રેમ ભર્યા નર નાર, લીલાલેહેર કરે. ૨
 સહુ પામે જોઈ આનંદ, લીલાલેહેર કરે;
 વહાલો ટાળે ભવના ક્રંદ, લીલાલેહેર કરે. ૩

જેરે સાંભળતાં પુરાણમાં, તે આ દીઠા નેણે;
 શી કહું શોભા સ્થામની, વર્ણવું શું વેણે. ૫
 વૃંદાવનવાસી આવીયા, ભૃગુપુર જેઠે ભાઈ;
 દીનેનાથ દયા કરી, દીન ઉપર ધાઈ. ૬
 ધન્ય ધન્યરે નદી નર્મદા, ધન્ય ભૃગુપુર ધામ;
 બહારે પધારિયા શ્રીપતિ, પ્રેમાનંદના સ્થામ. ૭

પદ ૧૦૦૫ મું

શહિણીકુંવર શ્રીરામનાં, પ્રાક્રમ અતિ ભારી;
 એક રસનાયે શું વર્ણવું, રહે શેષ વિચારી. ૧
 નામ પાવન બળરામ છે, બહુ બળી તે માટે;
 પ્રલંબાસુરને સંહારિયો, મારી એક ઘાપાટે. ૨
 મિતુકનો વધ કીધલો, ગ્રહી ચરણ પછાજો;
 મુષ્ટિક મસ્તક તોચક્ષ્ણનો, વંચ હલધરે કાજો. ૩
 દ્વિવિદ વાનરે વધ કીધલો, રેવતાચલમાઈ;
 તે સંકર્ષણ આવીયા, ભૃગુપુર સુખદાઈ. ૪
 હસ્તિનાપુર તે વાંકું કચ્છું, જમુનાને તાણી;
 પ્રાક્રમ રેવતીનાથના, કહું કેટલાં વખાણી. ૫
 બહુ મળી વાતાપી દેવને, કાણમે નાખ્યો મારી;
 નૈમિષારણ્યવાસી ત્રિપ્રના, દીધાં કાજ સુધારી. ૬
 રાધાપતિ રેવતીપતિ, વૃંદાવનવાસી;
 પ્રેમાનંદે પધારિયા, ભૃગુપુર અપિનાશી. ૭

પદ ૧૦૦૬ ઠું

કમલનમન શ્રીકૃષ્ણની, જાડે બલિદારી;
 પતિતપાવન ભાં પધારિયા, તે સુણો નરનારી. ૧
 કાનમ દેશ પાવન ધણે, ધન્ય રેવાનાં ભાગ્ય;
 દેશ અશ્વમેધ તે કીધલા, નૃપ બલિએ એ જાગ્ય. ૨
 આશ્રમ છે ભૃગુદેવનો, ઋષિ વૃંદ ત્યાં રે'તા;
 તપ કરતા હરિ કારણે, કયા પ્રભુગુની કે'તા. ૩

એરે ધંચા સહુને હતી, એકવાર હરિ આવે;
 આવી આશ્રમ પાવન કરે, તનના તાપ મીટાવે. ૪
 તેરે સમે શ્રીકૃષ્ણને, દૈલ માચ્યાનું કામ;
 તે અવસર ન આવી શક્યા, વહાલો મુંદર સ્યામ. ૫
 તે વારતા ઉર ધારીને, રાખી અંતરગ્નમી;
 આરે સમે કરુણા કરી, રસિયે બહુનામી ૬
 તેરે સમે દીધા હનો, દિજ વૃંદને કાલ;
 ત્રેમાર્નદને નાથજી, તે પાળ્યો આજ યોલ. ૭

પદ ૧૦૦૭ મું

એ વાત છે અતિ મર્મની, જાણે ચતુર સુજાણ;
 ભૃગુ ઋષિએ પધરાવીયા, પ્રભુજી જીવનપ્રાણ. ૧
 ધર્મેકુંવરની મૂરતિ, હરિકૃષ્ણ બળદેવ;
 ભાગ્ય હશે તે માનશે, કરશે પ્રીતે સેવ. ૨
 પ્રેમ કરીને જે પૂજશે, ભાવ રાખીને સાચો;
 તે સુકૃતિ જન નહિ બમે, ચોરાસીમાં પાઝો. ૩
 પ્રગટ હરિ બળરામની, મૂરતિયો જાણી;
 પૂજશે તે યાશે સુખીયો, સત્ય માનજો વાણી. ૪
 બજશે પૂજશે પ્રગટ પ્રભુ, ધનસ્યામ મુરારી;
 ધર્મ અર્થ કામ મોક્ષ ફળ, પામશે નરનારી. ૫
 કાનમવાસીને કારણે, કરુણા કીધી સ્વામી;
 ભૃગુપુરમાંહે મિરાજ્યા, આવી અંતરગ્નમી. ૬
 એ પદ શીષે ને સાંભળે, ગાશે વારમવાર;
 ત્રેમાર્નદ કે' રાજી તેપર, યાશે ધર્મેકુમાર. ૭

પદ ૧૦૦૮ મું—રાગ ગરબી

પાયે લાગુ પરબલને જરે, જેને નિગમ નેતિ કહી ગાય; સુખધામરે ૧
 જેના દર્શન દુર્વલ દેવને જરે, જે દિવ્યજીવનપનિરાય. સુખ ૧
 જે સદા રહે એવ તેજમાં જરે, જે દિવ્ય સ્વરૂપ સાધાર; સુખ ૨
 જેના ચરણ તે સેવે મહામુનિ જરે, સેવ સારદ ન પામે પાર. સુખ ૨

શુક નારદ જેનો મહિમા કહે છે, શિવ બ્રહ્મા ધરે નાત્ય ધ્યાન; સુખં
જે કારણ કે’વાય છે વિશ્વના છે, જે પુરુષોત્તમ ભગવાન. સુખં ૩
જે સદા રહે અક્ષરધામમાં છે, જે દિવ્ય પુરુષને સાથ; સુખં
તે પ્રગટ થયા સુખ આપવા છે, વહાલો પ્રેમાનંદનો નાથ. સુખં ૪

પદ ૧૦૦૯ સું

જેની બ્રહ્મભૂમિએ વિનતી કરી છે, ઉતારવા અવનિ બાર; કિરતારેં ૦ ટેક.
તે પ્રગટ થયા પ્રભુ ત્યાંથી છે, ધણું રૂપ અનોપમ સાર. કિરં ૧
ભક્તિધર્મથી હરિ અવતર્યા છે, શ્રીનારાયણ હરિકૃષ્ણ નામ; કિરં
એનાં રૂપ અભેદપણે જાણવા છે, રાધા સંગે તે રાધાસ્થામ; કિરં ૨
રુકિમણિ સંગે તે લક્ષ્મીનાથ છે, અર્જુન સંગે તે નરનારાયણ; કિરં
રહે બદ્રિકાશ્રમમાં હરિ છે, તપ કરે સદા બેઠે જન. કિરં ૩
હવે મહિમા વખાણું બદ્રિનાથનો છે, સાંભળતામાં સુખ થાય; કિરં
નરનારાયણ દેવને છે, પ્રેમાનંદ પ્રીતે કરી ગાય. કિરં ૪

પદ ૧૦૧૦ સું

બદ્રિપતિ નરનારાયણ છે, વહાલો બ્રહ્મચારીને વેશ; સુખરૂપેં ૦ ટેક
શોભે હંક કમંડલુ હાથમાં છે, માથે શોભે અનુપમ કેશ. સુખં ૧
વદન પે’ર્યા છે વહાલે અંગમાં છે, મૃગજાલા ને માળા હાથ; સુખં
શોભે મુનિના સાધમાં છે, વહાલો નરનારાયણ નાથ. સુખં ૨
કરે કંઠથી તપ શ્રીહરિ છે, એક પગે ઉભા નિરાધાર; સુખં
તપ ફળ લઈને અરપણ કરે છે, તમે લ્યો સહુ નર ને નાર. સુખં ૩
હરિભક્તે ને સૌ સુખીયાં થાઓ છે, એમ દે છે સદા આશીર્વાદ; સુખં
નરનારી નારાયણને યોગજો છે, પ્રેમાનંદ કે’ છે પાડી સાદ. સુખં ૪

પદ ૧૦૧૧ સું

બૂનો તે બાર ઉતારવા છે, કરવાને સહુના કલ્યાણ; અવિનાયક; ટેક.
કુરુ જંદુના કુગમાં છે, બેઠે પ્રગટ્યા તે પરમ સુખણ. અવિં ૧
નરનારાયણ શ્રીહરિ છે, થયા અર્જુન શ્રીકૃષ્ણ સ્વરૂપ; અવિં
ધર્યાં ગાંડીવ સારંગધનુષ કર્મા છે, કીર્ધારણ્ય સંમામ અનુપ. અવિં ૨

શંખ ચક્ર ગદા હરિ હાથમાં શ્રે, કીધા દૈત્ય દાનવનો સંહાર; અવિં ૦
પછી કૌરવ જાદવ બેઠે કુળને શ્રે, વહાલે તરત પમાર્થા પાર. અવિં ૦ ૩
પછી નવરા ચંદ્રને નરનાથશ્રે શ્રે, આલ્યા અમદાવાદ ને માહી; અવિં ૦
ત્રેમાનંદ કહે સત્ય માનજે શ્રે, હું તો સત્ય કર્તુધું સમ ખાઈ. અવિં ૦ ૪.

પદ ૧૦૧૨ મું

અમદાતેવાદમાં આાવયા શ્રે, વહાલો નરનારાયણ નાથ; મુનિરાયરે; ટેક.
વહાલો સહુ જનને મન ભાવિયાશ્રે, વહાલો સંત મંડલ લઈ સાથ; *મુ ૧૦ ૧
વહાલો અધમ આધારવા આવિયાશ્રે, ઉતારવા પતિત ભવપાર. મુનિ ૦
વહાલો બદ્રિપતિ પધાર્યાશ્રે, વહાલો ભક્તતણા આધાર. મુનિ ૦ ૨
વહાલે ગુર્જર તે દેશ પાવન ક્યોં શ્રે, પાવન કીધું અમદાવાદ શેહેર; મુનિ ૦
વહાલો બદ્રિપતિ સ્યામ મલિયો શ્રે, આપ હજીયે આલ્યા.

ચાલી ઘેર. મુનિ ૦ ૩

વહાલે અમદાતેવાદમાં આવી શ્રે, પ્રગટ કીધું શ્રીબદ્રિધામ; મુનિ ૦
જન આવે જોવાને દેશ દેશના શ્રે, શોભે ત્રેમાનંદનો સ્યામ. મુનિ ૦ ૪

પદ ૧૦૧૩ મું

શીરે વખાણું છાત્રી સ્યામની શ્રે, વહાલો શાંત સ્વરૂપ
મુનિજીવ; સુખરૂપરે ૦ ટેક.

માથે મુગટ ધર્યો છે જડાવનો શ્રે, કાને મક્કાકાર અતુપ. સુખ ૦ ૧
દેશર તિલક કર્યું છે બાલમાં શ્રે, રૂડાં લાગે છે ચંચલ નેણ; સુખ ૦
જાણે હસતા આવીને હરિ ભેટશે શ્રે, મુખ બોલશે મનહર વેણ. સુખ ૦ ૨
ભુગ લાંબી મનોહર શોભતી શ્રે, બાંહે બાંધ્યા છે બાણુમંથ; સુખ ૦
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ હાથમાં શ્રે, ધરી ઉભા છે આનંદકંઠ. સુખ ૦ ૩
છાતી ઉંચી અનોપમ દીપતી શ્રે, કંઠે કૌરુભ મુકતા હાર; સુખ ૦
કરુણાના સાગર કુંવર ધર્મના શ્રે, ત્રેમાનંદના આણુ આધાર. સુખ ૦ ૪

પદ ૧૦૧૪ મું

ભલે પધાર્યા હરિ ભાવતા શ્રે, વહાલો તેજતણા અંગાર; બલિદારરે ટેક.
જરકસી તે જામા ઝળદળે શ્રે, ગળે વૈજંતી અતિ સાર. બલિ ૦ ૧

* “સ્યામ” એવો ખાઠ પણ છે.

શોભે હેમકડાં જેઉ હાયમાં શ્રે, કર પોંચી તે નંગ જડીત; બલિ૦
વેઢ વિંદી શોભે દશે આંગળી શ્રે, ભેતાં ત્રપત થાતું નથી ચીત. બલિ૦ ૨
કડીમેખલા ને તુપુર પગમાં શ્રે, બાજે ધુધરડીનો ઘેર; બલિ૦
ઠિભા તોડ મરોડમાં ત્રિકમો શ્રે, જોવાની લાવણ્યતા ભેર. બલિ૦ ૩
વહાલે નરનારીને ઘેલાં કર્યાં શ્રે, કાંઈ સુઝે ન ધરતું કામ; બલિ૦
પ્રેમાનંદ કહે પ્રેમ ઉપનો શ્રે, સહુ રટે નારાયણ નામ. બલિ૦ ૪

પદ ૧૦૧૫ સું

પ્રભુ પધાર્યા શેહેરમાં શ્રે, નરનારાયણ દેવ; સાક્ષાતરે૦ ટેક.
પુન્યવાળાં તે જન જોવા મદ્યાં શ્રે, મતિમંદ ન જાણે ભેવ. સાક્ષા૦ ૧
અમદાવાદ અલૌકીક કીધહું શ્રે, કીધો નવો વાસ સુખરૂપ; સાક્ષા૦
હરિ ભક્ત આવી વરમા હેતમાં શ્રે, જાણે આશ્રમ બદ્રિ અનુપ. સાક્ષા૦ ૨
વાજે દેહ નગારાં નોખતો શ્રે, માથે ઝોઝવ ઠામો ઠામ; સાક્ષા૦
ગાયેઘાળ મંગલ પુરમાનની શ્રે, કુલી પ્રેમ મગન આઠો જામ. સાક્ષા૦ ૩
ઉર્વા મંદિર અનોપમ ચોરડા શ્રે, મહિ મુનિ કરે છે કલોલ; સાક્ષા૦
રટે નરનારાયણ નામને શ્રે, પ્રેમાનંદ કહે ઝાકમગોલ. સાક્ષા૦ ૪

પદ ૧૦૧૬ સું-રાગ ગરબી

અલબેલો અમદાવાદે, આવ્યા અવિનાશી;
જેનો મહિમા અગમ અગાધરે. આઠ્યા૦ ટેક.
મહિમા જેનો કહી સંભળાતું, સાંભળજે નરનારે;
ગોલોકપતિ કૃષ્ણચંદ્ર છે, અખિલ ભુવન આધાર. આઠ્યા૦ ૧
કારણ સૌના તે કે'વાયે, દિવ્ય રૂપ અવતારીરે;
નતિ નતિ તેને કે' છે, વેદ પુરાણ વિચારી. આઠ્યા૦ ૨
તે પુરુષોત્તમ પ્રગટ થયા બિહિ, નરનારાયણ દેવરે;
પિતા ધર્મ ને માતા મૂર્તિ, વિરલા જાણે ભેવ. આઠ્યા૦ ૩
જ્ઞાનચારીને વેથ બિરાજે, બદ્રિઆશ્રમમાંયરે;
નરનારાયણ નામ ઉપર, પ્રેમાનંદ વારી જાય. આઠ્યા૦ ૪

પદ ૧૦૧૭ સું

નરનારાયણ તે અનુપરે, પુરણ પુરુષોત્તમ;
 થયા દેશવ અર્જુન રૂપરે. પુર૦ ૧૮૬.
 દેશવ અર્જુન રૂપ થઇને, ભદ્રવ પાંડવ કૌંભારે;
 નરનારાયણ જોડ મનોહર, ભકતતણે મન લાભ્યા. પુર૦ ૧
 નારાયણ મથુરા ગોકુલમાં, અવતર્યા સુખદાધરે;
 નર કુંતાની કુખે પ્રગટ્યા, હસ્તિનાપુરને માર્ધ. પુર૦ ૨
 નારાયણનાં બાળચરિત્ર, કહી સંભળાવું લગારે;
 સંપુરણ દેવાને શારદ, શેષ ના પામે પાર. પુર૦ ૩
 ગોકુલમાં જર્ઘ પેલી પૂતના, ત્રણાવંત બે માત્યારે;
 પ્રેમાનંદ કે' શકટ દિશ્યો, જમલાર્જુન તાર્યા. પુર૦ ૪

પદ ૧૦૧૮ સું

ગોકુલમાં ગોપ સ્વરૂપરે, નંદવર નારાયણ;
 મુર અસુર ધૃષિ શિર બુપરે. નંદ૦ ૧૮૭
 આપ ઇચ્છાએ બાલ રૂપ ધરી, ગોઠણીયાં પડી ચાહેરે;
 એક સમે માતાને મુખમાં, ત્રિશ દેખાડયું વહાણે. નંદ૦ ૧
 પાંચ વરસના થઈ પરમેશ્વર, કાલિંદીને તીરેરે;
 વાછરડાંની જેડે ફરતા, ડોલે ધીરે ધીરે. નંદ૦ ૨
 વછ વૃષભ ખગ વેરી વનમાં, આત્ર્યા જોઇને બાહરે;
 પૂજમાં પ્રાણ રહિત કરી દીધા, દેશવ કાળના કાળ. નંદ૦ ૩
 નિત્ય નૌતમ લીલા ગોકુલમાં, કરે શ્રીગોકુલચંદરે;
 પ્રેમાનંદ કે' શું કહી દાખું, પાર ન પામે હંદ. નંદ૦ ૪

પદ ૧૦૧૯ સું

અવિનાશી થયા આહિરે, ગિરિધર ગોવાળો;
 રમે કાલિંદીને તીરે. ગિરિ૦ ૧૮૮.
 મોર મુગટ શુંજમણી બૂખણ, કરી પીતાંબર સોહેરે;
 વનમાળી વાંસવડી વાળને, પ્રજ વિનતાને* મોહે. ગિરિ૦ ૧

* “વનિતા” એવો પણ પાઠ છે.

કૌતુક જોઈ કેશવનાં મોહા, બ્રહ્માદિક સુર ધસરે;
અથ કેશી ધનુક પ્રલંબને, મેલ્યા દક્ષિણ દિશ. ગિરિં ૨
ગોપ વાછરુ હસ્યાં બ્રહ્માયે, નવા રમ્યાં વનમાળીરે;
દાવાનંદનું પાન કરીને, નાથો નાગ તે કાળી. ગિરિં ૩
વાંસલડી વાઈ વન તેજાં,* ગોપી રાસ રમાયારે;
પ્રેમાનંદનો નાથ નારાયણ, કામ વિજયી કા'બ્યા. ગિરિં ૪

પદ ૧૦૨૦ મું

કરે લીલા અગમ અપારરે, પુરણ બ્રહ્મ પોતે;
ઉતારવા ભવ સંસારરે.† પુરં ૧
નંદ છાડાવ્યા મજવાસીને, દેખાડ્યું વૈકુંઠ ધામરે;
માન ઉતાર્યું મધવાનું, ધરી કરે ગોવરધન સ્થામ. પુરં ૧
અગ્યાર વરસ ને બાવન દિન, રહ્યા ગોકુલમાં ગિરિધારીરે;
તે લીલાને લેણ તે ગાયો, બ્યાસ મુનિ વિચારી. પુરં ૨
ગિરિધારી ગોકુલ મેલીને, મોહન મથુરાં આબ્યારે;
ગોપીનાથ મટીને ગોવિંદ, કુમળ કાંત કા'બ્યા. પુરં ૩
આણ્ણર મુદ્ધિક મલ્લ મારીને, કંસના કારજ કીધરે;
પ્રેમાનંદને નાથ રાજ્ય લેઈ, જિઝસેનને દીધાં. પુરં ૪

પદ ૧૦૨૧ મું

જગજીવન જાહવરાખરે, માધવ મથુરામાં;
જેને બ્યાસ વિરિચી ગાયેરે. માધં ૧
ખખર સાંભળી કંસને માયોં, જરાસંધ ચઢી આબ્યોરે;
મહા અભિમાની મથુરા ઉપર, એ સંગ્રામ મચાબ્યોરે. માધં ૧
છુટ્યાં સારંગ ધનુષ્યમાંથી, માધવરાયનાં બાણરે;
સેના સરવે નાશ પમાડી, બાગ્યો લધને પ્રાણ. માધં ૨
સત્તર વાર વઢ્યા તે સાથે, બાગ્યા અદારમી વારરે;
જાળને વર્યા પુરી દારિકા, વિશ્વતલો કિરતાર. માધં ૩

* “તેડીને” પાઠાન્તર ગવાય છે. † “પારરે” પાઠાન્તર છે.

પટરાણી પરણ્યા કુલવંતિ, આઠ અનોપમ નારે;
ત્રેમાનંદ કહે લાંબા બીજી, એક સો સોજ હજાર. માધ૦ ૪

પદ ૧૦૨૨ મું

એ લીલા પરમ પુનિતરે, નરનારાયણની;
સાંભળજે સહુ દર્ષી ચીનરે. નર૦ ટેક.
થોડામાં કહી દાખું નરની, લીલા અતિ નિખાપરે;
જે રીતે નરનારાયણનો, થયો જ્યાહાં મિલાપ. નર૦ ૧
રચ્યો સ્વયંવર રાગ દુપદ, સહુ રાગને તેડાંવારે;
જાદવ કૌરવ શિશુપાળાદિક, પૃથ્વીપતિ ત્યાં આંખ્યા. નર૦ ૨
પણ લીધું દુપદ રાગએ, મરઠ વેધ જે કરશેરે;
દુપદી નામે કન્યા મારી, તે રાગને વરશે. નર૦ ૩
બ્રહ્મક્ષત્રિને રાજક્ષત્રિ સો, બેઠા સલા ભરાધરે;
ત્રેમાનંદ કહે નર અર્જુનને, ખોળે કેયવ બાઈ. નર૦ ૪

પદ ૧૦૨૩ મું

એક દીકા સ્યામ સ્વરૂપરે, બ્રહ્મચારી વેશે;
અતિ શોભા પરમ અનુપરે. બ્રહ્મ૦ ટેક.
બ્રહ્મ સભામાં બેઠા પાંચે, બ્રહ્મચારીને વેશરે;
વલ્કલ વસન બિરાજે અંગે, માથે સુંદર ટૂથ. બ્રહ્મ૦ ૧
નજરે જોઈને કરે લક્ષણ,* કેયવ સલાને વિચેરે;
આ મુધિહિર આ તે બીમને, આ અર્જુન છે નિથે. બ્રહ્મ૦ ૨
કટી પાતળી ઊઠી લંચી, લાંબી જુગલ વિસાધરે;
મોટા લોચન બાલ મનોહર, જણીયે કેયરી બાળ. બ્રહ્મ૦ ૩
અર્જુન જુએ કૃષ્ણચંદ્રને, જાદવ સલાને માંપરે;
ત્રેમાનંદ કહે બે બાઈને, પ્રથમ મેલાવો થાય. બ્રહ્મ૦ ૪

* “કહે લક્ષણ” “કરે નિથય” એમ પણ ગાય છે.

પદ ૧૦૨૪ અં

ટપ ગોપ્યા દુપદરાધરે, સાંભળો કહું વાણી;
જે મોટા ભુપતિ કેવાધરે. સાંભળ ૨૬
બીજમ કર્ણુ દુર્યોધન જાલવ, શિશુપાળાદિ અપારરે;
તેમાંથી કાઈ થાઓ ઉભા, મચ્છ વિંધવા તિયાર. સાંભળ ૧
પણુ જોહું ન થાયે મારું, લાજ ન જાયે તમારીરે;
ધનુર્વિદ્યામાં જે હો પૂરા, ઉઠો સુરત સંભારી. સાંભળ ૨
જગમાં સહુ કાઈ કેશે તમને, થયા છે ઠાલા બેગારે;
મચ્છવેધ તે થયો ન કોઇથી, મૂરા નપુંસક જેલા. સાંભળ ૩
એમ કહે ભુપતિ કર જોડી, સાંભળો સહુ દઈ કાનરે;
ત્રેમાનંદ કહે એક ખીજને, કરે નેણની સાન. સાંભળ ૪

પદ ૧૦૨૫ અં

નવ ઉઠતા રાજ કાધરે, મચ્છ વિંધવા સારુ;
રથા એક ખીજને જોધરે. મચ્છળ ૨૬.
કહે પરસ્પર એ કેમ થાયે, સાંભળજો સહુ લાધરે;
જોહું હું વિંધું ઉંચું, લાજ ગયાની સગાઈ. મચ્છળ ૧
બેઠા સભા ભરાઈ ભુપતિ, લોક જોવા બહુ આવેરે;
હેઠા જોધને રાજ સરવે, માયા રથા ડોલાવે. મચ્છળ ૨
રાજમાંથી કાઈ નવ ઉઠ્યા, એ મચ્છ વિંધવા સારરે;
દુપદ કહે કાઈ બ્રહ્મત્કપિમાં, રાજો પણ તે મારું. મચ્છળ ૩
હ્યા અર્જુન તરુણ મનોહર, હરિને શિશ-નભાવીરે;
ત્રેમાનંદ કહે ધનુષ્ય ગ્રહી કર, કીધા ટંકાર ચઢાવી. મચ્છળ ૪

પદ ૧૦૨૬ અં

ઉભા ધનુષ ગ્રહી કર ધીરરે, નર અર્જુન રૂપે;
જીવે યુનિ ભુપ મહા વીરરે. નર ૨૬.

કાઈ કહે જે આ શું કરશે, બાલક ખોશે લાજરે;
 કાઈ તો કહે જીવે શું થાએ, અકળગતિ મહારાજ. નર૦ ૧
 સહુ દેખતા સાવધાન થઈ, ધ્રુવ સુરત એક બાંધીરે;
 મછ પ્રતિબિંબ જોઈ કુંડમાં, માચું બાણુ તે સાંધી. નર૦ ૨
 જેજેકાર થયો ત્રિભુવનમાં, ઋષિ રહ્યા હરખાધરે;
 કાળા મુખને માન લંગ સૌ, રાજા રહ્યા લગઈ. નર૦ ૩
 બ્રહ્મા તેજ વખાણે મુનિવર, હરખ્યા નર ને નારીરે;
 પ્રેમાનંદ કહે વરમાળા, પે'શવે દુપદી પ્યારી.* નર૦ ૪

“લીલા વર્ણન”

પદ ૧૦૨૭ સું-રાગ “માલકોશ”

મદનરસ છાકે નેનાં છેલ, છાકે નેનાં છેલ જીત્યો અનંગ ખેલ. મદન ૧
અરુન કમલદળ લોચન કે બીચ, રંખે રસકી ભરેલ. મદન ૧
હર નખરેખ કપોલની પીકલીક, અધર અંજન અલખેલ. મદન ૨
ઉકત તરંગે અંગપ્રતિ મોહન, અંતર જળ* ધ્રુલેલ. મદન ૩
પ્રેમાનંદ પ્રભુ ભોર મતજ્યો, છાકે ડોલત ગેલ. મદન ૪

પદ ૧૦૨૮ સું

મદનમદ તોચ્યો મદનગોપાલ, મદનગોપાલ પિયા નંદલાલ. મદન ૧
જીત્યો સુભગ મનોજ સ્યામ આજ, અંજુજ નેન વિશાલ. મદન ૧
અમજલ જુકત સિધિલ તતુ સુંદર, સોહત સ્યામ તમાલ. મદન ૨
ભોરા બયે આયે મનમોહન, હસત હંસગતિ ચાલ. મદન ૩
પ્રેમાનંદ કહે દેખી નીલાંબર, હસિહે સ્યામ ધન્યાલ. મદન ૪

પદ ૧૦૨૯ સું

છખીલે નેના સરસ સોહાત, સરસ સોહાત જીય લલચાત. છખીં ૧
પ્રકુલિત શરદ કમલસમ તાબીચ, રંખે રસ સુચવાત. છખીં ૧
કુંતલ કુટીલ કમલપર માનો, અલિગણુ ઉપરી ઉડાત. છખીં ૨
કુટીલ ભોંહખીચ તિલક રંખ છખી, દેખી મદન લખત. છખીં ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ પિયા છખી, દેખત નાંદિ અઘાત. છખીં ૪

પદ ૧૦૩૦ સું

ગહે લાલ ગોપી મીલીદશ પાંચ, મીલીદશ પાંચ કહેા પિયા સાંચ. ગહેં ૧
પ્રેમ કયાકી પોથી પ્યારે, કહાં જ્યું સુનાઈ પાંચ. ગહેં ૧
કાન સંગ જાગે કહાં અનુરાગે, કેનાં ઈઈ કછુ લાંચ. ગહેં ૨
જેસી હોય કહેા સખ તેસી, જુક ન જોતો રાંચ. ગહેં ૩
પ્રેમાનંદ કહે સ્યામ આજ સખી, બહુત કરાયો નાંચ. ગહેં ૪

* “તેલ” “નખ” એમ પણ મૂળમાં વાંચી શકાય છે.

† “કોને” છે કે “કોન” છે કે “કોન” છે તે સ્પષ્ટ નથી.

પદ ૧૦૩૧ મું

બેદરદી મોરે સૈયારે, મોરે સૈયારે હું પરી પૈયારે. ૨૬.
 ગોકુલ છોડી ચલે મધુપુરમે, માનત નૈયારે. બેદ૦ ૧
 ખીનુ દેખે જીવોગી દેસે, ગોકુલમૈયારે. બેદ૦ ૨
 કાવ્યજ્ઞ જ્ઞય ઉતારે રથસો, પકરીકે બૈયારે. બેદ૦ ૩
 ત્રેમાનંદકો નાય ચલે સખ, રાવતી રૈયારે. બેદ૦ ૪

પદ ૧૦૩૨ મું

ગોકુલ છોડી ગયો ધનસ્થામ, ગયો ધનસ્થામ સહિત બલરામ. * ગોકુલ ૨૬.
 જોસે દેહ પ્રાન ખીન સુનો, તેસે યહ ગોકુલ ગામ. ગોકુલ ૧
 ખિરહ બિયા બ્યાકુલ અજનારી, બાવરી ફીરે આહો જામ. ગોકુલ ૨
 નૈનન નીર ધીર નહિ અંતર, રટત સ્થામ સુખધામ. ગોકુલ ૩
 ત્રેમાનંદકો નાય કાન બીધિ, મીથીહે પૂરનકામ. ગોકુલ ૪

પદ ૧૦૩૩ મું

દરસ ખીન બ્યાકુલ મોરે નેન, લાયે મોરે નેન પરત નાહો ચેન. દરસ ૨૬.
 અંજનહીન મલીન દોહિ કર, † સજલ રદત દિન રેન. દરસ ૧
 ચીતવત પંથ પલક ખીન એક ટક, સુખે ‡ મુખતે બેન. દરસ ૨
 જખતે સ્થામ સીધારે તખતે, ખિરહ લગો દુઃખ દેન. દરસ ૩
 ત્રેમાનંદ પ્રભુ ખિસરત નાહો, કમલનેનકી સેન. દરસ ૪

પદ ૧૦૩૪ મું

દરસખીન પલકીન જુગસમ જાય, જુગસમ જાય નેનાં અકુલાય. દરસ ૨૬.
 ખાન પાન તજી બ્રમત કુંજમે, ટેરત કૃષ્ણબોલાય. દરસ ૧
 જીન બંસિખટ છીન જમુનાતટ, ધર અંગના ન સોહાય. દરસ ૨
 બોલત મોર કોકિલા તખદિ, અવનંદુ સુનત ઉઠી ધાય. દરસ ૩
 ત્રેમાનંદ અજનાય દરસખીન, અજ બની || અતિ ખિલખાય. દરસ ૪

* “બલિરામ” પણ ગાય છે. † “સુર” પામન્ટર છે. ‡ “સુખે” એટલે સુખાયા.
 મુખમાંથી વાણી સુઝાઈ ગઈ કહેતાં ઉઠી ગઈ. § “અવન” ને બદલે “શબ્દ” એવો
 પાઠ પણ છે. || “બની” બનિતા.

પદ ૧૦૩૫ મું-રાગ માલકોશ. તાલ મુલકાદી.

આવન કહ ગયે કયો નહિ આયે લાલ, કહાં અનુરાગે આજ

સગરી રેન. આવ૦ ટેક.

કહાં જાય રનધીર જીયો રતિનાથક, શિયિલ શ્રમિત અંગ રાતે નેન. આવ૦ ૧

અધ.ની અંજન પિડલીક સો હેગાલ, હિરનખરેખાલાલ તોતરાત ખેન;

પ્રેમાનંદ કહે પિયા થરથર હોત હિયા, સકુચ ન માનો જીયા કરે

લાલ સુખચેન. આવ૦ ૨

પદ ૧૦૩૬ મું .

ભલે તુમ આયે મેરે મન બાયે લાલ, તુમ કારન મેતો સખ નિશ જાગી. ભલે૦ ટેક.

કુસુમકી સેજ સંવારીકે સુંદર, ચીતવતિ પંથ પલકઉ ન જાગી.* ભલે૦ ૧

દેકે કાલ અવધી કહી આવન, તાકારન હુતો અતિ અનુરાગી;

પ્રેમાનંદ કહે પિયા તુમકું ન કહું લાજ, કહો મહારાજ સ્થામ સોદાગી. ભલે૦ ૨

પદ ૧૦૩૭ મું

મોદન પ્યારે તુમ ખીના મેરો મન, રહી ન સકત પિયા પલ એક ન્યારે. મોહ૦ ટેક.

આવો જું પ્રિતમ પ્રાન જીવન પિયા, † કરી રાખું મોરે નેનકે તારે. મોહ૦ ૧

હુનો લિહારિ ચરનકી દાસી, તુમહો પ્રીતમ પ્રાન હમારે;

પ્રેમાનંદ કહે પિયા તુમ પર વારું, તન મન ધન પ્રાન નંદુલારે. મોહ૦ ૨

પદ ૧૦૩૮ મું

નટવરનાગર સુખસાગર પિયા, મેરે મન માને મીતૃ ગીરધરલાલ. નટ૦ ટેક.

કહાં રતિપતિ સાથ કીયો સંગ્રામ નાથ, આયેહો લલિત આલ

રૂપ રસાલ. નટ૦ ૧

અવલોકનીમેં અમી બરસત પિયા, મુસકનીમેં મન હરત ગોપાલ;

પ્રેમાનંદ કહે પ્યારે અંબ અંગ રંગ છાયો, સોહત રસિક તરુ તરુન

તમાલ. નટ૦ ૨

* પલક વંગર જાગીને. † “આવોજું પ્રિતમ પ્રાણજી વનપિયા” એમ વાંચી શકાય

સુખરો સદન ધારો બદન બિહારીજી, મારા તનડારા તાપ
સમાવો રાજ. સાંવ૦ ૧

નેહ્યાં તો ધારાં પ્યારાં અમીરસ ભરીયાં, અમૃતરા મેહલા
વરસાવો રાજ. સાંવ૦ ૨

હું થાંકી દારી વારી ખીના મોલરી, મારા અવગુણ દૂર
ગમાવો રાજ. સાંવ૦ ૩

પ્રેમસખી થનિ અરજ કરે છે, અધુર અમૃત બેગા પાવો રાજ. સાંવ૦ ૪
પદ ૧૦૪૫ મું-રાગ સોહની

નજરારો મેલો દીનરે, નજ૦ ધતની અરજ માની લીનરે; નજ૦ ટેક.
સાંવરા શુમાનીયાંને અરજ કરાંજાં રાજ, રસિયાજી માંપર રીઝોરે. નજ૦ ૧
હું ધારી દારી ધારે દાય બેકાની, થાંને ગમેજીયું ફીનરે. નજ૦ ૨
એક વાર માને બદન દેખાવો, રસિયાજી રીઝોજી ખીનરે. નજ૦ ૩
પ્રેમસખી કહે તપત છુમવો, પાઈ ને અધુર રસ પીનરે. નજ૦ ૪

પદ ૧૦૪૬ મું

ધારાં નજરારો મેલી કીધી, ધારાં દરિ સાંવરાજી સુધ દરી લીધી; ધારાં ટેક.
બાવરી ફરુંધું મારો વસ નહિ જીવડો, લોક કહેછે લીલી પીધી. ધારાં ૧
ચૌદ લોક સુખ આઠ ગઈ છે, આસ તજી છે રિધિ સિધિ. ધારાં ૨
મગન હોઈ ધારી લાર ફરુંધું, લોક લાજ તજી દીધી. ધારાં ૩
પ્રેમસખી કે' થાંને અબ નહિ છોડું, જ્યું કૃપણુકે ધર નિધિ. ધારાં ૪

પદ ૧૦૪૭ મું

નજરારો નેડો લાગેરે, નજ૦ જનમ મરણરો લય લાગેરે; નજ૦ ટેક.
ધારાં તો નેહ્યાં છેલા નવ રસ ભરિયાં, નિરખી મગન મન
અતુરગોરે. નજ૦ ૧

લોક લાજ સંસારદા નાતો, તોડ દિયોછે જેસોં ધાગેરે. નજ૦ ૨
નેડો લાગો છે નાય અબ નહિ ફૂટે, જ્યું સોના સંગ સોહાગેરે. નજ૦ ૩
પ્રેમસખી ધારાં નજરારો આગલ, અખંડ રહે એ વર માંગેરે. નજ૦ ૪

પદ ૧૦૪૮ મું

લટકાલાલા બિહારીરે, લટકાલાં ધારાં લટકાપર જાહ વારીરે. લટ૦ ટેક.

લટકા તમારા છેલા લાગી ગયા છે, કીધી માંને જગથી ન્યારીરે. લટ૦ ૧
લટકારે સાટે લોક લાજ તજને, મેલ્યો છે શિશ હિતારીરે. લટ૦ ૨
લટકા સહિત થાંને લાલ વરીજાં, મન કમં વચને મેરારીરે. લટ૦ ૩
પ્રેમસખી કે’ સુખ સંપત છે, હસની બોલની ચલની ચારીરે. લટ૦ ૪

પદ ૧૦૪૯ મું-રાગ સોહની

રેન કહાં જાગે હો બાલમ રેન કહાં જાગે; .
શોભીત છખી અનુરાગે હો બાલમ રેન કહાં જાગે; ટેક.
કોન તમાસેમેં જાગે મનમોહન, રસ ભર કોન ગલે લાગે. હો બા૦ ૧
અટપટી પાધ અરુન દોહિ લોચન, અધરન પીકલીક દાગે. હો બા૦ ૨
કહાં જાયે તુઠે કોન તુમે લૂટે, સોતો સુખ પ્રેમસખી માંગે. હો બા૦ ૩

પદ ૧૦૫૦ મું

મેરે મન માને હો મોહન મેરે મન માને,
ભલે મેરે આયે સકુચાને, હો મોહન મેરે મન માને; ટેક.
કામકે કોલ ભરે નૈનનમેં, બોલત બેન અચાને. હો મો૦ ૧
કોન ચતુર નાર તુમે બસ કીને, રેનભર રહી લપટાને. હો મો૦ ૨
સાચી કહો પિયા કહાં રેન જાગે, પ્રેમસખી પુછત જાને. હો મો૦ ૩

પદ ૧૦૫૧ મું-રાગ સોહની

જીવન તુમ સુધે ક્યું ન જાઓ બાલમ મેરે,
હમસું નાહકે રાર બઢાઓ; જીવ૦ ટેક.
વાટ ઘાટ જ્યાં મીઠત મનોહર, જ્યું બોલો જ્યું ચાઓ. જીવ૦ ૧
મારગ રોડી રહે મનમોહન, ચેહી લજન ચારી ખાઓ. જીવ૦ ૨
જો તુમ ભયે ગોઠુલકે રાખ, તો કાહેકું ધન ચરાઓ. જીવ૦ ૩
પ્રેમસખી નીકે તુમ સીજે, નંદ જસોદા ક્યું લખઓ. જીવ૦ ૪

પદ ૧૦૫૨ મું

મુરહી ગઈ બેયાં મેરારીરે મોહન કહાના, નાજુક ચુરીયાં ફેરીરે; મુર૦ ટેક.
નિપટ બપટ મેરી અંગીયાં ફેરી, મોતીન માલા તોરીરે. મુર૦ ૧
કુચમર્દન પરિરંભણુ નબક્ષત, ઝડકે પટકકે રેરીરે. મુર૦ ૨

ધુધટ પટ જોણકે ધૂરત, સુખ સુમન લે ઊરીરે. મુરં ૩
પ્રેમસખી રસિકડી ખતિયા, વિપથાકા સોમલ ગોરીરે. મુરં ૪

પદ ૧૦૫૩ મું

મીઝજાસોં કહીયો કાઈ જાણે, સુમાનીડસોં કહીયો કાઈ
જાણે સંદેશો મોરો.

જીવન કહાં તુમ રહે બિલભાથે; મીઝં ૧
જખતે હમસોં વિધુરે મોહન, તખતે કહુ ન સોહાપે. મીઝં ૧
મેરે પ્રાણુ જીવાવન પ્રિતમ, તુમ ખીના કાન સહાપે. મીઝં ૨
તુમ ખીના મદન વ્યાધી નિશી ઘેરકે, તાડત ધતુસ ચદાપે. મીઝં ૩
પ્રેમસખી, પિયા નિરહ સિવસે, તુમહિં ઊડાવો ધાપે. મીઝં ૪

પદ ૧૦૫૪ મું-રાગ સોહની

ઘેરનખાજીવો મા ઘેરનખાંસરી, નાગનીમી ડીભઈ રાજીવો મા; ઘેરનં ૧
અવનનિ હોયે ડ્યો મન મેરો, ઘેરન ખીજકે ગાજીવો મા ઘેરનં ૧
સાવરી લહર ચઢી તન મેરે, ધુમત નેક ન લાજીવો મા ઘેરનં ૨
પ્રેમસખી સ્યામ ગતી મેરી, જીવત મમહી તાજીવો મા ઘેરનં ૩

પદ ૧૦૫૫ મું

ઘેરપરી હો મેરે ઘેરન ખાંસરી, ખાજત નિરહ ભરી; હો મેરેં ૧
કહા રી કર મોહે કલ ન પડે અખ, ખટકત સુખ સરી. હો મેરેં ૧
જખતે અધર ધારી મનમોહન, તખતે હોત ખરી હો મેરેં ૨
પ્રેમસખી પિયા નિરહસિધુમે, ખીતત કહીન ધરી. હો મેરેં ૩

પદ ૧૦૫૬ મું

જમુનકિ તીર ફેર જાનઈ, અજખ અજખ ખલખીર; જમું ૧
ખગ મૃગ તજી તજી બેકે ટકે કાડે, માનું મુનિ મન ધરી ધીર. જમું ૧
ચિત ધરી સુનત ધરીત યમુના જલ, જહત ન મલમ સમીર. જમું ૨
પ્રેમસખી ધુની સુની સખ ઘજખની, સુખ ન રહીહે શરીર. જમું ૩

પદ ૧૦૫૭ મું-રાગ સોહની

માનની માન ભરી, માનત નાહી મોરારી; માનં ૧
જેરી પાની શિર અરખી ચેરનમેં, કર કર તિનમ હું દારી. માનં ૧

“લીલા વર્ણન”

શુદ્ધિ ઉપાયે ચાતુરી બહુ બીધી, કીની લાખ હંભરી;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ એક ન માની, લીની કઠીન હઠ ભારી. માનં ૨

પદ ૧૦૫૮ મું

લાલન લાખ કહી, મેરી ન એક ગહી; લાલં ૧
જ્યું જ્યું મીખ દેત ગઈ ત્યુ ત્યુ, શુદ્ધતકી ભઈ. લાલં ૧
રીસ ભગી ભોલે સજલ દગ મુંદર, કરત બિવાપ રઈ.
પ્રેમાનંદ પ્રભુ આપ મનાવો, હમીકર કાલ દઈ. લાલં ૨

પદ ૧૦૫૯ મું

આપન જાયકે, લાલન લીજયે મનાય, આપં ૧
હું તો કાઢી જતન કર હારી, ખારીકે લાગત પાય. આપં ૧
રસિક લાલ કહી રસકી બિતર્યા, દીજે રસ ઉપજાય;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ દરસ પરસ દે, લીજે કંઠ લગાય. આપં ૨

પદ ૧૦૬૦ મું

માધવ માન હનો લાયન, આપીયે જરૂર; માધં ૧
બદન સરોજ દેખાયકે સુદર, કુખ સળ કીજયે દૂર. માધં ૧
મોહન જાય માનગઢ તોરી, લીજે લગાયકે ભર,
પ્રેમાનંદ પ્રભુ પ્રીતસું પીજે, અધર સુધા બરપૂર માધં ૨

પદ ૧૦૬૧ મું-રાગ સોહની

અખીયાં રૂપ લોભાની રસિમાવરકે; અખીં ૧
ધરમકુવર સુંદર વર છેલો, નિરખી નિરખી હરખાની. અખીં ૧
ભાલ વિશાળ ભોલે ભવભોચની, લોચન રૂપનિધાની. અખીં ૨
વામ શ્રવણીય સ્થામ બિંદુ લખી, ભાલ હે સકલ દુ.ખહાની. અખીં ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ બદનપર, કોળીકામ કુરમાની અખીં ૪

પદ ૧૦૬૨ મું

અખીયા અટકી રહી લખી જખી નટકી; અખીં ૧
શોભાસાગર નટવરનાગર, નિરખી ચક્રીત ભઈ. અખીં ૧
ચિતવનીમે મેરો મન વચ કીનો, મુસકની મોહે ભઈ. અખીં ૨

ધરમકિશોર મનોહર મોહન, નીત જીખી અંગ નઈ. અંખીં ૩
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ લટકપર, બારબાર બલ ગઈ. અંખીં ૪

પદ ૧૦૬૩ મું

મોપે ડારી મોહની ધન મોહનાને. મોપેં ૦ ટેક.
મધુરે સ્વર અલાપકે મોહન, મુંદર ગાઈ સોહની. મોપેં ૧
શ્રવન સુનત મોરી સુધશ્રુધ વિસરી, ભૂલ ગઈ દોહની. મોપેં ૨
મન વશકરની મોહની મૂરત, જાદુગારી મોહની. મોપેં ૩
ત્રેમાનંદ કહે બીસરત નાહી, મૂરતી મન ઠોહની. મોપેં ૪

પદ ૧૦૬૪ મું

નેના નેહલરે રી મન મોહનકે. નેનાં ૦ ટેક.
નેહ સહિત અવિલોકત કેસવ, દુઃખ સંતાપ હરે રી નેનાં ૧
કરુના રસ ખરસત નીજ જનપર, માનું ઈંદુ અમૃત ઝરે રી નેનાં ૨
અંગ અંગ આનંદ રસ ઉપજત, જળ હરિ કરુના કરે રી નેનાં ૩
ત્રેમાનંદ પુલકી ધનશ્યામકે, પુનિ પુનિ ચરન પરે રી નેનાં ૪

પદ ૧૦૬૫ મું-રાગ સોહની

માન ન કાજે આરી, રસિક લાલ ગિરધારી બિહારીમું; માનં ૦ ટેક.
જેહી લાલકે કારન સજની, બિલખતી સોચતી ભારી. બિહાં ૧
જાકા મુખ દેખન નીત હેરતી, ચઢી ચઢી જોખ અટારી. બિહાં ૨
રાખતી હરિ ઈર કુસુમ હાર જ્યું, હોત ન કાણું એકે ન્યારી. બિહાં ૩
ત્રેમાનંદ કે' નાયમું મીલીએ, માન રીપુકું મારી. બિહાં ૪

પદ ૧૦૬૬ મું

મેરો માનની માન માન;

કહુ સમજ સાનમેં સવાન, સલોની* માનની માન માન; મેરાં ૦ ટેક.
તરનીતનયા તીર કદમ તરે, કાડે કૃપાનિધાન સલોની માનં ૧
સુન શ્રવને હરિ બંસી બળવત, ગાવત મધુરીસી તાન સલોની માનં ૨
રાધે રાધે રટત બંસીમેં, ત્રિશુવનપતિ ભગવાન સલોની માનં ૩
ત્રેમાનંદ કહે ધનશ્યામ નામપર, કર તન મન કુરબાન સલોની માનં ૪

પદ ૧૦૬૭ સું

મેરે લાગતી પૈયાં પૈયાં;
કરી કરી બહુત બલૈયાં, સખી મેરે લાગતી પૈયાં પૈયાં; મેરે ૦ ૨૬.
દોરી દોરી આવતી મોહે મનાવતી, કહા હું તેરી ચેરી ભૈયાં.* સખી ૦ ૧
તોહી પઠાવત વે ક્યું ન આવત, ઉંકે પાવન મેંદી દૈયાં.† સખી ૦ ૨
જા તું દાસી અપને જીવનકું, સો બાતકી એક દૈયાં. સખી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે સુની પ્યારીકે વચન બાન, લલિતા સ્થામચે ગૈયાં. સખી ૦ ૪

પદ ૧૦૬૮ સું

પ્યારી માનતી નાંઈ નાંઈ;
બહુત ભાંતી સમુજઈ, માનતી માનતી નાંઈ નાંઈ; પ્યારી ૦ ૨૬.
મેંતો મેરો પ્રાકમ કરી હારી, સ્થામ તુમારી ફુહાઈ. માન ૦ ૧
એકકી દો ભઈ નાંહી માનતી, કાને કાટી હિપાઈ. માન ૦ ૨
લાલન આપન ચલીએ મીલીએ, લીજે કંઠ લગાઈ. માન ૦ ૩
પ્રેમાનંદે પ્રભુ તુમહોં યાકી, જીવન મૂરી સુખદાઈ. માન ૦ ૪

પદ ૧૦૬૯ સું—રાગ સોહની મુખડ ચૈતાલ

એરી તોહે બેર બેર કહત સકુચે રી જીય પ્યારી,
તુતો હીલી હંઠ છોડખેડી નાંઈ; તોહે ૦ ૨૬.
એસો કહા તેરો હંઠ મનાયો ન માને સહ,
સોનેકી કટારી તો કહા મારીયે પેટમાઈ. તોહે ૦ ૧
આનહીકું દેત સીખ આપ ખેંચ બેડી લીક,
એરકી જીઝાવે કહા જર તેર માઈ;†
પ્રેમાનંદ કે' સયાન નેક મેરી માન માન,
પિયા જીવનપ્રાનકું તું કંઠ લે લગાઈ. તોહે ૦ ૨

* શું હું હારી દાસી. યઈ છું; એવા અર્થમાં. † એને પગે શું મેંદી મુઠ્ઠી છે,
તેવો અર્થ છે. ‡ “નરે તેરે માઈ” એવો કંઈક પાડ દોવો નોંધ્યો. આપેલ પાઠને
અર્થ સ્પષ્ટ થતો નથી. બીજાનું દોષવવાપી શું થવાનું છે તુતો તેલમા જતા રહી છે,
તથા ત્યારા અતરમાં તો સગમી રહેલું છે એવો અર્થ બાસે.

પદ ૧૦૭૦ મું

એરી મોહે બેર બેર આવતહે અતદિ અથએ ઉર,
 પિયામું રીસામ બેરી* એરી કાન ત્રિયા. મોહે૦ ૨૬.
 દેસો વાદો નમ ત્રેમ દેસો પાતિવ્રત ધર્મ,
 હવત હ દેસે પિયાપ્રાનળીન ત્રિયા. મોહે૦ ૧
 નારીદા હે સેવા ધર્મ એસો નાદી જાને મર્મ,
 કુલકું લગાવે કર્મ એરી હીન કીયા;
 રીસકું સમાવે ધનસ્યામકું રીઝાવે પ્યારી,
 ત્રેમાનંદ સોઈ પ્રિયા કંઠકી દુલિયાં† મોહે૦ ૨

પદ ૧૦૭૧ મું-રાગ પરજ હોરી

એક દો તીન મીલી, ચાર પાંચો લઈ, છી ચરુ સાતમીદોરી આઈ; એક૦ ૨૬.
 આઠ નવ દશમીલી, કુંજમે લેચલી, કમલ લોચન ધન્ય અંદોસોઈ. એક૦ ૧
 મીલી એકાદશી, અંકબર બારવી, તેરે ચોદે લઈ પંદરવાઈ;
 સોર સત્તર અઠાર ઉત્તીસ મીલી, પ્રીતમું ત્રેમાનંદ વીસ ગાઈ. એક૦ ૨

પદ ૧૦૭૨ મું

કુંજમે કરત રસકેલિ મળનારી સંગ, મદનમોહન નંદલાલ પ્યારે; કુંજ૦ ૨૬.
 કંઠબુજ મેલી કરી પરસકુચ સરસ, હરિદેત અધરામૃત કૃષ્ણ કારે. કુંજ૦ ૧
 મદન મદહરનાઈ કરી રાસ લલના સંગ, રાખ્યો ધન્યઅર્જ
 દદ નંદકુલારે;

એસે નિષ્કામ ધનરયામકે નાંવ પર, પુલકી ત્રેમાનંદ પ્રાન વારે. કુંજ૦ ૨

પદ ૧૦૭૩ મું-રાગ પરજ

શોભીત સહજનંદ દેખો આજ શોભીત સહજનંદ. દેખો૦ ૨૬.
 પ્રકૃષ્ણીત બદન બેઠે કનકાસન, કરુનાનિધિ સુખકંદ. દેખો૦ ૧
 પ્રથમ અરગળ્યા લેપન કીને, મલય સહિત સુગંદ;
 હર સોહત કરપુરકી માળા, કુંડળ ચરુ જાલુબંદ. દેખો૦ ૨

* “બેરી” પાડાન્તર. † “ત્રેમાનંદ કહે સોઈ પીયા કંઠકી દુલિયા અથવા દુલહેયા”
 પાડાન્તર. ‡ “મદ હયો કરી રાસ લલના સંગ” પાડાન્તર.

ફેટા ગુલાબી તોરો સોહે, નટવર ત્રિભુવનવંદ,
લલિત ચરન કર કકન શોભીત, દહા બરતું મતિમદ. દેખો ૦ ૩
અગોચર ચક્ષુકી શોભા, માતુ કીરન ધંદ; -
હિંગન પરમહસ મીલી નિરખત, નિમીપ નિવારી પલદંદ દેખો ૦ ૪
મગલ ગાવતે કરત આરતી, સુર બરખત આનંદ;
ત્રેમાનંદ લખી શોભા ઉર, પુરત ગોકુલ ચદ. દેખો ૦ ૫

પદ ૧૦૭૪ મું-રાગ ‘પરજ’

એરી મોહે લૂી ધન મોહન ચોરવાને; એરી ૦ ટેક.
દધી મેરો ખાચ મટુકી મેરી ફેરી, નટવર નિર્લજ નિહારવાને એરી ૦ ૧
નિપટ ઝપટકે હાથ હીથે ડાચ્ચો, મોતીન માળા મોરી તોરવાને. એરી ૦ ૨
ઘેયાં મેરારી મોરી ચુરીયાં ફેરી, ભુજકા બાભુબધ હોરવાને. એરી ૦ ૩
ત્રેમાનંદે પ્યારે મન હર લીનો, ચચપ નેન ચકારવાને એરી ૦ ૪

પદ ૧૦૭૫ મું

એરી મેંતો ના જાઉં અળ દધી ખેચવા; એરી ૦ ટેક.
ધત ગોકુલ હિત મથુરા નગરી, મિચાહી પરાવે નીત ચેચવા એરી ૦ ૧
નદ મહરકો કુવર સાંવરો, નિપટ નિર્બજ બડા નેચવા. એરી ૦ ૨
આઈ અચાનક હાથ હીથે ડારત, ઉરકા અચરવા મેરો ચેચવા. એરી ૦ ૩
ત્રેમાનંદ અઘાદિક સુર મુનિ, કોહિ ન જાને યાકે ચેચવા. એરી ૦ ૪

પદ ૧૦૭૬ મું

એરીવો મેં સાંવરે રૂપ લોલાની; એરી ૦ ટેક.
શ્યામ સુદરકી સાવરી સુરત, મોહનિ મૂરત મનમાની. એરી ૦ ૧
મનમાની છમી શ્યામ સુદરકી, સાંવલડે હાથ બેકાની. એરી ૦ ૨
તરુન કિશોર મનોહર મુખપર, હિત રેખુ નાની નાની. એરી ૦ ૩
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ છખીપર, કાટી કામ કુરખાની. એરી ૦ ૪

પદ ૧૦૭૭ મું

એરી બસી ગઈ મોઝે જીથે છખી સાંવરી, એરી ૦ ટેક.
બાસુરી બજાયે પરજ મીરી ગાયકે, કર દીની મોથે બાવરી. એરી ૦ ૧-
કની પટપીત અધર ધરી મોરચી, મધુરીગી તાન સુનાવરી. એરી ૦ ૨

હિર બનમાલ રુમાલ હાથમે, ચલતહે ચાલ ઉતાવરી. ઝરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મૂરતિ, બીનુ દેખેં દગ ભરી આવરી. ઝરી૦ ૪

પદ ૧૦૭૮ મું-રાગ પરજ

મારો મારગ મેલોને રસિયારે, રંગ છેલ જાણિયારે; રંગછે૦ ૧
અમે જમુના જળ ભરવારે જૈયે, શીદને આવોછો ધસીયારે. રંગછે૦ ૧
સરખી સૈયરને જોધને જીવન, મીઠડા બોલા મન હસીયારે. રંગછે૦ ૨
અલખેલા શીદ આળ કરો છો, ગિરિધર ગોકુલ સસીયારે. રંગછે૦ ૩
બહુનામી બાળે મારે અમને, પ્રેમાનંદ હિર વસીયારે. રંગછે૦ ૪

પદ ૧૦૭૯ મું

તમે કહાન કુંવર કેશરિયારે, દાણુ સ્થાના મંગો છો; દાણુ૦ ૧
સમજી વિચારીને શ્યામ મનોહર, વેતાં રોડો નટવરિયારે. દાણુ૦ ૧
કે-દીના* દાણી છો મોહનજી, કીયારે ગામના કાકરિયારે. દાણુ૦ ૨
કંસ રાયના રાજમાં કહાના, ફેલ ન દરીએ ડોલરિયારે. દાણુ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ હલકાર્ધ, નવ શીખો દીલ દરિયારે. દાણુ૦ ૪

પદ ૧૦૮૦ મું

મારો પાલવડો પાતળિયારે, મેલોને માણીગર;
છેટે રેજ્યો છેલ જાણીલા તમે, ધુતારા હવે કળિયારે. મેલો૦ ૧
પરનારીને વશ કરવા તમે, વેણુ વાઓછો જળિયારે. મેલો૦ ૨
મતલબના ગરજી છો મોહન, હેતે હરિવર હળિયારે. મેલો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' મજનારીપર, આજ અટલક હળિયારે. મેલો૦ ૪

પદ ૧૦૮૧ મું

કેશવ કહુંધું ક્યારનીરે, કેડો મેલો કાનુડા;
આવી અચાનક તોડી મારી માળા, લાખ હજારનીરે. કેડો૦ ૧
કુંસને જોધને કહીશ ત્યારે, ચિંતા થાશે ધરખારનીરે. કેડો૦ ૨
નિર્લજ નવરા યધને ડોલો, લાજ તજી સંસારનીરે. કેડો૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથજી માનો, કહીએ વાત વિચારનીરે. કેડો૦ ૪

પદ ૧૦૮૨ મું-રાગ પરજ દેશી

છેલ જોધે રંગછેલ જોધ;

મારા લોચનીયાં લોભાણુરે, રંગછેલ જોધ. મારાં ૧૬.
નટવરનાગર વહાલોરે શોભાસાગર, ડોહરિયોરે અલખેલ કાઈ. મારાં ૧
જમુનાની તીરે ઉભો વેણુ વળકે, નેણુંને ચાલે ચીત લીધું પ્રોઈ. મારાં ૨
મીઠડા બોલોરે મરમાળો મોહન, કામણુગારોરે એના નેણું દોઈ. મારાં ૩
નંદકુંવર ધનસ્યામ છબીપર, પ્રેમાનંદ કુરમાન હોઈ. મારાં ૪

પદ ૧૦૮૩ મું

મરમાળોરે મોરલીવાળો, મને વહાલોરે લાગે મોહન વર મરમાળો; ૧૬.
કહાનકેશરીઆને રંગડાનો ભરીઆ, મરમ ભચ્યોરે નેણુંને ચાળો. મને ૧
વંશી મનોહર વાય મુંદર વર, પરજ તણોરે લાવે દાળો. મને ૨
ડોહરિયોરે મારે મનડેરે વસિયો, મીઠા બાલોરે ઉભો છાગાળો. મને ૩
પ્રેમાનંદનો નાય મનોહર, રાજીવ લોચન રૂપાળો. મને ૪

પદ ૧૦૮૪ મું

મન વસીયોરે મારે મન વસીયો;
જશોદાનોરે જીવન, બાઈ મારે મન વસિયો. જશો ૧૬.
નવ ધન મુંદર મદન મનોહર, નટવરનાગર રંગ રસિયો. જશો ૧
મોર મુગદ મકરાકત કુંડલ, નવસરિયોરે હાર હર લસિયો. જશો ૨
હર વનમાળ બાલુબંધ મજરા, પીતાંબર કમરે કસિયો. જશો ૩
પ્રેમાનંદનોરે નાય રસિયો, મુજ સામુરે જોધને હસિયો. જશો ૪

પદ ૧૦૮૫ મું

મન હરવારે મારું મન હરવા;
મારા નેણુંને આગે, ઉભા હરિ મન હરવા. મારાં ૧૬.
વારે વારેરે મુજ સામું હેરે, મોહન મારું મન વચ કરવા. મારાં ૧
હૈત ધણેરે મને હસીને બોલાવે, મરમાળોરે મુજને વરવા. મારાં ૨
વાલપ આણી બહુ વાત બનાવે, ગીરધર મારા ઉરમાં ગરવા. મારાં ૩
પ્રેમાનંદના નાથની ચર્ચ હૂતો, કામની મારે હવે નહિ પરવા. મારાં ૪

હિર બનમાલ રુમાલ હાયમે, ચલતદે ચાલ ઉતાવરી. એરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનરથામ મૂરતિ, ખીનુ દેખે દ્રગ ભરી આવરી. એરી૦ ૪

પદ ૧૦૭૮ મું-રાગ પરજ

મારો મારગ મેલોને રસિયારે, રંગ છેલ જગિલા; રંગછે૦ ૧ક
અમે જમુના જળ ભરવારે જ્યે, શીદને આવોછો ધસીયારે. રંગછે૦ ૧
સરખી સૈયરને જોધને જીવન, મીઠડા જોલા મન દસીયારે. રંગછે૦ ૨
અલખેલા શીદ આળ કરો છો, ગિરિધર ગોકુલ સસીયારે. રંગછે૦ ૩
બહુનામી બાળે મારે અમને, પ્રેમાનંદ હિર વસીયારે. રંગછે૦ ૪

પદ ૧૦૭૯ મું

તમે કહાન કુંવર કેશરિયારે, દાણુ સ્થાના માંગો છો; દાણુ૦ ૧ક
સમજી વિચારીને સ્થામ મનોહર, વેતાં રોકો નટવરિયારે. દાણુ૦ ૧
કે-દીના* દાણી છો મોહનજી, કીયારે ગામના કાકરિયારે. દાણુ૦ ૨
કંસ રાયના રાજમાં કહાના, ફેલ ન કરીએ ડોલરિયારે. દાણુ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાય હલકાર્ધ, નવ શીખો દીલ દરિયારે. દાણુ૦ ૪

પદ ૧૦૮૦ મું

મારો પાલવડો પાતળિયારે, મેલોને માણીગર;
છેટે રેજ્યો છેલ જમીલા તમે, ધુતારા હવે કળિયારે. મેલો૦ ૧
પરનારીને વશ કરવા તમે, વેણુ વાઓછો જગિયારે. મેલો૦ ૨
મતલખના ગરજી છો મોહન, હેતે હરિવર હળિયારે. મેલો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' મજનારીપર, આજ અલ્લક હળિયારે. મેલો૦ ૪

પદ ૧૦૮૧ મું

કેશવ કહુંહું ક્યારનીરે, કેડો મેલો કાનુકા;
આવી અચાનક તોડી મારી માળા, લાખ હળરનીરે. કેડો૦ ૧
કંસને જમને કહીશ ત્યારે, ચિંતા થાશે ધરખારનીરે. કેડો૦ ૨
નિર્લજ નવરા ચધન ડોલો, લાજ તજ સંસારનીરે. કેડો૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાયજી માનો, કહીએ વાત વિચારનીરે. કેડો૦ ૪

પદ ૧૦૮૨ મું-રાગ પરજ દશી

છેલ જોધરે રંગછેલ જોધ;

મારા લોચનીયાં લોભાણુરે, રંગછેલ જોધ. મારાં ૧૬.
નટવરનાગર વહાલોરે શોભાસાગર, ડોલરિયોરે અણખેલ કોઈ. મારાં ૧
જમુનાની તીરે ઉભો વેણુ વળડે, નેણુંને ચાલે ચીત લીધું મોઈ. મારાં ૨
મીઠડા જોધોરે મરમાળો મોહન, કામણુગારોરે ઝેના નેણું દોઈ. મારાં ૩
નેદકુંવર ધનસ્થામ છખીપર, પ્રેમાનંદ કુરબાન હોઈ. મારાં ૪

પદ ૧૦૮૩ મું

મરમાળોરે મોરલીવાળો, મને વહાલોરે લાગે મોહન વર મરમાળો; ૧૬.
કહાનકેશરીઓને રંગડાનો ભરીઓ, મરમ ભચ્ચોરે નેણુંનાચાળો. મને ૧
વંશી મનોહર વામ સુંદર વર, પરજ તણોરે લાવે ઢાળો. મને ૨
ડોલરિયોરે મારે મનડેરે વસિયો, મીઠા જોલોરે છેલો છોગાળો. મને ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ મનોહર, રાજીવ લોચન રૂપાળો. મને ૪

પદ ૧૦૮૪ મું

મન વસીયોરે મારે મન વસીયો;
જશોદાનેરે જીવન, બાઈ મારે મન વસિયો. જશો ૧૬.
નવ ધન સુંદર મદન મનોહર, નટવરનાગર રંગ રસિયો. જશો ૧
મોર મુગટ મકરાકંઠ કુંડલ, નવસરિયોરે હાર ઉર લસિયો. જશો ૨
હિર વનમાળ બાણુબંધ ગજરા, પીતાંબર કમરે કસિયો. જશો ૩
પ્રેમાનંદનેરે નાથ રસિલો, મુજ સામુરે જોધને હસિયો. જશો ૪

પદ ૧૦૮૫ મું

મન હરવારે મારું મન હરવા;
મારા નેણુંને આગે, ઉઝા હરિ મન હરવા. મારાં ૧૬.
વારે વારેરે મુજ સામું હેરે, મોહન મારું મન વશ કરવા. મારાં ૨
હેત ધણેરે મને દસીને બોધાવે, મરમાળોરે મુજને વરવા. મારાં ૩
વાલપ આણી બહુ વાત બનાવે, ગીરધર મારા હિરમાં ગરવા. મારાં ૪
પ્રેમાનંદના નાથની ચર્ચ હૂતો, કાષ્ઠની મારે હવે નહિ પરવા. મારાં ૫

પદ ૧૦૮૬ મું-રાગ પરજ વિવાહનો ઠાળ

જાલવરાય હવે મોતીયા વાળો, ધણા મૂલ્યાને ધણી ખમા,
 ધણું હવે ધણી ખમા;
 છેલ્લવર આવેરે ઠોગાળો, રાજેશ્વરને ચરણે નમા,
 જગજીવનને ચરણે નમા. જાદો ૧
 માણીગન માણીકીયેરે રાજે, ગોલા નેઈ કામ લાગે;
 ચમર ઢળેરે છત્ર ઢાળે, આગે ધણા વાળ વાળે. જાદો ૨
 દેશરિયાને ફાડે ફાડે નેછમે, નેઈ નેઈ દુઃખ ભાગે;
 માથે મોતીડાંનો ખુડો રુડો, વિદ્યુત્તવર વહાલો લાગે. જાદો ૩
 દેશર તિલકરે કાધા ભાલે, કાને કુડલ શોભે કાલુ;
 સોનેરી વાઘેરે શોભે અંગે, ખાંચે નગ જડીયલ બાલુ. જાદો ૪
 ઉરમાં ઉતરીયુરે રૂપાળી, ભાળી ભાળી નેણી ઠરે;
 હાર હળરો હમરે કટારો, પ્રેમાનંદના મનડાં હરે. જાદો ૫

પદ ૧૦૮૭ મું

કહાનવર દેશરિયાની શોભા, જન સહુ જોવા મળ્યા,
 દેવ મુનિ જોવા મળ્યા;
 જગના જીવનનેરે નેઈ, જનમ મરણ દુઃખ દળ્યા;
 ભવસાગરના દુઃખ દળ્યા. કહાન ૧
 દેશરિયે વાઘે કસુંબલ પાઘે, માથે મોતીડાંનો સેરા;
 મોનેરી છેડે રેટા ફેડે, ગરક કસુંમી ઘેરા. કહાન ૨
 સુરવાલ શોભેરે સોનેરી, નાડી કાલુ દોર ફેરી;
 ફરતે છેડે ડાચુંરે સોનેરી, ઉપર પડેડી પે'રી. કહાન ૩
 રાતી મખમલનીરે મોજડીયુ, રતન મોતીડે જડીયુ;
 મોજડીયુ પે'રીરે હરિ આલ્યા, સોનાકેરે પુલે વધાળ્યા. કહાન ૪
 સુંદર સ્યામ શોભા ધામ, મળી હુંતો ભાવે ભરી;
 મુખકું નેઈ દુખડરે લીધાં, પ્રેમાનંદ ક' પ્રીતે કરી. કહાન ૫

પદ ૧૦૮૮ મું

ઠોગાવાળો છેલ્લો હવે અલખેલો, રંગડાનો રેલો હરિ,
 હવે વહાલો રંગડાનો રેલો હાર;

નદના કુંવર શોભે સુંદર, રાખુ ઊર જતન કરી,
 ધરું ધ્યાન જતન કરી. છોગાં ૧
 મદિર પધારે રાજ અમારે, વધન્યાં લેઉં વાલીડાના;
 દુધડે પખાલુરે પાવલીયા, નટવર નાવલીયાના. છોગાં ૨
 તન મન મારું વાલીડાપર વારું, ડોલરિયાંને જોઈ જીવું;
 ઉધ્વરેખાવાળા ચરણુ રૂપાળા, ધર્મમુતના ઘોઈ પીવું. છોગાં ૩
 રેખું માંડી રાતીરે રૂપાળી, મરમાળી માણીગરની;
 જોયામાંહી જાદુરે જાડુ જાણે, તાંણે ચીત ચતુર વરની. છોગાં ૪
 જોઈ જોઈ ચાલ ધઈ હુ નિહાલ, કડોલેલ કાણુ નેણાં;
 હમીને જોલાવે, પ્રેમાનંદને બાવે, વાલપના ભરિયા વેણાં. છોગાં ૫

પદ ૧૦૮૯ મું

રાધાજી તમારેરે નાવલીયો, નેણા ભરી નિરખ્યાં જોવા,
 ચીત 'ધરી નિરખ્યાં જોવા;
 મદિરીયામાં રાખોરે દધ માન, હવે નહિરે જાવા દેવા,
 કદી નહિ જાવા દેવા, રાધાં ૧
 કર્મજા એના કરેરે જતન, હાંજી હાંજી કેરતી ડોસ;
 મીઠેથી પેલક ન મેલે, ખમા ખમા કદિને જોલે. રાધાં ૨
 દેવત્રિયા તલખેરે ધણી જોવા, મુનિદેવને દુર્લભ ધણા;
 એવા એ મુવા નટવરનાગર, સાગર શોભાતણા. રાધાં ૩
 નવલ સનેહીરે નંદાલો, વહાલો સહુને પ્રજાપતિ;
 હૈડાને હાર નેણુના ચણુગાર, રાખો ઊર કરી વિનતિ. રાધાં ૪
 રાધાજી તમારેરે એરડીયે, જાદવરાયના જતન કરો;
 રાધામાધવ જોડ પુરો કાડ, પ્રેમાનંદના તાપ હરો. રાધાં ૫

પદ ૧૦૯૦ મું-રાગ પરજ

નેણે નિરખ્યારે, મારા વહાલાને, મારા વહાલાને,
 વહાલાને વહાલાને વહાલાનેરે, મારા વહાલાને; નેણે ૦ ટેક.
 પોડલાની ધૂમરમાં ધેચ્યોરે, લોડીલાં ધર્મવા લાલાનેરે. મારાં ૧

મુખ નિરખીને માયા લાગીરે, મેલ્યો મેં જગ જંમળાનેરે. મારાં ૨
લોચન લાભ અલૌકિક લીધીરે, મોહન જેઈ મરમાળાનેરે. મારાં ૩
ત્રેમાનંદ કે' પૂજ્યા પ્રીતરે, પ્રીતમ જન પ્રતિપાળાનેરે. મારાં ૪

પદ ૧૦૯૧ મું

માવો મરમાળોરે, જીવન જોયા મેં, જીવન જોયા મેં,
જોયા મેં જોયા મેં જોયા મેં, જીવન જોયા મેં; માવોં ૧
જેઈ કરીને મેંતો જીવનજીનેરે, પ્રીત કરી નેણામાં પ્રોવા મેંરે. જીવં ૧
જતન કરી હરિ અંતરજામીરે, ઠીક ઠીક જીવડલામાં ઢાળા મેંરે. જીવં ૨
શાક ઓછવ કરી નીત નીત સ્વામીરે, લાડ લડાવ્યા બહુ

લોભાળ્યા મેંરે. જીવં ૩

ત્રેમાનંદ કે' પ્રીતમ ભેટીરે, દાપલા દિવસ તે જોયા મેંરે. જીવં ૪

પદ ૧૦૯૨ મું

ઘોડો ધનસ્યામરે. ફેરે ફળીયામાં, ફેરે ફળીયામાં;
ફળીયામાં ફળીયામાં ફળીયામાં, ફેરે ફળીયામાં; ઘોડોં ૧
માણુકી મોહનને મનમાનીરે, બલવંતી બહુ બળીયામરિ. ફેરેં ૧
તાજજીની અસવારી તેવીરે, જીવંતી અતિ જીળીયામરિ. ફેરેં ૨
કેશર વાજ વખાણે કાણુરે, વિધિ બહુ બણે વસવળીયામરિ. ફેરેં ૩
ત્રેમાનંદ કે' પ્રીતમ ખારીરે, દાખને ના આવે વહાલો કળીયામરિ. ફેરેં ૪

પદ ૧૦૯૩ મું

કાધી વથ કદાનેરે, મુને નેણામાં, મુને નેણામાં,
નેણામાં નેણામાં નેણામરિ, મુને નેણામાં; કાધીં ૧
કમલ સરીખાં શોભે કેવારે, ડોલરિયાના મુખદેણાંમરિ. મુનેં ૧
લાવણ્યમાં વહાલેવથ કરી લીધીરે, કામજી ભરેલા બહુ ફેણાંમરિ. મુનેં ૨
બલવંતે બહુ રીતે ખોલાવીરે, વાલપ વધારી વારી વેણાંમરિ. મુનેં ૩
ત્રેમાનંદ કે' પુરણ પ્રીતરે, અલૌકિક લાભ લીધો લેણાંમરિ. મુનેં ૪

પદ ૧૦૯૪ મું—રાગ પરજ દેશી

વેરણુરે વાંસલડી વાગી, વાંસલડી વાગી હું અજાને જાગી; વેરં ૧
વાંસલીયે મારી વાંસલી વેધી, પેઠી કાલજડામાં આધીર. વાંસં ૧

સાંભળતામાં સુધે શુધે વિસરી, ચીતડાંમાં ચટપટી લાગીરે. વાંસ૦ ૨
હિડી હિતાવળી આકળી થકનિ, જોવા સ્યામ સોહાગીરે. વાંસ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળવા, લોક લાજ સરવે ત્યાગીરે. વાંસ૦ ૪

પદ ૧૦૯૫ મું

જામશરે જોવા ગિરિધારી, જોવા ગિરિધારી શ્રીકુંજવિહારી; જામ૦ ટેક.
મંદારેવનમાં વેણુ વળડે, મધુસૂદન મોરારીરે. જોવા૦ ૧
જામશ જોવા જગના જીવનને, વારીશ માં માડી મારીરે. જોવા૦ ૨
શું કરશે સરવે મળી સાસરીયાં, નહીં રહું કામની વારીરે. જોવા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળવા, ચાલ્યાં સરવે વ્રજનારીરે. જોવા૦ ૪

પદ ૧૦૯૬ મું

જોઈરે જાદવરાય જોઈ, જાદવરાય જોઈ ગોપી રહ્યાં મોઈ; જોઈ૦ ટેક.
એકલડા હિલા જમુનાની તીરે, બીજું પાસે નહીં કાઢરે. જાદ૦ ૧
નટવર સુંદર નાથને નિરખી, નેણાં ત્રપત ચર્પા દોષરે. જાદ૦ ૨
સુંદર સ્યામ મનોહર મોહન, રાખ્યા નેણામાં મોઈરે. જાદ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને ભેટતા, લોક કુકુંજ લાજ તે જોઈરે. જાદ૦ ૪

પદ ૧૦૯૭ મું

લોભાણુરે લોચનીયાં લોભાણ્યાં, લોચનીયાં લોભાણ્યાં
વહાલાના કેવાણ્યાં; લોભા૦ ટેક.

રસિક સુંદરની રૂપ જાળમાં, જુરાયાં થકનિ બરાણારે. લોચ૦ ૧
નવલ મનોહર મોહનજીને, નેણુને બાણે વેંધાણારે. લોચ૦ ૨
તન મન ધન પેહેલું અરપણુ કરીને, હાથ હરિને વેચાણારે. લોચ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે’ મોહન મળતાં, હિંદુડાં લાગ અમાંણારે. લોચ૦ ૪

પદ ૧૦૯૮ મું—રાગ યરજ દેશી

રાજેશ્વર રંગના બીના;
રંગના બીના ઉલ નવિના, માણુપીના અસવાર હો છેલા રાજે૦ ટેક.
માણુપીયે ચઢી મલપતા આવો, સુંદર શોભા ધામ;
જીવન જોઈ નેણા કરેછે, કેશવ પૂરણકામ હો છેલા રાજે૦ ૧

• “મોહી” ને બદલે “મોઈ” રાખેલા છે.

માથે સુંદર મોલીયું જોધને, સોનાકુંડે સ્થાપ્ય;
 દલકું મારું ડોલતું રશું, મન પામ્યું વિશ્રામ હો છેલા રાજે ૦ ૨
 કાનમાં કાણું કુંડલ, હિરમાં હિતરિયું અભિરામ;
 પ્રેમાનંદ તો નિરખી ડાલે, ઘેલડો આઠો જામ હો છેલા રાજે ॥

પદ ૧૦૮૮ મું

માણીગર મોતીયાવાળા;

મોતીયાવાળા રાજ રૂપાળા, રસિયા જાદવરાય હો મોહન માણી ૦ ૧
 રૂપ જોધને રાજીવ સોચન, રમા ચર્ચ અકચૂર;
 મુનિવર લાખું વાંસે જમેછે, જોવા સોભા મુર હો મોહન માણી ૦ ૧
 ચંચલ નેણની અપ્પરાધમાં, ચોર્યાં સદુનાં ચીત;
 નરનાશીને પરવશ કાષાં, મીટડીમાં મીત હો મોહન માણી ૦ ૨
 કરનાં લટકાં કામજુગારાં, હેલું કીધું હાથ;
 આવી વશ્યા વહાલા અંતરમાંહી, પ્રેમાનંદના નાથ હો મોહન માણી ૦ ૩

પદ ૧૧૦૦ મું

વહાલી લાગે વાતડી તારી;

હી તારી જાદુગારી ઘેલકું કીધું મન હો માવા વહાલી ૦ ૧
 ખાતડી મુણતાં જાતડી હરી, જૂરી ગયો સંસાર;
 શું જાણું તે શું કરી હીધું, દોડીલા જપકુમાર હો માવા વહાલી ૦ ૧
 જોવું ત્યારે મુને જંપ વગેછે, અણુદિઠે અકળાઈ;
 અંદ સરીખું મુખકું જોઈ, જીવન રાજ માઈ હો માવા વહાલી ૦ ૨
 લોકને કુકુંબ કહી કહી ચાક્યાં, તદપિ દેવ ન જાપ;
 પ્રેમાનંદ કે' મનકું તમસંગ, માન્યું મોહનરાય હો માવા વહાલી ૦ ૩

પદ ૧૧૦૨ મું

મનોહર-મૂર્તિ-તારી;

મૂર્તિ તારી લાગે છે પ્યારી, હેડા કરાં હાર હો પ્યારા મનો ૦ ૧
 આંખડીથી અજગા ન મેલું, નેણતણા ચણગાર;
 તમપર તન મન જીવન મારું, વારું વાર હજાર હો પ્યારા મનો ૦ ૧

રાજ્ય લોચન રાજ રહે, મુજ ઉપર પ્રાણ આધાર;
ખીજું કાંઈ ન માંડું મારા, શામળિયા સરદાર હો પ્યારા મનો ૨
દામ વિનાની દાસી તમારી, રાખો રાજ હજૂર;
પ્રેમાનંદની વિનતિ વાલમ, સાંભળો સ્થામ જરૂર હો પ્યારા મનો ૩

પદ ૧૧૦૨ મું-રાગ ધરજ

વારણીયે જાઉં વાલમ વારણીયે જાઉં,
વારણીયે જાઉં વદન ઉપરે મોહનજ;
અમલ કમળદળ અમલ કમળદળ,
લોચન નિરખીને રાજ યાઉં મોહનજ. ૧
મુખડાની મીઠી મોહન મુખડાની મીઠી,
વાતું વહાલી મુને લાગે મોહનજ;
મરમાળી રૂપાળી મૂરત મરમાળી રૂપાળી,
ભાળીને કુઃખ દૂર ભાગે મોહનજ. ૨
નેણામાં રાખું મારા નેણામાં રાખું નાથ,
નેણાથી ન્યારા નહિ મેલું મોહનજ;
જોયા વિનાતું જીવન, જોયા વિનાતું,
મોહન ફરે છે મન ઘેલું મોહનજ. ૩
હૈડાના હાર હરિ હૈડાના હાર મારા,
નેણના સણગાર કરી રાખું મોહનજ;
તનમન પ્રાણ પ્યારા તનમન પ્રાણ મારા,
પ્રેમાનંદ કહે વારી નાખું મોહનજ. ૪

પદ ૧૧૦૩ મું

મનકું માન્યું ॥ મોહન મનકું માન્યું છે,
મારું મનકું માન્યું છે તમ સાથે શામળિયા;
ઘોળી જાઉં હું તો ઘોળી જાઉં,
ઘોળી જાઉં તમ માથે શામળિયા. ૧
વાલપની વાતું વાલમ વાલપની વાતું,
વાલપની વાતું છેને ન્યારી રામજી

ન મળે નાથ નાણે ટાણે ન મળે નાથ નાણે,
 શું જાણે જન સંસારી સામળિયા. ૨
 આવો અણખેલા વહાલા આવો અણખેલા,
 અમ ઘેર આવો તો ધણું સારું સામળિયા;
 તનમન મારું મોહન તન મન મારું,
 જાણો જીવન તે તમારું સામળિયા. ૩
 છેલછખીલા કહાન છેલછખીલા,
 રસના રંગીલા પ્રાણ પ્યારા સામળિયા;
 તનનું તાવીત મોહન મનનું માંદસિયું,
 ત્રેમાનંદના છે દગ તારા સામળિયા. ૪

પદ ૧૧૦૪ મું

કહાન કેશરિયા કુંવર કહાન કેશરિયા,
 કહાન કેશરિયા દીલ દરિયા ડોલરિયા;
 ગડાના ભરિયા રાજ રંગડાના ભરિયા,
 ગડાના ભરિયા ગીરધરિયા ડોલરિયા. ૧
 ર્મકુમાર હરિ ધર્મ ધર્મકુમાર હરિ,
 માદિ અવતાર કરતાર ડોલરિયા;
 જગના આધાર જીવન જગના આધાર છે,
 જગના આધાર સુખસાગર ડોલરિયા. ૨
 કરના લટકામાં કહાના કરના લટકામાં,
 કરના લટકામાં લોભાણી ડોલરિયા;
 વહાલી લાગે છે વાલમ વહાલી લાગે છે,
 વહાલી લાગે છે મુખની વાણી ડોલરિયા.
 હસવું તમારું હરિ હસવું તમારું,
 હસવું તમારું જોઈ જોઈ ડોલરિયા;
 રસિયા રહ્યું છે રાજ રસિયા રહ્યું છે,
 ત્રેમાનંદનું મન મોહી ડોલરિયા. ૪

પદ ૧૧૦૫ મું

નેણા અણીયાળાં નાથ નેણા અણીયાળાં,
 નેણા અણીયાળાં જોયા જેવાં જીવનજી;
 કામણુગારા કંકલેલ કામણુગારા કહાના,
 કામણુગારા છે કહિયે તેવાં જીવનજી. ૧
 નેણાનો નળરો જીવન નેણાનો નળરો,
 નેણાનો નળરો ભદુગારો જીવનજી;
 કાડે જીવોછો કહાન કાડે કાડે રાખતા,
 સુકસ થાયે જનમ મારો જીવનજી. ૨
 સ્વામ શરીર છેલા સ્વામ શરીર છો,
 સ્વામ શરીર શોભા ધામ જીવનજી;
 વરણુગી જોષને વાલમ વરણુગી જોષને,
 મોહ પામ્યા છે કાટિ કામ જીવનજી. ૩
 આવાને આવા વાલમ આવાને આવા,
 આવા રે'જ્યો નેણાને આગે જીવનજી;
 વિનતિ કરીને કેસવ વિનતિ કરીને;
 પ્રીતે પ્રેમાનંદ એ માગે જીવનજી. ૪

પદ ૧૧૦૬ કું-રાગ પરજ ઢેરી

મારગડે રોઝામાં મોહન મારગડે રોઝામાં,
 મારગડે રોઝી શાંને કાજો ગોવાળિયા;
 કાજતો નથી કહાના લાજતો નથી,
 જરા લાજતો નથી લોક લાજો ગોવાળિયા. ૧
 ગોરસ પાને અલી ગોરસ પાને,
 ગોરસડાવાલી ગોરસ પાને ગોવાલણી;
 ડાણુ અમારું અલી ડાણુ અમારું,
 ડાણુ દષ્ટને ચાલી જાને ગોવાલણી. ૨
 કાંકરડી માર માં કહાના કાંકરડી માર માં,

મહીની મટુકી નંદાશે ગોવાળિયા;
 પાલવડો મેલને મોહન પાલવડો મેલને,
 નહિતો મનમાની ગાળ્યું ખાશે ગોવાળિયા. ૩
 અદકું શું બોલે અલી અદકું શું બોલે,
 અદકું બોલ્યામાં શું આવે ગોવાલણી;
 આંખ્યું અણિયાળી તારી આંખ્યું અણિયાળી,
 આંખ્યું કાઢીને બીવરાવે ગોવાલણી. ૪
 ગાવડલી ચારને વેલા ગાવડલી ચારને,
 ગાધું ચારી જાને ટાંચે ગોવાળિયા;
 વનનો રહેનાર કહાના વનનો રહેનાર તું,
 વનચર તે દાણમાં શું જાણે ગોવાળિયા. ૫
 ગોરસવાળી અલી ગોરસવાળી,
 ગુજરી તું જાત ગમાર ગોવાલણી;
 માન મેલીને અલી માન મેલીને,
 ગોરસ પાને ગોળી હિતારી ગોવાલણી. ૬
 મીટડલી માર માં મોહન મીટડલી માર માં,
 માર માં મીટડલીની ચોટ ગોવાળિયા;
 ગોરસ પીશે કુંવર ગોરસ પીશે,
 પીશે કરીને લાંબા હોઠ ગોવાળિયા. ૭
 મહીની મટુકી અલી મહીની મટુકી,
 પુટશે ને હાર તારો પુટશે ગોવાલણી;
 ગોરસ પાપશ અલી ગોરસ પાપશ,
 ત્યારે પાલવડો છૂટશે ગોવાલણી. ૮
 આવડા અકળાઓ માં કુંવર આવડા અકળાઓ માં,
 આકળા યમને ધર ખોશે ગોવાળિયા;
 પછે પછતાશે કુંવર પછે પછતાશે,
 પછતાષને આસિર્ગા લોશે* ગોવાળિયા. ૯

મરમાળી બહુ છે અલી મરમાળી બહુ છે,
મરમ તણાં વેણુ મારે ગોવાલણી;
જેતું બળ હોયે તારે જેતું બળ હોયે,
તેને ચઢાવી લાવ આ ઠારે ગોવાલણી. ૧૦

શીદને પુલો છે કુંવર શીદને પુલો છે,
નાશી છૂટ્યા છે અડધી રાતે ગોવાળિયા;
છાને* માચ્યા છે બંધવ છાને માચ્યા છે,
બંદીખાને પડ્યા માતતાત ગોવાળિયા. ૧૧

મેણુલા તું માર માં અલી મેણુલા તું માર માં,
ખખર પડશે થોડે કાળ ગોવાલણી;
ખેદ ન મેલે અલી ખેદ ન મેલે,
સિંધને ક્ષત્રિતણા બાળ ગોવાલણી.† ૧૨

શિખવ્યા ન બોલીયે કાઠના શિખવ્યા ન બોલીયે,
સાંભળશે કંસતણા દૂત ગોવાળિયા;
બાંધી લઇ જશે કુંવર બાંધી લઈ જશે,
પછે જણાશે ક્ષત્રીપૂત ગોવાળિયા. ૧૩

દાણુ અમારું અલી દાણુ અમારું,
આપીને જ તું કરવા જણુ ગોવાલણી;
મહીકું વિખારો તારું મહીકું વિખારો,
હાંસી કરતા યારો દાણુ ગોવાલણી. ૧૪

બોલીયે વિચારી કહાના બોલીયે વિચારી,
આબું નથી ઘેર રાજ ગોવાળિયા;
પારકે ઘેરે કહાના પારકે ઘેરે,
પેટ ભરો છે તજ લાજ ગોવાળિયા. ૧૫

* ■ બંધવોને માર્યા છે. “છાને” એટલે “છને.”

† સિંહના ને ક્ષત્રીના બાલકો શોક મૂકીને ને કેટલાં ઉડતાં નથી.

જેખનનું જોર અલી જેખનનું જોર તારે, જેખનનું જોર નથી માતું ગોવાલણી; દાણુ અમારું અલી દાણુ અમારું, દેવાનું મન નથી યાતું ગોવાલણી.	૧૬
કે દી લીધું છે કહાના કે દી લીધું છે, દાણુ તે ને તારે ખાપે ગોવાણિયા; ફેલ ન કરીએ ઝાઝા ફેલ ન કરીએ, રહીએ પોતાને ખાપે ગોવાણિયા.	૧૭
ગોરસ ખાને અલી ગોરસ ખાને, મેલીને વાદ વિવાદ ગોવાલણી; ભાવના ભુખ્યા તારા ભાવના ભુખ્યા અમે, જેમયે મેલવણીને રવાદ ગોવાલણી.	૧૮
હેતે ને પ્રીતે કહાના હેતે ને પ્રીતે, પ્રીતે તો પ્રાણુ લઈ આપું ગોવાણિયા; જોર જોરાધયે કહાના જોર જોરાધયે, જોરાધયે નાપું એક આપું ગોવાણિયા.	૧૯
રીસ તે ઉતરી હરિની રીસ તે ઉતરી, રીસ ઉતરીને રંગ જામ્યો ગોવાણિયા; પ્રીતડલી વાધી ચરણે પ્રીતડલી વાધી, પ્રીતડી વાધી ને કલેશ વામ્યો ગોવાણિયા.	૨૦
પૂરણુ પ્રીતે ગોખી પૂરણુ પ્રીતે, પૂરણુ પ્રીતે ગોરસ ખાપે ગોવાલણી; દાણુ લીલા હરિની દાણુ લીલા એ, પ્રીતે ત્રેમાનંદ ગાયે ગોવાલણી.	૨૧
ગાશે સાંભળશે જે કાઈ ગાશે સાંભળશે, તેનાપર હરિ રાજ યાશે ગોવાલણી; વાંછીત વર પામશે જન વાંછીત વર પામશે, જનમ મરણુ દુઃખ જાશે ગોવાલણી.	૨૨

પદ ૧૧૦૭ મું-રાગ પરજની ગરબી

મનમાં વસી છે તારી મૂર્તિ મોહનજી,
 સુંદર ને શોભા ધામરે ધર્માત્મજ,
 આવોને રાખું મારા નેણમાં હો નાયજી; આવોને૦ ટેક.
 વહાલી લાગે છે તારી વાતડી વાલમજી;
 સંભળીને યદ્ય પૂરણકામરે ધર્માત્મજ, આવોને૦ ૧
 ચાલ ચતુરાર્ધ જોધને જીવનજી,
 લાજે ગજરાજ રાજહંસરે ધર્માત્મજ; આવોને૦
 કરના લટકાં જોઈ રીઝિયા હો રસિયા,
 મુનીને નૈષ્ઠિક ધર્મવંશરે ધર્માત્મજ, આવોને૦ ૨
 કદી જોધને લાજે કેસરી કેશરીયા,
 નિરખી ત્રિવળી ઉદર માંછરે ધર્માત્મજ; આવોને૦
 જાતી ઉપડતીમાં મોતી માળાચું જીવડી,
 પ્રેમાનંદ નિરખી વારી જાણેરે ધર્માત્મજ, આવોને૦ ૩

પદ ૧૧૦૮ મું

ચરણકમળ જામી નિરખી હો નાયજી,
 હૈડે વાળું છે અતિ હેતરે હરિ કૃષ્ણ હરિ;
 પ્રીતે પધરાવું મારા ઉરમાં હો નાયજી; પ્રીતે૦ ટેક.
 અરણ્ય તળામાંહિ સોળ ચિહ્ન શોભતાં;
 ઉર્ધ્વરેખાએ સમેતરે હરિ કૃષ્ણ હરિ, પ્રીતે૦ ૧
 પાની ધુંટીને ફણા અંગોઠા આંગળીપર,
 સુંદર ચાંખડિયુનાં ચિહ્નરે હરિ કૃષ્ણ હરિ; પ્રીતે૦
 રાતા ચડિયાતા દશે આંગળીના નખ છે,
 જોવા મનકું મારું દીનરે હરિ કૃષ્ણ હરિ, પ્રીતે૦ ૨
 પિંડીઉં ગોળ જાનું જંઘા રંભાસમ,
 શ્યામકદી છે જામી ધામરે હરિ કૃષ્ણ હરિ; પ્રીતે૦
 ઉડી નાળી ને ત્રિવળી સુંદર ઉદરમાં,
 પ્રેમાનંદ નિરખી પૂરણકામરે હરિ કૃષ્ણ હરિ, પ્રીતે૦ ૩

પદ ૧૧૦૯ મું

અનેક જનમનાં મારા પુન્ય આજ ઊગીયા,
 ચિંતવન તમારું મારે ધ્યાનરે નારાયણ સ્વામી,
 પ્રગટ ગિરાજે મારી આંખડીને આગળે; પ્રગટ૦ ૧૬.
 સુરનરમુનિને તમે નહિં મળો સ્વપને;
 અક્ષરપતિ ભગવાનરે નારાયણ સ્વામી. પ્રગટ૦ ૧
 હૃદયકમળમાંહી શ્રીવચ્ચ- ચિહ્ન છે,
 છાપ ચિહ્ન છે જોયા લાગરે નારાયણ સ્વામી; પ્રગટ૦
 વામ બાહુને પાસે તીલ રૂડા આર છે,
 જોવા ઉપજે છે અનુરાગરે નારાયણ સ્વામી. પ્રગટ૦ ૨
 હરિ કર સરખી જુગ્મ અભય ઉદાર છે,
 ચિહ્નતણા ભંડારરે નારાયણ સ્વામી; પ્રગટ૦
 કંથુ સરીખા કંઠ ચિથુક વદનપર,
 પ્રેમાનંદ જાય બલિહારરે નારાયણ સ્વામી. પ્રગટ૦ ૩

પદ ૧૧૧૦ મું

વદન ઉપર ભઈ કાટિ શશિ વારણે,
 નેણાપર નવ લખ સૂરરે હરિ ધર્મકુંવર,
 શોભાસાગર તમે શ્રીસદ્ગુણનંદજી; શોભા૦ ૧૬.
 ગોળ કપોલ નાસા તિલપુલ સરખી;
 નિરખી મદન ચક્રચૂરરે હરિ ધર્મકુંવર. શોભા૦ ૧
 શ્રવણ છખીપર વારું દશે દિગપતિ,
 ભકુટીપર બોલંગ રાજરે હરિ ધર્મકુંવર; શોભા૦
 ભાલ વિશાળમાંહી કેશર તિલકપર,
 વારું મારા પ્રાણ તજી લાજરે હરિ ધર્મકુંવર. શોભા૦ ૨
 શીશ સોનેરી રેટા જુરાનપુરનો,
 વાઘો સોનેરી સુરવાલરે હરિ ધર્મકુંવર; શોભા૦
 હિરમાં હિતરી કર કડાં સોનાસાંકલાં,
 નખસીખા કાઠકામાંહરે હરિ ધર્મકુંવર. શોભા૦ ૩

અનેક કલ્યાણકારી ગુણના સમુદ્ર છે,
કરુણાનિધાન ભગવાનરે હરિ ધર્મકુંવર - શોભા૦
પ્રેમાનંદ કહે રૂપ શીલ ને ઉદારતા,
યથામતિ ગાધને નિહાલરે હરિ ધર્મકુંવર. શોભા૦ ૪

પદ ૧૧૧૧ મું-રાગ પરજ દેશી

જ્ઞાનેરી મોક્ષીયું સુંદર જ્ઞાનેરી મોક્ષીયું, ધર્મકુંવરનું;
મોતીડે મોરીયું સુંદર મોતીડે મોરીયું, રસીક સુંદરનું. ૧
ભાલ વિશાળમાં સુંદર ભાલ વિશાળમાં, તિલક કેશરનું;
જકુટી સુંદર જાણીયે જકુટી સુંદરે, ધર મધુકરનું. ૨
કરણે કુંડલિયા કાણુ કરણે કુંડલિયારે, જડીપલ મોતિયે;
ગોળ કપોળમાં જળકે ગોળ કપોળમારે, અગળ જ્યોતિયે. ૩
નેણાં રંગીલાં લાલ નેણાં રંગીલાંરે, લાલ કમળની પાંખડી;
પ્રેમાનંદ નિરખી જખી પ્રેમાનંદ નિરખારે, કરી છે આંખડી. ૪

પદ ૧૧૧૨ મું

નાસિકા નમણી હરિની નાસિકા નમણી, પોપટ સરીખડી;
નિરખી વદન ચંદ્ર નિરખી વદન ચંદ્ર, કિરણ્યું આંખી પડી. ૧
કંઠ નિરખી હરિનો કંઠ નિરખારે, વાધી છે પ્રીતડી;
જાતી ઉપડતીમાંહી જાતી ઉપડતીમાંહી, મોતી માળ ઘેવડી. ૨
સુંદર ઉદર હરિના સુંદર ઉદરમાં, પડે છે ત્રિવળી;
નાભી ગંભીર. ગોલ નાભી ગંભીર જોઈ, મનકું ગયું ગળી. ૩
કટિ લંક નિરખી હરિનો કટિ લંક નિરખી, મોહ પારખો કેશરી;
પ્રેમાનંદ નિરખી જખી પ્રેમાનંદ નિરખારે, નટવર વેપરી. ૪

પદ ૧૧૧૩ મું

લટકંતા આવે લાલ લટકંતા આવે, મારે મંદિર મોરારી;
ગજગતિ ચાલ સુંદર ગજગતિ ચાલરે, જોઈને જલિહારી. ૧
સાથલ ઘોંટણુ સુંદર સાથલ ઘોંટણુ જોઈ, પિંડીને પાનીયું;
ધુંડી પેનીની જખી ધુંડી પેનીનીરે, મારે મન માનીયું. ૨

અરુણ તળા સુદર અરુણ તળામાહી, સોળ ચિહ્ન સોભતા;
 ઉર્ધ્વરેખામેં રુડી ઉર્ધ્વરેખામેરે, સુનિ મન સોભતાં. ૩
 મૂરતી મહારાજની શ્રીમૂરતી મહારાજનીરે, ગાઇ પ્રીતે કરી;
 ત્રેમાનંદ કહે નાથ ત્રેમાનંદ કહેરે, અંતરમાં રહેા શ્રીહરિ ૪

પદ ૧૧૧૪ સું*

કુલડે મરકાવ કુલ્યા કુલડે ગરકાવ કુલ્યા, આવો ડાવરિયા,
 અતરની ફેરમાં પ્યારા અતરની ફેરમારે, બીના ગગનરિયા. ૧
 હાર હજારો ગર હાર હજારોરે, ગુચ્છ બે કાનમાં;
 બાણુ કાણુ છે બાણુ બાણુ છેરે, નિરખુ નિત્ય પ્યાનમાં. ૨
 ગજરા ગુલાબી કરમાં ગજરા ગુલાબી કરમાં, ખુતા મારાચીતમાં,
 જવન જાણો છો બહુ જવન જાણો છોરે, પાતળિયા પ્રીતમાં. ૩
 મોહી છુ માણીગર હુંતો મોહી છુ માણીગર, મુખને મરકલડે,
 ગમીયા છો ગિરિધર ગમીયા છો ગિરિધર, ત્રેમાનંદને દલડે. ૪

પદ ૧૧૧૫ સું-રાગ મારુ

લલિત ગતિ લટકત આવે લાલ; લલિત ૨૬
 ધર્મકુવર ધનસ્થામ મનેહર, સુદર રૂપ રસાલ. લલિત ૧
 વામ પાણી ધરે વામ કટિપર, લીધે કર દક્ષિણ રુમાલ. લલિત ૨
 શ્વેત બસન તન સુમન આશ્રુપાન, કરુણાસિધુ કૃપાલ. લલિત ૩
 ત્રેમાનંદ વરે અવલોકનીપર, કોટીક મૃગપતિખાલ. લલિત ૪

પદ ૧૧૧૬ સું

મૂર્તિ મોરે મનમેં આપ બસી, મૂર્તિ ૨૬.
 ચદન ચરચીત નીલ કલેવર, સુખ માનું પૂરન રાસી. મૂર્તિ ૧

* આ પદની ઘણી ખરી લીંગબોધા માહાન્તર આવે છે, જે લેખક કે ગાયકને
 તે પણ ઉદભવેા હોય એ સંભવિત છે માહાન્તર નીચે મુજબ.

લીટી ૧ લી “કુલડે ગરકાવ કુલ્યા કુલડે ગરકાવરે”

લીટી ૫ મી “ગજરા ગુલાબી કરમાં ગજરા ગુલાબી કરમાં”

લીટી ૭ મી “મોહી છુ માણીગર હું તો મોહી છુ માણીગર”

લીટી ૮ મી “ગમીયા છો ગિરિધર ગમીયા છો ગિરિધર, ત્રેમાનંદને દીપડે”

સુમન પાદ શિર સુમન આશૂષણ, કટિપટ પીત કરી. મૂર્તિ ૦ ૨
ચિતવની ચલની મધુરી મીડી બોલની, છય મેરે આયે લરી. મૂર્તિ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ સુંદર છબી, અવિગત હિરમાં ધરી. મૂર્તિ ૦ ૪

પદ ૧૧૧૭ મું

બદનપર વારું ચંદ કરૌર; બદન ૦ ટેક.
સ્થિત વદન શ્રીમદનમોહનકો, લોચન હે ચીતચોર. બદન ૦ ૧
પેચ સાંકરે ઝેંદકે બાંધી, બાંધી પાદ મરોર. બદન ૦ ૨
ભાલ વિશાળ તિલક કેશરકો, કુંડળ કરને જોર. બદન ૦ ૩
વામ શ્રવણમે તીલ છબી નિરખત, પ્રેમાનંદ ચકોર. બદન ૦ ૪

પદ ૧૧૧૮ મું

આજ છબી નિરખી ચકીત ભઈ; આજ ૦ ટેક.
સુંદરતા સખ અખીલભુવનકી, શ્રીહરિ છીન લઈ. આજ ૦ ૧
શ્રીહરિકૃષ્ણ રૂપકી રચના, નાહી ન જાત કઈ. આજ ૦ ૨
રસ શૃંગાર આપ માનું મગદી, વિચરત મૂરત મઈ.* આજ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ રૂપ મની, ચીતવત ચીત હઈ. આજ ૦ ૪

પદ ૧૧૧૯ મું-રાગ મારો

મોરલિયે મનડાં હચ્ચા વહાલાજીતારી મોરલિયે મનડાં હચ્ચા; વહાલા ૦ ટેક.
અતિ ધણો તાપ થયો તનડામાં, જાણીયે હમણા મચ્ચા. વહાલા ૦ ૧
સગાં કુટુંબ પ્રિયર સાસરિયાં, સર્વે અમે વિસચ્ચા. વહાલા ૦ ૨
સાંભળતામાં ચટકીરે લાગી, આવ્યાં અમે આસ લચ્ચા. વહાલા ૦ ૩
પ્રેમાનંદના વહાલા તમને મળતાં, હૈડાં અમારા હચ્ચા. વહાલા ૦ ૪

પદ ૧૧૨૦ મું

વશ કીધી વ્રજનારી વહાલાજી વશ કીધીરે વ્રજનારી; વહાલા ૦ ટેક.
મોરલડીમાં વહાલા મોહ પમાણા, ગુણવંતા ગિરિધારી. વહાલા ૦ ૧
રોત દિવસ વહાલા હરતા ને ફરતા, રટના તે તમારી. વહાલા ૦ ૨

તમ કારણુ વહાલા તનડા તપે છે, મળવાને મોરારી. વહાલાં ૩
સટકાળાં તારા લટકાં હિપર, ત્રેમાનંદ વારી. વહાલાં ૪

પદ ૧૧૨૧ સું

અમને રમાડોને રાસ શામળિયા વહાલા અમને રમાડોને રાસ; શામં ૧.
અમથી અંતર ન કરશોરે વહાલા, અમેરે તમારી દાસ. શામં ૧
રાસ રમ્યાના કોડ ધણુ છે, ધણુરે દિવસની આશ. શામં ૨
રસિયા રસમાં પૂરણુ કરીને, રાખો તમારી પાસ. શામં ૩
ત્રેમાનંદ કહે નાથ ચરણુમાં, દીજ્યો અવિચલ વાસ. શામં ૪

પદ ૧૧૨૨ સું

મુગટપર વારીરે સુંદર સ્યામ વારીરે સુંદર સ્યામ વારીરે; મુગં ૧.
હરખ બચ્ચા આવ્યા હરિ રમવા, પાવન પૂરણુકામ. મુગં ૧
આસપાસ ગોપીધું ને વચમાં વિહારિજી, લટકાં કરે મજલામ. મુગં ૨
જુજ બરી મળીયાંને કુખડરે ટળીયાં, પૂરી વહાલે દેહડાની હામ. મુગં ૩
ત્રેમાનંદ કહે વહાલા એ છત્રી હિરમાં, અખંડ રહો કરી ધામ. મુગં ૪

પદ ૧૧૨૩ સું—રાગ મારુ

વહાલો મોરલી મનોહર વાપે રે મા, માંહી રાગ અતુપમ ગાયે રે મા. ૧
ચુર સમ ને ત્રણુ આમ અસાપે રે મા, મજલુવતીને મદન સંતાપે રે મા. ૨
વહાલો મોરલીમાં તિભોવન મોજા રે મા, વે' તા જળ

જમુનાજીના ઠાપા રે મા. ૩

મોજા સુરતર ગંધર્વ મુની રે મા, મોજા અગ મૃગતૃણચર મુની* રે મા. ૪
ત્રેમાનંદને નાથ વિહારી રે મા, તેડી મોરલીમાં મજનારી રે મા. ૫

પદ ૧૧૨૪ સું

માવે મોરલી વાહને મન લીધું રે મા, કહાને કામણુ મુજને કાધું રે મા. ૧
મને મહની વેદના ભારી રે મા, દુ' તો ગર્હસ જોવા ગિરિધારી રે મા. ૨
મારું તનડું તપે છે એ સારું રે મા, મને ખીજું સર્વે લાગે છે ખારું રે મા. ૩

* આ શબ્દ “ધુની” મૂળ હોય એમ નંચાય છે.

મને સાસરીયે ને સોહાયે રે મા, પિયરીએ સુખ નવ થાયે રે મા. ૪
મારા મનડામાં ચટકી લગાડી રે મા, પ્રેમાનંદને નાથ વળાડી રે મા. ૫

પદ ૧૧૨૫ મું

મળજીવન જમુના તીરે રે મા, વહાલો વાંસલી વાયે છે ધીરે ધીરે રે મા. ૧
ધર્યો મોરમુગટ વનમાળા રે મા, કાને કુંડલ અધિક રસાળા રે મા. ૨
પેચ્યા પીતાંબર અતિ સોહા રે મા, ધરી મોરલી અધુર મન મોહે રે મા. ૩
વહાલો ચંદન ચરચ્યાં અંગે રે મા, બાં બાણુ તે જડીવા નંગે રે મા. ૪
પ્રેમાનંદનો નાથ ખીરાજે રે મા, જોઈ કાઠી કામ જમી લાજે રે મા. ૫

પદ ૧૧૨૬ મું

વહાલો શોભે છે નટવર વેશે રે મા, જોવા જઈ હું તો પાણીડાની

મીશે રે *મા. ૧

મારે હૈડે હરખ ન માય રે મા, મારે જોવા તે જલવરાય રે મા. ૨
મારું મન ધરમાં અઠળાયે રે મા, મુને કષ્ટુ એકે ન રેવાયે રે મા. ૩
વહાલો મોરલીમાં મારગાયે રે મા, મને સાંભળીને સુખ નવર્તયાયે રે મા. ૪
પ્રેમાનંદનો નાથને દેખું રે મા, મારો જનમ સુકલ તારે લેખું રે મા. ૫

પદ ૧૧૨૭ મું-રાગ કાલીંગકા ખ્યાલ

છખ ખની વિલોકન લાગરે; છખ૦ ટેક.

અમિત માધુરી મનમોહનકી, અમિત ભરે અનુરાગરે. છખ૦ ૧

સાંકરે પેચ છોય રહી જોઈસું, બાધી મરોરકે પાગરે. છખ૦ ૨

સુમન શિખર ખીચ ધોર ચંદ્રિકા, થરક રહી વામ લાગરે. છખ૦ ૩

પ્રેમાનંદ ક' વિલોકી પચ્યો પદ, મહન માન કરી ત્યાગરે. છખ૦ ૪

પદ ૧૧૨૮ મું

રતનારે નેનાઈ રેખરે; રતના૦ ટેક.

હસત હસત મોયે રસ ભરી રેખે, કસી મારી નટ લેખરે. રતના૦ ૧

ચંચલ ચિતવની મધુરીસી બોલની, મગન લઈ દેખ દેખરે. રતના૦ ૨

* “પાણીડાને મેશેરે મા” પાડાન્તર છે.

† “જહુ અગેરે અ” પાડાન્તર છે.

બદન પ્રભા છબી કહા કરું સજની, ઢાટીક ચંદ્ર વિશેષરે. રતનાં ૩
 ત્રેમાનંદ કહે નાથ ગહી કર, મેટ્યો વિધાતા લેખરે. રતનાં ૪
 પદ ૧૧૨૯ સું

લગ ગર્ભ નેનાઈ સનરે; લગ ૦ ટેક.
 મેં ધરસેં કર ગહી દોહનીરે, જાતી દોહાવન ઘનરે. લગ ૧
 અંચલ દુગ લરી મોથે વિલોહી, શ્યામ સુંદર સુખદેનરે. લગ ૨
 કસ ગર્ભ નેનકી સેન કરેજે, પરત નાંહી પલ યેનરે. લગ ૩
 ત્રેમાનંદ, ધનશ્યામ દુગનપર, વારત ઢાટીક મેનરે. લગ ૪
 પદ ૧૧૩૦ સું

કર દીની દિવાની કહાનરે; કર ૦ ટેક.
 કહા જાનું કેસી જાદુ કીનો, સુંદર શ્યામ સુખનરે. કર ૧
 કેસી કરું મેં જસોમતી ધર ખીના, રહી ન શકું પલ આનરે. કર ૨
 જખ તેં છયા મેરા ફટકી ગિયો હે, સુની બંસીકી તાનરે. કર ૩
 ત્રેમાનંદ કે' નાથ સાંવરે, હર લીને મન પ્રાનરે. કર ૪
 પદ ૧૧૩૧ સું-રાગ કાલીંગડા

હો રસીયા કાન ઘેરન બસ કીને; હો ૨૦ ટેક.
 કાન મેંત્ર પદ ડાચ્યો તુમપર, કહા જાને કહા દીને. હો ૨૦ ૧
 મીઠ મીઠ ઘેન બનાયકે મોહન, લગન લગાયકે લીને. હો ૨૦ ૨
 પ્રેમસખી પીયા કહા સમુઝાવું, ચતુર સુધર પરખીને. હો ૨૦ ૩
 પદ ૧૧૩૨ સું

કાન ઘેરન મન માની, હો બાલમ કાન ઘેરન મન માની; હો બા ૦ ટેક.
 સૈનનમેં લપટાંને પ્રીતમ, રસિક નેનકે પાની. હો બા ૧
 જખ તેં હમસૌં પ્રીત ખીસારી, તખહી પીયા હમ જાની. હો બા ૨
 પ્રેમસખી લાગે પીયા ચસકે, પ્રેમ પ્રીત હર આની. હો બા ૩
 પદ ૧૧૩૩ સું

હો મોહન કહા તુમે ટેવ પરી; હો મો ૦ ટેક.
 *ગીધે કનક ચોર જ્યું આતુર, રહત ન એક ધરી. હો મો ૧

દોરે, દોરે જાત વાઢો મુખ હેરત, આવત ન લાજ જરી.
ત્રેમસખી પીયા ચતુર સુધર ઘુમ, કહા સમુઝાવું લરી.

પદ ૧૧૩૪ મું

હો રૂસિયા બાલમ મેરી સુનત બાત; હો ૨૦ ટેક.
આન જીવન પીયા મેરે મન લાવન, ઘુમ ખીના જોખન જાત. હો ૨૦ ૧
ખટકત સ્યામ કામ નહિ સૂઝત, વિકલ ફીરું દિન રાત. હો ૨૦ ૨
ત્રેમસખી પીયા જનમ સુધારન, ઘુમ ખીના નહી કુસલાત. હો ૨૦ ૩

પદ ૧૧૩૫ મું-રાગ કાલિંગડો

કુંવર મત પકરો કર બરજેરી, બેરન દેખત પરાસન મોરી; કુંવ૦ ટેક.
પનીપાંકી મીસ આઈ મુખ દેખન, સાસુનનંદકી ચોરી. કુંવ૦ ૧
લરકે લોક મોરે બહુત ધુરે હૈ, યુગલ લોક બજારી. કુંવ૦ ૨
કરજેરે ઠાડી કરત બિનતી, ચંચલ નેન ચોરી. કુંવ૦ ૩
ત્રેમાનંદ કે' બેટી બુજ લરી, ચથી અખલાનકિશોરી. કુંવ૦ ૪

પદ ૧૧૩૬ મું

બદન બીનું દેખે વ્યાકુલ નેન, અખ પરત નાહી પલ ચેન; બદ૦ ટેક.
સુંદર બદન શ્રીનંદનંદનકો, અમૃત સમ મૃદુ બેન. બદ૦ ૧
ચિતવની ચારુ ઉદાર હાસ મુખ, ચપલ દગનકી સેન. બદ૦ ૨
લોક લાજ મરજાદ પીંજરે, પડે જ્યું ખંજન દિન રેન. બદ૦ ૩
ત્રેમાનંદ ધનસ્યામ પીયા ખીન, ખીરહા લગો દુઃખ દેન. બદ૦ ૪

પદ ૧૧૩૭ મું

દરદ ન જાને મેરો કેય, મોયે ખીતત નિશદિન રાય; દર૦ ટેક.
શ્રીહરિકૃષ્ણ બદન બીનું દેખે, બુગ સમ પલ જીન હોય. દર૦ ૧
રેન દિના ખિરહા તન તાવે, ના આવે સુખ સોય. દર૦ ૨
શ્રીધનસ્યામ પિયાકી સુરત, બિસરત નાહી ન મોય. દર૦ ૩
ત્રેમાનંદકો નાય મીલે તો, રાખુંગી ઉર ખીચ પ્રોય. દર૦ ૪

પદ ૧૧૩૮ મું

બેરન મોરી બાજત ખિરહ બરી, મેરો જન જ્યા નિકરી; બેર૦ ટેક.
ખિરહા સતાવે નિદ ન આવે, બાસુરી બેર* પરી. બેર૦ ૧

બાજત ખાંસરી કસત ખાંસરી, નીકસત જાત સાંસરી. બેર૦ ૨
જખતે અધર ધરી તખતે, છીન છીન હોત ખરી. બેર૦
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ પીયા બીનું, બુગ સમ જાત ધરી. બેર૦ ૪

૫૬ ૧૧૩૯ મું

લગન લરકૈયાં લાગ ગર્ધ, અખ છુટનકી નર્ધ; લગ૦ ટેક.
લાગી લગન ધનશ્યામ પીયા સંગ, જ્યું ચકાર ચંદર્ધ. લગ૦ ૧
નયો જોખન નયે શ્યામ મનોહર, નિત નર્ધ પ્રીત ઠર્ધ. લગ૦ ૨
લોક કુટુંબ સખહી મીસી ત્રાસત, ત્યું ત્યું અડગ લર્ધ. લગ૦
ત્રેમાનંદ કરત નોછાવર, હરિપર પ્રાન લર્ધ. લગ૦ ૪

૫૬ ૧૧૪૦ મું

લટક મન બસ ગર્ધ લાલનકી, લાલનકીરે ગોપાલનકી; લટ૦ ટેક.
લટકત આવત દગ લલચાવત, ગાવત તાન ખ્યાલનકી. લટ૦ ૧
શ્વેત પાગ ખીચ લટકત શેખર, તિલક રુચિર છખી લાલનકી. લટ૦ ૨
સુમન હાર જુજબંધ રૂ કંકન, આઠત જોરી દુશાલનકી. લટ૦ ૩
ત્રેમાનંદ વામ કર કટિપર, એક કર લટક રુમાલનકી. લટ૦ ૪

૫૬ ૧૧૪૧ મું-રાગ કાલીંગડાની ગરબી

આંખડલી રસ રંગે રાતી, રેખુંમાંહી રસિક મદન મદમાતી; આંખ૦ ટેક.
દીસો છોજ શ્યામ સિધિલ સરવે અંગે, ચોલાણા છો છેલ

અતુર કેને સંગે; રંગાણા છે અધર તંખોલને રંગે. આંખ૦ ૧
મદનસરવાગો છે મરમ ઠોકાણે, વેધાણા છે નટવર નેણાને બાણે;

ધાયેલની ગત ધાયેલ હોયે તે જાણે. આંખ૦ ૨
અમારે તો કશોયે નથી દર દાવો, તમારું મનરે માને ત્યાં જાણે;

સાચું કહોને શીદને જોટા સમ ખાણે. આંખ૦ ૩
તન દુઃખ કરની નાડીયે જણાયે, મનનું તો વેણુ જોલે ત્યાં કળાયે;

ત્રેમાનંદ કે' અંતરનું નેણામાંલે. આંખ૦ ૪

* આ રાખ્દ “લરકૈયાં” કે “સરકૈયાં” જેવો દીરો છે. એકેનો અર્થ સખજતો નથી.

પદ ૧૧૪૨ સું

ભાતડી ભડી ઉડી છે હૈયે, રેખાવળી નખ નારાયની કૈયે; ભાત૦ ૨૬.
અધર વર આંજણે ક્યાંથી અંજણા, કપોલ તે પીકલીક રગે

રંગાણા; ભુધર તમે ક્યાં જાઈ આજ ભરાણા. ભાત૦ ૧
પતાંજર કપરિ જાઈ પલટાળ્યાં, લીલાંજર કેનું આડીને આંખ્યા;

મોરલી સાટે વેલણુ કેનુરે લાંખ્યા. ભાત૦ ૨
પ્રીતમ તમે આવી દશા ક્યાંથી પામ્યા, લાડીલા લાજ ખોઈને

શું કામ્યા; કેશવરાય કેની બાથડીમાં સામ્યા. ભાત૦ ૩
સુંદર વર આજ શોભા બની સારી, જોઈ જોઈ દસે છે

ગોપકુમારી; પ્રેમાનંદ જાણે જાનકપર વારી. ભાત૦ ૪

પદ ૧૧૪૩ સું

પ્રિતડી જુની જીવન તોડી, નટવર નવલી કેને સંગ જોડી; પ્રીત૦ ૨૬.
નેણામાંથી નાથજી નેહ સૂકાણાં, હિયામાંથી હેતડાં તે ચોરાણાં;

મોહનરાય મનડાં ખીજે પ્રોવાણાં. પ્રીત૦ ૧
ચતુર હોય તે ચતુરાર્ધ ધણુરિ જણાવે, ઉપરથી વાતું મીઠીર

બનાવે; હિયાનું તો તરત જાણ્યામાં આવે. પ્રીત૦ ૨
શાને કાજે થાએ છે આવડા આશાળા,* અમે નથી કેતાં

ગોરાકે કાળા; પડે જોવાં ખીજાં હોયે તેવા ઢાળા. પ્રીત૦ ૩
જાણો છો જીવન રસની રીતિ, પરાણે પ્રીતમ ન હોયે પ્રીતિ;

પ્રેમાનંદના નાથ જાણ્યા છે નીતિ. પ્રીત૦ ૪

પદ ૧૧૪૪ સું

વિનતડી વાલમજી એ છે, જોડી કર અમળા સર્વે એમ કે' છે; વિન૦ ૨૬.
અમે તો હાય તમારે વેચાણી, જીવનદોરી છોજી સારંગપાણી;

પ્રીતમ ના તોડશે પ્રીત પુરાણી. વિન૦ ૧
તમે તો એક છો નાથ અમારે, અમ જોવા અગણિત

શ્યામ તમારે, તે સારુ વિસારશે માં ક્યારે. વિન૦ ૨

* “આશિયાળા” પાઠાન્તર.

જાણો છોજ અંતરગતની સરવે, શું થાયે અતુરને ધણું કેવે કરવે;
 સનેહીને સારું નહિ પરહરવે. વિનં ૩
 અમારો અવશ્યજીનાથ વિસારી, પ્રપન્નપણું પાળજો દેવ મુરારી;
 ત્રેમાનંદ જાયે ગ્રાણુ વારી વારી. વિનં ૪

પદ ૧૧૪૫ મું-રાગ લલિત-ધ્રુપદ-ચૌતાલ

ઝેરીએ કહાન કુંવર પિયા અળહિ સોવત ઉઠ આયે; ઝેરીં ૧
 દેખરી અનોખી જા, કમલું ન દેખી એસી, આજ મોહન
 મન લાયે. ઝેરીં ૧
 ઉર નખરેખા લાલ, પીકલીક સોહે ગાલ, ઝોટે નિચોલ નીલ
 અધરન કજરાયે;
 ત્રેમાનંદ પ્રાત જાળી, દેખાકિ હસત સખી, તળ પીયા
 કણુ સકુચાયે. ઝેરીં ૨

પદ ૧૧૪૬ મું

મોહનલાલ સાચી કહો પીયા દેાન સંગ જાપકે જાગે; મોહં ૧
 એસી દો અતુર ત્રિયા, જાકે બસ બાયે પીયા, રતિ રસ
 અતિ અતુરાગે. મોહં ૧
 જાગે દો તમાસેમે, જાગે જોલ પાસેમે, કહે ખીના જામ
 કેસે જાગે;
 ત્રેમાનંદ કહે પીયા, એ જાળી નિરખી,* મુસકાની સખી
 પાવન લાગે. મોહં ૨

પદ ૧૧૪૭ મું

એ દોહ નેના શરદકમલસમ પ્રકૃષિત રતિરસ રાતે; એ દોં ૧
 નેન કમલપર લકુટી લામર જાયે, લલચાયે મદરસ માતે. એ દોં ૧
 મિન મધુપમગ ખંજનલાજે, ઠાડે અજર ખીચલાલ મુસકાતે;
 ત્રેમાનંદ એ નેના નવલ પીયાજ્યુંકે, જીવતી મન મોદજાતે. એ દોં ૨

* “નિરખી હીયા” એવો પાકાન્તર સાંભળ્યો છે.

પદ ૧૧૪૮ મું-રાગ લલિત

આથે હો રસીલે પીયા મેરે મન લાયે; આથે૦ ટેક.
હું બલિહારી આજ આવનીપર, ચપલ નેનાજ્યું સોહાયે. આથે૦ ૧
કહાં જ્યો કડીન ખીતિ, કોન જંગ છત આથે, કોનહિ
પ્રેમ રિઝાયે;

નોખત બળયવેકું, ઓર ઠોર જ સંખ પુરવેકું, મેરે આથે. આથે૦ ૨
રેન કેહ નિદે લાલ, શોખીત દ્રગ લાલ, પ્રેમ નેહ કહાં બરસાયે;
પ્રેમસખી ભાગકી ખાતે, મિટત લેખ લીખાયે. આથે૦ ૩

પદ ૧૧૪૯ મું

ભલે જ્યું મોહન પીયા આવન કીનો; ભલે૦ ટેક.
આવન કહ ગયે, અંત ખીલમ રહે, નાહકે કાલ ક્યું દીનો. ભલે૦ ૧
આલસ ભરે હો લાલ, કજરા લગ્યો હે ગાલ, શ્રમ જલ
કહાં પટ બીનો;

કહાં જાગે રાત, કહોજ્યું રિઝકી ખાત, કહાં જ્યું અધર
રસ પીનો. ભલે૦ ૨

ધંત તોરત, ઉત જોરત, મોહન ધર ધર નેહ નવીનો;
હિયે કછુ ઓર, છયે કછુ ઓર, સો પ્રેમસખી લખ લીનો. ભલે૦ ૩

પદ ૧૧૫૦ મું-રાગ લલિત તાલ આદી

મોહન યેન બળધં મહ તજ બન આધં બન આધં; મોહ૦ ટેક.
ગિરિધર બંસી સુની કાની, તનકી સુધ સુધ સખ ખીસરાની;
બરજત માત પિતા નહિ માની, ઉઠ ચલી બેગાની બેગાની. મોહ૦ ૧
બોન મારે માખાપે મુને વારી, કેછે તું ક્યાં જાયછે કુંવારી;
બન તેડી તરછોડત મોરારી, શી વલે અમારી અમારી. મોહ૦ ૨
તમ બોલી એક મરમાલી, મારાજ વાત હાંભલો માલી;
આજ હૂતો આ દિસા વનમાલી, હઉ લીની કર તાલી કર તાલી. મોહ૦ ૩
સેયર કાપ સાંચું મી આતાં, કુઠે ગેલે પહાતાં પહાતાં;
કુઠે ગેલે ન જાને કુંની જાતાં, માઝે સંગ ગાતા સંગ ગાતા. મોહ૦ ૪

“લીલા વર્ણન”

સાંનલ બરન પિતપટ કટિતટ, કીને ચંદન ખોર;
 મુસકની બંક ગિલોકની હંપર, વારું મદન કરોર. મેરે ૨
 સુંદર બદન ચંદ્રી ચોલા, નિરખત નેન ચંકોર;
 પુલકીત પરબસ લયે પ્રાન મન, મીલી દસી અંકભરી દોર. મેરે ૩
 અબ મોયે ખીસરત નાહી સખીરી, નવ ધન નંદકિશોર;
 મન કમ બચન બસ ભઈ પ્રેમાનંદ, તજી આર સખ ઠોર. મેરે ૪

પદ ૧૧૫૪ મું

નટવર દે ગયો નેનાંઉકી ચોટ; નટ૦ ૧૬.
 સુંદર નેન સેન કસી મારી, કરી દીની લોટ પોટ. નટ૦ ૧
 બનકનકે બનઉતે આવત, સંઘ સખા છોટ છોટ;
 ખાંસુરી બખવત સુંદર ગાવત, હસત અરુન દોલિ હોટ. નટ૦ ૨
 કહા બરનું સુંદરતા સજની, ઉપમાકી પરી ખોટ;
 એક બેર ચીતવનીપર વારું, મનમથ લે ચતકોટ. નટ૦ ૩
 સુની ધુની બંસીકી શવને, ઉઠ ધાઈ દે દોટ;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ ગિલોકિ, પરિહરિ ધુંધટ ઓટ. નટ૦ ૪

પદ ૧૧૫૫ મું

ચોટક દે ગયો ચંચલ નેન; ચોટ૦ ૧૬.
 ચિતવની ચારુ ઉદાર હાસ મુખ, ચલેની અતિ સુખદેન. ચોટ૦ ૧
 શ્રીધનશ્યામ માધુરી મુરત, અંજુજ લોચન એન;
 કુટીલ કટાક્ષમે કહુએક સુચવી, બોલીકે મંજુલ બેન. ચોટ૦ ૨
 મોસું કહે ગેંદુ દે મેરી, આયો હું અબ લેન;
 ગારી તે ચોરી ધરી અંગીયામે, -કહા સમુઝાવતી સેન. ચોટ૦ ૩
 સુની બતીયાં છતીયાં તરકાંની, તનમન વ્યાપ્તો મેન;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયા ખીના, પરત નાહી પલ ચેન. ચોટ૦ ૪

પદ ૧૧૫૬ મું-રાગ વિલાસ કવિત

જાઓજ્યું જાઓજ્યું. જુઠે બોલકે બોલૈયા કહાના,
 તુમકુંતો ઠગારે લાલ જાને હમ આજતે;

કાહેકું દીપોથો કાલ જોલકો ઠીકનો નાહી,
 વાહી કું ન રહે કુર જાગે જહાં બિરાજતે.
 અંજન અધરનપર અંજનસે ચંચલ નેના,
 રાતી નખરેખ ઉર લાગી કેન કાજતે;
 પિતાંબર છાંડકે લીલાંબર ઓઢી આયે લાલ,
 ત્રેમાનંદઉકે સ્યામ લાગે નાહી લાજતે.

પદ ૧૧૫૭ મું

રહોજ્યું રહોજ્યું અનખોસે મત જાણો મોસ,
 નખતે સીખાણો કીતવ કુરતે ભરેહો જ્યું;
 મીઠું મીઠું જોતી જોલ લસોહી મનાવો પ્યારે,
 અંતરસો ન્યારે કારે ખરેતે ખરેહો જ્યું;
 જાનીજ્યું તિહારી પ્રીત પુરી ભરી પાયે મીત,
 એસે નાહી જાને સખ ધાતસે ધરેહો જ્યું;
 ભસેજ્યું ઠગારે ત્રેમાનંદઉકે પ્યારે,
 પ્રિતમ રસઉકે લોભી લાલ લોભમે પરેહો જ્યું.

પદ ૧૧૫૮ મું-રાગ વિલાસ

શ્યામા શ્યામ પ્રાત ઉઠકેદોહિ, અપનો અપનો સજત સિંગાર; શ્યામા૦ ૧
 મોહન પહેરે મોતિનખી માળા, પ્યારીજ્યું પહેરે ચંદન હાર. શ્યામા૦ ૧
 ખાંધત પાધ બનાયકે કેશવ, ધરત કલંગી અતિ જખીદાર;
 ઉપરના ઓઢે કેશરિયો, પિતપટ પે'ર નંદકુમાર. શ્યામા૦ ૨
 છુટે કેશ સંવારત શ્યામા, પે'રત કુંચુખી બેસર સાર;
 ઓઢત નવરંગ ચુનર ઝીની, નિરખી લાજત અનંગ અપાર. શ્યામા૦ ૩
 કર સિંગાર દંપતી દોહબેઠે, બિહરત રુચિ રુચિ કરીબહુ પ્યાર;
 ત્રેમાનંદ જુગલકી-શોભા, નિરખી રાજત નેનાહિમે ધાર. શ્યામા૦ ૪

પદ ૧૧૫૯ મું

શ્યામા શ્યામ સેજ ઉઠી બેઠે, ઉદયે માનું જુગલ શશિ ભેર; શ્યામા૦ ૧
 એક શશિ હે શ્યામ ધન જોસો, એક શશિકી ગતિ હે જોર. શ્યામા૦ ૧

કરલે મુકર ભુગ બદન મિલોકત, અંજન પીકલીક ભુત
ગીતચોર;
ધૂટી કચલટ લટકી ન્યું બદનપર, મારું દ્રવત હે શશિ
કલંક કઠોર. સ્યામા૦ ૨

ઉઝી લટ કુંડલ બેસરસું, સુરખવત સખી મીઠી ભુગ ચોર;
ભયો એક ઠોર ચાર શશિ ભેટા, કહા કહું ઉપમા
મતિ અતિ ચોર. સ્યામા૦ ૩
પહ છખી અવિલોકત નિજજન મન, પ્રકુલિત ભયે ન્યું
કુમુદ ચકોર;

પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ સુધાધર, આનંદદાયક નેનની મોર. સ્યામા૦ ૪
પદ ૧૧૬૦ સું

પ્રાતસમે શોભા અતિ અદ્ભુત, અવિલોકત મનસિજ સકુચાયે; પ્રીત૦ ૧૬.
ઉરઅ રહી બેમાંમે બેમાં, કુંડલસું લટ લટ રહી ઉરઆયે. પ્રીત૦ ૧
પિતપટસું નીલપટ ઉરઆયો, હારઉમે બનમાલા ઉરઝીડે આયે;
કામકે કોહોલ ધૂટે સેજઉંકે સુખ ભૂટે, પ્યારે પ્યારીકી
છખી કહીલ ન ભયે. પ્રીત૦ ૨

આપ સહચરી આપ જગાવતી, ઉઠે શબ્દ સુની ત્રિભોવનરાયે;
અતિ આતુર ઓઢે નિહાંબર, પિતપટ પ્યારી અંગ રક્ષો
છખી ભાયે. પ્રીત૦ ૩

અજબનિતા અવિલોકી ભુગલ છખી, હસતી પરસપર
અતિ મુદ પાયે;

સકુચાને ધનશ્યામ પિયા તબ, પ્રેમાનંદ લીયે ઉરમે સમાયે. પ્રીત૦ ૪
પદ ૧૧૬૧ સું

સ્યામા સ્યામ બદન શોભાને, હરલીનો મનમથકો માન; સ્યામા૦ ૧૬.
ભુગલ શશિ મારું સોવત ઉઠે, તરુન મનોહર રૂપનિધાન. સ્યામા૦ ૧
અતહિ અચંચલ શિયિલ સુધાધર, ગૌર શ્યામ ભુગ
જન સુખખાન;

હસત પરસપર સુખર્મા પ્રસરત, હરત તિમિર
નિગ્ગજન અગ્યાન. સ્યામા૦ ૨

શ્યામશશિસંગ શ્યામ શુક ખંજન, કુંદ પ્રવાલ અલિ .

પરમ સુખનન;

ગૌરશશિસંગ ગૌર શુક ખંજન, કુંદ પ્રવાલ અલિ

શુંજત ગાન. સ્યામા૦ ૩

અરુણ ઉદય નિરખી યદ શોભા, સકુચી સદન કીયો

મદન પ્રધાન;

ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ બદનકો, પ્રમુદિત ધરતહૈ નિશદિન ધ્યાન. સ્યામા૦ ૪

પદ ૧૧૬૨ મું—રાગ વિલાસ

કાન કામનીકે ખસભયેહો શ્યામ, સગરીરેન જાગે વાહીકે ધામ; કાન૦ ટેક.

વાહીકો ગ્યાન ધ્યાન, હોત છયા ચુલતાન, વાહીકો રટત

હો રસના નામ. કાન૦ ૧

રતિરસ લુપ્ધ, અરુન દ્રગ ખંજન, અંમ અંગ ચિહ્ન

અંકિત અલિરામ;

ઉરનખરેખા, કપોલ પીકલેખા, ત્રેમાનંદક પ્રભુજીતી આયે કામ. કાન૦ ૨

પદ ૧૧૬૩ મું

કાન માનનીકે મન માનેહો પીયા, સગરીરેન કહાં જાગેહો પ્યારે; કાન૦ ટેક.

હમકું જ્યું દેકે કાલ, જાગે આરહકે મોહોલ, સખ નિશ

ખીતી મોય ગીનત તારે. કાન૦ ૧

વાહીપે જાઓ નાથ, જાકે સંગ જાગે રાત, વાહીકો મનાવો

ભલો નેદુલારે;

ત્રેમાનંદઉકે નાથ, જાનીજ્યું તિહારી ધાત, અંતરસું ન્યારે

કારે મિત્ર હમારે. કાન૦ ૨

પદ ૧૧૬૪ મું

જાગે હો તમાસેમં, જાગે ખેલ પાસેમં, કાહેતેહું નિદે નેના

આલસ ભરેહો; જાગે૦ ટેક.

સાગી કહો મોઝું પિયા, ધરધર હોત હિયા, ‘કાન સંગ
 જાગે કહાં અઢર દરેહો. જાગે ૧
 શિથિલ અમીત અંગ, છતેહો બીજીઈ જંગ, દેખાયત પ્રગટ
 કહિ કુપેચ* પરેહો;
 અધર અંગન પીકલીક, હર નખરેખા, પ્રેમાનંદ કહે
 રતિનાયકું લરેહો. જાગે ૨

પદ ૧૧૬૫ સું

કાહુકે ભોરાયે હીઠી આયેહો રસિક પીયા, જાતહોતે ઓર
 ઠોર જૂઝ ગયે ગેલવા; કાહુ ૧
 નીલપટ અંગ નયો, પિતપટ કહા ભયો, સખ અંગ શિથિલ
 અમીત રંગ છેલવા. કાહુ ૧
 અમજલલર હર, સોહાત હો મુખપૂર, સોધે પ્રીત રંગ
 અંગ ઉઠે રંગરેલવા;
 ઘોલો તોતરીસી જાની, પ્રેમાનંદ મનમાની, ભલે જીયું
 સનેહી પ્રાત આયે અલબેલવા. કાહુ ૨

પદ ૧૧૬૬ સું-રાગ વિભાસ પ્રભાતી

જેધને જાદવરાય મુને લાલચ લાગીરે; એ દાળ છે.
 શોભાસાગર રયામ તમારી, મૂરતિ પ્યારીરે;
 મૂરતિ પ્યારીરે, નાખું મારા પ્રાણ વારીરે; શોભા ૧
 મુદરતા જોઈ મુખની, શસિ મુરે લખધરે;
 મુખ દેખાડી નવ સમ્યા, વસ્યા ગજન જાધરે. શોભા ૧
 માન હણ્યું મણિધરનું, શિખા ફેશ કાળેરે;
 અવનિ ઉપર રહી નવ સક્યા, ગયા પાતાળેરે. શોભા ૨
 અંચલ લોચન જોધને, લખ્યા પાગમાં તીનરે;
 ખંજન કુરંગ વન વસ્યા, જલ ખૂશાં મીનરે. શોભા ૩

* “કહું પેચ પરેહો” “કહું પેચ પરેહો” પાઠ સ્પષ્ટ સમજાતો નથી.

પુછત સહેલી સાથ ત્રેમાનંદઉકે નાથ;
આયેરો સનેહિણુ તરત ઉઠી આતે. વારી૦ ૪

પદ ૧૧૭૨ મું

રાતી રાતી રેખે દેખે ઉપજત એન; રાતી૦ ૨ક.
ભોહેતો કુરીલ વિહુલિત કથ સોહે લટ;

પ્રકુલિત આત દોહ પંકજ નેન. રાતી૦ ૧

આરુ ચિતવનીપર વારુ કોટી કામ ફેર;

મીન રુ મધુપતે અંચલ સુખદેન. રાતી૦ ૨

વિચરે હે સ્માહી કારી મોહી યામું વજનારી;

ધારે સાગ દાગ યુન રહતહો એન. રાતી૦ ૩

કુશળ કટાક્ષણુતે બીજ રહે નેહઉતે;

ત્રેમાનંદ વારી ચિતવત દિનરેન. રાતી૦ ૪

પદ ૧૧૭૩ મું

નિરખી બદન કરું પ્રાન કુરખાન; નિરખી૦ ૨ક.

આવો જ્યુ બિહારી લાલ સોહે મજગતિ આલ;

લાલ તો ત્રિશાલ દેખી લઈ શુલતાન. નિરખી૦ ૧

બાંદ પેચ પ્રાધઉકે ભોંહપર આઈ ઝુકે;

મોતીકી અનુપ જ્યોતિ સોહતહો કહાન. નિરખી૦ ૨

બોલત મધુરી બાની ચિતવની મનમાની;

હસતહો મંદ મંદ અતુર સુખન. નિરખી૦ ૩

નંદકે આનંદ કંદ બાંધે ભુજ બાબુબંધ;

ત્રેમાનંદ વારી અંગ કોટી શશિ લાન. નિરખી૦ ૪

પદ ૧૧૭૪ મું-રાગ ભૈરવ

છખી સાંવરી છખી સાંવરી, એરી મેરે દિલમે

બસી હે નટવર ગોકુલરાવરી; છખી૦ ૨ક.

તન તમાલ લાલ ચાલ ચલે ઉતાવરી;

એરીએ સુરતિ સંગ અતિ ઉમંગ ધજમે આવરી. છખી૦ ૧

કટિતટ પટ પીત ઓઢે કારી કાવરી,
એરી ધનશ્યામ સુંદર બસી અધધર બખવરી ૭મીં ૨
કર અલાપ ત્રિવિધ તાપડુ સમાવરી,
એરી અજનારી વારી તન મન ધન કંઠ લગાવરી. ૭મીં ૩
શિવ વિરચી મહામુનિકે ધ્યાન નાવરી,
એરી પ્રેમાનંદ પુરનકામ નિરખી સુખ પાવરી ૭મીં ૪

પદ ૧૧૭૫ મું

નદલાલસૌં નદનાલસૌં, એરી મોરી પ્રીત લગી હે,
રસિયા રુપ રસાલસૌં, નદં ૨૬.
લટક લટક આવત લાલ ગતિ મરાલસૌં,
એરી મેરો મન લોભાનો ચીત ચોરાનો ચટક ચાલસૌં નદં ૧
લોચન વિશાલ લલિત તિનકે લાલસૌં,
એરી હુ ઘડીત લખીત કુડલકી ઝલક ગાલસૌં નદં ૨
મધુર અધર સહિત અરુણ વર પ્રલાપસૌં,
એરી શુભ ઉજત ઉર લસીત સધન જલજ માનસૌં. નદં ૩
હરખીત હુ ધાય જાય મીની ગોપાલસૌં,
પ્રેમાનંદ નિરખી હરખી બયો નિહાલસૌં. નદં ૪

પદ ૧૧૭૬ મું-રાગ ભૈરવ

મૈયા તેરો લાલ બરબેરી, બહરુ છોરી ધવાય દીન, મૈયાં ૨૬.
બહરુ ધવાયે બાલ ગવાયે, લે ચુટી નખસૌંરી,
ભાજન ભાંગી કુલેરા કીને, દધીકી મયનીયા ફેરી મૈયાં ૧
આજ મેં આય અચાનક પકચો, કરતે માખન ચોરી,
દધી કુલા મેરી આખમેં ડારકે, લાજ્યો કુજકી આરી મૈયાં ૨
એર કામ યાકે કષ્ટ નાહો, ભોરહિં આવત દોરી,
પ્રેમાનંદકા નાચ નીકુરતર, ના માને કાઉકેરી મૈયાં ૩

પદ ૧૧૭૭ મું

લાલ તરી લેછે બનૈયા, બનૈયા મેરા સુખદૈયા, લાવં ૨૬.

જમણા તે ચરણની આંગળી છેલીએ,
 તીલ એક અનુપમ આનંદકારી;
 પાનીયું સુંદર છુંટી પિંડીપર,
 પ્રેમાનંદ તન મન જાય વારી. મંગલ ૪

પદ ૧૧૮૨ મું

નિરખતા નાથની જાનું છપી જીવમાં,
 સુખ થાયે દુઃખ સહુ દૂરમાં વામે; નિરખતા ૦ ૮૬.
 જમણી સાયલવિષે ચિહ્ન એક અનુપમ,
 ચિતવતાં ભક્ત મન મોહ પામે. નિરખતા ૦ ૧
 જળના થંભ જેવા સાયળ સુંદર,
 ગરુડની પીઠ પાવનકારી;
 કટિતટ પીતપટ કસ્યો કરુણાનિધિ,
 શ્યામ શોભા કદી લાગે પ્યારી. નિરખતા ૦ ૨
 નલિન સમ નાભીપર ત્રિવલી છપી ઉદરમાં,
 ઉત્તર ઉરમાંહી કેશ સોહે;
 સ્તનપર શ્યામ છાપનાં ચિહ્ન છે,
 તીલ એક ઉરવિષે ચિત મોહે. નિરખતા ૦ ૩
 ઉરવિષે કૌસ્તુભ શ્રીવચ્છ ચિહ્ન છે,
 વિનયુણ હારની શોભા સારી;
 દક્ષિણ બાહુને નિકટ તીલ ચાર છે,
 પ્રેમાનંદ જોઈ જોઈ જાય વારી. નિરખતા ૦ ૪

પદ ૧૧૮૩ મું

અશરણુશરણુ ભુજ દંડ મહારાજના,
 ચિહ્ન તેમાં હવે કહું વખાણી; અશરણુ ૦ ૮૬.
 ભુજમાં છાપનાં ચિહ્ન છે મુંદર,
 કહોણીયું શ્યામ સુખધામ વાણી. અશરણુ ૦ ૧
 પૌંચાથી ઉપર છાપનાં ચિહ્ન છે,
 કાર્કા છે કદલુ બળવાન ભારી;

કરલપર ફેશ છે હથેલી રાતીયું,
રાતી રેખા તેમાં ન્યારી ન્યારી. અસરણું ૨
રાતી છે આંગળીયું રાતા છે નખમણિ,
ઉપડતા તીખા અતિ જોવા જોવા;
એવા જે કરવર ધરત જન સિરપર,
આપુરે અમય ધરદાન દેવા. અસરણું ૩
જનુ પરજંત જુજ સરસ ગજસુંડી,
ભક્તને ભેટવા ઉભા થાયે;
એવા ધનસ્થામની જુજ છત્રી ઉપરે,
પ્રેમાનંદ તન મન વારી જાયે. અસરણું ૪

પદ ૧૧૮૪ સું

ચિતવીએ ચિદ્ર મહારાજના અંગમાં,
ભક્તજન ભાવસું વારવાર; ચિતવીએ ૮૬.
વામ ભાગે વળી કંઠને જુજ વચે,
ચૌદ તીલ સુક્ષ્મ સરસ સાર. ચિતવીએ ૧
ડાબે પડખે વળી નવ તીલ નીતમ,
ત્રણ તીલ કાખમાં કહું છું જોઈ;
એક તીલ અનુપમ કંચુ કંઠને વીચે,
નરખતાં ભક્ત મન રે'ઠે મોઈ. ચિતવીએ ૨
ચિત્રુકને અધરપર ફેશ રેખા છત્રી,
અધર પ્રવાસ જોઈ ચિત્ત લોભે;
કુંદની કળીસમ દીપ દશનાવળી,
કનકની રેખમાંદી સરસ ગોભે. ચિતવીએ ૩
ડાઢમાં ચિદ્ર છે સ્થામ સોદામણી,
મંદ મુખદાસ જોઈ લાજે કામ; .
ઘેરે સાદે કરી જોણતા વચન હરિ,
પ્રેમાનંદનો સ્વામિ ધનસ્થામ. ચિતવીએ ૪

પદ ૧૧૮૫ મું

વારી જાઉં વારણે વદન શશિ ઉપરે,
 નિરખતા નેણુ નથી તૃપ્ત યાતાં; વારી૦ ૮૬.
 અમૃત વૃષ્ટિ કરે તાપ તનના હરે,
 હરે હરે કહી હરિ છોંક ખાતાં. વારી૦ ૧
 ગોબા તે શી કહું નાસિકા શુકતણી,
 ગોળ કપોલ બહુ લાગે રૂડા;
 નાસિકા ઉપર શીળીનાં ચિહ્ન છે,
 ચીતવર્તા ઘાટ નવ યાયે ફૂડા. વારી૦ ૨
 જમણા કપોલમાં મોટા એક તીલ છે,
 તીલ એક મોટા છે ડાબે કાને;
 જે જન નિરખીને ધારી લે ચિત્તમાં,
 તે નવ પડે માયા કાળ પાને. વારી૦ ૩
 કાન વિંધ્યા તેનાં ચિહ્ન છે મુંદર,
 ચંચલ દ્રગમાંહી રેખ રાતી;
 ત્રેમાનંદ મીન અલિ અજન વારું લઈ,
 ઉપમા દેવા નથી શુદ્ધિ યાતી. વારી૦ ૪

પદ ૧૧૮૬ મું

ભક્ત મનરંજન બકુટી ધનસ્થામની,
 કામની જોધને મત યાય થેલી; ભક્ત૦ ૮૬.
 બકુટીને હોં ને નેત્રની ઉપરે,
 રેખા ઉઠે અતિ રસ ભરેલી. ભક્ત૦ ૧
 બાલ વિશાળમાં પંચ રેખા ઉઠે,
 ઉભી છે જે ને વ્રણ ચંદ્રાકાર;
 જમણી દારે એક ચિહ્ન છે બાલમાં,
 ભક્તજન નિરખે તે વારમવાર.* ભક્ત૦ ૨

સુંદર મસ્તક શ્રીમહારાજનું,
શિખા સુંદર જેમાં બેઠજ રહીએ;
ત્રણ તીલ છે વળી શિખાને પાસે,
વામ બાજે તેને ધારી લેંધયે. ભક્ત ૦ ૩
મોટા એક તીલ છે વામ વાંસામાંહી,
મોટા એક ફણ છે તેને પાસે;
જમણા વાંસામાંહી આઘો એક તીલ છે,
ત્રેમાનંદ નિરખંતા દુઃખ નાસે. ભક્ત ૦ ૪

પદ ૧૧૮૭ મું

નખશિખ નિરખીને ચિદ્ધ વર્ણન કર્યા,
સંત હરિભક્તને નિત્ય ગાવા; નખ ૦ ૮૬.
ભક્તના ઉર વિશે શ્રીમહારાજની,
સુંદર મૂરતિ સાક્ષાત થાવા. નખ ૦ ૧
પુષ્પના ભૂપથુ વસન મહારાજના,
એક પદમાં હવે કહું વખાણી;
ઉભવલ પાધ શિર શ્વેત પટકો ખભે,
શ્વેત ઘાતી પેરી પ્રિત આણી. નખ ૦ ૨
પુષ્પના હાર ઉર કંકણુ પુષ્પના,
પુષ્પના બાણુને બાંધ્યા બાંહે;
પુષ્પના ગુચ્છ તે ખોર્યા બે કાનમાં,
તોરા લટકે સુંદર પાધ માંહે. નખ ૦ ૩
એ પદ જે કાઈ શિખે ને સાંભળે,
એ છળીનું નિત્ય ધ્યાન ધરશે;
ત્રેમાનંદ કહે તેના ઉરમાં આવીને,
સ્વામિ સહજાનંદ વાસ કરશે. નખ ૦ ૪

પદ ૧૧૮૮ મું-રાગ ભૈરવ પ્રભાતી

પ્રાતસમે શ્રીસહજાનંદની, મૂરતિ મનમાં ધારું; પ્રાત ૦ ૮૬.
નખશિખ નિરખી રૂપ અનોપમ, અંતરમાં ઉતારું. પ્રાત ૦ ૧

રૂપાળા બહુ રાજ્ય લોચન, આવી વસ્થા મન મોરેરે;
 પુષ્ટ તરુણ તન લીનિ વાને, હંસગતિ ચીત ચોરેરે. પ્રાતં ૨
 અંગોઅંગ અનોપમ ઝીણા, શ્વેત વસ્ત્ર બહુ શોભેરે;
 પુષ્પતણા આશ્રૂપણુ ભેઈ ભેઈ, લક્ષ્મણા મન લોભેરે. પ્રાતં ૩
 મેલ સરીખેરે ઘેરે સાદે, બોલતાં બહુનામીરે;
 લક્ષ્મ મનોરથ પૂરણ કરતા, ત્રેમાનંદના સ્વામીરે. પ્રાતં ૪

પદ ૧૧૮૯ મું

પ્રાતસમે શ્રીસ્વામિજીનાં, ચરણ ચિહ્ન ચિતવિયેરે; પ્રાતં ૧.
 સ્વસ્તિ જવ જાંબુ ધ્વજ રેખા, અંતરમાં ગોઠવિયેરે. પ્રાતં ૨
 કુલીશ કમલ અંકુશ અષ્ટખણ, જમણે ચરણે ચંભારેરે;
 વામ પદે મચ્છ ત્રિપૂણ કલશ ખરી, બેમા ધનુષ શશિ ધારેરે. પ્રાતં ૩
 જમણે ચરણે અંગોઠા ઉપરે, નખમાંહી ચિહ્ન ભેધરે;
 પેલી ને છેલી આંગળીએ, તીલ તેમાં રાખું મન ઠાહરે. પ્રાતં ૪
 રાતા ને ચડિયાતા નખ દશે, આંગળિયુના ભેધરે;
 ત્રેમાનંદ ભેઈ પાની ધુંટી, પિંડીમાં મન ત્રેલુરે. પ્રાતં ૫

પદ ૧૧૯૦ મું

પ્રાતસમે ઉઠી પુરુષોત્તમની, મૂર્તિમાં મન ધરિયેરે; પ્રાતં ૧.
 એ અવસર જે આડ કરે તે, પાપ બણી પરહરિયેરે. પ્રાતં ૨
 જાતું જુગલ ભેધને સુંદર, સાયજ શોભા સારીરે;
 વામ સાયજમાં ચિહ્ન એક નિરખું, સ્થામ કટિ લાગે ખારીરે. પ્રાતં ૩
 કમળ સરિખા નાભી ઉઠી, ત્રિવળી ઉદરમાંહીરે;
 ચડિયાતી જાતીમાં સુંદર, જાપ ચિહ્ન સુખલધરે. પ્રાતં ૪
 ગજની સુંડ સરીખા જુજડેડ, શોભાના લંડારેરે;
 ત્રેમાનંદ કહે મનમાં ધારું, કરવર અભય ઉદારેરે. પ્રાતં ૫

પદ ૧૧૯૧ મું

પ્રાતસમે ઉઠી સુંદર મુખની, શોભા મનમાં ચંભારેરે; પ્રાતં ૧.
 તન મન ધન શ્રીપુરુષોત્તમના, વદનકમળપર વારેરે. પ્રાતં ૨

અધર બિંબદળ દસને કુંદકળી, નાસાશુક ચીત ચોરેરે;
ગોળ કપોલે શોભે સુંદર, તીલ એક જમણી કારેરે. પ્રાતં ૨
લોચન લાલ કમળદળ સરખાં, રેખા માંહી રૂપાળીરે;
બ્રહ્મટી કુટીલ વિશાળ બાલમાં, તિલક કેસર મરમાળીરે. પ્રાતં ૩
સુંદર મસ્તકે શિખા મનોહર, સંભારું હું જ્યારેરે;
પ્રેમાનંદ કહે સ્વામિ મારા, સદા દેખાજો ચારેરે. પ્રાતં ૪

પદ ૧૧૯૨ સું—રાગ રામકલી હુમરી

રસિક બર રાત સારી કહાં જાગે, કહાન કહાં અનુરાગે; રસિં ૦ ટેક.
શ્રમજળ શીકત કલેવર સુંદર, અંગ અરમજો બાગે.* રસિં ૧
હર નંખરેખ અધરપર અંગન, કપોલન પીકલીક દાગે. રસિં ૨
રેન ફેલું નિંદે લાલ શોભીત દ્રગ બાલ, છુટે પેચ છબી પાગે. રસિં ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયા છબી, નિરખી નિરખી દુઃખ બાગે. રસિં ૪

પદ ૧૧૯૩ સું

પરે આજ કોનકે બસ પ્યારે, કહોજી કહો કહાન કારે; પરં ૦ ટેક.
આવન કહ ગયે અંતન વિલમી રહે, બલે તુમ હેલ કંગારે. પરં ૧
તુમ કારન હુતો સખ નિશ જાગી, રેન ગીનત ગઈ તારે. પરં ૨
શિથિલ શ્રમીત અંગ શોભીત નવરંગ, રસિક નેના રતનારે. પરં ૩
પ્રેમાનંદકે નાય જાની જી તિહારી ધાત, નટવર નંદુલારે. પરં ૪

પદ ૧૧૯૪ સું

સુંદર છબી સાંવરેકીરે, હેલ કુંવર બાવરેકી; સુંદરં ૦ ટેક.
કહા બરતું છબી કહી ન જાઈ, રાજકુંવર રાવરેકી. સુંદરં ૧
લટપટી પાધ લટક રહી ભોંહપર, ભાત અનોખી બાવરેકી. સુંદરં ૨
ચિતવનીમં સકલ ત્રિયા મોહી, વાવરે ગોકુલ ગાંવરેકી. સુંદરં ૩
પ્રેમાનંદ કહે બસ ગઈ દીલમે, ચલની નેદાવરેકી. સુંદરં ૪

પદ ૧૧૯૫ સું

વદનપર વારી ડાહરે, રતિપતિ લાખ હજારં; વદં ૦ ટેક.
શ્રીધનશ્યામ માધુરી મૂરત, રૂપ રાશિ સકુમારં. વદં ૧

રસભરી ચલની રસભરી ચિતવની, રસિક નેનાં રતનારું. વદ૦ ૨
 મુસકની યેદ મધુરી મીઠી બોલની, ચંચલ ચિતવની ચારું. વદ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે મીઠું દોરીકે, ગ્રહી કર અભય ઉદારું. વદ૦ ૪

પદ ૧૧૯૬ મું-રાગ રામકલો

નેના રંગીલે નાથ તિહારે, રસકે ભરેહે રતિપતિસું જ્યો લરેહે; નેના૦ ૮૬.
 અતહિં વિશાળ અરુન બીચ રેખે, રેન કેઉ નિંદે પક્ષકે દરેહે. નેના૦ ૧
 શિથિલ શ્રમીત ચંચલતારે તજકે, માનું ખંજન ખંજરા પરેહે. નેના૦ ૨
 છાંયો જંગ રજની રતિવરસું, ગરવ ભરે માનું મત જ્યું ફરેહે. નેના૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામકે નેના, સુંદરતા ત્રિભોવનકી હરેહે. નેના૦ ૪

પદ ૧૧૯૭ મું

સ્થામ સનેહી કાનસંગ મજે, કહાં અનુરાગે,
 રજની કહાં જ્યું ખિહાની; સ્થામ૦ ૮૬.
 પ્રેમકી બતિપાં કહેકું ઉરાત*, રહો જ્યું પીયા સખહી દમ જની. સ્થામ૦ ૧
 શિથિલ શ્રમીત અંગ રાતેરે નેના, અધર અંજન મુખ
 તોતરીસી જાની. સ્થામ૦ ૨
 મદનકે શર છટે સેજકે સુખ લૂટે, ઉરમે પ્રગટ
 નખક્ષતકી નિશાની. સ્થામ૦ ૩
 ત્રેમાનંદકે પીયા તોસે કાન જરે છાયા, સખ કુટિલાઈ
 નખશિખ લો સમાની. સ્થામ૦ ૪

પદ ૧૧૯૮ મું

આજ અનોખીરી સુંદરતાઈ, કહીહન જાઈ, નેના રહત લોભાઈ; આજ૦ ૮૬.
 કહા બરનું જમી સ્થામ સુંદરકી, બરનત શેષ સારદ સકુચાઈ. આજ૦ ૧
 રૂપમની માનું રૂપસુધાતે, નિકસી બાહર ખેલન આઈ. આજ૦ ૨
 અંગ અંગ પ્રતિ સકલ સુભમતા, પ્રગટ ભઈ અતહી અકુલાઈ. આજ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ ચૂરતિ, અખંડ રહો મોરે ઉરમે સમાઈ. આજ૦ ૪

* “કહે કઈ રાત” “કહેકું ઉરાત” એમ બધુ પાંચી રામાય છે.

પદ ૧૧૯૯ મું

પ્રાતસમે સખી નિરખાગી પ્યારો, પીતપટવારો નવગમ
 નેનાડો તારો, પ્રાતં ટેક.
 અરુનોદયે સ્વામ શોભારે જરનું, છાપ રજો પ્રેમ અગ
 અગ ન્યારો પ્રાતં ૧
 લટપટી પાધ શિર નીનાં મર ઓઢે, ઉર નવસરિયો હાર લે ધારો પ્રાતં ૨
 અમળલ કરન ભર બદન કમલ છમી, નેના શિથિલ
 કપોતની પીકગારો પ્રાતં ૩
 પ્રેમાનંદ છમી નિરખી હસત સખી, સકુચી ઠાડો
 ત્રિભોવનકો ઉગરો, પ્રાતં ૪

પદ ૧૨૦૦ મું-રાગ રામકલી

અરુન ઉદયે ઉઠે પ્રિતમ પ્યારી, શ્રીનંદલાન ભ્રમુલાન દુલારી, અરું ટેક
 તુડલમે ઉરઝ રહી વર લરવટ, બેસરમે ઉગ્રીહે પાધ કિનારી અરું ૧
 ઉરઝ રજોનિલપટ પિતપટમું, હારઉમે બનમાના ઉરઝીહે ભારી,
 સુરજવતી લલિતા સખી ચતુરા, પ્રેમાનંદ નિરખી બલકારી અરું ૨

પદ ૧૨૦૧ મું

અરુન ઉદયે દોઉ કરત સિંગાર, નિરખી રતિપતિ કોટિ બનિહાર, અરું ટેક.
 રસકી રાશી રસિક રાધિકા, રૂપનિધિ પિયા નદુમાર અરું ૧
 અપને અપને અબર બૂખન, પે'રે રુચિ રુચિ સુભગ સુધાર,
 પ્રેમાનંદ પ્રભુ લે કર દરખન, નિરખે બદનવિધુ કરી કરી પ્યાર અરું ૨

પદ ૧૨૦૨ મું

અરસ પરસ દોઉ હોત શુભતાન, નિજ નિજ મુખકો
 કરત બખાન, અરં ટેક
 સ્વામ બદન તિહારો મોહન, ગૌર બદન મેરો ચદ્ર સમાન અરં ૧
 ગૌર ચદ્ર કલક જુત પ્યારી, સ્વામ જલદ કરે સખ દુ ખ હાન,
 પ્રેમાનંદ મિનોદ બચન કહી, હસત હસાવત રૂપનિધાન અરં ૨

પદ ૧૨૦૩ મું

રૂપ અનોપમ સુદર જોરી, શ્રીધનસ્વામ રાધિકા ગોરી, રૂપં ટેક

રૂપ છટા નિરખી દંપતિકા, રતિપતિ આયેકે ચરન પચ્ચોરી. રૂપ૦ ૧
 રતન સિંધાસન ઉપર રાજત, નંદકુંવર બ્રહ્માનંદકિશોરી;
 પ્રેમાનંદ એ લાલ લાડીલી, અખિલબુવનકા હે જીવનદોરી. રૂપ૦ ૨

પદ ૧૨૦૪ મું-રાગ રામકંઠી પ્રભાતી

નાથજી નિરખીને મારાં લોચન લોલાણાં,
 મોહનજીની મરાતમાં મારાં મનડાં પ્રેવાણાં; નાથજી૦ ૧ ટક.
 ઉભારે અલબેસો વદાલો આવીને આંગણિયે,
 મુગટ જડીયોરે એના મોતીને મણિયે. નાથજી૦ ૧
 બીણી ને પછેડી આઠી - નંદને લાલે,
 પલવટ વાળી છે વદાલે પીળે દુશાલે. નાથજી૦ ૨
 કાટમાં કંઠી ને ફેર તિલક કીધું,
 મુખને મરકલકે મારું મન હરીને લીધું. નાથજી૦ ૩.
 દોલું ને વલોલું હું તો ગર્ધ હું બૂલી,
 પ્રેમાનંદના નાથનું મુખ ભેષને ફૂલી. નાથજી૦ ૪

પદ ૧૨૦૫ મું

આવોને નવરંગી માથ નેણમાં રાખું,
 કાટીને કંદર્પ વદનપર વારીને નાંખું; આવોને૦ ૧ ટક.
 રાખીશ જીવન જતન કરીને જીવતાણી ધેર,
 લેરખડા વધાવું મોલા મોતીની લેર. આવોને૦ ૧
 અખંડલીના અગ્રયજી હરિ નદીરે દીધું જાવા,
 રાખું નેણમાં નાથજી તમને આવોને આવો. આવોને૦ ૨
 નંદના કુંવર એક નિમખ ન મેલું મુખડું તમારું,
 વારે વારે વાલમ તમપર ગ્રાણ લેઈ વારું. આવોને૦ ૩
 ભેઈ રહું મારા જીવન તમને ચંદ્રચું ચક્રોરી,
 પ્રેમાનંદના નાથજી મારી છો જીવનદોરી. આવોને૦ ૪

પદ ૧૨૦૬ હું

રહેને રંમળીના મારી અખંડલી આગે,
 સુંદર વર તમને નિરખીને દુઃખ મારાં ભાગે; રહેને૦ ૧ ટક.

સાલજોની શામળિયા વહાલા વિનતડી મારી,
દામ વિનાની નાથજી છું દાસી તમારી. રહોને ૧
દાસી ઉપર દયા કીજે બાંદ ગ્રહી લીજે,
છેલ જમીલા છોગાલા કદી છેલ તે નવ દીજે. રહોને ૨
પ્રિતમ તમને પૂજું પ્રિતે પાવલિયે લાગું,
અખંડ રહો મારા નાથ નેણુ એ વર માગું. રહોને ૩
નાથ રહો મારા નેણુ આગળ આવાને આવા,
પ્રેમાનંદ જાયે વારણે તારા નામ ઉપર માવા. રહોને ૪

પદ ૧૨૦૭ મું

નેણુ ભરીને નિરખો આલી નંદના કુંવરને,
નિરખીને અંતરમાં રાખો મુણવંત ગિરિધરને; નેણુ ૦ ટેક.
નેણુતણું ફળ એ છે એમ નિગમ પોકારે,
મોહનજનું મુખકું જોવું વારે ન વારે. નેણુ ૦ ૧
મોર મુગટ ને કાને કુંડળ પીતાંબર પેરી,
આ ઉલા આંખડલી આગે લટકાલો લેરી. નેણુ ૦ ૨
વાસલડી કામલડી દોટે ગુંગના ધરણુ,
નટવર વેશે નાથ નિરખી ફરે છે નેણુ. નેણુ ૦ ૩
મોરલી અધર ધરીને કીધી ઘેલી વ્રજનારી,
રસિયા રૂપ રસાવર જાયે પ્રેમાનંદ વારી. નેણુ ૦ ૪

પદ ૧૨૦૮ મું-રાગ ગુજરી

છાંડ ગળે બિયારે કનૈયા; કનૈયા ૦ ટેક.
હરિ ધર જનન દે મોહે, બોલન લગી ચિરૈયા;
બિનતી કરું મેં પરુ તોરે પૈયા, લરીહે આજ મોરી મેયા. કનૈ ૦ ૧
બોલત તમ રિપુ કાગ કપોત, સુનો મધુર બજહીત હુંકત ગેયા;
પ્રેમાનંદકે નાથ નિંદ નિવારો, જાગે શ્યામ સુખદેયા. કનૈ ૦ ૨

પદ ૧૨૦૯ મું

લગરી બોરવારે લંગરવા; લંગ ૦ ટેક.
અરુન ઉદયો કરે સોર ચિરૈયા, બોલત લોક ડગરવા;
લો અપની મોતીનકા માગા, લેન દો મોહે નવસરો હરવા. લંગ ૦ ૧

મલીન સુધાકર સિધિલ રતિવર, છુટ ગયો મેરો નેન કળરવા;
 ત્રેમાનંદે નાથ કોન મિસ જાઉં ઘર, કરત ચવાઈ નગરવા. લંગ૦ ૨
 પદ ૧૨૧૦ અં

જાગો દ્રગન તારે પિયારે; પિયા૦ ટેક.
 ભોર ભઈ ગઈ રેન સલોને, બોલત કૌવા કારે;
 આયે દરસ હીત સુર મુની કર પ્રીત, દેખો કીતક દારે. પિયા૦ ૧
 સહસ્રાનન ચતુરાનન પડાનન, પંચાનન ગજવદન અપારે;
 દેહો દરસ દાન ત્રેમાનંદે પ્રાન, નટવર નંદુલારે. પિયા૦ ૨
 પદ ૧૨૧૧ અં

રજની ખીત ગધરે ભોર ભઈ; ભોર૦ ટેક.
 તનમન તાપ હરો સ્યામ, દરસ દધરે;
 અરુન ઉદય ભયો મુનિવર ઝલકયો, માનુની મયત મધરે. ભોર૦ ૧
 મધુકર શુંજત વારિજ વિકસે, નલિની સકુચ-રધરે;
 જાગો પુરનકામ ત્રેમાનંદે સ્યામ, નિરખું બલૈયા લધરે. ભોર૦ ૨
 પદ ૧૨૧૨ અં-રાગ દેવગંધાર

સ્યામ તે તો ખારો ભોરારે; સ્યામ૦ ટેક.
 જની જાઓ સુત મથુરા નગરમેં, માન કલો તું મોરો. તેં તો૦ ૧
 અતસુકુમાર કમલહિતે કામલ, નેક છોટોસો છોરો;
 ભયે વરસ એકાદશ અબહિ, ઉઠત નેક મુખ દોરો. તેં તો૦ ૨
 અરે મથુરામેં બડી રાજસી માયા, બડો રાજનકો ભોરો;
 કહત જસોદા સુન મોરે મોહન, કંસ ઘેરીહે તોરો. તેં તો૦ ૩
 અરે યો તોયે મારન કંસ પઠાયે, અથ બગ બજરુ ધોરો;
 ત્રેમાનંદે નાથ ના કરીયે, પતિયાર કાહુકો ચોરો.* તેં તો૦ ૪
 પદ ૧૨૧૩ અં

કંસ દહા કરે ગોરી મેરો; કંસ૦ ટેક.
 મેં કહ્યું કંસકો નહિ લીયો, નાહિ કંસકે બાપકો ચોરો. કંસ૦ ૧

મૈયા તું ડર મત માને, મૈયે નાહિ જાય કાહુકેરો;
 છોટો તોઈ અગપતિકા છોના, હોય આગે ગજકા ઘેરો. કંસ૦ ૨
 અરી તું જની જાને ખારો ભોરો, હું તો સજ જગ ખાસ બસેરો;
 એક પલકમેં ત્રિભોવન તોરું, ફેર બસાવું ધનેરો. કંસ૦ ૩
 અરી મારું કંસ કરું વિધવા અસુર ત્રિયા, તો મેં ધાયો દુધ તેરો;
 માનંદકે પ્રભુ સત્ય પ્રતિજ્ઞા, દિયો મથુરા બીચ ડેરો. કંસ૦ ૪

પદ ૧૨૧૪ અં

કાન શિખાવેરે કહાન તોયે કાન શિખાવેર; તોહે૦ ટેક.
 એસી બાની ન બોલીયે સુત મેરે, કંસકે દૂત સુન પાવે. તોયે૦ ૧
 અરે ચિત્ર સિખ્યો નાગદેખી ડરતું હો, ધર અંધિયારેન જાવે;
 છોટોસો ઢાઢા ગપે મારતું હો, કેસે પ્રતીતિ આવે. તોયે૦ ૨
 અરે છૂટે બછરુ ચંભન ન જાને, દુધ દોહની દરકાવે;
 નંદરાય તેરી અંગુરી પકરીકે, જમુનાપાર લગાવે. તોયે૦ ૩
 સુત અપને તો કંસકી રૈયત, કંસકી કુશલ ચહાવે;
 પ્રેમાનંદકે નાયકું જસોમતી, હિત ઉપદેશ સુનાવે. તોયે૦ ૪

પદ ૧૨૧૫ અં

સુનલે મેરીરી મૈયા, કહુ સુનલે મેરીરી; કહુ૦ ટેક.
 પહલે મેરી સત્ય પ્રતિજ્ઞા. નિચે મારું કંસ બેરી. કહુ૦ ૧
 અરી મારું મલ્લ કંસ કુમતિકું, આરહિ અસુર ધનેરી;
 વસુદેવ દેવકી બંધ છોરાતું, દિન તિસરે સુની લેરી. કહુ૦ ૨
 અરી ઉગસેન શિર છત્ર ધરું, સજ નગર દુહાઈ ફેરી;
 જો મેં ઇતની નાહી કરું તો, સોગન મૈયા તેરી. કહુ૦ ૩
 એસી કહી ગહી મીલે જસોમતિકું, પ્રેમકી કહી ન બનેરી;
 પ્રેમાનંદ પ્રભુ ચલે રચ બેઠી, લે જ્યા ગોપીન ફેરી. કહુ૦ ૪

પદ ૧૨૧૬ અં-રાગ બિલાવલ ક્રુપદ ચૈતાલ

આલીરી આજતો છટા કહુ આરહી પ્રકારકી,
 શોભા સિગારકી કહી ન જાયે; આલી૦ ટેક.
 આતહિ અદભૂત છબી દેખી લખયો કામ, જરનત કવિ
 શેષ સકુચાયે. આલી૦ ૧

અંગ અંગ મુંદરતાર્ધ, આપ બલ હિમંગી આર્ધ, ચટ્ટીત
 ભયે જન લોભાર્ધ ચિત્રમાં લીખાયે;
 પ્રેમાનંદકો નાય, નિરખી અજકો સાય, તન મન પ્રાન
 લે લે બલિજાયે, આશીં ૨

પદ ૧૨૧૭ મું

માધરી રસિક રસિલે નેના, રસ બરસત સેના, રસ ભરે
 જેનાં બોલત સ્વામ; માર્ધં ૨ક.
 રસિક બિહારીલાલ, રસિકી ચલત ચાલ, રસિક તિલક
 લાલ છળી ધામ. માર્ધં ૧
 રસિકલાલ નંદકુમાર, સોહત માનો રસ સિંગાર, રસિકી
 અજકી નાર, નરખત બારબાર પૂરનકામ;
 રસિક ગોકુલચંદ, અવિલોકી પ્રેમાનંદ, ધરતહે ધ્યાન
 નિત રટત નામ. માર્ધં ૨

પદ ૧૨૧૮ મું

માધરી પાપ લાલ બાધો લાલ, આદત દુશાલો લાલ,
 હાયમેં રુમાલ લાલ ચાવતહે પાન; માર્ધં ૨ક.
 ચરન લાલ નખ લાલ, પેરીહે પનૈયા લાલ, લટકે ચલત ચાલ,
 સાંવરો સુખન. માર્ધં ૧
 'તિલક વિશાગ લાલ, કુંડલકી અલક લાલ, લોચન લાલ
 દેખી ગોપી ગુલતાન;
 અધર પ્રવાલ લાલ, હિર સોહે બનમાલ, પ્રેમાનંદ
 લાલપર કુરબાન. માર્ધં ૨

પદ ૧૨૧૯ મું

માધરી મોર મુગટ તિલક લાલ, મકાકત કુંડલ કાન, બંસી
 અધર બાજત રસાલ; માર્ધં ૨ક.
 નીલ બરન ચંદનખોર, પહીરે ગુંગ ઠોર ઠોર, પીત
 બસન હિર બનમાલ. માર્ધં ૧

નટ વેશ સુંદર સ્યામ, નિરખી લાજે ક્રાંતિક કામ, સોહતહે
 જગી ધામ રસિક નંદલાલ;
 કંસખંસ કર નિકંદ, બલિહારી પ્રેમાનંદ, રાજ કરો સદા
 ધનગોપાલ. માર્ઠં ૨

પદ ૧૨૨૦ મું—રાગ બિલાવજ

બંસીવારો ખારો ધરમહુલારોરી; બંસીં ૮૬.
 શ્રીધનસ્યામ કામમદમોચન, લોચન નિધિ દેહ મારોરી. બંસીં ૧
 જીવનપ્રાન પ્રગટ પુરુષોત્તમ, નટવર નેનાઉકો તારોરી. બંસીં ૨
 સુંદર બદન સદન સખ સુખકો, ભવદુઃખમેટનહારોરી. બંસીં ૩
 પ્રેમાનંદકો નાથ નારાયન, નેક ન કરું અખ ન્યારોરી. બંસીં ૪
 પદ ૧૨૨૧ મું

જગી સાંવરી મોરે નેન બસીરી; જગીં ૮૬.
 નિલજલદતન ચરચિત ચંદન, પીત બસન કટિ કસીરી. જગીં ૧
 સુમન પાગ શિર સુમન આબૂધન, સુમન માલ હિર લસીરી. જગીં ૨
 ધરમકુંવર સુંદર વર છેલો, હરત ચીત હસી હસીરી. જગીં ૩
 પ્રેમાનંદ કહે પ્રિત જોરી મોસું, ખરજોરી હિર ધસીરી. જગીં ૪
 પદ ૧૨૨૨ મું

સુસકનીમેં મોરો મન બસકીનોરે; મુસં ૮૬.
 સલિત નલિનદલસમ નેનનકી, ચિતવની ચીત હરલીનોરી. મુસં ૧
 પરમ ચતુરવર ગિરિધર સુંદર, ધર્મકુંવર રંગબીનોરી. મુસં ૨
 નેહસું બોલાયકે હિર લપટાયકે, મુખ તાંબુલ લે દીનોરી. મુસં ૩
 પ્રેમાનંદકો નાથ સાંવરો, પ્રિત કરન પરવિનોરી. મુસં ૪
 પદ ૧૨૨૩ મું

મોહનાને મોરે મોહની ડારીરી; મોહં ૮૬.
 મોહની લગાયકે મન હર લીનો, તન મન સુરત ખિસારીરી. મોહં ૧
 કહુ ન સોહાયે મોરો જીવ અકુલાયે, ખીનું દેખે કુંજબિહારીરી. મોહં ૨
 બસ ગઈજીવમેં મધુરી મીઠી બોલની, ડોલની અતિ સુખકારીરી. મોહં ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્યામજગીપર, તન મન સખ સુખવારીરી. મોહં ૪

પદ ૧૨૨૪ મું-રાગ પ્રિલાપલ-ત્રેતાસ

બને ધ્રુવરાજે અનોખી છખી આજ:

બને૦ ૮૬.

અગ અંગ પ્રતિ અતિ નિરખી મુંદરતા, રતિ પતિ ચપ્પો

તણ લાજરે. અનો૦ ૧

રસ શુંગરે અહણુ તન કીનો, જન મન હરવે કાજરે. અનો૦ ૨

નયો મુગદ પીતાબર ભૂખન, નથી મોરલી રહી આજરે. અનો૦ ૩

ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ લાડીસો, સુર નર મુનિશરતાજરે. અનો૦ ૪

પદ ૧૨૨૫ મું

બને બનવારીરે અનોખી છખી ન્યારી;

બને૦ ૮૬.

મુંદરતા સખ ત્રિભોવનઉંઝી, સ્થામ સુભગ તન ધારીરે. અનો૦ ૧

શોકાસિધુ સ્થામ ધનતનપર, કોડી કામ બલિહારીરે. અનો૦ ૨

મુંદર નીલ વરન બિર ઉપર, વિલસત હાર હનરીરે. અનો૦ ૩

ત્રેમાનંદ ચપલ ચિતવનીમેં, ચોરત ચીત મોરારીરે. અનો૦ ૪

પદ ૧૨૨૬ મું

રાજ ખરજીરે લીનો છે ચીત ચોર;

રાજ૦ ૮૬.

ચિતવનીમેં મોરો ચીત હર લીનો, કમલ નયનકી કારરે. લીનો૦ ૧

મુસકનીમેં માંને મોહની લગાડી, નામર નવલકિશોરરે. લીનો૦ ૨

ઉલકુંવર ધારી બોલની અમોલની, જોખનકો અજળ મરોરરે. લીનો૦ ૩

ત્રેમાનંદ નાથછ ચાંન, મીલવા કરે છે મન દોરરે. લીનો૦ ૪

પદ ૧૨૨૭ મું

લાગો ધામું ખારે મારા બાંકા શિરદાર;

લાગો૦ ૮૬.

બાંકી ચલતી ચિતવની માંકી, બાંકી સકલ સિખારરે. મારા૦ ૧

બાંકી પાધ બીચ બાંકી કલંગી, બાંકે નેનાં અનિધારરે. મારા૦ ૨

બાંકે અધરપર બાજત બંસી, મોઈ સકલ પ્રજનારરે. મારા૦ ૩

બાંકે છેલ ધનસ્થામછખીપર, ત્રેમાનંદ બલિહારરે. મારા૦ ૪

પદ ૧૨૨૮ મું

નિરખન લાગરે બનાજી ધારી પાધ;

બના૦ ૮૬.

પાધમાંઈ મન લાગી રહો છે, ઉપભવે છે અનુરાગરે. બના૦ ૧

કમલાવર થાકો પાદ નિરખવા, કીનો મેં સખ સુખ ત્યાગરે. બના૦ ૨
પાધકે પેંચમેં મુમન રોખર છખી, વિકસી રહ્યો છે ફુલ બાગરે. બના૦ ૩
ત્રેમપુલકી નીત નિરખે પાદ છખી, ત્રેમાનંદ બડલાગરે. બના૦ ૪

પદ ૧૨૨૯ મું

રસિકા થારાં નેણ અતિ સુખદેણુરે; રસિ૦ ટેક.
નેણાં તો થારાં પ્યારા કામણુગારાં, કીધો મારો મનડો મેણુરે. રસિ૦ ૧
રાતી રાતી રેખે દેખે ખીના માંને, ચેન નહિ દિનરેણુરે. રસિ૦ ૨
નટવર નેણાં અમૃત ભરિયાં, મોહન મનોહર વેણુરે. રસિ૦ ૩
ત્રેમાનંદકેરા નાથ નહિ મેક્ષાં થારો સાથ, સ્યામ સુંદર મારા સેણુરે. રસિ૦ ૪

પદ ૧૨૩૦ મું

ચિતવા મેરો ચોર લીયો હે ધન સાંવરે માર્છિ; ચિત૦ ટેક.
ચોર લીયો ચીત સ્યામ સલોને, મધુરે મુસકાર્છિ. ચિત૦ ૧
નેનનમેં મોહો નેહ લગાયો, સેનમેં સમુઝાર્છિ. ચિત૦ ૨
સાંવરો આવરો છેલ અનોખો, અખ મિસરત નાર્છિ. ચિત૦ ૩
ત્રેમાનંદ ધનસ્યામ છેલવા, અટક્યોહો દીલ આર્છિ. ચિત૦ ૪

પદ ૧૨૩૧ મું

રસિયો રંગછેલ છખીલો ધર્મકુંવર પ્યારો; રસિ૦ ટેક.
સુખસાગર નાગર નવજોનન, મોહન મતવારો. રસિ૦ ૧
અતહિ ઉદાર હાર મેરે હિયકા, અખ ના કરીહિ ન્યારો. રસિ૦ ૨
પૂરનકામ સ્યામધન સુંદર, નેનનકા તારો. રસિ૦ ૩
ત્રેમાનંદકો પ્રાન સનેહી, દુઃખ મેરો સખ તારો. રસિ૦ ૪

પદ ૧૨૩૨ મું—રાગ બિલાવલ—ખ્યાલ

મેરો દરવા ડાચ્યો વૂર, નિપટ નિલજ અહિરવા;
મેરી ગેલ ન છડિ દારિ મેરી ગેલ ન છડિ દૂરરે;
રાજકુંવર રંગછેલ સાંવરે દરવા ડાચ્યો વૂર. રાજ૦ ટેક.
સુરસુતાકે તટવા નટવા, મોહન જોનનપૂરરે;
આપ અચાનક અંચ અંચરવા, નખ લે લગાયો ઉરરે. રાજ૦ ૧

પરી પેચમે નિકસ ન પાવું, ધરનાર થો દૂરે;
 ગેડુરી લીન છીનકે, કીની ગગરી ચૂરચૂરે. રાગ ૦ ૨
 ને મે મુનંદે નેક જાણે, રાગ કંસ હનૂરે;
 ત્રેમાનંદકા નાથ દનેયા, પકરે જીહે જગરે. રાગ ૦ ૩

પદ ૧૨૩૩ મું

મા મિગચ્છો તેરે પ્યાર, નટવર લાલ મિદારી;
 કીની અગીયાં મેરી હરિ કીની અગીયાં તાર તારે;
 સમુજવત નહીં સીખ લગાપકે. મિગ ૦ ૨૬
 નાહક નાહક રોકત રોકત, બોલત મિના મિચાર મા;
 ધ્રુવદ ખોલ બદન અવિદ્યોકત, હંમત હંસત દે ગારે. સમ ૦ ૧
 તરનીતનપાતલ પનધટપર, કાડો નહકુમાર મા;
 કસી મારત કકરી ગગરીમે, બરજ બરજ રહી હારે. સમ ૦ ૨
 યૈયાં મરેરે કસન બધ હોરે, પકરી પકરી પરનાર મા;
 ત્રેમાનંદકા નાથજી તેરો, હુદાવહિ ધરનારે. સમ ૦ ૩

પદ ૧૨૩૪ મું

ર ચોરવા લૂટે જાપ, મહી માખન ગોરસવા મેરો;
 કર બરભેરી હરિ મેરો કર બરભેરી ખાપરે;
 અદાનનકી કુંજ ગચીનમે ચોરવા લૂટે જાપ. મહી ૦ ૨૬
 નદરાપકો દીટ લગરવા, નિહુરે નિહુરે* આપરે;
 નિપટ ઝપટો શિરતે મોરી, મહુકી લીની છીનાપરે. અદા ૦ ૧
 ઇત ગોકુલ ઉત મથુરા નગરી, ખીચ ગ્વાલની ચિત્તાપરે;
 હોય નિરાક અક ભરી બેટત, ગોવિંદ ગોકુલપરે. અદા ૦ ૨
 માનત નહીં કંસ દુહૈયા,† હંસત મદ મુસકાપરે;
 ત્રેમાનંદકા નાથ સાવરો, છડ્યો હેલ બનમાપરે. અદા ૦ ૩

* “નિહુરે નિહુરે” પાડ વધારે સભવે છે

† “દુહાડ્યા” બોલે છે

પદ ૧૨૩૫ મું

લંગરવા બડો ચોર, કેસે બસીઈ ગોપુલનગર;
નાહી કાર્ધ સ્થામ સરિજો, હરિ કાર્ધ સ્થામ સરિજો ચોર રે;
યા ગોપુલમેં આય અસ્યો, લંગરવા બડો ચોર. કેસે ૦ ટેક.
ધરમેં લૂટે બનમેં લૂટે, લૂટે ભોર દુષોર રે;
ના માને કાઉકી નટવર, નિર્લજ નંદકિશોર રે. કેસે ૦ ૧
અલીયાં ગલીયાં ટેડો ડોલે, બોલે બચન કઠાર રે;
અંગ મરોરે ચિતવા ચોરે, ચપલ નેનકી કાર રે. કેસે ૦ ૨
અલતેં સાધે નેનાં બાધે, પગીયાં પેચ મરોર રે;
પ્રેમાનંદો પ્યારો સાવરો, સુર નર મુનિ શિરમોર રે. કેસે ૦ ૩

પદ ૧૨૩૬ મું-રાજા રામગ્રી

નાથ રહો મારા નેણુમાં, હરિ આવા ને આવા;
તન મન જાઉં વારણે, તમ ઉપર માવા; નાથ ૦ ટેક.
રાખીશ જતને જીવમાં, નહિ દેઉં જાવા;
દુલ્લભ ધણા છે રાજના, દરશન દેવને આવા. નાથ ૦ ૧
સુંદર મુખ જગી જોધને, લોભાણાં છે નેણા;
વહાલાં લાગે છે મુખના, મીઠાં મીઠાં યેણા. નાથ ૦ ૨
આખડલી અમૃતે ભરી, રૂપાળી છે રેણું;
અતિ આનંદ મુખ ઉપજે, તમને જ્યારે દેખું. નાથ ૦ ૩
નખશિખ શોભા અંગની, જોઈ લાજે છે કામ;
પ્રેમાનંદ જોઈ રાજને, આનંદ આઠો જામ. નાથ ૦ ૪

પદ ૧૨૩૭ મું

ધર્મકુંવર ધનસ્થામજી, મારા પ્રાણુતણા આધાર;
નિમખ ન મેલું વેગળા, મારા હૈડાના હાર; ધર્મ ૦ ટેક.
જીવું છું જીવન જોધને, નેણુંના શણુગાર;
જીવત સુખ મારું માવપર, વારું વારમવાર. ધર્મ ૦ ૧
રૂપ શીલ ઉદારતા, ગંભીર ગુણધામ;
મૂરતિ તમારી માવજી, ભક્ત પૂરણકામ. ધર્મ ૦ ૨

ભાગ્ય મારા શું રે વર્ણવું, કલામાં નાવે;
 મુનિવરને મોંઘા ધણા, તે ભેટયા મુને ભાવે. ધર્મ ૩
 અનેક જનમને આદરે, આંખડી આગે;
 આ ઉભા અલબેલડો, પ્રેમાનંદ પાપ લાગે. ધર્મ ૪

પદ ૧૨૩૮ મું

આજ સફલ થઈ આંખડી, જોઈ છત્રી મુખકારી;
 શોભા શ્રીધનશ્યામની, ત્રિભુવનથી ન્યારી; આજ ૨૬
 ભાલ ત્રિશાળમાં શોભતી, દેશરહેરી આડ;
 આંદલિયો કંકુતણો, જોયા ફેરી આડ.* આજ ૧
 ભકુટી વાંચી નાસા નમણી, લોચન રંગચોગ;
 શોભે છે ચિત્તું ચોરતા, રૂડા કરણ કપોલ. આજ ૨
 નાની નાની મુકર પુટતી, અધરખોજ રૂડા;
 દસતું વદન જોઈ જીવમાં, ઘાટ નવ યાયે દૂડા. આજ ૩
 ચિત્તુકતણી શોભા ધણી, કંક કંજુ સમાન;
 ઉત્તત ઊર છત્રી નિરખે, પ્રેમાનંદ ધરી ધ્યાન. આજ ૪

પદ ૧૨૩૯ મું

ધન્ય ધન્ય રસના માયરી, વર્ણવે રૂપ હરિનું;
 આવાગમન એણે મટે, દુઃખ જનમની પૂરિનું; ધન્ય ૨૬
 સંભારતાં સુખ ઉપજે, હરિના નખસિખ અંગ;
 આનંદનિધિ સુખ ઉપજે, ચડે ચોગણો રંગ. ધન્ય ૧
 જુગ જુગલ જગદીશની,† શોભે શોભા ધામ;
 ચિહ્ન સહિત સંભારતાં, નવ વ્યાપે કામ. ધન્ય ૨
 ત્રિવળી સહિત શોભે ધણું, ઉદર અતિ સુખકારી;
 ઉડી નાભી સંભારતાં, સુખ યાયે છે ભારી. ધન્ય ૩
 કટિ સુંદર શ્રીકૃષ્ણની, શોભા સાયળફેરી;
 પ્રેમાનંદ કે' સંભારતાં, નારો અધર્મવેરી. ધન્ય ૪

* “જોયા ફેરી આડ” પણ મૂળમાં વાંચી રાખાય છે.

† “જુગદીશ” પ્રાકાર છે.

પદ ૧૨૪૦ મું

ધન્ય ધન્ય મારા મનને, સ્વામિને સંભારે;
અસત્ય આકારને પરહરી, સત્ય રૂપને ધારે; ધન્ય૦ ૧
મનરે વાણી પો'ચે નહિ, નિગમ નવ જાણે;
તે મૂર્તિના અંગને, ચિતવી ઉર આણે. ધન્ય૦ ૨
ધ્રુવશ્રી શ્રીમદ્દારાજના, પિંડી ધ્રુવી ન પાની;
કુશાને અગિલીયું નખ સહિત, નિરખે જાગ્ય માની. ધન્ય૦ ૩
જમણા અંગુઠાના નખમાં, ચિહ્ન રાખું સંભારી;
અરુણ તળામાં આપી રહી, ઉર્ધ્વરેખા છે પ્યારી. ધન્ય૦ ૪
સાગે ચિહ્ન શોભી રહ્યાં, તળામાંઈ વિશેષ;
અવર કવિ ક્યાંથી વરણુવે, પ્રેમાનંદ નીત દેખે. ધન્ય૦ ૫

પદ ૧૨૪૧ મું

શોભા શ્રીધનસ્થામની, વર્ણુઆમાં નાવે;
નીત નવી વર્ણુવે શેષજી, તોયે પાર ન પાવે; શોભા૦ ૧
શ્વેત વસન શોભે ધણી, સર્વે અંગે હરિને;
શ્વેત પાદ શિર ઉપરે, બાંધી પ્રીત કરીને. શોભા૦ ૨
શ્વેત અંગરખી અંગમાં, આદ્યો શ્વેત દુશાલે;
શ્વેત ઘાતીને શોભાડતા, શોભે ધર્મના લાલે. શોભા૦ ૩
શ્વેત હાર તોરા પાદમાં, કડાં બાણુ મિરાળે;
શ્વેત શોભા સર્વે અંગમાં, જોઈ રતિપતિ લાળે. શોભા૦ ૪
શ્વેત વસન શ્વેત જૂષણુ, સદા શ્રીહરિ ધારે;
એ જામી નીત નીત નિરખી, પ્રેમાનંદ પ્રાણુ વારે. શોભા૦ ૫

પદ ૧૨૪૨ મું-રાગ લૈરવી

ચતુર નંદલાલ હો નેનોં મારી; ચતુર૦ ૧
આયે અચાનક ઝેઘાં મરેરી, આર દઈ મોસું મારી હો. નેનોં ૨
મારી નજર મેરી સુધ હર લીની, કર દીની જગ ન્યારી હો. નેનોં ૩

ખીનુ દેખે મોયે કલ ન પરે અથ, રૂપ રસાલ બિહારી હો. નેનોં ૩
ત્રેમાનંદ કહે રોડી દ્રગનમે, અખંડ કરું રખવારી હો. નેનોં ૪

પદ ૧૨૪૩ મું

સાંવરિયા ચીત ચોર હો બાલમ મોરો; સાંવં ૧૬.
બરજત કપોં નહી સીખ લગાવકે, નિપટ જસોદા તેરો છોરો હો. બાલં ૧
નટનાગર ગાગર મોરી ફેરી, હાર ઝપટકે તેરો હો. બાલં ૨
ખીચ ડગરમે નગર સખ દેખત, ખોલ ધુંધટ ઠીયો ચોરો હો. બાલં ૩
ત્રેમાનંદ કહે સ્થામ મનોહર, કરી રાખું ગાન દોરો હો. બાલં ૪

પદ ૧૨૪૪ મું

કનૈયા બંસીવારે હો જાદુ કીનો; કનં ૧૬.
કહા જનુ દર્ધાં કેન કદરસોં, મનવા મોરો હર લીનો હો. જાદું ૧
છોટોસો છેલા કહાં બ્યોં પદપોહે, અતહિ ચતુર રંગબીનો હો. જાદું ૨
ચંચલ ચતુર મધુરી મીડી ખોલની, ચિતવનીમેં પરવીનો હો. જાદું ૩
ત્રેમાનંદ પ્યારો રાખી દ્રગનમે, વ્યાર સકલ તજ દીનો હો. જાદું ૪

પદ ૧૨૪૫ મું

મોહન મોહનીવારે હો મોહની ડારી; મોહં ૧૬.
નેહ લગાવકે મન હર લીનો, બસ કીની બજનારી હો. મોહં ૧
રામ રામ પ્યારો ખુંચી રલો હો, નટવર લાલગિહારી હો. મોહં ૨
લોક કુટુંબ સખ મીલી પચિહારે, દરત નહિ અખ ટારી હો. મોહં ૩
ત્રેમાનંદ જખીધામ સ્થામપર, વન મન ધન સખ વારી હો. મોહં ૪

પદ ૧૨૪૬ મું-રાગ ભૈરવી

હરિ રંગબીને મોહન મોરલી ફેર બખવ રે; રંગં ૧.
મનમોહન મીડી તાન સુનાવકે, વનકી તપત જુઝાર રે. રંગં ૨
સ્થામ સુંદર તેરી બસી સુને ખીના, કલ ન પરત મોયે નાવ રે. રંગં ૩
લોક કુટુંબ સખ મીલી પચિહારે, પચ્ચો મેરો ચેહી સુલાવ રે.* રંગં ૪
ત્રેમાનંદ પિમા તેરે ચરનમે, કીયો મેતો અચલ ઠેરાવ રે. રંગં ૫

* "રવખાવર" એવા પાઠ પણ છે.

પદ ૧૨૪૭ સું

હારે મન લીના મોરો રસિયા રાણવ નેન રે; મન૦ ટેક.
મોર મુગટ બનમાલ પેરી ઉર, શ્યામ અધર ધરી બેન રે. મન૦ ૧
બેન બળપકે તાન સુનાઈ, શ્યામસુંદર સુખદેન રે. મન૦ ૨
નિરખી રૂપ જૂલી જલ લરવો, ઉર ઉપજ્યો અતિ ચેન રે. મન૦ ૩
પ્રેમાનંદ સકલ મજ માલો, કરીકે નેનકી સેન રે. મન૦ ૪

પદ ૧૨૪૮ સું

હારે તેરે નેના લગી ગયે દીક્ષમે મોહન મીત; હારિ૦ ટેક.
લગ ગઈ નેનકી સેન કરેજે, બસ કીનો મોરો ચીત રે. તેર૦ ૧
સુંદર નેન અરુન ખીચ રેખે, દેખે ઉપજત ગ્રીત રે. તેર૦ ૨
બાલ વિશાળ કુટિલ ભકુટી ખીચ, રાજત રેખ લલિત રે. તેર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ઉરમે અટક્યો, શ્યામ સુંદર પટપીત રે. તેર૦ ૪

પદ ૧૨૪૯ સું

હારે તેરો જાદુ બસ ગયો મનમે મોરે પ્યાર રે; તેરો૦ ટેક.
મોહન જાદુ બસ ગયો દીક્ષમે, ધૂટ ગયો સંસાર રે. તેરો૦ ૧
ખીન દેખે મોયે કલ ન પડે અબ, શામળિયા શિરદાર રે. તેરો૦ ૨
જબ તોયે દેખું શ્યામ સલોને, ઉપજતહે અતિ પ્યાર રે. તેરો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' શ્યામ ચતુર પિયા, કરી રાખું ઉર હાર રે. તેરો૦ ૪

પદ ૧૨૫૦ સું-રાગ ભૈરવી

અગરો ના કીજે હો મજરાજ; અગ૦ ટેક.
તુમ ધનશ્યામ ઈચ ગોકુલપતિ, નેક ન આવત લાજ. અગ૦ ૧
મોહન તુમકું યા મગ દાની, નયે સુનેજ હમ આજ. અગ૦ ૨
હમ પરનારી વારી રાજ કંસકો, ના ઉરમે ખીન કાજ. અગ૦ ૩
પરમ ચતુર તુમ જાનત સજ વિધિ, પ્રેમાનંદ શિરતાજ. અગ૦ ૪

પદ ૧૨૫૧ સું

બરબો માનો ચતુર ધનશ્યામ; બર૦ ટેક.
જાકે ડર કંપત સુરજૂપતિ, જૂપતિ કંસકે નામ. બર૦ ૧

તાકે રાજ કરત અનહોની, ખીનું કારજ સુખધામ. બર૦ ૨
 લૂટત હરિ બનમેં મેયારી, ફેરત દંધીકા દામ. બર૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે એ લજનસું, તજી હો ગોપુલ ગામ. બર૦ ૪

પદ ૧૨૫૨ સું

બરજ્યો ના માને ચીત ચોર; બર૦ ૧૬.
 બરજ રહી બરજ્યો ના માને, નાગર નંદકિશોર. બર૦ ૧
 રાક્યો ઘાટ વાટમહિં અટક્યો, કંટક્યો પટ બરજોર. બર૦ ૨
 બેનમેં દાવ ભાવ નેનનમેં, સેનનમેં કછુ ઓર. બર૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે પ્રીત લગાઈ, કમલનેનકી ઢાર. બર૦ ૪

પદ ૧૨૫૩ સું

એરી મેં બહુત કહી સમજાયે; એરી૦ ૧૬.
 સામ દામ ગુન બેદ બતાયે, સોહું નંદકી ખાયે. એરી૦ ૧
 એક ના માની શીખ સાવરે, છીન છીન લાગી પાયે. એરી૦ ૨
 દહી મેરા ખાયો મહુકી મેરી ફેરી, છોરી કંઠ લગાયે. એરી૦ ૩
 ત્રેમાનંદ મગન કર દીની, મધુરીસી બેન બળાયે. એરી૦ ૪

પદ ૧૨૫૪ સું—રાગ ભૈરવી

ખાંસુરી બળાય લીની રે, મેરી સુધ સાવરિયાને; મેરી૦ ૧૬.
 બહસોં બળઈ મેરી સુધ ખીસરાઈ, કીની બેરાગની બાવરિયાને. મેરી૦ ૧
 મોરમુગટ પીતાબર પેરે, લટક ઓઢે કારી કામરિયાને. મેરી૦ ૨
 ખાંસુરી બળવે ગેયાં હેરી દે બાલાવે, ઘોરી ધુમરી
 પીરી કાજરિયાને. મેરી૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે કબ દેખું દ્રગન ભરી, ચંચલ ચતુર ઉતાવરિયાને. મેરી૦ ૪

પદ ૧૨૫૫ સું

લંગરવા લગાય ગયોરે, જાદુ મોરા જીયારમેં; જાદુ૦ ૧૬.
 જાદુવે કર ગયો મન મેરા હર ગયો, કછુએક દે ગયો બિયરામે. જાદુ૦ ૧
 બાવરી શીકં મોયે કછુ ન સોહાવે, ચીત અટક્યો પટ પિયરામે. જાદુ૦ ૨
 સુંદર સ્યામ સર્વોની મૂરત, અટકત આપકે દિયરામે. જાદુ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે સૂરત લગી હે, સુંદરસ્યામ સનેહરામે. જાદુ૦ ૪

પદ ૧૨૫૬ મું

મન મેરો લે ગયોરે, કહાનો કારી કામરીવારો, મન૦ ૧૬
મન મેરો લે ગયો કહુઅક કે' ગયો, ચેટક દે ગયો અચલ પ્યારો. કાનો૦ ૧
નદે સોના માથે પદ પદ ડાચો ટોના, બસ ગયો
છપરામેં જાદુગારો. કાનો૦ ૨
હસી મુસકાયકે નહસુ બોવાયકે, ચીતઈ ચોરાયકે હો
ગયો ન્યારો. કાનો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે અબ જો મીચે તો, કરી રાખુ મેરે નેનકા તારો. કાનો૦ ૪

પદ ૧૨૫૭ મું

નેના મેરે લાગેરે મા, કુજકે મિહારીજસુ, નેના૦ ૧૬.
દેખી અગ અગ પ્રતિ અમિત સુભગતા, અટકે
લાલ ગિરિધારીજસુ કુજ૦ ૧
બરહાપીડ માલ મધુમનકી,* તન તમાલ બનમારીજસુ કુજ૦ ૨
કટિ પટપીત અધરપર મેરલી, મદનગોપાલ મેરારીજસુ કુજ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ છબીસો, નેહ કરત ધજનારીજસુ કુંજ૦ ૪

પદ ૧૨૫૮ મું-રાગ લૈરવી

ઐયા હમારી ના છુવોરે, બસીવારે આહીર, ઐયા૦ ૧૬
લોક લાજ મરજદ ન માનત, ના જનત પર પીર ઐયાં૦ ૧
ધન ચરાવત ધેન બજાવત, કાડે જમુનાકે તીર ઐયા૦ ૨
પઢી પઢી ટોના ડારકે મારત, નદવગ નેનુંદા તીર ઐયાં૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે નાથ બજરાને, સુર સ્યામ શરીર. ઐયા૦ ૪

પદ ૧૨૫૯ મું

કહાના અનારી કહાં ગયો લો, હરવા મોગે તોરી; કહાના૦ ૧૬
હરવા તોરી હાથ હિયે ડાચ્યો, નિપટ નિર્નજ બરજેરી કહાના૦ ૧
હાથ હિયે ડારી અગીયા ફાગી, નાણુક ઐયા મરેરી કહાના૦ ૨

ઘેવાં મરેરી સુરીયાં ફેરી, બોલી બચન કહેરી. કહાનાં ૩
પ્રેમાનંદ કહે અજબો મોલેતો, રાખું દગનમહી ચેરી. કહાનાં ૪

પદ ૧૨૬૦ મું

બાંધી બનાયકે સાવરીયે, ખીયાં પચાદર; બાંધીં ૧૬.
બાંકી પાધ બીચ સુમન શેખરપર, મધુપ કરત સુંભર, બાંધીં ૧
બ્રહ્મદી કુટિલ કાનમેં મુંદર, કુંડલ મકરાકાર. બાંધીં ૨
નયન નલિન નાસા શુક મુંદર, બદન ત્રિધુ અનુસાર. બાંધીં ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ સાવરો, મોહન મીતવા હમાર. બાંધીં ૪

પદ ૧૨૬૧ મું

નેના નિહારી નાથ બહુરે રહે રૂપ લોભાય; નેનાં ૧૬.
નિરખી રૂપમની મનમોહન, થકિત લયે બસ બધ. નેનાં ૧
મુંદરસ્થામ મીલે મોયે મજમેં, હસે મંદ મુસકાય. નેનાં ૨
બદનકમલપર મધુકર જ્યું દોહી, લપટી રહે લલચાય. નેનાં ૩
પ્રેમાનંદ બચન રસ અમૃત, પાન કરત ન અધાય. નેનાં ૪

પદ ૧૨૬૨ મું-રાગ ભૈરવી

શ્રીધનસ્થામ જખીલેકી, જખી નાહી ન જાત કઈ; જખીં ૧૬.
અંગ અંગ પ્રતિ જખી ત્રિભોવનકી, આપકે હિંદે લઈ. જખીં ૧
આજહિ ઘોર કાલ પ્રુની ઘોરહિ, નિત્ય નિત્ય નછરે નઈ. જખીં ૨
રૂપ જટા નિરખી રતિપતિકી, જુધી બેકાથ ગઈ. જખીં ૩
પ્રેમાનંદ જુજન ભરી બેઠીકે, હરખી બહેયાં લઈ. જખીં ૪

પદ ૧૨૬૩ મું

જખી નેનન બીચ બસો, નટવર ધર્મદુલારેકી; જખીં ૧૬.
હિંજલ પાધ ભાગપર લટકત, કટિ પટ શ્વેત કસો. જખીં ૧
મુંદર સરસ સુમન તન બૂખન, ચેરી પ્યારે તિલસો. જખીં ૨
જળ દેખું તળ સ્થામ મનોહર, દીલમાહિં દરસો. જખીં ૩
પ્રેમાનંદ કહે અખંડ બસો હિર, અંખીયન આગે હસો. જખીં ૪

પદ ૧૨૬૪ મું

છખી દેખારી સખિયાં, સુંદર સ્થામ સજોનેકી;   છખીં ૧ ટેક.
તરુન કિશોર મનોહર ભર ખીચ, સુમન માગ નખિયાં. છખીં ૧
ઠહા કહું વિધિ શુદ્ધિ અલપ લખ, ચાર ન દર્ષ અખિયાં. છખીં ૨
દો અખીયાં છખી દેખી લુગધ લાઈ, જ્યું મધુકી મખિયાં. છખીં ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ સુંદર છખી, નેનનમે રખિયાં. છખીં ૪

પદ ૧૨૬૫ મું

છખી દેખન લાગ બની, મનમોહન મતવારેકી; છખીં ૧ ટેક.
સુમન પાલ બની સુમગ લાગપર, સુમન પે'રી સુધની. છખીં ૧
રૂપસાગરમું નિકસી માનું, ડોલત રૂપમની. છખીં ૨
કાલિક મનમય વારું છખીપર, દોટિ ધન્દુ તરની. છખીં ૩
પ્રેમાનંદ હિર અખંડ રહો છખી, કરતહે અરજ ધની. છખીં ૪

પદ ૧૨૬૬ મું-રાગ ભૈરવી-કવિત

પીરીસી પીઠારી તાપર ઓઢે પીરી સાલ જોરી,
પીરી પાલ વામ લાગ દરક રહી દીલીસી; પીરીં ૧ ટેક.
પે'રે પીરો સુરવાલ હાથમે રુમાલ પીરો,
ચટક ચટક ચલત પે'રે પાદુકા છખીલીસી. પીરીં ૧
પીરો ચંદન લેપ અંગ પે'રે હાર પીરે રંગ,
લીયે હાથ છરી પીરે રંગમું રંગીલીસી;
નિરખી છખી વ્રજચંદ વારત પ્રાન પ્રેમાનંદ,
હસત મંદ મંદ સ્થામ મૂરત રસીલીસી. પીરીં ૨

પદ ૧૨૬૭ મું

બને આજ લાલ લાલ ઓઢન દુશાલ લાલ,
થરક રહી લાલ પાલ દરક વામ લાલમું; બનેં ૧ ટેક.
અંગમે અંગરખી લાલ પે'રે લાલ સુરવાલ,
ખાધે કટી કસી લાલ રેશમી રુમાલમું. બનેં ૧
ચરન લાલ નખ લાલ પે'રીદે પનેયા લાલ,
ચલતહે દયાલ રાજદસ ગતિ ચાલમું;

લેયન વિશાળ લાલ અધર પ્રવાલ દેખી,
ત્રેમાનંદ ભયો નિહાલ મીલ મીલ જોપાલમું, બને૦ ૨

પદ ૧૨૬૮ મું

હરે હરે રંગે ભૂપન બસન પેરે,
હરિ શાલ જોરી જોરી હસ્યો મેરે ચીતકું; હરે૦ ૨ક.
હસ્યો બાજો હરિ પાલ હસ્યો પીતાંબર કંકી,
હરે નંગ જડિત હાર પેરી જોરે પ્રીતકું. હરે૦ ૧
હરે રંગ જડિત નંગ અંગદ કંકન કર,
હરિ જોજરી ચરન પેરી આવત ધતકું;
હસ્યો બાજ હસ્યો સાજ અડે તાપર મહારાજ,
ત્રેમાનંદ ચક્રિત ભયો લખી મોહન પ્રીતકું. હરે૦ ૨

પદ ૧૨૬૯ મું

બાધિ શ્વેત પાલ બાધી મોહન મુછિય* રહી,
તાપર શ્વેત પુલનકો હાથ રહ્યો મેહરા; બાધિ૦ ૨ક.
શ્વેત સુદમ વાજો પેરે શ્વેત દુપટો ધરે,
શ્વેત હાર ગજરા પેરે શામરો સનેહરા. બાધિ૦ ૧
શ્વેતહે પલંગ ગાદી બેઠે તાપર સ્થામ સિદ્ધ,
શ્વેત તન તેમજીતે હાથ રહ્યો ગેહરા;
શ્વેત સલા મધ્ય બેઠે કરતહે વિનોદ હાસ,
ત્રેમાનંદ કહે બરસત બચનામૃત મેહરા. બાધિ૦ ૨

પદ ૧૨૭૦ મું-રાગ ભૈરવી

છખી અદ્ભુત દેજોરી, હો સૈયા મોરી; છખી૦ ૨ક.
મુંદર નીલજલદ તન ઉપર, લેપ કેસરકોરી. છખી૦ ૧
તરુન કિશોર બદનપર ઉકત, રેખ ચોરી ચોરી. છખી૦ ૨
ઉર બનમાલ કટિ પટ પીરે, શિર જરકસી ચીરોરી. છખી૦ ૩
ત્રેમાનંદ નિરખી અંગ અંગ છખી, રતિ પતિ લાજ્યોરી. છખી૦ ૪

* હાથ કરી રહી.

પદ ૧૨૭૧ મું

જખી ખરની ન જાવેરી, હો સૈયા મેરી; જખી૦ ૮૬.
 પ્રહસનપદન સકુચી હિર સોયત, ઉપમાકું હેરી. જખી૦ ૧
 રીધનશ્યામ આજ સખી સોહત, સરસ સુમન પે'રી. જખી૦ ૨
 માતુ રીતુરાજ તરુન તન સુંદર, ક્રીડત સજીકરી. જખી૦ ૩
 પ્રેમાનંદ વારે શ્યામ જખીપર, કામ કાઠી ફેરી. જખી૦ ૪

પદ ૧૨૭૨ મું

રંગી નંદલાલસુ અખીયાં, હો મેરી સખિયાં; લગી૦ ૮૬.
 રંગી અખિયાં ધનશ્યામ સુંદરસુ, પરત ન પલ પખિયાં. લગી૦ ૧
 યકીત ભઈ લખી રસિક છેલ જખી, જ્યું મધુકી મખિયાં, લગી૦ ૨
 કાત ન ન્યારી લખી ગિરિધારી, જ્યું જલસેં ઠખિયાં. લગી૦ ૩
 પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ સુંદર જખી, લખી દ્રગમ્ રખિયાં, લગી૦ ૪

પદ ૧૨૭૩ મું

મેરે મન સાવરો બસીયો, હો રસિક રસિયો; મેર૦ ૮૬.
 રુન કિશોર મનોહર મોહન, મારું પૂરન સસિયો. મેર૦ ૧
 મોર મુગટ બનમાલ પીતપટ, સુંદર કટિ કસિયો. મેર૦ ૨
 મુજ અંગદ કંકન કર સુંદર, હાર હિયે લસિયો. મેર૦ ૩
 પ્રેમાનંદકો નાય પ્રીત કરી, અવિગત હિર ધસિયો. મેર૦ ૪

પદ ૧૨૭૪ મું-રાગ ભૈરવી-હુમરી

મોરીવે લંગરવા છુવો કહાના; બૈયાં ૮૬.
 પ્રજાકે સખ લોક ઠગારે, હુમારો ભરમ મત ખુવો કહાના. બૈયાં ૧
 બાન કરી કમલનેનમે, હુમારી ઓર મત ખુવો કહાના. બૈયાં ૨
 મારી ઉપર મનમોહન, અંચલ ચીત ન પરુવો કહાના. બૈયાં ૩
 નંદકે નાય લાલચ તજીકે, ધર જાય સુખભર સુવો કહાના. બૈયાં ૪

પદ ૧૨૭૫ મું

રિયાં મત મારો લાલ રસ ભરીવે; નજ૦ ૮૬.
 નયન ચિતવની તરછી જરછી, ચિતવત જીવરા નિકારો લાલ. રસ૦ ૧

બસીકરન સંધી નેનનમેં, હમપર નેના ન ડારો લાલ. રસ૦ ૨
તુમતો ઠાકાર નંદગામકે, મનમેં નેક બિચારો લાલ. રસ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ પરનારીદા, કાહેકું ધુંધટ ઉધારો લાલ. રસ૦ ૪

પદ ૧૨૭૬ મું

ડગરવા મેરિ રોકે સ્થામ બંસીવારોવે; ડગ૦ ટેક.
સુરસુનાકી બાટ ઘાટ મોયે, નાહક નાહક ટોકે સ્થામ. બંસી૦ ૧
ધુંધટપટ બોલીકે ધુરત, બદન હમારો અવિલોકે સ્થામ. બંસી૦ ૨
કર કર નેનકી સેન સલોનો, મધુર બચનપરી પોખે સ્થામ. બંસી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે બસ કર લીની, નટવર છેલ અનોખે સ્થામ. બંસી૦ ૪

પદ ૧૨૭૭ મું

જાદુ કછુ કીનો મા જાદુગારાનેવે; જાદુ૦ ટેક.
જાદુ વે કીનો વારી ટોંના વે કીનો, મનવા મેરો હર લીનો મા. જાદુ૦ ૧
નેહસું બોલાવે મન લલચાવે, પ્રીત કરન પરવીનો મા. જાદુ૦ ૨
ચાવત પાન કહાન કરી પ્રીતિ, પાનખીરા મોયે દીનો મા. જાદુ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ રૂપ સુધાધર, બોલત દુશાસો અતિ ઝીનો મા. જાદુ૦ ૪

પદ ૧૨૭૮ મું-રાગ ભૈરવી હુમરી

પનઘટવા ઠાકો છેલવા, છેલવા કે અલબેલવા; પન૦ ટેક.
કેસે જાઉં જરને જલ જમુના, સ્થામ પચ્ચો મેરે ગેલવા. પન૦ ૧
નંદરાયકો કુંવર કનૈયા, બોલત મોસું એલફેલવા. પન૦ ૨
બાલ બાલ લે બીચ ડગરમેં, મોહન મચાચો ખેલવા. પન૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ પકરી અંચરવા, રોકત મોયે રંગરેલવા. પન૦ ૪

પદ ૧૨૭૯ મું

મેરી તિલરી મોહન તે લઈ, તે ન લઈ તબ કહાં ગઈ; મેરી૦ ટેક.
મેં જમુના તન મંજન આઈ, ઝોર સખી સંગ ના રઈ. મેરી૦ ૧
ઉરસું ઉતારી ધરી ધરનીપર, બહુત બેર મોયે ના ભઈ. મેરી૦ ૨
જાતી બાત ઘાત સખ તેરી, મોહન તસકર તે સઈ. મેરી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ અજ તોસું, નંદાવાકી સોહ દઈ. મેરી૦ ૪

પદ ૧૨૮૦ મું

અનવટવા લે ગયો સાવરો, સાવરો કે કહાન બાવરો; અન૦ ૧
 મોરમુગટ પીતાંબર પેર, ઓઠે ઉપર કારો કામરો. અન૦ ૧
 કુંજબિહારી નિકારી ચરનતે, સટક ગયો લે હિતાવરો. અન૦ ૨
 કામું કહું ઓર ફાલિ નાહી, દૂર રહ્યો નંદગાવરો. અન૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ છમીલો, છક્યો છેલ નંદરાવરો. અન૦ ૪

પદ ૧૨૮૧ મું

કીન દેખ્યો મોહન ચોરવા, ચોરવા નંદકિશોરવા; કીન૦ ૧
 કર પકરી મેરો કંમના નિકાચ્યો, લે ગયો કર જરજોરવા. કીન૦ ૧
 હાથ હિય ડારી હાર મેરો તોચ્યો, પરસી હિરજ કઠોરવા. કીન૦ ૨
 સનમુખ આપકે બદન બિલોકત, નટવર ચંદ જ્યું ચકોરવા. કીન૦ ૩
 પ્રેમાનંદકો પ્યારો અખ જો મીલે તો, કરી રાખું પ્રાન દોરવા. કીન૦ ૪

પદ ૧૨૮૨ મું—રાગ ભૈરવી

ઉપરના ઓઠે કેશરિયા કોરરે, દેખોરે સખી પીયા મોર; ઉપ૦ ૧
 નંદકુંવર છમી લટક મનોહર, ચક્તહો બદન મરોર. ઉપ૦ ૧
 કમનીય સુંદર તરુનીઆનંદકર, ચંચલ દ્રગ ચિત ચોર. ઉપ૦ ૨
 કરુનાસાગર નટવરનાગર, નવધન નંદકિશોર. ઉપ૦ ૩
 નિરખી બદન ત્રપતિ નહીં પાવત, પ્રેમાનંદ ચકોર. ઉપ૦ ૪

પદ ૧૨૮૩ મું

ખાંમુરિયા અધર ધરો એક ખેરરે, સાવરે સુનાવો મીડી ટેર; ખાંમુ૦ ૧
 ખાંમુરી સુને ખીના કલ ન પરે મોચે, બસ કીનો છપા લેર. ખાંમુ૦ ૧
 ખીકલ હોત મેરે પ્રાન સુને ખીના, ના કીજે પિયા દેર. ખાંમુ૦ ૨
 તાન સુનાવો મીડી સુખ ઉપખવો, નેહ દ્રગન ભરી હેર. ખાંમુ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ પિયા તેરી, લેહ બલેયા ફેર ફેર. ખાંમુ૦ ૪

પદ ૧૨૮૪ મું

હસકે હચ્યો મેરો ચીત સાવરીયા, બાઝા બંસીવારે મોર
 મીતરે સાવરીયા; હસ૦ ૧

હસિ મુસકાયો મન હર લીના, કીના જાદુ વિપરીત. સાંવ૦ ૧
 હસની બોલની તેરી ચલની ચિતવની, ઉપજાવત અતિ પ્રીત. સાંવ૦ ૨
 કસત કરેજો સુખ નાહો સેજો, બોલની નેહ સહીત. સાંવ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ બલહારી તિહારી, બાંનકડી નિત્ય નિત્ય. સાંવ૦ ૪

૫૬ ૧૨૮૫ મું

કસકે મારી મોઘે સેન દ્રગનદી, રે સાવરે સલોને તેરે નેન; દ્રગ૦ ૧
 રસમરે નેના રસરી સેના, ખટકતહે દિન રેન. દ્રગ૦ ૨
 જામ દેખું સુંદર દ્રગ રેખે, તજ ઉપજત સુખ ચેન. દ્રગ૦ ૩
 બીનુ દેખે મોઘે કલ ન પરતહે, લગતહે ગિરહ દુઃખદેન. દ્રગ૦ ૪
 પ્રેમાનંદ બ્રજચંદ તિહારે, બિસરત નાહો મીઠે બેન. દ્રગ૦ ૫

૫૬ ૧૨૮૬ મું-રાગ ભૈરવી

તેરી સામરી સુરતપર હો વારિયાં, મેરો મન બસ કીનો,
 મેરો ચીત હર લીનો; તેરી૦ ૧
 સ્થામ સુંદર તેરી રૂપછટા પર, કોટિ મનજખી વારી ડારિયાં, તેરી૦ ૨
 સુખકો સદન તેરો બદન સાવરો, અખિયાં કમલદલ અનુસારિયાં. તેરી૦ ૩
 મુસકની મંદ ચપલ ચિતવનીમેં, બસ કીની સખ બ્રજનારિયાં. તેરી૦ ૪
 પ્રેમાનંદ લખી લટક લાલ તેરી, ફીરત મગન નીત જર ધારિયાં. તેરી૦ ૫

૫૬ ૧૨૮૭ મું

ખારી લાગે ખારા તેરી હો બોલની, મેરે દીલમેં બસી
 મેરે મનમેં લસી; ખારી૦ ૧
 બોલનીમેં બસ લાગું સ્થામ મેંતો, મીઠ મર્ધ ચંચલ ચીતડોલની. ખારી૦ ૨
 બોલની મીઠી સમ ઓર નહો આવત, ત્રિબોલનકે
 સુખહો તોલની. ખારી૦ ૩
 હસની બોલની ચલની ચિતવની, જનકે પરમનિધિ અમોલની. ખારી૦ ૪
 પ્રેમાનંદ નિરખી મતવારો, તીલ છખી કરન હો કપોલની. ખારી૦ ૫

૫૬ ૧૨૮૮ મું

રતનારે નેનાવારે હો સાવરે, મેરે નેનાઉકે તારે મેરે
 પ્રાનઉતે ખારે; રત૦ ૧

ગિરિધરનાગર સુખકે સાગર, એક બેર મોરે મંદિર આવરે. રત૦ ૧
આપકે નટવર સુખતે સુંદર, બચન ચાતુરી હો સુનાવરે. રત૦ ૨
માન સહિત એક તાન ભેરવીકી, મોરલીમે મધુરે મધુરે ગાવરે. રત૦ ૩
આનંદકંદ તોયે નિરખી પ્રેમાનંદ, તન મન કરતહે નોખાવરે. રત૦ ૪

પદ ૧૨૮૯ મું

મેંતો તોલીસું લગાયા હો નેહરા, મેરા સામરા ધિયા,
મેરે શયકા શયા; મેંતો૦ ટેક.

નેહરા લગાપકે નેનમેં રાખું, વારી ડાકું તન મન હોજી ગેહરા. મેંતો૦ ૧
અખંડ રહો મોરે નેનકે આગે, બરસો બચન રહોજી ગેહરા. મેંતો૦ ૨
નખશિખ નિરખું ચકાર ચંદળયું, કરી રાખું ઊર હોજી તેહરા. મેંતો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પે'રાયું પ્રીતસું, ગજરા ગુલાબી શિર સેહરા. મેંતો૦ ૪

પદ ૧૨૯૦ મું-રાગ ભૈરવી

જા જા રે મધુરસ ચોર ચોર; જાજા૦ ટેક૦

કાન પ્રયોજન હે અખ ગોકુલ, આવત હે પુતી દોર દોર. જાજા૦ ૧
મધુરે ગાવત હમહી રિઝાવત, કહા દધમે અખ છોર છોર. જાજા૦ ૨
પ્રાન હમારે પે'લેહી લે ગયો, અખ ચાહત શય મોર મોર. જાજા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાયસું કહિયો, પ્રણતી હમારી કર જોર જોર. જાજા૦ ૪

પદ ૧૨૯૧ મું

ના ના રે હમરે પરસ પાય; નાના૦ ટેક.

કીતવબંધો મધુપુરકી નારીકે, ગઢઠિ ચરન તુમ જાય જાય. નાના૦ ૧
સોક હમારી નારી મધુપુરકી, તીનહી રિઝાજઠિ ગાય ગાય. નાના૦ ૨
સુંદર કુમ કુમ કુચમાલકો, સો દેષહે તોયે ચાય ચાય. નાના૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાયસું કહિયો, કળ લેયો સુધ આય આય. નાના૦ ૪

પદ ૧૨૯૨ મું-રાગ ભૈરવી

ચલત ડગર ખીચ મીલોરે લંગરવા, પકરી જૈયાં મેરો
તોચ્યો હે હરવા. ચપ૦ ટેક.

સનમુખ આપકે બદન બિસોકત, હસન હસત મોહે
મારત નજરવા. પકરી૦ ૧

શિર મેરે ગગરી દેખત સખી સગરી, આયકે અંચત
 મેરે હિરકા અંચરવા. પકરી૦ ૨
 જસોમતીસતકું મેં જરજત હારી, એસો કુટિલ નાહી
 લાજત લજરવા. પકરી૦ ૩
 ત્રેમાનંદકો પ્રભુ જીયોહે જોજન મદ, કેસે જસીકું અખ
 ગોકુલનગરવા. પકરી૦ ૪

પદ ૧૨૯૩ મું

પતીયાં ભરત મત રોકોરે સાવરિયા, સીધી ચલોજા તેરી
 ગેલ જાવરિયા; સીધો ૦ ટેક.
 કાહેકું પરસ કરત પરત્રિયકો, પરમ ચતુર માનો નંદકે જાવરિયા. સીધો ૦ ૧
 કંસકો રાજ ન કર અનહોની, ભૂટી લઇહે ધર નગર જાવરિયા. સીધો ૦ ૨
 હિરગુજારિ મોરખીંછ ધરી, દીરાખનખન પગ પેરી પાવરિયા. સીધો ૦ ૩
 ત્રેમાનંદકે પ્રભુ સંપત વિચારો, હાથ લકુટી ઓઢો
 કારી કામરિયા.* સીધો ૦ ૪

પદ ૧૨૯૪ મું

અજબ સુરત તેરી બનીરે કનૈયા, કહા કહું કહુ બનત ન કૈયા; અજ૦ ટેક
 અંગ અંગ પ્રતિ અમિત સુંદરતા, નિરખી રતિ પતિકોટિ લજેયા.
 મુખ મંદ હસત અમીકન જરખત, ચિતવની ચંચલ
 આત મુખદૈયા. †

કટિ પટપીત અધરપર મુરલી, લસત માલ હિર મન હર લયા.
 ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ લટકપર, ખારત તન મન પરી પરી પૈયા.

પદ ૧૨૯૫ મું

કમલ દ્રગ ખીચ રેખે રતનારી, મદન પાન જોન લીયોરે બિહારી; ‡
 નિરખી બદન ઉકુરાજ લખનો, ભમત ગમન પથ
 તજી થીરતારી.
 મંદ મંદ ગતિ લખી સકુચાને, ગયે માનસર હસ ગિચારી.

પીત બસન ઘુતિ દેખી થકીત હોઈ, કનક અનલખીય
દીપો તન જારી. મદ૦ ૩

પ્રેમાનંદ કહે દસન લખી સકુચી, રહે અનાર અધોમુખ ધારી. મદ૦ ૪

પદ ૧૨૯૬ સું-રાગ ભૈરવી

માનની મનાય લેને, પ્યારી તેરા પ્રાન પિવારો; માન૦ ટેક.

રાજીવ લોચન રસભરી મૂરત, રસિયો રસસું રીઝાવલેને. પ્યારી૦ ૧

પરમ પ્રીતસું મહી પદ પંકજ, ચિનય બચનસું બાધાવલેને. પ્યારી૦ ૨

નેનમેં બેનમેં સેનમેં પ્રીતિ, કરી કરી કંઠ લગાવલેને. પ્યારી૦ ૩

પ્રેમાનંદ કે' નાથકું પ્યારી, અવિગત હિરમેં સમાવલેને. પ્યારી૦ ૪

પદ ૧૨૯૭ સું

ખાંસુરી બજાવેરી, ખંદાવન નંદ સલોનો; ખાંસુ૦ ટેક.

સુનલે સંકેત ગૂઢ રસ સુચવત, પ્યારી તોયે તરત બોલાવેરી. ખંદા૦ ૧

તેરેરી નામકી માહારી ફેરત, ખાંસુરીમેં રાધે રાધે ગાવેરી. ખંદા૦ ૨

ચિતવત પથ ચક્રિત દ્રગ બાકુલ, તેરી જખી હરિ મન ભાવેરી. ખંદા૦ ૩

પ્રેમાનંદ કે' ચલ બલજાઉ, તેરે બીના રતી મુખ નાવેરી. ખંદા૦ ૪

પદ ૧૨૯૮ સું

ગિરિધરલાલકી, એસી જખી મો મન ભાવે; ગિરિ૦ ટેક.

ચંચલ ચિતવની મધુરીસી બોલની, માધવ મદન ગોપાલકી. એસી૦ ૧

ખંજન મીન વારું અલિ પંકજ, દેખી જખી નેન મિસાલકી. એસી૦ ૨

ક્રાંટિક દાધસુત દેખી લગાને, બ્રહ્મટી સુંદર જખી ભાલકી. એસી૦ ૩

પ્રેમાનંદ કે' અટક રહી હિરમેં, લટક લટક જખી ચાલકી. એસી૦ ૪

પદ ૧૨૯૯ સું

અંખિયાં લોલાનીરી, દેખી જખી ડુંગળિહારી; અખિ૦ ટેક.

સુંદરતાકી સીમા રસિયો, નટવર છેલ ગુમાનીરી. દેખી૦ ૧

ચંચલ લોચન સખ દુઃખમોચન, રોચન મુખ મુદુ બાનીરી. દેખી૦ ૨

ગજગતિ દેખી મોહો રતિકો પતિ, જાત મદન કુરખાનીરી. દેખી૦ ૩

પ્રેમાનંદ ધનશ્યામકી મૂરતિ, નિરખી નિરખી હિર આનીરી. દેખી૦ ૪

પદ ૧૩૦૦ મું-રાગ ભૈરવી

મનમોહનવાને વે, મોહની ડારી વે મોહની ડારી; મન૦ ૧૬.
 મોહની લગાયકે મન મેરો મોહો, બસ કરડારી વે બસ કરડારી. મન૦ ૧
 મંચલચિતવનીમંછને લીના વે, જ્યરા નિકારી વે જ્યરા નિકારી. મન૦ ૨
 સાંવરી સ્વરત બસ ગર્ભજયમે વે, હોત ન ન્યારી વે હોત ન ન્યારી. મન૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્વામ પીયાપર વે, તન મન વારી વે તન મન વારી. મન૦ ૪

પદ ૧૩૦૧ મું

લાલ જસોદા તેરો વે, જાદુડા જાને વે જાદુડા જાને; ૧૬.
 કાલ દુપેરી મેરે મંદિર વે, આયો છાને વે આયો છાને. લાલ૦ ૧
 હેતસું જોખાયકે બસ કરલીની વે, ગાર્ધ તાને વે ગાર્ધ તાને. લાલ૦ ૨
 ચિતવનીમે મોયે ધાવલકીની વે, નેન બાને વે નેન બાને. લાલ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કે' નાથખીના મોયે વે, રચતન બાને વે રચતન બાને. લાલ૦ ૪

પદ ૧૩૦૨ મું

શ્યામ સલોનવાને વે, બાવરી કીની વે બાવરી કીની; શ્યામ૦ ૧૬
 મધુરે મધુરે સ્વર બાંસુરી બજાઈ વે, સુધ જુધ લીની વે

સુધ જુધ લીની, શ્યામ૦ ૧

ભૈરવી તાન સુનામ દીવાની વે, કર દીની વે કર દીની. શ્યામ૦ ૨
 રાત દીન મેંતો બિરહ ખીયામે વે, બર્ધ તનખીની વે તનખીની. શ્યામ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કે' પિયા ખીના બ્યાપુલ વે, રંગલીની વે રંગલીની. શ્યામ૦ ૪

પદ ૧૩૦૩ મું

અખમે કૈસી કરુંવે, સૈયાં મોરીવે સૈયાં મોરી; અખ૦ ૧૬
 નવલ મનોહર મોહનલીનો વે, ચિતવા ચોરીવે ચિતવા ચોરી. અખ૦ ૧
 જમુના પુલિનપર ઠાડો નટવર વે, દેખન દોરીવે દેખન દોરી. અખ૦ ૨
 ચેતો નાગર નિપુન સુંદરવર વે, ગેં ગતિ મોરી વે ગતિ મોરી. અખ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કે' નાથસું અખતો વે, બની ગર્ભજેરી વે બની ગર્ભજેરી. અખ૦ ૪

પદ ૧૩૦૪ મું-રાગ ભૈરવી ગરખી

મેંતો દીઠા શ્રીધનસ્વામ સુંદર, શી કહું ચોલા સાહેલી;
 ધસ્યો મોરમુખટ અબીરામ સુંદર, શી કહું ચોલા સાહેલી. શી૦ ૧૬

કીધું કેશર તિલક લાલ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
 ચાલે રાજ હંસગતિ ચાલ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ૧
 કાને કુંડલ મકરાકાર સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
 કોટે કૌસ્તુભ મણિના હાર સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ૨
 બાંધે બાલુ કડાં કરમાયે સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
 ભેતાં રવિ શશિ ન્યોત લળયે સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ૩
 પેચ્યાં પીતાંબર કટિ સાર સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
 જણે ધનમાં વિજલીઝંખકાર સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ૪
 શોભે અંગે અંગ છબી ધામ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
 વારે પ્રેમાનંદ કાટિક કામ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ૫

પદ ૧૩૦૫ સું

હુંતો ભરવા ગઇતી નીર, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
 રમે રાસ રસિક બલવીર, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે; દીઠા૦ ૧
 વહાલો ગાયે મનોહર તાન, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
 મને બાલાવી ઈ માન, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૧
 સામું ભેઈ હસ્થાં મજરાજ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
 હુંતો શરમાણી કાઢી લાજ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૨
 મારે દુરિજનિયાંની બીક, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
 અંતર પ્રીતિ ઠીકાઠીક, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૩
 વહાલે દૈતક કીધું ભારી, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
 બીજાં નવ જણે નરનારી, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૪
 હુંતો ભરવા લાગી હેલ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
 જોયા જળમાહિ રંગ છેલ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૫
 એવા પ્રેમાનંદના સ્થામ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
 કીધા ગોપી પૂરણકામ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૬

પદ ૧૩૦૬ હું

રમે વૃંદાવન રસ રાસ રેણુ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે;
 હિયો શરદપુનમ સુખદેણુ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે. મા૦ ૧૬૬.

વહાણે વાયે મનોહર વેણુ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે;
 જોવા બ્યાકુલ મારાં નેણુ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે. માં ૧
 રમે ગોપીજનને સગ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે;
 કરે ચે ચે નવરંગ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે. માં ૨
 વાળે તાલ મુંદર હરિ ગાય, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે;
 મારો જોવા જીવ અકળાય, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે. માં ૩
 વહાણે હિલકાજમુનાતીર, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે;
 જોએ મુંદર સ્યામ શરીર, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે. માં ૪
 આશ્યો જીવ સૈયરનો સાથ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે;
 જોવા પ્રેમાનંદનો નાથ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે. માં ૫

૫૬ ૧૩૦૭ મું

મને કામણ કીધલાં કાપ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને;
 મારું ચિતકું લીધું પ્રેમ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને. માં ૧૬.
 મને માગ્યાં વહનાં જાણુ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને;
 મારા પરવશ કીધાં પ્રાણુ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને. માં ૧
 મને કાંઈ નવ સુઝે કામ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને;
 મારે અંખના આંઠો જામ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને. માં ૨
 હુંતો ઘેલી ફરું ધરમાંપ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને;
 જોયા વિના તે જંપ ન થાય, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને. માં ૩
 વાઈ વાસલડી કાંઈ જાત, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને;
 મારે ન રહી દલડે નિરાત, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને. માં ૪
 મારું મનકું કીધું હાથ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને;
 મળ્યા પ્રેમાનંદનો નાથ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને. માં ૫

૫૬ ૧૩૦૮ મું-રાગ ભૈરવી-પ્રભાત

આવો મારા હેડા કેરા હાર, વાલમ વારણે જાહર; આવો ૧૬.
 મોહન મુખકું નિરખું મુંદર, શામળિયા શિરધર;
 તન મન પ્રાણુ લેખને વારું, વારણે વાર હજાર. વાલમ ૧

રૂપાળા છેા રાજીવ લોચન, નટવર નંદકુમાર;
 નેણાં મારાં ત્રપત નથી યાતાં, નિરખી પ્રાણુ આધાર. વાલમં ૨
 મનડું મારું મોહી રહું છે, સુંદર જોઈ શલુગાર;
 માથે મુગટ રત્ન જડાઈ, કુંડલ મકરાકાર. વાલમં ૩
 નિલ કલેવર અરચિત ચંદન, કટિ પટ પીત હિદાર;
 પ્રેમાનંદ કે' વારું વદનપર, કાટિ મદન વાર વાર. વાલમં ૪
 પદ ૧૩૦૯ સું

આવો મારા મીઠડા બોલા માવ, વાલમ વહાલા લાગોરે; આવો ૧ ટેક.
 વાલમ મુજને વહાલા લાગો, બહુ નટવર સુંદર નાવ;
 હેત કરી હૈયાપર રાખું, રસિયા જાહવરાવ. વાલમં ૧
 પલંગ ઉપર પધરાવું પ્યારા, દૂધડે પખાળું પાવ;
 બૂધર બેઠું પ્રેમ કરી મારે, ધણા દિવસનો લાવ. વાલમં ૨
 કેશર ચંદન અરચી કરું, ઝુલડાંમાં ગરકાવ;
 આંખડલીથી અલગ ન મેલું, શોભાના દરિયાવ. વાલમં ૩
 જેમ રાજી રહો તેમ કરું હરિ, ન જોવું ન્યાય અન્યાવ;
 પ્રેમાનંદના નાથજી તમપર, પ્રાણુ કરું નોજાવ. વાલમં ૪
 પદ ૧૩૧૦ સું

આવો બોરા રસિયા રાજીવ નેણુ, જીવન જોધને જીતુરે; આવો ૧ ટેક.
 નટવરનાગર શોભાના સાગર, સુંદરવર સુખદેણુ;
 આંખડલીમાં અમૃત વરસે, વહાલાં લાગે વેણુ. જીવનં ૧
 મુખની મીઠી વાતું સાંભળતાં, મનડું યથું છે મેણુ;
 કેસવ તમ કેડે લમતું ફરે છે, જંપ નથી દિનરેણુ. જીવનં ૨
 લોક કુટુંબ સહિ ફૂટી યાર્કા, કાષ્ટનું ન માને કેણુ;
 પ્રિતમ તમ સંગ પ્રીત બંધાણી, જાણી સાચા સેણુ. જીવનં ૩
 સંસારિયાં સહિ ઝેર યથા જાણે, જેવું કડવું અફેણુ;
 પ્રેમાનંદના પ્યારા તમવિના, કયાંયે ન સુખચેણુ. જીવનં ૪
 પદ ૧૩૧૧ સું

માણિગર મોરલીવાળા મીત, મિરિધર વેલડી ઝાધાર; માણિગરં ૧ ટેક.

મુખતણાં મરકલડામાંઈ, પ્રિતમ જોડી પ્રીત;
 નેણુતણે નળરે મારું, ચોરી લીધું ચીત. ગિરિધરં ૧
 મોહન મોરલી અધર ધરીને, ગાધને સુંદર ગીત;
 આંગણિયે મોરે ઉઠા આવી, કરતા લટકાં લલીત. ગિરિધરં ૨
 લાવણ્યતા જોઈ મોહી રહી જણે, ચિત્ર આલેખ્યાં જીત;
 એવાને એવા આવી વસ્યા મારા, અંતરમાંઈ અજીત. ગિરિધરં ૩
 ગોવિંદ હવે ક્યાંઈ ન જોઈ, વાત થઈ વિપરીત;
 પ્રેમાનંદના નાથજી હાવે, રાજો હજૂરમાં નીત. ગિરિધરં ૪

પદ ૧૩૧૨ મું-રાગ યંગાલી

સાંવરીયાઈ હું રૂપ દીવાની; સાંવં ૧૬૬.
 રૂપમતી ધનસ્થામ છળીલો, દેખત દુકિત ભયે સખ હાની. સાંવં ૧
 સુંદરતાડી ખાની સાંવરો, અટકયો મન મેરો રતી માની. સાંવં ૨
 મુસકતી મંદ વિલોડી પરી ફૂંદ, ચિતવનીમં મન લીનો તાની. સાંવં ૩
 પ્રેમાનંદ કે' બદન છળીપર, રવિ ચશી કાટી કરું કુરખાની. સાંવં ૪

પદ ૧૩૧૩ મું

મા મોહને મન લીનો માર્છ; મા મોં ૧૬૬.
 શ્રીવજરાજ લાડીલે સજની, કીની એક સરસ ચતુરાઈ. મા મોં ૧
 નેન પલ્લવી કરીકે નૌતમ, ગૂંદ લાવ સેનન સમઝાઈ. મા મોં ૨
 સાંવરીયે સંકેત કુંજકી, ખાત બંસીમેં ગાઈ સુનાઈ. મા મોં ૩
 પ્રેમાનંદ કે' નાથ સાંવરે, કીની વશ મોહે હસી મુસકાઈ. મા મોં ૪

પદ ૧૩૧૪ મું

રૂપ વિલોડી અનૂપ લાધરી; રૂપં ૧૬૬.
 નટવર રૂપ વિલોડી સ્થામકા, ગુન અન્યી સખ છુટ ગાધરી. રૂપં ૧
 ધર્મવંશ ચિતામની ચિતવત, ઉપજ્યો સુખ નહિ જાત કાધરી. રૂપં ૨
 નિરખી નાથધનસ્થામ લાડીલો, છીન છીન ઉપજત પ્રીત નાધરી. રૂપં ૩
 પ્રેમાનંદ નાથકી છળીકી, સિવ બિરંચી બલિહારી લાધરી. રૂપં ૪

પદ ૧૩૧૫ મું

વ્રજ લાડીલો ગુનરૂપકી રાસી;

વ્રજં ૧૬૬.

યાકે રૂપમે ત્રિભુવન મોહે, મોહીહે કમલા હો હી દાસી. ધ્વજ ૦ ૧
રૂપ બિલોડી લયે બસ સંકર, ડોલત સંગ તજ હર કાશી. ધ્વજ ૦ ૨
દશસત બદન રૂપ ગુન બકે, રટત નિરંતર આસ ઉશાસી. ધ્વજ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે’ રૂપસિંધુમે, ભુડે કુટુંબ સહિત ધ્વજવાસી. ધ્વજ ૦ ૪

પદ ૧૩૨૬ મું-રાગ બંગાલી

યે બાલક વસુદેવકે દોહિ આલી, ગોકુલ પ્રગટે નંદ
ધર સોહિ આલી; યે બા ૦ ૧
આલી એક સાવલ એક ગૌરહે, ભુગલ મનોહર નેર આલી;
આલી નટવર વેશ કિશોરહે, રતિ વનિતા ચીત ચોર આલી. યે બા ૦ ૧
આલી ચિતવની ચલની દેખકે, લાજે કામ કરોર આલી;
આલી તન ચંદનકી ખોરહે, ચલતહે બદન મરોર આલી. યે બા ૦ ૨
આલી ત્રિભોવનકી જામી આપકે, ઉદય લક્ષ ધનમાયે આલી;
આલી મદન રસો સકુઆપકે, પરત આપકે પાયે આલી. યે બા ૦ ૩
આલી ગુમ રહે ધર નકે, ગોવિંદ ગોકુલચંદ આલી;
આલી આયે અકુરપદ બંદકે, બલિહારી પ્રેમાનંદ આલી. યે બા ૦ ૪

પદ ૧૩૨૭ મું

યે કુંવર દોહિ કમનીય નીકે આલી, લોચન સુખનિધિ
જીવન જીવકે આલી. યે કું ૦ ૧
આલી કુંસ બોલાયે યેહી કારન, નિરખન સુંદર રૂપ આલી;
આલી કોટિ મદન જાયે વારને, સુરનરમુનિસિર બૂપ આલી. યે કું ૦ ૧
આલી રાજમારગમહિ સોહત, માનું મૃગપતિબાલ આલી;
આલી પુરખિનતા મન મોહત, યે દોહિ રાજ મરાલ આલી. યે કું ૦ ૨
આલી ગૌર તન પટ રયામહે, રયામ બદન પટ પીત આલી;
આલી સુમન અંગ અબીરામહે, ચિતવની ચોરત ચીત આલી. યે કું ૦ ૩
આલી રંગઅખાડે જાતહે, ઉલ્લસ અશંકિત હેલ આલી;
આલી આનંદ હિર ન સમાતહે, પ્રેમાનંદ કે’ અલખેલ આલી. યે કું ૦ ૪

પદ ૧૩૨૮ મું

યે જાદોફલનચિનદિનેશ આલી, પંકજ લોચન નટવર
વેશ આલી; યે બા ૦ ૧

આલી રૂપમની ધનસ્યામહે, બલસાલી બલીરામ આલી;
 આલી રૂપ શિલ ગુન ધામહે, ઉભયહે પૂરનકામ આલી. યે જા૦ ૧
 આલી મધુપુરકે ધન્ય ભાગ્યહે, યે દોઉં આયે કુમાર આલી;
 આલી રાજતખતકે લાગહે, શોભાસિધુ ઉદાર આલી. યે જા૦ ૨
 આલી કાન પુન્યકો ફલ દીયો, ત્રિધના આજ જરૂર આલી;
 આલી સુફલ જનમ અપનો ભયો, નિરખે શોભાસૂર આલી. યે જા૦ ૩
 આલી પરમ પુરુષ પરમાત્મા, ધર્યો નર વિગ્રહ નાથ આલી;
 આલી સચરાચરકે આતમા, ત્રેમાનંદ સુખ પાથ આલી. યે જા૦ ૪

૫૬ ૧૩૧૬ મું

યે જાત દોઉં ભાત સુંદર આલી, દીર્ઘ બાહુ છખી કામલ
 ગાત આલી; યે જા૦ ૧૬.

આલી મરકત મણિ કલધૌતહે, બરન જુગલ જસવંત આલી;
 આલી શશિકુલકમલદીનેશહે, સેવત ૫૬ સુર સંત આલી. યે જા૦ ૧
 આલી સરસ સુભટ નટવેશહે, રાજહસગતિ આલ આલી;
 આલી માર્યો કૌલયાપીડકું, સખ દેખત તતકાલ આલી. યે જા૦ ૨
 આલી મર્લ સંગ દોઉં જમકે, કરત જુદ સકુમાર આલી;
 આલી આહુર મુષ્ટિક મારિયા, શલ તોશલ ભટ ચાર આલી. યે જા૦ ૩
 આલી કવ્ય ગ્રહી કંસ પછારીયો, કૃષ્ણ કમલદલનેન આલી;
 આલી ઉભય અછત અવિનાશહે, ત્રેમાનંદ સુખદેન આલી. યે જા૦ ૪

૫૬ ૧૩૨૦ મું-રાગ સામેરી

આવો મારા નાથજી નાના; આવો ૧૬.
 આરા આવો અલખેલડા, આપું રમકડાં રમવાના. આવો ૧
 મોહન ખાશોર્મા મોટોડી છેડે જામને છાના;
 શાકર નાખીને સ્થામને પાવું દૂધ દોઈ ગાના. આવો ૨
 જોવું જીવન તારા સુખમાં શું ખાધું છે કહાના;
 સુખકું ઉધાડ હું માવજી વેણ માનીને માતાના*. આવો ૩

મુખમાં દેખાડ્યું વિશ્વને મન બ્રાંત જશોદાના;
પ્રેમાનંદ કે જશોમતિ લીધે વારણા વહાલાના. આલો ૪
પદ ૧૩૨૧ મું

લાલણના લટકાપર વારી; લાલ ૦ ટેક.
લટકા કરવા પ્રગટ્યા વહાલો ગોકુલ ગિરિધારી. લાલ ૦ ૧
પાન કરતાં પયનું પેહેલી માસીને મારી;
રાકટ વિદારણ કીધલું વહાલે ચરણને વિસ્તારી. લાલ ૦ ૨
પોદ્યા હતા હરિ પાલણે આંગ્યો તૃણાવંત ભારી;
પ્રાણ તેના પોંચાજા વહાલે પળમાં સ્વર્ગદારી. લાલ ૦ ૩
જમલાઅર્જુન તારીયા સઉ દેખતાં નરનારી;
પ્રેમાનંદ કહે ઉરમાં રહે કચવ કંસારી. લાલ ૦ ૪
પદ ૧૩૨૨ મું

ઘેલું કીધું ગોકુલ ગોવાળે; ઘેલું ૦ ટેક.
વશ કીધી મજ વનિતા વહાલે નેણતણે આળે. ઘેલું ૦ ૧
ગોવરધન કહાને કર ધર્મો, રાખ્યું ગોકુલ ગોપાળે;
વજ વૃષભ વહાલે બેઠિયા, માચ્યો કેશી કૃષ્ણ કાળે. ઘેલું ૦ ૨
સરવે ગળ્યા ગોપ વાછરે, અધાસુર વિકાળે;
મોહન મુખમાં પેશીને, સરવે છોડ્યા* છોમાળે. ઘેલું ૦ ૩
માર્યો અધાસુર પળમાં, બક ચીર્યો તે સઉ ભાળે;
પ્રેમાનંદને નાથળ, વાઈ મોરલી તે મરમાળે. ઘેલું ૦ ૪
પદ ૧૩૨૩ મું

વહાલા લાગે વિટૂલ વનમાળી; વહાલા ૦ ટેક.
ચરિત્રકરે વહાલો મજમાં મોહા દેવ ભાળી ભાળી. વહાલા ૦ ૧
વિધિયે દુસ્ત્યાં ગાય વાછરું નર નાટક નિહાળી;
નવા રચ્યા રંગબીનડે સરવે ગોવિંદે ગોવાળી. વહાલા ૦ ૨
દાવાનળ વહાલે પીધલો નાથો જમુનામાં કાળી;
નૃત્ય કીધું કાળીશિશપર વહાલે વળડી તાળી. વહાલા ૦ ૩

મળમાં તેડી મળવિનતા વાઈ બંસી મરમાળી;

પ્રેમાનંદનો નાચજી રમ્યા મનમથમદ દાળી. વહાલાં ૪

પદ ૧૩૨૪ મું-રાગ સામેરી

હો ગિરિધરલાલ, મારગડો મેલીને વેગળા રહેને;

શીદ રોકો છો, મહિ વેચવા મને મથુરા જવા દોને. હો ગિ. ૨૬.

તમે ડાલા થઇને નંદલાલા, સહુ મળવાસીને છો વહાલા;

શીદ બાળો છો અમને ઢાલા. હો ગિ. ૧

મેલો પરનારીનો પાલવડો, મારે અંગે આવીને શીદ અડો;

અમણેથી હરડકો શો આવડો. હો ગિ. ૨

હજી નાના છો તમે નટવરજી, હમણેથી થયા આવડા ગરજ;

હજી તરુણપણું છેડે હરજી. હો ગિ. ૩

વહાલા અરીપરી વાત લેવાશે, અમાંથી અવળું બહુ થાશે;

પ્રેમાનંદ હ' નંદનું ધર જાશે. હો ગિ. ૪

પદ ૧૩૨૫ મું

હો ગોવાલણી, જોખનિયાને જોરે આવડી જોલે;

બહુ માનભરી, તુજી જરાગર તું તો અમને તોલે. હો ગો. ૨૬.

દાણ લાગે મહિનું આ જાગે, જેની રીતે હોય તે તો માંગે;

તેમાં આવડું દુઃખ તને શીદ લાગે. હો ગો. ૧

માકં દાણ દઇને જા આલી, લાં કુણું તને* રાખે આલી;

પાછી ગરજ હોય તો આવજો આળી. હો ગો. ૨

આલી ઉતારય મહિકું આબ આરી, નહિ આપીય તો

લમથું જેરી; દા'ડી જતી દાણ ચોરી ચોરી. હો ગો. ૩

ધણે દા'ડે આવી હું આજઢાથે, થયોઝગડો ગોવાલણીને સાથે;

સાલો પાલવ પ્રેમાનંદને નાથે. હો ગો. ૪

પદ ૧૩૨૬ મું

હો મોહનજી, દાણતણી નવ કીજે નવલી રીતિ;

તમે જવા દો, અમાંથી બહુ થાશે મોટી ફજિતિ. હો મો. ૨૬.

* “દુને” ખાઠ છે.

અમે નીત જઇએ મહિ વેચવાને, નથી સંભળ્યા દાણી
 કપારે કાને; નવી રીત કરો છો તમે આજ સારે. હો મોં ૧
 વહાલા છોકરવેડા તે નવકરીયે, જોઈ વિચારીને પગલાં ભરીયે;
 રાજ કંસ તણી બીકથી ડરીયે. હો મોં ૨
 તમે નંદના નંદન જાણીને, નથી બોલતી મલાને આણીને;
 જાઈ કહીશ જશોદા રાણીને. હો મોં ૩
 તમે વનમાં ચારી જાણો ઢોરો, શું જાણો દાણમાં ચીતચોરો;
 પ્રેમાનંદના વહાલા વિણી ખાઓ બોરો. હો મોં ૪
 પદ ૧૩૨૭ સું

હો મહિયારી, માનભરી બોલે છે મદની માતી;
 તું મતવાળી, બીવરાવે મને આર્થ કાઢી રાતી. હો મહિં ૧
 તું શુજરી ગમારી મતથોડી, બહુ બોલે સુખ બડબડાડી;
 મહિ પા નહિ તો માટ નાંખીશ ફેડી. હો મહિં ૨
 તું કંસની દેખાડે બીક ભારી, તને મળશે તે શિક્ષા સારી;
 તારા કંસને પુગાડીશ જમદારી. હો મહિં ૩
 તારો કંસની બીક કુણુ ડરશે, તારો કંસ અમારું શું કરશે;
 કાંઈ છોરો નહિ જે બંધી મરશે. હો મહિં ૪
 જાણી ગોપીએ વાત તે ખરાખરી, પાઈ ગોરસ રાજ
 કીધા હરિ; પ્રેમાનંદના વહાલાને મળી બધ ભરી. હો મહિં ૫
 પદ ૧૩૨૮ સું—રાગ સોવત સારંગ

બોજન કર પ્યારે કરત સૈન; બોજન ૧
 પાદ સંવાહન કરત રાધિકા, સુખરાશી સુખદેન નેન. બોજન ૨
 સુરનરમુનિજન ગ્રેમ પુલકીકે આયે આતુર દરશન લેન;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ નાયકી શિશ મદાવત અરન રેન. બોજન ૩
 પદ ૧૩૨૯ સું

દારપે જનકી ભાઈ બીર; દાર ૧
 પાવન જસ ગાવત સુરમુનિગન નારદ બ્યાસ વિરંચી કીર. દાર ૨

સુનત કુલાહલ છિં કમલદ્રગ દરશન દીનો સ્યામ શરીર;
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયાકો મુખ નિરખત સખ ગછહે પીર. ૬૨૦ ૨
પદ ૧૩૩૦ મું

બસીવારો સોહે સરસ શ્યામ; બંસી૦ ૨૬.
નિરખી નિરખી મુખ ચક્તિ ભયે જનવારત છબીપર કેટિકામ. બંસી૦ ૧
ચિતવત હરત સંતાપ સખનકે મનમોહન પ્યારો શોભાધામ;
ત્રેમાનંદ હિર ધારી સ્યામ છબી મગન રતત અદ્યત્નમ નામ. બંસી૦ ૨
પદ ૧૩૩૧ મું

બોલનીમે મેરો હરત પ્રાન; બોલ૦ ૨૬.
મધુર મધુર મુસકાય બોલાવત કર હેલન પ્યારે રસિક કહાન. બોલ૦ ૧
નેનનકી સેનનમે સજની બસ કર ડાસ્ત ચતુર સુખન;
ત્રેમાનંદ કહે ખીસરત નાહોં રૂપરાશી એ રસિક ખાન. બોલ૦ ૨
પદ ૧૩૩૨ મું

મોરલીમે મોસોં કરત સેન; મોર૦ ૨૬.
બંસીવંટ સંકેત બજાવત કુંજભુવન સુખદેન એન. મોર૦ ૧
બંસી શ્રવન સુનત મોયે સજની રજનીદિન કહુ પરત ન એન;
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ મીલનકું તન તાવત દુઃખ દેત એન. મોર૦ ૨
પદ ૧૩૩૩ મું

મીલબેકી મોકું હોત પીર; મીલ૦ ૨૬.
દોર દોર હેરે ચઢી અટર્યા નંદકુંવર બલખીર ધીર. મીલ૦ ૧
અટકી રહ્યો મન રૂપ બલમે વિસરત નાહોં મોયે સ્યામ શરીર;
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ મીલે ખીના કલ ન પરત દ્રગ બહત તીર. મીલ૦ ૨
પદ ૧૩૩૪ મું

બનવારી કાઠે સધન કુંજ; બન૦ ૨૬.
સુનરી વે બંસીમે ગાવત સુખનિધાન રાધે તુંજ તુંજ. બન૦ ૧
વે તો આતુર સજો સુખગ તન પેરે સુખન બસન રૂ શુંજ;
ત્રેમાનંદકે નાયપે ચલ સખી મીલિયે સ્યામ સુખપૂર પુંજ. બન૦ ૨

પદ ૧૩૩૫ સું

અલખેલી ચલત તું નવલ ચાલ; અલ૦ ટેક.
પઝઈ મોયે લેન તોયે સજની વે ઠાડે ધનસ્યામલાલ. અલ૦ ૧
તેરે કારન વિણી કુસુમકળી ગુંફત ગજરા અરુ પુલ માલ;
પ્રેમાનંદકે નાથસોં મીલિયે માન છાંડી વલી રૂપ જાલ. અલ૦ ૨

પદ ૧૩૩૬ સું-રાગ સારંગ મલ્હાર

મોરી છુંન જોજત સારીરે, બિહારીલાલ ચલો કુંજનમેં; મોરી૦ ટેક.
જોજત સારી મોરી સાસ કગારી, લરી લરી લાલા દેહે
મોયે ગારીરે. બીહા૦ ૧

દમક દામિની જીવરા ચમકત, બરસત ધન ગરજત ભારીરે. બીહા૦ ૨
મુંદર વર મોયે પીતાંબરકી આટન, લેહો ભુજન પસારીરે. બીહા૦ ૩
રસિક ચતુર વર ભુગલ જમીપર, તન મન ધન પ્રેમાનંદ વારીરે. બીહા૦ ૪

પદ ૧૩૩૭ સું

ધન મોરન સોર મયાયેરે, મોહન પિયા ધન બરસન આયો; ધન૦ ટેક
ગરજે ગગન ધન દામિની દમકત, બોલત દાદુર ડર હિપજયોરે. મોહ૦ ૧
કમલનયન મોયે કંઠ લગાયો, કંપત તન મન અકુલાયોરે. મોહ૦ ૨
હરી હરી કુંજન દષકત છુંદન, જોજત સુંનર જીવરા ડરાયોરે. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે રયામ સ્વામિની બીહરત, બન કરત મન લાયોરે. મોહ૦ ૪

પદ ૧૩૩૮ સું

મોયે આજ લરેગી મોરી મેયારે, કનૈયા હેલા ધર જાનનદે મોયે; કનૈ૦ ટેક.
બરસત સાવન ધન બીજુરી ચમકે, બોલત દાદુર મોર બપેયારે. કનૈ૦ ૧
જોજત સુંનર મોરી અંગીયાં અરુન રંગ, છાંડી જીં જમીલા
લાલ મોરી બેયારે. કનૈ૦ ૨

કજકી મેં આઈ મોરે કામહે ધરકો, તુમતો નિહુર નાથ
નિરદેયારે. કનૈ૦ ૩

પ્રેમાનંદ કહે પ્રિતમ પ્યારી બિલસત, બન કદમલકી હેયારે. કનૈ૦ ૪

પદ ૧૩૩૯ સું

હોજમીલા હેલ ગુમાની સુખદાની, પીયા મોરી પીરન જાની; હો ૭૦ ટેક.

નાહક રોહી મોયે રસિયા કુંજનમે, ગરજત ધન બરસત પાની, સુખં ૧
અંગીયા બીજ ગઈ મોરી અતલસડી, નવરંગ સુનર

અગ્રહી આતી, સુખં ૨

બહુત ભુરે મોરે ધરકે લોગવા, અતહિં ભુરીહે નનંદ જોહાની, સુખં ૩
પ્રેમાનંદે નાથ જ્ઞાન મિષ જાઉં ધર, સદુચિત શ્રવા

સુની લોક બાની, સુખં ૪

પદ ૧૩૪૦ મું-રાગ સારંગ-ધ્રુપદ-ગ્રોતાલ

જેઠે તરનીતનવા તીર, પિયા પ્યારી પરમ ધીર,
બાંસુરી બજામ સ્વામ સારંગ શુદ્ધ ગાયેરી; જેઠં ૨ક.
અતહિં પ્રવિન સ્વામ, સમ સુર તિન આમ,
તાન માન સુરજના સુનાય રંગ હાયેરી. જેઠં ૧
ગાંધવીકળા પ્રવિન એક તાન અત નવિન,
પ્યારીને બનામ ગાય સાવરો રિઝાયેરી;
રીઝે મીલે ગિરિધારી, એક માલ ઉર ડારી,
તન મન ધારી પ્રેમાનંદ સુખ પાયેરી. જેઠં ૨

પદ ૧૩૪૧ મું

સુર આયો શિશપર, સુનો સ્વામ મોરલીધર,
કહત ગ્વાલલાલ નેક સારંગ સુનાઇયે જ્યું; શુરં ૨ક.
ભયેહે મધ્યાન કહાન, બીકલ હોત મન પ્રાન,
કૃપાનિધાન એક તાન બાંસુરીમેં ગાઇયે જ્યું. શુરં ૧
તબહિં ગોપાલલાલ, બંસી અધર ધર રસાલ,
સમ સ્વર કર અવાપ આનંદ ઉપજાઇયે જ્યું;
ભલે જ્યું ભલે બિહારી, રિઝે ગોપ પ્રાન વારી,
પ્રેમાનંદ કહે બિર રાખું પિયા આપ્યે જ્યું. શુરં ૨

પદ ૧૩૪૨ મું

સધન કુંજ શિતલ હાયે, પ્યારી મલે ડારી બાયે,
જેઠે સ્વામા સ્વામ દોઉં આનંદ રસ રંગમે; સધં ૨ક.

લલિતા વિશાખા, ચંદ્રભાગા ચંદ્રાવલી આદી,
ગાયત્રીદે સખી રાગ સારંગ ઉમંગમે. સધ૦ ૧
પ્રપ્રસિત દુમ બેલી, મગન બર્ષ લખી સદેલી,
સરસ સુમન લાર્ષ સજત પિયા પ્યારીકે અંગમે;
રસવિલાસ કરે સુગન, હરત મદન માન દદાન,
પ્રેમાનંદે પ્રાન રાજત ધજ રવની* સંગમે. સધ૦ ૨

પદ ૧૩૪૩ મું

બેઠ બેસીવટ સ્થામ, પ્યારી સંગ પૂરનકામ,
જામ જુગલ આયો તરની† ધરની જરન લાગીરી; બેઠ૦ ૨ક.
સારંગકો કર આલાપ, અવની ઉર સમાયો તાપ,
શાંતિ રસ બરસાયો જરન દૂર લાગીરી. બેઠ૦ ૧
પશુ પંખી દુમ બેલી બન તૂન જન મન શાંત બયે,
જીવ જંત સબે ત્રિવિધી તાપ ત્યાગીરી;
નિરખી નાથ સુખનિધાન, પ્રેમાનંદ વારે પ્રાન,
રાખત નીત નેનનમે લેન મોજ માગીરી. બેઠ૦ ૨

પદ ૧૩૪૪ મું-રાગ સારંગ

કદમવાડી ઈયાં, ગિરિધરલાલ ખીરાજે; ૬૬૦ ૨ક.
તપતદે તરની જાત ન બરની, ધરની અનિ ધક રેયાં;
શીનલ મેંદ સુગંધ સમિરા, ચલત સ્થામ સુખદેયાં. ગિરિ૦ ૧
ઉડનદે ઉરમી વમઅનુજમે, ચિનવન ચીન લલચેયાં;
પ્રપ્રસિત પદ સરસ વિરજાતદ,‡ અલિમન હિપર હોડયાં. ગિરિ૦ ૨
હલત ગ્વાલ કર બેરી દદાનમું, સુનો દરિ દલધર લેયાં;
સારંગ તાન મુનાઓ પ્યારે, તનકી તપન મીટ્ટયાં. ગિરિ૦ ૩
તમ મોદન મુસકાય અધર ધગી, બંગાકિ બનેયાં;
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ લટકપર, બાર બાર બલજેવા. ગિરિ૦ ૪

* “મન રમણી” પદ ઉ.

† “નરું નુમન અયે તરની” પાઠાન્તર ઉ.

‡ “દરિન તદ” પાઠાન્તર ઉ.

પદ ૧૩૪૫ મું

બાંસુરીયાં બજાઈ, ગિરિધર કુંજગિહારીરે; બાંસુ ૦ ૨૬.
 સખ સ્વર તિન ગ્રામ મુર્છના, સારંગ તાન સુનાઈ;
 ચલચર જલચર ચક્રીત બાયે સુની, સુરનરમુનિમન માર્છ. ગિરિ ૦ ૧
 બંસી અવન સુની સુરબનિતા, તનકી સુધ વિસરાઈ;
 હિલટ પુલટ પટ સિયલસું કચલટ, બીકલ સકલ હિં ધાઈ. ગિરિ ૦ ૨
 ભવ બિરચી સુરરાજ દેવ મુનિ, અવિલોકત નલ આઈ;
 બરખત હરખી સુમન ઝરી હરિપર, રૂપ છટા હિર લાઈ. ગિરિ ૦ ૩
 ગ્વાલ બાલ સુની સકલ પ્રશંસિત, પુની પુની પરતહે પાઈ;
 ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ લાલકું, લીને કંઠ લગાઈ. ગિરિ ૦ ૪

પદ ૧૩૪૬ મું-રાગ સારંગ

માખન દધ ખાયો, ધન મોહનાને હમરો; ધન ૦ ૨૬.
 મૈયા હમ દધ બેચન મધુપુર, ભાતી દેખત ધાયો;
 કર બરબેરી બેષાં મરોરી, જતિયન નખ લગાયો. ધન ૦ ૧
 મટુકી લીન છીનાય સાંવરે, કછુ ખાયો મન ભાયો;
 લકુટી મારી મચનીયાં ફેરી, દધકો ધીચ મચાયો. ધન ૦ ૨
 માગત દાન આન નહીં માનત, ના સમઝે સમુઝાયો;
 ત્રેમાનંદકો નાય કુંજમે, ગીકુરી લે સટકાયો. ધન ૦ ૩

પદ ૧૩૪૭ મું

જસોદા લાલ તેરો, નીત હિં હમસું ઝગરે; જસો ૦ ૨૬.
 કહો મૈયા અખ કેસે બનીહે, બસવો ગોકુલ ફેરો;
 ફેરો આન દુહૈયા અજમે, રાજ તુમારો ઠેરો. નિત ૦ ૧
 હમ મધુપુર નીત બાયે દધી બેચન, નીત હરિ કરત બખેરો;
 પકરત કર પરનારીનકે નીત, યામે નહિં લસેરો. નિત ૦ ૨
 જો મા ખાત કંસ સુનીહે, તો પૈહો દુઃખ ધનેરો;
 ત્રેમાનંદ કે' બ્યાહ લાલકો, કરો અખ સાંઝ સવેરો. નિત ૦ ૩

પદ ૧૩૪૮ મું-રાગ સોરઠ મહાર મુપદ ચૌતાલ

ખંજનનેની હે સ્યામાસમઝ સખેરી, કછુ ધરી ધરી ધટત ભત
 સખ રેતી; ખંજ ૦ ૨૬.

તજદે માન_ચલ સયાન, જાન શ્રમ પ્યારી, વારી જાઉં
 તોષે પીકળેની. ખંજ૦ ૧
 જાત રસકી ધરી અનુસર કુંવરી, પિયા સનમુખ સુખદેની;
 પ્રેમાનંદ કહે પિયા બંસીમેં ટેરત, રાધે રાધે રટત બંસી
 મદન અથેની. ખંજ૦ ૨

પદ ૧૩૪૯ અં

સમજ સયાની હે પ્યારી સાચી કહું હું તોષે, અબ તેરી
 પ્રેમ પ્રીતિ કહાં બિલાની; સમ૦ ૨૬.
 જુગસમ જાત છીનું, પિયા મુખ દેખે બીનું, ડાન સમજ
 બેઠી રસકી ખાની. સમ૦ ૧
 તેરી મત થોરી ત્રિયા, નિપટ નિઠોર હિયા, પ્રાન-
 પતિમું અટકાની;
 પ્રેમાનંદ કહે કહાન ઠાડે કૃપાકે નિધાન, ચિતવત મગ રાધે
 રસનિધાની. સમ૦ ૨

પદ ૧૩૫૦ અં

ઉઠ અલબેલી હે રાધે કુંજમેં કમલનેન, તેરે હેત મિનત
 પિયા પુલ અમેલી; ઉઠ૦ ૨૬.
 કુસુમ સેજ અત સંવારી, હેરત પંથ પિયા બિહારી, તેરીસોં
 કરન તોમું રસ રેલી. ઉઠ૦ ૧
 વે તો આતુર પિયા, શ્રમા લાગી રહો તોસે, ઉઠ અલ હસ
 રસ રેલી;
 પ્રેમાનંદ કહે પ્યારી, ઉર ધારી લે બિહારી, લૂટ અકેલી
 રસ રસિકે છેલી. ઉઠ૦ ૨

પદ ૧૩૫૧ અં

મોહન નાયક એહો, પિયા પય પય હારી હું, એકઈ ન
 માન્ચો મેરો વાયક; મોહ૦ ૨૬.
 અનેક જતન કરી, મહેચરન જોરી, કહી કહીકે બચન સુખદાયક. મોહ૦ ૧

કેસી અજ કં પિયા, મનાથી ન માને ત્રિયા, સુનીયે

સજ ગુનલાયક;

ત્રેમાનંદ કે નાથ, જાતહે તિહારે હાથ, કીચવે કષ્ટક ઉપાયક. મોહ૦ ૨

૫૬ ૧૩૫૨ મું-રાગ સોરઠ મહદ્વાર મુપદ ઔતાલ

હે સખી આજઠી જખી મોપે જરની ન ગર્હ, નિરખી

છટા લાજે કાટિ કામ; હે સ૦ ૨૩

ખરકાર્પિજ શિશ સોહે કેસરકો તિલક હીયે, મહરાકાર

કુંડલ કરને જખીધામ; હે સ૦ ૧

અંગ અંગ કુસુમ સુખન કટિતટ પીતપદ, મેરલી

અધરપર ધરે અબીરામ;

ત્રેમાનંદકા નાથ મિહરત જમુનાતીર, હરત ચીર ચિતવત

ધનસ્થામ. હે સ૦ ૨

૫૬ ૧૩૫૩ મું

ચંચલ સોચન મોચન તાપ અનેક જાંત, મુસકની

ચંદ મંદ બદનકી; ચંચ૦ ૧૧

હસની બોલની ચલની ચાર મોરે મન બસ ગર્હ, મુદર

જખી મુખસદનકી. ચંચ૦ ૧

અક અક રામપર વારી ફેરી ગરૂરી, સરસ જખી કાટિ મદનકી;

ત્રેમાનંદ સ્થામ રૂપ નિરખી ચક્રીત બધ, બૂલી ગર્હ તન

સુખ અવનકી. ચંચ૦ ૨

૫૬ ૧૩૫૪ મું

હે માઘ નંદકુંવર વર નટવર મુદર નેનકે નખરે મન હરલીનો; હે મા૦ ૨૩

નેનકી ચાતૂરી કલાકહું સજની, કુટિલ કટાક્ષમે કષ્ટ કરદીનો. હે મા૦ ૧

અજ મોયે બીન દેખે કલ ન પરત પળ, મુસકનીમે મોયે

ટોંનારી કીનો;

ત્રેમાનંદકા નાથ મીચે મોયે બરી જાય, તજતે બસી ગયો ઉર

રંગબીનો. હે મા૦ ૨

પદ ૧૩૫૫ મું

હે માઈ લેત તાન તનનનનનન સનનનનનન, સસ સ્વરકી:
 હનનનન હરત પ્રાંન કહાન બાંસુરીમેં; હે માં ૦ ટેક.
 ગમમ ગારી રીગમ પમગારી ધનીસાની સસાનિનિ ધપમમ;
 પપધની સાની સુને નીકસત સાંસુરીમેં. હે માં ૧
 તકધલા મૃદંગ ડધા ધી ત્રોમધી ત્રોમ ધ્રુમકટ તકદુમિ
 દુમિતક ધોંગ થોંગ, બાજત પરનગત ટરત આંસુરીમેં;
 નૃત્યત છુમ છુમ છુમ ઝનનનનનનનન નુપુર ઝમકત;
 પ્રેમાનંદ મુની કસકત પાંસુરીમેં. હે માં ૨

પદ ૧૩૫૬ મું-રાગ મલ્હાર

એ સરોજઉતે સરસ તિહારિ નેના;
 માધો જ્યું તિહારે નેના, નિરખત હોત .મનરજન. એ સં ૦ ટેક.
 અરુણસેં ચંચલ રચિર રસાલસેં ચતુર ચિતવનીપર
 વારું મધુપ મીન ખંજન. એ સં ૧
 અધર મધુર બિંબ વાહત નાસા શુક, કરત મનોરથ
 ચિતવી સુચાપ મોહે બયો મલ્હારજન;
 પ્રેમાનંદ નિરખી છબી નૌતમ, મદન બયો મલ્હારજન. એ સં ૨

પદ ૧૩૫૭ મું

મરાલગતિ આવત હમારો પિયાપ્રાન;
 હમારે પિયા મધુરીસી બાંસુરી બજાવત. મરાં ૦ ટેક.
 નિલ કલેવર ચરચિત ચંદન કટિપર પીતપટ, હર બનમાલ
 સોહાવત. મરાં ૧
 મોર મુગટ શિશ કાનન કુંડલ, હરત સકલ દુઃખ મોરલીમેં
 રામ મલ્હારજ્યું ગાવત;
 પ્રેમાનંદ મુની મુની સમ બિજાજની, તનમન તાપ સમાવત. મરાં ૨

પદ ૧૩૫૮ મું

હસ્યોરી મન ચોર ચતુર નંદકિશોર, કૃષ્ણ રાસક રસચોર; હસ્યોં ૦ ટેક.
 બંક મિલોકની બ્રહ્મ કટાક્ષમેં કરત બદ્ધકી, ગિરિધર
 કવલનયનઉંચી કાર. હસ્યોં ૧,

મોહો સકલ ધન મોહન નાગર, હસત મનોહર
ચિતવત ચારુ ગત ચસત મરોર;
પ્રેમાનંદ પ્રિતમ પ્યારેપર, બલિ બલિ બલિ તન તોર. હૃયો ૨
પદ ૧૩૫૬ મું

બનેરી ધનસ્થામ સલોનો સુખધામ સલોનો, સુખ બરસત
ધન આટો જામ; બને ૦ ૧૩
મોર સુમદ સકયાપ સમાનરી ગરજત બંસી ધુન, મગન મધુર
ધનજામ, બને ૦ ૧

દમકત દાગિની કટિપર પીતપટ, લસત મનોહર બગપંકિત
મુક્તદામ ધરે અભિરામ;
નિરખી સ્થામધનપુલકિત ગોપીજન, પ્રેમાનંદ બયો પૂરનદામ. બને ૦ ૨
પદ ૧૩૬૦ મું-રાગ ધનાશ્રી

મદનાદુર હે હરિ માનની; માન ૦ ૧૩
પીરહા રાહુ ગ્રહી ગુન વાત, શ્રીધનચંદ તોરી ચાંદની. મદ ૦ ૧
કલજલ મધિન વિલોલ વિલોચન, શિયિલ દગન સર સાંધની. મદ ૦ ૨
કલમતી મલય ગરલ સમ મુંદરી, ઈંદુ કિરન દલ પ્રાનની. મદ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ સુમન સર સન્ધ્યા, તજી તન્ની શ્રીરે કાનની. મદ ૦ ૪
પદ ૧૩૬૨ મું

માનની મધુસૂદન માન બરી; માન ૦ ૧૩
માનતી નાદિ મોયે બતાવતી, ચાર નારીકા કંથ હરિ. માન ૦ ૧
મોયે મન બતવે કમું ન આવત, ઉંનકે પાથન કદા મેંદી બરી. માન ૦ ૨
પૈયા પરી પરી હારી હૂંતો હરિ, હો તતપ્રજા પુંદ બરી.* માન ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' મણુ જામ મનાવો, ઉભય હિરજપર ચારન ધરી. માન ૦ ૪
પદ ૧૩૬૨ મું-રાગ ધનાશ્રી

બરી મા તેરો માધો જાહુ ડારી ગયો, બેરી મા તેરો;
જાહુ ડારી ગયોરે નેના મારી ગયો, ચીતચોર મોહન. તેરા ૦ ૧૩

* અર્થ સ્પષ્ટ નથી “હોત તપ્રજા પુંદ બરી” પણ વંચાય છે. પણ તેનો પણ અર્થ સ્પષ્ટ નહિ હોવાથી પાઠ આમ જ રાખ્યો છે.

આય અચાનક બેમાં મરોરી, મોરે કરેકા કુંગનવા નિકારી
 ગયોરે; ચીત ચોર મોહન. તેરાં ૧
 ચંચલ નેન સેન કસી મારી, ગારીદે દેહ્યા મેરા જરી ગયોરે;
 ચીત ચોર મોહન. તેરાં ૨
 બિગચો જશોદા તેરા કુંવર કનૈયા, નિરહૈયા મોરે હેયા નખ
 મારી ગયોરે, ચીત ચોર મોહન. તેરાં ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ પિયાપર, તન મન પ્રાન બલિહારી ગયોરે;
 ચીત ચોર મોહન. તેરાં ૪

પદ ૧૩૬૩ મું

બંસીવારો મેરા તોરી ગયો હરવા, બંસીવારો મેરા;
 હરવા તોરી ગયોરે ચીત ચોરી ગયો, દગાબાજ લંગર. બંસીં ૨૬.
 સુંદર સ્થામ રસિક રંગછેલો, મોરી નાહક બૈયાં મરોરી
 ગયોરે, દગાબાજ લંગર. બંસીં ૧
 બૈયાં મરોરી કસન બંધ તોરી, મોરી બુજકો બાબુબધ
 છોરી ગયોરે, દગાબાજ લંગર. બંસીં ૨
 કર કર ચોટ ચોટ રહી ચંચલ, જલકી મગરિયા ફેરી
 ગયોરે, દગાબાજ લંગર. બંસીં ૩
 પ્રેમાનંદકો પ્યારો કંઠ લગાય, બરજોરી પ્રીત મોસે જોરી
 ગયોરે, દગાબાજ લંગર. બંસીં ૪

પદ ૧૩૬૪ મું

મોરે બારે લાલા* તોમું કહા કહી ગ્વાલની, મોરે બારે;
 છોટે કાના તોમું કહા કહી ગ્વાલની, તોમું કહા કહી કા
 છીન લઈ, ધજનાર નિલજ. બારે ૨૬.
 ધતનોકસો મેરા કુંવર કનૈયા, વે તો બરજોજન નવરંગ
 નધરે; ધજનાર નિલજ. બારે ૧

હર નખ ચિદ્ર દેખાવતી ડાલતી, સ્યામ ચતુર તુંતો ભોરી
 લાઈરે, ઇજનાર નિલજ. બારે ૨
 નીત નીત આપકે કંઠ લગાવતી, મુખ ચુંબતી એક ટક
 રહિરે, ઇજનાર નિલજ. બારે ૩
 પ્રેમાનંદ જશોદા અગરત, હસત રાધે ધુંધટ દહરિ;
 ઇજનાર નિલજ. બારે ૪

પદ ૧૩૬૫ મું

મેં ના લિયો યાકે કરકો કંગનવા, મેં ના લિયો;
 કંગનવા યાકે કરકો રે હરવા ઉરકો, તેરી સોં મૈયારે; મેં ના ૧
 મિથ્યા બોલી મોયે દોષ લગાવતી, જાની છોટોસો લરીકારે;
 તેરી સોં મૈયારે. મેં ના ૨
 મોસું કહે તોયે મોલકો લીનો, નહીં જશોમનિ નંદ મદરકારે;
 તેરી સોં મૈયારે. મેં ના ૩
 સુનત જશોદા કંઠ લગાયેકે, મુખ ચુંબતી ગિરિધરકારે;
 તેરી સોં મૈયારે. મેં ના ૪
 પ્રેમાનંદ બતિયાં સુની હરિકી, હસી ગ્લાણની ચક્ષી ધરકારે;
 તેરી સોં મૈયારે. મેં ના ૫

પદ ૧૩૬૬ મું-રાગ ધનાશ્રી

ઓરા આવોને સુંદર સ્યામ, નિરખું નેણાં ભરી;
 મારાં લોભનિયામાંહી માવ, રાખું જતને કરી. ઓરા ૨૩
 મસ્તક મુગટ જગવનો, કાને કુંડલ મકરાકાર;
 વદન ઉપર મારા નાયજી, વારું કોટિક અત્રિપુમાર. નિરખું ૧
 બ્રહ્મટિના પ્રતાપને, જાણે મોટા મુનિવર ધીર;
 કાલ માયાદિક ચરધરે, કંપે સુર નર અસુર પ્રવીર. નિરખું ૨
 ચપળ વ્રગન છળી ઉપરે, વારું ખંજન મધુકર મીન;
 સિધુસુતા વસિ રે, જોવા લોભન ચઢને દીન. નિરખું ૩

* “મેં ના લીયો યાકે કરકો કંગનવા. મેં ના”

યાકે કરકો કંગનવા યાકે ઉરકો હરવા, તેરી સોં મૈયાના” પાડાન્તર છે.

શુચ્છ શુભાખી ખોશિયા, બેઠે કાન ઉપર વનમાળી;
પ્રેમાનંદ યથો થેલડો, તીલ વામ થવણુમાં ભાળી. નિરખું ૪

પદ ૧૩૬૭ મું

તારું રૂપ જોઈ રંગ છેલ, લોચન લોભી રલા;
ઠરી વરણુન વારમવાર, પાતક બવના ગયા. તારું ટેક.
નાસા શુક શોભાનિધિ, રૂડા અધર ખીમ ચીતચોર;
ગોળ કપોતમાં શોભતો, રૂડો તીલ એક જમણીકાર. લોચન ૧
હસતું વદન શોભે ધણું, બણે પુનેમ ચંદ્રપ્રકાશ;
દાંત દાડમકળી દેખતાં, કરે શોકસિંધુનો નાશ. લોચન ૨
ચીલુકતણી શોભા ધણી, કંચુ કંક શોભે સુખરૂપ;
ઉન્નત ઉરમાં આપી રહ્યો, રૂડો વીનચુલુ હાર અનૂપ. લોચન ૩
હૃદય કમળમાં શોભતું, ચિહ્ન શ્રીચંદ્ર રતિ એક લાલ;
નિરખી ભુજ ભરી બેટતાં, યથો પ્રેમાનંદ નિહાળ. લોચન ૪

પદ ૧૩૬૮ મું

શોભા શી. કહું શ્રીધનસ્થામ, સુંદર વર તમતણી;
શું વર્ણવું રસના એક, લાવણ્યતા અતિ ધણી. શોભા ૦ ટેક.
સ્તન ભુગલપર શોભતાં, બે છાપ ચિહ્ન જમીધામ;
નેણાં ભરીને નિરખતાં, નવ વ્યાપે કોધ ને કામ. સુંદર ૧
ભુજ ભુગલ જગદીશજની, શોભે હસ્તિ મુંડ સમાન;
છાપ ચિહ્ન મનકું હરે, શોભે કુલિયું બીને વાત. સુંદર ૨
કાંડા કંઠે બલવંતજી, રાતી હથેલિયું સુખપૂર;
આંગલિયું નખ નિરખતાં, ચાપે દુખડાં સર્વે દૂર. સુંદર ૩
કરવર અભય ઉદાર તે, ધરો શિશુ ઉપર મહારાજ;
પ્રેમાનંદ ત્યારે માનશે, યથો સદૃશ જનમ મારો આજ. સુંદર ૪

પદ ૧૩૬૯ મું

તારી મૂરતિ શ્રીમહારાજ, જીવું છું જાધન;
સંભારતાં સરવે અંગ, રહું મન મોધન. તારી ૦ ટેક.

ત્રિવળી સદિત શોભે ધણું, રુડું ઉદર અતિ અભિરામ;
 ઉડી નાશી નૌતમ, પૂરે સરવે મનની હામ, રહું
 કરિલંક અતિ રળિયામણા, શોભે સાયળ સુંદર બેડ;
 જાનુ પિંડી નિરખતાં, પૂરે સરવે મનના કાડ, રહું
 ધુટી પાનીને પેખતાં, વાઘ હેડે પૂરણુ પ્રીત;
 જુગલ તળા સભારતાં, રુડી ઉર્ધ્વરેખા ચોરે ચીત, રહું
 કૃષ્ણ આંગણિયુ આપતી, જમંણા અંગોઠાના નખમર્ધ ચિદ્ર;
 નખશિખ મૂરતિ સંભારતાં, પ્રેમાનંદ થયે લેલિન, રહું

પદ ૧૩૭૦ મું-રાગ ધનાશ્રી

માંકે મોલે મોહનજી ચે આયા ક્યોં ની આજ.* માંકે
 સેજડી બીજાઈ સારી દીપકડી જોત પ્યારી
 વાટડી જોઈ મેં ધારી નાયા હો મહારાજ. માંકે ૧
 મોસું જો દીયો કાલ દુહસુથે પાળ્યો જોલ
 જાઓજી જાઓજી જુહા જહુપતિ રાજ. માંકે ૨
 કણીરે ચે ધરે ગીયા યાને જો બેહાલ કીયા
 અધર અજન કીયો જોઈ યાકી લાજ. માંકે ૩
 પ્રેમાનંદરા નાથ પડ્યા ચે કણેરે હાથ
 રાખ્યા યાને નાથ રાત સાચ્યો વઢિ કાજ. માંકે ૪

પદ ૧૩૭૧ મું

માંકે મોલે બાલમજી ચે આયા છોજી રાત. માંકે ૧
 રમઝમ કરતાં માંકે મોલ પધાચ્યા
 સખિયારો સાથ લેઈ આયા મુસકાત. માંકે ૨
 કમરે કટારો લાલ દલકતી સોહે દાલ
 ચિરોધરી શોભા માસું કહી નઈ જાત. માંકે ૩
 કસુંબલ જામો વારી યરકે કસુંબી પાધ
 અમલારા છાક્યા માસું બોલોછોજી બાત. માંકે ૪

* “માંકે મોહોલે મોહનજી ચે આયા ક્યુ નહિ આજ.” ચાડાન્તર છે

પ્રેમાનંદરા નાથ કપુર સુગંધી ગતિ
ઠેસરીયા બાલમજી પધાર્યા પરભાત. માંકે ૪

પદ ૧૩૭૨ મું-રાગ કાફી હોરી

હારે હો અરજ મોરી માનોજી પ્યારે, શ્યામ સુંદર બંસી વારે; હારિ ૦ ટેક.
નાહકે રોકી રહે હો સાંવરે, નાગર નંદુલારે. અર ૦ ૧
સાસુ નહુંદ લરીહે પિયા માસે, વ્રજકે લોગ હગારે. અર ૦ ૨
કબજી મેં ઠારી પિયા પાવે પરતહું, હાં હાં કરત હો ઠારે.* અર ૦ ૩
પ્રેમસખી બસિ જાઉં શ્યામપર, કરી રાખું વ્રજતારે. અર ૦ ૪

પદ ૧૩૭૩ મું

હારિ હો શ્યામ કીની એ ગતિ મોરી, કહારેહસત દગ જોરી; શ્યામ ૦ ટેક.
મનમોહન મોરી અંગિયાં બીજ ગઈ, માતીનકી લર તોરી. શ્યામ ૦ ૧
મેં અનન પિયા કહ્યુએ ન જાનું, ડારી મેરે સિર ચોરી. શ્યામ ૦ ૨
હે ચીતચોર પીરહું ન જાની, બાંહ પકર ઝકઝોરી. શ્યામ ૦ ૩
પ્રેમસખી પિયા રસિક રૂપપર, વારત મદન કરોરી. શ્યામ ૦ ૪

પદ ૧૩૭૪ મું-રાગ કાફી-હોરી-તાલ અંપક

આવો મીલી ધજનારી, આજ પકરે† ગિરિધારી; આવો ૦ ટેક.
અંચલ ચપલ મીલત નાહિ કબહું, બહુત દિનન પચિહારી. આજ ૦ ૧
એ છીન લેહો‡ પીતાબર મોરલી, પે'રાવો નહં સારી. આજ ૦ ૨
આંખી આંજી મુખ મીડી પિયાઠો, નયવોરી દેકર તારી. આજ ૦ ૩
પ્રેમસખી જી ન કહો રી કહાન કોઈ, સુંદર નંદુલારી. આજ ૦ ૪

પદ ૧૩૭૫ મું

એ મોહન પિયા પાવે, આજ કરીહું મન બાવે; એ મો ૦ ટેક.
પેરાયી ચૂરી ચૂનરિયા, અંજન દગ કજરાવે. આજ ૦ ૧

* “હારે” પાઠાન્તર છે

† “પકરિએ” “પકરીહું” પાઠાન્તર મનાય છે

‡ “લેહો” પાઠ વધારે સારો લાગે છે.

પ્રેમભરી મુખ ચુંબી લામિની, ગાતન ગુલચા લગાયે. આજ્ઞ ૨
 ત્રજવનિતા જોરી દગસે દગ, નેનન સેન શિખાયે. આજ્ઞ ૩
 પ્રેમસખી એ નંદલલીક, બીંદન લાલ લગાયે. આજ્ઞ ૪

પદ ૧૩૭૬ મું

નીકી બની નંદલરકી, દેખો છબી મુંદરવરકી. નીકી ૦ ટેક.
 પેશથી અંગિયાં અરુ ચૂનર, રાજત ચૂરિયાં કરકી. દેખો ૦ ૧
 ભાંગ સંવારી બીંદી દગ અંજન, લલિત છબી વેસરકી. દેખો ૦ ૨
 ચુની ધજનાર સનેહ અપારસો, આઈ દેખન ધરલરકી. દેખો ૦ ૩
 પ્રેમસખી કહે સુનો હો સયાંની, લેજ્યું ચલો નંદ ખીરકી. દેખો ૦ ૪

પદ ૧૩૭૭ મું

સેજ્યું આઈ નંદદારે, મોહન પિયા પ્રાણસે પ્યારે; લેજ્યું ૦ ટેક.
 હે નંદરાની દેખો યા લરકી, ઠાડીકુતી પનિયારે. મોહન ૦ ૧
 કહા જાને કાઠિકી સાવરી, તેરે લાલ અંતુસારે. મોહન ૦ ૨
 આઈ જશોદા નિરખી લાલકું, ભરી આપ દગંતારે. મોહન ૦ ૩
 પ્રેમસખી એ રૂપનિધિપર, પ્રાણ વારી વારી ડારે. મોહન ૦ ૪

પદ ૧૩૭૮ મું-રાગ કાફી

દૂરીજન દેખશેરે, પાલવડો મારો મેલ છબીલા. છબી ૦ ટેક.
 દેખશે આપ્યા લોક દૂરીજન, જાશે મારી લાજ;
 સાસુ પુછશે ક્યારની વડુ તું, ક્યાં ગઈતી આજ. છબી ૦ ૧
 સરખી સૈયર જાણશેરે, મને બોલશે વાંકા વેંજુ;
 હિબી છે બહુ કદમની જાયે, કહાનજી કીધા સેજુ. છબી ૦ ૨
 પાલવ મેલને પાતળિયા, મને યઈ છે જાગી વાર;
 હૈયે હાથ ન નાંખશેરે, મારો ત્રુટશે નવસરહાર. છબી ૦ ૩
 જાવા છો મુજને માવજીરે, મારે ઘેર છે જાગું કામ;
 આવીશ પાછી પાતળિયારે, માનો પ્રેમાનંદના રમામ. છબી ૦ ૪

પદ ૧૩૭૯ મું

રસિયા રોક મારે, ઉઠાણી મારી આલ સામળિયા. રસિયા ૦ ટેક.

વાર યાયે છે વિઠ્ઠલ, મારી સાસુ જુવે છે વાટ;
કામ વિના તું કહાનજી, રોકીને શીદ ઉભે છે ઘાટ. શામ૦ ૧
મેલને આજ તું આસ ઉઠાણી, તાણ્યમાં મારું ચીર;
કર જોડીને કહું છું કેશવ, ભરવા દેને મને નીર. શામ૦ ૨
અમે વહુઆરું લાજના માણસ, ત્હારે નહિ લાજ લગાર;
ગોવિંદ ઘેલડો યાયે છે જોધને, ગોઝુલિયાની નાર. શામ૦ ૩
ક્યાગની કહું છું માન મનોહર, ભરવા દે મને હેલ;
મળશું આપણુ કુંજમાં કહાના, પ્રેમાનંદના છેલ. શામ૦ ૪

પદ ૧૩૮૦ મું

મારા સમ માર માં રે, કાંકડલી મને કહાન રંગીલા; મારા૦ ટેક.
કાંકડલી મને માર માં મોહન, કહું છું વારમવાર.
લાડકડા ત્હારા લાડ હું પૂરા, કરીસ નંદકુમાર. રંગીલા૦ ૧
ખેડણું મ્હારે ફૂટશે, મ્હારી સાસુડી કરશે સ્હોર;
કેશવ તુજને કહું છું, કેડો મેલને તું નંદકિશોર. રંગીલા૦ ૨
માધવ ત્હારા મનમાં શું છે, શીદ રેદિ છે વાટ;
નિર્લજ નવરો મેલતો નથી, જમુનાજીનો ઘાટ. રંગીલા૦ ૩
કસને કેહેશું કેશવ તારા, લક્ષણ સર્વે આજ;
પ્રેમાનંદના નાયજી ખોશો, નદ જશેદાની લાજ. રંગીલા૦ ૪

પદ ૧૩૮૧ મું

કહું છું કપારનીરે, બાંહડલી મારી મેલ ઠગારા; કહું છું૦ ટેક.
ચૂંડિયું કુટશે નદના કુંવર, માન તું મુંદરસ્થામ;
સાસુ જાણુશે કહેશે, વહુ શું આ કીધું તે કામ. ઠગારા૦ ૧
ધુંધટપટ ઉઘાડમાં મોહન, દેખશે ગામના લોક;
ઠેલ માં માથે ભાર છેરે, મારી લચકાશે તે ડોક. ઠગારા૦ ૨
આડો આવીને આજમાં માધવ, તોડ માં મોતીદાર;
ખગિયો છું પણ બાંધી મગાવીય, કંસતલે દરજાર. ઠગારા૦ ૩

રહી અમુરી એકલીરે હું, ગયો સૈયરનો સાય;
મેલી દેને મારા સમ છે મોહન, ત્રેમાનંદના નાય. ઠગારાં ૪

પદ ૧૩૮૨ મું-રાગ કંકરી-ધ્રુપદ ચૈતાલ

સરસ ગાય ગાયરે (૨), ગાય ગાય મોહન મધુરીસી તાન
મન પ્રાન હર લીનરે; સરં ૮૬.

બંસી અધર ધરે કહાન, લે લે સમ સ્વરન તાન, સાંવરે
સુગન કંકુ કર દીનરે. સરં ૧

વિકલ ભયે મન પ્રાન, બૂલી સખ ખાન પાન, તનમે
લે હલદો સિંગાર કીનરે;
ત્રેમાનંદ મજનારી, મીલી જય ગિરિધારી, થકીત ભર્ષ
નિરખી નિરખી રંગબીનોરે. સરં ૨

પદ ૧૩૮૩ મું

તરન તારનરે (૨), તારન નિસતારન ધર્મકુંવર અખિલ
જગતકારનરે; તરનં ૮૬.

રત મન રેન દિન, ધરી ધરી પદ્મ છીન, દીનબન્ધુ
અધમઓધારણુરે. તરનં ૧

અશરણુશરણુ શ્યામ, પરંબલ પૂરણુકામ, નિજ જનકે
દુઃખનિવારણુરે;
લક્તવત્સલ કૃપાનિધાન, ત્રેમાનંદકે જીવનપ્રાન, કામ કોધ
લોભ મોહ મારનરે. તરનં ૨

પદ ૧૩૮૪ મું

પરન બાજતરે (૨), બાજત ગત ગડગડથો ગડગડથો ધમ્ કદ્
તદ્ ધાધીલાં, ધિતા સરસ રાજતરે; પરનં ૮૬.

દ્રૌકટ તદ્ દ્રૌકટ તદ્(૨), ધાધીલાં(૨), દુમિ દુમિ દુમિ દુમિ દુગ્
દુગ્ દુગ્ દુગ્ ગુમ્ ગુમ્ ગુમ્ ગુમ્ મૃદંગ બાજતરે. પરનં ૧
નૃત્યત બિહારી જાજનારીસંગ, સાંગીત નટવર સુધર
ગત સાજતરે;

ત્રેમાનંદકા નાથ લેત તોન સમ સ્વર, સાની ધપ મગરીસા

નિરખી મદન લાજતરે, ખરનં ૨

પદ ૧૩૮૫ સું

ખરજ સાધ સાધરે (૨), સાધ સાધ ગુનીજન ગુન નાદ વિદ્યા

અહારસ આદ આદરે; ખરં ૮૬

ખરજ રીખજ ગંધાર, મધ્યમ પંચમ ધૈવત નિપાધ, સમ

એહી અહ નાદરે, ખરં ૧

સમ સ્વર્ગ સમ પાતાલ વૈકુંઠ પરમ ધામ, ઠામ ઠામ ઊયે રલો

નાદ સોઈ અગાધરે;

ત્રેમાનંદ શ્યામસંગ ગાવત સુખ પાવત, રિઝત હરિ દેત

મોજ મહાપ્રસિદ્ધરે, ખરં ૨

પદ ૧૩૮૬ સું-રાગ કાફી

બિહારીલાલ ખાંકે હો બિહારીલાલ ખાંકે, રંગબીને છેલ કહાંકે હો; બિં ૮૬

બંદાબનકી કુંજગલીનમે, ફીરત મોહન મદ છાંકે. હો બિં ૧

પઢી પઢી ટોંના ડારત, આરત નેહ બાન નજરકે;

ત્રેમાનંદ પ્રભુ બસ ગીયો દીલમેં, બાલમ અજઅબલાકે. હો બિં ૨

પદ ૧૩૮૭ સું

છખીલે છેલ સલોને હો, છખીલે છેલ સલોને,

તેરી ચિતવનીમેં કછુ ટોને; હો છં ૮૬

અકુટી કુટીલ અપલ ચિતવનીમેં, મોહે મીન મૃગ છોને. હો છં ૧

ચિતવની તરછી લાગત મારું બરછી કસત કરેજકે કોને;

ત્રેમાનંદ પ્રભુ દરદ દિલોંધ કહી ન બનત મુખ મોંને. હો છં ૪

પદ ૧૩૮૮ સું

રસીલે રાજવ નેનાં હો, રસીલે રાજવ નેનાં,

બીનું દેખે મોહે નાંહી ન ચેનાં; હો રસીં ૮૬

રેખે રાતી મદન મદમાતી, બેના ખરમ સુખદેનાં. હો રસીં ૧

જન મનહરની ખલક બસકરની કમલનયનકી સેના;
ત્રેમાનંદ નિરખી સુખ પાવત, ગાવત હે દિનરેના. હો રંગીં ૨

પદ ૧૩૮૯ મું

રંગીલે કહાન ખારે હો, રંગીલે કહાન ખારે,
તુમ જીવન પ્રાન હમારે; હો રંગીં ૨૬.
પ્રાન હમારે નેનાકે તારે, નટવર ધર્મદુલારે. હો રંગીં ૧
ધર્મદુલારે કરું નહિ આરે, ઊરકે દાર હમારે;
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ છબીપર, તન મન ધન લે વારે. હો રંગીં ૨
પદ ૧૩૯૦ મું-રાગ કાફી

બિસરી ગર્ઢ દાર દિયાકો મેરા, કહાન કદમલકી ટેપા; બિસં ૨૬.
હરિવર હાંસી ન કીજે હારકી, દેહો શ્યામ સુખદેયાં. બિસં ૧
યહાં અબહી કોઈ આર ન આયો, તુમહિ ચરાવત ગેયાં. બિસં ૨
લરીહે લાલ મોરે ધરકે લોગવા, આર લરીહે મોરી મૈયાં. બિસં ૩
ત્રેમાનંદકે પ્રભુ પરમ અગુરવર, પુનિ પુનિ પકું તેરે પૈયાં. બિસં ૪

પદ ૧૩૯૧ મું

ગુનરિયાં જોખન મદમાતી, તે લધરે મોરલિયાં મોરી; ગુજં ૨૬.
બડેર બાપકી બેટી હોયકે, કરની શિખી કહાં ચોરી. ગુજં ૧
બંસી ચોરી મોયે દોષ લગાતી, માગતી હાર નિઠોરી. ગુજં ૨
યા બંસીમેં મેરા પ્રાન બસતહે, સુન રાધે સોહ તેરી. ગુજં ૩
ત્રેમાનંદ કહે પ્રભુ બંસી આની દે, શ્રીવૃષભાનકિશોરી. ગુજં ૪

પદ ૧૩૯૨ મું

બાંસુરિયાં બૂલી આવે કહું, દીઠ લંગર બંસીવારે; બાંસું ૨૬.
કહાં તુમ કહાં હમ કહાં બાંસુરિયાં, મંગત પાસ હમારે. બાંસું ૧
રંચ બર સાંચ ન બોલો મોહન, યાહીતે લાયે કહાન કારે. બાંસું ૨
કહાં શિખે એતી ધૂરતતા, કોન શિખાવન હારે. બાંસું ૩
ત્રેમાનંદકે પ્રભુ કરી ઠગ બાજી, મોલો સકલ ધન ખારે. બાંસું ૪

પદ ૧૩૯૩ સું

નાગરિયાં તે નેન સચોનિરી, તો જેસી કાઉ નાઈ; નાગ૦ ટેક.
નેનમેં બેનમેં સેનમેં સુંદરી, બહિરાવતી કઈ કાઈ. નાગ૦* ૧
લાહ મરેરતી નેનની જોરતી, મોરતી અંગ ધતિરાઈ. નાગ૦ ૨
જુજ ફરકાવતી કુચ તરકાવતી, ગાવતી ગારી હરખાઈ. નાગ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે જુગલજીખીપર, તન મન ધન બલબાઈ. નાગ૦ ૪

પદ ૧૩૯૪ સું-રાગ કાફી

તેરી અંખીયાંમે કહુ ટોના, બંસી વારે સલોના; તેરી૦ ટેક.
અંખીયાં તેરી લેતહે હેરી, આઈ કાઉ પેલેહી ગોના. બંસી૦ ૧
ચિતવની તરછી મારત માનું બરછી, કસત કરેજકે કોના. બંસી૦ ૨
કેસો જાદુ ડારત કહુ ના બિચારત, હોતહે જીયે દુઃખ દોના. બંસી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે પ્રાન હમારે, બીનું દેખે આવત રોના. બંસી૦ ૪

પદ ૧૩૯૫ સું

તેરી ખાંસુરીને ધર ધાલા, જશોદાજી કે વાલા; તેરી૦ ટેક.
ખાંસુરી ખાંસુરી છેદ ગઈ, મોચે કરીદીની હાલબેહાલા. જસો૦ ૧
તન મન પ્રાન ભયે બસ મેરે, જસુ મૃગ ખંજન જાલા. જસો૦ ૨
દિન નહી ચેન રેન નહી નિદ્રા, મગરી બિરહાનજાજવાલા. જસો૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાય મેતો અખ, ફેરું તેરે નામકી માલા. જસો૦ ૪

પદ ૧૩૯૬ સું

ખાંસુરિયામેં બનવારી, લીનો જીમરો નિકારી; ખાંસુ૦ ટેક.
બીનું દેખે મોચે કલ ન પરે કહું, બિરહ બિયા તન જારી. લીનો૦ ૧
પ્રાન પાન તન લાન વિસરી ગઈ, ખીકલ બિરહકી મારી. લીનો૦ ૨
આખદમૂરી અંગ નહી લાગત, બૈદ ટોરત નારી. લીનો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે નાય બીના મોહે, હોવત નાહી કરારી. લીનો૦ ૪

પદ ૧૩૮૭ સું

અખ સાંવરે બીના માર્ધ, મોપે રણોઉ ન જાઈ; અખ૦ ૧.
 સ્યામમુંદરકી સાંવરી સુરત, બીનુ દેખે કલ નાઈ. મોપે૦ ૧
 કે વાદે લીંગ મોહી લે જાઓ, કે વાકું લાવો બોલાઈ. મોપે૦ ૨
 તરત મીટોગે રોગ તન મનકા, પરત વાણી પરજાઈ. મોપે૦ ૩
 ત્રેમાનંદે નાચખીના પીર, મીટે ન કાટિ ઉપાઈ. મોપે૦ ૪.

પદ ૧૩૮૮ સું-રાગ કાફી

સ્યામ કેસરીયો બનો, બ્યાહન આયોરે સૈયો; સ્યામ૦ ૧.
 બનરો બિહારી ગિરિધારી રાજ બનરિકે મન લાયોરે સૈયો. સ્યામ૦ ૧
 જરકસી પાધમે મોતિયુકે સેહરો સરસ હાયોરે સૈયો. સ્યામ૦ ૨
 ભુખન બસન બનોપમ નિરખી મન લલચાયોરે સૈયો. સ્યામ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે બનરો બ્યાસ બિરંચી મુનિ મીલ ગાયોરે સૈયો. સ્યામ૦ ૪

પદ ૧૩૮૯ સું

બની અસવારીરે બિહારી બરાંકી દેખો; બની૦ ૧.
 મકનારે હાથીવારી કનક અંત્રાડી લગત પ્યારીરે દેખો. બની૦ ૧
 બનેહો બરાતી માનુ રતિપતિકી સેના સજીકે હારીરે દેખો. બની૦ ૨
 ગગન સધન મુદિત સુર બરખે મુમન વારીરે દેખો. બની૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કે' ગાવત ગારી પૂરનારીરે દેખો. બની૦ ૪

પદ ૧૪૦૦ સું

તેરી છખી. મેરે મન બસગઢરે બનરા; તેરી૦ ૧.
 સ્યામમુંદર અસ સજ કુંગના મસ લસ ગઢરે બનરા. તેરી૦ ૧
 ચિતવની ચલની દેખતહી કરેજવામે કસ ગઢરે બનરા. તેરી૦ ૨
 રૂપ છટા લખી રતિપતિકી મતિ ખસ ગઢરે બનરા. તેરી૦ ૩
 અંગ અંગકી છખી ત્રેમાનંદે ઉર કસ ગઢરે બનરા. તેરી૦ ૪

પદ ૧૪૦૧ સું

રાજ સહેલી તોયે દેખી મોહરે* બનરા; રાજ૦ ૧.

* “મોહરિ” ગાય છે.

કર્મનિય રૂપ નિરખી અંખિયાં, ન ત્રપત હોધરે બનરા. રાજ૦ ૧
ઠાડી સખિયનમે પ્રકૃત્સ્થિત મનમે, છબી જોઈ જોધરે બનરા. રાજ૦ ૨
આય ઠાડી લાઇ કર સુમન માલ લઈ, પે'રાના તોધરે બનરા. રાજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' મેરે ઉરમે બિરાજે, દંપતિ દોધરે બનરા. રાજ૦ ૪

પદ ૧૪૦૨ શું શાગ કાઢી

વાંસલડી કુંજ વાયેરે, વેરણ વાંસલડી કુંજ વાયેરે;
મારું સુણુતા કાલજ દારાયેરે, વેરણ વાંસલડી કુંજ વાયેરે. વેરણ૦ ૧
અવણે સુણીને મારું તનકું તપે છે, મન મગવા અકુળાયેરે. વેરણ૦ ૧
કામ કાજ મને કાંઈ નવ મુજે, ઘેલી ફરું ધરમાયેરે. વેરણ૦ ૨
વાંસલડિયે મારી વેંધી વાંસલડી, મને પ્રહની વેદના યાયેરે. વેરણ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાય જોયા નિના પગ એક જુગસમ જાયેરે. વેરણ૦ ૪

પદ ૧૪૦૩ શું

વેરણ થઇને લાગીરે વાંસલી વેરણ થઈ, કીધી વ્રજઅજલાને
વેરાગીરે. વાંસ૦ ૧
મદનભરી વાગે અતિ વસમી, ખટકે છે જઇને આગીરે. વાંસ૦ ૧
પતિસુતમાંથી પ્રીત તજીને, થઈ છું સર્વે ત્યાગીરે. વાંસ૦ ૨
વ્રજવિનતાતું જીવન સર્વસ, લઇને થઈ છે બડાગીરે. વાંસ૦ ૩
પ્રેમાનંદને નાય અધર ધરી, રસિયે શ્યામસોહાગીરે. વાંસ૦ ૪

પદ ૧૪૦૪ શું

જીવન જમુના તીરેરે, વાયે જીવન જમુના તીરેરે;
મારું વિધ્યુ મન જલવીરેરે. વાયે જી૦ ૧
મંત્ર લણીને મધરાતે મોહન, ટેર સુણાયે ધીરે ધીરે. વાયે જી૦ ૧
સાંભળતામાં સરવે જૂલી, ડોલી દરદની પીરેરે. વાયે જી૦ ૨
હેડું મારું ભરાઈને આજ્યું, નેત્ર ભરાયા નીરેરે. વાયે જી૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાયને મળવા, ઉપજ્યો વિરહ ચરીરેરે. વાયે જી૦ ૪

પદ ૧૪૦૫ શું

મોરલીમાં મન લીધુરે, મોહને મોરલીમાં મન લીધુરે;
હલ કામજી કાંઈક કીધુરે. મોહને૦ ૧

વાંસલડી વાધને વનમાં, તેડીને દરચન દીધું. મોહને ૧
 રસમાં રસખસ કીધી રસિયે, ગ્રીતે અધરામૃત પીધું. મોહને ૨
 અંગોઅંગ પુલી પ્રજવિનતા, જોઈ મોહન મુખવિધું. મોહને ૩
 ત્રેમાનંદના નાથને મળતાં, કારજ સરવે સીધું. મોહને ૪

પદ ૧૪૦૬ કું-રાગ કાફી

જાવા ઘો જમુના પાણી હો કાનુડા; જાવા ૦ ટક.
 જમુનાજીને મારગ જતાં, હાથ ઝાલી શાને તાણી. હો કા ૦ ૧
 આશ્વ કરો ને વાહલા અધકુરે બોલો, દેખતાં સેવર સમાણી. હો કા ૦ ૨
 સન્મુખ આવીને સાન કરો છો, શાને બોલો છો ખોટી વાણી. હો કા ૦ ૩
 પ્રેમસખી કહે વાત દિયાતી, રહોને રસિયા અમે જાણી. હો કા ૦ ૪

પદ ૧૪૦૭ મું

મારગડે રોકા માં માવા; હો મોહનજી ૦ ટક.
 નિત્ય ઉડીને કેટલુંક સહિયે, શાને બોલો છો આવી કાલા. હો મો ૦ ૧
 હાથ જોડીને કરગરિયે તમને, તેમ તેમ થાઓ માં કાલા. હો મો ૦ ૨
 ગાયું ચારોને આવી ચીર તાણો છો, નથી રાગ નંદલાલા. હો મો ૦ ૩
 આજ કહીએ તે શીખ માની લેજો, પ્રેમસખીના છોગાલા. હો મો ૦ ૪

પદ ૧૪૦૮ મું

મારગ મેલો ગિરિધારી, હો રસિયા મારગ; હો ૨૦ ટક.
 વાંક વિના આવી મારગ* બાંધો, શાને બોલો છો મેવારી. હો ૨૦ ૧
 કાંધના શિખાવ્યા પુલોમાં વહાલા, વનમાં ન છેડો પરનારી. હો ૨૦ ૨
 હાંસી નહિ વાત સાચી કહું છું, માનો શીખ હમારી. હો ૨૦ ૩
 પ્રેમસખીના સ્વામ મનોહર, જીવોને વાત વિચારી. હો ૨૦ ૪

પદ ૧૪૦૯ મું

વાર જશેદા વનમાળી, હો મોહન તારો; હો મો ૦ ટક.
 આવડો શો લાડકવાયો બાઈ, પાલવ ઝાલે દેઈ માળી. હો મો ૦ ૧
 વૃંદાવનને મારગ જતાં, દાન માંગે છે અમને ખાળી. હો મો ૦ ૨

ગોવાળાની મડળી લેકને, જેમ તેમ જાવે દર્દ ગાળી. હો મોં ૩
પ્રેમસખીને મનડે વસિયો, પીળી પવવટવાળી. હો મોં ૪

પદ ૧૪૨૦ મું

વારને જીવનપ્રાણ માડી તારો; વારં ૧૬.
મારગ જાતાં મળવાને ધાણે, મારે છે જીવનિવાના દાણ. માડીં ૧
એક કહું તો આરી લાખ કહે સામે, કઠણ વચનના બાણ. માડીં ૨
મધુસૂદન મતવખનો ગરજ, હરજ ચતુર મુખણ. માડીં ૩
પ્રેમાનંદ કહે મું સમજીને, વેદ કરે છે વખાણ. માડીં ૪

પદ ૧૪૨૧ મું

જીવન જમુના તીર માડી તારો; જીવં ૧૬.
પાતળિયો પનધટપર આવીને, ભરતાં બાળે છે નીર. માડીં ૧
નાહિયે ત્યાં જાનો આવીને, ચોરીને બાળે છે ચીર. માડીં ૨
લોકની લાજ મરજા ન આણે, ના જણે પર પીર. માડીં ૩
પ્રેમાનંદ કહે રાકીને રાખીય, નેણામાં બધરીર. માડીં ૪

પદ ૧૪૨૨ મું

મિરિધ ઘેનો તૂર બાઈ તારો મિરિધર; બાઈં ૧૬.
મારગમા માણસ* દેખતાં, આવીને બાળે છે મારે ઊર. બાઈં ૧
પરનારી બાળીને જૂરાયો, જીવન જીવનપૂ. બાઈં ૨
નાનકડા નટવરને જતોળા, જળવળે તું જર. બાઈં ૩
પ્રેમાનંદને નાથ રમીયે, અમને કીધાં ચકચૂ. બાઈં ૪

પદ ૧૪૨૩ મું

કમલનયનને વાર બાઈ તારા. કમલં ૧૬.
અવમેયો આવીને અચાનક, તેડે માગ દેડાનો દાર. બાઈં ૧
દૂધ દહી મરી માખણ ધરમાં, રે'વા ન પામે લગાર. બાઈં ૨
કેટલાંક કરૂં કેશવનાં કોતક, રોજ ન પામે પાર. બાઈં ૩
પ્રેમાનંદના નાથને નિરખી, મગન ગઢે છે નજનાર. બાઈં ૪

પદ ૧૪૧૪ મું-રાગ કાફી

શામળિયે મારી સુરત હરીરે; સામ૦ ૧.
 જોવામાં કંઈ કારણ છે, કે જોની દષ્ટી છે કામચૂભરી. સામ૦ ૧
 પાણીડારે ભરવા સારું જાતાં ને વળેતાં, હિંદુ દુતો લાજ કરી;
 આજ અભણે ધુંધટ ઉઘાડીને, જોયા મેંતો જીવન જરી. સામ૦ ૨
 સુંદર મુખડું જોઈ મન મગન થઈ, સુખ જુખ સદુ વિસરી;
 દાઘ ન હાલે મારો પાવ ન ચાલે, રહી આંધે નજરે હરી. સામ૦ ૩
 ચંચલ સોચન ભવદુઃખમોચન, સુહરિયું તો ટુટે છે ખરી;
 ત્રેમાનંદના નાથને નિરખી, ના આતું ભવમાં ફરી. સામ૦ ૪

પદ ૧૪૧૫ મું

વાંસલડી મારે વેરણ પડીરે; વાંસ૦ ૧.
 વિરહ ભરી મધરાતે વેરણ, વાગે છે ધડિયે ધડિ. વાંસ૦ ૧
 સાંભળતાં મારી સુખ જુખ વિસરી, જાણીયે કાળે કરડી;
 રોમ રોમમાં સાંભરી સુરત, આવે* છે લેર ચડી. વાંસ૦ ૨
 વાગે છે જોરે ને કાલજ કારે, વાંસની વાંસલડી;
 વ્યાકુલ થાએ મારું મન મળવાને, નયણે નીરઝડી. વાંસ૦ ૩
 ભોજન ન ભાવે મને નિદ ન આવે, સુતાં સૈયર† સેજડી;
 ત્રેમાનંદના નાથની મૂરતિ, આવે છે ઉરમાં અડી. વાંસ૦ ૪

પદ ૧૪૧૬ મું-રાગ કાફી

અસળેલા આવો ચોરારે, અરજ કરું છું; અર૦ ૧.
 ભાવ કરીને નટનાગર ભેડું, જોવું તારા મોહીજના તોરારે. અર૦ ૧
 વિઠ્ઠલવર વહાલા છે મુજને, નવલ સનેહિ નંદછોરારે. અર૦ ૨
 પાતલિયા વર પ્રીત કરીને, પ્રાણ હવ્યા છે તમે મોરારે. અર૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે નેણા ભરીને, નિરખું જ્યું ચંદ ચંદારારે. અર૦ ૪

* “આવી” પાઠાન્તર છે.

† “સુતાં સેજડી” પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૪૧૭ મું

છોગાલા છોયું તારું મનમાં ગમ્યું છે; મન૦ ૧
 છેલ કુંવર તારાં છોગલાં હિપર, તન મન ધન લેઈ વારુંરે. મન૦ ૧
 જડી રાખું જીવણ સાથે, ચીતર્માંથી પજ ન વિસારુંરે. મન૦ ૨
 પાતળિયા વર છોયું તમારું, જીવન ધન છે મારુંરે. મન૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે પ્રીત કરીને, નીત નીત ચિત્તમાં સંભારુંરે. મન૦ ૪

પદ ૧૪૧૮ મું

કાનુડે કામણુગારે મા કામણુ કાધું; કાનુ૦ ૧
 હું તો ગઈતી મા પાણીકુંડે ભરવા, હિમો હતો જમુનાને આરે મા. કામ૦ ૧
 શુરે જાણું જે મને શું કરી દીધું, નટવરે નેણું નજરે મા. કામ૦ ૨
 લટકે તે આવી મને હસીને બોલાવી, શુરે વખાણું વારેવારે મા. કામ૦ ૩
 પ્રેમાનંદના નાથની ભરતિ, આવીને વસી છે મન મારે મા. કામ૦ ૪

પદ ૧૪૧૯ મું

મને કાધી છે દિવાની મા, હો મીઠા બોલે; હો મી૦ ૧
 મોરલડીમાં માવે મંત્ર લણીને, મોહની નાંખી છે કાંઈ જાની મા. હો મી૦ ૧
 સામું જોઈને મારી સુધ હરી લીધી, રક્ષિયે છેલ ગુમાની મા. હો મી૦ ૨
 મુંદર રૂપ સંજોની અંખીયાં, રેખું જોઈ છે નાની નાની મા. હો મી૦ ૩
 પ્રેમાનંદના નાથને નિરખી, મગન રહું છું મસ્તાની મા. હો મી૦ ૪

પદ ૧૪૨૦ મું-રાગ કાફી

ધૂતારે મુને કહાનેરે કામણુ કાધું; ધૂતા૦ ૧
 મોરલડીમા વહાલે મંત્ર લણીને, ચીતડું મારું ચોરી લીધું. ધૂતા૦ ૧
 અદ્વયેલે એકાંતમાં મુજને, આવીને દરશન દીધું. ધૂતા૦ ૨
 પ્રીત કરીને મારો પાલવ સાજો, હસીને ગોરસ મારું પીધું. ધૂતા૦ ૩
 પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, સરવે કારજ મારું સીધું. ધૂતા૦ ૪

પદ ૧૪૨૧ મું

વાલીડે વસ કાધીરે નેણાને ચાળે; વાલી૦ ૧
 શામળિયે સમજાવી સાનમાં, રંગમીને રૂપાળે, વાલી૦ ૧

હેત કરીને મને હસીને બોલાવી, મીઠડા બોલેરે મરમાળે. વાલી૦ ૨
શુરે જાણું જે મને શું કરી દીધું, કામચુગરે કહાન કાળે. વાલી૦ ૩
ત્રેમાનંદને વહાલે કામી દિવાની, હેલછબીલડે છોગાળે. વાલી૦ ૪

પદ ૧૪૨૨ મું

જીવન જોયા વિનારે મન અકળાયે; જીવ૦ ૧૬.
કામ કાજ મને કાંઈ નવ સુજે, ધરમાં ક્ષણું ન રે'વાયે. જીવ૦ ૧
નંદકુંવર જોયા વિના મુજને, પાળ જીન જુગસમ ગાયે. જીવ૦ ૨
આણીઈ અકળાઈ સજની, દોઢે હરખં ન માયે. જીવ૦ ૩
ત્રેમાનંદના નાથ વિના મને, જીવમાં જંપ ન થાયે. જીવ૦ ૪

પદ ૧૪૨૩ મું

સાહેલી મને વહાલેરે વાલીડા લાગે; સાહે૦ ૧૬.
વહાલો લાગે જશોદાનો જયો, રાખું આંખડલીને આગે. સાહે૦ ૧
રૂપસાગર હરિ નટનાગરને, જોઈ જોઈ દુઃખ મારાં લાગે. સાહે૦ ૨
શુરે કરું મારું મન હરી લીધું, હેલછબીલી એની પાગે.* સાહે૦ ૩
અખંડ બિરાળે આવી આંખડલીમાં, વહાલો ત્રેમાનંદ એ માગે. સાહે૦ ૪

પદ ૧૪૨૪ મું-રાગ કાફીની ગરબી

છોગાલારે ધનશ્યામજી, તારાં છોગલાં પ્યારા લાગેરે;
સુંદર નટવર હેલડા, આવો રાખું આંખડલીને આગેરે. છોગા૦ ૧
નોતમ બાંધી પાધડી, મેઘ્યાં છોમલિયાં મન હરવારે;
આવો મનોહર મોરલીવાલા, મજનારી વશ કરવારે. છોગા૦ ૨
હેલલા જમુના કાંઠે, તમે ત્રિલંગી નંદલાલારે;
શી કહું શોભા અંગની, મને લાગો જહુ વહાલારે. છોગા૦ ૩
આડ અનોપમ કાંધલી, તમે કેશર ફેરી બાસેરે;
વનમાળી વશ કીધણું, મજ સુંદર ગજગતિ ચાસેરે. છોગા૦ ૪
આંખડી કમલ ફેરી પાંખડી, માર્ધ રેખું રાતી રાતરિ;
જીવન જીવો છો કટાક્ષમાં, મારી હેઠ કરે છે છાતીરે. છોગા૦ ૫

સુંદર વર અતિ શોભતી, પે'રી ઉર વૈજંતી માળારે;
ગજરા પે'રી શુભાખના, લાગો રસિયા બહુ રૂપાળારે. છાંદા ૬
ઓઢી ઉપરજોડા ઉલલા, પે'રી ખીતાંબરની ધોતીરે;
અલગી નવ યાચે આંખડી, મારી મોહન તમને જોતીરે. છાંદા ૭
પે'રી ચટકતી ચાખડી, આવો લટકા કરતા લે'રીરે;
આખંડ બિરાજે આવી અંતરે, એ વિનંતિ પ્રેમાનંદકરીરે. છાંદા ૮

પદ ૧૪૨૫ સું

મોહન સુંદર મૂરતિ, હવે નિમખ ન મેલું ન્યારીરે;
તન મન ધન તમ ઉપરે, હુંતો વાલમ નાખું વારીરે. મોહ ૧
વશ થઈ હું હુંતો વિદ્યા, સુણી મુખની મીઠી વાણીરે;
કહો તેમ કરીયે કહાનજી, હુંતો હાથ તમારે વેચાણીરે. મોહ ૨
વાંસલડીના નાદમાં હુંતો, થઈ હું ગિરિધર ઘેલીરે;
હિંદુ દેડે દેડે ડોલતી, હુંતો ન શકું નટવર મેલીરે. મોહ ૩
સુંદર મુખ જોવું ગમે, બીજું કામ ન સુજે કાંઈરે;
જ્યારે ન દેખું નાથજી, ત્યારે અકળાઈ ધરમાંઈરે. મોહ ૪
મરમ ન જાણે મૂરખા, કરે દુરિજનિયાં બહુ હાંસીરે;
સહુ કે'છે થઈ ઘેલડી, એનો જીવ ફેરે છે ઉદાસીરે. મોહ ૫
લોક કુટુંબની લાજથી, હુંતો જીવન જરીએ ન લાલુંરે;
શું કરશે સંસારિયાં, મારે તમ સંગ જોષયે સાળુંરે. મોહ ૬
પ્રીતમ લાગી પ્રીતડી, કાંઈ જેમ પટાળે લાતરે;
જીવ સાથે જગ્યા જાહેવા, હવે ન મેલું દિવસ ને રાતરે. મોહ ૭
શિર સાટે છે સાહેબા, મારી આંખડીના તારારે;
તનકાનું તાપીત છે, તમે પ્રેમાનંદના પ્યારારે. મોહ ૮

પદ ૧૪૨૬ સું

લગની લાગી લાલસું, હવે કેમ કરી છુટે બનીરે;

પ્રીતિ પેલાભવતણી, તે ક્રમ કરી છુટશે તોડીરે;
 આંટી પડી ચર્ધ અંતરે, હવે છુટે ન કોઈની છોડીરે. લગ ૦ ૨
 લટકાં કરતાં કંદાનજી, મારા ઉરમાં પેલા આવીરે;
 મૂર્તિ મોહનલાલની, મેંતો ઠીક કરી ટેરાવીરે. લગ ૦ ૩
 ખાતાં પીતા સોવતાં, મુને નાથ નથી વિસરતારે;
 નટવર નેણાં આગળે, હુનો દેખું લટકાં કરતારે. લગ ૦ ૪
 જ્યારે ન દેખું દગ આગળે, ત્યારે દુઃખનો વાર ન પારે;
 કામ રહે સહુ હાથમાં, વહે નેણે આંસુ ધારે. લગ ૦ ૫
 ધરના કૈંદ્રે નાની તે વયમાં, કૌતક વળગ્યું બારીરે;
 સામુને સંતાપ ધણો, કાઈ પેઠી ન લાગે કારીરે. લગ ૦ ૬
 ઔષધ મૂળી અંગ ન લાગે, જંત્ર મંત્ર કરી યાત્રયારે;
 દેવી દેવના દોરા બાંધ્યા, ધણા જોવાયા આખારે. લગ ૦ ૭
 કામજી શ્રીધનસ્થામનાં, એતો જાશે જીવડો લકષ્મણરે;
 પ્રેમાનંદને નાથજી, નાંખી મોહની હલવે રહીનેરે. લગ ૦ ૮

પદ ૧૪૨૭ મું

કામજીયારે શ્રીકૃષ્ણજી, મને કીધલાં તે સુણ હૃદયારે;
 હું અંજલિ બેની કાઈ નવ જાણું, આવી સાસરે પેલીરે. કામ ૦ ૧
 એક સમે ધનસ્થામજી, ધર્યાં પુલ આશુપલ અંગેરે;
 પુલ દોરે ઉછાળતાં, આબ્યા નટવર અતિ ઉમંગેરે. કામ ૦ ૨
 આવીને હરિ ઉમલા, મારા ઓરડાની ઓસરિયેરે;
 નિરખ્યા ધુંધટ ઓટમાં, મને વાર ન લાગી જરીએરે. કામ ૦ ૩
 ચાર નગર બેળી ચર્ધ, કચ્છો નેણુ તણો અણસારેરે;
 દેડું નવ રહ્યું હાથમાં, બેની જીવડો ફટકો મારેરે. કામ ૦ ૪
 મારી બાણ કટાક્ષના, હરિ ચોડું ચોડું હસિયારે;
 એવાને એવા છેલજી, મારા ઉરમાં આવી વસિયારે. કામ ૦ ૫
 અનંગ બાપો મારા ઉરમાં, હુતો આતુર ચર્ધ હરિ મળવારે;
 દુરિજનિયાંનો ડર ધણો, મેંતો કોઈને ન દીધું કળવારે. કામ ૦ ૬

તે દહાડાથી થઈ ઘેલડી, કશું કામ કાજ નવ સુજેરે;
લાગા નેણાં નાથનાં, બેની અંતર ધાવ ન રુજેરે. કામ૦ ૭
શું જાણું મને શુંયે કરશું, હું તો દીકા વિના દિવાનીરે;
પ્રેમાનંદના નાથની, બેની મૂર્તિ મારે મન માનીરે. કામ૦ ૮

પદ ૧૪૨૮ સું-રાગ કાફી

જાદુગારીરે મોહન મોરલડી વજાડી; જાદુગારીરે૦ ટેક.
મંત્ર બણીને મધરાતે વજાડી, તનડાની સુરત વિસારીરે. મોહ૦ ૧
ઘેલડી સરિખી હું તો, ધરમારે ધૂમું; મન વસિયો છે મોરારીરે. મોહ૦ ૨
મન અકળાય મારું, કેને ન કેવાયે; દુરિજનિયાંના ડર ભારીરે. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદના, નાથને મળવા; અતિ આતુર વ્રજનારીરે. મોહ૦ ૪

પદ ૧૪૨૯ સું

કાનુડે, કામણુગારે મા; કીધાં મુને કામણિયાં; કાનુ૦ ટેક.
શ્યામ સુંદરવર સામું મેં તો જોયું, લાજ ઉઘાડીને લગારે મા. કીધા૦ ૧
મનમોહને મને શું કરી દીધું, આંખડીને અણહારે* મા. કીધા૦ ૨
હસીહસીનેરે મારું મનવશકીધું, હેતેમું જોલાવી વારે વારે મા. કીધા૦ ૩
મોહની નાંખીને માવે મારું ધર ધાણું. પ્રેમારેનંદને પ્યારે મા. કીધા૦ ૪

પદ ૧૪૩૦ સું

અણિયાળી, મરમાળીરે; કાનુડાની આંખડી; અણિ૦ ટેક.
આંખ અણિયાળી રૂડી નંદના કુંવરની, માંહી રેખું
રાતડી રૂપાળીરે. કાનુ૦ ૧
કાંધક કારણુ છે ચિતવનીમાં, કામણુ ભરી છે શાહી કાળીરે. કાનુ૦ ૨
આંખડી જોઇને ધર તન્યાં મોટા જૂપતિ, પાછું ના જોયું
વાળી વાળીરે. કાનુ૦ ૩
આંખડીનો આજો જોઈ મકુટી ઉજાળો, મોલો પ્રેમાનંદ
ભાળી ભાળીરે. કાનુ૦ ૪

પદ ૧૪૩૧ મું

હોરે હોરે વારે, જીવો જીવો ચતુરાધર, નટવરના નેણાતણી; જીવો ૦ ટે
અજ્ઞા અસોપીક રીત નેણાની, સંભળાવું લગારેક માધર. નટ ૦ ૧
દુરિજનિયાને અડતાં નથી જરીએ, મારે નિજ મિત્રને જાધર. નટ ૦ ૨
નટવરનારે નેણાના પવાડા, રહ્યા વેદ પુરાણે ગવાધર. નટ ૦ ૩
ત્રેમાનંદ કહે મોટા મુનિવર ભૂપતિ, રહ્યાનાથ નેણામાં લોભાધર. નટ ૦ ૪

પદ ૧૪૩૨ મું-રાગ કાફી છુપદ

નટનાગરરી, જોન જાગ્ય મન હર લીના સુખસાગરરી; નટ ૦ ટે
નિરખી યજ્ઞીત ગર્ધ, તનદી તપત ગર્ધ, ભૂલ ગર્ધ ભરન

જલ ગાગરરી. નટ ૦ ૧

દુગ જીગ ખંજન, માર માન ભંજન, રંજન મન રૂપલિંગગરરી;

રૂપરસખાન ઠહાન, ત્રેમાનંદકે પ્રાન, સાંવરો સુગન

સખગુન આગરરી. નટ ૦ ૨

પદ ૧૪૩૩ મું

સુખદાયકરી, શ્રીધનસ્વામ પૂરનકામ ત્રિલોચનનાયકરી; સુખ ૦ ટે

પરમ ઉદાર મનોહર મૂરત, સુંદર વર સખ લાયકરી. સુખ ૦ ૧

મહિમા અપાર જાકા, પારલિ ન પાવે કાલિ; શેષ શારદ નિગમ

એના ગાયકરી;

મગદ હોત પ્રતિજીગ, પતિત કરન ભવપાર; ત્રેમાનંદ રારન

મનવચકાયકરી. સુખ ૦ ૨

પદ ૧૪૩૪ મું

પદપાવનરી, શ્રીજીમહારાજકે; પરસત ત્રિવિધ તાપ નસાવનરી; પદ ૦ ટે

ધર્મકુંવર ધનસ્વામ, નાથ જીકે ચરન; જનમ મરણ દુઃખ

સમાવનરી. પદ ૦ ૧

બોડશ ચિદ્ જીકત, મુક્ત મનભાવન; ભક્તિ ધર્મ ચરણ*

મીત ઉપજાવનરી;

ત્રેમાનંદ બજત જાની, સાધન સખકે ફળ માની; શિવ જ્ઞાનાડકે

ધ્યાન ન આવનરી. પદ ૦ ૨

પદ ૧૪૩૫ મું

બલવીરરી, મોહનલાલ બાંસરી બળવે જમુનાકે તીરરી; બલ ૦ ટેક.

કરત અલાપ સસ સુર તીન મામલિકે, મૂર્છના સુનત છૂટ

ગધ ધીરરી. બલ ૦ ૧

દસંકે બને અબ મોહનકા મીલબેરી, મિરહકી હોત

તનમન પીરરી;

ત્રેમાનંદ કહેધનશ્યામ નાથલુકી બંસી, ખટકત ઉરમાનું તીરરી. બલ ૦ ૨

પદ ૧૪૩૬ મું—રાગ જંગલો.

બને માર્ધ શ્યામસુંદર બનવારી;

બને ૦ ટેક.

ચક્રીત બયે મેરે દગન દોષ, નટવર રૂપ નિહારી. બને ૦ ૧

આવત લાલ પીતાંબર પેરી, શ્યામ બસન કટિ ધારી. બને ૦ ૨

પુલોહિ પાધ બાલુબંધ ગજરા, મોહી સકલ જાનનારી. બને ૦ ૩

અંગોઅંગ મોહન જમીઉપર, પ્રેમસખી બસિહારી. બને ૦ ૪

પદ ૧૪૩૭ મું

દેખો આલી રસિયોજી શોઆસુર;

દેખો ૦ ટેક.

બકુરી કુદિલ અપલ દમ દેખી, મીન રહે જલ ખૂર. દેખો ૦ ૧

સુંદર શ્યામ નાસિકા નિરખી, કીર રહે બાઈ દૂર. દેખો ૦ ૨

મનમોહન સુંદર ગતિ નિરખી, ડારત ગજ સિર છૂર. દેખો ૦ ૩

શોઆધામ કામ સગ પૂરન, પ્રેમસખી રાખત ગિર. દેખો ૦ ૪

પદ ૧૪૩૮ મું

બની જમી સુંદર નંદકુમાર;

બની ૦ ટેક.

બેની સુંદર જમી દેખી લજ્જને, મલિધર ગયેહ પતાર. બની ૦ ૧

શોઆ બદન નિરખી જમી લાગો, ઉકુપતિ ગગન મોજાર. બની ૦ ૨

રૂપ રસાલ દંતન* જમી દેખી, લાજત મુખ રહે અનાર. બની ૦ ૩

પ્રેમસખી પીતાંબર દુતિપર, કંચન જલ્યો હે અંગાર. બની ૦ ૪

* “સદન” પાક મૂળમાં છે પણ અર્થહીન લાગવાથી આ પાક રાખ્યો છે.

પદ ૧૪૩૯ સું

દેખો માર્છ રસિક દ્રગનકો પાની; દેખો ૨૬.
 દેખતમે ભોરેસે લાગત, લેતહે જીવેરા તાની. દેખો ૧
 બ્રહ્મદી ચાપ રસિક રાર તારે, મારત મરમ પેચાની. દેખો ૧
 ખટકત જીવમે જનમલો સજની, જાહી લાગે સો જની. દેખો ૨.
 ત્રેમસખી ચાહત નીત દેખન, અરજ કરત નીત છાની. દેખો ૪

પદ ૧૪૪૦ સું-રાગ જંગલો

મે પનીયાં કેસે જાઉં રે, મે પનીયાં કેસે જાઉં;
 ખીચ ઠાડો બનમારી; મે પની ૦ ૧
 પનધટવા ઠાડો મોહનજી, પનસ્યામ લાલ ગીરધારી. મે પની ૦ ૧
 હરિ બંસી મધુરી બળવત હે, લલ ગાવન કુંજવિહારી. મે પની ૦ ૨
 નટવર તા યે તા યે નાયત હે, બસ કરન કાજ ધજનારી. મે પની ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કે' પઢી પઢી ડારત હે, ટોનવા ગોપે મોરારી. મે પની ૦ ૪

પદ ૧૪૪૧ સું

ડગરવા મોરો જાંડી દેહો, હારે નંદલાલ; ડગર ૦ ૨૬.
 મનમોહન મધુપુર જનનદે, દધી બેચનકું ગોપાલ. ડગર ૦ ૧
 દુમ કબકે દાની મોહનજી, કહાકે રાજ લાયે હાલ. ડગર ૦ ૨
 બંસી ધર બન બન ડોલત હો, પહીરે ગુંગ બનમાલ. ડગર ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે તજી કમજાજી, જાઓ અપની ગેલ ગોવાલ. ડગર ૦ ૪

પદ ૧૪૪૨ સું

રે ગુજરિયાં છીત જાંચે રે, હો ઠાડી રે દિવાની; ગુજ ૦ ૨૬.
 એક ગ્વાલ આયકે અટકાઈ, દધિકી મદુકી સિર જની. ગુજ ૦ ૧
 બંસીધર તોયે બોલાવત હે, કહાં જાય લાજકે જાની. ગુજ ૦ ૨
 રે ઠાડે બંદાજનવાસી, મનમોહન દધિકે દાની. ગુજ ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે પ્રજુ ઠાડે જહાં, તહાં ગ્વાલની ગહિકે આની. ગુજ ૦ ૪

પદ ૧૪૪૩ સું

અરજે મોરી માનોજી હો, હારે પનસ્યામ; અર ૦ ૨૬.
 યહાં રાજ કંસકો મોહનજી, યહ કંસરાયકો ગામ. અર ૦ ૧

સુનીહે તો પકડી લે જમ્હે, એજ નંદ સહિત બલિરામ અરં ૨
નર્મ રીત દાનકી ના કીજે, ના લીજે કંઈકા નામ. અરં ૩
પ્રેમાનંદ ગ્વાલની બહુ ભાંતિ, કીયે દંડ બેદ સામ દામ. અરં ૪

પદ ૧૪૪૪ મું

દહીકા દાન દેરી, દહીકા દાન દેરી, એરી દધિવારી; દહીં ૦ ટેક.
દધિયા મટુકિયાં લાવ એરી, તું કંસ બોલાવન જા રી. દહીં ૧
જો રીત લગે સો તો લેઈ હું, કંસકે બાપકો જા રી. દહીં ૨
ગહી બાહ હરિ બરજેરી કરી, મટુકી શિરતેં જ્યો ઉતારી. દહીં ૩
પ્રેમાનંદ કહે ધન્ય ધજનારી, ગાવત ચહુ વેદ ઉચ્ચારી. દહીં ૪

પદ ૧૪૪૫ મું—રાગ જંગલો

બલભા બિલભ રહ્યો, પ્યારો કબકો ગયો; બલં ૦ ટેક.
રસકો રસિયો પ્યારો, જગકો ઉગરો, પીતપટવારો કાંકે
નેહ છયો. બલં ૧

કેસેકે ધરંરી ધીર, નેના તો બહત નીર, ઉપજત પીર
દુઃખ જાત ન સહ્યો. બલં ૨
મીલી કા કંગારી, વાને મોહની લે ડારી, રતિ રનજીત વાકે
બસમેં ભયો. બલં ૩

બિલમ્બો બિહારી, મોરી સુરત બિસારી, પ્રેમાનંદ વારી
કીનો નેહ તો નયો. બલં ૪

પદ ૧૪૪૬ મું

બિરહા બાવરી કરી, મોરી સુરત હરી; મિરં ૦ ટેક.
બિરહ સતાવે* મોહો, નિદહ ન આવે, કહાન કહાન રહું
ખીતે કડીન ધરી.† મિરં ૧
બોલત બિરહી મોર, કાકિલા કરત સોર, જાત નહીં રી
મોખે ધરજ ધરી. મિરં ૨

* “સંતાવે” ખાસાન્તર છે.

† “રહત ખીતત કડિન ધરી” ખાસાન્તર છે.

મિલમેં મિલેસ પિયા, બ્યાકુલ મોરો છયા, મિતવતી મગ
 નેનાં આવત ભરી. મિર૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે પારી, ભરત નિસાસ ભારી, કેસંકે અતુંગી
 મોરી સખી સુન રી. મિર૦ ૪

પદ ૧૪૮૭ સું

પ્યારી ઝખકે હિડી, માનુ દામિન* છટી; પ્યારી૦ ૧
 દોરી આર્ધ સહચરી, પૂછત વિનય કરી, કહાં બયો બલિભલ
 મુંદર મુડી.† પ્યારી૦ ૧
 કહો મૃગલોચની, ભવદુઃખમોચની, સકુચી રહી માનુ
 લાગત રહી. પ્યારી૦ ૨
 બોલી અલખેલી, સુન લલિતા સાહેલી, બલોલી મનાવે
 બાતેં બોલતી મુડી. પ્યારી૦ ૩
 તું જો કહતી કાલ, લે આવું મેં નંદલાલ, ત્રેમાનંદ કે
 નિસાની દે અંગુડી. પ્યારી૦ ૪

પદ ૧૪૪૮ સું

બાંસુરી બાજત બલી, સુન મોરી હો અલી; બાંસુ૦ ૧
 મુની પુની બાંસુરી, ભરી આયે અાસુરી, બ્યાકુલ ભર્ષ
 બખબાનકી લલી. બાંસુ૦ ૧
 હિડી આર્ધ આતુર, જુરી સખ ચાતુર, તન સુધ બૂલ
 ગર્ધ પુલકી ચલી. બાંસુ૦ ૨
 શરદ સુધાકર, પ્રપ્રુક્તિત મુંદર, પુલ રહી કુંજ કુંજ કુસુમ કલી. બાંસુ૦ ૩
 મીલી સુખસાગર, રૂપકા ઉભગર, ત્રેમાનંદ વારી પ્રાન
 લેતહે બલી. બાંસુ૦ ૪

પદ ૧૪૪૯ સું-રાગ જંગલો

સુનરી સખી એ આલીરકે છોરા, બંસી બખલ મેરા
 ગીત ચોરા; સુન૦ ૧૬.

* “દામિની”

† “હિડી” “મુખી” પાઠાન્તર.

મેં દધિ બેચન જાતી બહારા, દેખી નવલ મોયે આવત દોરા. સુન૦ ૧
દધિ મેરો ખાખ મટુકી મેરી ફેરા, ખાત કહે મોસેં જોટી નિઠેરા. સુન૦ ૨
નિપટ ઝપટકે હાર મેરો તોરા, એ નિરદૈયાં લગાઈ મોયે જોરા. સુન૦ ૩
ત્રેમસખી બીનું નંદકિશોરા, જુગસમ જાત ધરીઈન મોરા. સુન૦ ૪

પદ ૧૪૫૦ મું

બલા ગિરિધારી મેં બરજત હારી, મેરી સોં લાલા જોલોજ
ન મોસેં; બલા૦ ટેક.
દેદે મારી જીયા મેરો જારી, જોત દિનનકી મેં હાર રઈ રાસેં. બલા૦ ૧
અખ જો તું મોઢું એક કહેગા, એકકી લાખ કહુંગી મેં તોસેં. બલા૦ ૨
પે'રી બનમાલા બને નંદલાલા, પીતાબર મોરલી લેહુંગી
મેં જોસેં. બલા૦ ૩
ત્રેમસખીકે' ખાત જ્યા દિનકી, તેરી સોં કહાના કહી નહીં કાસેં. બલા૦ ૪

પદ ૧૪૫૧ મું

જા દિનતે વે આહીરકા છોરા, યા બન ગૈયા ચરાયે
ગિયો હે; જા દી૦ ટેક.
મોહની તાનમેં ગોધન ગાયકે, બેન બજાયે રિંજય દિયો હે. જા દી૦ ૧
વાહીદિના કછુ ટોનાસોં ડારકે, અંખિયનહીમેં સમાઈ રિયો હે. જા દી૦ ૨
કેહી ન કાઉકી ખાત સુને, સગરો બજ ખીર ખીકાઈ ગિયો હે. જા દી૦ ૩
ત્રેમસખી ધન મોહન ઉપર, સરખસ લે કુરખાન કિયો હે. જા દી૦ ૪

પદ ૧૪૫૨ મું

નંદાનંદન બજરાજ સાંવરે, બેન બજાય મેરી સુધ લીની; નંદા૦ ટેક.
આયે અચાનક જોરી દગસેં દગ, નેનકી સેનમેં ખાવરી ફાની. નંદા૦ ૧
મધુબનમેં કબજ ન જાઉંરી, આજ અકેલી ગઈ મતિ હીની. નંદા૦ ૨
હસી મુસકાય ચોરી મેરો ચીત, સુંદર સ્યામ ચિત્ર લિખી દીની. નંદા૦ ૩
અખ નહીં શીખ લગે મેરે મન, ત્રેમસખી યકિ રંગ બીની. નંદા૦ ૪

પદ ૧૪૫૩ મું—રાગ જંગલો

સાગે રસિક તેરે નેન રસિયા; લાગે૦ ટેક.
સાવરે સહુને તેરે નેનુ બીચે જાહુડા, મારી અજબ મોયે સેન. રસિ૦ ૧

તીજે નેન કમલદલ જેસે, ખટકતહે દિન રેન. રસિં ૨
કઠીન ભઈ મેંતો કા'મું કહું અળ, લાગે મહા દુઃખ દેન. રસિં ૩
પ્રેમસખી રસિક દોઈ નેના, દેજે બીના નહિ ચેન. રસિં ૪
પદ ૧૪૫૪ મું

નેનુડા જાદુજેર શુમાનિડા; નેનું ૧૬
જાકે લાગત જગ મિસરાવત, લાવત નહિ કછુ આર. શુમાં ૧
શુક નારદ સનકાદિકસે લાગે, ફીરતહે સખમું તોર. શુમાં ૨
ખટકત રહત જનમસોં મોહન, મિસર નહિ નિશ ભોર. શુમાં ૩
પ્રેમસખી બલિહારી દગનપર, વારત પાંચું ચોર. શુમાં ૪
પદ ૧૪૫૫ મું

નેનુદી મારી ચકચૂર રગછેલડા; નેનું ૧૬
નેનું બાનસોં બાન સિયા હે, ખટકત માનું સૂર. રંગં ૧
અરજ કરું તોમું પાપ પરું પિયા, ના રહો મોસોં દૂર. રંગં ૨
બાનજીવન મેરી પીર ન જાનો, મેંતો મરુંગી ચૂર. રંગં ૩
પ્રેમસખી દેખું દગ આગે, તળ આનંદ લરપૂર. રંગં ૪
પદ ૧૪૫૬ મું

નાહક પ્રીત ન કીજે હો સાવરે; નાહં ૧૬
દ્વંદ્વ વિધાસ આશ ઓઢી ચરને, તાસોં તો છેહ ન દીજે. હો સાં ૧
પ્રીત લગાયે બહો પરદેસી, ગિરહ બીધા તન છીજે. હો સાં ૨
આવો ક્ષમામમુંદર દુઃખમેટન, પ્રેમ અધર રસ પીજે. હો સાં ૩
જીવન બાન કહો મોસોં બતિયા, પ્રેમસખી બલી જીજે. હો સાં ૪
પદ ૧૪૫૭ મું-રાગ જંગલો

જમુના તટ ધજરાજ માધા, આછી બજાવત યેન માર્ધ; જમું ૧૬
સમ સુર તિન ગ્રામ ભેદ સુની, મો તન વ્યાપો મેન માર્ધ. જમું ૧
કેસી કરું મોયે કઠીન ભઈ અળ, જીવે નાદોં ચેન માર્ધ. જમું ૨
બંસીકે દરદમે ગરદ ભઈ મેંતો, લાગો ગિરહ દુઃખ દેન માર્ધ. જમું ૩
પ્રેમસખી કળ મીઠું જાવે* પિયા, મોહન મુદર નેન માર્ધ. જમું ૪

પદ ૧૪૫૮ મું

અજાણી નંદલાલ પ્યારે, ફેર સુનાવો તાન બાલમ; બાલ૦ ૧
 ચેહી તાન મેરો અથરા બસ કીનો, ભૂલી ગઈ તન બાન. બાલ૦ ૧
 બિરહ બેરાગન બાઈ સાવરે, બાવત નહીં મોયે આન. બાલ૦ ૨
 મોહી રહો મૃગ ભૂં મન મેરો, કરીકે તન કુરબાન. બાલ૦ ૩
 પ્રેમસખી કે' પ્રાનજીવન તુમ, સુંદર સ્યામ સુખન. બાલ૦ ૪

પદ ૧૪૫૯ મું-રાગ જંગલો

મીલે મોયે કુંજજીવન નંદલાલ; મીલ૦ ૧
 કરસું કર અહો દ્રઢ મેરો, હરખી દઈ બનમાલ. મીલ૦ ૧
 મુખ તાંબાલ દિયો બનવારી, કર ડારી ને નિહાલ. મીલ૦ ૨
 સુંદરસ્યામ મેરે સંગ ગાવત, કરસો બળવત તાવ. મીલ૦ ૩
 પ્રેમસખી લખી છખી નટવર, રીતવત મદનગોપાલ. મીલ૦ ૪

પદ ૧૪૬૦ મું

મોહન છખી કહી ન જાત બનાયે; મોહ૦ ૧
 બરનત રૂપ કવિ સખ હારે, શેષ સહસ્ર મુખ ગાયે. મોહ૦ ૧
 એક સમે અજરાજ સાવરો, પે'રી પીતાબર આયે. મોહ૦ ૨
 કદિતદ કસો પીતપટ જીવન, જન મન બમર લોભાયે. મોહ૦ ૩
 પ્રેમસખી કંકન છખી નિરખી, કાટિક મદન લખયે. મોહ૦ ૪

પદ ૧૪૬૧ મું-રાગ જંગલો

કનેયા બંસી નેક બળવો મોરે ધાર; કને૦ ૧
 બેધાની* હો બેધાની હરિ, દીવમેં હો દીવદાર. કને૦ ૧
 તુમ મોરે જીવન જનમ સંગાથી, પ્રાન મોરે હો મુખસાર. કને૦ ૨
 બંસી સુનન મેંતો નિશદિન આહું, બનત નહિ હો કરતાર. કને૦ ૩
 સાસુ નનંદ મોયે આવત શેકત, કરત પિયા હો મોમું રાર. કને૦ ૪
 પ્રેમસખી કે' જરો મુખ સપત, અબતો ફીરખી હો તેરી લાર. કને૦ ૫

પદ ૧૪૬૨ મું

હૈ સૈયાં મોયે નહરા લગાયો મોહને; સૈયાં ૦ ૧

કલ ન પરે હાં કલ ન પરે, ઠસી કરું હો કહેને. સૈયાં ૧
 મોરી પરાસનકે ઘર મોહન, આજુ આયે હો પદોને. સૈયાં ૨
 મોહનલાલ રૂપ ગુન સુંદર, હું જો લગી હો જોદને. સૈયાં ૩
 મેં જો અજન કહ્યું નહિ જાનું, અર્થાદિ આઈ હો ગોદને. સૈયાં ૪
 પ્રેમસખી કે' જાહુ કીના, સ્યામ સુંદર હો સોદને. સૈયાં ૫

પદ ૧૪૬૩ મું

હો નજરાદ મારી ગયો હેલા તીર; હોનજા ૧૫
 ના જની હાં ના જની, હારે સાવરે હો મોરી પીર. નજ ૧
 જમુના તટ પનઘટપર મોહન, આય મીલ્યો હો ભુજ બીર. નજ ૨
 સુંદર નેન સેન કસી મારી, હર લીની હો મતિ ધીર. નજ ૩
 અખ મોયે ઉંન ખીના કલ ન પરત હેં, બદત સદા હો દગ નીર. નજ ૪
 પ્રેમસખી એહી દરદ દિવાની, મનમાને હો બલખીર. નજ ૫

પદ ૧૪૬૪ મું

લગી હો મોયે કમલનેનોદી રેખે; લગી ૧
 બિસરત નાહોં હારે બિસરત નાહોં, સાવરે હો જીન એક. લગી ૨
 જ દિનતે લાગી તા દિનતે, કલ ન પરે હો ખીતુ દેખે. લગી ૩
 ખટકત રહત રેન દિન મોહન, લગત નહોં હો પલ મેખે. લગી ૪
 કુશલ કટાક્ષ નેનમનરંજન, કસી મારે નટ બેખે. લગી ૫
 પ્રેમસખી બલિહારી બદનપર, જનમ લગાયો મેરો લેખે. લગી ૬

પદ ૧૪૬૫ મું-રાગ જંગલો

એરી પનઘટવા કાડો ગ્વાલ, બંસીવારો ચતુર નંદલાલ; એરી ૧
 મોર મુગટ પીતાબર મોરલી, રાજત ઉર બનમાલ. એરી ૨
 ચંદનખોર સ્યામ તન હિપર, કેશર તિલક બાલ. એરી ૩
 હરત ફરત ચિતવત ચીત મોહત, બોલત બચન રસાલ. એરી ૪
 નંદનંદન ધનસ્યામ મનોહર, ત્રેમાનંદ પ્રતિપાલ. એરી ૫

પદ ૧૪૬૬ મું

ખાંડી બજબાસીડી મોહ ક્યાન,* મારે દગ ચર તરછે તાન; ખાંડી ૧

* “ખાંડી બજબાસીડી મોહક બાન” એમ પણ વંચાય છે.

નેકસેઢ આરકેપાર કરેજે, બૂલી ભોજન પાન. બાંકી ૧
 માયલસી ધુમુ ગૃહમેં અખ, લાનત નહિ કછુ આન. બાંકી ૨
 અખ ન મિસારું સ્યામ સલોનો, જખ લગ ઘટમેં પ્રાન. બાંકી ૩
 પ્રેમાનંદકો નાથ છગીવો, મોહન ચતુર સુખન. બાંકી ૪
 પદ ૧૪૬૭ સું

રસિયા ન રેકો પનઘટ રાજ, માનો માનોજ અરજ
 મોરી આજ; રસિ ૦ ટેક.
 ટુમકું કહત ત્રિભુવનકે રાજ. સુરનરમુનિશિરતાજ. રસિ ૧
 તજ બેકો કમલા ટુમ કારન, આર સકલ સુખસાજ. રસિ ૨
 યદુ છત્રન જો સુનેગી પ્યારી, સકુચ કરેગી લાજ. રસિ ૩
 પ્રેમાનંદકો નાથ ચતુર પિયા, ના ઝગરો બીનું કાજ. રસિ ૪
 પદ ૧૪૬૮ સું

છાંડો મોરો મારગ મોહન છેલ, રહો રહો જ્યું અલગ
 અલખેલ; છાંડો ૦ ટેક.
 કેસકો રાજ કહીન મનમોહન, હાંસી નહોં કછુ ખેવ. છાંડો ૧
 પરનારી પરસંગ ન કીજે,* જાઓ જ્યું અપની ગેલ. છાંડો ૨
 સુંદર સ્યામ કછુ નહોં નિકસે, ઇન ત્રીક્ષનમેં તેલ. છાંડો ૩
 પ્રેમાનંદકો નાથ ન કીજે, જજમેં રહી કછુ ફેલ. છાંડો ૪
 પદ ૧૪૬૯ સું-રાગ જંગસો

જમુનાકે તીર ઠાડો જમુનાકે તીર, બોકો બલવીર ઠાડો
 જમુનાકે તીર; ઠાડો ૦ ટેક.
 હો નેના બેના બોકે બાધે બાંકી પાધ શિર, ચંદનકી ખોર
 કીને સાંવરે સરીર. ઠાડો ૧
 હો બાંકી મોહોં સોહોં ચીન મોહોં નાસા કીગ, દેખત ચક્રિત
 રતિપનિ હતધીર. ઠાડો ૨
 હો બોકે લાલ બોકે ગ્વાલ લીચે સંગ બીર, બાંચુડી બખવે
 બાંકી ફીર ફીર ફીર. ઠાડો ૩

હો ભરવા ગઈથી હું તો જમુનાકો નીરુ પ્રેમાનંદો નાથ
દેખી ગર્ભ પીર. કાકો ૪

પદ ૧૪૭૦ મું

રાજ્ય નેન રસિયો રાજ્ય નેન, ઉપજત એન દેખી
રાજ્ય નેન; રસિં ૧

હો વિકસે વારીજસમ અતિ છબી એન, શકુટી જમર
એકે માનું રસ લેન. રસિં ૧

હો ચાર ચિતવની મુસકની સુખદેન, કુટિલ કટાક્ષમો
મુખવત સેન. રસિં ૨

હો જમુના પુલિનપર ચારતહો ધેન, મોહન બળવત
મધુરીસી એન. રસિં ૩

હો માઈ જ્ઞાનારી સંગ ડાલે દિન રેન, પ્રેમાનંદ છબીપર
વારી કાટિ એન. રસિં ૪

પદ ૧૪૭૧ મું

રૂપ રસખાની રસિયો રૂપ રસખાની, સાંવરો ગુમાની; રસિં ૧
હો તરુન કિશોર છબી દેખરી સયાની. ઉકત કમલ-

સુખ રેખા નાની નાની. રસિં ૨
હો મદન સદન દગ લુગ સખી જાની, હરલેત મન મેરો

મૃદુ મુસકાની. રસિં ૩
હો ચાલત મગલ ગતિ અતિ છબી આની, ઃતિ પતિ મતિ

દેખી અતિ સકુચાની. રસિં ૪
હો એ છબી રહો ઉર રૂપકો નિધાની, પ્રેમાનંદ બિનલિ

કરત નીત જાની. રસિં ૫
પદ ૧૪૭૨ મું

રૂપકો રસાલ આરો રૂપકો રસાલ, ગિરિધગલાલ આરો
રૂપકો રસાલ; આરો ૧

હો મૃગમદ તિલક લરુન શશિ લાલ, નજ તજ આહે ચંદા
મીઠ્યો તતકાલ. આરો ૧

હો મૃદુ મુસકની છબી અધર પ્રવાહ, કંજુ સમ કંકે ભુગ
સોહત મિશાલ. પ્યારો ૨
હો નવનિરધવપુ ઉર બનમાલ, બની નિજ સખા ધન
હોતહો નિહાલ. પ્યારો ૩
હો લાલકુટી ચાલપર મોહોહો મરાલ, પ્રેમાનંદ ધારી ઉર
તબ્યોહો જગલ. પ્યારો ૪

પદ ૧૪૭૩ મું-રાગ જંગલો

જેખનકો' બયો મતવારો, મોહન છેલ્લે ઊગારો; જોખ ૦ ટેક.
કટિલટ કસીકે ફેટા કારો, ગિરિધર સજકે કટારો. જોખ ૧
ચદન ચરચિત સારો, નિરખી મદન લખારો. જોખ ૨
મુકુટી કુટિલ અટારો, કટાક્ષની પ્રેમખાન માગે. જોખ ૩
મેસચ્ચો જાયે નઈ મિસાયો, પ્રેમસખીકા પ્યારો. જોખ ૪

પદ ૧૪૭૪ મું

મોહન તુમ કેસે દાની, તુમ થહ નઈ રીત ઠાની; મોહ ૦ ટેક.
એસી સુની નાહી કાની, જોખનકો દાન સારખાની. મોહ ૧
મુંદરી દેખી મનમાની, ખરાબેરી કરત હો જાની. મોહ ૨
કેલા ન કરો શુમાની, નાજુક બેધા મુરકાની. મોહ ૩
સખુનો દેખકે લોભાની, પ્રેમસખી મનમાની. મોહ ૪

પદ ૧૪૭૫ મું-રાગ જંગલો

ધન મોહનાને મેરો મન હર લીનો માર્ધ; ધન ૦ ટેક.
ચાલે લટકતી ચાલ, બાંધે શિર ફેટા લાલ;
કેશરકો ટીકો નીકો લાલ ખીચે કાનો માર્ધ. ધન ૧
કાન ખીચ મોતી સોહે, ચિતવની ચીન મોહે;
ઉર બનમાલા એકે પીતપટ ઝીનો માર્ધ. ધન ૨
ચંદનકી કાને ખોર, ચિતવત મોરી આર;
રસકો રસિલો છેલો રંગલસં બીનો માર્ધ. ધન ૩
ચાવતહો ખીરી પાન, દેખી લઈ ચુવતાન;
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારો ચિતમ અવિનો માર્ધ. ધન ૪

પદ ૧૪૭૬ મું

કહાના તોસેં કાન બોલે, નીકા ચલો જારે; કહાનાં ૦ ૮૬.
 પગિયાં બાંકીસી બાંધિ, ડાચ્યો હે દુસાલો ખાધે;
 મારત સલોને મોહે નેના અનિયારે. કહાનાં ૦ ૧
 બાંસુરી બજાવે, ગીટી તાન લે સુનાવે;
 જીપરો નિકાસી લેત પીતપટનારે. કહાનાં ૦ ૨
 બાર બાર આવે, મોયે નેહમું બોલાવે;
 મન લલચાવે મોયે મોહની લે ડારે. કહાનાં ૦ ૩
 જોરે બરાબરી પ્રીત, ત્રેમાનંદ કહે પ્રીત;
 બસ કર લીની મોહે તંતો કહાના કારે. કહાનાં ૦ ૪

પદ ૧૪૭૭ મું

લાગે તેરે નેના મોયે, સાંવરા ગુમાની; લાગે ૦ ૮૬.
 હસત આપકે કહાન, મારે મોયે નેન બાન;
 ભલા વે બેદરદી મોરી પીરલ ન જની. લાગે ૦ ૧
 લાગે તીજે નેના સ્થામ, જુલી મેંતો ધન ધામ;
 જપું તેરા નામ મેંતો લખડું દીવાની. લાગે ૦ ૨
 ટેસી કરું કીત જાઉં, કલ ન પરત કાઉં;
 સહી ના સકું વે મેંતો દરસકી હાની. લાગે ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે ખારે, કરી રાખું દ્રગ તારે;
 સંગડ ચલુંગી તેરે તજી કુલ કાની. લાગે ૦ ૪

પદ ૧૪૭૮ મું

કાહેકું તં મારે નેના, કહીન કરેજમાં; કાહે ૦ ૮૬.
 તીજે અનિયારે નેન, કસી ભર મારી સેન;
 લાગી બરછી વે માનું તરછી તરેજમાં. કાહે ૦ ૧
 એસો કણ જાદુ કીનો, જીપરા નિકાસી લીનો;
 ડારી તંતો કૃષ્ણ મોયે પ્રીતકી પરેજમાં. કાહે ૦ ૨
 ખટકત તીજે નેન, બીનુ દેજે નાહી ચેન;
 કણ ન સોહાવે મોયે સુતી મુખસેજમાં. કાહે ૦ ૩

પ્રેમાનંદ કહે ગીત, રંગદીનો મેરો ચીત;
લાગી હે સુરત મેરી કહાના રંગરેખાં. કાહેં ૪

પદ ૧૪૭૬ મું

ખારી તોયે જળ તળ, દુખરીસી દેખું; ખારીં ૨૬.

એસી કોન પીર તોયે, લખી ન જાત મોયે;

દિન દિન પિયરીસી હોતહું મિસેખું. ખારીં ૧

સજલ સુલોચન, સૌચત નિશદિન;

લગત નાહીં ન તેરે દ્રગ પલ મેખું. ખારીં ૨

નાહીં અંગ ભૂખન, મૃગ મદ ચદન;

અંજન બીના હે તેરે નનઉકી રેખું. ખારીં ૩

બાવરીસી ડાલે ખારી, ભરત નિસાસ બારી;

પ્રેમસખી કહે તોયે કોન પીર લેખું. ખારીં ૪

પદ ૧૪૮૦ મું

સૈયા મેરો શ્યામ બીના, જીવરા ઉદાસી; સૈયાં ૨૬.

દિન નહીં એન મોયે, રેન નહીં નિદ્રા મોયે;

બીનું દેખે બ્યાકુલ કહાનો ધન્યાસી. સૈયાં ૧

કેસકે ધરૂરી ધીર, કાઠિ ન જાને પીર;

અંખીયાં બહત દોઈ દરસકી ખાસી. સૈયાં ૨

બીધુરે કમલ નેન, તખતે નાહીં ન એન;

કબલા મીલેગે મેરે પિયા સુખરાસી. સૈયાં ૩

જીવત ગીનોંગી તખ, મીઠી હે મોહન જળ;

પ્રેમસખી વારી મેરી સજ પીર જાસી. સૈયાં ૪

પદ ૧૪૮૧ મું

એસી મેંતા જાની નાહીં, મીઠ બીધુરોંગી હો; એસીં ૨૬.

કબલ ન લયરી ન્યારી, પિયા ગિરિધારી;

ઉસ દીને હે બિસારી બીના મોતહું મરોંગી. એસીં ૧

પટિયાં લે પાર, અળ માગઈ મિતાર;

બેગનિયાંકા મેંતા બેખ લે ધરોંગી. એસીં ૨

મધુખન હુંહું, ખંદ્રાખન હુંહું;
લાલઉંકે લીલે કુંજ, કુંજમે કોરુંગી. એરી ૦ ૩
પ્રેમસખી કહે સ્યામ, ગીલી હે પૂરનકામ;
લોકે હું બલેષા વાકે પાપન પરોંગી. એરી ૦ ૪

પદ ૧૪૮૨ મું

નેના ભરી કમ દેખું, પીતપટવારો; નેના ૦ ૧
ઉપજત સુખ દેખે, અરુન દ્રગન રખે;
ગજગતિ ચાલે ચાલ લાલ દ્રગ તારો. નેના ૦ ૧
દેખીકે મગન રહું, નિસદિન એલી ચહું;
બલીજાઉ તન મન કરું નહીં ન્યારો. નેના ૦ ૨
ખાસુરી બજાવે, મેરો મન લલચાવે;
ધારો ગાવે આછીનિકી તાન સેયો કહાન કરો. નેના ૦ ૩
નંદકો આનંદકંદ, મુસકાત મંદ મંદ;
પ્રેમસખી રીઝે દેખી જગદા ઉભરો. નેના ૦ ૪

પદ ૧૪૮૩ મું-રાગ જંગલો

રસિયેને લગાય નેનુંદા તીર; રસિ ૦ ૧
ચંચલ નેન સેન કસી મારી, હરી લીની મતિ ધીર. રસિ ૦ ૧
ખીનું દેખે બિરહા તન તાવત, ઉકત કરેજે પીર. રસિ ૦ ૨
ખટકત સ્યામ કામ નહીં સુઝત, બહત દ્રગન દોહું નીર. રસિ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પલ ન બિસરત, સુંદર સ્યામ શરીર. રસિ ૦ ૪

પદ ૧૪૮૪ મું

મોહનાને મારી વે નેનોદી સેન; મોહ ૦ ૧
સુંદર નેન સેન હસી મારી, કલ ન પરત દિન રેન. મોહ ૦ ૧
જખ લાગી તખ લગત ન જની, અખ લાગી દુઃખ દેન. મોહ ૦ ૨
ખટકત સેન નેન ભરી આવત, વિસરત નહીં મીઠી બેન. મોહ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ જખ દેખું દ્રગન ભરી, તખ આનંદ સુખ ચેન. મોહ ૦ ૪

પદ ૧૪૮૫ મું

સાવરેને લગાઈ નેનોદી ચોંટ; સાવ ૦ ૧

ચોટ લગત મેરી સુધ સુધ વિસરી, હો ગર્ભ મેંતો લોટ પોટ. સાંવ૦ ૧
 તનુ એક નિરખ્યો મેં સ્યામ સુંદર વર, દે ધુંધટ્ટી ઝોટ. સાંવ૦ ૨
 દહા કહું સુંદરતા સજની, નિરખી લાગત કામ કોટ. સાંવ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ મીઝે હસી, મીટ ગર્ભ સજલી ઝોટ. સાંવ૦ ૪
 પદ ૧૪૮૬ મું

અંખિયાં અટકી સલોને રૂપ; અંખિ૦ ટેક.
 શ્રીધનસ્યામ મનોહર મૂરત, શોભાધામ અંનૂપ. અંખિ૦ ૧
 બનીકનીકે બેઠે ધનભૂષન, સુરનરમુનિશિરભૂપ. અંખિ૦ ૨
 અભય ઉદાર ભુજન ભરી બેટત, મેટન ભવદુઃખરૂપ. અંખિ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ ધારી ઉર, કરત લજન હોય ચૂપ. અંખિ૦ ૪
 પદ ૧૪૮૭ મું-રાગ જંગલો

સયો મારી મેરન લગ ગર્ભ લાજ; સૈયો૦ ટેક.
 ઉત્તહોં મેરે હું જમુના જલ, ભરન ગમતી આજ. સૈયો૦ ૧
 નેહકુંવર મોયે નેહમું બોલાઈ, હું મારગ ચાલી લાજ. સૈયો૦ ૨
 અખ પરિતાપ હોત જોર મેરે, દહારી કીપો મેં આજ કાજ. સૈયો૦ ૩
 પ્રેમાનંદકો નાય મોયે અખ, કોન મીપ મીઝે મહારાજ. સૈયો૦ ૪
 પદ ૧૪૮૮ મું

સૈયો મોયે મોહન બિસરત નાઈ; સૈયો૦ ટેક.
 સુંદર મુખકી. બોલની હસની, ખટકતહોં જોર આઈ. સૈયો૦ ૧
 સુંદર ચલની ચિતવની અંચલ, કસત કરેળમાઈ. સૈયો૦ ૨
 મનમોહન મેરો મન હર લીનો, ઉન ખીન રહોડે ન ભઈ. સૈયો૦ ૩
 પ્રેમાનંદકો નાય મોયે કખ, મીલીહોં નેહમું બોલાઈ. સૈયો૦ ૪
 પદ ૧૪૮૯ મું

સૈયો મોયે સાંવરેને નેનાં ભર મારી; સૈયો૦ ટેક.
 કમલનયનકી કરક કરેજે, કસકત રેન દિન ભારી. સૈયો૦ ૧
 આખદંભૂળી અંત્ર ન લાગત, બેઠવા ટોરત નારી. સૈયો૦ ૨
 બાહર ધાવ એકો નહિ દીસત, અંતર હો ગર્ભ પારી. સૈયો૦ ૩
 પ્રેમાનંદકો નાય આપકે હેર, તખ હોયે ઘુરત કરારી. સૈયો૦ ૪

પદ ૧૪૯૦ મું

સૈયો મોયે લગ લઈ નેનોંદી સેન; સૈયો ૦ ટેક.
 સુંદરયામ સેન મોયે મારકે, લસકે બળ્લઈ બેન. સૈયો ૧
 નેનકટારી હો ગઈ પારી, પરત નાહી પલ ચેન. સૈયો ૨
 સાવરી સૂત માધુરી મૂત, ખટકત ઊર દિનરેન. સૈયો ૩
 પ્રેમાનંદ તણ જુજે પીર ઊર, મીલે સ્યામ સુખદેન. સૈયો ૪

પદ ૧૪૯૧ મું-રાગ જંગલો ગજલ

સાવલે દિદોસે દીલ જખમ ડીયા,
 મારી ઊર તરછી બરછી દીલ હમારા હોન લીયા; સાવ ૦ ટેક.
 ફરજન નંદા હે બલા હે સલોના નાના ગબરુ, છોટીસી ઉંમર
 અંખિયાં બડી ગુલચમન કલી;
 ખુન ગુજરે ચખે બલા, બીચ કુદરત દિશાઈ દીયા. સાવ ૧
 પુરસત બડી હે તનમં, જખાન મીઠી હે મુલામ;
 શિરપર ગુલાબી ફેટા કુપટા કુદામિદા, એ ક્યા કહું તારીફી
 પ્રેમાનંદ કુરખાન ગીયા. સાવ ૨

પદ ૧૪૯૨ મું

દિદોમેંખી તલપદીદારદી, અંતભરી બેકરારી, સાવલડા યારદી; દિદોમેં ૦ ટેક.
 આહે તન શરદી માનું રંગ જરદી,
 વે બિરહાનલ બદનમેં જલ રહી બટીસી;
 મીઠાવે કાઈ મહેબુબ, દેહ મોજ મોતીહારદી. દિદોમેં ૧
 નેનોસં નેદા ન છુટત યારદા, શુર શુરકે મે હો ગઈ પીલી
 જરદ હરદીસી;
 એ લટક અટક રઈ હે, પ્રેમાનંદકે કિરતારદી. દિદોમેં ૨

પદ ૧૪૯૩ મું

મેરે મહાસુકકી, સૂરત કહા કહું,
 એ ગુલબદન દેખ દેખકે, મેરા તન મન ફના હોઉ; મેર ૦ ટેક.
 જમા જરીદા પેને ચીરા હે સોનેરી શિર,
 પીલે દુપટેવાળા ઉર મોતીયુંકી માળા;
 રાસનાઈ તનમેં છાઇ, દિદોસં મુલાખાત ચઉ. મેર ૧

અંખિયાએ હે જાદુ મન હર લીના હમરા વે,
મૂરત જમેદાર બિસરત ન મિસારી;
પ્રેમાનંદ કરત બંદગી, કદમોએ દિનરાત રહ. મેરે. ૨
પદ ૧૪૮૪ મું

તેરીસો પ્યારે તેં બેદરદી ખડા;
આખુંદિ તુજે પીડ નહીં, કયા તેરા સુઆવ પડા; તેરી૦ ટેક.
તેરે દિલોંકી દેખી હમને રીત અનોખી,
ભક્ષા આલમકા દીલકું ના ધૂવે;
જાઈ મારત અપના મીત ઘાયલ કરી નેનોસેં, જાઈ હસતા
દૂર ખડા ખડા. તેરી૦ ૧

પેચોંદાર પગીયા બાધે લાલોંદી માલા ગણે,
ચટક ચટક ખુબ ચલત ચાલ ઉતાવરી;
પનક કડા કરમે પેની, પ્રેમાનંદકા દીલમે ગડા. તેરી૦ ૨
પદ ૧૪૮૫ મું-રાગ જંગલાની ગરબી

મુને રોકા માં મારગ જાતરિ, કહાન કેશરિયા;
સારાં લખણુ તો નથી જણાતાંરે, કહાન કેશરિયા. ૧
મુને જાવા ઘો પાણીકું લારવારે, કહાન કેશરિયા;
મારું ચીત તાણો છો શું કરવારે, કહાન કેશરિયા. ૨
શીદ નાંખિા છો નેણાનાં બાણુરે, કહાન કેશરિયા;
ચારો દુરિજનિયામાં જાણુરે, કહાન કેશરિયા. ૩
હજી નાના છો નંદના લાલરે, કહાન કેશરિયા;
ના શીખિયે લાલ કુચાલરે, કહાન કેશરિયા. ૪
જરા લોકની લાજથી હરિયેરે, કહાન કેશરિયા;
પ્રેમાનંદકે જોઈ પગ ભરિયેરે, કહાન કેશરિયા. ૫

પદ ૧૪૮૬ મું

મુને રોકા માં મુંદર સ્યામરે, માનો મોહનજ;
મારે ઘેર છે ઝાઝું કામરે, માનો મોહનજ. ૧

મુને થઈ છે ઝાઝી વારરે, માનો મોહનજી;
 હવે રોકો માં નંદુમારરે, માનો મોહનજી. ૨
 મારી સારુ છે ઘણી રીસાળરે, માનો મોહનજી;
 મુને દેશે વડીને ગાળરે, માનો મોહનજી. ૩
 મારું કુ'ણ માનો ગિરિધારીરે, માનો મોહનજી,
 પરનારીની આત્ય ન સારીરે, માનો મોહનજી. ૪
 તમને કહું છું જોડીને હાથરે, માનો મોહનજી;
 માનો ત્રેમાનંદના નાથરે, માનો મોહનજી. ૫

પદ ૧૪૯૭ મું

નથી બોલતી નાનકડો જણીરે, જગજીવનજી;
 રહી છું નંદનો મલાજો આણીરે, જગજીવનજી. ૧
 નથી લેતી તમારું નામરે, જગજીવનજી;
 શું છે અહકુ બોલવાનું કામરે, જગજીવનજી. ૨
 શીઠ બાજો છે આવીને બાથેરે, જગજીવનજી;
 એમાથી જોજો જે થાથેરે, જગજીવનજી. ૩
 પડશે કંસરાજને ખખરરે, જગજીવનજી;
 થાશે હરરાજ નંદનું ધરરે, જગજીવનજી. ૪
 પરનારીની કરશે માં આળરે, જગજીવનજી;
 ત્રેમાનંદના વહાલા ખાશે ગાળરે, જગજીવનજી. ૫

પદ ૧૪૯૮ મું

હાં રાજ કંસનું કહાનારે, નટનાગરજી;
 જાઓ ઘેર કુંવર હાનામાનારે, નટનાગરજી. ૧
 અધી વાતને કહે ન ચડિયેરે, નટનાગરજી;
 જામે લાજ પછે ભોંકા પડિયેરે, નટનાગરજી. ૨
 તમે* નિર્લજ્જને નહિ લાજરે, નટનાગરજી;
 કરશે નંદરાયનું અકાજરે, નટનાગરજી. ૩

મુને હસીને બોલાવી દેતેરે, સખી સામળિયે;
 વાત કહી નથી જાતી કે'તેરે, સખી સામળિયે. ૨
 મુને માથું મરમનું વેણુરે, સખી સામળિયે;
 મારાં નેણાં સાથે જોડી નેણુરે, સખી સામળિયે. ૩
 મુને મોહની નાંખી છે જાનીરે, સખી સામળિયે;
 મુને ગમિયા છે છેલ શુભાનીરે, સખી સામળિયે. ૪
 મન મોહું મુખને મરકલડેરે, સખી સામળિયે;
 પ્રેમાનંદનો વહાલો ગમ્યા દલડેરે, સખી સામળિયે. ૫

પદ ૧૫૦૨ મું

મુને ખરવશ કાધી રાખી ચાડેરે, રંગ ડોલરિયે;
 કહે ધરનાં થયો વળગાડેરે, રંગ ડોલરિયે. ૧
 ધરનાં ફૂટી ફૂટી સહુ ચાકારે, રંગ ડોલરિયે;
 ભુવા ધુણાવી જોવરાવી આખારે, રંગ ડોલરિયે. ૨
 મારે પ્રીત બંધાણી એ સાથેરે, રંગ ડોલરિયે;
 જહુ કાધાં મુને જહુનાથેરે, રંગ ડોલરિયે. ૩
 મારે નેડો લાગો નવ ફૂટેરે, રંગ ડોલરિયે;
 છાને પિયર સાસરિયાં ફૂટેરે, રંગ ડોલરિયે. ૪
 મારી નટવરે નેણુની બરછીરે, રંગ ડોલરિયે;
 પ્રેમાનંદ કે' કાળજે વાગી તરછીરે, રંગ ડોલરિયે. ૫

પદ ૧૫૦૩ મું-રાગ પુરખ ક્રુપદ ચૌતાલ

આવત લટક લટક લાલ, ચટક ચટક બાજે પાપન
 પાદુકા પ્યારી; આવ૦ ટેક
 શ્વેત બસન શ્વેત હાર, શ્વેત સગ સિંગાર, કટિપર વામ
 ભૂજ ધારી. આવ૦ ૧
 દેખી મન ગજગતિ, લગયો રતિકો પતિ, ચક્રીત લઈ
 મજનારી દેખતં વિહારી;
 પ્રેમાનંદ ધનસ્યામવદનપર, તન મન પ્રાણુ જાત વારી. આવ૦ ૨

પદ ૧૫૦૪ મું

બોલત બેન સ્થામ સુંદર, નેના સુખધામ પૂરણકામ મોહનલાલ; બોલ૦ ટેક.

કરતહે હરિ હાસ મગન નિરખી નિરખી સદા,

દર્શનકા પ્રકાશ રોકત લે રુમાલ. બોલ૦ ૧

અંગ અંગ છખી અનૂપ, લાભ્યો કામ નિરખી રૂપ;

સુરનરમુનિષૂપ મદનગોપાલ.

પ્રેમાનંદ કે' નાથ, મીસે સ્થામ ભરી બાથ;

દીનકે દયાલ માયે કીયો નિહાલ. બોલ૦ ૨

પદ ૧૫૦૫ મું—રાગ પુરખ દુપદ ચૈતાલ

ગાત પિયા મોહન, બળવત મૃદંગ પરમ ચતુર પ્યારી;

બાજત પરન ગત ન્યારી. ગાત૦ ટેક

સપ્ત સ્વર તીન ગ્રામ, માન સહિત સુંદર સ્થામ;

તાનમેં મુરછના અતહિં ઉપજવત લલિત લાલ બનવારી. ગાત૦ ૧

પ્યારી કર મલો ખીન કરત સ્વર અલાપ, આરોહી અવરોહી

લેત સુધારી;

પ્રેમાનંદ પ્રશંસીત પિયા પ્યારી, કંક લગાય દેત સુમન

માથ કુંજમિદારી. ગાત૦ ૨

પદ ૧૫૦૬ મું

આજ સ્થામા પ્યારી, રિસાય બેકી અલખેત્રી,

સધન કુંજમેં અકેલી, તાહે મનાવત મોહન આપ સીધારે; આજ૦ ટેક.

કરપર કપોલ ધરે, નેનન ભ્યું નીર ઝરે;

દીર્ઘ નિસાસ ભરે, એસી શોભા બલ અવિલોકત પ્યારીકી પ્યારે. આજ૦ ૧

નયનબદન પુંજત રુમાલમું, હિર લગાય કદાન કરત મિનપ ભારે;

લકત આધીન સ્થામ, રૂપશીલદયાધામ, પ્રેમાનંદ

નામપર પ્રાન વારે. આજ૦ ૨

પદ ૧૫૦૭ મું

વિકસીત દુમ બેલી, સુમન બન કુંજ કુંજ, ગુંજત અમિત

મત મધુકર, કરંખીત દાકીલા મોર; વિક૦ ટેક.

પ્રાનજીવન પિયા પ્યારી, બિરાજત રસિક મનોહર જોર. વિક૦ ૧

પરમ ચતુર કરત બન બિહાર, હનત મનમથ માન, મોહન

પિયા ચીતચોર;

ત્રેમાનંદ પ્રજયંદ પિયાકી બાનકપર, વારત મદન કરોર. વિક૦ ૨

પદ ૧૫૦૮ મું

જાત પાતનકી ળાંઈ, ગલે ડાર ડાર બાંઈ, લલિત લતાન માંઈ;

પિયા પિયારી અતહિ સોહાત ગાત. જાત૦ ટેક.

જોસે કરી સંગ કરીની કરતહો મિલાસ બન, તેસેહિ પિયા

સંગ પ્યારી રસ ઉપજાવત નિરખી મદન સકુચાત. જાત૦ ૧

રસિક પીયા અપને કર સંવારત અલકન, લટ પલકપર

નિરખી પુલકાત;

ત્રેમાનંદ સ્યામા સ્યામ, રસનિધાન પૂરણકામ, બિહરત

બન મન હરખાત. જાત૦ ૨

પદ ૧૫૦૯ મું-રાગ પુરખ માઠ ત્રેતાલ

ચલે ટેઢી ચાલ ચલે ટેઢી કુજનમે, ટેઢે મદનગોપાલ; ચલે૦ ટેક.

ટેઢી પાધ શિર ટેઢી કલંગી, ટેઢી ગલે બનમાલ. ચલે૦ ૧

ટેઢી બોલની ટેઢી ચિતબની, ટેઢે નેન વિસાલ;

ત્રેમાનંદ કે' પ્રભુ ટેઢે સકલ અંગ, દુરિજનકે બિર સાલ. ચલે૦ ૨

પદ ૧૫૧૦ મું

ધરે બરહાપીછ ધરે કુંડલ કાનન, નટવર નંદકિશોર; ધરે૦ ટેક.

કનક બસન તન ભૂખન અલકત, ઉદિત માર્તું રવિ કાર. ધરે૦ ૧

નિલ બરન બૈજંતિ માલ હિર, મોરલી અધરપર કરે ધનધોર;

ત્રેમાનંદ પ્રભુ બનતે આવત, બજબનિતા ચીત ચોર. ધરે૦ ૨

પદ ૧૫૧૧ મું

બને બજયંદ બને બજમોહન, કીને સરસ સિંગાર; બને૦ ટેક.

કહા કહું ઉપમા નહીં આવત, કેાટિ રાવ શશિ ડાર વાર. બને૦ ૧

ગુંજભૂખન મોરચંદ્રિકા, કરને કરનિકાર;

નિલ બરન તન પીત બસનપર, ત્રેમાનંદ બલિહાર. બને૦ ૨

પદ ૧૫૧૨ સું

કરે ટેહી બાત કરે ટેહી સેનન, નેનન નેહ ન સમાત; કરેં ૧
ટેહી ચલની ટેહી ચિતવની, નિરખી મદન લગ્નત. કરેં ૧
ટેહાદિ ફિરત ધજજી બિયુનિમેં, મોહન કોમલ ગાત;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ સુંદર છબી, હિર રાખત દિનરાત. કરેં ૨

પદ ૧૫૧૩ સું-રાગ પુરખ

રસિયો મોઝું રાર કરે, મેં કેસે જાઉં જલ ભરને જમુનાફે
ચનધટવા; રસિં ૧૦ ટેક.

ચીર મેરો ફારે હાર મેરો તોરે, જાલે પકરી ધુંધટવા. જમું ૧
લે લે નામ ગારી દે ખીજવત, ગીરધર નાગર નટવા. જમું ૨
કઠિન બયો જમુના જલ ભરીનો, પંચ ભયો વિકટવા. જમું ૩
પ્રેમાનંદ કહે મન હર લીનો, પ્રેરી શ્યામ પીતપટવા. જમું ૪

પદ ૧૫૧૪ સું

મોહનમેરી ગેલ પચ્ચો, મેં કેસે કરું ના માને ખરબચો બનવારી; મોહં ૧૦ ટેક.
ના માને ધનશ્યામ મનોહર, ખરજી ખરજી હું હારી. ખરં ૧
શકત વાટ કરત અનહોની, પકરી પકરી ધજનારી. ખરં ૨
ગોકુલ રાજકુમાર રસીલે, લોકલાજ સખ ટારી. ખરં ૩
પ્રેમાનંદ કહે મુગ્ધ મનોહર, ગોપીવર ગીરધારી. ખરં ૪

પદ ૧૫૧૫ સું

નયના મોયે લાગી ગયે, ધનશ્યામલાલબંસીવારે મોહન પ્યારેફે; નયં ૧૦ ટેક.
સુંદર નેન અરુન બીચ રેખે, સરદ કમળ અનુસારે. મોહં ૧
અકુટી ભ્રમર છાયે પંકજપર, હિડી ન સકત અખ ન્યારે. મોહં ૨
સુચવત ભાવ સરસ સેનનમેં, ચપલ ચતુર દોહ તારે. મોહં ૩
પ્રેમાનંદ નેન છબી ઉપર, કાટી કામ લે વારે. મોહં ૪

પદ ૧૫૧૬ સું

મનવા મેરો મોહી રહ્યો, છબી દેખી શ્યામ સુંદરકી
નટવર નાગરકી; મનં ૧૦ ટેક.

સોરંગ પાધ બીચ મોર ચંદ્રિકા, આડ કિચે કેસરકી. નટ૦ ૧
 ઉર બનમાલ પીતાંબર મોરલી, દંસગતિ ગિરિધરકી. નટ૦ ૨
 બંસી શ્રવન સુની અજનારી, આઈ દોરી ધર ધરકી. નટ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ મગન ભઈ ડાલે, નિરખી છબી નટવરકી. નટ૦ ૪

પદ ૧૫૧૭ મું-રાગ પુરબ

બાંધી લાલ બાંકે પેચોદી પાગ; બાંધી૦ ટેક.
 બાંકી પાગ બસંતી બાગો, ગાવત આવત ફાગ. બાંધી૦ ૧
 શોભાધામ શ્યામ છબી નિરખી, ઉપજત અતિ અનુરાગ. બાંધી૦ ૨
 આવત ઉદય હોષકે માનો, અજવાસીનકે ભાગ. બાંધી૦ ૩
 ત્રેમાનંદ નિરખી છબી નૌતમ, કાનો જગમુખ ત્યાગ. બાંધી૦ ૪

પદ ૧૫૧૮ મું

દેખો છબી મોહન નંદકુમાર; દેખો૦ ટેક.
 બરહાપીછ પીતાંબર મોરલી, કરશે કથિંકાર. દેખો૦ ૧
 બનીકનીકે બનઉતે આવત, માનું રસ સિંગાર. દેખો૦ ૨
 ઉર બનમાલ લાલ દ્રગ ચંચલ, નટવર રૂપ મોરાર. દેખો૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કેશવ છબી ઉપર, કાઠી કામ બક્ષીદાર. દેખો૦ ૪

પદ ૧૫૧૯ મું-રાગ પુરબ

બનઉતે આવત બનવારી; બન૦ ટેક.
 શુંખ બૂખન મોર ચંદ્રિકા, પીત બસન કટિતટ ધારી. બન૦ ૧
 નિલબરન તન શ્યામ મનોહર, બાંધિપર કામર કારી. બન૦ ૨
 આગેઆગે ધન પીછે મનમોહન, બાંસુરીબજાયે મોહીઅજનારી. બન૦ ૩
 ત્રેમાનંદ નિરખી છબી નટવર, તન મન ધન જાયે બક્ષીદારી. બન૦ ૪

પદ ૧૫૨૦ મું

મોરલી ધુની સુનોકે હિડી ઝમકી; મોર૦ ટેક.
 મુખ નિરખન શ્રીમોરલીધરકો, આપકે કાઠી ભઈ કમકી. મોર૦ ૧
 બનઉતે આવત બાંસુરી બજાવત, ગાવત રાગિની પુરબકી. મોર૦ ૨

મોહનલાલ ડગરમાં નિકસે, નિરખી અખીયાં, કરી સખડી. મોર૦ ૩
પ્રેમાનંદ નિરખી ગીરધારી, બલિહારી નટવર છગડી. મોર૦ ૪

પદ ૧૫૨૨ મું-રાગ પુરખ

કનૈયા ઓઢે અજબ દુશાલો; કનૈ૦ ૧૬.
થેત પાગ ધરી થેત દુશાલો, અજબ બન્યો નંદલાલો. કનૈ૦ ૧
ઊર બનમાલ પીતાંબર પેરે, મનમોહન મલવાલો. કનૈ૦ ૨
ગોપીજનમનરંજન રસિયો, ગોપીનાથ ગોપાલો. કનૈ૦ ૩
પ્રેમાનંદે નાથકો સજની, મીઠી અગ દેખાયેકું ચાલો. કનૈ૦ ૪

પદ ૧૫૨૨ મું

દુશાલો ઓઢીકે દીલ લીનો; દુશા૦ ૧૬.
દીલ લીનો બજરાજ લાડીલે, સેનનમેં કછુ કીનો. દુશા૦ ૧
ખીનું દેખે મોયે કલ ન પરે અખ, શ્યામ મુંદર રંગબીનો. દુશા૦ ૨
દરદ લગાયકે દીલ હરખેકું, પરમ ચતુર પરખીનો. દુશા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે રાખી શ્યામ ઊર, ચાર સમે તજ દીનો. દુશા૦ ૪

પદ ૧૫૨૩ મું

પગીયાં બાંધી આજ અનોખીરી; પગી૦ ૧૬.
પગીયાંકે પેચ પેચનમેં કલંગી, યજીત બઈ અવિલોખીરી. પગી૦ ૧
લટકત સરસ સુમનકે તોરે, મન મેરો રાખ્યો હે રોખીરી. પગી૦ ૨
ભૂખન બસન મનોહર પેરે, શ્યામ મુંદર છેલ શોખીરી. પગી૦ ૩
પ્રેમાનંદે નાથ શ્યામ બન, બેઠે કુલહૂડી ચોખીરી. પગી૦ ૪

પદ ૧૫૨૪ મું

સલોને નેનનકી ચતુરાઈ; સલો૦ ૧૬.
ચિતવનીમેં ચંચલ દ્રગ ચીતકું, બસ કર લેત મોરી બાઈ, સલો૦ ૧
અમલ કમલદલતે અતિ મુંદર, સેનનકી સરસાઈ. સલો૦ ૨
ખંજન મીન મધુષ મૃગ પંકજ, સગહિ રહત લખાઈ. સલો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ભયો કરતારથ, નેનનમેં લલચાઈ. સલો૦ ૪

पद १५२५ भुं-राग पुनः ध्रुपद यौताल

भांसुरी आनत हे सप्पी ! आवत आनंद इंद; भांसुरी० टे.
 जेनुअधरधरी गावत पुरभी, धनस्याम भुंदरवर नंदनंद. भांसुरी० १
 सप्त सुर आम तीन, लेत तान अति नवीन;
 तान मान मुर्छना छिडत स्वछंद;

प्रेमानंदका नाथ माननी मनहर, भुंदरवर गोकुलचंद. भांसुरी० २

पद १५२६ भुं

मोहनलाल मन मेरो भांसुरी जलथके हर लीना; मोहन० टे.
 नटवर नागर सुभके सागर, यितवनीमें कछु छीना. मोहन० १
 निरभी नेकुमार, मोही गोकुल नार;
 तन मन वारवार छिमें लभ लीना.

प्रेमानंदके नाथ, आवत ज्वालन साथ;
 गावत पुरभी तान रंगलीना. मोहन० २

पद १५२७ भुं

आवत लटक लटक लाल, अटक अटक जाले
 पावन पादुका धारी; आवत० टे.

श्वेत पसन श्वेत हार, श्वेत सभ अंग सिंगार;
 कटिपर वाम लुग धारी. आवत० १

दृष्टी भल गज गति, लल्लयो रतिको पति;
 यकित लछी ब्रजनारी दृष्टत पिछारी;

प्रेमानंद श्रीधनस्याम जदनपर, तनमन मानलतवारी. आवत० २

पद १५२८ भुं

ज्वालत जेन स्याम, तेना अति सुषधाम;
 पूरनकाम मोहनलाल. ज्वालत० टे.

करतहें हरि दास, मगन होत निरभी दास;
 हरचनिका प्रकाश रोकेत ले रुभाव. ज्वालत० १

અંગ અંગ છાત્રી અનૂપ, લાજ્યો કામ નિરખી રૂપ;

સુરનરમુનિશૂપ મદનગોપાલ.

પ્રેમાનંદકે નાથ, મીલે સ્યામ ભરી બાથ;

દીનકે દયાલ મોથે કીયો નિહાલ. બિલત૦ ૨

પદ ૧૫૨૯ મું-રાગ પુર્વી

રૂપ લોભાને મોરે લોચન, આવત દેખે* ગીરધરલાલ હો; રૂપ૦ ૮૬.

મોહન નાગર રૂપકે સાગર, ચાલત ગજગતિ ચાલ હો. રૂપ૦ ૧

હિર મોતિયનકી માળ મનોહર, આઠત છજલ શાલ દુશાલ;†

પ્રેમાનંદકે પ્રભુ મદનમનોહર, ચિતવનીમે કરત નિહાલ હો. રૂપ૦ ૨

પદ ૧૫૩૦ મું.

હો શ્રીધનશ્યામ બનઠન આવત, નિરખત મેરો મન

લલચાત હો; હો શ્રી૦ ૮૬.

મુંદર રૂપ અનૂપમ નેનન, સેનન નેહ ન સમાત હો. હો શ્રી૦ ૧

બદન કમલકી અમીત મુલગતા, નિરખત નેના પગ ન અધાત;

પ્રેમાનંદકે † હરિ ચરન કમલપર, તન મન ધન બધી બધી

બાત હો. હો શ્રી૦ ૨

પદ ૧૫૩૧ મું

પંકજ લોચન ભવદુઃખમોચન, કાકોર મેરો શ્રીધનશ્યામ હો; પંકજ૦ ૮૬.

શુક વ્યાસ નારદ વિાધ શેષ શંકર, રટત યાહીકી નામ હો. પંકજ૦ ૧

મગદત પ્રતિજુગ ધર્મોવનાથ, હરત ભુવિભાર પૂરનકામ;

પ્રેમાનંદ પ્રભુપર માન નોછાવર, પે'શવત હિર મોતિન દામ હો. પંકજ૦ ૨

પદ ૧૫૩૨ મું

નેન સલોને હો નેન સલોને, નંદકુંવરકે ચિતવની ચંચલ

મુસકની મંદ હો; નેન૦ ૮૬.

શોભાકી ખાની ગુમાની ગોકુલેશ, નટ વેશ નટવર મજચંદ હો. નેન૦ ૧

* “દિખકે” પાઠાન્તર.

† “આઠત અજળ શાલ દુશાલ” હોય એમ લાગે છે.

કુંભાધારી મોહી અજનારી, બિહરત અજમે લલિત નંદાનંદ;
ત્રેમાનંદકા પ્રભુ પરમ ચતુરવર, અચલ રહો છિર આનંદકંદ હો. નેન૦ ૨

પદ ૧૫૩૩ મું-રાગ ગોડી-હુમરી

દાહિજરા સોજી માને મતને ખીજવો; દાહિ૦ ૨૬.
મતને ખીજવો માને છેલ છખીલા, કાંઈ છેજ થાકે માકે દાઓ. દાહિ૦ ૧
અલગાં રહોને માસું કાંઈ મતલબ છે, કાંઈ કરવાને કને આઓ. દાહિ૦ ૨
કર પકડો છો માંકો હાર તોડો છો, કાંઈ માસું નેણાં ચલાઓ. દાહિ૦ ૩
ત્રેમાનંદરા નાથ જ્યું ત્યુ ન ધાલો, રાજકુંવર થે તો કાઓ. દાહિ૦ ૪

પદ ૧૫૩૪ મું

જાવા દોજી જાવા માને સ્વામ મુજાણ; જાવા૦ ૨૬.
જો મોહન માંકી આજ્ય કરોતો, નંદરા ગલારી યાને આણ. જાવા૦ ૧
આ ગેલ મેંતો નીત આવા જાવા, કદીએ ના મુણ્યો દધિ દાણ. જાવા૦ ૨
દાણુરો મિય આળા ઓર કરો છો, મારો માંને નેણકિરા બાણ. જાવા૦ ૩
નંદરા કુંવર જાણી રાખાઈ મુલાબો, ત્રેમાનંદરા ઈજી પ્રાણ. જાવા૦ ૪

પદ ૧૫૩૫ મું

પ્યારા લાગો છોજી માને નંદજરા લાલ; પ્યારા૦ ૨૬.
યારે કારન મેંતો અજમે બસીછાં, જોઈ જોઈ જીવાં યારી ચાલ. પ્યારા૦ ૧
મેંતો છેલા યારા ચરણારી દાસી, થે મારા પ્રાણ ગોપાલ. પ્યારા૦ ૨
નંદરા કુંવર થેતો હાર દિયારા, વહાલા માને બાલ મરાલ. પ્યારા૦ ૩
ત્રેમાનંદરા પ્યારા નેણરા તારા, રસિયા રૂપ રસાલ. પ્યારા૦ ૪

પદ ૧૫૩૬ મું

યાસું મન માન્યો છેજી મોહન છેલ; યાસું૦ ૨૬.
લોક લાજ મરજદ તજી, છેલ કરાજાં યારી જેલ. યાસું૦ ૧
રાજવ લોચન કદાન રંગીલા, આવો મારે ઘેર છાં મેલ. યાસું૦ ૨
મજરા ઠકિર નટવર નાગર, આજાં માને લાગો અલજેલ. યાસું૦ ૩
ત્રેમાનંદ કહે યાને જોઈ જોઈ જીવાં, રસિયાજી રંગરેલ. યાસું૦ ૪

પદ ૧૫૩૭ મું-રાગ ગોડી

હો સૈયાં હો ધનશ્યામ સુંદર વ્રજ આવે, નિકી ખાંસુરી બળવે; હો સૈં ૮૬.
ગોપ કદંબની વેદિત મોહન, ‘મધુરે મધુરે સુર ગાવે. હો વ્રં ૧
ગો પદરજ મંડિત તનુ સુંદર, જિર બનમાલ સોદાવે. હો વ્રં ૨
કટિ પટપીત અધરપર મોરલી, કર ગહી કમલ ફેરાવે. હો વ્રં ૩
આવત રાજહંસગતિ મોહન, પ્રેમાનંદ મન બાવે. હો વ્રં ૪

પદ ૧૫૩૮ મું

હો સૈયાં હો સુનો ગોવિંદ ગારી ગાવે, મેરો મન લલચાવે; હો સૈં ૮૬.
મધુરીસી તાન બળવે ગિરિધર, તન મન તાપ સમાવે. હો ગોં ૧
બાંકે ચરન અધર લુજ નેનન, નિરખી નેનાં સુખપાવે. હો ગોં ૨
ચિતવત હરત સંતાપ સકલ દુઃખ, મંદ મંદ મુસકાવે. હો ગોં ૩
પ્રેમાનંદ કરે પ્રાન નાજાવર, ચરન કમલ લપટાવે. હો ગોં ૪

પદ ૧૫૩૯ મું

ડારી હો મોપે મોહની મોહન ખારે, કહાના પીતપટવારે; ડારી હોં ૮૬.
કીની આણુરી ચણુર સાવરે, હરે મન પ્રાન હમારે. મોહનં ૧
મોહ કબાન ચક્રાષ પલક શર, શ્યામ કસી જારી ચારે. મોહનં ૨
અપલ નેન ચિતવની ચિતવતમં, ઘુરત ગરદ કરી ડારે. મોહનં ૩
પ્રેમાનંદ ધ્રજખાસી સાવરો, ગિસરત નાહી ગિસારે. મોહનં ૪

પદ ૧૫૪૦ મું

હું ખીકાની જખી શ્યામ સુંદર મન માની, દેખી મૃદુ મુસકાની; હું ખીં ૮૬.
બદન શશિ હસી કહત કછુક, સુની બચન અતહિ હરખાની. હો મં ૧
નેન સરોજ સરસ ચિતલ અતિ, કરત સકલ દુઃખહાની. હો મં ૨
ખંજન મીન મધુષ મૃગ પંકજ, લિપમા કહત લખની. હો મં ૩
પ્રેમાનંદ મંદ મુસકનીપર, કાટી કામ કુરખાની. હો મં ૪

પદ ૧૫૪૧ મું-રાગ ગોડી

માધવસું ના કર માનની માન; માધં ૮૬.
માન કિયેતે માનની રાધિ, હોષહે રસકી હાન. માધં ૧

જો રસ શિવ સનકાદિક આદત, ત્રી રસ તજતી સયાન. માધ૦ ૨
 ન્યારી હોય જીવેગી કેળી, ખારી તું રૂપનિધાન. માધ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કે' નાયચરનપર, કર તન મન કુરખાન. માધ૦ ૪

પદ ૧૫૪૨ અં

છખીલી તું બેઠી કહા બદન દૂરાયે; છખી૦ ટેક.
 કાંડે સ્થામ તરનિતનયાતટ, તવ મુખપંકજ ચા'યે. છખી૦ ૧
 પહોં મોયે લેન તોં સજની, નંદનંદન સોં ખાયે. છખી૦ ૨
 ખનતી કહા બુવ નખ નારાયસોં, નેનન નીર ઝરાયે. છખી૦ ૩
 ત્રેમાનંદકે નાયપે સુંદરી, ચલ હિ લાગલે પાયે.* છખી૦ ૪

પદ ૧૫૪૩ અં

સમજ ખીના સજની તું સોચ કરે; સમ૦ ટેક.
 માનરિપુ મારે ખીના મુઝે, કેસેં અરથ સરે. સમ૦ ૧
 કેસેં પેહો મદનમનોરથ, ખીનું હરિચરન પરે. સમ૦ ૨
 સમજ બિચારી સરલ હોયે સુંદરી, લાગો લાલ ગરે. સમ૦ ૩
 ત્રેમાનંદકે નાયસુ સજની, તોરી ના સુધરે. સમ૦ ૪

પદ ૧૫૪૪ અં

રસિલી રાયે ના કર રાય; રસિ૦ ટેક.
 અપને પ્રાનપ્રિતમસું રસનો, પદ સમ ઓર ન દોપ. રસિ૦ ૧
 નાહિં બલી યામે અલબેલી, કર પ્રિતમસું સંતોપ. રસિ૦ ૨
 ચલી બલિગઈ સ્થામપે સુભગે, હસી મુખપંકજ ફાપ. રસિ૦ ૩
 ત્રેમાનંદકે નાયસું મીલ સખી, તજ મન સજ પરિશોપ. રસિ૦ ૪

પદ ૧૫૪૫ અં—રાગ ગોડી કુમરી

તેરે વદનકમલપર વારીરે, નટવર સુંદર નંદકિશોર; તેર૦ ટેક.
 નેહસું બોલાવત પ્રીત હિપગવત, આવત તાન સલોની ગાવત,
 વશ કર લીની ધજનારીરે. નટ૦ ૧

* “ચલી હડ લાગે પાયે” પાઠાન્તર.

હસની બોલની ચલની ચારુ, સુસકનીપર કોટી મનમથ વારુ;
 છબી ત્રિષ્ટુવન તે ન્યારીરે. નટ૦ ૨
 ચલનીમ મેરો ચીત હર લીનો, કહા જનું કણુ જાદુ કીનો,
 સુસકનીમેં મોરારીરે. નટ૦ ૩
 ખીનુ દેખે અખ પર ન ચેન, સુંદર બદન કમલદલનેન;
 પ્રેમાનંદ બલિહારીરે. નટ૦ ૪

પદ ૧૫૪૬ સું .

તેરી અંખિયાં અજબ રંગીલીરે, ગોડુલરાજકુમાર હેલ; તેરી૦ ટેક.
 ચંચલ ચપલ અરુન ખીચ રેખે, મોહી રહે જન જે કાઈ દેખે;
 માનું કમલ કલી ખીલીરે. ગોડુ૦ ૧
 રસભરી અંખિયાં ભારત તરછી, કસત કરેજે માનું બરછી;
 મદભરી પરમ રસિલીરે. ગોડુ૦ ૨
 બ્રહ્મટી કુટીલ લાલપર સુંદર, રંગભરી રાજત લલિત મનોહર;
 પશિયાં ઝુક રહી લીલીરે. ગોડુ૦ ૩
 હિર બિચાલ બનમાલ બરાજે, દીર્ઘ બાહુ લખી મનમથ લાજે;
 નિરખત પ્રેમાનંદ મીલીરે. ગોડુ૦ ૪

પદ ૧૫૪૭ સું

મોયે પનિયાં બરન દો પારેરે, મધુસૂદન મતલબકે મીત; મોયે૦ ટેક.
 નાહક નાહક રોકત ટોકત, ધુંધટ જોલી બદન અવિલોકત;
 ભારત નેન નમ્નરેરે. મધુ૦ ૧
 હમ પરનારી રાજ કંસકો, ક્રિયો નિકંદન સગરે બંસકો;
 તોહ ન લાજ છુમારેરે. મધુ૦ ૨
 બડે બાપકે બેટા દોષકે, કહા કરોજે લાજ જોષકે;
 મોહન મોરલીવારેરે. મધુ૦ ૩
 માનો શીખ હમારી રસિયા, પ્રેમાનંદકે દીલમેં બસિયા;
 કમલનયન કદાન કરેરે. મધુ૦ ૪

૫૬ ૧૫૪૮ મું

મોયે બેન બળ્લય બથ કીનીરે, બસીકરન પઢી બંસુરી માંયે; મોયે૦ ટેક.
નગર ડગરમે સંગહિ ડોલે, હસી હસી બચન મરમકે બોલે;

નજરકેદ કર લીનીરે. બંસી૦ ૧

બનહિતે આવે બેન બળ્લવે, મુસકનીમે મેરો મન લલયાવે;

માવે તાન નવિનીરે. બંસી૦ ૨

સખી એકદિના કદમઉંઝી ઊંઘા, હરિ મુસકાપ પકરી મોરી બૈયાં;

મીલીકે મગન કરદીનીરે. બંસી૦ ૩

ત્રેમાનંદકા સ્થામ સુખદેના, ખીનું દેખે મોયે પરત ન મોના;

મૂરત રસિક રંગભીનીરે. બંસી૦ ૪

૫૬ ૧૫૪૯ મું-રાગ ગોડી

મોરલી વાજેરે મીડી મોરલી વાજે, સખી સાંલળને સામળિયાજીની

મોરલી વાજે; મોર૦ ટેક.

મઠિ સ્વરે મોહનજીની મોરલી ગાજે, સાંલલવાને સૈયર

મારું દીલકું ઘાઝે. મોર૦ ૧

આયેરે અલખેલી વિંટયા ગોવાળે ઝાઝે, માતાં આવે ગિરિધર

સુંદર સમાજે. મોર૦ ૨

મોરમુગટને કાને કુડલ વરમાળા રાજે, નંદકુંવરને નિરખી

કાટિ કુંદર્પે લાજે. મોર૦ ૩

ખીતાંબરની પલવટ વાળી જગ શિર જાજે, ત્રેમાનંદનો વહાલો

ચાલો જોવાને કાજે. મોર૦ ૪

૫૬ ૧૫૫૦ મું

ગાયુંની સાથેરે આવે ગાયુંની સાથે, ગાતો આવે ગિરિધર

ગાયુંની સાથે; ગાયું૦ ટેક.

મોહનજીયે ધરિયો મુગટ પુલનો માથે, પુલડાના દાર ગજરા

પે'સ્યા છે નાથે. ગાયું૦ ૧

પુતતણાં શણુગાર સરવે ખીજી નહિ હાથે,* વ્રજવિનતા વચ
કરવા લીધી વાંસવડી હાથે. ગાય૦ ૨
લટકા કરતાં આવે વહાલો સખા સગાથે, વ્રજનારીને વિંધી
વહાલે ભટ્ટીને લાથે. ગાય૦ ૩
વ્રજવિનતા વહાવાને ભેટી ભરીને બાથે, પ્રેમાનંદક પૂરણ
કીધી પ્રેમનિધીપાથે. ગાય૦ ૪

પદ ૧૫૫૨ મું

નજનારી રે મોહી વ્રજનારી, એની મોરલીને નાદે મોહી વ્રજનારી; વ્રજ૦ ૧ક.
મોરલીમાં વહાલે ગોડી આલાપી સારી, સાબળવાને વ્રજની
નારી ચડી અટારી. વ્રજ૦ ૧
પુલકામાં પુલ્કે આવે મોહન મોરારી, અંગેઅંગ ઉપર કોટિ
અનંગ વારી. વ્રજ૦ ૨
નદુવરને નિરખી દેડે હરખ વધેા ભારી, સર્વે અંગે પુલી
ગોપી પ્રેમથી ભારી. વ્રજ૦ ૩
મોહનજીની ચૂર્તિને ઉરમાં ધારી, પ્રેમાનંદકે પ્રિતમજીપર
પ્રાણુ બલિહારી. વ્રજ૦ ૪

પદ ૧૫૫૨ મું

મોરલી વાધરે વહાલે મોરલી વાધ, સખી મારુ મન મોહ્યુ
વહાલે મોરલી વાધ, મોર૦ ૧ક.
વાંસવડીમાં વહાલે ગોડી રાગણી ગાધ, મીઠિ સ્વરે મનડું
મારુ ગયુ વિધાધ. મોર૦ ૧
વેલી સરખી ધરમાં ફરું કામ ન મુઝે કાધ, મળવા સારુ મોહનજીને
આતુર મનમાધ. મોર૦ ૨
મુખડું એવા જાણુ ચડી જરોએ જાધ, સાજ સમે શામગિયે
આબ્યા ગયુ ચરાધ. મોર૦ ૩
નિરખ્યા મેંતો નેણે વેણે બોનાબ્યા બાધ, પ્રેમાનંદને નાથે
દગીને સાને સમજાધ મોર૦ ૪

પદ ૧૫૫૩ મું-રાગ ગોડી

ઉભો જીવન જમુના તીર, પાણીડાં કેમ ભરીએ;
 આવી ઓચિંતાનો એ તાણે ચીર, પાણીડાં કેમ ભરીએ.
 લાજ મરજદ ન માને ગયો ઘેલો બલવીર, પાણીડાં કેમ ભરીએ. ૧
 અમે લાજ ભર્યાં તે પરનાર, પાણીડાં કેમ ભરીએ;
 આવે પાસે ગિતમ કરી પ્યાર, પાણીડાં કેમ ભરીએ.
 મુખડું જોવાને ઉઘાડે ધુંધટ વાર વાર, પાણીડાં કેમ ભરીએ. ૨
 એ જોયો નહિ જાડુગારો કાય, પાણીડાં કેમ ભરીએ;
 જાડુ કરેછે હેતે સામું જોય, પાણીડાં કેમ ભરીએ.
 હે છે આંખડીને ચાળે અલબેલો ચીત પ્રેમ, પાણીડાં કેમ ભરીએ. ૩
 વાયે વાંસલડી તે મનસ્થામ, પાણીડાં કેમ ભરીએ;
 સુણી શ્રવણે ન સુઝે ધર કામ, પાણીડાં કેમ ભરીએ.
 ત્રેમાનંદે'ધાર્ધ મલિયે એવી થાએ મનમાં હામ; પાણીડાં કેમ ભરીએ. ૪

પદ ૧૫૫૪ મું

રોકે મારગ રસિયો છેલ, ગિરિધર ગોવાળોરે;
 ઉભો ઓઢી કુશલો રંગરેલ, ગિરિધર ગોવાળોરે.
 કરે આંખડીનો ચાળો મરમાળો અલબેલ, ગિરિધર ગોવાળોરે. ૧
 આંધી પાધડી તે અતિ સાર, ગિરિધર ગોવાળોરે;
 તોરા લટકે છે પેચ્યા જીર દાર, ગિરિધર ગોવાળોરે.
 જોઈ મોઢા છે ગોવાળા ને ગોકુલિયાની નાર, ગિરિધર ગોવાળોરે. ૨
 પે'ચ્યા પીતાંબર મજબંદ, ગિરિધર ગોવાળોરે;
 વાયે મોરલી મધુરી સુખકંદ, ગિરિધર ગોવાળોરે.
 પ્રીત જોડે મજનારી સાથે હસતા મંદ મંદ, ગિરિધર ગોવાળોરે. ૩
 જોઈ રૂપ મુંદર ઘનસ્થામ, ગિરિધર ગોવાળોરે;
 પુલી પ્રેમે મગન મજલામ, ગિરિધર ગોવાળોરે.
 ત્રેમાનંદનો સ્વામી મલિયા પ્યારો પૂરણકામ, ગિરિધર ગોવાળોરે. ૪

પદ ૧૫૫૫ મું

મેલો મારગ મીઠડા માવ, જાવા ઘો જલ ભરવારે;
 શીદે રોકો છે નટવર નાવ, જાવા ઘો જલ ભરવારે.

મને એકલી જાણીને તમે સાંધ્યો બલો દાવ, જાવા ઘો જલ ભરવારે. ૧
 મને લોકડિયાંની લાગે ખીક, જાવા ઘો જલ ભરવારે;
 મારી સામુડી વડશે ઠીકા ઠીક, જાવા ઘો જલ ભરવારે.
 કહ્યું માનોને કાનુડા મને આપો વેલી શીક, જાવા ઘો જલ ભરવારે. ૨
 મુજ ઉપર નાંખો માં રે નેણ, જાવા ઘો જલ ભરવારે;
 નવ બોલીયે વસમાં વેણ, જાવા ઘો જલ ભરવારે.
 કરજોડીને કંદુધું હરિ માનો મારું કેણ, જાવા ઘો જલ ભરવારે. ૩
 તમે જીવન જાણો છોજી રીત, જાવા ઘો જલ ભરવારે;
 પરાણે ન હોયે હરિ પ્રીત, જાવા ઘો જલ ભરવારે.
 પ્રેમાનંદના સ્વામી કહાના ધારણુ રાખો કાંઈ ચીત, જાવા ઘો જલ ભરવારે. ૪

પદ ૧૫૫૬ મું

તમે થેલું ન બોલો ગોપાળ, નટવર નંદલાલારે;
 વાટે જતાં ન કરીયે કેની આજ, નટવર નંદલાલારે.
 થયા મોટા તમે હવે નથી છોટરે ગોપાળ, નટવર નંદલાલારે. ૧
 હાંસી કરતાં તે થાશે હવે દાણ, નટવર નંદલાલારે;
 થાશે સુરનરમુનિ માંહી જાણ, નટવર નંદલાલારે.
 ગાશે કીર્તિ તમારી એવી વેઠ ને પુરાણ, નટવર નંદલાલારે. ૨
 મેલી મારગ દારે રેહેજો રાજ, નટવર નંદલાલારે;
 ધરે જામને કરિયે કામ કાજ, નટવર નંદલાલારે.
 નહિ તો જશે ને એમાંથી અલખેલા મોડી લાજ, નટવર નંદલાલારે. ૩
 તમે છોજી નંદકુંવર અલખેલ, નટવર નંદલાલારે;
 એવી વાતે ન ચડિયે રંગરેલ, નટવર નંદલાલારે.
 પ્રેમાનંદના સ્વામી માનો પ્યારા ગિરિધર છેલ, નટવર નંદલાલારે. ૪

પદ ૧૫૫૭ મું—રાગ ગરબી

અલખેલાજી પ્રાણુ આધારે તમપર વારીરે; એ દાગ છે.

મન મોઝું છે ધર્મકુમારે, જોઈ જમી તારીરે;

તમે નિલવરણુ તનં સ્થામરે, રાખું બિર ધારીરે. ૧

તારી લાવણ્યતા જોઈ લાલરે, મોહો રતિનાથરે;
 આવો લટકાં કરતા વૃષલાલરે, કનક છડી દાયરે. ૨
 પેચ્યાં વજ્ર આભૂષણ સ્થામરે, નેમ જડાવરે;
 નથી ત્રપત થાતાં મારાં નેણરે, જોઈ જોઈ માવરે. ૩
 લટકાળી ચટકતી ચાલરે, લાગે મને પ્યારીરે;
 કર લટકાંપર પ્રાણુઆધારે, જાઈ બલદારીરે. ૪
 રાખુ નેણામાં નટવર નાવરે, ન દિયું જાવરે;
 પ્રેમાનંદ કે' બિરાજો મારે જરે, આવા ને આવારે. ૫

પદ ૧૫૫૮ મું

વહાલાં લાગે મનોહર વેણરે, સુંદર સુખદેણરે;
 કામણગારીરસાળીમાઈરેખરે, અમૃતભર્યાનેણરે. ૧
 થોડું હસતાં જણાવો ખલુ હેતરે, મિત્ર મુરારીરે;
 જોઈ વશ થઈ વૃષલાલરે, કમળા પ્યારીરે. ૨
 જોઈ અધર અરુણિજસારે, લોભાણો નાસાકીરે;
 ના શક્યો ચલાવી ચાચરે, રહ્યો કરી થીરે. ૩
 વાંકી જકુટી ધનુષ્યાકારરે, લીધી રાતનાથરે;
 જાણે શર સાધીને કામરે, ઉભો લઈ દાયરે. ૪
 તે જોધને બીના કીરે, ન શક્યો ફળ ચાખીરે;
 એ શોભા ઉપર પ્રેમાનંદરે, પ્રાણુ વારી નાંખીરે. ૫

પદ ૧૫૫૯ મું

જોઈ શોભાસાગર ધનસ્થામરે, લાલચ લાગીરે;
 જોઈ સુંદર રસિક વર રૂપરે, આંખું અનુરાગીરે. ૧
 જોઈ ગોળ કપોલ છબી ધામરે, જમણી ફારેરે;
 એક તીલ મોટા છમીદારરે, ચીત મારું ચોરેરે. ૨
 જોઈ વામઞ્ચવણમાં તીલરે, શોભાધામરે;
 નિરખતાં વાઘે ધણું વહાલરે, પૂરે મન હામરે. ૩
 રુડું કેશર તીલક જોયા લાગરે, બાલમાં બિરાજેરે;
 જોઈ કુંડલ મકરાકારરે, કામ કાટી લાજેરે. ૪

રુદ્ર ચંદ્ર વદન અવિરામરે, પ્રેમાનંદ જોધરે;
જોઈ દંતપેક્ષિત કળી કુંદરે, રહ્યું મન મોઢરે. ૫

પદ ૧૫૬૦ સું

અવિલોકી શોભા મારાં નેણરે, ત્રપત ન યાથેરે;
જોઈ કંબુ કંઠ સુખરૂપરે, હરખ ન માથેરે. ૧
જોઈ ભુજ સરસ સુખરૂપરે, અભય ઉદરરે;
જોઈ ચિહ્ન ભુજમાર્ધ સારરે, જાઉં બલિહારરે. ૨
જોઈ ઉન્નત છાતીમાર્ધ છાપરે, નેણાં લોભાણરે;
બેઠ્યાં પ્રેમે ભુધર ભરી બાથરે, હાથ વેચાણરે. ૩
પડે ત્રિવળી મુંદર રસરૂપરે, ઉદરમાર્ધ શોભેરે;
ઉડી નાભી છે કમળ સમાનરે, મુનિ મન લોભેરે. ૪
જોઈ કટિ મુંદર સુખરૂપરે, મૃગપતિ લાજેરે;
બેઠે સાયજમાર્ધ છબી ધામરે, ચિહ્ન બિરાજેરે. ૫
જોઈ જાનું પિંડી પાવનરે, પાનિયું પ્યારીરે;
જોઈ જુગલ ચરણ સુખપૂરરે, પ્રેમાનંદ વારીરે. ૬

પદ ૧૫૬૧ સું-રાગ મોડી

પુલની બનીરે શોભા પુલની બની;
સખી શામળિયાને અંગે શોભા પુલની બની. પુલની૦ ૨૬.
પુલ પાદમા તોરકેરી શોભા અતિ ધણી;
પુલતણા બે ગુણ જણે ઉગ્યા તરણી. પુલની૦ ૧
પુલદારની શોભા હેડે ન જાયે લણી;
પુલતણી બેર અગ્રહી ચાદર પુલડાં તણી. પુલની૦ ૨
પુલના બાણ બાખ્યા બાંધે ડાળી જમણી;
પુલતણા ગજરા જોઈ મોલો રોતનો ધણી. પુલની૦ ૩
પુલડાંની મુંદર દરિયે પેરી મુંચણી;
પ્રેમાનંદ કે' પુલ મોજડી પરી ચરણી. પુલની૦ ૪

પદ ૧૫૬૨ સું

પુલની ધણીરે શોભા પુલની ધણી;
નખશિખ શોભા હરિની નિરખી પુલની ધણી. પુલની૦ ૨૬.

તારી લાવણ્યતા જોઈ લાલરે, મોહો રતિનાથરે;
 આવો લટકાં કરતા વૃષલાલરે, કનક છડી હાથરે. ૨
 પેથ્યાં વસ્ત્ર આબૂપણુ સ્યામરે, નંગ જડાવરે;
 નથી ત્રપત યાતાં મારાં નેણુરે, જોઈ જોઈ માવરે. ૩
 લટકાળી ચટકતી ચાલરે, લાગે મને પ્યારીરે;
 કર લટકાંપર પ્રાણુઆધારરે, જાઉં જલહારીરે. ૪
 રાખું નેણામાં નટવર નાવરે, ન દિયું જનવારે;
 ત્રેમાનંદ કે' બિરાજે મારે જીરે, આવા ને આવારે. ૫

પદ ૧૫૫૮ મું

વહાલાં લાગે મનોહર વેણુરે, સુંદર સુખદેણુરે;
 કામજીગારી રસાળીમાંઈ રેખરે, અમૃતલક્ષ્યાં નેણુરે. ૧
 થોડું હસતાં જણાવો જલુ હેતરે, મિત્ર મુરારીરે;
 જોઈ વશ થઈ વૃષલાલરે, કમળા પ્યારીરે. ૨
 જોઈ અધર અરુણ બિજસારરે, લોભાણો નાસાકીરરે;
 ના શક્યો ચલાવી આચરે, રહ્યો કરી થીરરે. ૩
 વાંકી ભ્રુટી ધનુષ્યાકારરે, લીધી રાતનાથરે;
 જાણે શર સાંધીને કામરે, ઉભો લઈ હાથરે. ૪
 તે જોધને ખીના કીરરે, ન શક્યો ફળ ચાખીરે;
 એ શોભા ઉપર ત્રેમાનંદરે, પ્રાણુ વારી નાંખીરે. ૫

પદ ૧૫૫૯ મું

જોઈ શોભાસાગર ધનશ્યામરે, લાગ્ય ચ લાગીરે;
 જોઈ સુંદર રસિક વર રૂપરે, આંખ્યું અનુરાગીરે. ૧
 જોઈ ગોળ કપોલ છબી ધામરે, જમણી કારરે;
 એક તીલ મોટો છબીદારરે, ચીત મારું ચોરરે. ૨
 જોઈ વામથવણુમાં તીલરે, શોભાધામરે;
 નિરખતાં વાધે ધણું વહાલરે, પૂરે મન હામરે. ૩
 રુડું કેશર તીલક જોયા લાગરે, ભાલમાં બિરાજેરે;
 જોઈ કુંડલ મકરાકારરે, કામ કાટી લાગેરે. ૪

રુદ્ર ચંદ્ર વદન અભિરામરે, પ્રેમાનંદ જોધરે;
જોઈ દંતપંક્તિ કળી કુંદરે, રહ્યું મન મોઢરે. ૫

પદ ૧૫૬૦ મું

અવિદ્યોદ્ધા શોભા મારાં નેણરે, તપત ન ચાયેરે;
જોઈ કંથુ કંઠ સુખરૂપરે, હરખ ન માયેરે. ૧
જોઈ ભુજ સરસ સુખરૂપરે, અભય ઉદારરે;
જોઈ ચિહ્ન ભુજમાર્ધ સારરે, જાઉં અગ્નિદ્વારરે. ૨
જોઈ ઉત્ત જાતીમાર્ધ જાપરે, નેણાં લોભાણારે;
મેટ્યાં પ્રેમે ભુધર ભરી બાયરે, હાય વેચાણારે. ૩
પડે ત્રિવળી મુંદર રસરૂપરે, ઉદરમાર્ધ શોભેરે;
ઉડી નાભી છે કમળ સમાનરે, મુનિ મન લોભેરે. ૪
જોઈ કટિ મુંદર સુખરૂપરે, મૃગપતિ લાજેરે;
બેઠે સાયળમાર્ધ જામી ધામરે, ચિહ્ન ત્રિરાજેરે. ૫
જોઈ જાનું પિડી પાવનરે, પાનિયું પ્યારીરે;
જોઈ ભુગલ ચરણ સુખપૂરરે, પ્રેમાનંદ વારીરે. ૬

પદ ૧૫૬૧ મું—રાગ ગોડી

પ્રલની બનીરે શોભા પ્રલની બની;
સખી શામળિયાને અંગે શોભા પ્રલની બની. પ્રલની૦ ૨૬.
પ્રલ પાધમાં તોરાડેરી શોભા અતિ ધણી;
પ્રલતણા બે ગુહ જાણે ઉગ્યા તરણી. પ્રલની૦ ૧
પ્રલદારની શોભા હેડે ન જાયે ભણી;
પ્રલતણી ઊર અલક્ષી ચાહર પ્રલડાં તણી. પ્રલની૦ ૨
પ્રલના બાણુ બાંધ્યા બાંધે ડાખી જમણી;
પ્રલતણા ગજરા જોઈ મોહો રાતનો ધણી. પ્રલની૦ ૩
પ્રલડાંની મુંદર દરિએ પેરી મુથણી;
પ્રેમાનંદ ૪ પ્રલ મોજડી પરી ચરણી. પ્રલની૦ ૪

પદ ૧૫૬૨ મું

પ્રલની ધણિ શોભા પ્રલની ધણી;
નખરિખ શોભા દરિની નિરખી પ્રલની ધણી. પ્રલની૦ ૨૬.

પુલકામાં પુલ્યા આવે બણીરે ઠણી;
 સુંદર વર શોભે છે બણીયે રૂપની મણી. પુલની૦ ૧
 સુંદર નિલ કલેવર ચરચું નખશિખ ચંદણી;
 હસતાં વદન ચંદ્રથી વરસે અમૃત કણી. પુલની૦ ૨
 મુનિવર નિરખે એક ટક મટકું તજ પાંપણી;
 તન મન આણુ વારે સાંભણતાં મીઠી બોલણી. પુલની૦ ૩
 નખશિખ શોભા વરણુવતાં ચાક્યા સહસ્રકણી;
 પ્રેમાનંદ બલિહારી ચંચલ નિરખી ચિતવણી. પુલની૦ ૪

પદ ૧૫૬૩ મું

પુલની નેઘરે શોભા પુલની નેઘર;
 હરિની નખશિખ શોભા સુંદર પુલની નેઘર. પુલની૦ ૧ક.
 માલતીનો મુગટ કુંડલ કુંદલણાં દોઢ;
 ગુલઝડીના શુચ્છ કાને શોભે છે સોઢ. પુલની૦ ૧
 બોલસરીના બાણુ ગજરા ગુલાબી હોઢ;
 ચંપા ચમેલીના હાર નેઘર હું મોઢ. પુલની૦ ૨
 ગુલદાવદીના દુપટામાં જાળી લુઈ પ્રોઢ;
 દુપટાની ફરતી કોરે ફરતની તોઢ. પુલની૦ ૩
 માધવી મલિકા કમળ કેતકી કોઢ;
 પ્રેમાનંદકે મુંબલુલીયે રાખ્યું મન ઠોઢ. પુલની૦ ૪

પદ ૧૫૬૪ મું

ધર્મતણા કુમાર શોભે ધર્મતણા કુમાર;
 પુલકામાં પુલી રણા ધર્મતણા કુમાર. ધર્મતણા૦ ૧ક.
 પુલતણું મોલડિયું માથે શોભાનો ભંડાર;
 પુલતણા તોરપર મોલા મધુકર કરે શુંબર. ધર્મતણા૦ ૧
 ફરતની કલંગી સુંદર કરણે કરણીકાર;
 પોપ પુલના બાણુ હૈડે ડોલરિયાના હાર. ધર્મતણા૦ ૨

પારીખત ને પાડલ ઠેરા ગજરા કરે અપાર;
 ગુણગીની છડી કરમાં શેએ સરસ સાર. ધર્મતણાં ૩
 પુલ દડો ઉછાળતા આવે મંદિરીએ મોરાર;
 પ્રેમાનંદ લઈ તન મન હરિપર વારે વારમવાર. ધર્મતણાં ૪

પદ ૧૫૬૫ મું

પુલનો ધરિયેરે મુગટ પુલનો ધરિયો;
 મોહનજીએ માથે મુગટ પુલનો ધરિયો. પુલનો ૮૬
 મુગંધી પુલનો સરસ મુગટ ભરિયો;
 તોરા ગુણતણો ન જાયે વરણવ કરિયો. પુલનો ૧
 ગજરા બાલુ હાર હજારી, પે'રી ડોલરિયો;
 મંદિરીએ વધાયાં મારે, કુંવર કેસરિયો. પુલનો ૨
 પુલ પછેડી આઢી મારા, મનડાને હરિયો;
 હવનજીની શોભા ભેઈ, આંખડિયો હરિયો. પુલનો ૩
 પુલ ચાંખડિયું પે'રી ચટચટ, ચાલે નદવરિયો;
 પ્રેમાનંદ કે' એવો આવી અંતરમાં ગરિયો. પુલનો ૪

પદ ૧૫૬૬ મું

આંગણીએ આવીરે ઉભા, આંગણીએ આવી;
 નાથ હમારો ઉભા મારે, આંગણીએ આવી. આંગણી ૮૬
 થાળ ભરી ગજમોતીડે, વદાલાને વધાવી;
 પલંગે વધરાખ્યા, મોતી માળા પે'રાવી. આંગણી ૧
 ભુગતેસું જમાઆ, ઝાઝા વિજન બનાવી;
 કનક કટોરા ભરી, દુધ સાકર પાત્રી. આંગણી ૨
 રાજીવ લોચન રાજ કીધા, હેતે બોલાવી;
 તજ એલાચી આપ્યાં, મુખવાસ મંગારી. આંગણી ૩
 વદાલે મુજને દીધા મુખવાસ, મુખમાંથી ચાવી;
 પ્રેમાનંદ કે' વધ્યા જનમતી, આ દેરે પૂરી. આંગણી ૪

પદ ૧૫૬૭ મું

બલિહારીરે જાઉં હું તો, બલિહારી જાઉં;
 હરિની સાંવરી સુરતપર હું બલિહારી જાઉં. બલિહા. ૦ ૮૬
 રતનજડિત મુગટ શિરપર, શોભા અતિ સારી;
 રતનજડિત કુંડલિયા કાને, મકરાકારી. બલિહા. ૧
 રતનજડિત ગલબંધ ગોખરુ, દંટો છખી ન્યારી;
 રતનતણેા જર હાર ઉતરી, માળા બહુ સારી. બલિહા. ૨
 મોહનમાળાને માંદલિયાં, ચંદનહાર ધારી;
 રતનજડિત બાળુબંધ બેરખા, ધાર્યા મૂરારી. બલિહા. ૩
 કડા સાંકળાં વેઠ વીંટિયું, પોંચી બહુ પ્યારી;
 કટિમેખલા કંદોરાપર, પ્રેમાનંદ વારી. બલિહા. ૪

પદ ૧૫૬૮ મું

મોરલી વાછરે વહાલે, મોરલી વાછરે;
 સખી મારું મન મોહ્યું વહાલે મોરલી વાછરે. મોરલી. ૦ ૮૬
 કનક મોરલી અધર ધરીને, ગોડી રાગ માર્ધ;
 સાંભળતામાં સુધ સુધ વિસરી, ઉઠી અકલાર્ધ. મોરલી. ૧
 આવીને હું ઉભી અટારી, જોવા જહુરાર્ધ;
 સાંજ સમે શામળિયો વહાલો, આંખા મજમાર્ધ. મોરલી. ૨
 લાલ ફેંટાપર મોર ચંદ્રિકા, છોગા છખી-છાઈ;
 મુંદર ચરદ પુનમ સરિખું, મુખ જોઈ લલચાર્ધ. મોરલી. ૩
 નિલવરણ તન ઉર વેળંતી, પીતપટ મુખદાર્ધ;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ છખીપર, તન મન બલજાર્ધ. મોરલી. ૪

પદ ૧૫૬૯ મું-રાગ કલ્યાણ

બજ કૃષ્ણ ગોવિંદ રામારે; લજ. ૦ ૮૬
 શેષસહસ્ર મુખ રટત નિરંતર, પાવત નાઈ વિશ્રામારે. લજ. ૦ ૧
 આધમઓધારન નરકનિવારણ, સર્વાંચે પૂરણકામારે. લજ. ૦ ૨

પતિતપારાયણુ નામ નારાયણુ, દાયક નિજ સુખ ધામારે. ભજ૦ ૩
પૂરણુબદ્ધ પ્રગટપુરષોત્તમ, પ્રેમસખીએ સ્વામારે. ભજ૦ ૪

પદ ૧૫૭૦ મું

ભજ રામ કૃષ્ણ ગોવિંદ નારાયણુ; ભજ૦ ૧૬.
કામી વામી ગૌદિજધાતકી, પતિત ભયે ભવપારાયણુ. ભજ૦ ૧
સકલ શ્રુતિ દધી મધિકે પાયો, સાસ એક સ્વામિનારાયણુ. ભજ૦ ૨
શરણાગતવત્સલ સુખદાયક, કામાદિક રિપુ મારાયણુ. ભજ૦ ૩
જાહિ ભજત સનકાદિક નારદ, સૌ પ્રેમસખી પતિ ધારાયણુ. ભજ૦ ૪

પદ ૧૫૭૧ મું-રાગ ઈમન કલ્યાણ

મનોહર શોભીત શ્રીધનસ્થામ; મનો૦ ૧૬.
સુંદર સ્થામ છબી અવિલોકી, લાજત કોટિક કામ. મનો૦ ૧
શ્વેત બસન તન શ્વેત આભુષન, શ્વેત પુષ્પ ઉર દામ;
બોલત બચન સુનત સુખ ઉપજત, આનંદ આઠોળમ. મનો૦ ૨
સુંદર પાગ લાગપર ઉજ્જવળ, નેન કમલ ગુનધામ;
પ્રેમાનંદ ધારી છબી અંતર, રટત નિરંતર નામ. મનો૦ ૩

પદ ૧૫૭૨ મું

પ્રીતમપર વારું તન મન-પ્રાન; પ્રીત૦ ૧૬.
ત્રિભોવન વારું એક રામપર, નિરખી રૂપનિધાન. પ્રીત૦ ૧
શ્રીધનસ્થામ મનોહર મૂરત, સકલ કલા ગુનજાન;
કરુનાસિંધુ લક્ષ્મી ચિંતામની, કરત સકલ દુઃખહાન. પ્રીત૦ ૨
મંગલ રૂપ મદન મદગંજન, રજન સંત સુગ્મન;
પ્રેમાનંદ નિરખી રાધાવર, ભયો હે પરમ ગુલતાન. પ્રીત૦ ૩

પદ ૧૫૭૩ મું

બદનપર વારું પાંચો ચોર; બદ૦ ૧૬.
વારું ચોર સળે ગુન ચાતુરી, મન બુદ્ધિ ચીત ચોર. બદ૦ ૧
સરલ સ્વભાવ તરલ હોર સુંદર, ભુજ વિશાલ છબી જોર;
હંસ ગવન ગતિ મદન સરાહત, નિરખત નેન ચકોર. બદ૦ ૨

ધીરજવંત ધર્મધુર કેશવ, કહા જરનું ગુન ઓર;
ત્રેમાનંદ શ્યામ ગુનસિધુ, કહા સામે* મતિ થોર. બદ૦ ૩

પદ ૧૫૭૪ મું

મેરો મન હર લીનો જરજેરી; મેરો ૦ ટેક.
પરતું ગર્ધ સાંઝ સમે ગૌ આવત, શ્યામ મીલે નંદપોરી. મેરો ૧
સખ સિગાર કુસુમકે કીને, ઓઢે પુલ પીછોરી;
બંકે ચીતે મુસકાય લિયો મન, કમલ નેનકી ડોરી. મેરો ૨
કાસું કહું વાત એક સજની, સાસુ નનંદકી ચોરી;
ત્રેમાનંદકે નાથ માયો મોઢે, ઉર ખીચ પુલ ગદોરી. મેરો ૩

પદ ૧૫૭૫ મું—રાગ કલ્યાણ

સલોને તોરે નેનરે શામલડા, ખીનું દેખે નહીં એનરે; સલો ૦ ટેક.
બ્રહ્મટી કુટિલ કમલદલ લોચન, જનમોચન મોઢે બેનરે. સલો ૧
ચિતવત હરત સંતાપ સકલ દુઃખ, પ્રજાજનિતન સુખદેનરે. સલો ૨
ખીનું દેખે ચંચલ દ્રગ રેખે, કલ ન પરત દિન રેનરે. સલો ૩
ત્રેમાનંદકે' મન હર લીનો, રસિક નેનકી સેનરે. સલો ૪

પદ ૧૫૭૬ મું

બદનપર વારીરે ખાલમજ, ચક્રીત લઈ હું નિહારીરે; બદ૦ ૦ ટેક.
લટપટી પાલ તિલક કેશરો, કુંડલ મકરાકારીરે. બદ૦ ૧
નિરખી બદન કમલ સુખદાયક, મગન લઈ પ્રજનારીરે. બદ૦ ૨
ઊરપર હાર સુભગ જુજબંધન, કર કેકન છમી ન્યારીરે. બદ૦ ૩
ગજગતિ ચાલ દેખી અતિ આનંદ, ત્રેમાનંદ ઉર ધારીરે. બદ૦ ૪

પદ ૧૫૭૭ મું

સોહત ગિરિધરનરે, સજની દેખરી મોહન મનહરન; સોહ૦ ૦ ટેક
સોરંગ પાલ ખીચ મોર ચંદ્રિકા, કુંડલ લટકત કરન. સોહ૦ ૧
ચંદનખોર હાર ઊર ઉપર, સુંદર શ્યામલ જરન. સોહ૦ ૨

* “પામે” સંભવે છે.

† “મે” પ્રાકાશ્વર ગાય છે.

કટી પટ પીત અધર ધરી મોરલી, ગોપી જન મન હરન. સોહં ૩
પ્રેમાનંદ કે' નટવર નાચત, ધરત પરન ગત ચરન સોહં ૪

પદ ૧૫૭૮ મું

દિવાની કર દીનીરે, શામલડે સુધ શુધ મોરી હર લીનીરે, દિવાં ૧
હું જો ગઈથી જમુના જન ભરવા, સુનરી સખી પરવીનીરે. દિવાં ૧
આય અચાનક નિકટ સાવરે, નેનકી સેનન કીનીરે દિવાં ૨
લોચન ચાર ભયે જળ રસખસ, પનક પરસવર ખીનીરે દિવાં ૩
પ્રેમાનંદ મીઠે હમી મોહન, મગન ભઈ રંગભીનીરે. દિવાં ૪

પદ ૧૫૭૯ મું-રાગ કલ્યાણ પુરવો

બનતુંતે આવત શ્રીનંદલાલ, આવત શ્રીનંદલાલ, બનં ૧
આગે આગે ધેન પાછે મનમોહન, સગ નિધે પ્રજા આપળાપ બનં ૧
મોર મુગટ શુભ મની ભૂખન, શોભીત હિર બનમાલ બનં ૨
પ્રજાકી નાર અટારી ચઢી દેખત, મોહન રૂપ રસાલ. બનં ૩
ચિતવત હરત સતાપ સખનકે, પ્રેમાનંદહું પ્રતિપાવ. બનં ૪

પદ ૧૫૮૦ મું

શોભીત ગોકુલ ગોવિંદચંદ, ગોકુલ ગોવિંદચંદ, શોભીં ૧
બકુટી કુટીલ કમલદલ લોચન, ચિતવની મુસકની મદ શોભીં ૧
ગોપીજનમનહરન મનોહર, પરમ ચતુર સુખકદ શોભીં ૨
રૂપ સુધાનિધી શ્યામ સલોનો, નિરખી મગન ગોપીવદ શોભીં ૩
મોહનલાલ રૂપમની નિરખી, પુલકીત પ્રેમાનંદ શોભીં ૪

પદ ૧૫૮૧ મું-રાગ હમીર કલ્યાણ

લે તન મન વારુ, લે તન મન વારુ, શ્યામ પિયાપર કુસુમકી

સેજ સમારુ. લે તં ૧

શ્રીધનશ્યામ જીવન મોરે આવત, પલકનસુ મગ આરુ. લે તં ૧
સુભગ સિંગાર સજી પ્રિતમહીત, નેનકી કાજલ સારુ. લે તં ૨
અતિ અનુરાગ સહિત મોહનકે, દૂધસૌ ચરન પખારુ લે તં ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રેમ પ્રીતસૌ, બાહ લાવ ગલે ઝરુ. લે તં ૪

પદ ૧૫૮૨ મું

દિન ધન્ય ધન્ય આજ, દિન ધન્ય ધન્ય આજ; આયે ભુવન

મોરે શ્રીધનસ્થામ મહારાજ. દિન૦ ૧૬

આવત દેખકે સ્થામ ચતુરવર, હું છું ધાર્ધ તજી લાજ. દિન૦ ૧

કર ગહી કૃષ્ણ સેજ પધરાયે, સુરનરમુનિશિરતાજ. દિન૦ ૨

લે લે અધરસુધા આલિંગન, સુદલ કિયો સખ કાજ. દિન૦ ૩

ત્રેમાનંદકે નાયસોં કીનો, રતિ રસરંગ સમાજ. દિન૦ ૪

પદ ૧૫૮૩ મું

બન કન વારી, બન કન વારી, મન હર લીનો મેરો

શ્રીગોવર્ધનધારી; બન૦ ૧૬.

મુસકનીમેં મનમોહન પ્યારે, અતહિં મગન કરડારી. બન૦ ૧

ટેલી પાધ શિર ટેલી ચંદ્રિકા, ટેલે ત્રિલંગી મિહારી. બન૦ ૨

મોતીન માળ પીતાંબર છખીપર, કાટિ રવિ શશિ વારી. બન૦ ૩

ત્રેમાનંદ સ્થામ ધન શોભા, નિરખી ચક્રિત વ્રજનારી. બન૦ ૪

પદ ૧૫૮૪ મું

મૂરત મનમાની, મૂરત મનમાની, સ્થામ સુંદરકી નિરખી

લટક લલચાનીરી. મુર૦ ૧૬.

લટક લટક આવત લટકીલો, રૂપસુધારસખાનીરી. મુર૦ ૧

ઉતતે આવત સ્થામ મનોહર, હું ધતતે જાતીથી પાનીરી. મુર૦ ૨

બિચહોં બેટ લઈ મોરી સજની, કા' કહું અકથ કહાનીરી. મુર૦ ૩

ત્રેમાનંદ કે' મીલે હરિ અંકલરી, પરમ પ્રીત હર આનીરી. મુર૦ ૪

પદ ૧૫૮૫ મું-રાગ કલ્યાણ

બળધર્બાસુરિયાં નંદલાલ, મધુર સ્વર સુનત વ્યાકુલ વ્રજનારી; બળ૦ ૧૬.

શ્રવને સુની ધુની મધુરી બાસુરી, ગિરદ બીયા તન ભારી

તન ભારી તન ભારી. બળ૦ ૧

નિકસી અતિ આતુર ધર ધરકી, મીલન દાજ ગિરિધારી

ગિરિધારી ગિરિધારી. બળ૦ ૨

તન વિપરીત સજે આબુખન, ઉઘટી પે'રી તન સારી
તન સારી તન સારી. બ્રજાં ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથચું મીઠી સખ, કરી તન મન બલિહારી
બલિહારી બલિહારી. બ્રજાં ૪

પદ ૧૫૮૬ ચું

બંદાવન રાસ રમ્યો ધનશ્યામ, ચતુર વર નચત સુભગ* ગિરિધર; બંદાં ૧ ટેક.
ભુગલ ભુગલ પ્રતિ શ્યામ સુભગ તન, પીત બસન ફરરર
ફરરર ફરરર. બંદાં ૧
ઉઘટ પુલટ લટ શિધીલ જધન પટ, ચલત ચતુરા સરરર
સરરર સરરર. બંદાં ૨
ગગન મગન સુરમુનિગન નિરખે, બરખે સુમન ઝરરર
ઝરરર ઝરરર. બંદાં ૩
પ્રેમાનંદ બનવારી નારીસંગ, ઉરઝ લરજ લરરર
લરરર લરરર. બંદાં ૪

પદ ૧૫૮૭ ચું

મનોહર નાચત તત થેઈ થેઈ, ધરત પગ બજત તુપુર ઝનનન; મનોાં ૧ ટેક.
દુમી દુમી દુમી દુમી બજત મૃદંગ ગત, થઈ તત થન ઝનનન
ઝનનન ઝનનન. મનોાં ૧
ગાવત લાલ ગોપાલ ગોપીકા, લેત તાન તનનન
તાનનન તનનન. મનોાં ૨
શિતલ મંદ સુગંધ મનોહર, ચલત પવન સનનન
સનનન સનનન. મનોાં ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ હનત અત, મદન માન હનનન
હનનન હનનન. મનોાં ૪

પદ ૧૫૮૮ ચું

હર્યો મન નિલજલદતન શ્યામ, દામિની પ્રજલામિની ઝલલલ; હર્યોં ૧ ટેક.

* “સુધંગ” એમ પણ મૂળમાં વાંચી શકાય છે.

ભૂખન બસન મનોહર ઝલકત, ખલકત ચુરી ખલલલ
ખલલલ ખલલલ, હર્યો ૧
પતીત પયોધર ભાર શ્રમીત અતિ, શ્રમીત ભોમી ચલલલ
ચલલલ ચલલલ, હર્યો ૨
શ્રમ જલ મોતી બદન શશિ ભેતી, ભાલ તિલક લલલલ
લલલલ લલલલ, હર્યો ૩
રાધાશ્યામ છબીપર તન મન, પ્રેમાનંદ બલલલ
બલલલ બલલલ, હર્યો ૪

પદ ૧૫૮૯ સું-રાગ કલ્યાણ કુપદ ચૈતાલ

બને ધનશ્યામ લાલ સુંદર, લટક ચલત કલહંસી ચાલ; બને ૦ ટેક.
બદન કમલ છબી દેખી થકીત ભયે, નનજ જન મન
સુનિગન મરાલ. બને ૧

સુમન પાલ શિશપર સોહત હે, સુંદર રાજતલ્લે ઉર સુમનકી માલ;
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ મદનમનોહર, ગિરિધર ગોપીવર ગોપાલ. બને ૦ ૨

પદ ૧૫૯૦ સું

ભયે નેના સુદલ મેરે આજ, નિરખે શ્રીકૃષ્ણ છબી ધામ; ભયે ૦ ટેક.
જરકસી પાલ શિશ જરીકો દુપટા કાંધે, ઉરખે અનુપ
ગજ મોતી દામ. ભયે ૧

અંગ અંગ બસન ભૂખન પેરે છબીલો લાલ, ચટકતી ચાલ
દેખી લાભ્યો હે કામ;

પ્રેમાનંદ કહે આગે છડીદાર બોલે બાન, જય જય
ભક્તવચ્છલ ધનશ્યામ, ભયે ૦ ૨

પદ ૧૫૯૨ સું

દિયો ઠાલ કિરતાર કેશવ, કરહું ભજન સખ જાંડી ભરમ; દિયો ૦ ટેક.
નિરખે રહો સદા રાખો ભરોસો મેરો, ઝખ મારે એ માયા

કાળ કરમ. દિયો ૧

નારાયણ નામ કૃષ્ણહરિ ધનશ્યામ, રટહું નામ મહ મંત્રહે પરમ;

પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ હંસત કહત એસે, પ્રગટ પ્રતાપ આજ
ભક્તિધરમ. દિયો ૦ ૨

પદ ૧૫૬૨ સું

૨૮ મન રેન દિન નામ, શ્રીધનશ્યામ હરિ સુખકરન; ૨૮૦ ટેક.
અરલોક પરલોક સરવત્ર સુખકારી, રખીકે સુતનઉંકી ત્રાસ હરન. ૨૮૦ ૧
અધમ બોધારવેકો ઠાડેહે તતપરબો, કોઈ આવત મન ક્રમશરન;
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ ભક્તવચ્છલ, સદા દીનગંધુકે ગિરિરાજવરન. ૨૮૦ ૨

પદ ૧૫૬૩ સું-રાગ કલ્યાણ

મેરા મન સાંવરેને હર લીનો; મેરા૦ ટેક.
કસીકે બકુટી કપાન, નેન પાન તાન તાન, કહાન સાનમો
કછુ કીનો. મેરા૦ ૧
ચિતવની ચિતવત રસાલ, લટક ચલત ગતિ મરાલ;
ધર્મલાલ અતદિ રંગબીનો. મેરા૦ ૨
મુસકત મુખ મંદ મંદ, અવિચલ આનંદકંદ; પ્રીત કરન
પરમ પરવીનો. મેરા૦ ૩
સુંદર ધનશ્યામ નાથ, ભરી ભરી જુજ બેટી બાથ;
પ્રેમાનંદ આનંદ કર દીનો. મેરા૦ ૪

પદ ૧૫૬૪ સું

મેરા દીલદાર પાર કનૈયા; મેરા૦ ટેક.
સુંદર તન નિલખરન, કટિતટ પટ પીત ધરન, કોટિ મહન
માનકો હરૈયા. મેરા૦ ૧
કેશરકો તિલક બાલ, સોહિત ઉર મુક્ત માલ, લટક લટક
ચાલકો ચલૈયા. મેરા૦ ૨
સુંદર સુખદેન* નેન, કરવર ધર અધર બેન, મધુર મધુર
તાનકો ગવૈયા. મેરા૦ ૩
ચાવત મુખ પાન કહાન, ચાવત કલ્યાન તાન, પ્રેમાનંદ
નિરખી બલબૈયા. મેરા૦ ૪

પદ ૧૫૮૫ અં

- વિહારીલાલ ચાલ ચલત ચટકીલી; વિહા૦ ૧૬.
 લટક લટક ચલત ચાલ, કરવર અહીકે રુમાલ, ચરન પે'રી
 પાદુકા છગીલી. વિહા૦ ૧
 બાંધી અનુરાગ આની, પગીયાં કરુનાનિધાની, ભોંલનપર
 ઢરકી રહી ઢીલી. વિહા૦ ૨
 ચંચલ લોચન ગિસાલ, નિરખી થકીત મુનિ મરાલ, રેખે
 ખીચ રસ ભરી રસીલી. વિહા૦ ૩
 શોભા સિંધુ ઉદાર, ત્રેમાનંદ બાર બાર, લેતહો બલેયા
 મીલી મીલી. વિહા૦ ૪

પદ ૧૫૮૬ અં

- મેરો મન મોહો વે તેરી પગીયાં; મેરા૦ ૧૬.
 જરકસી સોરંગ પામ, ઉરજ રહી વામ ભામ, લટકત મનહરન
 કુસુમ છોગીયાં.* મેરા૦ ૧
 પ્રકુલિત મુખ શરદ ચંદ, નિરખત જન મન આનંદ, ભાલ
 તિલક નિરખી નેન લગીયાં. મેરા૦ ૨
 વિકસીત પદ્મ વિશાલ, નયન લુગલ અતિ રસાલ, બ્રહ્મટી
 બ્રમર હમરો ચીત ફગીયાં. મેરા૦ ૩
 નિરખત મુનિગન મુખન, આવત કલ્યાન તાન, ત્રેમાનંદ
 ચિતવત એક ટગીયાં. મેરા૦ ૪

પદ ૧૫૮૭ અં-રાગ હમીર કલ્યાણ

એરી એરી આજ રંગ; (૨)

- મહલ મધ્ય બેઠે મોહન પિયા, ગજરા ગુલાબી ગુંથકે હું લેધરી; આજ૦ ૧૬.
 રાજત શ્રીધનસ્થામ અમીત આનંદ ધામ, લોકે મેરા નામ
 નીટ બોલાયે લધરી. આજ૦ ૧
 કરીકે પ્રનામ હિર ધારી લે મેં પુલ દામ, ગજરા પે'રાયે
 કર મગન હું લધરી. આજ૦ ૨

* “છગીયા” પાઠાન્તર છે.

બાજત ઇંદગ તાલ ગાવત મુનિ મરાણ, મોસું કહે એકતાન

ગા તું નધરી. આજ૦ ૩

ગાઈ મેંતો એક તાન દુશાવો હિતારી કહાન, પ્રેમાનંદ રીઝે

હરિ મોજ ન્યું દધરી. આજ૦ ૪.

૫૬ ૧૫૮૮ મું

એરી એરી ધનશ્યામ: (૨)

સુંદરપિયા છપા મોરેઆયબસે, લખ હું થકીતલખી છેલકી હટારી. ધન૦ ટેક.

અત છપ અંગોઅંગ તરુનાઈકે રંગ, લયો મન લંગ દેખી

મદન લટારી. ધન૦ ૧

નીલબરન તન ચચિત અંદન, શીર જરકસિયા પાધ પેરે

પીત પટારી. ધન૦ ૨

આવતહે પાન કહાન ગાવત કલ્યાન તાન, આવત અસાડે

માનું સજજ કોહિ નટારી. ધન૦ ૩

રસિક શ્રીગિરિધારી દેખી મોહી જળનારી, પ્રેમાનંદ વારી

લાલ બેઠે આય અટારી. ધન૦ ૪

૫૬ ૧૫૮૮ મું

એરી એરી અલબેલી; (૨)

રસીલી રંગબીની જખીલી છેલી, સંગ લે સહેલી પુલ ચુંન

બેચન ચલીરી. અલ૦ ટેક.

લલિત સધન કુંજ વિકસે કુસુમ યુંજ, માલતિ મલિકા

કુંદ કેસર કલીરી. અલ૦ ૧

આથે તહાં રંગબીનો મીલન ઉપાય કીનો, રચિહે કંચુકી

કુસુમકી જું લલીરી. અલ૦ ૨

મીલે લલીતાસું લાલ અંગીયાં ને દે ગોપાલ, કીનીહે નિદાલ

અકુલાનકી લલીરી. અલ૦ ૩

અંગીયાં પેરાઈ હિર મીલે શ્યામ સુખપૂર, પ્રેમાનંદ પિયાપર

જાતહે જલીરી. અલ૦ ૪

પદ ૧૬૦૦ મું

ઝેરી ઝેરી નંદલાલ; (૨)

રસિક પ્રિય પ્યારી બેઠે સધન કુંજ, કરત વિહાર રાસ રસસું
ભરેરી. નંદ૦ ટેક.હોતહો અલાપ ચારી ગાવત પ્રિતમ પ્યારી, લેતહો તાન માન
મદનકો દુરેરી. નંદ૦ ૧બાજત પરન ગત ઉધટત થેઈ તત, અરસ પરસ કંઠ ભૂજ
જ્યો ધરેરી. નંદ૦ ૨નેનાઉસે નેન જોરે સેનઉસે ચીત ચોરે, હાવ ભાવ સરભર*
સરસ કરેરી. નંદ૦ ૩પરમ ચતુર કહાન લેતહો રસિકી તાન, ત્રેમાનંદ રીઝ રીઝ
ચરન પરેરી. નંદ૦ ૪

પદ ૧૬૦૧ મું-રાગ કલ્યાણ પદ સંગીત

બંસી મધુર સ્વર બાજી મનોહર, ત્રિભુવન જન સુખદાધરી; બંસી૦ ટેક.

સમ સ્વરન બંધાન તાન સુની, થકીત સકલ સુરરાધરી. બંસી૦ ૧

થાવર જંગમ ઉલટ પુલટ ગતિ, ત્રિભુવન રહો મુર્છાધરી. બંસી૦ ૨

લજ અખલા અપલાસી ચોંકે, સુનત સકલ ઉઠ ધાધરી. બંસી૦ ૩

ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ લટકપર, બાર બાર બલજાધરી. બંસી૦ ૪

પદ ૧૬૦૨ મું

નયત પરન ગત થેઈતત થેઈતત, વદત સ્થામ સુખખાનીરી; નય૦ ટેક.

નાદરદાની તુમદરદાની, ધીતીલાનાં તુમદરદાની, ઉદાંનિદાં
નિતતદાનીરી. નય૦ ૧

ઉકટ ત્રુટક તાતાયુગડતા યુગડતા ચોંગ, ઉધટત છેલ ગુમાનીરી. નય૦ ૨

સારી સારી સારી ગરી ગરી ગરી ગમ, ગમ ગમ ગમ
ગપ ધાનીરી. નય૦ ૩

સર સર સર કરે અમર સુમન ઝરે, ત્રેમાનંદ લખી કુરખાનીરી. નય૦ ૪

* “રસભર” પાઠાન્તર છે.

૫૬ ૧૬૦૩ સું

લેત તાન તોભૂતન નામ તન નામ,* ગિરિધર કુળખિહારીરી, લેત૦ ૮૬.
સમ સૂર તિનગ્રામ અપાપત, ઉઠત મુર્છના ન્યારીરી. લેત૦ ૧
સારી ગરી ગમ ગમ પમ પધ, મપ ધની ધની સારી ગારીરી. લેત૦ ૨
સારીગમપધનીસા સાનીધપમગરીસા, ઉલટ પુલટ ઊચારીરી લેત૦ ૩
તાલ કાળ ગતિ તાન માન રસ, પ્રેમાનંદ આનંદકારીરી. લેત૦ ૪

૫૬ ૧૬૦૪ સું

છનન છનન છોમ છનનન છનનન, છનનન ધુધર બાજેરી; છન૦ ૮૬.
ધાધીયામ ધામ કટતક દધી ગન, મધુર મૃદગ મત રાજેરી. છન૦ ૧
નૃત્યત મુક્તિ ગોપાલ ગોપીકા, નિરખી રતિપતિ લાજેરી. છન૦ ૨
લટક લટક લટકત ઘીચ મોહન, દેખત દુક્તિ દૂર બાજેરી. છન૦ ૩
પ્રેમાનંદ થકીત સુરમુનિગન, બરખત સુમન સમાજેરી. છન૦ ૪

૫૬ ૧૬૦૫ સું-રાગ હુમીર કલ્યાણ

તરુન તન સ્યામલ સુંદર, સકલ જમી ગુન ધામ; તરુ૦ ૮૬.
નિરખી રૂપ છટા નટવરકી, લાજલ ક્રાંતિક કામ તરુ૦ ૧
અગ અગ પ્રતિ અમિત માધુરી, તરુન ત્રિયા મનકો વિશ્રામ,
પ્રેમાનંદ શ્રીધર્મકુવર જમી, ઉર રાખત આહોં જામ. તરુ૦ ૨

૫૬ ૧૬૦૬ હું

સકલ અગ બાકારી મોહન, શીરત મદન મદ બાકો, સક૦ ૮૬
બાંકિ ચરન અધર બુજ નેતન, બાકો નગરો નજરાકો સક૦ ૧
બાંકી ચલતી ચિતવતી બાકી, બાંકો હેલ કહાંકો,
પ્રેમાનંદ લૂતી દધી માખન, પાચ્યો સકલ મજ સોકો. સક૦ ૨

૫૬ ૧૬૦૭ સું

લલિત ગતિ લાલન આવત, માનું બાલ મરાવ, લલિ૦ ૮૬.
ઉગ્ગવલ પાધ લાગપર સુંદર, બોલે શ્વેત દુશાવ લલિ૦ ૧
વામ પાની ધરે વામ કટિપર, દક્ષિન કરવર ધરે રુમાવ,
પ્રેમાનંદકે હરત ત્રિવિધી અવ, કરુના દષ્ટિ ક્રિપાવ લલિ૦ ૨

અંગ અંગ બસન જુખન કુંચનમય ઝલમલાત, ખાત નાહી
 જાત કહી લાજત લખી કામરી. સર
 પીત બસન બનમાલ અધર બંસી વાગે રસાલ, લટક લટક
 ચલત ચાલ લાલ સુખધામરી;
 સુંદર સુખકંદ કૃષ્ણચંદ નિરખી ત્રેમાનંદ, જાત વારી તનમન
 ઉર રાખત સખ જામરી. સર

પદ ૧૬૧૬ મું

સોદત બનસ્થામ પૂરણકામ નામ ગોપીનાથ ગિરિધર, હર લીને
 મન કીને સરસ સિંગાર; ધન
 બરહાપીડ બનમાલ કેશરકે તિલક લાલ, લોચન વિશાલ
 જુગલ કળે કરશિકાર. ધન
 નિલ બરન બસન પીત નલીન ચરન પાદુકા, ચલત ગત
 લાલ રાધીકા ઉર. હાર;
 બાંસુરી બજાવે ગાવે ત્રેમાનંદ મન લાવે, હસકે બોલાવે
 ખારો ધરમકુમાર. ધન

પદ ૧૬૧૭ મું-રાગ હુમીર કલ્યાણ કૃપદ ચૌતાલ

શ્રીબંદાબન સબનકુંજ લલીત લતાન યુગ્મ, યુગ્મત મધુપ
 માર બોલત સોદાવને; શ્રીબં
 સુનસે સુજન કહાન માધુરીસી લેત તાન, બાંસુરી બજાવે
 તોયે માનની મનાવને. શ્રીબં
 સરસ સંકેત નીકિત સુચવત રથામ, બાંસુરીમે પૂરણકામ
 તેરે મન લાવને;
 ત્રેમાનંદ સુખકંદ સાંવરેક ચરન ખારી, પૂજ્યે લીજ્યે
 ઉર આનંદ બદાવને. શ્રીબં

પદ ૧૬૧૮ મું

નંદાનંદન નવલ લાલ લલીત લતાતરે, યમુના પુલીનપર
 બજાવે સરસ બાંસુરી; નંદા ૨

મસુર તોન આમ એકવીસ મુરજના, તાન માન દુરન
 મુરન સુનત જ્યા ઉદાંસુરી. નંદાં ૧
 મારત મનોજ્ઞાન ખીકલ હોત મન આન, સુનત તાન
 બાંસુરીકી હોત પીર પાંસુરી;
 પ્રેમાનંદ બાંસુરીકી ગડ ગઈ ધાંસ ઉર, નીકસત નહીં સાંસ
 બહત નેન દોઉં બાંસુરી. નંદાં ૨

પદ ૧૬૧૯ મું

શ્રીકૃષ્ણ કમલદલ નેન પુરીત અધર મધુરી બેન, ખરજ
 રીખબ મધ્યમ પંચમ ધૈવત બખવે. શ્રીકૃં ૮૬.
 સાંવરો સુગન કહાન પરમ ચતુર શુનનિધાન, માન સહીત
 સરસ કલ્યાન તાન ગાવે. શ્રીકૃં ૧
 રત અલાપ સમ સુરનોંકે બેદ સકલ, ગાંધિવી કલા સુકુશલ*
 બંસીમે સુનાવે;
 મોઢે સુરમુનિ શુની ત્રિભોવનોંકે જીવ જંત, પ્રેમાનંદ સુનત
 ત્રિવિધ તાપ સમાવે. શ્રીકૃં ૨

પદ ૧૬૨૦ મું

શ્રીરાધિકા રસિક લાલ દેત તાલ તાન ગાવે, મૃદંગ બખવે
 ગડગડગડ થોંગ થોંગ થોંગ પારી; શ્રીરાં ૮૬.
 રાગત પરનગત દધીગનધા દધીગનધા ધીત્રોમ્ ધીત્રોમ્;
 તાધીલાંગ તાધીલાંગ ધરકટતઙ્ ધરકટતઙ્ ધાધાધારી. શ્રીરાં ૧
 સુધર સુગન કહાન સકલ ત્રિધ પ્રસંસિત, બલેન્નમું બલેન્નમું
 બ્રહ્માન દુલારી;
 દેત ઉર દાર લેત ઉર લપટાય લાલ, પ્રેમાનંદ જુગલ
 રૂપકી લેત જલકારી. શ્રીરાં ૨

પદ ૧૬૨૧ મું—રાગ કલ્યાણ

મુંદર જગી આગજી કરી ન જાય; મુંદરં ૮૬.
 કદા કદું જગી મદનમોહનકી, નિરખી કામ સકુચાય. મુંદરં ૧

અંગ અંગ પ્રતિ અમિત સુભગતા, પ્રગટ બાઈ હે આપ. સુંદર ૨
રૂપ હતા નિરખી નટવરથી, જન મન ચીત લોભાય. સુંદર ૩
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ મૂર્તિ, રહો મોરે ઉરમે સમાય. સુંદર ૪

પદ ૧૬૨૨ મું

આજ છબી નૌતમ લાગત પ્યારી; આજ ૦ ટેક.
મોર મુગટ સોહત શિર ઉપર, કુડલ મકરાકારી. આજ ૦ ૧
લાલ તિલક કેશરકા બિરાજે, ઉરપર હાર હજારી. આજ ૦ ૨
મનીમય ભૂખન કનક બસનપર, રવિ શશિ ડાર વારી. આજ ૦ ૩
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ છબીપર, તન મન ધન બલિહારી. આજ ૦ ૪

પદ ૧૬૨૩ મું

મુગટ છબી ઉપર તન મન વારું; મુગ ૦ ટેક.
વારુ મુગટપર કોટી શશિ તરની, મનમય લાખ હજારું. મુગ ૦ ૧
લાલ તિલક મકાકાનિ કુંડલ, નિરખી ઉરમે હિતારું. મુગ ૦ ૨
કટિ પટ પીત અધરપર મોરલી, ચિતવની ચિતવત ચારું. મુગ ૦ ૩
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ મૂર્તિ, ઉરમે પદ ન વિસારું. મુગ ૦ ૪

પદ ૧૬૨૪ મું

મુગટ છબી અદભૂત આજ બની; મુગ ૦ ટેક.
નિરખી કોટીક મહન લગથે, કોટિ શશિ તરની. મુગ ૦ ૧
બરનત મુગટ છબી કવિ હારે, ચારદ સહસ્રહની. મુગ ૦ ૨
નટવર નાગર શોભાસાગર, સુંદર ત્રિભોવનધની. મુગ ૦ ૩
ત્રેમાનંદકે ઉર અખંડ વિરાજે, કરત હે અરજ ધની. મુગ ૦ ૪

પદ ૧૬૨૫ મું-રાગ કલ્યાણ

બાજત મધુર મૃદગ ગત દ્રોગી દ્રોગી; બાજ ૦ ટેક.

દ્રોકટ દ્રોકટ કટતક દધીગન ધાધિલાંગધા. બાજ ૦ ૧

ગડ ગડ યોગ યોગ ગડ ગડ યોગ હોત પરનગત, ઉધટત

થેઈ થેઈ યુન યુન તત્ તત્ ધાધિલાંગધા. બાજ ૦ ૨

નવ યુવર્તન સંગ શ્રીગિરિધારી, રત્યત ગત સાંગીત બિહારી;

છુમ છુમ બજત નુપુર ગત ન્યારી ધાધિલાંગધા. બાજ ૦ ૩

ગાવત વિનતાબંદ મનોહર, લેત તાન તોમ તનનન અવધર;

ત્રેમાનંદ લખી પરત ચરનપર ધાધીલાગધા, બાજ૦ ૪

પદ ૧૬૨૬ અં

ગાવત સમક સારીગમપધનીસા;

ગાવ૦ ૧૬૦

સાનીધપમગરીસા મપધાનીસારીસા ધાતિનધા, ગાવ૦ ૧

રાધા માધવ નૃત્યત થન થન લેત તાન, તોમ તનનનનનન;

હોત ઝતક ઝન ઝન ઝન ઝક ઝનક ઝન ધાતિનધા, ગાવ૦ ૨

દંપતિ ગાવત મની મંડપમે, નીકુટ તકુટ ઝન કટ ઉધટતહે;

સનનન સેન ચલત નેનનમે, ધાતિનધા, ગાવ૦ ૩

સમ સુર તીન આમસું ગાવત, હાવ બાવ સાંગીત સોહાવત;

ત્રેમાનંદ નિરખી બલબાવત, ધાતિનધા, ગાવ૦ ૪

પદ ૧૬૨૭ અં

નાચત નવલ નારી સંગ નટવર;

નાચ૦ ૧૬૦

ધરત ચરન છુમ છનનન, સુદર ચેઈ તત ચેઈ, નાચ૦ ૧

દ્રૌકદાધિકટબજત મૃદંગંગત, હોત સુગતગત ચેઈ તત ચેઈ તત;

લટક લટક ખીમ મોહન લટકત, ચેઈ તત ચેઈ, નાચ૦ ૨

છુમ છુમ છુમ છુમ હોત તુપુર ધુની, સુરનરમુનિ સુની હોત

મગન સુની; નમત ભમત ઝટ પટ નટ, ધુની ધુની ચેઈ તત ચેઈ, નાચ૦ ૩

અમજલકનબર સુભગ શરીરા, અમીત સિથીલગોખી બલખીરા;

ત્રેમાનંદ નિરખી ગઈ પીરા, ચેઈ તત ચેઈ, નાચ૦ ૪

પદ ૧૬૨૮ અં

ખાંસુરી ખાજેરે મા સનનન બંદાબન;

ખાંસુ૦ ૧૬૦

ખીકલ હોતહે સુની સુની તન મન તાનુબતા, ખાંસુ૦ ૧

બજત ખાંસુરી કટત ખાંસુરી, ઝરત ડ્રગન ઝરરરર ખાંસુરી;

નીકસ જાત સરરરર સાંસુરી, તાનુબતા, ખાંસુ૦ ૨

સમ સુરનકી હોત આલાપન, હિંત મુર્છના અતિ મન જાવન;

લાગ્યો બિકટ બિરહા તન તાવન, તાનુબતા, ખાંસુ૦ ૩

રમતરાસ નટવર જમુનાતટ, મિલનહોત જીવ ચટપટ ચટપટ;

ત્રેમાનંદ ચલી અલી ઝટપટ, તાનુઅતા. બાંસુ ૧

પદ ૧૬૨૯ સું-રાગ કલ્યાણ

પુલ મંડલી માંહી બિરાજત;

રાધી માધી જોડ મનોહર, શોભા કહી હો ન જાઈ. બિરાજ ૦

ચંપો બકુલ ગુલાબ કેતકી, માલતિ અતિ મનભાઈ;

જાઈ જુઈ ચમેલી કુંદલી, સખી માંહી સખ ચુન લાઈ. બિરાજ ૦

રામજોડી દાવદી મલ્લિકા, કેસર કનેર સોદાઈ;

ભાંતી ભાંતી પુલનકી રચના, રચી અતદિ હરખાઈ. બિરાજ ૦

શિખંડી ચોડી અતિ સુંદર, રાજત રતન જડાઈ;

તાપર શ્રીધનસ્થામ બિરાજત, ત્રેમાનંદ સુખદાઈ. બિરાજ ૦

પદ ૧૬૩૦ સું

પુલ મંડલી લારી બની આજ;

પુલ મંડલી બીચ બિરાજત, શ્રીધનસ્થામબિહારી. બની ૦

કાંતી રચના સખદિ પુલકી, પુલકો જીવન સુધારી;

પુલકે ગોખ ઝરોખા સુંદર, પુલકી જારી અટારી. બની ૦

પુલકે ખંભ પુલકે કંચુર, પુલકી ચોડી સંવારી;

પુલકે કલસ પુલકે જુમકા, લટકતહે સુખકારી. બની ૦

પુલકે બસન આભૂષન પહિરે, સ્થામ રાધીકાખારી;

ત્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ રૂપ જી, રાખત ઉરબીચ ધારી. બની ૦

પદ ૧૬૩૧ સું

પુલ મંડલી નીકી લાગત આજ;

પુલકી ચોડીપર રાજત, જોડી પિયા પ્યારીકી. લાગ ૦

ભાંતી ભાંતી પુલનકી શોભા, માલતિ કુંદ કલીકી;

ચંપક બકુલ કેતકી કુંજે, શોભા જાઈ જુઈકી. લાગ ૦

કુર્ચક કુંદ કેવરો કેસર, મંજરી બીચ તુલસીકી;

રાધબલ મલ્લિકા ચમેલી, જી ગુલાબ સેવતિકી. લાગ ૦

કલ્પિકાર કનેર નિવારો, ગેદા ગુલમેદીકી;

ત્રેમાનંદ હસી લેત બલેયા, શ્રીધનસ્થામ જીકી. લાગ ૦

પદ ૧૬૩૨ મું

પુલનકો સિંગાર કિયે લાલ, પુલનકો સિંગાર; પુલ૦ ૨૬.
 પુલ મંડલી મધ્ય મનોહર, રાજત ધર્મકુમાર. કિયે૦ ૧
 પુલનકી શીર પાથ અનોપમ, કરને કણિકાર;
 લટકત સુમન શેખરપર સુંદર, મધુપ કરત શુંગર. કિયે૦ ૨
 આઢે પુલ પીછાડી મોહન, પુલનકે ઉર દાર;
 પુલનકે ખાળુઅંધ મળરા, કર વર ધરે મોરાર. કિયે૦ ૩
 એક કર પુલ છડી લીયે સુંદર, એક કર ડોલત ગેલ ઉછાર;
 પ્રેમાનંદ એ છમીપર સરવસ, વારત વારમવાર. કિયે૦ ૪

પદ ૧૬૩૩ મું—રાગ કલ્યાણ સાંગીત

સુની શ્રવન મધુર સ્વર ખાંસુરી; સુની૦ ૨૬.
 ધાયે ત્રિદીશ ધસિ સુરપતિ સુનીશ રોપ, ગગન સધન બાઈદે
 બીર કહી ન જતરી;
 બરખત સુર સરસ સુમન ઉચરત જય જય મુનિગન, હરખત
 અત રત બરવર નિરખી નાયરી;
 છાયે સુરસુનિ વિમાન, દિનકર શશિ શકમાન, નિરખી પ્રેમ
 મગન ઝરત દ્રગન આંસુરી. સુની૦ ૧
 બોલત કલરવ કાકીલ, બરહિ શુક સારીકા, સારસ હંસ
 કુરકુટ સ્વર અત સોહાવને;
 બિકસીત બનસતાકુંજ, સધનસરસ સુમન પુંજ, શુંગત મધુકર
 સુની કરમ નહિ ભાવને;
 રસ વિલાસ રમત રાસ, નટવર ત્રિજીવનનિવાસ, પ્રેમાનંદ
 નિરખી મદન બયો નિરાંસુરી. સુની૦ ૨

પદ ૧૬૩૪ મું

રમે રાસ હરિ ચલો માધરી; રમે૦ ૨૬.
 પ્રપુસ્લિત શુભ શરદ ચંદ, મંદ મંદ ગારત સુકલિદ, નંદની
 નિકટ નંદનંદ ;

બરહાપીજ સિદ્ધ, કરન મક્કાકૃતિ લક્ષત, ચારુ ગ્યતિ ઉદાર
 સ્રોહત તન ચરચી ચંદન;
 ઉર બિદાલ જલજ માલ, લાલ ચલત ગતિ મરાલ, કટીતટ
 પટ પીત ચટક વિલુત છગી છાધરી. રમે
 બંસીવર અધર મધુર ધર, મુગ્ધન લેન તાન તનનનનન
 સનનનનન મેન જગાવરી;
 કર અલાપ સમ સ્વરન, દુરન મુરન હરન ફિરન, તન મન
 મુધ ભુલ ગર્ભ લાધે બાવરી.
 ચલી ઝટપટ ઉલટ પુલટ, બિકલ સિથીલ કેસન લટ, પ્રેમાનંદ
 એક ચટ હટ સુલટ ધાધરી. રમે
 પદ ૧૬૩૫ મું

રચ્યો રાસ પિયા ધનસ્થામરી; રચ્યો
 બાજત મૃદંગ દ્રગડદા દ્રગડદા દ્રગડદા યોગ યોગ, ક્રૌંકટતટ્
 ક્રોમી ક્રોમી ક્રોમી વર પરન બાજેરી.
 ધરત ચરન ધરન કરન હરન માન મનમથકર, છુમ છુમ
 છુમ જનનનન તુપુર ગાજેરી;
 હાવ બાવ કર ઉજાવ નેન સેન-કર બનાવ, અરસ પરસ
 સરસ સુધર પૂરણકામરી. રચ્યો
 દેત ગ્વાલ બાલ તાલ બોલત તત થેઈ થેઈ, દેહી દેહી
 નાથ અધર પીક પાનકે;
 ગાવત સારીગમ મગારી નિધપમ, ધમ મગરી સગરી
 ઉકત ઉલટ પુલટ કુલટ તરંગ તાનકે,
 નાચત યનગન યનગન ઝાંઝરી બજે જનનનન;
 પ્રેમાનંદ પરત ચરન કર પ્રનામરી. રચ્યો
 પદ ૧૬૩૬ મું

છગી કહારે હન્ડુ રસરાસકી; છગી
 મહીકરપ્રતિ જુગલ જુગલ, શ્રીમતસિથીલજનનકુકલ, ઝરરર
 ઝરરર ખરત કાગરી કુસુમ કામિની;

લય ખય હમ નાય સાય શ્રમ ભમ ક્રમ ધ્રમ ધ્રમ ધરા, ખિકલ
સકલ અકલ શ્રમિત શ્રમિત ભામિની.
ઝલલલ ભુખન ઝલક ખલલલ ભુજ ચુક ખલક; શ્રમિત
સવત શ્વેદ અંગ રસવિલાસકી. છખી૦ ૧
લટક લટક ચલત લાલ છખી રસાલ ગતિ મરાલ, ગિરિવર
ધર કર રમાલ મહી સોહાવરી;
પુછત નટવરવિહારી રાધા મુખ શ્રમ સુવારી, ડારી ગલ
માલ લાલ ઉર લગાવરી;
ખારી મુખ શરદ ચંદ મધુસ્થિત લખી નંદાનંદ, પ્રેમાનંદ
આશ ભુગલપદનિવાસકી. છખી૦ ૨

પદ ૧૬૩૭ મું-રાગ ખમાચ

આયેમેરે આજ સ્યામ સોહાગી, સ્યામ સોહાગી હું પાપીની
નહીં જાગી. આયે૦ ૧૬૩૮
જે જાગતી પિયા જાન ન દેતી, રેતી રસિયા ગજે લાગી; આયે૦ ૧
સુંદર સ્યામ પિયા લુમ પામે, લેતી અધુર રસ માંગી; આયે૦ ૨
જેરન નિંદ મેરી સુધજ્યો ખીસરી, આસર સુકી અભાગી; આયે૦ ૩
પ્રેમસખી રસિક લુમવિના, લાગો સખતમે આગી; આયે૦ ૪

પદ ૧૬૩૮ મું

આયે હો આજ પિયા ખનવારી, પિયા ખનવારી શીરે દગનેક
નિહારી; આયે૦ ૧૬૩૯
મેરે ધર આયે સ્યામ જૂલ આયે જાન કામ, આયે પીઠે
મૂરત સંસારી; આયે૦ ૧
જાતઉતે આર ઠાર ભુલ આયે મેરે ધર, તો રસિયાછ
ખલિહારી; આયે૦ ૨
આરકો જે ચીત હરી આયે મેરે કિપા કરી મૂલો હરિ
ક્યો જો જાગારી; આયે૦ ૩
પ્રેમ સખી નહિ લખી ચે તો જાત ચુહિ રખી, મેરે દયા કીજો
જીરવારી; આયે૦ ૪

ખરહાપીછ સિદ્ધ, કરન મકાકૃતિ લક્ષત, ચારુ અતિ ઉદાર
 સૌહત તન ચરચી ચંદન;
 ઉર ખિશાલ જલજ માલ, લાલ ચલત ગતિ મરાલ, કટીતટ
 પટ પીત ચટક વિદ્યુત છગી જાધરી. રમે
 અંસીવર અધર મધુર ધર, મુગન લેત તાન તનનનનન
 સનનનનન મેન જગાવરી;
 કર અલાપ સમે રવરન, દુરન મુરન હરન ફિરન, તન મન
 સુધ ભુલ ગઈ લઈહિ બાવરી.
 ચલી ઝટપટ ઉલટ પુલટ, બિકલ સિથીલ કેસન લટ, પ્રેમાનંદ
 એક ચટ હટ સુલટ ધાધરી. રમે :

પદ ૧૬૩૫ મું

રચો રાસ પિમા ધનશ્યામરી; રચો
 બાજત મૃદંગ દ્રગડા દ્રગડા દ્રગડા યોગ યોગ, દ્રૌકટતટ
 ક્રોમી ક્રોમી ક્રોમી વર પરન બાજેરી.
 ધરત ચરન ધરન કરન હરન માન મનમયકર, છુમ છુમ
 છુમ જનનનન તુપુર ગાજેરી;
 હાવ લાવ કર ઉઝાવ નેન સેન-કર બનાવ, અરસ પરસ
 સરસ સુધર પૂરણકામરી. રચો
 દેત ગ્યાલ બાલ તાલ બોલત તત થેઈ થેઈ, દેહી દેહી
 નાથ અધર પીક પાનકે;
 ગાવત સારીગમ મગારી નિધપમ, ધમ મગરી સગરી
 ઉઠત ઉલટ પુલટ કુલટ તરંગ તાનકે,
 નાયત યનગન યનગન ઝાંઝરી બજે જનનનન;
 પ્રેમાનંદ પરત ચરન કર પ્રનામરી. રચો

પદ ૧૬૩૬ મું

છબી કહારિ દહુ રસરાસકી; છબી
 મહીકરપ્રતિ જુગલ જુગલ, અમીત સિથીલ જલનદુકુલ, અરર
 અરર ખરત કઠરી કુસમ કામિની;

પદ ૧૬૪૩ મું

નિશી અલવત કદાન બાંસુરિયા, ગાવત મનોહર વાન; નિશી ૦ ૨૬.
મમુનાડી લીરે પેન ચરાવત, સુંદર સ્યામ મુગન. બાંસુ ૦ ૧
કુકર મંદ રે બેકે બિવેકત, દરત મદન મન માન. બાંસુ ૦ ૨
સુંદર સ્યામ સલોની મૂરત, જોષી જીવનપ્રાન. બાંસુ ૦ ૩
લીંબી રૂપ સ્યામ મન હિપર, પ્રેમાનંદ કુરંગાન. બાંસુ ૦ ૪

પદ ૧૬૪૪ મું

દેર બાનવો બલ્લીર સાંવરિયા, ઘડીન લઈ ગઈ ધીર સાંવરિયા; દેર ૦ ૨૬.
ધાંડી રલો મુગ જ્યું મન મેરો, બૂલી હું બારવો નીર. સાંવ ૦ ૧
કીન કયો ધર જૈવો છરન, તણ જમુનાડો લીર. સાંવ ૦ ૨
બાંસુરિયાને મોરી બાંધી બાંસુરિયા, મુધ ના રવી હે ચરીર. સાંવ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથ દેર બાનવો તો, મોટી સકલ દુઃખ પીર. સાંવ ૦ ૪

પદ ૧૬૪૫ મું

કોનીરે રિવાની મજનાર બાવરિયા, ગોકુલકે ચીરદાર બાવરિયા; કોની ૦ ૨૬.
નાર મધુર સ્વરે બેન બાનવકે, મન દર લીનો મોરે ધર. બાવ ૦ ૧
પડે કાની શીરન અજનારી, પ્રિયમ તણ ધરબાર. બાવ ૦ ૨
દેર જ્યું સ્યામ મુરલીધર, ગાવતી પ્રેમ પોકાર. બાવ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે સ્યામ લિધુમે, મુગો અજ પરિવાર. બાવ ૦ ૪

પદ ૧૬૪૬ મું-સામ અમામ મુપદ જ્યોતાલ

દેવે મર્ડ કમલ નેન બને આગ, તેનાં દેખન લસ્યાયે માર; દેવ ૦ ૨૬.
અરેલી બુધે પાન, મુકે રઈ વામ બામ, લડકન રમનડકે
સરસ તોરે. દેવ ૦ ૧
સરન નરવર, પીનાંજર કટિપર, * દસન ગણત મિતવન મરોર;
કંકે હોરે ગણત બાલ, પ્રાનનદે નંદામલ, પ્રેમાનંદ પ્રાન
નારે દાર દાર. દેવ ૦ ૨

પદ ૧૬૪૭ મું

ધરે લાલ પાધ ટેલી મુંદર, બાકે પેચ કુકે લોદપર; ધરેં ટેક.
લટકત ચલત ચાલ, ઓઢત દુશાલો લાલ, હર લેત મન

મુરલી અધર ધરે. ધરેં ૧

નંદકે આનંદકંદ, બિહરત જનચંદ, હરત મદનમાન નટવર મુંદર;
સુસકત ચાવત પાન, ગાવન ખમાચી તાન, ત્રેમાનંદઉકે

પ્રાન મનોહર. ધરેં ૨

પદ ૧૬૪૮ મું

બન ઠન કાડે લાલ સાંવરો, સરસ સુપેત ઓઢે શાલજોરી; બનં ટેક.
ચેત દસન છુતિ પ્રકાશ, મંદ મંદ કરત હાસ, શ્રીનિવાસ

પર વાકું કામ કરોરી. બનં ૧

ચેત કુસુમકો સિંગાર, ચેત કાનઉકે મોતી, રવિ શશિ
લજ્યાયે આકાસ બસોરી;

દેખી છબી જનચંદ, જન મન પરે ફેદ, ત્રેમાનંદ તહાં
રહો મતિ મોરી. બનં ૨

પદ ૧૬૪૯ મું

બને લાલ લાલ આજ મુંદર, બસન બૂખન પેરે લાલ ગોપાલ; બનેં ટેક.
પાધ લાલ વાધો લાલ, પેરે લાલ સૂરવાલ, ઓઢત અનૂપ

લાલ લાલ શાલ. બનેં ૧

હીરા રતન મણિ પ્રવાસ, બૂખન અંગ અંગ લાલ, હાથમેં
લીધે કમાલ આવત ગત હંસચાલ;

સોહત ગોપાલ લાલ, માનુ રીતુ વસંત બન્યો રસાલ, દેખી
દેખી ત્રેમાનંદ લયો નિહાલ. બનેં ૨

પદ ૧૬૫૦ મું-રાગ ખમાચ

મોહનાને લગાઈ મોહની સૈયો, મોહની મધુરે સ્વર ગાઇ

સોહની સૈયો; મોહં ટેક.

મોહની લગાયકે મન હર લીના, બૂલ ગઈ મેં તો મોહની સૈયો. મોહં ૧

મોહનલાલ માધુરી મૂરત, જાડુગારી યાડી જોડની સૈયો. મોહ૦ ૨
મુસકની મંદ માધુરી મીડી જોડની, સાંવરી સૂરત સઘોંડની સૈયો. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધરી હરિ જીમાં અંતર, લલી રે લઈ અજ ખોડની સૈયો. મોહ૦ ૪

પદ ૧૬૫૨ મું

અવિલોકી થકીત લઈ અંખિયાં ચોરી, અંખીયાં સખીયાં
જીમી સુંદર દેખારી; અવિ૦ ૧
રૂપ છટા નિરખી નટવરકી, લાજ રજો પતિ રતિકારી. અવિ૦ ૨
તરૂન કિશોર મનોહર મુખપર, ઉઠત રેખ માનું ચોરી ચોરી. અવિ૦ ૩
લાલ વિશાળ કુટીલ ભકુટી વર, અપલ નેન ચીત લેત ચોરી. અવિ૦ ૪
પ્રેમાનંદ ધનસ્વામ જીમીપર, વારતહો પ્રાન દોરી દોરી. અવિ૦ ૫

પદ ૧૬૫૩ મું

મેરે બાંકે બિહારીપર જાઈ વારી, વારી અંખીયાં જાતી
અનિયારી; મેરે૦ ૧
બાંકે બેનાં બાંકે નેનાં, બાંકી રેખે જિયરત ન્યારી. મેરે૦ ૨
બાંકી ચલની બાંકી ચિતવની, બાંકી અંગ અંગ જીમી ભારી. મેરે૦ ૩
બાંકે અધર કર પેર અતિ સુંદર, બાજત બાંસુરી મુખકારી. મેરે૦ ૪
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ જીમીપર, જાત બાર બાર બલિદારી. મેરે૦ ૫

પદ ૧૬૫૪ મું

બંસીવારે બળચી નેકે બાંસુરી લલા, બાંસુરી બીચ લાગી
રજો મન મેરો લલા. બંસી૦ ૧
સતે સુર તીન આમ અલાપકે, સાંવરે સુનાઓ તેરી સધરી કલા. બંસી૦ ૨
ત્રપત નભઈ મેં તો સુનત સાંવરે, બાવરે જાંડી અધખીચ ચલા. બંસી૦ ૩
કાલ મોહન મીડી તાન બળયકે, ચોરી લીયો મેરો ચીત છેલા. બંસી૦ ૪
પ્રેમાનંદ ધનસ્વામ તિહારિ, ચરન ચરન તેરા પકચ્યા પલા. બંસી૦ ૫

પદ ૧૬૫૫ મું-રાગ ખમાય

મેરો મન હર લીના, તેં તો નંદ જ્યુકે લાલા;
નંદ જ્યુકે લાલા રે પ્યારે, તેં મેરો ધર માલા. મેરો૦ ૧

સાંવરે શરીર ધીર ઓઢત દુસાલા;	મેરો૦	૧
ચટક ચટક ચલત ચાલ હાથમેં રુમાલા.		
પંકજ વિલાસ નેન ચિતવની માનું ભાલા;	મેરો૦	૨
મારત ઉર તરછી બરછી હમી દસી મતવાલા.		
હસની બોલની ચલની તેરી મોહનીકી બલા;	મેરો૦	૩
મન મૃગ મેરો ઉરઝી રહો નિરખત તતકાલા.		
ચાવત મુખપાન કહાન ચલત ગતી મરાલા;	મેરો૦	૪
ત્રેમાનંદ નિરખી નિરખી હો ગયો નિહાલા.		

પદ ૧૬૫૫ મું

મેરો મન બસ કીનો સ્યામ બાંસુરી બખાઈ;	મેરો૦	ટક.
બાંસુરી બખાઈ રે તેને કેસી તાન ગાઈ.		
શ્રવન સુનત બાંસુરી દ્રગ આંસું ભરી આઈ;	મેરો૦	૧
હો ગઈ દિવાની તનકી સુધ બુધ બિસરાઈ.		
ખટકત તેરી બાંસુરી મેરી પાંસુરીકે માઈ;	મેરો૦	૨
ધાયલસી ડોહું બોહું બાવરીકી નાઈ.		
કેસી કરું કલ ન પરે કિતઉં ન સોહાઈ;	મેરો૦	૩
બૂલી ધન ધામ સ્યામ સ્યામ રટન લાઈ.		
પુછત મેરી સાસુ બહુંતે લીલાગર ખાઈ;	મેરો૦	૪
ત્રેમાનંદ કહે નાથ બંસી સુનીકે પછતાઈ.		

પદ ૧૬૫૬ મું

અબ ના સુનુંગી તેરી બાંસુરીકી તાન;	અબ૦	ટક.
બાંસુરીકી તાન રે મેરો જોત લયો તુકસાન.		
સુનીકે તેરી બાંસુરી મેં બહોત લાઈ હેરાન;	અબ૦	૧
લોક લાજ છૂટ ગઈ રટતી કહાન કહાન.		
બાંસુરીકી તાનમેં મેં તો બૂલી ખાન પાન;	અબ૦	૨
આઠ પહોર ઉવત નાહી લગ રહો તેરો ધ્યાન.		
ખટકત ઉર બાંસુરી મોહે સુજત નાહી આન;	અબ૦	૩
હોત દરદ મીલન કાજ નિકસત નહીં પ્રાન.		

બાંસુરી મેરી પાંસુરીમેં ખટકત માનું બાન;
પ્રેમાનંદકે નાચજી મોહે જાહુ કીનો જાન. અબ. ૪

પદ ૧૬૫૭ મું

મોહની તે ડારી મોપે નંદે સલોના;
નંદે સલોના રે તેરી ચીતવનીમેં ટોના; મોહ. ૦ ટેક.

અંબુજ અનુસાર નેન રસિક રાતે ખોના;
ખંજન અલી નલિન મીન મોહો મૃગઝેના. મોહ. ૧

બાંસુરી બજાવે ગાવે નીકી તાન મોહના;
તન મન સુધ બૂલી ગઈ દુહત મેં દોહના. મોહ. ૨

સાસુ મેરી બાત સંતાપે નનદી મારત ઠોના;
કલ ન પરે બીનું દેખે આવત હે રાનાં. મોહ. ૩

મેં અજાન કહુ ન જાનું આર્ધ પેલે ગોના;
પ્રેમાનંદ કહે પારે જો હોધહે સો હોના. મોહ. ૪

પદ ૧૬૫૮ મું-રાગ ખમાય ત્રિતાલ

પ્રીત પુરાની મત તોડો ગિરિધારીજી વે, માનેં તે બરામો
યારો રાજ. પ્રીત. ૦ ટેક.

શાશ્વાયધને મુંઢર વર છેલા, પરધર નેહ નજેડો ગિરિધારીજી વે. માને. ૧

બરદયારો બહુનામી એસો, બાંહ અલીનદિ છેડો ગિરિધારીજી વે. માને. ૨

ગજતારણકારણ બહુનામી, પાઈં પિયાદા દોડો ગિરિધારીજી વે. માને. ૩

પ્રેમાનંદરા નાચ છે સુખસાગર, પ્રીતકી પાળ મત દોડો
ગિરિધારીજી વે. માને. ૪

પદ ૧૬૫૯ મું

પ્રિતકી રીત કાંઈ જાણો રંગ રસિયાજી, મનડો માન્યો છે
યામું રાજ. પ્રિત. ૦ ટેક.

નેહડોલગાયકે નટવરમામું અબ અલગા કાંઈ માણો રંગરસિયાજી. મન. ૧

મેંતો દાસી ચારીજાં અવિનાશી, મામું બાત કાંઈ આણો
રંગરસિયાજી. મન. ૨

એક આસ વિશ્વાસ રાજો, હરવારો રાજછે ઠીકાણો।

રંગરસિયાણ. મન૦ ૩

ત્રેમાનંદરા નાથ નેહા નિલાવણુ, ચાંસું રાજ નેહ બંધાણો।

રંગરસિયાણ. મન૦ ૪

પદ ૧૬૬૦ મું

મતકર માધીણું માન મૃગાનયની વે, સમજ સલોની માનની. મન૦ ટેક.
માન કિયેતે પાવેગી મહાદુઃખ, સખ સુખ હોઈ હે હાન. મૃગા૦ ૧
જળ જાનેગી તખ માનેગી પ્યારી, પીછે પછતેહો સયાન. મૃગા૦ ૨
શ્રવન સુનેગી મધુરી બાંસુરી, મનમથ મારેગો બાન. મૃગા૦ ૩
ત્રેમાનંદકે નાથ ખીના તેરા, નિકસેગો સજની પ્રાન. મૃગા૦ ૪

પદ ૧૬૬૧ મું

પ્રાન પિયાસું ક્યો રીસાયે રાધા લાડશી વે, જાત જોખન
તેરા ખીત. પ્રાન૦ ટેક.
તજ દે શુમાન રવઃ જોખનકો, મનકું લે સમુજાયે. રાધા૦ ૧
શ્રીધનસ્થામ પિયાકો પ્યારી, લે રસ કંઠ લગાયે. રાધા૦ ૨
ના ના ના કર નવલ નાગરી, લાગરી પિયા જ્યુકે પાયે. રાધા૦ ૩
ત્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ લાલકો, બદન દેખે દુઃખ જાયે. રાધા૦ ૪

પદ ૧૬૬૨ મું—રાગ ખમાય તિલાનો ત્રિતાલ

મોહન મધુરીશી બેન બજાવે, સુરનરસુનિ સજકે મન લાવે;
સત સુરનકી તાન ગાવે. મોહ૦ ટેક.
લેત તાન તોમ તનનનનનનન, તુમદરદાની તુમદરદાની;
તાન મીલાવે. મોહ૦ ૧
... રીખલ ગંધાર મધ્યમ પંચમ ધૈવત નિષાધ ધાવે;
... ગરી ગમ ગમ પમ પધની, દિગડદા દિગડદા કીડતા;
કીડકીડકીડતા કીડકીડકીડતા કીડકીડકીડતા સરસ સુનાવે. મોહ૦ ૨

પદ ૧૬૬૩ મું

અતરંગ રસભર નયત બિહારી, કરત કલ્લોલ કલ્પ સકલારી;
 હોત સરસ રસ તાન પ્યારી. અતઃ ૦ ટેક.
 કીંકરતાની તાલ્લ જનનનનનનનન, નાદર દુમદર નાદર દુમદર
 નત નત નારી, અતઃ ૧
 હોત સકલ શુની ભેદ સુરનકે, મપધાની મપધાની ધાની સારી ગારી;
 સારી સારી ગારી મપધાની સારી.
 કીંકુઝાં ક્યાં કુંઝાં ગીડતા ગીડ ગીડધા ગીડતા ગીડ ગીડધા
 ગીડતા ગીડ ગીડધા ધાધારી, અતઃ ૨

પદ ૧૬૬૪ મું

યનગન યનગન નયત સપાની, જાની સરસ મુનિ જન મન માની;
 કહા કહુ રસ રૂપ બાની. યનઃ ૦ ટેક.
 ગીર ગીર તાની ગીર ગીર તાની, દીમ તનનનનન નાદર દર દર
 દર દર, ઉદાની તદાની, યનઃ ૧
 હાવ ભાવ ઉપજત રસ મંડન, સમ સુરનકી હોત બખાની;
 ગમમમ ગાની મપધાની મપધાની ધિત્રોમ ધિત્રોમ ધિત્રોમ;
 ધિતા ધરકટ ધાધિતા ધરકટ ધાધિતા ધરકટધા ધાધાની. યનઃ ૨

પદ ૧૬૬૫ મું

નાદરદાના દુમદરદાના દીમ, તનનાનાદાના નત નત નત તદિયાનાં;
 મહા સરસ રસ હોત તિલાના. નાદઃ ૦ ટેક.
 કુંણીત કુંણીત કિંકણીણીણીણીણીણી, કીંકરતાની કીંકરતાની;
 તદરત દાના. નાદઃ ૧
 કરત ઉલટ શુની ભેદ સુરનકે, સારીગ સારીગ ગારી ગમ ગારી માના;
 ડીડી સાની સાની ગમ સારી ગમ પધની, ગડગડા ગડગડા
 ગડા કટતક ધીલ્લા ધાકટ;
 તકધીલ્લા ધાકટ તકી ધીલ્લા ધાધાધા. નાદઃ ૨

૧૬૭૦ મું-રાગ ખમાચ

રૂડા લાગે છે રાજેઠ મંદિર આવતારે; રૂડાં ૨૬.

જરકસિયો જામે હરિ પેરી, માથે બાંધી પાલ સોનેરી;

ગુટો રેટો ઓઢી મન લલચાવતારે. રૂડાં ૧

હેડે હાર ગુલાબી ફેરે, ચીત મારું રોડી રાખ્યું તોરે;

ગજરા કાણુ બાણુ મન મારે ભાવતારે. રૂડાં ૨

કનક છડી સુંદર કરે લધને, ગજગતિ ચાલે હળવા રહીને;

ચીતકું ચોરે મીઠું મીઠું આવતારે. રૂડાં ૩

પ્રેમાનંદના નાથ વિહારી, જાઈ તારા વદનકમલપર વારી;

હેતેમું બોલાવી તાપ સમાવતારે. રૂડાં ૪

પદ ૧૬૭૨ મું

વહાલી લાગે છે વરણાગી તારી વાંકડીરે; વહાલીં ૨૬.

લલિત ત્રિભંગી સુંદર શોભે, સુરનરમુનિના મનને લોભે;

ચાલો ચાલ ચટકતી પેરી ચાંખડીરે. વહાલીં ૧

સુંદર હસીત વદનની વાણી, સુણતાં પ્રજાવિનતા લલચાણી;

જેધને મોઢી અણિમાળી અંચલ આંખડીરે. વહાલીં ૨

નવલ મનોહર સુંદર ઉલા, ઓરા આવોને અલબેલા;

મળિયે મોઢન બાંધી બાંધે રાંખડીરે. વહાલીં ૩

શ્રીધનશ્યામ છબીના ધામ, પ્રેમાનંદ ભળે આઠો જામ;

જેમાની લાગી છે નિશદિન ધાંકડીરે. વહાલીં ૪

પદ ૧૬૭૨ મું

તારી બાંનકની બલિહારી મારા નાથજરે; તારીં ૨૬.

સુંદર રૂપ કલામાં નાવે, શેષ સદસ સુખ પાર ન પાવે;

ક્રાંતિક કામ લગાઈ જોડે હાથજરે. તારીં ૧

મોહ્યું મન સુખને મરકલડે, ગિરિધરજી ગમિયા છે દ્વડે;

હાણું ન મેવે સાગરતનવા સાથજરે. તારીં ૨

રૂપ શીલ ગુણ રસના સાગર, તરણ કિશોર સદા નટનાગર;

પ્રજાવિનતાના પ્રાણજીવન સુખપાથજરે. તારીં ૩

કરુણારસમય જોવું દસતું, કરુણા કરી જન હિરમાં વસતું;
ત્રેમાનંદ નિત્ય ગાવે એ ગુણ ગાયછરે. તારીં ૧

પદ ૧૬૭૩ મું

વારે વારે જાહ વહાલાજી તારે વારણેરે; વારેં ૨
આદિ પુરુષ ઈશ્વર અવતારી, કરુણારસમય મૂર્તિ ધારી;
પતિતપાવન પ્રગટયા આજ અમકારણેરે. વારેં ૧
નરનારી અગણિત અથડાતાં, ભવસાગરમાં ડબકા ખાતાં;
જળવંત ખાંહ ગ્રહીને કાઢતાં બારણેરે. વારેં ૧
અધમઓધારણુ નામના નામી, ખીરદ તમારું સદાયે સ્વામી;
કાધું સત્ય કળીમાં જાહ જન તારણેરે. વારેં ૧
મળિયા પુરુષોત્તમ એમ જાણી, અચલ આસરો હિરમાં આણી;
ત્રેમાનંદ કરીને જોડા કારણેરે. વારેં ૧

પદ ૧૬૭૪ મું અથ રાસતું પદ રાગ ખમાય ગરખી
ગિરિધર ગોકુલચંદ વહાલા, સુંદરવર સુખકંદ વહાલા; ગિરિં ૧
અમને તમારી આશ ધણી છે, શામળિયા સુખપૂર વહાલા;
દામ વિનાની દાસી તમારી, રાખો ચરણ હજૂર વહાલા. ગિરિં ૧
મિતમ પાવો અધર સુધારસ અમને, કેશવ પૂરો ક્રોડ વહાલા;
નવલા નેહ વધારો નટવર, રસિયા શ્રીરણુછોડ વહાલા. ગિરિં ૧
સાખી

એ બંકવિલોકની રસભરીરે, વદનચંદ્ર છબી આરુ;
અમૃત દષ્ટે કુમોદિની, સિંચો અજલા અભય ઉદાર વહાલા. ગિરિં ૧
એ વિપદ દાસ્ય અવિલોકતરે, વાધે પૂરણુ પ્રીત;
કમળ કળી રવિ નિરખી, જેમ ધાયે અતિ પ્રપ્રસ્થિત વહાલા. ગિરિં ૧
એ રવિજાતટ રલિયામણરે, રમવા મન અભિલાખ;
તમ સંગ રમવા કારણે, આખ્યાં સુરનારી તજ નાક વહાલા. ગિરિં ૧
એ દારદ સુધાકર ચાંદણરિ, પ્રપ્રસ્થિત કુમુદ દલ્હાર;
પારિજાત પરિમલ લઈ, કરે મધુકર મત્ત ઝેનર વહાલા. ગિરિં ૧

- એ બરહી બોલે મદ ભચ્ચારે, કલરવ કોકિલા કીર;
હંસ સારસ સ્વર સુણતાં, કરે માનની મદન તન પીર વહાલા. ગિરિ૦ ૫
- એ પ્રપુલ્લિત સુર તરુ થીહરિરે, ચંપા જકુલ જહાર;
માધવી માલતિ મલ્લિકા, વન તરુણી મારણહાર વહાલા. ગિરિ૦ ૬
- એ કેશર કનક ડંડ કર ગહરિરે, કેતકી કુંત લઈ હાય;
વૃંદાવન નિર્ભય ફરે, કર કુસુમામૃધ રતિનાથ વહાલા. ગિરિ૦ ૭
- એ પરમ પાવન રવિજા જલરે, ત્રિવિધી વહે સમીર;
વૃંદાવન જામી વર્ણવી, ચાક્યા શેષ શારદ મુનિ કીર વહાલા. ગિરિ૦ ૮
- એ હિંદો સુધાધર શરદનોરે, રંગની ચર્ષ પ્રપુલ્લિત;
રંગભર રમવા કારણે, ચર્ષા મજ અખળા પુલકીત વહાલા. ગિરિ૦ ૯
- એ કરુણા વાણી કહાનશ્ચરે, અખળા તણી ધરો હિર;
અધર સુધારસ પામ્યે, કરી પ્રીત સ્થામ સુખપૂર વહાલા. ગિરિ૦ ૧૦
- એ આતક તરસ ટળે નહિરે, શ્વાંત વિના ધનસ્થામ;
તાપ નિવારો તનના, કરો અખળા પૂરણકામ વહાલા. ગિરિ૦ ૧૧
- એ લગની લાગી લાલશ્ચરે, જેમ ગતિ ચંદ્ર ચક્રેર;
અધર સુધારસ પામને, કરો અખળા તપત ચીતચોર વહાલા. ગિરિ૦ ૧૨
- એ મોર મગન જોઈ મેઘનેરે, મીન મગન જળમાલ્ય;
પરસી સ્થામ શરીરને, અખળા અતિ આનંદી થાયે વહાલા. ગિરિ૦ ૧૩
- એ રવિ વિના દિવસ દીપે નહિરે, જેમ ચાંદની વીના ચંદ;
રતિ વીના મોતી શીકું ધધું, તેમ તમ વિના અખળા વંદ વહાલા. ગિરિ૦ ૧૪
- એ જળ વિના કમળ શોભે નહિરે, સુમન વિના મકરંદ;
તમ વિના તેમ મજવિનતા, જેમ અર્ચાવના શ્રુતિ છંદ વહાલા. ગિરિ૦ ૧૫
- એ રાસરમણ રસ પામ્યેરે, નટવર નંદકિશોર;
હમે વૃંદાવન માલતિ, તમે ભોગી બમર રસચોર વહાલા. ગિરિ૦ ૧૬
- એ વિનતી મુણી વલ્લભા તણીરે, રાજ થયા રણકોડ;
વૃંદાવનના ચોકમાં, આવ્યા રમવા વહાલમ કરી કોડ વહાલા. ગિરિ૦ ૧૭.
- એ રસિક રમાપનિ રસ ભચ્ચારે, રંગમીની મજનતર;
સુજ ગદી ધરે નિજ જિર હિપર, કરે ચુંગન વારમવાર વહાલા. ગિરિ૦ ૧૮

એ હાવ ભાવ શ્રીઙ રસરે, હાંસી વચન વિવેક;
 — ગહી પાણી બ્રમણ કરે, ત્રિયા સુખ લુગલ એક એક વહાલા. ગિરિં ૧૯
 એ શરદનિશિ મધ્ય રહસિ વનરે, નારી નીકરમહિ સ્થામ;*
 રાખ્યો દદ બ્રહ્મચર્યવ્રત, છતા શ્રીહરિદ્રષ્ટુ કામ વહાલા. ગિરિં ૨૦
 એ સુમન વૃદ્ધિ મુરપતિ કરેરે, નિરખી નેણાં ભરી નાય;
 કૃતાંજલિ નમ્રાનન, ધરી મનસા ચરણનીજ માય વહાલા. ગિરિં ૨૧
 એ લીલા રસ જે સુષેરે, ગાયે આણી આનંદ;
 પ્રેમાનંદ કહે તેમના, પૂરે કોડ વૃંદાવનચંદ વહાલા. ગિરિં ૨૨
 પદ ૧૬૭૫ મું-રાગ ખમાચની ગરખી

શ્યકુલનલિન દિનેશ વહાલા, અખિલ ભુવન અમરેશ વહાલા; વૃષં ૮૬
 વદનકમલ જોયા વિના વ્યાકુલ, નીજ જન નેણ ચકાર વહાલા;
 રૂપ સુધારસ પાન કરાવો, નટવર ધર્મકિશોર વહાલા. વૃષં ૧
 બહારે દિવસનાં તરસ્યાં લોચન, તપત કરે ધનસ્થામ વહાલા;
 નખશિખ રૂપ વિલોપી વારુ, તન મન ધન સુખ ધામ વહાલા. વૃષં ૨
 દોહડા

રૂપ સરસ સાગર થપીરે, નિકલી રૂપ મણિય;
 જોલત ડોલત દિવ્ય તનુ, એ મરતિ અતિ રમણિય વહાલા. વૃષં ૧
 એ અક્ષર ઉદ્ધી થપીરે, પ્રગટ થયા ધનસ્થામ;
 રૂપ છટા લખી વિસ્મિત થયો, અતિ રતિપતિ કામ વહાલા. વૃષં ૨
 એ રૂપ શીલ કરણાપણરે, શું લખું બુદ્ધિ મંદ;
 શરદ નારદ રોષણ, ગાર્ધ પાર ન પામે હંદ વહાલા. વૃષં ૩
 એ શ્વેત વસન તન શોભતારે, શ્વેત બાધી શિર પાધ;
 માલતિ તોરા મન હરે, જખી સુંદર જોવા લાગ વહાલા. વૃષં ૪
 એ મૃગમહેષા ભાલમારે, ઉપમા કહી નવ જાય;
 શરદ સુધાકરમાં જોમ, રહી કલંક રેખ જખી હાય વહાલા. વૃષં ૫
 એ સુંદર બકુટી વાંકડીરે, જણિયે કામ કપાણ;

* શરદની રાત્રિમા એનાવ વનમા નારીના કરમાહિ રમી રહેલા સ્થામે કાણ નેષિક-
 મત રાખીને શ્રીહરિદ્રષ્ટુ ભગવાને કામને છુટ્યો અથવા “નીકરમહિ” એટલે ટાળામો

ચંચલ દ્રગ શર સાંધિયા, લેવાં પિરહી જનના ગ્રાણુ વહાલા. ૪૫૦ ૬
 એ નાથ તમારા નેણુનીરે, દેખી અવળી રીત;
 દુરિજનને આડતાં નથી, ભર્ષ મારે પોતાનાં મીતાં વહાલા. ૪૫૦ ૭
 એ અધરુગિમ તાકી આવિયેરે, નાસાવર ખગ દીર;
 ચંચુ ચલાવી ના શક્યો, ભર્ષ છુદ કામ ધનુ તીર વહાલા. ૪૫૦ ૮
 એ કિરણુ શૂષણ મકરાદિતરે, ઝલકે કપોસે ઝાઈ;
 તણ સરવર ભણે આવિયા, મળવા મીન જુગલ હરખાઈ વહાલા. ૪૫૦ ૯
 એ દશનાવલી દમકી રહીરે, જલિયે દામની ખીજ;
 વચન મોતી શશી સુખથી, જાણે વરસે સુધારસુ જીજ વહાલા. ૪૫૦ ૧૦
 એ ચીશુક ઉપમા એજ ખીજનીરે, સુંદરવર કંઠ અનૂપ;
 ઈંદ્ર ચાપ નવધનમાં, ઉર સુમન માળ સુખરૂપ વહાલા. ૪૫૦-૧૧
 એ સ્વચ્છ ઉર સુખ ભોગવેરે, રમા રસિકણી એક;
 સંતહંસ તણ માન સર, કોયો ઉરમાં આવી નિદેત વહાલા. ૪૫૦ ૧૨
 એ જુગ પ્રખળ દળભંજણિરે, ગજકર સમ ઊભી ધામ;
 હરખ લચ્યા શિરપર ધરી, થાય નીજજન પૂરણકામ વહાલા. ૪૫૦ ૧૩
 એ ઉદરે અનોપમ ત્રિવળીરે, નક્ષિત નાખી ચંચીર;
 કટિ કેસરી સમ જોધને, થયો મનમથ અતિ હતધીર વહાલા. ૪૫૦ ૧૪
 એ રંભા થંભ સમ શોભતારે, પીન ઉઠ અભિરામ;
 ખગપતિપીઠ પાવનકર, ઉર ધારે મુનિ અષ્ટભમ વહાલા. ૪૫૦ ૧૫
 એ જાનું જુગલ પિંડી પેખતારે, મકરધ્વજ સુરછાયે;
 શિયિલ ચાંપ કર શર તણ, મયો તપ કરવા વનમાંલ વહાલા. ૪૫૦ ૧૬
 એ અરણુ કમલ કામલ સમરે, ચરણ પ્રટપાવન;
 સોલ ચિદ્રૂ રૂપ પાંજરે, રહ્યાં ઉત્તમી મુનિવર મન વહાલા. ૪૫૦-૧૭
 એ ઉર્ધ્વરેખાની ઉપમારે, દેતાં થયું મન ભંગ;
 અરણુ ગિરિવર દાહીને, જાણે નિકળી સુરસરી ગંગ વહાલા. ૪૫૦ ૧૮
 એ રસિક સુડામણી રૂપમારે, ઉપમા રહી સમાધે;
 અજ ભવ શેષને શારદા, દેતાં ઉપમા મન મેલ જાયે વહાલા. ૪૫૦ ૧૯
 સુખનિધિ સીમા સોભાતણીરે, જુગલ ચરણની જોડ;
 કોડ તે પ્રેમાનંદતણા. પડે ગમાપનિ ગજાસાર વહાલા. ૪૫૦ ૨૦

પદ ૧૬૭૬ મું-રાગ કેદારો

મેરો મન હર લીનો, કેસી કરુ અખ ધન જસોદદિ કનૈયા; મેરો ૧
ચિતવતી રહી શ્યામ દ્રગ સનમુખ, પલક પરસપર અતસૈયા. મેરો ૨
કર કર નેન પદ્મવી મોહન, મુંદર સેનનમેં સમઝૈયા. મેરો ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ બદનપર, મદન કોટિ બલજૈયા. મેરો ૪

પદ ૧૬૭૭ મું

લટક લટકીલી આપ જસી હિર, મુદરવર ગિરિધરકી; લટ ૧
લટકતી ચાલ ચલત લટકીલો, લલિત લટક દોહિં કરકી. લટ ૨
વિપદ હાસ દ્રગ ચિતવની ચારુ, મુસકનીમેં મોહી ત્રિયાધર ધરકી. લટ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પિયા મીલવેકું, હિંત કસન બંધ તરકી. લટ ૪

પદ ૧૬૭૮ મું

આજ જમ દેખી અતહી મનોહર, ચાર ચંદ એક કાઈ. આજ ૧
અવિલોકતહોં દંપતિ દોહિ, યમ અનુજકેમાંહી. આજ ૨
દે વિધુ નીલ દે ગોરકી જોરી, અષ્ટ ચંદાર ચહુકીર સોહાઇ. આજ ૩
ચંદ્રકે સગ પ્રવાલ કુંદ અસિ, પ્રેમાનંદ રલો તહાં લોભાઈ. આજ ૪

પદ ૧૬૭૯ મું

કદમતર* કાડે રૂપ મનોહર, પિયા પ્યારીકી જોરી. કદ ૧
શ્યામ જલદ ખીચ સોહત માનું, દામિની રાધા ગોરી. કદ ૨
વામ પાની પ્યારી ગલે ડારી, દક્ષન કરમું લેત ચીત ચોરી. કદ ૩
પ્રેમાનંદ એ જુગલ જખીપર, વારત કામ કરોરી. કદ ૪

પદ ૧૬૮૦ મું-રાગ કેદારો ક્રુપદ ચૌતાલ

મધુરી બાજત એરી બાજત બાસુરી, રસભરી તનમનમાંઈ

પરી કામરોરી; મધુ ૦ ૮૩

ચંચલ ભયે નેન પરત નાહીં પલ ચેન, હર લીની વ્રજચંદ

સુધ મોરી. મધુ ૦ ૧

લોક લાજ કુલ કામ બુલ ગઈ તન લાન, લાગી રહો એક
ધ્યાન ચદ જ્યું ચકારી;
પ્રેમાનંદ જીવનપ્રાન નહકે આનંદ કહાન, સાવરે સુખન
લીના ચીત ચોરી. મધુ. ૨

પદ ૧૬૮૧ મું

કસકત બાસુરી ઘેરન પાંસુરીમેં ફાંસુરીસી, આવત ભરી
નેનાં બાસુરી; કસ. ૦ ટેક,
હોત પીર બહત નીર ધરી નાહી જાત ધીર, નિકસ ન જાત
પાપી સાંસુરી. કસ. ૦ ૧
રોમે રોમ રમ રહી ગિરહ પીર બહુત લઈ, બીકલ હોત
મન પ્રાન લેત જીય નીકાંસુરી;
પ્રેમાનંદ બ્રજબિહારી નિરદેઈ ગીરધારી, મારી હિર
પ્રેમહીની બાંસુરી. કસ. ૦ ૨

પદ ૧૬૮૨ મું

મોહન પ્યારેમુ લોચન લાગી રહે દેખબેકુ, પરત ન ચેન
રેન મેન સતાવે; મોહ. ૦ ટેક.
માધુરી લતાન તરે લલિત લાલ સુદન, બાંસુરી બજાવે
મોયે નીદ ન આવે. મોહ. ૦ ૧
બિકટ લઈ ઘેરન રાત ગિરહા કરન લાગો ધાત, હોત નાહી
પ્રાત તલપી તલપી જીયા જાવે;
પ્રેમાનંદજી પ્રાન બાંસુરીમેં લેત તાન, ગાવત કેદારો કહાન
મોઈ સુનાવે. મોહ. ૦ ૨

પદ ૧૬૮૩ મું

કેદારા સગ લીની મોહન સધન કુંજ તમ પુંજ,* ચત્રત ચરન
*ઉઠે ભુગવ જોરી; કેદા. ૦ ટેક.

* આ લીલીનો અર્થ સમજી સક્ષતો નથી થતું ત્યારે પ્રતમા આ મુજબન
હોવાથી તેમ જ રહેવા લીધી છે. “કેદારા સંગ લીન મોહન” (કેદારા સાથે મોહને
સધનકુંજને તમપુંજમાં લીન કીધો) અથવા “કેદારા સંગ લીની મોહી” (કેદારા સાથે
મોહ નાખીને વગેરે) અથવા “કેદારા સગ લીની મોયે” (કેદારા સાથે મને લીધી વગેરે)

લાં ચુંને સરસ પ્રલ પ્યારી કાજ અતિ અમુલ, અંગ બૂખન
સજે ચેહી ઠોરી. રૂદાં ૧

ગજરા અંગદ-હાર કંચુકી સરસ સાર, માલતીમું માંગ ભરી
કીન ચંદન ખોરી;

પ્રેમાનંદ ગીરધારી લાં હિંચ લીની પ્યારી, કરત બિહાર
જગત જીવનદોરી. રૂદાં ૨

પદ ૧૬૮૪ મું-રાગ ખીહાગ

વદન વિલોકતી એક ટક ઠાડી; વદં ૨૬

મુંદર હાખી ગિરધરન લાલકી, ચિતવતી પટ ધુંધટ દે આડી. વદં ૧

પહેલી પ્રીત સકુચ સંપુરણ, છીન છીન પ્રીત અધિક અતિઆડી;* વદં ૨

પેહેલેદિ પેહેલ આઈ હું ગોને,† ગિરધરલાલ પિયા જ્યુંકી લાડી. વદં ૨

દષ ચોરાય પિયા જ્યુંકી પ્યારી, દેખતી પણ પળ ધુંધટ હિંચાડી;

પ્રેમાનંદ કહે પ્રેમકી અવધી, કહા બરનું મતિ હે અતિ જાડી. વદં ૩

પદ ૧૬૮૫ મું-રાગ ખીહાગ

આજ વૃંદાવન રાસ રાધે દેખન જોયે; આજં ૨૬

વિકરો શરદ મુધાકર મુંદર, સૌભીત સરસ આકાશ. રાધેં ૧

પ્રકુલિત કુંજ લતા દુમ ખેલી, આવત કુસુમ સુવાસ;

ખાલત મોર ઢાકિલા કુલુકત, જીરો હોત હિંચાસ. રાધેં ૨

શ્યામ બળવત મધુરી ખાંચુરી, મુની દિય હોત હિંચાસ;

ગાવત પરજ બિહાગ સોહની, અમ આલાખો વિભાસ. રાધેં ૩

છે સખી સજ સિંગાર સહોની, અલીયે શ્યામકે પાસ;

પ્રેમાનંદ કહે લેહું લાલમું, અધર મુધારસ હાસ. રાધેં ૪

પદ ૧૬૮૬ મું

નિકસી શ્યામા પ્યારી, રાધા રૂપ રસીલી; નિકં ૨૬

કર સિંગાર ભેટવે,‡ નિકસી થીમખુભાનદુલારી. રાધાં ૧

ચાર વિહગમ-ચાર ચતુરપદ, પ્રણય ચાર ફલ ચારી;

મોહનકું મિલજે જો અલી, પ્યારી રાધા અત સકુમારી. રાધાં ૨

* “ખાડી” † “આઈ હું જોને” અથવા “આઈ હે જોને” બંધ રીતે પાડો છે;

‡ “ભેટવે” “ભેટવે” “ભેટવે” પાંચ મૂળ પ્રતોમાં બાંધી રાખાય છે.

અકુટી અમર સ્વર ટાકિલેસો, કઠ કપોતિની હારી,
ખંજનકેસી અપય નેનમે, યે હમીલે તનુ ધારી. રાધા૦ ૩
ગજ ગવની કટિ ફસરીકેસી, મૃગનયની હમી ભારી;
શશાસી દામલ અંગ સલોની, એ હમી સરસ સવારી. રાધા૦ ૪
અપક. બરની પેટ પોયની, મુખપેકજ મુખકારી;
લિલ પુલ સમ નાસા સોહત, એ હમી મોહે મોરારી. રાધા૦ ૫
દાડીમ ખીજ દશનજી શોભા, અધરમિય હમી ન્યારી;
કુચ નારગી તાપર સોહત, ગંધુલ ફવ હદ દારી. રાધા૦ ૬
એ હમી વારી શ્યામપર પ્યારી, મીલી બાંહ ગયે ડારી;
પ્રેમાનંદ પ્રિયા મુખ ચિતવતી, પટ ધુવટકો ઉધારી. રાધા૦ ૭

પદ ૧૬૮૭ મું

ડારી શ્યામ ગલે બાંહ, પ્યારી રૂપ નિહારે; આજ૦ ૨૬.
તરણિતનયાતટપર દોઈ, ઠાડે કમ્મજી છાદ. પ્યારી૦ ૧
ઈંદ્રનીલમની શ્યામ મનોહર, ઠનક છુતિ રાધાદ;
વિહસત કરત વિનોદ વિલોકતી, પવક પરત દ્રગ નહિ. પ્યારી૦ ૨
અંગ અંગ હમી રમામસુંદરજી, ચિતવતી નજરકે રાંહ;
પરમ પ્રીતસુ કર કર ખીરી, દેતી શ્યામ મુખમાંહ. પ્યારી૦ ૩
છાયે વિશુદ્ધ વિમાન વિલોકત, કરત કુસુમ બરખાંહ;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ હમીપર, તન મન ધન બનખાંહ પ્યારી૦ ૪

પદ ૧૬૮૮ મું

દેખી હમી ધનશ્યામ, પ્યારી રૂપ લોભાની; દેખી૦ ૨૬.
અંગ અંગ પ્રતિ અમિત માધુરી, દેખી દુરાયો કામ. પ્યારી૦ ૧
ખંજન મીનકો રંગ સરાહત, નેન અધિક ગુણ ધામ,
વદન વિલોકી લગ્યો શશિપૂરન, ભ્રમત ગગન આહો ભ્રમ. પ્યારી૦ ૨
અકુટી ધનુ ગહી કીન રતિપતિ, નાસાકીરપર હામ;
ઉડી ન સકત ખગેંદ્ર લોભ બસ, અધરમિય તજ હામ. પ્યારી૦ ૩

* “યે હમીયે તનુધારી” અથવા “યે હમી લે તનુ ધારી” અથવા “યે હમી લેનડે ધારી” અથવા “યે હમી લેન સુધારી” આદે રીતે વાંચી શકાય છે.

અદન રાગ તડિતપટ કટિતટ, ઉર ગજમુકતા દામ;
ત્રેમાનંદ નિહારી યકિત લાઈ, વારત તન મજલામ. ખ્યારી૦ ૪

પદ ૧૬૮૯ સું-રાગ ખીહાગ

કહો જ્યું પ્રીતમ સાચી ખાત હો, મોહન જ્ઞાન સગ જાગે રેનમં; કહો૦ ૧
રંગભર જાગે અતિ રસ લાગે, લલે જ્યું આયે મેરે પ્રાત હો. મોહ૦ ૧
અધરન લાલે પીકલીક ગાલે, શોભીત દ્રગ કજરાત હો. મોહ૦ ૨
ત્રેમકી ખાત કાહેકું ઉગત, કહત કાહેકું સક્રયાત હો. મોહ૦ ૩
ગિરિધર પદ છપી નિરખી તિહારી, ત્રેમસખી મુસકાત હો. મોહ૦ ૪

પદ ૧૬૯૦ સું

કહોરી કીતવ નંદલાલસે હો, જાઓ તુમ જહાં રત
માની* મોહન; જાઓ૦ ૧
પીતાંબર કહાં ખીસરી આયે ગિરિધર, સાણુ ઓઢી આયે
લગો સાલસે હો. જાઓ૦ ૧
બનમાલા પ્રિયા ગલે પે'રાયકે, હાર ધાર આયે માનું
જાલસે હો. જાઓ૦ ૨
તુમકું દોપ નહીં ગિરિધરજી, બીધી લખ દીનો મેર
જાલસે હો. જાઓ૦ ૩
ત્રેમસખી પ્રિયા ત્રેમજી પધારા, હમારે જીવન આવો
કાલસે હો. જાઓ૦ ૪

પદ ૧૬૯૧ સું-રાગ ખીહાગ

શ્યામ બદનપર સરવસ વારું; શ્યામ૦ ૧
આવત સુંદર શ્યામ જીવન મેરે, નેન પલકસું ડગર જીહારું. શ્યામ૦ ૧
પરમ અતુર પધરાવું પલંગપર, પંચામૃત કર ચરન પખારું;
ભેટ સમર્પન કરું સકલ અંગ, ભેટું જીજ લારી અભય ઉદારું. શ્યામ૦ ૨
અંગ અંગ નિરખુ શોભાનિધિ, સુંદર બદનકમલ દ્રગ ચારું;
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ લાડીલો, રાખું જતન કરી પલ ન વિસારું. શ્યામ૦ ૩

* "માણી" પાડાન્તર છે.

પદ ૧૬૯૨ સું

નિરખી થકીત લઈ અંખિયાં મોરી; નિરં ૨૬.
 સુંદર બદન સ્યામસુંદરકો, ચિતવતીહું માનુ ચંદન્યું ચક્રારી. નિરં ૧
 લાલ વિશાલ કુટિલ બ્રહ્મટી ધનુ, મદન નેન શર.સાંધી રહ્યોરી;
 નાસાશુક અવિલોકી બીબાધર, કરત મનોરથ પરસત દોરી. નિરં ૨
 બદન કમલ તટ છાયે અલક આલી, કરત વિવાદ લેત રસ ચોરી;
 પ્રેમાનંદ અમીતછખી અંગ અંગ, કહા બરનું મતિ હે અતિ થોરી. નિરં ૩

પદ ૧૬૯૩ સું

નિરખી નેન ત્રપતી નહી પાવે; નિરં ૨૬.
 કહારી કહું સખી અમીત સુભગતા, દેખી વદનકાટી મદનલગ્નવે. નિરં ૧
 મુસકની મંદ રૂ બંક બિલોકની, ચલની સખ સંતાપ નસાવે;
 બિરહાતુર ધ્રુવનાર બદન છખી, નિરખી તન મન તાપ સમાવે. નિરં ૨
 નીલબરન તન ચરચીત ચંદન, બેનું અધર ધરી સુંદર ગાવે;
 ભર બનમાલ પીતપટ કટિતટ, પ્રેમાનંદ નિરખી કુલસાવે. નિરં ૩

પદ ૧૬૯૪ સું

નંદકુંવર મોરે નેનકે તારે; નંદં ૨૬
 કરી રાખું મોરે ઉર આબુખન, પલક ન કરીહું પલકસું ન્યારે. નંદં ૧
 કરી કરી નેહ નિરખું નટનાગર, સુખસાગર મોયે પ્રાનસોં પ્યારે;
 ગોપીનાથ ગોકુલકે છવન, ગોકુલહિત ગોવરધન ધારે. નંદં ૨
 બંસી અધર ધરી ગાવત ગિરિધર, હરતહે તન મન તાપ હમારે;
 પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ છખીપર, નોજાવરી તન મન ધન વારે. નંદં ૩

પદ ૧૬૯૫ સું-રાગ બીહાગ

મેરે મન માને માર્છ મોહનલાલ; મેરેં ૨૬.
 વારું કાટી મદન છખી ઉપર, ત્રિતમ રૂપ રસાલ. મેરેં ૧
 સ્યામ બસન કટિ કસે મનોહર, ચાલત લટકતી ચાલ. મેરેં ૨
 ચંદનખોર સ્યામ તન ઉપર, લલિત શિંદુકા ભાલ. મેરેં ૩
 કર કંકન બાબુબંધ સોહે, ઉર મોતિયનકી માલ. મેરેં ૪
 લાલ દેટાપર વારી પ્રેમસખી, નિરખી લઈ હે નિહાલ. મેરેં ૫

પદ ૧૬૬૬ સું

આગ મોઢું મીરે માર્ક શ્રીમદારણ્ય;
 અક્ષર આટી* સધીકા સ્વામી, સુરીનરમ્યન સિરતાળ, આયો ૧
 દટિ કદાશ માવલિકા નાટક, નાયત સકલ મમાન, આયો ૨
 નાદવર રૂપ ભુવર્ષગજન, પ્રગટે લક્ષ્મીન કાળ, આયો ૩
 લલકલી માલ લાલ પાલ લલપરી, ભુવન આયે વૃગગન, આયો ૪
 પ્રેમભખી હમી મીલી અકભરી, છોડી લોક કુલ કામ, આયો ૫

પદ ૧૬૬૭ સું—રાગ ળીલામ

ભગ્યાલ ભગ્યાલ લુહારણ, મામું લીના છે અખેલકા ધેવો; જતો ૧
 નંદનન મારો બાંક ખતાવો, રસિયા રીસાયા ફેલ કાળ, મામું ૨
 ઝોગી કહો ચૂક પરી રસિયા, મામું પૂજત સદેલી સમાજ;
 પ્રેમાનંદ કહે લીના રસનો, આવત નાહો યાને લાજ, મામું ૩

પદ ૧૬૬૮ સું

પરી પિયાલ યાને દેવ, લુહો જમગે મચાવમેજી રાજ માણ; પરી ૧
 હકાર યાને હાલી દેવ પગે છે, માનોલ માનોલ મારા દેવ, લુહો ૨
 મેં ધારી દારી ધારે હાથ બેકાની, મન કમ કરા ધારી સેવ;
 પ્રેમાનંદના નામ નારાયણ, કાઈ નહીં જાણે ધારે ભેવ, લુહો ૩

પદ ૧૬૬૯ સું

મિનતી કરે કરનેલી, શશિ સનીધા મુધાનિધરે મારી; ખીન ૧
 મુધામસુંદર મેરે મોહોલ પધારે, હોનનરે હારે હોનન ન પાવે
 આજ મોર, શશિ ૨

આજના અરણ માની લીને, અત્રિસુત રહો બું રહો પેલી દોર;
 પ્રેમાનંદના નામ મનોરથ, પૂરીહરે હારે પૂરીહરે શ્રીનંદકિસોર, શશિ ૩
 પદ ૧૭૦૦ સું
 ખમારે ખમા હો મેરે નાવ, ધારે સેજ પધારીવે પિયા; ખમા ૧
 સેજ પધારે મેરે પરમ સનેલી, દેખોલ છમીલા હારે દેખોલ
 છમીલા મેરે ભાવ, ધારે ૨

આવો જ્યું લાડીલાલાલ જુવન અપને, દૂધસોં ધાવું તોરે પાવ;
પ્રેમાનંદ કહે પ્રાણુ નોછાવર કરું, રંગભીને પ્યારે કરું
‘રંગભીને બાંકે રાવ. ધીરે ૨

પદ ૧૭૦૧ મું—રાગ બીહાગ

રસિક રંગ હેલ છબીલે મોહન નાગર, હર લીના હે મેરા ચીત; રસિ ૦ ટેક.
લટક લટકે આવત મન ભાવત, હિપજવત અતિ પ્રીત. રસિ ૦ ૧
અંગ અંગ પ્રતિ સ્થામ, લસત પૂરણકામ, આજ અનોખી રીત;
પ્રેમાનંદે નાથ, અનુરાગે કાન સાથ, કહો જ્યું કહાં જાગે મીત. રસિ ૦ ૨

પદ ૧૭૦૨ મું

રસિક રતનારે તિહારે લોચન મુંદર, સોહત આલસ ભરે; રસિ ૦ ટેક.
મધુરિયુ મંજુલ બેન બદનતે, બોલત તનિક તોતરે. રસિ ૦ ૧
આલસ ભરે હો લાલ, પીકલીક સોહે ગાલ, લીલાંબર અંગ ધરે;
પ્રેમાનંદે પ્રભુ, નિરખી તિહારી છબ, સખી સખ પાવન પરે. રસિ ૦ ૨

પદ ૧૭૦૩ મું

રસિક દ્રગ રુપેસુપેસે લગત અધરવર, રતિપતિસંગ લરે; રસિ ૦ ટેક.
શિથિલ અમિત અંગ, સિથિલ બકુટી ભંગ, પલકે જાત ઠરે. રસિ ૦ ૧
જાવક* તિલક બાલ, અરુન દ્રગ બિશાલ, ખીન શુન માલ ગરે;
પ્રેમાનંદ લખી સ્થામ, વારી ડારે કાટિ કામ, નિરખી દ્રગન હરે. રસિ ૦ ૨

પદ ૧૭૦૪ મું

મોહન મતવારે તિહારે કારન સખ નિચ, તારે ગીનત ગઈ; મોહ ૦ ટેક.
ચિતવત પય પતકહ ન લાગે, એક દક બોર લઈ. મોહ ૦ ૧
દે લિસવાસ અવધી કહી આવન, મનકી મનમેં રઈ;
પ્રેમાનંદે પ્રભુ પરમ ચતુર વર, તુમસેં ન જનત કઈ. મોહ ૦ ૨

પદ ૧૭૦૫ મું—રાગ બીહાગ હુમરી

હાડે રહિયો રે કદમવાંકી હાથ, ગગરીયાં મેં ઘર ધરી આવું. હાડે ૦ ટેક.
ધરી આવું ઘર ગગરી ઝે, સુનો હરિ ગોકુલરાય;

ઝાઢી આતું નવરંગ ચુંનરી રે, છાંડો સ્યામ મોરી ખાંધ. ગગ૦ ૧
 મોહનનેન સુનાઇયોરે, મધુરીસી યેન બખાય;
 તાન સુનત સમ સાંવરે, મેં તુરત આઉં છડી ધાય. ગગ૦ ૨
 કલો માનો અજરાવરે રે, સત્ય કહું સોદ ખાય;
 બહુત ઘેર ભર્ષ બાવરે રે, ધર સોચ કરત મોરી માય. ગગ૦ ૩
 જમુનાછકે ઘાટપર રે, રોડી ગ્વાલની આપ;
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામકી રે, હરખી લેત બક્ષાય. ગગ૦ ૪

પદ ૧૭૦૬ કું

ઝગવામેં મોસું મત બોલો, મોરે ઘેરી હે નગરવાકે લોક; ડગ૦ ટેક.
 દુરીજનકો મોયે ડર ધનો રે, સુનો સ્યામ અવિશોક;
 ઊરકો અંચરા ના છુવો રે, પનિયાં ભરત મગ રોક. ડગ૦ ૧
 ઘેરન મોરી જનમકી રે, નનદી લેત છુપા રોક;
 પુછત હીન હીન ગોદકે રે માનું બિલગી ઝોક. ડગ૦ ૨
 સખ દેખત મોયે સાંવરે રે, ગોકુલનગરકે ચોક;*
 મારત તરછી તાનકે રે, ચપલ નેનકી નોક. ડગ૦ ૩
 અજમેં નારી બહુતહે રે, પઢી સખ વિદ્યા કોક;
 ત્રેમાનંદકે પ્રભુ મો ખીના રે, નહિ આવત સંતોક. ડગ૦ ૪

પદ ૧૭૦૭ મું

સાંવરિયો તો ખરજ્યો ના માને, છેલો છૂયોરે જોખનવાકે જોર; સાંવ૦ ટેક.
 રેઢી બાંધે બાંધની રે, ચક્ત હે બદન મરોર;
 આપ બખવે બાંસુરી રે, ગાવે તાનન તોર. સાંવ૦ ૧
 બદનચંદ અજનારકો રે, ચિતવત માનું ચકોર;
 લલિત લટકમેં લેતહે રે, મોહન ચિતવા ચોર. સાંવ૦ ૨
 ઝોઢી જાત અહિરકી રે, જોલે બચન કઠોર;
 ઠાડો ડગરા રોકકે રે, સંધ્યા ભોર દુપોર. સાંવ૦ ૩
 અજનારી સખ બસ કરી રે, નટવર નેદકિશોર;
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામકી રે, બતિયાં ચોરકી ચોર. સાંવ૦ ૪

પદ ૧૭૦૮ મું

લંગરવા તું બરજ્યો ના માને, બરાજેરી કરત મોસું રાર; લંગ૦ ૧
 સમજી ખીના તો સાંવરે રે, મેરો તોચ્યો મોતીન હાર;
 લપટ ઝપટકે લાડીયે રે, મોરી અંગિયાં કીની તાર તાર. લંગ૦ ૧
 બનચર મન સમજે નહીં રે, નેક ન કરત બિચાર;
 બનમે રોકત બાવરે રે, કર પકરી પકરી પરનાર. લંગ૦ ૨
 યહ લજનસું બાવરે રે, પકરે જૈહો દરબાર;
 દંડ કરાવોગે નેદકું રે, લાખન લાખ હજાર. લંગ૦ ૩
 છાંક દે મોહન ગેલવા રે, જાન દે નેદકુમાર;
 પ્રેમાનંદ કે' નાથજીરે, પ્રીતસું ઉપજત ખાર. લંગ૦ ૪

પદ ૧૭૦૯ મું-રાગ ખોહાગ કુંમરી

સાંવરિયાકી વે રસભરી નેનાદી સેન; સાંવ૦ ૧
 રસભરી ચિતવની ચિતવત ખારો, ઉપજાવત મુખ ચેન. સાંવ૦ ૧
 રસભરી ચાલ ચલત મનમોહન, રસભરે બોલત બેન. સાંવ૦ ૨
 રસભરી મૂરત બસ ગર્ધ મનમે, બિસરત નહિ દિન રેન. સાંવ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે રસિક રૂપપર, વારી ફેરી ઝરું કાટિ મેન. સાંવ૦ ૪

પદ ૧૭૧૦ મું

મોહનજીકી વે મુસકની હે ચીત ચોર; મોહ૦ ૧
 મંદ મંદ મુખ મુસકત મોહન, ચલતહે બદન મરોર. મોહ૦ ૧
 મુસકનીમેં કછુ જાડુ જાનત, નટવર નવલકિશોર. મોહ૦ ૨
 મુસકનીમેં સગ જાજ બસ કીનો, કર કર જાડુ જોર. મોહ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ બદન જમી, ચિતવત ચંદ જ્યું ચોકોર. મોહ૦ ૪

પદ ૧૭૧૧ મું

જીય બસ ગઈ વે લટકની લાલનકી; જીય૦ ૧
 લટકત આવત બેન બજાવત, ગાવત તાનન ખ્યાલનકી. જીય૦ ૧
 ચટકની મટકની બસ ગર્ધ દીલમે, ગિરિવરધર ગોપાલનકી. જીય૦ ૨
 ચેત પાધ સિર મોર ચંદ્રિકા, જોરપર જમી મોતી માલનકી. જીય૦ ૩
 પ્રેમાનંદ મુદિત મુખ નિરખી, દેખી જમી અધર શ્રવાનકી. જીય૦ ૪

પદ ૧૭૧૨ મું

ગુંધર્વા કૃત્તી કરું વે બાંધુરી જોરપરી;* ગુંધ૦ ૨૬.
 સ્યામ બ્રજવત નીલ-ન આવત, બાજત ગિરદ બારી. ગુંધ૦ ૧
 સ્યામ મીલનકું છય તણપતહે, લુગ સમ જાત ધરી. ગુંધ૦ ૨
 પરત ન ચેન રેન જોરન ભઈ, છયરા જાત નીકરી. ગુંધ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે ખીરહડી મારી, મિરદની જાત જરી. ગુંધ૦ ૪

પદ ૧૭૧૩ મું-રાગ ખીહાગ કુમરી

ખારી માને લાગે છે છેલા ચારી ચાલ; ખારી૦ ૨૬.
 ચાલ અનાખી ચાલો પિયા શોખી, કર ગરી રેશમી રુમાલ વે. છેલા૦ ૧
 નિરખી ચાલ ચારી કુંજરા બિહારી, મોહા મોટા મુનિ મરાલ વે. છેલા૦ ૨
 ચાલોછોચાલ ખારા પેહેરી પાકુકા, નિરખીકરે છે નેણાલાલ વે. છેલા૦ ૩
 નિરખી ચારી ગતિ મોહો રતિકા પતિ, ત્રેમાનંદ લયો —
 છે નિહાલ વે. છેલા૦ ૪

પદ ૧૭૧૪ મું

ખારો માને લાગે છે કમરે કટાર; ખારો૦ ૨૬.
 કમર કટારો ચારો ચીત ચોરે છે મારો, બ્રજપતિ બાંકા
 શિરદાર વે.† કમ૦ ૧
 કમરકટારોલાલ લટકતી સોહેલાલ, કૃત્તી છેશિરોહી તરવાર વે.† કમ૦ ૨
 પાનાથ પાંધડલી ચારી માને ધખી લાગે છે સારી, જાઉં
 કોટિ કામ બલિહાર વે. કમ૦ ૩
 ત્રેમાનંદરા ખારા નેણરા તારા,‡ છોજ માકા હેડારા હાર વે. કમ૦ ૪

પદ ૧૭૧૫ મું

બાંકા બનવારી વે લાલ ગિરિધારી; બાંકા૦ ૨૬.
 બાંકી છે ચલની બાંકી છે ચિતવની, બાંકી ધકુટી લપહારી વે. લાલ૦ ૧
 બાંકી પાધ અનુરાગ ભાગપર, કુક રહી મદન ખુમારી વે. લાલ૦ ૨

*“કર પરી” અથવા “જોરન પરી” ખાડ પલ્લુ છે. † “ચોરે છે, મોરા” પાડાન્તર છે.
 ‡ શિરોહી-તરવાર, તથા કટાર, બરછી વગેરે ખાખીદાર શસ્ત્રો મોટે તે કાળમાં ધણું જ
 મખ્યાન હતું § ત્રેમાનંદરા ખારા ચેતો છોજ મોરા નેણરા તારા” પાડાન્તર છે.

બાંકિ અધરપર બાજે છે બંસી, મોહી સકલ જાનનારી વે. લાલ૦ ૩
બાંકિ છેલ ધનસ્થામ છબીલો, પ્રેમાનંદકા સુખકારી વે. લાલ૦ ૪

પદ ૧૭૨૬ મું

મન મારો મોહો વે બેન બળવે; મન૦ ૧૬૬.
બેન બળવે મન મારો મોહો, મધુરીસી તાન સુનાયે વે. બેન૦ ૧
ચિતવનીમેં મારો ચીત બસ કીનો, નટવર હસત મુસકાયે વે. બેન૦ ૨
અટકી રહ્યો છે મન યારા ચરણમેં, બીન દેખેકાંઈ ન સોહાયે વે. બેન૦ ૩
નંદરા કુંવર યારો બદન નિરખવા, પ્રેમાનંદ રહ્યો લલચાયે વે. બેન૦ ૪

પદ ૧૭૨૭ મું-રાગ કાનરો દ્રુપદ ચૈતાલ

પ્રમુદિત મદન ગોપાલ, યમુનાતટ રસાલ;
સુંદર આલાપ કર, બંસી અધર ધર, કહાન અવધર તાન
મોહનલાલ બળધ. પ્રમુ૦ ૧૬૭.

ખરજ રીખલ ગંધાર મધ્યમ પંચમ ધૈવત નિષાધ સમ સ્વર;
તીન ગ્રામ એકવીસ મૂર્છના, નંદકુંવર સો ગાઈ સુનાઈ. પ્રમુ૦ ૧
જ્ઞાતા ધન્દ મહેશ શેષ સુનકે, સકલેશ મોહે સકલ સુરરાઈ;
ચાવર જંગમ ખગ મૃગ યકીત ભયે મુજાઈ;
મન હર લિયો કહાન, પ્રેમાનંદ આનંદ ભઈ સકલ મજબુ,
સુનત સકલ હિં ધાઈ. પ્રમુ૦ ૨

પદ ૧૭૨૮ મું

દુમી દુમી બાજત મૃદંગ, થોંગ થોંગ થોંગ, તાતક ધીસાંગ થોમ;
બાજત પરનગત ઉપજત અનેક રંગ, થેઇન થેઇન બોલત બાલ. દુમી૦ ૧૬૮.
નાચત નવલ નેદલાત્ર, બાજત ચરન તુપુર ઝનનનનનનનનનનન
તનનન તાન લેન;
શોભીમત સરસ સાર પરમ ચતુર સો ગાવે લાલ. દુમી૦ ૧
યમુના પુલિનપર નાચે નાગર, સરદ ચંદ વિશાલ;
મધુપ કરત શૃંગર, પવન ચલન શીતલ, દુમવેલી લતા કુલ;
પ્રેમાનંદ સુર વુંદ હરખી સુમનં બરખત, નાચત ગોપી ગોપાલ. દુમ૦ ૨

પદ ૧૭૧૯ મું

અવિગત અઠલ વિલાસ, સકલ જગ પ્રકાસ, કેસે નિવાસ
 કર રહે પરમ પુરુષ આપ; અવિં ૧
 તેરી ગત કોઈ ન જાને, અવનિ ગગન અગન પવન;
 પાની વાદલ ગરજ વિદ્યુત અકાશ.
 કેસે કર રાખે નાથ, એહી આશ્વરજ ખાત, ચોદે ભુવન
 અધરહી કાને. અવિં ૧

પંચાસ કોટિ ધરા મેરુ, સપ્તદ્વિપ સાગર, સ્થાવર જંગમ વિસ્તાર;
 સપ્ત સ્વર્ગ પાતાર, અધર શિશુમાર તામે રચના અનેક આને;
 અકલ અલખ તેરો અલંકાર અવિનાશ, ત્રેમાનંદ તોયે બખાને. અવિં ૨

પદ ૧૭૨૦ મું

નટવર ધરમકુમાર, ભરનપોષનહાર, તે મન વિચાર કર
 રચો સકલ સંસાર;
 રચના અનેક લાંતિ, અનંત ભુવનકા શિરદાર. નટં ૧
 અખંડ અમલ ઓંકાર સકલ, બ્યાપક અક્ષર આધાર;
 ચિદ્ધન પરમ જ્યોતિ દેખીપત સાકાર, જગત જીવન તું
 સાચો કિરતાર. નટં ૧

માયાકાળઅક્ષરપતિ, સુમરે મુક્ત અતિ, સ્થાવર જંગમ વિસ્તાર;
 સ્વર્ગચૂલક પાતાર, સખ તોયે સુમરન સ્થાન, પોષન ગતિ આધાર;
 ત્રેમાનંદ કર ખ્યાર, ગાવત તોયે વારવાર, સુમરય તું અપાર. નટં ૨

પદ ૧૭૨૧ મું-રાગ કાનડો

મોહન રંગબીને મોહન રંગબીને, હો પ્યારિ, અતહિં ચતુર પરવીને; મોહં ૧
 મધુરે મધુરે સુર બેન બળપકે રે, તનકી સુધ હર લીને. મોહં ૧
 ટેર સુનાય જગાપકે મ-મય રે, અતહિં કહીન દુઃખ દીને. મોહં ૨
 ખીરહ ખીયા મોહે સ્થામ મુંદરવર રે, સખ વિધિ પરવશ કીને. મોહં ૩
 ત્રેમસખી મેરે જીવન તુમ ખીના રે, જાત કહીન પદ છીને. મોહં ૪

પદ ૧૭૨૨ મું

બાલમ બંસીવારે બાલમ બંસીવારે, હો રસિયા, પિયા મોયે
 આનહિંસે પ્યારે. બાલં ૧

પૂરન શશિમુખ દેખન કારન રે, તરસતહૈ દ્રગ તારે. બાલ૦ ૧
 તુમ કારન મોરે નેના માધો રે, કરત જતન નહિ દારે. બાલ૦ ૨
 અખ ને મીઝો તો જતન કરી રાખું રે, સરકન ન દેઉં લગારે. બાલ૦ ૩
 પ્રેમસખી કહે તુમ ખીના મોહન રે, ખીરહ અગની તન ગરે. બાલ૦ ૪

પદ ૧૭૨૩ મું

ચતુરનંદલાલ ચતુર નંદલાલ, હો લાડીલા, મોહીતેરે રૂપ રસાલ. ચતુ૦ ૨૬.
 મગન બયે દેખી દ્રગ મોહન રે, આવત લટકતી ચાલ. ચતુ૦ ૧
 જીર ખનમાલ અરુન દ્રગ રેખે રે, મૃગમદ તિલક લાલ. ચતુ૦ ૨
 યેહી રૂપ ઉરજે મોરે નેના રે, માનહું ખંજન ગલ. ચતુ૦ ૩
 પ્રેમસખી કહે રૂપ સરોવર રે, અટકે નેન મરાલ. ચતુ૦ ૪

પદ ૧૭૨૪ મું

પ્રીતમ ચીતચોર પ્રીતમ ચીતચોર, હો સાંવરે, આવો મોરે
 રસિક કિશોર. પ્રીત૦ ૨૬.
 લાલ વિશાલ ખદન શશિ નિરખી રે, હરખત નેન ચકાર. પ્રીત૦ ૧
 યકીત બયે દેખી દ્રગ ખંજન રે, ચિતવની ચલની મરોર. પ્રીત૦ ૨
 દેખી રસાલ અપલ ચીત મોહો રે, અખદિ મીલું માનું દોર. પ્રીત૦ ૩
 પ્રેમસખી પિયા રૂપનિધિપર રે, વારું ચંદ કરોર. પ્રીત૦ ૪

પદ ૧૭૨૫ મું-રાગ કાનડો

બેઠે આજ ખનીકનીકે દોઉં લૈયા; બેઠ૦ ૨૬.
 એક સાંવલ એક ગીર નિરખી જખી, રવિ શશિ કાદિ લજૈયા. બેઠ૦ ૧
 ચિતવતહૈ ધનશ્યામ રામ દોઉં, મન હર લેત કનૈયા. બેઠ૦ ૨
 પૂરણકામ વિશ્રામ સંતનકે, ધજ ખનિતન સુખદૈયા. બેઠ૦ ૩
 મુંદરશ્યામ રામ જખી નિરખી, પ્રેમાનંદ લેત બલૈયા. બેઠ૦ ૪

પદ ૧૭૨૬ મું

સૈયાં મેરા મન હર લીનો મોહને; સૈયાં ૨૬.
 મન હર લીનો મોયે જાદુ લગાય દીનો, શ્યામ મુંદર સોહને દો. સૈયાં ૧
 ખનીકનીકે જયું ડગર મોરી નાકસે, ઉઠ લાગી જોહને દો. સૈયાં ૨

ખીનુ દેખે મોયે કલ ન પરત અખ, કેસે મેં કરું કહોને હો. સૈયાં ૩
ત્રેમાનંદ કહે સાસુ નનંદ મોયે, મારત હે ઠાહને હો. સૈયાં ૪

પદ ૧૭૨૭ મું

લટક ખીચ અંખીયાં અટક ગધરે હો; લટ ૦ ટેક.
લટક લખી દ્રગ ચટક રૂપકી, મટક પરત નધરે હો. લટ ૦ ૧
લોક લાજ મરજદ વેઢી, સખહી જટક દધરે હો. લટ ૦ ૨
શ્રીધનશ્યામરૂપકી રચના, રસના રટત રધરે હો. લટ ૦ ૩
ત્રેમાનંદ શ્યામનિધિ લૂટત, સરસ સુભટ લધરે હો. લટ ૦ ૪

પદ ૧૭૨૮ મું

સૈયો મોરી સુધ તો ખીસર ગધરે; સૈયો ૦ ટેક.
સુંદર શ્યામ સત્રોની મૂરત, નિરખી ચકીત બધરે. સૈયો ૦ ૧
પાધ બની અનુરાગ સહિત શિર, કલંગી તો ઝુક રધરે. સૈયો ૦ ૨
ખાંસુરી બળવત સુંદર ગાવત, ખાત ન જાત કધરે. સૈયો ૦ ૩
ઊર બનમાલ પીતાંબરકી જખી, ત્રેમાનંદ લખ લધરે. સૈયો ૦ ૪

પદ ૧૭૨૯ મું-રાગ કાનડો

બજા હો રસિયાજી જોર ન કીજે; બજા ૦ ટેક.
સુંદર શ્યામ ચતુર ગુન પૂરન, પ્રીતકી રીતસું પીજે. બજા ૦ ૧
નિત્ય લડી એસી કરો મનમોહન, કહા ઉત્તર ધર દીજે. બજા ૦ ૨
દધિ મેરો ખાવો મટકી મેરી ફેરી, સાસુ નહુંદ મોરી ખીજે. બજા ૦ ૩
બેનમેં દાવ લાવ નેનનમેં, ત્રેમસખી લખી લીજે. બજા ૦ ૪

પદ ૧૭૩૦ મું

સુનોજી નંદલાલ મેરી ખાત; સુનો ૦ ટેક.
હાં હાં કરું તોરે પૈયા પકું પિયા, તુમ ના છોડી ધાત. સુનો ૦ ૧
જોર કરી લૂટત હરિ બનમેં, હાથ દિયો નહિ ખાત. સુનો ૦ ૨
હમસું હુકમ ના કીજે છેલા, હમ તો જાને તેરી જાત. સુનો ૦ ૩
ત્રેમસખી નંદસું પુછી આવો, જો તુમ લૂટન ખાત. સુનો ૦ ૪

૫૬ ૧૭૩૧ મું

ઠાડો મળજેલ જમુના તીર; ઠાડો ૦ ટેક.
કેસે જાઉં દધિ બેચન દર્શ્યાં, ખેંચત ગહી મેરો ચીર. ઠાડો ૦ ૧
બોલત ગારી મેં બરજત હારી, ના માનત બલખીર. ઠાડો ૦ ૨
કઠીન ભયો ગોઠુલકો બસવો, કાસું કહું યહ પીર. ઠાડો ૦ ૩
પ્રેમસખી મોહન બીનું દેખે, ભરી આવત દ્રગ નીર. ઠાડો ૦ ૪

૫૬ ૧૭૩૨ મું

ભલાજી મોયે સાંવરે બનમેં ભૂટી; ભલા ૦ ટેક.
હાલ બેહાલ કરી મોયે બનમેં, દધિકા મટકીયાં ભૂટી. ભલા ૦ ૧
નિપટ ઝપટ મોરી અંગિયાં ફારી, મોતીન માલા વૂટી. ભલા ૦ ૨
સનમુખ આય ભેરી દ્રગસેં દ્રગ, બાત કહી મોસેં જૂટી.* ભલા ૦ ૩
પ્રેમસખી મગન ભઈ ડોલત, લોક લાજ સખ ધૂટી. ભલા ૦ ૪

૫૬ ૧૭૩૩ મું—રાગ કાનડો બેરખો

શ્યામસુંદર શ્યામસુંદર વર, નીકી ગાઈ સુનાઈ; શ્યામ ૦ ટેક.
મીડી તાન કાનરેકી. શ્યામ ૦ ૧

અડાનો આલાપ કરીકે, સોરઠ રાગની ગાઈ સુખદાઈ;
ખમાયચાકે મધુરે સુર લેકે, શુનીજન મન લલચાઈરી માર્હ. શ્યામ ૦ ૧
કેદારેકે આમ સરસ લાગે, પરજ પ્રીત ઉર જાંઈ;
મારુ મન લીનો મેરો રે, લલિત સુની લલચાઈરી માર્હ. શ્યામ ૦ ૨
માલકોસ મોહન મન ભાયો, લેરવ પ્રાત પ્રીત હિખાઈ;
પ્રેમાનંદ કહે દશ રાગકું, શુની ગુરુમુખ સાધે સોદાઈરી માર્હ. શ્યામ ૦ ૩

૫૬ ૧૭૩૪ મું

કદાન કાનન મુધરે સ્વર બંસી બળાઈ, સુનતે સુધ બીસરાઈ; કદાન ૦ ટેક.
અડાનેકી આઝી તાનન, સોરઠ સુનત સોદાઈ;
મન ભાઈ સુધરાઈ ગાઈ શ્યામ જીભે, કાફીકી જગ જાઈ. કદાન ૦ ૧
કેદારો કર કર કદાન, ગાઈરે ખમાયી તાન મન ભાઈ;
બીદાગ બળાઈ રીઝાઈ પ્યારે, નાયક નાયિકી તાન સુનાઈ. કદાન ૦ ૨

સુનાઈ મોહાની શ્યામ ... ..
 ... .. પરજ સુનત મેરો, જીવરો અકરાધરી. કહાનં ૩
 માલકોસ પંચમજી તાન, લૈરવજી છગ બોરહી આઈ;*
 ત્રેમાનંદ કહે ચૌદે રતન રાગ, ગુરુ ગમ બીનાહું ન પાઈ. કહાનં ૪

પદ ૧૭૩૫ મું-રાગ કાનડો માઠ ત્રેતાલ
 બતિયાં બતિયાં સુન પછતાઈ રે, શ્યામસુદર નટવરકી
 હરિ બરમાઈ રે; બતિં ૮૬.

કર કર કપટ કગી ધજનારી, ચોર બિસવાસ દે શ્યામ
 ગયો સટકાઈ રે. બતિં ૧

તાપરલીખલીખપતિયાં પઠાઈ, સુનસુનકે છતિયાં અકુલાઈ રે;
 ત્રેમાનંદકો નાથ નિહુર બયે, કરીઈ કાન હપાઈ રે. બતિં ૨

પદ ૧૭૩૬ મું

રસિયો રસિયો રસ ચોર મધુકર રે, નંદકુંવર રંગ છેલ
 જબિલો કહા બીલમાયો રે. રસિં ૮૬
 ફલધિના તરુવર તજત વિહંગમ, નિરસ વન મૃગ છટકાયો
 તેસેઈ ધજ બિસરાયો રે. રસિં ૧

* ઉપરના પદમાં ૧૫ કડીઓ છે પરંતુ આ પદમાં લેખકોની ગરબડથી હીંગી ચોમા બેલસેલ થઈ ગઈ નાણાય છે અને અષ્ટમણે કડીઓ સમજતી નથી એવ મતોમાં બે રીતે છે જનાયબની પ્રતમા આમા આપ્યા મુજબ ચાર કડીઓ ગોઠવેલી છે ને ત્રીજી કડીની અડધી કડી તેમજ બીજા અર્ધમાનો કાઢક બાગ ગુમ તરીકે નાણાયેલો છે જ્યારે મહાપુરની પ્રતમા નીચે પ્રમાણે ગોઠવેલું છે

કહાનં કાનન મુરે સ્વર બગી બલઈ, સુનતે સુધ બીસરાઈ, કહાનં ૮૬
 આકાનેકી આગી વાનન, સોરક સુનત સોહાઈ મનબાઈ;
 સુધરાઈ ગાઈ શ્યામ, કેદારો કહુ કર કહાન, છબીયે કાલીકી છગ બાઈ કહાનં ૧
 ગાધરે મખાચી વાન પ્યારે, બીહામ બલઈ રીઝાઈ મનબાઈ,
 નાય નાયજી વાન, સુનાઈ સોહની શ્યામ, પરજ સુનત મેરો

જ્યસ અખ્યાધરી કહાનં ૨

માલમસ પંચમજી તાન, લૈરવજી છગ બોરહી આઈ મનબાઈ,
 ત્રેમાનંદ કહે ચૌદે રતન રાગ, ગુરુ ગમ બીના હું ન પાઈ કહાનં ૩

સોભાય રહો મધુપુરમે, લીખ લીખ પત્ર પઠાયો;
નંદ કહે અવધ ખીત ગઈ, અજઈ આપ ન આવો રે. રસિ૦ ૨
પદ ૧૭૩૭ મું—રાગ કાનડો.

રવા મોરો છડો સાવરે, અંચ૦ પ્યારે બંસીવારે છડો; અંચ૦, ટેક.
ક રોકી ઠાડે મનમોહન વે, જન દે જ્યું મોરે ધર કામ રે. અંચ૦ ૧
તો નાગર નિકુર નંદકોની વે,* માનત નાહીન મોરી બાવ રે. અંચ૦ ૨
લંગર કહાન આન ન માનતવે, ઝગરત આવે ઉતાવ રે. અંચ૦ ૩
નંદકે પ્રભુ યા સખ ધ્રુવમેનીવે, મોહીસું પ્યારે બાંધી દાવ રે. અંચ૦ ૪

પદ ૧૭૩૮ મું

નીડા છેલા છડો મોરી ગેલ, શુભા૦ માનો મોરી કહાના .
છડો મોરી ગેલ; શુભા૦ ટેક.
૧ મેં ઠાડી તેરે પૈયાં પરતહુની વે, માનો જ્યું માનો
મોરી રંગેલ. શુભા૦ ૧
પરનારી વારી રાજકંસકોની વે, સુનો જ્યું ચતુર
પ્યારે અલખેલ. શુભા૦ ૨
કી સહેલી સખ દૂર નિકસી ગઈ વે, પર ગઈ પ્યારે
અખ હું અકેલ. શુભા૦ ૩
નંદકે પ્રભુ પ્રીતકી રીતની વે, જનત રસિક વર રંગરેલ. શુભા૦ ૪

પદ ૧૭૩૯ મું

૧ મોરે માનત નહીં, લંગ૦ પ્યારો મતવારો માનત નહીં; લંગ૦ ટેક.
૪ રહી બરજ્યો નહીં માનત વે, કર બરાબરી બૈયાંવે ગહી. લંગ૦ ૧
૧ અચાનક હાથ હિયે ડાચોની વે, મોતીન માલા મોરી .
તોર દઈ. લંગ૦ ૨
૧ બયો અખ યા ધ્રુવ બસવોની વે, જાત નહીં કાઠિસું કર્ષ. લંગ૦ ૩
૧ નંદકો પ્યારો જાદુગારોની વે, કર કર જાદુ સુધ દર લઈ. લંગ૦ ૪

પદ ૧૭૪૦ મું

ડગરવા ખીચ ઠાડો બલધીર, ડગ૦ ગુમાની કહાન દાની
ઠાડો બલધીર; ડગ૦ ટેક.

કસે બને ડગરા ખીચ ચલવોની વે, ચંચલ ખેચત ત્રહી ચીર. ડગ૦ ૧
ઢીટ લંગર ખરજ્યો નહિ માનત વે, જનત નહિ ખારો પરપીર. ડગ૦ ૨
ખાંસુરી બળવત સુંદર ગાયત વે, પદ પદ ટોના ડારત અહીર. ડગ૦ ૩
ત્રેમાનંદકો ખારો જાદુગારોની વે, સુંદર છેલો સાંવરે ચરીર. ડગ૦ ૪

પદ ૧૭૪૧ મું

મૂરત માધુરી દ્રગન બસી, મૂર૦ બિહારી છખી ખારી દ્રગન બસી. મૂર૦ ટેક.
માધુરી મૂરત સાંવરી સુરતની વે, હર લેત મન હસીરે હસી. મૂર૦ ૧
લાલ વિશાળ કમલદળ લોચન વે, મુખ છખી માનું પૂરન સશી. મૂર૦ ૨
જરકસી પાધશિર જરકસી જામોતને વે, પીત દુશાલે કમર કસી. મૂર૦ ૩
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ સુંદર છખી વે, રહો મેરે દ્રગ આગે વિલસી. મૂર૦ ૪

પદ ૧૭૪૨ મું

લટક લાલોદી અટક રહી, લટ૦ લટકકી ચટક અટક રહી; લટ૦ ટેક.
રૂપ હતા શ્રીધરમકુંવર કીની વે, નિરખી નિરખી ચકીત લઈ. લટ૦ ૧
હસની ખોલની લખી ચલની ચિતવની વે, સુધ સુધ સખી
ખીસર ગઈ. લટ૦ ૨

મૂરત સોહાવની અતિ મન લાવનીવે, મનમં આવત મીલુરિજઈ. લટ૦ ૩
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ સુંદર છખી વે, ત્રેમ પુલકી હર લખ લઈ. લટ૦ ૪

પદ ૧૭૪૩ મું

છખીલી છખ નિકી સૈયો દેખોરી, છખી૦ સોહે મન મોહે
સૈયો દેખોરી; છખી૦ ટેક.

અંગોઅંગ પ્રતિ અમિત માધુરીની વે, પરમ મુદિત સખી પેખોરી. છખી૦ ૧
તરુન કિશોર મનોહર મૂરત વે, કણ્ણક ઉઠત મુખ રેખોરી. છખી૦ ૨
નિરખી છખી ધનશ્યામ લાલકીની વે, જનમ સુલ્લ કરી લેખોરી. છખી૦ ૩
ત્રેમાનંદ છખી ચિતવત એક ટક વે, પરત નાહિન પલ મેંખોરી. છખી૦ ૪

પદ ૧૭૪૪ મું

રાજત ઊર માળા મોતિયનકી, રાજ૦ લલિત ચીત મોહે

મોતિયનકી; રાજ૦ ટેક.

સ્થામ બાહુ બીચ સોહત સુંદર વે, માનુ દામિની ધૂટી ધનકી. રાજ૦ ૧

છિન્નત ઊરપર વિલસી રહી હે નિવે, હરે ચીતવતિ સખ જનકી. રાજ૦ ૨

ગજ મોતિયનકી માલ બાળુબંદ વે, કલંગીહે શિર મોતી કનકી. રાજ૦ ૩

ત્રેમાનંદ લે તન મન વારતની વે, ઊર ધારી છબી સ્થામ તનકી. રાજ૦ ૪

પદ ૧૭૪૫ મું—રાગ મેવાડો

મેવાડો ગાયો રે મોરલી મયિ, સાંભળી સુધ વિસર્યા;

જંગમ જન રે ગતિ વિસરાયે, યાવર ચંચલ કર્યા. ૧

મોહ્યા સુરમુનિ રે સુશુતાં રાગ, ચીર થપા ચશી તરણી;

પાતાળે ડોહ્યા રે મહિધર નાગ, ધૂટી તાલી સિવતણી. ૨

ભૂપતિ ચાહ્યા રે તણ ધરબાર, વનમાં તપ કરવા;

તણ સુત પતિ રે મજની નાર, નિસર્યા હરિ વરવા. ૩

સુર સરીતાને રે તીરે સ્થામ, ઉભલા કદમ તળે;

દેવ ત્રિપા ઊર રે બ્યાધો કામ, નયણે નિરખી ઢળે. ૪

આબ્યાં જોવા રે શોભા સુર, હિમા સખી સાવિત્રી;

નિરખી નાય રે રહી ચકચૂર, જાણે ચિત્રામણ ચિત્રી. ૫

અમર નિરખી રે નંદકુમાર, વરસે પુષ્પાંજલી;

ત્રેમાનંદ વારે રે વારમવાર, ગ્રાણુ હરિ મળીરે મળી. ૬

પદ ૧૭૪૬ મું

વનમાંહી રે નંદને લાલ, મધુરી વાંસલડી;

મોરલીમાં વિંધી રે વહાલે તતકાગ, બાર્છિ મારી પાંસલડી. ૧

ધેણડીને કાંધી રે મજની નાર, કહાને ગોવલ્લીડે;

મનડાં મોહ્યાં રે વારમવાર, વહાલે વનમાંલીડે. ૨

મેવાડાની ગાઇ રે મીડી તાન, માવે મખ્ય રાતડવી;

સાંભળીને જુલી રે તનનું જાન, છેદ થઈ જાતડવી. ૩

મિરહી આચુક મોર મરે રટી, નિરદય નિસદ્ધિન છેલ દયે હો;
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ સ્વાંત ધન, કહા જાને દ્રાનકે લયે હો. તુમં ૨

પદ ૧૭૫૪ મું

તુમ રસિયા રંગછેલ કાલ દર્ષ, અખ અંતના જાયે બિલસે હો. તુમં ૨૬.
મધુર બચન સુખ* લલોહી મનાવત, કુટિલ કસોટી કસે હો. તુમં ૧
સાંચીકહત સખકસે બને અખ, સકુચી શ્યામ મુખ મધુરહસે હો.

ત્રેમાનંદકે પ્રભુ કાકકલા મંત્ર, સાધ્યો ચતુર રસસે હો. તુમં ૨

પદ ૧૭૫૫ મું

નિલજલદ ધનશ્યામ, પીત બસન તન દામિનીસી હરસેરી; નિલં ૨૬.
બરહા પીડ માનું શક ચાપ સમ, કુંડલ કપોલ પરસેરી. નિલં ૧
મંદ મંદ મોરલી ધુની બાજત, ગરજત ભાદો ધન સરસેરી;

ત્રેમાનંદ પ્રભુ બીજજન ઉપર, સરસ મુધા બરસેરી. નિલં ૨

પદ ૧૭૫૬ મું

આજ સખી ધનશ્યામ છેલ કુંવર, છમીદેખન લાગ બનીરી; આજં ૨૬.
રૂપસિંધુતે નિકસી માનું, ડોલત રૂપ મનીરી. આજં ૧
અંગ અંગ પ્રગટી સુંદરતા, ત્રિભોવનકી જીતની તીતનીરી;

ત્રેમાનંદ પ્રભુકી યદ જખી, બરનત હારે સહસ્રકનીરી. આજં ૨

પદ ૧૭૫૭ મું

દેખ સખી ધનશ્યામ નટવર, નાગર નવ રસ અંગ ધરેરી; દેખં ૨૬.
પ્રથમ સિમાર પ્રગટ કરી, અંગ અંગ હાસ રસ ચીત હરેરી. દેખં ૧
બીર ભયાનક બિલચ્છ રુદ્ર રસ, કરુણા શાંતિ નેન ઝરેરી;

અદ્ભૂત રૂપ દેખી ત્રેમાનંદ, પ્રીતમું ચરન પરેરી. દેખં ૨

પદ ૧૭૫૮ મું

કહાબરનું જખી આજ શ્યામ સુંદરકા, ત્રિભોવન ચીત હરનીરી; કહાં ૨૬.
કોટિ મનોજ વારું નખ ઉપર, કોટિ શશી તરનીરી. કહાં ૧
ચિતવની ચિતવતરસિકે સુગમની, જોખીજન મનબસ કરનીરી;

ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ રૂપનિધિ, કેસકે સકું બરનીરી. કહાં ૨

પદ ૧૭૫૮ મું-રાગ અડાનો

નંદે સલોના પ્યારા, તે મેડા સિરદાર; નંદ૦ ટેક.
તેડે કારન મેતો ગોકુલ બસદિવે, જાંદીયા મેં તેડી બલિદાર. નંદ૦ ૧
મેં જાંદી તેડે ચરન કમલદી, મોહને તે મેડા પ્રાનઆધાર;
પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ નામ તેડા, જખદાંવે કરી અતિ પ્યાર. નંદ૦ ૨

પદ ૧૭૬૦ મું

શ્યામ મેંતો જાંદિયાંવે તેડે કુરખાન; શ્યામ૦ ટેક.
સાદિનાલ કયું નહીં બોલદાવે, મોહન કાહેનુ રખદા શુમાન. શ્યામ૦ ૧
અસિં તું સાદે બ્રજદા વે વાસી, તું બ્રજદા સિરદાર સુખન;
પ્રેમાનંદદા પ્યારા નંદદા કુંવર, તેંતો ગોપીયુંદા શ્રવન પ્રાન. શ્યામ૦ ૨

પદ ૧૭૬૨ મું

પ્યારા નહિં છાંડા તે મેંડડી ગેલ; પ્યારા૦ ટેક.
કાહેનુ રોકી ખડાવે, મનમોહન નંદકુંવર અલગેલ. પ્યારા૦ ૧
પીછેસે આયે પેર પાની છુંવાવદા વે, સનમુખ જોલદાવે
ધુંધટ ઇલ; પ્યારા૦ ૨

પ્રેમાનંદદા પ્યારા નિડર મનોહર, સુધિવે ગેલછ ન ગેલ. પ્યારા૦ ૨

પદ ૧૭૬૨ મું-રાગ અડાનો

નંદજ્યુડે આગે કહાના તેડા મેડા ન્યાવ; નંદ૦ ટેક.
જાયે મેં દસદીવે નંદજ્યુડે આગે, બરજો મોહન બ્રજરાજ. નંદ૦ ૧
નીતછડીયદ દુઃખડેસે સદિગેવે, કરીયે બાગાઅગકોન છિપાવ;
પ્રેમાનંદે પ્રમુ સટકે કુંજમેં, ઉપજ્યો ઘેર સકુચાવ. નંદ૦ ૨

પદ ૧૭૬૩ મું

કેસે જાડ પનિયાં બીચ કાડો નંદલાલ; કેસે૦ ટેક.
વાટ ઘાટ મોહે રોકત ટોકત, અંશુજ નેન વિસાલ. કેસે૦ ૧
બરજ રહી બરજ્યો નહિં માનન, નવ જોગન તન સ્યામ તમાલ;
પ્રેમાનંદો પ્રમુ નટવર નાગર, ગોપીવર ગોપાલ. કેસે૦ ૨

પદ ૧૭૬૪ મું

બરજ જસોદા મેયા લાલન પ્યારા; બર૦ ટેક.
એમો કહા લાડ લડાય બિગાર્યો, નટવર નનાડો તારો. બર૦ ૧

બીચ ડગરમેં નગર સખ દેખત, ઘુંધટ ખોલત આપ દમરો;
ત્રેમાનંદકે નાથડી કહા કહે, હોત ન કાનું એક નધારો. બર૦ ૨

પદ ૧૭૬૫ મું-રાગ અડનો

કહાન દાની દાનીરે, કહાન૦ નટવર છેલ ગુમાનીરે માનીરે; કહાન૦ ટેક.
કળકે દાની બયે મુંદર વર, હમ અખદિ નહિ જાની જાનીરે. કહાન૦ ૧
નેન નયાવત સેન ચલાવત, ખોલત મધુર મુખ જાની જાનીરે. કહાન૦ ૨
સનમુખ આયે દસી ઘુંધટ ખોલત, પીછે તે છુંવત પગ

પાની પાનીરે. કહાન૦ ૩

ત્રેમાનંદકે પ્રભુ દાનીકે લજન કહત, ગ્વાલની સકુચાનીચાનીરે. કહાન૦ ૪

પદ ૧૭૬૬ મું

છેલ માનો માનોરે, છેલ૦ કાહેકું અંચરવા મોરો તાનો તાનોરે; છેલ૦ ટેક.
તરુનાઈ તો દૂર હે કહાના, અખદિ તું નટવર નાનો નાનોરે. છેલ૦ ૧
લુમહિ મોહન નંદકે ઢોટા, જોકુલગામકા રાનો રાનોરે. છેલ૦ ૨
કરીહે હાંસી જો સુનીહે સો, ભયો ધનસ્થામ વાનો દીવાનોરે. છેલ૦ ૩
ત્રેમાનંદકે પ્રભુ તજ ઠગખાજ, લંચર લાજ ઉર આનો આનોરે. છેલ૦ ૪

પદ ૧૭૬૭ મું

ઐયાં મોરી મોરીરે, ઐયાં૦ નટવર નાહક મરોરી રોરીરે; ઐયાં૦ ટેક.
ઐયાં મરોરી મોરી ચુરિયાં ફોરી, મનમોહન બરબોરી બોરીરે. ઐયાં૦ ૧
નિપટ ઝપટ મોરી અંગિયાં ફોરી, મોતીન માલાતોરી તોરીરે. ઐયાં૦ ૨
કાલ અચાનક આપકે લંગર, ભાગે નિર્લજ પટ ચોરી ચોરીરે. ઐયાં૦* ૩
ત્રેમાનંદકે પ્રભુ આજ મોરે શિર, બહુત કરી નહોં ચોરી ચોરીરે. ઐયાં૦ ૪

પદ ૧૭૬૮ મું

સુનો મેયા મેયારે, સુનો૦ માનત નાહોં કનૈયા નૈયારે; સુનો૦ ટેક.
વાટ લાટ મોયે રોકત રોકત, નિપટ મોહન નિરદૈયા દૈયારે. સુનો૦ ૧
અતહિ નિશંક અંક લારી ભેટત, નખલત ઉરજ કરૈયા રૈયારે.† સુનો૦ ૨

* “નિવ જપટ” પણ વાળી શકાય છે. † “ઉરજ કરૈયા રૈયારે” એન વાચી શકાય છે.

પાન ચાવત પીક ડારત મુખપર, બોલત થેઈ થેઈ ચૈયા ચૈયારે. સુનો ૦ ૩
ત્રેમાનંદ કનસ્યામ કુંવરકી, પુની પુની લેત બલૈયા લૈયારે. સુનો ૦ ૪

પદ ૧૭૬૯ સું-રાગ અડાનો ધ્રુપદ ચૌતાલ
ગાવત ગોવિંદ રાગ અડાનો અલાપ કર, બાંસુરીમે તાન માન
લેત હે સુધારી; ગાવ ૦ ટેક.

સમ સુર ત્રીન ગ્રામ ઐકવીસ મુર્છના, બાઇસ સુરત સાધે
ન્યારી ન્યારી. ગાવ ૦ ૧

તાલ કહાન તાન માન દુરન મુરન લે સુગન, મોહે સુરનરમુનિ
અજ ત્રિપુરારી;

શ્રીધનસ્યામ પૂરનકામ સુખધામપર, ત્રેમાનંદ પ્રાન જાત
બલદારી. ગાવ ૦ ૨

પદ ૧૭૭૦ સું

નૃત્યત નંદલાલ લલિત ગત સાંગીત સુંદર, બાજત છુમ છુમ
છુમ છુમ છુમ નેપુર ચરન; નૃત્ય ૦ ટેક.

મધુર મધુર નટવર કર અલાપ સમ સ્વર, લેત તાન
તનનનનનન ગિરિધરન. નૃત્ય ૦ ૧

બાજત મૃદંગ ગત ગડ ગડથો ગડ ગડથો પિતાકટ પિતા;
ધાધીલાં ધાધીલાં ધ્રુમકટતક ધ્રુમકટતક ઉઠત પરન;

નિરખી જમ નંદકુમાર બરખત સુર સુમન ધાર;
ત્રેમાનંદ નયન નિરખી દરત બરન. નૃત્ય ૦ ૨

પદ ૧૭૭૧ સું

મૂરત માધુરી મોહનલાલ પિયાડી, હસની બોલની ચલની
મેરે મન બસ ગઈ; મર ૦ ટેક.

ચિતવની ચંચલ કમલનયનઉંકી, રસ ભરી રેખે દેખી
મુખ મુખ બઈ. મર ૦ ૧

નવિન જલદ તન ચરચિત ચંદન, મોરમુગટ જોર બનમાલ નઈ;
રયામ મુંદર અધર ધર બાંસુરી બગવત, ત્રેમાનંદ વારી પ્રાન
બલૈયા દોર લઈ. મર ૦ ૨

પદ ૧૭૭૨ સું

યે ઠારે બનઠન બનવારી બિહારી કદમ તર, એક દરવર
 સુંદર કમલ ફેરાવે; ઠારે ૦ ૧૬.
 શિશ સોહે લાલ પાલ ઢરક રઈ વામ ભાગ, કરને કરનીકાર
 સુમન મન લલચાવે. ઠારે ૦ ૧
 તિલક વિશાળ લાલ ઉર સોહે કંજમાળ, કટિ પીતપટ ચરન
 પાદુકા સોહાવે;
 અંગ અંગ હમ રસાલ માનું મત ગજ બાલ, લાલજ્યુંકું
 લખી ત્રેમાનંદ સુખ પાવે. ઠારે ૦ ૨

પદ ૧૭૭૩ સું-રાગ કવિત

આજ તો અટારીમેં ખીરાજે બનવારી આલી, રૂપકી બિસેકતાઈ
 નેક બાઈ દેખરી;
 સાંવરો સુમન સુખ આવત હે પાન આલી, માનમેં મરોર
 પાલ બાંધત વિશેખરી.
 ગજરા ગુલાબઉંકે ગુંથત ગુમાની નીકે, તીજે નીજે નેનમેં
 અરુનતાકી રેખરી;
 ઉપમા કહી ન જાયે દોટિ કામ લાગે પાયે, ત્રેમાનંદ આગે
 ગાય રીઝે નટબેખરી.

પદ ૧૭૭૪ સું

બાંસુરી બજાવે મોહન ગાવે આછી નીકી તાન, ચૈર્ષા ચરાવે
 ઠાડો જમુનાકે તીરરી;
 રાખી નડનાગડ ચત્ર રૂપકી વિજયગડ આલી કીની રટી ગાગડ

પદ ૧૭૭૫ મું—રાગ કહરવા

મેરા મન લે ગયો વે મોહન વાર; મેરાં ૦ ટેક.
ચંદન ઝોર પીતાબર પેરે, નટવર નંદકુમાર. મેરાં ૧
ચંચલ નેન ફિરત કુંજનમેં, બહુ કીયા વે દીલદાર. મેરાં ૨
મંદ હાસ ચિતવનીમેં ટોના, બસ કીની ધજનનાર. મેરાં ૩
પ્રેમસખી રસિક પિતમહર, તન મન ડારત વાર. મેરાં ૪

પદ ૧૭૭૬ મું

મોહની ડારીવે ચીતચોર; મોહં ૦ ટેક.
કામઆન કરી મારે મોહન, બીધે હરકે ઝોર. મોહં ૧
કસકી કસકી હર કરત છીન છીન, ખટકત નંદકિશોર. મોહં ૨
જ્યા દિનકી છબી ખીસરત નાહી, કીને ચંદન ઝોર. મોહં ૩
પ્રેમસખી પિયા રૂપનિધિપર, વાર મદન કરોર. મોહં ૪

પદ ૧૭૭૭ મું—રાગ કહરવા

જાનદે લંગરવા મોયે જાનદે લંગરવા, પનિયા બરન મોયે
જાનદે લંગરવા; પનિં ૦ ટેક.

નાહક રાકી રહે રંગબીને, રહો જ્યું અલગ મોરો જાંડીદે કમરવા. પનિં ૧
પર ગર્ધસાંઝી નીકસી ગર્ધસંગકી, સુંદર સ્થામ દેહો જલ બરવા. પનિં ૨
સાસ કગારી મોરી નનદ છુતારી, લરીહે લાલ મુસે જેઠ દિયરવા. પનિં ૩
પ્રેમાનંદ કહે નગર ડગરમેં, કરત ચવાઈ મોરે બેરી નગરવા. પનિં ૪

પદ ૧૭૭૮ મું

મુસકનીમેં મન, મુસકનીમેં મન મેરા લીનોરે કનૈયે; મુસં ૦ ટેક.
હસી મુસકાયકે નેહસું બોલાયકે, લે બનમાલ ડારી મોરે હૈયે. મુસં ૧
પાન ચાવત પીચકારી મારી મોયે, અખિયન ખીચ તાકી નિરદૈયે. મુસં ૨
બાંસુરી બજાયકે તાન સુનાયકે, રસજસ કીની રસિક બલસૈયે. મુસં ૩
પ્રેમાનંદ કહે ખીસરત નાહી, લગ રહી ચરત મીલન કમ જૈયે. મુસં ૪

પદ ૧૭૭૯ મું

નેના મોયે મારે, નેના મોયે મારે રસિક રતનારે; નેનાં ૦ ટેક.
નિકસે આરકે પાર દેરે જે, અતિ અનુરાગ સદિત અનિયારે. નેનાં ૧

ઉપજત પીર નીર ભરી આવત, ખીનું દેખે ચંચલ દોહાં તારે. નેનાં ૨
 ઓખદ મૂરી અંગ નહિં લાગત, કાટિક ખેદ મીલી પચિહારે. નેનાં ૩
 ત્રેમાનંદ કહે દરદ દીર્ઘોદા, જનત સ્થામ પીતપટવારે. નેનાં ૪

પદ ૧૭૮૦ સું

એરી નંદલાલ, એરી નંદલાલ દેખે ખીનું બાવરી; એરીં ૧
 મુદર બદન કમલદલભોચન, મન રોચન મોહન છત્રી સાંવરી. એરીં ૨
 મોરમુગટ મુંગમની બૂખન, પીત બસન ઓઢે કારી કામરી. એરીં ૩
 ચંચલ ચતુર મધુર મીઠી બોલની, ચલત ચાલ નંદલાલ ઉતાવરી. એરીં ૪
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ છત્રીપર, તન મન પ્રાન કરત નોખાવરી. એરીં ૫

પદ ૧૭૮૧ સું-રાગ કહરવા

કેસી બને હો મેરે સ્થામ પેનનિયાં તેરી; કેસીં ૧
 નિરખન ચાહો કરત દ્રગ લોભી, કલ ન પરત આઠો જામ. પેનં ૨
 બડે અધીર નીર ભરી આવત, નહીં પાવત બિસરામ. પેનં ૩
 બરજત હારી સીખ નાહી માનત, ચાહત શોભાધામ. પેનં ૪
 ત્રેમસખી રસિક મોહનપર, વારું કાટિક કામ. પેનં ૫

પદ ૧૭૮૨ સું

કેસે બને હો નંદલાલ મોહન પ્યારે; કેસેં ૧
 નિરખન ચાહો ખીધુ ચક્રોરજ્યું, નટવર મદનમોપાલ. મોહં ૨
 કટિમેખલા પાયે ધુધરુ, બાજત ચાલત રમકમ ચાલ. મોહં ૩
 કર પોંચી બાણુ કેસે સોહત, પેહેરી દેખાવો મોતી માલ. મોહં ૪
 ત્રેમસખી કરું પ્રાણુ નોખાવર, કુંડલ શોભીત ગાલ. મોહં ૫

પદ ૧૭૮૩ સું-રાગ કહરવા

હારીરે મોહનાને મોહની; હારીં ૧
 મોહની લગાયકે મન હર લીના, ભુલ ગઈ મેતો દોહત દોહની. હારીં ૨
 બસ ગઈ આપકે ઉર ખીચ સુંદર, નટવર છેલકી ચંચલ બેહની. હારીં ૩
 લટકત આવત બેન બજાવત, ગાવત કહરવાડી તાન સંહાની. હારીં ૪
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામકુંવરકી, ખીસરત નાહી સુંદર છત્રી સોહની. હારીં ૫

પદ ૧૭૮૪ મું

દેખારે છબી નેનંદનકી; દેખાં ૧૬.
અંગ અંગ પ્રતિ આય બસી હે, સુંદરતા સખ અખિલ ભુવનકી. દેખાં ૧.
કહા કહુ પદત નકોઈ યાહોં ઉપમા, બિલોકી હારી શ્રુતિ માનકી. દેખાં ૨
પ્રકૃતિપુરુષતે દેવ મનુષ્ય લગી, હુત્ય ન આવે છબી
નર ત્રિયા તનકી. દેખાં ૩
પ્રેમાનંદ પ્રાન લે વારત, ઊર ધારત છબી સ્વામ ચરનકી. દેખાં ૪

પદ ૧૭૮૫ મું

લીનારે મન મોહન પ્યારે; લીનાં ૧૬.
અલનીમેં મેરે ચીત હર લીના, ચિતવનીમેં મોરે નેનાકે તારે. લીનાં ૧
બોલનીમેં યાદે હાથ બેકાની, હસનીમેં હરે પ્રાન હમારે. લીનાં ૨
બાંસુરીમેં બજબજની બસ કીની, કર કર જલુ જગ ઉછપારે. લીનાં ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્વામ લટકપર, તન મન પ્રાન જાત બલિહારે. લીનાં ૪

પદ ૧૭૮૬ મું

લાગીરે મોયે નેન નજરિયાં; લાગીં ૧૬.
સુંદર હેલ ગેલમેં નિકસે, કાડી હતી મેંતો અપની અટરિયાં. લાગીં ૧
અંચલ નેન સેન કરી મારી, લાગતહિં મેં ધરની દરી પરિયાં. લાગીં ૨
કસકત નેનકી સેન કરેજે, દિના નાહોં ચેન નારેન નીંદરિયાં. લાગીં ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્વામ દ્રગનપર, તન મન પ્રાન નોછાવરી કરિયાં. લાગીં ૪

પદ ૧૭૮૭ મું-રાગ કહરવા

અટારીયાં મોરી આજરે (૨), નંદકુંવર નટવર આધલોરે; અટાં ૧૬.
બેઠે બીચ આંગનવા મોરે, બડે બડે ગોપ સમાજરે;
કહા કરું સખી બીચવાં મોરી, બેરન પર ગર્ધ લાજરે. અટાં ૧
ધુંધટ પટકી આટમેં નિરખે, નેક સ્વામ સુરરાજરે;
એક ટક રહી વિલોકતિ મોહે, છુટ ગયો મહકાજરે. અટાં ૨
પદ્મ્યો મન દ્રગ સેનનમેં, જ્યું તીતર પકરે બાજરે;
પ્રેમાનંદ કહે હસકે ચલે હરિ, મુખ મુરલી રહી ગાજરે. અટાં ૩

પદ ૧૭૮૮ મું

કટારિયાં મારી મોયેરે (૨), જસોમતીસુત નેનન સેનનદી; કટ૦ ૧
 મેં જમુના જલ ભરન ગઈ, સંગ નનંદ જોહાની દોયરે;
 ધુંધટ ખોલ લગી જલ ભરને, ઇત ઉત દેખ્યો ન કાપરે. કટ૦ ૧
 સુંદર સ્યામ કદમતરે આપકે, રહે ઠાડે મોઈ જોયરે;
 કહા જાનું મોયે કહા કર દીનો, લીનો ચિતવા ત્રોયરે. કટ૦ ૨
 ખીનું દેખે અખ કલ ન પરે મોયે, નિસદ્દિન ખીતે રાયરે;
 ત્રેમાનંદ ધનસ્યામ દરશાડી, પીરા જીપરા હોયરે. કટ૦ ૩

પદ ૧૭૮૯ મું

લંગરવા ઠાડો ગેલરે (૨), મોરી છતિયાં ધુંવત સાંવરિયોરે; લંગ૦ ૧
 મેં અજાન ધર તે આજ સજની, નિકસી ચલી અકેલરે;
 ખીચ ડગરમેં સુંદરવર મોયે, મિલી ગયે મોહન છેલરે. લંગ૦ ૧
 ધુંધટ ખોલ બદન અવિલોડી, પકચો કર અક્ષમેલરે;
 મારી નેન શર ધાયલ કીની, સુન મોરી હો સહેલરે. લંગ૦ ૨
 બાધિ જુજ બાજુબંધ ગજરા, પેરે હાર અમેલરે;
 ત્રેમાનંદ કહે બોલે ઉપરના, કેસરિયા રંગરેલરે. લંગ૦ ૩

પદ ૧૭૯૦ મું

નેજરીયાં મારી નેનદી (૨), મોહન વા મનવા લે ગમલો; નજ૦ ૧
 જોરહિં મોરે આગનવા આપકે, સરસ બજાઈ બેનરે;
 સુનતે સુધ જુધ ખિસરી મોરે, મનમેં બ્યાધો મેનરે. નજ૦ ૧
 મેં આતુર ઉઠકે અવિલોડી, સાંવરી સુરત સુખદેનરે;
 હસી સુસકાય કમલનેનાદિ, મારી સાંવરિયે સેનરે. નજ૦ ૨
 અખ મોયે ખટકત સાંવરી મૂરત, કલ ન પરે દિનરેનરે;
 ત્રેમાનંદ ધનસ્યામ દેખું દ્રગ, તળ હોખદે સુખચેનરે. નજ૦ ૩

પદ ૧૭૯૧ મું-રાગ કહરવા હુમરી

બાવરી ખીનું દેખે મેં, સાંવલિયો સિરદાર; આવ૦ ૧
 દિયાકો હાર નેનકો તારો, મોહન મીતવા હુમાર. આવ૦ ૧

સુંદર સ્યામ કામમદમોચન, લોચનસુખદાતાર. બાવ૦ ૨
જીવન પ્રાપ્ત પરમ સુખદર્ષ, અધરે કળ મેરે યાર. બાવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયાકી, સુરતપર બલિહાર. બાવ૦ ૪

પદ ૧૭૯૨ સું

હરવાં મેરે પિયાકા, રાખું જીગરવા લગાય; હર૦ ટેક.
ધંદ હરવા મેરે પ્રાપ્ત પિયાને, દીનો નેહસું બોલાય. હર૦ ૧
હરવા દીનો ખીરા દીનો, મીલે સ્યામ મુસકાય. હર૦ ૨
દીનો ઉપરના ઊરકા ઉતારી, પ્રસન્ન હોઈ હરિરાય. હર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે યે સુખ બિધના, ઘેરી લીયો છીનાય. હર૦ ૪

પદ ૧૭૯૩ સું

સુરત મેરે સૈયાકી, કીન લખ લઈ બનાય; સુર૦ ટેક.
સુરત દેખત અખિયાં મેરી, ભઈ આતુર અકુલાય. સુર૦ ૧
જીખી નિરખી મેં ભઈ દિવાની, પિયા બસી ગયે જીયા આપ. સુર૦ ૨
લટકે લખી ધનશ્યામ લાલકી, નેના નીર ન માપ. સુર૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયાપર, તન મન ધન બલજાય. સુર૦ ૪

પદ ૧૭૯૪ સું

બલિયાં મેરે બાલમકી, બિસરત નાહીં બિસારી; બલિ૦ ટેક
સુંદર બલિયાં સ્યામસુંદરકી, ઉદત બલિયાં હમારી. બલિ૦ ૧
સુંદર ચલની બંક મિલોકની, કસત કરેજે ભારી. બલિ૦ ૨
મુસકનીમેં મનમોહન મેરા, લે ગયે જીગરા નીકારી. બલિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે’ કરી કરુના, કળ મીલી હે કૃપ્ત મોરારી. બલિ૦ ૪

પદ ૧૭૯૫ સું—રાગ ગરબી

વંદુ સહજાનંદ રસરૂપ અનુપમ સારનેરે લોલ; ૧
જેને ભજતાં ધૂટે ફંદ કરે લવ પારનેરે લોલ. ૧
સમરૂં પ્રગટરૂપ સુખધામ અનુપમ નામનેરે લોલ;
જેને લવ બલ્લાદિક દેવ મંજે તજી કામનેરે લોલ. ૨
જે હરિ અક્ષરબલ્લ આધાર પાર કોઈ નવ લહેરે લોલ;
જેને શેષ સહસ્રમુખ ગાય નગમ નેનિ કહેરે લોલ. ૩

મણ્યું સુંદર રૂપ અનુપ લુગલ ચરણે નમીરે લોલ;
નખશિખ ત્રેમસખીના નાથ રહો ઉરમાં રમીરે લોલ. ૪

પદ ૧૭૬૬ મુ

આવો મારા મોહન મીઠાં લાલ કે જોઈ તારી મૂરતીરે લોલ;
જતન કરી રાખું રસિયારાજ વિસારું નહિ ઉરથીરે લોલ. ૧
મન મારું મોહું મોહનલાલ પાઘડીની ભાતમાંરે લોલ;
આવો આરા ઊગલાં ખોમું છેલ ખાંતિલા જોઈ ખાંતમાંરે લોલ. ૨
વહાલા તારું જળકે સુંદર બાલ તિલક રૂડાં, કંધીરે લોલ;
વહાલા તારા વામ કરણમાં તીલ તેણે મનડાં હરખારે લોલ. ૩
વહાલા તારી બકુટિને બાણે સ્થામ ઠાલજ મારાં કોરિયારે લોલ;
નેણે તારે ત્રેમસખીના નાથ કે ચિત્ત મારાં ચોરિયારે લોલ. ૪

પદ ૧૭૬૭ મું

વહાલા મુને વશ કીધી મજરાજ વાલપ તારા વહાલમાંરે લોલ;
મન મારું તલજે જોવા કાજ ટીખકડી છે ગાલમાંરે લોલ. ૧
વહાલા તારી નાસિકા નમણી નાથ અધર બિંબ લાલ છેરે લોલ;
છેલા મારા પ્રાણ કરું કુરખાણુ જોયા જોવી ચાલ છેરે લોલ. ૨
વહાલા તારા દંત દાડમના ખીજ અતુરાર્થ આવતારે લોલ;
વહાલા મારા પ્રાણુ હરો છો નાથ મીઠું મીઠું ગાવતારે લોલ. ૩
વહાલા તારે હસવે હરાણું ચીત ખીજું હવે નવ ગમેરે લોલ;
મન મારું ત્રેમસખીના નાથ કે તમકડે બમેરે લોલ. ૪

પદ ૧૭૬૮ મું

રસિયા જોઈ રૂપાલી કોટ રૂડી રેખાવળીરે લોલ,
વહાલા મારું મનડું મલવા ચ્હાય કે જાયે ચિતડું ચળીરે લોલ. ૧
વહાલા તારી જમણી જુળને પાસ રૂડા તીલ ચાર છેરે લોલ;
વહાલા તારા કંઠ વચે તીલ એક અનુપમ સાર છેરે લોલ. ૨
વહાલા તારા ઉરમાં વિનગુણુ હાર જોઈ નેણાં હરેરે લોલ;
વહાલા તેતો જણે ત્રેમી જન જોઈ નિત્ય ધ્યાન ધરેરે લોલ. ૩

રસિયા જોઈ તમારુ રૂપ રસીક જન ઘેલડારે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના નાથ સુંદર વર છેલડારે લોલ. ૪

પદ ૧૭૯૮ મું

વહાલા તારી જીગ જીગલ જગદીશ જોધને જાઉં વારણેરે લોલ;
કરના લટકા-કરતા લાલ આવોને મારે બારણેરે લોલ. ૧
વહાલા તારી આંગલીયુંની રેખા નખમણિ જોધનેરે લોલ;
વહાલા મારા ચીતમાં રાખું ચોરી કદુ નહી કાધનેરે લોલ. ૨
વહાલા તારા ઉરમાં અનુપમ છાપ જોવાને જીવ આકળેરે લોલ;
વહાલા મારા હેડે હરખ ન માયે જાણું જે હમણા મળેરે લોલ. ૩
વહાલા તારું ઉદર અતિ રસરૂપ શીતલ સદા નાથજીરે લોલ;
આવો એરો પ્રેમસખીના પ્રાણ મળું લરી બાથજીરે લોલ. ૪

પદ ૧૮૦૦ મું

વહાલા તારી મૂરતિ અતિ રસરૂપ રસીક જોધને જીવેરે લોલ;
વહાલા એ રસના ચાખજીહાર છાયા તે નવ પીએરે લોલ. ૧
વહાલા મારે સુખ સંપત તમે સ્થામ મોહન મન લાવતારે લોલ;
આવો મારે મંદિર જીવન પ્રાણ હસીને બોલાવતારે લોલ. ૨
વહાલા તારું રૂપ અનુપમ ગૌર મૂરતિ મનમાં ગમેરે લોલ;
વહાલા તારું જોખન જોવા કાજ કે ચિત ચરણે નમેરે લોલ. ૩
આવો મારા રસિયા રાજીવ નેણુ મરમ કરી બોલતારે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના સેણુ મંદિર મારે ડોલતારે લોલ. ૪

પદ ૧૮૦૧ મું

વહાલા તારું રૂપ અનુપમ નાથ ઉદર શોભા ધણીરે લોલ;
ત્રિવળી જોવું સુંદર છેલ આવોને એરો અમ બણીરે લોલ. ૧
વહાલા તારી નાભી નૌતમ રૂપ ઉડી અતિ ગોળછેરે લોલ;
કટિલંક જોધને જાદવરાય મન રંગ ગોળછેરે લોલ. ૨
વહાલા તારી જંઘા જીગલની શોભા મનમાં જોઈ રહીરે લોલ;
વહાલા નીત નિરખું પીડીને પાની કાધને નવ કહીરે લોલ. ૩
વહાલા તારા ચરણકમળનું ધ્યાન ધરું અતિ હેતમરે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના નાથ, રાખું મારા ચીતમાંરે લોલ. ૪

૫૬ ૧૮૦૨ મું

વહાલા તારા ભુગલ ચરણ રસરૂપ વખાણું વહાલમારિ લોલ;
 વહાલા અતિ કામળ અરુણ રસાલ ચોરે ચીત ચાલમારિ લોલ. ૧
 વહાલા તારે જમણે અંગોઠે તીલ કે નખમાં ચિદ્રહેરે લોલ;
 વહાલા હેલી આગળિયે તીલ એક નેવા મન દીનહેરે લોલ. ૨
 વહાલા તારા નખની અરુણતા નેધને શશિકળા ક્ષીણહેરે લોલ;
 વહાલા રસ ચોર ચક્રાર જે ભક્ત નેવાને પરવીણહેરે લોલ. ૩
 વહાલા તારી ઉર્ધ્વરેખામાં ચિત રહો કરી વાસનેરે લોલ;
 માગે ત્રેમસખી કરજેડ દેખે દાન દાસનેરે લોલ. ૪

૫૬ ૧૮૦૩ મું-રાગ ગરખી

હરિ હરિ કહાન દાણીરે કહાન દાણી;
 હરિ વાટે આવતી ગોવાલણીને ભણીરે. કહાન૦ ટેક.
 હરિ વાટ રોડીને ઉભા છે વનમાળી;
 હરિ દાણુ લેવા ગોવાલણીને ખાળીરે. કહાન૦ ૧
 હરિ એમ બોલ્યા મોહન ગીરધારી;
 હરિ ક્યાં જાય છે ઉભી રે મહિયારીરે. કહાન૦ ૨
 હરિ ચાલી જાય છે કેમ દાણુ ચોરી;
 હરિ મીઠાં ગોરસ પાને આવ્ય આરીરે. કહાન૦ ૩
 હરિ ત્રેમસખીનો નાથ ઉભા આગે;
 હરે મહિયારી પાસેથી મહી માંગેરે. કહાન૦ ૪

૫૬ ૧૮૦૪ મું

હરિ હરિ મહી લેશુરે મહી લેશુ;
 હરિ શીકું લાગશે તો પાછું દેશુરે. મહી૦ ટેક.
 હરિ આરી આવને ઉતાર મહીની ગોળી;
 હરિ શીદ જીએ નહી નાખીએ દોળીરે. મહી૦ ૧
 હરિ નહી લપટે વિના મરજદ;
 હરિ જોયે મેળવણીનો સ્વાદેરે. મહી૦ ૨

હરિ નથી કહેતા દીલમાં દોઝા રાખી;
 હરિ ઉતારને ગોરસ ભેધે ચાખીરે. મહી૦ ૩
 હરિ પ્રેમસખીના નાથ આગે આવી;
 હરિ ગોવાલણી બોલે છે મરમ લાવીરે. મહી૦ ૪

પદ ૧૮૦૫ અં

હરિ હરિ અલબેલારે અલબેલા;
 હરિ મહી બાળીને થાઓમાં તમે ઘેલારે. અલ૦ ૨૬.
 હરિ અમે કંસ તણી મહિયારી;
 હરિ વાત તોલીને બોલને મોરારીરે. અલ૦ ૧
 હરિ કહાના વાત ન બોલીએ ઘેલી;
 હરિ જાઓ મહીડાની લાલચ મેલારે. અલ૦ ૨
 હરિ કરનેડીને કહીએ કહાના;
 હરિ જાઓ કુંવર ચાલ્યા જાનામાંનારે. અલ૦ ૩
 હરિ પ્રેમસખી કહે સુંદર સ્થામ;
 હરિ મુખે લેશોમાં દાણુનું નામરે. અલ૦ ૪

પદ ૧૮૦૬ કું

હરિ હરિ રંગબીનારે રંગબીના;
 હરિ કહું માનો કુંવર નંદજીનારે. રંગ૦ ૨૬.
 હરિ હેતે પ્રીતે ગોરસ માંગી લીજે;
 હરિ નવી દાણુની રીત નવ કીજેરે. રંગ૦ ૧
 હરિ એવી આત્મ ન કીજીએ વદાલ;
 હરિ તમે જાણુ સુજાણુ નંદલાલારે. રંગ૦ ૨
 હરિ આ વાટે જાવું અમારે દાડી;
 હરિ આવી જાઓ છો શીદ ડોટ કાડીરે. રંગ૦ ૩
 હરિ પ્રેમસખી કહે સુંદર છેલા;
 હરિ રહો છેટે કુંવર અલબેલારે. રંગ૦ ૪

પદ ૧૮૦૭ અં

હરિ હરિ મરમાળીરે મરમાળી;
 હરિ મીઠા બોલી ગોરસગાવાળીરે; મર૦ ૨૬.

હારિ તને રીતે જાતે સમજાવી;
 હારિ તારા મનમાં અમારી વાત ના આવીરે. મર૦ ૧
 હારિ તુતેા કંસની દેખાડે છે જ્ઞહીક;
 હારિ કંસ સાતી કરીશ તુને ઠીકરે. મર૦ ૨
 હારિ ડારો દધને જાણે છે મદમાતી;
 હારિ મુખ મરડે ન કાઢે આખ રાતીરે. મર૦ ૩
 હારિ ખીજ્યા પ્રેમસખીનો છેલ;
 હારિ માટ ફેડાને કરીશ રંગરેલરે. મર૦ ૪

પદ ૧૮૦૮ મું

હારિ હારિ મહિયારીરે મહિયારી;
 હારિ મરમ જાણે પણ વાત છે તારીરે; મહિ૦ ૧૬.
 હારિ દાથ દેતાં જોડું કેમ લાગે;
 હારિ જેની રીત હાથે તે તો માંગેરે. મહિ૦ ૧
 હારિ જાણે જોખન જોરમાં દિવાની;
 હારિ બહુ માન જારી છે મસ્તાનીરે. મહિ૦ ૨
 હારિ તારું જોખન જોર હું ઉતારું;
 હારિ તારો કંસ શું કરશે અમારુંરે. મહિ૦ ૩
 હારિ પ્રેમસખીને નાથ રીસ આણી;
 હારિ ઝાલી પાલવ ગોવાલણીને તાણીરે. મહિ૦ ૪

પદ ૧૮૦૯ મું

હારિ હારિ મેલ દોરે મેલ દોડા;
 હારિ શીદ સાજો છે નિર્લજ મારો છેડોરે; મેલ૦ ૧૬.
 હારે કેમ જાણે છે મહીને માટે;
 હારિ ચાલ્યો જાને અલ્યા પાધરી વારેરે. મેલ૦ ૧
 હારિ મેલ છેડલો છેલ ગુમાની;
 હારિ નહીં તો ગાલ્યું ખાધસ મનમાનીરે. મેલ૦ ૨
 હારિ આઘો આઘો આવે છે શું લેવા;
 હારિ ધરનારીને આજ્ઞાનો વજો હેવારે. મેલ૦ ૩

હરિ પ્રેમસખીના નાથ દાણુ લીજે;
હરિ લાંબા હોઠ કાઠીને મહી પીજે. મલ્લ ૪

૫૬ ૧૮૧૦ મું

હરિ હરિ ધુતારારે ધુતારા;
હરિ મુખ સંભાળીને બોલજે ઠગારારે. ધુતા ૦ ૨૬.
હરિ કેને ગાળ્યું બોલે છે આવી વાંકી;
હરિ ઝાઝી છેડમાં નહીં રહું સાંખારે. ધુતા ૦ ૧
હરિ હુતો બોલતી નથી લોક લાજે;
હરિ મારી બાંહડી મરોડી ચાને કાજે. ધુતા ૦ ૨
હરિ મારી ચુનડી ફાડી છે તે ઝીણી;
હરિ હાર તોડીને લીધાં છે મોતી વીણીરે. ધુતા ૦ ૩
હરિ પ્રેમસખીના નાથ આવ્યો લાગે;
હરિ તને બાંધીને મંગાવું કંસ આગે. ધુતા ૦ ૪

૫૬ ૧૮૧૧ મું

હરિ હરિ અલખેલીરે અલખેલી;
હરિ તેડી કંસને તું આવજે વેહેલીરે. અલ ૦ ૨૬.
હરિ મુખ સંભાળીને બોલજે રીસાળ;
હરિ નહીં તે ફળ પામીશ તતકાળે. અલ ૦ ૧
હરિ ખીક કંસની દેખાડે વારવાર;
હરિ તારા કંસનો લે કેટલોક ભારે. અલ ૦ ૨
હરિ અમારું દાણુ લાગે તે લેશું;
હરિ તારા કંસની ખીકે શુ મેલી દેસ્યુરે. અલ ૦ ૩
હરિ પ્રેમસખીના નાથને ગોપી;
હરિ પાપ લાગી પ્રેમેમું મહી સોંપીરે. અલ ૦ ૪

૫૬ ૧૮૧૨ મું

હરિ હરિ વનમાળીરે વનમાળી;
હરિ રિજયા પૂરણુ ગોપીનો પ્રેમ લાળીરે. વન ૦ ૨૬.

૫૬ ૧૮૧૬ મું

વરસાણાની ગ્વાલણી આવે વૃંદાવનમાં;
 ભેઈ સુંદર હેલને મોહી છે મનમાં. ૧
 મગન થઈ સર્વે સુંદરી નિરખીને શ્યામ;
 મળવા મોહનસાગરને વ્યાધો છ કામ. ૨
 આતુર અંજે માતુની ધૂરી છે વેણી;
 પુછે સુંદર શ્યામને બાલી બંગાનેણી.* ૩
 આવો એકતિ હેલજી પુછવી છે વાત;
 આજ અમારે ગામ મોહન આવોની રાત. ૪
 મનમોહનજી પધારિયે શીલાના ધામ;
 મનવિનતાના પ્રાણુજીવન છે પૂરણકામ. ૫
 ચિતડી અમારાં ચોરિયાં રમિયા રણુછોડ;
 લટકાં કરતાં પધારિયે પુરવાને કાડ. ૬
 જણી પાતળિયે પ્રીતડી બોલ્યા મીઠા બોલ;
 ત્રેમસખીને પ્રાણુજીવન હસી દીધા છે કાલ. ૭

૫૬ ૧૮૧૭-રાગ ગરબી

આવો કૃષ્ણ કમળદળ નેણુ નંદતણા લાલ;
 વહાલા લાગે વહાલા તારા વેણુ શ્યામળિયા વહાલા. શામં ૧.
 રૂપ અનુપમ રાજ તમારું, તે બોધને મોહું મન મારું હો. શામં ૧
 વહાલમજી વરણાગી છે વાંકી, બેવું ધ્રુમટમાંથી હું ઝાંકી હો. શામં ૨
 લોચનલાલ અનુપમ રેખું, હું તો રીઝી રહું જ્યારે હેખું હો. શામં ૩
 ત્રેમાનંદના નાય વિહારી, રાખું નેણુમાં મૂરતિ તમારી હો. શામં ૪

૫૬ ૧૮૧૮ મું

વહાલા રાજીવ નેણુ રસાલ આવો અલખેલા;
 નહિ હૈ મોતીડાની માળ સુંદર વર છેલ. સુંદરં ૧૬.

* “મૃગાનેણી” સંભવ છે. મૃગનેણી લખતાં લલિયાએ મૃગાનેણી, મરમાનેણી, માનેણી, મમાનેણી લખાનેણી ગમે તેમ લખેલું જણાય છે.

દેશવ દાનમાં કુંડલ કાળું, હું તો મોઢીછું મોઢન જોઈ બાલુ હો. સુંદર૦ ૧
પાધડીના પેચમાં ખારા, તોરા લટકે અનુપમ સારા હો. સુંદર૦ ૨
કેસર તિલક ગમ્મું મારા દલમાં, રહો રસિયા આંખડીની

પલમાં હો. સુંદર૦ ૩

પ્રેમાનંદકે’ ઉરમાં રહો માવા, અલબેલાજી આવાને આવો હો. સુંદર૦ ૪

પદ ૧૮૧૯ સું

વાઝો વાંસડી પ્રજરાજ મોઢન મરમાળા;

હું તો આવી સાંભળવા કાજ ગીરધર જોવાળા. ગીરધર૦ ૧

મીઠી જોલે માવા મોરલી તમારી, મારા પ્રાણનાં ખુવારીવારી હો. ગીરધર૦ ૨

મોઢીછું મોઢન જોઈ મુખડું તમારું, શઠકુંડળ ધણું સર્વે ખાઈ હો. ગીરધર૦ ૩

લાલ લોભાણી હું તો નૌતમ લટકે, મીઠી મોરલીને ચટકે હો. ગીરધર૦ ૪

પ્રેમાનંદ કે’ છેલ ગુમાની, તારી દાસી છું દામ વીનાની હો. ગીરધર૦ ૫

પદ ૧૮૨૦ સું

વારી લહેરખડા નંદલાલ લટકે હું લોભાણી;

તારું ઝલકે અનુપમ લાલ વહાલી લાગે વાણી. વહાલી૦ ૧

મગન યધવહાલારૂપ જોઈને, હવે જોઈ નહિ ખીળ કોઈને હો. વહાલી૦ ૨

બકુટી તમારી છે કામજુગારી, વશ કીધી વહાલા પ્રજનારી હો. વહાલી૦ ૩

અધર તે લાલ ગુલાબને રંગે, આવો અતર ચરચું અંગે હો. વહાલી૦ ૪

પ્રેમાનંદના પ્રિતમ ખારા, વારું તમપર પ્રાણ હું મારો હો. વહાલી૦ ૫

પદ ૧૮૨૧ સું-રાગ ગરબી

ગીરધર ઘેલું ન જોલીએરે, હો નંદના કુંવર છેલ ગુમાનીડા. નંદ૦ ૧

મારગડે માણસ દેખતાં, કેશવ કેડે ન ડોલીએ ર. નંદ૦ ૨

અમે પરનારી વહાલા રાજ કંસનું, કાંઈક મનમાં તોલીએ ર. નંદ૦ ૩

એ વાતમાં વહાલા ધર જાયે કોઈનું, ના હસીએ જોલી ઠોલીએ ર. નંદ૦ ૪

પ્રેમાનંદના વહાલા તમને જાણીએ, જાંધી મુઠી નહી જોલીએ ર. નંદ૦ ૫

પદ ૧૮૨૨ સું

મુજને મારગડે બાઝમાં રે, હો ગિરિધર મારા સમ છે જુજને; ગિરિ૦ ૧

નાનો નથી હવે મોટો થયો છે વહાલા, જાણુ જીવન

કાંઈ લાજમાં રે. ગિરિ૦ ૨

૫૬ ૧૮૧૬ મું

વરસાણાની વાલખી હાલે વાજમાં રે. ગિરિં ૦
 જોઈ મુંદર વાલખી વહાલા ગાજમાં રે. ગિરિં ૩
 મગન લિખિયે, ફલ ફીવર આ રાજમાં રે. ગિરિં ૪

૫૬ ૧૮૨૩ મું

જાલ ન ખાલીય માટમરિ, હો મગના જીવન વારું છું તુજને; મગ ૦ રેક.
 નાસલડી કામલડી હવજે, જોશીને નાંખીય વાટમાં રે. મગ ૦ ૧
 જા સાક સામળિયા અમને, રાજાને લેલા છે ઘાટમાં રે. મગ ૦ ૨
 વગજો રહેજે વાદ કરંતો, ખાટીય નહીં આ ખાટમાં રે. મગ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદના વહાલા નથી હું તો, ખડીતી ઠાકરિયા તારા ઠાકમાં રે. મગ ૦ ૪

૫૬ ૧૮૨૪ મું

જાલને કહીરા મારી માડીનેરે, હો ધુતારા મોહન મેલ પાલવડો; ધુતા ૦ રેક.
 કાર તોડે ને મારી હેલ ફોડે છે, આવી ખામે છે ડોહ કહાડીનેરે. ધુતા ૦ ૧
 આંખડી મારીને મને કીધી છે આકળી, ગિરિધર ધુંધટ

ઉધાડીને રે. ધુતા ૦ ૨

તાણીને ત્રિકમ કટકા કીધી, નવરમ ચુનડી ફાડીને રે. ધુતા ૦ ૩
 પ્રેમાનંદના વહાલા કીધી વશ, વિઠ્ઠલ વેણ વળાડીને રે. ધુતા ૦ ૪

૫૬ ૧૮૨૫ મું

રીજ ચતુર તારી ચાલમરે, મોડા મોહન મોહી છું મોલીડે; મોડ ૦ રેક.
 રી કહું શોભા સ્થામ મુંદરવર, કેસર તિલક લાલમાં રે. મોડ ૦ ૧
 નેણ કમળપર ભકુડી ભમર જુકી, ગાય છે મધુરે સુર તાલમાં રે. મોડ ૦ ૨
 કોટિક કંઈ વારું વદનપર, લાવણ્યતા જોઈ લાલમાં રે. મોડ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદના નાય રસિક વર, જોવા જોવા છે મારા વહાલમાં રે. મોડ ૦ ૪

૫૬ ૧૮૨૬ મું

જોવા આવી છું તારી મૂર્તિરે, હોલાડીલા મોહનલાલ ગોવાલીડ; લાડી ૦ રેક.
 જામા પેહેરે જરકસિયા જીવન, પાધ બાધિને વહાલા સુરતી રે. લાડી ૦ ૧
 મનકું તો મારું મોહી રહું છે, નેણા હરે છે જોઈ મૂર્તિ રે. લાડી ૦ ૨

ઐરા આવો તો આલિંગન લીજ્યે, રીજ્યે વહાલા
 ભર્ષ પુરતી રે. લાડીં ૩
 પ્રેમાનંદના વહાલાજી તમને, પલક ન મેલું મારા ઊરતી રે. લાડીં ૪

૫૬ ૧૮૨૭ મું

મોહી છું ઇગલાં નેધનરે, હો ઇગલા મોહન છેલ જખિલડા; ઇગાં ૧૬.
 અતિ મનોહર મૂર્તિ તમારી વહાલા, રાખું મારા ઊરમાં પ્રેમને રે. ઇગાં ૧
 જતન કરીને રાખીશ જીવન મારા, કહું નહીં દુરીજન કાઠને રે. ઇગાં ૨
 લટકાં કરતા આવો મારે ઐરડે, પીઠ ચરણ તારાં ધોધને રે. ઇગાં ૩
 પ્રેમાનંદ કહે દૂધને શાકર, પાઈશ ગાવડી દોધને રે. ઇગાં ૪

૫૬ ૧૮૨૮ મું

કામણુ મુજને કીધલાંરે, હો રસિયા કામણુગારા કહાનજી; રસિં ૧૬.
 આંખડીની સાનમાં મીઠડા, ચીત ચોરીને લીધલાં રે. રસિં
 વાંસલડીમાં વાધને વિઠ્ઠલ, મીઠડાં ગોરસ પીધલાં રે. રસિં ૨
 અલખેશ આલિંગન લેધને, મુખડાં અલોકિક દીધલાં રે. રસિં ૩
 પ્રેમાનંદના વહાલા તમને મગતાં, કારજ સરવે સિધલાં રે. રસિં ૪

૫૬ ૧૮૨૯ મું-રાગ ગરબી

આવો શામળિયા ગીરધારીરે, નામર નંહલાલા;
 ભેવું જીવનજી જીમી તારીરે; નાગં ૧૬.
 મોલીકું નેધને મન મોહી રહ્યું છે, ઇગલિયાપર વારીરે. નાગં ૧
 લાલ તિલક કેસરનાં વિરાજે, કુંડલ મકરાકારીરે. નાગં ૨
 દસવું નેધને મારે હેત બંધાણું, વહાલી લાગે છે વાણી તારીરે. નાગં ૩
 માણુજીવન તારી બાનક ઉપર, પ્રેમાનંદ બલિહારીરે. નાગં ૪

૫૬ ૧૮૩૦ મું

જેવા જેવા છે કુંજવિહારીરે, હેલવર ઇગાલા;
 તારી શોભા લાગે છે ધણી સારીરે; ઇલં ૧૬.
 જરકસી પાલ જરકસી જામા, જરકસી પટકા બારીરે. ઇલં ૧
 પુલડાના હાર બાણુબંધ શોભે, આંખડી કામણુગારીરે. ઇલં ૨

નોતમ' જોખન નાથ તમારું, જોધને મગન મજનારીરે. ઉલ્લ૦ ૩
ત્રેમાનંદના નાથ રસીલા, જીવનદેસી છે। મારીરે. ઉલ્લ૦ ૪

પદ ૧૮૩૨ મું

તારું રૂપ જોધને લલચાણીરે, નંદના નંદનજી;
વહાલી લાગે વહાલાજી તારી વાણીરે; નંદ૦ ૧
હાથને લટકે ને જરકસી પટકે, ચીતકું લીધું છે મારું તાણીરે. નંદ૦ ૧
શોભા જોધને જીવન તારા મુખની, રવિ ચાંદિ. જ્યોત લલચાણીરે. નંદ૦ ૨
અંગેા અંગ છબી જોધને અદ્વૈતિક, રતિપતિ મતિ ભરમાણીરે. નંદ૦ ૩
ત્રેમાનંદ કહે જો છબી હિપર, તન મન જાઉં કુરમાણીરે. નંદ૦ ૪

પદ ૧૮૩૨ મું

આવો આવોને ગિરિધર જોરાયે, રસના રંગીલા;
વહાલા જોઉં તારા મોલીડાના તોરાયે. રસ૦ ૧
તોરા જોધને નેણા તપત ન થાયે, ચંદ જોધને જ્યું ચંકારાયે. રસ૦ ૧
રૂપ જોધને વહાલા રીજી રહી છું, મળવા તલજે છે પ્રાણ મોરાયે. રસ૦ ૨
આવોને આવા મારી આંખડી મારોળે, નાથજી નથજી ને નોરાયે. રસ૦ ૩
ત્રેમાનંદ કહે પૂરાજે વધારું, જોઉં તારા જોખનિયાના જોરાયે. રસ૦ ૪

પદ ૧૮૩૩ મું-રાગ ગરબી રાગ વિનાનો ઢાળ છે
આવો જીવન જાલવરાય જોતું તારી મૂરતિ;
વહાલી લાગે છે રાજીવનેણ મેલું નહિ હિરતી*. ૧
આવો ઊગાવાળા હો છેલ ખાંતીલા જોતું ખાંતમાં;
મારું મનકું પામ્યું છે મોહ પાષડીની ભાતમાં. ૨
તારી પાષડીના પેથ પાંપણ હિપર રાજે;
રસિલા વર કાલિક કામ છબી જોધને લાજે. ૩
મન માન્યું છે મહારાજ* મોલીડાને તોરે,
તારા નેણ નટવર નાથ કે ચીત મારું ચોરે. ૪
તમે ચાલો છો સુંદર ચાલ ચતુર વર ચટકંતા;
આવો ત્રેમસખીના પ્રાણ સુવન મારે લટકંતા. ૫

* "હું સ્ત્રી" પાડાવતર છે. † "મહારા રાજ" મારા રાજ" પાડાવતરો છે.

પદ ૧૮૩૪ સું

રસિયા વર રૂપ અનુપ બેધને ફરં ફરી;
લાવણ્યના બેધને લાલ શારદ- પડી ભૂલી. ૧
પેહેરી શોભીતા શણગાર હાર હેયે ધારીને;
આવો મળવા મોહન મીત કે* ચીતમાં વિચારીને. ૨
આવો લટકાં કરતાં લાલ વહાવમ બેઈ વહાલમાં;
આવો છોર્ગાં ખોસીને છેલ ચટકતી ચાલમાં. ૩
આવો હસતાને રમતા હો સ્યામ જીવન મારે ડાલતા;
મારા મનગમતા મહારાજ મીઠું મીઠું બોલતા. ૪
આવો રાખું નેણમાં નાથ મૂરતિ તારી મનમાની;
આવો પ્રેમસખીના પ્રાણુ કે છેલવર ગુમાની. ૫

પદ ૧૮૩૫ સું

અલબેલા આતમરામ કે પ્રિતમ પતતળિયા;
તમે છો મારા જીવનપ્રાણુ સુંદર વર સામળિયા. ૧
મુને લાગ્યો તમારો નેહ કે નટવર નાનડિયા;
મારા જન્મ સગાથી નાથ જીવડજા સાથે જડિયા. ૨
કરી રાખુ હેડાના હાર હરિ હવે નહીં મેલું;
મેંતો તમ સંગ પ્રિતમપ્રાણુ જાણીને બાંધું બેલું. ૩
તમ વિના સ્નેહી સ્યામ વહાલું બીજું નહીં રાખું;
તમ ઉપર સુદરનેણુ પ્રાણુ વારી નાખું. ૪
તમે રહો મારે મંદિર માવ કરો રુડી વાતલડી;
વહાલા પ્રેમસખીના નાવ ઠારો મારી જાતલડી. ૫

પદ ૧૮૩૬ સું

ગુણવંતા ગિરિધારી લાલ મંદિર મારે આવોને;
મારો પુરોને મનનો ફાડ કે હેતે બોલાવોને. ૧
બેસો આરડીયે અલબેલ ટોલીડો ઢાળીને;
મનમોહન મીઠાં ચીત ગાવો દઈ તાળીને. ૨

આવો આંગણીયે મહારાજ રસિક વર જોવાને;
 આવો મનકું મોવા છેલ ગાવડશી દોવાને. ૩
 આવો જોવા વલોણું લાલ જઈ તારે વારણે;
 નાખી આધું ચાકળિયો નાથ બેસો મારે બારણે. ૪
 આવો મરમાળા મહારાજ કે દીલ મારું કળવાને;
 આવો પ્રેમસખીના પ્રાણ બુજ ભરી મળવાને. ૫

પદ ૧૮૩૭ મું-રાગ ગરબી

પાતળિયાજી પગલાં મરિા પ્રેમનાં જો; એ દાળ છે.
 અલખેલા આવો રે આજ મારે આંગણે જો;
 પુરો મારા હૈડાની હામ જો. અલ૦ ૧
 હળવાને ભરજોરે પગલાં હેતમાં જો;
 આવો મારા વહાલા પૂરણકામ જો. અલ૦ ૧
 શરીઆ વાળીને મેંતો સજ કરી જો;
 પુલડાને વેચ્યાં છબી વાટ જો.
 કેસરને કુમકુમનાં છાંટ્યાં છાંટ્યાં જો;
 મારો વહાલોજી પધારે તે માટ જો. અલ૦ ૨
 અગર ને અંદને લીપ્યા આરડા જો;
 મોતીડે કંઈ પુચ્યા છે ચોક્ક જો.
 મોંધે ને મળિયાગરે લીપ્યા લાડમાં જો;
 વહાલા તમને પધરાવ્યાના ગોખ જો. અલ૦ ૩
 પુલડેને સમારી વહાલાજીની સૂજડી જો;
 મેવા ને મીઠામયુંના નહીં પાર જો.
 પ્રેમાનંદના સ્વામી જોતું વાટડી જો;
 આવો મારા હૈડાકેરા હાર જો. અલ૦ ૪

પદ ૧૮૩૮ મું

લટકાળાજી આવો મારે લટકંતા જો;
 લટકામાં લોભાણું મારું મન જો. લટકા૦ ૧

ધરમારે શક્તિને કૃત્તી હું કરું ને;
 ધન્ય ધન્ય મારે આજીવે તે દન ને. લટકા૦ ૧
 વાતાને આવોરે મીઠી વાસણી ને;
 ગાતનિ કે આવા સુંદર તાન ને.
 પાડોશજી નેવાને ઉભી બારીએ ને;
 કરતા આવોને નેણકિરી સાન ને. લટકા૦ ૨
 મારગડામાં મોહન મળવા કારણે ને;
 આવીને ઉભી છે મગની નાર ને.
 સુખકુરે નેધને નાચે વારણે ને;
 વહાલા તમને પેહેરાવા છે હાર ને. લટકા૦ ૩
 વહાલપની વેળારે હરિ ઘેર આવે ને;
 આવીને કાંઈ ઉભા રહેને બહાર ને.
 પ્રેમાનંદના સ્વામી સુંદર સ્થામને ને;
 મોતીડે વધાવું વારમવાર ને. લટકા૦ ૪

પૃ ૧૮૩૮ સુ

ગીરધારી આવો રે મારે ઘેર ગાજતાં ને;
 મારો વહાલોજી છે શોભાના સુર ને. ગીરધા૦ ૨૬.
 શોભા તો નેઈ મેં સુંદર સ્થામની ને;
 દુઃખડા મારા લાગ્યા છે દૂર ને. ગીરધા૦ ૧
 માથે રે સુગટ રે હરિને કુલનો ને;
 કુલડાનાં પેચ્યા છે સુંદર હાર ને.
 જીણીને પછેડી શોભે કુલની ને;
 નેધને મોહી છે નગની નાર ને. ગીરધા૦ ૨
 કેસરને ચંદને રે અંગ લેપન કચ્ચાં ને;
 ચાંદલિયામાં ચોખ્ખાની છે લાત ને.
 બાલુ ને કાળુરે તોરા લટકતાં ને;
 ખાંતીલાને નેચાની છે ખાંત ને. ગીરધા૦ ૩

સરખા ને શોભેરે સદુ ગોવાળિયા* જો;
 ગાતા આવે હજવા હજવા ગીત જો.
 પ્રેમાનંદનો સ્વામી સુંદર સ્યામજો જો;
 ચારી લે છે નરનારીનાં ચીત જો. ગીરધા ૪

પદ ૧૮૪૦ મું

શેરડી જો આવે રે સુંદર સ્યામજો જો;
 જોતાં આવે નગર જગજો જો. શેરડી ૦ ૧.
 ઉચીને અટારી આવી આગત્રે જો;
 જીવે વહાલો તેને વારમવાર જો. શેરડી ૦ ૧
 નાગરિયું આવીને ઉભી ગોખમાં જો;
 જોઈને મોહી છે શોભાધામ જો.
 સાન કરી સમજાવે સુંદર સ્યામને જો;
 મળવાને વ્યાધો છે અતિ કામ જો. શેરડી ૦ ૨
 કામકળામાં સુંદર વર પરવિષ્ણુ છે જો;
 વહાલોછ છે અતિ શુશ્રુવાન જો.
 ફુલ દડો ઉછાળીને આકાશમાં જો;
 સમજાવી છે નેજુકિરી સાન જો. શેરડી ૦ ૩
 કાંઈને હા કહી કાંઈને ના કહી હેતમાં જો;
 હસતાં હસતાં આળ્યા મારે ઘેર જો.
 પ્રેમાનંદનો સ્વામી આજ અદળક દલ્યા જો;
 કીધી કીધી મુજપર ધણી મેહર જો. શેરડી ૦ ૪

પદ ૧૮૪૧ મું—રાગ ગરખી

મારા વહાલાજી આવો રે કે કરીએ વાતલડી એ દાવ છે.

ગીરધર શુશ્રુવંતા રે કે ગોઠડલી કીજો;
 આવો એકતિ રે કે આલિંગન લીજો. ૧
 મનડું મારું તલજો રે કે મોહન મળવાને;
 કાંઈને નથી દેતી રે કે જીવન કળવાને. ૨

આવોને ઓરા રે કે મન મારું લાગે;
મનડાંની વાણ રે કે કહીયે તમ આગે. ૩
રસિયા રસ પાવો રે કે વહાલા પધારીને;
તમ ઉપર તનમન રે કે નાંખું વારીને. ૪
આ જીવિત મારું રે કે જીવન તમ કાગે;
કામથી નથી ખીલી રે કે લોક તણી લાગે. ૫
મેં તો જનમ ક્યોં છે રે કે તમને વરવાને;
વહાલા પ્રેમસખીના રે કે રાજ કરવાને. ૬

પદ ૧૮૪૨ મું

લટકાળા લાલચ રે કે લાગી લટકાંમાં;
સંસાર વિસાયોં રે કે મોહન ચટકાંમાં. ૧
પ્રિતલડી બંધાણી રે કે પ્રીતમ પાતળિયા;
જે દહાડથી જાણ રે કે હેત કરી મળિયા. ૨
મીઠી લાગેછે રે કે મુખડાંની વાણી,
મીઠું બાકીને રે કે મન લીધું તાણી. ૩
ધરનો તો ધંધો રે કે દીઠો નવ ગમે;
મનડું તો મોહન રે કે તમ દેડે લમે. ૪
વાટે ને ધાટે રે કે મુખડું જોવાને;
જોતી હીંકું રે કે દુઃખડું જોવાને.
ધણે ધણે દહાડે રે કે મળીયા અલખેલા;
વહાલા પ્રેમસખીના રે કે ન મેલું છેલા*.

પદ ૧૮૪૩ મું

આનંદ વાધ્યોછે રે કે મોહનજી મળતાં;
તમ સાથે હળવે રે કે હેત કરી હળતાં. ૧
જેવું રૂપ તમારું રે કે રંગડાંના રાતા;
મનને ગુમાને રે કે મોહન છો માતા. ૨

નેળનના પુરા રે કે ચૂરા સંગ્રામે;
 પરનારીને મોવા રે કે ચઢિયા છે ભામે. ૩
 વહાલપના વેલા રે કે ઘેલા ગોવાળા;
 રંગડાના રેલા રે કે હેલા છોગાળા. ૪
 મતલખના ગરજ રે કે હરજ હેતુ છે;
 મજનારીના જીવન રે કે સુખના સેતુ છે. ૫
 માણીગર માણો રે કે નાણો પ્રિતલડી;
 વહાલા પ્રેમસખીના રે કે રસની રીતલડી. ૬

પદ ૧૮૪૪ મું

આવોને વહાલા રે કે લાલા નંદતંજા;
 સહુને છે સોંધા રે કે અમને મોંધા ધણા. ૧
 પહેલી પ્રિત લગાડી રે કે પ્રિતમજી પ્યારા;
 હવે નવ રહી રે કે નટવરજી ન્યારા. ૨
 હું તો ચરણકમળની રે કે દાસી છું વારી;
 મનગમતું કરને રે કે ગુણવંત ગિરિધારી. ૩
 હળવા રહી આવો રે કે મળવા હેત ઠરી;
 ઠરના લટકાંપર રે કે વહાલમ જાઉં મરી. ૪
 મોહન મોહીછું રે કે મીઠાં વેણુમાં;
 રંગબીના આવો રે કે રાખું નેણુમાં. ૫
 રસીયાજી રસ વાધ્યો રે કે રમતાં રસ રીતે;
 વહાલા પ્રેમસખીના રે કે પુરવની પ્રીતે. ૬

પદ ૧૮૪૫ મું

વહાલા હેલ જીવીલા રે કે જીવીપર જાઉં વારી;
 લાલચ મને લાગી રે કે લાડકડા તારી. ૧
 જાનકમાં બંધાણી રે કે હરખે હેત ઠરી;
 કુલી ફરેછું રે કે નેવા પ્રેમભરી. ૨
 મુખડાની શોભા રે કે નેધને જીવું છું;
 અધરામૃત વહાલા રે કે પ્રેમે પીવું છું. ૩

અધરખિંબ રાતા રે કે મન મારાં હરિયા;
 બ્રહ્મદીર્ઘા ભાથા રે કે કામતણા હરિયા. ૪
 નેણાં અણિયાળાં રે કે નીતમ નેહ ભર્યા;
 કામણિયા મુજને રે કે કાઈ ભાંત કર્યા. ૫
 ધરણીધર વહાલા રે કે ધરના ધૂતા છો;
 વહાલા પ્રેમસખીના રે કે મનમાં ખૂતા છો. ૬

પદ ૧૮૪૬ મું

મનગમતા મોહનરે કે વાત કહું વહાલા;
 રસિયા રસ પીજેરે કે નાગર નંદલાલા. ૧
 વહાલા તમે જાણોરે કે રસની રીતલડી;
 જગજીવન જીવોરે કે મારી પ્રીતલડી. ૨
 તમ અરથે જીવનરે કે જીવિત મારું છે;
 આ તન ધન મારુંરે કે સરવે તમારું છે. ૩
 શો ભાવ છે વહાલારે કે શું અમે કીજીયે;
 દાખ્યા વિના જીવનરે કે દલમાં બહીજીયે. ૪
 તમે ભલે પધાર્યારે કે સેજલડી મારી;
 તારા મુખડાં ઉપર રે કે વહાલમ જાઉં વારી. ૫
 આવોને આ ઘેર રે કે કામથી માં ડરજે;
 વહાલા પ્રેમસખીના રે કે મન ગમતું કરજે. ૬

પદ ૧૮૪૭ મું

મુખડાંની મોહન રે કે મોહની લાગી છે;
 રસિયા રસ પીવા રે કે સુરત જાગી છે. ૧
 બળિયા છો બળમરે કે સહુથી જળિયા છો;
 મારા મનડાં સાથે રે કે મોહન મળિયા છો. ૨
 વહાલા કામકળામાં રે કે પ્રીતમ પુરા છો;
 સુરત સંગ્રામે રે કે જીવન શૂરા છો. ૩
 ચતુરાઈ દીડીરે કે નટવર નેણામાં;
 બહુ પેચ જાણોરે કે વહાલમ વેણામાં. ૪

હળવા ને હળવારે કે હેતે હેરા છા;
 વહાલા દરદ લગાડિરે કે દલડું ફેરા છા. ૫
 ભેઈ કામકળાનેરે કે કંદર્પ હાથ્યો છે;
 વહાલા પ્રેમસખીએરે કે જનમ સુધાથ્યો છે. ૬

પદ ૧૮૪૮ મું

નટવર નંદલાલારે કે વહાલા છા મુજને;
 હવે નિમખ ન મેહુરે કે જીવનજી તુજને. ૧
 રસબસ મુને કીધીરે કે રસમાં રંગીલા;
 અંગોઅંગ આનંદરે કે પામી અલખેલા. ૨
 છા સુખની સીમારે કે ગુણવંત ગિરિધારી;
 મારા ચીતમાં ચડીછેરે કે ખુમારી તારી. ૩
 રંગડામાં રંગાણીરે કે રસિયાજી તારા;
 હવે નહીં મેહુરે કે વહાલમજી મારા. ૪
 રાખીશું રોકીરે કે જોવા નહીં પામેા;
 શા સારું પેહેલોરે કે લગાજો બામેા. ૫
 જુગો જુગ મુજનેરે કે રાખજો મેણામાં;
 વહાલા પ્રેમસખીનારે કે તમે રહેજો નેણામાં. ૬

પદ ૧૮૪૯ મું—રાગ ગરબી

વંદાવનમાં* વહાલે વળડી વાંસલી જો;
 મંત્ર બણીને વીંધી મારી પાંસલી જો. ૧
 વહાલે મેહની વળડી બહુ જોરમાં જો;
 આવી વાગી કાલજડાની કારમાં જો. ૨
 મારું કાલજ કારીને બારે નિસરી જો;
 હુંતો ધાયલ યધને સુધ વિસરી જો. ૩
 મારો જીવડો તે નવ રહ્યો ધારણે જો;
 હુંતો નિસરી જીવન જોવા કારણે જો. ૪

હુતો ચાલી વંદાવન વેલડી ને;
પ્રેમસખીને નાય કીધી ઘેલડી ને. ૫

પદ ૧૮૫૦ મું

જમુનાજીમાં જાલવ દીકા રમતા ને;
મારા મનમાં અતિ ઘણા ગમતા ને. ૧
મજવાસી સખી સહુ સંગમાં ને;
રંગભીનો રમે છે બહુ રંગમાં ને. ૨
રુડા લાગે રસિયોજી ખેલતા ને;
વહાલો એક ખીબને ટૂલતા ને. ૩
બલ સબલ શ્રીદામ બહુ સુરમાં* ને;
રમે અધે જમુનાજીનાં પૂરમાં ને. ૪
રમે વચમાં આવીને અલખેલડો ને;
પ્રેમસખીનો નાય બહુ છેલડો ને. ૫

પદ ૧૮૫૧ મું

અલખેલોજી આનંદમાં દીકડા ને;
મેં તો મગન થઈને લીધાં મીઠાં ને. ૧
વહાલો હસતા રમતા ને હેતે આવતા ને;
મારા તનના તે તાપ સમાવતા ને. ૨
આમા સામા સખા સંગ ખેલમાં ને;
મંજા રમવા રસિયો રંગરેલમાં ને. ૩
હિલા જળમાં ઉછાળે જળ નેરમાં ને;
મેં તો નિરખી રાખ્યા નેણાની કારમાં ને. ૪
જેજેકાર યાયે ને ગોપી ગાય છે ને;
પ્રેમસખીનો નાય રુડા ન્હાય છે ને. ૫

પદ ૧૮૫૨ મું

લટકાળે લાલેજી મન લીધલાં ને;
વજવાસી વહાલેજી ઘેલાં કીધલાં ને. ૧

વહાલો લટકાં કરે ને હરે ચીતને જો;
 તાળી દેખી ગાવે છે રડાં ગીતને જો. ૨
 વનમાળીએ વાળી રંગ રેલડી જો;
 મારી બાંહડી ઝાલીને લીધી બેલડી જો. ૩
 મારો સફલ જન્મ વહાલો કીધલો જો;
 મેં તો ત્રેમે અમૃત રસ પીધલો જો. ૪
 મનમોહન નાહીને વૃજ આવીઆ જો;
 ત્રેમસખીએ ચોતીડે વધાવીઆ જો. ૫

પદ ૧૮૫૩ મું-રાગ ગરખી

શોભા શી કહુંરે રડી, વરણુન કરતાં જાયે ચીત બૂદી;
 હરિવર જોયારે રંગમાં, મોહી હુતો રસિવાજીના અંગમાં. ૧
 ઉદર અતુપમરે નિરખી, ઉપમા પીપલ પાનના સરખી;
 ત્રિવળી સુંદરે શોભે, જોઈ જોઈ ચિતડાં મારા લોભે. ૨
 નાજી ઉડિરે રૂપાળી, ઘણા બેસે ત્યાં આસન વાળી;
 કટિલેક જોઈનેરે મનમાં, મૃગપતિ લાજી રણો મહા વનમાં. ૩
 હરિયે ઉપવીતરે ધારી, મુનિના મનને આનંદકારી;
 નિરખી આનંદરે પામી, આવા રડા ત્રેમસખીના સ્વામી. ૪

પદ ૧૮૫૪ મું

હરિને નિરખ્યારે નેણે, વહાલાને વરણુનું સુંદર વેણે;
 સ્વામ શરીરે શોભે, અગ્નન બાહુ ચિતડાં લોભે. ૧
 મૂરતિ ઉચીરે વખાણું, સવાચોસહ તસુ ખરમાણું;
 સુંદર શોભેરે શરીરે, પીતપટ પેહેર્યા છે બલવીરે. ૨
 ઘેરે સાદેરે ગાજે, સાંભળી મેલ નગારાં લાજે;
 હસતા આવેરે પાસે, કેસર સરજો સુગંધ આસે. ૩
 કોતુહલનારે હરિવા, જોગ કળાના પૂરણ હરિવા;
 ધણવિદ્યાનારે સ્વામી, આવા રડા ત્રેમસખી વર પામી. ૪

પદ ૧૮૫૫ મું

રંગનો બીનારે જોઈ, હરિના જુગલ ચરણપર મોહી;
સાથળ રુડારે કેવા, નિરખી મનમાં રાખ્યા જેવા. ૧
ગોળ છે જડારે સ્વરૂપે, ઉપમા કદળી થંભની આપે;
શોભિત શોભારે ધામ, મળવિનતાના પૂરણકામ. ૨
સુંદર શોભેરે જનનુ, નિરખી ધન્ય લાગ્ય કરી માનુ;
જંઘા જુગલનેરે નિરખી, ચંદન ચરચી મનમાં દરખી. ૩
ધુંટી અનુપમરે પાની, નિરખી મનમાં રાખું છું છાની;
એ પદ ઉરમાંરે ધારી, મુંઝ પ્રેમસખી બસિહારી. ૪

પદ ૧૮૫૬ મું

ચરણ હરિનારે શોભે, જોઈ જોઈ મુનિ મન મધુકર સોભે;
છખી અક્ષૌકીકરે ન્યારી, સોજે ચિહ્નતણી બસિહારી. ૧
મમ્મ તે મહા મુખરે આપે, ત્રિકુણ ગૌપદ દુઃખડાં કાપે;
કલશ ધનુષનેરે ધારે, બોમ તે તાપ હંપાના કારે. ૨
અર્ધ ચંદ્ર ઉચ્ચેરે ભારી, સ્વસ્તિ અષ્ટકુણ મંગલકારી;
જવને જંબુરે વિરાજે, વજ્ર ધ્વજ અંકુશ અતિ છાજે. ૩
અંબુજ શોભારે સારી, લાગે બિર્ધરેખા અતિ પ્યારી;
શુક જેવા જોગીરે વિચારે, નિત્ય ઉઠી પ્રેમસખી જીર ધારે. ૪

પદ ૧૮૫૭ મું

એ ચરણનારે ભોગી, શિવ સનકાદિક શુક જેવા જોગી;
મનમાં વિચારેરે પ્રીતે, તેણે કરી કામાદિક રિપુ જીતે. ૧
ધ્યાનમાં નખમણીરે દેજે, ઝીણી આગલીયુંની રેજે;
જેવે ચિહ્ન જમણેરે અંગુઠે, ખીજે નવ રાચે ભામે જુઠે. ૨
ઋષિગણ પુજેરે આનંદે, ભવ શ્રદ્ધાદિક નિત્ય ઉઠી વંદે;
શેષ સંભારે - મનમાં, પૂજે ગોવાળ વૃંદાવનમાં. ૩
કુચ ને કુમકુમરે સમારી, જીરપર રાજે મજની નારી;
ઉપનિષદનેરે સાર, પ્રેમસખી કરી રાજે જીર દાર. ૪

ઝીણી આંગાળયુંની રેખા નખમણિ લાલ છેરે લોલ; ૪
 લાગે ઐરાવત દલદંસ એવી રુડી ચાલ છેરે લોલ.
 એવી ભુખ અતુપમ સાર કે શોભે સ્યામનીરે લોલ;
 સુંમન કરવા તલજે નિશદિન વ્રજની બામનીરે લોલ. ૫
 નિરખી ઉન્નત હૃદય વિચાળ કે દુઃખ સરવે ટળ્યારે લોલ;
 આવા રુડા ત્રેમસખીનો નાથ કે મુજને બલે મળ્યારે લોલ. ૬

પદ ૧૮૬૩ મું-રાગ ગરબી

મારા વહાલાને રાખ્યા મોલા માધરે;*
 ધુતારી નારને શું કહીયે. મારાં
 રસિયા રાજેન્દ્રને રાખ્યા મોલા માધરે;
 ધુતારી નારને શું કહીયે. મારાં ૨૬.
 સખી કામણિયાં કીધરે મારા નાથને;
 વરા કીધલા જીવન જાદવરાધરે. ધુતારી
 સખી શુરે ખવરાવ્યું ખીડી પાનમાં;
 સુધ જીલાબીને રાખ્યા માંલરે. ધુતારી ૧
 સખી મોહનજીતારે ચીત ચોરિયાં;
 અણિયાળા નેણકિરી સાનરે. ધુતારી
 સખી વાલપ દેખાડી રુડા વેણુની;
 બોલી મરમ રીઝવી રાખ્યા કહાનરે. ધુતારી ૨
 સખી પ્રીતડી બેઠને મોલા વહાલમે;
 રંગબીનો રાખ્યા એને રંગરે. ધુતારી
 સખી શામળિયે વિસાર્યા વ્રજ સાથને;
 મરમાળાને ગમ્યો એના સંગરે. ધુતારી ૩
 સખી રસિયો રિઝવારે એના ગુણમાં;
 ગુણવંતીને ગમ્યા દીનોનાથરે. ધુતારી
 સખી ત્રેમસખી જાયે વારણે;
 અલબેલો આવે મારે હાથરે. ધુતારી ૪

પદ ૧૮૬૪ સું

મારા રસિયા વાલમને બરમાબ્યેરે;
 નેણાનો પાણી લાગણો. મારાં
 રંગભીના રાજે-દને બરમાબ્યેરે;
 નેણાનો પાણી લાગણો. મારાં ૮૬.
 સખી વાલપ ધણીરે એના વેણમાં;
 મરમાળા આંખડળીના લાવરે. નેણાનો
 સખી કામકળામાં ચતુરાર્ધ ધણી;
 મનગમતા ભોળા મારા નાવરે. નેણાનો ૧
 સખી જાતાં વળતાંરે મળતા શેરીએ;
 ઘોલી મરમ હસતા દીનોનાથરે. નેણાનો
 સખી મંદિર તળાં ને તોડી ઝીંતડી;
 નેહ લાગો ધુતારીને સાધરે. નેણાનો ૨
 સખી એ દુઃખે દાઝે મારી જાતડી;
 મન રહે સદાયે ઉદાસરે. નેણાનો
 સખી કેને કહીએરે વાત દુઃખની;
 રસિયોજી રજા તેને વાસરે. નેણાનો ૩
 સખી મળવાને મન તલખે ધણું;
 જોવાને તલખે મારાં નેણરે. નેણાનો
 સખી પ્રેમસખી જાયે વારણે;
 થાયે મીઠ્યે મેળાવો સેણરે. નેણાનો ૪

પદ ૧૮૬૫ સું-રાગ ગરબી

સખીરે સાંભળ વારતા કહું એક આજની;
 સખીરે જોઈ મુન્દર ગોલા પ્રજરાજની. ૧
 સખીરે હુંતો વેલેરી ઉડીને ઉભી શેરીએ;
 સખીરે જાણું રસીક મુન્દર મુખ હેરીએ. ૨
 સખીરે મંતો શેરીએ દીડા ન સ્થામને;
 સખીરે ગર્ધ નંદજીને ઘેર મેવી કામને. ૩

સખીરે નંદજીને ઘેર જોઈને પાછી વળી;
 સખીરે મારી પાડોચણ મુજને સામી મળી. ૪
 સખીરે મુને પુછ્યું જોન કહોને આજ કેમ છે;
 સખીરે મારે હરિ મુખ જોવાનું નેમ છે. ૫
 સખીરે હુંતો ગર્હતી જોવાને મોહન મીડડા;
 સખીરે ત્રેમસખીના નાથ નવ દીડડા. ૬

પદ ૧૮૬૬ મું

સખીરે મારી પાડોચણે ઠહી વાત કાનમાં;
 સખીરે મને હજવે સમજાવી વાત સાનમાં. ૧
 સખીરે હેત કરીને ઠહી વાત વઢાલની;
 સખીરે મને લાજ આપી નંદલાલની. ૨
 સખીરે મારો જીવડો તે ના રસો ધારણે;
 સખીરે હુંતો નિસરી જીવન જોવા કારણે. ૩
 સખીરે હું તો ચાલી વૃંદાવન વાટડી;
 સખીરે મારે આદણ છે પીળા ધાટડી. ૪
 સખીરે મીઘ મહી વેચવાનું છીધણું;
 સખીરે મનમોહન જોવાનું નેમ લીધણું ૫
 સખીરે પાછી માધવ જોવા વીના નહી વણું;
 સખીરે ત્રેમસખીના નાથને નિશ્ચે મણું. ૬

પદ ૧૮૬૭ મું

સખીરે હું તો ચાલી આવી વૃંદાવનમાં;
 સખીરે જોવા આનંદ ચાચે છે મારા મનમાં. ૧
 સખીરે મેં તો સાંભળી વઢાલાતી વંશી બોલતી;
 સખીરે હું તો ચાલી સામી વેહેલી ડાલતી. ૨
 સખીરે મેં તો શોભા જોઈ જમુના તીરની;
 સખીરે રૂડી કુંજ ગધી છેવા નીરની.* ૩

* "છે વાનીરની" જે પ્રતમાં આ જે રીતે છે પણ અર્થ એકમત્તં સ્પષ્ટ નથી.

સખીરે હું તો રસ રમણુ શોભા જોઈને;
 સખીરે હું તો આનંદ પામી રહી મોહીને. ૪
 સખીરે જેનું ક્રિડા નિરંજન* વિશ્વ નામ છે;
 સખીરે એતો તેને રહાનું ધામ છે. ૫
 સખીરે પ્રેમસખીનો નાથ ત્યાં દીઠડા;
 સખીરે મેં તો-ધાઈને લીધા વહાલાના મીઠડા. ૬

પદ ૧૮૬૮ મું

સખીરે શ્યામ સુંદર સ્વરૂપ રૂપ જોઈને;
 સખીરે હું તો મગન યઈ ગઈ છું મોહીને. ૧
 સખીરે મનમોહન અનુપ રૂપ - કીધણું;
 સખીરે ચીત કંઈતણું ચોરી લીધણું. ૨
 સખીરે જોયા નેણા જરી ગિરધારીને;
 સખીરે કામ કાટિક નાંખીયે વારી વારીને. ૩
 સખીરે શોખ્યા કંઈયે તણે માન મોડતા;
 સખીરે મારા મનડા સાથે પ્રિત જોડતા. ૪
 સખીરે મને કહેતાં ન આવે એવી ઉપમા;
 સખીરે કંઈક ભૂલ્યા જઈ એના રૂપમાં. ૫
 સખીરે પ્રેમ સખીના નાથની મૂર્તિ;
 સખીરે જાણે થકીયે ન મેલીયે હિરતી. ૬

પદ ૧૮૬૯ મું

સખીરે શ્યામ સુંદર રમે છે પ્રેમ રંગમાં;
 સખીરે ચંદન લેપન કર્યાં છે સર્વ અંગમાં. ૧
 સખીરે જાણે શંકર આત્યા વિશૂત ધારીને;
 સખીરે તાડવ નાયતાઈ આનંદ ત્રિપુરાસીને. ૨
 સખીરે વિષવેલીના પેહેચ્યા છે હાર કાટમાં;
 સખીરે મોહ પામીને હિમે છે કામ ઓટમાં. ૩

સખીરે જાણે સંકરે ધાર્યો ભોયંગ રાજને;
 સખીરે માર આખ્યો છે લેવા સંજુની લાજને. ૪
 સખીરે કંઠે શોભે છે કમળ દગ સ્યામને;
 સખીરે હૂંતો વારી જાઉં નીલકંઠ નામને. ૫
 સખીરે પ્રેમસખીના નાયત્રી શોભા બણી;
 સખીરે જોઈ દીન થયો છે રતિના ધણી. ૬

પદ ૧૮૭૦ મું

સખીરે મનમોહન શોભે છે નજ આવતા;
 સખીરે મજવિનતાના ચીત લલચાવતા. ૧
 સખીરે નવમનની શોભા છે સ્યામ તનમાં;
 સખીરે મજસુંદરી આનંદ જોઈ મનમાં. ૨
 સખીરે વનમાળા શોભે છે સ્યામ અંગમાં;
 સખીરે જાણે ઈંદ્રે તાણ્યું ધનુષ્ય રંગમાં. ૩
 સખીરે જાણે ચમકે પીતાંબર દામિની;
 સખીરે જોઈ આનંદ થાય છે મજલામિની. ૪
 સખીરે આવે મેરલી મધુરી શી વગાડતા;
 સખીરે મોર દાદુર ચાતુકને જીવાડતા. ૫
 સખીરે આવે સુંદર કમળ કર ફેરતા;
 સખીરે પ્રેમસખીને નેણા ભરી હેરતા. ૬

પદ ૧૮૭૧ મું-રાગ ગરબી

હરિ નંદાજીના હો લાલ વહાલા મારે ઘેર તમે આવજો; હરિ ૦ ટેક
 પેહેરી પીતાંબર પ્રેમસું, વલી રોટા રંગ સૌરંગ;
 શોભા કાટિક કામત્રી, તમે ધરજો અંગે અંગ. નંદા ૦ ૧
 મોતી માળા કાટમાં ને, હેમ કડાં જોઈ હાથ;
 શિવ બ્રહ્માદિક સરખા જોઈ, રાજ ચારો નાથ. નંદા ૦ ૨
 વહાલા માયડે મુગટ પુલનો, પેહેરો પુલડાં દેરા હાર;
 જીવન તંમને જોઈને, મોહી જાશે નમની નાર. નંદા ૦ ૩

કંઈ ઠાટિક વારણે, એવી ધરજે શોભા સ્થામ;
ત્રેમસખી કહે જિરમાં હું તો, રાખીશ આઠો જામ. નંદા ૦ ૪

પદ ૧૮૭૨ મું

હરિ મરમાળાહો માવ, સાંભળો તમને શિખવું રીતડી; હરિ ૦ ટેક.
ગોવિંદ ગાજતે વાજતે, તમે આવજો મારે ઘેર;
પાડ પાડોશી ગામનાં, મર જાણે બાધું શહેર. મર ૦ ૧
મંદિરમાંથી પાંસરા વહાલા, આવજો મારું ક્યોક;
સામી ઉઘી મેડીયે, વહાલા રહેજે મારી શોક. મર ૦ ૨
જેશે આવી ગોખમાં, તમને રસિયા વારમવાર;
કામજુગારા નેણનાં, તમે મારજો બાણુ હજાર. મર ૦ ૩
આકળા થાજે મા વહાલમાં, ઉભા રહેજો એને બાર;
ત્રેમસખી કહે સાનમાં, એને મનવજો તમે હાર. મર ૦ ૪

પદ ૧૮૭૩ મું

હરિ કામજુગારાહો કહાન, સારી પેઠ સાનમાં સમજાવજો; હરિ ૦ ટેક.
નવહંદી છે નાયજી, વસી ધુતારી ગુણવાન;
એની આંખડીના પેચમાં, તમે છેતરાજો મા કહાન. કામ ૦ ૧
આંખડી છે અણિયાળિયું, તેની રાખજો મા તમે ખીક;
કમળનેણુ કેારાં રાખતાં, એને કરજો ઠીકા ઠીક. કામ ૦ ૨
મોહન તમને પુછશે, ક્યાં જાઓ છો મુંદર સ્થામ;
જીવન એને આગલે, તમે લેજો મારું નામ. કામ ૦ ૩
હું આવીશ જોવા જાહવા, મિયે ભરવા પાણી દેશ;
ત્રેમસખી સામું જોઈને, તમે વાળજો રંગની રેશ. કામ ૦ ૪

પદ ૧૮૭૪ મું

હરિ ગુણવંતા ગોવિંદ, હસતા આવો મોહન મારી શેરીએ; હરિ ૦ ટેક.
મોહન મોરલી વાઈને, વહાલા ગાઈને મુંદર ગીત;
આંખડીના લાવમાં, ચોરી લાવજો એનું ચીત. ગુણ ૦ ૧
અગારીમાં આવીને, હું કરીશ જીવન સાન;
મારી પાડોશજીને આંગણે, એક ગાંજો મીઠી તાન. ગુણ ૦ ૨

હળવા હળવા હેતમાં વહાલા, આવજો મારે ખાર;
 યાજ ભરી સગ મોતીડે, વધાવીશ વારમવાર. ગુણં ૩
 સુંદર પુલની સેજમાં, ધધરાવીશ હું. એકાંત;
 પ્રેમસખી કહે રસિયા સર્વે, પુરીશ મનની ખાંત. ગુણં ૪

પદ ૧૮૭૫ મું-રાગ ગરબી*

હો રંગભીના રસિલા મોહનજી, આવી શાને કરો છો આજ;
 હો રંગભીના હો રસિલા મોહનજી. હો રંગં ૨૬.
 આવીખાઓ મારહોને વેગળા, નહીંતો ખાશો મુખડાની ગાળ. હો રંગં ૧
 કેમ ઉભા છો મારગ રોકીને, આલ્યા જાઓને પોતાની વાટ; હો રંગં
 વળી જોર જણાવો છો જાણવા, હાથ નાખો છો મહીને માટ. હો રંગં ૨
 કેની છેડ ન કીજે કાતુડા, તમે ડાલા છો નંદલાલ; હો રંગં -
 ફેલ કરો કહું તમે નહિ માનો, તોઈ પુરીશ કેડ હું કાલ. હો રંગં ૩
 કુતારા છો તમને જાણીએ, છો બાલપણના ચોર; હો રંગં
 પુરા છો ગુણના ગોવિંદજી, હવે કરશું પાંસરા દોર. હો રંગં ૪
 એવા લાડ ન કીજે લાડકડા, વહાલા છો જાણુ મુનજી; હો રંગં
 હવે નાના નથી મનમોહનજી, છો પ્રેમસખીના પ્રાણુ. હો રંગં ૫

પદ ૧૮૭૬ મું

હો અલખેલી ગોવાલની ગોકુલની રંગભીની સુંદર નાર; હો અં ૨૬.
 આવો મરડ દેખાડે છે મુખનો, તરુણી તન અતિ સુકુમાર; હો અં
 જોલે કંઈજી વચન અતિ મરમાળા, આખર ગુર્જર જાત ગમાર. હો અં ૧
 આજ આવી મારા લાગમાં, રોકીશું સર્વે સાથ; હો અં
 ૧) અલી દહાડી તું દાણ ચોરી જાતી, ધણે દહાડે આવી છું હાથ. હો અં ૨
 શું છે નામ તારું તારા આપનું, તારા મનમાં છે ઝાંઝો દોડ; હો અં
 ઉભી રહેને ચા માં આકળી, પુરા કરીશું તારા કેડ. હો અં ૩
 શુરે જોર જણાવે છે નેણમાં, નાંખે છે કટાક્ષના બાણ; હો અં
 એમ બાળક નહીં બહીઈ જાણું, મુકીયે ન લીધા વીના દાણ. હો અં ૪

* આ અષ્ટક છે પરંતુ ત્રણે પ્રતમાં તેના પહેલા પદમાં એક કડી, બીજા પદમાં એક-એળ, અને છઠ્ઠામાં એક કડી ચોછા છે. † “જાઓ” પાડાન્તર છે.
 ‡ “એમ બાળક નહિ અમે બહી જાણું” પાડાન્તર છે.

રોકીયું જવા નહોં દધ્યે, કરીયું વનમાં હેરાન; હો અં
કહે પ્રેમસખીના વાલમો, પાવો ગોરસ મેલીને માન. હો અં ૫

૫૬ ૧૮૭૭ મું

હો ધુતારા આહીરના ગીરધરજી, ઘેલું શુ બોલો ગોવાળ; હો ધું ૮૬.
વહાલા નિર્લજ સરખા બોલો છો, ખાવાને ધ્વજો છો ગાળ. હો ધું ૧
કે કહાડના કહાનજી, કહેને કદી લીધું અવગેલ; હો ધું
આવ્યા દાણી ચર્ધ દાણુ લેવાને, નથી લાજ તારે છેલ. હો ધું ૨
જાણું બોલો માં તમને જાણીયે, આવા મોટા યથા અમો માંલ; હો ધું
વહાલા મોટા કીધા જાજ પાછને, રાખ્યા છે ચારવા ગાય. હો ધું ૩
હવે શિખ્યા છો મારગ આંધવા, વનમાં રોકો છો પરનાર; હો ધું
વહાલા નીતનીત હેરો છો હેરણા, રંગભીના નંદકુમાર. હો ધું ૪
તમને ખખર નથી ખીજ મરમની, શું જોઇને પુલો છો આપ; હો ધું
અમને ખખર છે છાની વાતની, જાણું છું તમારે બે બાપ. હો ધું ૫
ગોરા નંદ જશોદા બેઠે જથ્થુ, તમે કાળા કાનુડા નામ; હો ધું
એતું જાણીને છેડ ન કીજ્યે, વહાલા પ્રેમસખીના સ્થામ. હો ધું ૬

૫૬ ૧૮૭૮ મું

હો મહિયારી ધુતારી જીઠા બોલી, બખુભાણુ તણી કુમારી; હો મહિં ૮૬.
શું જાણે અમારી વાતમાં, તું છો જાણ તણી વેચનારી. હો મહિં ૧
આલી નવ લખ ઘન નંદજીને, તેની ગોવાળ પુરે છે સાખ; હો મહિં
બખુભાણુ અમારો ચાકર છે, તું જેવી લોડીયું લાખ. હો મહિં ૨
અમે રાજ તે ગોકુલ ગામના, આ ધાટ તણા અમે દાણી; હો મહિં
તુંતો છોડી અમારા ગુર્જરી, તારી માતા ભરે છે પાણી. હો મહિં ૩
અમારું ખાધને જીવોછો, કરો છો અમારું કામ; હો મહિં
અલી શું મુખ લખને બોલે છે, છોડી રાધિકા તારું નામ. હો મહિં ૪
શું જાણે તું અમને ગુર્જરી, મારી બ્હીકે ફાટી મરે કંસ; હો મહિં
કોઈ વેર કરે આલી અમ સાથે, કાઢી નાખું હું તેનો વંશ. હો મહિં ૫
ગોરસડાં કાજે ગોવિંદ, જાણ્યો રાધાનો હાય; હો મહિં
બોલો ધુંધટ પાવોને મહિયારી, કહે પ્રેમસખીના નાથ. હો મહિં ૬

પદ ૧૮૭૬ મું

હો મોહનજી ધુતારા કાતુડા, કામલુગારા ઠગારા છેલ; હો મોં ૧૬.
 રહેને વેગજો તુજને વારુ છું, ફાટલું* કમ બોલે છે ફેલ. હો મોં ૧
 નાનકડો જરા નવ લાજતો, ગાજતો ગોવાળાને જોર; હો મોં
 સ્થાને ફેલ કરે રહેને પાંસરો, વિણીને ખાને તું વનમાં બ્યાર. હો મોં ૨
 તારે નવ લખ પેન તે જાણીએ, તારા ધરમાં છે ઝાઝું ધન; હો મોં
 અલ્યાશાને ધરેણાં નથી પેહેરતો, મહીડા જોઈ કમલજ છે મન. હો મોં ૩
 અલ્યા મહીડા વેચ્યાની શી લાજ છે, જાણ્યા વિના ન બોલીએ લાલ; † હો મોં
 જોઈ આવો પોતાની માતાને, મહી વેચતા પડી છે ટાળ. હો મોં ૪
 અલ્યા મથુરા મેલી સ્થાકારણે, કમ નાશી આલ્યો અરધીરાત; હો મોં
 અલ્યા આવીને ઉગર્યો છું ગોકુલમાં, તે કમ જુલો ગયો વાત. હો મોં ૫
 વહાલા સાચું ઠહેતા દુઃખ લાગશે, કમ પરણ્યા નહિ કુલવંતીનાર; હો મોં
 હવે જો જો રજે કાઠનું ધર ધાલો, વહાલા ત્રેમસખીના યાર. હો મોં ૬

પદ ૧૮૮૦ મું

હો ગોરસડાં વાલી ગોવાલણી, અલી દીસે છે ધણી રીસાળ; હો ગોરં ૧૬.
 અલી મહી વેચવા સ્થાને નીસરી, મીઠા બોલી ધણી મરમાળ. હો ગોં ૧
 અલી જોખન ગર્વ ન કીજ્યે, માનની સમજે મનમાંલ; હો ગોં
 ચાલે મલપતી બોલે છે મરડમાં, હાથ આવી છું વનમાંલ. હો ગોં ૨
 હાથ જોડો ગોરસ મેલીને, છેટાથી લાગો પાયે; હો ગોં
 અલી ખાંધી તે મુઠી લાખની, ઉધાડીયે તો પત જાયે. હો ગોં ૩
 અમે અડીયે નહો તમને ગુજરી, તમે છો શૂદ્ર અશુચિ નાર; હો ગોં
 અલી છેટે રહો પડજાયો પાડસો, અમે કહેવાઈએ ધલત્યાર. હો ગોં ૪
 અલી મહીડા પીધાની ઇચ્છા ધણી, પીવાં ગોરસડાપર લાવ; હો ગોં
 શીકું લાગે તો પાછું આપશું, મોગે ત્રેમસખીનો નાવ. હો ગોં ૫

પદ ૧૮૮૧ મું

હો અલબેલા હડીલા ગોવિંદજી, પાલવડો મેલો નેદલાલ; હો અં ૧૬.
 જાવા દો પ્રીતમ પાતળિયા, આવીશું જીવન કાલ. હો અં ૧

* “ફાટલું” પાઠ પણ ગાય છે. † “ગાલ” પાઠાન્તર છે. ‘ગાલ’ કમ્પોઝી ગાય તેનો અર્થ ‘વાત’ ગાય છે.

શો ભાર છે વહાલા ગોરસનો, તમે પીયો તેટલું પાત; હો અં
વહાલા વચને તે વેર વધી ગયું, કીધી કઠણ વચનની ધાત. હો અં ૨
પીયો પ્રીતયું ગીરધર રંગીલા, મુકા મોહનજી વિખવાદ; હો અં
જીવન રસની રીતલડી, મીઠી મેલવણીનો સ્નાદ. હો અં ૩
કલા કઠણ વચન અમે પ્રીતમજી, તેનો રાપ મારાખજે સ્યામ; હો અં
અપરાધ ક્ષમા કરો વહાલમજી, વહાલા તમને તે મારા સમ. હો અં ૪
હવે કૃપા કરો જગજીવનજી, હમે ચરણકમલની દાસ; હો અં
વહાલમજી વહાલ વધરોને, રાખોને તમારે પાસ. હો અં ૫
પાવો પ્રેમ અધર રસ પાતળિયા, લાડીલા નંદકુમાર; હો અં
રંગ રેલ કરો જગજીવનજી, આપો પ્રેમસખીને હાર. હો અં ૬

પદ ૧૮૮૨ મું

હો જીવનજી પ્રીતમ પાતળિયા, વહાલા છે નંદકુમાર; હો જીં ૧
હવે પ્રાણજીવન કેમ વિસરો, કરી રાખું હૈયાને હાર. હો જીં ૨
તમે સર્વસ મારે મોહનજી, તમથી વહાલું નહીં કાર્ધ; હો જીં
તમ કારણ રહી છું ગોકુલમાં, જીવું છું જીવન જોઈ. હો જીં ૩
તમને છોડું છું જીવન જાણીને, મોહન લટકાળા માવ; હો જીં
રોકો મારગ બોલો છે લાડમાં, મારે સાંભળવાનો ભાવ. હો જીં ૪
શો ભાર છે વહાલા ગોરસનો, મારા લાડકડા અલખેલ; હો જીં
મંગો પ્રાણુ તો આપું પ્રીતમજી, વારી નાંખુ ગોરસડાની હેલ. હો જીં ૫
લટકતા આવો છે વહાલમજી, મંગો છે મહીડાનાં દાણુ; હો જીં
હિપરથી બોલું છું મરડમાં, અંતરમાં વારુ છું પ્રાણુ. હો જીં ૬
ગોરસડાં પાઈ ગોવિંદને, ગોવાલણી લાગે છે પાપ; હો જીં
જોઈ રસીકજીવન ઉરમાં ધારી, દાણુ લીલા પ્રેમસખી ગાપ. હો જીં ૭

પદ ૧૮૮૩ મું—રાગ ગરબી

આરા આવો મુંદર સ્યામ રે પુછું પાતલડી;
ક્યાં જીત્યા ચતુર સંગ્રામ રે રંગબર રાતલડી. ૧
ક્યાં કીધાં અધરરસ પાન રે રસિયા રંગ રમતા;
કુણ મળી ચતુર એવી કહાન રે યથા હરિ મન ગમતા. ૨

દુર્ધ રીતે કીધાં સનમાન રે ચતુરવર પાતળિયા;
 કેમ વણ્યાં રસિક એવાં વાન રે સુંદર શામળિયા. ૩
 દુર્ધ રીતે દેખાયા દાવ રે વહાલપ વેણુમાં;
 દુર્ધ રીતનાં કીધાં હરિ લાવ રે સુંદર નેણુમાં. ૪
 દુર્ધ રીતની સમજાવી સાન રે હસી લીધી તાળી;
 તે સાનમાં થયા છે ગુલતાન રે મોહન વનમાળી. ૫
 દુર્ધ રીતે મટયા સર્વે એક રે મોહન મરમાળા;
 પ્રેમસંખી પુછે એ એક રે છેલવર છેગાળા. ૬

પદ ૧૮૮૪ સું

રસિયાજી કહોને રસ રીત રે મોહન ગિરિધારી;
 વાલમ ક્યાં વધારી પ્રીત રે જખીપર જાઉં વારી. ૧
 જોડું જોલશે તો જશે લાજ રે મોહન રંગ રસિયા;
 ક્યાં સાચ્યાં ગુણવંત કાજ રે દેને મંદિર વસિયા. ૨
 ક્યાં થયા મોહન ચકચૂર રે આલસકું અંગે;
 ક્યાં હુંટાણા આજ સુર રે લાલ દેને સંગે. ૩
 ક્યાં ચોળાણાં નંદલાલ રે સુખની સેજડીયે;
 દેણે બીજા જુજ ભરી વહાલ રે અમૃતની ઝડીયે. ૪
 ક્યાં હુંટતાં સેજડીનાં સુખ રે મનોહર મન ગમતાં;
 તે આનંદ આવી રહ્યો સુખ રે રસિયા રંગ રમતાં. ૫
 ક્યાં પુરણ કીધી સર્વે ખાત રે મોહન અલખેલા;
 પ્રેમસંખી પુછે એકાંત રે સુંદર વર છેલા. ૬

પદ ૧૮૮૫ સું

સાચું જોલો ચતુર વર કહાન રે નટવર નંદલાલા;
 ક્યાં પલટાવ્યાં એવાં વાન રે રસિક જનના વહાલા. ૧
 છે જીવન જોગન ભરપુર રે મોહન ગીરધારી;
 છે દિસંતા મહાસુર રે ગતિ ગયા કેમ હારી. ૨
 રસિયાજી શું આદ્યું છે અંગ રે મોહન અલખેલા;
 આવા હાલ થયા છે દેને સંગ રે સુંદરવર છેલા. ૩

આ ચુનડી તે કેની ઝોઢી આવ્યા રે પીતાંબર ક્યાં જૂલ્યા;
વહાલા મોરલીને સાટે વેલણુ લાવ્યા રે પ્રેમમાં ક્યાં ફૂલ્યાં. ૪
રહ્યા તિલક અધુરાં ભાવ રે લડયડતાં વેણાં;
રુડી રેખા કાળલની ગાથ રે નિંદ ભર્યાં નેણાં. ૫
જોઈ રૂપ તમારું નાથ રે મગન થઈ પ્રજનારી;
પ્રેમસખી પુછે જોડી હાથ રે છખીપર જાયે વારી. ૬

પદ ૧૮૮૬ મું

સુંદર વર યોલ્યા નાવ રે સંભળો પ્રજનારી;
થયો તમને પુછ્યાનો ભાવ રે વાત કહું વિસ્તારી. ૧
ગાથું ચારવા ગયોતો કાલ રે મહાવનમાં જામને;
આ તિલક ક્યાં છે ભાવ રે વેલેરે નેને.* ૨
કરી કેસર ચંદનની આડ રે ચાંદલે કરતુરી;
થઈ તમને પુછ્યાની આડ રે વાત કરું છું પુરી. ૩
થયો મહા વનમાં બહુ ધામ રે જગ આવ્યાં ભાલે;
ઝાળાયો ચાંદલો ક્યામ રે હાથ લાગો માલે. ૪
હુંતો ગયો અલી વનમાં સાઈ રે પીતાંબર વિસારી;
એક આવી તમ માંહેલી કાષ રે ચોરી ગઈ ધુતારી. ૫
મંતો ચુનડી ક્યાં ઝોઢી છે ગોરી રે યોવો છે શું ઘેલી;
મારે માથે નાખો કાશી ચોરી રે લોક લાજને મેલી. ૬
આ વેલણુ ક્યાં રંચો છે વાંસ રે જૂઠડા યોલી નાર;
હુંતો જાઉં છું લોપારને પાસ રે પડાવવા છે સાર. ૭
હસી હસી લીધી તાળી હાથ રે વિનતા ગઈ ઉડી;
સાચા પ્રેમસખીનો નાથ રે પ્રજનાર થઈ જૂડી. ૮

પદ ૧૮૮૭ મું-રાગ ગરબી

અલબેલા આવો રે રમિયે અકતિ;
મનકું મારું મોહું રે મોલીડાની ભાંતે. ૧

રસિયા મને લાગો રે હરિ તારો ચટકા;
 મારા મનડાં માઈ રે રાત દિવસ ખટકા. ૨
 મારે ચીતડે ચોટી રે મોહન છખી તારી;
 તારા લટકાં ઉપર રે વાલમ જાઉં વારી. ૩
 તમ અરથે રસિયા રે લોક લજ્યા મેલી;
 જોયા વિના તમને રે સ્વામ ફરું ઘેલી. ૪
 હુંતો ધાપલ યઈ છું રે મરમાજે વેણે;
 મારું ચિતકું વિધ્યું રે અણિયાળે નેણે. ૫
 સંદેશો ઉપજ્યો રે વાલમ ઠહેવાને;
 વહાલા ત્રિમસખી તલજે રે ભેળી રહેવાને. ૬

પદ ૧૮૮૮ મું

રસિયા મને રાખો રે પોતાતી જાણી;
 હુંતો હાથ તમારે રે વાલમ વેચાણી. ૧
 મારું મનકું રહું છે રે તમપર મોહને;
 જીવન જીવું છું રે તુજને જોધને. ૨
 મને આશ તમારી રે પ્રાણજીવન પ્યારા;
 સુંદર વર મુજથી રે મા રેજ્યો ન્યારા. ૩
 હુંતો ચરણકમળની રે દાસી તમારી છું;
 તારા વેણા ઉપર રે રસિયા વારી છું. ૪
 વહાલા લાગો છે રે નટવર નાનડિયા;
 મારા જીવ સંગાથે રે સુંદર વર જડિયા. ૫
 ખીજું કાઈ ન જાણું રે જોયું મંતો જોખીને;
 રસિયા સંગ રાખો રે ત્રિમસખી જોખીને. ૬

પદ ૧૮૮૯ મું

સુંદર છખી જોધને રે મોહન મરમાળા;
 મનડાં રહ્યાં મોહને રે છેલવર છોમાળા. ૧
 મારે પ્રીત બંધાણી રે તમ સંગ પાતળિયા;
 ખીજો કાઈ ન જોઈ રે સુંદર શામળિયા. ૨

મારું ચીતકું ચોરું રે પેચાળી પાલે;
અલખેલા રહેજે રે આંખડી આગે. ૩
મારું મનકું મોહું રે રેટ રૂપાળે;
મને ધામલ કીધી રે નેણતણે ચાળે. ૪
મારું હૈકું હરજે રે મળવા મન ગમતા;
આવોને મળિયે રે રસિયા રંગ રમતા. ૫
ખીજે ક્યાંઈ મનકું રે મોહન નવ લાગે;
તમ પાસે રાખો રે પ્રેમસખી આગે. ૬

૫૬ ૧૮૯૦ મું

મન ગમતા મોહન રે મોહી તારા વેણુમા;
કામણુ મને કીધાં રે ગુણવંત નેણુમા, ૧
ધર ધંધા ન ગમે રે રહું મન મોહને;
હુંતો મગન રહું છું રે તમને જોઈને. ૨
તમને જોઈને રે મન ક્યાંયે નથી જનતું;
મને સખલ ગમે છે રે હરિ તારી વાતું. ૩
હુંતો જોઈને હરખું રે ચાલતણો ચટકો;
મને સખલ ગમે છે રે હાથતણો લટકો. ૪
મુજ સાથે ગાવો રે આવો હરિ ખસતા;
મને સખલ ગમે છે રે સુંદર વર હસતા. ૫
આવાને આવા રે રેજો દગ આગે;
વહાલા પ્રેમસખીના રે નિત્ય ઉડી એ આગે. ૬

૫૬ ૧૮૯૧ મું—રાગ ગરબી

એક વાર મંદિર આવો વહાલાજી મારે, એક વાર મંદિર આવો;
ચિતડાં શું લલચાવો. એકઠું ટેક.
વાટડી જોઈ છું તારી, વહેલા આવો ગિરિધારી;
જોળાને શું ભરમાવોરે. વહાલાં ૧
ખીજને જાણો છો કાલા, અમશું જોલોને વહાલા;
અમ સાથે શો દાવોરે. વહાલાં ૨

મરમાળે વેણે દરિ, કામધુગારે નેણે કરી;
 સાનમા શું સમજાવેરે. વદાલાં ૩
 આજ કામ કહીને દરિ, કાલ ન્હને જાણે છે ફરી;
 જીવડો શું તરસાવેરે. વદાલાં ૪
 ઘોડ્યાં એલાવા આવો, વદાવા મારે મન ભાવો;
 પ્રેમસખી સાથે લાવેરે. વદાવાં ૫

પદ ૧૮૯૨ મું

પ્રેમશુ પધારો દરિરે અલખેલા મારે, પ્રેમશુ પધારો દરિ;
 રહી છુ અરજ કરી. પ્રેમશુ ૨૬.
 મુદર વાળી છે રોરી, મોતિડાં મેઘ્યાં છે વેરી;
 તોરણ મેતા બાંધ્યા ફેરીરે. અલં ૧
 બાંધી છે હોડાળા ખાટ, રહી છુ નેધને વાટ;
 એક પગે આસ ભરીરે. અલં ૨
 વહેલેરી ઉઠીને રે દરિ, રમોઈ મેથી છે કરી;
 આવી છુ ઢાંકીને ધરીરે. અલં ૩
 વહેલેરા પધારો વદાવા, વાર શુ કરો છે કાવા;
 ભોજનીયાં જાયે છે ફરીરે. અલં ૪
 પ્રેમાને વશ દરિ, પધારો કરુણા કરી;
 પ્રેમસખી સાથે ખરીરે. અલં ૫

પદ ૧૮૯૩ મું

વારે વારે જઈ વારીરે, લટકાળા તમપર વારે વારે જઈ વારી;
 પધારો ગિરિધારી. લટં ૨૬.
 જખીવાજી જખીલો નેધને, મારુ મન રહ્યુ મોઘને;
 રાખુ વદાલા ઉર ધારીરે લટં ૧
 રૂપાળા પેહેરીને જમા, રસિયાજી આવો સામા;
 સુંઘણીની ગોલા સારીરે. લટં ૨
 ગજરા પેહેર્યા છે કાલુ, બાંધ્યા છે રૂપાળા બાલુ;
 હોમલિયાની જખી આરીરે. લટં ૩

કેસરિયે ચઢ્યા છે નાથ, અસવારી લેજો સાથ;
 મંગલ ગાય છે વ્રજનારીરે. લટ૦ ૪
 વહાલાજી વાર ન કીજો, ત્રેમસખી સાથે લીજો;
 આશ પુરો આવી અમારીરે. લટ૦ ૫
 પદ ૧૮૯૪ મું

મંદિર પધાર્યા સ્વામીરે, સાહેલી મારે મંદિર પધાર્યા સ્વામી;
 દુઃખ સરવે દૂર વામી. મંદિર૦ ટેક.
 કપુરે આરતિ કરી, મોતિડોના યાજ બરી;
 વધાવ્યા અંતરજામીરે. સાહેલી૦ ૧
 પેહેરાવ્યા ચપાના હાર, પગે લાગી વારવાર;
 ચરણે મસ્તક નામીરે. સાહેલી૦ ૨
 સેજડી સંવારી ખાંતે, ભોજનીયા રંધ્યાં છે બાંતે;
 નોતર્યા અક્ષરધામીરે. સાહેલી૦ ૩
 બ્યંજન યાજ આગે ધરી, પ્રીતશું જમાવ્યા હરિ;
 હવે મારે ન રહી ખામીરે. સાહેલી૦ ૪
 જમીને ઉઠ્યા હયાળ, ત્રેમસખીને આપ્યો યાજ;
 અંગે અંગ આનંદ પામીરે. સાહેલી૦ ૫

પદ ૧૮૯૫ મું-રાગ ગરખી

સખી વારણે જાઈ તારી પ્રીતને જો;
 વશ કીધા તે મોહન અજીતને જો. સખી૦ ટેક.
 સખી આજનો દિવસ તારો ધન્યમા જો;
 તુંતો ગમી મોહનજીના મનમા જો. સખી૦ ૧
 સખી ચતુરપણુમા ચતુર છે જો;
 અલખેલડી જોળન બરપુર છે જો. સખી૦ ૨
 સખી વાલપ ધણી છે તારી વેણુમા જો;
 કામણુ કીધાં છે કાંઈક નેણુમા જો. સખી૦ ૩
 સખી રંગડો લગાજો કાઈ બાંતનો જો;
 રસ પીયે છે આજ તું એકાંતનો જો. સખી૦ ૪

સખી મોહનજના તે મનડાં દર્પાં ને;
પ્રેમસખીના નાથને વચ કર્પાં ને. સખી૦ ૫

પદ ૧૮૯૬ મું

સખી ધન્ય છે આજ તારી પ્રીતડી ને;
રસિયાજી સાથે લાગી ઝડી ને. સખી૦ ૧૬
સખી કળા શિખી છું ચક્રારની ને;
છખી નેઈ રહી મોહન પ્રીતચેરની ને. સખી૦ ૧
સખી ચતુર ધણી તું નથી લેલડી ને;
સ્થામ મુંદર લેઈ ભરી ઝોલડી ને. સખી૦ ૨
સખી કામજી ક્રોધાં તે મારી બેનડી ને;
તુજ વિના ન ચાલે અરધ ધડી ને. સખી૦ ૩
સખી કળા ફરી છે તારા અંગની ને;
ચતુર લાગી રસિયાજના સંગની ને. સખી૦ ૪
સખી મનન ધર્ષ તું રસ ચાખતાં ને;
પ્રેમસખીના નાથ હિર રાખતાં ને. સખી૦ ૫

પદ ૧૮૯૭ મું

સખી દુતો બલિદારી વારા પદાલને ને;
પ્રેમે રીઝવ્યા ચતુર વર લાલને ને. સખી૦ ૧૬
સખી પ્રેમ પુરણ તારો કાનની ને;
વચ ક્રોધા મુંદર વર લામની ને. સખી૦ ૧
સખી રસિક મુંદર રસ ચાખીઓ ને;
સંસારિયો કુચો ફરી નાંખીઓ ને. સખી૦ ૨
સખી સ્થામ મુંદર હિર ધારિયો ને;
ધુંક નેવો ક્રોધા તે સંસારિયો ને. સખી૦ ૩
સખી પદાવા ક્રોધા તે પ્રજરાજને ને;
મેલી કુલ કુલુંજ સોડ લાજને ને. સખી૦ ૪
સખી નિશુવન વારા જય ગાવિયા ને;
પ્રેમસખીના નાથ તે પદાવિયા ને. સખી૦ ૫

પદ ૧૮૯૮ સું

સખી પ્રેમી જાણે વાત પ્રીતની જો;
 શું જાણે બીજા એ રીતની જો. સખી૦ ૨ક.
 સખી જામર લોભી રસ સારના જો;
 શું જાણે ઘડુર જોખી ગારના જો. સખી૦ ૧
 સખી હંસ તો મુકતાફલને જમે જો;
 મુવા બગલાંને એક માછલાં ગમે જો. સખી૦ ૨
 સખી પ્રેમીજન હંસ મોતી સ્થામ છે જો;
 જેને સ્થામ વિના ખીજું હરામ છે જો. સખી૦ ૩
 સખી અમૃત પીતાં ટળી વાસના જો;
 તે નવ જાણે બહેની સ્વાદ જાસના જો. સખી૦ ૪
 સખી જીવવું જેનું નાથ કારણે જો;
 પ્રેમસખી જાણે તેને વારણે જો. સખી૦ ૫

પદ ૧૮૯૯ સું-રાગ ગરબી

સાંભળ વાત કહું એક જાની, સ્થામ સુંદર વર નંદલાલાની. ૧
 સાચી કહું માનજે મારી હેલી, સુંદર સ્થામ ગયા તને મેલી. ૨
 તારી શોક યજ્ઞ* જેનું નામ, તેને મંદિર બાજુ ગયા છે સ્થામ. ૩
 કસ્ટુંબક પાધ કેસરિયાં જામા, શેરીએ જાતાં મળ્યા મને સામા. ૪
 રંગમાં રાતાને વાંસળી વાતા, રસિક સુંદર વર દીકા મેં જાતા. ૫
 ગજરા બાલુબંધ બાંધ્યા છે હાથે, લાખ ગોવાળિયા લીધા છે સાથે. ૬
 તેતો આજે પૂરણ સુખ પામી, જઈને મળ્યા પ્રેમસખીનો સ્થામી. ૭

પદ ૧૯૦૦ સું

સાંભળ વાત કહું એક બીજા, પ્રેમે મગન નાથ રહ્યા છે રીઝી. ૧
 પીતાંબરની પગવટ વાળી, હાથે ગજરા ઝુંથા વનમાળી. ૨
 અત્તર શીથી લીધી છે સાથે, કેસર ચંદન ઉતારણું છે હાથે. ૩
 તુજ કરતાં તે દીસે ઘણી વહાલી, પુરણકામ ગયા જેને ચાલી. ૪
 તેને મંદિર સ્થામ રહ્યા છે ઝૂંપી, તુજને તો રસિયો ગયા છે ભુલી. ૫

તુજને મેલીને ગયા જેને કાજ, કહોને બાઈ તારી થી રહી લાજ. ૬
સાંભળી રાધાએ દાસીની વાણી, ત્રેમસખી કહે કાપી મહારાણી. ૭

પદ ૧૯૦૧ મું

આદિ માયા જગતની છે ઈશ, અતિશે પ્રયંડ ચડી છે રીસ. ૧
જાણે રાહુએ ઘેરો છે ચદ, ક્ષીણ કળા થયો જગવંદ. ૨
મહા કોપમાં રાસેશ્વરી રાધા, શોક છતાંની લીધી છે બાધા. ૩
બ્રહ્મદી ચંચલ નેણાં છે રાતા, મહા રીસમાં બાલી જગમાતા. ૪
દેખાડ આલી કયાં છે નેદલાલ, જોને હવે કરીશ એના દાસ. ૫
જે સાથે લાગ્યું એને તાન, એક ધડીમાં ઉતારીશ માન. ૬
ત્રેમસખીના વહાલો ગયા બીજે આસે, હવે એમાં જોયાં જેવી થાસે. ૭

પદ ૧૯૦૨ મું

રીસ કરી બોલી અલબેલી, થાઓ તૈયાર ચાહોને વહેલી વહેલી. ૧
રથ બેઠીને થાઓ તૈયાર, ચાલો ઉતાવળી યાચે છે વાર. ૨
રતન જડીત પેહેર્યાં છે અમૂલ્ય, કાટિ સુરજ જેના નખની તુલ્ય. ૩
પેહેર્યાં છે ચીર અમુલીક ભારી, કાટિક કામ છખીપર વારી. ૪
સુંદર રથ બેઠ્યા જેને કાજે, ચીદે લોક શોભા ભેઈ લાજે. ૫
હીરા રતન જગ્યા અતિ સાર, ચાલીશ માહિમાં જેના વિસ્તાર. ૬
એ રથ ઉપર બેસીને ચાલી, ત્રેમસખીના નાથને છે વહાલી. ૭

પદ ૧૯૦૩ મું

ચાલી સ્થામા મંડળ મેલી, તથા કરોડ ગોખી લીધી છે ભેળી. ૧
હાહાકાર થયો બહુ ઘોષ, રાણી રાધાજી ભરાણી છે રાય. ૨
અતિ ધણો શોક કરતી આવે નાર, લાખ ગોવાળીઆ ઉભા છે દાર. ૩
ગોવાળીએ સહુ આવતી ભાળી, ઉભી રહો ઉભી રહો કહીને ખાળી. ૪
રાધાજી બોલી જુવો છે શું આલી, જવા ન પામે સહુ લ્યોને ઝાલી. ૫
રાધાજીની આસા લકન, ઝાલી લીધા ગોખી ભેળી ચકન. ૬
રીસમાં ભુલી ગોખી સુધ ભુધ, ત્રેમસખી કહે થયો મહા ભુધ. ૭

પદ ૧૯૦૪ મું

સાંભળી ખખર રાધાજી આવી, તથા કરોડ ગોખી સાથે લાવી. ૧

રીસ ભરી રાધા આવી જાણી, ખીકની મારી વ્રજ યર્ષ પાણી. ૨
 ઝાલો ને બાંધી કરતી આવી પ્યારી, અંતરધ્યાન થયા ગિરિધારી. ૩
 આવી રાધાજી વળી સૌ ભેઈ, સુના મંદિરિયામાં ન મળે કોઈ. ૪
 વ્રજ નીર યર્ષ તે જાણી, નવ દીર્ઘ ક્યાંઈ સારંગપાણી. ૫
 નીર ભેઈ બહુ* આચરજ પામી, અંતરધ્યાન થયા જાણ્યા સ્વામી. ૬
 રાધા ગર્ભ પાછી પોતાને ધામ, પ્રગટ થયા પ્રેમસખીનો સ્વામ. ૭

પદ ૧૯૦૫ મું

વ્રજ તીર ગયા બલવીર, હસીને બોલાવી આપી બહુ ધીર. ૧
 માટે કાજે આવી ગતિ તારી, આવ્ય નવભેજન યર્ષ નારી. ૨
 આવી રૂપ ધરી અલબેલી, રસિક સાથે વાળી રંગડાંની રેલી. ૩
 સુંદર વર મોહન સાથે રમતાં, પુત્ર સાત થયા મનગમતા. ૪
 રમતાં બાળ વઢ્યો એક નાનો, લાગી વ્રજ તેને રાખવા જાનો. ૫
 નાના બાલકની દયા મનમાં આવી, સુંદર સ્થામ ગયા છટકારી. ૬
 મેલી ગયા પ્રેમસખીનો પ્યારો, યાજે તું પુત્ર સમુદર ખારો. ૭

પદ ૧૯૦૬ હું

રસિક સુંદર સાથે શ્રીદામ, આવી ઉભા રહ્યા રાધાને ધામ. ૧
 દાસી બોલી ઉભા રહેને સ્વામ, હમણે નથી મંહી મપાતું કામ. ૨
 રાધા સુતી હરિ કોપ મંદિરમાં, પ્રગ્ન ભરી છે રીસના ભરમાં. ૩
 વસ્ત્ર આભૂષણ મેલ્યાં ઉતારી, એક કાઠી કંથા ઉર ધારી. ૪
 કુસુમની સેજ ત્યાગી અલબેલી, લોટે છે ધરણી કોમલ અંગ છેલી. ૫
 રદન કરે બહુ વારંવાર, દુઃખનો નહિ હરિ વારને પાર. ૬
 પ્રેમસખીનો નાથ આવ્યા જાણી, આવી ઉઠી રાધા રીસે ભરાણી. ૭

પદ ૧૯૦૭ મું

જાડે લંપટ દાસીના વહાલા, તેને પાસે જ તું નંદલાલા. ૧
 કપડી નિર્લજ્જું મું છે જાં કામ, જ તું પાછો તે દાસીને ધામ. ૨
 કંઠણ વચન બોલી રાધા પ્યારી, કાઠી મેલો લંપટ ગીરધારી. ૩

દાસી કહે જાઓ જગદીશ, હમણે રાધાને ચડી છે બહુ રીસ. ૪
એક કહે સાંભળો અલખેલા, આવડી માનીતી કરી કેમ છેલા. ૫
એક કહે સુંદર વર કહાન, લાગે પગે રાખે એનું માન. ૬
પ્રેમસખી કહે નાથ ગીરધારી, મન માની મોજ હવે મળશે સારી. ૭

પદ ૧૯૦૮ મું

પાછી આવીને રાધા બાંધી વેણા, રીસમાં રાતાં ચટક થયાં નેણા. ૧
વ્રજકાન્ત વ્રજના નાથ, કેમ મેલી આવ્યા દાસીનો સાથ. ૨
તે થઈ નદી તું પણ નદ યાને, બાંધી પુટી તેને કાંઠે રે જાને.* ૩
એકસું ધાતને એકસું પ્રીત, ક્યાંથી શિખ્યો એ મનુષ્યની રીત. ૪
મનુષ્યની રીત સરવે તારી જાણી, યાને મનુષ્ય જ સારંગપાણી. ૫
દાસી વ્રજને લેજે સાથે જાની, તે ટાળશે સહુ દાઝ દિવાની. ૬
સહી ન શક્યો બાલ્યો શ્રીદામ, ચાલી નિસચ્ચો પ્રેમસખીનો સ્વામ. ૭

પદ ૧૯૦૯ મું

શ્રીદામ દ્રાપ્યો નેણુ થયાં રાતા, એવાં વચન કેમ બોલો છો માતા. ૧
જેને પ્રતાપ થઈ આવી મોટી, તેને વાણી કેમ બોલો છો ખોટી. ૨
મારા સ્વામીનો મરમ તું ના જાણી, તું જેવી લાગે ભરે જેને પાણી. ૩
રે રે લંપટ કપડીના દૂત, સામો આવી કેમ બોલે કપુત. ૪
માનું ભુંડું વાંચે બાપનું સારું, દેત્યનું રૂપ યારો જ તારું. ૫
શ્રીદામ કે તું જેને મદ ભારી, મનુષ્ય બની થાજે શુદ્ધની નારી. ૬
પ્રેમસખીના સ્વામી પાસે આવી, શ્રીદામે રીત કહી સમજાવી. ૭

પદ ૧૯૧૦ મું

શ્રીદામ કે સાંભળો દીનાનાથ, શી ગતિ મારી કુટાયો અનાથ. ૧
સ્વામસુંદર કહે માં કરજે શોક, સો વરસ કેડે પામીશ મારો લોક. ૨
ધારી ચરણ હવે મસ્તક નામી, ચાલ્યો શ્રીદામ રાધા મળી સામી. ૩
દેવામાં ધાલી મળી બહુ પ્રીતે, ક્યાં જાણશ પુત્ર પુછ્યું એ રીતે. ૪
શ્રીદામે વાત કહી સમજાવી, ચાલી રાધા મોહન પાસે આવી. ૫

હે નાથ હે નાથ કહીને પોકારી, બુઢી હું નાથ છું દાસી તમારી. ૬
પડી ચરણમાં બુઢી શરીર, પ્રેમસખીને સ્વામી આપી ધીર. ૭

પદ ૧૯૧૧ મું

સુંદરશ્યામ કહે પ્રાણુ પ્યારી, ચિંતા ન કરશે મરણ છે મારી. ૧
થાઓ ગોકુલ બ્રહ્મભાણુ કુમારી, તમ અરથે હું આવીશ નારી. ૨
આવીશ વેહેલો ન કરીશ વાર, પ્રગટીશ વ્રજમાં ઉતારવા બાર. ૩
પરક્રમા કરી રાધા પજે લાગી, કર જોડીને લીધા વર માગી. ૪
રાધાજી બોલી જોડીને હાથ, જનમોજનમ થાજે મારા નાથ. ૫
નાથ ચરણમાં ગારું મન રમજે, ભ્રમર થઈને નિરંતર ભમજે. ૬
સુતાં જાગતાં નિત્ય દરશન દેજે, પ્રેમસખી કહે અખંડ અંતરે* રહેજે. ૭

પદ ૧૯૧૨ મું

ગદગદ કંઠે બોલી પ્રાણુ પ્યારી, નાથ વિસરજ્યો આ દાસી તમારી. ૧
શુણુ તમારા ને રૂપ તમારું, એમાં રહેજો અખંડ ચીત મારું. ૨
ચરણ કમળની ભક્તિ મુને દેજે, રાત દિવસ મારા નેણમાં રહેજે. ૩
જેતાં જેતાં જીવનપ્રાણુ, ઢળી પડી બુઢી દેહ બાન. ૪
વ્રજવાસી સાંભળો નરનારી, તે પુરુષોત્તમ પ્રગટ્યા મોરારી. ૫
એમાં તે ઝોટી ન મળે લગાર, સમ આધને કહું વારંવાર. ૬
પુરણ પ્રીતે એ લીલા જો ગાશે, તો પ્રેમસખીનો નાથ તેડી જાશે. ૭

પદ ૧૯૧૩ મું-રાગ ગરમી

આવોને અલખેલારે વહાલા, વાટડી જોઈ તમારી રે. આવોં ટેક.
લટકામાં લટકાણારે વહાલા, વહાલમ વેણુ વગાડી રે;
પ્રાણુ હર્યો વાંસલડીને ચટકે, મોહન મોહની લગાડી રે. આવોં ૧
મુખને મરકલડે આંખડલીને ચાળે, વશ કીધી વ્રજનારી રે;
અલખેલા આંખડલીમાં જીવન, ખટકો છે મોરારી રે. આવોં ૨
મીઠું મીઠું વેણું કામલુગારે નેણું, માર્યાં તે મોહના બાણુ રે;
રાત દિવસ સ્વપ્નામાં મોહનજી, વિસરું નહિ જીવનપ્રાણુ રે. આવોં ૩

લટકંતી ચાલે બોલાવો છો વહાલો, મીઠી તે મુખની વાણી રે;
 હાથને લટકે પીતાંબર પટકે, લાવણ્યમાં લોભાણી રે. આવો ૪
 સુંદરવરની સુંદર શોભા, બેઈ મોહું મન મારું રે;
 પ્રેમસખીના રસીલા રે વહાલા, તન મન તમપર વારું રે. આવો ૫

પદ ૧૯૧૪ મું

મોહનજી મરમાળા રે વહાલા, આવોને છેલ્લ જીવીલા રે;
 પ્રાણજીવન જોવાને કાળે, અવતરિયા અલખેલા રે. મોહ ૦ ૧ક.
 જરકસી પાધમાં રે મનકું લાગે, જળહળતા પેહેરો જામા રે;
 સુખકું તે દેવા ને મન હરી લેવા, ચાલ્યા આવો મુજ સામા રે. મોહ ૦ ૧
 શોભાના સાગર નૌતમ નાગર, કંઠે મોતીડાંની માળા રે;
 કુંડલ ઝળકે ને મનકું રે લળકે, કેવા શોભો છો રૂપાળા રે. મોહ ૦ ૨
 ફૂટે કંદોરો ને બાંહે બાણુબંધ, પાયે તે ધુંધરુ વાજે રે;
 હેમ કડા કર પોંચી જોધને, કાટિ કામ જીવી લાજે રે. મોહ ૦ ૩
 પીતાંબર ફેટે કંદારો છે ભેટે, મજવનિતા મોહી વહાલા રે;
 આવો એકાંતે જીવન જોઈ ખાંતે, એક વાર મજો નંદલાલા રે. મોહ ૦ ૪
 મુખઝ ઉપર શ્રમ જલનારે મોતી, કેસર તિલક લાલે રે;
 પ્રેમસખી જોધ મોહી છે વહાલા, છેલ્લ ચટકતી ચાલે રે. મોહ ૦ ૫

પદ ૧૯૧૫ મું

છેલ્લ જીવીલા છોમાળા વહાલા, તારા મુખડાની મોહનીલાગી રે;
 કમળ નેણુ જોવાનેરે કાળે, સર્વે થયાં વેરાગી રે. છેલ્લ ૦ ૧ક.
 કેસર રંગે ઉધાડે તે અંગે, રૂડા લાગો છો લાલ રે;
 મસ્તક તિલક કચ્ચાં કેસરના, દીગકડી રૂડી માલ રે. છેલ્લ ૦ ૧
 પુલડાના હાર હિયે રૂડા શોભે, બાધ્યા તે પુલડાના બાણુ રે;
 મસ્તક હાર કતાર પુલાની, છોગલિયાં બહુ કાણુ રે. છેલ્લ ૦ ૨
 સુંધણુસી પહેરો મોહનજી, મનડાં અમારાં મોવા રે;
 નાભી ઉડી અનોપમ સુંદર, આવી છું જીવન જોવા રે. છેલ્લ ૦ ૩
 દરશન દેવાને દુઃખ હરી લેવા, આવી ખેસો મારે ખારે રે;
 બીજો બીજો વેણું કટાક્ષને નેણુ, જીવનજી મુને મારે રે. છેલ્લ ૦ ૪

પ્રાણુ હયાં પાતળિયાઁ વહાના,* બોની મીઠા મીઠા વેણુ રે,
પ્રેમસખીના પ્રાણુજીવન મુને, લાગા તમારા નેણુ રે છેલ્લ ૫

૫૬ ૧૯૧૬ મુ

પ્રાણુજીવન પાતળિયારે વહાવા, વારોને નેણુ તમારા રે,
હરતાને ફરતા હેરાન કરે છે, ચોર્યાં છે ચીત હમારા રે. પ્રાણુ ૦ ૧
રાત દિવસ જપવા નથી દેતા, કાંધી તે વશ મોહે કહાના રે,
અરધી તે રાતે મોહનજી, મારે મદિર આવે છાના રે. પ્રાણુ ૦ ૧
ભર નિદ્રામા આવી જગાડે, ને જરકીને પાડે ચીસ રે,
ચોર્યાંતા આનીને છેડે છે, ધણી ચડાવે છે રીસ રે. પ્રાણુ ૦ ૨
સહુ દેખતાં મારો પાલવ ઝાલે, ને હસીને વધારે છે વહાન રે,
લોકની લાજ ન માને મોહન, તમે સિખાવ્યા નદવાવ રે. પ્રાણુ ૦ ૩
કામણુગારે તમારે નેણુ, એણે મુને વશ કાંધી રે,
શુ જાણુ વહાલા શુ કરી નાખ્યુ, જાણુ વેચાતી બીધી રે. પ્રાણુ ૦ ૪
એને કહે હુ તો એમ ફરુ છુ, જેમ પડાઇની દારી રે,
પ્રેમસખીના રસીયારે વહાલા, પેઠા કાનજર્કુ કારી રે. પ્રાણુ ૦ ૫

૫૬ ૧૯૧૭ મુ

ગગનીના રસીયારે વહાલા, આવોને સુર છેના રે,
અરધ ધડી અતગા નવ મેલું, મનગમતા અનખેના રે. ૨૪૦ ૦ ૧
હેત કરી હૈયાપર રાખુ, મોહન અતુર સુજાણુ રે,
જેરે જોષએ તે આણી આપુ, તન મન વારુ પ્રાણુ રે. ૨૪૦ ૦ ૧
પ્રાણુ યકી વહાના છે જીવન, મુંદર સ્વામ સોહાગી રે,
પ્રાણુજીવન તમ સાથે માટે, પુરણુ પ્રીતડી લાગી રે. ૨૪૦ ૦ ૨
નેણુના આગળથી નહી રે જાવા દહિ, જીલ યકી ન વિસારુ રે,
ગમતાને જમતા ગેરસડાં પીતા, એવા રુદા માંડી ધારુ રે. ૨૪૦ ૦ ૩
જોયા વિના નવ ચાલે જીવન, કરી રાખુ હૈયાનો દાર રે,
નાસિકા મોતી કરુ જાહિ જાણુ, નયન તણે શણુગાર રે. ૨૪૦ ૦ ૪

* “પાતળિયેરે વહાલે” પાડાન્તર છે

સુદર સ્યામ રસિકના જીવન, આજનો અલગક ઢળો રે;
કર જોડીને કહું છું જીવન મારા, પ્રેમસખીને મળો રે. રંગ ૫

પદ ૧૯૧૮ મું-રાગ ગરબી

સજની પુહોને નંદજનો લાલ કે દેમ ચંચળ થયા રે લોલ;
કીધા કીધા નટવર વેથ કે દેમ તોડી દયા રે લોલ. ૧
સજની શું છે આ રાતે કામ કે નંદકુમારને રે લોલ;
શણ્ણુગાર્થા રૂડા તોરંગ થયા અસવારને રે લોલ. ૨
સાથે નદી લઈ જાયે મગરાજ તો ક્યારે આવશે રે લોલ;
સજની અધરામૃત મગનાથ દવે ક્યારે પાવશે રે લોલ. ૩
મગશે મનગમતી કાઈ નાર કે જશે વિસરી રે લોલ;
સજની મેલીને આલ્યા નાથ ક્યારે મગશે ફરી રે લોલ. ૪
સજની જગથી તોડી પ્રીત કમળ મુખ જોવતી રે લોલ;
મેલી પ્રેમસખીને નાથ રહી સર્વે રાવતી રે લોલ. ૫

પદ ૧૯૧૯ મું

ન ધટે તમને પ્રાણજીવન કે આલ્યા મેલીને રે લોલ;
દુઃખને દરીએ મારા નાથ કે નાંખ્યાં ઢંધીને રે લોલ. ૧
રસિયા કરવી નહોતી પ્રીત કે પેહેલી નાથજી રે લોલ;
રસિયા અમૃત પાઇને માર્યાં એક સાથજી રે લોલ. ૨
રસિયા સરવથી તોઓ સ્નેહ એક તમને વરી રે લોલ;
મગવનિતાના જીવનનાથ તમે સારી કરી રે લોલ. ૩
રસિયા રંગે રમાડતાં રાસ વધાર્યાં વડાલને રે લોલ;
રસિયા લેવા અમારા પ્રાણ કયાં જોડાલને રે લોલ. ૪
રસિયા માર્યાં રસનાં જાણુ કે કાપ્યાં દેમ કરે રે લોલ;
તમવિના પ્રેમસખીના નાથ કે એવી કુણુ કરે રે લોલ. ૫

પદ ૧૯૨૦ મું

ઓધવ કહેજો એક સંદેશો મગના નાથને રે લોલ;
મા વિસારજો પ્રાણજીવન કે જોખી સાથને રે લોલ. ૧

રસિયા કરજે અમારી સાર કે અતિ અમળા તણી રે લોલ;
 વારે ચઢજે દીનાનાથ કે હવે થઈ છે ઘણી રે લોલ. ૨
 થઈ છે તમ વિના વ્રજનાથ કે સર્વે ઘેલડી રે લોલ;
 સંભારીને મુંદર સ્યામ રડે છે સાહેલડી રે લોલ. ૩
 રસિયા આંખે આંસુ ધાર ભુલી ધરકામને રે લોલ;
 વહાલા ફાકિલા ઉચે સ્વરમું પોકારે સ્યામને રે લોલ. ૪
 રસિયા આવો પ્રાણુજીવન કે વાળો વાનને રે લોલ;
 આવો પ્રેમસખીના નાથ કે દરશન દાનને રે લોલ. ૫

પદ ૧૮૨૧ મું

રસિયા નીતનીત કરતી આડ આંદલિયો લાલનો રે લોલ;
 તે ઘણું ખટકે મારા નાથ તીર જેમ લાલનો રે લોલ. ૧
 બેસતા મોહન આવીને બાર કે નાંખી આકળો રે લોલ;
 તે સંભારીને મુંદરસ્યામ યાચે છે મન આકળો રે લોલ. ૨
 રસિયા જમતા કરતા બેલ કે બહુ હાંસી કરી રે લોલ;
 તે લટકાપર પ્રાણુજીવન કે હું જાઉં મરી રે લોલ. ૩
 રસિયા બોલી મધુરાં વેણુ કે કરતા વાતડી રે લોલ;
 તે સંભારીને મારા નાથ ભરાઈ આવે જાનડી રે લોલ. ૪
 રસિયા ધ્રુલડે સંવારી સેજ ઢાળી છે મેં તો ખાટડી રે લોલ;
 આવો પ્રેમસખીના નાથ જોતું છું તારી વાટડી રે લોલ. ૫

પદ ૧૮૨૨ મું

આવો આવો મુંદર સ્યામ કે ભુવન મારે ડોલતા રે લોલ; -
 હસતા હસતા મુંદર વેણુ કમળ મુખ જોલતા રે લોલ. ૧
 ચિતડે ચોટી મુંદર સ્યામ અપળતા નેણુની રે લોલ;
 મન મારું મોહું મોહનલાલ મધુરતા વેણુની રે લોલ. ૨
 રસિયા લાગો મુજને રંગ ચટકતી ચાલનો રે લોલ;
 જોતાં તપત ન થાયે નેણુ ચંદ્રમા લાલનો રે લોલ. ૩
 રસિયા ઝાલ્યો છે મારો હાથ રખે હવે છોડતા રે લોલ;
 વહાલા રહેજે મન મારે વાસ આળસ અંગ મોડતા રે લોલ. ૪

વહાલા જાતાં વળતાં સ્થામ શેરીએ મારે નિસરે રે લોલ;
રસિયા ત્રેમસખીના નાથ મુને મા વિસારે રે લોલ. ૫

૫૬ ૧૯૨૩ મું

અલખેલા આવો મારે ઘેર કે જઈ તારે વારણે રે લોલ;
પેદેરાતું ચંપાના હાર લાવી છું તમ કારણે રે લોલ. ૧
રસિયા બાધા કપાળી પાષ અટિા લેજે બેવડો રે લોલ;
ઘોરા આવોને સુંદર બેલ કે ખોસું કેવડો રે લોલ. ૨
લટકા કરતાં આવો શેરીએ કે પોતાની શોખમાં રે લોલ;
પ્રાણુજીવન જીવાને કાજ બેસીય હું તો ગોખમાં રે લોલ. ૩
આવીને બેસો મારે બાર કરે કૂડી વાતડી રે લોલ;
રસિયા જોઈ તમારું કૃપ હરે છે મારી જાતડી રે લોલ. ૪
લાલચ લાગી છે અલખેલ મોહી છું તારા વેણમાં રે લોલ;
આવો ત્રેમસખીના પ્રાણુ રાખું મારા નેણમાં રે લોલ. ૫

૫૬ ૧૯૨૪ મું

સજની એક દિવસ જળ લરવા જમુના હું ગઈ રે લોલ;
સામાં મળીયા નંદજનો લાલ કે જોઈ મોહી રહી રે લોલ. ૧
જે દહાડાથી સુંદર સ્થામ મારી દુષ્ટે પડ્યા રે લોલ;
લખીને રાખ્યા રહિયામાંલ કે ચીત આવી ચડ્યા રે લોલ. ૨
લાગ્યાં લાગ્યાં ચંચળ નેણ હવે કેમ વિસરે રે લોલ;
લટકા કરતાં પેઠા લાલ હવે કેમ નિસરે રે લોલ. ૩
સખી ચૈદ જીવનમાં એક એની મારે આશ છે રે લોલ;
હવે મારે મન કમ વચને નાથ ચરણમાં વાસ છે રે લોલ. ૪
કાંધી કાંધી મુજપર મેહેર કે આજ અઢળક ઢળ્યા રે લોલ;
મળીયા ત્રેમસખીનો નાથ કે આડા અંક વળ્યા રે લોલ. ૫

૫૬ ૧૯૨૫ મું

સજની મનડે વાળી ગાંઠ તે છોડું કેમ કરી રે લોલ;
ટાળી ન ટોળે કરમની રેખ તેમ મારે હરિ રે લોલ. ૧
મન કમ વચને ઝાંઝી હાય હાલરે જેમ લાકડી રે લોલ;
તેમજ પ્રાણુ સંગાયે લીધા મનમોહન જડી રે લોલ. ૨

તેલે પલાળીને વાળે જેમ ગાંઠ કે રુડી હીરની રે લોલ;
 સજની એમ પડી મારે આંટી કે મોહન આહીરની રે લોલ. ૩
 જોતાં લોચન ત્રપત ન થાયે કે એવી ટેવ પડી રે લોલ;
 સજની પ્રાણજીવન જોયા વિના ચાલે નહીં ધડી રે લોલ. ૪
 રસિયા સાથે લાગી પ્રીત કે દુઃખ સર્વે દબ્યા રે લોલ;
 સજની પ્રેમસખીના નાથ કે આજ અઢળકે દબ્યા રે લોલ. ૫

પદ ૧૯૨૬ મું-રાગ ગરબી

રાધાકૃષ્ણ વિવાહ સિખ્યતે

સખી સાંભળને કહું એક વારતા જો;
 સાંભળીને થાયે છે હિયે ઠારતા જો. ૧
 જેને મોટા મુનિવર મ્હાપ છે જો;
 જેને નિગમ નેતિ કરી ગાય છે જો. ૨
 સખી જે સારું ધરમાંથી નિસરે જો;
 ત્યાગી થઈને વનમાં જોળતા ફરે જો. ૩
 સખી જે થઈ આ સર્વસ થાય છે જો;
 જે સરવના કારણ કહેવાય છે જો. ૪
 સખી દાખડે કરીને જે નવ મળે જો;
 કૃપા કરીને છુતળે દેહ ધરે જો. ૫
 સખી મગટ થાયે છે જન તારવા જો;
 પ્રેમસખીના કારજ સારવા જો. ૬

પદ ૧૯૨૭ મું

સખી સાંભળી રહેજે ચીતડું ધરી જો;
 વાત કહું છું તને હેતે કરી જો. ૧
 સખી એવી શુદ્ધિ મને આવડી જો;
 ગધતી વનમાં હેલાવાને ગાવડી જો. ૨
 સખી ગાવડી હેલાવીને પાછી વળી જો;
 સાખી મળી ગોવાળીઆની મંડળી જો. ૩

સખી વચમાં ચાલ્યા આવે નંદજી જો;
 કેડે તેજા છે રસિયો ગોવિંદજી જો. ૪
 કોઇક દૈવના ખેલની એવી ધડી જો;
 સખી ક્યાંઈથી વરસાદ આવ્યો ચડી જો. ૫
 વા વાયા ને માંજો કડકવા જો;
 પ્રેમસખીનો નાથ લાગ્યા ફડકવા જો. ૬

પદ ૧૯૨૮ મું

સખી કાળી ધટા આવી મળી જો;
 તાલ તમાલની ગાદી* ફુંજ ગશી જો. ૧
 સખી ગરજે ધણો ને યાચે વિજળી જો;
 સખી જોઇને જાણે ચિતકું ચળી જો. ૨
 સખી વનમાં લાગ્યા મોર જોલવા જો;
 લાગ્યા વિરહીના કાલજ છોલવા જો. ૩
 વન ધાડું સુઝે નહીં વાટડી જો;
 ત્યારે નંદે લગાવ્યા નાથ છાતડી જો. ૪
 એટલાકમાં દીડી મુને આવતી જો;
 પ્રેમ કરી ગ્રીતમ ગુણુ આવતી જો. ૫
 સખી મોટાં ફારા લાગ્યા પડવા જો;
 પ્રેમસખીનો નાથ માંજા રડવા જો. ૬

પદ ૧૯૨૯ મું

ભલે આવી રાધા તું ક્યાંઈથી જો;
 ધરે લેઈ જા મોહન વનમાંકિથી જો. ૧
 સખી નંદજી ખોલાવીને હેત કરે જો;
 કહાન લેઈ જા વહેલી વહેલી ધરે જો. ૨
 રાત મળીને ભય છે ગાયો તણો જો;
 ગાજવીજ જોઈ કહાનજી જીયે ધણો જો. ૩

એમ કહીને દીધા મને નાથજી જો;
 નંદ થોડેક આઘ્યા મારે સાથજી જો. ૪
 મારગ દેખાડીને નંદજી પાછા ફર્યા જો;
 સખી મોહને - મારા મનડાં હર્યા જો. ૫
 દેવે આહુયાં કરમ આડાં પાનડાં જો;
 પ્રેમસખીનેા નાથ ધણા નાનડા જો. ૬

પદ ૧૯૩૦ મું

હું છું મોટી ને નાથજી નાના ધણા જો;
 કોણ પુરશે મનોરથ મનતણા જો. ૧
 એમ કહીને આવી આવી વનમાં જો;
 કામ વ્યાખ્યો છે મારા તનમાં જો. ૨
 વન આઘ્યાં એકાંત નાના નાથજી જો;
 કુથુ રમશે હવે મારી સાથજી જો. ૩
 એમ કહીને નીસાસા નાખીઆ જો;
 મુજ પાસેથી મોહન જતા રહ્યા જો. ૪
 એક દોઢા મંડપ એકાંતનો જો;
 માંહે રતન જડિત બહુ ભાતનો જો. ૫
 મોહન બુલે દિડોળા ખાટડી જો;
 પ્રેમસખીનેા નાથ લુએ વાટડી જો. ૬

પદ ૧૯૩૧ મું

સખી દીઠા મોહન માંલે રમતા જો;
 મારા મનને અતિ ધણા ગમતા જો. ૧
 તરુણુ જોઈ મોહનની મૂર્તિ જો;
 જણે ધડીએ ન મેલીયે ઉરથી જો. ૨
 જણે મોહન દેખાપર રાખીએ જો;
 ઉપર ટાટિક કામ વારી નાખીએ જો. ૩
 સખી રસિયો હતા ધણા નાનડા જો;
 મારે કાજે થયા લુવાનડા જો. ૪

સખી ભેઈ શોભાના સુરને ને;
 ભેઈ મોહી ભેજન ભરપુરને ને. ૫
 કોડ તેતરીશ દેવ ત્યાં આવિયા ને;
 પ્રેમસખીના નાથને વધાવિયા ને. ૬

૫૬ ૧૯૩૨ મું

સખી જલાજી આવ્યા હંસે ચડી ને;
 લગન લીધા વહાલાના શુભ ધડી ને. ૧
 સખી સોર* થાએ છે બહુ વેદના ને;
 ગાયે છે પ્રબંધ બહુ ભેદના ને. ૨
 વાણંત વાળે ને મંગલ ગાય છે ને;
 મહા આનંદના ઝોજન થાય છે ને. ૩
 સખી રતનના મંડપ રચાવિયા ને;
 રૂડા મોતીડાના ચોક પુરાવિયા ને. ૪
 શીલા મણિયુંના તોરણ બાંધીયા ને;
 ભાત ભાતના ભોજન રાંધીયા ને. ૫
 ધર્યા કનક કલશ સોદામણા ને;
 પ્રેમસખી લીધે છે વધામણા ને. ૬

૫૬ ૧૯૩૩ મું

સખી અલબેલોજી તોરણ આવિયા ને;
 ભરી મોતીડે થાળ વધાવિયા ને. ૧
 ધરી મોરમુગટ ધણા શોભિયા ને;
 સખી ભેઈને ચીત મારાં લોભિયા ને. ૨
 મેંતો ટાળ્યો ધુંધટ પટ આડલો ને;
 પ્રીતે પૂજ્યા પ્રીતમ વર લાડલો ને. ૩
 મારો ભવનો તે દોરડો છોડીયો ને;
 હરિ સાથ હાથેવાળો નેડીયો ને. ૪

કર્યાં પાણી મહણ મહાવનમાં ને;
 નેજેકાર થયો છે ત્રિભુવનમાં ને. ૫
 વિધીએ માગી ચરણમાં દક્ષણા ને*;
 પ્રેમસખીને નાથ આપી દક્ષણા ને. ૬

પદ ૧૯૩૪ મું

રસિયાજી સાથે રંગ લાગીયો ને;
 સખી મનનો સંશે સર્વ લાગીયો ને. ૧
 રસ વાધ્યો છે રંગભર રમતા ને;
 હેતે પ્રીતે મોહનજીને ગમતા ને. ૨
 હળવા મળવા રમવા બહુ ભાવના ને;
 કામકળા પ્રીતમ સંગ દાવના ને. ૩
 ખાન પાન માન બહુ વહાલે કરી ને;
 ગાન તાન પાન કહાન લાલે કરી ને. ૪
 હાવ ભાવ દાવ બહુ રસે ભર્યા ને;
 પ્રેમ નેમ જેમ હેતે ઘટે કર્યા ને. ૫
 રસ બસ વસ થયાની રીતડી ને;
 પ્રેમસખીના નાથ સાથે પ્રીતડી ને. ૬

પદ ૧૯૩૫ મું

રંગ ભમ્યો છે રમતાં અતિ ધણે ને;
 રનેહ વધ્યો છે મુજને મોહન તણે ને. ૧
 પ્રીત પેહેલી ને લાજ ધણી જોલમાં ને;
 મધુર હસવું સામું નોઈ તોલમાં ને. ૨
 વહોલમાંથી મધુરતા વેણુની ને;
 મરમ લેખને ચપળતા નેણુની ને. ૩
 કુચ કઠોર કામજ અંગ લાલજી ને;
 ચતુરાઈએ લીલા ઊર વહાલજી ને. ૪

અંગ સંગ લાગ્યો રંગ ભાતનો ને;
 રસ તુટ્યો રસિક થઈ ઐકાંતનો ને. ૫
 શ્રમ લાગ્યો છે રમતાં અંગમાં ને;
 ચકચૂર થયા વહાલાના સંગમાં ને. ૬
 વિવાદ ગાયો પુરણ પરિશ્રદનો ને;
 પ્રીતે સાંભળે તો ધૂટે બંધ કરમનો ને. ૭
 હુતે ગાયે ને પ્રીતે કરી સાંભળે ને;
 પ્રેમસખીનો નાથ તેને મળે ને. ૮
 ઇતિશ્રી રાધાકૃષ્ણ વિવાહના પદ દશ સંપૂર્ણ

પદ ૧૯૩૬ મું-રાગ ગરબી

સખી આજ મોહન દીકા રે, શેરીએ આવતા રે;
 મોરલીમાં ગીત મધુર રે, આસ્થા આવે ગાવતા રે. ૧
 આવે વહાલો હસતા ને રમતા રે, ગોવાળાનાં સાથમાં રે;
 ઉછાળતા આવે મોહન રે, પુલ દડી હાથમાં રે. ૨
 રંગડાનો રાતો માતો રે, આસ્થા આવે શોખમાં રે;
 રસિયો જોવાને કાજે રે, ઉભી છું જોખમાં રે. ૩
 મોહનંછતું મુખડું જોયું રે, ઘુંધટની આંટમાં રે;
 જોઈને કાવલ થઈ છું રે, નણા ફરી આંટમાં રે. ૪
 હેવાપર હાર જળકે રે, રજું મન મોહીને રે;
 ખેંદેની પ્રેમસખીના નાથને રે, રહું છું જોઈને રે. ૫

પદ ૧૯૩૭ મું

સખી આજ સાંજને ટાંચે રે, આવે વહાલો કુશલતા રે;
 સખાને ગજે ખાંદડલી રે, નાંખી આવે હલતા રે.* ૧
 સખી અલજેલો આવી રે, ઉભા મારે પારણે રે;
 વહાલાને વધાવ્યા મોતીડે રે, ગઈ હુંતો પારણે રે. ૨
 ગાયુંની બીડ ધણેરી રે, શેરી આવી સાંકડી રે;
 મેંતો માંહી મરમ લખીને રે, નાંખી પુલ પાંખડી રે. ૩

ચતુરાર્ધ અદ્ભુત દીઠી રે, સુદર વર કહાનમા રે,
પુલ દડો ઉચો ઉઝાળી રે, સમગ્રની સાનમા રે. ૪
નેણામાં નેહ ધણેરા રે, મધુરા હાસ્ય કરીને રે;
ચાલ્યા પ્રેમસખીનો વહાલો રે, મન ચીન ગ્રાણુ હરીને રે. ૫

પદ ૧૯૩૮ મું

સખી અય્યેયે વહાલે રે, કામણુ મને કાંધતાં રે;
મોરલીમા મન ભણીને રે, મન મારાં લીધવા રે. ૧
મોહનજીએ મોહની નાખી રે, મીઠા મીઠા વેણુની રે,
કાગજકું કોરીને પેઠી રે, ચપગતા નેણુની રે. ૨
સખી જન ભરવા ગઈતી રે, જમુનાના ધાટમા રે;
અચાનક આવીને મળિયા રે, ભુજ ભરી વાટમા રે ૩
તે દહાડાથી ઘેલડી કાંધી રે, નદને ગોવાળિયે રે,
બહેની મુને વશ કરી લીધી રે, મોહન વનમાગિયે રે ૪
મન મારુ ઝખીને રહ્યું રે, ક્યારે દેખુ નદને લાનો રે,
હવે બહેની પ્રેમસખીને રે, ક્યારે યોવાવરો વહાલો રે ૫

પદ ૧૯૩૯ મું

સખી મને પ્રીત બનાણી રે, કોડીલા કહાનમા રે,
નેહો મારે વાસજ કાંધો રે, શામગિયાના વાનમા રે. ૧
અધર રસ પાનજ કરવા રે, વરા ચવા નાચને રે,
પ્રેમે ઉર ઉપર ધરવા રે, ભુજદડ હાથને રે ૨
સખી એને લાનચ લાગી રે, વહાવાના અગમા રે,
મગન યઈ ભમતા ફરેછે રે, મોહનજીના સગમા રે ૩
રિવસનકાદિક જોવા રે, જોને યોગતા જઈ ફરેછે રે,
તે રસ લોચન મારાં રે, સખી નિત્ય પાન કરે છે રે ૪
મોટા મોટા મદામુનિના રે, ધ્યાનમા મોહન નાવે રે,
કૃપા કૃગી પ્રેમસખીને રે, વહાનો નિત્ય લાડ લગાવે રે. ૫

પદ ૧૯૪૦ મું-રાગ ગરબી

અપાડે આનંદકારી રે, અમથી અજગા કેમ થયા હો-એ દાળ છે
 મારાં સમ મોહન તમને રે, સાચું બોલો સામળિયા; મારાં ૨૬
 અલબેલા કેમ ઉદાસી રે, કહોને પ્રીતમ પાતળિયા, મારાં ૧
 અણિયાળાં નેણું રંગીલાં રે, અંચળ મોહન મરમાળા;
 બોલો છો પરવશ સરખા રે, હેલ છબીલા હોગાળા, મારાં ૨
 મોહન ક્યાં મનકું લોભાણું રે, નયણું નિદ્રા નવ આવે;
 ચિતડામાં ચટકી લાગી રે, ભોજનિયાં તે નવ બાવે, મારાં ૩
 દાણુગાર સજ્યા રસ રંગે રે, પ્રેમેસું કમરું કરીયું;
 થયા નટવર વેશે મોહન રે, ચીતકું તો ળીજે જઈ વસીયું, મારાં ૪
 ક્યાં જશો મોહન રસિયા રે, અમને મેલી ગીરધારી;
 મધરાતે રંગના બીના રે, જીવન થયા હો અસવારી, મારાં ૫
 મનડાંતી વાતું મોહન રે, કાંઈક અમને કહેતા જાઓ;
 નહીં તો તમ સંગે રસિયા રે, પ્રેમસખીને લેતા જાઓ, મારાં ૬

પદ ૧૯૪૧ મું

મેલીને મારગ લાગ્યા રે, કહણુ દિયાના ગીરધારી; મેલી ૨૬
 ચીતડાં ચોરીને લાગ્યા રે, રડતી મેલી મજનારી, મેલી ૧
 પાતળિયા પીડ ન જાણી રે, મનમોહનજી મરમાળા;
 દરદીપર દયા ન આણી રે, કપડી અંતર હો કાળા, મેલી ૨
 અમ સાથે અંતર કીધા રે, મીઠા બોલા રંગરસિયા;
 છબીલા છેદજ દીધા રે, અલબેલીને મન વસિયા, મેલી ૩
 સામળિયા સ્નેહજ તોણો રે, પ્રાણજીવન છોજ વહાલા;
 કાંઈ રંગબાનીસું જોણો રે, નાગર નટવર નંદલાલા, મેલી ૪
 મારા સમ ન ધટે તમને રે, અલબેલી સુંદર બાળી;
 વલખંતાં મેલ્યાં અમને રે, ગયા હો મોહન વનમાળી,† મેલી ૫

* “નેણું” પાડાન્તર. † “વલખંતા મેલી અમનેરે, રે જલું મોહન વનમાળી”
 પાડાન્તર છે.

ત્યાં જઈને છેલ જમીલા રે, મોહનજી શું લલચાવો;
તમ પાસે રંગના બીના રે, પ્રેમસખીને જોલાવો. મેલી૦ ૬

ખંડ ૧૯૪૨ મું

મળવનિતા બાકુળ રસિયા રે, વાટડી જોવે વહાલા; મળ૦ ૧
મનગમતા ક્યારે મળશે રે, છેલ જમીલા નંદલાલા. મળ૦ ૨
વિભેગે બાકુળ વહાલા રે, પ્રાણજીવન સંભારી;
નયને આંસુની ધારા રે, ક્યારે દેખું ગીરધારી. મળ૦ ૩
સનેહિ સુધ સુધ ભુલી રે, મહની વેદના છે ભારી;
અણિયાળાં નેણનાં ખાણે રે, મોહન ગયા છે મારી. મળ૦ ૪
લટકાળા લટકાં તમારાં રે, ચીતડું મારું ચોરે છે;
મુખને મરકલડો મોહન રે, કાલજડું ધણું કારે છે. મળ૦ ૫
નટવર વેષે વનમાળી રે, ચીતડે આવી અટકા છે;
હું તો કેમ કરી પીસારું રે, રસિયાજી ધણું ખટકા છે. મળ૦ ૬
અનજાની અરજી માવા રે, દુઃખડાં કાપે આવીને;
વહાલા પ્રેમસખીના રસિયા રે, સુખ આપે જોલાવીને. મળ૦ ૭

ખંડ ૧૯૪૩ મું

વહાલમજી વેહેલા વળજે રે, છેલ જમીલા ઊગાળા; વહા૦ ૧
વનમાળી વીલંબ ન કરશે રે, પ્રાણજીવન છે લટકાળા. વહા૦ ૨
પરદેશી રસિયા આવો રે, મોહન મારા મનગમતા;
નટવર આંખડીને આગે રે, દેખું જમતા ને રમતા. વહા૦ ૩
અલખેલા વાનજ વાળો રે, રસિયા અધરામૃત પાને;
તનડાના તાપજ ટાળો રે, પ્રીતમ દરશનને દાને. વહા૦ ૪
રંગરસિયા આવીને મળશે રે, સુખડા તો ત્યારે થાશે;
સુંદર મુખ જોયા વીના રે, જીવડી નિશ્ચે જશે. વહા૦ ૫
આવીને સ્થામ સંજુણા રે, વાળો રંગડાની રેણુ;
લટકાળા લટકાં માંહિ રે, ગોકળિયું કરજે ઘેણું. વહા૦ ૬
મોહનજી મોહ પમાડો રે, ઊગાળા ઊગાં મેતી;
મુખને મરકલડે રસિયા રે, પ્રેમસખીને કરજે ઘેલી. વહા૦ ૭

પદ ૧૯૪૪ મું-રાગ ગરબી

હારે ચાને રોકો છો સ્યામ, જાવા ઘોને મોહન રસિયા;
 વહાલા મારે ઘેર છે કામ. જવાં ૦ ટેક.
 ગોકુળની અમે ગ્વાલણી, માથે મહીના હો માટ;
 નિત્ય ઉડીને રે કહાનજી, વહાલા કેમ રોકો છો વાટ. જવાં ૧
 ગિરિધર ઘેલું ન જોલીયે, છોજી જાણ સુખથી;
 મારગ મેલીને રહો વેગળા, વહાલા ચાનાં માગો છો દાણ. જવાં ૨
 અલવીલા આજ ન કીજીયે, મોટા થઇને મહારાજ;
 મારો માં મોહન કાંકરી, વહાલા કાંઇક રાખોને લાજ. જવાં ૩
 ઉલ્લ ખાજીએ નહિ છેડલે, મારો છુટશે હાર;
 પાલવ મેલોને પાતળા, વહાલા માનો નંદુમાર. જવાં ૪
 વાચું કરોને વીઠલા, માનો રસિયા અલખેલા;
 પ્રાણજીવન રહેને પાંસરા, વહાલા ત્રેમસખીના છેલ. જવાં ૫

પદ ૧૯૪૫ મું

વારી લાલ ખાજે શા માટ, મોહન મેલીને રહો વેગળા;
 વહાલા મારું છુટશે માટ. મોહં ૦ ટેક.
 વાલમ વનમાં ન દોડીયે, પરનારીને જેડ;
 જીવન જોર ન કીજીયે, વહાલા કામની કરીએ ન છેડ. મોહં ૧
 રસિયાજી રીસ ન કીજીયે, નથી લીધાની રીત;
 કહું માનોને કહાનજી, વહાલા નહીં તો યાશે પ્રજીત. મોહં ૨
 મોહન મરમ ન કીજીયે, ઝાઝાં સીંગો માં ફેલ;
 ગાયું ચારો ન રહો પાંસરા, વહાલા સુધા યાચો માં છેલ. મોહં ૩
 કેટલુંક સાંખીએ કહાનજી, વહાલા નંદુમાર;
 વિચારીને જોલજો વાલમાં, વહાલા દાણ લેતાં છે વાર. મોહં ૪
 લાડકા લાડ ન કીજીયે, કહું હું જોડીને હાથ;
 અલખેલા આણું ન જોલીયે, વહાલા ત્રેમસખીના નાથ. મોહં ૫

૫૬ ૧૯૪૬ મું

વહાલા મારું ફાટશે ચીર, તારો મારું સુંદર શામળા;
હરિ માનો મોહન આહિર. તારો ૦ ટેક.
મહીની મહુકા મારી પુટશે, ઘેર થાશે હો જાણ;
પ્રાસુ તે મારી ખીજશે, વહાલા થાશે ગોરસની હાણ. તારો ૦ ૧
નમાળી વનમાં ફરે, વિણી ખાઓને બેર;
મને ને શું જાણે દાણમાં, વહાલા મારી જાણે છે ઢોર. તારો ૦ ૨
ખાળ કરોને બાળે બોલે, ફોડો મહીના હો કામ;
સિયા શું જાણે રીતમાં, વહાલા આ તો ધુતારાનાં કામ. તારો ૦ ૩
પોર મુગટ માથે ધર્યો, પેહેર્યો શુંજાના હાર;*
પુરે પુલો છે લાડકાર્જી હરિ વહાલા નંદુમાર. તારો ૦ ૪
કામજુગારી તમારી આંખડી, કામજુગારાં હો વેણ;
સાન કરો છે સેનમાં, વહાલા પ્રેમસખીના સેણ. તારો ૦ ૫

૫૬ ૧૯૪૭ મું

વહાલા મારી કરો મારું છેક, મારા સમ મોહન તમને;
વહાલા નહીં તો થાશે વઢવેડ, મારા સમ મોહન તમને. મારા ૦ ટેક.
જાના આવીને છેલજી, તોડી મોતીની માળ;
કાથ જોડું છું રહો વેગળા, વહાલા નહીં તો ખાશે હો ગાળ. મારા ૦ ૧
ખાંદ મરોડી બાંધ્યો ચુડતો, વાર્યું કરતાં હો છેલ;
લાડકવાયા તમારા બાપને, વહાલા ઝાઝા શીખોમાં ફેલ. મારા ૦ ૨
પાલવ તાણીને ફાડી સુંદડી, નથી રાખતા હો ખીક;
જેર વધ્યું છે જાલવા, હવે તમને કરીશ ઠીક. મારા ૦ ૩
લજ્યા લોપો સૌ દેખતાં, લેવા મહીના હો દાણ;
ફાડી તે એક આપું નહીં, વહાલા મુને નંદજીની આણ. મારા ૦ ૪
મુકોને નિર્લજ નંદનાં, મુને ચડી છે રીશ;
દહાડી તે કેટલુંક સાંખીએ, વહાલા પ્રેમસખીના ધરિ. મારા ૦ ૫

* “પોર મુગટ માથે ધરી પેહેરી શુંજાના હાર” પણ ગાય છે. * “ફાંકડા” પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૯૪૮ મું-રાગ ગરબી

ઓરા આવોને વારી જાઉં લાલ રે, નંદના નંદનજી;
 જોઈ મોહી તમારી ચાલ રે, નંદના નંદનજી. ૧
 મુખ ઘોસો મધુરા વેણુ રે, નંદના નંદનજી;
 રૂડા લાગે અણીઆળા નેણુ રે, નંદના નંદનજી. ૨
 કચ્ચા તીલક કેસરના ભાલ રે, નંદના નંદનજી;
 રૂડા શોભો છો રસિક રસાલ રે, નંદના નંદનજી. ૩
 ગળે પહેચ્યા છો પુલકાના હાર રે, નંદના નંદનજી;
 જોઈ મોહી છે મજની નાર રે, નંદના નંદનજી. ૪
 જોડી ઉભા છો સુંદર રોટા રે, નંદના નંદનજી;
 મુને એમના એમ આવી ભેટો રે, નંદના નંદનજી. ૫
 એક વિનતિ અમારી ઉર ધારજો રે, નંદના નંદનજી;
 પ્રેમસખીને મા વિસારજો રે, નંદના નંદનજી. ૬

પદ ૧૯૪૯ મું

વહાલા આવો સોંપુ એક કામ રે, પ્રાણુના જીવનજી;
 છો પતીતપાવન નામ રે, પ્રાણુના જીવનજી. ૧
 હું તો હું અતિ અમળા નાર રે, પ્રાણુના જીવનજી;
 મારે એક તમારો આધાર રે, પ્રાણુના જીવનજી. ૨
 હું સર્વે અંગે દીન રે, પ્રાણુના જીવનજી;
 વળી ગુણ રહિત કુળ દીન રે, પ્રાણુના જીવનજી. ૩
 એવું જાણીને મુને મા વિસારજો રે, પ્રાણુના જીવનજી;
 વહાલાતંબાળીનાપાનજીસંભારજોરે, પ્રાણુના જીવનજી. ૪
 સંભારજો તો રહેજો ઠીક રે, પ્રાણુના જીવનજી;
 નહીં તો જશે તમારી ટેક રે, પ્રાણુના જીવનજી. ૫
 મારે તમ વિના નથી જીજીંઝામ રે, પ્રાણુના જીવનજી;
 પ્રેમસખી કહે છે ખાઈ સમ રે, પ્રાણુના જીવનજી. ૬

પદ ૧૬૫૦ મું

તમ પાસે માણે જોડી હાથ રે, મોહન મન ગમતા;
 આપો કૃપા કરી *નાથ રે, મોં મં ગં. ૧
 કપટ રાજો તો નંદજીની આણુ રે, મોં મં ગં;
 મને વિસારને માં છવનપ્રાણુ રે, મોં મં ગં. ૨
 આપો તમારા જનનો સંગ રે, મોં મં ગં;
 તેણે ચટે તમારો રંગ રે, મોં મં ગં. ૩
 મારી સાચું જોતા રહેને રે, મોં મં ગં;
 ક્યાંઈ બંધાવા ન દેને રે, મોં મં ગં. ૪
 મુને આપો અખંડ એવી પ્રીત રે, મોં મં ગં;
 તમ વીના ન જાયે ખીજે પ્રીત રે, મોં મં ગં. ૫
 ખીજાં સર્વે દુઃખ મારા કાપો રે, મોં મં ગં;
 રાધાનાં જોવાં સુખ આપો રે, મોં મં ગં. ૬
 એક ખીજ કૃપા મને કરો રે, મોં મં ગં;
 રાધાની પેઠે જવરો રે, મોં મં ગં. ૭
 એ લલામણુ છે તમને પ્રીત રે, મોં મં ગં;
 પ્રેમસખી થઈ છે નચીત રે, મોં મં ગં. ૮

પદ ૧૬૫૧ મું

મુને વહાલા છે પ્રાણુથી નાથ રે, સુંદર સામગિયા;
 મારો છવડો ફરે છે તમ સાથ રે, સુંદર સામગિયા. ૧
 મારા નેણાં ચકાર તમે ચંદ રે, સુંદર સામગિયા;
 તમને જોઈ ત્યારે આનંદ રે, સુંદર સામગિયા. ૨
 પ્રીત કોયલ તમે રુતુરાજ રે, સુંદર સામગિયા;
 તમ વિના થાયે છે ઘણી દાઝ રે, સુંદર સામગિયા. ૩
 મારું ચિત્ત ચાંતક સ્વાત સ્યામ રે, સુંદર સામગિયા;
 તમ વિના ખીજું હરામ રે, સુંદર સામગિયા. ૪

મન મીન તમે સંગર પીવ રે, સુંદર શામળિયા;
 તમ વિના તલશી જાયે છવ રે, સુંદર શામળિયા. ૫
 ધન સ્વામ તમે હું છું મોર રે, સુંદર શામળિયા;
 તમ વીના મરું છું કરી શોર રે, સુંદર શામળિયા. ૬
 હું તો લમર કમળ તમે માવ રે, સુંદર શામળિયા;
 આજ આઘો છે મારો દાવ રે,* સુંદર શામળિયા. ૭
 તારા મુખડા જોવાની તાણુ રે, સુંદર શામળિયા;
 આવો પ્રેમસખીના પ્રાણુ રે, સુંદર શામળિયા. ૮

પદ ૧૯૫૨ મું-રાગ ગરબી

મારે મંદિરિયે પધારો રસિયા છેલછ;
 મંતો સેજલડી સમારી પુલડે સાર.
 આવો લટકા કરતાં લટકાળા અલખેલછ;
 ઉભી વાટડલી જોઈ હું પ્રાણુઆધાર. મારે ૧
 હું તો રીછ હું રસિયાવર જોઈ રૂપને;
 મારા પ્રીતમ પ્રાણુસનેહી શ્રીધનસ્વામ.
 રસિયા જોઈને છું હું રૂપ અનુપને;
 હું તો શાસોશાસે રહું તમારું નામ. મારે ૨
 પહેરે પાતાળયા પીતાંબર મન મારે લાવતું;
 બોદે ઉજવળ શેલું છેડે સોના તાર.
 મુજને વહાતા જહુ લાગો છે મંદિર આવતા;
 મારા નાથ મનોહર હૈડા ફેરા દાર. મારે ૩
 મારું ચિતકું તો ચોરાણું છેલા ચાલમાં;
 જોઈને વરા થઈ હું વનમાળી સુંદર હાસ.
 મુજને દરતાં ફરતાં બોલાવો છે વહાલમાં;
 મારે પ્રેમાર્નદ કહે એક તમારી આસ. મારે ૪

પદ ૧૯૫૩ મું

વાગી વાગીરે વહાલાની સૈયર ચાંખડી;
 આવે અલખેલોછ અખજાના આધાર.

* 'આજ આઘો છે મારો દાવરે' પાઠાન્તર છે.

ચાલે ચટચટ ઝટપટ મદન મનોહર આંખડી;
 આવે જોતાં જોતાં નેણતણા શણગાર. વાગી૦ ૧
 હુતો હરખ ભરી ઉઠીને આવી ખારણે;
 જોયા આંગણીયામાં જીવન શોભામુર.
 લાવી યાજ ભરી મોતીડો કેશવ કારણે;
 મેં તો વધાવ્યા વનમાળી જોખનપુર. વાગી૦ ૨
 હુતો જોધને મોહીરે સુંદર મૂરતિ;
 હુતો વારણીયાં લધને લાગી પાય.
 શી કહું શોભારે સણુણા અંગતી પુરતી;
 હુતો કર સાહી લઈ ચાલી મંદિરમાંજ. વાગી૦ ૩
 મેંતો ઢોલીડે યધરાવ્યા પુરણચંદને;
 પ્રીતે સેવા મેવા સુંદર ભોજન પાન.
 હું તો પ્રેમાનંદના સ્વામી આનંદકંદને;
 ભેટી અંક ભરીને કૃષ્ણપતિ ગુણવાન. વાગી૦ ૪

પદ ૧૯૫૪ મું

સૈયર શામળિયોજી આવે સામા શેરીએ;
 જન જોયા જોવા શોભે સુંદર વેષ.
 ઉઠને આતુર થઈને સુંદર મુખકું હેરીએ;
 એના મહિમારે ગાયે છે શારદ સેષ. સૈય૦ ૧
 એને શિવસનકાદિક શુકળ સરખા ન્હાય છે;
 એના કમળા કેડો ન મેલે ક્ષણું એક.
 એતો બહામોહોલના સ્વામી કેશવરાય છે;
 એને જોવા મોટા જીપતિ પેહેરે ભેખ. સૈય૦ ૨
 એનાં દરશન દુર્લભ દેવમુનિસુરરાજને;
 એતો સુલભ થયા છે કૃપા કરી મહારાજ.
 એને અંતરમાં રાખ્યાનો અવસર આજને;
 સજની સફળ કરો નિરખીને સરવે ડાજ. સૈય૦ ૩

સૈયર વહાલાજીથી વહાલું કાઠનવ રાખીએ;
 બીજાં મિથ્યા સરવે સગાં કુટુંબ પરિવાર.
 ત્રેમાનંદના સ્વામી ઉપર તન વારી નાંખીએ;
 સાચા અંત સંગાથી શામળિયો સિરદાર. સૈય ૪

પદ ૧૮૫૫ મું

મારાં લોચનિયાં લોભાણાં જોઈ નાચને;
 હિલા આંગણિયામાં સુંદર શોભાધામ.
 રસિયો સાન કરી સમજવે સૈયર સાચને;
 મોહન મરમાળો મનગમતા સુંદરસ્થામ. મારાં ૧
 બાંધી પાધડી પેચાળી નૌતમ લાતની;
 લટકે ડાલરીયાના તોરા પરમ અનુપ.
 શોભે મૂર્તિ રૂપાળી કમળા કાન્તની;
 જોષને મગન થઈ પ્રજનારી સુંદર રૂપ. મારાં ૨
 કીધું તિલક મનોહર કેસર કેરું ભાલમાં;
 શોભે ઉરમાં સુંદર પુલડા ઢરા હાર.
 મનહૂ લોભાણું છે મારું ગજગતિ ચાલમાં;
 હુતો હરખલરી નિરખું વારમવાર. મારાં ૩
 આઢી અલબેલે ઉપરણી રેશમ કોરની;
 કીધી ગૌર ચરીર સુંદર ચંદન ધોર.
 વાળી ત્રેમાનંદના સ્વામિ ચીતચોરની;
 રેખું આંખડીની જાદુચારી જોર. મારાં ૪

પદ ૧૮૫૬ મું-રાગ ગરખી

સુંદર વર વીઠલોરે, બેની ઘેલલા જમુનાના તીરે વેણુ વળડી રે;
 સુરનરમુનિ સરવે સાંભળી રે, બેની ના રહી અંતરે ધીર રે. વેણું
 મોરલીમાં રાગ આલાપીયા રે, બેની ગુણવંત સુંદર રયામ રે; વેણું
 ત્રણુ ભુવન સ્વર સાંભળી રે, બેની આંખા જોવા તજી ધામ રે. વેણું
 સરવનાં ચીત વહાલે ચોરીયાં રે, વેણુ પાષને નંદકુમાર રે; વેણું
 અચલ સમાધી શિવની રે, બેની સાંભળીને નિસર્યા બાર રે. વેણું

યલચર જલચર ઘેલડા રે, સરવે કીધલાં નટવર વેષ રે; વેણું
સુરપતિ જોવે આકાશમાં રે, પાતાજે ડાલીયો શેષ રે. વેણું ૪
ઉલલા જમુના કાંઠે રે, વહાલો સુંદર મોરલી હાથ રે; વેણું
મોરલીમાં મોહ પમાડીયાં રે, સરવે પ્રેમસખીને નાથ રે. વેણું ૫
પદ ૧૯૫૭ સું

સાંભળ સેવર વાંસળી રે, વહાલો વાયે છે વિરહને જોર રે,
મોહ પમાડતા રે; ટેક.
મોરલીમાં મન લીધલાં રે, બેની લાડીલે નંદકિશોર રે. મોહ ૧
સાત સ્વર ત્રણ આમમાં રે, વહાલો વાયે છે જલભદ્ર વીર રે; મોહ ૨
ખગ મૃગ તણુ તણુ સાંભળે રે, જણે બેઠા મુનિવર ધરી ધીર રે. મોહ ૩
કાકીલાખે રાગ આશાપીયા રે, માંહી મધુકર પુરે છે સ્વર રે; મોહ ૪
મૃદંગ વળડે પંખી સારસા રે, નાયે છે નટવા મોર રે. મોહ ૫
આતુક ગાંધર્વ પ્રેમમાં રે, બેની ગાયે છે રૂપાળાં ગાન રે; મોહ ૬
લટકા કરીને નંદલાલણ રે, તોડે છે વચમાં તાન રે. મોહ ૭
આબ્યા જોવાને સરવે દેવતા રે, લાબ્યા છે દેવીયું સાય રે; મોહ ૮
પલડે વધાવી લીયે મીઠાં રે, જોઈ પ્રેમસખીનો નાથ રે. મોહ ૯

પદ ૧૯૫૮ સું

દાવનમાં વાંસળી રે, વાયે છે નંદાજનો લાલ રે મનડાં લીધલાં રે; ટેક.
લાલજાની કારમાં રે, બેની ખટકે છે જણીયે લાલ રે. મન ૧
મોરલીમાં મોહન મીઠો રે, બેની ગાયે છે મધુરાં ગીત રે; મન ૨
સાંભળતાં મુખ વિસરી રે, બેની ચોચાં છે નટવર ચીત રે. મન ૩
ઘેલી કીધાર મને ગીતમાં રે, લટકાલે લાલ ગોવિંદ રે; મન ૪
ચટકી લાગી મારા ચીતમાં રે, બેની નયને ન આવે નિંદ રે. મન ૫
પરવશ થઈ છું પ્રેમમાં રે, બેની કાંઈ નવ સુઝે કામ રે; મન ૬
જામણ હાવે વૃંદાવનમાં રે, જોવા પ્રેમસખીનો સ્થામ રે. મન ૭

પદ ૧૯૫૯ સું-રાગ ગરબી

ઉભારે અલખેલો રે વહાલો, જીવન જમુના તીરે રે;
કેસરખેર કરેલી રે રૂડી, સુંદર સ્થામ શરીરે રે. ૧

પાધડથી પેચાળી રે બાંધી, ડાહરીયે મન હરવા રે;
 ગોરલડી મરમાળી રે વાયે, વ્રજનારી વણ કરવા રે. ૨
 ઊગલિયાં લટકાવ્યાં રે છેલે, પેહેચ્યા હાર હળારી રે;
 બાણુ કાણુ બાંધ્યા રે હાથે, જાનકની બલિહારી રે. ૩
 હસતા હસતા હેરે રે સામું, પ્રીતમ કરવા પ્રીતિ રે;
 શોભેરે શામળિયો રે વહાલો, ફણવ કામને જીતી રે. ૪
 વાંસમડી વાંધને રે વહાલે, ચીન હરીને લીધું રે;
 ત્રેમાનંદને વહાલે રે કહાને, ગોકુલ ઘેલું કીધું રે. ૫

૫૬ ૧૮૬૦ મું

આજ સૈયર શામળિયોરે વહાલો, શેરડીએ મને મળિયા રે;
 ધુંપટ આટ દહને રે જોયા, સુંદર વર આતિ જળિયા રે. ૧
 તરછી નજરતણી રે બરછી, મારીને દરિ દસીયા રે;
 હાસસહિત શામળિયોરે મારા, અંતરમાં આવી વસીયા રે. ૨
 રૂપ જોઈ રંગબીના રે જીવું, લાજ તજ લલચાણી રે;
 જીવડો શુભતાન રે યયો, સુજાતાં મુખની વાણી રે. ૩
 આંખડી અણિયાળી રે રૂડી, નીતમ નેહ બરેલી રે;
 દીક્કડું માઠું ડાહ્યું રે જોઈ, પાધડથી અલગેલી રે. ૪
 ફોડીલા કહાનાને રે જોઈ, સૈયર હું લોભાણી રે;
 ત્રેમાનંદના વહાલા રે સાથે, પુરણ પ્રીત બંધાણી રે. ૫

૫૬ ૧૮૬૧ મું

નેણું નટવરજીના રે લાગ્યાં, અંતરમાં અણિયાળા રે;
 કાલજડું ફારીને રે પેઠા, મરમ બલ્યા મરમાળા રે. ૧
 નિરમળ કમળ સરીખાં રે રૂડાં, સુંદર રેખું રાતી રે;
 જોઇને જાદવરાયને રે મગવાં, આવે બરાર્થ જાતી રે. ૨
 કામજીવારં નેણું રે એના, જોઇને જીવ લોભાયે રે;
 ત્રિભુવનમાં એવી ફેઈ રે નારી, જોતાં વણ નવચાયે રે. ૩
 અણિયાળાં નેણુંની રે સાને, પ્રીતમ પ્રાણ દરે છે રે;
 ડાકી કમળા સરીખાં રે એની, ફેડે ફેડે ફેરે છે રે. ૪

હસતા હસતા હેરે રે સામું, એ સુખ નવ કહેવાયે રે;
પ્રેમાનંદ એ નેણા રે ઉપર, સરવસ વારી જાયે રે. ૫

પદ ૧૮૬૨ મું

કામણુ સુજને કાધાં રે બેની, કહાન કામણુમારે રે;
મનકું મારું લીધું રે એને, નેણું નળરે રે. ૧
સામિ સુજને મળિયો રે વહાલો, નંદરામની શેરી રે;
લટકાં કરતાં આવે રે કેશવ, આંખડીધું રૂડી પેરી રે. ૨
નંદકુંવરને જોઈ રે હૂનો, લાજ કરી સરમાણી રે;
અલબેલે આવીને રે મારી, નવરંગ ચુનડ તાંણી રે. ૩
આંખડીને આગે રે મારા, દલગને ડોલાવ્યું રે;
હસતું સુખકું જોઈ રે મારા, મનડામાં ભણ્યું ભાવ્યું રે. ૪
હાસસહિત અલબેલો રે મારા, અંતરમાં આવી વસિયો રે;
પ્રેમાનંદનો વહાલો રે કદાનો, ઊલ જબિલો રસિયો રે. ૫

પદ ૧૮૬૩ મું-રાગ ગરબી

લટકંતો આવે લેરખડો લટકંતો આવે; લેર૦ ૨
શ્રીધનશ્યામ મુંદર વર સજની મન મારે જાવે. લેર૦ ૧
મુંદર વદન કમલદલમોચન સાને સમજાવે. લેર૦ ૨
ઊર વનમાલ પીતાંજર પેહેરી ચીતકું લલચાવે. લેર૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ મનોહર મધુરે સ્વરે ગાવે. લેર૦ ૪

પદ ૧૮૬૪ મું

લટકંતી ચાલે આવે વહાલો લટકંતી ચાલે; આવે૦ ૨
નટવર વેશ ધર્યાં અતિ મુંદર નંદતણે લાલે. આવે૦ ૧
ઊરપર હાર પાધડીમાં તોરો, નિલક વલિત જાલે. આવે૦ ૨
મોરલી અધર ધરી વ્રજનારી વણ કાધી વહાલે. આવે૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મન હરી લીધું ઝીણે દુશાલે. આવે૦ ૪

પદ ૧૮૬૫ મું

ચટચટ આંખડી વાગે રૂડી ચટચટ આંખડી; વાગે૦ ૨:
ઝટપટ આવે શ્યામ મનોહર હાથ માગાં કડી. વાગે૦ ૧

ઉરપર હાર મુંદર બેઠે હાથે બાંધી છે રાખડલી. વાગે ૨
મદન મનોહર રૂપ જોઇને ઠરી છે આંખડલી. વાગે ૩
ત્રેમાનંદનો નાથ જોવાની લાગી છે ધાંકડલી. વાગે ૪

પદ ૧૯૬૬ મું

મોહન મન હરતા આવે વદાલો મોહન મન હરતા; આવે ૨૬.
મુંદર ચરણ કંઠાલેલ રૂડા ધીરે ધીરે ધરતા. આવે ૧
બાંધી પાધ અલૌકિક ઉન્નત તોરા ખોર્યા ફરતા. આવે ૨
હસતા હસતા આંખડલીની સાન મુંદર કરતા. આવે ૩
ત્રેમાનંદનો નાથ મળ્યા મને શેરીયે નીસરતા. આવે ૪

પદ ૧૯૬૭ મું-રાગ ગરબી

ઓરા આવોને મુંદર રયામ રે, શામળિયા ઓરા આવો; સામ ૦ ૨૬.
છવન જોતું મૂરતિ, મારાં નેણારે શિતળ થાય.
તીલ જોઈ ડાળા કાનમાં, મારા ભરના પાતક જાય રે. સામ ૧
શોભાવંત સોળે કળા, પરિપુરણ શ્રીમુખચંદ્ર;
કૃપા રૂપી વરસતાં, અમૃત રસ આનંદકંદરે. સામ ૨
એક ચિત્ત પ્રીતિ અતિ, જુવે નિજ જન કુમુદ ચંદાર;
અમૃત દૃષ્ટે સિંચતા, વળી હરતા ત્રિવિધિ ઘોર રે. સામ ૩
અધર અરુણ નાસા લલિત, વળી કુંદકળી સમ દાંત;
ત્રેમાનંદના નાથજી, મારે જોવાની છે ખાંત રે. સામ ૪

પદ ૧૯૬૮ મું

લોભાણી હું લેહેરી લાવરે, લેરખડા હું લોભાણી; લેર ૦ ૨૬.
માવ મનોહર મૂરતિ મારા મનમારે રાખ્યા લાગ.
મગન યઈ છું જોઇને અલ્પજલડા તારી પાધ રે. લેર ૦ ૧
તોરા લટકે પાધમાં ગળે પે'ચ્યા છે મુંદર હાર;
વિંદી રહ્યા છે વાલમા મધુકર તે મુનિ અપાર રે. લેર ૦ ૨
ભાલ તિલક શોભા ધણી જોઈ લાજેરે શશિ સુર;
મોહા સારુ તમે કામને રચી બકુટી તે ભરપૂર રે. લેર ૦ ૩

શોક સમુદર શોષવા તમે કરોરે સુંદર હાસ;
એ શોભા ભેદ શઙ્ગની થયો મગન પ્રેમાનંદ દાસ રે. લેર૦ ૪

પદ ૧૮૬૯ મું

તમે કીધલાં કામણુ કહાન રે કામણિયાં તો કરેલાં; કામ૦ ટેક.
સામા મળિયા શેરીયે તમે હસતારે હસતા મીત.

હેકું કીધું મારું હાથમાં લગાડીને મોહન પ્રીત રે. કામ૦ ૧
સુતાં બેઠાં સંભરો મારે હાથ ન લાગે કામ;

જેવા વિના જંપ ના વળે રૂપાળા શ્રીધનસ્થામ રે. કામ૦ ૨
કેશવ જેવા કારણે મેં તો મેલીરે કુળની લાજ;

દિવાની યધને ફરું ડોલરીયા તારે કાજ રે. કામ૦ ૩
એ દુરિજન દોહા નવ ગમે મને ન ગમે તેનો સંગ;

પ્રેમાનંદના નાથજી મને લાગેલ તારો રંગ રે. કામ૦ ૪
પદ ૧૮૭૦ મું-રાગ ગરબી

શી કહું શોભા આજની શોભે સુંદર સ્થામ; લટકે લોભાણી૦ ટેક.
અલબેલા વર ઉપરે વારું ફાટિક કામ. લટકે લોભાણી૦ ૧

આટો દર્ધ અલબેલડે બાંધી પાધ અનૂપ; લટકે લોભાણી૦
તોરા મેઘ્યા લટકતા બેઠને રીઝી રૂપ. લટકે લોભાણી૦ ૨

ચંદન ચરચ્યા અંગમાં હેડે સુંદર હાર; લટકે લોભાણી૦
ગાહે બાણુબંધ બેરખા કાને કુંડલ મકરાકાર. લટકે લોભાણી૦ ૩

નેરખી નટવર નાચને મારું લોભાણું છે મન; લટકે લોભાણી૦
પ્રેમાનંદ જીવી ઉપરે બલિહારી તન મન ધન. લટકે લોભાણી૦ ૪

પદ ૧૮૭૧ મું

કસર બીને કહાનજી રસિયો બદ્ધવરાય; છેલ છોગાળો૦ ટેક.
નિરખીને નેણાં ઠરે મારે હેડે હરખ ન માય. છેલ છોગાળો૦ ૧

નવલ મનોહર મૂરતિ મોહન બીને વાન; છેલ છોગાળો૦
વાયે મધુરી મોરલી ગાયે રસિકી તાન. છેલ છોગાળો૦ ૨

કામણુગારી આંખડી - કામણુગારાં નેણુ; છેલ છોગાળો૦
રંગબીના અલમેલના મુને વદાયાં લાગે વેણુ. છેલ છોગાળો૦ ૩

હસતા સામું હેરતા લટકલો નંદનો લાલ; છેલ ઓગાળો.
ત્રેમાનંદનો નાયજી આવે ગજગતિ આવ. છેલ ઓગાળો ૪

૫૬ ૧૮૭૨ મું

સયર જોને શ્યામની છબી અનોપમ આજ; મનકું લોભાણું ૮૬.
કનક સિંધાસન ઉપરે બેઠા શ્રીમદારાજ. મનકું લોભાણું ૧
મોરમુગટ મસ્તક ધર્યો કેસર તિલક લાલ; મનકું લોભાણું
મકાકૃત બેઠે કાનમાં અધરાબિંમ અતિ લાલ. મનકું લોભાણું ૨
હેમકડાં બેઠે હાથમાં બધે બાબુબંધ; મનકું લોભાણું
હેર આભૂખણુ પેરતા અતિ શોભે આનંદકંદ. મનકું લોભાણું ૩
કટિમેખલા અતિ ઓપતી પાથે ઝંઝરના ઝમકાર; મનકું લોભાણું
અંગોઅંગ છબી ઉપરે જાયે ત્રેમાનંદ બલિહાર. મનકું લોભાણું ૪

૫૬ ૧૮૭૩ મું—રાગ ગરબી

ફૂંદર શ્યામ છબીલા છેલડા રંગભીના નંદકુમાર;
આઓ મધુરી મોરલી મારા હૈડકેર હાર. મુંદર ૦ ૮૬.
રાહન મીઠી મીઠી વાધને મોરલી વહાલા ગાઈને સુંદર ગીત;
આખડલીની સાનમાં રે મારું ચોરી લીધું ચીત. મુંદર ૦ ૧
જીવન જોઈ રૂપાળી મૂરતિ ગજગતિ સુંદર ચાલ;
કટકાં કરતાં લાડકડા તમે ચાલો છો નંદલાલ. મુંદર ૦ ૨
ઠકું કેસર તિલક લાલમાં જોઈ મોલા ત્રણ લોક;
કસતા આવો હેતમાં રે દાળો મળનારીનો શોક. મુંદર ૦ ૩
તમને જોઈને ફુંવર નંદના મારાં નેણાં સિતળ થાય;
ત્રેમાનંદના નાયજી આવો રાખું નેણાં માંલ. મુંદર ૦ ૪

૫૬ ૧૮૭૪ મું

ઉલા રહોને અલબેલડા વહાલા ઓગાવાળા છેલ;
લાગી મોહન મોહનીરે તારા મુખડાની અલબેલ. ઉલા ૦ ૮૬.
સુંદર મુખ દીઠ સુખ ઉપજે જોઈ નેણાં સિતળ થાય;
મળવા મોહનલાલજી તમને મન મારું અકળાય. ઉલા ૦ ૧

પદ ૧૯૭૭ મું-રાગ ગરબી

ધર્મકુંવર ધનસ્થામજી, મારા પ્રાણતણા આધાર; જોઈને છતું છું ૦ ૧.
 તન મન ધન તમ ઉપરે, લઈ વારું વાર હજાર. જોઈને છતું છું ૦ ૧
 સુંદર મૂરતિ મોહની, મારા મનમાં ખુંતી રાજ; જોઈને છતું છું ૦
 તમ વિના મને કહાનજી, બીજું કાંઈ નવ સુઝે કાજ. જોઈને છતું છું ૦ ૨
 પાંપણપર આંટો દઈ તમે, બાંધી પાધ અનૂપ; જોઈને છતું છું ૦
 કૌટિક કંદર્પ વારણે લઈ વારું, એવું રૂપ. જોઈને છતું છું ૦ ૩
 ભાલ તિલક શોભે ધણું, જાણે બકુટી કામ ક્યાણ; જોઈને છતું છું ૦
 કમળ નયન કટાક્ષમાં, મારાં તાણી લ્યોછો પ્રાણ. જોઈને છતું છું ૦ ૪
 મધુર મધુર હસવું જોઈને, વાધે પ્રેમ અપાર; જોઈને છતું છું ૦
 ત્રિજુવનમાં એવી કાણુ છે, જે વરા નવ યાયે નાર. જોઈને છતું છું ૦ ૫
 વામકરણમાં શ્યામ છે, તીલ નિરખ્યા જેવો નીત; જોઈને છતું છું ૦
 તીલ જોઈ જમણા ગાલમાં, વાધે પ્રેમાનંદને પ્રીત. જોઈને છતું છું ૦ ૬

પદ ૧૯૭૮ મું

શી કહું શોભા અંગની, જોઈ લોચનીયાં લોભાય; ચિતકું ચારે છે ૦ ૧.
 નિરખી નાસા કીરને, મારા ભવના પાતક જાપ. ચિતકું ચારે છે ૦ ૧
 અધર પ્રવાહાંતી ઉપમા, જાણે કુંદહણી સમ દાંત; ચિતકું ચારે છે ૦
 ચિણ્ણકતણી શોભા ધણી, કંજુ કંક જોવાની ખાંત. ચિતકું ચારે છે ૦ ૨
 વક્ષસ્થલ વહાલું ધણું, મને મળવા* વાધે પ્રીત; ચિતકું ચારે છે ૦
 અગન બાહુ ઉર ધરી, આવો મળિયે મોહન મીત. ચિતકું ચારે છે ૦ ૩
 ઉદરમાંહી ત્રિવલી પડે, ઉડી નાભી નૌતમ જોઈ; ચિતકું ચારે છે ૦
 શ્યામ કટી સોપામણી, ઉરમાંહી રહું મન મોઈ.† ચિતકું ચારે છે ૦ ૪
 જનુજુગલ જળી જોઈને, મારો સુદ્ધયયો અવતાર; ચિતકું ચારે છે ૦
 પિંડી પાની નિરખતાં, મારો દૂર થયો સંસાર. ચિતકું ચારે છે ૦ ૫
 સોણે ચિહ્ને જુગત છે, એ જુગલ ચરણની જોડ;‡ ચિતકું ચારે છે ૦
 અખંડ રહેા આવી ઉરમાં, પુરો પ્રેમાનંદના કાડ. ચિતકું ચારે છે ૦ ૬

* “મળતાં” કેટલાકો ગાય છે. † “જેરમાંહી રહું મન મોહી” પાડ ગાય છે.

‡ “સોણે ચિહ્ને જુગત, એની જુગલ ચરણની જોડ” પાઠાન્તર.

પદ ૧૮૭૮ મું

નવવ સનેહિ નાથજી, આગા રાજી નેણ; વદાયા લાગો છો ૦ ૮૬.
 દસતાં દસતાં હેતર્મા, જોયો છો મીર્ઠા વેણ. વદાયા લાગો છો ૦ ૧
 આંખડી અમૃતેભરી, કાંઈ કરુણાઠહી નવળય, વદાયા લાગો છો ૦
 ચીત ચોરાણું આલર્મા, મરકવડે મન લોભાય. વદાયા લાગો છો ૦ ૨
 આતુરતા નથી અંગમાં, દીસે છે શીઘ્ર સ્વભાવ; વદાયા લાગો છો ૦
 પ્રેમતણો પ્રવાહ વહે, નેણર્મા નટવર નાવ. વદાયા લાગો છો ૦ ૩
 જુધરભાવિક ભાવના, નથી અરથાઅરથી સ્થામ; વદાયા લાગો છો ૦
 પરમારથને કારણે, પધાર્યા પુરણકામ. વદાયા લાગો છો ૦ ૪
 દીન ઉપર દયા કરી, તમે દુર્દર્શ દરગઢ દેવ, વદાયા લાગો છો ૦
 કલ્પતરુ છો કહાનજી, જણે મોટા મુનિવર બેવ. વદાયા લાગો છો ૦ ૫
 કરુણાનિધિ કરુણા કરીને, છોગાગા રમડેન; વદાયા લાગો છો ૦
 પ્રેમાનંદ કહે અખડરહો, આંખડીમા અવગેશ. વદાયા લાગો છો ૦ ૬

પદ ૧૮૮૦ મું

ધર્મકુવર શ્રીકૃષ્ણજી, તમે ભક્તપતિ ભગવાન, એ વર માગુ છું ૦ ૮૬.
 દયાનિધિ તમે દાસને, નીત આપો છો એ દાન. એ વર માગુ છું ૦ ૧
 નિરવિકલ્પ હિતમ અનિ, એવો નિર્ભય થાય તમારો, એ વર માગુ છું ૦
 અવગેશ તમ આગળે, નું અરજ કર એ સારુ. એ વર માગુ છું ૦ ૨
 મહામહાને સદિન દરિ, એરી એકાનિકી ભક્તિ; એ વર માગુ છું ૦
 પ્રીત રહે તવ અરજમા, ખીજે રહે મહા વિરમિત. એ વર માગુ છું ૦ ૩
 મુખ તમારું ભક્તપણુ. દરિ એમા કાર્ત્ત પ્રકાર; એ વર માગુ છું ૦
 દોષ* ન રહે કાર્ત્ત જાનનો, એ આપો ધર્મકુમાર. એ વર માગુ છું ૦ ૪
 તમારા કાર્ત્ત ભક્તનો, મારે દોષ ક્યારેઈ નવ થાય, એ વર માગુ છું ૦
 તમ એકાનિક ભક્તનો, મને નીત આપો મુનિગય. એ વર માગુ છું ૦ ૫
 દાસ તમારા દાસનો, મને રાજો નાથ દલુગ; એ વર માગુ છું ૦
 પ્રેમાનંદની વિનનિ, સાંભળને સ્થામ જરુર. એ વર માગુ છું ૦ ૬

પદ ૧૯૮૧ મું-રાગ ગરબી

પ્રથમ શ્રીહરિને રે, ચરણે ગિય નમાવુ,
 નીતમ લીલા રે, નારાયણની ગાતુ. ૧
 મોટા મુનિવર રે, એકાગ્ર કરી મનને,
 જોને કાજે રે, એવે ભાઈ વનને ૨
 આસન સાંધી રે, ધ્યાન ધરીને ધારે,
 જોની એટા રે, સ્નેહ કરી સભારે. ૩
 સહજ સ્વભાવિક રે, પ્રકૃતિ પુરુષોત્તમની,
 મુણ્ડતા સજની રે, ખીક મટાડે જમની. ૪
 ગાતુ હોતે રે, હરિનાં ચરિત્ર સભારી,
 પાવન કરજો રે, પ્રભુજી બુદ્ધિ મારી ૫
 સહજ સ્વભાવે રે, જોડા હોય હરિ જ્યાં,
 તુલસીની માળા રે, કર લઈ ફેરવે ત્યારે. ૬
 ગમુજ કરતા રે, ગજન નેણુ રૂપાળા,
 કાઈ હરિજનની રે, માગી લેછને માળા. ૭
 જોવડી રાખી રે, બળે બળે મણુકા જોડે;
 ફેરવે તાણી રે, કષ્ટક માળા તોડે ૮
 વાતું કરે રે, રમુજ કરીને હસતાં,
 ભળી કરી રે, માળા કરમા ધસતાં ૯
 ધ્યારેક મિચી રે, નેત્ર કમળને સ્વામી,
 ત્રેમાનંદ કહે રે, ધ્યાન કરે બહુનામી ૧૦

પદ ૧૯૮૨ મું

સંભળ સંવર રે, લીલા નટનાગરની,
 મુણ્ડતાં મુખડું રે, આપે મુખસાગરની ૧
 નેત્ર કમળને રે, રાખી ઉધાડાં કપારે,
 ધ્યાન ધરીને રે, જોસે જીવન બારે. ૨
 ક્યારેક ચમકી રે, ધ્યાન કરતાં જાગે,
 જોતાં જીવન રે, જનમમરણુ ખ ભાગે. ૩

પોતા આગળ રે, સખા ભરાઈ બેસે;
 સંત હરિજન રે, સામું બેઠું રહે છે. ૪
 ધ્યાન ધરીને રે, બેઠા હોયે હરિ પોતે;
 સંત હરિજન રે, ત્રપત ન થાયે જોતે. ૫
 સાધુ કિરતન રે, ગાયે વગ્ગડી વાગ્ગ;
 તેમને જોઈ રે, મગન થાયે મહારાગ્ગ. ૬
 તેમની બેળા રે, ચપટી વગ્ગડી ગાયે;
 સંત હરિજન રે, નિરખી રાજી થાયે. ૭
 ક્યારેક સાધુ રે, ગાય વગ્ગડી તાળી;
 બેળા ગાયે રે, તાળી દઈ વનમાળી. ૮
 આગળ સાધુ રે, કિરતન ગાય જ્યારે;
 પોતા આગળ રે, કથા વંચાયે ત્યારે. ૯
 પોતે વારતા રે, કરતા હોયે બહુનામી;
 ખસતા આવે રે, પ્રેમાનંદના સ્વામી. ૧૦

પદ ૧૮૮૩ મું

મનુષ્ય લીલા રે, કરતા મંગળકારી;
 ભક્તસલામાં રે, બેઠા ભવભયહારી. ૧
 જોને જોતાં રે, જાયે જગ આસક્તિ;
 જ્ઞાન વૈરાગ્ય રે, ધર્મ સદિત જે ભક્તિ. ૨
 તે સંબંધી રે, વારતા કરતા ભારી;
 હરિ સમગ્રવે રે, નીજ જનને મુખકારી. ૩
 જોગ ને સાંખ્ય રે, પંચરાત્ર વેદાંત;
 એ શાસ્ત્રનો રે, રહસ્ય કહે કરી ખ્યાંન. ૪
 જ્યારે હરિજન રે, દેશ દેશના આવે;
 ઉત્સવ ઉપર રે, પૂજા બહુ વિધ લાવે. ૫
 જાણી પોતાના રે, સેવક જન અવિનાશી;
 તેમની પૂજા રે, મહાશુ કરે સુખરાશી. ૬

પદ ૧૯૮૧ મું-રાગ ગરબી

પ્રથમ શ્રીહરિને રે, ચરણે શિશુ નમાતું;
 નીતમ લીલા રે, નારાયણની ગાતું. ૧
 મોટા મુનિવર રે, એકાગ્ર કરી મનને;
 જોને કાજે રે, સેવે બાઈ વનને. ૨
 આસન સાંધી રે, ધ્યાન ધરીને ધારે;
 જોની એટા રે, સ્નેહ કરી સંભારે. ૩
 સદજ સ્વભાવિક રે, પ્રકૃતિ પુરુષોત્તમની;
 મુણતાં સજની રે, ખેડીક મટાડે જમની. ૪
 ગાતું હોતે રે, હરિના ચરિત્ર સંભારી;
 પાવન કરજો રે, પ્રબુદ્ધ બુદ્ધિ મારી. ૫
 સદજ સ્વભાવે રે, જોહા હોય હરિ બ્યારે;
 તુલસીની માળા રે, કર લઈ ફેરવે ત્યારે. ૬
 રમુજ કરતાં રે, રાજ્ય નેણ રૂપાળા;
 કાઈ હરિજનની રે, માંગી લેઈને માળા. ૭
 જોવડી રાખી રે, બળે બળે મણકા જોડે;
 ફેરવે તાણી રે, કષક માળા તોડે. ૮
 વાતું કરે રે, રમુજ કરીને હસતાં;
 ભોળી કરી રે, માળા કરમાં ધસતાં. ૯
 ક્યારેક મિચી રે, નેત્ર કમળને સ્વામી;
 ત્રેમાનંદ કહે રે, ધ્યાન કરે બહુનામી. ૧૦

પદ ૧૯૮૨ મું

સાંભળ સંવર રે, લીલા નટનાગરની;
 સુણતાં સુખદુ રે, આપે સુખસાગરની. ૧
 નેત્ર કમળને રે, રાખી ઉધાડાં ક્યારે;
 ધ્યાન ધરીને રે, જોસે જીવન બારે. ૨
 ક્યારેક ચમકી રે, ધ્યાન કરતાં બાજે;
 જોતાં જીવન રે, જનમમરણદુઃખ ભાજે. ૩

પોતા આગળ રે, સખા ભરાઈ બેઝે;
 સંત હરિજન રે, સામું બેઠું રહે છે. ૪
 ધ્યાન ધરીને રે, બેઠા હોયે હરિ પોતે;
 સંત હરિજન રે, ત્રપત ન થાયે બેતે. ૫
 સાધુ કિરતન રે, ગાયે વળડી વાળ;
 તેમને બેઠું રે, મગન થાયે મહારાજ. ૬
 તેમની બેળા રે, ચપટી વળડી ગાયે;
 સંત હરિજન રે, નિરખી રાજી યાચે. ૭
 ક્યારેક સાધુ રે, ગાય વળડી તાળી;
 બેળા ગાયે રે, તાળી દઈ વનમાળી. ૮
 આગળ સાધુ રે, કિરતન ગાય બ્યારે;
 પોતા આગળ રે, કયા વંચાયે ત્યારે. ૯
 પોતે વારતા રે, કરતા હોયે બહુનામી;
 ખસના આવે રે, પ્રેમાનંદના સ્વામી. ૧૦

પદ ૧૮૮૩ મું

મનુષ્ય શીલા રે, કરતા મંગળકારી;
 ભક્તસખામાં રે, બેઠા ભવભયદારી. ૧
 જોને જોતાં રે, જાયે જગ આસક્તિ;
 જ્ઞાન પેરાગ રે, ધર્મ સદિત જે ભક્તિ. ૨
 તે સંબંધી રે, વારતા કરતા ભારી;
 હરિ સમજાવે રે, નીજ જનને મુખકારી. ૩
 જોગ ને સાંખ્ય રે, પંચરાત્ર વેદાંત;
 એ શાસ્ત્રનો રે, રહસ્ય કહે કીરી ખાંત. ૪
 બ્યારે હરિજન રે, દેશ દેશના આવે;
 ઉત્સવ ઉપર રે, પૂજા બહુ વિધ લાવે. ૫
 ભણી પોતાના રે, સેવક જન અવિનાશી;
 તેમની પૂજા રે, મહણ કરે સુખરાશી. ૬

ભક્ત પોતાના રે, તેને સ્થામ સુખથી;
 ધ્યાન કરાવી રે, ખંચે નાડી ગ્રાણી. ૭
 ધ્યાનમાંથી રે, ઉઠાડે નિજ જનને;
 દેહમાં લાવે રે, ગ્રાણી ધન્દિય મનને. ૮
 સંત સમામાં રે, બેઠા હોય, અવિનાશ;
 કાઈ હરિજનને રે, તેડવો હોયે પાસ. ૯
 પદેથી આંગળી રે, નેત્રતણી કરી સાન;
 ત્રેમાર્નદ કહે રે, સાન કરે ભગવાન. ૧૦

પદ ૧૯૮૪ મું

મોહનજીની રે, લીલા અતિ સુખકારી;
 આનંદ આપે રે, સુણતાં ન્યારી ન્યારી. ૧
 ક્યારેક વાતું રે, કરે મુનિવર સાથે;
 ગુચ્છ પુલોનાં રે, ચોળે છે જે હાથે. ૨
 શિનળ જાણી રે, લિંબુ હાર ગુલાબી;
 નેને રાખે રે, આંખ્યું ઉપર દાબી. ૩
 ક્યારેક પોતે રે, રાજપામાં હોયે;
 વાતું કરે રે, કથા વંચાયે તોયે. ૪
 સાંભળે કિરતન રે, પોતે કાંઈક વિચારે;
 પુછવા આવે રે, જમવાનું કાઈ ત્યારે. ૫
 હાર ચઢાવે રે, પૂજા કરવા આવે;
 તેના ઉપર રે, બહુ ખીજી રીસાવે. ૬
 કથા સાંભળતાં રે, હરે હરે કહી બોલે;
 મરમ કથાનો રે, સુણી મગન થઈ ડાલે. ૭
 ભાન કથાને રે, ખીજી ક્રિયામાંલે;
 ક્યારે અચાનક રે, જમતાં હરે બોલાયે. ૮
 યાયે સ્મૃતિ રે, પોતાને જ્યારે તેની;
 ચોડુંક હસે રે, ભક્ત સામું જોઈ બેની. ૯
 એમ હરિ નીત નીત રે, આનંદ રસ પરસાવે;
 એ લીલા રસ રે, જોઈ ત્રેમાર્નદ ગાવે. ૧૦

પદ ૧૯૮૫ મું

સાંભળ સજની રે, દિવ્ય સ્વરૂપ મોરારી;
 કરે ચરિત્ર રે, મનુષ્ય વિગ્રહ ધારી. ૧
 થયા મનોહર રે, મોહન મનુષ્ય જોવા;
 રૂપ અનોપમ રે, નીજ જનને સુખ દેવા. ૨
 ક્યારેક ઢોલિયે રે, બેસે શ્રીધનસ્થામ;
 ક્યારેક બેસે રે, ચાકળે પૂરણકામ. ૩
 ક્યારેક ગોદડું રે, બોહાડે સહીતે;
 પાથરું હોયે રે, તેપર બેસે પ્રીતે. ૪
 ક્યારેક ઢોલિયા રે, ઉપર તકીયો બાળી;
 તેપર બેસે રે, સ્થામ^૧ પલાંઠી વાળી. ૫
 ક્યારેક બેસે રે, તકીયે બોહાડીગણુ દધને;
 ક્યારેક ગોંઠણુ રે, બાંધે બેસે લધને. ૬
 ક્યારેક રાજી રે, થાય અતિશે આલી;
 સંત હરિજનને રે, બેઠે બાથમાં ધાલી. ૭
 ક્યારેક માથે રે, બેસે લઈ બે હાથ;
 છાતીમાંહે રે, ચરણ કમળ દે નાથ. ૮
 ક્યારેક આપે રે, હાર તોરા ગીરધારી;
 ક્યારેક આપે રે, અંગનાં વસ્ત્ર ઉતારી. ૯
 ક્યારેક આપે રે, પ્રસાદીના ચાળ;
 પ્રેમાનંદ કહે રે, ભક્તતણા પ્રતિપાળ. ૧૦

પદ ૧૯૮૬ મું

એવાં કરે રે, ચરિત્ર પાવનકારી;
 શુકળ સરખા રે, ગાવે નીત સંભારી. ૧
 ક્યારેક જીભને રે, દાંત તળે દબાવે;
 ડાબે જમણે રે, પડબે સહજ સ્વભાવે. ૨
 છીંક જ્યારે આવે રે, ત્યારે રુમાલ લધને;
 છીંક ખાયે રે, મુખપર આડો દધને. ૩

ભક્ત પોતાના રે, તેને શ્યામ મુગળ; ૭
 ધ્યાન કરાવી રે, ખંચે નાડી ગ્રાણ. ૭
 ધ્યાનમાંથી રે, ઉઠાડે નિજ જનને;
 દેહમાં લાવે રે, ગ્રાણ ધન્દિય મનને. ૮
 સંત સભામાં રે, બેઠા હોય, અવિનાય;
 કાઈ હરિજનને રે, તેડવો હોયે પાસ. ૯
 પહેલી આંગળી રે, નેત્રતણી કરી સાન;
 પ્રેમાનંદ કહે રે, સાન કરે ભગવાન. ૧૦

પદ ૧૯૮૪ મું

મોહનજીની રે, લીલા અતિ સુખકારી;
 આનંદ આપે રે, સુણંતોં ન્યારી ન્યારી. ૧
 ક્યારેક વાતું રે, કરે મુનિવર સાથે;
 ગુચ્છ પુલોનાં રે, ચોળે છે બે હાથે. ૨
 શિનળ જાણી રે, લિંબુ દાર ગુલાખી;
 નેને રાખે રે, આંખું ઉપર દાખી. ૩
 ક્યારેક પોતે રે, રાજપામાં હોયે;
 વાતું કરે રે, કથા વંચાયે તોયે. ૪
 સાંભળે કિરતન રે, પોતે કાંઈક વિચારે;
 પુછવા આવે રે, જમવાનું કાઈ ત્યારે. ૫
 દાર ચઢાવે રે, પૂજા કરવા આવે;
 તેના ઉપર રે, બહુ ખીજ રીસાવે. ૬
 કથા સાંભળતાં રે, હરે હરે કહી બોલે;
 મરમ કયાનો રે, સુણી મગન થઈ ડાલે. ૭
 ભાન કયાને રે, ખીજ કિયામાંલિં;
 ક્યારે અચાનક રે, જમતાં હરે બોલાયે. ૮
 યાયે સ્મૃતિ રે, પોતાને જ્યારે તેની;
 ચોડુંક હસે રે, ભક્ત સામું જોઈ બેની. ૯
 એમ હરિ નીત નીત રે, આનંદ રસ વરસાવે;
 એ લીલા રસ રે, જોઈ પ્રેમાનંદ ગાવે. ૧૦

પદ ૧૯૮૫ મું

સાંભળ સજની રે, દિવ્ય સ્વરૂપ મોરારી;
કરે ચરિત્ર રે, મનુષ્ય વિગ્રહ ધારી. ૧
થયા મનોહર રે, મોહન મનુષ્ય જોવા;
રૂપ અનોપમ રે, નીજ જનને સુખ દેવા. ૨
ક્યારેક ઢાલિયે રે, બેસે શ્રીધનસ્થામ;
ક્યારેક બેસે રે, ચાકળે પૂરણકામ. ૩
ક્યારેક ગોદુ રે, ઓછાડે સહીતે;
પાથરું હોયે રે, તેપર બેસે પ્રીતે. ૪
ક્યારેક ઢાલિયા રે, હપર તકીયો ભાળી;
તેપર બેસે રે, શ્યામ' પલાંડી વાળી. ૫
બણુક બેસે રે, તકીયે ઓઠીંગણુ દધને;
ક્યારેક ગોંઠણુ રે, બાંધે બેસે લધને. ૬
ક્યારેક રાજ રે, થાય અતિશે આલી;
સંત હરિજનને રે, બેટે બાયમાં ધાલી. ૭
ક્યારેક માથે રે, મેલે લઈ બે હાથ;
છાતીમાંહે રે, ચરણ કમળ દે નાથ. ૮
ક્યારેક આપે રે, હાર તોરા ગીરધારી;
ક્યારેક આપે રે, અંગનાં વસ્ત્ર હિતારી. ૯
ક્યારેક આપે રે, પ્રસાદીના યાગ;
પ્રેમાનંદ કહે રે, ભક્તતણા પ્રતિપાગ. ૧૦

પદ ૧૯૮૬ મું

એવાં કરે રે, ચરિત્ર પાવનકારી;
શુકળ સરખા રે, ગાવે નીત સંભારી. ૧
ક્યારેક જીભને રે, દાંત તળે દયાવે;
ડાબે જમણે રે, પડબે સહજ સ્વભાવે. ૨
છોક બ્યારે આવે રે, ત્યારે રુમાલ લધને;
છોક ખાયે રે, મુખપર આડો દધને. ૩

રમુજ આણી રે, હસે અતિ ધનશ્યામ;
 મુખપર આડો રે, રુમાલ દર્ધ સુખધામ. ૪
 ક્યારેક વાતું રે, કરતા ચકા દેવ;
 છેડે રુમાલને રે, વળ દીધાની ટેવ.* ૫
 અતિ દયાળુ રે, સ્વભાવ છે સ્વામીનો;
 પરદુઃખહારી રે, વારી બહુ નામીનો. ૬
 ક્રોધને દુઃખિયો રે, દેખી ન ખમાયે;
 દયા આણી રે, અતિ આકળા યાયે. ૭
 અત્ર ધન વસ્ત્ર રે, આપીને દુઃખ દાળે;
 કરુણા દષ્ટિ રે, દેખી વાંનજ વાળે. ૮
 ડાખે ખભે રે, ખેસાડ સોડે નાંખી;
 ચાલે જમણા રે, કરમાં રુમાલ રાખી. ૯
 ક્યારેક ડાખે રે, કર ક્રેડ ઉપર મેલી;
 ચાલે વહાલો રે, પ્રેમાનંદનો હેલી. ૧૦

પદ ૧૯૮૭ મું

નીત નીત નૌતમ રે, લીલા કરે હરિરાય;
 ગાતાં સુણતાં રે, હરિજન રાજ યાય. ૧
 સહજ સ્વભાવે રે, ઉતાવળા બહુ ચાલે;
 હેત કરીને રે, ખોલાવે બહુ વહાલે. ૨
 ક્યારેક ઘોડલે રે, મ્હડવું હોય ત્યારે;
 ક્યારેક સંતને રે, પીરસવા પધારે. ૩
 ત્યારે ડાખે રે, ખભે ખેસને આણી;
 ખેસને બાધે રે, ક્રેડ સંઘાતે તાણી. ૪
 પીરસે લાડુ રે, જન્મેથી ધનશ્યામ;
 જથ્થુસ જમ્યાની રે, લેઈ લેઈ તેનાં નામ. ૫
 ફરે પંગતમાં રે, વારંવાર મહારાજ;
 સંત હરિજનને રે, પીરસવાને ઠાજ. ૬

“વળ દેવો એ ટેવ” પાડાન્તર છે

અદા લકિત રે, અતિ ઘણી પીરસતાં;
 કાઈના મુખમાં રે, આપે લાડુ દસતાં. ૭
 પાછલી રાત્રો રે, ચાર ઘડી રહે ત્યારે;
 દાતણ કરવા રે, ઉઠે હરિ તેવારે. ૮
 ન્હાવા બેસે રે, નાચ પલાંડી વાળી;
 કર લઈ કલશિયો* રે, જળ ઢાળે વનમાળી. ૯
 કારે વચ્ચે રે, કરી ચરીરને લુવે;†
 પ્રેમાનંદ કહે રે, હરિજન સરવે લુવે.‡ ૧૦

પદ ૧૯૮૮ મું

રૂડા લાગે રે, નાહીને ઉભા હોવે;
 વસ્ત્ર પેહેરેલું રે, સાથળ વચ્ચે નીચોવે. ૧
 પગ સાથળને રે, લુહીને સારંગપાણી;
 કારા બેસને રે, પહેરે સારીપેઠ તાણી. ૨
 ઝોઢી ઉપરણી રે, રેશમી કારની વહાલે;
 આવે જમવા રે, ચાંખડીયે ચઢી ચાલે. ૩
 માથે ઉપરણી રે, ઝોઢી બેસે જમવા;
 કાન ઉધાડા રે, રાખે મુજને ગમવા. ૪
 જમતાં ડાબા રે, પગની પલાંડી વાળી;
 તેપર ડાબો રે, કર બેસે વનમાળી. ૫
 જમણા પગને રે, રાખી ઉભો સ્થામ;
 તેપર જમણો રે, કર બેસે મુખધામ. ૬
 રૂડી રીતે રે, જમે દેવના દેવ;
 વારે વારે રે, પાણી પીધાની ટેવ. ૭
 જણ્યસ સવાડુ રે, જણ્યાયે જમતાં જમતાં;
 પાસે હરિજન રે, બેઠા હોયે મનગમતાં. ૮

તેને આપી રે, પછે પોતે જમે;
જમતાં જીવન રે, હરિજનને મન ગમે. ૯
દેરવે જમતાં રે, પેટ ઉપર હરિ હાથ;
ઝોડકાર ખાવે રે, પ્રેમાનંદના નાથ. ૧૦

પદ ૧૯૮૯ મું

ચાલુ કરે રે, મોહન ત્રપત યધને;
દાંતને ખોતરે રે, સળી રૂપાની લધને. ૧
મુખવાસ લધને રે, ઢોલિયે વિરાજે;
પૂળ કરે રે, હરિજન હેતે જાઝે. ૨
પાંપણુ ઉપર રે, આટો લઈ અલખેલો;
ફોટો બાધે રે, છોડું મેલી છલો. ૩
વર્ષાં રુતુને રે, શરદ રુતુને જાણી;
ઘેલા નદીનાં રે, નિરમળ નીર વખાણી. ૪
સંત હરિજનને રે, સાથે લઈ ધનસ્થામ;
ન્દાવા પધારે રે, ઘેલે પૂરણકામ. ૫
બહુ જલકીડા રે, કરતા જળમાં ન્દાય;
જળમાં તાળી રે, દધને કીર્તન ગાય. ૬
ન્દાથીને ખા'રે રે, નિસરી વસ્ત્ર પેહેરી;
ઘોડે ખેસી રે, ઘેર આવે રંગલેહેરી. ૭
પાવન જશને રે, હરિજન ગાતાં આવે;
જીવન જોઈ રે, આનંદ હિર ન સમાવે. ૮
ગદપુરવાસી રે, જોઈને જમઆધાર;
મુદ્દલ કરે છે રે, નેણાં વારમવાર. ૯
આપી વિરાજે રે, આસરીએ બહુનામી;
ઢોલિયા ઉપર રે, પ્રેમાનંદના સ્વામી. ૧૦

પદ ૧૯૯૦ મું

નિજ સેવકને રે, સુખ દેવાને કાજ;
પોતે પ્રગટ્યા રે, પુરુષોત્તમ મહારાજ. ૧

ફળીયામાંહી રે, સભા કરી વિરાજે;
 પૂરણુશયિ રે, - ઉડુગણમાં જોમ જાજે. ૨
 અહારસ વરસી રે, ત્રપત કરે હરિજનને;*
 પોઢે રાત્રે રે, જમી સ્યામ શુદ્ધ અતને. ૩
 બે આગળિયું રે, તિલક કચ્ચાની પેરે;
 લાલ વચ્ચે રે, ઉભી રાખી ફેરે. ૪
 સુતા સુતા રે, માળા માંગી લધને;
 જમણે હાથે રે, નીત ફેરવે ચીત દધને. ૫
 ભૂલ ન પડે રે, કેદી એવું નેમ;
 ધર્મકુંવરની રે, સહજ પ્રકૃતિ એમ. ૬
 બર નિન્દામાં રે, પોઢ્યા હોથે મુનિરાયે;
 કાઈ અજાણ્યે રે, લગાર અડી નથે. ૭
 ત્યારે ફડકી રે, જાગે સુંદરશ્યામ;
 કાણુ છે પુછે રે, એવકને સુખધામ. ૮
 એવી લીલા રે, હરિની અનંત અપાર;
 મેં તો ગાઈ રે, કાંઈક મતિ અનુસાર. ૯
 જે કાઈ પ્રીતે રે, શીખે મુણે ગારો;
 પ્રેમાનંદનો રે, સ્વામી રાજ ચારો. ૧૦

૫૬ ૧૮૮૨ મું-રાગ ગરબી

સાચું બોલો શ્યામ સહુણા કુંથ તમને વહાલી વારી. એ ઢાળ ૭
 એરા આવો શ્યામ સનેહિ, સુંદર વર જોઈ વહાલા;
 જતન કરીને જીવન મારા, જીવમાંહી પ્રેરૂં વહાલા. ૧
 ચિહ્ન અનોપમ અંગોઅંગના, સુરતે સંભારું વહાલા;
 નખશિખ નિરખી નીતમ મારા, હિરમાં હિતારું વહાલા. ૨
 અરુણકમળસમભુગલચરણની, શોભાઅતિ સારી વહાલા;
 ચિતવન કરવા આપુર અતિ, મનવૃત્તિ મારી વહાલા. ૩

* “અહારસ વરસેરે, ત્રપત કરી હરિજનને”

પ્રથમ તે ચિતવન કરું, સુંદર સોણે ચિહ્ન વહાલા;
 ઉર્ધ્વરેખા ઓપી રહી, અતિશે નવિન વહાલા. ૪
 અંગોઠા આંગળી વચ્ચેથી, નિસરીને આવી વહાલા;
 પાનીની બે ફારે જતાં, ભક્તને મન ભાવી વહાલા. ૫
 જુગલ ચરણમાં કહું મનોહર, ચિહ્ન તેનાં નામ વહાલા;
 શુદ્ધ મને કરી સંભારતાં; નારા પામે કામ વહાલા. ૬
 અષ્ટપુણને ઉર્ધ્વરેખા સ્વસ્તિ, જાંજી જવ વહાલા;
 વજ્ર અંકુશ કંતુ ને પદ્મ, જમણે પદે નવ વહાલા. ૭
 ત્રિપુણ કલશ ને ગોપદ સુંદર, ધનુષ ને મીન વહાલા;
 અર્ધ ચંદ્ર ને વ્યોમ છે સાત, ડાબે પદે ચિહ્ન વહાલા. ૮
 જમણા પગના અંગુઠાના, નખમાંથી ચિહ્ન વહાલા;
 તે તો નિરખે જે કોઈ ભક્ત, પ્રીતિએ પ્રવિણ વહાલા. ૯
 એજ અંગુઠાને બારે, એક તીલ નૌતમ ધારું વહાલા;*
 પ્રેમાનંદ કહે નિરખું પ્રીતે, પ્રાણુ લઈ વારું વહાલા. ૧૦

પદ ૧૮૮૨ મું

ચરણ કમળની છબી ચિતવતાં, અલોકિક રૂડી વહાલા;
 સરવે ચિહ્ન સંભારી ધારું, અંત સમે મુડી† વહાલા. ૧
 જમણા પગના અંગુઠા, પાસેની આંગળિયે વહાલા;
 ડાબે પડએ તીલ એક સુંદર, નિરખી દુઃખડાં લીએ વહાલા.‡ ૨
 જમણા પગની નૌતમ હેલી, આંગળિની બારે વહાલા;
 તીલ એક નખને પાસે જોતાં, વાલપ વધારે વહાલા. ૩
 ડાબા પગની ઉર્ધ્વરેખાની, ડાબીતે ફારે વહાલા;
 બે ચિહ્ન પાસે પાસે સ્થામ, ચિતડાને ચોરે વહાલા. ૪

* “એજ અંગુઠાની બારે તીલ એક નૌતમ ધારું વહાલા.” પાઠાન્તર.

† “ઉડી” પાઠાન્તર. ‡ “દુઃખ દાળિયે વહાલા” પણ ગાય છે. “દુઃખડા લીએ” એટલે બોનારણું લઈએ. “દુઃખ દળીએ” યાક પણ ગાય છે.

જે પગની આંગળિયું તળાં, મનોહર રાતાં વહાલા;
 અંગોઠા આંગળિના નખ, રાતા ચડિયાતા વહાલા. ૫
 જે ચરણના અંગોઠાને, આંગળિયું ઉપર વહાલા;
 જોયા જોવા ઝીણા ઝીણા, રોમ અતિ સુદર વહાલા. ૬
 જે અંગોઠા પાસેની જે, આંગળિયે જોઈ વહાલા;
 ચાંખડીયુંનાં રૂડાં ચિહ્ન, તે પાપણીયે દહોઈ વહાલા. ૭
 જે પગની બહારલી ધુંટી, તે હેઠે કેવા વહાલા;
 આસનના ધસારાના ચિહ્ન, જોયા તે જોવા વહાલા. ૮
 જમણા પગની ધુંટી ઉપર, પાંચ તમુ છે જો વહાલા;
 નળીને ઉપર તીલ એક તેમાં, મન મારું રહેજો વહાલા. ૯
 મોટું એક ચિહ્ન જમણા પગની, સાયળને બારે વહાલા;
 પ્રેમાનંદ દહે પ્રોતે નિરખું, વારેને વારે વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૮૩ મું

શોભા નિરખી નેણાં મારાં, ત્રપત ન માયે વહાલા;
 મનડું મમન થયું છે હેડે, હરખ ન માયે વહાલા. ૧
 ડાબા પગની ધુંટી ઉપર, પાંચ તમુ કહીએ વહાલા;
 નળી ઉપર મોટો તીલ, મનમાં ધારી લખએ વહાલા. ૨
 તેને પાસે નાનો તીલ છે, તેમાં ચિત્ત મોટું* વહાલા;
 એ પગના ધુંટણથી બારે, એક ચિહ્ન છે મોટું વહાલા. ૩
 રથામકટિ રૂપાળી જોઈને, દંદર્પ લાજે વહાલા;
 રાતળ ઉદરમાંથી ત્રિવળી, મુંદર વિરાજે વહાલા. ૪
 હડી ગોળ અનોપમ નાળી, તેની બે કારે વહાલા;
 બે તીલ છે બહુ રૂપાળા, તે ગમીયા મન મોરે વહાલા. ૫
 નાળીથી પણ બે તમુ ઉપર, ત્રણ તીલને ધારું વહાલા;
 બે તીલ ઉપર એક એક છે, એક વચ્ચે સંભારું વહાલા. ૬

* “ચિહ્ન મોટું” પાડ પણ છે પણ અર્થહીન લાગે છે કારણ કે તીલમાં ચિહ્ન કેમ દોઈ શકે?

વચલા તીલથી બે તસુ ઉંચા, એક તીલ નિરખીને વહાલા;
 જમણી કુંખમાં બે તીલ મોટા, બેઉં હરખીને વહાલા. ૭
 ડાબે પડબે કુંખથી ઉપર, મોટા તીલ ચારે વહાલા;
 તેની પાસે બીજા નાના, ચાર તીલ એક દારે વહાલા. ૮
 શેમ તણું રૂપાણું શ્રીવચ્છ, ચિહ્ન એક ઉરમાંથી વહાલા;
 વિનમ્રણ દાર હિયામાં શેબે, સુંદર મુખદાથી વહાલા. ૯
 જાતી વચ્ચે એક ચિહ્ન, અર્ધ ચંદ્ર આકારે વહાલા;
 પાંચ તસુ પેહાણું બેઈ, પ્રેમાનંદ પ્રાણુ વારે વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૮૪ સું

એ ચિહ્ન વચ્ચે રૂડા લગાર, ડાબી તે દારે વહાલા;
 સુંદર એક તીલ મોટા, મારા ચીતડાને ચારે વહાલા. ૧
 બે તીલથી છે ડાબી દારે, બે તસુ છે વહાલા;
 એક તીલને બેતાં સરવે, લવ દુઃખને મેટે વહાલા. ૨
 તે તીલથી બે તસુ છે, ડાબી દાર માંથી વહાલા;
 સ્તન ઉપર એક તીલ તેમાં, ચીત ચોટ્યું-બેઈ વહાલા. ૩
 બે સ્તનથી ઉપર છે, બે જાપતણા ચિહ્ન વહાલા;
 એ જાબી જોવા સારું મારું, મન છે આધીન વહાલા. ૪
 કરિના બે કર સરખી ભુજા, તે દીર્ઘ ઉદાર વહાલા;
 સંભારતાં તરત તે, ઉતારે લવપાર વહાલા. ૫
 જમણી ભુજાને પાસે છે, માંહે ઉભી તે દારે વહાલા;
 જોયા જોવા સુંદર મોટા, તીલ રૂડા ચારે વહાલા. ૬
 જમણી ભુજાના મુગચક્રી છે, તણુ તસુ હેઠે વહાલા;
 એક જાપનું ચિહ્ન બેતાં, જનમ મરણ મેટે વહાલા. ૭
 તે જાપનું ચિહ્ન રૂડું, તેને પડબે બારે વહાલા;
 નાના તીલ છે ચાર તેને, બેઉં વારે વારે વહાલા. ૮

* "ચિહ્ન મોટું બેઈ વહાલા" એક પ્રતમાં છે પણ અર્થહીન લાગે છે.

કુણિયું છે શ્યામ બેઠે કર, કંઠણુ છે પુંચા* વહાલા;
 બે તીલ છે ખંડુ* રૂડા, જમણા પુંચાથી ઉંચા વહાલા. ૯
 જમણા હાથની છેલ્લી આંગળિ, તે ઉપર સારો વહાલા;
 પ્રેમાનંદ કહે મોટા તીલ એક, લાગે અતિ પ્યારો વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૮૫ મું

રૂપાળા છે રાજવલોચન, ધર્મતણા કુમાર વહાલા;
 શોભાની છે સીમા મારા, નેણતણા શણગાર વહાલા. ૧
 ડાબી જુજના મુળથી હેઠે, તણુ તણુ છે જો વહાલા;
 છાપતણા એક ચિહ્નમાર્ગ, નીત મન મારું રહેજો વહાલા. ૨
 ડાબી કુણીથી હેઠા નૌતમ, ઉપરલે બાજે વહાલા;
 તીલ એક જોતાં મારા મનને, રૂડો બહુ લાગે વહાલા. ૩
 ડાબા હાથના અંગોઠા પાસેની, આંગળિયે વહાલા;
 નખને પાસે નાનો તીલ, મનમાં ધારી લીધે વહાલા. ૪
 એ આંગળી ને વચલી આંગળી, એ બેઠિને મધ્યે વહાલા;
 એક તીલ છે અતિ નૌતમ, જોયા જોવા સંધિ વહાલા. ૫
 ડાબા હાથના પોંચા ઉપર, સુંદર એક તીલ* છે વહાલા;
 એ માંહી તે મનકું મારું, વળગું વિશેષ વહાલા. ૬
 બે હાથના નખ નૌતમ, છે રાતા ચડિયાતા વહાલા;
 અમ્ર બાગે તિલ્લણુ છે, અતિ રૂડા દેખાતા વહાલા. ૭
 બે હાથની હથેલી છે, રાતી મુખધામ વહાલા;
 હથેલીમાં રેખા થોડી, થોડી છે જો શ્યામ વહાલા. ૮
 બે હથેલીના મૂળ ઉપર, આઠ તણુ જોતાં વહાલા;
 છાપતણા બે ચિહ્નો અનોપમ, ચીતમાં પરેતાં વહાલા. ૯
 કંઠ વચ્ચે તીલ એક અનોપમ, જોતાં દુઃખ જાયે વહાલા;
 તેની પાસે નાનો તીલ એક, પ્રેમાનંદ ગાયે વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૮૬ મું

રૂપ તમારું રસિયાજી, નિરખતાં સુખદાયી વહાલા;
 ચિહ્નતણો નહિ પાર વધારે, વાલપ હિરમાંહી વહાલા. ૧
 ડાખા ખભાયી હેઠો, વાંસામાં છે મરમાળો વહાલા;
 રોમ સહિત મોટો તીલ રૂડો, જોતાં રૂપાળો વહાલા. ૨
 એ તીલથી હેઠો વાંસામાં, એક તીલ છે બીજો વહાલા;
 તેને હેઠે જોયા જેવો, એક તીલ છે ત્રીજો વહાલા. ૩
 કરોડાની જમણી ફારે, ડોક થઈ હેઠે વહાલા;
 સુંદર એક તીલ જોયા જેવો, એ તસુ છેટે વહાલા. ૪
 જમણી ખરપડી ઉપર નૌતમ, એક તીલ છે નાનો વહાલા;
 પ્રીત કરીને રાખું આરા, મનમાંહી છાનો વહાલા. ૫
 કરોડાની જમણી ફારે, વાંસામાં સારા વહાલા;
 આર તીલ છે જોયા જેવો, લાગે બહુ પ્યારા વહાલા. ૬
 ડાઢીથી હેઠો એક તીલ છે, અતિશે અનૂપ વહાલા;
 ડાઢી ઉપર ફેશની રેખા, સુંદર સુખરૂપ વહાલા. ૭
 મધુર અધરપર શોભે રૂડી, રોમતણી રેખું વહાલા;
 હસતું કમળ સરીખું મુખ, આરા આવો દેખું વહાલા.
 મુખમાંહે જમણી ફારની, હેઠલી જે ડાઢ વહાલા;
 તેમાં સ્થામ સુલગ ચિહ્ન એક, જોઈ રાખી આડ વહાલા. ૮
 સ્થામ ચિહ્ન છે જોયા જેવું, જીભમાં સુખકારી વહાલા;
 સુંદર વદન કમળપર જાયે, પ્રેમાનંદ વારી વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૮૭ મું

હરિજનના જીવન છે મોહન, લક્ષ્ય ચિન્તામણિ વહાલા;
 શી કહું શોભા સુંદર વરજી, અંગોઅંગતણી વહાલા. ૧
 જમણી ફારે કપોલમાં, નાસીકા પાસે વહાલા;
 એક મોટો તીલ જોતાં સરવે, દુઃખ મારાં નાશે વહાલા.
 એ તીલને પાસે એક નાનો, તીલ તેને જોઇએ વહાલા;
 નેત્રતણા ખુણાથી હેઠો, તેમાં ચીત પ્રોધિએ વહાલા.

બે નેત્રની પાંપણ ઉપર, બકુટીને યડે વહાલા;
 તેને હેઠે ઉપર ઝીણી, કરચલિયું પડે વહાલા. ૪
 નાસીકા ઉપર છે ઝીણા, ચિહ્ન તે અગિરામ વહાલા;
 કાળા કાનમાં શ્યામ બિન્દુ તે, જખીતણું ધામ વહાલા. ૫
 અમલ કમળદળ સમ આંખડી, રૂડી રૂપાળી વહાલા;
 કંદર્પની કમાન સરિખી, બકુટી મેં બાળી વહાલા. ૬
 ચડીયાતા વિશાળ ભાલમાં, રસાળી તે શોભે વહાલા;
 તિલક આકારે ઉભી રેખા, બે નેઠ ચીત લોભે વહાલા. ૭
 ભાલમાંહી મનોહર નેતાં, જમણી તે કારે વહાલા;
 કેશથી હેઠું એક અનોપમ, ચિહ્ન તે ચીન ચોરે વહાલા. ૮
 કેશર કેરી આડ મનોહર, ભાલ વચ્ચે કીધી વહાલા;
 કુમકુમને ચાંદસિયે મારી, શુદ્ધિ હરી લીધી વહાલા. ૯
 તાળવા ઉપર એક રૂપાળો, મોટો તિલ નેઠ વહાલા;
 ત્રેમાનંદ કહે મારું મન ત્યાં, રહ્યું જઈ મોહી વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૮૮ સું

શોભાના ચણગાર હરિ મારા, હેડાના છો હાર વહાલા;
 ધર્મતણા કુમાર મારા, પ્રાણતણા આધાર વહાલા. ૧
 અતિશે રૂપાળો સુંદર, શિખાના છે કેશ વહાલા;
 જખીપર બલહારી જાયે, શારદ ને શેષ વહાલા. ૨
 શિખાને સમીપે રૂડો, એક તીલ છે આગે વહાલા;
 એ જખી નિરખતાં મારાં, સરવે દુઃખ બાગે વહાલા. ૩
 શિખાને પછવાડે જમણી, કોરે તે કહીએ વહાલા;
 ત્રણ તીલ છે અતિ રૂડા, સામું નેધને રહીએ વહાલા. ૪
 નખશિખ નિરખી સુંદર સરવે, ચિહ્ન મેં ગાર્યા વહાલા;
 ચિતવન કરી નિત્યે મારાં, ચીતમાં ઠેરાયાં વહાલા. ૫
 બાવન છે સરવે ચિહ્ન, ત્રેસદ તીલ છે બે વહાલા;
 રૂપ શીલ ને શુભે સોતા, અંતરમાં રહેબે વહાલા. ૬

એ પીના ઝીણા તીલ ચિદ્ર છે, અંગમાં અપાર વદાલા;
 ગાયા મેં તો જોઈ મારી, બુદ્ધિને અનુસાર વદાલા. ૭
 આવી રીતે મરતિને જે, અંતરમાં ધારે વદાલા;
 પ્રીત કરીને ચિદ્ર અનોપમ, સરવે સંભારે વદાલા. ૮
 તેના ઉરમાં આવી તમે, નાથ કરો વાસ વદાલા;
 કામ ક્રોધ ને કાળ માયા, તે સહુ પામે નાથ વદાલા. ૯
 એ પદ જે ટાઈ શીખે સુણે, પ્રીત કરીને ગારો વદાલા;
 ત્રેમાનંદ કહે તેપર સ્વામી, બહુ રાજ યારો વદાલા. ૧૦

પદ ૧૯૮૮ મું-રાગ ગરબી

તમે આવો આરા આરા, કૃષ્ણહરિ, જોઈ પાપડીમાં તો રાગે; કૃષ્ણ હરિ ૦
 પાંપણપર આટા દધરે, તમે બાંધી પાધ અનોખીજ;
 ફરતાં ખોરમાં છોગલારે, મારા ચીતને રાખ્યું રોકી. રે, કૃં ૬૦ ૧
 તિલક મનોહર કાંધહરિ, તમે કેસર ફેરું લાલેજ;
 મન મારું ત્યાં અટકી રહ્યું, જોઈ તીલ એક જમણે ગાલે. રે, કૃં ૬૦ ૨
 ઉરપર અતિશે શોભતીરે, પેહેરી ગજમેતીની માળાજ;
 મન મારું શુભતાન થયું છે, જોઈ અપળ નવનના આળા. રે, કૃં ૬૦ ૩
 નંગ જડિત બાજુ બાંધીવારે, પેહેત્યાં કનક કડાં પેઢિ કરમાંજ;
 જોઈ જોઈ નેત્રાં મારાં તપત નચાયે, કશું કામ ન સુઝે ધરમાં. રે, કૃં ૬૦ ૪
 મુદર કટિપર શોભતીરે, પેહેરી ઘાતી ઝીણા પોતીજ;
 અતિ આનંદ મારા અંગમાં, અધ ઘેલી જોતી જોતી. રે, કૃં ૬૦ ૫
 પેહેરી અટકતી ચાંખડીરે, તમે રાજહંસગતિ આલોજ;
 ત્રેમાનંદ કહે એવાને એવા, મારા રુદિયા કમળમાં ચલાલો. રે, કૃં ૬૦ ૬

પદ ૨૦૦૦ મું

તારી મૂર્તિ પ્યારી પ્યારીરે, હો ગીરધારી, છે અતિશે બહુગારીરે; હો ગી ૦
 મૂર્તિ જોવા હું ગધરે, વેહેલી ઉઠીને ધાર્ષ ધામજ;
 શું બાણું મને શુભે કર્યું, હવે બીજું નથી ગોઠતું કાંઈ. રે, હો ગી ૦ ૧
 માવ તમારી મૂર્તિ, છે કાંઈ બહુગારી લારીજ;
 જોતાં જોતાં જીવ ખસ્યો, હું તો યદ્યર્થ જગતથી ન્યારી. રે, હો ગી ૦ ૨

સાંભળતાં સુધ વિસરી, હું તો વશ થઈ મીડે વેણે; .
 સંસારમાં હવે મુખ નવ આવે, ધર ધાત્યું તમારે નેણે. રે, હો ગી. ૩
 કામણુગારી છે આંખડીરે, માંહી રાતી રાતી રેખું; .
 જીવમાં જંપ ન થાયે જરી, જાણે ક્યારે દેખું દેખું. રે,* હો ગી. ૪
 જોતું સાંભળતું ને સુંધવું, બીજું તમ વિના નથી ગમતું; .
 તમ જડે સુંદરવર મારું, મનડું ફરે છે ભમતું. રે, હો ગી. ૫
 ધર્મકુંવર ધનસ્થામજી, હું તો નિત્ય તમ ચરણે લાગું; .
 પ્રેમાનંદ કહે નાયજી, હર અખંડ રહો એ માંગું. રે, હો ગી. ૬

પદ ૨૦૦૧ સું

નાંખી મોહની છાંની છાંની રે, સુંદર છોગાળા;
 વશ કીધી છેલ ગુમાની રે. સુંદર છોગાળા. ૦ ટેક.
 મોહન નાંખી મોહની રે, મારી કમળ નેણને બાણે; .
 ધરનાં કહે છે વળગાડ થયો છે, કાંઈ મરમ કોઈ નવ જાણે રે. સું. છા. ૧
 નેહડો લાગ્યો નાયજી રે, હવે નીમખ ન રહું હું તો ન્યારીજી;
 ફરાવ કેડ ન મેલું તમારો, ઊંને કુટી મરતાં સંસારી રે. સું. છા. ૨
 જેટલુંક છાંતું રાખીયે વહાલા, વાત ધર્મ ગર્મ ચાવીજી;
 પાડપડોશી સહુ કોઈ કહે છે, આ કહાન સનેહણી આવી રે. સું. છા. ૩
 એડું બહાનું કહાન તમારું, કાંઈ પેલા જનમની કરણીજી;
 કીધું કાલું નામચુંરે, બીજા અવર પુરુષને પરણી રે. સું. છા. ૪
 લાગ્યો ચસકો લાલ તમારો, એતો છુટશે જીવડો જાતાંજી;
 પરમપુરુષ તમ કારણે રે, હવે છો થાતું જે થાતાં રે. સું. છા. ૫
 વાલમ વહાલ વિસારશે માં, તમે રાજી મુજબર રહેજેજી;
 પ્રેમાનંદના નાયજી મુજને, જે કહેવું ધટે તે કહેજે રે. સું. છા. ૬

પદ ૨૦૦૨ સું

તારા મુખની મીડી મીડી રે, મીડી વાતડી;
 મારી સાંભળીને અતીશે† ફરે છે જાતડી રે. મીડી. ૦ ટેક.

* “ક્યારે હવે દેખું” પાઠાન્તર છે. † “અતીશે” સપ્ત બીજા મનમાં નથી.

જે કાઈ સાંભળે એક ધડી વહાણા, વાતું તમારી ચીત દધનેજ;
 આ લવના ભોગ ત્યાગ કરીને, તેતો ચાલી નીસરે ભેખ લધને રે. મીડી ૦ ૧
 વાતું સુણીને સનકાદિક બેગી, નવ ધરથી ધરને માંડયુંજ;
 શિવ બ્રહ્મા સુખ ભોગવે પણ, કાંઈક માંડ્યુંને કાંઈક છાંડ્યું રે. મીડી ૦ ૨
 અતિશે વાતું સાંભળીને, યથા મહા મુની બલવેતાજ;
 અક્ષરની તુલ્યતા લલા, યથા અતિ નૈષ્ઠિક ઉર્ધ્વરેતા રે. મીડી ૦ ૩
 રમા અતિશે રસિકણી પણ, સરવે સુખને ત્યાગીજ;
 શ્રીમુખ વચનામૃત સાંભળવા, રહે આધીન અનુરાગી રે. મીડી ૦ ૪
 એક તમારી વાતડી, અણિયાળાં તમારા લોચનજ;
 એકજ વાર અવલોકતાં, કરે લવના બંધન મોચન રે. મીડી ૦ ૫
 અતીશે રૂપ રસ સુખમય, એવી મૂરતિ તમારી વહાણાજ;
 ત્રેમાનંદ ઉર આવી અખંડ વસો, તમે લકિતધર્મના લાલા રે. મીડી ૦ ૬

પદ ૨૦૦૩ મું-રાગ ગરબી

આજ મારે આરડે રે, આવ્યા અવિનાશી અલખેલ;
 બાઈ મેં બોલાવીઆ રે, મુંદર છોગાવાળો હેલ. આજ ૦ ૧
 નિરખ્યાં નેણાં ભરી રે, નટવર મુંદર શ્રીધનરયામ;
 શોભા શી કહું રે, લાજે નિરખી કાટિક કામ. આજ ૦ ૨
 ગુંથી ગુલાબના રે, કંઠે આરોપ્યા મેં દાર;
 લધને વારણાં રે, ચરણે લાગી વારમવાર. આજ ૦ ૩
 આપ્યો મેંતો આદરે રે, બેસવા ચાકલીયો કરી પ્યાર;
 પુછ્યા પ્રીતસું રે, બાઈ મેં સરવે સમાચાર. આજ ૦ ૪
 કહોને હરિ ક્યાં હતા રે, ક્યાંચક્રી આવ્યા ધર્મકુમાર;
 મુંદર શોભતાં રે, અંજે સજ્યા છે શણુગાર. આજ ૦ ૫
 પહેરી પ્રીતસું રે, સુરંગી સુયજુલી સુખદેણુ;
 નાડી હીરની રે, જોતાં ત્રપત ન યાથે નેણુ. આજ ૦ ૬
 ઉપર બોલીયો રે, ગૂઢો રંગો જોયા લાગ્ય;
 સ્વદેશી સે સમે રે, 'વન્ય' વન્ય નિરખ્યા તેના લાગ્ય. આજ ૦ ૭

નરતક ઉપર ૨, બાંધ્યું મોલીડું અમૃતમ્;
 ક્રાંતિક રવિશશિ રે, તે તો નાવે તેને તુલ્ય. આજ૦ ૮
 રેશમી કારનો રે, ઠરમાં સાથો છે રુમાલ;
 પ્રેમાનંદ તો રે, એ છબી નિરખી થયો નિહાલ. આજ૦ ૯
 પદ ૨૦૦૪ મું

સજની સાંભળો રે, શોભા વર્ણવું તેની તેહ;
 મૂરતિ સંભારતાં રે, મુજને ઉપન્યો અતિ સનેહ. સેજડી૦ ૧
 પેહેર્યા તે સમે રે, હરિયે અંગે અલંકાર;
 જોવા નિરખ્યા રે, તેવા વર્ણવું કરીને પ્યાર. સેજડી૦ ૨
 બરાસ કપૂરના રે, પેહેર્યા હેડે સુંદર હાર;
 તોરા પાધમાં રે, તેપર મધુકર કરે શૃંગાર. સેજડી૦ ૩
 બાણુ બેરખા રે, બાંહે કપૂરના શોભીત;
 કડાં કપૂરનાં રે, જોતાં ચોરે સહુના ચીન. સેજડી૦ ૪
 સરવે અંગમાં રે, હેઠે અત્તરની બહુ ફેર;
 ચોરે ચીતને રે, હસતા કમળ નયનની ફાર. સેજડી૦ ૫
 હસતાં હેતમાં રે, સહુને હેતા સુખ આનંદ;
 રસ રૂપ મૂરતિ રે, શ્રીહરિ કેવલ કરુણાકંઠ. સેજડી૦ ૬
 અદ્ભુત ઉપમા રે, હેતાં શેષ ન પામે પાર;
 ધરીને મૂરતિ રે, જાણે આવ્યો રસ શૃંગાર. સેજડી૦ ૭
 વાલપ વેણમાં રે, નેણાં કરુણામાં ભરપૂર;
 અંગો અંગમાં રે, જાણીયે ઉગીઆ અગણિત મુર. સેજડી૦ ૮
 કરતાં વાતડી રે, બોલી અમૃત સરખાં વેણ;
 પ્રેમાનંદના રે, જોતાં ત્રપત ન યાવે નેણ. સેજડી૦ ૯

પદ ૨૦૦૫ મું

બોલ્યા શ્રીહરિ રે, સાંભળો નરનારી હરિગન;
 મારે એક વારતા રે, સહુને સંભળાવ્યાનું મન. બોલ્યા૦ ૧
 મારી મૂરતિ રે, મારાં લોક બોગને મુક્ત;
 સરવે દિવ્ય છે રે, ત્યાં તો જોવાની છે ભુક્ત. બોલ્યા૦ ૨

મારું ધામ છે રે, અક્ષર અમૃત જેનું નામ;
 સરવે સામ્રથી રે, શક્તિ ગુણે દરી અભિરામ. જોડ્યાં ૩
 અતિ તેજેમયે રે, રવિશશિ ક્રાંતિક વારણે જામ;
 શિતલ શાંત છે રે, તેજની ઉપમા નવ કહેવાય.* જોડ્યાં ૪
 તેમાંયે હું રહું રે, દ્વિભુજ દિવ્ય સદા સાકાર;
 દુર્લભ દેવને રે, મારો કાઈ ન પામે પાર. જોડ્યાં ૫
 જીવ ઈશ્વરતણો રે, માયા કાળ પુરય પ્રધાન;
 સહુને વશ કરું રે, સહુનો ત્રેરક હું ભગવાન. જોડ્યાં ૬
 અગણિત વિશ્વની રે, ઉત્પત્તિ પાલન પરલે યાવ,†
 મારી મરજી વિના રે, કાષ્ઠથી તરણું ના તોડાય. જોડ્યાં ૭
 એમ મને જાણ્યો રે, મારા આશ્રિત સહુ નરનારી;
 મેં તમ આમળ રે, વારતા સત્ય કહી છે મારી. જોડ્યાં ૮
 હું તો તમ કારણે રે, આખો ધામધકી ધરી દેહ;
 ત્રેમાનંદનો રે, વહાલો વરસ્યા અમૃત મેહ. જોડ્યાં ૯.

૫૬ ૨૦૦૬ રૂં

વળી સહુ સાંભળો રે, મારી વારતા પરમ અનૂપ;
 પરમ સિદ્ધાંત છે રે, સહુને હિતકારી સુખરૂપ. વળી ૧
 સહુ હરિભક્તને રે, જાતું હોયે મારે ધામ;
 તો મને સેવજો રે, તમે શુદ્ધ બાવે થઈ નિષ્કામ. વળી ૨
 સહુ હરિભક્તને રે, રહેવું હોયે મારે પાસ;
 તો તમે મેલજો રે, મિથ્યા પંથ વિષયની આસ. વળી ૩
 સુજ વીના જાણ્યો રે, ખીજા માર્ગક સૌ આકાર;
 પ્રીતિ તોડજો રે, જુઠાં જાણી કુટુંબ પરિવાર. વળી ૪
 સૌ તમે પાળજો રે, સરવે દેહ કરી મારા નેમ;
 તમપર રિજશે રે, ધર્મને ભક્તિ કરશે ક્ષેમ. વળી ૫
 સંત હરિ ભક્તને રે, કીધા શિક્ષાને ઉપદેશ;
 લટકા હાથનાં રે, કરતાં શોભે નટવર વેપ. વળી ૬

* “દિવાય” પ્રાચીન. † “ઉત્પત્તિ સ્થિતિ પ્રલયે યાવ” પ્રાચીન છે.

નિજજન ઉપરે રે, અમૃત વરસે આનંદકંદ;
જેમ સહુ ઝાંપધિ રે, પ્રીતે પોષે પુરણચંદ. વળી૦ ૭
શોભે સંતમાં રે, જેમ કાંઈ ઉકુગણમાં ઉકુરાજ;
ઈશ્વર ઉદે યથા રે, કળીમાં કરવા જનનાં કાજ. વળી૦ ૮
એ પદ શીખશે રે, ગાશે સાંભળશે કરી પ્યાર;
પ્રેમાનંદનો રે, સ્વામી લેશે તેની સાર. વળી૦ ૯

પદ ૨૦૦૭ સું-રાગ ગરબી

વહાલા આવોને રાખું નેણમાં, ધર્મકુંવર ધનસ્વામ રે; વહાલા૦ ૧ ટેક.
નવલ મનોહર મૂરતિ, સરવે શોભાનું ધામ રે. વહાલા૦ ૨
સુંદર શક્તિ મુખ ઉપરે, વારી નાખું કાટિક કામ રે. વહાલા૦ ૩
આલ ચટકતી જોઈને, અંતરે ચાપ છે આરામ રે. વહાલા૦ ૪
શ્વેત અંબર શ્વેત શૂપણ, શ્વેત મોતિની ઉર દામ રે. વહાલા૦ ૫
સુંદર હસીને મીઠું બોલવું,* વિસરે નહીં આઠોજમ રે. વહાલા૦ ૬
કૃષ્ણ હરિ કૃષ્ણ શ્રીહરિ, રટે પ્રેમાનંદ નામ રે. વહાલા૦ ૭

પદ ૨૦૦૮ સું

વહાલી લાગી છે તારી મૂરતિ, શ્રીહરિ ધર્મકુમાર રે; વહાલી૦ ૧ ટેક.
નિમખ ન મેલું જાણે ઉરથી, પ્રાણતણા આધાર રે. વહાલી૦ ૨
શોભાસાગર ધનસ્વામજી, શુણ્ણસાગર છે મોરાર રે. વહાલી૦ ૩
નેણું તમારાં નાયજી, સનેહતણા લંડાર રે. વહાલી૦ ૪
નટવર સુંદર મૂરતિ, નેણાતણા ચણગાર રે. વહાલી૦ ૫
અંગોતે અંગ છપ્પી ઉપરે, વારું મારા પ્રાણ વારવાર રે. વહાલી૦ ૬
પ્રેમાનંદના હો નાયજી, હો મારા હૈયાના હાર રે. વહાલી૦ ૭

પદ ૨૦૦૯ સું

ધર્મકુંવર અલખેલડા, છેલડા જીવન પ્રાણ રે; ધર્મ૦ ૧ ટેક.
વહાલી લાગે છે મને મૂરતિ, મળવા ચાપે છે હૈયે તાણ રે. ધર્મ૦ ૨
સ્વામ સુંદર સર્વે અંગના, શાં શાં કરું વખાણ રે. ધર્મ૦ ૩

* “સુંદર હસવું ને મીઠું બોલવું” પાડાન્તર છે

આખડી કમળકેરી પાંખડી, મુખ પુરણચંદ પ્રમાણુ રે. ધર્મ ૦ ૩
 જાદુગારી તમારી વાતડી, જોહની છે મોહનીના બાણુ રે. ધર્મ ૦ ૪
 ચીતકુ ચોરાણું સુંદર ચાલમાં, વાલપમાં થઈ હું વેચાણુ રે. ધર્મ ૦ ૫
 પ્રેમાનંદ જાયે તમારે વારણે, સુંદર સ્થામ સુગણુ રે. ધર્મ ૦ ૬

૫૬ ૨૦૧૦ મું

છેલ જીલીલા કુંવર ધર્મના, જોધને મોહી હું સુંદર ચાલ રે. છેલ ૦ ૧૬.
 પેહેરી ચટકતી આંખડી, લટકતા આવો ધર્મલાલ રે. છેલ ૦ ૧
 ડાખા કરમાં છડી પુલની, જમણા કરમાં છે રૂમાલ રે. છેલ ૦ ૨
 શોભે જરફસી માથે મોળિયું, કેસર તિલક કહ્યું બાલ રે. છેલ ૦ ૩
 સર્વે જનનાં તે ચીત ચોરવા, સુંદર બોદી છે જોડી ચાલ રે. છેલ ૦ ૪
 શોભા જોઈ તમારી નાથજી, મોહા મોહા મુનિ મરાલ રે. છેલ ૦ ૫
 કૃપા કરીને પ્રેમાનંદને, વસો ઉર અખંડ કૃપાલ રે. છેલ ૦ ૬

૫૬ ૨૦૧૧ મું-રાગ ગરબી

નંદલાલે વળડી છે વાંસલડી;
 મારો સાંભળીને જીવ અકળાયરે મા. વહાલે ૦ ૧૬.
 માર્છ* મંત્ર બણીને વિધી પાંસલડી;
 હવે ધરમાં તે કાણું ન રહેવાય રે મા. વહાલે ૦ ૧
 હું તો ઘેલી ફરું હું ધર આંગણિયે;
 મને જોયા વિના જંપ નવ થાયરે મા. વહાલે ૦
 વાંસલીનો નાદ સાંભળીને શ્રવણિયે;
 મને પણ લુગ જેવડી જાયરે મા. વહાલે ૦ ૨
 મારું કાલજ કાણું વહાલાની વાંસલિયે;
 મને કાંઈ નવ સૂઝે ધરકામરે મા. વહાલે ૦
 જાણું વેહેલા જામને હવણે મળિયે;
 નંદકુંવર રસિક ધનશ્યામરે મા. વહાલે ૦ ૩

* “માંદી” પણ ત્રાય છે. અને જો કે જો પાડ વધારે સારો લાગે તે પણુ
 જોઈ લખેલી મતમાં તે નહિ હોવાથી અત્રે લખવા કર્યો નથી. “માઈ” એટલે “મા”
 આદિ આગળ થાય છે.

મને મોહની લગાડી છે શામળિયે;
જેવા જાઉં શ્રીનંદકુમારે મા. વહાલે.
પ્રેમાનંદને વહાલે પ્રીતમ પાતળિયે;
વન તેજાં વંસીમાં મજનારે મા. વહાલે. ૪

પદ ૨૦૧૨ મું

વહાલો ઉભા કાલંદીને કાંઠીયે;
રૂડી મારલી મનોહર વાપરે મા. ઉભા. ૨૬.
આઘાં ગોપી જોવાને હડિયે હડિયે;
અતિ આનંદ અંગ ન સમાયરે મા. ઉભા. ૧
ધસ્યો મારમુગટ શિર કાને કુંડલિયાં;
ખાંહે બાલુ વૈજયંતિ માલરે મા. ઉભા.
કર પોચી કર્ડા ને સોના સાંકળિયાં;
ગુંજહાર માતાને પ્રવાલરે મા. ઉભા. ૨
પેહેર્યા પીળા પિતાંબર પ્રીત કરી;
કૂડે કંદોરો આપે છે અનૂપરે મા. ઉભા.
ગોપી ગુલતાન થઈ જોઈ જોઈને હરિ;
એકું મોહન વરનું સ્વરૂપરે મા. ઉભા. ૩
ગોપી જોઈ શોભાના સાગરને;
મજનારીને બ્યાખો ઉર કામરે મા. ઉભા.
પ્રેમાનંદ કહે બેટી જઈ નટનાગરને;
જોઈ પ્રેમને રિઝયા ધનસ્યામરે મા. ઉભા. ૪

પદ ૨૦૧૩ મું

રુકું રાસ મંડલ રમ્યું ગિરિધારી;
થયા* રમવાને ગોપી તૈયારે મા. રાસ. ૮૬.
એક કૃષ્ણચંદ્રને એક મજનારી;
કરે લટકાં તે મોહન મોરારે મા. રાસ. ૧

* “કરે” ને બદલે “થયા” પાઠ પણ છે તે આ વધારે સારો લાગવાથી અને રાખ્યો.
“કરે” પાઠ સાથે “તૈયારી” ને “મોરારી” પાઠ છે.

કરે હાવ હાવ દાવ ગોપી હેત કરી;	
મારે હસી કટાક્ષ બાણુ ભારીરે મા.	રાસ૦
કરે કુચ મરદન ઉર નખ ભારી;	
કરે અધર સુંગન કંસારીરે મા.	રાસ૦ ૨
કાઈ મળે વારે વારે મળનારી;	
કાઈ મુખ તાંબુલ લે પ્યારીરે મા.	રાસ૦
કાઈ ગાયે ઉચે સ્વરે ઉચ્ચારી;	
કાઈ પુંડે* હરિને શ્રમ પારીરે મા.	રાસ૦ ૩
કાઈ પેહેરાવે શુંધીને હાર હળારી;	
કાઈ પાવે ઝારી ભરી પાણીરે મા.	રાસ૦
કાઈ આપે બીડી લવિંગ સોપારી;	
ત્રેમાનંદ નેઈ જાયે બલિહારીરે મા.	રાસ૦ ૪

પદ ૨૦૧૪ મું

મહા આનંદ રાસ રસ છાયા રહો;	
રમે રાસ રસિક નંદાનંદરે મા.	આનંદ૦
ગોપીજનનો તે ત્રેમ નવ જાયે કહો;	
કીધા વશ તે ત્રિભુવનચંદરે મા.	આનંદ૦ ૧
ગોપી ત્રેમમાં તે દેહ સુધ વિસરી ગઈ;	
થઈ રસ બસ વશ ગુલતાનરે મા.	આનંદ૦
અતિ રમણુ ભ્રમણુ કરી શિધિલ ચઈ;	
પામી હરિ ચક્રી બહુ સનમાનરે મા.	આનંદ૦ ૨
છાયા અમર વિમાન આકાશે આવી;	
જીવે રાસ હરિનો હરખાખરે મા.	આનંદ૦
કરે પ્રલનો વરસાત હરિને વધાવી;	
વારે તન મન ગ્રાણુ પુલકાધરે મા.	આનંદ૦ ૩
આખ્યા સુખ અઘોરિક અલખેલે;	
યયા ગોપીજન પુરણુકામરે મા.	આનંદ૦

* હુંડે. † “કાઈ” “છાયા” પાડો પણ ગાય છે,

કીધાં રસ બસ રસમાં રસિક હેલે;

પ્રેમાનંદને મળ્યા ધનસ્થામરે મા. આનંદ ૪

પદ ૨૦૧૫ મું-રાગ ગરબી

આજ સાહેલી ધનસ્થામની રે, શોભા વર્ણવી ન જાયે;

નિરખી છબી હરિ સુખધામની રે, ક્રોધિ કામ લાગે પાયે.

ધર્મકુંવર શ્રીકૃષ્ણશરે ૧

તરુણ મનોહર મૂર્તિ રે, શોભાસિધુ હિદાર;

સુંદર અંગની ફરતી રે, જોઈ જોઈ વાઘ પ્યાર. ધર્મ ૨

જરકસી જામા અંગ પેહરિયા રે, શિશ સોનેરી પાધ;

હેત કરી સેતો હરિયા રે, જીવન જોવા* લાગ. ધર્મ ૩

સોનેરી શેલું કમરે કસ્યું રે, સોનેરી સુરવાલ;

મન મારું ત્યાં જોઈ વસ્યું રે, જોઈ જોઈ રૂપ રસાલ. ધર્મ ૪

ચરણે ચટકતી આંખડી રે, પુલ છડી લીધી† હાથ;

નિરખ્યા મેં બાંધી જુજ રાખડી રે, પ્રેમાનંદનો નાથ. ધર્મ ૫

પદ ૨૦૧૬ મું

નટવર નાગર શ્રીહરિ રે, શોભાસાગર સ્થામ;

શું વર્ણવું એક રસના કરી રે, અંગો અંગ છબી ધામ.

નવલ મનોહર નાથશરે ૧

અંગ આબૂપણુ ધારિયાં રે, રસિક સુંદર રંગહેલ;

નેણાં અમારાં તે ઠારિયાં રે, અવિનાશી અલખેલ. નવલ ૨

શિશ કલંગી શોભે વાંકડી રે, સીરપેચ જડાઉ શિશ;

આંખડી કમળ ફેરી પાંખડી રે, જોવા જોવા જુગદિશ. નવલ ૩

ફેસર તિલક કસ્યું બાવમાં રે, કુંડલ મકરાકાર;

તીલ જોઈ જમણા ગાલમાં રે, વાધ્યો મારે

હરખ અપાર. નવલ ૪

રતન જડાઉ હિર જતરી રે, મોતી માળ અનૂપ;

જમવા તેજા જીવન નુતરી રે, પ્રેમાનંદનો

સ્વામિ સુખરૂપ. નવલ ૫

૫૬ ૨૦૧૭ સું

નિરખી શોભાણી મારાં લોચન રે, મોહન શોભામુર;

ધર્મકુંવર દુઃખમોચન રે, જીવન જોગનપુર.

શ્રીહરિ સુંદર શામજોરે ૧

મુહચું પુટે છે મુખ ઉપર રે, તરુણ તનુ બીને વાન;

સુંદર છેલ જમી બુધર રે, ડચવ કૃપાનિધાન. શ્રીહરિ ૨

રતનજડીત બાલુખેરખારે, બાંધ્યાબાંધે જમી ધામ;

લટકે છે મોતીના ખેરખારે,* લાંબી જુગ અભિરામ. શ્રીહરિ ૩

કનક કડાં ને વેઠ વિંટીયું રે, નંગ જડિત ધાત્રી નાથ;

ભુજ ભરી ભેટતાં મેં દીઠિયું રે, નટવરજીને હાથ. શ્રીહરિ ૪

દહાંવતીના ચોકમાં રે,† ઉભયા અંબુજ નેણ;

એરે શોભાને ધરી શોખમાં રે, ત્રેમાનંદ સુખદેણ. શ્રીહરિ ૫

૫૬ ૨૦૧૮ સું

દહાંવતીમાં શ્રીનાથજી રે, નિરખ્યા ધર્મકુમાર;

અગણિત મુક્ત મુનિ સાથજી રે, શોભાતણા રાણગાર.

પુરણપ્રજ્ઞ પરમાતમારે. ૧

ઘોડલાંની ધુંમર મલિકે શોભતા રે, ત્રિભુવનપતિ સુરરાયે;

નર ને નારીના મન લોભતાં રે, શોભા કહી નવ જાયે. પુરણ ૨

કપારેક વાધા પેહેરે જરકસી રે, કપારેક પુલે ગરકાવ;

મીત ચોરે સહુના હસી હસી રે, સુરનરમુનિના રાવ. પુરણ ૩

વિજીનો જગ આરંભિયો રે, વિમ્બ જમાડે અપાર;

હરિજન સંતના મેળો જાહુ યિયો રે, કરવા જન આધાર. પુરણ ૪

એરે લીલા શ્રીડલાણી રે, સાંભળો ગાઓ નરનાર;

શ્રીધનરયામ સુજાણી રે, ત્રેમાનંદ જાયે બલિહાર. પુરણ ૫

૫૬ ૨૦૧૯ સું-રાગ ગરખી

આવો અલખેલા આધાર, આંખડીમાં રાખું રે;

કરી રાખું હૈયાને હાર, પ્રાણ વારી નાંખું રે. ૧

* "લેખારે" પાદાન્તર છે. † ડખાણ.

તારી મૂરતિ મોહનલાલ, મારે મન માની રે;
 હું તો જોઈ જોઈ સુંદર ચાલ, થઈ છું દીવાની રે. ૨
 હવે અવિનાશી અલખેલ, અળગા નહીં મેલું રે;
 મેં તો તમ સંગ સુંદર છેલ, બાંધ્યું છે બેલું રે. ૩
 તારે હસવે હરાણું ચીત, માણિગર માવા રે;
 મારે લાગેલ તમ સંગ નેહ, ન દીધું જવા રે. ૪
 રાજેન્દ્ર રૂપનિધાન, હો રંગબીના રે;
 કાડીલા નટવર ઠહાન, કુંવર નંદજના રે. ૫
 હોગાવાળા શ્યામ મુગ્ધા, સુંદર રંગ રસિયા રે;
 વહાલા પ્રેમાનંદના પ્રાણ, અંતર મારે વસિયા રે. ૬

પદ ૨૦૨૦ મું

વહાલા લાગો હો મનમંદ, કે પ્રીતમ પ્યારા રે;
 અલલીલા આનંદકંદ, જીવન મારા રે. ૧
 તમને જોઈને જાદવરાય, રહ્યું મન મોહી રે;
 મારે હૈડે હરખ ન માયે, મનોહર જોઈ રે. ૨
 વનમાળી વજડી વેણ, વાલમ વશ કીધાં રે;
 ચતુરાધમે ચંચળ નેણ, કે મનડાં લીધાં રે. ૩
 તારાં લોચનીયાં નંદલાલ, કે અમૃત બરિયાં રે;
 જોતામાં વધારે વહાલ, ઠહાના કેસરિયા રે. ૪
 તારાં મુખના મીઠાં વેણ, મુણી મુખ માયે રે;
 તારાં કમળ સરીખાં નેણ, જોતાં દુઃખ જાયે રે. ૫
 તારું રૂપ જોઈ રંગછેલ, લગની લાગી રે;
 પ્રેમાનંદના પ્યારા અલખેલ, શ્યામ સોહાગી રે. ૬

પદ ૨૦૨૧ મું

સખી આજ અલૌકિક રૂપ, જોતાં ચીત લોભે રે;
 વહાલો જૂપને શિર જૂપ, શામળિયો શોભે રે. ૧
 સખી નખાશખ સજી શણગાર, બેઠા બહુનામી રે;
 હૈયે હીન્ને માતીડાના હાર, શોભે જગસ્વામી રે. ૨

પેહેચ્ચો જરકસી જામો અંગ, પીતાંજર ઘાતી રે;
 માથે મોલીકું નવરંગ, યઈ ઘેલી જોતી રે. ૩
 ઉર ઉતરિયુંની જોડ, ઠડાં બેઉ કરમાં રે;
 દીસે છે અગ્નિ મરોડ, ઉલ્લા ગીરધરમાં રે. ૪
 શોભે મુંદર વર ધનસ્પામ, મોહન મારારી રે;
 છખી ઉપર કાટિક કામ, નાંખીયે વારી રે. ૫
 જેમ તારા મધ્યે ચંદ્ર, શોભે એમ વહાણો રે;
 થયો રાજી ત્રેમાનંદ, જોઈ નંદલાલો રે. ૬

પદ ૨૦૨૨ મું

સખી શામળિયો ચિરદાર, છે જોયા જોવા રે;
 નેણાથી ન મેલીયે લગાર, રાખીએ ઉર એવા રે. ૧
 એનું રૂપ જોઈ ગુણતાન, યથું મન મારું રે;
 જાણે મળિયે મેલીને માન, પ્રાણુ લઈ વારું રે. ૨
 એના કામજુગારાં નેણું, શોભે અણિયાળાં રે;
 મુખ જોલે મનોહર વેણુ, મીઠાં મરમાળા રે. ૩
 વહાણો હસતા હસતા હેત, જણાવે છે ઝાંઝું રે;
 રાજેન્દ્ર રૂપનિકેત, રૂડા લાગે કાણુ રે. ૪
 એની મુરતિ મહામુખકારી, કે જાદુગારી રે;
 યઈ જોતાં ગોકુસનારી, ઘેલી ખીચારી રે. ૫
 અમરેશ્વર રૂપ અનૂપ, ધણું બહુનામી રે;
 ત્રેમાનંદ કહે ત્રિભુવનજૂપ, પ્રગટ થયા સ્વામી રે. ૬

પદ ૨૦૨૩ મું-રાગ ગરબી

વંદુ સહજાનંદ લાવમોચન, રૂપનિધાન કમલદળ લોચન. ૧
 વંદુ ધર્મકુંવર વરદાયક, વહાણો મારો અખીલભુવનના નાયક. ૨
 વંદુ હરિકૃષ્ણ પદપાવન, જનમમરણના દુઃખ નસાવન. ૩
 વંદુ ધર્માત્મજ બહુનામી, નિરમળ શુદ્ધિ આપો સ્વામી. ૪
 વંદુનું નખશિખ રૂપ તમારું, ઉરમાં આનંદનું કરનારું. ૫

સુંદર મૂરતિ ઈ ધનશ્યામ, રૂપ શિવ ગુણ સુખનું ધામ. ૬
તરુણ પુદ્ગલ તન પંકજ નેણાં, મંજુલ મધુર મનોહર વેણાં. ૭
મૂરતિ ઉચી કહી વખાણું, ગોપીનાથ મૂરતિ ધરમાણું.* ૮
સુંદર રૂપ છટા તન માંહી, નિરખી ક્રાંતિક કામ લગઈ. ૯
અંચલ અતુર રૂઢે લખી રાખું, પ્રેમાનંદ કે' પ્રાણ વારી નાખું. ૧૦

પદ ૨૦૨૪ મું

શ્રીધનશ્યામ રૂપરસખાણું, એક રસનાએ શું કરું વખાણું. ૧
સુંદર રૂપ અનૂપમ શોભે, ભોતાં હરિજનનાં મન સોભે. ૨
ચિતવની ચલની મધુરી મુખ વાણી, નરનારીનાં ચીત લે તાણી. ૩
સુંદર હસિત વદન સુખકારી, કરનાં લટકાં પર ભલે વારી. ૪
સુંદર મૂરતિ નાગર નટકી, ભોતાં ચીત અડે રંગ મટકી. ૫
નખશિખ અંગ અતિ રસ રૂપ, ઉપમા શી કહું અતિ અનૂપ. ૬
કર અરણ્યાદિક અંગ ક્રેવાં, સામુદ્રિકમાં કલાં છે તેવાં. ૭
સરલ સ્વભાવ સૌમ્ય ગુણસિંધુ, તેજ પ્રતાપ ઓળ છખી ધંધુ. ૮
શુદ્ધિ વિશાલ પ્રાકૃત અતિ ભારી, ધીર ગંભીર ઉદાર મુરારી. ૯
ત્યાગ જ્ઞાન તપ મૂરતિ સ્વામી, પ્રેમાનંદને હિર રહેા બહુનામી. ૧૦

પદ ૨૦૨૫ મું

સહજ સ્વભાવિક પ્રકૃતિ કહીયે, ગાતાં મુણુતાં અતિ સુખ લહીયે. ૧
સહજ પ્રકૃતિ શ્રીધર્મકુંવરની, હરિજનનું મન અતિ વશકરની. ૨
ધર્યો નરવિપ્રહ ભવભયહારી, ચરિત્ર કરે અતિ મંગળકારી. ૩
નિત્ય સ્વાભાવિક ચેષ્ટા ગાતું, હરિજનને મન હેત ઉપગતું. ૪
શ્રીમહારાજ નિયમ નિત્ય રાખી, પાછલી ચાર ધડી રાત રહે બાકી. ૫
ત્યારે ઉડી દાતણ કરે સુરરાય, એવો સહજ સ્વભાવ સદાય. ૬
સુખકુંડ લોઈ રુમાલે સ્વામી, ન્હાવા પધારે હરિ બહુનામી. ૭
નિજ કર કલશ્યો લઈ જળ ઢોળે, સેવક જન તે અરણુને ચોળે. ૮

* સવાયોસક તમુ ઉચી મૂર્તિ હતી મહાત્મા મંદિરમાં શ્રીગોપીનાથજીની મૂર્તિ તે બરોબર શીજતા સ્વરૂપ નેટકી જ હતી છે.

રૂડી રીતે નાહીને નાથ, કારું વસ્ત્ર લઈ નિજ હાથ. ૯
સારી પેઠે સરીરને લુવે, ત્રેમાનંદ કહે જન સહુ જુવે. ૧૦

પદ ૨૦૨૬ મું

પછે હિમા થઈ શ્રીધનસ્થામ, વસ્ત્ર પેહેરેલું લઈ મુખધામ. ૧
એ સાયળ વચ્ચે ભેળું કરીને, નિચોવી પગ લુવે ફરીને. ૨
પછે બીજું ધાયેલું સૂક્ષ્મ ધાડું, એત વસ્ત્ર નહીં જુનું ફાડું. ૩
પેહેરે સારી પેઠે તાણી તેને, એત વસ્ત્ર પર રચી બહુ જોને. ૪
એવા શ્રીસહજનંદ મહારાજ, ભક્તવચ્છલ હરિ ગરીબનિવાજ. ૫
પછે બીજું ધાયેલું સૂક્ષ્મ એત, વસ્ત્ર આહીને વિશ્વનિકેત. ૬
આખડીયું પેહેરીને ચટકતી, જમવા પધારે રે આલ ચટકતી. ૭
પવિત્ર આસન જમવાનું સારું, ત્યાં જઈ બેસે અભવ ઉદારું. ૮
જમવા બેસે હરિ તેવારે, વસ્ત્ર ઓઢે છે કાનથી બારે. ૯
કાન ઉધાડા રાખે જમતાં, ત્રેમાનંદને હરિ અતિ ગમતાં. ૧૦

પદ ૨૦૨૭ મું

જમવા બેસે ત્યારે વનમાળી, ડાખા પગની પલાંડી વાળી. ૧
તે પર મેલી ડાખા હાથની દબેલી, હાસ્ય વિનોદ હરિ કરતા ફેલી. ૨
જમણા પગ હિમો રાખી નાથ, તે પર મેલી જમણા હાથ. ૩
પ્રથમ લે છે હરિ નાનો આસ, જમતાં શોભે ભક્તનિવાસ. ૪
એમ જમે છે દેવના દેવ, વારે વારે પાણી પીધાની ટેવ. ૫
જમતાં જલુસ જમ્યાની સારી, સુંદર સ્વાદુ જણાયે ભારી. ૬
તે આપી મોટા સાધુ હરિજનને, પછે પોતે જમે હરિ તે અન્નને. ૭
જમતાં આડકાર ખાયે બહુનામી, પેટ ઉપર હાથ ફેરવે સ્વામી. ૮
ક્યારેક તો હરિ જમતાં જમતાં, સાધુ હરિજન હોયે મનગમતાં. ૯
તે પર પ્રસન્ન થઇને દયાળ, આપે ત્રેમાનંદ '૪' પ્રસાદીનો યાળ. ૧૦

પદ ૨૦૨૮ મું

જમ્યા હરિ તૃપ્ત થઈ જમવંદ, ચણુ કરાવે વર્ણુ મુકુંદ. ૧
ચણુ કરતાં હરિ રૂપનિધાની, દાંત ખોલે લઈ સળી રૂપાની. ૨

પ્રથમ હરિ જે કરને ધ્રુવે, કાગળા કરી પછે મુખને લુવે. ૩
મુખવાસ લક્ષને પ્રાણુઆધાર, સાધુને પીરસવા થાયે તિપાર. ૪
ડાળે ખભે હરિ જેસને આણી, ક્રેડ સંગાયે બાંધે તાણી. ૫
હાર તોરા ગજરા હરિ પેહેરી, લેરખડા થઇને રંગલેહેરી. ૬
પ્રેમ સહિત પીરસે ધનસ્યામ, લાહુ જલેગી લેઈ લેઈ નામ. ૭
સહુને પીરસી રહે હરિ જ્યારે, જમો મહારાજ એમ મુખથી ઉચારે. ૮
ફેરે પંગતમાં વારમવાર, પીરસે સંતને ધર્મકુમાર. ૯
હરિજન સંતને પીરસવા સારું, પ્રેમાનંદ કહે ધણી પ્રસન્ન ઉદારું. ૧૦

પદ ૨૦૨૯ મું

ક્યારેક શ્રીમહારાજ મનોહર, વર્ષા સરદ રતુમાં સુંદર. ૧
દુર્ગતગરને સમીપે સારી, જાણી ઘેલા નદીના નિર્મળ વારી. ૨
સાધુ સતસંગી લઈ સાથ, ન્હાવા પધારે સુરમુનિનાથ. ૩
પેહેરી વસ્ત્ર આભૂષણ પ્યારો, થઈ અસવાર અથે દ્રગતારો. ૪
નિસરે ઉભી બજારે જોતાં, પુરજનના મનને અતિ મ્હોતાં. ૫
જઈ નદી તીરે વસ્ત્ર ઉતારી, ન્હાવા પેસે નવલવિહારી. ૬
નિરમળ નીર વખાણે ન્હાતા, હરિજનને આનંદના ફાતા. ૭
નિજજન જોના બહુ પ્રકારે, જળક્રીડા કરી આનંદ વધારે. ૮
જળમાં હુબકી મારે ત્યારે, નાક આંખ કાન દાયે તેવારે. ૯
હુબકી મારી રહે ઝાઝી વાર, પ્રેમાનંદ નિરખી જાયે બલિહાર. ૧૦

પદ ૨૦૩૦ મું

વળી વખાણું જળની ક્રીડા, સાંભળતામાં હરે ભવપીડા. ૧
હુબકી મારે જળમાં હરિ જ્યારે, વહે શિરપર જળ ઝનાકારે. ૨
જાણીયે શેષશયે ફણા વિસ્તારી, એમ જણાય ગંગાનાં વારી. ૩
હુબકી મારીને મુખ કાઢે પ્યારે, જમણો હાથ ફેરે છે મુખપર ત્યારે. ૪
સહજ સ્વભાવે કાગળા કરે છે, સરવે મુનિના મનને હરે છે. ૫
સજલ જલજસમ મુખ બહુ શોભે, મુનિ હરિજનના ચીતને લોભે. ૬
ક્યારે નદી મધ્ય પ્રવાહમાં ઉભા, જળની રમતના કરે મનસુમા. ૭
મુનિ હરિજનને મેલે તણાતા, બહુ પછડાયે તે જાતા જાતા. ૮

તેને ભાઈ બહુ દસે અલખેલો, વળી એક બીજાને મારે દડસેલો. ૯
એમ જળકીડા કરે બહુ સ્વામ, પ્રેમાનંદનો સ્વામી પુરણકામ. ૧૦

પદ ૨૦૩૧ મું

જળમાં ઉભા રહી અવિનાય, કિરતન ગવસાવે સાધુની પાસ. ૧
તાળી વગડીને સાધુ ગાયે, પોતે ભેળા ગાયે આનંદ યાયે. ૨
એમ શ્રીહરિ નિત્ય જળમાં ન્હાયે, નિત્ય નવી લીલા કહી નવ જાયે. ૩
પ્રથમ ન્હાવા પેસે ત્યારે, નાહીને ખારે નિસરે જ્યારે. ૪
નિજ પ્રિય હરિજન હોયે બળિયો, સરવે પ્રકારે હોયે જળિયો. ૫
પોતે જાણે તેનો હરિ હાથ, એમ કરી ખારે નિસરે નાથ. ૬
નિરખી નિરખી પ્રકૃષ્ઠિત મુખ યાયે, એવા ભક્ત પોતાના ધણાયે. ૭
તેમણે સહિત નદીયા ખારે, નીસરી નદીને કાંઠે ઉભા રે. ૮
વસ્ત્ર પહેરેલું બે હાથે નિચોવે, પ્રથમની પેરે સરીરને લો'વે. ૯
ઘોળો એસ તાણીને પેહેર, પ્રેમાનંદ નિરખે હરખ ધણેર. ૧૦

પદ ૨૦૩૨ મું

ઘોળો ફટા ખાધે માથે, અતિ ઉતાવળા ધર્મ નિજ હાથે. ૧
વચ્ચે એક છેડાનું છેડું બનાવી, એક આંટો ભકુરીપર લાવી. ૨
એમ ખાધે ફટા ધનસ્વામ, સરવે સુદરતાનું ધામ. ૩
ઘોળો એસ ડાબે ખભે નાંખી, એક છેડે નાખી હેડો રાખી. ૪
એસને કેડ સંગાયે તાણી, ખાધે સુદર સારંગપાણી. ૫
શ્વેત પુલના સુગંધી સારા, હાર તોરા ગજરા પેહેરી ખારા. ૬
ભારે ઘેડે અસવાર ધણને, મુક્તા હજ્યરં ભેલા લખને. ૭
જેમ ચક્રે વિંટચો ચંદ, એમ શોભે પ્રભુ સહજાનંદ. ૮
આવે ભેળા સરવે હરિજન ગાતા, તેમના નેત્રને આનંદદાતા. ૯
એમ ઉતારે આવે સ્વામી, પ્રેમાનંદનો પ્રભુ અંતરજામી. ૧૦

પદ ૨૦૩૩ મું

સહજ પ્રકૃતિ ગાવું હિતે, હરિજન સાંભળજે એક ચીતે. ૧
ચાલે મહારાજ રૂડી ચાલ લટકતી, પેહેરી ચાંપડી કે મોજડી ચટકતી. ૨
સુદર એસ કે પછેડી ઘોળી, નડી બહુ લાંબી નહીં બહુ પહેળી. ૩

ગળે ખભે ખેસાડ સોડે નાખી, જમણા હાથમાં રુમાલને રાખી. ૪
રુમાલે જુકત જે જમણો હાથ, સેહેજે દલાવતા ચાલે નાથ. ૫
ક્યારેક ગયો કર અતિ મુંદર, ચાલે નાથ મેલી કેડ ઉપર. ૬
જમણા હાથમાં રાખી રુમાલ, ચાલે દલાવતા ગજગતિ ચાલ. ૭
સેહેજે ઉતાવળું આશ્વાની ટેવ, ભક્તવત્સલ સરવે દેવના દેવ. ૮
ચાલે ઉતાવળી ચાલ હરિ ન્યારે, પુએ નિજજન દોડે ત્યારે. ૯
અટ અટ શબ્દ ચાંખડીના યાથે, પ્રેમાનંદ સાંભળીને પ્રાણ વારી ગયે. ૧૦

પદ ૨૦૩૪ મું

વળી કહું સદૃજ સ્વભાવ સ્વામીનો, પરમપુરુષ હરિ બહુનામીનો. ૧
ક્યારેક કાંઈક કારજને કરવા, તેપાર થઈ ઉમા મન હરવા. ૨
ધીરે ધીરે ચાલતા હોય વનમાળી, જમણા હાથની મુઠ્ઠી વાળી. ૩
પોતાના જમણા સાથજામાંથી, ધીરે ધીરે માથાનો સ્વભાવ સદાઈ. ૪
ક્યારેક માણસની બીડ બહુ યાથે, ઉડે ગરદ પોતે અકળાયે. ૫
ત્યારે રુમાલ નિજ કરમાં લેંછે, નાસિકા મુખપર આડે દે છે. ૬
ક્યારેક ઢોળીયા ઉપર ખીરાજે, મુનિવર ગાયે બહુ વાનં વાળે. ૭
ક્યારેક ગોઠડું આજાડે સહિત, પાથચું હોયે તેપર જેસે નીન. ૮
ક્યારેક ગાદીપર જેસે સ્વામી, ક્યારેક આકળે જેસે બહુનામી. ૯
ક્યારેક તકીયો પલંગપર મુંદર, પ્રેમાનંદ કે’ આવી જેસે તેપર. ૧૦

પદ ૨૦૩૫ મું

સાંભળજો હરિજન દઈ ચીત, વળી કહું બેઠાની જે રીત. ૧
ક્યારે પલાંઈ વાળી જેસે, ક્યારેક ઢીચણ બાંધે લઈ જેસે. ૨
ધણુંક તકીયે ઉઠીંગણુ દઈને, જેસે હે નારાયણુ! કહીને. ૩
ઢોલીયા ઉપર અથવા આસનપર, કરી તકીયે ઉઠીંગણુ મુંદર. ૪
જેસે જે પગ લાંગા મેલી, પગપર પગ મુકીને હેલી. ૫
એમ જેસવાનો સદૃજ સ્વભાવ, એવા થીકૃષ્ણ સકલ મુનિરાવ. ૬
ક્યારેક બેઠા થકા રંગ લેહેરી, બિધ્વરેખા ડાંગા પગહેરી. ૭
તેપર આંગળી જમણા હાથની, ઉમી ડ્રેસવાની ટેવ નાથની. ૮

ક્યારેક જીભને સહજ સ્વભાવે, ડાળી દારે દાંત તળે દબાવે. ૯
એમ છે સહજ પ્રકૃતિ વહાણાની, ત્રેમાનંદના સ્વામી ધર્મલાલાની. ૧૦

પદ ૨૦૩૬ મું

વળી વખાણું સહજ પ્રકૃતિ, સાંભળજો સહુ દર્ષ ચીત વૃત્તિ. ૧
ક્યારેક તો પોતે પરમેશ્વર, પોતાની ડોકને લઈ દરિવર. ૨
જે પાસે મરડી નિજ હાથ, દડાકા વગાડે મુનિનો નાથ. ૩
ક્યારેક પોતાના ભક્તને પાસ, અંગ દબાવે છે અવિનાશ. ૪
ક્યારેક દેવા તળે તકીયો આણી, વાંસો દબાવે સારંગપાણી. ૫
સેહેજે જોડા હોયે જહુનામી, ઘુલસીની માળા ફેરવે સ્વામી. ૬
ક્યારેક રમતની પેઠે માળા, બેવડી કરીને દીનદયાળા. ૭
જે જે મધુકા બેળા ફેરવે, જે અંગોડા આંગળીને ટેરવે. ૮
ક્યારેક વારતા કરતા નાથ, જે હીંચણુ પર મેલી જે હાથ. ૯
ત્રેમાનંદ કહે કરી રમુજ હસે છે, માળા બેળી કરી કરમાં બસે છે. ૧૦

પદ ૨૦૩૭ મું

સહજ પ્રકૃતિ ધર્માત્મજની, મુલ્યતાં મુખ આપે દિન રજની. ૧
ક્યારેક માળા ન હોયે પાસ, આંગળીના પરવ ગણે અવિનાશ. ૨
ક્યારેક નેત્રને માંચી સ્વામી, ધ્યાન કરે છે અંતરંગમી. ૩
ક્યારેક ઉઘાડી રાખી લોચન, ધ્યાન કરતાં બેસે ભવમોચન. ૪
ક્યારેક ધ્યાન કરતાં વહાલો, ચમકીને જાગે ધર્મનો લાલો. ૫
ક્યારેક પોતા આગળ મુનિજન, વાગ્ને વળડીને ગાયે કિરતન. ૬
ત્યારે બેસે હરિ ધ્યાન કરીને, પાછા ચમકી જાગે ફરીને. ૭
ક્યારેક ચપડી વળડી સ્થામ, સાધુ બેળા ગાયે સુખધામ. ૮
ક્યારેક સાધુ વળડી તાળી, ગાયે કિરતન ફેર મંડળી વાળી. ૯
તે બેળા ફરી ગાયે વનમાળી, ત્રેમાનંદ કહે વળડી તાળી. ૧૦

પદ ૨૦૩૮ મું

ક્યારેક પોતા આગળ મુનિવર, વાગ્ને વળડીને ગાયે સુન્દર. ૧
પોતા આગળ કયા વંચાયે, સાંભળીને પાસે ખસતા જાયે. ૨
નિજજન આગળ વારતા કરતા, વદનમાંથી વચનામૃત ઝરતા. ૩

ખસના તે જન પાસે આવે, લટકાં કરતા સહજ સ્વભાવે. ૪
કયા વંચાવતા હોય હરિ જ્યારે, હરે હરે એવો શબ્દ ઉચ્ચારે. ૫
ખીજી ક્રિયામાંથી સુખદેણુ, કયાને બાને સુન્દર નેણુ. ૬
હરે એવો શબ્દ કરે ઉચ્ચાર, સુન્દર મુખથી વારમવાર. ૭
પોતાને તેની સ્મૃતિ થાયે, ભક્ત સામું જોઈ હમે હરિરાયે, ૮
એવા બહુ ચરિત્ર કરે ધનસ્થામ, નિજજનને હર આનંદ ધામ. ૯
એવા ધર્મકુંવર બહુતામી, પુરુષોત્તમ પ્રેમાનંદનો સ્વામી. ૧૦

પદ ૨૦૩૯ મું-રાગ ગરમી

મને રક્ષિયા સંગાથે રંગ લાગ્યો રે-એ દાગ છે

સાંભળો હરિજન એક ચીતે રે, ગાતું સ્વભાવિક એધા પ્રીતે રે. ૧
ક્યારેક રાજપામાં વાત રે, કરતા હોયે હરિ સાક્ષાત રે. ૨
ક્યારેક કયા વંચાવતા હોયે રે, કિરતન ગવરાવે તોયે રે. ૩
ઠાંધક કરે બેઠા વિચાર રે, એક ચીતે શ્રીધર્મકુમાર રે. ૪
તે વચ્ચે કોઈ પ્રુછવા આવે રે, હરિને જમવા સારું બોલાવે રે. ૫
કોઈ આવે હરિની પુજા કરવા રે, કોઈ હાર પેહેરાવા બેઠ ધરવા રે. ૬
તે ઉપર કયવાયે અવિનાશ રે, કહે આવવા ન દેશો અમ પાસ રે. ૭
ક્યારેક ભક્તની સભામાંહે સ્થામ રે, બેઠા હોયે તે પુરણકામ રે. ૮
ધર્મજ્ઞાનવેરાગ્ય જીત ભક્તિ રે, તે સંમંધી વારતાની જીક્તિ રે. ૯
નિજ ભક્ત આગે અંતરજામી રે, કરે પ્રેમાનંદનો સ્વામી રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૦ મું

નિજ ભક્ત ઉપર દીનબધુ રે, આજ અઢળ દબ્યા છે જ્ઞાનસિંધુ રે. ૧
સાંખ્યયોગ પંચરાત્ર વેદાંત રે, એ શાસ્ત્રતણું સિદ્ધાંત રે. ૨
પરમ રહસ્ય જોધને સુખસાર રે, કહે ભક્તને ધર્મકુમાર રે. ૩
નિજ ભક્તરૂપી જે કલ્પદ્રોમ રે, તેને સિંચે હરિ જમ સોમ રે. ૪
ક્યારેક તો ભક્તાધાર રે, બેઠા ભક્ત સભામાં કિરતાર રે. ૫
નિજ ભક્ત આગળ ભયહારી રે, ધર્મ આદિકની વારતા વિસ્તારી રે. ૬
જ્યારે કરે કૃપાનિધાન રે, ત્યારે પ્રથમ પોતાની ભગવાન રે. ૭

જે ભુગ્ન ઈગી ઉપાડી રે, જે હાથની તાળી વગાડી રે. ૮
સરવે છાનાં રાખીને જન રે, કરે વારતા જગજીવન રે. ૯
એમ નિત્ય નિજ જનની સાથ રે, કરે લીલા ત્રેમાનંદનો નાથ રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૧ મું

વળી બક્તવત્સલ બપહારી રે, વારતાને વિષે સુખકારી રે. ૧
થઈ એકાગ્ર મીત ભગવાન રે, કરે વારતા વિસારી તન ભાન રે. ૨
ઓઢવાનું વસ્ત્ર ખસી જાયે રે, ખખર ન રહે એવો સ્વભાવ સદાયે રે. ૩
ક્યારેક તો સુદર સ્યામ રે, બેઠા સંતની સભામાં સુખધામ રે. ૪
નિજ સનમુખ બેઠા જે સંત જન રે, સમલુ હરિભક્ત પાવન રે. ૫
મથ ઉત્તર કરાવે તેની પાસ રે, પોતે સાંજળે બેઠાં અવિનાશ રે. ૬
કોઈક પ્રથમ કંઠથી પુછે બારી રે, ઉત્તર બીજીથી ન થાયે રહે હારી રે. ૭
સહુને આનંદ ઉપજાવતા દયાળ રે, પોતે ઉત્તર કરે છે તતકાળ રે. ૮
ક્યારેક વારતા કરતા થકા દેવ રે, પુલ્કનો ગુચ્છ હાથે ચોળવાની દેવ રે. ૯
એવાં કરે ચરિત્ર સુખદંડ રે, ત્રેમાનંદનો સ્વામી સહજાનંદ રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૨ મું

હરિજન સાંભળો એક મીતે રે, કહું સહજ સ્વભાવ કરી પ્રીતે રે. ૧
ક્યારેક તો વારતા કરતા રે, હરિજનના મનને હરતા રે. ૨
રુમાલના છેડાને વળ દેવો રે, હરિનો સહજ સ્વભાવ છે એવો રે. ૩
ક્યારેક ઉચ્છવને વિષે જીવન રે, નાના દેશથી આવ્યા જે હરિજન રે. ૪
લાભ્યા પુગ સામગ્રી બહુ બારી રે, તેનો કરે અંગીકાર સુખકારી રે. ૫
ક્યારેક ઉચ્છવ પ્રસંગ લઇને રે, આવ્યા હરિભક્ત સહુબેળા થઇને રે. ૬
તેમણે ચઢાવ્યા જે પુષ્પના હાર રે, તેને ગ્રહણ કરે છે ભક્તાધાર રે. ૭
ક્યારેક બે હાથે ગ્રહણ કરે છે રે, ક્યારેક ચરણે કરીને હાર લે છે રે. ૮
ક્યારેક લે છે હાર છઠીયે કરીને રે, ચારે કોરે ભક્તવત્સલ કરીને રે. ૯
અતિ ચંચળ મનેહર મૂરતિ રે, ત્રેમાનંદ કહે ન મેધું ઉરથી રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૩ મું

ક્યારેક તો ધર્મકુમાર રે, નિજ ભક્તને પ્રાણુઆધાર રે. ૧
નિજ દરશને કરી સ્યામ રે, સમાધી કરાવે સુખધામ રે. ૨

ક્યારેક તો દીનદયાળ રે, સમાધીમાંથી ઉઠાડે તતકાળ રે. ૩
 ક્યારેક તો સમાધીવાન રે, પગ્ગા હોયે તે મૃતક સમાન રે. ૪
 તેના નેત્રને ઉઘાડી નિજ હાથે રે, નિજ દષ્ટિ જોડી દષ્ટિ સાથે રે. ૫
 કરી સંકલ્પ જગાડે છે હરિ રે, નહીં તો ઉચે ઘેરે સાદે કરી રે. ૬
 ક્યારેક તો કૃપાના સિંધુ રે, બેઠા હોયે સલામાં દીનબંધુ રે. ૭-
 કાષ્ઠક ભક્તને તેડવો હોયે પાસરે, કરે નેત્રતણી સાન અવિનાશ રે. ૮
 નહીં તો અંશુકાને પાસની આંગળી રે, તેની સાને બોલાવે છે વળી રે. ૯
 એમ કરે હરિ ચેષ્ટા અનંત રે, પ્રેમાનંદનો સ્વામી ભગવંત રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૪ મું

વળી પુરણ પુરુષોત્તમ સ્વામી રે, ક્યારેક તો અંતરજામી રે. ૧
 મોગરા આદિક પુષ્પના હાર રે, લીંચુ આદિક જે ફળ સુખસાર રે. ૨
 તેને શિતળજાળીને ધર્મલાલોરે, વારે વારે આંખે અડાડે છે વહાલો રે. ૩
 ક્યારેક તો હરિ બહુ નામી રે, કથા કરાવીને સંભળે છે સ્વામી રે. ૪
 ક્યારેક તો હાર સુખકારી રે, પોતે કથા કરે છે ભયહારી રે. ૫
 ક્યારેક વારતા કરે છે હરિશયેરે, કિરતન ગવરાવે ને પોને બેળા ગાયે રે. ૬
 હરિના મંદિર કરાવે છે ભારી રે, સાધુ બ્રાહ્મણ જમાડે છે સુખકારી રે. ૭
 એવી સક્રિયા કથાનો ઉચ્છાવરે, નવરું નરહેલું એવો જ સ્વભાવ રે. ૮
 ભક્તિ ધર્મ સંબંધી કારજ જે જે રે, પોતે આરંભ કથા હોયે તે તે રે. ૯
 તેને સંપૂર્ણ કરવામાં સિદ્ધપણું રે, પ્રેમાનંદકે* સ્વામીને અતિ ધણું રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૫ મું

એમ અખીલ જીવનના પ્રાણ રે, કરે સ્વભાવિક ચેષ્ટા સુખજી રે. ૧
 ક્યારેક તો હરિ સ્વચ્છંદ રે, છીક ખાવી હોયે તારે સુખકંદ રે. ૨
 પ્રથમથી રુમાલ લઈ હાથ રે, મુખ આડો રાખી દીનોનાથ રે. ૩
 ઉચે સાદે છોટે સંભળાયે રે, એમ બે ત્રણ બેળી છીક ખાયે રે. ૪
 બ્યારે બગામું ખાયે છે હરિત્યારે રે, હરિહરિ* એવા શબ્દને ઉચ્ચારે રે. ૫
 નિજ કરે કરીને સુખદેણુ રે, ચોળે બે ત્રણ વાર કમળનેણુ રે. ૬

વળી નિષ્કામ ભક્ત હોયે એવા રે, તેની કરેલી ગમે છે જોને સેવા રે. ૭
 કાષ્ઠક રમુજે કરીને ધનશ્યામ રે, અતિશે હસે છે અભિરામ રે. ૮
 સારે હાથે ગ્રહીને રુમાલ રે, મુખ આડો દર્પ હસે કૃપાળ રે. ૯
 એવી સહજ કૃપા હરિ કરી રે, ગાયે ત્રેમાનંદ પ્રીતે ધણેરી રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૬ મું

ક્યારેક તો કૃપાનિવાસ રે, દેશ દેશથી આવ્યા જે નિજ દાસ રે. ૧
 અતિ વસ્ત્રભ પોતાને એવા સંત રે, તેમ ભક્તજનન પ્રિયજે અત્યંત રે. ૨
 તેને જોઈ પ્રસન્ન થઈ નાથ રે, ઉભા થઈને મળે છે ભરી બાથ રે. ૩
 ક્યારેક તો ભક્તાધાર રે, ઉચ્છવને વિશે અવિકાર રે. ૪
 નિજ સમીપે રહીને સંત જન રે, નિજ આગા ગ્રહીને શુદ્ધ મન રે. ૫
 પરદેશમાં જાતાં જાણી તેને રે, થઈ પ્રસન્ન મળે છે હરિ એને રે. ૬
 ક્યારેક તો કૃપાના નિધાન રે, પોતે પ્રસન્ન થઈને ભગવાન રે. ૭
 નિજ જનના શિરપર નાથ રે, આપી અભય મુકે છે યે હાથ રે. ૮
 ક્યારેક તો પ્રસન્ન થઈને રે, કાષ્ઠક ભક્તના ઉરમાં લઈને રે. ૯
 જે ચરણુ ધારે છે ધનશ્યામ રે, ત્રેમાનંદનો સ્વામી પુરણકામ રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૭ મું

ક્યારેક તો દીનતા દયાળ રે, નિજ આગા પાળવા તતકાળ રે. ૧
 થયો તત્પર એવો ભક્ત હોયે રે, તેમ આગા પાળીને આવ્યો તોયે રે. ૨
 એવો ભક્તજનન તેને હરિ જોઈ રે, તેના ઉપર પ્રસન્ન પ્રભુ હોઈ રે. ૩
 તેના હૃદમાંથી ધનશ્યામ રે, આપે ચરણુ કમળ સુખધામ રે. ૪
 ક્યારેક તો કૃપાનિધાન રે, કાઈ ભક્તજનને ભગવાન રે. ૫
 થઈ પ્રસન્ન શ્રીધર્મકુમાર રે, આપે પ્રસાદિ કુસુમના હાર રે. ૬
 વળી આપે તોરા ને બાણુબંધ રે, વસ્ત્ર આશ્રુપણુ આપે મુખર્કંદ રે. ૭
 વળી અતિશે ઉદાર છે સ્વભાવ રે, એવા અભિદ્ય લુવનતા રાવ રે. ૮
 અતિપ્રિય પોતાને હોયે એવું રે, બહુ મૂઠી પદારથ તેવું રે. ૯
 ત્રેમાનંદ કહે દેવાનું મન ધારે રે, તતકાળ આપે કાંઈ ન વિચારે રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૮ મું

એવો ઉદાર સ્વભાવ છે સ્વામીનો રે, ભક્તવત્સલ બહુનામીનો રે. ૧
 ક્યારેક તો સંત સમાજ રે, હરિની પુજા કરવાને કાજ રે. ૨

આન્યા સાન્યા પુખ્તને ઉપચાર રે, ધ્રુપ દીપ ચંદન પુષ્પના હાર રે. ૩
 નખશિખ ચરચી ચંદન અંગે રે, બાલુબંધ હાર પેરાવી ઉમંગે રે. ૪
 માથે પુષ્પની ટોપી ધરાવી રે, ગુચ્છ જોસે બહુ કાનમાં લાવી રે. ૫
 પુખ્ત કરીને આરતિ ઉતારે રે, મળે અતિ હેતે વારે વારે રે. ૬
 નખશિખા લગી મરતિને જોઈ રે, હળવે હળવે લે હરમાં પ્રેમ રે. ૭
 ક્યારેક તો હરિવર વળી રે, નિજ કર ચરણની આંગળી રે. ૮
 તેને મરડીને પ્રાણુઆધાર રે, કડાકા વગાડે કિરતાર રે. ૯
 એવી એટાને કરતા બહુનામી રે, પરિવ્રજા પ્રેમાનંદનો સ્વામી રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૯ મું

ક્યારેક તો ભક્તજીવન રે, પોતા પાસે જો બેઠા હરિજન રે. ૧
 તેને પાસે શ્રીનાથજી બોલાવી રે, પ્રથમ કર ચરણને ચંપાવી રે. ૨
 પછે આંગળિયું મરડાવીને લહાસો રે, કડાકા વગાડે ધર્મલાસો રે. ૩
 ક્યારેક ડોકને મરડીને નિજ હાથ રે, કડાકા વગાડે છે નાથ રે. ૪
 ક્યારેક તો ઢાંધક પ્રાણીને રે, દુઃખીયો દેખી અથવા સાંભળીને રે. ૫
 તતકાળ દયાવાન થકા દેવ રે, રામ રામ એમ બોલવાની ટેવ રે. ૬
 ક્યારેક તો મનુષ્ય હર કોઈ રે, દીનબંધુ તે દુઃખીયો જોઈ રે. ૭
 અતિ દયાએ કરીને બહુનામી રે, નિજ ચીતમાં ખેદને પામી રે. ૮
 અસત્ર થઈ અન ધનવત્ત આપી રે, તેદીનનાં નામે છે દુઃખ કાપી રે. ૯
 પરઉપકાર કરવાની ટેવ રે, પ્રેમાનંદનો સ્વામી એવા દેવ રે. ૧૦

પદ ૨૦૫૦ મું

ક્યારેક તો દીનદયાળુ રે, દીનબંધુ હરિ અતિશે કૃપાળુ રે. ૧
 કેને મારતો હોયે જીવ કોઈ રે, અતિ દયાળુ ન શકે તેને જોઈ રે. ૨
 દયાએ કરીને દયાળ રે, હાં હાં કરીને નિવારે તતકાળ રે. ૩
 પોતા આગે કોઈનું કોઈ જન રે, આવી બોલે ધસાતું વચન રે. ૪
 તેને સાંભળીને જાયે ક્યવાઈ રે, તેનો અનાદર કરે સુખદાઈ રે. ૫
 ક્યારેક તો સુંદર વર રે, નિજ દેહમાં હોયે કસર રે. ૬
 ત્યારે ડામે હાથે કરી દેવ રે, જમણા હાથની નાડી જોવાની ટેવ રે. ૭
 જ્યારે સલામીથી ઉઠે બહુનામી રે, જય સચ્ચિદાનંદ કહી સ્વામી રે. ૮

જય સ્વામિનારાયણ કહી હરિ રે, સાધુને નમસ્કાર કરી રે. ૯
એમ કહીને ઉતારે હરિ જાયે રે, પ્રેમાનંદ એવી ચેષ્ટા ગાયે રે. ૧૦

પદ ૨૦૫૨ મું

એવી ચેષ્ટા હરિની અતિ સાર રે, ગાતાં સુણતાં ઉતારે જાવ પાર રે. ૧
એ પ્રગટ પ્રભુની લીલા કેવી રે, હરિજનને સંભળ્યા જેવી રે. ૨
ક્યારેક તો હરિ સુખધામ રે, આવે માર્ગે ઘોડે ચડી શ્યામ રે. ૩
ત્યારે લીલાયે કરીને સુખરૂપ રે, ઘોડાની ડોક ઉપર અનૂપ રે. ૪
એક પગને લાંબા વિસ્તારી રે, ઘોડાને ચલાવે સુખકારી રે. ૫
સુવે ત્યારે કૃપાનિધાન રે, પ્રથમ જગતા થકા જગવાન રે. ૬
નિજ કરની આંગળી જાલમાંહી રે, તિલક કચ્છાની પેઠે સુખદારી રે. ૭
ઉભી ફેરવે છે અંતરજામી રે, શીર્ષમંદુર જહુતામી રે. ૮
વળી સુવે ત્યારે દીનાનાથ રે, માળા માંગીને જમણે હાથ રે. ૯
ફેરવતા થકા સુખધામ રે, સુવે પ્રેમાનંદનો વહાલો શ્યામ રે. ૧૦

પદ ૨૦૫૨ મું

વળી દીનબંધુ છે દયાળ રે, શરણાગતતણા પ્રતિપાળ રે. ૧
રાતે પોઠે ત્યારે દીનબંધુ રે, નિજ સુખકમળ સુખસિંધુ રે. ૨
રાખી ઉઘાડુ પોઠે રંગબીનો રે, એવો સ્વભાવ સદાય સ્વામીનો રે. ૩
પોતે જાનિદ્રામયે શ્યામ રે, સુતા હોયે મુંઢર સુખધામ રે. ૪
ઢાઢક અમણે જરાક અડી જાયે રે, જાગે તરત ઝબકીને હરિરાયે રે. ૫
પુછે કોણુ છે એમ જાણકારી રે, એવો સહજ સ્વભાવ સુખકારી રે. ૬
આવી રીતે શીશુની ધણી સારી રે, સ્વભાવિક ચેષ્ટા સહુથી ન્યારી રે. ૭
નિજ સ્મૃતિ અનુસારે લખાણી રે, ખીજલખતાં ચાક્યાં મન વાણી રે. ૮
આવી રીતે સંભારીને ગારો રે, તેના ઉરમાં અવિનાશી દેખારો રે. ૯
શીખે સાંભળે ને ગારો પ્રીતે નીત રે, પ્રેમાનંદ કહે પામશે વાંછિત રે. ૧૦

ઈતિશ્રી હરિ સ્વરૂપ ધ્યાનસિદ્ધિના પદ સંપૂર્ણ

પદ સર્વે મળીને ૩૦

“લીલા વર્ણન”

પદ ૨૦૫૩ મું—રાગ ગરબી

આવોને યોરા છેલ જીવીલા મારી શેરીએ એ ઢાળ છે.
 હું વારી જાઉં ધન્ય ધડી છે જો આજની;
 હું વારી જાઉં મૂનિ સાંભરી શ્રીમહારાજની. ૧
 હું વારી જાઉં રસની ભરી છે મુંદર મૂરતિ;
 હું વારી જાઉં પ્રેમી ન મેલે ધડી ઉરથી. ૨
 હું વારી જાઉં પ્રેમી શુભ છે નિત્ય ભાળીને;
 હું વારી જાઉં અસત્ય વાસના સરવે ઢાળીને. ૩
 હું વારી જાઉં ભક્તને શુદ્ધ ધન માલ છે;
 હું વારી જાઉં ભક્તવત્સલ ધર્મલાલ છે. ૪
 હું વારી જાઉં નખશિખ રૂપ તે અનૂપ છે;
 હું વારી જાઉં ભક્તને પરમ સુખરૂપ છે. ૫
 હું વારી જાઉં દુર્લભ ધણી છે મતિમંદને;
 હું વારી જાઉં દયા કરી મળ્યા પ્રેમાનંદને. ૬

પદ ૨૦૫૪ મું

રસિયા લાલ સ્યામ મુંદર રંગહેલડા;
 રસિયા લાલ યોરા આવોને અલગેલડા. ૧
 રસિયા લાલ વદન કમળ જમી જોષ્ઠયે;
 રસિયા લાલ રૂપ છટામાં ચીત પ્રોષ્ઠયે. ૨
 રસિયા લાલ પાધડી ઉજ્જવલ આંટાદાર છે;
 રસિયા લાલ પાધમાં તોરાની મુંદર દાર છે. ૩
 રસિયા લાલ કેસર તિલક રાજે લાલમાં;
 રસિયા લાલ મોહી છું હેલા તમારી ચાલમાં. ૪
 રસિયા લાલ બ્રહ્મડી શોભે છે મુંદર વાંકડી;
 રસિયા લાલ આંખડી કમળ ફેરી પાંખડી. ૫
 રસિયા લાલ સ્યામ એક તીલ વામ કાનમાં;
 રસિયા લાલ પ્રેમાનંદ નિરજે નિત્યે ધ્યાનમાં. ૬

પદ ૨૦૫૫ મું

લોભાણું ચીત તરુણ	મનોહર	રૂપમાં;	
લોભાણું ચીત સુરનરમુનિધિર		ભૂપમાં.	૧
લોભાણું ચીત ઠરણ કપોલ ગોળ		લેખને;	
લોભાણું ચીત નાસિકામાં રણું મન		મોહીને.	૨
લોભાણું ચીત અધર પ્રવાલ જામી		દેખતાં;	
લોભાણું ચીત હસતું મુખારવિંદ		પેખતાં.	૩
લોભાણું ચીત દશન લેખને કુંદની		કળી;	
લોભાણું ચીત કંઠમાં લેખને સુંદર		ત્રિવળી.	૪
લોભાણું ચીત હરમાં લેખને ચિહ્ન		જાપના;	
લોભાણું ચીત દુઃખડાં મિટાડે ત્રિવિધ		તાપના.	૫
લોભાણું ચીત અભય હિર નેઈ		હાથને;	
લોભાણું ચીત પ્રેમાનંદ કે' નેઈ		નાથને.	૬

પદ ૨૦૫૬ મું

વધારે વહાલ લાલની જામી	હર	ધારતાં;	
વધારે વહાલ ત્રિવળી	હિરમાં	સંભારતાં.	૧
વધારે વહાલ ગોળ	હડી નાભી	નિરખતાં;	
વધારે વહાલ સ્થામ કટિ	લેખને	હરખતાં.	૨
વધારે વહાલ સાયળ	રેડા	મુખકંદના;	
વધારે વહાલ ઘુંટણ	લુગલ	જગવંદના.	૩
વધારે વહાલ પોંડિયો	પાતળી	પ્રાણનાથની;	
વધારે વહાલ હથેલી	રાતીયો	જેહ હાથની.	૪
વધારે વહાલ સંભારતાં	ચરણકમળ	લેડને;	
વધારે વહાલ ઉર્ધ્વરેખા	પૂરે મન	કાડને.	૫
વધારે વહાલ દશે આંગળીના	નખઅંદ	તે;	
વધારે વહાલ નિરંજે નિત્ય	પ્રીતે	પ્રેમાનંદ તે.	૬

પદ ૨૦૫૭ મું-રાગ ગરબી

વહાલાવહાલી લાગે તારી મૂરનિ, નેઈ લોભાણું છેચીત, સામળિયા વહાળું
 રૂઢું રૂપ લાવણ્યતા ને પુરતી, નેઈ ઉપજ છે પુરણ પ્રીત. સામળું

રસ રૂપ અનુષમ આંખડી, માંહી રેખું રાતી રસાદ; શામ૦
જાણે દશ* કમળ ઠેરી પાંખડી, શોભે વાંકડી બકુડી ને લાલ. શામ૦ ૨
આપે આડ કેસરની લાલમાં, ઝુકી રહી છે કમુંગલ પાંખ; શામ૦
ખોસ્ત્યાં છોગલિયાં બહુ તાલમાં, ધરી જન મને જોયા લાગ. શામ૦ ૩
જોઈ જુગલ કરજી જમી જાદવા, શોભે કુંડલ મકરાકાર; શામ૦
તીલ વામકરણમાં માધવા, જોવા હેડે હરખ અપાર. શામ૦ ૪
ગોળ કપોલ નમણી નાસિકા, શોભે અધર પ્રવાળ અનૂપ; શામ૦
દંતપંક્તિ રસિક રસ રાશિકા, પ્રેમાનંદને પરમ સુખરૂપ. શામ૦ ૫

પદ ૨૦૫૮ મું

મારા નાય આવો રાખું નેણમાં, વારુ તન મન તમપર
માણ, પાતળિયા. નાય૦ ટેક.
મને જંપ નથી દિનરેણમાં, જોયા વિના તે શ્યામ સુખાણ. પાત૦ ૧
તારું હસતું વદન જોઈ જાદવા, નેડો લાગ્યો છે નંદકશોર. પાત૦
કંબુ કંઠ અનોપમ માધવા, છાતી ઉપડતી ચીનચોર. પાત૦ ૨
શોભે શ્રીવચ્છ ચિહ્ન કૌસ્તુભમણી, છાતી માથે અનોપમ છાપ. પાત૦
શોભા અભય ઉદાર ભુજાતણી, માંહે છાપ ચિહ્ન બાળે પાપ. પાત૦ ૩
તારું ઉદર સદા સુખરૂપ છે, ઉડી નાબી છે કમળ સમાન. પાત૦
માંહી ત્રિવળી પરમ રસ રૂપ છે, મહામુનિ ધરે નિત્ય ધ્યાન. પાત૦ ૪
કટિ સિંધ સરિખી પાતળી, શોભે શ્યામ અતિ અભિરામ. પાત૦
નિરખે પ્રેમાનંદ મળી મળી, ઘણા પાવન પુરણકામ. પાત૦ ૫

પદ ૨૦૫૯ મું

મારા મનમાં વશી તારી શ્રુતિ, મને જોયા વિના ન
રહેવાયે, રસિકડા; મને૦ ટેક.
મેંતો જોઈ જી જીવન જરા દુરથી, મને ત્યારથી જંપ ન થાયે. રાસ૦ ૧
આરા આવો તો નિરખું નાયજી, નખશિખ તમારું રૂપ; રસિ૦
કહો તો મેહું બૂધર બરી બાથજી, મારે હેડે હરખ અનૂપ. રસિ૦ ૨

* “દશ”નો અર્થ સ્પષ્ટ થતો નથી. “સ્ત” અથવા “લાલ” સંભવે છે. પાંખ બંધી પ્રતોમાં આજ પાડ દોવાથી તેમ જ રાખ્યો છે.

તારા સાયમની છાંયી ઉપરે, વારી નાખું દહલી ચંલ દરેડ; રસિં ૦
 એતો ગરુડની પીઠ પાવનકારી, ખીચ ઉપમા ન આવે એડ. રસિં ૩
 તારા જનુ ભુગલ પીડી ભેધને, મળવિનતાને દરખ અપાર. રસિં ૪
 રાધા રમા રહી છે મોહીને, ચાંપે ત્રેમ યું વારમવાર. રસિં ૫
 તારી ઘુંટી પાની ફણા આંગળી, જોવા દેડે દરખ ન માયે; રસિં ૬
 દશે આંગળીતા નખ ઉપરે, ત્રેમાનંદ પ્રાણુ વારી જાયે. રસિં ૭

પદ ૨૦૬૦ મું

તારું રૂપ જોઈ રંગબેલડા, મારાં નેણાં ત્રપત ન યાયે; કેસરિયા; રૂપ ૦ ટેક.
 તારી ચાલ જોઈ અલબેલડા, મારે આનંદ અંગ ન માયે. કેસ ૦ ૧
 તારાં ભુગલ ચરણ મારા ઉરમાં, આવી અટક્યાં આંખડિયું સદિન; કેસ ૦
 તે સારું રહું છું હું હજુરમાં, મારે જોઈ જોઈ વાધ છે પ્રીત. કેસ ૦ ૨
 મારા ચીતમાં તે આવી ચોટી ગઈ, ઉર્ધ્વરેખા મુંદર છમીધામ; કેસ ૦
 શોળે ચિહ્ન જોધને રાશ ચર્મ, અરુણ તળામાંથી અભિરામ. કેસ ૦ ૩
 નખમણી આંગળીયુંના શોભતા, રૂઝાં આંખડિયુંનાં ચિહ્ન; કેસ ૦
 મોટા મુનિવરના મન લોભતા, હું તો જોવાને દીન આધીન. કેસ ૦ ૪
 જમણા અંગોઠાના નખ ચિહ્નમાં, મારું મનકું યયું શુભતાન; કેસ ૦
 કરું જતન જોવા રાત દિનમાં, ત્રેમાનંદ કહે ધરી ધરી ધ્યાન. કેસ ૦ ૫

પદ ૨૦૬૧ મું

સખી જોને શોભા મનેશ્વામની, જોઈ સુરનરમુનિ લલચાયે;
 સાહેલી મુંદર શોભા ૦ ટેક.
 એને જોધને ન મોઢે કુણુ કામની, એમાં વરાવારું કાણુ નવ યાયે. સાહે ૦ ૧
 એનું જોતું ને હસતું બાલતું, એની મુંદર ચટકતી ચાલ; સાહે ૦
 એનું લટકા કરીને ડોલવું, જોઈ કેને ન વાધ વદાલ. સાહે ૦ ૨
 એની અજબ અલૌકિક ખાંધણી, એની પાલ અજબ આટાંસર; સાહે ૦
 એની ચપળ આંખડીની સાંધણી, વેધે કાલજ આરમપાર. સાહે ૦ ૩
 એની ચતુરાઈ શું દાખું કહી, નેણુ બાણુની રીત વિચિત; સાહે ૦
 મુંદર દુરિગ્ગને વો આડે નહીં, જાઈ મારે પોતાના મિત્ર. સાહે ૦ ૪

એના નેણમાં રેખું રાતડી, નિરખી ન્યાલ ચર્ધ વ્રજનાર; સાહે
એની વહાલી લાગે બહુ વાતડી, પ્રેમાનંદ જોઈ બલિહાર. સાહે ૫
પદ ૨૦૬૨ મું

સખી આજ લાવણ્યતા લાલની, મુખે વર્ણન કરી
નવ જયે; સહુણી સખી આજ ૦ ટેક.
જોઈ વાલપતા બહુ વહાલની, હિર આનંદ દરખ ન માયે. સહુ ૧
સખી આરે આવે સામા શેરીએ, પેહેરી ચાંખડી ચટકતી ચાલ; સહુ ૦
સખી નેણાં ભરીને હેરીએ, જોયા જેવા હ જનપ્રતિપાલ. સહુ ૨
એક કરમાં રાજે છડી પુલની, ખીજ કરમાં છે રેશમી રુમાલ; સહુ ૩
શોભે હિરમાં માળા બહુ મૂવની, અંગે ઓઢી ઉપરણી ને ચાલ. સહુ ૪
પેહેરી મુથણી ગુલાખી રંગની, માંઢી રેશમી નાડીના તાલ; સહુ ૫
પેહેરી ઉતરી જડીત બહુ નંગની, ખાંચે બાલુ કડાં રૂપગત. સહુ ૬
માથે પાખ સાનેરી વાંકડી, શોભે કલંગી તેરા છટાદર; સહુ ૭
મારી જોધને ઠરી ગર્ધ આંખડી, નિરખે પ્રેમાનંદ કરી પ્યાર. સહુ ૮
પદ ૨૦૬૩ મું

આવો આવો ઓરા અલખેલડા, રસિયા વર રૂપનિધાન;
રંગીલડા આવો ૦ ટેક.
નિરખું નેણાં ભરી રંગેલડા, મારા મન માન્યા ભગવાન. રંગી ૧
રૂડા શોભે છે મુંદર શામળા, નિરખી નેણાં ત્રપત ન થાય; રંગી ૨
સહેજે ચાલે છે રાજ ઉતાવળા, લટકાં કરતા ત્રિભુવનરાય. રંગી ૩
જોઈ રૂપ ને શીલ ઉદારતા, વળી સરળ સ્વભાવ ગંભીર; રંગી ૪
નિજજનને તે નિત્ય સંભારતા, એવા ભક્તવત્સલ બલવીર. રંગી ૫
એવા જાણીને રમા રસિકણી, નયી મેજતી ક્ષણે એક ખ્યાલ; રંગી ૬
કરે મન ક્રમ સેવા ચરણતણી, ધણું ધણું વધારી વહાલ. રંગી ૭
એવા ગુણસાગર તંમે ગિરિધારી, મુંદર વર પરમ ચતુર; રંગી ૮
વળી આનંદસિંધુ આનંદકારી, પ્રેમાનંદ રાજે નીન હિર. રંગી ૯
પદ ૨૦૬૪ મું

વારી જાઉં તમારે વારણે, મારો સજગ કર્યો
અવતાર; વાલમજી જાઉં ૦ ટેક.

આજ પ્રગટયા અમારે કારણે, કરવા અધમતણાં આધાર. વાલ૦ ૧
 કીધી કરુણા મોટી કુંવર ધરમના, આવ્યા અક્ષરપતિ ધરી દેહ; વાલ૦
 કાપ્યા બંધન સરવે કરમનાં, અતિ દીન સાથે જોડી નેહ. વાલ૦ ૨
 જીવો ક્યાં તમે ક્યાં અમે નાથજી, કાંઈ કલ્યાણ ના આવે વાત; વાલ૦
 મોટા મુક્તતણાં મેલી સાથજી, કીધાં આવી અનાથ સનાથ. વાલ૦ ૩
 નવ જોયા અવગુણ કાંઈ જાંતના, નવ જોઈ જાત ને નાત; વાલ૦
 દહ્યા અડળ ખાધ સમ સંતના, મેલી મોટપ પદ ને પાત. વાલ૦ ૪
 શુ વર્ણનું ગુણ ગણુ રાવળા, મતિ અદ્ય ને આલસુ મન; વાલ૦
 આપો દરશન આવી હિતાવળા, પ્રેમાનંદના પ્રાણજીવન. વાલ૦ ૫

પદ ૨૦૬૫ મું-રાગ અરબી

રે ધર્મકુંવર ધનશ્યામ હરિ, જોરા આવો નિરખું નેણા ભરી રે; ધર્મ૦ ૧
 રે સુંદર મૂરતિ તમારી, રે જીવન દોરી છે અમારી;

જખીપર તન મન જાઉં વારી રે. ધર્મ૦ ૧

રે ચરણ કમળની જોડ જોડુ, રે જોષને પાંપણીએ લેહોડું;

પછે લઈ અતરમાં મોડું રે. ધર્મ૦ ૨

રે જોળે ચિહ્ન સહિત ધારું, રે ઉર્ધ્વરેખામાં ચોટડું મન મારું;

જાતન કરી પળે પળે સંભારું રે. ધર્મ૦ ૩

રે જમણા અંશુભાના નખમાંહી, ચિહ્ન છે સુંદર મુખમાં;

રજાં પ્રેમાનંદ તેમાં લોભાઈ રે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૨૦૬૬ મું

રે ભક્તિધર્મમુત શામળિયા, તમે હરિ અમને ભક્તે મળિયા રે; ભક્તિ૦ ૧

- રે જનમ અમારો સદ્ગુણ કીધો, રે લાગેણો લાભ અમે લીધો;

હવે જગપર ડંકા દીધો રે. ભક્તિ૦ ૧

રે તમારા ચરણ તે ઉર ધરિયાં, રે નખચંદ્ર નિરખીને કરિયાં;

ચતુ સરવે જીતીને વશ કરિયાં રે. ભક્તિ૦ ૨

રે પાની ધુંટી પાંક ઘોઠણુને, રે સંભારી ઉતરીયાં ભવરણુને;

ભરોસે સરણાગતપણુને રે. ભક્તિ૦ ૩

રે સાયલ કટિ લંકને ધારી, રે નાભી નિરખી દુઃખ મેલ્યા વિસારી;
 પ્રેમાનંદ ત્રિવળીપર વારી રે. ભક્તિ ૪
 પદ ૨૦૬૭ મું
 રે ધર્મકુંવર વર બહુનામી, વારી જાઉં મૂરતિપર સ્વામી રે; ધર્મ ૦ ટેક.
 રે રમાસન* શોભા શું કહી દાખું, રે જાપ ચિહ્ન ઉરમાં લખી રાખું;
 સ્તનપર ગ્રાણી વારી નાખું રે. ધર્મ ૦ ૧
 રે જુગલ દોઢ અભય હિદાર ધણી, રે મનોહર આંગળી નખમણી;
 શોભા હથેલી પોંચાતણી રે. ધર્મ ૦ ૨
 રે કુણીયું સ્યામ છે રૂપાળી, રે જુગલમાં જાપ ચિહ્ન ભાળી;
 પાતક સરવે નાખ્યાં છે બાળી રે. ધર્મ ૦ ૩
 રે જમણી જુગલ પાસે તીલ ચાર, રે તીલ એક કુંડ વચ્ચે સાર;
 પ્રેમાનંદ જાયે બસિદાર રે. ધર્મ ૦ ૪

પદ ૨૦૬૮ મું

રે ધર્મકુંવર મુખ ચંદ્ર જોઇ, રે રહ્યા મુનિ ચંકાર જમું જોઇ રે; ધર્મ ૦ ટેક.
 રે હરિના હસતા વદન માંહી, રે સ્યામ ચિહ્ન હાઠમાં સુખદાઇ;
 નાની નાનીરેખ જખી જાઇ રે. ધર્મ ૦ ૧
 રે નારીકા સુંદર છે નમણી, રે તીલ એક રૂડો કારે જમણી;
 શોભા સુંદર ગોળ કપોલતણી રે. ધર્મ ૦ ૨
 રે જુગલ કરણુ જખી જોઇને, રે રહ્યું મન તીલમાં માંહીને;
 નેણુ બાણે લીધું ચીત પ્રાઇને રે. ધર્મ ૦ ૩
 રે ભકુટી બાલ વિશાળ તણી, રે શોભા કેસર તિલક તણીરે બણી;
 પ્રેમાનંદને મૂરતિ વહાલી ધણી રે. ધર્મ ૦ ૪

પદ ૨૦૬૯ મું—રાગ ગરબી

હરિ વેણુ વાગીરે વેણુ વાગી;
 હરિ હું તો આચિંતાની ઝળકીને જાગી રે. વેણુ ૦ ૧

* વક્ત્ર-સ્થળ-શ્રીહરિનું વક્ત્ર-સ્થળ-લક્ષ્મીનું વાસસ્થાન છે તેથી અત્રે જાતીને “રમાસન” કહેલ છે.

હરિ મધ્ય રાતે વગાડી અલગેલે;	
હરિ નંદલાલે રંગીલે રંગછેલે રે.	વેણું ૨
હરિ વહાલે મંત્ર લણીને વગાડી;	
હરિ ભરી નિદ્રામાં સોવતી જગાડી રે.	વેણું ૩
હરિ વાંસલીએ મારી પાંસધી વિંધી;	
હરે ખારે નિસરી કાલજડું છેદી રે.	વેણું ૪
હરિ મારા પ્રાણ દર્યા પાતળિયે;	
હરિ હવે કપારે મોહનજીને મળિયે રે.	વેણું ૫
હરિ ત્રેમાનંદ કહે ઉઠી ઘેલી સરખી;	
હરિ ખુંતી ચીતમાં મૂલતિ ગિરધરજી રે.	વેણું ૬

૫૬ ૨૦૭૦ મું

હરિ મન લીધુરે મન લીધું;	
હરિ કાંઈક કામણ કાનુડે કાધું રે.	મન ૧
હરિ સુધ જુધ જૂથી થઈ છું દીવાની;	
હરિ ધનસ્થામ સુરત મન માની રે.	મન ૨
હરે મારા ચીનમાં લગાડી વડાલે ચટકી;	
હરે મારું કાલજ ગયું છે ફટકી રે.	મન ૩
હરિ કચી વાત ન રહી હાથમાં;	
હરિ જાણે જુધર ભેટું લેઈ ખાપમાં રે.	મન ૪
હરે હું તો થઈ છું ધરમાંથી ઉદાસ;	
હરે મારી વરતી પોતી છે પ્યારા પાસ રે.	મન ૫
હરિ મને કાંઈ નવ સૂઝે ધર કામ;	
હરે ત્રેમાનંદના વડાલાનું રહું નામ રે.	મન ૬

૫૬ ૨૦૭૧ મું

હરિ મજનારી રે મજનારી;	
-----------------------	--

હરિ મન વળિયા ધીરે રે ૧૨

હરિ હરી આકળી ચાલી વૃંદાવનમાં;
 હરિ વાગ્યાં મારગણુ* જાણુ આવી મનમાં રે. વ્રજ ૨
 હરિ ગોપી પ્રેમમાં અંગે અંગ કૃત્તી;
 હરિ પેહેત્યાં અવળાં અંગર મુખ જુલી રે. વ્રજ ૩
 હરિ પેહેત્યાં કાટનાં આજુપણુ કાને;
 હરિ મન મોહું છ મેરઘીની તાને રે. વ્રજ ૪
 હરિ દાજલ સેથે ને ગાંગ સમારી;
 હરિ આંખે સિંદૂર આંખ્યાં લઈ પ્યારી રે. વ્રજ ૫
 હરિ પેહેત્યાં પગનાં આજુપણુ હાથે;
 હરિ મન મોહું પ્રેમાનંદને નાથે રે. વ્રજ ૬

પદ ૨૦૭૨ મું

હરિ રંગ લાગે રે રંગ લાગે;
 હરિ લોક કુકુંજ લાજ જમ લાગે રે. રંગ ૧
 હરિ ગોપી ચાલી પ્રભુછને પાસે;
 હરિ રેતાં મેઘ્યાં બાળક નાનાં વાંસે રે. રંગ ૨
 હરિ જઈ જોયા શ્રીકુંજવિહારી;
 હરિ ભેટી જુજ ભરીને મિરિધારી રે. રંગ ૩
 હરિ જોયા નેણાં ભરીને વ્રજઅંદ:
 હરે ઉભરાણે જાયે આનંદ રે. રંગ ૪
 હરિ હરિએ અસૌકિક સુખડાં દીધાં;
 હરિ પ્રેમે પૂરણુ અધર રસ પીધાં રે. રંગ ૫
 હરિ ગોપી અંગેઅંગ મહાસુખ પામી;
 હરિ મળ્યા પ્રેમાનંદને રામી રે. રંગ ૬

પદ ૨૦૭૩ મું-રાગ ગરબી

ચટ ચટ વાગે રે ચાંખડી, આવે વહાલો લટકાં કરતા લાજ; ચટ ૨૬.
 અંચલ અપળ કમળ દગ ચાંખડી, સુંદર રાજદંસગતિ ચાજ;
 શી કુંડ શીણ કમળાકાંતની, મુખડ જોઈ જોઈ વાગે વદાસ. ચટ ૨

* “મારગણુ” આર ના મનુષ્યની બાજી. લામના બા હુ અર્થ સમરે છે.

મરતક પાપ જાંધી ફાઈ ભાતની, પાપમાં છોગલિયાનો તાલ;
 અંગમાં અતર દેરે બેઠકતાં, કીધલું કેસર તિલક ભાલ. ચટ૦ ૨
 ઉરમાં હાર ડોલરના ફેઠકતાં, જાણુ ગજરા જમી રસાલ;
 ઓઢી ઉપરણી કેસર દારની, કરમાં સાલો છે રુમાલ. ચટ૦ ૩
 સુંદર ભેઈ જમી અલબેલની, મોહા મુર નર મુનિ મરાલ;
 ઉરમાં ધારી જટા રંગછેલની, ત્રેમાનંદ યથો નિહાલ. ચટ૦ ૪

પદ ૨૦૭૪ મું

લોચન લોભાણી ભેધને નાથને, સુંદર નટવર મોહનરાય; લોચ૦ ૧
 મન્મથ પાખ્યાં રે મૂર્છા, નિરખી અંગનો અજન્મ મરોડ;
 તનમાં તરણાર્થ ઉમગી રહી, પુરવા ત્રેમીજનનાં ફાડ. લોચ૦ ૧
 અધરે આપે રેખા નાનડી, ભૂધર દીસે ભીને વાન;
 તરણી તનમાં માર વધારતા, શોભે શોભાના નિધાન. લોચ૦ ૨
 કુંવર કમળ નેણની ફેરે દેખતાં, જીવે જલિયે મૃગપતિ બાગ;
 માનનિધુના મનને રમાડતા, સુંદર શોભે મહનગોપાળ. લોચ૦ ૩
 શી કહું શોભા સુંદર છેલની, દશશત વદન રહે વિચારી;
 શ્રીહરિકૃષ્ણ કુંવર જમી ઉપરે, તન મન ત્રેમાનંદ બલિહારી. લોચ૦ ૪

પદ ૨૦૭૫ મું

રાજીવ લોચન રસ ભરી મૂરતિ, રસિયો રૂપમણી રણુડોડ; રાજી૦ ૧
 હરિવર ઉલલા આવીને આસરી, દરશન દેવા દીનોનાથ;
 આસન આપ્યાં મેં અતિ આદરે, હસીને સાલો હરિનો હાથ. રાજી૦ ૧
 હસતા હસતા હેત વધારતા, બેઠા બહુનામી કરી પ્યાર;
 પૂજ્યા કુમ કુમ કેસર ચંદને, કંઈ આરોપ્યા લઈ દાર. રાજી૦ ૨
 પ્રભુજી પૂજને પાપે પડી, બેઠ કર જોડી વારમવાર;
 વિનય કરીને લીધાં વારણાં, ભૂધર ભેટી હરખ અપાર. રાજી૦ ૩
 જીવન જમાજા જીગતે કરી, ખટરસ ભોજન કરી બહુ ભાત;
 આપી પાન ખીડી ગ્રીતે કરી, ત્રેમાનંદને આવી એકાંત. રાજી૦ ૪

પદ ૨૦૭૬ મું

વહાલી લાગે રે વાતડી, સાંભળી શ્રવણે યઈ ગુલતાન; વહાલી૦ ટેક.
ઝરતાં વચનામૃત વદને કરી, વચને વચને વરસે પુલ;
નિજજન પાન કરે અતિ આહરે, મોર ચક્રોર ને ચાત્રક તુલ્ય. વહાલી૦ ૧
મુખને મરકલડે મોહી રહ્યાં, મુનિવર મધુકર પરમ વિદ્યાની;
કુંદકળી સમ મુંદર દશનાવલી, અધર પ્રવાલ છબી મનમાની. વહાલી૦ ૨
વાતું કરે બહુ વિવેકની, કહી કહી નિગમતણું સિદ્ધાંત;
પરમ રહસ્યજ્ઞ અતિ પોતાતણું, સરણાંગતને કહે કરી ખાંત. વહાલી૦ ૩
ધર્મધુરંધર ધર્મકુમારની, કરુણા મુખે કહી નવ ભાવે;
રીત અલૌકિક આ અવતારની, પ્રેમાનંદ રસનાથે ગાવે. વહાલી૦ ૪

પદ ૨૦૭૭ મું—રાગ ગરબી

ઓરા આવો અલબેલડા રે, જોતું મુંદર રૂપ;
વહાલા લાગો છો રંગછેલડા રે, ભૂપના છો ભૂપ. ૧
પૂજ્યા કાણે તમને રંગમાં રે, આજ કરી બહુ પ્યાર;
શોભે મુંદર સરવે અંગમાં રે, શોભીના ચણુગાર. ૨
શોભા નિરખી અદ્ભૂત આજની રે, લાજે કાટિ અનંગ;
જોઈ મુંદરતા મહારાજની રે, વાધ્યો ઉરમાં ઉમંગ. ૩
દીસે વરણાગી બહુ વાંકડી રે, અંગે અજગ મરોડ;
કાણે પહેરાવી આખડી રે, પુત્ર્યાં મનનાં કોડ. ૪
માથે મોલીકું કાઈ ભાતનું રે, ઝોનેરી સુખધામ;
કાણે લીધું સુખ એકાંતનું રે, પુરી મનની દામ. ૫
સાચું બોલોને શ્રીનાથજી રે, કર્યા પામ્યાં સનમાન;
પ્રેમાનંદ મળ્યો ભરી બાથજી રે, પ્રગટ શ્રીભગવાન. ૬

પદ ૨૦૭૮ મું

રૂડા શોભો છો બહુ રસિયા રે, રાજીવ લોચન રાજ;
કેને મંદિર વહાલા વસિયા રે, દુઃખડાંભોચન આજ. ૧
બહુ ભાતે શું ચણુગારિયા રે, સરવે અંગે સ્થામ;
કષ્ઠ માનનિયે ઉધારિયા રે, પ્યારા પૂરણકામ. ૨

જોયા જોવા છોજી જાણવા રે, મીઠા બોલા માવ; ૩
 મોંઘા મૂલા છોજી માધવા રે, નૌતમ નટવર નાવ.
 અમને ન્યાસ કીધાં નટવરજી રે, દીધાં દરશન દાન;
 જાણે પધાર્યા બુધરજી રે, કરજ્યાસાગર કદાન. ૪
 કાંધક કહી નવ જાણે વાતડી રે, હૈયે દરખ ન માયે;
 જીવન જોઈ ઠરી છે છાતડી રે, નેજાં રહ્યાં લોભાયે. ૫
 હૈંકુ રે'તુ નથી હાયમાં રે, મળવા કરે મન;
 ત્રેમાનંદ કહે ધાક્ષી બાધમાં રે, મળીયે જીગજીવન. ૬

પદ ૨૦૬૮ મું

પ્રીતમ પેદેચ્છા છે બહુ શોભતા રે, સોનેરી પોશાગ;
 ઉભા છોજી મનડાં લોભતા રે, જીવન જોયા સાગ. ૧
 માથે સોનેરી છે મોક્ષીયું રે, જોતાં વાધ વદાસ;
 રૂડું ગરક કમુળે બાળિયું રે, કેસર તિલક બાલ. ૨
 રૂડાં છોગાં લટકે પાધમાં રે, કરજો કરજીકાર;
 નિરંજે ભક્ત અતિ અનુરાગમાં રે, હૈંડે સુંદર હાર. ૩
 જામો પેદેચ્છો છે કીનખાખનો રે, સોનેરી સુરવાસ;
 રોટા નરનારાયણ છાપનો રે, બોટ્યો છે દીનદયાગ. ૪
 રૂડો રોટો જાંજી રંગનો રે, કમરે કસ્યો એક;
 જોઈ તાલ તે અંગો અંગનો રે, નેજો તણ પક્ષમેખ. ૫
 કરમાં રૂડો રેશમી કારનો રે, સાલો છે રૂમાલ;
 સુગંધ લધને અતર ફારનો રે, ત્રેમાનંદ નિદાલ. ૬

પદ ૨૦૮૦ મું

નેજાં લોભાણાં છે જોધને રે, શોભા સુંદર રથામ;
 મનડું રહ્યું છેજી મોલીને રે, મેલી ધરનાં કામ. ૧
 ઉરમાં ઉતરિયું છે હેમની રે, જાહે બાળુબંધ;
 માનની મળી બરેલ ત્રેમની રે, પૂજ્યા પુરણચંદ. ૨

કરમાં પોંચીયું ને સાંકળાં રે, કડાં નંગ જડેલ;
 નણાં બહુ ચાચે આકળાં રે, જોવાને બલજેલ. ૩
 વેઠ વિંટી કંચનકરિયું રે, શોભે શોભાધામ;
 બહી પ્રીતમ તમે પેહેરિયું રે, વિશ્વતણા વિશ્રામ. ૪
 કંચન કંદોરો કટિલંકમાં રે, તોડા રત્ન જડાવ;
 જૂથર ભેટી તમને અંકમાં રે, પેહેરાવ્યા કરી ભાવ. ૫
 મોજડિયું જડી માતીએ રે, પેહેરાવી કરી આર;
 ઝગે ઝગમગ જ્યોતિએ રે, જોઈ પ્રેમાનંદ ખસિહાર. ૬

પદ ૨૦૮૨ મું-રાગ ગરખી

આવો રાજીવ લોચન રંગરસિયા, જોવું સુંદર મુખ પુરણુ શસિયા; આવો ૦ ટેક.
 નથી વિસરતો મુખ મરકલડો, તમે મુજ સામુ જોષને હસિયા. આવો ૦ ૧
 નથી વિસરતાં દરશન દીધાં, તમે જામા પેહેરી જરકસિયા. આવો ૦ ૨
 તમે લટકાં કરતા હાથતણા, એમના એમ અંતરમાં વસિયા. આવો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે’ ખીજું કોઈ નવ જણે, એમ અવિગત
 અંતરમાં ધસિયા. આવો ૦ ૪

પદ ૨૦૮૨ મું

શું વર્ણવું સ્થામ સુંદરતાઈ, જોઈ કામ કોટિક રણા સકુચાઈ; શું ૦ ટેક.
 જોઈ મુખચંદ્ર મન લોભાણું, વળી હસવું મધુર મુખ મુખદાઈ. શું ૦ ૧
 શીર પાધ શોભી રહી સુમનતણી, જોવા મુનિગણુ મધુકર
 રણા હાઈ. શું ૦ ૨
 હિર હાર ડોલરના દેખીને, મારું મનકુ લોભાણું તે માંઈ. શું ૦ ૩
 કરી કેસર આડ શુભ લાલે, જોઈ પ્રેમાનંદ પ્રાણુ જલજાઈ. શું ૦ ૪

પદ ૨૦૮૩ મું

નિરખી મારા લોચનિયાં કરિયાં, જોઈ સુંદરતા કહાન કેસરિયા; નિર ૦ ટેક.
 ચંચલ દ્રગ ગોળ કપોલ છત્રી, મારા અંતરમાં ઉડા ગરિયા. નિર ૦ ૧
 કંથુ કંઠ ઉત્તંગ ઉરસ્થલમાં, રૂડાં છાપ ચિહ્ને મનડાં દરિયાં. નિર ૦ ૨
 રૂડી અભય ઉદાર જૂજ નિરખી, ખીજું જગસુખ સદુ
 દુઃખ સમ કરિયા. નિર ૦ ૩
 હિર ત્રિવળી નાભીને નિરખી, પ્રેમાનંદે હરખી હિર ધરિયાં. નિર ૦ ૪

પદ ૨૦૮૪ મું

મનહુ મારે મોહ્યુ ગીરધારી, ભેઈ ચાલ ચતુર વર તમારી; મન ૦ ૧
 નથી ચાર્તા ત્રપત નેણાં મારાં, ભેઈ શ્યામકટિ અતિ સુખધારી. મન ૦ ૧
 સુંદર સાયળ ભેઈ રૂપાળા, મેં તો જગમુખ મેલ્યાં વિસારી. મન ૦ ૨
 ભેઈ ઘુંટણુ પીંડી ને પાની, રૂડાં ચરણ જુગલ પર ભઉં વારી. મન ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ભેઈને નખચદ જાગી, ઉધરેખાપર ભથે બલિદારી. મન ૦ ૪

પદ ૨૦૮૫ મું—રાગ ગરબી

ધર્મેકુંવર હરિકૃષ્ણની રે, મૂરતિ મારે મનમાની;
 જીવન ભેયા લાગ છે રે ૦ ૧
 તરુણ મનોહર મૂરતિ રે, રેખા ઉઠે નાની નાની. જીવન ૦ ૧
 મરેતક મુગટ જડાવનો રે, કુંડલ મકરાકાર; જીવન ૦
 કેસર તિલક લલાટમાં રે, ભેઈ ભેઈ વાધે પ્યાર. જીવન ૦ ૨
 હિરમાં અનોપમ ઉતરી રે, કંચન ફરી અનૂપ; જીવન ૦
 રતને જડિત બાળુ બાંધીયા રે, સુરનરમુનિ ને ભૂપ. જીવન ૦ ૩
 વેદ વીટિયું ઠડાં સાંકળાં રે, સોભે છે કરવર માથે; જીવન ૦
 ત્રેમાનંદ જાગી ઉપરે રે, તન મન ધન બલભથે. જીવન ૦ ૪

પદ ૨૦૮૬ મું

મદન મનોહર મૂરતિ રે, રાજહંસગતિ ચાલ;
 નિરખી નેણાં હરે રે ૦ ૧
 જરકસી જમા પેહેરિયા રે, સોનેરી સુરવાલ. નિરખી ૦ ૧
 કનક રેટા કમરે કસ્યો રે, કરમાં રેશમી રુમાલ; નિરખી ૦
 કનક હિંડોળે હિંમતા રે, સોભે છે ધર્મનો લાલ. નિરખી ૦ ૨
 પુરુષોત્તમ પરિચક્ષને રે, ભેવા મહ્યું સરવે જક્ત; નિરખી ૦
 નારી નરનો પાર નહોં રે, લાગ્યા મુનિ હરિલક્ષ્મ. નિરખી ૦ ૩
 પ્રતપુરિના* ચોકમાં રે, બદવરાય ભેવાય; નિરખી ૦
 ઘોડલાની ઘુંમરમાં ભેઈ રે, ત્રેમાનંદ વારી જાય. નિરખી ૦ ૪

પદ ૨૦૮૭ મું

નવીન આંખાનું જોડું રે, તે વચ્ચે અતિ અલિરામ;
 હિંડોળો હેમનો રે૦ ટેક.
 આંધો બેઠે આંખા ડાળમાં રે, સુંદર શોભાધામ. હિંડોળો ૧
 રમણિક હિંડોળા તણી રે, શોભા કહી નવ જાય; હિંડોળો ૨
 શોભા ત્રિભુવનની આવી રે, ઉગી ઉડી હરખાય. હિંડોળો ૩
 હિંડોળામાં શ્રીહરિ રે, શોભે છે સૂર સમાન; હિંડોળો ૪
 કરે લીલા ભાત ભાતની રે, પુરુષોત્તમ ભગવાન. હિંડોળો ૫
 જોઈ મૂરતિ મહારાજની રે, લોચન ત્રપત ન થાય; હિંડોળો ૬
 પ્રેમાનંદ હરિ ઉપરે રે, તન મન પ્રાણ વારી જાય. હિંડોળો ૭

પદ ૨૦૮૮ મું

કનક છડી લઈ કરમાં રે, ઉભા હિંડોળે નાય;
 ધર્મસુત લાડીશો રે૦ ટેક.
 સુનિવર હરિજન ઉભલા રે, ચારે પાસે જોડી હાય. ધર્મ ૧
 કેસર ચંદન કંકુ લઈને રે, સરસ કુસુમના હાર; ધર્મ ૨
 અગર ધૂપ દીપ આરતિ રે, ઉતારે કરી પ્યાર. ધર્મ ૩
 હાર પેરાવે હેતમાં રે, હરિજન ઉભા અપાર; ધર્મ ૪
 કર ચરણે કરી કેટલાં રે, લે છે ધર્મકુમાર. ધર્મ ૫
 કેટલાક લે છડીયે કરી રે, હાર હરિ ધનસ્યામ; ધર્મ ૬
 પ્રેમાનંદ ગાયે નિરખી રે, નિર્મલજના ગુણગ્રામ. ધર્મ ૭

પદ ૨૦૮૯ મું-રાગ હુમરી

કર ગયો કૃષ્ણ મૈયા માખન ચોરી; કર૦ ટેક.
 સુણ જસોદા તેરે લાલકા કરની, દંધી મેરા ખાચ મટુકિયાં શેરી. કર૦ ૧
 ધરી પીકપર ચોકી ઉપુખર, તાપર હરિ ચઢ્યા બરજોરી. કર૦ ૨
 આપન ખાત ખવાવત મરકટ, ચોર દેત લરીકન લરી ઝોરી. કર૦ ૩
 પ્રેમાનંદે નામકું ગોપી, ચિતવતીહે જોસે ચંદ ચકોરી. કર૦ ૪

પદ ૨૦૯૦ મું

- અતદિ અતુર મૈયા મોહન પારો; અત૦ ટેક.
 આલુ છીપાય ધયો દંધી માખન, ધર જોને જહાં ઘોર અધારો. અત૦ ૧

સોઠિ પહીયાન લીયો કરી દોલુક, ધરી મણિગન કરીકે ઉછારો. અતઃ ૨
ભરી રાખ્યો મુખ બીતર ગેરસ, મેં પકડ્યો તગ આખીમે ડારો. અતઃ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ સામરો, યદ સમ આર ન દાઉ ધૂતારો. અતઃ ૪

પદ ૨૦૬૨ મું

બહુત ઠીન તું જસોભનિ માર્છિ; આજઃ ૨૬.
તનિક દહિકે કારન સુતકું, બાંધ્યોરી ઉતુખરમું લાઈ. બહુ ૧
એકદિ પુત્ર જસોદા તેરે, તાપર ઇતની કહા ઠીનાઈ. બહુ ૨
અંલુકી ગોરસ કારન ધર ધર, નાયત સુન તેરો સુટકી બગઈ. બહુ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ અખિલ બુવનપતિ, પ્રગટભયે ભક્તનહિત આઈ. બહુ ૪

પદ ૨૦૬૨ મું

કમ બાટેગી મૈયા મેરી ચોટી; કમ ૨૬.
નીત નીત કાચો દુધ પીવાવતી, દેત નહિ મોહે માખન રાટી. કમ ૧
તું જો દહતી બે નીજલ દેસી, દસ દિનમે હેઈદે બરી મોટી. કમ ૨
ઇતને દિવસ મોયે દુધ પીખત ભયે, યદ અજદું મૈયા અતિ છોટી. કમ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથકી મૈયા, લેત બલેયા હસી જાન હે લોટી. કમ ૪

પદ ૨૦૬૩ મું-રાગ કુમરી

હારી ગયો મોહન મોંપે ટોળવા, ચીતચોર રયામ સજોળવા સંધો; ડારી ૨૬.
પનપટવા ઠાડો ખારો, ખંસીયારો શ્રીનંદદુલારો. ચીત ૧
કહા જાનું કહા કર દીનો, જાદુગારને મન હર લીનો. ચીત ૨
દેખતહિમે પટક પીયારા, બસ ભયો તુરત મોરો જીયારા. ચીત ૩
કલ નહિ પરત બીનું દેખે, પ્રેમાનંદ કહે દગન બીચ રેખે. ચીત ૪

પદ ૨૦૬૪ મું

કહાન ઠાડો કદમબીટી ઊંચાં, નંદલાલ ચારત ગૈયાં; ખારો ૨૬.
શીર મોર ચંદ્રિકા રાજે, રતિપતિ નિરખી જીબી લાજે. નંદ ૧
દેસર તિલક અતિ સોહે, જીબીપર ત્રિબુવન મોહે. નંદ ૨
મકાકત કુંડલ કાને, ચિતવતી ચલની મન માને. નંદ ૩
ઉર પહેરે પુલનદિ હરવા, પ્રેમાનંદકો મન બસ કરવા. નંદ ૪

પદ ૨૦૮૫ મું

બનઉતે આવત બન કનકે, ગિરિધરન હરન મન જનકે; સ્થામ૦ ટેક.
તન નીલ કમળ અનુસારે, બન સુમનસું સરસ સંવારે. ગિરિં ૧
કટિતટ પીતપટ ચમકે, ધનમર્દિ દામિની જ્યું દમકે. ગિરિં ૨
ભોરલી અધર ધર નીકે, મન હરત ગ્યાલા સજાદિકે. ગિરિં ૩
ગજ રાજહંસગતિ આવે,* પ્રેમાનંદકે મન અતિ ભાવે. ગિરિં ૪

પદ ૨૦૮૬ મું

હાલિત ગૈયા હઠ હઠકે, સંગ ગ્યાલગ્યાલ લીવે કઠકે; કહાન૦ ટેક.
નીકસે ગોકુલકી ડગરમે, પરી લાનકે સજાદિ ધર ધરમે. સંગ૦ ૧
મજવધુ અટારી ચઢી દેખે, જીવન સુકળ કરી લેખે. સંગ૦ ૨
ઠોર ઠોર કુસુમ કળી વરસે, મહી લીખે મરમ અતિ સરસે. સંગ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે વાંચી ગિરિધારી, કહું હા કહી કહું ના રી. સંગ૦ ૪

પદ ૨૦૮૭ મું-રાગ કુમરી

કાહેનું સામલડા હેલા નેનબાન મારદા વે; નેન૦ ટેક.
અંજુજ નેનદી નોખે તીખી;
મારકે સસોના મેરો કાલજ સારદા વે. નેન૦ ૧
મેં તે ન્યુ જાના મોહન બડા બેદરદી;
પરકી તો પીર પ્યારે નેક ન બિચારદા વે. નેન૦ ૨
નેનુદી સેનમેં નેદ બરીકિ;
ડારત કટાક્ષ ચકચૂર કરી ડારદા વે. નેન૦ ૩
પ્રેમાનંદ પ્યારા પરમ સનેકિ;
ખીના તકસીર મેરો જીવરા નિકારદા વે. નેન૦ ૪

પદ ૨૦૮૮ મું

બરાબરી બલમાં મોરી જૈયાં ક્યોં મરોરદા વે; બૈયાં૦ ટેક.
પહોંચ્યા પકર મેરો કંમના નિકારત;
બૈયાં તો પકરી મેરો બાલુબંધ હોરદા વે. બૈયાં૦ ૧

* અર્થ સ્પષ્ટ નથી. “મજરાજ હંસગતિ આવે” એમ હોતું વધારે સંભવે છે.

હંસત હંસત મેરે દિયે હાથ ડારત;
 નેહમું બોલાયકે પ્રીત સાનું બેરદા વે. બૈયાં ૨
 પઢી પઢી કે મોપે ટોના ડારત;
 નેનહુકી સેનનમેં ચીત મેરે ચોરદા વે. બૈયાં ૩
 ત્રેમાનંદકે નાથ પરવશ કીની;
 બાંસુરી બજાય મેરે કાલજ ઢારદા વે. બૈયાં ૪

પદ ૨૦૯૮ મું

તોસેં કાન બોલે કહાના દરદ ન જાનદા વે; દરદ ૦ ટેક.
 જમુનાકે તટ પનધટ પર મોહન;
 બર બટ* બલમાં મેરે ધુંધટ તાનદા વે. દરદ ૦ ૧
 નાહક નાહક રોકત ટોકત;
 મારત નજારાં પ્યારા મોયે નેન આનદા વે. દરદ ૦ ૨
 સાસુ નણુંદેઠા ડર મોયે જારી;
 પીર તો હમારી પ્યારે કછુ ન પીજાનદા વે. દરદ ૦ ૩
 ત્રેમાનંદદા પ્યારા પરમ સનેહિ;
 શંક તો કીરીદી કહાના નેકહં ન આનદા વે. દરદ ૦ ૪

પદ ૨૧૦૦ મું

કેસેંકે બેદરદી સાથ પ્રીત તો નિભાઈએ વે; પ્રીત ૦ ટેક.
 સજણોદી પીર ન જણે સામલડા;
 બરાબરી કેસેં લલા દીલ પરચાઈએ વે. પ્રીત ૦ ૧
 નેહાં લગાયકે ભયો નિરમોહી;
 કૌન તો ઊપાય કરે કેસેં સમુઝાઈએ વે. પ્રીત ૦ ૨
 બેગરજી બડા બેપરવાઈ;
 તાસંગ કાન રીત મનકું મીલાઈએ વે. પ્રીત ૦ ૩
 ત્રેમાનંદકા પ્યારો બાવરો સાંવરો;
 ચંચલ ચીત નીત ધીરતા ન પાઈએ વે. પ્રીત ૦ ૪

* “બરબટ” બજના પદે કરીને. બજના ઉપર આધાર રાખીને.

પદ ૨૧૦૧ સું-રાગ હુમરી

રંગભીને મોહન પ્યારે બાંસુરી નેક બળ્લઓ; રંગ ૦ ટેક.
બલી બલી જય ગોપાલ ગોપ સગ, સુનિયે નંદુલારે;
યા મંદ્રાવન શીરી કબ આછઉં, મોહન સંગ તુમારે. બાંસુ ૧
ખિનતી કરત સુખલ શ્રીદામા, સુને! સ્વામ બંસીવારે;
કબ તુમ ગોપ બેખધરી હમ સંગ, શીરીહો બાંહ ગમે ડારે. બાંસુ ૨
કબ તુમ સુરભિ સંગ સધન બન, ફીરીહો માળ ઉરધારે;
કબ તુમ છીનકે છાછ હમારો, ખેહો સ્વામ દ્રગ તારે. બાંસુ ૩
યા રસકું આહત બહાદિક, સુરમુનિ ધ્યાન ખિસારે;
પ્રેમાનંદ કે' અધર સુધારસ, પાઓ જગ ઉછપારે. બાંસુ ૪

પદ ૨૧૦૨ સું

જયરા લાગી રહો બાંસુરીવામે બનવારી; જય ૦ ટેક.
અપની અપની કાંધ કમરીયાં, દર્ષ બીજાય સુધારી;
નંદાબાબાકી સોંહ દષ્ટકે, પરે ચરન સિર ડારી. જય ૧
તબ ગોપાલ ઉઠાય મીલે હંસી, બંસી અધરધરી પ્યારી;
અવિગતકીન અલાપ મુર્છના, સુરમુનિ ચક્રિત ખિચારી. જય ૨
મોહિ ચલચર જલચર ખગ મૃગ, સુરબહા ત્રિપુરાસી;
રીઝે ગોપ દીયો સરવસ લે, તન મન ધન બલિહારી. જય ૩
નિરખત અમરસુમન ઝડીબરખત, બીરગગન લાઇ બારી;
પ્રેમાનંદ ધનસ્વામ ધરી ઉર, ધૂમન પ્રેમ ખુમારી. જય ૪

પદ ૨૧૦૩ સું

રસિયે રાજવ નેન બાંસુરીયાં ખુબ બળ્લઈ; રસિ ૦ ટેક.
કરી પ્રશંસા ગ્વાલ બાલ સગ, ઠાડે કદમકી છાંઈ;
બાંસુરીમે ગાવત રતિ ઉપજાવત, નર્તક ભાવ દેખાઈ. રસિ ૧
બાંકે ચરન અધર ભુજ નેનન, ઉપમા કહીય ન જાઈ;
માનું નૃપ કરત રતિનાયક, બહાસભાકે માઈ. રસિ ૨
ચંચલ નેન ચંદ્રિકા સિરપર, ફૂતલ ફુટિલ મોહાઈ;
માનું કમગ ઠોરા ચાખનકું, અલીમાલ ઉડ આઈ. રસિ ૩

ચિતવત હરત સંતાપ સકલ દુઃખ, મંદ મંદ મુસકારી;
ત્રેમાનંદ ભયો કૃતારથ, ચરન કમળ ચીન શાઈ. રસિં ૪
પદ ૨૧૦૪ મું

મોહન લાલ માર્છ હાડે જમુનાકિ તીર; મોહં ૧ ટેક.
બેન બળવત મુંદર ગાવત, લીયે ગ્વાલ સંગ બીર;
નટવર વેપ ધર્યો અતિ સુદર, મોહન સ્થામ શરીર. મોહં ૧
તરુન મયુર ચદ્રિકા શિરપર, કેસર તિલક રુચિર;
બનમાલા બનધાતુ પીતપટ, કસે સુમગ કટિ ધીર. મોહં ૨
લલિત બંદ્રાવન યમુનાતરંગિની, ત્રિવિધ બહત સમીર;
બોલત હસ મયુર મનોહર, સારસ કોકિલ કીર. મોહં ૩
હું ગઈથી જમુના જલ ભરને, તહાં દેખે બલબીર;
ત્રેમાનંદકો નાથ વિસોકી, થકિત ભઈ હતધીર. મોહં ૪

પદ ૨૧૦૫ મું-રાગ હુમરી

કસે જાઈ પનિયાં રોક્યો પતધટવા; કેસં ૧ ટેક.
અંધ કામરિયાં ને હાથ લકુટિયાં;
બાંસુરી બળવે હાડો જમુનાકિ તટવા. કેસં ૧
મોરમુગટ બનમાલ બીરાજે;
બાધે બાજુમંધ ભુજ પેહેરે પીતપટવા. કેસં ૨
ભુખન બસન મનોહર પેહેરે;
ગાવતહે નિઝી તાન નાચત બધું નટવા. કેસં ૩
ગ્વાલ બાલ સંગ બીહરત બનમે;
ત્રેમાનંદ દેખે જીબી ભરદુઃખ મટવા. કેસં ૪

પદ ૨૨૦૬ હું

જમુના કિનારે કહાન બાંસુરી બળવે રે; જમુનાં ૧ ટેક.
સપ્ત સુર ત્રીન ગ્રામ મુર્છના સુનાવે;
સ્વરકે લપેટછે મન લક્ષ્યાવે રે. જમુનાં ૧
મોહી પ્રજાગધુ સુની કમ્પુ સોહાવે;
બુધી જલ ભરવો વિરહ તન તાવે રે. જમુનાં ૨૬

હાડી પનઘટપર ધરઉં ન આવે;
ચિતવતી એક ટક તપત છુઝાવે રે. જમુનાં ૩
કરતી પ્રશંસા નીકે કહાન ગાવે;
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારો અતિ મન ભાવે રે. જમુનાં ૪

પદ ૨૧૦૭ મું

રસિયાકે રૂપમે અટક ગઈ અંખિયાં; રસિયાં ૨૬.
તરુન કિશોર મનોહર હોલો;
રૂપકા રસિલો દેખી મોહી ધન્ય સખિયાં. રસિયાં ૧
રૂપ સુધામહિ ગરક ભઈ સખ;
મધુમહિ મગન ભઈ જેસે મખિયાં. રસિયાં ૨
સુંદરતાકી ખાન સાંવરો;
અતુર ચિતારે નિરખી છખી લખિયાં. રસિયાં ૩
પ્રેમાનંદ વારી તન મન ધન સખ;
નિરખી નિરખી છખી નેનમેં રખિયાં. રસિયાં ૪

પદ ૨૧૦૮ મું

રસિયાકે રૂપકી કહા ઠહું માઇ રે; રસિયાં ૨૬.
તજી મરજાદ આપ ખલ આતુર;
ઉમગી ચક્ષી માનું સુંદરતાઇ રે. રસિયાં ૧
બ્રહ્મટી કુટિલ આપ શર ચિતવની;
પતિવ્રત પનકા લેત છોડાઇ રે. રસિયાં ૨
ઉમા રમા રતિ પરમ સયાની;
તજી ધીરજ સંગ ફરિ લલચાઇ રે. રસિયાં ૩
બિધીગાહન ભક્ષન સગ હિરમેં;*
દેખત પ્રેમાનંદ ધ્યાનમેં લાઇ રે. રસિયાં ૪

પદ ૨૧૦૯ મું

બંસીકે બજૈયા ને બેયાં ગ્રહી મોરી રે; બંસીકે ૨૬.
મેં જમુના જલ ભરન જાતથી;
બીચમેં આયે લઈ જરજોરી રે. બંસીકે ૧

બૈયાં મરેરી બહુત ઝઠ્ઠેરી;
 નખદત કર ગયો છરજી કારી રે. બંસીકો ૨
 મેરી ગેલ પચ્ચો મનમોહન;
 કાસો કહું યા બાતકી ચોરી રે. બંસીકો ૩
 પ્રેમાનંદકે નાયકો અજમેં;
 મો ખીના નાર નહિ કહું ચોરી રે. બંસીકો ૪

પદ ૨૨૧૦ મું

પીતપટ વારે ને મરેર ડારી બૈયાં; પીતપટ૦ ૨૬.
 બૈયાં મરેરી ચુરીયાં ફોરી;
 જમુનાકી કુંજમેં સટક ગયો સૈયાં; પીતપટ૦ ૧
 નિપટ ઝપટ મોરી અંગિયાં ફારી;
 નખ દે દુખાર્ધ ગયો એસો નિરદૈયાં. પીતપટ૦ ૨
 સાવરી ખરન સસોની મૂરત;
 જમુના કિનારે અરાવત ગૈયાં. પીતપટ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાય મનોહર;
 નંદ જ્યુકો પુત એ કુંવર કનૈયા. પીતપટ૦ ૪

પદ ૨૨૧૧ મું

ખરજ્યો ના માને મેં તો ખરજત દારી રે; ખરજ્યો૦ ૨૬.
 નંદ મહર જ્યુકો કુંવર કનૈયા;
 દારો પતપટ પર ખોલત ગારી રે. ખરજ્યો૦ ૧
 આયે અચાનક ખીચ ડગરમેં;
 દેખત મુખ મેરો ઘુંધટ છિધારી રે. ખરજ્યો૦ ૨
 નિપટ નિઃસંક અંક ભરી ભેટત;
 કહી ન સકું મેં તો લાજકી મારી રે. ખરજ્યો૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાય સાવરે;
 બસ કર લીની સખ અજઈકી નારી રે. ખરજ્યો૦ ૪

પદ ૨૧૧૨ મું

રસિયો બેદરદી દરદ નહીં જાને રે, રસિયો ૦ ૮૬.
ખિનતિ કરું યાકે પૈયાં પડું મેં તો;
લાખ કહી મેરી એક ન માને રે, રસિયો ૦ ૧
પનિયાકે મીસ મુખ દેખનકું;
ધરકે લોકસોં આઈ મેં તો જાને રે, રસિયો ૦ ૨
નિઃશંક સાંવરો શંક ન માને;
લોક દેખત મેરો હુંધટ તાને રે, રસિયો ૦ ૩
પ્રેમાનંદો નાય ન માને;
કેસં ધર જાઉં મેં પરી યાકે પાને રે, રસિયો ૦ ૪

પદ ૨૧૧૩ મું-રાગ હુમરી

માયે કરઈ નિંદ જગાઈ રે, કેસી કરું બેદરદી કહાન; માયે ૦ ૮૬.
મોહનલાલ અધર ધરી સુંદર, મધુરીસી બેન બજાઈ રે, કેસી ૦ ૧
બેન બજાઈ તાન મીઠી ગાઈ, તનકી મુધ બીસરાઈ રે, કેસી ૦ ૨
બાવરી ભઈ ગૃહ કામ ન સુજે, શ્યામ શ્યામ રટ લાઈ રે, કેસી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ સુંદર જામી, દેખે બીના કળ નાઈ રે, કેસી ૦ ૪

પદ ૨૧૧૪ મું

મોહનાને મોહની ડારી રે, મારી નેન કટારી આપ; મોહ ૦ ૮૬.
હોતહો પીર ધાવ નહીં દીસત, ડોલત દરદ ખુમારી રે, મારી ૦ ૧
ઓખદ મૂરી અંગ નહીં લાગત, ખટકત હિર ગિરિધારી રે, મારી ૦ ૨
બુદ્ધિ કહું આર દરદ કહું આર, બેદ* ટોટારત નારી રે, મારી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મીલે તો, હોવે દુરત કરારી રે, મારી ૦ ૪

પદ ૨૧૧૫ મું

કજરવા દે પછતાની રે, મેરી મોહનાઈ લાગે ફિરત હેલ; કજ ૦ ૮૬.
નંદકુંવર મોરી ગેલ ન જાડે, કેસં ભરન જાઉં પાની રે, મેરી ૦ ૧

* “બેદવા” પાકાન્તર છે. † “મોહના”નો અર્થ સમજાતો નથી. “ગેલમા” “ગેલના” સંભવે છે. મારી પછવાડે લખાને હેલ ક્યારે કરે છે એ અર્થ અલગ મારા માર્ગમાં આવી આવીને હેલ પાછળનો પાછળ ક્યારે કરે છે. એ અર્થ થશે

ત્રાસત સાસ નનદી મોરી ઘેરન, મોયે ઝગરત જેઠ જેઠાની રે. મેરીં ૨
કરત ચવાઈ મોરે ઘેરી નગરવા, કહાન સનેહની જાની રે. મેરીં ૩
ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ નામપર, તન મન ધન કુરખાની રે. મેરીં ૪

પદ ૨૧૧૬ મું

સંગરવાને જાદુ કીનો રે, ચતુર સુધર નટવર મુખન; લંગં ટેક.
સુદર તેન ચપલ ચિતવનીમેં, મનવા મેરા હર લીનો રે. ચતું ૧
રૂપનિધાન પાનકો ખીરા, સ્થામ હસી મોયે દીનો રે. ચતું ૨
તામે કહું એક કીનો ટોંના, મોહના પરમ પરખીનો રે. ચતું ૩
ત્રેમાનંદ કહે કલ ન પરે અખ, ખીનું દેખે રમખીનો રે. ચતું ૪

પદ ૨૧૧૭ મું

મેરા નયો જોખનવા લૂટે રે, નિપટ નિલજ નટવર નિઠાર; મેરાં ટેક.
ઘેર્ધા મેરાં પકરી ઝકઝોરત, શિસ્તે ગગરીયાં ફૂટે રે. નિપં ૧
અંચરા અંચી હાથ હિયે ડારત, મોતિન માળા લૂટે રે. નિપં ૨
આપ અચાનક અંક જરી ભેટત, બચન સુનાવત જૂટે રે. નિપં ૩
ત્રેમાનંદ ધનસ્થામચરન રત, લગી પ્રીત ના છૂટે રે. નિપં ૪

પદ ૨૧૧૮ મું-રાગ કુમરી આદિ ત્રિતાલ

જાઓ જાઓ જખીલે છેલ રે, મોરી રસિયા ગેલ ન રોકો; જાઓં ટેક.
હાથ ન ડારો હિયે હાર તુટેગો, અવિનાશી અલખેલ રે. મોરીં ૧
ગુમ તો લાડીલે નંદરાધકે, રાજકુંવર રંગરેલ રે. મોરીં ૨
ના ઝગરો ખીન કારજ કહાના, ના બોલો એક ફેલ રે. મોરીં ૩
ત્રેમાનંદ કહે પ્રભુ ધન તિલનમેં, ના નીકસેગો તેલ રે. મોરીં ૪

પદ ૨૧૧૯ મું

મારી મારી સાંવરીયા ધારે રે, મોયે નેનોંદી બરછી તરછી; મારીં ટેક.
પ્રાનજીવન મોરી પીર ન જાની, બેદરદી દીવદર રે. મોહોં ૧
તેન નખરે અતિ અનિયારે, હો ગયે આરકેપાર રે. મોહોં ૨
કસત કરેજે સુખ નાહી સેજે, છૂટ ગયો સંસાર રે. મોહોં ૩
ત્રેમાનંદકે પ્યારે હાથ તિહારે,* બેકાની કિરતાર રે. મોહોં ૪

* 'હુ' પાઠ વધારે છે.

પદ ૨૧૨૦ સું

જાની જાની બેઠરદી ગ્રીત રે, ચીતચોર લંઘરવા તેરી; જાની૦ ટેક.
સ્થામ બિહારી જાની તિહારી, અજળ અનોખી રીત રે. ચીત૦ ૧
સુંદર હસી હસી નેન જાન કસી, મારત અપને મીત રે. ચીત૦ ૨
દુરિજનકું હરિ પરસત નાહી જરી, હરત મિત્રકો ચીત રે. ચીત૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે પ્રાન હમારે, સાંવલ અકલ અજીત રે. ચીત૦ ૪

પદ ૨૧૨૧ સું

લાગે લાગે કરેજે જાન રે, તેરે નેના રસિક રતના રે; લાગે૦ ટેક
નેન જાનકે મારે પ્યારે, જૂલ અર્ધ તન જાન રે. તેરે૦ ૧
અંચલ નેન અપલ ચિતવનીમેં, જલ કીને મોરે પ્રાન રે. તેરે૦ ૨
ખીનું દેખે બ્યાકુલ હિરત ખાવરી, તેરે લીધે સ્થામ સુખન રે. તેરે૦ ૩
સુંદર વર પિયા તેરી જીપર, પ્રેમાનંદ કુરખાન રે. તેરે૦ ૪

પદ ૨૧૨૨ સું-રાગ કુમરી

*લગ ગઈયાં અંખિયાં હમાર, હરિસું લગ ગઈયાં; લગ૦ ટેક
લગ ગઈ અંખિયાં સુનો મેરી સખિયાં, નિરખી નંદુમાર. હરિ૦ ૧
અંખિયાં ચકિત ભઈ પલકે પરત નહિ, એક ટક રઈ હે નિહાર. હરિ૦ ૨
નટવરનાગર શોભાસાગર, હિર બીચ લીનો હે ધાર. હરિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે નેના દેખે બીના નાહી ચેના, રેન દિના
પિયાઈસે પ્યાર. હરિ૦ ૪

પદ ૨૧૨૩ સું

જરકસી પગિયાં મરેર, પ્યારેને ખાંધી જરકસી; જર૦
ખાંધી પાલ અનુરાગ ભાગવર, જુક રહી જોગનવાકે જોર. પ્યાર૦ ૧
ઓઢત દુશાલો પ્યારો નંદલાલ, લટકે ચલત ચીત ચોર. પ્યાર૦ ૨
ખાંસુરી બળવત જીયા લલચાવત, ગાવત તાનન તોર. પ્યાર૦ ૩
નિરખી વિહારી પ્રેમાનંદ વારી, જુગ જરી મિલતહે દોર. પ્યાર૦ ૪

પદ ૨૧૨૪ સું

સાંવરે દ્રગનદી સેન, સજની મારી સાંવરે; સાંવ૦ ટેક.
નેન કટારી કસી મોથે મારી, પરત નહીં પલ ચેન. સગ૦ ૧

* “લગ ગઈ અંખિયાં હમાર, હરિસું લગ ગઈયાં” પાઠ પાસુ ગાય છે.

પીર ઉર ભારી બિહારી બિહારી, રટન લગી દિનરેન. સજ્જ ૨
બહત દ્રગન જલ કલ ન પરત પલ, દેત મહા દુઃખ મેન. સજ્જ ૩
ત્રિમાનંદકા ખારો નેનાઉકા તારો, કળ ગીલી હે સુખદેન. સજ્જ ૪

પદ ૨૧૨૫ સું

કુબરી કર ગઈ ધાત, ઘેરન મોરી કુબરી; કુબરી ૦ ટેક.
કણુ એક જાદુ કીયો ચંદનમે, પરસી કામલ ગાત. ઘેરન ૧
કર કર નેહ નાથ બસ કીને, લીનો સુખ દિન રાત. ઘેરન ૨
કહા કહે કણુ કહીક ન જાવે, સુની સુની જીવ અકુલાત. ઘેરન ૩
ત્રિમાનંદ ધનસ્થામ નાથ બીના, પલક કલપ સમ જાત. ઘેરન ૪

પદ ૨૧૨૬ સું-રાગ કુબરી-ત્રિતાલ

સાંવરીયો મોરો ખારો બાકે નેનાવારો રે; સાંવ ૦ ટેક.
બાકે નેના વાકે બાકે બેના, બાકા હે નેનન નજરો.* બાકે ૧
બાંકી હે ચલની બાંકી હે ચિતવની, બાંકા હે કમર કટારો. બાકે ૨
બાંકી પાથ બીચ બાંકી કલંગી, બાંકા છેલ જાદુગારો. બાકે ૩
બાંકા છેલ ધનસ્થામ છબીલો, ત્રિમાનંદકા દ્રગતારો. બાકે ૪

પદ ૨૧૨૭ સું

સાંવરીયે જાદુ કીનો મન હર લીનો રે; સાંવ ૦ ટેક.
જાદુવે કીનો વારી ટોનાવે કીનો, કહા જાનું કહા દીનો. મન ૧
પીતપટ કટિતટ શિર જરકસી પાથ, ઓઢત દુસાલો અતિ ઝીનો. મન ૨
આલસ મરોરે અંગ લાજત લખી અનંગ, છેલ છબીલો રંમબીનો. મન ૩
ત્રિમાનંદકા નાથ બેટે ભુજ ભરી બાય, પ્રીત કરન પરબીનો. મન ૪

પદ ૨૧૨૮ સું

સાંવરીયેન મારી નેનોંદી કટારી રે; સાંવ ૦ ટેક.
નેન કટારી લાગી અમના જાગી, કર દીની હે જગ ન્યારી. નેનોં ૧
નેના અનિયારે તીજે રસભરી બીચ રેખે, દેખત
હો ગઈ મતવારી. નેનોં ૨

* "બાકે હે નેના વાકે બાકે બેના, બાકા હે નેનન નજરો" પાઠાન્તર છે.

હર ખીચ મારી શ્યામ બુલી મેં તો ધન ધામ, રહત
બિહારી બિહારી. નેનોં ૩
ત્રેમાનંદ લગી ગ્રીત મગન રહત નીત, રૂપ છટા હર ધારી. નેનોં ૪
પદ ૨૧૨૯ મું

*લગરવાને મેરો હરવા તોરો રે; લંગ ૦ ટેક.
હરવા તોરી મેરો હાથ મેરોરો, નિલજ અહિરવાડો ઊરો. હર ૦ ૧
હસત હસત આયે મીલ્યો બરાબરી ધાયે, કસકા મસકયો
ગાત ગોરો. હર ૦ ૨
બડો બેદરદી હરદ નહીં જાને, મારી નેન પાન ગ્રીત મોરો. હર ૦ ૩
નિપટ નિલજ કારો બાલુગારો બંસીનારો, ત્રેમાનંદકો હે પ્રાન દોરો. હર ૦ ૪
પદ ૨૧૩૦ મું-રાગ હુમરી

અંખિયામેં જાહુ બારી ગીરધારી રાજ; અંખિ ૦ ટેક.
કર કર ટોના શ્યામરે સલોના;
રસબસ કીની સકલ બજનારી રાજ. અંખિ ૦ ૧
બકુરી કુટિલ ચપલ દગ સુંદર;
અજબ હગારી હે ખીચે શાષકારી રાજ. અંખિ ૦ ૨
અમલ કમળ દગ સમ અંખિયન ખીચ;
અતહિ અનોખી રેખે રતનારી રાજ. અંખિ ૦ ૩
શ્રીધનશ્યામકી દગન છટાપર;
પુલકી ત્રેમાનંદ જાત બલિહારી રાજ. અંખિ ૦ ૪

પદ ૨૧૩૧ મું

બતિયામેં બાલમ બસ કર લીની લાલ; બતિ ૦ ટેક.
કર કર બતિયાં પરસી મોરી છતિયાં;
રતિયામેં ફૂરી ચુનર મોરી ગ્રીની લાલ. બતિ ૦ ૧
નવ રંગ નેહ કરી મીલે અંક બરી હરિ;
મુખતે ચાવત પાન ખીરી મોયે દીની લાલ. બતિ ૦ ૨

સુંદર બદન સદન સુખસાગરઃ
 નાગર નગધર ચતુરાર્ધ કીની લાલ. ખતિ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે સંકેત ભાવ ભરી;
 સાંવરે બળાર્ધ બાસુરી રંગભીની લાલ. ખતિ૦ ૪

પદ ૨૧૩૨ સું

મોહનાને મારી નેનૌદી કટારી મોયે; મોહ૦ ટેક.
 નેન કટારી અબળ અનિભારી;
 કટારી કરેજવા નીકરી ગર્ધ બારી મોયે. મોહ૦ ૧
 ખટકત સ્થામ કામ નહીં સુઝત;
 ફૂઝત ન ધાવ દરદ ઊર ભારી મોયે. મોહ૦ ૨
 ધરત ન છુપા ધીર દેહિ ન જાને પીર;
 બૈદવા દટોરત કરઉંકી નારી મોયે. મોહ૦ ૩
 બીતું દેખે બાવરી સુંદર છબી સાંવરી;
 ત્રેમાનંદ કે* બીસરત ના બીસારી મોયે. મોહ૦ ૪

પદ ૨૧૩૩ સું

સાંવરો ગુમાનીદેખી અંખિયાંલોભાની મોરી; સાંવ૦ ટેક.
 સુંદર રૂપ મનોહર . . . છેલો;
 રસકો રસિલો સકલ સુખખાની મોરી. સાંવ૦ ૧
 નીલ જલદ તન તરુન બદન છબી;
 નિરખી રતિપતિ મતિ સકુચાની મોરી. સાંવ૦ ૨
 ચલત હસતિ હસત મધુર અતિ;
 મિતવત ચતુર લેત ચીત તાની મોરી. સાંવ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે સ્વામી અંતરંગમી હરિ;*
 અખિલ ભુવનપતિ રૂપનિધાની મોરી. સાંવ૦ ૪

* “ત્રેમાનંદ કહે સ્વામિ હરિ અંતરંગમી” “ત્રેમાનંદ કહે સ્વામિ અંતરંગમી”
 હવે અખિલ ભુવનપતિ રૂપનિધાની મોરી” પાઠાન્તરો છે.

પદ ૨૧૩૪ મું-રાગ કુમરી

નંદે સલોના ટોના કાઢેકું ડારા બલા; નંદે. ૨૬.
 કર કર ટોના વારી બાવરીસી કીની;
 કેસે જયેગા અજ મેરા જનમારા બલા. નંદે. ૧
 બાદુવેગારી તેરી ચલની ચિતવની;
 બાદુવેગારા તેરા નેનોદા નગરા બલા. નંદે. ૨
 રાતદિનાવે મેં તો બાવરીસી ડાધુ;
 બુલ મધવે ધર કામ કાજ સારા બલા. નંદે. ૩
 પ્રેમાનંદા પ્યારા બડા બેદરદી;
 સાંવરા કુંવર તેરા ક્યા મેં બીગારા બલા. નંદે. ૪

પદ ૨૧૩૫ મું

તેરીસો ધંગરવા તે તો બહોત બેદરદી કહાના; તેરી. ૨૬.
 કર કર પ્રીતી ગોમે પરબસ કીની;
 બુલ મધવે સુધ નગર ડગરદી કહાના. તેરી. ૧
 મારી નેન બાન મેરા હયો* હે કરેજવા;
 યદ દુઃખ દુખરીસી બર્ષ રંગ જરદી કહાના. તેરી. ૨
 ધાવ ન હીસે વારી દરદ હર બારી;
 મરકે લગાવત ધરી હર દરદી કહાના. તેરી. ૩
 પ્રેમાનંદે નાથ તેરે બીના બ્યાકુલ;
 બહત નેન નીર બર્ષ માનું ચરદી કહાના. તેરી. ૪

પદ ૨૧૩૬ મું

તેરી તો મેં દોસ્તી કરકે પીજતાની પ્યારા; તેરી. ૨૬.
 ધર ધરમે મેરી દાસી હોત હે;
 મારન દોહના મોયે નનં જોહાની પ્યારા. તેરી. ૧
 કહત હે કહાન સનેદની આર્ધ;
 અરોસી પદોસીયું બોલવહે બાની પ્યારા. તેરી. ૨

નિકસન ન પાતું નગર ડગરમેં;
 સકુચ સકુચ મેં તેા અતિ અકુલાની પ્યારા. તેરી૦ ૩
 ત્રેમાનંદકે નાચ નેહ લગાવકે;
 હર લીની સુધ છુધ લાઇહું દિવાની પ્યારા. તેરી૦ ૪
 પદ ૨૧૩૭ મું

કહાન તે કીસીદે સાચ નેહઉ ન લાઇયે લલા; કહાન૦ ૧
 નેહા ને લાઇયે તે દીવ પરચાઇયે;*
 પકરી પલ્લા વાકું પાર લગાઇયે લલા. કહાન૦ ૨
 જોરત પ્રીત પ્રથમ દિન કેસી;
 આદિ અંત લગી કુંદિ નીલાઇયે લલા. કહાન૦ ૩
 છીન ઇત તોરત છીન ઉત જોરત;
 સ્ત્રીનબ્રમતા સખ દૂર બદાઇયે લલા. કહાન૦ ૪
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ તિહારી;
 પ્રેમ પીતકાં બ્રજબલ બાઇયે લલા. કહાન૦ ૫

પદ ૨૧૩૮ મું-રાગ હુમરી

પનઘટવા ઠાડો છેલ બાદુગારો; પન૦ ૧
 પદ પદકે મોપે' રોના ડારત, નાગર નંદુલારો. પન૦ ૨
 શોલાસાગર રૂપ ઉભાગર, નંદવર નેનાઉકે તારો. પન૦ ૩
 ચિતવનીમેં ઇને સખ બ્રજ મોલો, કર કર નેન નાગરો. પન૦ ૪
 ત્રેમાનંદકો પ્યારો નેનાઉકે તારો, જીવનપ્રાન દુમારો. પન૦ ૫
 પદ ૨૧૩૯ મું

પીતપટવારેને દ્રગનબર મારી; પીત૦ ૧
 હું ને ગઇયી પનિયાં જોરનકું, ઠાડો પનઘટવા મોરારી. પીત૦ ૨
 સાવરી સુરત માધુરી ચૂરત, અંખિયાં અજબ અનિધારી. પીત૦ ૩
 ઘેન ચરાવે ઘેન બળવે, ગાવત કહાન તાન પ્યારી; પીત૦ ૪
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ જીવીપર, કાદિ કામ બલિહારી. પીત૦ ૫

* "દીલબર ચાઇયે" પાઠાન્તર છે. † "પ્રીતકાં" પાઠ છે.

પદ ૨૧૪૦ મું

નટવર છેલાને લગાયા મોઝું નેહરા; નટ૦ ટેક.
ચકિત ભઈ લખી રૂપ લાલકો, અજબ બન્યા શિર સેહરા. નટ૦ ૧
નેહા લગાયકે મન હર લીનો, જૂલ ગઈ તન ગેહરા. નટ૦ ૨
કીની પ્રીત મીત બરાબરી, બરસી બચન રસ મેહરા. નટ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રાન પિયાકું, કર રાખું હર તેહરા. નટ૦ ૪

પદ ૨૧૪૧ મું

દીલ બરમાયા વે સામલડા પારને; દીલ૦ ટેક.
દીલ બરમાયા મેડા ચીત બરમાયા, ગોકુલદા શિરદારને. દીલ૦ ૧
કહા જાતું વે કેસો જાડુ કીનો, નટવર નંદકુમારને. દીલ૦ ૨
ધર અંગના મોયે કધૂ ન સોદાવે, બાવરી ફીરં વાકે કારને. દીલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ પિયાપર, બાર બાર જાઉંગી મેં બારને. દીલ૦ ૪

પદ ૨૧૪૨ મું-રાગ કુમરી

મેં અપને આંગતમેં ઠાડી, આપ અટારીયાં હેરે ધનસ્યામ; મેં અ૦ ટેક.
ચિતવત એક ભઈ દ્રગ ચારોં, તજ હસી સેન કસેરે ધનસ્યામ. મેં અ૦ ૧
ચિતવતી અપલ મધુર મુખ દસની, બસ ગઈ જગી

દીલ મેરે ધનસ્યામ. મેં અ૦ ૨

ચકિત ભઈ લખી રૂપ માધુરી, માનુલખદઈ ચીતેરે ધનસ્યામ. મેં અ૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ મીલનકી, જપ માળા નીત શેરે ધનસ્યામ. મેં અ૦ ૪

પદ ૨૧૪૩ મું

અજબ બની બગલેકી બેઠક, બેઠે બનવારી બિહારી લાલ. અજ૦ ટેક.
મેહરૂબ અપને મંદિર કીબારીકી, બારી ઉધારી લાલ. અજ૦ ૧
ચિતવત મોયે ચતુર નટવરને, નેન નજરીયાં મારી લાલ. અજ૦ ૨
નેન સેન અતિ કસત કરેજે, હોત દરદ હર બારી લાલ. અજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ તજ પીર છુઝે જળ, બેદ મોલે ગીરધારી લાલ. અજ૦ ૪

પદ ૨૧૪૪ મું-રાગ કુમરી

લાલન તેરી લટક મેરે મન બસી; લાલ૦ ટેક.
લટક લટક આવત મન લાવત, પીત બસન કટિ કેસી. લાલ૦ ૧

મુંદર ગાવત નેહસું બોલાવત, ચીત હરત હસી હસી. લાલ૦ ૨
 નટવરનાગર રૂપ ઉગ્ગર, મુખ માનું પુરન સસી. લાલ૦ ૩
 શ્રીધનસ્થામ મનોહર મૂરત, ત્રેમાનંદ હર લસી. લાલ૦ ૪

પદ ૨૧૪૫ સું

બાલમ તેરી જ્ઞાનક અજબ રંગ બનીઃ બાલ૦ ટેક.
 નીલજલદ તન તરુન મનોહર, નટવર ત્રિભુવનધની. બાલ૦ ૧
 બદન પ્રભા છબી દેખા લગને, કોટિ ધંદુ તરની. બાલ૦ ૨
 એસી છબી તજી નિહારે, બિધીના શુધ તાકી હની. બાલ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ હર ધારી-પ્રિયસિત, અરુન ચરન નખમની. બાલ૦ ૪

પદ ૨૧૪૬ સું

સાંવલ તેરી અજબ સુરત ક'ઈ કહુંઃ સાંવ૦ ટેક.
 લાલ વિશાળ કમળ દલ લોચન, શ્રુષ્પર બલ બલ જઈ. સાંવ૦ ૧
 મુસકની મંદ મધુરી મીઠી બાલની, ચિતવની ચીત નીત મઈ. સાંવ૦ ૨
 હર ઉતંભ જુજદડ પ્રલંબિત, નિરખી મગન મન રહું. સાંવ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે યેહી છબી હર ધરી, ત્રિવિધ તાપ દુઃખ રહું. સાંવ૦ ૪

પદ ૨૧૪૭ સું

મોહન તેરી મૂરત દેખી ખુશ લઈઃ મોહ૦ ટેક.
 અંગ અંગ પ્રતિ અમિત સુલક્ષતા, જાત નહીં કછુ કહી. મોહ૦ ૧
 મુંદરતા સખ અખિલભુવનકી, હસનીમોં હર લઈ. મોહ૦ ૨
 હસની બોલની ચલની ચિતવની, નિરખી નિરખી છક રહી. મોહ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ મુંદર છબી, ચિતવત નીત ચીત દઈ. મોહ૦ ૪

પદ ૨૧૪૮ સું-રાગ દુમરી

મોહન લાલદી લટક મન માનિયાંઃ મોહ૦ ટેક.
 લટકત આવે છબા લલચાવે, મધુરી બોલત મુખ બાનિયાં. મોહ૦ ૧
 ચત્રતહંસગતિ નિરખી યકિત આતિ, રતિપતિ મતિ સક્રિયાનિયાં. મોહ૦ ૨
 રૂપ મનોહર મુંદર મુખપર, ઉકલ રેખે નાની નાનિયાં. મોહ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ મૂરતિ, રાખત નેનમોં જાનિયાં. મોહ૦ ૪

પદ ૨૧૪૯ સું

હી સુરતપર વારિયાં;

સુંદર ૦ ટેક.

શ્યામરી સુરત માધુરી મૂરત, અંખિયાં કમલ અનુસારિયાં. સુંદર ૦ ૧
ખાંસુરી બળવે સુંદર ગાવે, બસ કીની બજનારિયાં. સુંદર ૦ ૨
મોરમુગટ બનમાલ મિરાજે, ગાંઠે કામર કારિયાં. સુંદર ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઉર અખંડ મિરાજે, અરજ વેહી હમારિયાં. સુંદર ૦ ૪

પદ ૨૧૫૦ સું

મોહન છેલને લગાયા મોસું નેહરા;

મોહ ૦ ટેક.

નેહ લગાયકે મન દર લીના, ભૂલ ગઈ તન ગેહરા. મોહ ૦ ૧
જામા જરીદા શિર જરકસી ચીરા, તાપર મોતીયુંદા મેહરા. મોહ ૦ ૨
રસ ભરી મૂરત રસ ભરી અંખિયાં, બરસત પ્રેમરસ મેહરા. મોહ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ બનશ્યામ પિયાકું, રાખુંગી ઉર કરી તેહરા. મોહ ૦ ૪

પદ ૨૧૫૧ સું

પ્યારે ધનશ્યામદી મે બંદી બીનું દામદી;

પ્યારે ૦ ટેક.

મે હું બંદી ચરનો રંદી,* તજ દઈ આશ ધન ધામદી. પ્યારે ૦ ૧
અન્ય આસ વિશ્વાસ છાંડકે, જપતીકું માલા પાકે નામદી. પ્યારે ૦ ૨
હુકમ હજુરી રહું નહીં દૂરી, ચેરીઉં પુરનકામદી. પ્યારે ૦ ૩
પ્રેમાનંદ નિરખી મતવારે, મૂરત આતમસમદી. પ્યારે ૦ ૪

પદ ૨૧૫૨ સું

સામલા ચારદી હેરત રસ દિલારદી;

સામ ૦ ટેક.

તરસત નેના પરત ન ચેના, અખીત તલપ મનમેં મોસારદી. સામ ૦ ૧
હસની બોલની ચલની ચિતવની, કસત કરેજે કિરતારદી. સામ ૦ ૨
બિસરત નાંહીં છપી મન માંહીં, નટવર નંદે કુમારદી. સામ ૦ ૩
સુંદર બલિયાં છેલત છતિયાં, પ્રેમાનંદ પ્રાનઆધારદી. સામ ૦ ૪

* ચરનોહંદી" પાડ પશુ છે. † "લગી તલપી" "હંદી તલપ" પણ ગાય છે.

પદ ૨૧૫૩ મું-રાગ કુમરી

દોહ હાડે વે ઠદમહાંકી હેયા; દોહં ૨ક.
 ગૌર ખરન હે જોઠ હમારે, સ્થામ ખરન મેરે સેયા. દોહં ૧
 ગૌરકા નામ હે હલધર લેયા, સ્થામકા નામ દૈયા. દોહં ૨
 ગૌરકે શિરપર જરકસી ચીરા, સ્થામ શિર મુકુટ ધરેયા. દોહં ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ સુદર જાગી, રહો મેરે અંખિયનમેયા. દોહં ૪

પદ ૨૧૫૪ મું

મોરે બાલમ ખીરાજે આલુ ખગિયા; મોરે ૨ક.
 કુલોદા દાર બાલુઅંધ ગજરા, કુલોદી બાંધી પ્યારે પગિયા. મોરે ૧
 નમિન તરતરે સ્થામ ખીરાજે, બેઠે ગાઝ બાલ માયે અગિયા. મોરે ૨
 યજિત ભષ લખી રૂપ સ્થામકા, ઠાડી ચીનવત એક ટગિયા. મોરે ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ જાગીસે, મોહની લગાય મોયે હગિયા. મોરે ૪

પદ ૨૧૫૫ મું

અંદાખનકી સધન કુંજ અલિયા; અંદાં ૨ક.
 પ્રકુલિત તરન લતા ખન બેલી, કેસર કુસુમકી કલિયાં અંદાં ૧
 ગુંજત બગર કાકિલા કુંજત, ખીચ સ્થામ બગલે મોરલિયાં. અંદાં ૨
 બંસી અવન સુની ખીરહા સતાયે, કેસી કરું મોરી અલિયાં. અંદાં ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ ગીસે તો, લેહંગી મેં હસી હસી અલિયાં. અંદાં ૪

પદ ૨૧૫૬ મું

આજ બંગસેમેં મુષક ખાજે; આજં ૨ક.
 અંદાખનકી કુંજમેં બંગલા, તહાં રાધાસ્થામ ખીરાજે. આજં ૧
 બાજત મૃદંગ ગત ગાવત ગોપી ગન, થેઈ થેઈ હોત સમાજે. આજં ૨
 નાયત સુંદર સ્થામ રાધિકા, નિરખી રતિપતિ લાજે. આજં ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ સુંદર જાગી, અગિલોકીત દુઃખ લાજે. આજં ૪

પદ ૨૧૫૭ મું-રાગ કુમરી

તેરી સાવરી સુરત છટાદાર (૨), મન હરે પ્રાન હરે; તેરીં ૨ક.
 ચલત મેરોરેહસી ચીત ચોરે, હરે જાજ હર લીની સજ ધજતાર. મનં ૧

શિર જરકસી ચીરા ચેહેરે પટ પીરા, હરિ તેરે ઉર બીચે
 મોતિયુદા હાર. મન૦ ૨
 નંદે સલેના બને કછુ ટેના, હરિ મેરે મન બસ કીને
 મોરે ધાર. મન૦ ૩
 પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ છબી તેરી, હરિ નીત રાખત ઉર બીચ ધાર. મન૦ ૪

પદ ૨૧૫૮ સું

તેરે બાકિ નેનાદી સેન (૨), લગ ગર્ભ સામલડા; તેરે૦ ૨૬-
 નેનારતનારેલાગત અતિ પ્યારે, હરિ બીચ રેખેરસ ભરી સુખદેન. લગ૦ ૧
 ચીતવની તરછી મારી માનું બરછી, હરિ મેરે ખટકત હૈં દિનરેન. લગ૦ ૨
 કસત કરેજે સુખ નાહી સેજે, હરિ મોયે પરત નહીં પળ ચેન. લગ૦ ૩
 પ્રેમાનંદે શ્યામ ભઘડું પુરનકામ, હરિ તેરે સુનત અમૃત સમખેન. લગ૦ ૪

પદ ૨૧૫૯ સું

તેરી અજબ અનોખી ચાલ (૨), બસ ગર્ભ લસ ગર્ભ ઉર; તેરી૦ ૨૬-
 ચલની અનોખી ચલો પિયા શોખી, હરિ કર ગ્રહીકે સરસ રુમાલ. બસ૦ ૧
 મન મતવારે નેન નગરે, હરિ કસી મારત કરેજે લાલ. બસ૦ ૨
 બાકિ બિહારી મોહી અજનારી, હરિ તેરે અંજુજ નેનન મિસાલ. બસ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ નિરખી મતવારો, હરિ છબી તેરી મહનગોપાલ. બસ૦ ૪

પદ ૨૧૬૦ સું

રતનારે રસિક તેરે નેનારે (૨), રસ ભરે રંગભરે; રત૦ ૨૬-
 ખાંડી ભોંહે મન મેરો મોહે, હરિ તેરે ચંચલ કમલ દ્રગ સેના. રસ૦ ૧
 ઠાંહેકું રોકત ટોકત મગમેં, હરિ સામલડા છેલા સુખદેના. રસ૦ ૨
 કોન ગામઠા છેલ છી* કનીયા, હરિ મોસું જોલત અટપટે બેના. રસ૦ ૩
 પ્રેમાનંદે પ્યારે પ્રાન હમારે, હરિ બીનું દેજે પરત નહીં ચેના. રસ૦ ૪

પદ ૨૧૬૧ સું-રાગ હુમરી

ગુજરિયા લૂટી (૨) કે લૂટી ધનસ્થામ; ગુજ૦ ૨૬-
 ધત ગોકુલ હિત મધુરા નગરી, બીચમેં હાડો સુખધામ;
 મહુકી લઈ જુંડી કે જુંડી ધનસ્થામ. ગુજ૦ ૧

આપ અચાનક યૈયા મરેરી, કર બરબેરી અલિરામ;
 મહુડી મોરી હુટી* કે પુટી ધનસ્થામ. ગુજ૦ ૨
 નિપટ ઝપટકે હાય હિયે ડરી, ડરી કે ગારી લે નામ;
 મોતીન લર તુટી કે તુટી ધનસ્થામ. ગુજ૦ ૩
 ત્રેમાનંદકા પ્યારો નેનાકા તારો, લે ગયો પુરનકામ;
 કંચનવા અંચુડી અંચુડી ધનસ્થામ. ગુજ૦ ૪
 પદ ૨૧૬૨ મું

દરદ નહીં જાને (૨) કે જાને નંદલાલ; દર૦ ૨ક.
 મેં દધી ઘેચન ચલીરે ગોકુલસે, આપ આડો ગોપાલ;
 સુનર મોરી તાને કે તાને નંદલાલ. દર૦ ૧
 બરજ રહી ગહી ચરન જોરી કર, લીક લંગર રૂપ લાલ;
 કાઉંડી ન માને કે માને નંદલાલ. દર૦ ૨
 'કેસે બને ગોકુલમેં બસવો, નીત હિડી ચલત કુચાલ;
 બોલત મુખ આને કે આને નંદલાલ. દર૦ ૩
 ત્રેમાનંદકા નાથ સાવરો, બાવરો જસોમતી બાલ;
 લરત અંક છાને કે છાને નંદલાલ. દર૦ ૪

પદ ૨૧૬૩ મું-રાગ હુમરી

બેરન મોરીરે બાજી બાંસુરી; બેર૦ ૨ક.
 ચવન સુનત મોરી મુખ મુખ બિસરી, નેના બહતરે મોરે બાંસુરી. બેર૦ ૧
 ખિરહા લરી બાજે બન બાંસુરી, હેટે કરેબરે મોરી પાંસુરી. બેર૦ ૨
 કેસી કરે અગ કલ ન પડે મોયે, નિકસત નાહરે મોરે સાંસુરી. બેર૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ પિયા મોરે, જીયમેં ડરીરે ત્રેમ હાંસુરી. બેર૦ ૪
 પદ ૨૧૬૪ મું

અંસુવન સુખેરે મોરી અંખિયાં; અંસુ૦ ૨ક.
 સ્થામ બિયોગ સહો નહીં જાયે, કેસી કરેરે અગ મોરી સખિયાં. અંસુ૦ ૧

કેસે મીઠું ધનશ્યામ પિયાકું, બિધીના ન દીનીરે મોયે પંખિયા. અંસુ ૨
પિયાકી સુરત સંભારતે એક ટક, માનું ચિતારેરે ચિત્ર લખિયાં. અંસુ ૩
પ્રેમાનંદ પિયા બીના પ્યારી, જલ બીના ન્યારીરે જેસે કખિયાં. અંસુ ૪

પદ ૨૧૬૫ સું

સામરે સાલેરે મોરી છતિયાં; સામ ૦ ટેક.
શ્યામ સુંદર મોયે સાલત સજની; બહુત સાલેરે મીઠી બતિયાં. સામ ૧
બિસરત નાહીં બોલની ચિતવની, લટકત આવેરે હંસગતિયાં. સામ ૨
મોરે ધર આવે નેહસું બોલાવે, સુખ ઉપજવેરે શ્યામ રતિયાં. સામ ૩
પ્રેમાનંદ કહે નાથ ન આવે, પઠઈ નાહીંરે કાઠ પતિયાં. સામ ૪

પદ ૨૧૬૬ સું

સામરે કટારીરે મારી સેનોદી; સામ ૦ ટેક.
ધાયલસી મેં હુંમત ધરમેં, નાખ લાગીરે બાંકે નેનોદી. સામ ૧
શ્યામહી શ્યામ પુકારત સજની, સુખ બુધ નાહીરે દિનરેનોદી. સામ ૨
ધાવ ન દીસે દરદ હિર બારી, બરછી મારીરે પ્યારે નેનોદી. સામ ૩
પ્રેમાનંદ ક’ નિરમોહિયાને, સુધીઈ ન પુછીરે સુખચેનોદી. સામ ૪

પદ ૨૧૬૭ સું-રાગ હુમરી

ધાર કનૈયા નીકા જારે, પ્યારે ન મારે નેન રસિયા; ધાર ૦ ટેક.
નેન સેનકી પીરા જીવરા, પરત નાહીં પલ એન રસિયા. ધાર ૧
તોરે નેન અતહિં અનિયારે, ખટકતહિં દિનરેન રસિયા. ધાર ૨
નેના રાતે મદન રસમાતે, રેખે રસમરી એન રસિયા. ધાર ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારે પીર ન જાનો,* ના માનો સુખદેન રસિયા. ધાર ૪

પદ ૨૧૬૮ સું

છાંડ કનૈયા બેયાં મોરી, જ ના બોલો ગ્વાલ બતિયાં; છાંડ ૦ ટેક.
નેદકુંવર નખરે ન કરોરે, ના છુવો મોરી લાલ છતિયાં. છાંડ ૧
અતહિં શ્યામ તે છોટા લરીકા, મોરી હે ગોપાલ મતિયાં. છાંડ ૨

* “કયું ના માનો સુખદેન રસિયા” પાડ પણ છે.

હમ પરનારી રાજ કુંસકો, ના સીખો કુચાલ ધતિયાં. છાંડ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે માનો, પકરી જેહો કાલ રતિયાં. છાંડ૦ ૪

પદ ૨૧૬૯ મું

આપ લંગરવા તોચો હરવા, ગિરિધર કર બરબેર ચોરિયાં; આપ૦ ૧
લે ગયો દુલરી તીલરી ચોલરી, પંચલરિયાંકી ઓર દોરિયાં. આપ૦ ૨
ધુંધટ ખોલી બદન અવિલોકે, જ્યું ચંદાકી ચોર ચકોરિયાં. આપ૦ ૩
સો સો દીની મે રામ દુહૈયા, અક ન માની મોર નીકોરિયાં. આપ૦ ૪
પ્રેમાનંદકો નાથ ગોકુલમે, ધર ધર તાકત ચોર ગોરિયાં. આપ૦ ૫

પદ ૨૧૭૦ મું

લૂટરે જમુનકિ તટવા, નાગર નટવા છેલ ગુજરિયાં; લૂટ૦ ૧
દધવારી ઠાડી રહોરે સુદરી પરમ સયાન, લે લકુટી ઠાડે

હરિ લાં લાગત હમરો દાન. ગુજ૦ ૨

કદા લદે હમ જાતહે રે લોગ સોપારી છેલ, દાન કાહેકો

લેતહો રે રાકી હમારી ગેલ. ગુજ૦ ૩

મટુકયામે કા' બચોરી સુધે ન ખોલો બેન, જો હોયે સોલિ

દે દેહરી કા' ચમકાવતી નેન. ગુજ૦ ૪

મોહન યા મગ જાતહે રે હમ દધી બેચન નીત, પ્રેમાનંદકે

નાથ કબજેરે ના સુની દાનકી રીત. ગુજ૦ ૫

પદ ૨૧૭૧ મું-રાગ હુમરી

પ્યારે ગીરધારી લાલ, રસિયા ન રોકો કગરવા; પ્યાર૦ ૧

ના હમ તુમકું ખોલે જુલાવે, નાહક નેના ભર મારી લાલ. રસિ૦ ૨

આપતો કારે અપલજનવારે, મોષકું લગાવત ગારી લાલ. રસિ૦ ૩

કર કર જાદુ સખ ધજ બસ કીનો, નટવર કુંજબિહારી લાલ. રસિ૦ ૪

પ્રેમાનંદકે નાથ પરમ અતુર વર, ના છેડે પરનારી લાલ. રસિ૦ ૫

પદ ૨૧૭૨ મું

તોસે દાન ખોલે કહાન, નીકો ચલો જારે અહિરવા; તોસે૦ ૧

નિલજ નિપટવાજમુનકિ તટવા, ધુંધટવા આપકે ખોલે કહાન. નીકો૦ ૨

નીલજલદ તને પનધટ બન બન, કાહેકું હમ સંગ ડોલે કહાન. નીકો૦ ૩

કાઢેકું બોલે ગારી કુંજકે બિહારી, બૈયા પકરી ઝકઝોલે કહાન. નીકાં ૩
ત્રેમાનંદકે* નાથ અબ ના સહુગી, નાહીલઈ મોથે મોલે કહાન. નીકાં ૪

પદ ૨૧૭૩ મું

મોઈ કા જદુ કીનો છેલ, ખાંસુરી બળપ લંગરવા; મોઈં ૧૮૬.
બેન બળપ મોથે ટોનાવે કીના, મનવા મેરો હર લીનો છેલ. ખાંસુ ૧
પાનનકી ખીરીયામેં પ્યારે, કા' જનું કહુ દીનો છેલ. ખાંસુ ૨
હસી મુસકાયકે મનવા મેરો, લેજુ ગયો રંગબીનો છેલ. ખાંસુ ૩
ત્રેમાનંદકા પ્યારો નેનાઈકા તારો, પ્રીત કરન પરખીનો છેલ. ખાંસુ ૪

પદ ૨૧૭૪ મું

સુંદર સલોનો સ્યામ, મારી ગયો નેન નજરવા; સુંદર ૧૮૬.
કસી હર મારી સૈન બહતહૈ જલ નેન, છુટ ગયોરે કજરવા સ્યામ. મારી ૧
નટવર સુંદર બૈયા પકર કર, બાંધી ગયો પુલ ગજરવા સ્યામ. મારી ૨
નિપટ નિલજ કહાન માનત નાહીન, આન લાજત નાહી

લજરવા સ્યામ. મારી ૩

ત્રેમાનંદકા* નાથ મીલી ભુજ હરી બાથ, કર દીની અજર

અમરવા સ્યામ. મારી ૪.

પદ ૨૧૭૫ મું-રાગ કુમરી

લલાજ મેરો કંગના નિકારી ગયોરે, કદમકી કુંજમેં, મેરો ૧૮૬.
આપ અયાનક નિહુર નંદકે, લલાજ મેરો પોયા પકરી ગલો રે. કદ ૧
કંગના નિકારી ગારી મોથે દીની, નાદક મોસુંઝમરો મયાપદ્યો રે. કદ ૨
ધંત ગોકુલ ઉત મથુરા નગરી, લલાજ મેરો કોન સુને કયો રે. કદ ૩
ત્રેમાનંદકા નાથ સાંવરો, હક્યો મદ જોગન તરુન લયો રે. કદ ૪

પદ ૨૧૭૬ મું

લલાજ મેરી મટુકી ઝિનાય લીનારે, સાંવરિયા વારને; મેરી ૧૮૬.
મેં દંધી બેચન ચલીરે ગોકુલસે, લલાજ મોથે ખીચમેં
બેહાન કીની રે. સાંવ ૧

દધી મેરો ખાય મટુકી મેરી ફેરી, લંગરવાને ઝટકી

પટકી દીની રે. સાંવ૦

દે દે ગારી છયા મેરો જારી, સટકી ગયો કુંજમે કુંગનાછીની રે. સાંવ૦ ૩

ત્રેમાનંદ કહે સધન કુંજમે, પોકારતી ગાલની રંગબીની રે. સાંવ૦ ૪

પદ ૨૧૭૭ મું

ભલાજી મેરો બરજ્યો માનત નાહરે, બેદરદી સાવરો; મેરો ૦ ટેક૧

કર બરભેરી મેરો બાલુબંધ છોચ્યો, જાનીકે મેરી પકરી

મરારી બાંધ રે. બેદ૦ ૧

બાલુબંધ છોરી નેના બર મારી, સટક ગયો સાવરો કુંજમાંધ રે. બેદ૦ ૨

કાલ લેગયો મેરો કરકો કુંગનવા, આજ મેરી દુલરીલેદબકાધ રે. બેદ૦ ૩

ત્રેમાનંદકે નાથકી કરની, કહત રાધે જસોમતીકું આધ રે. બેદ૦ ૪

પદ ૨૧૭૮ મું

બરજ મૈયા અપને કનેયાકુંરે, બીગચ્યો તેરે પ્યારમું; મૈયા ૦ ટેક.

બરજતી નાહી સીખ લગાયકે, ભલાજી તેરે હવધરલૈયાકું રે. બીગ૦ ૧

નીત નીત હમસુ કરત અનહોની, પકરી બૈયાં પરસત હૈયાકું રે. બીગ૦ ૨

સખ દેખત આયે ખોલત છુપટવા, કહિયે કહા યે નિરદૈયાકું રે. બીગ૦ ૩

ત્રેમાનંદકે નાથ તરન ભયો અન, કહો મૈયા બયે નંદરૈયાકું રે. બીગ૦ ૪

પદ ૨૧૭૯ મું-રાગ દાદરા

બાંસુરિયામે ગાવે દાદરા રચામ સુતાવે;

બાંસુ ૦ ટેક.

દાદરા ગાવે નિરદ સતાવે, નેના નીર જારી આવે. દાદરા ૦ ૧

મીઠી તાને સુનતે કાને, રામ રામ સુખ પાવે. દાદરા ૦ ૨

સાવરી સુરત માધુરી મૂરત, ગીલન છયા અકુલાવે. દાદરા ૦ ૩

નિરખી પ્યારો નેનાકો તારો, ત્રેમાનંદ બલભવે. દાદરા ૦ ૪

પદ ૨૧૮૦ મું

બંસીકો બજવૈયા દાદરા ગાવે કનેયા;

બંસી ૦ ટેક.

જસુનાકી જમનીરે તીરે,* બાંસુરી બજવે બનલૈયા. દાદરા ૦ ૧

* "જસુનાકી ઝીણી રેતીરે"

દાદરા ગાવે જીયા લલચાવે, શ્યામું સુંદર સુખદેયા. દાદરાં ૨
કર બરબેરે ચીતવાં ચોરે, ફરસી કરું મોરી મેયા.* દાદરાં ૩
સુની સુની તાન તન મન પ્રાન, પ્રેમાનંદ બલજેયા. દાદરાં ૪

પદ ૨૧૮૧ મું-રાગ દાદરા

નજરિયાં મારી ગિરિધારી; નજ૦ ટેક.
મોરી તન મન સુરત ખીસારી, નનાબર મારી. ગિરિં ૧
પનથટવા ઠાડો મોરારી, બાલત મોમું મારી. ગિરિં ૨
કણુ મોહની મોહનવાને ડારી, દરદ મોયે ભારી. ગિરિં ૩
પ્રેમાનંદ પિયાપર વારી, જાત બલિહારી. ગિરિં ૪

પદ ૨૧૮૨ મું

ગગરિયાં મોરી કહાન ગહી ફારી; ગગ૦ ટેક.
ડગર ખીચ ઠાડો કરત, બરાબેરી ફારી ફારી. કહાનં ૧
મોરી નાહક બેયાં મરોરી, પકરી ઝકઝોરી. કહાનં ૨
ના માને નિલજ કાઢિદારી, ભાજત પદ ચોરી. કહાનં ૩
પ્રેમાનંદ કે' રૂપકિસોરી, અખંડ હર રહોરી. કહાનં ૪

પદ ૨૧૮૩ મું

દરદવા ન જાને બડા બેદરદી; દર૦ ટેક.
મેરો પકરી અંચરવા તાને, મારત નેન બાને. બડાં ૧
મેતો ધરકે લોકસું આઈ જાને, પરી અબ યાકિ પાને. બડાં ૨
મોમું કહત આનકી આને, મુંને ન કાઢિ કાને. બડાં ૩
પ્રેમાનંદકા નાથ નહીં માને, કરત હેરાને. બડાં ૪

પદ ૨૧૮૪ મું

લંગરવાને મોરો હરવા તોરો; લંગ૦ ટેક.
બેદરદી આહીરવાકો છોરો, હે નિપટ નિઠોરો. હર૦ ૧
મુખ નિરખે જ્યું ચંદ ચકોરો, ધુંધટ કરી ચોરો. હર૦ ૨
બડનો બહીત ભેનનવાકો ભોરો, છકો નહીં ચોરો. હર૦ ૩
પ્રેમાનંદકો જીવનપ્રાણદોરો, અ નંકિશોરો. હર૦ ૪

પદ ૨૧૮૫ મું-રાગ દાદરા

દોહ કાડે કુંવર ઉબિર ચોરી; દોહ૦ ૨૬.
 એક સાવલ એક ગૌર મનોહર, ધનમેં રાધે તેરી કેાન જોરી. દોહ૦ ૧
 ગોરેસે ગાતહે જેઠ હમારે, હમારે બાલસ્થામ સૈયો મોરી. દોહ૦ ૨
 પુછત સખી બ્રહ્મજાન પૂરાકી, સમજાવે પ્યારી રાધા ગોરી. દોહ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે સખી યકિત લઈલખી, નિરખેકાડી જ્યુંચંદચકોરી. દોહ૦ ૪

પદ ૨૧૮૬ મું

બંસીવારે પ્યારેકી બડી અંખિયાં; બંસી૦ ૨૬.
 ખંજન મીન મધુપ મૃગહોના, વારી ડારીયે લેઈસુનો સખિયાં. બંસી૦ ૧
 ચાલ ચલત ગજ હંસકી પ્યારો, નેના નિરખી ન પરે પખિયાં. બંસી૦ ૨
 કહા બરનું ઉપમા નહીં આવે, કોટિ મહન વારી ફેરી નખિયાં. બંસી૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ રૂપ છટા, નિરખી નિરખી નેનામેં રખિયાં. બંસી૦ ૪

પદ ૨૧૮૭ મું

સખ શોભાકો સાર થેહી જાનો; સખ૦ ૨૬.
 સર્વરે બરન છખી નટનાગર, નિરખી નિરખી ઉરમેં આનો. સખ૦ ૧
 શોભા ધામ કામમદમોચન, ઉઠત રેખ મુખ હે નાનો. સખ૦ ૨
 ઉર બનમાલ સુમન છખી અંગ અંગ, પીત બસન કટિપર તાનો. સખ૦ ૩
 ત્રેમાનંદકો પ્રભુ બાંસુરી બજાવત, ચોરત હે ચીત જાનો જાનો. સખ૦ ૪

પદ ૨૧૮૮ મું

ધન નેનાકો લાલ થેહી સૈયો; ધન૦ ૨૬.
 થેહી શોભા થેહી મૂરત સુદર, નિરખા નેના લરી ચીત દૈયો. ધન૦ ૧
 શિવ બ્રહ્માકે પ્યાન ન આવત, કરત જતન મુનિ બન જૈયો. ધન૦ ૨
 સખકે કારન સખ સુખદાતા, ધરી હે મૂરત અબહી નેયો. ધન૦ ૩
 સખ સુકીતકો ફલ થહ મૂરત, ત્રેમાનંદકે ઉર બસ ગૈયો. ધન૦ ૪

પદ ૨૧૮૯ મું-રાગ દાદરા

પિયા મેરા પ્યારા, મોહન મતવાલા; પિયા૦ ૨૬.
 મોહનલાલકી મોહની મૂરત, ચંચલ નેન વિશાલા. પિયા૦ ૧

આન ચલત કલહંસકી સુંદર, કર ગહી રેશમી રુમાલા. પિયાં ૨
હંસત હંસત આવત મન લાવત, ગાવત તાન દેત તાલા. પિયાં ૩
પ્રેમાનંદકા નાથ મનોહર, ગોપીવર ગોપાલા. પિયાં ૪

પદ ૨૧૯૦ સું

છયા મેરા ગાંકા, મેવસી ઠહાના; છયાં ૧
બંસીમે સખ બજ બસ કીનો, નંદમામ બરસાના. છયાં ૧
જમુના પેડી કાલીનાગ નાથો, દાવાનસ કીયો પાના. છયાં ૨
નખપર લે ગોવરધન ધાયો, મધવાકો દર્યો માના. છયાં ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ કુંવરપર, તન મન ધન કુરમાના. છયાં ૪

પદ ૨૧૯૧ સું

છયા મેરા જાદુ લગાય બસ કીના; છયાં ૧
પાનનકી પુડીયામે પ્યારે, કા' જાનુ કહુ દીના. છયાં ૧
મનમોહનાને મનવા મેરા, હંસ હંસકે દર લીના. છયાં ૨
તરુન તિયા મન પ્રાન દરનકું, પરમ ચતુર પરખીના. છયાં ૩
પ્રેમાનંદને જાદુગારેકું, અંતરમે શખ લીના. છયાં ૪

પદ ૨૧૯૨ સું

જરા ચીરવાલે મેરી જોર હરિયે; જરાં ૧
નેક નજર ભર હેરી હરિ મેરે, સિર કરપંકજ ફરિયે. જરાં ૧
બની ઠનીકે બહુનામી મેરે, નેક નેના આગે ટરિયે. જરાં ૨
ગજરા હાર શુભાળી બાલુ, પ્રીત કરી લક્ષા પેરિયે. જરાં ૩
પ્રેમાનંદ પરમ મુખ પાયો, કમલનયન કીપા તેરિયે. જરાં ૪

પદ ૨૧૯૩ સું-રાગ દાદરા

યા બન બંસી બજાઈ ધનશ્યામ, હો ગુંબાં ચોરી; યા બં ૧
બંસી બંબકે ટોના કીનો, લીનો ચીનવા ચોરી શ્યામ. હો ગું ૧
બાંસુરી પાંસુરી ઉદ ગર્ભ હે, ગર્યો કરેજવા કોરી શ્યામ. હો ગું ૨
બિરદા સંતાવે નિંદન આવે, હો ગર્ભ મેં તો જોરી* શ્યામ. હો ગું ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મીલનકી, તનમે પરી કામચોરી શ્યામ. હો ગું ૪

પદ ૨૧૯૪ મું

બસી બજાવ બસ કીનો રામ, હો છપરા મોરા; બીમી ૦ ટેક.
કેાન મન પદ પુક બજાઈ, આદિરવકા હોરા રામ, હો છ૦ ૧
સન સુનકે સજ સખી હિક ધાઈ, અદામનકી બોરા રામ હો છ૦ ૨
સારદ પુનમકા રેન સલોની, પ્રકુલીત ચદ ચીત ચોરા રામ, હો છ૦ ૩
ત્રેમાનંદ કે' પ્રભુ રાસ રચો હે, નવધન નદકિશોરા રામ, હો છ૦ ૪

પદ ૨૧૯૫ મું

નેહા લગાય મન લીનોરે, હો મોરે દેવા; નેહા ૦ ટેક.
સુરસુતાતદ રાસ રચો હે, બસીકે બજાવેયા રે. હો મો ૦ ૧
મોરમુગદ બનમાલ પીતપદ, લટક ચલત કનેયા રે. હો મો ૦ ૨
એક ગોપી એક સ્યામ મનોહર, નટવર કરે ચે દેયા રે. હો મો ૦ ૩
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયાપર, તન મન ધન બલજેયા રે. હો મો ૦ ૪

પદ ૨૧૯૬ મું

યા છપી દેખી આનંદ ભરે, હો મોરે નેના, યા છ૦ ટેક.
શ્યામ કુંદરકી સાવરી ચૂરત, ચાલ ચલત સુખદેના રે. હો મો ૦ ૧
ભાલ વિશાળ લક્ષિત છપી લોચન, દુ ખમોચન મીઠું બેના રે. હો મો ૦ ૨
હસની બાલની ચલની ચિતવની, નિસરત નાહી દિનરેના રે. હો મો ૦ ૩
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ લટકપર, વારત કાટિક મેના રે. હો મો ૦ ૪

પદ ૨૧૯૭ મું-રાગ દીપચંદી હોરી

ગોકુલકી ગોકુલકી ગ્વાલની બેચન બત દહિરે દહિ; ૧ -
આગે ઠાડે આગે ઠાડે મોહન આપકે વાટ મહિરે મહિ. ૧ -
દધવારી દધવારી આગે આપકે ઠાડી રહીરે રહી, ૨
વે આયે વે આયે મોહન આપકે ઘેર લધરે લધ. ૨
તુમ કોન તુમ કોન કહાંકી કહાં તુમ જાત બંહીરે બહી, ૩
દધીદાન દધીદાન હમારો જાત ચોરામ સધરે સધ. ૩
વે બોલી વે બોલી યા હમ સુની આજ નધરે નધ; ૪
જી ન બોલો જી ન બોલો કહાના એસી આજ કધરે કધ. ૪

એસી સુની એસી સુની મોહન મટકી જાય ગહીરે ગહી;
પ્રેમાનંદ કે' પ્રેમાનંદ કે' હરિકી ભલી આજ બોહની લાધરે લાધ. ૫

પદ ૨૧૯૮ મું

છમીલે છમીલે છેલા કાહેકું રાર કરોજું કરો;
ખીનું કારજ ખીનું કારજ કહાના હમસું આપ લરો જું લરો. ૧
યહાં રાજ યહાં રાજ કંસકો નટવર નેક ડરો જું ડરો;
મદમાતે મદમાતે હોયકે યા જાજ નાહો દરો જું દરો. ૨
તુમ' નાહો તુમ નાહો રાજ કંસકું દંડ લરો જું લરો;
હોય કંસકી હોય કંસકી રૈયત યા બન ગૈયા ચરો જું ચરો. ૩
એક બોલી એક બોલી મોહન મેરી શીખ ઉર ધરો જું ધરો;
તુમ જાયકે તુમ જાયકે રસિયા રાધાકે પાપ પરો જું પરો. ૪
તખ પૈહો તખ પૈહો ગોરસ મીઠો ચીર ખરો જું ખરો;
પ્રેમાનંદ કે' પ્રેમાનંદ કે' ખારે ગોરસ પીકે ઠરો જું ઠરો. ૫

પદ ૨૧૯૯ મું

મતવારી મતવારી ગવારી બોલતી બેન ભલીરે ભલી;
નીત જાતી નીત જાતી ગુજરિયાં દાન ચોરાય ચલીરે ચલી. ૧
બહુતદિનમેં બહુત દિનમેં હેરત આજ અચાનક મલીરે મલી;
જાત સટકી જાત સટકી નીત ઉઠી ધત ઉત કુંજ ગલીરે ગલી. ૨
લેઉં આજ લેઉં આજ સુકાયકે સગરો દાન તલીરે તલી;
તખ જાનન તખ જાનન પૈહો શ્રીબખુલાન લલીરે લલી. ૩
તુમનીત નીત તુમનીત નીત જાતી ગ્વાલની હમકું છલીરે છલી;
ના બચીહો ના બચીહો આજ દીયે ખીના દાન અલીરે અલી. ૪
એક માઁ એક માઁ લકુટિયા મહી સગરો જિંદહું ઢલીરે ઢલી;
પ્રેમાનંદ કહે પ્રેમાનંદ કહે કાપે હરિ તખ જાત કલીરે કલી. ૫

પદ ૨૨૦૦ મું

બંસીવારે બંસીવારે ખારે હમતે દૂર રહો જું રહો;
કાહેકું કાહેકું અંચરવા આયે હમારો ગહો જું ગહો. ૧

આપકે આપકે હમસું અટપટે બેન કહો જું કહો;
 કંસદારે કંસદારે હગારે તુરત પકરે જહો જું જહો. ૨
 મહુકિયાં મહુકિયાં ન છુવો છેલા લાજ લહો જું લહો;
 ખીનું કાજ ખીનું કાજ હમસું રાર બદાયે ચહો જું ચહો. ૩
 ના છુવો ના છુવો બેયાં મુખતે ગારી ખહો જું ખહો;
 તજ લાલચ તજ લાલચ લંગર અપની ગેલ ખહો જું ખહો. ૪
 પરનારી પરનારી નિહારીદિ ચીત ઠેકાને ઠહો જું ઠહો;
 પ્રેમાનંદ કહે પ્રેમાનંદ કહે પારે મનમથ બાન સહો જું સહો. ૫

પદ ૨૨૦૧ મું-રાગ ધૌળ

સખી જોનેરે જાદવરાય સુંદર છેલો ધનસ્વામ રે; જીવન જોયા લાગ છે ૦ ટેક.
 સખી શૂરે વખાણું શોભા, નિરખી લાજે દ્વાદિ કામ રે. જીવં ૧
 સખી સુંદરતાનીરે સીમા, વય ચોડી તરુણ કિશોર રે; જીવં
 સખી ચંચળ ચતુર ધણા, ચિતવણી ચીત ચોર રે. જીવં ૨
 સખી ઉદય થઇરે આવી સુંદરતાઈ, અંગ અંગ માર્છ રે; જીવં
 એને જોઇને મોહી રહી, સાગરતનયા લોભાઈ રે. જીવં ૩
 એનાં વાલપ લચ્ચારિ વેણા, નેણામાંહીં વરસે નેહ રે; જીવં
 એને જોઇને સુર નરનારી, બૂધી જાયે તન મન ગેહ રે. જીવં ૪
 એવા સુંદર વર શ્રીનાથજી, નટવરનાગર ચતુર સુખજી રે; જીવં
 એની મોહની મૂરતિપર પ્રેમાનંદ, વારે તન મન પ્રાણુ રે. જીવં ૫

પદ ૨૨૦૨ મું

સખી રસિક સુંદરરૂપ, જોયાવિના જંપન થાયે રે; લોચનિયાં લોભી રહ્યાં ૦ ટેક.
 સિંહ સોહેરે સોનેરી રેંટા, શોભા કાંઈ કહી નવ જાયે રે. લોચં ૧
 સુંદર મુગંધી પુલાં કેરાં, હોમલાં મેલ્યાં છમીદાર રે; લોચં
 ઠરું તિલક ઢશર ઢરું, જોઇને જાઉં બહિદાર રે. લોચં ૨
 એના બાલ વિશાલમાંહી, સોભે રેખા રસ રૂપ રે; લોચં
 એના વામ શ્રવણમાઈ, સ્વામ જિંદુ પરમ અનુપ રે. લોચં ૩
 એની વાંકીરે લકુડી જોઈ, યયો સફલ અવતાર રે; લોચં
 અણિયાળી એની આંખડી, શરદ કમળ અનુસાર રે. લોચં ૪

એના મુખની શોભા જોઈ, લાગે કાટિ પૂરણચંદ્ર રે; લોચન
એના ગોળ કપોલપર, પ્રાણુ લઈ વારે પ્રેમાનંદ રે. લોચન ૫

પદ ૨૨૦૩ મું

હરિના કંથુરે સરીજો કંક, ઉરમાં શોભે જાપચિહ્ન રે; જોધને જાઉં વારણે ૦ ટેક.
એના ઉરમાં આવીને વસી, સાગરતનયા થઈ દીન રે. જોધન ૧
એના શિતળ ઉદરમાંહી, ત્રિવળી શોભે શોભાધામ રે; જોધન
એની નાભી નલિન જેવી, કટિલંક જોઈ લાગે કામ રે. જોધન ૨
એના સુંદર સાયળ જોઈ, મોહી મધુપુરની નાર રે; જોધન
એના ઘુંટણ પીંડીપર, વારું રતિપતિ હજાર રે. જોધન ૩
એના ચરણકમળ જોઈ, મોહ્યા મુનિવર કરી પ્રીત રે; જોધન
હૃદયેખારે તળામાંહી, સાળે ચિહ્ન પરમ પુનીત રે. જોધન ૪
એની જુજારે લાંબી ને ગોળ, કરવર સુંદર અભય ઉદાર રે; જોધન
પ્રેમાનંદ બેઠી જુજ બરી, તન મન વારે વારમવાર રે. જોધન ૫

પદ ૨૨૦૪ મું

સખી કાંધક કારણ ખરું, જીવન જાદુગરો જરૂર રે;
કાનુડે કામણ કીધલાં ૦ ટેક.
મુજને મારીરે નેણુંને ખાણે, ધાપલ કીધી બરપૂર રે. કાનુડે ૧
એનું વદન જોયા વિના, જંપ નથી દિનરેણુ રે; કાનુડે
હસીને બોલાવી મુજને હેતમાં, મનડું કીધું મારું મેણુ રે. કાનુડે ૨
ભૂધર બેટયા જુજ બરી ભાવણું, ઉરથી ઉતારી દીધા હાર રે; કાનુડે
શુરે જાણું જે મુને શું કસું, મોહન દેખાણા માંહી ખાર રે. કાનુડે ૩
ફટકી ગયુરે કાલજ મારું, કાંઈ નવ સુએ ધરનું કામ રે; કાનુડે
ધરમાં ફરું ધેવી જેવી, દીક્ષા વીના સુંદર સ્થામ રે. કાનુડે ૪
આણી મેળવો કાંઈ કહાનને, એ વીના જીવડો આકળાયે રે; કાનુડે
જીવન જોધનેરે નેણાં બરી, પ્રેમાનંદ વારી જાયે રે. કાનુડે ૫

પદ ૨૨૦૫ મું—રાગ ધોળ વિવાહનો ઢાળ

જોયાજેવારે કેસરિયો વરકહાનજી, શોભે સામળિયો ધિરદાર રે;
જોધને જાઉં વારણે ૦ ટેક.
વદાલો ઉભારે આવીને મારે આંગણે, સજી શોભિતા ચણગાર રે. જોધન ૧

વહાણે વાઘેરે પેહેચ્યો કીનખાખનો, માથે રંટોસોનેરી ઊખીદાર રે; ભેધં
 કચું તિલક કેશર કરું ભાલમાં, કાને કુંડલ મકરાકાર રે. ભેધં
 ઉર ઉતરી અનોખમ હેમની, બાંધે બાણુ તે રતન જડાવ રે; ભેધં
 કડાં વેઢ વિંટી ને સોના સાંકલા, સરવે સોનેરી ચિરપાવ રે. ભેધં ૩
 કેડે રંટો બાંધેરે રણિયામણા, પેહેચ્યો સોનેરી સુરવાલ રે; ભેધં
 ચરણે મોજડી પેહેરીરે મોતીયે જડી, પ્રેમાનંદને ભેંયાનો
 આંચો તાલ રે. ભેધં ૪

પદ ૨૨૦૬ કું

મારાં નેણાં લોભાણાં ભેધનાથને, મારું ચીતકું ચોરાણું ભેધ્યાલ રે;
 ડાલરિયો આવે ડાલતાં ટેકં
 એની આંખડી કમળ ફરી પાંખડી, એનું શોભે છે સુંદર ભાલ રે. ડાલં ૧
 એનું હસતું વદન ભેધને મોહી, સરવે ગોકુલ ગામની નાર રે; ડાલં
 એના કરણ કપોલ ઠંઠ ભેધને, મોહી રણા મુનિવર અપાર રે. ડાલં ૨
 એના ઉરની શોભા ભેધને મોહી, કાંધા કમળાંયે ઉરમાં નિવાસ રે; ડાલં
 અતિ અપળ અંચલતા તણ કરી, થઈ રહી છે ચરણુની દાસ રે. ડાલં ૩
 એનું ઉદર કામળ સુંદર શોભતું, માંહીં નિવળી પડે છે અનૂપ રે; ડાલં
 એની કમળ સરિખી નાભી ગોળ છે, પ્રેમાનંદને પરમ સુખરૂપ રે. ડાલં ૪

પદ ૨૨૦૭ મું

સખી શુંદરે વખાણું શોભા સ્થામની, એકરસનાયે કહી નવ ભયે રે;
 જીવન જોયા લાગ છે ટેકં
 શેષ સારદ નારદ ને નિગમ મળી, એનું વરણુન કરતાં લગાયે રે. જીવં ૧
 એના કટિલંક કેસરીના જોવા, એના સાથળ શોભાધામ રે; જીવં
 એના ધુંકણ પોંડીને પાની નિરખતાં, નવ બાપે કોષ ને કામ રે. જીવં ૨
 ગોટા મુનિવરનારે મન લોભતાં, એના જીગલ ચરણુની ભેડ રે; જીવં
 સોજે ચિદ્ર સહિત તળાં શોભતાં, નીજજનના પૂરે સરવે કાડ રે. જીવં ૩
 એના જીજડંડની શોભા શી કહું, નિરખીને નેણા હરખાયે રે; જીવં
 કરિકરને શેષ વાકું વારણે, પ્રેમાનંદ નિરખી રાજ થાયે રે. જીવં ૪

પદ ૨૨૦૮ મું

મારાં પુન્ય ઉદે થયાં પાછલા, મુને પ્રગટ મધ્યા ભગવંન રે;

સુંદર વર શ્રીહરિં ૮૬.

જેના દરશન દુર્લભ દેવને, મોટા મુનિવર ધરે નિત્ય ધ્યાન રે. સુંદ૦ ૧

જેના શિવરે બ્રહ્મા પૂજે પાવલાં, શેષ સારદ નિગમ ગુણ ગાય રે; સુંદ૦

એવા અભિલજીવનના અધિપતિ, પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મરાય રે. સુંદ૦ ૨

માયા કાળ કરમના પ્રેરક પોતે, ક્ષર અક્ષરના આતમારામ રે; સુંદ૦

કૃપા કરીને ભૂતલે તે પધારિયા, કરવા પતિતોને પૂરણકામ રે. સુંદ૦ ૩

આઆ પ્રગટ પ્રતાપ દેખાડવા, ઉતારવા ભોમીનો ભાર રે; સુંદ૦

રૂડા ધરમ ધરાપર ચાપવા, દેવા પ્રેમાનંદને સુખ અપાર રે. સુંદ૦ ૪

પદ ૨૨૦૯ મું-રાગ ધોળ

અથ લોયાની લીલાના પદ સિખ્યતે

મોહનને ગમવાને ઇચ્છે માનની. એ દાળ છે.

સાંભળ સજની લીલા પુરુષોત્તમતણી;

એક સમાની સંભળાવું અતિ સાર જો. સાંભળ૦ ૮૬.

શુક સનકાદિક ભવ બ્રહ્મા વસિ ક્ષરે;

જેવા ને સાંભળવાનો ધણો પ્યાર જો. સાંભળ૦ ૧

ધર્મકુંવર પ્રગટ યધને પધારિયા;

પુરવધી પશ્ચિમમાં પૂરણ ચંદ જો.

ગુર્જર સોરઠ કંક દેશ બહુ વિચર્યા;

અક્ષરપતિ સંગ લઈ મુક્ત મુનિના વૃંદ જો. સાંભળ૦

કંક દેશમાં અતિ પાવન એક પુર છે;

દુર્ગનગર શુભ ઉન્નત સરિતા તીર જો.

કુલ સહિત પુરપતિ શ્રીહરિનો દાસ છે;

અભયાત્મજ ઉત્તમ નૃપતિ મહાધીર જો. સાંભળ૦ ૨

ત્યાં રહીને શ્રીહરિએ બહુ લીલા કરી;

ઢેઢેતાં સાંભળતાં શેષ ન પામે પાર જો.

ત્રેમાનંદ કહે આસપાસનાં ગામમાં;
રહીને પાવન કીધાં બહુ નરનાર જો. સાંભળ૦ ૪

પદ ૨૨૧૦ મું

સાંભળ સજની નામ કહું તે ગામનાં;
ખોટાદને કારિયાણી સારંગપુર જો. સાંભળ૦ ૨૬.
ઝીઝાવદર ને કુંડલ નામડું સહી;
મુંદરિયાણું લોયા પતિ નૃપ સૂર જો. સાંભળ૦ ૧
એ આદિક જે ગામમાં રહીને નાથજી;
લીલા કરી તે કાષ્ઠી નવ કહેવાય જો.
શેષ શારદ કવિ જાદિક તે-યાકે લખી;
પાર ન પામે અનંત જનમ વહી જાય જો. સાંભળ૦ ૨
લવ માત્ર લીલા કહું હું લોયા ગામની;
રથા નિરંતર માસ જે સુધી ત્યાંય જો.
સહસ્રાવધિ સાથે મુનિ મુક્ત હરિજન;
જમે જમાડે સ્વામી મુનિ દ્વિજ રામ જો. સાંભળ૦ ૩
નિજ હાથે નિત્ય શાક કરી વંતાકના;
મુનિવર સારું મોહન આનંદકંદ જો.
પોતે પીરસે પુરુષોત્તમ કરી પ્રીતયું;
જમે ને નિરખી હરખે ત્રેમાનંદ જો.* સાંભળ૦ ૪

પદ ૨૨૧૧ મું

વળી વખાણું શકિતસવ લીલા કરી;
નવલે નિરખ્યા કરતાં મુંદર શાક જો. વળી૦ ૨૬.
દ્વાદશ મણુ એકાક્ષરોં તેા વધારમાં;
જોવા આવ્યા શિવ ધ્રુવ તણ નાક જો. વળી૦ ૧

* "જો ને નિરખે હરખી ત્રેમાનંદ જો" પાઠાન્તર છે. † ધી.

ચીરીએ! ચાર સુધારીને વંતાકની;
મેલે મોટા ભાંડમાંદિ ભગવાન ને.
લવણ મસાલો હલદી મરચાં માવજ;
નિજ હાથે લઈ નાંખે કૃપાનિધાન ને. વળી૦
હલદીવાળા હાથ હુ'વે નીજ ઘાતીએ;
શોભે સુંદર ખીજે પટ પરિધાન ને.
અક્ષરપર પુરુષોત્તમજીએ નરવપુ ધર્યું;
જાણે મોટા મુનિ એકાંતિક મર્મ ને. વળી૦
શું. વર્ણવું એ શાકતણાં સવાદને;
રમા રાધિકા તે ડોલાવે ઘિચ ને.
બવ ધ્રુવા સુરને તો સ્વપ્ને નવ મળે;
પ્રેમાનંદને પીરસે નિત્ય જગદીશ ને. વળી૦

પદ ૨૨૧૨ મું

જમે જીવનજી શાક કરેલ નિજ હાથનું;
સુંદર ઝીણી રોટલિયું રસ રૂપ ને; જમે૦
વખાણી વખાણીને આપે થીહરિ;
પાસે ખેડા નિજજન મુનિ અનૂપ ને. જમે૦
શાક પાક ખીજા અનંત ભાતનાં યાજમાં;
ખટરસ ભોજન ચાર પ્રકાર કહેવાય ને.
ભક્ષ્ય ભોજ્ય ને લેલ્ય ચોર્ય જમે હરિ;
નિરખી નિરખી નેણાં ચિતળ થાય ને. જમે૦ :
જમી ચણુ કરી મુખવાસ લધને નાથજ;
કટિ બાધે કસી આડસોડે લઈ ખેસ ને.
પીરશે શાક પંચતમાં અતિ પ્રીત કરી;
મુનિવરને હરિજનને નટવર વેદ ને. જમે૦ :
આનંદ રસ એમ નિત્ય વરસે ત્રીનાથજ;
નિજજનને સુખ આપે આનંદકંદ ને.

અતિ અધદારી ચરિત્ર કરે નિત્ય નિત્ય નવાં;
નિરખીને જાયે વારી ત્રેમાનંદ જો. જમે ૪

પદ ૨૨૧૩ અં

ધન્ય ધન્ય શુ વર્ણવુ ભાગ્ય લોપાતણા; ધન્ય ૦ ટેક.
ધન્ય નરનારી ધન્ય નૃપ સુરો ભક્ત જો. ધન્ય ૦ ૧
પરમ પુરુષ શ્રીનારાયણ નિત્ય રમે જમે;
લોપામાં શ્રીભક્તિધર્મકુમાર જો.
નિજજનને ધર આંગણુ જાઈ પગલાં ધરે;
દરશન દેવા પ્રીને પ્રાણુ આધાર જો. ધન્ય ૦ ૨
એક સમે લોપામાં ચંદ્રમુદણુ થયું;
ભદ્રાવતી નદી ન્હાવા પધાર્યા નાથ જો.
અમ્મને શકટ જોડાવી શ્રીહરિ નિસર્યા;
મુનિવરને હરિજન સહુ લઈને સાથ જો. ધન્ય ૦ ૩
શરદ રતુમાં શીતતણું જોર અતિ ધણું;
મુનિવર શ્રીહરિ નાહીને તાપ્યા તાપ જો.
ત્રેમાનંદ કહે નાહીને પ્રભુજી પધારિયા;
ગાજતે વાજતે અખિલલોકપતિ આપ જો. ધન્ય ૦ ૪

પદ ૨૨૧૪ અં

વળી વખાણું લીલા લોપા ગામની;
સુણુતાં શ્રવણે પાતક પ્રત્યે થાય જો. વળી ૦ ટેક.
દુર્લભ છે સુરપુરવાસી નરનારને;
વ્યાસ વિરચી શુક નારદ નિત્ય ગાયે જો. વળી ૦ ૧
શ્રીહરિના બધુ જો આવી ત્યાં મળ્યા;
રામપ્રતાપ ને નાના ઇન્દ્રારામ જો.
ખમર સુણી અતિ હરજો આવ્યા દેશથી;
ધણેક કાળે જોડ્યા મુદરશ્યામ જો. વળી ૦ ૨

લોચન ભરી નિરખ્યા અધમોચન નાથને;
 જેમ અતિ પ્રીતે નિરખે ચંદ ચક્રાર ને.
 આળખે ચિહ્ન એધાણી સરને અંગમાં;
 બાળાપણમાં દીકાં હતાં જે મોર ને. વળી ૦ ૩
 એમ લોચામાં રહીને બહુ લીલા કરી;
 શેષાદિક કવિ કૌટિ ન પામે પાર ને.
 એક રસનાએ અત્ય કવિ* શું દાખવે;
 મન ક્રમ વચને પ્રેમાનંદ બસિદાર ને. વળી ૦ ૪

પદ રર૬૫ મું-રાગ ઘોળ. વિવાહનો દાળ છે

નિરખી	નોતમ - નાથને,	નેણા હરિયાં;	
રસિયો	રૂપનિધાન,	નેણા હરિયાં.	ટેક.
શામે	ગોઠીડાના સાયમાં,	નેણા હરિયાં;	
બુધર	બીનલે વાન,	નેણા હરિયાં.	૧
માયડે	મોગિયું હેમનું,	નેણા હરિયાં;	
કેશર	તલક લાલ,	નેણા હરિયાં.	
હસવું	બદલ પ્રેમનું,	નેણા હરિયાં;	
નેયા	જેની આલ,	નેણા હરિયાં.	૨
કલંગી	મિરાળે વાંકડી,	નેણા હરિયાં;	
બાધણી	આંટાદાર,	નેણા હરિયાં.	
આંખડી	કમળ કેરી પાંખડી,	નેણા હરિયાં;	
કુંડલ	મકરાકાર,	નેણા હરિયાં.	૩
નાસા	નમણી શોભતી,	નેણા હરિયાં;	
મકુટી	કામ ક્યાણ,	નેણા હરિયાં.	
ચિતવની	ચીત લોલની,	નેણા હરિયાં;	
વારું	વદનપર પ્રાણ,	નેણા હરિયાં.	૪
વામ	અવશ્યમાં સ્થામ છે,	નેણા હરિયાં;	
તીલ	એક અતિ જમીદાર,	નેણા હરિયાં.	

અતિ અધદારી ચરિત્ર કરે નિત્ય નિત્ય નવાં;
નિરખીને જાયે વારી ત્રેમાનંદ જો. જો

પદ ૨૨૧૩ મું

ધન્ય ધન્ય શુ વર્ણુતુ કાગ્ય લોપાતથા; ધન્ય
ધન્ય નરનારી ધન્ય નૃપ સુરો ભક્ત જો. ધન્ય
પરમ પુરુષ ત્રીનારાયણ નિત્ય રમે જમે;
લોપામા શ્રીભક્તિધર્મકુમાર જો.
નિજજનને ધર આગણુ જાઈ પગલાં ધરે;
દરશન દેવા પ્રીતે પ્રાણુ આધાર જો. ધન્ય
એક સમે લોપામા અદ્રઘદણુ થયું,
ભદ્રાવતી નદી ન્હાવા પધાર્યા નાય જો.
અશ્વને ચક્રે જોડાવી શ્રીહરિ નિસર્યા;
મુનિવરને હરિજન સહુ લઈને સાથ જો. ધન્ય
શરદ રતુમાં શીતતણું જોર અતિ ધણું,
મુનિવર શ્રીહરિ નાહીને તાપ્યા તાપ જો.
ત્રેમાનંદ કહે નાહીને પ્રભુજી પધારિયા;
ગાજતે વાજતે અખિલલોકપતિ આપ જો. ધન્ય૦

પદ ૨૨૧૪ મું

વળી વખાણું લીલા લોપા ગામની;
સુણુતાં શ્રવણે પાતક પ્રલે થાય જો. વળી૦
દુર્લભ છે સુરપુરવાસી નરનારને;
આસ વિરચી શુક નારદ નિત્ય ગાયે જો. વળી૦
શ્રીહરિના બધુ જો આવી ત્યાં મળ્યા;
રામપ્રતાપ ને નાના ધ્રમ્જારામ જો.
ખમર મુણી અતિ હરજો આવ્યા દેશથી;
ધણેક કાળે જોડ્યા મુંદરશ્યામ જો. વળી૦ :

મગવા મોહન કારણે, અમાણવી રાજ;
 હેડું હાલકલોલ, અમાણવી રાજ.
 પ્રેમાનંદ નયે વારણે, અમાણવી રાજ;
 દીધા મુખથી તંબોલ, અમાણવી રાજ. ૬

૫૬ ૨૨૧૭ અં

લાવણ્યતા નેઈ લાજ્યા, માણીગરની;
 રતિપતિ કામ કરોડ, માણીગરની.
 આસરીએ બિરાજ્યા, માણીગરની;
 રાજેન્દ્ર રણછોડ, માણીગરની. ૧
 મુખ મરકલડો નેધને, માણીગરની;
 મોહ્યા મુરમુનિ ભૂપ, માણીગરની.
 ચતુરે લીધું ચીત પ્રોધને, માણીગરની;
 નેણ નાજરો અનુપ, માણીગરની. ૨
 આંખડીધું અમૃત ઝરે, માણીગરની;
 વરસે વદન નણે પુલ, માણીગરની.
 સંભારતાં શાંતી કરે, માણીગરની;
 બોલણી મધુરી અમૃત્ય, માણીગરની. ૩
 કુંદકળી દશનાવળી, માણીગરની;
 અધરબિંબ અતિ સાર, માણીગરની.
 દેતે દું દરિને મળી, માણીગરની;
 પૂરણ વાધલ પ્યાર, માણીગરની. ૪
 દરિત મુંડ સમ શોભતી, માણીગરની;
 ભુગ્ન ભુગલ અભિરામ, માણીગરની.
 મુનિવરનાં મન લોભતી, માણીગરની;
 પ્રેમી પૂરણકામ, માણીગરની. ૫
 ળાતી ઉપડતી સ્થામની, માણીગરની;
 ત્રિવળી ઉદર માંલે, માણીગરની.

પ્રેમાનંદને હિર વસી, ડાહ્યાવાની;
મૂરતિ રસિક રસ રૂપ, ડાહ્યાવાની. ૬

પદ ૨૨૧૯ મું-રાગ નાયકી

હજારવા મત દે (૨) તેરે તીખે નેના નાગરી; ૬૪૦ ટેક.
મોહુ લીધો મનમોહનવા મુંદર નેનમે,
હસની બોયની મીડી કહા કહું તું રૂપકી ઉઝાગરી. ૬૪૦ ૧
નિશુવનકી સીંગી ટાળકે આની મુંદરતા;
રચિરી વિધિના તોહો પ્યારી તું તો સખ સુખસાગરી. ૬૪૦ ૨
અભિલંબુવનપતિ સાંવરો તેરો પિયરવા;
પ્રેમાનંદ જાત બધી અધી તેરો અંખડ સોહાગરી. ૬૪૦ ૩

પદ ૨૨૨૦

જોમનવા તેરેરે (૨), મોહન પિયા કારને; ૬૪૦ ટેક.
તન જોખન મન શીલ રવસાવ સકલ મુંદરતા;
સાંવરી સુરતપર માધુરી મૂરતપર વારને. ૬૪૦ ૧
મનહરની અંપકતનગરની, મદનગોપાલલાવ બસકરની;
પ્રીત સહિત પ્યારી પિયાકી મૂરત ઉર ધારને. ૬૪૦ ૨
જાવ મનાય લગાય કંઠ અપનો બાલમવા;
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારી માનરિપુરું માગને. ૬૪૦ ૩

પદ ૨૨૨૧ મું

દ્રગન હખી તેરી (૨), અજ કહીહ ન જાયે; ૬૪૦ ટેક.
જહુરિ કુરિહ કટાક્ષ મનોહર, અતિ રસ રૂપ અપગ નેનનપર;
નલિન અલિગન ખંજન મીન વારું દેરી. ૬૪૦ ૧
નિશુવનની અંપકતનગરની, મદનમોહનલાલન બસકરની;
મૂગનવની રાધે તો જોસી ન હડ દેરી. ૬૪૦ ૨
ગજગવની મુદર હખી લવની, રસનિધાન રાધે રસરવની;
પ્રેમાનંદ જાન બની પિયા બસમેં દર લેરી. ૬૪૦ ૩

કટિલંક નેઈ મોહી કામની, માણીગરની;
ત્રેમાનંદ વારી જાયે, માણીગરની. ૧

પદ ૨૨૧૮ મું

ચટ ચટ વાજે ચાંખડી, ડાહરિયાની;
આવે માણીગર વેર, ડાહરિયાની.
બાંધેલ ભુજ જેઉ રાખડી, ડાહરિયાની;
મોતીડે લટ વેર, ડાહરિયાની.
વહાલી લાગે વાતડી, ડાહરિયાની;
સાંભળતાં મુખ યાયે, ડાહરિયાની.
નિરખી દરખે જાતડી, ડાહરિયાની;
પરસે પાતક જાયે, ડાહરિયાની.
દારગ નેણે દારાંખતા,* ડાહરિયાની;
આવીને હિલલા બાર, ડાહરિયાની
મુજપર નેણાં નાંખતા, ડાહરિયાની
કોડીલો ધર્મકુમાર, ડાહરિયાની.
પૂજ્યા પ્રિતમ પ્રોતથું, ડાહરિયાની;
દૂધડે પખાલ્યા પાવ, ડાહરિયાની.
ચંદન ચરચ્યાં રીતથું, ડાહરિયાની;
કુલડે કીધા ગરકાવ, ડાહરિયાની.
જમાલ્યા જગદીશને, ડાહરિયાની;
ભોજનિયા બહુ લરિયાની.
દરખે ભેટી લરિયાની;
દુઃખડાં લીધાં કરી લરિયાની.
જમા પેહેરાવ્યા લરિયાની;
આદ્યો ઉપરણો લરિયાની.

* દુરંગ નેણે ખુણેથી ભેતાં ભેતાં ૮
મુકારા ઉપર નેણે પાણી નાંખતા હતા.

હમા રહીને હો

પ્રેમાનંદને ઉર - વસી, ડોહારયાની;
મૂરતિ રસિક રસ રૂપ, ડોહારિયાની. ૬

પદ ૨૨૧૯ મું-રાગ નાયકી

કળરવા મત દે (૨) તેરે તીખે નેના નાગરી; કળ૦ ૧૬.
મોહે લીયો મનમોહનવા સુંદર નેનમે,
હસની બોલની મીઠી કહા કહું તું રૂપકી ઉઝગરી. કળ૦ ૧
નિશુવનકી સીમી દાખડે આતી સુંદરતા;
રચિરી વિધિના તોહે પ્યારી તું તો સજ સુખસાગરી. કળ૦ ૨
અખિલમુવનપતિ સાંવરો તેરો પિયરવા;
પ્રેમાનંદ જાત બધી અલી તેરો અંખડ સોહાગરી. કળ૦ ૩

પદ ૨૨૨૦

જોખનવા તેરેરે (૨), મોહન પિયા કારને; જોખ૦ ૧૬.
તન જોખન મન શીલ સ્વભાવ સકલ સુંદરતા;
સાંવરી સુરતપર આધુરી મૂરતપર વારને. જોખ૦ ૧
મનહરની અંપકતનખરની, મદનગોપાલલાલ બસકરની;
પ્રીત સહિત પ્યારી પિયાકી મૂરત ઉર ધારને. જોખ૦ ૨
જાય મનાય લગાય કંઠે અપનો બાલમવા;
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારી માનરિપુકું મારને. જોખ૦ ૩

પદ ૨૨૨૧ મું

દ્રગન છબી તેરી (૨), અજ કહીદ ન જાયે; દ્રગ૦ ૧૬.
અકુટિ કુટિલ કટાક્ષ મનોહર, અતિ રસ રૂપ અપજા નેનનપર;
નહિન અલિંગન ખંજન મીન વારું ફેરી. દ્રગ૦ ૧
વિધુવદની અંપકતનખરની, મદનમોહનલાલન બસકરની;
મૃગનયની રાધે તો જોસી ન કહું હેરી. દ્રગ૦ ૨
ગમગવની સુંદર છબી લવની, રસનિધાન રાધે રસરવની;
પ્રેમાનંદ જાત બધી પિયા બસમેં કર લેરી. દ્રગ૦ ૩

૫૬ ૨૨૨૨ મું

ચરન ધર ધીરે (૨) પ્યારી બાજે તેરી ઝાઝરી; ચર૦ ૨૬.

તજ મંજર ચીર રંગ નીલે, પહીર પ્યારી સુંદર સુખશીલે;

કોઈ ન લખે મગ ચાલત સુભગ શરીરે. ચર૦ ૧
અમકત નેન દસન છુતિ દમકત, માનુદામિની ધનખીના જ્યું અમકત;હિડત હુંવટ પટ ચિતલ મંદ સમીરે. ચર૦ ૨
અતિ આતુર મોહન મગ હેરત, તેરે નામકી માળા ફેરત;

ત્રેમાનંદ કહે પિયા ઠાડે સુરમુતાકે તીરે. ચર૦ ૩

૫૬ ૨૨૨૩ મું-રાગ માલીગાડો

હિમેરે અલખેલો વહાલો શુવન જમુના તીરે રે;

સુંદર, મોરલી અધર ધરીને વાયે છે ધીરે ધીરે રે.* હિમે૦ ૧

રસિયો વાયે રસાળી વંશી મધુરે સ્વર ગંભીરે રે;

સુશુતાં સુધધુધ વિસરી સજની પ્રાણહર્યા અલવીરે રે. હિમે૦ ૨

મોરલીમાં માલીગાડો ગાયો સુંદર સ્થામ શરીરે રે;

મજનારી નટવરને મળવા વ્યાકુળ મહની પીરે રે. હિમે૦ ૩

માતુની યર્ષ છે મદનરસ ઘેલી નેત્ર વહે છે નીરે રે;

ત્રેમાનંદ કહે પરવશ કીધી મોહનલાલ આહીરે રે. હિમે૦ ૪

૫૬ ૨૨૨૪ મું

શોભેરે શામળિયો વહાલો કેશવ કુંજવિહારી રે;

મોરમુગટ પીતાંબર મોરલી કુંડળ મકરાકારી રે. શોભે૦ ૧

વનમાળી વનધાતુ વિચિત્રિત સ્થામ વરણુ ચિરિધારી રે;

મંદન રાગગુંગ મણિ જૂખણુ ભેદને મોહી મજનારી રે. શોભે૦ ૨

મજવલ્લભ વનમાંથી આવે ગોવિંદ ગાયું ચારી રે;

મોરલીમાં ગાવેને પ્રીતિ હિપજવે સુંદર વર સુખકારી રે. શોભે૦ ૩

ભેવા સારું મજની નારી બેડી ગોખ અટારી રે;

ત્રેમાનંદના નાયને નિરખી તન મન ધન જાય વારી રે. શોભે૦ ૪

* “ધીરે ધીરે રે” પાઠાન્તર છે.

૫૬ ૨૨૨૫ મું

લીધુંરે મન મારું સજની વહાલે વેણુ વળાધને રે;
ગીરધરજીએ ચેલી મને કીધી તાન મનોહર ગાધને રે. લીધું ૧
શેરડીએ સામા મને મળીયા હસતા હેતે બોલાધને રે;
પુછી વાત પ્રેમની સજની શામળિયે કર સાધને રે. લીધું ૨
સુખમાંથી ખીડી મને દીધી મળ્યા મોહન હરખાધને રે;
પ્રેમે મગન કીધી રંગમીને અંધર સુધારસ પાધને રે. લીધું ૩
રસબસ કીધી ને વરા કરી લીધી રસ રીતે રીઝાધને રે;
પ્રેમાનંદ કહે મગન કરી દીધી વનમાળા પેહેરાધને રે. લીધું ૪

૫૬ ૨૨૨૬ મું

શી કહુંરે શોભા સાહેલી શામળિયા ગીરધરની રે;
શેષ સહસ્રમુખ કહેરે નિરંતર તોયે નવળાય જાગી જરની રે. શી ૧
જેને આંટાદાર અલૌકિક પાધ બની શિરપરની રે;
તેમાં તોરા લટકે નૌતમ આડ કરી કેશરની રે. શી ૨
અંદનખોર કરી અલબેલે અતિ સુંદર મનહરની રે;
પેહેર્યા હાર બાણુબંધ બાંધ્યા બલિહારી બેઠી કરની રે. શી ૩
દેવત્રિયા મોહી જાગી જોઈ નંદકુંવર નટવરની રે;
પ્રેમાનંદ વારે જાગી ઉપર કાટિ શશિ કાટિ તરની રે. શી ૪

૫૬ ૨૨૨૭ મું—રાગ રેખતા

જમુનાકે તીર કાંડો નંદલાલ બંસીવારો;
ચિતવતહિ ચીત મોહો, બાંકે નેનકો નગરો. જમુ ૨૬.
જલ સારન ગમથી જમુના, શિરતે ઉધાડો*ઉતારો;
ધુંધટકા ઝોટ જોલી દેખ્યો મેં કહાન કારો. જમુ ૧
અંદનકી ખોર કાને, શિર મોરમુગટ ધારો;
પટપીત હાય મોરલી લીએ નંદકો દુહારો. જમુ ૨

* પાણીના બેડા બે કે વધારે માથા ઉપર પાણિયારી લે તેને “ઉધાડો” અથવા “ઉધણી” કહે છે.

આછી બળવે બાંસુરી, ગાવે જ્યું તાન પ્યારો;
મધુરીસી મીડી બોલની મેરા મનકું બંધી* ડારો. જમુ૦ ૩
અંચળ વિલાસ નેના મનમથકો માન ગારો;
પ્રેમાનંદ કૃ' ચીતઉતે હોન ન દેઉ ન્યારો. જમુ૦ ૪

પદ ૨૨૨૮ મું

હાડો કદમકી હૈયાં ધજરાજકો કનૈયા;
કહા કહું સલોને રૂપકી, કછુ જાત નાહી કૈયાં. હાડો૦ ૨૬.
પગિયાં અનુપ ભાગપે અનુરાગસું બનૈયાં;
કેશરકે તિલક શોભા ત્રિભુવનકી છીન લૈયાં. હાડો૦ ૧
કુંડલકી ઝગક સોહે સુકપોલનીમં ઝૈયાં;
એ જ્યું મીન માનું સરવર તણ મીલનહે ઝૈયાં. હાડો૦ ૨
ભક્ટિ બંક ચપલ નેન ચિતવની ચીતૈયાં;
મૂગ મીન નલિન ખંજન છખી દેખકે લજૈયાં. હાડો૦ ૩.
જુકી રહો તકી નાસાશુક અધરબિંબ પૈયાં; -
છખી દેખી પ્રેમાનંદ મગન પરત ચરન ઝૈયાં. હાડો૦ ૪

પદ ૨૨૨૯ મું .

ધન સાંવરે શુભાની મોયે કીની હે દિવાની;
નેનનકી સેનઉમે મેરા મનકું લીનો તાની. ધન૦ ૨૬.
જમુના ગધથી આલી ભરવેકું હું જો પાની;
આયેવે સ્થામ કુંજતે અકેલી મોયે જાની. ધન૦ ૧
ધનસ્થામ સુંદર છેલો બોલે જો મીડી જાની;
હસની ચિતવની ચલની મોરે મનકે બીચ માની. ધન૦ ૨
અંખિયાં ભઈ હિતાવરી છખી દેખકે લોભાની;
મોરી બાંહ દાહની સો મીલજેકું ફરકાની. ધન૦ ૩
વેતો ચતુર આતુર મુનહે સખી સયાની;
પ્રેમાનંદકો નાય મીલકે કીની હે હિર નિશાની. ધન૦ ૪

* “બાંધી ડારો” “બિંધી ડારો” સંજલે છે.

પદ ૨૨૩૦ મું

દેખારી આલી શોલા બને કુંજકે ગિહારી;
મનોજ તરુન ક્રાંતિક છબીયે જાત વારી. દેખો ૦ ૧
ચંચલ ગિયાલ નેનમે સખી દેખરી પ્રુમારી;
છીન લીન શરદ પંકજકી સુન્દરતા સારી. દેખો ૦ ૨
નવિન જલકી છુતિ છીન લીન ગિરિધારી;
દેખરી આકાશ સોહત માતું જેસી કુંડી થારી. દેખો ૦ ૩
હર હિતંગ ભુજ અગ્નન નલિન નાભી પ્યારી;
છીન લઈ ગતિ કલ્પલંકકી ગયે માનસર બિચારી. દેખો ૦ ૪
ખજકી વધુ વિલોકે છબી બેઠીકે અટારી;
પ્રેમાનંદકા નાથ આવત ધનસ્થામ આનંદકારી. દેખો ૦ ૫

પદ ૨૨૩૧ મું-૨૧૭ રેખતા

સાચી કહોને સ્થામ રેન કહાં જાગે વે; સાચી ૦ ૧
હેલ મુંદર હર ખીચ નખ કહાં શાગે વે. સાચી ૦ ૨
અધર અંજન કપોલનપર પીક દાગે વે;
અમ જલ કણુબર શરીર છબી અથાગે વે. સાચી ૦ ૩
આસસ ભરેદો સ્થામ શિથિલ પેચ પાગે વે;
મદ ભરે દોહ દરત નેન નિંદ આગે વે. સાચી ૦ ૪
અંગ અંગપર ક્રાંતિ અનંગ વારી ત્યાગે વે;
એ છબી હર રહો પ્રેમાનંદ માગે વે. સાચી ૦ ૫

પદ ૨૨૩૨ મું

સત્ય કહોને સ્થામ રેન કહાં ગિહાની વે; સત્ય ૦ ૧
મદન કદન કલ્પાત કહાન જોલત બાની વે. સત્ય ૦ ૨
રેન કેહ નિંદે* નેનમે નિસાની વે;
રસભરી રતનારી રેખે શિથિલ હાની વે. સત્ય ૦ ૩

* “રેન કેહ ન નિંદે” એમ પાઠાન્તર છે. અ્યારે લખેલી પ્રતમાં “રેનકે હનિંદે”
પદ્ય વંચાયે છે તેને અર્થ ગદ્યા એક મિત્રના કહેવા પ્રમાણે “રેખિતા નભરખુની”
યાય છે.

અધર મલીન અંજન મંદ મુસકાની વે;
 પરિરંભણુ નખક્ષતકી નિશાની જની વે. સત્ય૦ ૩
 અંગ અંગ શિથિલ શ્રમિત સારંગપાની વે;
 પ્રેમાનંદ એ છબીપર* કુરજાની વે. સત્ય૦ ૪

પદ ૨૨૩૩ મું

કાલ દેક કહાન કહાં બિલ્લમાયે વે; કાલ૦ ૧
 કોન સંગ જાગે રાત્રી આત્ર આયે વે. કાલ૦ ૨
 પીતપદ બિસારી નીલી સારી લાયે વે;
 ખાંસુરી બિસારી બેલન કહાં પાયે વે. કાલ૦ ૩
 કુંડલ તજ બેસર છબી કરન જાયે વે;
 બિસારી બનમાલ હાર ઉર સોહાયે વે. કાલ૦ ૪
 નહીં સખી નહીં પિયા શ્યામ વેપ લગાયે વે;
 પ્રેમાનંદકા નાથ સમજ સકુચાયે વે. કાલ૦ ૫

પદ ૨૨૩૪ મું

આજકી છબી તો કહુ કહી ન જાણ વે; આજકી૦ ૧
 મનમથ લખી સદન ગયો સકુચાય વે. આજકી૦ ૨
 અનોપમ છબી ઉદે લાઈ એક ચંદ્રમાંદી વે;
 મદનચાપ અલિમાલ મનલાઈ વે. આજકી૦ ૩
 દે ચક્રાર કીર કુંદ બિંબ સોહાય વે;
 જલચર જુગ મીન મધ્ય દેત દેખાય વે. આજકી૦ ૪
 સકુચી રહી સાદર ઉપમા ન પાઈ વે;
 પ્રેમાનંદક ઉર જસો ચેહી છબી આઈ વે. આજકી૦ ૫

પદ ૨૨૩૫ મું—રાગ રેખતા

ધનરાજકો રંગીલા આઠે દુપટા પીલા;
 ચલે ચાલ અતિ અનોખી મેરા મનમેં આયે બસી હે. ધન૦ ૧

* "છબીપર માણુ કુરજાની વે" પાઠાન્તર છે.

ચંચલ બિશાલ નેના, બીચ રંજે સુખદેના;
અવિલોકી માલો મેના, શિર પગીયાં જરકસી હે. અજ૦ ૧
પ્રયુ બાલ લાલજીકા, બીચ કેશરીકા દીકા;
બ્રહ્મટિકા તાલ નીકા, જીવી ચીત મેરે કસી હે. અજ૦ ૨
કુંડલ હેં કરન માંધ, કપોલનીમેં ઝાંધ;
માતું મકર મીલન આધ, ઉપમા સરસ લસી હે. અજ૦ ૩
નાસિકા કીર સોહે, ચીત અધરબિંબ મોહે;
પ્રેમાનંદ આનંદ લયો હે, નિરખી પુરન ચશી હે. અજ૦ ૪

પદ ૨૨૩૬ મું

અજરાજકા કનૈયા, ગિરિરાજકા ધરૈયા;
મધવકા માન હરૈયા, હમરે જીવન હરિ હે. અજ૦ ૧
મધુરીસી બેન બજૈયા, અજનારી બન બોલૈયા;
રસ રાસકો રચૈયા, ગોપી આનંદકરી હે. અજ૦ ૨
બલબદ્રકા ભૈયા, કરે ચૈયા ચૈયા ચૈયા;
અજબની તન સુખદૈયા, ગોપી પ્રેમરસ ભરી હે. અજ૦ ૩
જુડી પ્રેમસિંધુભૈયા, તન મનકી સુધ નૈયા;*
કણુ જાત નાહી કૈયા, નિરખી નજર કરી હે. અજ૦ ૪
મહા સુરનરમુનિ રૈયા, નિરખી બલ બલ જૈયા;
પ્રેમાનંદ લેત બલૈયા, ધન્ય રંજની દિન ધરી હે. અજ૦ ૫

પદ ૨૨૩૭ મું

સખી સામરો સલોના, મોપે ડારી ગયો ટોના;
બીનું દેખે આવલ રોનાં, અખ કેસી મેં કરંરી. સખી૦ ૧
મોપે મારી નેન સેના, પલ પરત નાહી ચેના;
બાવરી શીરે દિન રેના, ખીર કેસે ધરંરી. સખી૦ ૨
કહા જાનું કણુ કીના, જીવરા નિકારી લીના;
બીનું દેખે રંજબીના, રોય રાખકે મરંરી. સખી૦ ૩

બસી અજળ બાઈ, તાન રેખતાકી ગાઈ;
 સુનતે સુધ ખીસરાઈ, બિરહ ખીયા જરૂરી. સખી૦ ૩
 દ્રાઈ લાવે નેન આગે, બે દેહ મુખ માગે;
 ત્રેમાનંદ પાશ લાગે, દ્રગ દેખીકે ઠરંરી. સખી૦ ૪
 પદ ૨૨૩૮ સું

હરિકૃષ્ણ સાવરેકી, ચલની ઉતાવરેકી;
 લખી લટકા રાવરેકી, દીલ દેખી સુખ ભયા હે. હરિ૦ ૨૬.
 ઝોટે અજળ દુશાલા, ઉર મોતિયુંકી માળા;
 કરમે લીએ રુમાલા, મનમે અટક રલા હે. હરિ૦ ૧
 જામા જરીદા પહેરે, પટપીત કટિ કરેરે;
 હસ હસકે જનકું હેરે, પરીપૂરન દયા હે. હરિ૦ ૨
 સુધની ગુલાખી રંગે, પ્યારે પહેરીહે ઉમંગે;
 લીએ ખાલ ખાલ સંગે, ઉરમે ઉતર ગયા હે. હરિ૦ ૩
 કહા કહું સુંદરતાઈ, ઉપમા કહી ન જાઈ;
 ત્રેમાનંદ રલા લોભાઈ, ચરનનમે શિર નયા હે. હરિ૦ ૪

પદ ૨૨૩૯ સું-રાગ લાવની

પધારે વટપતન સ્વામિ (૨);
 સદ્ગુણનંદ મહારાજ પૂરન પુરુષોત્તમ બહુનામી. પધા૦ ૨૬.
 ચમે વરતાલસે અવિનાશી (૨), આપે કીયા મુકામ
 ગામ સાંકરદે સુખરાશી. પધા૦ ૧
 સંગ લે સૈના અતિ બારી (૨), ચતુરંગની બલવાન
 લગતહે દેખત અતિ પ્યારી. પધા૦ ૨
 પદાતિ ઘોડે રથ હાથી (૨), શુરવીર મહા સુઅટ
 દુર્જય* દેખી કંપે છાતી. પધા૦ ૩

* “દુર્જન દેખી કંપે છાતી” પાઠાન્તર છે. દુર્જનની છાતી દેખાને કંપે છે. “દુર્જય”
 પાઠ પણ બરોજર છે શર-વીર સુબહો એવા દુર્જય છે કે તેને દેખીને જ છાતી કંપે છે, આ
 પાઠમાં કોની છાતી કંપે છે તે અધ્યાદાર છે કે વિશેષી દુર્જનોની અને એ કારણથી જ
 “દુર્જન” પાઠ વધુ સારો ગણ્યું હું. પરંતુ બે છાપેલી અને બે લખેલી પ્રતોમાં “દુર્જય”
 પાઠ છે ને એક છાપેલી ને એક લખેલીમાં “દુર્જન” છે તેથી “દુર્જય” જ રાખેલો છે. “દુર્જ
 યઈ” પાઠ પણ એક પ્રતમાં છે.

આયે ગામ જાની ગીરધારી (૨), પ્રેમાનંદ કહે
સનમુખ આઘ નૃપકી અસવારી. પદાં ૪

પદ ૨૨૪૦ અં

દેખી હરિ મગન ભયે સગલી (૨);
ઉતરી ગજરથ ઘોડે પરસે પરે ચરન તખલી. દેખીં ૧ ટેક.
બડા એક ગજ આગે આના (૨), બેઠો પ્રભુ ઇસ
ગજપર અં કહે નારુપેત નાના. દેખીં ૧
ચડે તેહી ગજપર બહુનામી (૨), દુસરે ગજપર બેઠે
શુક્રમુનિ મુક્તાનંદ સ્વામી. દેખીં ૨
તિસરે ગજપર દોહિ ભાઈ (૨), પાંડે શ્રીરઘુભીર
અવધ્યપ્રસાદજી સુખદાઈ. દેખીં ૩
ઓર મુનિ આગનિતે સંગ આવે (૨), પ્રેમાનંદ કહે
રથપર કેતે કેને પગ ધાવે. દેખીં ૪

પદ ૨૨૪૧ અં

ચલે ગજ બેઠી મહારાજ (૨);
બોલત જય જય ચોપદાર બાજતહો બહુ બાજ. ચલેં ૧ ટેક.
ચમર શિર નાનાસાહેબ દોરે (૨), મંદ મંદ ગજ
ચલત સંતકી બીર ચહુ દોરે. ચલેં ૧
છબી અતિ અદ્ભુત બિરાજે (૨), કંચનકે બીચ
કલશ અંબાડી કંચનકી જાજે. ચલેં ૨
ચલતહો ઘોડે ગજ આગે (૨), પીછે પાલખી પેદલ
રથ છબી બહુત નીકી લાગે. ચલેં ૩
રૂપ ધનરથામકો અતિ ચોટ્ટે (૨), પ્રેમાનંદકે નિરખી
કાટિક મનમથ મન* મોહે. ચલેં ૪

પદ ૨૨૪૨ સું

બજતહં બાજો બહુ આગે (૨);

પણુવ કુંદુલી ગોમુખ ઘોસા બહુત નીકિ લાગે. બજ૦ ૮૬.

સરનાઈ પડગમ ડક બેરી (૨), સુની તાસિંકી શોર

દોરી જન આયે સખ શોહેરી. બજ૦ ૧

ઉડતહં નિશાન પચરંગી (૨), દોરત ઘોડે ધુમત નેજ

બાજત રણુશીંગી. બજ૦ ૨

બજાવે ઝાંઝ મૃદંગ ગાવે (૨), ત્રેમાનંદ છગી નિરખી

આનંદ અંગ નહીં માવે.* બજ૦ ૩

પદ ૨૨૪૩ સું

કીયો જખ પ્રવેશ પુરમાંહી (૨);

અખર સુની પુરવાસી બાવિક ધાયે હરખાઈ. કીયો ૮૬.

હાડે સખ સનમુખ કરજેરી (૨), ચક્રીત લેયે લખી

રૂપ બૂપ હરિ ધર્મકુંવરકોરી. કીયો ૧

ભરે છમ આયે બહુનામી (૨), બહુત દિનનકિ

પ્યાસે લોચન સુદક્ષ કીયે સ્વામી. કીયો ૨

કહત યું પુરજન મન હરખી (૨), ત્રેમાનંદકે નાય

પધારે જાની અંતરકી. કીયો ૩

પદ ૨૨૪૪ સું

ચલી જખ આગે અસવારી (૨);

હરિ મુખ નિરખન રાજમારગમે બીર બઈ બારી. ચલી ૮૬.

અટારી ચડી સખ પુરનારી (૨), નિરખે શ્રીમહારાજ

બદન છમી લેતી હે બલિહારી. ચલી ૧

સુદિત મન કુસુમ કળી જરખે (૨), ભયો સુદક્ષ

અવતાર આજ સું યોધી મન હરખે. ચલી ૨

નિગમ કહે નેતિ નેતિ જ્યાહી (૨), ત્રેમાનંદકે નાય સો

આયે વટપતન માંહી. ચલી ૩

પદ ૨૨૪૫ મું

જણા ભરી લોચન ઉર લઈ (૨);
 હોઈઈ દુર્લભ દરશન કરી હો ફેરી મન પછતાઈ. લેહો ૦ ૨૬.
 પુરુષ મહા પૂરન અવતારી (૨), ધર બેઠે ચલી આયે
 મૂરત લેહો ઉર ધારી. લેહો ૦ ૧
 સૃષ્ટિકા કારન હય ચેહી (૨), અનંત જીવ આધાર
 કાજ ધરી સુંદર નર દેહી. લેહો ૦ ૨
 એસી સખ શુધ ભાવવારી (૨), પ્રેમાનંદ મહારાજકા
 મહિમા ગાવતી પુરનારી. લેહો ૦ ૩

પદ ૨૨૪૬ મું

ચલત હરિ ચીતવત ચહુ આરે (૨);
 જુક રહી સુંદર જીવન અટાકી ધટા ચહુકારે. ચલ ૦ ૨૬.
 ભામની ઠાડી સખ ઠારે (૨), કરી પ્રણામ કર કુસુમ
 માળ લઈ ડારતીઈ હોરે. ચલ ૦ ૧
 હસી મુખ મંદ મંદ સ્વામી (૨), આનંદ ઉપજવતહે
 ઉચે ચિતવી બહુનામી. ચલ ૦ ૨
 ચલત જળ નૃપદારે આયે (૨), પ્રેમાનંદ કહે
 નિરખી જૂમતિ સનમુખ હિઠ ધાયે. ચલ ૦ ૩

પદ ૨૨૪૭ મું-ઢાળી બીજો

ગજ ઉપરસું ઉતરે હરિ તખ, આઈ સિયાજી ચરન પર;
 હરે મહી પ્રભુકું નિજ મંદિરસો, લે ચલે ઉર અતિ દરખ ભરે. ૧
 પધરાયે આસન કરી પ્રીતિ, રાજ રીત ઉત્તમ આની;
 ચરન ઘાય હસી મીલે અંક ભરી, ધન્ય ભાગ્ય અપનો માની. ૨
 ધુપ દીપ કરી સુલગ આરતિ, ઉર ધારી લે ફુલ માળા;
 પેહેરાયે પટમૂખન બહુ વિધિ, ઉપર આઢાયો દુશાલા. ૩
 અર્પન કરી મેવા ક મીઠાઈ, કર જોડી કાડે આગે;
 પ્રેમાનંદ કહે બિનતિ કરી નૃપ, ધર્મકુંવરપે વર માગે. ૪

પદ ૨૨૫૨ મું

રાવ સિયાજી ગજપર બેઠી, પ્રેમાતુર હોઈ તહાં આયે;
નિરખી સંત સજા અતિ સિતલ, તહાં બેઠે મન હરખાયે. ૧
બડે બડે હિમરાવ દિવાન રુ, આયે ભટ પંડિત આની;
આયે કવિ ગુની મતવાદી, મલ્લાદિક મહા અભિમાની. ૨
આયે બહુજન વાદવિવાદી, નાટક ચેટક અતિ ભારી;
જ્યુ ખલોત ભાવુકે આગે, લખી પ્રતાપ ગયે સખ દારી. ૩
પડે પુરાન શાસ્ત્રકે વક્તા, પુછત પ્રશ્ન કરત ચરચા;
પ્રેમાનંદ જીતે હરિ સખકું, દેદેક અદભૂત પરચા. ૪

પદ ૨૨૫૨ મું

એસે ભટ પંડિત મતવાદી, સખકું જીતે શ્રીસ્વામી;
અપ્રુદ્ધિત ભયે સંત મુનિ હરિજન, ચાવત ગુવ આનંદ પામી. ૧
અમિત પ્રતાપ દેખી શ્રીહરિકા, થકીત ભયે સખ નરનારી;
કરત પ્રશંસા નગર ડગરમે, પ્રગટે પુરપ કોઈ અવતારી. ૨
હોત સમાધી ખ્યાન ધારણા, અતિ પ્રતાપહે કળિમાંડી;
કરત ખાત નરનારી પરસપર, આજ કોઈ એસો નાહી. ૩
નોતમ રીત દેખી સંતનકી, મુમુક્ષુ સખ શરને આયે;
પ્રેમાનંદ કહે ભયે કૃતારથ, સ્વામી શરન અતિ સુખ પાયે. ૪

પદ ૨૨૫૩ મું

વટપત્તનમે વિજય કરી હરિ, ચલે કુચ કરી વ્રતપુરી;
અતિ પ્રતાપસો ચલે ગાજતે, મતવાદિનકા શિર કચરી. ૧
જય જયકાર ભયો ત્રિશુવનમે, સુરનરમુનિજન સખ હરખે;
બજત દુંદુબી ત્રિશુધ ગગનમે, સુમન ઝરી હરિપર બરખે. ૨
યા લીલા શ્રીવટપત્તનકી, ધર્મકુંવરકી હિર ધરીહિ;
સો નર પાવે ધર્માદિક ફલ, ભવસાગર પુની ના શીરીહિ. ૩
જો નર શિખે ગાયે પ્રેમ કરી, સુને સુનાવે મુદ આની;
પ્રેમાનંદ કહે તાકે હિરમે, વાસ કરત સારંગપાની. ૪

પદ ૨૨૫૪ મું-રાગ સોરઠ

પનધટવા ઠાડો નંદલાલ, બંસીવારો પનધટવા; પન૦ ટેક.
 ટેલી પાધ ખીચ મોર ચંદ્રિકા, ઝોટે અરુન દુશાલ. પન૦ ૧
 ચંદનખોર પીતાંબર પહીર, સોદત રયામ તમાલ. પન૦ ૨
 મધુર મધુર સુર બાંસુરી બગવત, અંબુજ નેન ગોપાલ. પન૦ ૩
 ત્રેમાનંદ સખે જનનારી, નિરખી બઈ નિહાલ. પન૦ ૪

પદ ૨૨૫૫ મું

રગરસિયો મોહન યાર, પ્યારો લાગો વે; રંગ૦ ટેક.
 શોભાસિંધુ સુંદર વર સજની, ગોકુલ રાજકુમાર. રંગ૦ ૧
 ચંચલ નેન અરુણ ખીચ રેખે, દેખે હિપજત પ્યાર. રંગ૦ ૨
 કંઠર્પ કોટિ બદનકી શોભા, બંકબિલોકની સાર. રંગ૦ ૩
 શ્રીધનશ્યામ છખીપર તન મન, ત્રેમાનંદ બલિદાર. રંગ૦ ૪

પદ ૨૨૫૬ મું

નટવરસું લાગો મોરો નેહ, સયો મોરી વે; નટ૦ ટેક.
 નંદનંદન ખીના રહી ન શકું અખ, બયો હે પરેજ સમ ગેહ. નટ૦ ૧
 ખીરહ ખીયામેં ખ્યાકુલ સજની, યહ દુઃખ દાઝત દેહ. નટ૦ ૨
 વેતો હેલ મીલન નદિ આવત, તરુણાષ્ટક તેહ. નટ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ છખીલો, અંક બરી કબઘોં મીલેહ. નટ૦ ૪

પદ ૨૨૫૭ મું

ગિરિધરસું લાગે મોરે નેન, ફેરી કરુંવે; ગિરિ૦ ટેક.
 ખીનું દેખે પલકે બરી આવત, દેખે અતિ સુખ યેન. ગિરિ૦ ૧
 સુંદર શ્યામ કામદર્પગંજન, આવત ચારે ધન. ગિરિ૦ ૨
 અતિ આતુર હોય અવિલોકત, બદન છખી સુખદેન. ગિરિ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ સુની અતિ આનંદ, પરમ અમોલિક યેન. ગિરિ૦ ૪

પદ ૨૨૫૮ મું-રાગ સોરઠ

બાહિવો ખેરન મા જમુના તીર, મનમોહન બળાધ બલખીર; બાહ૦ ટેક.
 અવન સુનત મોરી સુધ બુધ વિસરી, માનું ડસી વો કોરે
 બોલંગ શરીર. બાહ૦ ૧

કુસુમઆયુધ કર સારંગ ધરકે, મારત મોયે ધીરે ધીર;
ખિરહ ખિયામેં ખ્યાકુલ લાઈહું, કરત નહિ વો મોરો જીયરા થીર. બાજી ૨
ખચન રચન ખનત નહીં બોલે, બહત અખંડ દ્રગ નીર;
ત્રેમાનંદ પ્રિતમ ખ્યારે ખીના, કાન હરે હો મોરે મનકી થીર. બાજી ૩

પદ ૨૨૫૯ મું

વૃદાવન બાજે મા બેરન ભેર, મેરો ડારત કરેજા કાર; વૃંદા ૦ ટેક.
ધરી પલ છીન મોયે જીગસમ ખીતે, મીલન કરત મોરો

મનવા દોર. વૃંદા ૧

ધામકો કામ કછુ નહિ સુઝત, ચીત અટક્યો વાહી દોર;
કેસે બને મધુસુદન મીલવો, કમલનયન મોયે નંદકિશોર. વૃંદા ૨
યે દુઃખ કાસોં કહુ પ્રિતમ ખીના, જનત નાહીં ન ઓર;
ત્રેમાનંદ કખ દેખું દ્રગન ભરી, પ્રાનજીવન મોરે ચીતકે ચોર. વૃંદા ૩

પદ ૨૨૬૦ મું

છખીલા મેંતો જાંજહો ધારી દાસ, મેંતો કીનો ચરન ચારેવાસ; છખી ૦ ટેક.
ધારાં તો ચરનકમલરસ કારન, છોડી હો છેલાજી મેંતો

તન ધન આસ. છખી ૧

કમલકિ માકે નહિ બને રસિયા, પડસી આધક પિવાસ;
આછો ભાગ સેવામેં લેસાં, રેસાં મહારાજ ચારે નિશદિન પાસ. છખી ૨
અખ મેં યાસું દુર ન રેસાં, સહેસાં જગત ઉપદાસ;
ત્રેમાનંદ ચરણુ યારાં ધરસાં, કરસાં મહારાજ કામરિપુરો નાસ. છખી ૩

પદ ૨૨૬૧ મું

ખિહારી યાસું લાગો રાજ મારો નેહ, મતી દિજ્યો છખીલા
માને છેહ; ખિહા ૦ ટેક.

મેં યારી દાસી વારી ચરણુકમલકી, તન મન સોંપ્યા રાજ
યાને મારો દેહ. ખિહા ૧
યે હો નાગર ગુણુરા સાગર, મેં હાં અવગુણુ મેહ;
માં જેસી યે મત કરો લાડીલા, યે હો જેસી રાજ કરજો થેહ. ખિહા ૨

અશરણુશરણુ અધમઔધારણુ, વરદ રાજરો વેહ;
ત્રેમાનંદ ચરન રસ પાવો, બરસાવો રાજ રસરા મેહ. બિહાર ૩

પદ ૨૨૬૨ મું-રાગ સોરઠ

ઐરી ઇન મોહનાને ડારી મોપે મોહની; ઐરી ૦ ૨૬.

મધુર મધુર સ્વર બેન બખર્ષ, મોહન તનકી સુધ ખીસરાઈ;
ખીસર ગર્ભ સખ કામ ધામકો, બુલ ગમરી મેં દોહત દોહની. ઐરી ૦ ૧

બંસી અવન સુની ધુની જખતે, ચટપટી લાગી રહી છપ તખતે;
લોક લાજ તજકેબન આઈ, દેખન મોહન છખી સ્યામ સલોની. ઐરી ૦ ૨

નિરખી રૂપ લાલ ગિરિધારી, ચકીત બઈ તન મન ધન વારી;
મન માન્યો નટવર નાગરસો, બસ ગર્ભ છપમેં સલોની
છખી મોહની. ઐરી ૦ ૩

મગન બઈ નિરખી નટનાગર, અંગ અંગ લખી રૂપ હિન્નગર;
ત્રેમાનંદ તયોં ભવસાગર, બલીરે બઈ અખકે યાકી બોહની. ઐરી ૦ ૪

પદ ૨૨૬૩ મું

બસ ગયો છપરામેં મોહન મીતવા; બસ ૦ ૨૬.

મોહનલાલ રૂપગુનસિંધુ, ગોપીનાથ ગોકુલકે ઇંદુ;
નટવરસ્થામ કામ દર્પગંજન, રંજન સદા ખારો ઐરી ગોપી
મન* ચીતવા. બસ ૦ ૧

મુંદર સ્યામ લલિત છખી લોચન, મદનગોપાલ તરુન મન રોચન;
હિર બનમાલ સુભગ છુજ બંધન, કદિતટ કશ્યોહે મોહન
ઐરી પટ પીતવા. બસ ૦ ૨

મુસકની મંદ ચપલ ચિતવનિયાં, ચલત હંસગતિ રોકત પનિયાં;
જમુના તીર સ્યામ ધન મુંદર, ઠાડો પનધટપર ઐરી
નીત નીતવા. બસ ૦ ૩

ગોકુલરાજ કુમાર રસીલો, પ્રીત કરત નીત છેલ છખીલો;
ત્રેમાનંદકો નાથ બિહારી, કરત બિહાર ઐરી મદનમદ છતવા. બસ ૦ ૪

* "ઐરી ગેખિયન ચીતવા" પાઠાન્તર છે.

“લીલા વર્ણન”

પદ ૨૨૬૪ સું

નેના મોરે અટકી ગયેરી નંદલાલમેં; નેના૦
સોહત સરસ પાધ ખીચ તોરે, ચીતવત ચીત હરત બરબેરે;
કુંડલસોલકપોલનીછપર, કેસરતિલકરાજત એરી શુભલાલમેં. નેના૦
ભકુટિ કુટીલ નેન મનરંજન, મોહે મીન કમલ મૃગ ખંજન;
નાસાકીર અધરવિદુમવર, દશનદાડીમકન એરી ચિંતુકરસાલમેં. નેના૦
સજલ જલદતનુ સોલિત સુંદર, ભુજઅંગન અધરન મોરલીધર;
કૌરવુલ કંઠ લલિત બનમાલા, નિરખી ચકિત લઈ એરી

રુપ જલમેં. નેના૦

નાભી નલીન પીતપટ કાછે, નટવર લાલ લલિત ગતિ નાચે;
પ્રેમાનંદ પ્રાન નોખાવર, કરત ધરત ચીત એરી ચાકી ચાલમેં. નેના૦

પદ ૨૨૬૫ સું

લાગો મોરે નેહરા નવલ ધનસ્થામસોં; લાગો૦ ૧
નિરખી રુપમની મોહનવા, નીત નીત લાગી શીરં મોહનવા;
મગન લઈ નિરખી મનમોહન, લગન નાહોં મોરે ચીત એરી

ધન ધામસોં. લાગો૦ ૨

સુંદર સ્થામ છબી મન માની, ધન મોહનકે હાથ બેકાની;
બસ કીની બજરાજ લાડીસે, લીની હે મોલ મોયે એરી

બીના દામસોં. લાગો૦ ૩

કહા કહું સુંદરતા સજની, તપત ન હોઈ દેખી દિન રજની;
મોહનજાલ રુપગુનસિંધુ, અધિક લસત છબી એરી

દ્વાટિ કામસોં. લાગો૦ ૪

હવનપ્રાન લાલ ગિરિધારી, તન મન પ્રાન જઈ બલિહારી;
પ્રેમાનંદ મગન ધરી અંતર, રટન લગી હે એક એરી

યાકે નામસોં. લાગો૦ ૫

પદ ૨૨૬૬ સું રાગ સોરઠ

ચંદન ચરચિત નીલ કલેવર, મોર ચંદ્રિકા માય. માને૦ ૨
 ઉર બનમાલ પીતાંબર પેહેરે, મોરલી મનોહર હાથ. માને૦ ૩
 ત્રેમાનંદ મગન છપ્પી નરખી, ગાવતહે ગુન ગાય. માને૦ ૪

પદ ૨૨૬૭ સું

મારો મન મોલો છે ત્રિલંગી લાલ; મારો૦ ટેક.
 બાંકી ચિતવની બસ ગઢ છપ્પમે, મુસકની મદનગોપાલ. મારો૦ ૧
 બાંકી પાલ ચંદ્રિકા બાંકી, બાંકી તિલક છે બાલ. મારો૦ ૨
 બાંકી નેન અધરપર બાંકી, બાળત બંસી રસાલ. મારો૦ ૩
 ત્રેમાનંદ બસી છે અંતર, બાંકી ચાંકી ચાલ. મારો૦ ૪

પદ ૨૨૬૮ સું

થાંસું મન માન્યો છે હો ગોકુલ ચંદ; થાંસું૦ ટેક.
 નિરખી રૂપ છટા ધનનારી, પરી પ્રેમકે દંદ. થાંસું૦ ૧
 શ્રવન સુનત જળ બચન આતુરી, ઉપજત અતિ આનંદ. થાંસું૦ ૨
 ખીનું દેખે એ માધુરી મૂરત, કળ ન પરત સુખકંદ. થાંસું૦ ૩
 ત્રેમાનંદકે નાથ છેલવર, હરો સકલ દુઃખ દંદ. થાંસું૦ ૪

પદ ૨૨૬૯ સું

માને પ્યારી લાગે થારી બંસી છેલ; માને૦ ટેક.
 થારી બંસીને મારો મન બસ કીનો, નંદકુંવર અલબેલ. માને૦ ૧
 બંસી થારી જાદુગારી, બાળે છે મરમ ભરેલ. માને૦ ૨
 કામ કાજ ધરબાર તણને, સ્વામ ફરાં છાં થારી ગેલ. માને૦ ૩
 ત્રેમાનંદરા નાથ બળવો, રંગબીના રંગરેલ. માને૦ ૪

પદ ૨૨૭૦ સું-રાગ સૌરઠ

કામલુગારાં છે નાયજીરાં નેણ, મનડો કીધો છેરાજ મારો મેણ; કામ૦ ટેક.
 કામલુગારાં નેણાં નવરસ ભરિયાં, માંહી રાતી રેખા છેજ સુખદેણ. કામ૦ ૧
 ચિતવની ચંચળ લગ ગર્ધ ચીતમે, ખીસરત નાહીં માને દિનરેણ. કામ૦ ૨
 નેહ ભર્યાં છે નેણાં નંદવરજીરાં, અમૃત ભર્યાં છે મધુરાં વેણ. કામ૦ ૩
 ત્રેમાનંદરા નાથ જાદુકો કીધો છે, અજ નહીં લાગે કાષ્ટરો કેણ. કામ૦ ૪

પદ ૨૨૭૨ મું

નેણામેં ખુમારી કાંઈ છેછ આજ, ધણા આજ લાગે.
 માને ધનરાજ; નેણાં ૦ ટેક.
 નેણા રતનારં રાવલાં અમિરસ ભરિયાં, લટપટી પાધ
 રહી શિર છાજ. નેણાં ૧
 આલસ ભર્યા છે અંગ* નિન્દ્રાલુડા નેણા યારાં, શિયિત
 લાગે છે સધળો સાજ. નેણાં ૨
 આજ અનોખી છબી નિરખી નટવર, રતિપતિ ગયો
 છે તછ લાજ. નેણાં ૩
 પ્રેમાનંદરા નાથ મંદિર પધારો, સેજ બિછાવી છે ચારે કાજ. નેણાં ૪

પદ ૨૨૭૨ મું

રાવલાં નેણારી અનોખી રીત, નેણુરો નળરો ચેરે છેછ ચીત; રાવં ૦ ટેક.
 દુરિજનકું તો કબલે ન પરસે, મારેછેછ બેઈ અપણો મીત. રાવં ૧
 આપ બસ કરી નિજ મિત્ર જગતસું, તોડે છે તરત પુરાણી મીત. રાવં ૨
 કરી ચકચૂર નિજ જનકું નટવર, ખટકે છેઆથે ઘેર નીત નીત. રાવં ૩
 પ્રેમાનંદરા નાથ નેણામેં નૌતમ, બાદુડા ભર્યાછે કાંઈ અમણીત. રાવં ૪

પદ ૨૨૭૩ મું

બાંધી છેછ બાંકી પાધ આંટાદાર, બાંકા છેછ બાલમ
 નેદરા કુમાર; બાંધીં ૦ ટેક.
 બાંકી પાધ બીચ બાંકી કલંગી, બાંકી છે બકુટિ ધનુપાકાર. બાંધીં ૧
 બાંકી છે ચલની બાંકી ચિતવની, બાંકા છેછરાજરો કમરે કટાર. બાંધીં ૨
 બાંકે અધરપર ખંસી બજબકે, બસ કર લીની છેછ ધનનાર. બાંધીં ૩
 બાંકાબિહારી યારી બાંકી છટાપર, તન મન પ્રેમાનંદ બલિહાર. બાંધીં ૪

પદ ૨૨૭૪ મું—રાગ સોલા

પ્યારા ધનશ્યામ, પુરણકામ રે, આવો આરા, આસું
 માથે તોરા, મારા રાજં ૦ ૧

ધર્મકુમાર, જાઉં જલિહાર રે, લાગે પ્યારી, મૂરતિ તમારી, મારાં ૨
 નખશિખ જોવું, ચીતકું પરાવું રે, ચરણામૈ, કરું પરણામ, મારાં ૩
 ઉધ્વરેખા રૂડી, અંત સમે મૂડી રે, નખમાર્ધ, ચિહ્ન સુખદાર્ધ, મારાં ૪
 જોઈ પ્રેમાનંદ, આનંદકંદરે, નખમણિ, શોભા જગતણી, મારાં ૫

પદ ૨૨૭૫ સું

હૃન્ન શ્રીહરિ, ઉભા રહોને જરી રે, નેણા આગે, મન મારું લાગે,

મારાં ૨૧૦ ૧

જોઉં કણાધુંડી, પિંડી સાચલ કુંડી રે, સ્યામકટિ, જાયે દુઃખ મટી, મારાં ૨
 ઉદર નિરખી, કરું માંહી બઝી રે, મળી મળી, નિરખું ત્રિવળી, મારાં ૩
 હૃદય વિશાળ, માંહી મોતી માળ રે, અતિ શોભે, જોઈ મન લોભે, મારાં ૪
 જોવા છાપ ચિહ્ન, પ્રેમાનંદ દીન રે, સ્તન સ્યામ, અતિ સુખધામ, મારાં ૫

પદ ૨૨૭૬ સું

નારાયણ નામ, રહું આઠો જામ રે, મારા સ્વામી, અંતરજામી,

મારાં ૨૧૦ ૧

શોભાના લંડાર, જાઉં જલિહાર રે, ભુજ જોઈ, મન રહું મોહી, મારાં ૨
 અભય ઉદાર, ચિહ્ન તે અપાર રે, જોઈ બળ, જનમ સુદલ, મારાં ૩
 કરિકર સમ, આધાત્યા અધમ રે, માયે મેલી, ચાંપ્યા મેં સાહેલી, મારાં ૪
 રાતી હથેલીમાં, રેખા સુખ સીમા રે, નખચંદ, નિરખે પ્રેમાનંદ, મારાં ૫

પદ ૨૨૭૭ સું

નમું કર જોડી, જુદિ છે થોડી રે, શું ગાવું, પાર ન પાવું,

મારાં ૨૧૦ ૧

જોઈ કંચુ કંઠ, મદન અટ્ટ રે, યયો દીન, પરમ પ્રવીણ, મારાં ૨
 વદન વિલોપી, ભક્તજન શોખી રે, જોઈ કૂલ્યા, તન સુખ બૂલ્યા, મારાં ૩
 ચંદ્રનો પ્રકાશ, સશિ સુખાંહાસ રે, કુંદ કળી, દંતની આવળી, મારાં ૪
 અધર પ્રવાળ, રૂપની જાળ રે, નાની રેખે, પ્રેમાનંદ દેખે, મારાં ૫

પદ ૨૨૭૮ સું

મત્યા ભક્ત ટોળે, જમણે કપોલિ રે, તીલ જોવા, ચીતમૂં પરાવા,

મારાં ૨૧૦ ૧

નાશિકા નમણી, સીમા શોભાતણી રે, અણિયાળાં,
 નેણા મરમાળાં, મારાં ૨
 નેણું ને ચાળે, બ્રહ્મ ઉલાળે રે, ઘેલાં કીધાં, ચીત ચોરી લીધાં, મારાં ૩
 ભાલ વિશાળ, તિલક રસાલ રે, કેસરનું, શોભે હરિવરનું, મારાં ૪
 શિખા છખીદાર, નિરખે વાર વાર રે, એક મન, ત્રેમાનંદ ધન્ય, મારાં ૫
 પદ ૨૨૭૮ મું-રાગ સોહા

નેતિ નેતિ કહી ગાયે નિગમ પુરાણ, તે નારાયણ દ્વિજકુલ
 પ્રગટ થયાણ; માણારાજ ૦ ટેક.
 મોટા મોટા મુનિ કરે વખાણ, અક્ષરનાં નિવાસી હરિ
 એને કહ્યાણ. માણા ૦ ૧
 વંદે વંદે શિવ બ્રહ્મા શેષ, ધર્મકુંવર શ્રીધનસ્થામનેણ; માણા ૦
 લીધા લીધા નરવર વેષ, લગ્યાને પમાડતા ઠાટિ કામનેણ. માણા ૦ ૨
 મોહ્યા મોહ્યા મહિપતિનાં માન, સર્વજે દેશિકને સિર શોભતાણ; માણા ૦
 ધરે ધરે મુનિ જેનું ધ્યાન, તે પુરુષોત્તમ રાજે જન મન
 લોભતાણ. માણા ૦ ૩
 ધન્ય ધન્ય ધન્યો અવતાર, વારે વારે જઈ હુંતે વારણેણ; માણા ૦
 બસે બસે આબ્યા અધમ આધાર, ધર્માત્મજ પ્રગટ્યા
 ત્રેમાનંદ કારણેણ. માણા ૦ ૪

પદ ૨૨૮૦ મું

દીઠા દીઠા કેસરિયો વર કહાન, રાજેશ્વર આવે ઘોડશાની
 ધુંમરેણ; માણારાજ ૦ ટેક.
 દીસે દીસે બૂધર બીનેવાન, આબૂપણ અંગમારે અતિ
 લટ લુંમરેણ. માણા ૦ ૧
 શોભે શોભે સોનેરી સિરપાવ, સોનેરી મોળિયું સિર અતિ
 સોભતુંણ; માણા ૦
 ધરિયાં ધરિયાં હુંડલ કહ્યું જડાવ, કેસરનું તિલક મુનિ
 મન લોભતુંણ. માણા ૦ ૨.

આપે આપે ઉતરીયું ઉરમાંલે, બાલુ રતન જડાડિ સુખપર
બાંધીયાછ; માણા૦
સુંદર વરની શોભા કહી નવ જાણે,* માનનિયું જોવાને નેણ
ચર સાંધીયાછ. માણા૦ ૩
રાજે રાજે કડાં કરમાં અનુપ, આંગળીયે વેઠ વીંટી અતિ
કસબે ધડીછ; માણા૦
પ્રેમાનંદ કહે ચરણે સુખરૂપ,† રતને જડેલ પેહેરી મોજડીછ. માણા૦ ૪
પદ ૨૨૮૨ સું

નિરખી નિરખી શામળિયો શિરદાર, લોચનિયાં લોભાણા
સુખને મરકસેડછ; માણારાજ૦ ૨
કરી કરી નેહ વારમવાર, ચીતડાં ચોર્યાં છે નેણાને ફરકસેછ. માણા૦ ૧
દીસે દીસે અજબ અંગ મરોડ, તરુણાઈની છટા સુખ નવ
જાણે કહીછ; માણા૦
આણી આણી અતિ મન ક્રોડ, ત્રિભુવનની શોભા આવી
ઉદય થઇછ. માણા૦ ૨
પામ્યા પામ્યા કોટિ કંદર્પે લાજ, રાજેન્દ્ર રસિક વરનું
રૂપ જોઇછ; માણા૦
બૂલી બૂલી ધરનારેકાજ, ડોહરિયો જોઇને મજવિનતા મોહીછ. માણા૦ ૩
શોભે શોભે શ્રીહરિ પૂરણ્યંદ, મતિમંદ મતવાદી નિરખી
નવ સંકેછ; માણા૦
બલહારી બલહારી પ્રેમાનંદ, નાયજીને જોવા જન મન
અતિ ટોકેછ. માણા૦ ૪

પદ ૨૨૮૨ સું

લાગ્યો લાગ્યો નટવરથી નેહ, માણીગર જોઇને જનમ સુદૃઢ
થયોછ; માણારાજ૦ ૨૬

* “રેખા શોભા સુંદર કહી નવ જાણે” “શોભા શોભા વરની કહી નવ જાણે”
પાઠાન્તરો ગાય છે. † “કહે કહે પ્રેમાનંદ ચરણે સુખરૂપ” પાઠાન્તર છે.

રસ્યા વરસ્યા આનેદકરા મેહ, મોહન વર મળતાં અતિ
 ધણો રંગ રહ્યોજી. માણાં ૧
 સરીયાં સરીયાં સરવે મારાં કાજ, કેસરીયા વર સાથે
 સગપણ કીધલાંજી; માણાં
 વરીયા વરીયા વર રાજધિરાજ, મળતાં ને મનમમતાં
 સુખડાં લીધલાંજી. માણાં ૨
 ભાંગી ભાંગી મારી સરવે ભુખ, ધણારે દિવસ દુઃખડાં વેડીયાંજી; માણાં
 પામી પામીહવે અવિચલ સુખ, પરમ પુરુષ હરિવર ભેડીયાંજી. માણાં ૩
 પૂજ્યા પૂજ્યા મેંતો પૂરણુધણ, અનેક જનમના પુન્ય હિરે
 થયાંજી; માણાં
 પ્રેમાનંદ કહે મોટો છે મરમ,* દુરિજનિયાં ન જાણે જાણે
 ભવમાં વહ્યાંજી. માણાં ૪

પદ ૨૨૮૩ મું-રાગ સોહા

વહાલી લાગે મૂરતિ તમારી હો માવ;	
છેલારે મુંદર નટવર નાવ;	વહાલીં ૨૬.
આરા આવો નેણા ભરી જેવું હો નાથ;	
ભેંદુરે ભૂધરજી ભરી ખાથ.	વહાલીં ૧
નિરખું હું ચરણ કમળની હો ભેડ;	
વારી જઈ ધણારે દિવસના કાડ.	વહાલીં ૨
હિર્વરેખા ખારા મારું ચોરે ચીત;	
વાધીરે જેવા પૂરણ પ્રીત.	વહાલીં ૩
જમણારે અંગોઠાના નખમાં હો ચિહ્ન;	
જેવારે જીવન ચર્ષિ છું હું દીન.	વહાલીં ૪
પાની પિંડી મુંદણ ને સાયળ હો સ્યામ;	
પ્રેમાનંદ કે' સ્યામ કટિ સુખધામ.	વહાલીં ૫

પદ ૨૨૮૪ મું

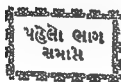
નેયા જેવું રૂપ તમારું હો રાજ;
 ધા છેજી ધણેરે દહાડે મળ્યા આજ. નેયા૦
 બી નૌતમ લેડી છે હો ગોળ અનુપ;
 દરમહી ત્રિવળી સુંદર રસ રૂપ. નેયા૦ ૧
 પડતી છે છાતી તમારી હો માવ;
 પનરિ ચિહ્ન નેવા ધણેરે ભાવ. નેયા૦ ૨
 તીમાહે જમણી કારે હો લગાર;
 ડા ચાર તીલની એક હાર. નેયા૦ ૩
 રિકર સમ છે ભુંજ હો ઉદાર;
 હીરે છાપ ચિહ્ન સુખસાર. નેયા૦ ૪
 ઠુ ઠંઠ ચિણુક અધર હો પ્રવાહ;
 માનંદ નાસિકા નેમને નિહાલ. નેયા૦ ૫

પદ ૨૨૮૫ મું

ડા લાગે રાજ્ય હો લોચન સ્થામ;
 ારી જાઉં વદન ઉપર કોટિ કામ. રૂડા૦ ટેક.
 તમણે એક કપોલે હો તીલ સુખદેણુ;
 તરખું હો ગોળ કપોલ દિનરેણુ. રૂડા૦ ૧
 ડું એક વામ શ્રવણમાં હો બિંદુ;
 ામેરે જાણીયે ચિહ્ન સહિત ધંદુ. રૂડા૦ ૨
 મુકુટિ છે કામતણી હો કળાણુ;
 ચાં હો વારણે મારા આણુ. રૂડા૦ ૩
 કાણું કાણું તિલક કેશરનું હો બાલ;
 બાળી બાળીરે વાધે ધણું વહાલ. રૂડા૦ ૪
 લલાટમાં રેખા રૂડી નેયા હો લાગ;
 ત્રેમાનંદના . મનમાં ખુંતીરે પાલ. રૂડા૦ ૫

પદ ૨૨૮૬ સું

માણીગર માણીના હો અસવાર;	માણી૦	૪૬.
કેસર રે વાઘલીપર બહુ પ્યાર.		
રાજેશ્વર રૂઝરે હો ધર્મકુમાર;	માણી૦	૧
ડોલરિયા હો હેડનારે હાર.		
શોભે માથે મોતીડાના છુડેરે જડાવ;	માણી૦	૨
ભામા પેહેત્યા જરકસિયા હો સાવ.		
ડોલરિયોજી દીસેરે હો નેખનપૂર,	માણી૦	૩
સુંદર પર શોભાનારે સુર.		
કાઢીલાને કાઢે કાઢે જીવે હો જન;	માણી૦	૪
વારી ફેરી નાંખે તન મન ધન.		
આભૂષણ અગોઅંગભરિ અપાર;	માણી૦	૫
પ્રેમાનંદ ભયે વારણે વાર વાર.		

પદોની અનુક્રમણિકા

૨૫

	પદ		પદ
અગમ અગાધ આત ત્રિભુવન નાથ	૧૮૩	અળ કોન તોસે જોરેરે જીયા જોરેરે	૮૩૬
અજબ સુરત તેરી બનીરે કનેયા,	૧૨૬૪	અમ ના દેસારે બરા ના દેસાં ...	૮૮૫
અજબ બની બગસેકી બેકક, ...	૨૧૪૩	અબતો સનેહી સુધ લીજે જરી...	૯૦૩
અઠારીયાં મોરી આજરે ...	૧૭૮૭	અબતો વનિક હેરા હમરી ઓર...	૯૦૪
અણિયાળી, મરમાળી રે, ...	૧૪૩૦	અબમે કેસી કરવે	૧૩૦૩
અતરંગ રસબર નચત બિહારી ...	૧૬૬૩	અબ સાવરે બીના માર્ગ, ...	૧૩૬૭
અતહિ અતુર મૈયા મોહન ખારો	૨૦૬૦	અબ ના સુવંગી તેરી બાંમુરીકી	
અનવદ્ય લે ગયો સાવરો, ...	૧૨૮૦	વાન;	૧૬૫૬
અનીહાંહારે અલબેલા મોહન ધેર	૨૪૩	અમદાતેવાદમાં આવિયા જરે, ...	૧૦૧૨
અનીહાંહારે આવો જાદવ જોયા		અમને રમાડોને રાસ રામળિયા	
જેવા, ...	૨૪૪	વહાવા અમને રમાડોને રાસ, ૧૧૨૧	
અનીહાંહારે વાણી લાગે વાવા તારી		અરસ પરસ દોડ હોત શુક્તાન, ૧૨૦૨	
વાણી, ...	૨૪૫	અરબ મોરી માનો જ હો ...	૧૪૪૩
અનીહાંહારે મનમોહન પ્રિતમ		અરી માતેરો માધો જાડુ ડારી મયે; ૧૩૬૨	
ખ્યારા, ...	૨૪૬	અરુન જદયે હોડ પ્રિતમ ખ્યારી, ૧૨૦૦	
અનેક જનમનાં મારા પુન્ય આજ		અરુન જદયે દોડ કરત સિંગાર, ૧૨૦૧	
જીગ્યાં	૧૧૦૬	અવબેલો હાથા હરિ હસતા ...	૧૬૮
અનંત કળા અનંત રૂપ ..	૭૬૭	અલબેલા તમારે કાજ ફરું હું તો	
અપને લાવડું સીખ લખાયકે બરબ		યેડીરે	૨૩૭
જોડોદ રાની	૯૮	અલબેલા અતુર નંદલાલ ...	૧૪૪
અપનો બરદ બીખ્યારો નાથ ...	૪૧૨	અલબેલા આનંદકંદ ...	૭૬૨
અબ નહિ છોડું ચરન સરોજ ...	૨૧૬	અવબેલો અમદાવાદે ...	૧૦૧૬
અબરે મોયે જૂજયદ, ...	૭૬૨	અલબેલી અલત જ નવલ આલ ...	૧૩૩૫
અબતો નાથ ગિબાઈ લીજે ...	૪૧૪	અલબેલા આવો ઓરારે, અરબ	
અબ તહી છાંડું ચરન સરોજ નાથ	૫૪૯	કરું હું	૧૪૧૬

પદ	પદ
અલખેલા આનમરામ કે મિત્રમ	અળખા ન મેલુદે અળખા ન મેલુદે ૨૨
પાતળિયા ૧૮૩૫	અંખિયનકી લગી ચટકી સળની ૧૪૪
અલખેલા આવોરે આજ માટે	અંખિયાં લોભાનીરી ૧૨૯૯
આંગણે જો... .. ૧૮૩૭	અંખિયાં અટકી સલોને રૂપ ... ૧૪૮૬
અલખેલોજી આનંદમાં દીઠડા જો; ૧૮૫૧	અંખિયામે જનુ બારી ગીરધારી
અલખેલા આવો રે રમિયે એકતો; ૧૮૮૭	સજ; ૨૧૩૦
અલખેલા આવો મારે ઘેર કે જઈ	અંખીયાં હરજ સહીરે, ... ૩૬૪
તારે વાણે રે લોલ; ૧૮૨૩	અંખીયાં ફરજન લાગીરે, ... ૮૨૧
અવશુન મેરો કીને હરિ માપ, ... ૨૧૮	અંખીયા ઝોટ ભયે અધુલાત; ... ૮૮૯
અવિચલ આસરો અબ પાધો હો; ૪૨૮	અખીયાં રૂપ લોભાની રસિયા
અવિનાશી આવો રે, ... ૯૩૯	વર કે; ૧૦૬૧
અવિનાશી થયા આહિર રે, ... ૧૦૧૯	અખીયાં અટકી રહી લખી છખી
અવિલોકી શોભા મારાં નેણુ રે ... ૧૫૬૦	નટકી; ૧૦૬૨
અવિલોકી થકીત ભઈ અંખિયાં મોરી ૧૬૫૧	અંચરવા મોરો છાંડો સાંવરે ... ૧૭૩૭
અવિગત અલલ વિલાસ ૧૭૧૬	અંતરભમી જગદગુરુ ઈશ્વર ... ૨૨૫
અશરણુશરણુ બુજ દંડ મહારાજના ૧૧૮૩	અંસુવન સુખેરે મોરી અંખિયાં ... ૨૧૬૪

અમી

આજ સખી સામલિયો વાલો, ... ૧૦૦	આજ બને બનમાલી, ... ૫૯૦
આજ સખી મોયે સચુન હોત હે, ૧૨૧	આજ મારે હરિ પદોણુ ઘેર આવ્યા, ૬૯૯
આજ અલખેલો બાઈ મારે મેદિર	આજ અખિનવો આનંદ હોડે હરખ
પધાર્યા ૧૨૭	ન માય રે; ૮૫૪
આજ મોહો સકુન હોત શુભ માર્ઘ ૨૯૭	આજ સખી સામળીયો વહોણો, ૯૩૨
આજ મોયે સુપન અનોપમ આયો ૨૯૮	આજ છખી નિરખી યકીત ભઈ; ૧૧૧૮
આજ દિન ધન્ય ધન્ય મોરે ભાગ ૨૯૯	આજ અનોખીરી સુંદર તાઈ, ... ૧૧૯૮
આજકી છખી બારની નહીં ભયે... ૪૩૭	આજ સફલ થઇ આંખકી ... ૧૨૩૮
આજ મોરે ઘેર આવો તો પીયા	આજ શ્યામા પ્યારી, ... ૧૫૦૬
સરવસ વારં, ... ૪૮૨	આજ છખી નૌતમ લાગત પ્યારી ૧૬૨૨
આજ મારે આનંદ અતિ ધનસ્યામ	આજ છખે દેખી અતહી મનોહર ૧૬૭૮
સુદરવર યાને ગીરખી;... .. ૫૦૦	આજ વૃંદાવન રાસ સધે દેખન નેયે ૧૬૮૫

પદ	પદ
આજ મોડું મીઠું માઈ શ્રીમહારાજ ૧૬૯૬	આરતિ કરત રૂંગાર બનાઈ; ... ૯૪૭
આજ સખી ધનશ્યામ છેલ કુંવર... ૧૭૫૬	આરતિ હવારત મૈયા; ... ૯૫૦
આજ તો અઢારીમેં ખીરાજે બન- ...	આરતિ રાજ લોમખી સાજે; ... ૯૫૨
વારી આલી ... ૧૭૭૩	આરતિ કીજે શ્રીકમલાવરકી, ... ૯૫૮
આજ સેયર સામગિયારે વહાલો, ૧૬૬૦	આરતિ નારાયણ સ્વામીકી ... ૯૬૩
આજ મારે ઓરડે રે, ... ૨૦૦૩	આરોગો અવિનાશી ... ૯૦૬
આજ સાહેલી ધનશ્યામની રે, ... ૨૦૧૫	આલીરી આજતો છટા કંધુ ઓરહી
આજ બંગલેમેં ધુધક બાજે; ... ૨૧૫૬	મકારકી ... ૧૨૧૬
આજકી છની તો કંધુ કહી નબઈવે; ૨૨૩૪	આવડી રી ઉધ તમને બેઠો મારા
આજયો મેરે આજ બાલમા જરૂર, ૧૬૩૯	નાથ ... ૧૩૫
આદિત્ય હરિયારે, સહજનંદજી ૭૧૫	આવન કહ ગયે ક્યોં નહિં આયે
આદિ માયા જગતની છે ઈશ, ... ૧૬૦૧	લાલ ... ૧૦૩૫
આનંદ વાઘ્યો છે રે કે મોહનજી	આવત લટક લટક લાલ ... ૧૫૦૩
મળતાં; ... ૧૮૪૩	આવત લટક લટક લાલ ... ૧૫૨૭
આનંદ બયે નૃપ વિનય વચન ... ૨૨૪૯	આવાને આવારે આવાને આવારે, ૨૪
આ પદ માંહીરે, ગાયા છે ... ૭૨૨	આવી અધર મને તે હયાપીયો, ૭૭૮
આપન નયકે, લાલન લીછયે	આવો રાખરે રાજેંદ્ર નેણામાં ચોરી. ૩૩
મનાય; ... ૧૦૫૬	આવો આવો રે ઓરા આવો, ... ૬૨
આપું છું ખીડી ખાનની હું બનાવીરે ૬૧૫	આવોને અસખેલા મારી આંખડ-
આપું પાન ખીડી જમે બક્ષતપતિ ૬૨૭	લિમાં રાખુ રે. ... ૧૦૩
આય બસો નેનામેં અજબાસી હો ૫૮૨	આવોરે વાલા હું તો તમારા મોલી-
આય હંમરવા તોરયો હરવા ... ૨૧૬૬	કાપર મોઇ રે. ... ૧૦૪
આયે છાપાયે રોજ એશ્વર્ય પ્રતાપ	આવોજ આવોજ અસખેલા મારી
તેજ ... ૧૮૪	આંખડલિમાં જાતન કરીને તમને
આયે સહજનંદ સિદ્ધ મુનિ વૃંદ ૮૭૬	રાખું રે. ... ૧૧૬
આયે હો રમીલે પીયા મેરે મન	આવો આવોને સુંદર શ્યામ મારે ;
બાયે, ... ૧૧૪૮	ઘેર આવો રે; ... ૨૩૬
આયે મેરે આજ શ્યામ સોહાગી, ૧૬૩૭	આવો અઘખેલા સુંદર મુખ ... ૨૪૭
આયે હો આજ પિયા બનવારી, ૧૬૩૮	આવો જ્યુ મીઠું પીયા માનહો
આયો દોય ધરી મબાકર, ... ૧૩૧	રસિયા; ... ૨૫૬

	૫૬		૫૬
આવોને મોહન અલખેલડારે મંદિર		આવો મીલી યજ્ઞનારી	૧૩૭૪
મારેરે	૩૨૬	આવો મારા મોહન મીઠડા લાલ કે	
આવો મોહન મારે ઓરડીયે ...	૬૧૧	જોડે તારી મૂરતીરે લોલ... ..	૧૭૬૬
આવો વહાલા મારા બારણીયે ...	૬૧૨	આવો કૃષ્ણ કમળદળ નેણ નંદતણા	
આવો ખોરોશી પાતલિયા... ..	૬૧૩	લાલા	૧૮૧૭
આવો મનોહર મનહરતા ...	૬૧૪	આવો સામળિયા ગીરધારીરે ...	૧૮૨૯
આવો જોડે છબીલા તારી પાછડી	૬૧૭	આવો આવોને ત્રિરિધર ઓરારે ...	૧૮૩૨
આવો માધવ મંદિરમાય... ..	૬૨૦	આવો જીવન જાલવસય જોડું તારી	
આવો રસિયા રાખું મારે હર ...	૬૨૧	મૂરતિ	૧૮૩૩
આવો રાખું નેણામાં નાયજીરે ...	૬૨૨	આવોને વહાલા રે કે લાલા નંદતણા	૧૮૪૪
આવો રમીયેરે વાસુદેવ વનમાળી	૬૨૩	આવોને અલખેલડારે વહાલા, ...	૧૬૧૩
આવો મોહન મારે બારણીયેરે ...	૬૩૦	આવો આવો મુદર સ્વામ કે જીવન	
આવો રસિયા રાજ્ય નેણ નંદના		મારે ડોલતા રે લોલ;	૧૯૨૨
લાલારે	૬૩૬	આવો અલખેલા આધાર, ...	૨૦૧૯
આવો રાખું નેણામાં ચોરી ...	૬૫૮	આવો આવો ઓરા અલખેલડા, ૨૦૧૩	
આવોને અલખેલડારે અલખેલા ...	૬૫૯	આવો રાજ્ય લોચન રંગ રસિયા, ૨૦૮૧	
આવોરે મરમાળા મોહન ...	૬૭૨	આવ્યા રૂડા રંગતીનો, સહજનન-	
આવો તો ગોડડી કીજે	૬૮૭	દજ;	૧૭૫
આવોને મંદિર મારે, ...	૬૮૮	આશકોંઠી ચારીવે... ..	૮૭૭
આવો જ્યું બિરાજો કહાના એરે		આસરે શ્રીકમલાવરકે રધયે; ...	૨૫૨
નેના આગે;	૧૧૭૦	આંખડીમાં ચાને રાખું રાજ; ...	૫૨૦
આવોને નવરંગી નાય નેણમાં રાખું, ૧૨૦૫		આંખડીમાં આકળા મા યાજ્યોરે	૧૬૫
આવો મારા દેડા કેરા હાર, ...	૧૩૦૮	આંખડી રસ રંગે રાતી	૧૧૪૧
આવો મારા મીઠડા જોલ માવ, ૧૩૦૯		આંખડી અટકી રૂપમાં ...	૨૨૧૬
આવો ઓરા રસિયા રાજ્ય નેણ, ૧૩૧૦		આંખડીએ આવીરે હબા, આંગ-	
આવો મારા નાયજી નાના ...	૧૩૨૦	ણીએ આવી	૧૫૬૬

ઈ

ઇન મોહનાને મોહની ડારીડારીહો ૪૬૨ ઇન સાવરેને બાવરી કાની કાની હો ૪૬

૫૬

૫૬

ઇન મોરન સોર મચાવોરે ... ૧૩૩૭
ઇન મોહનને મેરો મન દસ્તીને
માઇ ૧૪૭૫
ઇન નેનાકો લાભ ચેટી સેચો ... ૨૧૮૮

ઇન સાંવરે ગુમાની મોયે કીની હે
દિવાની ૨૨૨૯
ઇહાં રહો જ્યું મોરે મીનહો ઉલા ૭૩૪

ઉ

ઉઠ અલખેલી હે રૂધે કુંજમે કમ-
લનેન, ... ૧૩૫૦
ઉઠામી જોગી કોન હીસાસો આયોરે; ૪૧૬
ઉઠાસી હમ ઉત્તર દેસકે બાસદિ; ૪૧૭
ઉપરના એઠે કેશરિયા કેરેરે, ... ૧૨૮૨
ઉમા ધનુષ મટી કર ધીરે, ... ૧૦૨૬
ઉમારે અલખેલો રે વહાલો, ... ૧૯૫૬

ઉભા રહોને અલખેલો વહાલો .
ઉગાવાળા ઉલ; ૧૬૭૪
ઉભો છવન જમુના તીર, પાણીમાં ૧૫૫૩
ઉભોરે અલખેલો વહાલો છવન
જમુના તીરે ૨૨૨૩
ઉરમેલું ઉરમેલું ઉરમે રહોનું ... ૮૬૪
ઉઠો અલખેલા વાલા વાજુસારે વાયા ૧૩૩

એ

એક વાર આવો વાલા મંદિરમાંયેરે ૩૭
એક બરોસો સ્યામ ચરનકો ... ૪૪૪
એક દીધા સ્યામ સ્વરૂપરે ... ૧૦૨૩
એક હો તીન મીતી, ચાર પાંચો
બઇ, છત્રી અઠ સાતમી દોરીઆઇ ૧૦૭૧
એક વાર મંદિર આવો વહાલાઇ
મારે ૧૮૬૧
એ માવે પીયા ખ્યારી, કુપડ સમ
સૂર નીનમાં ૧
એ ચરણનારે ભોખી ૧૮૫૭
એ ચિત્ર વચ્ચે રૂડો લગાર ... ૧૬૬૪
એ ઘાયો અનિ મતાપ શીસ્વામી
નાપ જુઓ, ... ૨૧૪
એ રેખે ચાર ચંદ એક દોર ... ૩

એ દોડ નેના શાહ કમલસમ મકુ-
સિત સનિસ્ત ચતે; ૧૧૪૭
એ નમ છત્રી નિત્યપ્રતિ નવલ ... ૨૬૨
એના પ્રગટ અરિત ગુણ આડેરે, ૭૭૨
એની લીલાનો લવલેય, ... ૬૮૪
એ બાપે બાંખી પાગ બનવારી, ... ૪૩૩
એમ અગણિત વિશ્વ સ્વાય છે, ... ૭૬૭
એમ અખીલ જીવનના પ્રણયે, ... ૨૦૪૫
એ માઇ નરવર નવરંગી ૪૩૨
એ મોહન પિયા પાયે ૧૩૭૫
એરી સ્તના રે નેનેલી રેખે ... ૭૬
એરીવે છવનપ્રાન દમારેરી માઇ ૨૨૭
એરીનું સાંવરેરૂપ લોભાનીરી માઇ ૨૨૮
એરી મા દેખન કો કટાન ઉદો... ૪૫૪

પદ

પદ

એરી મા દેખતકા હરિ લરીમ ...	૪૫૫	એરી એરી નદવાલ; (૨) ...	૧૬૦૦
એરી મા મોહનલાલ બીહારી, ...	૪૫૬	એરી નદલાલ, એરી નંદલાલ દેખે	
એરી મા દેખત કા કંઠાન ભોરો, ...	૪૫૭	બીનું બાવરી, ...	૧૭૮૦
એરી બીનું દામ હુ બેઠાની, ...	૫૬૩	એરી ઇન મોહનાને ડારી મોપે	
એ રીતે શ્યામ સુભાષ, ...	૬૮૨	મોહની	૨૨૧૨
એરી મોરી લાખી સુરત નંદલાલસોં, ...	૧૦૪૧	એ લીને સરસ સાર ઉપચાર ...	૪
એરી ધ્યાનમદા ગોબિંદા બીનું		એ લીલા પરમ પુનિતરે	૧૦૨૨
બાવરી, ...	૧૦૪૨	એવા સંત તે હરિને ગમે	૭૦૦
એરી તોહો બેર બેર કંઠલ સકુચેયે		એવા સંત હરિને ખ્યારે	૭૦૧
રી છય ખ્યારી, ...	૧૦૬૬	એવા સતની બલિહારીરે	૭૦૨
એરી મોહો બેર બેર આવત હે		એવા પુરોષોત્તમ મહારાજરે ...	૭૫૭
અતહિ અચંબો હર	૧૦૭૦	એવા શ્રીહરિ સ્વર્ગિ સહજનંદછ	૮૪૬
એરી મોહોલ્કરી ઇન મોહન ચોરવાને	૧૦૭૪	એવા અક્ષરધામના પતિ શ્રીહરિરે	૮૫૦
એરી મેનો ના નહિં અબ દધી		એવા સમરથ શ્રીસહજનંદછરે ...	૮૫૨
બેચવા;	૧૦૭૫	એવા દુલ્લભ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને	૮૯૦
એરીને મેં સાંવરે સ્વપ્ન લોખાની	૧૦૭૬	એ વાત છે અતિ મર્મની	૧૦૦૭
એરી બસા ગદ્ય મોરે છયે છગી		એવાં કરે રે... ..	૧૬૮૬
સાંવરી	૧૦૭૭	એવી ચેષ્ટા હરિની અતિ સારે ...	૨૦૫૧
એરીએ કંઠાન કુવર પિયા અબહિં		એવો ઉદાર સ્વભાવ છે સ્વામીનો રે	૨૦૪૮
રોવત કા આધે... ..	૧૧૪૫	એ સરોજકંઠે સરસ તિલોરે નેના	૧૩૫૬
એરી મેં બહુત કહી સમજધે ...	૧૨૫૩	એસી મેંતો ભગી નાહી, મીય બીજા-	
એરી પનપટવા ઠાડો ગ્વાલ, ...	૧૪૬૫	એસોંબી હો	૧૪૮૧
એરી એરી ગ્વાલ રંગ; (૨) ...	૧૫૨૭	એસે બાટ પંડિત મતવાડી, ...	૨૨૫૨
એરી એરી ધનશ્યામ; (૨) ...	૧૫૨૮	એસો બિચાર મોરે હોડ મિર	
એરી એરી અલબેલી; (૨) ...	૧૫૮૯	ચરન ડારી	૧૮૫

ઓ

ઓખ્ય હરીધે દિવાળીનો ઓખવ	૬૦૧	ઓર ન ઠોર વચ જિના મોરે, ...	૨૩૭
ઓખવ કદેજો એક સંદેસો પ્રભના		ઓરા આવોને પાલા પૂજુ વાતરી, ...	૩૬
નાયનેરે લોલ, ...	૧૬૨૦	ઓરા આવોને મિત્રિધર ઘેલારે, ...	૪૨

	પદ		પદ
ઝોરા આવો છેલ્લર છેખાણારે, ...	૫૦	ઝોરા આવો છેલ તમારે, ...	૧૧૬૮
ઝોરા આવોરે સુદર છેલ જોડે મુખ		ઝોરા આવોને સુદર સ્થામ ...	૧૩૬૬
તારું રે, ...	૨૩૧	ઝોરા આવો સુદર સ્થામ રે પુહું	
ઝોરા આવોને સુદર સ્થામ આંખ-		વાતવડી	૧૮૮૩
ડલિમા રાખુરે, ...	૨૩૫	ઝોરા આવોને વારી નહ લાવરે, ૧૬૪૮	
ઝોરા આવો કાન છેલ યુમાનીરે,	૩૪૫	ઝોરા આવોને સુદર સ્થામરે, ...	૧૬૬૭
ઝોરા આવોને છેલ છેખાણારે ...	૬૨૭	ઝોરા આવો નાગર મંદના લોહું	
ઝોરા આવો મારા પરમ સનેહીરે	૬૨૯	જીવન સુદર સ્થામ;	૧૬૭૬
ઝોરા આવો મોહન ચિત ચોર ...	૬૪૩	ઝોરા આવો સ્થામ સનેહિ, ...	૧૬૯૧
ઝોરા આવોરે ગિરિધારી... ..	૬૬૮	ઝોરા આવો અલખેલકા રે, ...	૨૦૭૭
ઝોરા આવોને ધર્મકુમારે ...	૭૩૫	ઠે નમો પરિવ્રજાસયરે, ...	૭૬૯

ક

કનકવા દે પછતાની રે	૨૧૧૫	કમલદલ નેનડી શોભા	૧૬૦૮
કનકરા મત દે (૨) તેરે લીખે નેના		કરત હરિ હરિનનકી રખવારી ...	૮૧૪
નાગરી	૨૨૧૯	કર શુંગાર આરતિ ઉતારે	૯૪૮
કઠારિયા મારી મોયેરે (૨) ...	૧૭૮૮	કરત શુંગાર આરતિ માધ... ..	૯૪૯
કદમવાધી છેપાં	૧૩૪૪	કરત રાજભોગડી આરતિ... ..	૯૫૧
કદમતર કાંડે સ્થામ મનોહર ...	૧૬૭૬	કરત મૂરતિ મૈયા, આરતિ... ..	૯૬૭
કનક છડી લઇ કરમા રે	૨૦૮૮	કરત જસોદા મયા આરતિ, ...	૯૬૮
કનેયા મોરા મીતરે કનેયા મોરા મીત	૨૭૩	કર દીની દિવાની કહાન રે, ...	૧૧૩૦
કનેયા આસરે અખ તેરો ...	૪૨૩	કર ગયો કૃષ્ણ મૈયા માખન ચોરી; ૨૦૮૬	
કનેયા નાદુગારા હો પ્રીતમ ખ્યારા	૪૬૮	કરી પકવાન તહાં સમ જામે, ...	૨૨૫૦
કનેયા ખંસીવારે હો નાદુ કીનો ...	૧૨૪૪	કરુણાના સાગર કુવર ધર્મના ને; ૭૫૨	
કનેયા ખસી નેક ખલવો મોરે ચાર	૧૪૬૧	કરે લીલા અગમ અપારેરે, ...	૧૦૨૦
કનેયા જોડે અનખ દુરાલો ...	૧૫૨૧	કરે ટેદી બાવ કરે ટેદી સેનન ...	૧૫૧૨
કબ બાટેગી મૈયા મેરી ચોડી ...	૨૦૯૨	કસકે મારી મોયે સેન દ્રગનડી, ૧૨૮૫	
કમલનયન શ્રીકૃષ્ણની	૧૦૦૬	કસકત બાંસુરી બેરન પાંસુરીમે	
કમલ દ્રગ ખીચ રેખે રતનારી ...	૧૨૬૫	કાંસુરીસી	૧૬૮૧
કમલ નયનને વાર બાહ તારા ...	૧૪૧૩	કહાના તેરી મુસકાનીમે મન લાગોરે	૭

	૫૬		૫૬
કહાન કુંવર કામણગારા હો ...	૨૦	કામણગારાં છે નાથજીરાં નેણ, ..	૨૨૭૦
કહા કહું ધર્મકુવરકી માઇ ...	૨૨૨	કાહુકે બોરાયે હઠી આયેહો રસિક	
કહાનુડે કામણ કીધુ મા... ..	૩૩૮	પિયા, ...	૧૧૬૫
કહાન કેસરીયાને જોઇ હું લોભાણીરે	૩૪૪	કાહેકુ તે મારે નેના, કડીન કરેજમાં	૧૪૭૮
કહાનવર કેસરિયાની રોઆ ...	૧૦૮૭	કાહેનું સામવડા છેલા નેન બાન	
કહાન કેસરિયા કુવર કહાન કેસરિયા, ૧૧૦૪		મારહા વે;... ..	૨૦૬૭
કહાન તમારે કારણે હું તો, ...	૧૧૯૯	કીજયે કૃપા કૃપાલ સદા બકન મતિ-	
કહાના અનારી કહાં ગયો લો, ...	૧૨૫૯	પાલ.	૧૮૬
કહાના તોસે કાન બોલે,...	૧૪૭૬	કીજયે બક્ષીબડ, ...	૯૨૨
કહાને કંઈક કૌતક કરિયું રે, ...	૧૪૯૯	કીજયે બ્યાન શ્રીધર્મના કુંવરનું, ...	૧૧૮૦
કહાન કાનનં મુધરે સ્વર બંગી		કીધી વરા કહાનેરે, મુને નેણામં, ૧૦૬૩	
બળઈ, ...	૧૭૩૪	કીન દેખ્યો મોહન ચોરવા, ...	૧૨૮૧
કહા બરનું છબી આજ સ્થામ સુંદ		કીનીરે દિવાની મળનાર બાવરિયા, ૧૬૪૫	
રકી;	૧૭૫૮	કીયો જળ મુવરા પુરમાંહી (૨); ૨૨૪૩	
કહાન દાની દાનીરે, કહાન૦ ...	૧૭૬૫	કુબરી કર ગઈ ધાત, ...	૨૧૨૫
કહાન કાઝો કહમકડી છેયાં ...	૨૦૬૪	કુંવરિહારી ગિરિવરધારી૦ ...	૪૮૦
કહાન તે કીસીદે સાથ નેહ ઉં ન		કુંવરે કરત રસકેલિ મળનારી સંગ, ૧૦૭૨	
લગાઇયે લલા	૨૧૩૭	કુવર મત પકરો કર બરજેરી, ...	૧૧૩૫
કહું છું ક્યારનીરે	૧૩૮૧	કેદારા સંગ લીની, મોહન સધન	
કહોઈ કહોઈ ક્યાં જગ્યા જગ-		કુંવર વમ પુંજ, ...	૧૬૮૩
જીવન તમે	૧૧૮	કેશવ કેડે રે ફરે મન કેશવ કેડે રે, ૭૩	
કહો જયું પ્રીતમ સાચી બાત હો ૧૬૮૯		કેશવ જાગીયે હરો પીર.	૮૬
કહોરી કીતવ નંદલાલસે હો ...	૧૬૯૦	કેશવ કમલનેન કરતાર કમલાવર	
કંસ કહા કરેગો રી મેરા	૧૨૧૩	ગિરિધર કેશીમયન દેવકીનંદન. ૨૫૫	
કાનુડે કામણગારે મા કામણ કીધું ૧૪૧૮		કેશવરાય રહો મોરે નેનમે; ...	૪૨૫
કાનુડે, કામણગારે મા;	૧૪૨૯	કેશવ કેડે રે મારુ મનડું ફરે છે	
કામણ છે મોરકી માંલ, ...	૭૬૧	બાઇ, ...	૬૦૮
કામણિયારે શ્રી કૃષ્ણજી, ...	૧૪૨૭	કેશવરે કે દહાડાની કહું છું, ...	૧૪૧
કામણ મુજને કીધલાં રે, ...	૧૮૨૮	કેશવ કહું છું ક્યારની રે, ...	૧૦૮૧
કામણ સંજને કીધાં રે બેની, ...	૧૯૧૨	કેશ મયન મોરારી, ...	૩૨૧

	૫૬		૫૬
કેસરકો તિલક બાલ અત રસાલ...	૨	કો જાને ગત તેરી અગમ અગાધ	૫૪૬
કેસરલીનો રે કહાન જોઈ કેસર-		કોન બેરન મન માની, ...	૧૧૩૨
લીનો રે, છેલો નંદછનો રે. ...	૭૨	કોન કામનીકે બસ ભયે હો શ્યામ,	૧૧૬૨
કેસરીયા માને હો, રખજ્યો રાજ-		કોન માનની કે મન માને હો પિયા,	૧૧૬૩
રો શુભામ, ...	૩૬૦	કોન શિખાવે રે કહાન તોયે કોન	
કેસરીયા વાલમ કહાનારે, ...	૬૦૫	શિખાવેરે; ...	૧૨૧૪
કેસરિયા શ્રીકૃષ્ણ મનોહર, ...	૭૪૬	કોલ દેકે કહાન કહાં બિલભાયે વે;	૨૨૩૩
કેસર લીનો કહાનજી રસિયો નંદ-		ક્યારેક શ્રીમહારાજ મનોહર, ...	૨૦૨૬
વચાય; ...	૧૬૭૧	ક્યારેક પોતા આગળ મુનિવર, ...	૨૦૩૮
કેસી બને હો મેરે શ્યામ પેનનિયાં		ક્યારેક તો ધર્મકુમાર રે, ...	૨૦૪૩
તેરી; ...	૧૭૮૧	ક્યારેક તો કૃપાનિવાસ રે, ...	૨૦૪૬
કેસે જાડ પનિયાં ખીચ કાઢો		ક્યારેક તો દીનના દયાળરે, ...	૨૦૪૭
નંદલાલ; ...	૧૭૬૩	ક્યારેક તો ભક્ત જીવન રે, ...	૨૦૪૬
કેસે બને હો નંદલાલ મોહન ખ્યારે;	૧૭૮૨	ક્યારેક તો દીન દયાળુ રે, ...	૨૦૫૦
કેસે જાડ પનિયાં રોક્ષો પનધટવા;	૨૧૦૫	હીપા મોયે કીળે, ...	૪૮૮
કેસેકે બેઠવદી સાથ મીત તો નિભા-		કૃષ્ણ કમવદળ નેણુ તમારાં, ...	૭૪૮
ધમે વે; ...	૨૧૦૦	કૃષ્ણ શ્રીહરિ, હમા રહોને જરી રે,	૨૨૭૫

ખ

ખમારે ખમા હો મેરે નાવ, ...	૧૭૦૦	ખંજનનેની હે શ્યામા સમગ્ર ...	૧૩૪૮
ખરજરીખમ ગધાર મધ્યમ ખંચમ, ...	૨૬૫	ખંજનસેં દ્રુગ અજન દેકે બેડી	
ખરજ સાધ સાધરે (૨), ...	૧૩૮૫	આયે જરોકે ઝાંખે; ...	૧૭૫૨

ગ

ગગરિયાં મોરી કહાન ગહી ફેરી;	૨૧૮૨	ગાત ચિંયા મોહન, ખંજનવત મુદગ	
ગજ હપરમું હતરે હરિ તળ, ...	૨૨૪૭	પરમ ચતુર ખ્યારી ...	૧૫૦૫
ગદગદ ફેકે બોલી માણુ ખ્યારી, ...	૧૯૧૨	ગાયુંની સાથેરે આવે ગાયુંની સાથે	૧૫૫૦
ગમીયેરે મારે મન ગિરિધારી; ...	૮૭૬	ગાવત વેદ અમિત પ્રતાપ નકો, ...	૫૫૦
ગહે લાલ ગોપી મીલી દસ પાંચ, ...	૧૭૩૦	ગાવત સમકે સારી ગમપધનીસા;	૧૬૨૬

૫૬

ગાવત ગોવિંદ રામ અણનો અણપ

કર, ... ૧૭૬૯

ગિરિધારી મોહન છેલા, ... ૩૫૫

ગિરિધર ગોકુલકે અદા, ... ૩૭૫

ગિરિધારી હામી ધારી હો કુન્ન-

ખિદારી, ... ૪૬૭

ગિરિધર હાર મોરે હીયાકો; ... ૫૬૨

ગિરિધર આવોરે મરને રમીયે

વહાલા, ... ૬૨૪

ગિરિધર લાય બિયાક કીળે, ... ૯૧૮

ગિરિધરલાલકી, એસી છમી મો મન

ભાવે; ... ૧૨૬૮

ગિરિધર યેસો દર બાઈ વારો ગિરિ-

ધર, ... ૧૪૧૨

ગિરિધરશરે માનો ગિરિધરશ, ... ૧૬૬૮

ગિરિધર ગોકુલચંદ વહાલા; ... ૧૯૭૪

ગિરિધરશું સામે મોરે નેન, ... ૨૨૫૭

ગીરધર ધેલું ન બાકીએર, ... ૧૮૨૧

ગીરધારી આવોરે મારે ઘેર ગાજતાં

મે; ... ૧૮૩૬

ગીરધર અણવંતારે કે ગોઠડલી કીળે, ૧૮૪૧

ગીરીધર ગોકુલ ચંદરી, ... ૩૨૨

ગુનરિયાં ભેળન મદમાતી, ... ૧૩૬૧

ગુનરિયાં હમી (૨) કે હમી ધન-

સ્થામ; ... ૨૧

ગુણવંત ગિરિધારી, ... ૨૦

ગુણવંત ગિરિધારી લાલ મંદિર

મારે આવોને; ... ૧૦

ગુણસાગર ધનસ્થામજી મુખસાગર

જેટી નામ, ... ૧૦

ગુનીનન ગાવત ગુનીનન નાવત, ૨૬૬

ગુમાની યારું જોરી, ... ૪૦૧

ગુમાનીડા છેલા છાંડો મોરી ગેવ, ૧૭૩૬

ગુરુ પરમેશ્વરે, જે સેવે... ૧૦

ગુંથ્યાં કેસી કરું વે બાંમુરી બેરપરી; ૧૦૩૬

ગોકુલ નિધિ ગિરિધરધારી, ... ૧૦

ગોકુલમાં ગોપ સ્વરૂપરે, ... ૧૦

ગોકુલ છાંડી અથો ધનસ્થામ, ... ૧૦

ગોકુલચંદ છબીસો રાયે, ... ૧૦

ગોકુલચંદ દુલારેકી, ... ૧૦

ગોકુલકી ગોકુલકી ગ્યાણની બેચન

ભત દહિરે દહિ, ... ૧૦

ગોપીનાથ બદનપર વાકે... ૧૦

ગોવિંદા ધારા ગજરા દેખ બૂલ મઈ

કનરા, ... ૩૭૧

ગુદસો નીકસ્યે સ્થામ હવર દિશો ૨૦૬

ધ

ધનસ્થામ ચરણ દલિત્વમદરણ નિત ૧૮૭

ધનસ્થામ ચરન નખચંદ મુધાકર ૧૮૮

ધનસ્થામ મુળજી આવોને મારી

આંખડલીમાં સણું; ... ૨૫૦

ધનસ્થામ વધારાને જાણ્યો, ... ૨૮૬

ધનસ્થામ પુરણ કામ પર, ... ૧૦

ધનસ્થામ નામને હું જાઉં વારાજો લે,

ધુમકધુમકધુમક, ધુમધુમધુમધુમ

ધેર આવોને અણવંત વહાલા, ... ૧૦

ધેરે કામકાજ નવ રાજેરે, ... ૧૦

૫૬

૫૬

ધેણાં કીધાંદે મોહન ગિરધરિયા,...	૩૫	ધેણું કીધું ગોધુવ ગોવાળે; ..	૧૩૨૨
ધેણી અને કીધી હાન ગોવાલીડેરે,	૩૨૯	ધોડો ધનસ્યામરે, ફેરે ફળીયામાં,	૧૦૯૨

૨૫

અટચટ આખરડી વાગે રૂઝી અટ-		અલે ટેહી ચાલ અલે ટેહી ફુગનમેં	૧૫૦૯
અટ આખરડી;	૧૯૬૫	અલે ગજ બેહી મહારાજ (૨); ...	૨૨૪૧
અટચટ વાગેરે આંખડી, ...	૨૦૭૩	અળુ કરે રે, ...	૧૯૮૬
અટચટ વાળે આંખડી, ...	૨૨૧૮	અંચલ લોચન મોચન તાપ અનેક	
અતુર નંદલાલ હો નેનો ખારી; ...	૧૨૪૨	આંત, ...	૧૩૫૩
અતુર નંદલાલ અતુર નંદલાલ ...	૧૭૨૩	અંદન અસચિત નિલકલેવર સુંદર,	
અરન શરન ધનસ્યામ તીહારે; ...	૪૪૨	હટીતટ કસ્યો પટ પીત....	૧૦૮
અરણુ બંદન કરી વર્ણું શ્રીગોપી-		ચાલી રયામા મંડળ મેલી, ...	૧૯૦૩
નાય... ..	૬૯૮	ચાલોને લાવ આલતિયા ખાગમેં	
અરણુકમળછખી નિરખી હો નાયછ,	૧૧૦૮	ખીરાળે;	૩૭૯
અરણુ હરિનારે શોભે, ...	૧૮૫૧	ચાલો ભેચ રસિયા રણુહાડનેરે,...	૭૦૭
અરણુ કમળની છખી ચિતવતાં ...	૧૯૯૨	ચાલો ચાલોરે ધર્મવંશીને દ્વાર, ...	૮૧૫
અરન ધર ધીરે (૨) ખ્યારી ખાળે		ચિતવીએ ચિહ્ન મહારાજના અંગમાં	૧૧૮૪
તેરી આંકરી... ..	૨૨૨૨	ચિતવા મેરે ચોર લીયો હે ઇન	
અલત ડગર ખીચ મીલોરે લંગરવા, ૧૨૯૨		સાંવરે માર્છ;	૧૨૩૦
અલત હરિ ચિતવત અહુ ચોરે (૨); ૨૨૪૬		ચિતામની સ્થામ હુમારે,...	૩૭૩
અલી જળ આગે અસવારી (૨); ૨૨૪૪		ચેટક દે ગયો અંચલ નેન; ..	૧૧૫૫

૭

ઇનન ઇનન ઇંગ ઇનનન ઇનનન, ૧૧૦૪		છખી દેખન લાગ ખની, ...	૧૨૧૫
છખ છની ચિલોડન લાગરે; ...	૧૧૨૭	છખી અદ્ભુત દેખોરી, ...	૧૨૭૦
છખીપર વારીરે જઈ બલિહારી...	૫૫	છખી ખરની ન બવેરી, ...	૧૨૭૧
છખીલે નેના સરસ સોહાત, ...	૧૦૨૯	છખીલે ઉવ રુલોને હો, ...	૧૩૮૭
છખી સાંવરી છખી સાંવરી, ...	૧૧૭૪	છખીલી તું બેહી કદા બદન દૂરયે	૧૫૪૨
છખી સાંવરી મેરે નેન બસીરી;...	૧૨૨૧	છખી કહારે કહું રસચસત્રી; ...	૧૬૩૬
છખી નેનન ખીચ બસો, ...	૧૨૬૩	છખીલી છખ નિષી સૈયા દેખોરી, ૧૭૪૩	
છખી દેખોરી સખિયાં, ...	૧૨૬૪	છખીલે છખીલે હેલા કાદેકું રાર ૨૩૯૮	

	પદ		પદ
છખીલા મેંતો છાજ હો ચારી દાસ, ૨૨૬૦		છેલવર છેગાળારે છેગાળા, ...	૬૬૦
છાધો મતાપ પાનન સદા અપચોધ		છેલ નેધરે રંગ છેલ નેધરે;...	૧૦૮૨
નસાવન, ...	૫૧૧	છેલ માનો માનોરે, છેલ... ..	૧૭૬૬
છાંડ ગળે બેંચારે કનૈયા, ...	૧૨૦૮	છેલ છખીલા છેગાળા વહાલા, ...	૧૯૧૫
છાંડ કનૈયા બેંચા મોરી, ...	૨૧૬૮	છેલ છખીલા કુન્નર ધર્મના,...	૨૦૧૦
છાંડે મોરો મારગ મોહન છેલ ...	૧૪૬૮	છેલા તારી છેલ છખીલી મીડી બોલ-	
છુટે પેચ પાપ ઉજલતે.	૧૭૫૧	નીરે.	૫
છેલ છખીલા કહાનરે, ઘેલાં કિધાં		છેલા તારા છેગલાપર વારીરે, ...	૬૯૩
છેલ છખીલા કહાનરે.	૧૪	છેલલાં પ્યારાં લાગે, ...	૬૩૨
છેલ છેગાલો વાલો મને છેલ		છેગાળા મુંદર છેલ, નંદના નંદનજી; ૭૫૬	
છેગાલો, વાલો મોરથી વાલોરે. ૭૧		છેગાલાળો છેલો છેલે અલખેલો,...	૧૦૮૮
છેલછખીલા મુંદર રયામને, ...	૩૫૩	છેગાલા છેમું તારું મનમાં ગમ્યું છે; ૧૪૧૭	
છેલ છખીલોરે છેગાલો નંદનોલાલો; ૬૦૭		છેગાલારે ધનસ્થામજી	૧૪૨૪

જ

જગજીવન જાઈવરાય રે, ...	૧૦૨૧	જાધનું;	૨૨૧૨
જપ મન નામ નીત રેનદીન, ...	૫૫૮	જમોને જોપીનાયજી મુંદર લાહુ રે; ૬૧૨	
જપું તેરા નામકી માલારે મેંતો ૫૩૩		જમોને ધનસ્થામજી પુરી રીરો રે; ૬૧૩	
જપું મેં ચાકે નામકી માળા રે, ...	૮૦૮	જમોને જીવન રસોઈ કરી છે ૬૩૮	
જમવા બેઠા અખીલ લોક ખતિ. ૧૭૦		જમ્યા હરિ વૃક્ષ થઈ જગવંદ, ...	૨૦૨૮
જમવા બેસે ત્યારે વનમાળી, ...	૨૦૨૭	જય જગજીવન શીષ્યનરયામ, ...	૬૦
જમુનાકે તીર ફેરે બાલઈ, ...	૧૦૫૬	જય શ્રીવાસયજી સર્વ કારણ સદા, ૧૪૬	
જમુના તટ બાજુના માધો ...	૧૪૫૭	જય શ્રીમદ્વાસજી શ્રીહરિ ધર્મ-	
જમુના કે તીર કાઝે જમુનાકે તીર ૧૪૬૬		ભજ, ...	૧૪૭
જમુનાજીમાં જાલવ દીકા રમતા જો; ૧૮૫૦		જયસિ તં ધનસ્થામ અભિરામ	
જમુના કિનારે કહાન બાંસુરી		આનંદ ધન, ...	૧૪૮
જન્મને રે;... ..	૨૧૦૬	જયસિ રમનીય કમનીય રમનીય	
જમુનાકે તીર કાઝે નંદલાલ બંસી-		અરી, ...	૧૪૯
વારો;	૨૨૨૭	જય જય જય ધનસ્થામ તુમારી, ૧૫૧	
જંમે જીવનજી શાકે કરેલ નિજ		જય જય કૃપા દિનેશ મતાપ. ...	૧૫૪

	પદ		પદ
નય નય કૂન શ્રીરામધિરાજ. ...	૧૫૫	નમો દ્રગ્ન તારે પિયારે;...	૧૨૧
જય જય જય પરવ્રજા મનોહર ...	૫૬૧	ન નરે મધુરસ ચોર ચોર; ...	૧૨૯૦
નય નય મહારાજ રાજ,...	૭૬૨	નત પાવનકી છાંઈ, મયે ડાર ડાર	
નય નય મંગલ કરન મયુ, ...	૮૪૩	ખાંઈ.	૧૫૦૮
નયદેવ નયદેવ, નય જનન ...	૯૫૬	નદવરાય જીવે મોતીયા વાળો, ...	૧૦૮૬
નયદેવ નયદેવ, નય હરિવર ...	૯૬૦	નદિનતે વે આપીરકો છોરા, ...	૧૪૫૧
નય સ્વામિ વહાલા;	૯૬૧	નદુ કહુ કીનો મા નદુગારાનેવે;...	૧૨૭૭
નયદેવ નયદેવ, નય સ્વામી ...	૯૬૨	નદુડા તેરા નેરે નદુડા તેરા નેર, ...	૨૦૫
નયદેવ નયદેવ નય જનન ...	૯૬૪	નદુડો કીનો છે રાજ, ...	૮૮૬
નવકસી પગિયાં મરોર, ...	૨૧૨૩	નદુગારીરે મોહન મોરવડી વનડી	૧૪૨૮
નવાચારે વાલે મેરી ચોર હેરિયે, ...	૨૧૯૨	નનદે લંગરવા મોથે નનદે લંગરવા; ...	૧૭૭૭
નસોદા લાલ તેરા, ...	૧૩૪૭	નની નની બેદરકી મીતરે, ...	૨૧૨૦
નળમાં ઢબા રહી અવિનાશ, ...	૨૦૩૧	નરે લંપટ દાસીના વહાલા, ...	૧૬૦૭
નધારે નેવા ગિરિધારી,...	૧૦૯૫	નવા ઘો નમુના પાણી હો કાનુકા; ...	૧૪૦૬
નધને કહીરા મારી માસીનેરે, ...	૧૮૨૪	નવા કોઇ નવા માને સ્વામ સુનળ	૧૫૩૪
નડે વાલમજનાં વેણાપર વારીરે, ...	૩૪૩	જમત સ્વામ જમાવત પ્યારી; ...	૯૧૭
નડે ધર્મકુવરને વારણેરે લોલ, ...	૭૪૪	જમત પીયા પ્રાન જમાવતી	
નઓછ નઓછ શીદ ખોટા સુમ		પ્યારીરે;	૯૩૩
ખાઓ, હમેનણી જીવન અનુરાધરે	૧૧૯	જમીયે જન સુખદાર્ઠ, ...	૯૦૭
નઓ નયું નઓ નયું જુડે બાલકે		જયરા લે ગયો મોહન ઉદ્ધ; ...	૧૧૫૨
ખોયેયા કહાના, ...	૧૧૫૬	જય બસ ગઢવે લાકેની લાલનપ્રી; ...	૧૭૧૧
નઓછ નઓછ જુડા રાજ, ...	૧૧૯૭	જયરા લાગી રહ્યો ખાંસુરીધારે	
નઓ નઓ છગીલે ઉલરે, ...	૨૧૧૮	બનવારી;... ..	૨૧૦૨
નડું ન પ્રીયે શ્રીધર્મકુમાર; ...	૨૮૧	જયા મેરા ખાંડા, મેવાસી કહાના; ...	૨૧૬૦
નગે હો તમાસેમે... ..	૧૧૬૪	જયા મેરા નદુ લગાય બસ કીના; ...	૨૧૬૧
નમો નદુનંદન જીવન પ્રાન, ...	૮૭	જીવન પ્રાણ આધાર છે,...	૧૬
નનો લાલ છગીલે મોહન ભોર બયો		જીવન નોયા વિના મા, ...	૩૩૯
મોરે પ્યારે.	૯૬	જીવત સુધાર્યું કુવર નંદને,...	૩૫૨
નમો નયું પ્યારે કેસવ દાવન કીજે.	૧૨૮	જીવન પ્રાન હમારે;	૫૬૧
નમો નમજીવન વાડા મુદર સ્વામ.	૧૩૨	જીવન નેકને કરે માસં લોચનીયાં,	૬૧૬

	પદ		પદ
જીવનરે જોયા વીના યેથી, ...	૧૬૦	વારે લોવ, ...	૭૪૩
જીવન જોયા જેવારે કેસરિયાજી,...	૭૪૬	જેસો હિ તેસો તિહારો નાય, ...	૧૫૩
જીવનરે જોઈ જોધને લોખાણી; ..	૮૮૨	જોધરે જોધવસાય જોઈ, ...	૧૦૬૬
જીવન તુમ મુખે કયુન જાઓ બાલમ		જોઈ રોખાસામર ધનસ્યામરે, ...	૧૫૫૬
મોરે, હમસું નાહક રાર બઢાઓ, ૧૦૫૧		જોગન હો ખેયારે તેરે લીયે હો સૈયા, ૧૭૬	
જીવન જમુના તીરેરે, વાધે જીવન		જોગન તેરિયારે સુધ લીજ્યો મેગીયાં, ૧૮૦	
જમુના તીરેરે	૧૪૦૪	જોગનીયાં મેતો બૈકુરે જોગનીયાં	
જીવન જમુના તીર માડી તારો ..	૧૪૧૧	મેતો, બૈકુ	૨૦૬
જીવન જોયા વિનારે મન આખાયે ૧૪૨૨		જોગીજી મોયે જોગજી જુગન ખતા-	
જુઓરે જગજીવન જોખા,...	૫૬૭	ઓરે, ...	૪૬૮
જુગ જુગ પ્રતિ વપુ ધરત ધરનપર ૨૭૪		જો નરહરિસું કરત ન હેત, ...	૨૮૨
જુવો આજ શોભે વાલો ઊગા-		જો ખ્યારે ધનસ્યામ કુંવર પુરન કામ, ૫૪૭	
વાલો છેલ	૧૩૮	જોખનરો બયો મતવારો, ..	૧૪૭૩
જો અક્ષરપર પરિમલ્લ રે;...	૭૫૬	જોખનવા તેરોરે (૨), મોહન પિયા	
જો જો શ્રીકૃષ્ણસ્વામિ બહુનામી, ...	૪૩૦	કારને, ...	૨૨૨૦
જો જો શ્રીકૃષ્ણદેવ દીન બધુ ...	૪૩૧	જોયા જેવારે વહાલો માણુ સનેહી	
જોઠ્ઠો જાગરો, અસાડ નાહી નેન		ખ્યારો;	૧૧૦
નિહ.	૬૮	જોયા જેવા છે કુંજવિહારીરે, ...	૧૮૩૦
જોના દર્શન દુર્લભ દેવને, ...	૮૬૮	જોયા જેવારે કેસરિયા વર કહાનજી, ૨૨૦૫	
જોની બ્રહ્મજપિયે વિનતી કરી છરે, ૧૦૦૬		જોયા જેવું રૂપ તમારું હો રાજ, ૨૨૮૪	
જોને જોધયે તે આવો મોઝા મામ-		જોવા આવી છું તારી મૂર્તિ રે, ...	૧૮૨૬

૩

ઝમરો ના કીને હો મળરાજ, ... ૧૨૫૦

૪

કાકાર શ્રીગોપીનાથ હમારે, ... ૬૮૬
કાકે સહિયો રે કદમવાંકી છાય, ... ૧૭૦૫
કાકો મળછેવ જમુના તીર, ... ૧૭૩૧

૫

ડગરવા મોરો રોકે સ્યામ બંસીવા-
રોવે; ૧૨૭૬

ડગરવા મોરો છાડી દેહો, હારે
નહતાલ ૧૪૫૧

૫૬

૫૬

ડગરવામે મોઝું મત બોલો, ... ૧૭૦૬
ડગરવા બીચ કાંઠો બલવીર, ડગ ૧૭૪૦
ડારી મોહની દીલદારને ચારને, ... ૧૯૪
ડારી હો મોપે મોહની મોહન ખારે, ૧૫૩૯

ડારી શ્યામ ગણે બાંહ, ખારી ૨૨૫
નિહારે; ... ૧૬૮૭
ડારિરે મોહનાને મોહની; ... ૧૭૮૩
ડારી ગયા મોહન મોપે ટોનવા, ... ૨૦૬૩

૮

તનથી તંપત ગઈરે, ... ૮૨૨
તમને તેં લેધને મોઈ, ... ૧૬૭
તમ પારો માગું લોડી હાય રે, ... ૧૯૫૦
તમારી મૂર્તિ વિના ગ્રામ નાયરે, ૭૪૦
તમે બઝને અરથેરે, ધરી તનુ... ૭૨૪
તમે બલે અવતરિયારે, કે દ્વિગ ૭૨૬
તમે રસિયાજી રાજન નેહુરે, ... ૭૩૬
તમે જમેા જમેા મારા કાકરીયા; ૬૨૬
તમે કહાન કુંવર દેરાચિયારે, ... ૧૦૭૬
તમે ઘેરું ન બોલો મોપાજ, ... ૧૫૫૬
તમે કીધલાં કામણુ કહાનરે કામ-
ગિયાં તો કહેલાં;... ૧૬૬૬
તમે આરા ચોરા ચોરાયે, ... ૧૬૬૬
તરસતલે મેરે નેન દરસ હીવ ... ૧૨૬
તરન તારનરે (૨), ... ૧૩૮૩
તરુન તંત શ્યામગ યુદર, ... ૧૬૦૫
તાત ધન્ય ધન્ય ધર્મ માત પ્રેમવતી
ધન્ય, ... ૫૪૮
તાદીમ્ તનનામ્ તાદીમ્ તનનામ્ ૮૩૩
તાનુમ્ તાદીરે તાનુમ્ તાદીરે ૮૩૪
તારા મુખપર મોહનવાવ જડ
બસિહારિરે, ... ૨૪૦
તાગ મુખની મીડી મીડી રે, ... ૨૦૦૨
તારાં નેહુરે નંદના લાલ કામણુ-
મારાયે; ... ૨૩૪

વારી સુરતી ઉરમાં શ્યામ લખીને
રાખુરે, ... ૨૩૩
વારી મૂર્તિ જાહવરાય વમી દીલ
મેંદરે; ... ૨૩૬
વારી મૂર્તિ શ્રીમહારાજ, ... ૧૩૬૬
વારી બાનકની બસિહારી મારા
નાયજરે; ... ૧૬૭૨
વારી મૂર્તિ ખારી ખારીરે, ... ૨૦૦૦
વારું ૨૨૫ જોઈ રંગ છેલ, ... ૧૩૬૭
વારું ૨૨૫ જોઈને લલચાણુરે, ... ૧૮૩૧
વારું ૨૨૫ જોઈ રંગછેલડા, ... ૨૦૬૦
વારે મોહીડે મોહનલાલ મનડું
મેથુરે, ... ૨૩૨
વારે મોહીડે નિરિધર લાલ મનડું
મેથુરે; ... ૨૪૧
તુમ બીન એસો કોન દયાલ, ... ૧૫૦
તુમ સગ લાગે મેરે માન, ... ૩૨૫
તુમનું કીનો સનેડ હો રસિયા;... ૩૩૫
તુમ બીના મનુ મેરે ચોર ન કોઈ; ૭૬૬
તુમ તો નિહારી નારી કીની બતી; ૯૦૬
તુમ નવધન ધનસ્થામ હમંમી, ... ૧૭૫૩
તુમ રસિયા રંગછેલ કોલ દધ, ... ૧૭૫૪
તું મેરો તારતાર ધર્મકુવર કીરતાર, ૫૪
તેરી અજળ બાનક બની આતરે, ૧૬
તેરી લડક કપર નંદલાયરે,

	પદ		પદ
તેરી બાલની બસ ગાઈ ચીતરે, ...	૨૦૧	ખારા;	૨૧૩૬
તેરીસોં ક્નેયા તેનો બહુમાસવે, ...	૩૬૭	તેરી સાવરી મુસ્ત છટાદાર (૨)...	૨૧૫૭
તેરીવે મોહન અખીયા અલખ કમા- રીવે;	૩૬૮	તેરી અલખઅનોખી માલ (૨),	૨૧૫૮
તેરી મુસાફરીએ મન લાગી રહોરે,	૭૨૭	તેરે રૂપમેં લોભાની દીઝમની,...	૧૮૬
તેરી ચીતવની મેરો ચીત મોર લીયોરે, ...	૭૬૮	તેરે દ્વરે પર્યો ગુન ગાડેરે,...	૮૧૦
તેરી ચલની સો મોરે દીલ આય બસોરે, ...	૭૬૯	તેરે રૂપ લોભાનીયાવે, બંસીવારે હો ખારે....	૧૮૧
તેરી બાનકડીપે બલહારી બડેરે,...	૮૦૦	તેરે વદનકમલપર વારિરે,...	૧૫૪૫
તેરી સામરી મુસાપર હો વારિયાં,	૧૨૮૬	તેરે ખોડે નેનોદી નેન (૨), ...	૨૧૫૯
તેરી અંખીયામેં કજ દેખા, ...	૧૩૬૪	તેરો બદન દેખે જીના યામરે, ...	૨૦૨૨
તેરી બાંમુદીને પર ધાધા ...	૧૩૬૫	તેરોહી નામ રહત રસના,...	૪૯૬
તેરી છબી મેરે મન બસ અધરે બનરા;	૧૪૦૦	તોયે આવત સખદિં મીલ, ...	૫૧૦
તેરીસોં ખારે તે બેદસ્તી બરા ...	૧૪૬૪	તોરા મોત જયરા એકરે ખારે;...	૮૩૨
તેરી અખિયાં અલખ રંગીલીરે ...	૧૫૪૬	તોરી મોરી લગની લાગીરે લાલ;	૮૩૩
તેરીઓં લંભરા તે તો બહોત બેદ- સ્તી કહાના;	૨૧૩૫	તોમું મોર મનવા ગાન્યોરે ખારે;	૮૩૧
તેરી તો મેં દોસ્તી કરકે ખીછતાની		તોસે મેસ નેહ લગાહે; ...	૩૧૪
		તોસે કોન બોલે કહાન, ...	૨૧૭૨
		તોસે કોન બોલે કહાના દરદ ન નનદા વે;	૨૦૬૬
		તોહે મેરી બાંહ મહેકી લાજ. ...	૧૭૭

થ

થનમન થનગન નયન સુયાની ...	૧૬૬૪	થાજ મારા સ્થામ.	૨૫
થારાં નાજરને વેલી કાધી, થારાં	૧૦૪૬	થે મારા સિરદાર ખારા, નંદલાલ નેજુરા લારા.	૨૬
થામું મન માન્યો છેજ મેહન છેજ	૧૫૩૬	થે હસ આવો છેવ નંદરા, બાહુબંધ બાંધુ થોને મળત.	૨૭
થાને નયાં નહીં દેસા બંસીલાસજ;	૩૮૭	થે આજ લાગે રાજ માને, મોઢાં છેલ નેજ થાને.	૨૮
થાંમું મન માન્યો છેજ રા છેલ,	૧૨		
થાંમું મન માન્યો છે લો નેજુવ મંદ;	૨૨૬૮		
થે મારા છેજ માણ રસિયા, માહા-			

પદ	પદ
દયા કરી દીનાનાથ કોરાલ દેશભોરે, ૮૫૧	દીનાનાથ તેરો, ... ૪૮૯
દરસ બીન બ્યાપ્ત મોરે નેન, ... ૧૦૩૩	દીનોનાથ કરે દંત ધાવન.... ૧૬૯
દરસ બીન પલછીન લુખસમ બય, ૧૦૩૪	દીલ લીયા રોા લીયા, ... ૪૨૧
દરદ ન જાને મેરો કોય, ... ૧૧૩૭	દીલ બરમાયા વે સામલડા ધારને; ૨૧૪૧
દરદ નહીં જાને (૨) કે જાને નંદલાલ; ૨૧૬૨	દીલોદા દરદ ન જાનદા, ... ૩૧૨
દરદવા ન જાને બડા બેદરદી; ... ૨૧૮૩	દુસાલો આદી કે દીલ લીનો ... ૧૫૨૨
દર્ભાવતીમાં શ્રીનાથજીરે, ... ૨૦૧૮	દૂરીજન દેખરોરે, ... ૧૩૭૮
દટીકે દાન દેરી, દટીકે દાન દેરી ૧૪૪૪	દેખન દેરી રમીક છેલ, ... ૫૫૨
દોકલચ રાંછ માને મતને ખીનવો ૧૫૩૩	દેખ સખી ધનસ્થામ નહવર, ... ૧૭૫૭
દોમોદર દીનબંધો દીનાનાથ પુરુષો-	દેખી છબી ધનસ્થામ, ખ્યારી રૂપ
તમ, ... ૨૫૪	લોભાની; ... ૧૯૮૮
દિહોમંખી તલપ દીદારદી; ... ૧૪૯૨	દેખી હરિ મગન બધે સખલી (૨); ૨૨૪૦
દિન ધન્ય ધન્ય આજ, ... ૧૫૮૨	દેખો આક્ષી રસિયોજી ચોભાસુર ૧૪૩૭
દિયો કોલ કિરતાર કેરાવ, ... ૧૫૬૧	દેખો માછે રસિક દ્રેગનકો પાની... ૧૪૩૬
દિવાળી આવીરે આજ ભારે દિવા-	દેખો છબી મોહન નંદકુમાર ... ૧૫૧૮
ળી આવી; ' ... ૬૦૦	દેખોરી આપી નવવકિરોર, ... ૧૬૪૧
દિવાળીનો દન આજ ભારે દિવા-	દેખો માછ કમલનેન બને આજ, ... ૧૬૪૬
ળીનો દન; .. ૬૦૨	દેખોરે છબી નહનંદનકી; ... ૧૭૮૪
દિવાળી કર દીનીરે, શામલડો ... ૧૫૭૮	દેખોરી આક્ષી ચોભા બને કુંભકે
દિવ્ય અલૌકિક ઔશ્વર્ય, ... ૭૬૬	બિહારી, ... ૨૨૩૦
દીપલા ડીનીર ખ્યારા, ... ૮૭૮	દોહ નેના રતનાડે, ... ૮૦૩
દીડા દીડા કેસરિયો વર કદાન, ... ૨૨૮૦	દોડ કાડે વે કહમલકી છેયા; ... ૨૧૫૩
દીડે દિવાળીરે ગિરિધર દીડે દિવાળી; ૫૬૬	દોડ કાડે કુંવર હબિર ચોરી; ... ૨૧૮૫
દીનકેદયાવ પ્રતિપાવ બજાડકપતર; ૨૬૫	દ્રગન છબી તેરી (૨), અબ કટીહ
દીનદયાવકે શુન ગાવે શ્રીદીનદ	ન જાવે; ... ૨૨૨૧
યાલે, ... ૪૨૪	દુમી દુમી બાનત મૃદગ, ... ૧૭૧૮
દીનદયાવ દીનદયાવ દીનદુઃખભંજન ૫૪૨	દુગનમે રાજુ લાલકુ, .. ૪૬૩
દીનાનાથ દીનબંધુ શરણુ તિહારીરે; ૩૮૧	દુમી દુમી બાનત ગત, ... ૨૬૬
દીનાનાથ અનાથન પાટી; ... ૪૪૩	દ્વારપે જાનકી બહલે લીર, .. ૧૩૨

૫૬

૫૬

ધ

ધરે બરહાપીઠ ધરે કુડક કાનત, ૧૫૧૦	ધર્મ દેવ ગ્રાંટી કરકંતનમે, ... ૩૧૧
ધરે લાન પાધ ટેટી સુંદર, ... ૧૬૪૭	ધર્મકુવર ધનસ્યામ સુંદર થર લે, ૪૧૬
ધન્ય બાગ્ય તુમ આયે મેરે ધર, .. ૩૧૦	ધર્મકુવર ગિરિધર સુંદરસુ, ... ૬૭-
ધન્ય ધર્મકુમાર વારવાર ધનસ્યામને ૭૨૭	ધર્મકુવર નરવર નાપરકુ, ... ૪૭૧
ધન્ય ધન્ય લીલા એક રસનાયે ૭૨૮	ધર્મકુવર ધનસ્યામન પ્રગટ કીપા
ધન્ય ગઠપુર ધામ એક રસનાયે ૭૨૯	નિકેત, ... ૫૧૯
ધન્ય ધન્ય ધરણી ઉત્તમના ૭૩૦	ધર્મકુવર ધનસ્યામલ, ... ૭૬૫
ધન્ય દુર્ગાનગર શેરીયે શેરીયે ૭૩૧	ધર્મકુવર તેરી બલબલ નરેરે, ... ૭૮૪
ધન્ય ઉત્તમ ભૂપ અભિ જાતને ૭૩૨	ધર્મકુવર કંચણનિધાન, ... ૮૧૨
ધન્ય ધન્ય ગઠરાજ આજ સમે ૭૩૩	ધર્મકુવર હરિદ્રુમ ચરણ નખ ચદ્રને ૮૪૪
ધન્ય ધન્ય હરિજન ગઠપુરના ૭૩૪	ધર્મસુત જીવન માન હમારે, .. ૮૬૮
ધન્ય ધન્ય આજ સપરમે દહાડો, ૮૩૧	ધર્મસુત જીવન મૂડી હમારી, ... ૯૦૦
ધન્ય ઉત્તમ હરખાર, ... ૮૬૩	ધર્મકુવર ધનસ્યામલ, ... ૧૨૮૭
ધન્ય દુર્ગપુર ધામ, .. ૮૮૪	ધર્મતણા કુમાર ચોમે ધર્મતણા .. ૧૫૧૪
ધન્ય ધુરની બનર, ... ૮૮૫	ધર્મકુવર ધનસ્યામલ, .. ૧૬૭૭
ધન્યરે બાગ્ય બૃગ્જેતનાં .. ૧૦૦૪	ધર્મકુવર શ્રીકૃષ્ણન, ... ૧૬૮૦
ધન્ય ધન્ય રસના માયરી, ... ૧૨૩૮	ધર્મકુવર અધબેલડા, ... ૨૦૧૬
ધન્ય ધન્ય મારા મનને, ... ૧૨૪૦	ધર્મકુવર હરિદ્રુમનરે, ... ૨૦૮૫
ધન્ય ધન્ય શું વર્ણુ બાગ્ય લોલા ૨૨૧૩	ધર્માત્મજ ધર્મકુવર રાવન મુખ
ધર્મકુવર વારીરી હુ તો, .. ૨૧૮	દાઈ ... ૧૭૩
ધર્મકુવર મહા બાકો દેખો, ... ૨૨૧	ધર્મો નર વિમલ ધનમાળીરે, ... ૭૭૧
ધર્મ ધર્મસુત પ્રીયે ન જઈ, .. ૨૮૦	ધૃતારે યુને મહારેરે કામણ કાપુ, ૧૪૨૦
ધર્મકુવર પદ પ્રીત ન જઈ, ... ૨૮૩	બોળો દુટો બાધે માયે, ... ૨૦૭૨
નખશિખ નિરખીને ચિદ્ર વર્ણન	નજારો મેલો દીલેરે, નજા ૧૦૧૫
કર્યાં, ... ૧૧૮૭	નજારો નેડો લાગેરે, નજા ૧૦૪૭
ન ધટ તમને પ્રાણજીવન કે ચાચ્યા	નજરીયાં ચત મારો લાવ રસ
મેનીને રે લોલ, ... ૧૬૧૮	બારી, ... ૧૨૭૫
નચત પરન ગત ઘેઈ તત ઘેઈ તત, ૧૬૨૨	નજરીયા મારી રેતલી (૧), ... ૧૭૮૦

	૫૬		૫૬
નળદીયાં મારી ગિરિધારી; ...	૨૧૮૧	નહિ દીયું જવારે નહિ દીયું જવારે,	૨૩
નટવર ચાંને, મારો નેણાંમેં રાખું.	૮૦	નહિ જનદા હો નહિ જનદા, ...	૫૦૫
નટવરજી છબી દેખરી, ...	૪૬૧	નહી મેલુરે સુંદર આમ કુંભવિ-	૧
નટવર નાગર સુખસાગર પિયા,...	૧૦૩૮	હારી રે; ...	૧૩૮
નટવર દે ગયો નેનાંજી ચોટ; ...	૧૧૫૪	નહી મેલુરે પ્રીતમજી ખારા, ...	૫૫૦
નટનાગરરી, જેન યજ્ઞ મન હર-	૧	નંદના નંદન જોગે આનંદ કંદ. ...	૧૭૪
ધીનો ...	૧૪૩૨	નંદજનો લાલો વાલો ટેડાનો હાર.	૧૩૬
નટવર ધરમકુમાર, ...	૧૭૨૦	નંદ નંદનસુ જય કીચી, સુનો ઉધો	
નટવર નંદલાલારે કે વડાલા છે		છતની નંદ; ...	૩૭૧
સુજને; ...	૧૮૪૮	નંદલાલ જિહારી છબી વારીરે;...	૧૦૩
નટવર નાગરશ્રીહરિ રે, ...	૨૦૧૬	નંદને છેલ ગુમાનીરે, ...	૧૫૩
નટવર જેવને લગાયા મોઝું નેટરા; ૨૧૪૦		નંદલાલસોં નંદલાલસોં, ...	૧૧૭૫
નટવરસું લાગો મોરો નેહ, ...	૨૨૫૬	નંદકુવર મોરે નેનકે વારે;...	૧૧૬૪
નથી જોવની નાનકડો જલ્સા,...	૧૪૬૭	નંદે સલોના ખારા, ...	૧૭૫૬
નર્મ્મ કર જોડી, સુદ્ધિ છે યોડી રે, ૨૨૭૭		નંદજ્યુકે આગે કહાના તેડા મેડા	
નયન મુજ ફરિત ખારજિહાર; ...	૨૬૬	જ્યાવ; ...	૧૭૧૨
નયન બરી મોહન દેખારી આત્રી, ૫૭૭		નંદલાલે વખતી છે વાંસલગી; ...	૨૦૧૧
નયના મોયે લાગી ગયે, યનસ્થામ		નંદે સલોના ટોના કાહેકું ડારા	
‘લાલ ...	૧૫૧૫	જલા; ...	૨૧૩૪
નરનારાયણ જન સુખદાઈ, પ્રાત		નંદાનંદન જલ્સાજ સાંવરે ...	૧૪૫૨
સમે સુમિદો હો મન બાઈ. ...	૧૧૩	નંદાનંદ નવલ લાલ લક્ષીત લતા-	
નરનારાયણ અક્ષ અછતા, અંમળ		વરે, ...	૧૧૧૮
૨૧૫ બલેક મન મીતા. ...	૧૧૪	નાગરિયાં તેં નેન સલોનિરી, ...	૧૩૬૩
નરનારાયણ ખ્યારે, ...	૬૨૮	નાચત નવલ નારી સંજ નટવર;...	૧૬૨૭
નરનારાયણ તે અનુપરે,...	૧૦૧૭	નાચ આવોરે નેણુંમાં રાખું, હારે	
નરપન નંદકિરોર, દેખારી છબી; ૨૭૩		નેણુંમાં રાખુરે નેણુંમાં રાખું. ...	૫૧
નવલ સનેટી મારા નાચને, ...	૩૫૧	નાચ ન રતીયે દૂર નેનનસો નાચ ન	
નવ લતા રાજ કોઈરે, ...	૧૦૨૫	રહી. ...	૩૩૬
નવલ સનેટિ નાચત, ...	૧૯૭૦	નાચત મારે હો, ચારે આસરો	
નવીન આં ...	૩	ચોક.	૩૫૮

	પદ		પદ
નેના તિહારે મોહન ખ્યારે, ...	૪૫૦	નેહરો નીભાવન નાય નેક સુન	
નેના લોભાને નિહારી, ...	૪૬૪	લીજે, ...	૨૬૪
નેના મોરે હરઝે સ્વપ રસાવ; ...	૮૮૭	નેહરો નીભાય લીજ્યોરે હો મોહ-	
નેના નેહ બરે રી મન મોહનકે, ...	૧૦૬૪	નજ મોરો, ...	૫૧૪
નેના સ્પીસે નાય તિહારે, ...	૧૧૮૬	નેહરો નિભાય લીજેરે, ...	૮૨૩
નેના મોરે લાગેરે મા, ...	૧૨૫૭	નેહા લગા સો લગા, ...	૪૨૦
નેના નિહારી નાય બહુરે રહે		નેહા લગાય મન લીમોરે, ...	૨૧૬૫
સ્વપ લોભાય; ...	૧૨૬૧	નેનમેં રાશુ જેનમેં રાશુ ...	૪૪૮
નેના બરી કબ દેખું, ખીત પટ-		નેનનમેં હો નેનનમેં, ...	૫૦૩
વારો. ...	૧૪૮૨	નેના દોડ નેહ બરે, ...	૪૦૬
નેના મોયે મારે, નેના મોયે મારે		નેનોઢી નોખે લગી, ...	૪૦૩
રસિક રતનારે, ...	૧૭૭૯	નેનોઢી ચેરી બઈ, ...	૪૦૪
નેના મોરે અટકી ગયેરી નહલાલમેં,	૨૨૬૪	નેનોઢી બાન પરી, ...	૪૦૫
નેનુડા બહુજેરે ગુમાનિડા ...	૧૪૫૪	નૃત્યત નદયાન લલિત મત સાંગીત	
નેનુડી મારી ચકચૂર રમ છેવડા ...	૧૪૫૫	સુંદર, ...	૧૭૭૦
નેતિ નેતિ કહી ગાયે નિગમ પુરાણ, ૨૨૭૨		નૃપ ભોલ્યા દુપદસાયરે, ...	૧૦૨૪

૫

પગલાં પ્રેમતણાં મોડો, ...	૭૭૬	પનામાઠુ થે મારા સિરદાર, પનાઠ	૧૦
પગીયા બાંધી આજ અનોઢીરી...	૧૫૨૩	પનીયાં બરત મત રોકોરે સાવરિયા	૧૨૮૩
પછે લબા થઈ શ્રીધનસ્થામ, ...	૨૦૨૬	પરમ પુરુષ પરમદાસ નારાયન, ...	૩૭૬
પદપાવનરી, શીજ મહારાજકે ...	૧૮૩૪	પરમદાસ પરમદાસ, ...	૪૭૨
પદરાવ્યા બહુ ખીત કરી, ...	૬૭૬	પરમ પુરુષ પુરુષોત્તમ પૂરણામ	
પદાર્યા સુરત રોહર, ...	૬૮૬	છે, ..	૮૪૫
પદારે પિયા જીવનમાન હમારે, ..	૩૦૦	પરમ પુરુષ અક્ષરપતિ, ...	૮૭૧
પદાર્યારે મારે મહિર આજ, ...	૮૬૬	પરન બાજતરે (૨), ...	૧૩૮૪
પદારો લાલ, નંદજના કુનરં ...	૬૩૭	પરિવા પદારે લાલ, બુખન બસન	
પદારે વઠપતન સ્વામિ (૨), ...	૨૨૩૬	ચેરી. ...	૬૬
પનપટવા કારો છેલવા, ...	૧૨૭૮	પરી છે પિયાજી યાને ટેવ, ...	૧૬૬૮
પનપટવા કારો છેલ બહુગમે; ...	૨૧૩૮	પરણા આયા, પ્રભુ મારિં	૮૬૫
પનપટવા કારો નહલાલ, ...	૨૨૫૪	પરે આજ કોનકે બસ ખ્યારે, ...	૧૧૬૩

	પદ		પદ
પલકનમેં રાણુ સાવરે, ...	૪૬૪	પોલીયે સુખદેન, સેનમેંઝ	૯૭૮
પલંગપર પોલીયે નરવીર, ...	૯૭૬	પોલીયે મહારાજ સેન, ...	૯૭૮
પકળલોચન બનદુ અમોચન	૧૫૩૧	પોલે સુખસેન દુષાનિધાન;	૯૭૭
પાછી આંખીને રાવા બોલી વેણા, ૧૯૦૮		પોલે રમ મોહોલ રાજકુમાર;	૯૭૧
પાયે લાગુ પરમદનેઝરે, ...	૧૦૦૮	પોલે સુખસેન શ્રીધનસ્થામ;	૯૭૬
પાદિ મા પાદિ મા ભવતાગરાત્, ...	૧૧૬	પોલે ચદુનાય રાજ બવન;	૯૭૭
પિયાદુ કર દેતી આંખી ખાન બીરી; ૮૪૧		પોલે મયુ મદનમોહનરાય;	૯૮૦
પિયા મેરા ખાસા, મોહન મત		પોલે રમમોહલ લુગલ કિશોર;	૯૮૧
વાલ;	૨૧૮૬	પોલે હોડ રાધા મદન ગોપાલ;	૯૮૨
પીતપટ વારે ને મેરા ડારી બેયા; ૨૧૧૦		પોલે મયુ મદનમોહન દેવ;	૯૮૩
પીતપટ વારેને દ્રમન બર મારી, ૨૧૩૬		ખાસા લાગો ઊઝ માને નંદીરા	
પીધરવામે લગી, ...	૪૭૬	લાલ	૧૫૩૫
પીધકુ દુધ ઠોરે પાવે, ...	૬૧૬	ખાસા નાંદિ ધાંડા તેં મેંકડી મેલ; ૧૭૧૧	
પીયાજી તેરી ચીતવની અચલ આઠ; ૫૨૩		ખાસા ધનસ્થામ, પુરજીકામરે, ...	૨૨૭૪
પીયાજી તોલે રાણુ નેનની માંછી; ૫૨૪		ખારી માને લાગે, ચારાં મુખડારી	
પીયાજી તેરી મૂશની મો મન માની; ૫૨૬		વાણી.	૭૬
પીરીસી પીછારી તાપર બોલે		ખારી ટા પરમ સયાન, ...	૫૩૮
પીરી સાલ ભેરી, ...	૧૨૬૬	ખારી બીરી દેત બનાયે બનાયે; ૬૪૨	
પુરન પરતાપ પરમ પાવન, ...	૫૫૭	ખારી માનતી નાંઈ નાંઈ;	૧૦૧૮
પુરનમાં ધર્યો અવતાર, ...	૧૮૦	ખારી લાગે ખાસ તેરી હોબોલની, ૧૨૮૭	
પુરુષોત્તમ પરમાત્મા શક શન		ખારી અબક લી, માનું હામિન	
એશ્વર્ય ભુકત, ...	૫૬૫	ફરી	૧૪૪૭
પુરુષોત્તમ પુરુષ બલ, ...	૧૭૬	ખારી તોયે નળ તબ, દુગરીસી	
પુરુષોત્તમ પોતે મમટયા, ...	૭૬૮	દેખું	૧૪૭૬
પુરુષોત્તમજી પધારિયા સુરનર		ખારી માને લાગે છે હેલા મારી	
મુનિના ઈશ્વરે;	૮૫૫	ચાલ, ...	૧૭૧૩
પુરુષોત્તમ પ્રાણુથી ખાસારે, ...	૮૭૨	ખારિને મિત્રી લગાધવે, ...	૩૦૪
પૂરન મસ બરન, પોપન કિસ્તાર, ૪૬૭		ખારે તેડી મોરી પ્રીત ન ફટેરે, ૮૨૬	
પૂરન અવધ સમીપ હૃદયે આમલે; ૮૭૪		ખારે તેરે મુખપર વારી, ...	૧૧૭૮
પોદત લાલ લાડીલી દોડ, ...	૯૭૫	ખારે ધનસ્થામદી મેં બંદી બીનું ૨૧૫૧	

પદ	પદ
ધારે ગીરધારી લાલ, ... ૨૧૭૧	માત થયુરે મારા માણુ સનેહિ ... ૧૬૭
ધારો માને લાગે છે કમરે કટાવ, ૧૭૧૪	માતસમે રોભા અતિ અદ્ભુત, ... ૧૧૬૦
મગદે શ્રીસહજનનં મુખદાર્ઢ, ... ૨૮૪	માતસમે શ્રીસહજનનંની, ... ૧૧૮૮
મગદે શ્રીધર્મકુવર સો પ્રતાપી; ... ૨૮૫	માતસમે શ્રીસ્વામિજીનાં, ... ૧૧૮૯
મગદે શ્રીહરિ કૃષ્ણ અવતારી, ... ૨૮૬	માતસમે હઠી પુરુષોત્તમની, ... ૧૧૯૦
મગદ બયે ધનરયામ બિહાની, ... ૪૪૫	માતસમે હઠી સુદર મુખની, ... ૧૧૯૧
મગદ હરિ મુજને મળ્યારે લોવ, ૭૪૧	માતસમે સખી નિરખોરી ધ્યારે, ૧૧૮૯
મયમ સિંગાર રસ હાસ રસ દુસરો; ૨૯૩	માન મેરે ઠઠવો ક્યું ન કરો. ... ૧૩૦
મયમ નમું પશ્ચિદાને ... ૮૫૩	માનસે ધ્યારે હો સાવરો, ... ૫૩૬
મયમ શ્રીહરિને રે, ... ૧૯૮૧	માન પિયામું ક્યો રીસાયે રાધા
મયુ તુમ મેરે જીવન માનહો, ... ૪૩૮	લાડલી વે, ... ૧૬૬૧
મયુ મગદ થયા છે આ સમેરે	પ્રિતમ માણુપતિરે આવો બોરા, ૬૬
લોવ, ... ૭૪૨	પ્રિતમ ધ્યારે આવે હો માત, ... ૧૧૦
મયુ પધાર્યા રોહરમાં છરે, ... ૧૦૧૫	પ્રિત લગી સો લગી, ... ૪૧૯
મમો મામ પાહી, ... ૪૮૭	પ્રિતડથી જુની જીવન તોડી, ... ૧૧૪૩
મમુકિત મદન ગોપાવ, ... ૧૭૧૭	પ્રિતકી રીત કંઈ નહોતો રગ રસિ-
માણુધી ધ્યારેરે પાતળિયો માણુધી	યાજ, ... ૧૬૫૯
ધ્યારે, ... ૭૪	પ્રીતમપર વારુ તનમન માન ... ૧૫૭૨
માણુજીવનને ભેધે, ... ૬૩૩	પ્રીત પુરાની મત તોડો ગિરધા-
માણુજીવન પાતળિયારે વહાતા, ૧૯૧૬	રીજ વે, ... ૧૬૫૮
માતસમે શ્રીધર્માત્મજી, શ્રીકૃષ્ણ	પ્રીતમ ચીત ચોર પ્રીતમ ચીત-
મમુકો, ... ૮૨	ચોર, ... ૧૭૨૪
માતસમે હઠી પરમ પ્રિતસો, ... ૮૩	પ્રીતમ પેહેરયા છે બહુ રોબતા રે, ૨૦૭૬
માતસમે હઠી ધર્મકુવરજી, ... ૮૮	પ્રેમ બરી સર્વે ગોપીકા લેવાને... ૧૮૧૪
માતસમે શ્રીહરિ મુખ નિરખન, ... ૮૫	પ્રેમમું પધારોહરિરે અવબેયા મારે, ૧૮૮૨

૬

કૃષ્ણ દેશ વિરેશ નાય, ... ૬૮૧	કુલની ધણીરે રોભા કુલની ધણી ૧૫૬૨
કુવરેને ડાહરે ઇલાજની પાપડીરે, ૭૦૫	કુલની ભેધરે રોભા કુલની ભેધ... ૧૫૬૩
કુલદે ગરકાવ કુલ્યા કુલદે ગરકાવ ૧૧૧૪	કુલનો ધરિયારે મુગદ કુલનો ધરિયા ૧૫૬૫
કુલની બનીરે રોભા કુલની બની ૧૫૬૧	કુવ મડલી માંડી બિરાજત; ... ૧૬૨૯

	પદ		પદ
કુલ મંડળી બારી બની આજ, ...	૧૬૩૦	કુલનકો સિંગાર કિયે લાવ, ...	૧૬૩૨
કુલમંડળી નીકી લાભત આજ, ...	૧૬૩૧	ફેર બનવો બલબીર સાંવરિય, ...	૧૬૪૮
બ			
બલતહે બાગે બહુ આગે (૨),	૨૨૪૨	બની છબી મુંદર નંદુમાર ...	૧૪૩૮
બનઈ બાસુરિયા નદ લાલ, ...	૧૫૮૫	બને બ્રજરાજને અનેખી છબી	
બનવે ધિધિત્રોમ્ ધિત્રોમ્ ધિત્રોમ્		આજ, ...	૧૨૨૬
ધિત્રોમ્ ધિધિત્રોમ્ ધિત્રોમ્, ...	૧૬૧૩	બને બનવારીરે અનેખી છબી	
બતિયાં બતિયાં સુન પછતાઈ કે, ૧૭૩૫		ન્યારી;	૧૨૨૫
બતિયાં મેરે બાવમઝી ...	૧૭૬૪	બને આજ લાલલાલ એઠત દુશાલ	
બતિયાંમે બાલમ બસ કરીની		લાલ, ...	૧૨૬૭
લાલ;	૨૧૩૬	બનેરી ધનશ્યામ સલોનો સુખધામ	
બતીયાં બીસરત નાહિ, ...	૩૬૩	સલોનો, ...	૧૩૫૬
બદત કમલપર વારીરી હું તો, ...	૧૪૨	બને માઈ રયામ મુંદર બનવારી...	૧૪૩૬
બદત ચંદ્ર છબી દેખરી સજની. ૧૪૩		બને બ્રજચંદ બને બ્રજમોહન ...	૧૫૧૬
બદતપર વારું મદત કરોરી; ...	૪૩૬	બને ધનશ્યામલાવ મુંદર...	૧૫૮૬
બદતપર વારુ મદત કરોરી; ...	૫૨૫	બને લાવ લાલ આજ મુંદર, ...	૧૬૪૬
બદતપર વારુ ચંદ કરોરી; ...	૧૧૧૭	બરન બરન બંદાવન, ...	૨૬૩૮
બદત બીનું દેખે બ્યાહુલ નેન ...	૧૧૩૬	બરખન આયો ધન બરખન આયો	
બદતપર વારું પાયો મોર ...	૧૫૬૩	ધન;	૨૬૭
બદતપર વારીરે બાલમજ, ...	૧૫૭૬	બરસો રયામ ધરારી રો બ્રજપર;	૨૭૭
બદ્રિપતિ નરનારાયણુ છરે, ...	૧૦૧૦	બરદ બીઆરોરે હો અવિનાશી	
બનબન બોલત મોર, ...	૨૬૮	અપનો, ...	૫૧૬
બનવારી ઠાડે સધન કુળ, ...	૧૩૩૪	બરખ્યો માનો અતુર ધનશ્યામ;...	૧૨૪૧
બનઉતે આવત બનવારી...	૧૫૧૬	બરખ્યો ના માને ચીત ચોર; ...	૧૨૫૨
બનહુંતે આવત શ્રીનંદલાવ, ...	૧૫૭૬	બરજ જસોદા નૈયા લાલન પ્યારો, ૧૭૬૪	
બનકન વારી, બનકન વારી ...	૧૫૮૩	બરખ્યો ના માને મેં તો બરજત	
બનકન ઠાડે લાવ સાંવરો, ...	૧૬૪૮	હારી રો	૨૧૧૬
બનઉતે આવત બનનકે, ...	૨૦૬૫	બરજ નૈયા અપને કનૈયાદરે, ...	૨૧૭૮
બની અસવારીરે બિહારી બરાકી		બરાજોરી બલમાં મોરી બૈયાં ક્યો	
દેખો;	૧૩૬૬	મરોરદા લે;	૨૧

	પદ		પદ
પાલમા બીસરજી નં બજોડે, ...	૫૭૩	પાલમજી આવો પ્યારે, ...	૬૯૮
પેનનીરી, મોહનલાલ ખાંસુરી		પાલમ મજવાગી, ...	૪૭૧
બળવે ...	૧૪૩૫	પાલમ ખંસીવારે પાલમ બમીવારે	૧૭૨૨
બલમા બિતમ રહો પ્યારો કબજો		પાલમ તેરી ખાનક અજાજ રખાની; ૨૧૪૫	
ગયો ...	૧૪૪૫	પાવરી બીનું દેખે મેં, સાવલિયો	
બલિહારીરિ ભડે હું તો, બલિહારી		સિરહાર; ...	૧૭૬૧
ભડે ...	૧૫૦૭	ખાંક બનવારી વે લાલ નિરિધારી; ૧૭૧૫	
બસત વરતાલ તખત ધનસામ, ૫૫૫		ખાંકી ગ્રજ બામીકી મોહ ક્યાન, ૧૪૯૬	
બસ ગયો યયતમે મોહન મીલવા; ૨૨૬૩		ખાંકી બનાયકે સાવરીયે, ...	૧૨૫૦
બનુત કીનિત હ બસોમતિ માર્ક, ૨૦૯૧		ખાંકી લાલ બાંકે પેચોદી પામ ...	૧૫૧૭
બંસી નેક બલવરેદો, ...	૩૧૫	ખાંકી હેજ બાકી પાપ આંદાદાર, ૨૨૭૩	
બંમીવારે પ્યારો ધરમ દુલાગેરી, ૧૨૨૦		ખારે ચેત પાપ ખાંકી મોહન	
બમીવારે સોહે સરસ આમ; ૧૩૩૦		સુહિય રતી, ...	૧૨૬૬
બંમીવારે મેરો તોરી ગયો હરવા, ૧૩૬૩		ખાંસુરી બલય લીનરિ, ...	૧૨૫૪
બંસી મનુરુ સ્વર બાજી મનોહર, ૧૬૦૧		ખાંમુરિયાં આંદર ધરો બેઠે બેરે, ૧૨૮૩	
બમ્બરિબનમોનેક ખાંસુરી બવા, ૧૬૫૩		ખાંસુરી બનવેરી, બન્દાવન નંદ	
બમ્મીક બનેયાને બેયાં મ્મી મેરિનિ; ૨૧૦૬		સલેતો, ...	૧૨૬૭
બમ્મીકો બમ્બેયા દાદા માવે		ખાંસુરીયાં બલઈ, ...	૧૩૪૫
બંમીયા, ...	૨૧૮૦	ખાંમુરિયાં બલી આયે કડે, ...	૧૩૬૨
બંમ્બરિ પ્યારેકી બી અબિયા; ૨૧૮૬		ખાંમુરિયાં બનવારી, ...	૧૩૬૬
બંમી બલય બસ કીનો સમ, ...	૨૧૬૪	ખાંસુરી બાગવ બમી, સુન મેરી	
બંમ્બરિ બંમીવારે પ્યારે હમરે		હો અબી ...	૧૮૮૮
દર રહો હું રહો; ...	૨૨૦૦	ખાંસુરી બાગવદે સુખી। ...	૧૫૨૬
બેંડાબનને બલઈ કદાને ખાંસુરી, ૧૦૩૬		ખાંસુરી બાગેદ આ સનનન ગ્રા	
બેંડાબન રસ રચો ધનસામ ...	૧૫૮૬	બન, ...	૧૬૨૮
બલય મદ મિતવાં મિતવાં મિતવાં		ખાંસુરી બલવે મોહન ...	૧૭૨૮
બેંડાબન રસ રચો મિતવાં મિતવાં ૧૬૧૮		ખાંસુરીયાં નાવે દાદા સ્વામ	
મુજાવ મુજાવ મુજાવ તલ દોમી		સુનવે ...	
દેવે ...	૧૬૨૫	મિતલી કંઈ મેં લેધી,	
બેંડાબન રસ રચો મુજાવ તલ ૨૨૫૮		મિતલી બાવરી કી,	

	પદ		પદ
બિસરી ગઈ દાર હિયાકો મેરો,...	૧૩૯૭	બેડે આન બનીકનીકે દોડ ભેયા; ૧૭૨૫	
બિહારી ચારી અંખીયા આનબ		બેદતી મોરે સંચારે, ...	૧૮૩૧
બહુમારી,...	૩૭૭	બેરન બાણે મા બેરન બાંસરી, ૧૦૫૮	
બિહારીલામ બાંકે હો બિહારીલામ		બેરપરી દો મેરે બેરન બાંસરી,...	૧૦૫૫
બાંકે, ...	૧૩૮૬	બેરન મેરી બાળત બિરહ મરી, ૧૧૩૮	
બિહારી ચામુ લાગો રાજ મારો		બેરન મેરીકે બાંછ બાંસરી; ...	૨૧૬૩
મેહ, ...	૨૨૬૧	બૈયાં હમારી ના કુવોરે,...	૧૨૫૮
બીધી તેં હમસો બહોત કરીરે, ...	૫૩૦	બૈયાં મેરીવે લગરવા કુવો કહાના; ૧૨૭૪	
બીરી લીજે ધ્યામ મુખકારી; ...	૯૧૧	બૈયાં મેરી મેરીર, બૈયાં ...	૧૭૬૭
બીરી લીજે બદિનામલરે; ...	૯૨૩	બાલનીમે મેરા હરત પ્રાન; ...	૧૩૩૧
બીરી લીજે લાવ ગિરિચારીરે ...	૯૨૬	બાલત બેન સ્યામ મુંદર ...	૧૫૦૪
બીરી ફેત બનાવકે પાનખી, ...	૯૩૦	બાલત બેન સ્યામ, નેના અતિ	
બીસર ન જાન્યોરે હો બનવારી, ૫૧૭		મુખધામ...	૧૫૨૮
બીસર ન જાને મેરે મીત, ...	૫૨૮	બાધીરી વચન કહોર, ...	૫૩૫
બુદ્ધ વિચારેરે, જેનો મદિમા ...	૭૧૮	બાધ્યા શ્રીહરિરે,...	૨૦૦૫
બેડે સળા શ્રીરામ મનસ્થામ. ...	૧૫૬	બાજરાજકો રંગીલા બોડે કુપેટો ૨૨૩૫	
બેડે દિવ્ય સંભાપતિ રામ, ...	૮૧૮	બાજરાજકો કનેયા,...	૨૨૩૬
બેડે તરનીતનયા તીર, ...	૧૩૪૦	બાજબાસી નંદલાલ પ્યારે...	૧૪૫૮
બેડે બસીવટ સ્યામ, ...	૧૩૪૩	બાંદ્રાબનખી સમનકુજ ગલિયાં;...	૨૧૫૫
બ			
બહરી બોરવારે લગરવા;...	૧૨૦૯	બાજ કૃષ્ણ ગોવિંદ રામારે; ...	૧૫૬૯
બહતસો અધિક આન કોઠે માહી, ૮૧૩		બાજ રામકૃષ્ણ ગોવિંદ નારાયણ ૧૫૭૦	
બાજ મનરાજન બ્રહ્મી મનસ્થામની, ૧૧૮૬		બાય ભાગો હો ચરન મવાપસો; ૪૨૬	
બાજિધર્મસુત સ્યામરી, ...	૩૨૦	બાયે અંતર્યામી મેરારી બ્યાકુલ	
બાજિધર્મસુતર હરિદૃષ્ટુને બહાર		બાજનારી બાજનારી; ...	૧૧૫૧
ભોરે લોહ; ...	૭૬૪	બાયે નેના સુદલ મેર આન ...	૧૨૨૫
બાજ મન નરનારાયણ સ્વામી, ...	૧૧૨	બરોસો શ્રીકમલાવરકો બારી ...	૧૫૩
બાજ મન પ્રાત હો નરનીરા, ૧૧૫		બલા રંગદે ર ચુનર રંગદેલવા. ૭૫	
બાજ, બાવહારી બાજ બાવહારી		બલા બદનામીરે કનરવા દીની ...	૭૭
નારાયન નરહરિ, ...	૫૪૪	બલા બંસીવરે મોરે ચાર કનેયાને; ૩૬૬	

૫૬	૫૬
બહા નંદલાવ પ્યારે અજતો ની-	બલે દુમ આયે મેરે મન બાયે લાલ, ૧૦૩૬
ભાથ લેરે; ... ૩૮૨	બલે જ્યું મોહન પીયાઆવન કીનો; ૧૧૪૬
બહા બંસોવારે પ્યારે પીર ન બંન-	બલે આવી રાધા હું ક્યાંધી જો; ૧૬૨૬
દારે, ... ૩૮૩	બાતડલી બહી હી છે હૈયે, ... ૧૧૪૨
બહા ગિરિધારી મેં બરજત હારી ૧૪૫૦	ભાવનીનું ભાવનીનું ભાવની ૦ ... ૮૬૩
બહા આજ તો મેરો કલો માન ૧૬૦૬	ભૂતો તે જાર ઉતારવા છરે, ... ૧૦૧૧
બહા આવ ચાલ લાલ કરવાયલે, ૧૬૧૧	ભોજન છમીયે નાથ દુભારે ... ૬૦૮
બહા વાવા બાળે તેરી ઝાંઝરી; ૧૬૧૨	ભોજન કીજે નંદુલાલે; ... ૬૧૦
બહા હો સસિયાત જોર ન કીજે; ૧૭૨૬	ભોજન કર પ્યારે કરત સેન, ... ૧૩૨૮
બહા છ મોયે સાવરે બનમેં લૂગી, ૧૭૩૨	ભોત બયો બગો મેરે લાલા લોચન
બહાત મેરો કંગના નિકારી ગયોરે, ૨૧૭૫	પલક ડપાલે. ... ૬૭
બવાજ મેરી મટુકી ઊનાયલીનીરે, ૨૧૭૬	ભોરહિ મેરે આગતવા, આપકે
બહા છ મેરો બરજ્યે માનતનાધરે, ૨૧૭૭	કૌવા રજ્જ સુનાવેરે. ... ૧૨૦
બયે પનાયો હરિ બાવતા છરે, ૧૦૧૪	ભોરહિ ભેટ બહરી માલ. ... ૧૪૧
મ	
મતકર માથોતું માન મૃગાનયની ૧૬૧૦	મન મોહન'ધન બરસે, બુવન મેરિ ૨૭૨
મતવારી મતવારી ગવારી બેલતી	મન લીનો મેરો મોહન પ્યારે પ્યારે ૪૬૩
મેન બહીરે બહી, ... ૨૧૬૬	મન બસીયો હો મન બસીયો, ... ૫૦૨
મદન મોહનલાલ કીજે વ્યાઝ, ... ૬૨૦	મન લે ગયો હો મોહન ચીતમોલ; ૫૮૬
મદન મોહન બીરી લેક પ્યારે, ... ૬૨૧	મન માન્યા મીતમ માણનાય, ... ૬૪૬
મદનરાસ છાકે નેનાં છેલ, ... ૧૦૨૭	મન વસીયારે મારે મન વસીયો; ૧૦૮૪
મદનમદ'તોયોં મદન મોપાલ, ... ૧૦૨૮	મન હરવારે મારું મન હરવા, ... ૧૦૮૫
મદનતુર હે હરિ માનની, ... ૧૩૬૦	મનહુ માન્યું છે મોહન મનહુ માન્યું ૧૧૦૩
મદન મનોહર મૂરતિ રે, ... ૨૦૮૬	મનમાં વસી તારી મૂતિ મોહન
મધુરી બાગત મેરી બાગત ૧૬૮૦	નજ, ... ૧૧૦૭
મનના માનેશ માવરે, આવો વાલા	મન મેગે લે ગયોરે, ... ૧૨૫૬
મનના માનેશ માવરે. ... ૧૩	મનમોહનવાને વે, ... ૧૩૦૦
મન મોયુરે મોહન મરમાળાજી. ... ૩૬	મનવા મેરો મોલી રલો, ... ૧૫૧૬
મન મોયું મન મોયું, છેવ નેજીને	મન મોયું છ ધર્મદુભારે, નેહ છમી
નંદે મન મોયું ... ૪૭	તારીરે ... ૧૫૫૭

પદ	પદ
મન વસિયોરે મારે મન વસિયો, ૧૬૬૬	મગળ આરતિ મદનમોહનકી ... ૮૪૫
મન ટરિયુરે મારુ મન ઢરિયુ, ... ૧૬૬૭	મગળ આરતિ કીજે નીકી, ... ૮૪૬
મન મારો મોહો રે બેન બનયે, ૧૭૧૬	મગલમૂળ મહારાજના ચરણુ છે, ૧૧૮૧
મન ગમતા મોહનરે કે વાત કહુ	મંદિર આવો માણીયર માયા, ... ૩૫૪
વહાવા, ... ૧૮૪૬	મંદિર મોરારી આવ્યા, ... ૬૬૪
મન ગમતા મોહન રે મોહી તારા	મંદિરીયે મારે, બેઠા ઢરિં ... ૬૬૬
વેણુમા, ... ૧૮૮૦	મંદિર મુસારી, પધારો ... ૭૭૩
મનડું માન મોહુ મીરધારી, ... ૨૦૮૪	મંદિરીયે મારે, પધારો ... ૭૭૫
મનુષ્ય લીલા રે, ... ૧૯૮૩	મંદિર પધારયા સ્વામીરે, ૧૮૬૪
મને મારી વાને નેણુ કટારીરે, ... ૪૪	માધરી દાદી બાઈ દાહે નેના હુય
મને વહાલા લાગો છો મહારાજરે, ૭૩૮	લુગ ઉર હાર લાને છે કુરુકુ કુરુકન. ૧૬૨
મને મળીયા સદગનનહ સ્વામિ, ૭૮૩	માધરી આજ મેરે બાગ ભગે પીયા ૧૬૩
મને કમણુ કીધલા કાય, ... ૧૩૦૭	માધરી અધુરીમી મુરત દેખી મન
મને કીધી છે દિવાનીમા, હો મીઠા ૧૪૧૬	મેરો મોહી રહ્યો ૧૬૪
મનોહર વેગળા નહી મેઘુરે, ... ૧૮૬	માધરી લાલનકી લટક દેખી મટક
મનોહર મૂર્તિ તારી, ... ૧૧૦૧	પરત નાહી. . . . ૧૬૫
મનોહર શોભીત શ્રીધનરયામ ... ૧૫૭૧	માધ મોહે દેખન દે ધનક્યામરી ૨૨૬
મનોહર નાચત તત ચેઈ ચેઈ ... ૧૫૮૭	માઈ મોરો મોહન જીવન દારીરી ૨૩૦
મરમાથી મૂર્તિ માવની, ... ૩૩૨	માઈ મોરે યદ્ મૂર્તિ મનમાની, ૩૦૩
મરમાગો રે મોરવીવાગો, ... ૧૦૮૩	માઈ મોરો જીવન મોહન પ્યારે, ૫૭૬
મરનગતિ આવત હમારો પિયા ૧૩૫૦	માઈ મોરો જીવન કુતવિહારી, ... ૬૮૪
મહારાજ રાજ, ... ૪૬૦	માધરી રસિક રસિયે નેના, ... ૧૨૧૭
મહા આનંદ રાસ રસ કાય રહ્યો, ૨૦૧૪	માધરી પાપ લાગ બાયો લાય, ... ૧૨૧૮
મરીમા શુરિ વખાણુ મહારાજનેરે, ૮૪૮	માધરી મોર મુગટ તિલક બાધ, ... ૧૨૧૯
મરી ટળશેરે મારુ મરી ટળશે, ૧૬૬૯	માખન દધ બાયો, ... ૧૩૪૬
મળ્યા બર્કા દોરે, જમણુ કપોલેરે, ૨૨૭૮	માઝી સુખપર મોહિની નાંખીરે,
મંગલ મૂર્તિ માધુગી સદગનનહ	કહાનુકે કોને કમ કરીએ ... ૪૩
મહારાજ, ... ૫૬૪	માઝી મને જોરાદેરે જોવાદે, ... ૬૬૨
મગનમગીરે, સ્વામી ... ૭૧૭	માઝીરે મને મોહન પ્યારે, . . ૮૮૭
મગળ આરતિ મુરલીવાળી, ... ૮૪૪	માણિયર મોરવીવાગા મીત, . . ૧૩૧૧

૫૬	૫૬
માણીમર મોતીવાવાવા; ... ૧૦૬૯	મારા નિરખીને નેણાં લોભાણુરે, ૨૯
માણીમર માણીકીના હો અસવાર; ૨૨૮૬	મારા રસિયા વાલમ રોડે, ... ૩૪
માત જસોદા કોતરે આરવિ, ... ૯૬૫	મારા મનના માનેશ રોડે, ... ૩૪
માધવરે મોરે ઘેર આવો, ... ૬૪૨	મારા પ્રાણના છવનનેરે, ... ૩૪
માધવ માન હોતો લાલત, આવીયે	મારા સમ મોહનજી તમને, ... ૬૭
જરે; ... ૧૦૬૦	મારા પુન્યતણે નહિ પાર, ... ૭૮
માધવસુ નો કરે માનની માન ... ૧૫૪૧	મારા હરમાં વસ્યા અલખેલરો ૮૬
માવોસુ નેના નેહરો કીનો; ... ૨૭૬	મારા નાથ રહો મારા નેણમાં, ... ૮૭
માવોજી મેરોતોં તુમહિં એક, ... ૪૬૧	મારા સમ માર મારે, ... ૧૩૮
માવોજી માને હો રાવસા ચરણારી	મારા વહાણને રાખ્યા મોજા માધિ ૧૮૬
આસ; ... ૩૫૭	મારા રસિયા વાલમને જરમાયોરે; ૧૮૬
માવોજી માને હો, રંખળ્યો રાજરે	મારા સમ મોહન તમને રે, ... ૧૬૪
હાલર; ... ૩૫૬	મારા નાથ આવો રાખું નેણમાં, ... ૨૦૫૮
માનની માન જરી, માનત નાહો	મારા મનમાં વરી વારી મૂચિ, ૨૦૫૬
મેરારી, ... ૧૦૫૭	મારા નેણા રીતલ જોઈ નાથને, ૮૬૬
માન ન કીજે ખ્યારી, રસિક લાલ	મારા લોચનિયાં લોભાણાં જોઈ
નિરધારી બિહારીસુ; ... ૧૦૬૫	નાથને, ... ૧૬૫૫
માનની મનાય લેને, ... ૧૨૬૬	મારાં નેણાં લોભાણાં જોઈ નાથને ૨૨૦૬
માનની મધુસુદન માન જરી; ... ૧૩૬૧	મારાં પુન્ય હદે થયાં પાછલાં, ... ૨૨૦૮
માને વાણ લાગો રાજ ખ્યારા નર-	મારીરે સામલિયે છેલે આંખારે, ૩૨૮
વરજી; ... ૩૮૬	મારી પ્રીત માણુઆધાર તમ સમ
માને વહાલા લાગો છે ત્રીગોળી-	લાગીરે, ... ૬૩૭
નાથ, ... ૨૨૬૬	મારી લાગી છે તમ સમ પ્રીતરે, ૭૩૭
માને ખ્યારી લાગે થારી જંસી છેલ, ૨૨૬૯	મારી માતી સાંવરીયા યારે રે, ... ૨૧૧૯
મા નિજંરયો તેરે ખ્યાર, ... ૧૨૩૩	મારુ મન મોજુરે મા મોરલીને નાહો. ૧૩૬
મારમરે રોડોમાં મોહન મારગરે ૧૧૦૬	મારે મંદિર પધારેને માંવરે, :-
મારારે રોડોમાં માવા ... ૧૪૦૭	મીડડા જોડે વારી વાટડલી. ... ૪૩
માન મેલો ગિરિધારી, ... ૧૪૦૮	મારે મન વસિયોરે માંખણ ચાર. ૧૩૭
માન પ્રાણ છવન જોઈ જોઈને છુરે	મારે અવિનાશી ઘેર આંખારે, ... ૨૮૮
છવન માગ, ... ૨૪૮	મારે મંદિર ખીરાજો કંઠાના કેસરીયા; ૩૮૫

૫૬

૫૬

મારે લાગેરે હરિવરથી નેહો, ... ૬૫૬
 મારે સ્વામિનારાયણ બળવા, ... ૭૮૪
 મારે લગની લાગી છે ધનશ્યામનીં ૮૫૬
 મારે મંદિર પધારો મણુ મીલ કરી; ૯૨૪
 મારે ગુણ પધારો હરિવર હસતા; ૯૨૫
 મારે મંદિરિયે પધારો રસિયા છેલછ; ૧૯૫૨
 મારો મન બસી બળ્ય લીયો, ૧૧
 મારો મારગ મેલોને રસિયાદે, ... ૧૦૭૮
 મારો પાલવડો પાતળિયારે, ... ૧૦૮૦
 મારો મન મોહો છે ત્રિભંગી લાલ; ૨૨૧૭
 માવે મોરકી વાળને મન લીધુરેમા, ૧૧૨૮
 માવો મદમાળેદે, છવન બેયા મેં, ૧૦૯૧
 માંકે મોલે મોહનજી થે આયા ક્યો
 ની આજ, ... ૧૩૭૦
 માંકે મોલે બાલમજી થે આયા
 છેલ રાત, ... ૧૩૭૧
 મીઠજીડાસો કલીયો કાઈ નયે, ૧૦૫૩
 મીન કુરમ શુભ નરસિંહ વણુ ધર, ૪૭૭
 મીલમિત્રી મોહુ હોત પીર, ... ૧૩૩૩
 મીલે મોરે કુળગુણ નંદલાલ ... ૧૪૫૬
 મુખડાંની મોહન રે કે મોહની
 લાગી છે, ... ૧૮૪૭
 મુગટ ધર્મો સ્વામ સુંદર કમલ નેન, ૫૬૦
 મુગટપર વારીરે સુંદર સ્વામ વારીરે
 સુંદર સ્વામ વારીરે; ... ૧૧૨૨
 મુગટ છબી હપર વન મન વાલે; ... ૧૬૨૩
 મુગટ છબી અદભૂત આજ બની; ૧૬૨૪
 મુળને મારગરે જાડમારે, ... ૧૮૨૨
 મુનિ મન મેળન શ્રીધનજ્યામલાલ
 ધર્મકૃપાદાન, ... ૨૧૨

મુનીબલ માવે મુંદંગ બલનેં ... ૪૭૬
 મુને વારા મુખની માયા લાગીરે,
 સહજા સ્વામ રોહાગી. ... ૪૬
 મુને મળીયારે સદ્ગનનંદ સ્વામી, ૬૫૫
 મુને રોકોમાં મારગ જલારે, ક્ષાન
 કરાવિયા ... ૧૪૬૫
 મુને રોકોમાં સુંદર સ્વામરે, માનો
 મોહનજી ... ૧૪૬૬
 મુને કાંઈક કીધું, બહુમારે રે, ... ૧૫૦૧
 મુને પત્તરા કીધી સખી આરે,
 ફરેલારિયે ... ૧૫૦૨
 મુને વડાલા છે માણુથી નાથ રે, ૧૬૫૧
 મુશી અઈ બેયાં મોરીરે મોહન
 ક્ષાના, ... ૧૦૫૨
 મુસકનીમેં મેરા મન બરાકીનેદે ૧૨૨૨
 મુસકનીમેં મન, મુસકનીમેં મન
 મેરા લીનેદે કૌનેયે; ... ૧૭૭૮
 મૂરત મનમાની, મૂરત મનમાની ૧૫૮૪
 મૂરત માધુરી દ્રમન બસી, મૂરત ... ૧૭૪૨
 મૂરત માધુરી મોહનલાલ પિયાકી, ૧૭૭૧
 મૂર્તિ અરિ મન માની, ... ૬૬૦
 મૂર્તિ મોરે મનમેં આય બસી; ... ૧૧૧૬
 મેળ્યો બેઠાંની તેરે હાથરે ગુમાનીકા ૨૫૬
 મેં તો જીન જીન તેરા મુનેગાર ... ૧૭૮
 મેં તો દરસાઈ ખાસીયાવે, રહત
 હાસીયાં ... ૧૮૨
 મેરા નેહરા નિભાઈયે હો, ... ૩૧૩
 મેરા તો મન માધોજી માનારે; ૮૦૫
 મેરા દીવાદાર ચાર કૌનેયા ... ૧૫૬૪
 મેરા મન હે જવો ને મોહન ચાર; ૧૭૭૫

	પદ		પદ
મેરી તકસીર કરીયો માફ...	૧૭૬	મેપન મારે મટકું મુનિવર વિગ્યાની;	૭૮૧
મેરી સુધ યા જોગીયાને હર લધવો;	૪૧૫	મેં અપને આંગનમેં ઠાડી,...	૨૧૪૨
મેરે તો છઠ્ઠેવ એક સ્વામિ હો,...	૨૧૫	મેં જડે બલિહારીયાં; ...	૮૦૪
મેરે મન બસ ગેયાં; ...	૮૦૨	મેં જાની પીયા મોસારે પીયા મોસા;	૮૩૮
મેરે તો મન બસી ગયો માધોરે;	૮૦૬	મેં તેરા ગુન ગાગરે મનસ્થામરે, ...	૫૩૧
મેરે તો પરમેશ્વર સ્વામીરે; ...	૮૦૭	મેં તેરી બવજડે મહારજડે, ...	૫૩૨
મેરે એક આસરા તેરારે, ...	૮૦૯	મેં તો ગુનેગાર તેરારે. ...	૧૭૫
મેરે તુમ ખીના ચોર ન કોઈરે, ...	૮૧૧	મેંતા તેરે બીરહ બરોસે બહુનામી,	૪૧૧
મેરે મન માને હો મોહન મેરે મન		મેં તો તેરે બરહ બરોસે સ્વામી;	૭૬૫
માને, ...	૧૦૫૦	મેં તોસેં મીત જોરીરે મીત જોરી;	૮૪૧
મેરે મન બસ ગયો માખન ચોર;	૧૧૫૩	મેંતા તોલીમું લગાયા હો નેહરા,	૧૨૮૯
મેરે મન સાવરો બસીયો, ...	૧૨૭૩	મેંતા ઘીડા શ્રીધનસ્થામ મુંદર,	૧૩૦૪
મેરે મહાસુકી, સુરત કહા કહું,	૧૪૯૩	મેં દેખી છળી સાંવરી, ...	૮૦૧
મેરે મન માને માર્છ મોહનલાલ;	૧૬૬૫	મેં ના લિયો યાકે કરકો કગનવા,...	૧૩૬૫
મેરો માનની માન માન;...	૧૦૬૬	મેં પનીયાં કેસેં જડે, ...	૧૪૪૦
મેરો હરવા ડારયો તુર, ...	૧૨૩૨	મેં જુલી નેહા કીનોરે નેહા કીનો;	૮૪૦
મેરો મન હર લીનો બરજોરી ...	૧૫૭૪	મૈયા આજ તુમારે લાલકું પક્યાં	
મેરો મન સાંવરેને હર લીનો ...	૧૫૬૩	કરતે ચોરી. ...	૯૬
મેરો મન મોશો વે તેરી પગીયાં	૧૫૬૬	મૈયા તેરો લાલ બરજોરી,...	૧૧૭૬
મેરો મન હરલીનો, તેં તો નંદજીવુંકે	૧૬૫૪	માઈ જાજ જાગી તેરે જ પ,	૩૨૪
મેરો મન બસ કીનો શ્યામ બાંસુરી		માઈ ઠા જડુ કીનો હેવ, ...	૨૧૭૩
બજઈ; ...	૧૬૫૫	માનીયાં વાલોરે હેલ ઇગાલો. ...	૫૮
મેરો મન હર લીનો, ...	૧૬૭૬	માયેં ડારી મોહની હન મોહનાને,	૧૦૬૩
મેરો નયો જોબનવા હટે દે, ...	૨૧૧૭	માયેં પાર હતાગેરે પ્યારે,...	૫૩૬
મેકીને મારગ લાંગ્યા દે,...	૧૬૪૧	માયેં આજ લેરેમી મોરી મૈયારે,	૧૩૩૮
મેલો મારગ મીડડા માવ, ...	૧૫૫૫	માયેં પનિયાં બરન હો પ્યારે દે,...	૧૫૪૭
મેલ્યો દક્ષિણનોં સાય, ...	૬૮૫	માયેં જોન જાજય જગ કીનીરે ...	૧૫૪૮
મેવડો માયેરે મોરલી માયે, ...	૧૭૪૫	માયેં કરઈ નિંદ જનાઈ દે, ...	૨૧૧૩
મેવડો આલાખોરે મોહનરાય,...	૧૭૪૭	માતલિયે મન મોયું હો, માયા તારી	
મેઘ હું ના ધરત નેન એકે દક ...	૬૭	જોરજોરે મન મોયું હો ...	૩૫

	પદ		પદ
મારે લાગેરે દરિયરથી નેટા, ...	૬૫૬	સુનીનન ગારે મુદ્દમ બલવે ...	૫૬
મારે સ્વામિનારાયણ બલવા, ...	૭૮૪	સુને તારા સુખની માયા લાગિરે,	૫૭
મારે લગની લાગી છે ધનમ્યામની ...	૮૫૬	સલુણા સ્યામ સોહાગી, ...	૫૮
મારે મહિર પધારો પ્રભુ પ્રીત કરી, ...	૯૨૪	સુને મળ્યાયારે સદલનંદ સ્વામી,	૬૫
મારે બુવન પધારો દરિયર દસતા, ...	૯૨૫	સુને વેડોમાં મારમ ભતારે, કદાન	
મારે મહરિયે પધારો રસિયા છેલછ, ...	૧૬૫૨	કેસરિયા	૧૪૫
મારો મન બસી બન્ય લીધો, ...	૧૧	સુને વેડોમાં સુંદર સ્વામી, મોતો	
મારો મારમ મેલોને રસિયારે, ...	૧૦૭૮	મોહનછ	
મારો પાલવડો પાતળિયારે, ...	૧૦૮૦	સુને કાંઈક જાણું બુદ્ધિયારે, ...	૧૫૦
મારો મન મોહ્યો છે ત્રિભગી લાક; ...	૨૨૧૭	સુને પસવસ કીધી શખી માડરે,	
મારે મોતથી વાળને મન લીધરેમા, ...	૨૨૨૪	રંગડાલરિયે	૧
મારો મરમાળેરે, છવન ગોથા મે, ...	૧૦૬૧	સુને વહાલા છે માણી નાથ રે, ...	૧૮૫
માકે મોલે મોહનછ યે આપા કયો		સુરખી મઈ બેચાં મોરીરે મોહન	
ની આજ.	૧૩૭૦	કદાના, ...	
માકે મોલે બાલમછ યે આપા		સુસકનીમેં મેરો મન બસકીનેરે	
છાછ રાત.	૧૩૭૧	સુસકનીમેં મન, સુસકનીમેં મન	
મીનછડારો કટીયો કાઈ બધે, ...	૧૦૫૩	મેરો લીનેરે કનેયે;	
મીન કુરમ શુકર નરસિંહ વધુ ધર, ...	૪૭૭	મૂરત મનમાની, મૂરત મનમાની	
મીનમેજી મોક હોત પીર, ...	૧૩૩૩	મૂરત માધુરી દ્રગત બસી, મૂર... ૧	
મીલે મોયે કુંજબુવન નહલાલ ...	૧૪૫૬	મૂરત માધુરી મોહનવાલ પિયાણી,	
સુખડાની મોહન રે કે મોહની		મૂર્તિ મરિ મન માની, ...	
લાગી છે, ...	૧૮૪૭	મૂર્તિ મેરે મનમેં આય બસી; ...	૧૧૧૫
સુગટ ધયો સ્યામ સુંદર કમલ જેન, ...	૫૬૦	મેન્વો બેઠાંની તેરે હાથેરે ગુમાનીડા	૬
સુગટપર વારીરે સુંદર સ્યામ વારીરે		મે તો છીન છીન તેરા સુનેગાર, ...	
સુંદર સ્યામ વારીરે, ...	૧૧૨૨	મે તો દરસકી આશીશવે, રહત	
સુગટ છબી ઉપર તન મન વારે, ...	૧૬૨૩	ઉદામીયાં	
સુગટ છબી અદભૂત આજ બની, ...	૧૬૨૪	મેરા નેહરા નિભાઈયે હો, ...	
સુજને મારગરે બાજમાં રે, ...	૧૮૨૨	મેરા તો મન ગાથોજીયું માનરે,	
સુનિ મન મંનન ધીવનમ્યામલાલ		મેરા દીવદાર ચાર કનેયા	
ધર્મકુવરજન, ...	૨૧૨	મેરા મને લે ગયો યે મોહન ચાર; ૧	

	પદ		પદ
મેરી તકીર કરીયા માફ...	૧૭૬	મેશન મારે મટકું મુનિવર વિમ્યાની;	૭૮૧
મેરી મુઘ યા ભેગીયાને હર લકવા;	૪૧૫	મેં આપને આંગનમેં ઠાપી,...	૨૧૪૨
મેરે તો ઇજદેવ એક સ્વામિ હે,...	૨૧૫	મેં ભડે બલિદારીયાં; ...	૮૦૪
મેરે મન બસ ગીયાં; ...	૮૦૨	મેં ભની પીયા મોરારે પીયા મોર;	૮૩૮
મેરે તો મન બસી ગયાં માધોરે;	૮૦૬	મેં તેરા ગુન ગાતુરે ધનમ્યામરે, ...	૫૩૧
મેરે તો પરમેશ્વર સ્વામીરે; ...	૮૦૭	મેં તેરી બલ્લમડેરે મહારાજદે, ...	૫૩૨
મેરે એક આસરા તેરારે, ...	૮૦૮	મેં તો ગુનેગાર તેરારે. ...	૧૭૫
મેરે તુમ બીના ચોર ન કોહરે, ...	૮૧૧	મેંતો તેરે બીરદ બરોમે બહુનામી,	૪૧૧
મેરે મન માને હો મોહન મેરે મન		મેં તો તેરે બરઃ બરોસે સ્વામી,	૭૮૫
માને, ...	૧૦૫૦	મેં તોસે પ્રીત ભરીરે પ્રીત ભરી,	૮૪૧
મેરે મન બસ મયો માખન ચોર;	૧૧૫૩	મેંતો તોહીમુ લમાયા હો નેહરા,	૧૨૮૬
મેરે મન સાવરો બનીયા,	૧૨૭૩	મેંતો દીડા શ્રીધનગયાન મુંદર,	૧૩૦૪
મેરે મહાસુકી, સૂરત કહા કરું,	૧૪૬૩	મેં દેખી છપી સાંવરી, ...	૮૦૧
મેરે મન માને માર્થ મોહનલાલ;	૧૬૬૫	મેં ના કિયો યાકે કરકો ક્યનવા,...	૧૩૬૫
મેરો મનની માન માન;...	૧૦૬૬	મેં પનીયાં કેસે ભડે, ...	૧૪૪૦
મેરો હરવા ડારધો વર, ...	૧૨૩૨	મેં બુક્કી નેહા કીનેરે નેહા કીને;	૮૪૦
મેરો મન હર લીનો બરજેરી ...	૧૫૭૪	મૈયા આજ તુમારે લાલ પકયો	
મેરો મન સાંવરેને હર લીનો ...	૧૫૮૩	કરતે ચોરી. ...	૯૬
મેરો મન મોયો વે તેરી પગીયાં	૧૫૮૬	મૈયા તેરો લાલ બરજેરી,...	૧૧૭૬
મેરો મન હરલીનો, તેં તો નંદગ્યુંકે	૧૬૫૪	મોઈ જાજ બાસી તેરે મુખ, ...	૩૨૪
મેરો મન બસ કીનો શ્યામ બાંસુરી		મોઈ કા ભડુ કીનો ઊલ, ...	૨૧૭૩
બાજઈ, ...	૧૬૫૫	મોતીયાં વાલોરે ઢેલ ઊગાણો. ...	૫૮
મેરો મન હર લીનો, ...	૧૬૭૬	મોપે ડારી મોહની ધન મોહનાને,	૧૦૬૩
મેરો નયો ભેગનવા લૂટે રે, ...	૨૧૧૭	મોયે પાર હતારોરે પ્યારે,...	૫૩૪
મેક્કીને મારગ લાંગ્યા રે,...	૧૯૪૧	મોયે આજ વરેગી મોરી મૈયારે,	૧૩૩૮
મેરો મારગ મીડડા માવ, ...	૧૫૫૫	મોયે પનિયાં બરત હો પ્યારે રે,...	૧૫૪૭
મેરો દક્ષિણનો સાય, ...	૬૮૫	મોયે બેન બનય બરા કીનીરે ...	૧૫૪૮
મેવાડો ગાયોરે મોરલી માંયે, ...	૧૭૪૫	મોયે કચ્છ નિંદ લખાઈ રે, ...	૨૧૧૩
મેવાડો આલાખોરે મોહનરાય,...	૧૭૪૭	મોરલીયે મન મોયું હો, મારા તારી	
મેવ હું ના પરત નેન એક દક ...	૬૭	મોરલીયે મન મોયું હો. ...	૧૫

	પદ		પદ
મોરથીમા મોઢન પ્યારા, ..	૧૮૮	મોઢની ડારીરે બનવારી,...	૪૫૧
મોરલીધરસોં મન માન્યો, ...	૩૭૪	મોઢન મોરલીધર ગોવિંદ રાધાવર,	૪૭૮
મોરલિયે મનડા હરયા વહાયાજી		મોઢન માધુરી મૂરત સ્વામ સુન્દર	
તારી મોરલિયે મનડા હરયા, ...	૧૧૧૯	છવ શોભા ધામ, ...	૫૫૧
મોરથીમોં મોસોં કરત સેન, ...	૧૩૩૨	મોઢન મતવારો ઠાડો કુવર કહાન,	૫૫૬
મોરલીમાં મન લીધુરે, ..	૧૪૦૫	મોઢન દેખી મગન બધરે, ...	૫૮૭
મોરથી ધુની સુનીકે હડી કબજી ..	૧૫૨૦	મોઢન મૂર્તિ મનમાનીરે,...	૬૦૪
મોરની વાળેરે ખીખી મોરથી વાળે	૧૫૪૬	મોઢનરે આવો મને મગવા, ...	૬૩૬
મોરથી વાધરે વહાને મોરલી વાઈ	૧૫૫૨	મોઢન મૂર્તિ તારીરે વહાથી લાગેછે,	૬૫૧
મોરથી વાધરે વહાયે, મોરથી વાઈ	૧૫૬૮	મોઢન સુખદુરિ તમારું, ...	૬૬૬
મોરી અખીયાકે આગે રહો, ...	૧૮૫	મોઢન મારી મીતતમ સગ લાગીરે,	૬૮૫
મોરી તિલરી મોઢન તે લઈ, ...	૧૨૭૮	મોઢન પ્યારે તુમ બીના મેરો મન,	૧૦૩૩
મોરી છુંદન ભીંજત સારીરે, ...	૧૩૩૬	મોઢનલાલ સાચી કહો પીયા કોન	
મેરે મહિર આજ બધાઈ, ગાવો		સગ ભયકે ભગે, ..	૧૧૪૧
મગલ માધરે	૧૨૨	મોઢન બેન બનઈ મઢ તજ બન	
મેરે માઈ જીવન કુળવિહારી, ...	૩૦૧	આઈ બન આઈ, ...	૧૧૫૬
મેરે જીવન હો મેરે જીવન, ...	૫૦૪	મોઢનાને મન હર લીનો, ...	૧૨૭૪
મેરે મહારાજ મેં તો તોરી બલ-		મોઢનાને મોપે મોઢની ડારીરી,...	૧૨૨૪
હારીરે, ...	૭૮૩	મોઢન મોઢનીવારે હો મોઢની ડારી	૧૨૪૧
મેરે લોચન લાયથી ભારી, ...	૮૮૮	મોઢન નાયક એહેલ, ...	૧૩૫૧
મેરે લોચન અવલઈ અધીર, ...	૮૮૦	મોઢન સુહર મૂરતિ, હવે નિમખ	
મેરે લાગતી પૈયા પૈયા, ...	૧૦૧૭	ન મેવું ન્યારીરે. ...	૧
મેરે બારે લાલા તોસુ કહા કહી		મોઢન છળી કહી ન ભત બનાયે	
આલની	૧૩૬૪	મોઢન તુમરોસે દાની, ...	૧
મેરે બાકે બિહારીપર ભડ વારી,	૧૬૫૨	મોઢનાને મારી વે નેનોંદી સેન ...	૧
મેરે બાવમ ખીરાળે આજી બગિચાં	૨૧૫૪	મોઢન મોરી એલ પરચો, ...	૧
મોથીડાપરવારીરે, ...	૬૩૧	મોઢનલાલ મન મેરો બાંમુરી બન	
મોઢન આંરે મોસોં નેન ...	૮૮	યજે હરલીનો, ...	૧
મોઢન મન માન્યો મા, ...	૩૪૦	મોઢનાને લગાઈ મોઢની સૈયો,...	૧
મોઢન પ્યારે શ્રીધર્મદુલારે, ...	૪૪૬	મોઢની તે ડારી મોપે નહકે સલોના	

૫૬

૫૬

મોહન મધુરીસી બેન જન્મવે, ૧૯૬૨
મોહન ખારેસું લોચન લાખી રહે
દેખજેકુ, ... ૧૯૮૨
મોહન મતવારે તિહારે કારન સખ
નિરા, ... ૧૭૦૪
મોહન લુકી વે મુસકની હે ચીત
ચોર; ... ૧૭૧૦
મોહન રંગલીને મોહન રંગશીને, ૧૭૨૧
મોહની કારી વે ચીત ચોર; ... ૧૭૭૬
મોહનજી મરમાળા રે વહાલા, ... ૧૯૧૪
મોહન મન હરના આવે વહાલો
મોહન મન હરતા; ... ૧૯૬૬
મોહનજીની રે, ... ૧૯૮૪
મોહન લાલ માર્છીકાંડે જમુનાકે તીરે ૨૧૦૪
મોહનાને મોહની કારી રે, ... ૨૧૧૪

મોહનાને મારી નેનોદીકટારી મોચે; ૨૧૩૨
મોહન તેરી મૂળ દેખી ખુશ બઈ, ૨૧૪૭
મોહનલાલદી લટક મન માનીયાં ૨૧૪૮
મોહન છેલને લગાયા મોસું નેહરા; ૨૧૫૦
મોહી મોહરિ હું તો મોટી. ... ૬૧
મોહી હું મોહન તારે મોલીડે;... ૩૨૭
મોહીરે મોહનવર જોઈ, ... ૫૬૬
મોટી પાપડલીને છેડે, ... ૬૫૨
મોટી હું મોહન લટકે, ... ૬૫૪
મોટી હું મરકલડે મરકલડે, ... ૬૬૧
મોટી હું છાગલાં જોઈને, ... ૧૮૭૭
મોહુ છે મનહુ માવ, મુખને મર-
કવડે; ... ૭૧૦
મુઠલોચની એસો હડ છાંડે; ... ૧૬૧૦
મુહુ જોવાનીમેં હું લવચાની આની ૪૬૫

૫

ચંદુ ધનસ્યામ અનુપમ માર્છી.(અ) ૧૪૧
યા મોહને મન લીને માર્છી, ... ૧૩૧૩
યા બન બંસી બનઈ ધનસ્યામ, ... ૨૧૬૩
યા છપ્પી દેખી આનંદ બયેરે, ... ૨૧૬૬
ચાર કનૈયા નીકો ભરે, ... ૨૧૬૭
ચુ ન જોવીયે જોવ, ... ૫૩૬
યે બાલક વસુદેવકે દોડ આલી, ... ૧૩૧૬

યે કુવર દોડ કમનીય નીકે આલી, ૧૩૧૭
યે જોહુનવિનંદિનેગ આલી, ... ૧૩૧૮
યે જન દોડ જાત રુંદર આલી, ... ૧૩૧૯
યે કારે બનકન બનવારી બિહારી
કદમ તર, ... ૧૭૭૨
યેહી અવસર શીનાયજ મગઠ ન
હોત જર, ... ૫૭૦

૨

રમ્યો રાસ પિયા ધનસ્યામરી; ... ૧૬૩૫
રજની ખીત ગણે સોર બઈ; ... ૧૨૧૧
રે રહે મન બાવરે, ... ૪૮૫
રેત દગ્ગર બહન રોપ સારદ, ... ૫૫૬
રે મન રેન દિન નામ, ... ૧૫૬૨

રતન જતન કરી રાખ લાડીકી, ... ૫૮૭
રતનારે નેનોદી રેખરે, ... ૧૧૨૮
રતનારે નેનાવારે દો સાવરે, ... ૧૨૮૮
રતનારે રસિક તેરે નેનરે (૨), ... ૨૧૬૦
રમે વૃંદાવન રસ રાસ રેલુ, ... ૧૩૬૦

રમે રાસ હરિ ચલે માધરી; ...	૧૬૩૪	રસિયા મને રાખો દે પોતાની	
રવીન પુલીન પર, રાજત બિહારી	૭૦	જાણી;	૧૮
રસિયાજી પ્રીતમ પ્યારા અલખેલા	૩૪	રસિક સુંદર સાથે શ્રીદામ, ...	૧૬
રસિયાજી વારી નહિ મુખમાં હપરે.	૩૮	રસિયા નીત નીત કરતી આઠ આં-	
રસિયા મુનોછ મોરી બાવલો		દલિયો લાલનો દે લોલ; ...	૧૬
સાવરે, ...	૨૫૭	રસિયાજી સાથે રંગ લાગીયો ને; ૧૬	
રસિયા ઉલ ગુમાનીવે;	૩૦૬	રસિયા લાલ સ્થામ સુંદર રંગઉલકા; ૨૦	
રસિયા આવેરે અલખેલા, ...	૬૬૭	રસિયે રાજવ નેન જાંસુરીયાં મુખ	
રસિક ઉલ ધનસ્થામની શોભા	૮૫૬	ખાજી;	૨૧
રસિયા રંગ માણીજી, ...	૮૮૪	રસિયાજી રૂપમે અઠક ગઈ અંખિયાં ૨૧	
રસિયાજી બોયું થાતી આવે રાજ, ૧૦૪૩		રસિયાજી રૂપથી કહા કહું મારી દે; ૨૧	
રસિક ખર રાત સારી કહાં જાગે, ૧૧૬૨		રસિયો બેદરી દસ નહીં જાને દે. ૨૧	
રસિકા ધાસ નેજી અતિ મુખદેણુરે; ૧૨૨૯		રસીયાજી મેરે હવન માન, ...	૫
રસિયો રંગલેલ છપીલો ધર્મકુવર		રસીલે રાજવ નેનાં લો, ...	૧૭
પ્યારો;	૧૨૩૧	શરી હું મોહીનેરે ઉલ જોધને. ...	
રસિયા રોક મરે;	૧૩૭૬	રહો જ્યું મોરે નેનોમે સહજનંદ; ...	૩
રસિયા ન રોકો પનપટ રાજ, ...	૧૪૧૭	રહો જ્યું મોરે નેનોમે સુંદર રૂપ; ...	૩
રસિયેને લગાય નેતુંદા તીર ...	૧૪૮૩	રહો જ્યું મોરે નેનોમે શ્રીધનસ્થામ, ...	૩
રસિયો મોમું રાદ કરે, ...	૧૫૧૩	રહો જ્યું દ્રેગ સહજનંદ મુત્તન; ...	૩
રસિયી રાવે ના કર રોષ	૧૫૪૪	રહો જ્યું રસીક નંદલાવરી, ...	૩
રસિક રંગ ઉલ છપીલે મોહન નાગર, ૧૭૦૧		રહોજ્યું રહોજ્યું અનખાસે મત	
રસિક રતનારે તિહારે લોચન સુંદર, ૧૭૦૨		બોલો મોરો, ...	૧૧
રસિક દ્રગ રૂપે મુખેસે લગત		રહોને રંગલીના મારી આંખડલી	
આધરવર, ...	૧૭૦૩	આવે, ...	૧૨
અંખિયો રસિયો રસ ચોર મધુકરે, ૧૭૩૬		રંગબિના રંગબિના, લાલ પ્યારા	
રસિયા જોઈ રૂપાલી કોટ રૂપી		નંદજના.	૨૨
રેખાવળીરે લોલ, ...	૧૭૬૮	રંગલીના રંગીલી તારી આંખડલી, ...	૧
રસિયા વર રૂપ અનુષ જોધને ફરે ૧૮૩૪		રંગલીના રસિલા ગિરિધારી, ...	૧
રસિયાજી કહોને રસ રીત રે મોહન		રંગલીનો રણુહાડાય, ...	૧
ગિરિધારી;	૧૮૮૪	રંગનો લીનેરે જોઈ, ...	૧૦

પદ	પદ
રંગશીના રસીલારે વડાલા, ... ૧૯૧૭	રાવલાં નેણારી અનોખી રીત, ... ૨૨૭૨
રંગ જામ્યો છે રમતાં અતિ ઘણોને; ૧૯૩૫	રી આજ શ્રીગોપીનાથ સોદહત હે, ૫૬૩
રંગશીને મોહન ખારે બાંસુરી નેક	રીજ ચતુર તારી આલમાંદે, ... ૧૮૨૫
બાળઓ; ... ૨૧૦૧	રીસ કરી બોલી અલબેલી, ... ૧૬૦૨
રંગરસિયો મોહન ચાર, ... ૨૨૫૫	રુકિમગીરગણુ શ્રી-જો નુદનાથ, ૮૬
રંગીલે કહાન ખારે હો, ... ૧૩૮૬	રૂપ લાગે છે મોહનલાલ લટકાં
રાખીરા જતન કરીરે માણુ મારા,	તારારે; ... ૨૪૨
જીવન રાખીરા જતન કરી. ... ૬૫	રૂડા લાગે છે રાજેન્દ્ર મંદિર આવ-
રાખું લોચનિયાંમં જીવન મારાને ૩૪૨	તારે; ... ૧૧૭૦
રાખો મનુ અપને બરફડી લાજ; ૪૧૩	રૂડા લાગે રાજવહો લોચન રયામ; ૨૨૮૫
રાજ થેતો છાજ, મારી જીવન દોરી ૮૧	રૂડા લાગે રે, ... ૧૯૮૮
રાજમોલ પધારો રંગ શીનાજી;... ૩૮૪	રૂડા ચોભો છે બહુ રસિયારે, ૨૦૭૮
રાજ મારે મંદીર રહો રંગ છેલ નહ-	રૂડુ રાસ મંડલ રમ્યું ગિરિધારી; ૨૦૧૩
વરજી નેણુમેં રાખું; ... ૪૬૬	રૂપ બેઈ રૂપ બેઈ, રસિયાજી
રાજ ધારી ખાંસરી તો વાળે મહા-	રાજ મોઈ. ... ૪૬
રાજ મોહનજી મીડી લાગે; ... ૫૦૧	રૂપ લોભાની રે શુભાંતી, ... ૪૫૨
રાજ બરજેરે લીનો છે ચીત ચોક; ૧૨૨૬	રૂપ અનોખમ મુદર ભેરી, ... ૧૨૦૩
રાજ સહેલી તોયે દેખી મોહરે	રૂપ વિલોખી અનૂપ બધરી; ... ૧૩૧૪
બનરા; ... ૧૪૦૧	રૂપ રસખાની રસિયો રૂપ રસ-
રાજત બર માખા મોતિયનડી, રાજ ૧૭૪૪	ખાની, ... ૧૪૭૧
રાજ લોચન મોચન તાપ ત્રિવિધ	રૂપકો રસાલ ખારો રૂપકો રસાલ ૧૪૭૨
સ્થામ, ... ૧૧૧	રૂપ લોખાને મોરે લોચન, ... ૧૫૨૬
રાજ લોચન બવ ભય મોચન;... ૪૪૭	રૂપ તમારું રસિયાજી, ... ૧૬૬૬
રાજવનેન રસિયો રાજવનેન ... ૧૪૭૦	રૂપાળા છે રાજવલોચન, ... ૧૬૬૫
રાજ લોચન રસ બસી મૂરતિ, ... ૨૦૭૫	રે આવો મોરે પાડને પ્રીતમ પીયા
રાજે ગઢપુર મહારાજ, ... ૯૯૬	માન બાલમરે; ... ૫૦૭
રાજેશ્વર રંગના શીના; ... ૧૦૯૮	રે ગુનરિયાં કીત જ્યે રે ... ૧૪૮૨
રાતી રાતી રેખે દેખે ઉપજત ચેન; ૧૧૭૨	રે ચોરવા લૂટે જ્ય, ... ૧૨૩૪
રાધાજી તમારેરે નાવડીયો, ... ૧૦૮૬	રે જ્યો હો સ્થામ એહી છખી નેન; ૧૬૪૦
રાવ સિયાજી ગજપર બેડી, ... ૨૨૫૧	રે ધર્મકુંવર ઘનસ્વામ હરિ, ... ૨૦૬૫

	પદ		પદ
દે ધર્મકુંવર વર બહુ નામો, ...	૨૦૬૭	દે વિદેશો મુધનોરી બિસરી ગયોરે	૮૨૮
દે ધર્મકુંવર મુખ અદ્ર જોઈ, ...	૨૦૬૮	દે સનેતી નેહા ભૂલી ના લીયોરે,...	૮૨૫
દેન કહા જાગે હો બાવમ દેન કહા	૧૦૪૯	દે સાંવરીયા તોરી હાસી દીન બધરે;	૮૨૭
દે ભક્તિધર્મસુત સામળિયા, ...	૨૦૬૬	દે સ્વામિ નાચણુ સાંબરે, ...	૭૮૨
દે મોહન બનવારી, ...	૪૭૩	દેકહટપુરમે રહત નિરંતર, ...	૨૨૬
દે લગની દિન રાત લગી રહીરે;...	૮૨૬	રોકે મારમ રસિયો છેલ, ...	૧૫૫૪
દે લાવન લલચાઈ, ...	૪૭૪	રોહિણીકુંવર શ્રીરામનાં, ...	૧૦૦૫

લ

લગ ગઈ નેનોદી સેનરે; ...	૧૧૨૯	લઠકતી ચાણે પધારિયા બ્રહ્મહિક-	
લગન લરકૈયાં લાગ ગઈ;...	૧૧૩૯	ને નાય; ...	૧૮૧૫
લગની લાગી લાલચું, ...	૧૪૨૬	લઠકાળાજી આવો મારે લઠકતાં લે;	૧૮૩૮
લગ ગઈયાં અખિયાં હુમાર, ...	૨૧૨૨	લઠકાળા લાલચરે કે લાગી લઠકાંભાં,	૧૮૪૨
લગી રટના ધનસામઠી નામઠી,...	૧૯૧	લઠકાળે લાલેજી મન લીધલાં લે;	૧૮૫૨
લગી અખીયાં યાગોપાસરી લાલઠી,	૧૯૩	લઠકતા આવે લેરખડે લઠકતા આવે	૧૯૬૩
લગી નંદલાવડું અખીયાં, ...	૧૨૭૨	લઠકતી ચાણે આવે વહાલો લઠ-	
લગી હો મોયે કમવનેનોદી રેમે...	૧૪૬૪	કંટી ચાણે; ...	૧૯૬૪
લઠકાળરે મન મોહુ મારુ, ...	૫૩	લલિત ગતિ લઠકત આવે લાલ,	૧૧૧૫
લઠકાવાને લઠકે મારુ મનડું મોહું		લલિત ગતિ લાલન આવત, ...	૧૬૦૭
બેનીરે. ...	૧૦૨	લગરવા બરો ચાર, ...	૧૨૩૫
લઠકાલા મોહનલાલ તમપરવારીરે,	૨૩૮	લંગરવા લગાય ગયોરે, ...	૧૨૫૫
લઠક ચહુ આય બસી હર મૈયા,	૩૦૨	લંગરવા હું બરન્યો ના માને, ...	૧૭૦૮
લઠકાલા નંદાજીના લાવ,...	૩૫૬	લગરવા મોરે માન્ય નહીં, લંગ	૧૭૩૯
લઠકાલા લાલકડા મારા, ...	૭૪૭	લંગરવા કાંડે મેલરે (૨),...	૧૭૮૬
લઠકાલા લેખી પધારો ...	૭૭૪	લગરવાને બહુ છીનો રે, ...	૨૧૧૬
લઠકાલા લાલ બિહારીરે,...	૧૦૪૮	લગરવાને મેરો હરવા તોરો રે, ...	૨૧૨૯
લઠકતા આવે લાલ લઠકતા આવે,	૧૧૧૩	લગરવાને મોરો હરવા તોરો;	૨૧૮૪
લઠક મન બસ ગઈ લાલનખી, ...	૧૧૪૦	લાગીવે નેનોદી સેન સામલડા, ...	૧૬૪૨
લઠક લઠકીલી આય બસી હર, ...	૧૬૭૦	લાગીરે મોયે નેન નજરિયાં; ...	૧૭૮૨
લઠક ખીચ અખીયાં અઠક મધરેહો;	૧૭૨૭	લાગે મોરે રસિયાજી રાજ રાજવનેન	૩૬
લઠક લાલોદી અઠક રહી, લઠ...	૧૭૪૨	લાગે ખ્યારી લાગે ખ્યારી,...	૪૫

	પદ		પદ
લાગે માને ખ્યારો, થારાં નેણારો		લાવ તોરી લટકનીમેં લલચાઈરે,	૬
નખરો.	૭૮	લાવણ્યતા જોઈ લાજ્યા,...	૨૨૧૭
લાગે રસિક તેરે નેન રસિયા ...	૧૪૫૩	લીજે કક લગાય લાડીની,...	૫૪૦
લાગે તેરે નેના ગાયે, સાંવરા		લીજ્યો લીજ્યોરે બિહારી ખીરી	
શુભાની	૧૪૭૭	પાનદી, ...	૯૪૦
લાગે લાગે ફરેજે ખાન રે, ...	૨૧૨૧	લીધુરે લટકે મન મારું, ...	૫૬૮
લાગે થામું નેહ નહાજીરા લાલ,		લીધું ચીત હરીને, ...	૧૩૪
લાગો	૯	લીધુરે મન મારું સળની વહાયે	
લાગે થામું ખ્યારે મારા ખાકા		વેણુ વજનધને રે,... ..	૨૨૨૫
શિરદાર;	૧૨૨૭	લીનેરે મન મેહન ખ્યારે; ...	૧૭૮૫
લાગે મોરે નેહરા નવલ ધનશ્યા-		લીયોને ગોપીનાથજી મુખવાસરે; ૯૧૪	
મસો;	૨૨૬૫	લટરે જમુનાકે લટવા, ...	૨૧૭૦
લાગ્યો લાગ્યો નટવરથી નેહ, ...	૨૨૮૨	લેજ્યુ આઈ નંદિયારે, ...	૧૩૭૭
લાડીલા થાને ખમા હો લાવજી		લે તનમન વારું, લે તનમન વારું	૧૫૮૧
ખમા;	૪૬૫	લેત તાન તોભૂતન નામ તન નામ,	૧૬૦૩
લાડીલા માને વાલા લાગો રાજ,	૫૧૯	લેરખડા લાવ લાલચ લાગીરે, ...	૧૦૬
લાડીલો ધનશ્યામ વારું સો વારું;	૫૨૨	લેતું બલેયા તેરીરે,... ..	૮૨૪
લાડીલા લાલજી આવો ખોસારે,...	૬૯૮	લેહો બરી લોચન હર લટ (૨);...	૨૨૪૫
લાડીલો લાલ જમત પૂરી દુધપાક,	૯૩૪	લોચન લાવ તાપર મોહે, સોહત	
લાલ બરી લોચન લેહો નીહારી,	૫૭૮	માત્ર મદન સદનનુંકી કપેરી. ...	૧૦૯
લાવ ગિરિધરકે દાય ખેડાની, ...	૫૮૦	લોચન મોરેરી પરે ફંદ, ...	૫૫૩
લાવ બ્યાર કીજ્યે મેં લાજુ તેરે	૯૩૬	લોચનીયાં લોખાણુરે ગિરિધરલાલ	
લાલ ખીરી કીજ્યે સાંવરીયા મન-		મારે, ...	૭૦૬
ખાઈ... ..	૮૪૩	લોચન લોખાણું લેધને નાયને,...	૨૦૭૪
લાલન લાખ હાડી, મેરી ન એક ગહી;	૧૦૫૮	લોચ પધાર્યા લટકાળો, ...	૧૭૭
લાલ તરી લેકરે બલેયા, ...	૧૧૭૭	લોખાણુરે લોચનીયાં લોખાણું,...	૧૦૮૭
લાવ જસોદા તેરો વે, ...	૧૩૦૧	લોખાણી હું લેહેરી લાલરે, ...	૧૯૬૮
લાલજીના લટકાપર વારી... ..	૧૩૨૧	લોખાણું ચીત તરુલુ મનોહર	
લાલન તેરી લટક મેરે મન બગી,	૨૧૪૪	રૂપમાં;	૨૦૫૫

૫

પદ	પદ
વટપત્તનમે વિજય કરી દરિ, ... ૨૨૫૭	વઢાડી લાગે વાવમ તારા, ... ૧૧૬૭
વડન ઉપર નડ કોટિ ચરિ વારણે, ૧૧૧૦	વઢાલા લાગે વિઠ્ઠલ વનમાળી; ... ૧૩૨૩
વદનપર વારી ઠારુરે, ... ૧૧૬૫	વઢાલાં લાગે મનોહર વેણુરે, ... ૧૫૫૮
વદન વિદોહતી એક ટક ઠાડી; ... ૧૬૮૪	વઢાડી લાગે છે વરજાગી તારી
વધારે વઢાવ લાજની છબી ઉર	વાંકડીરે, ... ૧૬૭૧
ધારતાં; ... ૨૦૫૬	વઢાવા મુને વરા કીધી મનરાજ
વનમાંડી રે નંદને લાલ; ... ૧૭૪૬	વાવપ તારા વઢાલમાં રે લોલ; ... ૧૭૬૭
વરતાલે આપ્યા સખી રામગોરે, ૭૦૮	વઢાલા તારી મુળ જુગલ જગદીશ
વરતાલે રણુઠાડરાય, ... ૧૦૦૨	લેધને નડ વારણે રે લોલ; ... ૧૭૬૯
વરસાણાની ગ્વાવણી આવે વૃંદાવ-	વઢાલા તારી મૂરતિ અતિ રસરૂપ
નમાં; ... ૧૮૧૬	સ્ત્રીક લેધને જીવે રે લોલ; ... ૧૮૦૦
વરણું પૂરણુ પ્રહા દયાલ નારાયણુ ૧૮૬૦	વઢાલા તારું રૂપ અનુપમ નાય
વરા કીધી મનનારી વઢાલાજી વરા	ઉદર શોભા થણી રે લોલ; ... ૧૮૦૧
કીરિ મનનારી; ... ૧૧૨૦	વઢાલા વારા જુગલ ચરણ રસરૂપ
વઢાલોરે વિઠ્ઠલ વર રાજની, ... ૫૬૫	વખાણું વઢાલમાં રે લોલ; ... ૧૮૦૨
વઢાલો ઘોડલા ખેલાવે ધનગ્યામરે ૬૪૬	વઢાલા રાજ્ય નેણુ રસાલ આવો
વઢાલા લાગેરે વનમાળી, ... ૬૭૦	અલખેલા; ... ૧૮૧૮
વઢાલા તારી મૂર્તિ મન માનીરે, ... ૬૯૧	વઢાલા છેલ છબીલારે કે છબીપર
વઢાલા તારી વાતડી વઢાડી લાગેરે, ૬૯૨	નહ વારી; ... ૧૮૪૫
વઢાલીને લાગેરે વઢાવાજીની મૂર-	વઢાલમજી વેહેલા વળજે રે, ... ૧૮૪૩
તિરે, ... ૭૦૭	વઢાલા મારું ફાટરો ચીર; ... ૧૮૪૬
વઢાલપ ધામી વાતરે, ... ૭૫૦	વઢાલા મારી કરો માં ઉડ, ... ૧૮૪૭
વઢાલા વદન કરી પદ પાવન, ... ૭૮૮	વઢાલા આવો સોપું એક કામ રે, ૧૮૪૬
વઢાલા લમ કોથ લોભ સ્વાદ બે, ૭૮૯	વઢાલા આવોને શ્રખું નેણુમાં, ... ૨૦૦૭
વઢાલીરે વઢાલાજીની વખાં; ... ૮૮૧	વઢાડી લાગી છે તારી મૂરતિ, ... ૨૦૦૮
વઢાલો ભક્તિધર્મસુત સ્યામ, ... ૧૦૦૩	વઢાલો હજા કાલંદીને કાંડડીયે; ... ૨૦૧૨
વઢાડી લાગે વાતડી તારી; ... ૧૧૦૦	વઢાલા લાગો છો મનચંદ, ... ૨૦૨૦
વઢાલો મોરડી મનોહર વાયેરે મા, ૧૧૨૩	વઢાલા વઢાડી લાગે તારી મૂરતિ, ૨૦૫૭
વઢાલો શોભે છે નંદવર વેરોરે મા, ૧૧૨૬	વઢાલી લાગે રે વાતડી, ... ૨૦૭૬

	૫૬		૫૬
વડાલી લાગે મૂરતિ તમારી હો	૨૨૮૩	વારને જું વારને જું વારને જાડરી	૮૮૧
વળી સદ્ સાંભળો દે, ...	૨૦૦૬	વારભીયે જાડે વાલમ વારભીયે	
વળી વખાણું જળની કીડાં, ...	૨૦૩૦	જાડે, ...	૧૧૦૨
વળી કરું સદ્ગત સ્વભાવ સ્વામીનો,	૨૦૩૪	વાર જસોદા વનમાળી, હો મોહન	૧૪૦૬
વળી વખાણું સદ્ગત પ્રકૃતિ, ...	૨૦૩૬	વારને જીવનપ્રાણ માડી તારો	૧૪૧૦
વળી ભક્તવત્સલ ભવહારી દે, ...	૨૦૪૧	વારીવારીરે જાડે વારી. ...	૫૬
વળી પુરણ પુરોહિત સ્વામીરે,	૨૦૪૪	વારી લાલ નાયત ગત સાંગિત	
વળી દીનબંધુ હયાળ દે, ...	૨૦૫૨	જનનનનન નુપુર બાજે; ...	૫૧૮
વળી વખાણું શક્તિસવ લીલા કરી,	૨૨૧૧	વારી જાડે વડાલાજી તારે વારાળીયે,	૧૧૫
વળી વખાણું લીલા લોયા ગામની;	૨૨૧૪	વારી જાડે વડાલાજીનું સ્વપ્ન, ...	૧૧૬
વેદુ શીખમૈતતય ધ્યપુર નિવાસી.	૧૭૧	વારી જાડે રંગીલા રણછાડનેરે,	૭૦૬
વેદુ ચરન નખ ચંદ્ર સુધાકર, ...	૩૦૮	વારી જાડે વડાલાજીને વારણે,	૮૧૭
વેદુ શ્રીસ્વામીરે, ધર્મકુળ ...	૭૨૩	વારી હું બિહારી કદો દેનકુંઘ્રી બાતે;	૧૧૭૧
વેદુ ધર્મકુંઘર હરિદ્વિજનેરે; ...	૮૪૮	વારી જાડે વારણે વદન યશિ ઉપરે,	૧૧૮૫
વેદુ હરિકૃષ્ણ મગઠ પરમેશ્વર જીહો,	૮૫૭	વારી લાલ બાજે રાા માટ,	૧૬૪૫
વેદુ શ્રીરાધાદેવ સકલજગદારન;	૮૭૩	વારી જાડે છળીપર ઉલજી નટનાગર	
વેદુ હુગીપુરધામ, મુદર રોસિં	૯૬૨	નંદકિરોર; ...	૧૬૭૫
વેદુ ગિરિધર ગોપુતચંદ; ...	૯૬૭	વારી લેહેરખડા નંદલાલ લટકે હું	
વેદુ સદ્ગતનંદ રસરૂપ અનુપમ		લોખાળી; ...	૧૮૨૦
ચારનેરે લોહ; ...	૧૭૫૫	વારી જાડે તમારે વારણે, ...	૨૦૧૪
વેદુ પુરોહિતમ પરમકા અનાદિ		વારે વારે હું તો વારણે જાડેરે,	૩૩૦
દેવનેરે લોય; ...	૧૮૫૬	વારે વારે જાડે વડાલાજી તારે વાર-	
વેદુ સદ્ગતનંદ ભવમેશ્વર, ...	૨૦૨૩	ણેરે; ...	૧૧૭૩
મન્દાવનમાં વહાલે વાલી વાંસલી	૧૮૪૬	વારે વારે જાડે વારીરે, ...	૧૮૬૩
વાઓ વાંસલી મન્દરાજ મોહન		વાવા મારે ઘેર આરો, હું વારિ	
મરમળા; ...	૧૮૧૬	જાડે વાલા મારે ઘેર આરો. ...	૧૯
વાળીવાળીરે વડાલાજી સેવરચાંબડી	૧૯૫૩	વાવા તમ સાથે માતી પ્રીતી	
વાળી વાળીરે મીડી વાળી. ...	૬૦	બંધાળીરે ...	૧૦૫
વામે અંગરાજે રાણી સધીકા શ્રીગો-		વાલા ઊંજ વાવા મને માણ્યી	
ચૈનાય; ...	૯૬૬	ધ્યાસ, આંખડવિના તારા ...	૧૧૭

	૫૬		૫૬
વાલાં નેવાને હુ તો વેલી ઝળ-		વેણુ થઈને લાગીરે વાંસલી વેણુ	
ધીને નળી.	૧૨૫	ચઈ.	૧૪૦૩
માતા લાગેરે વાલમ વેણું, હારે		વેસેરી હડીને વાલાંનું વદન	
વાવમ વેણું વાલમ વેણા. ...	૫૪	નિડારું	૧૨૪
વાલીડે વરા કીધીરે નેણાને આળે, ૧૪૨૧		વ્યાઝ કત્ત નંદે લાલ, ...	૮૧૬
વાલીડો વહાલો લાગે મા, ...	૩૪૧	મજ ચંદ પ્રુચી રહો મા દગમે; ...	૨૬૦
વાસલડી હુણુ વાયેરે, ...	૧૪૦૨	મજજવન નમુના ઠીરે રે મા, ...	૧૧૨૫
વાસલડી મારે વેણુ પડી રે ...	૧૪૧૫	મજ લાડીલો શુન સુપકી રાસી, ૧૩૧૫	
વિકસીત દુમ બેલી, સુમન ઝન		મજવનિતા વ્યાધુણ રસિયા રે, ...	૧૮૪૨
દુન દુન	૧૫૦૭	મજનારીરે મોહી મજનારી ...	૧૫૫૧
વિનતડી વાલમજ એ છે, ...	૧૧૪૪	મજ ઠીર મપા બલવીર, ...	૧૬૦૫
વિરહે વિધાણી રે મારા રાજ, ...	૧૭૪૮	શુનનલિન દિનેશ વહાલા, ...	૧૬૭૫
વિસરી માં નળ્યા વાપા મને		શુદાવનમાં વાસળી રે, ...	૧૮૫૮
સામલિયા ગીરધારીરે	૧૦૭	શુદા તે વનના ચોકમાં રમે	
વિહારીલાલ આલ ચલત ચટકીલી; ૧૫૬૫		વિહારી;	૧૮૧૩
વેણુરે વાંસલડી વાળી, ...	૧૦૬૪	શુદાવન બાળે મા બેરન ભેર, ...	૮૮
૨૧			
રાનીચર સરખારે, નરની સોળત ૭૨૧		શીરે વખાણું છળી સ્યામનીછરે, ૧૦૧૬	
રાનાગન સુખખાળી, ...	૮૧૬	શીરે પૂરીરે આરોગો અવિતારી, ૬૩૫	
સામળિયો સનેહીરે જીવનખાણુછેરે, ૭૦૪		શક સરીખોરે સ્વભાવ હોય ...	૭૨૦
સામળિયા સુદરવર મારે, ...	૭૪૫	શું વર્ણું સ્યામ સુદરતાઈ, ...	૨૦૮૬
સામળિયા બેગા બાળ્યાં, ...	૮૮૩	શેરડીએ આવેરે સુંદર સ્યામખો લે; ૧૮૪૦	
સામળિયે મારી સુત હરી રે ...	૧૪૧૪	શોખા શીરે વખાણું સ્યામનીરે, ૭૧૦	
શી કહું શોખારે સામલીયા વરની ૬૦૯		શોખાસાગર સ્યામ તમારી, ...	૧૧૬૬
શી કહું શોખારે સામળીયા તમારી, ૬૨૫		શોખા ધીધનસ્યામની, ...	૧૨૪૬
શી કહું શોખા આજની શોભે		શોખા શી કહું ધીધનસ્યામ, ...	૧
સુંદર સ્યામ;	૧૯૭૦	શોખા શી કહું રે રી, ...	
શી કહું શોખા અગની, ...	૧૬૭૮	શોખા પુરણ ચંદ્ર સમાન કે મોહન	
શી કહું શોખા સાહેલી સામળિયા		સુખલણીરે લોલ;	
ગીરધરની રે	૨૨૨૬	શોખા નિરખી નેણુ મારો, ...	

	પદ		પદ
શોભાના રાણુગાર હરિ મારા, ...	૧૮૯૮	સ્થામા સ્થામ બદન શોભાને, ...	૧૧૬૧
શોભીત સહનનંદ દેખો આજ		શ્રીસ્વામિનાથ જંગો મહારાજ,...	૯૧
શોભીત સહનનંદ. ...	૧૦૭૩	શ્રીકૃષ્ણ દયાલ જયંતિ કરે જોરી, ...	૧૫૭
શોભીત ગોપુત્ર ગોવિંદચંદ. ...	૧૫૮૦	શ્રીમહારાજ ચરન ચિંતામણી, ...	૧૮૬
શોભેરે સામળિયો વડાલો કેરાવ		શ્રીસ્વામિ સહનનંદ કીયો બવ	
કુંજવિહારીરે, ...	૨૨૨૪	પાર મોહો આનંદકંદ; ...	૨૧૧
સ્થામસુન્દર ગિરિધારી હો, મિહડા		શ્રીકૃષ્ણ હૃદયેવ હમ ખાવે; ...	૪૨૭
સ્થામસુન્દર ગિરિધારી... ..	૧૭	શ્રીધનસ્થામકો હું ચેરો હો; ...	૪૨૯
સ્થામ સુરતપર મોઈ, હો સામગા		શ્રીમોહન નાગર સુખદે સાગર,...	૪૫૬
સ્થામ સુરતપર મોઈ. ...	૧૮	શ્રીગોવિંદ ઠાકોર તિહારો વ્યાકર,...	૪૬૦
સ્થામ મારારે પ્રાણુધિ જો ખ્યારા,	૫૨	શ્રીધનસામ તેરો નામ રહત, ...	૫૧૨
સ્થામ સુન્દર મોયે હેરી સજ્જતી.	૧૪૫	શ્રીધનસ્થામ શ્રીધનસ્થામ કામમદ-	
સ્થામ ધટા ઝર લાગી ગોપુત્રપર;	૨૭૧	મોચન, ...	૫૪૩
સ્થામ હુમારે નેનકે તારે,...	૪૪૯	શ્રીપુરુષોત્તમ બહુ નામીરે, ...	૭૫૫
સ્થામજી સોહત મન મેરો, ...	૪૫૮	શ્રીપુરુષોત્તમજી મધારિયા,	૭૭૭
સ્થામ સુંદર સુખદાઈરે, ...	૪૮૧	શ્રીગોપીનાથ સ્વપ્ન રંગ રાતે, ...	૯૮૭
સ્થામ સુંદર લગે બૈયા, ...	૫૮૯	શ્રીગોપીનાથ નિરખી લલચાઈ,...	૯૮૯
સ્થામ પધારો ધનસ્થામ પધારો,	૭૧૧	શ્રીઠાકોર શ્રીગોપીનાથ હમારે,...	૯૯૦
સ્થામ સનેહી ધનસ્થામ સનેહી,	૭૧૩	શ્રીગોપીનાથ ગોવરધનધારી; ...	૯૯૧
સ્થામ છખીલો ધનસ્થામ છખીલો,	૭૧૪	શ્રીધનસ્થામ છખીલો, ...	૧૨૬૨
સ્થામકીર્ત્તુ સ્થામકીર્ત્તુ સ્થામકી૦	૮૯૨	શ્રીજન્મદ્રાવણ સધનકુંજ લક્ષીત	
સ્થામ સનેહી કોનસગ જાગે, ...	૧૧૯૭	લતાન પુજ, ...	૧૧૧૭
સ્થામ તે તો બારો બોરોરે, ...	૧૨૧૨	શ્રીકૃષ્ણ કમલદલ નેન પુરીત અધરે	૧૧૧૯
સ્થામ સલોનવાને વે, ...	૧૩૦૨	શ્રીરાધિકા રસિક લાલ દેવ તાવ,...	૧૧૨૦
સ્થામ કેસરીયો બનો, ...	૧૩૮૮	શ્રીદામ કોપ્યો નેણુ યયાં ચતા,...	૧૨૦૬
સ્થામ બદનપર સરવસ વારુ, ...	૧૬૬૧	શ્રીદામ કે સાંજો દીનાનાથ, ...	૧૬૧૦
સ્થામસુંદર સ્થામસુંદર વર, ...	૧૭૩૩	શ્રીધનસ્થામ સ્વપ્નસખાણુ, ...	૨૦૨૪
સ્થામ મેતો જાણ્યાવે તેડે કુરબાન, ૧૭૬૦		શ્રીનારાયણ અખિલલોકપતિ, ...	૨૨૪૮
સ્થામા સ્થામ માંત લઠકે દોઈ, ...	૧૧૫૮	શ્વેતદ્રીપવાગ્ની સુખરામી શ્વેત	
સ્થામા સ્થામ રોજ લડી બેઠે, ...	૧૧૫૯	વાસુદેવ, ...	૫૭૨

૨

૫૬

૫૬

સકલ અંગ ખાંકેરી મોહન. ...	૧૬૦૬	સખી અલખેચોળ તોરણ આવિયા	૧૬૩૩
સખીરે સાગલિયે વાલે મુને મોહની		સખી આજ મોહન દીઠા રે, ...	૧૬૩૬
લગાડીરે.	૧૦૬	સખી આજ સાંજને ટાંછે રે, ...	૧૬૩૭
સખી સાબળ અલૌકિક વાતરે,...	૭૭૭	સખી અલખેચે વહાયે રે, ...	૧૬૩૮
સખી શુરે વખાણું મુંદરતાઈ, ...	૭૮૦	સખી મને પ્રીત બંધાળી રે, ...	૧૬૩૯
સખી વાલ હરિ નેયા નાધયે, ...	૭૮૫	સખી આજ અલૌકિક રૂપ, ...	૨૦૨૧
સખી ધન્ય ધન્યરે ભૂતળ ભગવાન	૮૬૩	સખી સામંતિયો શિરદાર, ...	૨૦૨૨
સખીરે સાંભળ વારતા કહું એક		સખી લેને શોભા ધનસ્થામની,...	૨૦૬૧
આજની;... ..	૧૮૬૫	સખી આજ લાવણ્યતા લાડની, ૨૦૬૨	
સખીરે મારી પાંચેસણે કહી વાત		સખી લેનેરે નહવણય મુંદર છેલો	
કાનમાં;	૧૮૬૬	ધનસ્થામ રે;	૨૨૦૧
સખીરે હું તો ચાલી આવી વૃંદા-		સખી રસિક મુંદર રૂપ;... ..	૨૨૦૨
વનમાં;	૧૮૬૭	સખી કાંઈક કાસણ ખરે, ...	૨૨૦૪
સખીરે શ્યામ મુંદર સ્વરૂપ રૂપ		સખી શુરે વખાણું શોભા શ્યામની; ૨૨૦૭	
લેધને;	૧૮૬૮	સખી સામરે સલોના, ...	૨૨૩૭
સખીરે શ્યામ મુંદર રમે છે ગ્રેમ		સધન કુંજ સિતલ ણયે, ...	૧૩૪૨
રંગમાં;	૧૮૬૯	સજની કભારે આંગણીયે અલખેચો	૬૨૬
સખીરે મનમોહન શોભે જી મન		સજની પુછેને નંદીનો લાલ કે	
આવતા;	૧૮૭૦	કેમ અંચળ થયારે લોલ; ...	૧૬૧૮
સખી વારણે નહ વારી પ્રીતને લે; ૧૮૬૫		સજની એક દિવસ નળ ભરવા	
સખી ધન્ય છે આજ તારી પ્રીતલી ૧૮૬૬		જમુના હું ગઈરે લોલ;... ..	૧૬૨૪
સખી હુંતો બસિદારી વાસા વહા-		સજની મનડે વાળી ગાંઠ તે છેડું	
લેને લે;	૧૮૬૭	કેમ કરી રે લોલ;	૧૬૨૫
સખી પ્રેમી નાણે વાત પ્રીતની લે; ૧૮૬૮		સજની સાંભળો રે, ...	૨૦૦૪
સખી સાંભળને કહું એક વારતા લે; ૧૬૨૬		સત્ય કહેને શ્યામ રેન કંઠાં બિહા-	
સખી સાંભળી રહેને ચીતડું ધરી લે; ૧૬૨૭		ની વે;	૨૨૩૨
સખી કાળો પટા આવી ગળી લે; ૧૬૨૮		સનેહી ધનસ્થામને, ...	૧૩૭૧
સખી દીઠા મોહન માંલે રમતા લે; ૧૬૩૧		સનેહરો કામરીવારેસો કીને; ...	૪૩૪
સખી અણાજી આવ્યા હરે ચલી લે; ૧૬૩૨		સળ શોભાકો સાર થેહી નને;... ૨૧૮૭	

	૫૬
સમજ સયાની હે પ્યારી સાચી કહું	
હું તોયે, ...	૧૩૪૯
સમજ ખીના સત્તની તું રોય કરે	૧૫૪૩
સચર જોને સ્વામની છબી અનોપમ	
આજ;	૧૬૭૨
સુધો મોરી બેરન લગ ગઈલાજ...	૧૪૮૭
સરસ ગાય ગાયરે (૨), ...	૧૩૮૨
સરસ શિરા મોર મુમટ મહારૂતિ	
કુંડલ કાન, ...	૧૬૧૫
સર્વે સદ્ગુણસંપન્ન શ્રીહરિ, ...	૭૭૯
સહુના ધાને સેવતિરો સેહરો	
ધરાધું;	૩૭૮
સહોને નેનનગી ચતુરાઈ	૧૫૨૪
સહોને તેરે નેનરે સામલડા, ...	૧૫૭૫
સહજનંદ સહજનંદ સ્વામિ નારા-	
યણુ	૫૪૧
સહજનંદ માહારાજાડી બાર બાર	
બહી નડે, ...	૫૬૭
સહજનંદ માહારાજાડે મહીમા	
અપરમ પાર, ...	૫૬૮
સહજનંદ આનંદકર હૃદયો ધર્મસુત	૫૭૧
સહજનંદ સ્વામી, ...	૬૬૩
સહજનંદજી સનેટી સુખધામ છે	૭૫૧
સહજનંદજી સનેટી જીવનમાણુ છે	૭૫૩
સહજ સ્વભાવિક પ્રકૃતિ કહીયે, ...	૨૦૨૪
સહજ પ્રકૃતિ ગાતું દિને, ...	૨૦૩૩
સહજ પ્રકૃતિ ધર્મોત્તમ-જી, ...	૨૦૩૭
સંદ સખામાં ચોત્રે છે, ...	૬૭૮
સંધ્યા આરતિ રાધાનંદી, ...	૯૫૩
સંધ્યા આરતિ સ્વામ-ગુમડી, ...	૯૨૬

	૫૬
સંધ્યા આરતિ શ્રીસ્વામિની, ...	૯૫૫
સંધ્યા આરતિ સદ્ગનંદની, ...	૯૫૬
સંધ્યા આરતિ સ્વામ મુંદરગી, ...	૯૫૭
સાની કહોને સ્વામ દેન કદાં ભગે ને; ૨૨૩૧	
સાચું બોલોને વાલા મુંદર સામવા. ૪૦	
સાચું કહોને સામળીયાદે વહાલા, ૧૭૩	
સાચું બોલો અતુર વર કદાન દે	
નરવર નંદલાલ;	૧૮૮૫
સામલિયે સ્વપનામાં મારા મનનું	
ગમતું કીધુરે.	૧૦૧
સામલિયો સનેદિ બાઈ મને	
માણુથી પ્યાર.	૧૨૬
સામલીયા તેરે નેનરે સામલીયા	
તેરે નેન, ...	૨૦૪
સામવા ચાલો ધીરા દો સ્વામજી ૪૬૬	
સામલા યાત્રી હેતલ રસ દિદારી; ૨૧૫૨	
સામરો સાહેરે મોરી છલિયાં;	૨૧૧૫
સામરે કટારીરે મારી સેનાની;	૨૧૧૬
સાવરા સુમાની તેરી પ્રીત અનો-	
ખીરે;	૩૬૫
સાવરીયા ગિરિધારી, ...	૪૦૦
સાવરીયા ચામું દેખ્યો, ...	૪૦૨
સાવરીયા સુખદેનરે, ...	૪૬૨
સાવરો બરસ રસ બન્યા એરીએ; ૫૨૧	
સાવરીયાજી કબ દેખુ બરી નેન, ૫૨૮	
સાવરે સૂત્ર મેરી લેરે, ...	૫૭૪
સાવરે દરસજી મેં પ્યાસી, ...	૫૭૬
સાવરી મૂરત મન બસમગરે, ...	૫૮૮
સાદેલી મને વહાલેરે વાલી ટોલાયે ૧૪૨૩	
સંતું સાંદરે બીજાનીયં બરીયાં, ૧૮૨	

૫૬

૫૬

સાંભળજો સતસંગી સુખી, ... ૮૧૪
 સાંભળ વાત કહું એક છાની, ... ૧૮૬૬
 સાંભળ વાત કહું એક ખીચ, ... ૧૯૦૦
 સાંભળી ખબર રાધાજી આવી, ... ૧૯૦૪
 સાંભળ સેવર રે, ... ૧૯૮૨
 સાંભળ સજની રે, ... ૧૯૮૫
 સાંભળ સેવર વાંસળી રે, ... ૧૯૫૭
 સાંભળજો હરિન ન દઈ ચીત, ... ૨૦૩૫
 સાંભળો હરિન એક ચીતે રે, ... ૨૦૩૬
 સાંભળ સજની લીલા પુરુષોત્તમ-
 તણી, ... ૨૨૦૬
 સાંભળ સજની નામ કહું તે
 ગામનાં, ... ૨૨૧૦
 સાંવરીયા નિખાલે મેરી પ્રીતદો
 સાધીયા, ... ૨૫૮
 સાંવરી સુરત સોહાવની વે, ... ૩૦૫
 સાંવરા તેતો જાદુમાશવે, ... ૩૬૭
 સાંવરાજી વદન દેખાવો રાજ, માને
 અખવાને કાંઈ તરસાવો રાજ, ... ૧૦૪૪
 સાંવરિયા ચીત ચોર દો બાલમ ૧૨૪૩
 સાંવરીયાજી હુ સ્વપ દીવાની, ... ૧૩૧૨
 સાંવરેને લગાઈ નેનોદી ચોટ ... ૧૪૮૫
 પ્રાંતલે દીદોરો દીલ જાગમ કીયા, ૧૪૬૧
 પ્રાંતરિયા તો ખરજ્યો ના માને, ૧૭૦૭
 પ્રાંતરિયાત્રી વે સ્થામરી નેનેહી સેન, ૧૭૦૯
 પ્રાંતરે દ્રગનદી સેન, ... ૨૧૨૪
 પ્રાંતરીયા મારો ખારો બાકે નેના-
 વારો રે, ... ૨૧૨૬
 પ્રાંતરીયે જાદુ કીનો મન હર
 લીંગે રે, ... ૨૧૨૭

સાંવરીયેને મારી નેનોદી કયારી રે; ૨૧૨૮
 સાંવરો ગુમાની દેખી અંખિયાં
 લોભાની મેરી; ... ૨૧૩૩
 સાંવલ તેરી અજબ સુરત કી કહું; ૨૧૪૬
 સિતલ આસત કીલે, પ્રમુખકી ૬૬૬
 સિતલ આસતી કીલે, સ્વામકી ૬૬૬
 મુખદાયક જય જય ધનધામ. ... ૧૫૨
 મુખદાયક શ્રીધનસ્વામરી, ... ૧૩૬
 મુખદાય કરી, શ્રીધનસ્વામી ૧૪૩૩
 સુન સુન સજની સ્વામકી, ... ૪૮૩
 સુનલે અરજ એક મેરી, ... ૫૭૫
 સુનલે મેરીરી મૈયા, કહુ સુનલે
 મેરીરી; ... ૧૨૧૫
 સુનરી સખી એ આહીરો હોરા... ૧૪૪૬
 સુની શ્રવન મધુર સ્વર બાંસુરી, ૧૬૬૭
 સુનોજી નંદલાલ મેરી ખાત; ... ૧૭૩૭
 સુનો મૈયા મૈયારે, સુનો ૧૭૬૮
 સુરત મોરે સૈયાણી, કીન લખ લઈ
 બનાય; ... ૧૭૬૩
 સુર આયો શિશપર, ... ૧૮૬૧
 સુંદર હેલ જોઈરે જીવું હું તો, નર
 વર સુંદર હેલ જોઈ. ... ૯૩
 સુંદર સ્વામ રસિક કહાન, ... ૫૫૪
 સુંદર છબી સાંવરેકીરે, ... ૧૧૨૪
 સુંદર છબી આજકી કહી ન જાય; ૧૧૨૪
 સુંદર શોભેર રસિયો, ... ૧૮
 સુંદર વર જોડ્યા નાવ રે સાંભળો
 પ્રજનારી, ... ૧૮૮
 સુંદર છબી જોઈને રે મોહન મર-
 માણા; ... ૧૮૮૬

૫૬

૫૬

સુન્દરસ્થામ છઠે માણુ પ્યારી, ... ૧૯૧૧
સુન્દર વર પીઠલોદે, ... ૧૯૫૬
સુન્દર સ્થામ છબીયા ઉલડા રંગ-
લીના નહિમાર, ... ૧૯૭૩
સુન્દર સ્થામદી સુરતપર વારિયાં; ૨૧૪૮
સુન્દર સલોનો સ્થામ, ... ૨૧૭૪
સેજ સવારત સ્થામ પારીં ... ૬૭૩
સેજ પીઠાથકે પય નિહારે, ... ૬૭૪
સેયર શામળિયાછ આવે સામા
શેરીએ, ... ૧૯૫૪
સેયા મોરો સ્થામ પીના, ... ૧૪૮૦
સેયા મોરો મન હર લીનો મોડુને; ૧૭૨૬
સેયો મોયે મોહન બિસરત નાઈ; ૧૪૮૮
સેયો મોયે સાંવરેને નેનાંખર મારી, ૧૪૮૯
સેયો મોયે લગ ગઈ નેનોંદી સેન; ૧૪૬૦
સેયો મોરી સુધ તો ખીસર ખાડે, ૧૭૨૮

સોનરી મોલીયું મુંદર સોનેરી
મોલીયું, ધર્મનરતુ, ... ૧૧૧૧
સોમ સરીખારે, પ્રીતવં ... ૭૧૬
સોહત ગિરિધરને, સગલી દેખરીં ૧૫૭૭
સોહત ધનસ્થામ પૂજાકામ નામ
ગોપીનાથ ગિરિધર, ... ૧૧૧૬
સ્થામ આજ સોલીત રગ ભરે, ... ૪૮૧
સ્થામછ સદાય કીજેરે દો મહા-
રાજ મોરી, ... ૫૧૫
સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ,
સ્વામિનારાયણ બજારે ... ૬૨
સ્વામિનાથ મતાપ તેરી, ... ૫૧૩
સ્વામિ સદલનદાના, ... ૭૮૭
સ્વામિનારાયણ આજ મગર મહા
મગ છે, ... ૮૪૭
સ્વામી પુરુષોત્તમરે, તમે છો ... ૭૨૫

હ

હમ મીત હરી પછવાની, ... ૩૭૨
હમતો એક સદલનદ સદલનદ
ખાવે, ... ૬૩
હમતો એક સદલનદ ચરનકે
ઉપાસી ... ૮૪
હમતો હરિ સદલનદ સ્વપક્ષે મત-
વારે ... ૬૫
હમનો શ્રીકૃષ્ણનારાયણ ઉપાસી; ૨૫૧
હમતો હરિ જુ તોરે સરન પરી; ૬૦૫
હમારે નેના ગદી એક જાન; ... ૨૭૭
હમારે નેના હરી દરસન મુખ માતે, ૨૭૮
હમારે નેના નિવજત નેહબરે; ... ૨૭૬
હમારે લીનો ચિત્ર ચેર, ... ૩૬૧

હમારે શ્રીકૃષ્ણ મનકે કીધેવહે, ... ૪૦૭
હમારે શ્રીકૃષ્ણ સમદાયકે સ્વામિ, ૪૦૮
હમારે શ્રીકૃષ્ણસ્થાશ્રીત જનકે, ... ૪૦૯
હમારે વારન વરન પરમ મુખ
સપન, ... ૪૧૦
હમારે સરવસ કામરીવારે; ... ૪૩૫
હમારે ભક્તિ ધર્મમુત સ્થામ, ... ૮૧૭
હમારે સતસંગકે કીધારે, ... ૮૧૬
હમારે ભક્તિધર્મમુત માન, ... ૮૨૦
હમારે ધન ધર્મકુવર રં લીનો; ... ૬૦૧
હમારે એક જવન ધર્મદુલારે, ... ૬૦૨
હમ હરન મળ સ્થામ વન ધન, ... ૨૧૧
હસા મોરે પિયાડા, રાખું જમરડા ૧૭

	૫૬		૫૭
હરિદ્વંશ ચરન સેવા પ્રતાપ બલ,	૧૯૦	હારે મરમાળા દો માવ,...	૧૮૭
હરિકો અનિ પ્રતાપ કહા ગાવે;...	૨૮૭	હારે કામજૂગારા દો કહાન,	૧૮૭
હરિદ્વંશ ધનસ્થામ નારાયન,	૪૬૮	હારે શુભવંતા ગોવિંદ,	૧૮૭
હરિ શોભાના છે પૂર,	૧૮૩	હારે રાને રોકો છા સ્થામ,	૧૮૭
હાર તુમ સાચે ગરીબનિવાળ,	૮૧૫	હારે લલચાણીરે, લાલવર લેરખડો	
હરિને નિરખ્યારે મેણે,	૧૮૫૪	લેધને. ...	૧૫૬
હરિનનતા જીવન છો મોહન,	૧૯૨૭	હારે મન લીધુરે, માવે મારું નેણુને	
હરિનન સાબળો એક ચીતેરે,	૨૦૪૨	નનરે. ...	૧૫૬
હરિનો કંબુરે સરીખો કંઠ ...	૨૨૦૩	હારે મન મોહુરે, કહાનવર ફેરા-	
હરિદ્વંશ સાંવરેકી,...	૨૨૩૮	સીધા લેધને. ...	૧૬૧
હરે હરે રંગકે ભૂપન બસન પેરે,	૧૨૧૮	હારે પ્રીત લાગીરે, માણીગર મોહ-	
હરથોરી મન ચોરચતુર નહિચોર,	૧૩૫૮	નજ સંગાથે. ...	૧૬૧
હરથો મન નિલગલદતન સ્થામ...	૧૫૮૮	હારે દો વડુ સહનનંદ ચરનરજ,	૨૨૩
હસકે હરથો મેરો ચીત સાવરીયા,	૧૨૮૪	હારે મારા મીઠા મોહન રોરે;...	૩૪૮
હાથ ન ધાલીશ મણમોરે,	૧૮૨૩	હારે મેરે ધર્મકુવરકો ધ્યાનરી,	૪૪૧
હારે મેંતો ન બને મોહન દગાદાર;	૫૮૫	હારે મેરે છા ધર્મસુત સ્થામરી;...	૪૫૧
હાંત ગૈયા હડ હોકે, ...	૨૦૯૧	હારે મેંતો લેયા ચતુર નહલાલરે,	૬૦
હારે હારે કહાન દાણીરે કહાન		હારે સખી ન્દાવા પધારે મહા-	
દાણી; ...	૧૮૦૩	સાંવરે, ...	૧
હારે હારે મહી લેશુરે મહી લેશુ;	૧૮૦૪	હારે એંતો આદિ પુરુષ નારાયણુરે,	૭૫
હારે હારે અલબેલારે અલબેલક;...	૧૮૦૫	હારે મેંતો નીરખ્યા નેણાં ભરી૦...	૮
હારે હારે રંગલીનારે રંગલીના;	૧૮૦૬	હારે હરિદ્વંશ દેયાનો મારેહાર છે૦	૮૬
હારે હારે મરમાળારે મરમાળી;...	૧૮૦૭	હારે રંગલીને મોહન મોરલી ફેર	
હારે હારે મહિયારીરે મહિયારી;	૧૮૦૮	બાજવરે, ...	૧૨૦
હારે હારે મેલ કેરોરે મેલ કેરો;	૧૮૦૯	હારે મન લીનો મોરો સસિયા	
હારે હારે ધુતારારે ધુતારા;	૧૮૧૦	સાજવ નેન કે ...	૧૨૪
હારે હારે અલબેલીરે અલબેલી;	૧૮૧૧	હારે તેરે નેના લગી ગયે દીલમે	
હારે હારે વનમાળીરે વનમાળી;...	૧૮૧૨	મોહન મીવ; ...	૧૨૩
હારે નહાનના દો લાલ વહાલા		હારે તેરો બહુ બસ ગયો મનગે	
		મોરે પ્યાર રે; ...	

૫૬

૫૬

હારે હો અરજ મોરી માનોછ પ્યારે, ૧૩૭૨
 હારે હો સ્થામ કાની એ ગતિ મોરી, ૧૩૭૩
 હારે વેણુ વાગીરે વેણુ વાગી, ... ૨૦૬૬
 હારે મન લીધુરે મન લીધું; ... ૨૦૭૦
 હારે મજનારી રે મજનારી; ... ૨૦૭૧
 હારે રંગ લાગ્યો રે રંગ લાગ્યો ... ૨૦૭૨
 હું તો ચરનપર બેલ જઈ, .. ૨૨૦
 હું તો વારી લાલ મીઠી બહુ લાગે
 મને મુખની વાણી; ... ૨૪૬
 હું તો ગિરિધર લેઈ થઈ વેલીરે, ... ૨૬૧
 હું ભોગનીયા હો સ્થામ તેરી, ... ૪૫૩
 હું બલહારી શ્રીધનસ્થામ બહનપર, ૫૬૨
 હું તો વારીરે ગિરિધર વારીરે, ... ૬૨૮
 હું તો વારીરે ગિરિધરલાલ મોચીડે
 તારેરે; ... ૧૩૫
 હું તો જલશ ગિરિધર જોવારે, ... ૧૪૭
 હું તો રાચી તમરિ રૂપરે, ... ૭૩૬
 હું તો બરવા ગઈલી નીર, ... ૧૩૦૫
 હું જોકાની છબી સ્થામ મુન્દર
 મન માની ... ૧૫૪૦
 હું હું મોટીને નાથનાના ધણાલે, ૧૬૩૦
 હું વારી જઈ ધન્ય ધડી છે જે
 આજની; ... ૨૦૫૩
 હે જીવન પ્રાન હમારે, ... ૩૭૦
 હે નાથ મુને તમારુ ભક્તપણું, .. ૭૬૦
 હે નાથ દેહના સખંધી જનમાં, ૭૬૧
 હે સખી આજની છબી મોચે બરની
 ન જઈ, ... ૧૩૫૨
 હે માઈ નઈકર વર નટવર મુન્દર
 નેલડે નરે મન હરનીયા, ... ૧૩૫૪

હે માઈ લેત તાન તનનનનનન
 સનનનનનન, ... ૧૩૫૫
 હો કહાના તેરે કારને વેરાગન
 બધું રે ... ૮
 હોછ મોરે જીવન જીસર મત
 જયેરે ... ૨૬
 હોછ મોરે નેહરા નિભાવન સ્થામ. ૩૦
 હોછ મોરે સાવરે સનેહી મીત. ૩૧
 હો સામરે તુમસે લાગો મોરો
 નેહરા, ... ૨૦૭
 હો રમીયા મેરે જીવનહોરી, ... ૨૦૮
 હો સાચીડા મોરો નેહ નીભાવના, ૨૦૯
 હો રમીયા મેં તો સરન તિહારી... ૨૧૦
 હો મોરે બાવમ રસિયારાજ, ... ૨૭૪
 હો મોરી લાગી તુમસે આયે, ... ૨૭૫
 હો મહારાજ તેરો બહન બતાજરે, ૩૮૦
 હો રસિયા ગુમાની બાવમરે, ... ૩૮૮
 હો નેહરા નીભાવન છેલારે, ... ૩૮૯
 હો રસિયા લગન મોરીરે, ... ૩૯૦
 હો સાવરીયા લગન મોરીરે, ... ૩૯૧
 હો રસિયાજી તુમસે જો માની, ... ૩૯૨
 હો જીવન આવો બનવારી, ... ૩૯૩
 હો તુમસો ન જીવે નેહરા, ... ૩૯૪
 હો નરનારાયણ સ્વામી, ... ૩૯૫
 હો નરનારાયણ નામ, ... ૩૯૬
 હો નરનારાયણ આજ, ... ૩૯૭
 હો નરનારાયણ હસીરે, ... ૩૯૮
 હો મોરે ધર આજ તો રસિયાજી,
 બાવમ આવો મોહનરે, ...
 હો મેં તો તેરે કારને વેરા

BHAVAN'S LIBRARY

This book should be returned within a fortnight from the date last marked below

Date of Issue	Date of Issue	Date of Issue	Date of Issue
---------------	---------------	---------------	---------------